

शस्त्रमेवाहचतुर्भिर्निति । तस्य कृतं तेना नाम तत्तनुमृजयते ॥ १२ ॥ तत्र देहयो मे तावत्पारतन्त्र्यं प्रसिद्धमेवेत्येवैव वा ॥ १३ ॥ कर्मकरणे पि पारतन्त्र्यमाह यद्वाचीति । यस्य वाचा च वदति ॥
 वस्तुसर्वसर्वेष्वयोजिताः निबद्धाः संतः तस्मै ईश्वराय बलिं वहामः तदिच्छया कर्म कुम्भः
 भोगेष्वपि पारतन्त्र्यमाह । ईशाईश्वरेण अभिसृष्टं दत्तमेव (सुखं दुःखं वा) अंगहेमियन्नतः
 वैषम्यमीश्वरस्य । यतो मूढकर्मसंगात् गुणानुरूपकर्मसंभवशात् नाथः परमेश्वरो यद्यद्वैवर्तिकं ॥ १४ ॥
 तर्था (तत्तत्कर्मानुसारं) नीयमानाः संतः तत्रैव गच्छन्ति तद्वत् (सुखं दुःखं वा भुञ्जते) ॥ १५ ॥ नन्वेतत्सर्वं
 (तत् सर्वं मुक्तोऽपि स्वदेहं विमुखात्) यथास्वमे अनुभूतं प्रति यातनिद्रः गतनिद्रः अभिमानमून्यप
 भोगिवसनाश्च न हंकेन समजते (न स्वीकरोति) ॥ १६ ॥ ननु गृहे वर्तमानस्य मोक्षमनुभूतवानस्य कुतो भिमाना
 तस्य भजितेन्द्रियस्य वनेष्विति संगमिया वनादनांतरं गच्छतीति स्थिरार्थः । सहैव षट्सप्तनाः शत्रवो यन्
 व्याप्सरते रात्मारामस्य तु (रुहाश्रमः) अवयं रागादिदोषं किंकरोति । न करोत्येव ॥ १७ ॥
 ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ निबोधताते दष्टं तं ब्रवीमि नास्त्वयि तु देव महस्य प्रमे
 स्य कश्चित्तपसा विद्याया वा न योगवीर्येण मनीषया वा ॥ नैवार्थधर्मेऽपरतः स्वतो वा कृतं विदुः ॥ वयं भवस्ते तत एषु पर्वहाम सर्वे विवशा यस्यादिष्टम् ॥ नत
 मयाय ॥ सुखाय दुःखाय च देहयोगमव्यक्तादिष्ठं जनतां गधते ॥ १३ ॥ यद्वाचितं त्यागुणकर्म
 प्रोक्तानसीव दिपदे चतुष्पदः ॥ १४ ॥ ईशा भिमृष्टं ह्यवरुध्यं गदुःखं सुखं चागुणकर्मसंगात् ॥ अ
 पितावदिष्ट्यात्स्वदेहमारब्धमश्रन्नभिमानमून्यः ॥ यथानुभूतं प्रति यातनिद्रः किं त्व
 षट्सप्तनः ॥ जितेन्द्रियस्यात्मरते बुधस्य गृहाश्रमः क्रिन्दुरीत्यवयम् ॥ १७ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ हे तात अहं ते सत्यं ब्रवीमि वयं सर्वे भगवद्भक्ताः तत्तत्तदङ्गुलीपिनसमर्थः ॥ ११ ॥ १२ अतः इदानीं त्वं कियत्कालं राज्यं कुरु पश्चात् मुक्तसंगः सन्
 भज ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७

ननु गृहेवसतः पुरुषस्यरागादयः संभवन्त्येव ननुवनेष्विति तत्राह । यइति । यः षड्वैरिणः मनःषड्दानीं प्रियाणि विजिगीषमाणः (जेतुकामः) सपूर्वगृहेषु स्थित्वा तेषामत्यंतं निरोधम
कुर्वन् जेतुं यतेत । क्षीणेष्वारिषु कामं गृहेभ्यः प्रवृत्तिं विचिरेत् । यतो लोकेऽर्जितारि न दुर्गाश्रित एवास्येति जयति । षड्वाङ्मैवाभ्यप्रवावर्तते । युध्येतेति पाठे मेहरेदित्यर्थः १८ इदं च गृह- (रूप-)
दुर्गाश्रयणं प्राकृतानां त्वेतु अञ्जनामस्य हरेरंघ्रिसरोजकोशेऽवस्थितं तदाश्रितोऽर्जुनः । ननु तेषु सपत्नश्च तथापि पुरुषेणैव नातिदिष्टान् वृत्तान् भोगान् तावत् भुङ्क्ते षड्वाङ्मैवमुक्तसंगः स
चमृकृतिस्वरूपं मजस्व आत्मनिष्ठो भवेत्यर्थः १९ (इत्युक्तः) आत्मनस्तत्तोलपुतया अल्पतया तस्मात् (उवाच) अंगीचकार । यद्वा आत्मनो यदनुशसनं तदालपुतया
गौरवेण बाह्यं तया करिष्यामीति अवनतकंधरः सन् (बहुमानमुक्तं यथा तथा) जग्राह २० मनुना संतुष्टेन दुपकल्पितं (अल्पं) पूजायस्यसः । प्रियव्रतस्य योगप्रंशात् नारदस्य च
शिष्यनाशात् कुटिलमीक्षणं संभवति तनुना स्वीत्याह । अविषमं यथा तथा तयो रभिसमीक्षमाणयोः सतोः आत्मनः सम्पत्तिः न अवाङ्मनसं वाङ्मनसयो रीवषयं क्षयं नित्रासं । पा
ठांतरे अवाङ्मनामगोचरं कथं विष्मनसः क्षयं विषयं अतः अद्य बहून् व्यवहारान्मन्त्रं ध्यामि हतं प्रवर्तयन् व्यवहाराद्विषणः सत्त्वं व्यवहारातीतं स्वरूपं चित्तयन्त्रं तर्हित इत्यर्थः २१ पुत्रं
राज्येऽभिषिच्य वनं यास्यामीति एवं यो मनोरथः सः परेण ब्रह्मणेव प्रति संधितः संपादितो यस्य सः । नारदस्यानुमतेन राज्ये स्थापयित्वा अतिविषमो दुस्तरो यो विषयविषजलाज्ञयो विष
यलक्षणस्य विषस्य हृदयगृहं तस्य अशादिरूपवृत्तिवासनामो गच्छावाप्तस्या उपरतोऽपूत २२ यत्पृष्टं गृहे कथं मरमतेति तत्रोक्तं नुतरनुपसंहरति इति ह वाव इत्यमेव हि अधिनिवेशितः प्रापितः
कर्माधिकारो यस्य सोऽखिलस्य जगतो बंधध्वंसनः परोनुभावः प्रभावो यस्य (यद्विषयं ज्ञानं वा) तस्य संप्रियुगलं तस्यानवरतं अजस्रं ध्यामन्तं दनुभावेन (तत्सामर्थ्येन) परिरंधितकपा
योदग्धरागादिमलआशयो (अंतःकरणं) यस्य अतोऽवदातः शुद्धोऽपि । महतां ब्रह्मादीनामाज्ञापालनेन मानवर्धनो (अनुशशासपालयामास) २३

यः षट्सपत्नान् विजिगीषमाणो गृहेषु निर्विश्यते तत्पूर्वम् ॥ अस्येति दुर्गाश्रित ऊर्जितारि क्षीणेष्वारिषु कामं विचरेदिति पश्चित् १८ त्वं अञ्जनाभां घ्रिसरोजकोशे दुर्गा
श्रितो निर्जित षट्सपत्नः ॥ भुङ्क्ते ह भोगान् पुरुषातिदिष्टान् विमुक्तसंगः प्रकृतिमजस्व १९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ इति समभिहितो महाभाग वतो भगवत्
स्त्रिभुवनगुरोरेनुशासनमात्मनो लघुतया वनतशिरोधरो बाढमिति सबहुमानमुवाह २० गवानपि मनुना यथा वदुपकल्पितं अपचितिः प्रियव्रत नारदयो रवि
षममभिसमीक्षमाणयो र्आत्मसमवस्थानमवाङ्मनसं क्षयमव्यवहृतं प्रवर्तयन् व्यवहाराद्विषणः सत्त्वं व्यवहारातीतं स्वरूपं चित्तयन्त्रं तर्हित इत्यर्थः २१
रामं डलस्थितिमुत्तय आस्थाप्य स्वयमतिविषमविषयविषजलाज्ञयो विषयलक्षणस्य विषस्य हृदयगृहं तस्य अशादिरूपवृत्तिवासनामो गच्छावाप्तस्या उपरतोऽपूत २२
जगद्वंधध्वंसनपरा अनुभावस्य भगवत् आदिपुरुषः २३

उत्तये हप्रसिद्धौ । वावेविनिश्चये (सम्यक्) इत्यतीति शङ्कमानः स्मृतिद्वयप्रसङ्गः शीलादिभिः उदारान् महतः (तत्रशीलस्वभावः वीर्यप्रभावः) । दशपुत्रान् जनयामास २४
तानाह । आग्नीध्रः इध्मजिह्वः यज्ञवाहुः १ महवीरः २ हिरण्यरेतसः ३ घृतपृष्ठः ४ सवनः ५ मेधातिथिः ६ कविः ७ इति दशपुत्रान् उर्जस्वती कन्यां च जनयामास २४ २५ तेषां मध्ये कविः १ महवीरः २ सवनः ३ इति त्रयः ऊर्ध्वरेतसः संतः पारमहंस्य
माश्रमं अभजन् २६ किंच तेन ह्यप्रापुः २७ अन्यस्यां भार्यायां प्रियव्रतात् उत्तमः १ तामसः २ रैवतः ३ इति त्रयः पुत्राः तेमन्वंतराधिपतयः आसन् २८ एवं पुत्रान् उ
परमो माक्तियोगस्तस्यानुभावेन (सामर्थ्येन) विशोधितातःकरणे अधिगतः प्रतीयमानो यो भगवान् तस्मिन् (सर्वेषामात्मभूते तत्पदार्थे प्रत्यगात्मानि निरुपाधिके) आत्मनस्त्वं पदार्थ
स्य तादात्म्यं अविशेषणविशेषो देहाद्युपाधिः तदपोहेन (सम्यक्) प्रापुः २७ (अस्य द्वितीयाप्यस्ति पक्षीसापि प्रयोजकपुत्रप्रसूतित्याह अन्यस्यामिति) २८ उपशमायनेषु उपशमा
श्रयेषु (आत्मनिष्ठेषु) सति स्वत्यर्थः । दशकोटिभिरैकमर्बुदं एतादृशानि वर्षाणामेकादशावुदानि जगतीं बुभुजइत्यन्वयः । राज्ञो धर्मपालनविषयमोगप्रभावैर्भाव्यं तत्रानायासेनैव धर्मपाल
नमाह । अव्याहताः (अनिवारिताः) अखिलाः पुरुषकाराः पुरुषाणि यस्मात्तेन सारेण बलेन संभूतौ पुणौ दोर्दण्डौ दीर्घौ बाहू तयोर्गुणलंतेनापीडित आकृष्टौ भौर्वीगुणः (ज्यामंज्जगुणः)
तस्य स्तनितं तंकारः तेनैव युद्धं विनाविरमिता निरस्ता धर्मप्रतिपज्ञायेन । विषयभोगातिशयमाह । बहिष्मत्याः स्वभार्यायाः अनुदिनमेधमानैः (दृष्टाद्विगच्छद्भिः) प्रमोदादिभिः पराभू
यमानविवेकइव (विवेकरहितइव) अतएव विषयासक्त्या आत्मानमनवबुध्यमानइव (स्तुतो महामनाः महाबुद्धिः) बुभुजे । तत्र प्रमोदः पतिदृष्टाहर्षः ततः प्रसारणं अभ्युत्थानादिलो
ला । ततो यौषिण्यं योपि त्वस्वभावकृतशृंगारानुभावप्रकाशनंततो व्रीडया प्रमुषिताः संकोचिता हासावलोकः १ ऊरुचिरक्ष्वेल्यादयः सुंदरपरिहासवाक्यादीनि तैः । २९

अथ च द्रुहितरं प्रजापतेर्विश्वकर्मण उपयेमे बहिष्मतीनाम तस्यामुहवाव आत्मजानात्मसमानशीलगुणकर्मरूपवीर्योदारान् दशभावयां बभूव कन्यां च यवीयसीमूर्ज
स्वतीनाम २४ आग्नीध्रे ध्मा जेह्वयज्ञवाहुमहावीरः हिरण्यरेतो घृतपृष्ठसवनमेधातिथिर्वीति होत्रकवयइति सर्वेषु आग्निनामानः २५ एतेषां कविर्महावीरः सवनइति
त्रय आसन्नूर्ध्वरेतसस्त आत्मविद्यायामर्भभावादारभ्यकृतपरिचयाः पारमहंस्यमेवाश्रममभजन् २६ तस्मिन्नुहम उपशमशीलाः परमर्षयः सकलजीवनिकाया
वासस्य भगवतो वासुदेवस्य भीतानां शरणभूतस्य श्रीमच्चरणारविंदाविरतस्मरणाविगलित परमभक्तियोगानुभावेन परिभाविता तर्ह्यदयाधिगते भगवति सर्वेषां
भूतानामात्मभूते प्रत्यगात्मन्येवात्मनस्तादात्म्यमविशेषेण समीयुः २७ अन्यस्यामपि जायायां त्रयः पुत्रा आसन् तु तमस्तामसो रैवतइति मन्वंतराधिपतयः ॥
२८ एवं पुत्रमायनेषु स्वतनयेष्वथ जगतीपतिर्जगतीमर्बुदान्येकादशपरिवत्सराणामव्याहताखिलपुरुषकारसंभृतदोर्दण्डयुगलापीडितभौर्वीगुणस्तनि
तविरमितधर्मप्रतिपक्षो बहिष्मत्याश्चानुदिनमेधमानप्रमोदप्रसरणयौषिण्यत्रीडाप्रमुषितहासावलोकः ऊरुचिरक्ष्वेल्यादिभिः पराभूयमानविवेकइवानवुद्रयमा
नइव महामना बुभुजे २९

अथ विश्वकर्मणः प्रजापतेः कन्यां बहिष्मतीं उपयेमे तस्यां आग्नीधम् १ इध्मजिह्वं २ यज्ञवाहुम् ४ महावीरं ४ हिरण्यरेतसम् ५ घृतपृष्ठम् ६ सवनम् ७ मेधातिथि
८ वीतिहोत्रं ९ कविम् १० इति दशपुत्रान् उर्जस्वतीं कन्यां च जनयामास २४ २५ तेषां मध्ये कविः १ महावीरः २ सवनः ३ इति त्रयः ऊर्ध्वरेतसः संतः पारमहंस्य
माश्रमं अभजन् २६ किंच तेन ह्यप्रापुः २७ अन्यस्यां भार्यायां प्रियव्रतात् उत्तमः १ तामसः २ रैवतः ३ इति त्रयः पुत्राः तेमन्वंतराधिपतयः आसन् २८ एवं पुत्रान् उ
त्पाद्य एकादशार्बुदवर्षाणि पृथ्वीबुभुजे २९

प्रभावातिशयमाहायावद्वसुधातललोकाकाकपर्यंतमवभासयति मेरुप्रदक्षिणीकुर्वन्नादित्यः तस्मिन्नर्थेनैवोपलक्षितं प्रदेशं तपति प्रकाशयति अर्थेन चावच्छादयति तमसा आवृणोति (यतो मेरुणाव्यवधीयते । तदवच्छादनमनभिर्नदसूर्यरथममजवेनस्वेनरथेनसूर्यमजुलक्ष्य) द्वितीयः पतंगः सूर्यइवपर्यक्रमत् नचेदमसंभाविंत्यतोभगवदुपासनोपचितः अतिपुरुषः पुरुषाणति क्रांतः प्रभावो यस्य ३० येवैउहअतिप्रसिद्धास्तस्यरथचक्राग्रकृताः परिखातागताः यतएवयैरेवकृताः ३१ तानाहजंविबि । तेषांपरिमाणंशृण्वतिशेषः पूर्वस्य (पूर्वस्यद्वीपस्य) यद्विस्ता रमानंतत्तरउत्तरस्ततोद्विगुणेनविस्तारमानेनेत्येवंपथासंख्यंसिधुभ्योबहिः समंततउपकृमारचिताः ३२ यथासिधुभ्योबहिरेकैकशोद्वीपाएवंद्वीपानामपिबहिः सिधवइत्याह । क्षारोदेति । दधिमंडपन्मथितं दधि । एतेसप्तजलधयः सप्तद्वीपानां एकैकश्चेनपरिखाइवाभ्यंतरेतः संवेष्टितायेद्वीपास्तैः समानाविस्तारतः बहिर्बहिर्नन्वतः पृथगसंकीर्णतया ३३ (उशनसेकाव्याय) ३४ अहोआश्चर्यराज्ञः सामर्थ्यमितिपरीक्षिदमिप्रायज्ञोभगवान्बादरायणिराह । नैवमिति । (तस्यहरेरंघ्रिरजसानिषेवितेनेतिशेषः) जिताः षड्गुणा मनःषष्ठानींद्रियाणिषड्भयोवा दैस्तेषामेवेदिधपुरुषकारोनाहात्म्यविशेषश्चिञ्चन । नासंभावितमित्यर्थः यतोविदूरविगतः अंत्यजोपियोयन्नामयस्योरुक्रमस्यनामसकृदप्युच्चारयेत्तसोऽधुनातत्क्षणमेवबंधंसंसारं तन्वमि तिपाठेपिअयमेवार्थः । पाठांतरेतत्त्वंचंडालत्वंजहातिशुद्धोभवतीत्यर्थः ३५ तस्यपराक्रममुपसंहरन्निवृत्तिक्रममाह । सएवमिति । देवर्षिचरणयोरनुशयनमुपसतिः तदनुपतितो (तत्प्रा घ्नैस्तत्प्राप्तो) गुणविसर्गः राज्यादिप्रपंचः तत्संसर्गेण (तत्संबन्धेनअनिर्द्वैतं सुखरहितं) आत्मनिमनसिनिर्वेदो यस्य ३६

यावदवभासयतिसुरगिरिमनुपरिक्रमन्भगवानादित्योवसुधातलमर्थेनैवप्रनपत्यर्थेनावच्छादयतितदाहिभगवदुपासनोपचितातिपुरुषप्रभावस्तदनाभिर्नंद न्समजवेनरथेनज्योतिर्भयेनरजनीमपिदिनंकरिष्यामीतिसप्तकृत्वस्तरणिमनुपर्यक्रमद्वितीयइवपतंगः ३० येवैउहतद्रथचरणनेभिकृतपरिखातास्तेसप्तसिं धवआसन्यतएवकृताः सप्तभुवोद्वीपाः ३१ जंबूशाल्मलिकुशकौचशक्रपुष्करसंज्ञास्तेषांपरिमाणंपूर्वस्मात्पूर्वस्मादुत्तरउत्तरोयथासंख्यंद्विगुणनानेन बहिःसमंततउपकृताः ३२ क्षारोदेशुरसोदसुरोदघृतोदक्षारोददधिमंडोदशुद्धोदा सप्तजलधयः सप्तद्वीपपरिखाइवाभ्यंतरद्वीपसमानाएकैकश्चेनयथानुपूर् वंसप्तस्वपिबाह्येद्वीपेषुपृथक्परितउपकल्पितास्तेपुजंवादिषुबहिर्धमतीपतिरनुवतानात्मजानामीधेध्वजिबहयज्ञाहृहिरण्यरेतोघृतगृष्ठनेधातिथितीतिहो त्रसंज्ञान्यथासंख्येनैकैकस्मिन्नेकमेवाधिपतिविदधे ३३ दुहितरंचोर्जस्वतीनामोशनसेप्रायच्छयस्यामासीद्वेयानीनामकाव्यसुता ३४ नैवंविधः पुरुष कारउरुक्रमस्यपुंसांतदंघ्रिरजसाजितषड्गुणानाम् ॥ चित्रंविदूरविगतः सकृदाददीतयन्नामधेयमधुनासजहातिबंधम् ३५ सएवमपरिभितवलपराक्रमए कदातुदेवर्षिचरणानुशयनानुपतितगुणविसर्गसंसर्गेणानिर्द्वैतमिवात्मानंमन्यमानआत्मनिर्वेदइदमाह ३६

किंच भगवान्सूर्यः मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वन्नाविदिनविभागं करोति तारात्रिमपिदिनंकरिष्यामीतिभगवदुपासनवलः वायुसमवेगेनतेजोमयेनरथेनसप्तवारंतरणिअन्वधावत्द्वितीयः सूर्यइव तदवच्छादयन्तसप्तसिधवः आसन् ३१ तदंतरस्थाः सप्त जंबूः १ प्रक्षः २ शाल्मलिः ३ कुशः ४ कौचः ५ शक्रः ६ पुष्करः ७ संज्ञाः ८ पृथक्पृथक्पुष्करगुणने नदी ३२ तथाक्षारोदः १ इक्षुरसोदः २ घृतोदः ३ क्षारोदः ४ दधिमंडोदः ५ शुद्धोदः ६ शुद्धोदः ७ सप्तजलधयः ३३ अहोआश्चर्यराज्ञः ३४ अहोआश्चर्यराज्ञः ३५ सएवमपरिभितवलपराक्रमए ३६

किमाहे

लमलंस्मिये हप्रसिद्धौ । वावेविनिश्चये (लप्रसिद्धौ) शंकमानः स्मासेकायपि शीलादिभिः उदारान् महतः (तत्रशीलस्वभावः वीर्यप्रभावः) । दशपुत्रान् जनय
तेभ्यः पुत्रेभ्य इमां पृथ्वीं विभज्य भुक्तो भोगोयस्यास्तां सहमहाविभूतिमाप्नोति । यः संप्रसहितामहिर्षी चरान्नीमृतः कविश्चेति अग्नीनां नामानियेयान्ते २५ (ऊर्ध्वरेतसो ब्रह्मचर्यव्रतवा
प्यन्वयः हृदि गृहीतो निश्चितो यो हरि विहारस्तेन अनुभावः त्यागसामर्थ्यस्य ३८ तस्येति (हृदि प्रसिद्धौ) महिमापनिबन्धनश्लोकाः प्रियव्रतस्य पूर्वसिद्धाः कथ्यन्ते यथावेदे "तदप्ये
पश्लोकोमवति " इति (तद्वदुक्तिरियम्) । कोनुकोनामकुर्यात् । छायांघ्नन्तमोनिरस्यन् नेमिनिघ्नैः रथचक्रधाराकृतगतेरित्यर्थः ३९ भूसंस्थानं सुशोभयवविशेषरूपं द्वीपैः कृतं द्वीपेवसरि
द्विरिप्रभूतिभिः । सीमाचकृता । मूतानानिर्दृष्ट्यै सुखाय अविवादाय । ४० भौमं पातालजं दिव्यं स्वर्गजं मानुषं मर्त्यं लोकजं महित्वं वैभवं यो निरयतुल्यं मेने । पुरुषानुजना विष्णुमक्तास्त
एवाप्रियायस्येति । ४१ इति पंचमस्कंधे टीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ द्वितीये प्रोक्तमाग्निचरित्रं स्त्रैण संमतम् । पत्न्यां हि पूर्वचित्यां योनामिमुख्यानजीजनत् ॥ १ ॥ अस्मिन्वंशे
प्रसिद्धोयमाग्नीध्रः स्त्रैण पुंगवः । विहसन्निव तस्येदं चरितं मुनिरब्रवीत् ॥ २ ॥ जंबूद्वीपमोकोयासां ताः प्रजाः पुत्रवत्पालयामास । धर्मावेक्षमाणः धर्ममवेक्षमाण इत्यर्थः १

अहो असाध्वनुष्ठितं यदभिनिवेशितोहर्मिन्द्रियैरविचारचितविषमाविषयधिकूपेतदलमलममुष्यावनितायाविनोदमृगं मां धिग्धिगिति गर्हयांचकार ३७ परदे
वत्ताप्रसादाधिगतात्मप्रत्यवमर्शेनानुप्रवृत्तेभ्यः पुत्रेभ्य इमां यथादायं विभज्य भुक्तो भोगां च महिर्षीमृतकमिव सहमहाविभूतिमपहाय स्वयं निहितनिर्वेदो हृदि गृही
तहरि विहारानुभाभवतो नारदस्य पदवीं पुनरेवानुससार ३८ तस्य हवा एते श्लोकाः ॥ प्रियव्रत कृतं कर्म कोनु कुर्याद्विनेश्वरम् ॥ योनेभिनेभ्यैरकरो
च्छायांघ्नन्तसप्तवारिधीन् ३९ भूसंस्थानं कृतं येन सरिद्विरिवनादिभिः ॥ सीमाचभूतनिर्दृष्ट्यै द्वीपे द्वीपे विभागतः ४० भौमं दिव्यं मानुषं च महित्वं कर्मयोग
जम् ॥ यश्चक्रे निरयोपमं पुरुषानुजनप्रियः ४१ ॥ इति श्री भा० म० पं० स्कंधे प्रियव्रतविजये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं पितरिसं
प्रवृत्ते तदनुशासने वर्तमान आग्नीध्रो जंबूद्वीपौकसः प्रजा औरसवद्धर्मावेक्षमाणः पर्यगोपायत् १

अहो असाधुमया अचरितम् वनितायां क्रीडामृगं मां धिक् धिक् इति गर्हयांचकार ३७ एवं निर्विद्य पुत्रेभ्यः राज्यं विभज्य महिर्षी च तच्छा नारदोपदिष्टं मार्गं पुनरेवानुससार
३८ प्रियव्रत कृतं कर्म ईश्वरं विना अन्यः कः कुर्यात् यः सप्तसमुद्रान् द्वीपविभागं च चक्रे ३९ भौमं दिव्यं सुखं निरयवत् मत्वा साधुप्रियः पुनः भगवद्भक्तिं अकरोत् ४०
४१ इति पंचमे प्रथमः ॥ १ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ एवं पितरिसं प्रवृत्ते सति आग्नीध्रः राजा जंबूद्वीपौकसः प्रजाः पुत्रवत्पालयामास १

भा.पं.

॥ ४ ॥

पितृलोककामः पुत्रकामः (सुपुत्रेणपितुः पितृलोकप्राप्तेः ।) सुरवराणांविनितास्तासामाक्रीडाचलोमंदरः तस्यद्रोण्यांआभूतानिसंपादितानिपरिचर्योपकरणानिकुशाणुष्पादीनियेन ।
(विश्वमृजांपतिव्रह्माणम्) २ तदुपलभ्यज्ञात्वा (आदिपुरुषो) ब्रह्माभियापयामाससंभोगार्थं प्रस्थापयामास ३ साचतदाश्रमोपवनमुपवधामेत्यन्वयः रमणीयत्वमेवाह । विवि
धाश्चनिविडाश्च (संघटिताः) येविटपिनोवृक्षास्तेषां विटपाः शाखास्तेषां निकरास्तैः संश्लिष्टा (आलिगिताः) पुरटलताः स्वर्णवल्लीयः तास्वारूढाउपविष्टाः स्थलविहंगमामयूरा
दयस्तेषांमिथुनैः प्रोच्यमानाभिः श्रुतिभिःउच्चार्यमाणैः पङ्जादिस्वरैः प्रतिबोध्यमानायेसलिलकुक्कुटादयस्तैर्विचित्रंयथातथोपकूजिता नादिताः अमलाजलाशयास्तेषुकमलानिते
षामाकरं (उत्पत्तिस्थानरूपं) उपवनम् ४ सुललितेगमनेयेपदविन्यासास्तेर्गताविलासोयस्याः चकारस्तस्याश्चेत्येकवाक्यत्वाय । अनुपदं प्रतिपदंखणखणोतिध्वानिकुर्वतीरुचि
रस्यचरणाभरणस्यस्वनं। आमीलितेनयने एवनलिनमुकुलेतयोर्युगलमीषद्विकचय किंचिदुन्मील्यव्यचष्टददर्श ५ तामेवदेवीं मकरध्वजस्यवशमुपनीतःसन्नजडवत् (विवेकशून्यइति)
हप्रसिद्धंवक्ष्यमाणान् दशश्लोकानुवाच जाड्यानुकरणंचवेदग्ध्येनतद्वशीकारार्थं । (अन्यथाजडइत्येवमुयात् ।) दिविजानांदेवानां मनुजानांचयानिमनांसिनयनानिचतषामाल्हा
ददुवैः आल्हादंदुहंतिप्रपूरयंतीतितथातैः गत्यादिभिर्नृणांमनसिकामस्यविवरं प्रवेशद्वारं (अवकाशंवा) विदधतीं कुर्वती । गतिश्च विहारः व्रीडाच विनययुक्तोवलोकश्च
सुस्वराक्षराणिच अवयवाश्चनेत्रादयस्तैः (कथंभूतांताम्) निजमुखाद्विगलितं (निःसृतंसरसत्वात्) अमृतमिवस्वादुभासवइवमादकंचयत्सहासंभाषणंतस्मिन् आमोदोमुखनिः
श्वासगंधः तेनमदांधायेमधुकरनिकरास्तैरुपरोधआवरणंतद्रयात्द्रुतः शीघ्रोयः पदविन्यासस्तेनवल्लुसुंदरंस्पंदनंकिंचिच्चलनंस्तनकलशयोः कवरभारे रशनायांचपस्यास्ताम् ।
(कथंभूतस्यमकरध्वजस्य) तस्याअवलोकनेनविष्टतावसरस्यदत्तावकाशस्य । ६

सचकदाचित्पितृलोककामःसुरवरविनिताक्रीडाचलद्रोण्यांभगवंतांविश्वमृजांपतिमाभृतपरिचर्योपकरणआत्मैकाग्र्येणतपस्व्याराधयांबभूव २ तदुप
लभ्यभगवानादिपुरुषःसदसिगायंतींपूर्वचित्तिनामाप्सरसमभियापयामास ३ साचतदाश्रमोपवनमतिरमणीयंविधिवानिविडाविटपिविटपानिकरसं
श्लिष्टपुरटलतारूढस्थलविहंगममिथुनैःप्रोच्यमानश्रुतिभिःप्रतिबोध्यमानसलिलकुक्कुटकारडवकलहंसादिभिर्विचित्रमुपकूजितामलजलाशयकमलाकर
मुपवधाम४तस्याःसुललितगमनपदविन्यासगतिविलासायाश्चानुपदंखणखणायमानरुचिरचरणाभरणस्वनमुपाकर्ण्यनरेदेवकुमारःसमाधियोगेनामीलित
नयननलिनमुकुलयुगलमीषद्विकचयव्यचष्ट ५ तामेवाविदूरेमधुकरीमिवसुमनसउपजिघ्रंतीदिविजमनुजमनोनयनाह्लाददुर्गतिविहारव्रीडाविनयालो
कसुस्वराक्षरावयवैर्भनसिन्धुणांकुसुमायुधस्यविदधतींविवरमूनिजमुखविगलितामृतासवसहासभाषणामोदमदांधमधुकरनिकरोपरोधेनद्रुतपदविन्यासेनव
ल्लुस्पंदनस्तनकलशकवरभाररशनांदेवीतदवलोकनेनविष्टतावसरस्यभगवतेऽप्यभ्यनम्यमनीतो जडवदितिद्रोण्यात् ६

सः कश्चित् पुत्रकामः तस्यां ब्रह्माणं अ

अ०

॥ २ ॥

तस्याः

॥ ४ ॥

कात्वंशैलेगिरावस्मिन् किंचिकीर्पसि । मुनिर्व्युत्थ्यादिपुंस्त्वेनसंबोधः ॥ दिजाडयानुकरणार्थः । हेमः ॥ परदेनेऽस्त्यमायासि (काप्यतर्क्या । भृशालक्ष्याह । हेसुहृत्स
 खेविज्येनिर्गुणेषुषी विभर्षि किमात्मनोर्थे । तवैवाभ्यां किंकार्यमस्ति । किंवाप्रमत्तान् अजितं विमानं गतुल्यानस्मद्वाश्वः केयसेतान् वशीकर्तुधनुषीधारयसि किमित्यर्थः । ७ कदाशा
 अतिगमौतीक्ष्णीदंतौ अग्रभागीययोः । तौ कस्मैप्रयोक्तुमिच्छसीति विभर्षिः । अतोभयादेतावत्प्रार्थयामहे । तवार्थविक्रमोऽस्माकं क्षेमायास्तु । ८ तदेगपरिमललोभेनानुगच्छतोभ्रमरा
 नादक्ष्याह । शिष्याइति । अजस्रसंततं युष्माच्छिखातो विलुलिताः (युष्माकं केशपाशात्) विगलिताः सुमनसामभितो वृष्टीः गलितानि कुसुमानि भजंतीत्यर्थः शुद्धत्वेनोपमा वेदशाखाइ
 वेति ९ नूपुरस्वनमाकर्ण्योह । वाचमिति । (हे ब्रह्मन्) तुभ्यंतवचरणगतपंजरयोः नूपुरयोः तित्तिरीणां अंतर्गत रत्नानां परं केवलं वाचं (शृण्वाम) शृणुमः । कथंमूर्तां अरूपा अदृष्टव
 सुंदरमंडले कलब्धा (कुतः प्राप्तेत्यर्थः) पाठांतरे अंगेति संबोधनम् । मेखलामालक्ष्याह । यस्यामलातपारिधिः (यस्यादीप्तौ अलातपारिधिः उल्लुक्प्रमणरूपः परिवेषो) वर्तते । व
 यतोमध्ये कृशोपित्वं कृच्छ्रेण बहसि । यत्र च मे दृशिदृष्टिः श्रिता संलमास्ति । अन्धेदं द्वायनघटतइति भावः । स्तनगतं कुंकुममालक्ष्याह । पंकोरुण आरक्त आत्मनस्तव विषाणेस्तने
 दृक् अत्यपूर्वः । कुतइत्यत आह । येनपंकेन आश्रमं सुरमाकरोपि सुगंधयुक्तं करोषीति (हे सुभग सुंदर द्विजेतिसंबोधनं जडत्वात्) । ११ (हे सुहृत्तम) लोकं स्थानम् । यत्र त्योजनः
 धाअधरा नृतम् आदिशब्दादस्मितनर्मादि । १२

कात्वंचिकीर्पसि च किं मुनिर्व्युत्थैलेमायासिकापि भगवत्परदेवतायाः ॥ विज्येविभर्षिधनुषीमुहदात्मनोर्थे किंवाभ्यां नृगयसे विपिने प्रमत्तान् ७ वाणाविमौ
 भगवतः शतपत्रपत्रौ शांतावपुंखरुचिरावतित्तिग्मदंतौ ॥ कस्मैयुयुंक्षसिवने विचरन्नविभर्षिः क्षेमाय नोजडधियांतव विक्रमोस्तु ८ शिष्याइमे भगवतः परितः
 पठंति गायंति सामसरहस्यमजस्रमीशम् ॥ युष्माच्छिखा विलुलिताः सुमनोभिवृष्टीः सर्वे भजंत्यपि गणा इव वेदशाखाः ९ वाचं परंचरणपंजरा तित्तिरीणां ब्रह्मत्र
 रूपमुखरां शृण्वाम तुभ्यम् ॥ लब्धा कदंबरुचिरं कविदं कवित्रेयस्यामलातपारिधिः कचवलकलंते १० किंसंभृतं रुचिरयोर्द्विजशृंगयोस्ते मध्ये कृशो बहसि यत्र
 दृशिः श्रिता मे ॥ पंकोरुणः सुरभिरात्मविषाणैर्दृग्दृग्मेनाश्रमं सुभग मे सुरभीकरोपि ११ लोकं प्रदर्शय सुहृत्तम तावकं मे यत्र त्यइत्यसुरसावयवावपूर्वौ ॥ अस्म
 द्विधस्य मन उन्नयनै विभर्षि वद्भुतं सरसराससुधादिवक्त्रे १२

त्वं कासि किं चिकीर्पसि किं देवमायासि गृगतुल्यान् मादृशान् विपयिगः वशीकर्तुं विज्यधनुषी विभर्षि किम् ७ ८ ९ १० ११ १२

कावातवलोके आत्मनो देहस्य वृत्तिर्जीविका । आहार इत्यर्थः अंगहेससे । अदनाच्चर्वणात् हविरितिलक्षणया तत्संबन्धी गंधो वाति आगच्छति । इति तांबूलाभिप्रायम् अदनाद्बहिरंगमाती
 तिपाटे ममतावद्भोजनात् बहिर्भूतैव अन्यैश्च वृत्तिर्भातीत्यर्थः । यतस्त्वं विष्णोः कलासि । विष्णुश्चनाभाति । “अनभन्नन्यो अभिवाकशीति” इति श्रुतेः । विष्णोः कलासीत्यत्र हेतुः तव चक
 रौ विष्णो रिवानि नयेन्मकरो । अनिमिपौरुषरूपेण त्वेन निमेषशून्योऽल्लसंतौ मकरो तदाकारे कुण्डले योस्तौ । किंच । तव मुखं सरइत्सरइव तदेवाह उद्विग्नं चंचलं मीनयुगलमिव नेत्रद्वयं
 यस्मिन् । द्विजादंताः तेषां पंतया शोचिः शोभायस्मिन् । सरसितु द्विजाराजहंसादयः । आसन्नो (निकटवर्ती) भृंगानि करइव केशस्तोमः परिमललुब्धो भ्रमरस्तो मोवायस्मिन् । १३
 (त्वया करकमलेन ताडितः) पतंगः कंदुकः भ्रमतः भ्रमच्चित्तस्य मे अक्षिणी एजयते चंचलतां नयति (भ्रमतस्तवेति वा । पतंगः पक्षिसूर्ययोः । तद्रूपकत्वात् कंदुकोलक्षितः) वक्रकेशसमू
 हे मुक्तबंधनं न स्मरति न संभावयति किमित्यर्थः कष्टः घृतः अनिलो वायुर्नीवी (वस्त्रबंधं) हरति एतच्च न स्मरति किम् १४ (हेतपोधनतपस्यतां तपोधनं सौंदर्यं) उपलब्धं प्राप्तम् । मह्यं मम
 हेमममित्रमया सह तपश्चर्तुमर्हसि । किंच । सवैभवभावनः संसृतिविस्तारको ब्रह्मामे प्रसीदति यतस्त्वां भार्या कल्पयतीत्यर्थः १५ द्विजदेवेन ब्रह्मणा दत्तम् (हे द्विजेति वा) दृढमनश्च (य
 अत्र मे सचिव्यः सख्यः शिवाः फेरवः ताः प्रतिसरंतु निर्यातु यद्वा वनवासे सहचर्यो हरिण्यः शिवाः कल्याण्यः सत्यः प्रतिसरंतु प्रदक्षिणं गच्छंतु । १६ (इत्येवं ललनाया अनुनयेति
 विशारदः वशीकारेऽतिकुशल इत्यर्थः) ग्राम्येषु (विषयभोगकथासु) वैदग्ध्यं (पाटवं) यस्यास्तया परिभाषया वाचा समाजयामास पूजयामास संमुखीचकारेत्यर्थः । (विबुधमति
 निपुणबुद्धिः अधिकं मानयामास) १७

कावात्मवृत्तिरदनाद्बहिरंगवाति विष्णोः कलास्य निमेषोन्मकरो चकरो ॥ उद्विग्नमीनयुगलं द्विजपंक्तिशोचिरसन्नभृंगानि करं सरइन्मुखं ते १३ यो सौ त्वया क
 रसरोजहतः पतंगो दिक्षु भ्रमन् भ्रमत एजयते क्षिणी मे ॥ मुक्तं न ते स्मरसि वक्रजटावरूथं कण्ठो निलोहरति लंपटपुष्पनीवीम् १४ रूपं तपोधनतपश्चरतां तपोध्नं
 हेतुत्वेन तपसा भवतोऽपलब्धम् ॥ चर्तुं तपोर्हसि मया सह मित्रमह्यं किं वा प्रसीदति सवैभवभावनो मे १५ नत्वां त्यजामि दक्षितं द्विजदेव दत्तं यस्मिन् मनोदृगपि
 नो न विद्यातिलग्रम् ॥ मां चारुशृंग्यर्हसि नेतुमनुव्रतं ते चित्तं यतः प्रतिसरंतु शिवाः सचिव्यः १६ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ इति ललनानुनयातिविशा
 रदोग्राम्यवैदग्ध्यया परिभाषया तां विबुधवधूं विबुधमतिरधिसमाजयामास १७

हे सुहृत्तम मे तावकं लोकं दर्शय यत्र त्योजनः तस्मादित्यं आह १३ १४ १५ १६ तपश्चरन्तं रूपं त्वया किं न ते तपसा लब्धं हे वि
 त्तु त्वमर्हसि ॥ पसरा तस्याग्निः बुद्धिशीलः रूपवयः श्रियोदार्पणमोहितासता सनत्ता अयुतायुतवर्षाणि भौमस्वर्गभोगा
 नुवृत्तये १७

(रूपं सौंदर्यं स्मिन् किंचिकीर्षं । मुदि बुद्ध्यादीनां द्वंद्वैक्यम् । (औदार्यमहत्वं दाक्षिण्यं वा । तेन पराङ्मुखं मनो यस्य सा तेन सह बहुकालं स्वस्योवांगानां त्वात् तस्य च जं
 बूद्धीपपतित्वात्सुखमोदिर्धर्मिचसुखं बुभुजे) १८ (नाभिः किंपुरुषः हरिवर्षः इलावृतः रम्यकः हिरण्यमयः ७ भद्राश्वः केतुमालश्चेति संज्ञायेषां तान् । सा तु तान् प्रतिवर्षम्) १९
 सूत्वा प्रसूय (तद्गृहे पहाय पुनर्ब्रह्माणं) उपतस्थे अभजत् । २० (अनुग्रहादेव) औत्पत्तिकेन स्वभावेन संहननं तत् (बलशक्तिः आत्मतुल्यनीचिनिस्वस्वनामसदृशनामानि जंबूद्वी
 पस्य वर्षाणि तानि) २१ कामानां (अतृप्तः) भोगैः (अलंभावमप्राप्त इत्यर्थः) अधि अधिकं मन्यमानः श्रुतिभिर्वेदोक्तैः कर्मभिः अवारुंध प्राप (यत्र लोके) मादयंते मोदंते (अने
 न यत्र पितृलोकस्तत्रैवाप्सरोलोकश्चेति ध्वनितम्) २२ (संपरेते परलोकं गते मेरुदुहितृः) पुत्री इति एवं मूताः संज्ञा यासां ताः (मेरुदेव्याद्याः) परिणीतवतः २३ ॥ इति पंचमस्कंधे
 टीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ तृतीये चरितं नामे परमं गलमीर्यते । यस्य यज्ञे प्रतीतः सन् पुत्रो भूद्वयमोदरिः ॥ १ ॥ नाभिराग्नीध्रसुतः अपुत्रयामेरुदेव्याभार्यया सह (अव
 हितात्मा सावधानचित्तः) १

सा च ततस्तस्य वीरयूपतेश्च द्विशैलरूपवयःश्रियौ दार्येण पराक्षितमनास्तेन सहा युता यु तपरिवत्सरोपलक्षणं कालं जंबूद्वीपपतिना भौमस्वर्गभोगान् बुभुजे
 १८ तस्यामुहवा आत्मजान् सराजवर आग्नीध्रो नाभि किंपुरुषहरिवर्षे लावृतरम्यकहिरण्यमयकुरुमद्राश्वकेतुमालसंज्ञान्नवपुत्रान जनयत् १९ सासूत्वाथ सुता
 न्नवानुवत्सरं गृह एवापहाय पूर्वचित्तिर्भूय एवाजं देवमुपतस्थे २० आग्नीध्रसुतास्ते मातुरनुग्रहादौत्पत्तिकेनैव संहननवलोपेताः पित्रा विभक्ता आत्मतुल्यना
 मानियथा भागं जंबूद्वीपवर्षाणि बुभुजुः २१ आग्नीध्रो राजाऽतृप्तः कामानामप्सरसमेवानुदिनमधिमन्यमानस्तस्याः सलोकतां श्रुतिभिरवारुंध यत्र पितरो माद
 यंते २२ संपरेते पितरिनवभ्रातरो मेरुदुहितृर्मेरुदेवा इति रूपामुग्रदंष्ट्री लता रम्या इयामां नारी भद्रा देववीतिमिति संज्ञानवोदवहन् २३ इति श्रीभागवते म
 हापुराणे पञ्चमस्कंधे आग्नीध्रवर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ नाभिरपत्यकामोऽप्रजयामेरुदेव्या भवतं यज्ञपुरुषमव
 हितात्माऽयजत् १

१८ १९ तस्यां आग्नीध्रः नाभिः १ किंपुरुषः २ हरिवर्षः ३ इलावृतः ४ रम्यकः ५ हिरण्यमयः ६ कुरुः ७ भद्राश्वः ८ केतुमालः ९ इत्येतान् नवपुत्रान् अजनयत्
 सा प्रतिवर्षं नवपुत्रान् सूत्वा तं त्यक्त्वा ब्रह्माणं ययौ २० तेषु त्राः पित्रायथाविभागं दत्तानि स्वनामभिः ख्यातानि जंबूद्वीपवर्षाणि नवबुभुजुः २१ आग्नीध्रो पितृणां अतृप्तः सन् ता
 मेव ध्यायन् अतैतल्लोकं प्राप यत्र पितरः मोदंते २२ एवं संपरेते पितरिनवभ्रातरो मेरुदुहितृः मेरुदेवा इति रूपं १ प्रतिक्रिया २ उग्रदंष्ट्री ३ लता ४ रम्या ५ इयामा ६ नारी ७
 भद्राम् ८ देववीति ९ इति नवोदवहन् २३ इति पंचमोऽध्यायः ॥ २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ आग्नीध्रपुत्रः नाभिः अपत्यकामः सन् मेरुदेव्या पत्न्या सह यज्ञपुरुषं अयजत् १

नवेवलदेहयोगमात्रं अपित्वनयति रचेत्याह । यदा गुणानामिन्द्रियाणां हं विष्टां अथवा भित्त्या आत्मीयानभवेति । उपविशति विवेकी सन्नपश्यति नृपश्यतीति पाठे अथवा आत्मीयत्वेनेत्यर्थः । तत्र तदा सहसागतस्मृतिः स्वरूपस्मृतिश्च न्यः सन्न अज्ञो मूढः मैथुन्यमैथुनसुखप्रधानं गृहं प्राप्य तापान् विंदति ७ ननु यथापयोऽस्त्रिया मिथुनी मूय सुखमात्रमनुभवतः कुतस्तापाः स्युस्तत्राह । पुंस इति । (तयोः स्त्रीपुंसयोः) प्रत्येकतयोरैकैको हृदयग्रंथिरस्येव । एनं मिथः परस्परं स्थूलं अन्यं हृदययोर्ग्रंथिदुर्भेदं कृतव्यत आह । अतः अस्मान्मिथुनीभावात् । प्रत्येकं हृदयग्रंथिः (आश्रयेत) शिथिलो भवेत् । तदास्मादभिधुनीभावात् निवर्तते ततश्च हेतुमहंकारं त्यक्त्वा मुक्तः सन्न परंपदं याति ९ हेतुमतिहायेत्युक्तं तत्र पंचविंशतिसाधनान्याह चतुर्भिः । हं अहमेव देवो धेष्टांत- (महद्भिः) संगत् (मृतेषु भिर्वैरेण साम्येन उपशमेन च) हेतुनाः देहमेहयोरात्मबुद्धेः अहंममेति बुद्धेः (जिहासया हानेच्छया) ११ अध्यात्मयोगेन अध्यात्मशास्त्राभ्यासेन (विविक्तसेवया एकांतसेवनेन प्राणैर्द्रियमनसामभिजयेन वशीकरणेन) सध्यस्सम्यगिति सर्वत्र संबंधः असंप्रमादेन कर्तव्यस्यापरित्यागेन । १२ सर्वत्र मद्भावं मद्भावनतत्र विचक्षणेन निपुणेन मद्भावनयुक्तेनेत्यर्थः एतादृशेन विज्ञानविराजितेन अनुभवपर्यंतं तेन ज्ञानेन । योगेन समाधिना घृत्युद्यमसत्त्वयुक्तः धैर्यप्रयत्नविवेकैर्युक्तः सन्न अहंकाराख्यपुपाधिं व्यपोहेत् तानि रस्येत् १३ ततः साधनादुपरमेदित्याह । कर्माण्याशेरतेयस्मिन् (तादृशं आविद्यया प्राप्तं हृदयग्रंथिरूपबंधं) योगेन उपायेन (सम्यक्व्यपोह्य स मूलं निरस्य) यद्यपि फले सिद्धे साधनो यदानपश्यत्ययथागुणे हं स्वार्थे प्रमत्तः सहसा विपश्चित् ॥ गतस्मृतिर्विंदति तत्र तापानासाद्य मैथुन्यमगारमज्ञः ७ पुंसः स्त्रिया मिथुनीभावमेतंतयोर्भिथो हृदयग्रंथिमाहुः ॥ अतो गृहक्षेत्रसुतासवितैर्जनस्य मोहो यमहंममेति ८ यदा मनो हृदयग्रंथिरस्य कर्मानुबद्धो दृढ आश्रयेत ॥ तदा जनः संपरिवर्तते स्मान्मुक्तः परं यात्यतिहायेतुम् ९ हंसे गुरौ मयि भक्त्या नुवृत्त्या विट्पण्याद्वंद्वतितिक्षया च ॥ सर्वत्र जंतोर्व्यसनावगत्या जिज्ञासया तपसे हानि वृत्त्या १० मत्कर्म्मभिर्भद्र्यक् ॥ सच्छ्रद्धया श्रद्धाचर्येण शश्वदसंप्रमादेन यमेन वाचाम् १२ सर्वत्र मद्भावं विचक्षणेन ज्ञानेन विज्ञानविराजितेन ॥ योगेन घृत्युद्यमसत्त्वयुक्तो लिङ्गव्यपो हेतुकुशलोऽहंकारव्यम् १३ कर्माशयं हृदयग्रंथिबंधमविद्यया सादितमप्रमत्तः ॥ अनेन योगेन यथोपदेशं सम्यग्व्यपोह्या परमेतयागात् १४ यदा च प्रमत्तः सन्न इन्द्रियचेष्टा मिथ्यानपश्यति तदा स्वरूपप्रपञ्चः सन्न मैथुन्यसुखं गृहं प्राप्य तापान् विंदति ७ यदा च अस्य दृढः हृदयग्रंथिः विवेकेन शिथिलो भवति तदा स्त्रीपुंसमिथुनीभावात् निवर्तते ततः अहंकारं हित्वा मुक्तसंगः सन्न परंपदं याति ९ अहंकारत्यागे साधनानि हंसे गुरौ मयि भक्त्या सर्वत्र विट्पण्याद्वंद्वतितिक्षया परलोके दुःखा नुत्तानेन आत्मजिज्ञासया तपसा काम्यकर्मत्यागेन १० मदर्पणकर्मणामत्कथया साधुसंगेन मद्गुणकीर्तनेन प्राणैर्द्रियजयेन सर्वत्र मद्भावनया यागेन च युक्तः सन्न अहंकारं व्यपोह्य ११ १२ १३ साधनान् उपरमेत् १४

इदं च नातिचित्रमित्याहुः । कइति । इह संसारे ते तवापराजितयामायया अनवसितपदव्या अलक्षितमार्गया अपराजितः कोवे नकोपि (ज्ञानमेकं विना सर्वोपेतयावशीकृतपदेत्यर्थः) अतः
 स्तयाऽनादृतमतिः कः अतएव विष्णो एव विषंतस्य रबावेगास्तेर नादृता प्रकृतिर्यस्य सकः (अकोपि सर्वोपि अदृष्टस्तत्राचमतेत्यर्थः) यतोऽनुनासिकसद्वचनः । अतस्संज्ञायां नोपि हस्त
 वमांसा घटत इत्यर्थः १५ अद्वैतकतः इव ह्यकार्यकारिन् अल्पीयसेकायां बत्वं यत् यस्मात् इह समाहृतोसि । तत्र प्रजायां नर्षीभिः (पुरुषार्थमुदि-) येषां मंत्राणां विधानोपदेशो देवतान् (देवस्य
 तत्र) अवज्ञानं तत् (हे देवदेव) सर्वान् प्रतिवत्साम्येन (अवैषम्येण) हेतुना प्रतिवाहुं सोऽहमर्हसि । १६ इति निगदेन गेयात्मकस्तोत्रेण (अनिमिषान विवानां प्रयोमगवान्) अर्चय
 रोभारतवर्षपादिः नाभिः तेनाभिश्च दितायेकः । अर्चय इति चरणौ यस्य १७ (हेऋषयः अवितथमर्षिभिः सत्यवचनेः यथं तु सत्यवचनः । वरं स्त्वसुऋषः) अमुलमत्वे हेतुः यमाह मेवा
 भिरूपः सदृशः (नान्यः) केवल्यत्वात् । अद्वितीयत्वात् । इव ब्राह्मणास्तेषां कुलं । (तत्र च न हि मत्तत्र च न मेवेत्यर्थः 'अहो वतानु कं पायां लोके संवोचनोपि च') १८ (ततः कारणात्) आर्चो
 प्रीयेनामो । १९ (निशामयं त्याग्यं यंत्याः) पतिनाभि २० हे विष्णु दत्त तस्य (नामैः) अवरोधायने अंतःपुरे मेरुदेव्यां शुक्रया (तनुया) सुदसस्त्वमूर्त्तार्वावततार- । येषां प्रमाणं । यतः रा
 नन्वादिवा सतां । पाषादिव्याहृत्यर्थमाह । अमणानां तपस्विनां । ऋषीणां ज्ञानिनां । सर्वमर्थानां नैतिकब्रह्मचारिणां । २१ इति पंचमेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ अर्चय इति चरणौ यस्य
 मस्येहितं महत् । लोकार्थं येन सत्कर्म नैष्कर्म्यं च निदर्शितं ॥ १॥ अर्चयं सतपुत्रस्य राज्यं तस्योपवर्ण्यते । यस्मै राज्ये जनः सर्वः संवोचामत निर्दृतः ॥ २ ॥ अभिषेच्यमाना विष्णोः सत्त्वोपाधि
 पादतलादिषु वक्त्रां कुशादीनि यस्य । महाविभूतिः सर्वसं पादिः साम्यादिभिः सह (विवेदिने) वर्षमानप्रभावं (तं नामैः पुत्रं) प्रकृतयोऽभ्यासादयः (पृथगीतलपालनाय) अर्चयः अभिषेच्यमानः ।
 कवेवाहते अपराजितोऽपराजितयामायया अनवसितपदव्यानादृतमतिविषयविषयानादृतप्रकृतिरनुपासितमहश्चरणः १५ यदुहवावतवपुनरदमर्त्तरि
 ह समाहृतस्तत्रार्थवियोगं दानां नस्तथैव हेतुन देवदेवाहसि साम्येन सर्वान् प्रतिवाहुं मविदुषाम् १६ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति निगदेनाभिषेच्यमानो
 भगवाननिमिषर्षभो वर्षधराभिवादिताभिवंदितचरणः सदयमिदमाह १७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहो वतानु कं पायां लोके संवोचनोपि च १८ ततः कारणात्
 याचितो यदमुष्यात्मजो मया सदृशो भूयादिति ममाह मेवाभिरूपः सदृशः । अर्चय इति चरणौ यस्य । अर्चय इति चरणौ यस्य । अर्चय इति चरणौ यस्य । अर्चय इति चरणौ यस्य ।
 येश कलयावतारिष्याम्यात्मतुल्यमनुपलभमानः १९ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति निशामयं त्याग्यं यंत्याऽपतिमभिधायान्तर्दधे भगवान् २० चरिषि
 तस्मिन्नेव विष्णुदत्तमगवान्परमर्षिभिः प्रसादितो नाभेऽप्रियचिकीर्षया तदवरोधायने मेरुदेव्यां चर्मां दर्शयितुं कथमेवावतरशनानां अमणानां नृषीणां मूर्ध्नि भूमिना
 शुक्रया तनुवावततार २१ ॥ इति श्रीभा० म० पं० स्कन्धेनाभिचरित्रे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथ हतमुत्पस्ये वाभिव्यं यमा
 नमगव लक्षणं साम्योपशमवेराग्यैश्वर्यमहाविभूतिभिस्तु विनयेन मानानुभावं प्रकृतयः प्रजाब्राह्मणादेवताश्चाव नितल समवनायासितराजपुत्रः १
 एवंस्तुतः सन् भगवानुवाच १५ १६ १७ हेऋषयः ब्रह्मवादः मृषाभविर्तुनाहं विभूतः अद्वैतः । अर्चय इति चरणौ यस्य । अर्चय इति चरणौ यस्य । अर्चय इति चरणौ यस्य ।
 ततः नामैः प्रियचिकीर्षयामेस्ते व्यादिवा सतां तपस्विनां नैतिकब्रह्मचारिणां । २१ इति पंचमेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथ हतमुत्पस्ये वाभिव्यं यमा

05/6

[illegible]

(वर्षसहस्रेणभरतेनाधिकतमत्वात् भारतमितिनाम्नाकथयन्ति) ९ तमनुकुशावर्तइलावर्तौब्रह्मावर्तौमलयःकेतुमद्रसेनइंद्रस्पृक्विदर्भःकीकट
 वसुदेवनारदयोः संवादोयस्मिन् (भगवतोमहिम्नाउपबृंहितंपुरितं) उपरिष्ठादेकादशोक्तं ११ महाशालीनाः अतिविनीताः (महाश्रोत्रियाः महातेजोविकाः ब्राह्मणावेदार्थज्ञावि
 प्रकर्मनिष्ठितत्वेनतच्छब्दवाच्या इतिवा जायतेया जयंत्याः पुत्राः) १२ (अनर्थानांजन्मादीनांपरंपरानित्यनिवृत्तायस्मात् । यतः) केवलः शुद्धो (यथाभेदानुभवस्तद्वत् इत्येतोषे)
 विपरीतवत्अनीश्वरवत्कर्माणि कुर्वन् (गृहेषुलोकं) नियमयन्नियमितवान् । पाठांतरेनितरामरमयत् । कर्मकरणेहेतुः । अमुगंतउत्सन्नं धर्मस्वयमाचरणेन (अनुष्ठानेन) अतद्विदां
 उपशिक्षयन् (अनुष्ठापयन्) कथं धर्मादीनां अत्रोपेनसंग्रहेण (प्रजासंततिः) आनंदोभोगः । आनंदोभोगः । (अनुष्ठापनेहेतवः समोरागत्रेषज्ञान्यः यतउपशांतः तथापिमैत्रः मृत
 हितेरतः यतः कारुणिकः) १३ शीर्षण्यः श्रेष्ठः तेनआचरितंतदनुवर्ततेयतः १४ सकलोधर्मायस्मिन्तत् ब्राह्मणंवेदानारहस्यंयद्यापि स्वनेवविदिततथापि (ब्राह्मणेर्देशितेनप्रका
 रेण) ब्राह्मणानुपृष्टैव (सामादीन्) करोतीत्यर्थः । १५ द्रव्यादिभिरुपचितैः (समृद्धैः प्रायमकल्पिकैः) यज्ञैरिष्टवान् । तत्रवयोयौवनं “युवेवधर्ममन्विच्छेत्” इतिवचनात् ।
 (श्रद्धाआस्तिक्यबुद्धिः) विविधोद्देशाः नानादेवतोद्देशाः यथोपदेशंयथाविधि । (शतकृत्वः शतवारम्) १६ (भगवतोईश्वरेण) अन्यस्मात्सकाशात्आत्मनःकश्चिदपि किमपि
 कथंचनोपनिवांछति (नचकदाचिदन्यदीयमवेक्षतेपीत्यर्थः) मर्तरिकृषमदेवे (अनुसवनं) प्रतिक्षणंउच्छसितस्त्रेहोत्रेकविनाअन्यन्नवांछति । अन्यन्नइच्छानुदयेष्टातः । अविद्यमानमपि
 वसुपुष्पादिकमिवयथाकश्चिदपिपुष्पादिकंनेच्छतितद्वत् । १७
 येषांखलुमहायोगीभरतोऽप्येष्टःश्रेष्ठगुणआसीद्येभेदंवर्षभारतमितिप्यपदिशन्ति ९ तमनुकुशावर्तइलावर्तौब्रह्मावर्तौमलयःकेतुमद्रसेनइंद्रस्पृक्विदर्भःकीकट
 इतिनवनवतिप्रधानाः १० कविर्हरिरंतरिक्षःप्रबुद्धःपिप्पलायनः ॥ आविर्होत्रोयद्विमिलश्चमसःकरभाजन इतिभागवतधर्मदर्शना नवमहाभागव
 तास्तेषांसुचरितंभगवन्महिमोपबृंहितंवसुदेवनारदसंवादमुपशमायनमुपरिष्ठाद्वर्णयिष्यामः ११ यवीयांसएकाशीतिर्जायन्तेयाःपितुरादेशकरामहाशाली
 नामहाश्रोत्रियायज्ञशीलाःकर्मविशुद्धाब्राह्मणावभूवुः १२ भगवानृषभसंज्ञात्मतंत्रःस्वयंनित्यनिवृत्तानर्थपरम्परःकेवलानंदानुभवईश्वरएवविपरीतवत्कर्मा
 न्यारभमाणःकालेनानुगतंधर्ममाचरणेनोपशिक्षयन्नताद्विदांसमउपशांतोमैत्रःकारुणिकोधर्मार्ययशःप्रजानंदामृतावरोपेनगृहेषुलोकंनियमयत् १३ यद्यच्छो
 षण्याचरितंतदनुवर्ततेलोकः १४ यद्यपिस्वविदितंसकलधर्मब्राह्मणंवेदानारहस्यंयद्यापि स्वनेवविदिततथापि (ब्राह्मणेर्देशितेनप्रका
 श्रद्धाविग्विविधोद्देशोपाचितैःसर्वैरपिकृतुभिर्यथोपदेशंशतकृत्वइयाज १५ भगवतर्षभेणपरिरक्ष्यमाणएतस्मिन्वर्षेनकश्चनपुरुषोवांछत्यावेद्यमानमिवात्मा
 नोन्यस्मात्कथंचनकिमपिकर्हिचिदवेक्षतेमर्तर्यनुसवनंविजृम्भितस्त्रेहोत्रेकविनाअन्यन्नवांछति । अन्यन्नइच्छानुदयेष्टातः । अविद्यमानमपि
 येषांमध्येमहायोगीज्येष्ठः भरतः आसीत् येनेदंवर्षभारतमितिप्यपदिशन्ति ९ तमनुकुशावर्तः १ इलावर्तः २ ब्रह्मावर्तः ३ मलयः ४ केतुः ५ द्रसेनः ६ इंद्रस्पृक् ७ विदर्भः ८
 कीकट ९ इतिनवनवतिमुल्याः १० कविर्हरिरंतरिक्षःप्रबुद्धःपिप्पलायनः आविर्होत्रोयद्विमिलश्चमसःकरभाजोभगवताः ११ यवीयांसएकाशीतिर्जायन्तेयाःपितुरादेशकरामहाशाली
 नामहाश्रोत्रियायज्ञशीलाःकर्मविशुद्धावभूवुः १२ अयमभगवानृषभः गृहस्थधर्मशिक्षयन्स्वयंगृहस्थाधर्मवचनैः १३ यद्यच्छोषण्याचरितंतदनुवर्ततेलोकः १४ यद्यपिस्वविदितंसकलधर्मब्राह्मणंवेदानारहस्यंयद्यापि स्वनेवविदिततथापि (ब्राह्मणेर्देशितेनप्रका
 श्रद्धाविग्विविधोद्देशोपाचितैःसर्वैरपिकृतुभिर्यथोपदेशंशतकृत्वइयाज १५ भगवतर्षभेणपरिरक्ष्यमाणएतस्मिन्वर्षेनकश्चनपुरुषोवांछत्यावेद्यमानमिवात्मा
 नोन्यस्मात्कथंचनकिमपिकर्हिचिदवेक्षतेमर्तर्यनुसवनंविजृम्भितस्त्रेहोत्रेकविनाअन्यन्नवांछति । अन्यन्नइच्छानुदयेष्टातः । अविद्यमानमपि

नवाहतात्मनः प्रत्येकचित्तानिपिप्रजानुशासनमुपशिक्षयन्नितिहवस्वमाणमुवाच १८ इतिपंचमस्कंधेहीकार्याचतुर्थाध्यायः ॥ १८ ॥ पंचमैमोक्षधर्मापदेशः पुत्रानुशासनम् । उक्तैरमहं
वतस्यप्रवृत्तिविक्षया ॥ १ ॥ विद्भुजामपिसूकरादीनां येसंविद्वृत्तकष्टानुदुःखदान् कामान् विषयान् नार्हति तद्योग्योऽयमनुष्यदेहो नभवति (हेपुत्रकाः) दिव्यमुत्कृष्टं (निवृत्तिल
क्षणं) येनतपसा (सत्त्वमंतःकरणम्) यस्मात्तद्गुदास्तत्त्वात्तेनतं ब्रह्मसुखंभवति १ मोक्षबंधयोर्निर्वाहः । महत्सेवाभिती । तमसः संसारस्यद्वारयोषितायेसंगिनस्तेषांसंगम् । मह
तांलक्षणमाहसाधेन महातइति । साधवः सदाचाराः २ मयिईशैकृतसौहृदयेव (प्रीतिरेव) अर्थः पुत्रोपयोगिणम् । वाशब्देभान्यनिरपेक्षस्येनास्यलक्षणत्वंदर्शयति । देहविमर्ती
तिदेहभराविषयतातेव नधर्मविषयायेषुतेषुजनेषु एहेषुजायादिपुकेषु राक्षसिर्मंडधनंवा प्रीतांतरे जायादिप्रदेष्टुनप्रीतियुक्ताः (लोकेजने) यावदर्थं यावत्प्रयोजनमेवापयोग्येपाते इतिम
ध्यमपदल्लेखितस्यासः । देहनिर्वाहाधिकस्पृहाशून्याइत्यर्थः । ३ कामान्नार्हतीतिपुकेतदुपपादयति । नूनमिति । यद्यदाहंन्द्रियप्रीतयेआपृणोतिव्याप्रियतेतदाप्रयतः सन् विकर्मपापं
नूनंकुते । यतोविकर्मणः प्राचीनादयंकेशदोदेहोजातः । तस्यैवकरणं पुनः साधुनमन्ये । (असन्नपिनश्चरोपि ।) ४ देहादेर्नश्वरत्वात्क्रियानयमनर्थ इत्याशंक्याह । परामर्शोदेहादि
नास्वरूपाभिभवः अज्ञानकृतः तावद्भवति । (नजिज्ञासतेनविचारयति ।) तत्रहेतुः यावत्क्रियाः (व्यापाराः) स्युः तावदिदंमनोहि (कर्मात्मकं) कर्मस्वभावमेवस्यात् । येनक
र्मात्मकेनमनसा ५ उक्तमुपसंहरति एवंपूर्वकृतं कर्मकर्ममृतं । मनः कर्ममूर्तवशंप्रयुक्तेपुनः पुनः कर्मनिष्ठकरोति । जीवन्मुक्तकर्मव्यापृत्ययमाह । अविद्ययेति । अज्ञानेनआत्मानिउपधी
यमानेआच्छाद्यमानेसति । एवंमनः कर्तुं । पुत्रकर्मवशंप्रयुक्तेइतिवा । (तथाचयावन्नप्रीतिः क्षेत्रे) ६
सकदाचिदहमानोभगवानृषभोब्रह्मावर्तगतोब्रह्मर्षिप्रवरसभायांप्रजानानिशामयंतीनामात्मजानवाहितात्मनःप्रश्रयप्रणयभरसुयंत्रितानप्युपशिक्षयन्नितिहो
वाच १८ इ०भा०म०प०८ ऋषभदेवानुचरितेचतुर्थोऽध्यायः ४ ॥ ॥ ऋषभउवाच ॥ ॥ नायंदेहोदेहभाजानृलोकेकष्टान्कामानर्हतेविद्भुजायि ॥
तपोदिव्यपुत्रकायेनसत्त्वशुद्धेद्यस्माद्ब्रह्मसौख्यंत्वनंतम् १ महत्सेवाद्वारमाहुर्विमुक्तेस्तमोद्वारंयोषितांसंगिसंगम् ॥ महातस्तेसमाचिताः प्रशांताविमन्यवःसु
हृदःसाधवाये २ येवामयीशैकृतसौहृदार्थाजनेषुदेहभरवार्तिकेषु ॥ एहेषुजायात्मजरातिमत्सुनप्रीतियुक्तायावदर्थंश्चलोके ३ नूनंप्रमतः कुरुतेविकर्मयदिदि
यप्रीतयआपृणोति॥नसाधुमन्येतआत्मनोयमसन्नापि केशदआसंदेहः ४ परामवस्तावदबोधजाबोयावन्नजिज्ञासतआत्मतत्त्वम् ॥ यावत्क्रियास्तावदेदं
नोवैकर्म्यात्मकंयेनशरीरबंधः ५ एवंमनःकर्मवशंप्रयुक्तेअविद्ययात्मन्युपधायमाने ॥ प्रीतिर्नयावन्मयिवासुदेवेनमुच्यतेदेहयोगेनतावत् ६
सःऋषभःकदाचित्पृथिव्यांमन्ब्रह्मावर्तगतः सन्ब्रह्मर्षिप्रवरसभायांप्रजानानिशामयंतीनां ज्ञानिनोपि पुत्रान् प्रजानांअनुशासनार्थं उपशिक्षयन् इतिहोवाच १८ इतिप
चमेचतुर्थः४॥ ॥ ऋषभउवाच ॥ ॥ हेपुत्रकाः देहभाजामयंदेहः विद्भुजामिवविषयभोगार्थं न तर्हिदिभ्यंतपः कर्तुंयोग्योस्ति येनतपसाअनंतंब्रह्मसुखंभवति १ किंच
विमुक्तेः द्वारंमहत्सेवामाहुःयोषितांसंगिसंगंतमोद्वारमाहुः महतांलक्षणमाह येसमाचिताः शांताः सर्वसुहृदः विमन्यवः २ एवंभूताः तेमहातः ३ अयअयंलोकः
यदाहंन्द्रियप्रीतयेव्याप्रियते तदापापं करोति तस्माद् दुःखदः देहोभवति ४ यदातु यावत् वासुदेवे प्रीतिं न करोति तावत् देहेन नमुच्यते ५ ६

प्रवर्ग्येषु तत्संज्ञकेषु कर्मसु प्रचरत्सु क्रियमाणेषु सात्त्विकवैयर्थ्यः । द्रव्यादयः सप्रयेयोगा उपायास्तेषामुपपत्त्यासंपत्त्यादुरधिगमो दुष्प्रापोपि भागवतेषु (वात्सल्यतया वत्सलतया) कृपालुतया सुप्रतीकः शोभनावयवः सत्रात्मानमाविश्वकारः । (दुरधिगमत्वे हेतुः) अपराजितं स्वतंत्रं । (तथापि) निजम क्तानां येऽभिप्रेतार्थास्तेषां विधित्सया (चिकीर्षया) गृहीतमाकृष्टं हृदयं चिंतयस्य । (अत्र हेतुः शुद्धभावेन यजत इति कथं भूतमात्मानं) हृदयं गमं सुखकरं । यतो मनो नयनान्या नंदयति तेऽवयवास्तैरभिरामं सुंदरम् २ अथ हेत्यादिनिपातबाहुल्यं वाक्यालंकाराया आविष्कृतं भुजानां युगलद्वयं चतुष्टयं येन तं हिरण्यमयं तेजोमयं पुरुषेषु विशिष्यत इति तथा पुरुषोत्तममित्यर्थः अर्हणेन अर्ह्येण स होपतस्थुरमजन्नित्यन्वयः विलसन् श्रीवत्स एव ललामं चिह्नं यस्य दरवरः शंखश्रेष्ठः वनरुहं पद्मम् अक्षुरिचक्रं । अमृतमणिः कौस्तुभः एवमादिभिः उपलक्षितं (विशिष्टम्) ३ स्फुटकिरणाः ये प्रवराः (श्रेष्ठाः) । मणयो (रत्नानि) तन्मयानि मुकुटादीनि अंगानां (शिरःकर्णादीनां) भूषणानि तैर्विभूषितं बहुमाने दृष्टांतः अधना (दरिद्र्या) इवोत्तममधनमिति ४ अर्हसीत्यादिना निगदेन स्तुवांति । हे अर्हत्तमपरिपूर्णा पितृत्वमनुपयानां भृत्यानां मस्माकमर्हणमुहुः स्वयमेव स्वीकर्तुमर्हसि । न तु वयं स्तोतुं शक्ता इत्याहुः न मो न म इत्येतदेवास्माकं सद्भिरुपशिक्षितं । (नमस्कारमात्रं कुरुतेति शिष्टरूपदिष्टम्) तद्रूपस्य दुर्ज्ञेयत्वादित्यर्थः । तदेवाहुः । कोर्हतीति । प्रकृतिगुणानां व्यतिकरः प्रपंचस्तस्मिन्नेव मतिर्यस्य अतएवातीति शः प्रकृतिपुरुषयोः परस्य अतएवेश्वरस्य अर्वाकनाभिः त्वामस्पृशंतीभिः प्रपंचांतर्गताभिः नाम च रूपं च आकृतिश्च आकारः ताभिः स्वरूपनिरूपणं कर्तुं को नाम पुमानर्हति (न कोऽपि त्वत्स्वरूपवर्णने समर्थ इत्यर्थः) ५ स ह्येतन्मात्रमेवार्हतिनाधिकमित्याहुः सकलजननिकायवृजिनं निरस्य तीति तथा शिवतमाः (मंगलतमाः) प्रवराश्च श्रेष्ठा ये गुणगणास्तेषां भेददेशस्तस्य कथनाद्विना अधिकं । (किमापि) नार्हति ६

तस्य हवावश्रद्धया विशुद्धभावेन यजतः प्रवर्ग्येषु प्रचरत्सु द्रव्यदेशकालभंत्रित्विगदक्षिणाविधानयोगोपपत्त्यादुरधिगमोपि भगवान् भागवतवात्सल्यतया सुप्रतीकः आत्मानमपराजितं निजजनाभिप्रेतार्थविधित्सया गृहीतहृदयो हृदयं गमं मनो नयनानंदनावयवाभिराममाविश्वकारः २ अथ हतमाविष्कृतभुजयुगलद्वयं हिरण्यमयं पुरुषविशेषं कपिशकौशेयां वरधरमुरसि विलसच्छ्रीवत्सललामंदरवरवनरुहवनमालाच्छूर्यमृतमणिगदादिभिरुपलक्षितं ३ स्फुटकिरणप्रवरमुकुटकुंडलकटकटिसूत्रहारकेयूरनूपुराद्यंगभूषणविभूषितमृत्विक्सदस्य गृहपतयोऽधना इवोत्तममधनमुपलभ्य सबहुमानमर्हणेनावनतशीर्षाण उपतस्थुः ४ ॥ ॥ ऋत्विज ऊचु ॥ ॥ अर्हसि मुदुरर्हत्तमार्हणमस्माकमनुपयज्जानमोनम इत्येतावत्सदुपशिक्षितं कोर्हति पुमान् प्रकृतिगुणव्यतिकरमतिरनीश ईश्वरस्य परस्य प्रकृतिपुरुषयोर्वाक्त्तनाभिर्नामरूपाकृतिभिरूपनिरूपणम् ५ सकलजननिकायवृजिनं निरसनं शिवतमप्रवरगुणगणैकदेशकथनाद्वते ६

तत्र यज्ञेश्रद्धया विशुद्धभावेन सम्यक् यजतः तस्य सतः वात्सल्यात् सर्वालंकारयुक्तः भगवान् आविर्बभूव तदा आविष्टत भजचतुष्टये तेजोमयं कौशेयां वरधरं उरसि विलसच्छ्रीवत्सलं लुनं शंखं अक्षुरिचक्रं उपलक्षितं मुकुटकुंडलकटकटिसूत्रहारकेयूरनूपुराद्यंगभूषणविभूषितमृत्विक्सदस्य गृहपतयोऽधना इवोत्तममधनमुपलभ्य सबहुमानमर्हणेनावनतशीर्षाण उपतस्थुः ४ ॥ ॥ ऋत्विज ऊचु ॥ ॥ अर्हसि मुदुरर्हत्तमार्हणमस्माकमनुपयज्जानमोनम इत्येतावत्सदुपशिक्षितं कोर्हति पुमान् प्रकृतिगुणव्यतिकरमतिरनीश ईश्वरस्य परस्य प्रकृतिपुरुषयोर्वाक्त्तनाभिर्नामरूपाकृतिभिरूपनिरूपणम् ५ सकलजननिकायवृजिनं निरसनं शिवतमप्रवरगुणगणैकदेशकथनाद्वते ६

नवेवलं देहेन । तस्यविशेषणद्वयं वरीयसाश्रेष्ठतमेन । बृहंतः श्लोकाः पद्या निक्वीनां पश्मिन्तनच ॥ ४ ॥ पंचमोक्षधर्मापदेशः पुनरुक्तः अथवा आत्मा यत्नं नेत्यर्थः
तत्रतदाध्यायः ॥ २ ॥ स्वरूपस्मृतिशून्यः सन् अज्ञो मूढः स्वमुदलं वृष्टियुक्तमकरोत् ॥ ३ ॥ सुप्रजस्त्वं सन्तुष्टः ॥ महत्सेवामिति । तमसः संसारस्य द्वारयोः
ति । (तयोः स्त्रीपुंसयोः) प्रत्येकतयोरैकैकोहृदयग्रंथिरस्येव । एनं मिथः परस्परं स्थूलक्षिप्यामिव्याप्य वि- वाशब्देन ॥ नृमथुनीभावात् । प्रत्येकहृदय
ग्रंथिना तु देहद्वित्रयमात्रेऽहंममेति मोहः । अस्मात् (प्राप्ते) - गृहादिभिर्विषयभूतैर्महान् मोहो भवेदित्यर्थः ८ किं दूरे च्यवस्थानवृत्तिरत आह । यदाऽस्य जनस्थि कर्मभिरनबद्धो दृढो मनो रूरो
हृदयग्रंथिः (आश्लथेत) शिथिलो भवेत् । तदास्मादभिधुनीभावात् निवर्तते ततश्च हेतुमहंकारं त्यक्त्वा मुक्तः सन् परंपदंयाति ९ हेतुमतिहायेत्युक्तं तत्र पंचविंशतिसाधनान्याह चतुर्भिः । हं
समविगुणै भक्तिः सेवा । अनुवृत्तिस्तत्परता । विगततृष्णया (तृष्णात्यागेनेत्यर्थः) सर्वत्रलोकांतरेपिव्यसनावगत्या दुःखानुसंधानेन । ईहानिवृत्त्या काम्यकर्मत्यागेन १० मदर्पणं कर्मभिः
अहमेव देवाद्येषात- (महद्भिः) संगत् (भूतेषु भिर्वैरेण साम्येन उपशमेन च) हेतुत्राः देहमेहयोरात्मबुद्धेः अहंममेति बुद्धेः (जिहासया हानेच्छया) ११ अध्यात्मयोगेन अध्यात्मशा
स्त्राभ्यासेन (विविक्तसेवया एकांतसेवेनेन प्राणैर्द्रियमनसा अभिजयेन वशीकरणेन) सध्यक् सम्यगिति सर्वत्र संबंधः असंप्रमादेन कर्तव्यस्यापरित्यागेन । १२ सर्वत्रमद्रावोमद्रावनातत्रभि
क्षणेन निपुणेन मद्रावनायुक्तेनेत्यर्थः एतादृशेन विज्ञानविराजितेन अनुभवपर्यं तेन ज्ञानेन । योगेन समाधिना धृत्युद्यमसत्त्वयुक्तः धैर्यप्रयत्नविवेकैर्युक्तः सन् अहंकाराख्यपुपाधिं व्यपोहेत् नि
रस्येत् १३ ततः साधनादुपरमेदित्याह । कर्माशयोरेते यास्मिन् (तादृशं आविद्याप्राप्तं हृदयग्रंथिरूपबंधं) योगेन उपायेन (सम्यक्व्यपोह्य स मूलं निरस्य) यद्यपि फले सिद्धे साधनो
परमः सिद्ध एव तथापि विदेहपातं तदभ्यासशंकावारणायोक्तं (एवमप्यप्रमत्तः सावधानः सन्) १४

यदानपश्यत्ययथागुणे हां स्वार्थे प्रमत्तः सहसा विपश्चित् ॥ गतस्मृतिर्विदति तत्र तापानासाद्य मैथुन्यमगारमज्ञः ७ पुंसः स्त्रियाभिधुनीभावमेतंतयोर्भिथो हृद
यग्रंथिमाहुः ॥ अतो गृहक्षेत्रसुताप्तवित्तैर्जनस्य मोहो यमहंममेति ८ यदा मनो हृदयग्रंथिरस्य कर्मानुबद्धो दृढ आश्लथेत ॥ तदा जनः संपरिवर्तते स्मान्मुक्तः
परं यात्यतिहायेतुम् ९ हंसेगुरौ मयि भक्त्यानुवृत्त्या वितृष्णया द्वंद्वतितिक्षया च ॥ सर्वत्र जंतोर्व्यसनावगत्या जिज्ञासया तपसे हानिवृत्त्या १० मत्कर्म्मभिर्भ
क्त्यया च नित्यं महदसंगादुणकीर्तनान्मे ॥ निर्वैरा साम्योपशमेन पुत्रा जिहासया देहगेहात्मबुद्धेः ११ अध्यात्मयोगेन विविक्तसेवया प्राणैर्द्रियात्माभिजयेन स
ध्यक् ॥ सच्चिद्व्याध्यायार्थेण शश्वदसंप्रमादेन यमेन वाचाम् १२ सर्वत्रमद्राव विचक्षणेन ज्ञानेन विज्ञानविराजितेन ॥ योगेन धृत्युद्यमसत्त्वयुक्तो लिंगव्यपो
हेत्कुशलोऽहमाख्यम् १३ कर्माशयं हृदयग्रंथिवंधम् ॥ आदितमप्रमत्तः ॥ अनेन योगेन यथोपदेशं सम्यग्व्यपोह्या परमेतयोगात् १४

यदा च प्रमत्तः सन् इंद्रियचेष्टा मिथ्यानपश्यति ॥ इति नृपश्चैष्टः सन् मैथुन्यसुखं गृहं प्राप्य तापान् विदति ७ यदा च अस्थदृढः हृदयग्रंथिः विवेकेन शिथिलो भवति तदा स्त्री
पुरुषमिधुनीभावात् निवर्तते ततः अहंकारं हित्वा मुक्तसंगः सन् परंपदंयाति ८ ९ अहंकारत्यागे साधनानि हंसेगुरौ मयि भक्त्या सर्वत्रावितृष्णया द्वंद्वतितिक्षया परलोके दुःखा
नुत्संधानेन आत्मजिज्ञासया तपसा काम्यकर्मत्यागेन १० मदर्पणकर्मणामत्कथया साधुसंगेन महुणकीर्तनेन प्राणैर्द्रियजयेन सर्वत्रमद्रावनाया यागेन च युक्तः सन् अहंकारं व्य
पोह्य ११ १२ १३ साधनात् उपरमेत् १४

11 9 H

[illegible]

अ०

四三三

11 9 11

8596

वर्ष्मणादेहेन । तस्यविशेषणद्वयंवरीयसाश्रेष्ठतेन । वृंहतः श्लोकाः पद्या निरुद्धीनां वास्मन्तनव
 (ऋषभःश्रेष्ठः) २ तस्यवर्षमंदले । (अजनामसंज्ञकस्वर्षमंदलद्विपुत्तमकरात्) ३ (सुप्रजस्त्वंत
 वेनतम् । अतएवमाययास्वपुत्रइतिविलसितामतिर्वस्य ४ आपोरप्रकृति । पौरान्प्रकृतिश्चाभिच्यप्य वि
 येत्त्वर्थः) कथंभूतानाभिः । जनपदः जनाः पौरादयः पदप्रमाणंयस्यसः । आत्मजंषर्षमर्षादारस षायेयसि
 र्यः ।) विशालायांबदरिकाश्रमे । प्रसन्नंफराननुदेजकय निपुणंषतीव्रितेनउपासीनः सेवमानः तन्महिमानंजीवन्मुक्ततामवाप ५ (हेपांडवेय यस्यनाभेः हप्रसिद्धमुदाहरति) नामेः
 तप्रसिद्धकमेअनुतदमंतरंकोनुपुमान्चरेतनकोपीत्यर्थः । ६ बंगलेर्षक्षिणाभिः पूजिताः संतः भोजुक्षामंत्रबलेन । ७ (अनुमन्यमानः जानन्) अन्येषांगृहणायप्रदर्शितोगुरुगृहवासो
 येन । (लब्धदक्षिणैः समावर्तेनपूर्वकंगृहाश्रमाय दत्तामुक्तः) अनुसिद्धमाणो अनुशिक्षयन्पुत्रयसिर्विधौतस्यात्तेकर्मकमेविधिजमिमुंजन अनुतिष्ठन् (समाम्नायैः कर्मकांडलसमेरा
 म्नातय विहितंइद्रेणदत्तायां) जयंती (संज्ञायां) भाष्यायां (लक्ष्मैरात्यसनामानां) आत्मजानांशतंजनयामास ८

तस्यहवाइत्थंवर्ष्मणावरीयसाब्रह्मच्येकेनदैःअसाधलेनश्रियायशसावीर्यशौर्याभ्यांचपिताःऋषभइतदिनामचकार २ तस्यह्रींद्रःस्पद्धमानोभगवान्वर्षेनव
 वर्षतदवधार्यभगवानृषभदेवोयोगेश्वरः प्रहस्यात्मयोगमाययास्ववर्षमजनाभंनानामभ्यवर्षत् ३ नामिस्तुयथाभिलषितंसुप्रजस्त्वमवरुध्यातिप्रभोदमरविह
 लोगद्गदाक्षरयागिरास्वैरंगृहीतनुस्लेक्सधर्मभगवंतंपुराणपुरुषंमायाविलसितमतिर्वसतातेतिसानुरागमुपलालयन्परानिर्द्वितिमुपगतः ४ विदितानुराग
 मामौरप्रकृतिजनपदोराजानाभिरात्मजंसमयसेतुरक्षायामभिषिच्यब्राह्मणेषूपनिषायसहमेरुदेव्याविशालायांप्रसन्ननिपुणेनतपसासमाधियोगेननस्नरायणा
 ख्यंभगवंतंवासुदेवमुपासीनःकालेनतन्महिमानमवाप ५ यस्यहपांडवेयश्लोकाबुदाहरति ॥ कोनुतत्कर्मराजर्वेर्नाभेरन्वाचरेत्पुमान् ॥ अपत्यतामगायस्य
 हरिःशुद्धेनकर्मण ६ ब्रह्मण्योन्यःकुतोन्नाभेर्विग्रामंगलपूजिताः ॥ यस्यवर्हिषियज्ञेशंदर्शयामासुसेजसा ७ अथहभगवानृषभदेवःस्ववर्षकर्मक्षेत्रमनुमन्य
 मानःप्रदर्शितगुरुकुलवासोलब्धवैरंगुरुभिरनुज्ञातोऽहमेधिनाधर्माननुशिक्षमाणोजयंत्यामिंद्रदत्तायामुभयलक्षणंकर्मसमाप्नाय।आतमभियुंजन्नात्मजानामा
 त्सममानानांशतंजनयामास ८

सुयशसावीर्यशौर्यादिगुणैः श्रेष्ठत्वात् तस्यऋषभ इतिनामपित्याचके १ तदास्वर्वमानः इंद्रः तस्मिन्वर्षे न ववर्ष तदाऋषभदेवः प्रहस्य स्वयोगबलेनअजनाभे स्ववर्षेवृष्टि
 चकार ३ ४ नाभिः यथाकालेऋषभदेवंराज्येभिषिच्यब्राह्मणेषुउपनिषाय पत्न्यासहबदरिकाश्रमंगत्वा नरनारायणंउपासीनः कालेनमुक्तिं प्राप ५ एवंनाभेः प्रसिद्धकर्म
 कः पुमान्आचरेत् यस्यशुद्धकर्मणाहरिः अपत्यतांप्राप्तः ६ ७ अथभगवान् ऋषभदेवःलोकाशिक्षार्थगुल्गृहे ब्रह्मचर्यादिरुत्वा गुर्वनुज्ञया गृहधर्मान् शिक्षयन् इंद्रदत्तक
 न्यायां जयंत्यां आत्मसमान् शतपुत्रान् जनयामास ८

४त्वाद्वर्षमःइतिनामचकार
 श्रेष्ठमानधर्मा अनुष्मकारो
 नुरागोयो निजपुत्रेस्तितांभिज्ञा

... ..तुस्तमानषाय (नीतिधर्मे शिक्षणार्थब्राह्मणाधर्निर्गुत्वेत्य
 (हेपांडवेय यस्यनाभेः हप्रसिद्धमुदाहरति) नामेः
 (अनुमन्यमानः जानन्) अन्येषांगृहणायप्रदर्शितोगुरुगृहवासो
 अनुतिष्ठन् (समाम्नायैः कर्मकांडलसमेरा

अवहित्वात्मनः संयतचित्तात्रेपिप्रजानुशासनमुपायसकृत्कृतं नान्यथा ॥ इतिपंचमः ॥
 चतस्यहृदयविराजिता ॥ १ ॥ विद्भुजामपिसूकरादीनां येसंवितामकष्टान्दुःखदान् कामान् विष
 सन्) येनतपसा (सत्त्वमंतःकरणम्) यस्मात्तुष्टास्त्वात्मनः सर्वं सुखंभवति १ मीसंबंधयोनिद
 तांलक्षणमाहसाधेन महान्तइति । साधवः सदाचाराः १ मयिहंशेकृतसौहृदयेन (प्रीतिरेव) अर्थः पुत्राणांयायवा ॥ वाशब्देनान्यनिरपेक्षस्येनास्यलक्षणत्वंदर्शयति । देहांविमर्ती
 तिवेहंभराविषयवर्तिव नधर्मविषयायेषुतेषुजनेषु एहेषुजायादियुक्तेषु राक्षसिप्रचनंवा प्रोक्तंतरे जायादिप्रदेषुनप्रीतियुक्ताः (लोकेजने) यावदर्थं यावत्प्रयोजनमेवायौयेषांते इतिम
 ध्यमपदलोपीसमासः । देहनिर्वाहाधिकंस्पृहाशून्याइत्यर्थः । ३ कालाज्ञाहंतीतिप्रयुक्ततदुपपादयति । नूनमिति । यत्तदाहंन्द्रियप्रीतयेआपृणोतिव्याप्रियतेतदाप्रयतः सन् विकर्मपापं
 नूनंकुरुते । यतोविकर्मणः प्राचीनादयंकेशदोदेहोजातः । सस्यैवकर्मणपुनः साधुनमन्ये । (असन्नपिनमरोपि ।) ४ देहादेनैश्वरत्वात्क्रियानयमनर्थ इत्याशंक्याह । परामर्शोदेहादि
 नास्वकपाभिभवः अज्ञानकृतः तावद्भवति । (नजिज्ञासतेनविचारयति ।) तत्रहेतुः यावत्क्रियाः (व्यापाराः) स्युः तावदिदंमनोहि (कर्मात्मकं) कर्मत्वमावमेवस्थाव । येनक
 र्मात्मकेनमनसा ५ उक्तमुपसंहरति एवंपूर्वकृतंकर्मकर्तुंमृतं । मनः कर्ममूर्तवशंप्रयुक्तिपुनः पुनः कर्मनिष्ठकरोति । जीवन्मुक्तकर्मव्यापृत्यर्थमाह । अविद्ययेति । अज्ञानेनआत्मानिउपवी
 यमानेआच्छाद्यमानेस्मति । एवंमनः कर्तुं । पुरुषकर्मवशंप्रयुक्तेइतिवा । (तथाचयावन्नप्रीतिः ज्ञेहः) ६

सकदाचिदहमानोभगवानृषभोब्रह्मावर्तगतोऽब्रह्मर्षिप्रवरसभायांप्रजानांनिशामयंतीनामात्मजानवहित्वात्मनःप्रश्रयप्रणयभरसुयंत्रितानप्युपशिक्षयन्नितिहो
 वाच १८ इ०भा०म०पं०ऋषभदेवानुचरितेचतुर्थोऽध्यायः ४ ॥ ॥ ऋषभउवाच ॥ ॥ नायंदेहोदेहभाजानृलोकेकष्टान्कामानहंतेविद्भुजाये ॥
 तपोदिव्यं पुत्रकायेनसत्त्वंशुध्येद्यस्माद्ब्रह्मसौख्यंत्वनंतम् १ महत्सेवांद्धारमाहुर्विमुक्तेस्तमोद्धारं बोषितांसंगिसंगम् ॥ महान्तस्तेसमाचिताःप्रज्ञांताविमन्यवःसु
 हृदःसाधवोये २ येवामयीशेकृतसौहृदार्थाजनेषुदेहंभरवार्तिकेषु ॥ एहेषुजायात्मजरातिमत्सुनप्रीतियुक्तायावदर्थोऽश्वलोके ३ नूनंप्रमत्तं कुरुतेविकर्मयदिद्रि
 यप्रीतयआपृणोति॥नसाधुमन्येयतआत्मनोयमसन्नापेकेशदआसदेहः ४ परामर्शस्तावदबोधजाबोयावन्नजिज्ञासतआत्मतत्त्वम् ॥ यावत्क्रियास्तावददंम
 नोदैककर्मात्मकंयेनशरीरबंधः ५ एवंमनःकर्मवशंप्रयुक्तेअविद्ययात्मन्युपधायमाने ॥ प्रीतिर्नयावन्मयिवासुदेवेनमुच्यतेदेहयोगेनतावत् ६

सःऋषभःकदाचित्पृथिव्यांअमन्ब्रह्मावर्तगतः सन्ब्रह्मर्षिप्रवरसभायांप्रजानांनिशामयंतीनां ज्ञानिनोपि पुत्रान् प्रजानांअनुशासनार्थं उपशिक्षयन् इतिहोवाच १८ इतिपं
 चमेचतुर्थः४ ॥ ॥ ऋषभउवाच ॥ ॥ हेपुत्रकाः देहभाजामयंदेहः विद्भुजामिवविषयभोगार्थं न तर्हिदिव्यंतपः कर्तुंयोग्योस्ति येनतपसाअनंतंब्रह्मसुखंभवति १ किंच
 विमुक्तेः द्वारंमहत्सेवामाहुःयोषितांसंगिसंगंतमोद्धारमाहुः महतांलक्षणमाह येसंमचिताः शान्ताः सर्वसुहृदः विमन्यवः १ एवंभूताः तेमहान्तः १ अयअयंलोकः
 यदाहंन्द्रियप्रीतयेव्याप्रियते तदापापंकरोति तस्मात् दुःखदः देहोभवति ४ यदातु यावत् वासुदेवे प्रीतिं न करोति तावत् देहेन नमुच्यते ५ ६

मरमहंभं
 निवृत्तिल

10 पं०

१॥

बाह्यमसामोचरोपित्वं भक्तानां मुखाराधनेत्याहुः (परिजनेति) हेपरम परिजनेः सेवकैः कुराणेन विरचितोऽयं बलसंशब्दाः मन्त्रदाहराः स्तुतयः सलिलं (जलं) च सितकितलया
 शब्दपञ्चवाः शिलेतिपाठे शिलंकुशादिमंजरी एवमादिभिः संभूतवासेपादितवापूजयापरितुष्यति । १७ अयेतिप्रकारादरे । अन्यथाऽपि अन्यथाऽपि यथावेनापिदुष्टयारचनया अने
 कांगसमृद्धयापिमवतः समुचितंअपेक्षितं प्रयोजनं भवत्ययमः । ८ अत्रहेतुः । आत्मनः स्वतत्त्वअनुपवनं सर्वदाजंजसासात्राय अव्यतिरेकेणसमन्वयेन बोधयमाना अतिक्रमेणमव
 तः येअशेषाः पुरुषार्थाः तेस्वरूपयस्यपरमानंदस्य । नयेवंसत्यपिप्रानान्दक्यमित्याहुः किंचिति । सकामानामस्याकमेवतदुपपद्यतेनतवेत्यर्थः (हेनाथ) ९ स्वोपयोगमेवमदृश
 येतिसद्ययेति । बालिशानांमूढानांअतएवात्मनः परंश्रेयःअपिदुष्टादिपुरुषाणांअपरेभ्योस्तिपरमपुरुषस्त्वंमोक्षारूपंस्वमहिमानंउपकल्पयिष्यन्वकारात्कामितंवा नापचितःअनेप
 चितःअपुजितएवपूजानपेक्षत्वात्स्वयमेवआत्मनैवउपलक्षितः एवेति । इतरवत्तत्त्वापेक्षवत् (यदा बालिशानांमूढानांमिथुनः) १० अयमित्वंवरान्दृष्टुमाविर्भूतोसि तवापिदेअर्हतमरा
 जर्षोहविष्यन्नेनपुरुषाणांत्वद्भक्तानांअस्याकंईसविषयांमववावयदियदाजीवतदाहयमेववरः संजातः ११ दर्शनस्यदुर्लभतामाहुः असंमनेनिसितंवेराग्येण (तेजितं) ययज्ञानं
 सपवानलस्तेनविभूताअशेषामलायेषाय । अहोमवतइव स्वमनोहेतुः । सनेनाह । आस्थारानां । (स्वात्मन्येवरवमानां) एवंभूतानीमुनीनामपिपरममंमलायनगुणमकयन
 मेवनदुर्लभंनयस्व । अतस्तेनवरतंपरिगुणितंअन्यस्यापुनःआयस्येतिउत्सवोभयम् १२ दर्शनेनैकतायांअपिवरयेकंमार्गवते । अयेति । स्मरणायविवशानोस्वास्मिन्तुवदकावोनः
 (दुरवस्थानेसंशोकमवस्थानंदःसस्थानंप्रवासादिवा । तत्रअदुष्टाकांअप्रदृशांवावाक्यभीषकपुनःमोक्षाराधनं) १३ अन्यत्रमार्गेनीयवस्थित्याहुः । किंचेति । जीवितमपेक्षिका
 नांकामाणांस्वमोपवमेयोरपीभरंत्वामुपधावति (अरचंनजति) प्रजापति (आपत्ये) प्रव अर्थः पुरुषार्थमदितिमत्यमी (ज्ञानं) यस्य । अथनोयद्याफलीकरचंगुणकणादिकंअंशांसांनोपन
 दंउपधावति १४
 परिजनानुरामविरचितशबलसंशब्दसलिलसितकितलसुलसिकादूर्वांक्षुरपिसंभूतधासवर्षेयाकिलपरमपरितुष्यति ७ अथानयापिमवतइज्यथोरुमार
 मरयासमुचितमर्थमिहोपलभामहे ८ आत्मनःपुनःअनुसवनयंजसाऽव्यतिरेकेणबोध्यमानाशेषपु रुषार्थस्वरूपस्यकिंतुनाथाशिषआशासानानामेतदभिसं
 राधनमात्रंभनितुमर्हति ९ तद्यथाबालिशानांस्वयमात्मनःश्रेयःपरमविदुषांपरमपरमपुरुषःप्रकर्षकरुणयास्वमहिमानंचापवर्गास्यमुपकल्पयिष्यन्स्वयं
 नापचितएवेतरवदिहोपलक्षितः १० अथापमेववरोहैतदमयर्हिअर्हिपिराजर्वैरदर्धमोमवावित्रपुरुषेक्षणविषयआसीत् ११ असंमनेशितज्ञानानलनेवृत्ता
 शेषमलानांभवत्स्वभावानामात्मारामाणांमुनीनामनवरतंअपरिगुणितगुणमपरममंमलायनगुणमकयनसि १२ अथकथंचित्स्वलनक्षुत्पतनजृम्भणदुरव
 स्थानादिषुविवशानांनःस्मरणायज्वरमरणदशायामपिसर्वत्रकर्ममलनिरसनानितवगुणलतनामधेयानिवचनमोचराणिमवतु १३ किंचायंराजर्वैरपत्य
 कामप्रजामवाहशीमाशासानईश्वरमाशिषांस्वर्गोपवर्गमोक्ष
 देभिवन् त्वं नः वरान् दातुंआविर्भूतोसि तथापित्वदर्शनमेवअस्माकं वरोस्ति ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ अथानयापिमवतइज्यथोरुमार
 अतः अनेन राजरुतयज्ञेन वयं इच्छितार्थं लभामहे ११ देहरे अ

अ०

१॥

१॥

किंच पुत्रानपिता शिष्यान्वा गुरुः नृपश्च भ्राता एवमप्युक्तमर्थः । यत्र कामयते
 पुत्रः) अतश्चानृतत्त्वमविदुषः । श्रेयोवृद्धाकर्मलुप्तान् (कर्मलुप्तान्) नान्यवोपदे-

मर्थः पुत्रपार्षलमेतन्कर्मवित्यर्थः १५ नयोजयेदित्येतदुपपादयति लोकादिभिः । (श्रेयसि-
 मतिशयेन कामयत्यर्थः । (लेखमात्रस्यापि सुखस्य हेतोः शीघ्रदम्भस्य च तस्याप्यभावरत्नस्य हेतुः)
 मिथ्यान्म विपश्चित्तज्ञानी) तत्रैव कस्तं प्रवर्तयेत् नकोपि । उत्पद्येति च कर्तुं अभययातेनेवमप्युक्तिरुच्यते । १७ समुपेतः संप्राप्तो मृत्युः संसारोयेनत
 धेतुसमुवादिनेमवतीत्यर्थः । यद्वा यस्तं मोचयितुं न शक्यात् (अतः) तस्य सन्निधौ विनैस्त्वादिति निषेधः । ततश्चपितानसस्यादिति (यः पुत्रं न मोचयेत्) पुत्रोत्पत्तौ तेन यत्नो न कार्यः
 त्यर्थः । देवं देवतानस्यादिति पूजानग्राह्येत्यर्थः एवमन्यदपि प्रष्टव्यम् १८ एवं मोक्षमनुपदिश्यन्नातृभूषणलक्षणं धर्मस्पर्धादिनिवृत्तयेतेषां जन्मकथनपूर्वकमाह द्वाभ्याम् । इदं मनुष्या
 कारमाप्नोतीति मनुर्विभाव्यं अविताकर्ममदिच्छाविलसितं नृत्वं प्राकृतो मनुष्य इत्यर्थः महदयं पुत्रत्वं । किंतु तद्दयं यत्र धर्मस्तत् । शुद्धं सत्त्वमित्यर्थः । कुतः यद्यस्मान्मयाऽधर्मो दूरादे
 वपृष्ठेकृतः उत्सारितः अतएवमामृषमंश्रेष्ठप्राहुः १९ भवतश्च (तस्मान्मया) हृदयेन शुद्धसत्त्वमेव न जातः । अतोमत्सरं हि स्वामहत्तमं सनाभं सोदरं मज्जध्वं । ननु त्वत्पुत्रत्वात्त्यां (भव)
 वयं मजेम राजपुत्रत्वात्प्रजाश्चपालयामेति चेदत आह तदेवमेवमृषमं प्रजानां चपालनं । भरतानुवृत्त्येव सर्वकृतं स्यादिति भावः । २० इदानीं ब्राह्मणाश्च सेव्या इत्याशयेन तेषां सर्वेभ्यः श्रे
 ष्ठमाह पंचभिः । भूतेषु चेतनाचेतनेषु विरोहंतीति वीरुषः (तुरुमुत्माद्याः) स्थावरः (तिष्ठन्तमेभ्यः) उत उच्चैः अतिशयेनोत्तमाः तेष्वपि ये सरीसृपाः सर्वतीति जंगमाः ते उदुत्तमा इति सर्व
 प्राणुषंभः तेष्वपि सन्तोषा निष्ठास्थितिर्येषां पञ्चादीनां ते कीटकादिभ्यः । ततः तेष्वपि मनुष्यास्ततोऽपि प्रमत्तमामृतप्रेतादयः ततोऽपि गंधर्वाः ततः सिद्धाः ततोऽप्येभिर्विबुधानुगाः किञ्चिदप्युक्तं २१

पुत्रांश्च शिष्यांश्च नृपां गुरुर्वा मिहोक्तममोदनुग्रहार्थः ॥ इत्थं विमन्युरनुशिष्यादतश्चात्र योजयेत्कर्मसुकर्ममूढान् ॥ कंयोजयन्मनुजोऽर्थलभेत निपातयन्
 वृद्धां हिमते १५ लोकः स्वयं श्रेयसि नष्टदृष्टि र्योर्थान्समीहेतानि कामकामः ॥ अन्योन्यवैरः सुखलेशहेतोरनंतदुःखं च न वेदमूढः १६ कस्तं स्वयंतदमिन्नो वि
 पश्चिदविद्यायामंतरेवर्तमानम् ॥ दृष्ट्वा पुनस्तंसवृणः कुडुर्द्धिप्रयोजयेदुत्पथगं यथाधम् १७ गुरुर्न सस्यात्स्वजनो न सस्यात्पितानसस्याज्जननी न सा स्यात् ॥
 दैवं न तत्स्यान्नपतिश्च सस्यान्नमोचयेद्यः समुपेतमृत्युम् १८ इदं शरीरं मम दुर्विभाव्यं सत्त्वं हि महदयं यत्र धर्मः ॥ पृष्ठेकृतो मे यदधर्म आरादतो हि माष्टमं प्राहु
 रार्याः १९ तस्माद्रवंतो हृदयेन जाताः सर्वे महीयांसमभुंसनाभम् ॥ आकृष्टुदद्याभरतं मज्जध्वं शुश्रूषणं तद्भरणं प्रजानाम् २० भूतेषु वीरुष्य उदुत्तमा ये सरी
 सृपास्तेषु सवोधनिष्ठाः ॥ ततो मनुष्याः प्रमथास्ततोऽपि गंधर्वाः सिद्धा विबुधानुगा ये २१

१५ १६ १७ किंच अहो गुरुर्न सस्यात्स्वजनो न सस्यात्पितानसस्याज्जननी न सा स्यात् दैवं न तत्स्यान्नपतिश्च सस्यान्नमोचयेद्यः समुपेतमृत्युम् १८ तस्मादप्युक्तं दैवं न तत्
 भजध्वम् १९ २० किंच जंगमार्जगमप्राणिषु शिवसहस्रविष्णवंतेषु ब्राह्मणाः श्रेष्ठाः २० २१

समुपेतपातयति तत्र
 वषट्कारं यतो) विद्या
 मृत्तिधर्मादन्तदुःखापत्तिमे

धर्मोक्तिमार्गोपदेशेन बोधो न मोच
 पुत्रोत्पत्तौ तेन यत्नो न कार्यः
 धर्मो दूरादे
 ननु त्वत्पुत्रत्वात्त्यां (भव)
 किञ्चिदप्युक्तं २१

तेभ्योऽसुराः देवासुरेभ्यः संधिरार्षः देवाश्चमवत्प्रधानाः देवेभ्यश्चः श्रेष्ठतर्यः । ततोऽपि ब्रह्मसुतादक्षादयः तेषामध्येमवः परः श्रेष्ठः सभवः विरिच्योवीर्यशक्तिः कारभयस्यसविरिच्य
वीर्यः ॥ तस्तज्जनकत्वाद्द्विरिच्यस्ततः परइत्यर्थः सविरिच्यमत्परः अहंपरोयस्य ॥ द्विजदेवाब्राह्मणा एव देवाः पूज्यायस्वसोहृदयः ॥ २१ ब्राह्मणेभ्यस्तुल्येभ्यस्तमन्यत्पश्यामि विप्रैः
ब्राह्मणात्परंतु तं किंपश्यामि न किंचित् । विप्रादानि तत्रत्यानां ब्राह्मणानां मंडोवनं । सभस्येवाभावाद्दधिकं नुस्त्यमित्यर्थः । तत्र हेतुमाह सार्धंभ्याम् । यस्मिन् ब्राह्मणे अदक्षमकर्मैकमुत
मन्नादि कामययेष्टमहमश्रामि । २३ मेतन्मूर्तिर्वेदाख्यायेन ब्राह्मणेन इह लोकेष्टता । यत्र च ब्राह्मणे सत्तादयोष्टौगुणाः सन्ति (तत्रात्मवत्तात्मानं) ततो (ब्राह्मणात्) परं किंपश्या
मीत्यन्वयः २४ निस्पृहत्वमाह । मतोऽपि येषां किंचित्प्रार्थनीयमस्ति । (परतो ब्रह्मादिभ्यः परस्मात् श्रेष्ठात् । स्वर्गोपवर्गयोरधिपतेः स्वर्गमोक्षावपि दातुं ममर्थादित्यर्थः) तेषामितरे
णराज्यादिना किमु स्यात्तन किमपि । २५ तदेव ब्राह्मणसंभारं विधायेदानीं सर्वभूतसंभारं विधत्ते (सर्वाधीति) हेतुताः सर्वाभिजंगमानि स्थावराणि चमूतानि भद्रविधानतया बोधयन्माभिः
संभारनीयानि पदेपदेक्षणेक्षणे । विविक्तापूतामत्सरादिरहिताद्यष्टिर्येषांतिः । तदेवममार्हवत् २६ सर्वकर्मणामीश्वरार्पणं विधत्ते । मनोवचोदशां जप्तेषां च करणार्थं ईदृशस्यैव पारस्य
कर्मण इति यावत्तयन्मेषपरिबर्हणं आराधनं तदेव साक्षात्कृतं फलम् । येन प्रविर्हयेन विना कालपाशाद्विबोद्धुं नैवेत्तु सवर्गो भवेत् २७ स्वतएव सुसिद्धिस्तानपिलोकात्तन्ममार्हवत् २८
मुनीनां पारमहंस्यधर्म उपशिक्षयिष्यन्मरतमाभिषिष्यन्मम इत्यर्थः पदेष्टो नामयस्य संभगवान् ब्रह्मवर्तात्स्वदेवात्प्रवृत्ता ज्ञेयस्यन्वयः । (मवनेष्टे एव सर्वस्वविसर्जनात्) उद्देशोऽयं
शिष्टः शरीरमात्रपरिग्रहो यस्य सः (गमनपरिधानः दिगंबरइत्यर्थः) २८ अभिषिष्यमाद्योपि (संबोध्यमाद्योपि) जनानां मध्ये जडादिवद्वर्तमानः तूष्णीं विभूष । अवधूतस्त्वेव देवो वस्व २९
देवासुरेभ्यो मवत्प्रधानादक्षादयो ब्रह्मसुतास्तु तेषाम् ॥ मवः परः सोऽपि विरिच्योवीर्यः समत्परोऽहं द्विजदेवदेवः २२ न ब्राह्मणेस्तुल्येभ्यस्तमन्यत्पश्यामि विप्राः
किमतः परंतु ॥ यस्मिन् षाभिः प्रदुतं श्रद्धयाहमश्रामि कामं न तयाग्निहोत्रे २३ घृतातच्छरुशतीमिपुराणीयेनेह सत्त्वं परमं पवित्रम् ॥ श्रमोदमः सत्यमनुग्रहश्च तप
स्ति तिक्षानुभवश्च यत्र २४ मतोऽप्यनंतात्परतः परस्मात्स्वर्गापवर्गाधिपतेर्ना किंचित् ॥ येषां किमु स्यादेतरेण तेषामकिंचनानां मयि माक्तिमाजाम् २५ सर्व
णिमद्विष्यतया भवद्विश्रानिभूतानि सुताध्रुवाणि ॥ संभारितव्यानि पदेपदे देवो विविक्तदग्निस्तदुहर्हणं मे २६ मनोवचोदकरणे हितस्य साक्षात्कृतं मे परि
बर्हणं हि ॥ विना पुमान्येन महाविमोहात्कृतांतपाशान्निमोक्तुमीशेत् २७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवमनुशास्यात्मजान् स्वयमनुशिष्टानपिलोकात्तन्ममार्हवत्
महाऽनुभावः परमसुहृद्गवानृषभापदेश उपशमशीलानामुपरतकर्मणामहामुनीनां माक्तिज्ञानवैराग्यलक्षणपारमहंस्यधर्ममुपशिक्षमाणः स्वतनयशतज्येष्ठपर
ममामवर्तं भगवज्जन परायणं भरतं धरणिपालनायाभिषिष्य स्वयं मवन एवो वैरित शरीरमात्रपरिग्रहउन्नत इव गमनपरिधानः प्रकीर्णकेऽ आत्मन्यारोपितवाहनी
यो ब्रह्मवर्तात्प्रवृत्ता २८ जडांध्रमुक्त्वधिरपि शास्त्रोन्मादेकवदवधूतवेषोऽभिषिष्यमानः २९

२१ तेन ह्यहं अहं प्रयाजश्रामि तथा अग्निहोत्रे न २३ किंच सर्वभूतमुपराजना कार्त्तुं सततं २४ तपस्य २५ अथ तापुतन्ममार्हवत् २६ लोकेऽयं न विमोक्तुं सत्यमनुग्रहं २७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ २८ ॥ २९ ॥ समाप्तं देहना

3 9 11

[illegible]

मासि विदुःसमायं प्रसूतमाह ॥ अवेति ॥ अखिलानां लोकपालालला मोपिलक्षणेर्जडवदव्यूतवेषभाषाचरितैरखिलक्षितमभवत्प्रभावो योगिनां सांपरायविधिमनुशिक्षयन्स्वकलेवरं जिहासुरात्मन्या
 त्मानमसंव्यवहितमनर्थीतरभावेनान्वीक्षमाण उपरताऽनुवृत्तिरुपरराम ६ तस्य हवा एवं मुक्तलिङ्गस्य भगवत्क्रषमस्य योगमायावासनयादेहइमां जगतीम
 मिमानामासेन संक्रममाणः ७ कौकर्वेककुटका न्दाक्षिणकर्णाटकान्देशान्यहच्छयोपमतः कुटकाचलोपवने आस्यकृताश्मकवल उन्मादइव मुक्तमूर्धजोऽसवीतपुत्र
 विचचार ८ अथ समीरवेगेन विधूतवेणुविघर्षणजातोऽग्नदावानलस्तद्वनमालेलिहानः सहतेन ददाह ९ यस्य किलानुचरितमुपाकर्ण्य कौकर्वेककुटकानां राजाऽहं
 त्रामोपशिक्ष्य कलावधर्म उल्लुप्यमाणे भवितव्येन विमोहितः स्वधर्मपथमकुतोभयमपहाय कुपथपाषंडमसमं जसनि जमनीषया मंदः संप्रवर्तयेष्यते १० येन हवा
 वकलौमनु जापसदा देवमायामोहिताः स्वविधिनियोगशौचचारित्रविहीना देवहेलानान्यपवतानि निजनिजेच्छया गृह्णाना अस्त्रानानाचमनाशौचकेशीर्षुना
 दीनिकालिनाऽधर्मबहुलेनोपहतधियो ब्रह्मब्राह्मणयज्ञपुरुषलोकविदूषकाः प्रायेण भविष्यन्ति ११

अथ सर्वलोकपालश्रेष्ठः भगवान् ऋषभदेवः जडवत् अवधूतवेषचरितैः अलक्षितस्वभावः योगिनां देहत्यागप्रकारं दर्शयन् स्वकलेवरं जिहासुः कौकर्वेककुटकान्दाक्षिणकर्णाटकान्यहच्छया प्राप्तः सन् कुटकाचलोपवने आस्यकृताश्मकवलः उन्मत्तइव मुक्तकेताः नम्रइव विचचार ६ ७ ८ अथ समीरवेगेन वेणुविघर्षणजातोऽग्निः तदनं सर्वतो
 ग्रसन् ऋषभेन सहवनं ददाह ९ अथ ऋषभाचरितं श्रुत्वा तद्देशानां अर्हतामराजास्वधर्मं अपहाय कुपथपाषंडं स्ववृद्ध्या प्रवर्तयिष्यति १० येन पाषंडेन तद्देशीयाः जवाः
 वेदब्राह्मणयज्ञादेविदूषकाः भविष्यन्ति ११

तिर्यस्मात्सउत्पन्नेहा ॥ देवताजिहो ॥ विदुषचेर
 आचाराधेयमर्थं भजतामर्थं मनर्थीतरभावेनामे
 तरेण देहः प्रचलन् मनोरये ज्वलन् लिखकं सोयमभिमानीना
 कादीन् देशान् यान्ति सनकर्णाटकान् सीराणादिग्रुः
 ८ अथ समीरवेगेन विधूतानां कपितानां वेणुनां संपर्षणे
 यस्य किल अश्रुपातीतमनुचरितं तद्देशवासीभ्य उपकर्ण्य
 कलावित्यादि ॥ भवितव्येन प्राणिनां पूर्वसंघितपापफलेन
 १० येन प्रवर्तकेन ॥ अर्हता ॥ मनुजेष्वपसदानि कृष्टाः स्वविधिना (वर्णाश्रमाचारप्रवर्तकेन) भेदेन ॥ गियोजः (प्रवर्तना) यस्मिन् शौचचारित्रे तद्विहीनाः देवावद्भावरूपाण्यज्ञानादी
 निदुव्रतानि गृह्णाना वेदादीनां विदूषका भविष्यन्ति ॥ केशीर्षुचनं (केशानामपमननम्) ११

वृक्षलंकांतेतमःप्राप्स्यंतीत्याह । तेवेति । अर्वाकिनया अवेदमुलया निजलोकवत्प्रवासेच्छाकृतप्रवृत्त्याभावात्ताः कृतविधाताः १२ ननु तर्हिजननकारीकिमर्थमनुभवतारस्तत्रा
ह । अयमिति । रजोगुणेनव्याप्तानां जनानां मोक्षमार्गोपशिक्षणार्थः । तस्यैकैस्वीकृतशिक्षणस्यानुकूपान् १३ अकिंचिदुपपन्नस्तिनृ पतञ्जारतर्कम् । अयमवतारःपुरुषमिहोक्ति
१४ प्रियव्रतस्यवंशः अवदातः शुद्धः यत्रवंशे (कृतकृष्णमाकृत्योऽनुतारोयेनसमाधायः पुरुषः कृष्णः) यद्यस्याह अकर्म मोक्षस्तत्पदेष्टुंश्रवणं १५ अपरभोगुणोनीकृत्यमपि
मपि (मनोरथेना-)-प्यनुगच्छत् । योयोगायेनकृष्णेनअसत्तयाअवस्तुत्वेनउदस्ताःगिरस्ताः योमवायाः सिद्धीर्वाहति । कथंभूताः कृतःप्रयत्नोयासुतदर्थं प्रयत्नंकरोतीत्यर्थः ।
यद्वा कथंभूताः उदस्ताः कृतप्रयत्नाः (कृष्णं) सेविषुमुद्यताअपीत्यर्थः १६ विशुद्धाचरितेयत्तैरितंकथितंऽपुंसांसमस्तदुश्चरितंपापममितो हरतीतितथा परममहामंगलानां (न
क्तियोगानां) अवर्णनं (उपचितयाअनुदिनमेधमानया गिरंतरभ्रदया) अवहितः (सावधानः) सन् । अनयोरपिश्रोतृभाववित्रोरपिअविशेषेणभक्तिः सम्बन्धुत्वात्प्राप्तित्यर्थः
१७ भक्तेःपरमपुरुषार्थत्वमाह । यस्यांभक्तावेनगुणोमादिषु । (अद्विष्टाभिनिरेतराणि किञ्चिदभिनिरेतराणिदुःखानिभित्तुकोयः संसारस्तत्परितापेनोपपन्नमपिदेवदत्तमप्यनुमानं)
अनुसवन्मविरतंस्वापयंतः (परयानिर्हृत्यासर्वोत्कटेनगुणेन हेतुना) स्वयमासादितं जगद्विदं नमस्तस्वयमेवदीवमानमपि । अनादरेषुः भगवद्विद्वेनेतद्विरतः सवसाः सम्पद
प्राप्ताः सर्वपुरुषार्थयैस्ते । (भागवतत्वमेवपरमपुरुषार्थो ननुमोक्षइत्यर्थः) १८

तेचहर्वाक्तनयानिजलोकव्यात्रयाऽधपरंपरयाश्वस्तास्तमस्यंमेस्वयमेवप्रपत्तिप्यंति १२ अयमवतारोऽरजसोपप्लुतकैवल्योपशिक्षणार्थःतस्यानुगुणान्शु
क्लान्मायंति १३ अहोभुवःसप्तसमुद्रवत्याहोपिभुवर्षेष्वाधिपुण्यमेतत् ॥ मायंतिप्रत्यंजनामुरारेकर्माणिमद्राधयवतारवंति १४ अहोनुवंशोयससावदातः
प्रियवतोऽत्रपुमान्पुरागः ॥ कृतावतारःपुरुषःसआद्यश्चचारधर्मयदकर्महेतुम् १५ कोन्वस्यकाष्ठामपरोनुगच्छेन्वनोरथेनाप्यमवस्ययोगी ॥ योयोममा
याःस्पृहयत्युदस्ताहसत्तमायेनकृतप्रयत्नाः १६ इतिहस्मसकलवेदलोकदेवब्राह्मणमवांपरमगुरोर्भगवतकृष्णमारुपस्यविशुद्धाचरितमीरितंपुंसांसमस्त
दुश्चरितमिहरणंपरममहामंगलायनमिदमनुश्रद्धयोपाचितयाऽनुश्रुणोत्याश्रावयतिवाऽनहोमगधतितस्मिन्वासुदेवएकंततोमक्तिरनयोऽपिसमनुवर्तते १७
यस्यामेवकवयआत्मानमविरतंविधिवद्विजिनसंसारपरितापोपपत्त्यमानमनुसवन्मवापयंतस्तथैवपरयानिर्हृत्याहपुर्वर्गमात्यंतिकंपरमपुरुषार्थमपिस्वयमा
सादितंनोपवाद्रियंतेभगवतीयत्वेनैवपरिसमाप्तसर्वार्थाः १८

१२ अयमवतारःरजोव्याप्तजनानांमोक्षमार्गोपशिक्षणार्थः तस्यानुगुणान्शुक्लान् मायंति १३ सप्तसमुद्र
वत्याहोपिभुवर्षेष्वाधिपुण्यमेतत् १४ अहो प्रियवतस्यवंशः सशताशुद्धः नमरोऽवतारः पुरुषः मे
परमगुरोः कृष्णमारुपस्य विद्वत्सर्वपातकहरं परममहामंगलं कथयितुः श्रोतॄणां च वासुदेवभक्तिममर्षि तपश्च
अनुश्रुणोत्याश्रावयतिवाऽनहोमगधतितस्मिन्वासुदेवएकंततोमक्तिरनयोऽपिसमनुवर्तते १७ एवं
सादितं नोपवाद्रियंतेभगवतीयत्वेनैवपरिसमाप्तसर्वार्थाः १८

चिरंस्मात्सज्जुहोः । वैनायकः । मिश्रः । गुरुः ।
 आधाराधेयमर्थि भजताम् । निन्ददाविपक्ष
 तरेण देहः प्रचल्य मनोरथेन भोगसि विषये चिरंस्मान्
 किं दीपदेवान् । न्यायमीरितम् । अष्टाभिर्मरताख्या

८ अथसमीखेः संकल्पेनैवराज्यादौनियुक्तः (अ
वेकिल्लमाध्यां परिणीतवान्) १ आत्मनोऽनुकूलान्

दधते) स्वनाम्नास्यख्यापकत्वेन (मरुतस्य) चर्या
उच्चावचैर्महद्भिरल्पैश्चक्रतुभिः कर्मभिः श्रद्धयाईजेच
कृतयः विकलांगानिकृतयइतितेद्विविधैरपीष्टानिस्य

अर्होचितस्मनमक्तियोगम् १९ नित्यानुष्ठुत
तेऋषभायतस्मै २० ॥ इति श्रीभगवदे
वनि तलपरिपालनायसंचितितस्तदनुशास
तादिरिवभूतमूक्षभाणि २ सुमतिराष्ट्रभूतंसु
पितामहवदुरुत्सलतयास्वेस्वेकर्मभिवर्तमा
पूर्णमासचातुर्मास्यपशुसोमानांप्रकृतिविकृ

भरतस्तु महाभागवतः यदास्वपित्रा कृपामेण पृथ्वी
 पथरणं ४ धूम्रकेतुं ५ इति पंचपुत्रान् जनयामास ३
 ४ यज्ञेश्वरं हरिं सर्वैः क्रतुभिः निष्कामत्वेन ईजे ५

भा०पं०

॥ १ ३ ॥

किंच । संप्रचरत्सुप्रवर्तमानेषु नानायागेषु विरचिता अनुष्ठिता अंगक्रिया येषां तेषु यदपूर्वतद्वासुदेवपवमावयमानाभ्यतयन सवजमानो (हविष्मन्मृगमाणेषु) यज्ञमाजोविदेवान्वाय
यस्तान् पुरुषस्यवासुदेवस्यावयवेषु चक्षुरादिष्वभ्यध्यायत् ननुपुण्यकर्मैवत्वन्वयः अपूर्वो हिरण्यवर्णमोमांसकानाम् । तदानीमेवसूक्ष्मत्वेनोत्पन्नफलमेवापूर्वम् । कालोत्तरफलोत्पादिकाकर्तृत्वा
किर्वाऽपूर्वमिति । तदुक्तं “ यामादेवफलं तद्विशक्तिद्वारेण सिध्यति । सूक्ष्मसत्त्यात्मकं वापि फलमेवोपजायते ” इति । तदेवाह । क्रियाफलं धर्मोत्पत्तिमिति च । ननु यद्यर्थं देवताः कर्मण्यु
धानमिति मतं तर्हि कर्तृनिष्ठमपूर्वस्यात् । तदुक्तं “ कर्मण्यः प्रागयोग्यस्य कर्मणः पुरुषस्य वा । योग्यता शास्त्रमन्यायापराताऽपूर्वमिष्यते ” इति । अथ देवताः प्रधानं कर्मण्युदेवताराधनायैतदा
देवताप्रसादरूपत्वात् पूर्वस्य देवताश्रयत्वमेव युक्तम् । प्रोक्षणाद्यपूर्वस्येव व्रीह्याद्याश्रयत्वम् । कुतो वासुदेवाश्रयमपूर्वमावदति । उच्यते । यदिकर्तृनिष्ठमपूर्वं तर्हि वासुदेवस्यातर्थाभिणः प्र
वर्तकत्वेन मुख्यकर्तृत्वात् तदाश्रयमेवापूर्वं ननु तत्प्रयोग्ययजमानाश्रयम् । शास्त्रफलं प्रयोक्तरीतिन्यायात् । अन्यथा कृत्विजामप्यपूर्वाश्रयत्वप्रसंगात् । तदेतदाह साक्षत्कर्तरीति ।
देवताश्रयत्वेपि वासुदेवाश्रयत्वमेवेत्याह । परदेवतायामिति । परदेवतात्वे हेतुः । सर्वदेवतालिङ्गानां तत्तद्देवताप्रकाशकानां मंत्राणां येष्यां इंद्रादिवेवतास्तेषां नियामकत्वात्सामि
त्वेन तत्स्येव प्रसादनीयत्वात् फलदातृत्वाच्च युक्तमेवापूर्वाश्रयत्वमिति च । पूर्वभावमेव आत्मनो नैपुण्यं कौशलं तेन मृदिताः क्षीणाः कषायाः रामादयो यत्नः । अथार्थमिति च । वासुदेवं
नानाकर्माभिप्रायेण ६ एवंभूतया कर्मविशुद्धया विशुद्धं सत्त्वमंतःकरणं यस्य तत्सर्वमस्ति राजायतेत्यन्वयः । कृ । अंतर्हृदययथाकाशः स एव शरीरमिव विवर्तमानं यस्य तत्सत्त्वमस्त्यन्वयः ।
कीदृशः । महापुरुषरूपस्योपलक्षणं आकारो यस्य तस्मिन् किंच श्रीवत्सादिभिरुपलक्षिते । निजपुरुषाणां नारदादीनां हृदिलिखितवन्निश्चलतया स्थितेन उक्तविधेन पुरुषरूपेण वा तस्य
निश्चयमनासि विरोचमाने (प्रकाशमाने) । कीदृशी भक्तिः उच्यते तदाभ्यन्तरीति शयेन (दिने देने) पञ्चमानो रयोवेगः प्रकर्षो यस्य (सा) ७ एवमनुवृत्त्यावर्णानामपुमानि तेषां सह
संस्पृश्य तत्कालेऽवसितानि श्रितः कर्मनिर्वाणवसरः राज्यमोमादृष्टसमाप्तिमयी येन सः (पित्रादिभ्य आगतं) अधिकृत्य मुख्यमानं रिक्यं (राज्यलक्षणं) धनं यथाविधानं विमज्ज्य स
कलसंपदां निकेतादाश्रयात् स्वगृहात् पुलहाश्रमं हरिसेवं प्रव्रजान् ८ । यत्र सेवे विद्याधरकुंडे (अद्यापि) वास्तस्य कर्तृत्वेन (हरिः कर्मसंनिधाप्यते) समिधितः क्रियते (इच्छा
रूपेण) भक्तानामपेक्षितेन रूपेण (यत्कवात्सत्यात् तद्विज्ञानुसारतः) संहितो भवतीत्यर्थः ९

संप्रचरत्सु नानाया मेषु विराचितां गक्रियेष्वपूर्वयत्तत्क्रियाफलं धर्माख्यं परे ब्रह्मणियज्ञपुरुषे सर्वदेवतालिङ्गानां मंत्राणामर्थमियामकृतया साक्षात्कर्तरि परदेवतायां
मगवति वासुदेवे एवमावयमान आत्मनै पुण्यमुदितं कषायो हविः श्वध्वर्युभिर्गृह्यमाणेषु सयजमानो यज्ञमाजो देवास्तान् पुरुषावयवेष्वावयत् ६ एवं कर्मविशु
द्ध्या विमुद्धसत्त्वस्या तर्ह दयाकाशशरीरे ब्रह्मणि मगवति वासुदेवे महापुरुषरूपोपलक्षणे श्रीवत्सकौस्तुभवनमालाऽरिदरमुदादिमिरुपलक्षिते निजपुरुषहृदि ७
स्वितेनात्मनि पुरुषरूपेण विरोचमान उच्चैस्तरां गक्तिरनुनिमेषमानरयाऽजायत ७ एवं वर्णयुतसहस्रपुत्रैस्तत्कर्मनिष्पावसरोऽधिभुज्यमानं स्वतन
येभ्योरिव्यपि पृथैतामहं यथादायं विमज्यस्वयं सकलसंपन्निकेतात्स्वनि केतात्पुलहाश्रमं प्रववाज ८ सदाश्यामिवान्हरिरयापैतत्रत्याना निजजनानां श
स्येन संनिपाप्यते हृच्छा रूपेण ९

७ एवंवर्षावतसहस्रपर्यंतराज्यं भूक्षापन्नम्यः विभज्य सकलसंपत्तिविषयं सत्पुत्रं पुलहाभ्यंददितुं तपश्च कृतवान् । अयमपि तत्रत्यभक्तानां मिथ्यददाति ।

(अत्र) आश्रमस्यानाभिर्भयतः उपर्वधनागिराकारविशेषोवेर्षति । शिलाभयमतेष्वर्कैश्चक्रनदीभिः
 कुर्वाणः विविक्तः सुदः अतएव उपरतो विषयाभिलाषोयस्य । उपभृतः सहृदयः शोभयस्य ११ प्रवर्धमानानुरागस्य म
 हेतुद्विद्यमानोमपुलककुलोरोमाचर्तुदयस्य । ककारः समासातः औत्कंठयात्प्रवृत्तेन प्रणयबाष्पेण प्रेमाश्रुगानिरुद्धे
 रेत्यन्वयः सप्रहेतुः निजरमणस्य स्वमेव दातुर्वैभक्त्येव चरचारविदेतयंरपुण्यानेन परिचितः समृद्धोपक्रियोगस्तेन परि
 स्मिन् अवगाढानिमग्राधिषणावस्य १२ धृतानिमगवद्भूतानि (भगवत्परिचर्यानि यमा) येन सममवतंसूर्यमंडलेऽप्युपतिष्ठन्
 देववासस्तेन अनुसवनाभिषेकेनाद्वाः कपिशाश्रवाः कुटिलाजटास्तासां कलापेन च विरोचमानः सूर्यप्रकाशिकयाग्रा । हिरण्मयं 'व्यक्तसदासविष्टमंडलमध्यवर्ती' इत्यादिनोक्तं (सूर्योर्वि
 ने) उज्जिहाने उद्गच्छति सतिसकारांतपाटे संत्रतावपचाय च । १३ (परोऽत्योदंतमव्ययं परमित्यर्थे अयो इति वत्) परोरजः रजसः प्रकृतेः परं सुदसत्त्वात्मकं सविष्टुर्वैव
 स्य सूर्यस्य भर्गः स्वरूपमूततेजः जातं वेदो धनं कर्मफलं यस्मात्तत्कर्मफलदमित्यर्थः सप्रहेतुः यत्तमनसैव (संकल्पेनैव) इदं विश्वं जजान स सर्वं पुनश्च भदः सृष्टं विश्वं यत्तया भिक्त्वेण म
 विश्यमप्राणं (अग्नि) कांसंतं हंसं जीवं सुरेतसा विच्छेत्त्या विच्छेदश्चैव तेषां लयतीत्यर्थः । नृपुंसीव विच्छेदपाशितयातिष्ठतीति नृपुंसीव इति तस्यां रिमि रिमं भगवति रातीति नृपुंसीव इति । 'वाचं
 दासि' इत्यभिपूर्वकपत्वाभावः । तद्धर्मः इयः शरणं व्रजामः १४ ॥ इति श्रीभागवते महा० पंचमस्कन्धे टीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

प्रीकरोति १० एकलः एकः आराधने सौमिहानः
 हृदयतस्मिन् रसीधित्वमनुयाजीयस्य । आत्मनि
 नेयस्यसः एवं वर्तमानस्तामपि मम वत्सपर्यायनसत्त्वा
 ११ परमाह्लादः परमानंदो यस्मिन् मंभीरहृदयहृदेत
 येत्यन्वयः । कीदृशः । एण्यादिरण्याभजिनमेणेयं त
 १२ परमाह्लादः परमानंदो यस्मिन् मंभीरहृदयहृदेत
 येत्यन्वयः । कीदृशः । एण्यादिरण्याभजिनमेणेयं त
 १३ परोरजः रजसः प्रकृतेः परं सुदसत्त्वात्मकं सविष्टुर्वैव
 स्य सूर्यस्य भर्गः स्वरूपमूततेजः जातं वेदो धनं कर्मफलं यस्मात्तत्कर्मफलदमित्यर्थः सप्रहेतुः यत्तमनसैव (संकल्पेनैव) इदं विश्वं जजान स सर्वं पुनश्च भदः सृष्टं विश्वं यत्तया भिक्त्वेण म
 विश्यमप्राणं (अग्नि) कांसंतं हंसं जीवं सुरेतसा विच्छेत्त्या विच्छेदश्चैव तेषां लयतीत्यर्थः । नृपुंसीव विच्छेदपाशितयातिष्ठतीति नृपुंसीव इति तस्यां रिमि रिमं भगवति रातीति नृपुंसीव इति । 'वाचं
 दासि' इत्यभिपूर्वकपत्वाभावः । तद्धर्मः इयः शरणं व्रजामः १४ ॥ इति श्रीभागवते महा० पंचमस्कन्धे टीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

यत्राश्रमपदान्युभयतो नाभिभिर्दृष्यकैश्चक्रनदीनामसरित्स्वरसर्वतः पवित्रीकरोति १० तस्मिन्वावकिलस एकलः पुलहाश्रमोपवने विविधकुसुमकिसलय
 तुलसिकांबुभिः कंदमूलफलोपहारैश्च समीहमानो भगवत् आराधनं विविक्त उपरत विषयाभिलाष उपभृतोपशमः परानिर्वृतिमवाप ११ तयेत्यमविरतपुरु
 षपरिचर्यया भगवति प्रवर्द्धमानानुरागप्ररुत हृदयशैथिल्यः प्रहर्षवेगेनात्मन्युद्विद्यमानरोमपुलककुलक औत्कंठयत्प्रवृत्तप्रणयबाष्पनिरुद्धावलोकनयन एवं
 निजरमणारुणचरणारविदानुध्यानपरिचितमक्रियोगेन परिभुंत परमाह्लादगंभीरहृदयहृदावगाढधिषणस्तामपि क्रियमाणां भगवत्सपर्यायनसस्मार १२ इत्थं
 धृतभगवद्भूत एणेयाजिनवाससाऽनुसवनाभिषेकार्द्रकपिशकुटिलजटाकलापेन च विरोचमानः सूर्यर्चाभगवतं तं हिरण्मयं पुरुषमुज्जिहाने सूर्यमंडलेऽप्युपतिष्ठन्ने
 तदुहोवाच १३ परोरजः सवितुर्जातवेदो देवस्य भर्गो मनसे दंजजान ॥ सुरेतसादः पुनराविश्य चष्टे हंसं मृग्राणं नृषां द्रिगिरामिमः १४ ॥ इति श्रीभा०
 म० पं० भरतचरित्रे भगवत्परिचर्यायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

यत्राश्रमेऽभयतः शालग्रामशिलाभिः चक्रनदीगण्डकीसरित्श्रेष्ठा सर्वतः पवित्रीकरोति १० तत्राश्रमे विविधकुसुमकिसलयतुलातिकांबुभिः कंदमूलफलोपहारैश्च भगवत्पूजां कृ
 र्वन् भरतः परानिर्वृतिमवाप ११ एवं अखंडपूजाभक्तियोगेन शिथिलहृदयः परमानंदमग्नः सन् क्रियमाणां पूजामपि न सस्मार १२ इत्थं धृतभगवद्भूतः एणेयाजिनवा
 साऽनुसवनाभिषेकार्द्रकपिशकुटिलजटाकलापः सन् सूर्योदिते सति हिरण्मयं पुरुषं उपतिष्ठन् एतदुवाच १३ सूर्यस्य सर्वकर्मफलदं जगदुत्पत्तिस्थिति संहारकर्तृजः प्र
 तिवयं शरणं व्रजामः १४ ॥ इति पंचमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

अष्टमैकसौविष्णुतस्यकर्मांतरायतः । एणरसाप्रसक्तस्यजातमेतत्स्वमीर्षते ॥ १॥ कृपयापिकृतः संगः पतनायेवयोगिनः इतिप्रदर्शयन्नाहभरतस्यैणपोषणम् ॥ २॥ नैयमिकंनिम्बनैमित्तिकवि
धिप्राप्तंआवश्यकंअर्थप्राप्तंभूतोत्सर्गादि । (अत्रक्रमोद्विग्राहितः । अभिवेकः स्नानं) कृतमभिवेकादिकंयेन । ब्रह्माक्षरंमणवज्जपन्उदकांतेनद्यास्तीरे १ मलाशयाभ्यासं नयः सती
पे २ पेपीयमानेअत्यासक्तयापीयमानेसतितावदेवतत्त्वमिवअविदूरेणसन्निधौमृगपतेः सिंहस्यउन्नादोमहानादः उन्नतः ३ प्रकृत्यास्वभावतएवविह्वलाव्याकुलासुतरांतुसिंहमयस्याभिनिवे
शेनअभिनिविष्टत्वेनव्यग्रंव्याकुलहृदयंयस्याः पारिप्लवटद्विः परिप्रांतनेत्रानगतादुवातुअस्याः उच्चक्रामनदीमुलंघितवती ४ अंतर्वत्न्यागार्भेण्याः उरुमयेनस्थानाद्विष्वाकितोयोनेर्निर्गतः
सन् गर्भः स्रोतसिप्रवाहेनिपतितः ५ प्रसवोगर्भपातः उत्सर्पणमुल्लंघनं भयं (सिंहात् सेदोगर्भनाशात्) तैरेतेरातुरापीडिता (स्वगणेनचरहिताएकाकिनीसखी) दूर्यागिरिगुहायां
रिणवधूः पपातअयानंतरं (एव) मृताच ६ एणकुणकं हरिणबालकं स्रोतसानीयमाने अपविद्धंबंधुमिस्त्यकंइतिपतैः कृणत्वादिहेतुभिः याऽनुकंपा तयाऽनयत् ७ कृतोनिजः स्वी
यइत्यभिमानोयेन । पोषणंनृणादिना । पालनंवृकादिभ्योरक्षणम् । ग्रीणनंकंदुयनादिना । लालनं पुंमनादिना । एतैर्यदनुध्यानमासकिस्तेन आत्मनोभियमाः स्नानादयः यमागहि
सादयस्तत्सहिताः । ईश्वरपरिचर्यादयश्चप्रत्यहमेकैकशोवियुज्यमानाः संतः कतिपयेनाहर्मेणेनसर्वेउत्सन्नाबभूवुः ८

॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ एकदातुमहानद्यां कृताभिवेकनैयामिकावश्यकोब्रह्माक्षरमभियुणानोमुहूर्तत्रयमुदकांतउपविवेश १ तत्रतदाराजन्हरिणीपिपासया
जलाशयाभ्याशमेकैवोपजगाम २ तयापेपीयमानउदकेतावदेवाविदूरेणनदतोमृगपतेरुन्नादोलोकमयंकरउदपतत् ३ तमुपश्रुत्यसामृगवधूः प्रकृतिविक्र
वाचकितनिरक्षिणासुतरामापिहरिभयाभिनिवेशव्यग्रहृदयापारिप्लवटद्विःपरिप्रांततत्त्वमिवअविदूरेणसन्निधौमृगपतेः सिंहस्यउन्नादोमहानादः उन्नतः ४ अंतर्वत्न्यागार्भेण्याः उरुमयावगलितोयोनि
निर्गतोर्गर्भःस्रोतसिनिपपात ५ तत्प्रसवोत्सर्पणमयस्वेदातुरास्वगणेनवियुज्यमानाकस्यांचिदर्याकृष्णसारसतीनिपपातअथचममार ६ तंत्वेणकुणकंकुपणं
स्रोतसांश्रुमानमभिवीक्ष्यापविद्धंबंधुरिवानुकंपयारेणार्भिर्मरतआदायमृतमातरमित्याश्रमपदमनयत् ७ तस्यहवाएणकुणकेउच्चैरेतस्मिन्कृतनिजाभिमा
नस्याहरहस्तत्पोषणपालनलालनग्रीणनानुध्यानेनात्मनियमाभ्यस्यमाःपुरुषपरिचर्यादयएकैकशःकतिपयेनाहर्मेणेनसर्वेउत्सन्नाबभूवुः ८

॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ एकदागंडक्यांकृताभिवेकनैयामिकावश्यकः ब्रह्माक्षरंगुणान्मूहूर्तत्रयंनद्यास्तीरेउपवि
सीपेआजगाम तयापेपीयमाने उदके तदेवसमोपेसिंहस्यभयंकरः शब्दः अभूत् २ साहरिणी सिंहभये
त्न्याः तस्याःउन्नादप्रसवे योनिनिर्गतः गर्भः प्रवाहेनिपपात उदकेनआनुरस्ततीकस्यांचित्पर्वसदायां ३ हविषिदूषितेसातिमयोत्कंमहेणउदामानं
वीक्ष्यराजार्भिःभरतः मृतमातरमिति अनुकंपयास्वाभ्यस्यमाःपुरुषपरिचर्यादयएकैकशःकतिपयेनाहर्मेणेनसर्वेउत्सन्नाबभूवुः ८

1194.11

अपिक्षेमेणास्मिन्नाश्रमोपवनेशष्पाणिचरन्तं देवगुप्तं द्रक्ष्यामि १७ अपिचनवृकः सालावृकोऽन्यतमोवानैकचरणकचरोवाभक्षयति १८ निम्लोचातिहभग
वान्सकलजगत्क्षेमोदयस्त्रय्यात्माऽद्यापिममनमृगवधून्यासआगच्छति १९ अपिस्विदकृतसुकृतमागत्यमां सुखायेष्यति हरिणराजकुमारो विविधरुचिरदर्श
नीयनिजमृगदारकविनोदैरसंतोषं स्वानामपनुदन् २० क्ष्वेलिकायां मां मृषासमाधिनाऽऽसीलितदृशं प्रेमसंरंभेण चकितचकित आगत्य पृषदपुरुषविषाणाग्रे
ण लुठति २१ आसादितहविषिबर्हिषिद्रूषिते मयोपयत्वेदानोत्तभीतः सपद्युपरतरासक्राषिकुमारवदवाहितकरणकलापआस्ते २२ किंवा अरे आचारितंतपस्तप
स्विन्याऽनयायदियमवानिः सविनयकृष्णसारतन्यारैर्जुतरसुभगशिवतमाखरसुरपदपंक्तिभिर्द्रविणविधुरातुरस्यकृपणस्यममद्रविणपदवीं सूचयंत्यात्मानं च
सर्वतः कृतकौतुकं द्विजानां स्वर्गापवर्गकामानां देवयनात्करोति २३ अपिस्विदसौ भगवानुडुपतिरेनं मृगयन्निद्रायां न्मत्मातरं मृगबालकं स्वाश्रमपरिग्रहमनु
कंपयाकृपणजनवत्सलः परिपाति ॥ २४ ॥

किंच अस्मिन् आश्रमे कोमलतृणानि चरन्तं देवगुप्तं द्रक्ष्यामि किम् १७ अपिच एनं वृकादयः न भक्षयिष्यं गम्यते तदा आवा १८
एष्यति किम् १९ किंच हरिणराजकुमारः आगत्य मां स्खयिष्यति किम् २० अहो कीडायां मां मृदुविषाणा २१ अस्मिन् सूर्यस्तमिते सति अयं मे मृगवधून् यासः
लः आस्ते २२ इति बहुधा प्रलप्य तावत् उदिते चंद्रे मृगं दृष्ट्वा स्वमृगत्वां नं वावयन् २३ अहो असौ चंद्रः तपश्च २४ हविषि दूषिते सति मया अधि क्षिप्तः सन्निश्च
स्तलः सन्पालयति किम् २४

अ०

$$n < n$$

119411

चंद्रराशिस्पर्शसुखं प्राप्याह । किंवेतिसंभावनायाम् । आत्मजविश्लेषेण ज्वरस्तापः स एव दावदहनः तस्य ज्वालाभिरुपतप्यमाना हृदयरूपा स्थलनलिनीयस्य । ज्वरस्थं पद्मं तापसोऽदुःखमभि
 ति स्थलग्रहणम् । उपेतोलब्धो मृगीतनयो येन तं मां चंद्रः स्वधयति शांतिं गमयति । कैः शिशिरवच्छांतं च मय्यनुरागेण गुणितं च आवर्तितं पुनः पुनः स्रवत्यत्रिजवदनमलिलं तदेवामृतमयम
 मस्तयः किरणास्तेः । लोके हि मंत्रवादिनो वदनमलिलं स्तापं शमयंतीति प्रसिद्धम् । उपसृत्य मृगीतनय इति पाठे मनोरथांतरमेतत् । उपसृत्य मृगीतनयः उक्तविधैर्गमस्तिभिः किंवा मां
 स्वधयिष्यतीति । शेषं समानम् २५ (एवमघटमानेन सिद्धिमगच्छतामनोरथेन मृगाशालक्षणेन आकुलं हृदयं यस्य सः) मृगदारकवदाभासमानेन । (नायं मृगदारकः किंतु तद्रूपे
 ण स्वारब्धकर्मैव फलितमित्यर्थः तेन) भगवदाराधनलक्षणात् कर्मणश्च विधिः कर्मत्वे हेतुः । कथमित्यादि । इतरथा (प्रारब्धकर्मभावे) साक्षात्स्वप्नवत्कथमासंगः
 स्यात् । (मोक्षस्य विघ्नत्वेन हेतुना) पूर्वपरित्यक्ता दुस्त्यजा औरसा येन तस्मात् । अत्र विघ्नेन विहतं योगारंभणयस्य (तस्य) आत्मानमविगणयतः आत्मचिंतामकुर्वतः तावदे
 वतीव्रवेगः कालो मृत्युममयश्च दुस्तर आपद्यत २६ लोकंदेहं मृगेण सहितं विसृज्य प्राकृतं इव मृगशरीरमवाप कथं मृतः कलेवरं मृतमनुनमृतानविनष्टा पूर्वजन्मानुस्मृतिर्यस्य २७ (भगव
 दाराधनस्य समीहा अनुष्ठानं तत्सामर्थ्येन । आह स्वाचिदे २८

किंवा ज्वरविश्लेषज्वरदवदहनशिखाभिरुपतप्यमानहृदयस्थलनलिनीकं मामुपसृतमृगीतनयं शिशिरशांतानुरागगुणितनिजवदनमलिलामृतमयमभस्ति
 भिः स्वधयतीति च २५ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ एवमघटमानमनोरथाकुलहृदयो मृगदारकाभासेन स्वारब्धकर्मणा योगारंभणतो विभ्रंशितः स योगता
 पसो भगवदाराधनलक्षणाच्च कथमितरथा जात्यंतरणकुणकआसंगः साक्षान्निःश्रेयसप्रतिपक्षतया प्राक्परित्यक्तदुस्त्यजहृदयाभिजातस्य तस्यैव मंतरायवि
 हतयोगारंभणस्य राज्ञेर्भरतस्य तावन्मृगार्भकपोषणपालनप्रीणनलालनानुपंगेणाऽविगणयत आत्मानमहिरिवागुविलंदुरतिक्रमः कालः करालरभस आपद्य
 त २६ तदानीमपि पार्श्ववर्तिनमात्मजमिवानुशोचंतमभिवक्षिमाणो मृग एवाभिनिवेशितमनाविमृज्य लोकमिमं सहमृगेण कलेवरं मृतमनुनमृतजन्मानुस्मृतिरि
 तरवन्मृगशरीरमवाप २७ तत्रापि हवा आत्मनो मृगत्वकारणं भगवदाराधनसमीहाऽनुभावेनानुस्मृत्य भृशमनुतप्यमान आह २८

२५ एवं अघटमानमनोरथाकुलहृदयः स्वारब्धकर्मणां भगवदाराधनलक्षणात्कर्मणः भ्रंशितः अन्यथा जात्यंतरकथं संगः स्यात् एवं तस्य पोषणपालनादिना आ
 त्मचिंतां अकुर्वतः भरतस्य सः कालः प्राप्तः २६ तदानीमपि आत्मजमिव पार्श्ववर्तिनं शोचंतं वीक्ष्य मृगे एवावेशितमनाः मनुष्यदेहं हित्वा मृगशरीरं आप पूर्वजन्मा
 नुस्मृतिः तस्य भगवदाराधनात् आसीत् २७ एवमात्मनः मृगरूपप्राप्तिकारणं ज्ञात्वा तप्यमानो भरतः आह २८

भा०पं०

॥ १६ ॥

अहो कष्टं धीराणां मागतिभ्रष्टो हम् । भ्रंशमेवाह दद्यतः विमुक्ताः समस्ताः संगं येन । विविक्तं शृङ्गे जनरहितं वापुष्यश्वाधनभूतं पुण्यरूपं वा अरण्यं शरणं (आश्रयो) यस्य आत्मवतो धीरस्य मम मनः सर्वेषां भूतानां आत्मनिवासुदेवे समावेशितं समाहितं च निश्चलं सत् । आरोग्यं दूरादेव सुस्त्रावगलितं निःसृतं । केन समावेशितं तदाह । तस्यानुश्रवणादिष्वभियोगेन अभिनिवेशेन अशून्याः सकलायामास्मिन् तेन कालेन २९ निगूढोऽनाविष्टकृतो निर्वेदो येन । शालग्रामं पुलस्त्यपुलहाश्रमं कालं जरात् यत्र हरिणजन्म प्राप्तं तस्मात्पर्वतात् ३० आत्मवसहचरो यस्य स एकाकी । (वर्तमानो वृत्तिकर्वाणः) कालप्रतीक्षाया एव प्रपंचः मृगत्वनिमित्तेति (मृगत्वनिमित्तस्य प्रारब्धस्यावसानं चितयन्) तीर्थोदकेन कृत्रिमार्द्रम् । अर्धोदकस्थमित्यर्थः ३१ ॥ इति पंचमस्कंधे टीकायामष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ नवमे जडविप्रत्वे तस्य रागाद्यभावात् । अद्रकालीपशुत्वेऽपि निर्द्वैकारत्वं नीर्यते ॥ १ ॥ भिदुः प्राप्तात्मा विज्ञानो भरतो मृगतांगतः । प्रारब्धकर्मवेगेन तदंते जडविप्रताम् ॥ २ ॥ (आंगिरसां) आंगिरसगोत्रजानां (प्रवरस्य) श्रेष्ठस्य शमादियुक्तस्य (तत्र तपः कृच्छादि ।) त्यागोऽतिथ्यादिभ्योऽन्नदानादिः विद्याकर्मविद्या । आत्मज्ञानं देहादिव्यतिरिक्तभोक्तात्मज्ञानं आनन्दो धर्मसंपातिजः । आत्मना सदृशाः श्रुतादयोगुणायेपांस्तु सोऽर्थाः समानोदराः (एकस्यामातुरुदरजातत्वात् ।) नवपुत्रावभूवुः । यवीस्यां कनिष्ठायां च मिथुनं स्त्रीपुरुषयुग्मम् १ उत्सृष्टमृगशरीरं येन तम् (चरमशरीरेण अंत्यदेहेन) । २ ।

अहो कष्टं भ्रष्टोऽहमात्मवतामनुपथाद्यद्विमुक्तसमस्तसंगस्य विविक्तपुण्यारण्यशरणस्यात्मवत आत्मनि सर्वेषां मात्मनां भगवति वासुदेवे तदनुश्रवणमननसंकोर्त नाराधनानुस्मरणाभियोगेनाशून्यसकलयामेन कालेन समावेशितम् समाहितं कास्त्वेन मनस्तत्तु पुनर्ममातुधस्यारान्मृगसुतमनुपरिसुस्त्राव २९ इत्येवं निगूढनिर्वेदो विसृज्य मृगीमातरं पुनर्भगवत्क्षेत्रमुपशमशीलमुनिगणदयितं शालग्रामं पुलस्त्यपुलहाश्रमं कालं जरात्प्रत्याजगाम ३० तस्मिन्नपि कालं प्रतीक्षमाणः संगच्छ भृशमुद्विग्न आत्मसहचरः शुष्कपर्णवृणवीरुधावर्तमानो मृगत्वनिमित्तावसानमेव गणयन् मृगशरीरं तीर्थोदके कृत्रिममुत्ससर्ज ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे भरतचरितेऽष्टमोऽध्यायः ८ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथ कस्य चिद्विजवरस्यांगिरःप्रवरस्य शमदमतपः स्वाध्यायाध्ययनत्यागसंतोषतितिक्षाप्रश्रयविद्याऽनसूयात्मज्ञानानंदयुक्तस्यात्मसदृशश्रुतशीलाचाररूपोऽर्थागुणानवसोऽर्था अंगजावभूवुर्भिथुनं च यवीयस्यां भार्यायाम् १ यस्तु तत्र पुमांस्तं परमभागवतं राजर्षिप्रवरं भरतमुत्सृष्टमृगशरीरं चरमशरीरेण विप्रत्वं गतमाहुः २

अहो कष्टं भ्रष्टोऽहं मृगसंगेन भगवदाराधनादित्यादिजातनिर्वेदः मृगीमातरं विसृज्य पुनः कालं जरात् पुलस्त्याश्रममाजगाम २९ ३० तस्मिन्नपि कालं प्रतीक्षमाणः संगत् भूतः एक एव शुष्कपर्णादिभक्षयन् कालेन मृगशरीरं तीर्थोदके कृत्रिममुत्ससर्ज ३१ ॥ इति पंचमेऽष्टमः ॥ ८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथ कस्य चिद्विजवरस्यांगिरःप्रवरस्य अत्मज्ञानानंदयुक्तस्य द्विजस्य नवपुत्राः वभूवुः कनिष्ठभार्यायामिथुनं च जातम् १ यः तत्र पुमान् तं परमभागवतं भरतं त्यक्तमृगशरीरं चरमेण शरीरेण विप्रत्वं गतमाहुः २ ।

अ०

॥ ९ ॥

॥ १६ ॥

तत्रापिस्वजनाद्यन्यसंगादतिशयेन उद्विजमानो विभ्यन् आत्मनो भ्रंशमाशंकमानश्च आत्मानमुन्मत्तादिरूपेण लोकस्य दर्शयामासेत्यन्वयः किं कुर्वन् । कर्मबंधस्य नाशकं श्रवणं स्मरणं गुणानां विवरणं कथनं च यस्य तथाभूतं भगवतश्चरणारविंदयुगलं मनसा विशेपेण धारयन् । प्रतिघातशंकायां हेतुः अनुस्मृतास्वीयपूर्वजन्मनामावालिः परंपरायेन सः ३ पुत्रस्नेहे अनुबद्धं मनो यस्य (स विप्रः ।) जडस्य गार्हस्थ्यान्धिकारात् समावर्तनात् तानेव संस्कारान् विदधानः तमुपनीय उपनीतस्य च पुनः शौचादीन् तस्यानभिप्रेतानपिशिक्षितवान् । तत्र हेतुः । अनुशिष्टेन हि भाव्यं पितुः सकाशात् पुत्रेणेति ४ सोपि च पितुः शिक्षानिर्वधनिवृत्तये (यत्पित्रा शिक्षितं तत्) असंप्रीचीनमसंप्रीचीनमिव करोति स्म । (अन्यथा चरति स्मेत्यर्थः इव शब्देन ज्ञानिनः कामचारो न दोषायेति सूचितम्) उपाकरणवेदव्रताद्यनंतरं श्रावणादिमासेषु वेदानध्यापयिष्यन् आदौ तावत् व्याहृतिभिः सह प्रणवशिखरः सहितां त्रिपदीं (ग्रीष्मवसंतसंवंधिनः) चैत्रादिवत् ५ रोमासान् अधीयानमप्यसमवेतरूपं (असमंजसरूपं) यथा मवत्येवं ग्राहयामास । (चैत्रादिमासचतुष्टयपर्यंतः) - मधीतमापि स्वराणुपूर्वादि युक्तं व्याहृत्याद्यपि तस्य नागतमित्यर्थः ५ (आत्ममृते स्वतनुजे अनुरागेणावेशितं चित्तं येन । शौचादीभिर्यान्वौपकुर्वाणकस्य साविधिवद्ब्रह्मचर्यव्रतः कर्माणि तेनानभियुक्तानि अनादृत्यान्वपितं पुत्रं प्रत्यनुशास्यापि अप्राप्तपुत्रपांडित्यमनोरथः स्वयंकालेनोपसंहृतः कालवशान्मृतइत्यर्थः अनुशासननिर्वधेषु नः तमेव हेतुमाह । अनुशिष्टेन भाव्यं पुत्रेणेत्यमन् अयोग्य आग्रहीयस्य ६ सपत्न्यै समर्प्य अनुसंस्थया अनुमरणेन (सहगमनविधिनेत्यर्थः) सप्तम्यंतपाठेऽप्यभेदार्थः ७ (“ व्रता अभिष्टो मे नैस्वर्गकाभो यजेत ” इत्याद्यायां पर्यवसितामविर्घेपां नृत्तब्रह्मविद्यायां तेन्यवृत्तं तं निवर्तितुमैच्छन् निवृत्ता इत्यर्थः ८

तत्रापिस्वजनसंगाच्च भृशमुद्विजमानो भगवतः कर्मबंधविध्वंसनश्रवणस्मरणगुणविवरणचरणारविंदयुगलं मनसा विदधदात्मनः प्रतिघातमाशंकमानो भगवदनुग्रहेणानुस्मृतस्वपूर्वजन्मावलिरात्मानमुन्मत्तजडांधवधिरस्वरूपेण दर्शयामास लोकस्य ३ तस्यापि हवा आत्मजस्य विप्रः पुत्रस्नेहानुबद्धमना आसमावर्तनात् संस्कारान्यथोपदेशं विदधान उपनीतस्य च पुनः शौचाद्यध्यापयिष्यन्सह व्याहृतिभिः सप्रणवशिखरस्त्रिपदीं सावित्रीं ग्रीष्मवसंतिकान्मासान् अधीयानमप्यसमवेतरूपं ग्राहयामास ५ एवं स्वतनुज आत्मन्यनुरागावेशितचित्तः शौचाध्ययनव्रतनियमगुर्वनलशुश्रूषणाद्यौपकुर्वाणककर्माण्यनभियुक्तान्यपि समनुशिष्टेन भाव्यमित्यसदाग्रहः पुत्रमनुशास्य स्वयं तावदनधिगतमनोरथः कालेनाप्रमतेन स्वयंगृह एव प्रमत्त उपसंहृतः ६ अथ यथीयसीद्विजसतीस्वगर्भजातं मिथुनं सपत्न्या उपन्यस्य स्वयमनुसंस्थया पातिलोकमगात् ७ पितर्युपरते भ्रातर एव नमतत्प्रभावविदस्त्रय्यां विद्यायामेव पर्यवसितमतयोनपरविद्यायां जडमातरिति भ्रातुरुनुशासननिर्वधान्यवृत्तं ८

तत्रापिस्वजनसंगात् भूतः सन् भगवच्चरणां वृजं ध्यायन् उन्मत्तजडांधवलो कस्य आत्मानं दर्शयामास ३ पिता तस्य उपनयनानान् संस्कारान् कृत्वा पुनः वेदान् अध्यापयिष्यन् सः चतुरोमासान् सावित्रीं अधीयमानमपि पुत्रं अप्राप्तमिव अपश्यत् ४ ५ एवं अनधिगतमनोरथः तस्य पिता कालेन मृतः ६ ततः पत्नी सपत्न्या मिथुनं न्यस्य पातिलोकं अगात् ७ एवं पितरिमृते सति नवभ्रातरः अन्त्यभावविदः अयं जड इति निश्चयं चक्रुः ८

यदाऽभिभाष्यमाणः (संवोध्यमाणः) तदातदनुरूपाणि (उन्मत्तादिवचनानुकूलवचनानि हेउन्मत्तेत्यादीनि) प्रभाषते । मुख्यमंतरेणबलात्कर्मकार्यतेसाविष्टः । वेतनंमूल्यं । (यदृच्छास्वेरिच्छा ।) विष्टयादिभिरुपसादितंअन्नंअभ्यवहरति परं भुंक्तेकेवलं । नत्विन्द्रियप्रीतिनिमित्तं । (नजिह्वादीन्द्रियतृप्तयेइत्यर्थः) अत्रहेतुद्वयमाह । नित्यंसदानिवृत्तनिमित्तंयस्मात् उत्पादकशून्यः स्वसिद्धः अभिव्यंजकशून्यः विशुद्धः एवंमृतः केवलोयोनुभवः सएवानंदरूपः स्वात्मातस्यलाभः एवमृतोहामेतिज्ञानंतस्याधिगमः प्राप्तिरस्ति यस्य । द्वंद्वानि सन्मानावमानादीनि तद्वेतुक्रयोः सुखदुःखयोरकृतदंहाभिमानः तस्मान्नेन्द्रियप्रीतिनिमित्तमभ्यवहरतीत्यर्थः ९ अतएवशीतोष्णादिष्वनावृतांगः विचचारेत्यन्वयः कीदृशः पीनःपुष्टः संहननांगः संहन्यंतेनिविडी भवन्तिस्मभंगानियस्य । कठिनावयवइत्यर्थः । स्थंडिलसंवेशनंमूमिशयनम् । अनुन्मर्दनमन्मर्दनाभावःअमज्जनंस्नानाभावः तैर्यद्रजःतेनाप्रकटं ब्रह्मवर्चसंब्राह्मतेजोयस्य । यथारजसामहामणिरनभिव्यक्तेजाभवति कुस्तिस्तेनपटेनावृताकटिर्यस्य । उरुमणिणाअतिमलिनेन । नतस्वतस्तजानंतियेतैर्जनैरवमतः सन् १० यदातुपरिभ्यः कर्ममूल्येनाहारमपेक्षमाणो भवति तदाकेदारकर्मणि शालिक्षेत्रेकर्ममविलोडनादौ आहारप्रलोभनेननियुक्तः सन् तदपिकरोति । किंतुअन्नकर्मस्यप्रक्षेपेक्षेत्रंसंभवेत्इतउद्धरणे विषमंस्यात् इत्यादिनवेद । भ्रातृभिर्दत्तान् कणादीनप्यमृतवहुंके । कणाश्रूणंतंडुलाः पिण्याकंतैलयंत्रोद्धृतंतिलकिट्टर । फलीकरणंतुषः । कुल्मापाः कीटदष्टमापाः स्थालीपुरीपस्थाली लभंदग्धानाम् । ११ ॥ तस्यरागादिराहित्यमलौल्यंचैवभीरितम् । अथान्यच्चरितंप्राहीचित्रंमृत्यावसंभ्रमम् ॥१॥ वृषलपतिः शूद्रसामंतश्चोरराजः आलभतआलब्धुंप्रवृत्तः १२

सचप्राकृतैर्द्विपदपशुभिरुन्मत्तजडवधिरेत्यभिभाष्यमाणोयदातदनुरूपाणिप्रभाषतेकर्माणिचसकार्यमाणःपरेच्छयाकरोतिविष्टितोवेतनतोवायाच्चयायदृच्छयावोपसादितमल्पंवहुभिष्टंकदन्नंवाऽभ्यवहरतिपरंनेन्द्रियप्रीतिनिमित्तम् ॥ नित्यनिवृत्तनिमित्तस्वसिद्धविशुद्धानुभवानंदस्वात्मलाभाधिगमः सुखदुःखयोर्द्विनिमित्तयोरसंभावितदंहाभिमानः ९ शीतोष्णवातवर्षेषुवृषडवानावृतांगः पीनः संहननांगः स्थंडिलसंवेशनानुन्मर्दनामज्जनरजसामहामणिरानभिव्यक्तब्रह्मवर्चसः कुपटवृतकटिरुपवातेनोरुमणिणाद्विजातिरितिब्रह्मबंधुरितिसंज्ञयाऽतज्ज्ञजनावमतोविचचार १० यदातुपरतआहारकर्मवेतनतर्हहमानः स्वभ्रातृभिरपिकेदारकर्मणिनिरूपितस्तदापैकरोतिकिंतुनसमविषमन्यूनमधिकमितिवेद कणापिण्याकफलीकरणकुल्मापस्थालीपुरीपादीनप्यमृतवदभ्यवहरति ११ अथकदाचिक्वश्चिद्वृषलपतिर्भद्रकाल्यैपुरुषपशुमालभतापत्यकामः १२

सचद्विपदपशुभिः यदाभिभाष्यमाणः तदातदनुरूपाणिप्रभाषतेकिंचयाज्जयापरेच्छयावाप्राप्तंबहुअल्पंमिष्टान्नंकदन्नंवाभुंके निरभिमानः ९ कुपटवृतकटिः उरुमणिणोपवेतेनब्रह्मबंधुरितिसंज्ञया अज्ञैः अवमतः सन् विचचार १० यदाभ्रातृभिः केदारकर्मणिआहारप्रलोभनेननियुक्तः सन् तदपिकरोतितथापिअन्नकर्मस्य प्रक्षेपे इदं क्षेत्रं संभवेत् इतः उद्धरणेविषमंस्यात्इतिनवेद किंच भ्रातृभिः दत्तकणापिण्याकतुपकीटदष्टमापदग्धानादिकं भक्षयति ११ अथकदाचिच्चोरराजः अपत्यकामः सन्भद्रकाल्यै पुरुषपशुमालब्धुंप्रवृत्तः १२

देवाद्रंधनविमुक्तस्य (अर्थात्पलायितस्यतस्य) पशोः (पदवींमार्गपरिधावंतःपरितःशोधयंतइत्यर्थः तस्यवृषलपतेरनुचराः) तमसाव्याप्तायां निशितत्रापिनिशीथसमयेअर्धरात्राव
सरे आकस्मिकोदैवनिर्भितोविधिः प्रकारःतेन (अंगिरःप्रवरस्यसुतमपश्यन्) वीरासनेनऊर्ध्वाविस्थानेन (क्षेत्राणिसंरक्षमाणपालयंतम् ।) १३ अवमृश्यज्ञात्वा (रशनयारज्ज्वा)
१४ पणयश्चोराः (स्वविधिनास्वागमोक्तमार्गेण ।) अहतेननूतनेन । उपस्कृतमलंकृतम् । (किसलयःपल्लवः अंकुरोयवादीनाम् ।) वैशससंस्थयाहिंसाविधानेनगीतादिघोषेणसह
१५ वृषलराजस्यपणिः पुरोहितत्वेनवर्तमानश्चोरः (असृगासवेनरक्तरूपेणमद्येन ।) तदभिमंत्रितंभद्रकालीमंत्राभिमंत्रितम् १६ धनमदएवरजस्तेनोत्सिक्तंत्यक्तमर्यादं मनोयेपां भ
गवत्कलायुक्तंवीराणांब्राह्मणानांकुलंतुच्छीकृत्य यथेच्छं वर्तमानानां (अतिदारुणं ब्रह्मर्षिसुतस्यालंभनरूपं) यत्कर्मतदुपलभ्य (सहसातत्क्षणम्) देवीउच्चवाट प्रतिमांत्यक्त्वावहि
निर्गता । कथंमृतं तदालंभनम् । सूनायामपि (अननुमतं ।) आपत्काले अनृज्ञातायामपिहिंसायामननुज्ञातम् । (सर्वप्राणिर्हिंसका अपिब्राह्मणहिंसां नानुमन्यतेहि ।) भद्रकाली
त्यंतमिदं गद्यं १७

तस्यहदैवमुक्तस्यपशोः पदवींतदनुचराः परिधावंतोनिशिनिशीथसमेयतमसावृतायामनधिगतपशव आकस्मिकेनविधिनाकेदारान्वीरासनेनमृगवराहा
दिभ्यः संरक्षमाणमंगिरःप्रवरसुतमपश्यन् १३ अथतएनमनवद्यलक्षणमवमृश्यस्वभर्तृकर्मनिष्पत्तिमन्यमानावध्वारशनयाचंडिकागृहमुपानिन्युमुंदावि
कसितवदनाः १४ अथपणयस्तंस्वविधिनाऽभिपिच्यहतेनवाससाऽऽच्छाद्यभूषणलेपस्त्रकृतिलकादिभिरुपस्कृतंभुक्तवंतंबूपदीपमाल्यलाजकिसलयां
कुरफलोपहारोपेतयवैशससंस्थयामहतागीतस्तुतिमृदंगपणवघोषेणचपुरुषपशुंभद्रकाल्याः पुरतउपवेशयामासुः १५ अथवृषलराजपणिः पुरुषप
शोरसृगासवेनदेवीभद्रकालीयक्ष्यमाणस्तदभिमंत्रितमसिमतिकरालनिशितमुपाददे १६ इतितेषांवृषलानांरजस्तमःप्रकृतीनां धनमदरजउत्सिक्तम
नसांभगवत्कलावीरकुलंकदर्थीकृत्योत्पथेनस्वैरविहरतांहिंसाविहाराणांकर्मातिदारुणयद्रहभूतस्यसाक्षाद्ब्रह्मर्षिसुतस्यनिर्वैरस्यसर्वभूतसुहृदः सूनायाम
प्यननुमतमालंभनंतदुपलभ्यब्रह्मतेजसाऽतिदुर्विपहेणदंदह्यमानेनवपुषासहसोच्चचाटैवदेवीभद्रकाली १७

ततःबलिदानकालेपलायितस्यपशोः पदवींगवेपयंतः तद्वृताः अर्धरात्रसमयेतं अप्राप्य अकस्मात्क्षेत्रक्षणेस्थितंजडभरतंलब्ध्वा १३ रशनयातंवध्वा हर्षेणचंडिकागृहंनि
न्युः १४ अथपणयः तंस्वविधिनाअभिपिच्यवस्त्रभूषणलेपस्त्रकृतिलकादिभिः उपस्कृतं भुक्तवंतंमहापूजयापूजितायाः भद्रकाल्याः अग्रेउपवेशयामासुः १५ अथचो
रराजपुरोहितः पुरुषपशोः रक्तेनभद्रकालीं यक्ष्यमाणः निशितं खड्गंआददे १६ इतितेषांदुष्टानां अतिदारुणं कर्मदृष्ट्वा ब्रह्मभूतस्यब्राह्मणस्य वधं अयोग्यं मन्यमाना
तेजोमयेनवपुषा सहसैव प्रतिमां हित्वा बाहिर्निर्गता भद्रकाली १७

अमर्षोऽपराधासहनरोपश्वपुपोदाहनं तयोरावेशस्तस्यरभसेन बेगेन विलसितः उतंभितः भृकुटिलक्षणोविटपःशाखा कटिलादंष्ट्राश्च अरुणानीक्षणानिच तेषामाटोपःसंभ्रमस्तेनाति
भयानकंवदनंयस्याः इदंजगत् हंतुकामेवमहातमदहासंकुर्वतीततःस्थानादुत्पत्य विट्कणानि छिन्नानिशीर्षाणिधेपां (तेषांकंठात्) गणेनपरिवारेणसह (अतिपानेनयोमदस्तेन विह
लासतीजगौ) शिरांस्येवकंदुकानितेपांलीलयाचिक्रीडेव १८ ननुकथं देवाराधकानामेवं विररीतंफलं तत्राह । एवमेवेति । महत्सुअभिचाररूपोऽतिक्रमः अपराधः (साकल्येनआ
त्मनेकर्त्रेफलतिनत्वीपदपिपरस्मै) १९ ननु संभावितमिदं एवंपन्मरणेप्यव्याकुलत्वेमारकेषुचक्रोधाभावइत्यादि । तत्राह नवाइति । (स्वशिरश्छेदनेआपतितेऽप्यसंभ्रम इतियत् ए
तद्भागवतपरमहंसानांअद्भुतंनैवेत्यन्वयः होविष्णुदत्तंतिसेवोधनेनसंप्रति निश्चितेपिमरणेसंभ्रमरहितोगर्भेविष्णुनापरिरक्षितोभवानेवात्रदृष्टांत इति सूचितम्) विमुक्तोदेहाद्यात्ममावलज्ज
णः सुदृढोहृदयग्रंथिर्यैः । सर्वसत्त्वानां (सर्वेषामूतानां) सुहृदआत्मानश्चयेतेपां । नचतेपांदहाद्यभिमानसद्भावेपिमरणादिभयमस्तीत्याह साक्षाद्भगवताऽभितोरक्ष्यमाणानाम् । केन
। आनिमिपःकालःसएवअरिः (सुदर्शनाख्यं) चक्रंतेनवरायुधेनतैस्तेर्माविश्वंतर्यामितयाप्रवर्त्यमानर्भद्रकालयादिरूपैः नकुतश्चिदपि भयंयस्मिन् (तत्तत्शरणंगतानां) भागवतानां भ
गवदुपासकानां परमहंसानाम् (ज्ञानिनाम्) २० ॥ ॥ इतिपंचमस्कंधेटीकायांनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ॥ दशमेश्वरपाराज्जाशिविकास्वां वदन्मुनिः । स्वदुर्वादायुवादेनवि
ज्ञायादृप्रसादितः ॥ १ ॥ एवंभूताविकारित्वमज्ञसर्वज्ञयोः समम् । इतिसर्वज्ञतासिद्धचैरहूगणकधेरणम् ॥ २ ॥ रहूगणोनामसिधुसौवीरदेशयोः राजातत्त्वजिज्ञासुः कपिलाश्रमं
यदागच्छतिस्मत्तदायद्भुतंतदाह अथेति । इक्षुमत्यानद्यास्तीरे तेषांशिविकावाहानां कुलस्यनाथेन (दैवेनोपसादितः प्रापितः तदानींदृष्टः) एषगौरिवस्वरइवचभारवंदुंनमर्षइति
धियापूर्वयेकेचन विष्टयावलात्गृहीतास्तैःसह प्रसभंवलत् गृहीतः सन्नतवर्हो (वह्नायोग्यो-) पिसमहानुभावः शिविकासुवाहेत्यन्वयः १

भृशममर्षरोषावेशरभसविलसितभृकुटिविटपकुटिलदंष्ट्रांरुणेक्षणाटोपातिभयानकवदनाहंतुकामेवेदंमहादहासमतिसंभ्रमेणविमुंचंतीततउत्पत्यपापीयसांदुष्टा
नातिनैवासिनाविवृक्कणशीर्ष्णगिलात्स्रवंतमसृगासवमत्युष्णंसहमणेननिपीयातिपानमदविह्वलोच्चैस्तरांस्वपार्पदैःसहजगौननर्तचविजहारचशिरःकंदुकलील
या १८ एवमेवखलुमहदभिचारातिक्रमः कात्स्न्येनात्मनेफलति १९ नवाएतद्विष्णुदत्तमहदद्भुतंयदसंभ्रमः स्वशिरश्छेदनेआपतितेऽपिविमुक्तदेहाद्यात्म
भावसुदृढहृदयग्रंथीनांसर्वसत्त्वसुहृदात्मनानिवैराणांसाक्षाद्भगवताऽनिमिपारिवरायुधेनाप्रमत्तेनतैस्तेर्माविः परिरक्ष्यमाणानां तत्पादमूलमकुतश्चिद्वयमुपसृ
तानांभागवतपरमहंसानाम् २० इतिश्रीभा०म०पं०जडभरतचरितेनवमोऽध्यायः ९ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ अथसिधुसौवीरपतेरहूगणस्यव
जतइक्षुमत्यास्तटेतत्कुलपतिनाशिविकावाहपुरुषान्वेषणसमयेदैवेनोपसादितः सद्विजवरउपलब्धएषपीवायुवासंहननांगोखरखडुरवंदुंनमर्षइतिपूर्व
विष्टिगृहीतैःसह गृहीतः प्रसभमतदर्हउवाहशिविकांसमहानुभावः १

तद्वस्तावस्वङ्गप्रगृह्य महानादंक्रुत्वा पापिष्ठानांसर्वचोराणांशिरांसिछित्वा तेषामत्युष्णं असुकस्वगणैः सहपीत्वातेपांमस्तकैः स्वपार्पदैः सह कंदुकलीलयाविजहार १८
एवमेवखलुमहदभिचाररूपातिक्रमः कात्स्न्येनात्मनेफलति १९ तस्मात् निर्भयं विष्णुपदंआश्रितानांकः हंतुंसमर्थाभवेत् २० ॥ इतिपंचमेनवमः ॥ ९ ॥ श्रीशुकउ
वाच ॥ अथसिधुसौवीरपतेः तत्त्वजिज्ञासयाकपिलाश्रमंगच्छतः रहूगणस्यइक्षुमत्याः तीरे शिविकावाहपुरुषान्वेषणसमयेदैवेनप्राप्तः सः द्विजवरः एषपीवा गोखरवत्
धुरवंदुंन अलमिति पूर्वविष्टिगृहीतैः सह धृतः सन् शिविकां उवाह १

(जंतुमात्र-) हिंसापरिहारार्थं इष्टमात्रप्रदेशावलोकस्यानुपश्वात्यागतिः तस्याहेतुभूतायाः पुरुषाणांगतिर्नसम्यगाहिताएकरूपानामूत (अधिवहतोवोदूत) २ (ईश्वरस्यस्वामिनो वचः) अतः सोपालंभंसाक्षेपं सामदानभेददंडेपुउपायेपुचतुर्थाच्छंकितचिताः ३ (नप्रमत्ता अनवधानाः) भवन्नियमानुपयास्त्वदाज्ञानुवर्तिनः । (नियुक्तोपिसाधुगच्छेतिआज्ञातोपिदु तं अस्मद्रत्यनुगुणं) नपारयामः नशकृमः ४ कृपणानां वचो निशम्यसांसर्गिकः संसर्गनिमित्तः एकस्यापिदोषः सर्वेषामेवभवितुमर्हतीति निश्चित्य रद्गुणआहेत्यन्वयः कथंभूतः उपा नावृतामतिर्यस्यसः) ५ भ्रातरितिसंबोधनमाक्षेपाभिप्रायम् व्यक्तंनिश्चितम् उरुअधिकं परिश्रान्तोसीत्यादीनि विपरीतार्थानि षडशक्यानि । ऊहिवान् प्रापितवान् तत्रापिसुचिरं (दीर्घकालं) । नसंहननांगोदृढांगः ।) जरसाचवृद्धत्वेन (पीडितः) संघाटिनः सहचराः बहुयथाभवत्येवं विप्रलब्धोपिवक्रोनयोपहसितोपितूष्णीमुवाहेत्यन्वयः । तूष्णींभावेहेतुः । अविद्यारचिताद्रव्यादयोयस्मिन् तस्मिन्स्वचरमकलेवरे अनध्यारोपितो मिथ्याप्रत्ययोयेन । (अनात्मन्यात्मेतिप्रत्ययोमिथ्याप्रत्ययः) तत्रद्रव्याणिमहाभूतानि । गुणाइन्द्रियाणि कर्माणिपुण्यपापानि । आशयोऽतःकरणं । यतोब्रह्मभूतः ६ मां (कदर्थीकृत्य) अनादृत्यभर्तुः स्वामिनोमम शासनमाज्ञामतिक्रामासि । चिकित्सांशास्ति दंडपाणिधैमोयथाजनस मूढस्यशास्तिकरोतितथा । स्वांप्रकृतिअप्रमत्तताम् ७

यदाहिद्विजवरस्येषुमात्रावलोकानुगतेर्नसमाहितापुरुषगतिस्तदाविषमगतांस्वशिविकांरद्गुणउपधार्यपुरुषानधिवहतआहहेवोद्वारःसाध्वतिक्रमतकिमि तिविषममुह्यतेयानमिति २ अथतईश्वरवचःसोपालंभमुपाकर्ण्योपायतुरीयाच्छंकितमनसस्तंविज्ञापयांवभूतुः ३ नवयंनरदेवप्रमत्ताभवन्नियमानुपयाः साध्वैववहामःअयमधुनैवनियुक्तोपिनदुतंव्रजतिनानेनसहवोदुमुहवयंपारयामइति ४ सांसर्गिकोदोषएवतूनमेकस्यापिसर्वेषांसांसर्गिकाणांभवितुमर्हतीति निश्चित्यनिशम्यकृपणवचोराजारद्गुणउपासितवृद्धोपिनिसर्गेणबलात्कृतईषदुत्थितमन्युरविस्पष्टब्रह्मतेजसंजातवेदसभिवरजसावृतमतिराह ५ अहो क ष्टंभ्रातर्व्यक्तमुरुपरिश्रान्तोदीर्घमध्यानमेकएवऊहिवान्सुचिरंनातिपीवानसंहननांगोजरसाचोपदुतोभवान्मखेनोएवापरएतेसंघाटिनइतिबहुविप्रलब्धोऽप्य विद्ययाविहितद्रव्यगुणकर्माशयस्वचरमकलेवरेऽवस्तुनिसंस्थानविशेषेहममेत्यनध्यारोपितमिथ्याप्रत्ययोब्रह्मभूतस्तूष्णींशिविकांपूर्ववदुवाह ६ अथपुनः स्वशिविकायांविषमगतायांप्रकुपितउवाचरद्गुणःकिमिदमरेत्वंजीवन्मृतोमांकदर्थीकृत्यभर्तुःशासनमतिचरसिप्रमत्तस्यचतेकरोमिचिकित्सांदंडपाणिरिवज नतायायथाप्रकृतिस्वांभजिष्यसइति ७

यदाहिजस्यइतस्ततः शुद्धभूम्यवलोकनेनगच्छतः सतः किंचित्विषमतां शिविकां उपधार्य रद्गुणआह हे वोद्वारः साधु गच्छत तेऊचुः २ ३ हेनरदेव वयं सा ध्वेव वहामः अयं न ४ इति श्रुत्वा राजा एकस्य दोषः सर्वेषांसंसर्गिणांभवितुमर्हतीतिनिश्चित्य उत्थितमन्युः सन् तमाह ५ हेभ्रातःत्वंनिश्चितं श्रान्तः यतः दीर्घ मार्गं त्वंएकएवप्रापितवान् त्वंतातिपीवा वृद्धत्वेन उपदुतोसि तच्छ्रुत्वापिपूर्ववर शिविकां उवाह ६ पुनः विषमगतायां शिविकायां प्रकुपितः रद्गुणः उवाच अरेकि मिदंत्वंजीवन्मृतः मांकदर्थीकृत्य चरसि अतः यमइव ते चिकित्सां करोमि ७

अबद्धमनस्वितं । नरदेवोहमित्यभिमानो यस्य तम् । अनुविद्धेनसंगुणितेन । तिरस्कृतः अशेषः संपूर्णो भवतः प्रियोनिकेत आश्रयायेन तम् । यद्वा अशेषाणां भगवत्प्रियाणां निकेतः । सर्वेषां भूतानां सुहृत् च आत्मा च । योगेश्वराणां च यजिष्ठादिव द्वाचरणं तस्यां चात्यंतं व्युत्पन्ना परिचिता मतिर्यस्य सः तं स्मयमान इव हसन्निवेतिमुखप्रसन्नित्येत्येति विगतस्मयो विगतगर्वः । तत्र वक्तव्यं यदुक्तं त्वं न श्रान्तः न च दीर्घमध्वानमाभत इति तत्रोत्तरमाह । त्वया यदुदितं उक्तं श्रमादिना स्तीति बुद्ध्या । तद्वक्तृस्पृष्टम् तत्तथैव । अविप्रलब्धं विप्रलम्भेन भवति तदेवाह हेवीर यदि भारो नाम कश्चित् स्यात् स च भर्तुर्वोर्देहस्य यदि स्यात् स च भेयः प्रसक्तः स्यात् तर्हीदानीं भारस्य सत्त्वात् विप्रलम्भः स्यात् । न त्वेतदस्ति (वस्तुतो) भारस्य वोदुश्चानिरूप्यत्वात् मम सत्संबंधाभावात् । तथा गंतुरधिगम्यं प्राप्यं किंचित् अध्वावायदिस्यात् अद्धेति पाठे साक्षात्परं मार्यतः । तच्च भेयदिस्यादित्यादियोज्यम् । यच्चोक्तं नातिपीवेति तत्राह । चेतनमुदि श्यत्वं विवेति प्रवादो विदां विदुषां न भवति । किंतु मूर्खाणां । यतो यं प्रवादो राज्ञो भूतसंघे देहे नात्मनि । देह एव पणिनो हमित्यर्थः ९ एतत्प्रपंचयति स्थौल्यमिति । कलिः कलहः । अहंकारेण मदश्च । देहेन सह तदभिमानेन जातस्य हि भवति । मम तु निरभिमानस्य न संति । यद्वा देहे जाते यो जातस्तस्यैव तानि मम तु तत्र न जातस्य न संतीति १० यच्चोक्तं जीवन्मृतो सीतित प्राप्याह । जीवन्मृतत्वं न केवलं मम किंतु विकृतस्य सर्वस्यापि परिणामिनो दृष्टम् यद्यस्माद्विकृतं प्रतिक्षणमाद्यंतवत् । (जीवन्प्राणयोगेन चेष्टावत्त्वं मृतत्वं प्राणराहित्येन चेष्टाराहित्यम् एतद्विकृतस्यैव देहस्य दृष्टं आद्यंतवत्त्वात् । न तु चैतन्यस्य मम विकाराभावेनाद्यंतवत्त्वात् योगादित्यर्थः) यदुक्तं भर्तुः शासनमतिचरसीतितत्राह । स्वंच स्वाम्यंच तयोर्भावः सत्ता हेईव यत्र प्रक्षेपुवः यदिव्यवस्थितः स्यादित्यर्थः तर्हि विधिर्नियोगः कृत्यं कर्म तयोर्योगः ध्रुव उच्यते उचितो भवति । 'उचसमवाय' इति धातुः । यदितु त्वराज्यं शोभमचराज्यं स्यात्तदा सर्वमेतद्विपरी तस्यादित्यर्थः ११ ननु यावद्वाजाहं तावत्तव स्वामी भवाम्येवेति चेत् तत्राह । विशेषो राज्ञः मृत्यादिभेदः तद्देवैर्विवरं अवकाशं व्यवहारादन्यं न पश्यामि । (नाममात्रादन्यन्न पश्यामि "वाचरं भणं विकारो नामधेयं" इत्यादि श्रुतेरित्यर्थः ।) मना ईषदपि । अथापि तवावमभिमानो दृढश्चेत्तर्हि ब्रूहि किं ते करवाभेति १२

एवं बह्वद्भमपि भाषमाणं नरदेवाभिमानं न रजसा तमसानुविद्धेन मदेन तिरस्कृताशेषभगवत्प्रियनिकेतं पंडितमानि न संभगवान् ब्राह्मणो ब्रह्मभूतः सर्वभूतसुहृदा त्मा योगेश्वरचर्यायां नातिव्युत्पन्नमतिः स्मयमान इव विगतस्मय इदमाह ८ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ त्वयोदितं व्यक्तमविप्रलब्धं भर्तुः समे स्याद्यदेवीर भारः ॥ गंतुर्यदिस्यादधिगम्यमध्वापीवेति राज्ञो न विदां प्रवादः ९ स्थौल्यं काश्यं व्याधय आधयश्च क्षुत्तृड्यं कलिरिच्छा जरा च ॥ निद्रा रतिर्मन्युरहं मदः शुचो देहेन जातस्य हि मे न संति १० जीवन्मृतत्वं नियमेन राज्ञाद्यंतवद्यद्विकृतस्य दृष्टम् ॥ स्वस्वाम्यभावो ध्रुव ईड्ययत्र तर्ह्युच्यते सौविधिकृत्ययोगः ११ विशेषबुद्धेर्विवरं मना क्रपश्यामयन्नव्यवहारतो न्यत् ॥ कर्दश्वरस्तत्र किमीशितव्यंतथापि राजन्करवामर्किते १२

इत्यादि श्रुत्वा ब्राह्मणः योगेश्वरचर्यायां पूर्णः सन् उवाच ८ ९ हे राजन् त्वयोदितं स्फुटम् स्थौल्यकाश्यादिजीवन्मृतत्वादि देहस्यैव मे न उन्मत्तवत् स्वस्वरूपं प्राप्तस्य मे भक्ताशिक्षितेन पिष्टपेषणवत् व्यर्थं किम् १० ११ १२

यत्तुक्तं प्रमत्तस्य ते चिकित्सां करोमि यथास्वाप्रकृतिमभिप्यस इति तत्राह । उन्मत्तादिवद्वर्तमानस्य वस्तुतः स्वसंस्थां ब्रह्मभावं गतस्य भवता कृतेन चिकित्सितेन दण्डेन शि क्षितेन वा कियानर्थः
 मुक्तस्यार्थानर्थयोरसंभवात् । यदि पुनरहं न मुक्तः किंतु प्रमत्तस्तब्ध एव । (स्तब्धश्चासौ प्रमत्तश्चेति कर्म धारयः) तथापि मम शिक्षादिकं (पिष्टपेषः) पिष्टस्यैव पेषणं तथा तद्वदर्थमित्यर्थः नहि
 जडस्वभावः शिक्षयापि पटूकृतुं शक्यत इति १३ अनुवादरूपया परिभाषया भाषणेन (प्रत्युदीर्य) प्रत्युत्तरं दत्त्वा । उपरतं अनात्म्ये देहात्मत्वे निमित्तं अविद्यायस्य । आरब्धं आरब्ध
 फलं कर्मव्यपनयनक्षपयन् १४ हे पाण्डवेय सम्यक्प्राश्रद्धात्तदेव तत्त्वजिज्ञासायां प्राप्तेऽधिकारोऽप्येन । यथा दशपूर्णमासाधिकृतस्यैव गोदोहनेन पशुकामस्यापः प्रणयेदिति गुणफलसंबन्धेऽप्य
 धिकारः एवं सात्विकश्रद्धायामधिकृतस्यैवास्यामधिकार इत्यर्थः (अहंकारस्य साक्षिणश्चान्योन्यतादात्म्यं हृदयग्रंथिस्तं विमोचयतीति तथा) बहुयोगग्रंथसंमतं द्विजस्य तद्वचः श्रुत्वा
 विगतो नृपदेवो धिराजो ह मिति गर्वो यस्य १५ द्विजानां मध्ये कतमः । यतः सूत्रमुपवीतां विभर्षि । यद्वा दत्तात्रेयादीनां मध्ये कतमोऽवधूतः । (योगीन्द्रः कस्य वंशजोऽतोऽसि । कुत्रत्यः कस्मि
 न्देशे विद्यमानः) इहापि (अस्मिन्नपि देशे) कस्माद्धेतोः प्राप्तः । नोऽस्माकं क्षेमाय चेत्प्राप्तः तादृशं शुक्रः कपिलो मुनिर्नासिनमवसि किं उतेति वितर्कं १६ किमनया चितया शिबिकांतावद्व
 हाभीति चेत् अत आह । वित्तपः कुबेरः (तस्यास्मात्) १७ यस्माद्दृशं केतस्मात्कस्त्वमित्यादि प्रश्नानां उत्तरं ब्रूहि निगूढं पिहितं विज्ञानरूपं वीर्यप्रभावोऽप्येन । अपारः अनंतमहिमा ।
 तत्र हेतुः नो मनसापि भेतुं वेदितुं न क्षमं न शक्यम् । किमेतुमित्यपेक्षा यमाह । तेषां सीति । ब्रह्मा मनसा युक्ताः सूक्ष्मदृष्टव्योऽपि भेतुं न क्षमं ते शक्नुवन्ति (नोऽस्माकं का वा तैत्यर्थः ब्रह्मा मनसा
 पि भेतुं नोऽस्माकं न क्षमं तेन शक्यानीत्यन्वयः । योगे अध्यात्मविषये ग्रथितानि संबद्धानि) १८

उन्मत्तमत्तजडवत्स्वसंस्थां गतस्य मे वीरचिकित्सितेन ॥ अर्थः कियान्मवता शि क्षितेन स्तब्धप्रमत्तस्य च पिष्टपेषः १३ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ एतावद
 नुवादपरिभाषया प्रत्युदीर्य मुनिवर उपशमशील उपरतानात्म्यनिमित्त उपभोगेन कर्मरब्धं व्यपनयन् राजयानमपि तथोवाह १४ स चापि पाण्डवेयसिंघुसौ वीरप
 तिस्तत्त्वजिज्ञासायां सम्मक्श्रद्धयाऽधिकृताधिकारस्तद्दृढग्रंथिविमोचनं द्विजवच आश्रुत्य बहुयोगग्रंथसंमतं त्वरयाऽवरुह्य शिरसापादमूलमुपमृतः क्षमापय
 न् विगतनृपदेव स्मय उवाच १५ कस्त्वं निगूढश्चरसि द्विजानां विभर्षि सूत्रं कतमोऽवधूतः ॥ कस्यासि कुत्रत्य इहापि कस्मात्क्षेमाय न श्वेदसि नो तशुक्रः १६ नाहं
 विशंके सुरराज वज्रा न्नयक्षशूला न्नयमस्य दंडात् ॥ नाभ्यर्कसो मानिल वितपात्वाच्छंके भृशं ब्रह्मकुलावमानात् १७ तद्ब्रह्मसंगो जडवन्निगूढविज्ञानवीर्यो विचर
 स्यपारः ॥ वचांसि योगग्रथितानि साधोननः क्षमं ते मनसापि भेतुम् १८

१३ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा प्रारब्धक्षयं कुर्वन् राजयानमपि उवाह १४ सः रहूगणः तद्दृढग्रंथिभेदकं द्विजवचः श्रुत्वा त्वरया अवरुह्य शिरसापाद
 मूलं प्राप्तः क्षमापयन् विगतगर्वः उवाच १५ हे ब्रह्मन् दत्तात्रेयादीनां मध्ये त्वं कतमः अवधूतोऽसि १६ नाहं विशंके सुरराज वज्रात् तथा यमस्य दंडात् यथा ब्रह्मकुलाव
 मानात् १७ किंच अज्ञाननाशार्थं कपिलं प्रतिगच्छतामया त्वं दृष्टः १८

स्वस्यज्ञानार्थितादर्शयति अहंचेति । इहसंसारयत् अरणं शरणंतत्किमिति प्रष्टुं प्रवृत्तोऽस्मि (ज्ञानकलया) ज्ञानशक्त्याऽवतीर्णकपिल- (संज्ञंहरिम्) १९ स एव भवान् किंस्विदेवं विचरति । गृहाविष्टः कथं विचक्षीतपश्येत् । २० एवं बत्स्वरूपं पृष्ट्वा तदुक्तोत्तराण्याक्षिपाति । तत्र यदुक्तं मम श्रमो नास्तीति तत्राह दृष्ट्वाति । आत्मनो मे (मर्तुर्गंतुः कर्मतः श्रमो दृष्टः वे सर्वान् भवसिद्धश्चेत्यर्थः तमहं भर्तुर्गंतुर्भवतः) अनुमन्ये अनुमिमे अनुमानं चैवं । भवान्मारोद्बहनादिनाश्रातः कर्तृत्वात् । यः कर्ता स श्राम्यति । यथाहं युद्धादिकर्तेति । नन्विदं व्यवहारं मात्रं न तु सत्यं तदुक्तं व्यवहारतो न्यूनपश्यामेति तत्राह यथेति । व्यवहारमार्गः प्रपंचः समूलः सप्रमाणकश्चेष्टः । यथायथावत् । अमताघटादिना उदकानयनादे (जलाहरणादे) रभावात् एव प्रयोगः प्रपंचः सत्यः अर्धक्रियाकारित्वात् यः पुनरसत्यः नासावर्धक्रियाकारी । यथा मिथ्याघटादिरिति २१ यदुक्तं (स्थौल्यं काश्चिन्मत्यादिना) उपाधिधर्माः स्थौल्यादयो भेदवस्तुतः संतीति तत्रोपाधिकत्वेऽपि सत्यत्वं किं न स्यादित्याह । स्थाल्याग्निना तापात् तन्मध्यवर्तिनः क्षीरस्तापः तस्य तापात् तंडुलानां बहिर्भागस्य ततस्तद्गर्भस्य च रंधिः पाकः । न चात्र किंचिन्मिथ्या । एवं देहादिभिः सन्निकर्षात् संबन्धात् तन्निमित्ता संसृतिः । पुरुषस्य भवति । अत्र प्राणाः आशयो मनः । अनुरोधात् उपाधिधर्मानुवृत्तेः । तथा हि । निदाघादिना कंस्तब्धादेः शिखापिष्टपेष इति तत्राह । योऽच्युतस्य किकरः सपिष्टं न पिनाष्टि । निष्फलं करोति स्तब्धत्वाद्यनपगमेऽपि शास्तुरीश्वराज्ञासंपादनेऽपि सफलत्वात् । तदाह । स्वधर्मरूपमच्युताराधनं कुर्वन् यस्मादबोधं जहाति २२ यस्मादेवं मत्त्वदुक्तं विपरीतं प्रतिभाति । ततस्मात् नरदेवाभिमानमदेन तुच्छीकृताः तिरस्कृताः सत्तमा मवादृष्टा येन तस्य मे मंत्री दृशं स्नेहयुक्तां दृष्टिं कृपीष्टकरोतु सतामवज्ञारूपं पापं यथातरे तरिष्यामीत्यर्थः २४ ननु ममावज्ञाकृतविकाराभावात् कुतः पापं तत्राह नेति । यद्यपि तत्र विक्रियानास्ति । विषयसुहृद्भासां सखाचतस्य । अतः सर्वत्र साम्येन स्वदेहे विगताभिमानस्य । तथापि स्वकृतान्महतां अवमानात् मादृशो विनश्यति अदूरात् क्षिप्रं । अपिशूलपाणिः झूलपाणिरिवातिसमर्थोऽपीत्यर्थः २५ ॥ इति पंचमस्कंधे टीकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

अहंचयोगेश्वरमात्मतत्त्वविदां मुनीनां परमं गुरुं वै ॥ प्रष्टुं प्रवृत्तः किमिदं शरणं तत्साक्षाद्दर्शनं ज्ञानकलावतीर्णम् १९ स वै भवौ लोका निरीक्षणार्थमव्यक्तलिङ्गोऽचरत्यपि स्विच्छ ॥ योगेश्वराणां गतिमंधुद्धिः कथं विचक्षीत गृहानुबन्धः २० दृष्टः श्रमः कर्मत आत्मनो वै भर्तुर्गंतुर्भवतश्चानुमन्ये ॥ यथाऽसतो दानयनाद्यभावात् समूल इष्टो व्यवहारमार्गः २१ स्थाल्याग्नितापात्पयसो भितापस्ततापस्ततंडुलगर्भरंधिः ॥ देहेन्द्रियास्वाशयसन्निकर्षात् संसृतिः पुरुषस्यानुरोधात् २२ शास्ताभिगोप्ता नृपतिः प्रजानां यः किकरो वै नपिनाष्टि पेषम् ॥ स्वधर्ममाराधनमच्युतस्य यदीहमानो विजहात्यधौघम् २३ तन्मे भवान्नरदेवाभिमानमदेन तुच्छीकृतसत्तमस्य ॥ कृपीष्टमैत्रीदृशमार्तबंधो यथातरे स दवध्यानमहः २४ न विक्रिया विश्वसुहृत्सखस्य माम्येन वीताभिमानेस्तवापि ॥ महद्भिमानात् स्वकृतादिमादृक् न क्षयत्यदूरादपिशूलपाणिः २५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६३ ॥

१९ २० २१ २२ २३ अतः भवान् राज इति अभिमानेन तुच्छीकृतसत्तमस्य मे रूपांकुरु यथा अहं अज्ञानात् तरिष्यामि तथा क्रियताम् २४ २५ इति पंचमोऽध्यायः ॥ १० ॥

एकादशेयमंष्ट्रोरद्वगणमहीमृता । उपादिशत्परंज्ञानंमयोगीतिभिगद्यते ॥ १ ॥ अकोविदः अविद्वानपित्वंकोविदानां (विदुषां) वादा उद्ग्रहणिकास्तनुल्यान्वादानेवंवदसि (ननुविचारंक्रोषि) अयोअंतः अत्यंतं विदुषामध्येश्रेष्ठो न भवसि कुतः हियस्मात्तुं स्वामिमृत्यादिलौकिकव्यवहारं त्वंसत्यमात्थपतंसूर्यस्तत्त्वज्ञास्तत्त्वविचारेण सह न वदंति किं त्वविचारसुंदरं वदंति अतो न सत्यः १ (ननु तर्हि कथं) वैदिकानां (व्यवहारः संगच्छतामित्याशंक्य) वैदिकोपि कर्मव्यवहारो न सत्य इत्याह । तथैवेति उरवोगार्हा गृहसंबन्धिनो मेघायज्ञाः तेषां वितानो विस्तारः तद्विषयासु विद्यासु उरु अधिकं विजृम्भितविलसितास्तेषु वेदवादिषु तत्त्ववादः नु निश्चितं न च कास्ति न प्रकाशते । तथाच श्रुतिः “ नेह नानास्ति किंचन ” इत्यादि । शुद्धो हि सादिशून्यः साधूरागादिशून्यश्च । प्रायेणेति ईश्वरार्पितकर्मणां परमार्थफलत्वाभिप्रायेणोक्तम् २ ननु श्रुतवेदांतस्यापि पुंसः कर्मसु प्रवृत्तेः कथमसत्यता तत्राह नेति साक्षाद्यथावत् तत्त्वज्ञानाय (वरीयसीः) वरीयस्यापि वेदांतवाचः तस्य न सम्यगासनं बभूवुः (तस्य कस्य) स्वप्नेयानि रुकिस्तया स्वप्नदृष्टांते न दृश्यत्वादिहेतुना (गृहमेधिसौख्यं) स्वयमेव हेयत्वेनानुमितं न स्य न स्यात् ३ एवं प्रपंचस्य सत्यत्वं तदुक्तं निराकृत्य संसारस्यापि तदुक्तां सत्यतां निराकर्तुं तस्य मनो निमित्ततामाह । यावदित्यादिना यावदध्याय समाप्तिः । मनो यावत्तज्जआदिभिर्गुणैरनुबद्धं वशीकृतं भवति तावत्तन्मनो निरंकुशं सत् पुरुषस्य कुशलं धर्म इतरमभ्रमं वा आतनोति । कैः । चेतोभिर्ज्ञानैर्द्रियैः । आकूतिभिः कर्मेन्द्रियैश्च । ४ ततश्च धर्माधर्मवासनायुक्तं (तन्मनः) तदेवानेकदेहादिवैचित्र्यं करोतीत्याह । स इति पुंस्त्वमात्मशब्दविशेषणत्वेन । तन्मन इत्यर्थः (वासनात्मा) वासनायुक्तमात्मोपाधित्वादात्मा अतो विषयैरुपरकोऽनुविद्धः अतो गुणप्रवाहः गुणैरितस्तत्त्वत्वात्मानः अतएव विकृतः कामादिपरिणामवान् । षोडशात्मा षोडशकलासु भूतैर्द्रियरूपासु मुख्यः । पृथङ्नामभिः सह पृथग्भूतैर्देवतैर्यगादिरूपैर्विभ्रत् अंतर्बहिर्द्वन्द्वत्वेन निरंकुशत्वं च पुरैस्तैरेव देहैः हेतुभूतैस्तनोति । नामभिरित्यत्र रेफलोपेदीर्घाभावार्थः । ५ फलं च तदनु रूपं करोतीत्याह । दुःखं सुखं व्यतिरिक्तं च मोहं तीव्रं दुर्निवारं कालप्राप्तं कृतं सर्वतो व्यनक्ति । सृजति । ननु जडः कथं सृजति तत्राह । स्वदेहिनमा लिङ्ग । आलिङ्गने कारणमाह । माययारचितः अंतरात्मा जीवोपाधिः । उपाधितामाह । संसृतिचक्रे कूटयति छलयतीति तथा । यथा ग्रामकूट इति । ६

॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ अकोविदः कोविदवाद्वादान्वदस्यथो नातिविदां वरिष्ठः ॥ न सूरयो हि व्यवहारमेतं तत्त्वावमर्शेन सहामनंति १ तथेव राजशु रुगार्हमेधवितानविद्योरुविजृम्भितेषु ॥ न वेदवादिषु हितत्त्ववादः प्रायेण शुद्धो नु च कास्ति साधुः २ न तस्य तत्त्वग्रहणाय साक्षाद्वरीयसीरपि वाचः समासन् ॥ स्वप्ने निरुक्त्या गृहमेधिसौख्यं नयस्य हेयानुमितं स्वयं स्यात् ३ यावन्मनोरजसा पुरुषस्य सत्त्वेन वा तमसा वा नुरुद्धम् ॥ चेतोभिराकूतिभिरातनोति निरंकुशं कुशलं चेतरं वा ४ स वासनात्मा विषयो परको गुणप्रवाहो विकृतः षोडशात्मा ॥ विभ्रत् पृथङ्नामभिरूपभेदमंतर्बहिर्द्वन्द्वं च पुरैस्तनोति ५ दुःखं सुखं व्यतिरिक्तं च तीव्रं कालोपपन्नं फलमाव्यनक्ति ॥ आलिङ्ग्य मायारचितां तरात्मा स्वदेहिनं संसृतिचक्रकूटः ६

॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ हे राजन् त्वमविद्वानपि ज्ञानीव वादान् वदसि अतः त्वां विदामध्ये श्रेष्ठो न भवसि यस्मात् लौकिकव्यवहारं त्वंसत्यं आत्थ ज्ञानिनस्तु भित्थात्वेन जानंति १ हे राजन् कर्मार्जितान् लोकानपि तथैव यावत्पुरुषस्य मनः सुखदुःखात्मकं कर्म दर्शयिष्ये तनोति तावत्तन्मनः विषयो परकं सत् गुणप्रवाहेण देहान् उत्पादयति २ ३ ४ ५ सुखं दुःखं च सृजति ६

एवमयं मनोनिबन्धनः संसारः जीवेफलतीत्याह । तावानिति । (यावानुक्तस्तावानयं) अविःप्रकाशमानः सदाक्षेत्रज्ञसाक्ष्यः दृश्योभवति स्थूलसूक्ष्मः जाग्रत्स्वप्नस्थूलः । मनसः संसारहेतुत्वात्संहरन् मोक्षस्यापितदेवकारणमित्याह । तस्मादिति अदोमनः लिङ्गकारणं गुणस्वंगुणाभिमानित्वं अगुणत्वं तद्वाहित्यं तदेव परमवर्चतस्य ७ कथमेकमेव विलक्षणयोः कारणं अवस्थाभेदादित्याह । गुणेति । (गुणानुरक्तं विषयाभिनिविष्टं । व्यसनाय संसाराय ।) निर्गुण्यनिर्गुणं (क्षेमाय मोक्षाय) अथोदिति कात्स्न्येन । दृष्टान्तं न स्फुटयति । यथेति (घृतयुक्तावर्ति) अन्यदा घृतवर्तिशयेत्वं पदं शुक्लभास्वरूपं महाभूतात्मत्वं वा (भजति । तया गुणकर्मानुबद्धगुणैः रजआदिभिः कर्मभिश्च पूर्वसंचितैर्वशीकृतं वृत्तीः श्रयते) अन्यत्र अन्यदा (तत्त्वं श्रयते) ८ वृत्तीर्दर्शयति । एकादशवृत्तय आसन् । आकृतयः क्रियाकाराः पंच । धियश्च ज्ञानाकाराः पंच । अभिमानश्चैक इति । हेवीर (मात्राणिकर्माणि पुरंच शरीरमित्येकादशतासां वृत्तीनां) भूमीविषयान् (वदंति) ९ (मात्राणीत्यादिनोक्तान् विषयानेवाह । गंधादयः पंचज्ञानेन्द्रियद्वाराधी वृत्तीनां विषयाः तत्र आकृतिः रूपं श्रवणं श्रवःशब्दः । विस्मयादयः पंचकर्मेन्द्रियद्वारा कर्माकारवृत्तीनां विषयाः (तत्र) रतिः संभोगः आर्तिर्गतिः (शिल्पो हस्तव्यापारः) पुरस्याभिमानविषयत्वप्रकारमाह । एकादशं पुरं (ममेति) स्वीक्रियत इति स्वीकरणं अयमर्थः । शरीरमभिमानस्य न ज्ञेयतया गंधादिविषयः । नापिकार्यतया विस्मर्गादिवत् । किंतु ममेति भोगाय तनत्वेन स्वीकार्यतया विषय इति । एकेतुविबोकेनामेव पुरं मत्वाभिमानविषयः न तु पृष्ठानां अतोमूढदृष्ट्या अहं अहंकारेणादशं वृत्तं तदंतरमाहुः । तस्य च पुरमेव शय्यासंज्ञं द्वादशं विषयमाहुः । तत्र हि जीवोऽहंकारेण शेते यतः पुरीशयनात्पुरुष इत्युच्यते १० तासां वृत्तीनामवांतरभेदरान्तेत्यमाह । द्रव्याणिविषयाः । स्वभावः परिणामेहतुः । आशयः संस्कारः । कर्म अदृष्टं । कालः क्षोभकः । तैर्निमित्तभूतैः । प्रथमं शतशः ततः सहस्रशः ततः कोटिशः स्युः । न तु मिथः स्युः न च स्वतः किंतु क्षेत्रज्ञतः परमेश्वरात् । तस्य चानंतशक्तित्वादनंताः स्युरित्यर्थः । यद्वा तासां विषयात्त्वमनेनोच्यते । कोटिशो भवंति अतस्ताः क्षेत्रज्ञतएव स्युः तत्सत्तयैव सत्तालमेरन् । (रज्जुसत्तया सर्पाधारया ।) न तु मिथोन च स्वत इति । यद्वा क्षेत्रज्ञो जीवस्तस्मात् स्युः तस्याविकारित्वात् न मिथः इतरेतराश्रयापतेः । न स्वतः आत्माश्रयत्वापतेः । अतोमिथ्यामूगा एवेति ११

तावानयं व्यवहारः सदा विःक्षेत्रज्ञसाक्ष्योभवति स्थूलसूक्ष्मः ॥ तस्मान्मनो लिङ्गमदो वदंति गुणा गुणत्वस्य परावरस्य ७ गुणानुरक्तं व्यसनाय जंतोः क्षेमाय नैर्गुण्यमथोमनः स्यात् ॥ यथा प्रदीपो घृतवर्तिमश्नन् शिखाः स घृमा भजति ह्यन्यदा स्वम् ॥ पदंतथा गुणकर्मानुबद्धं वृत्तीर्भनः श्रयते न्यत्र तत्त्वम् ८ एकादशास न मनसो हि वृत्तय आकृतयः पंच धियोऽभिमानः ॥ मात्राणिकर्माणि पुरंच तासां वदंति हैकादशवीरभूमीः ९ गंधाकृतिः स्पर्शरसश्रवांसि विसर्गं रत्यर्त्यभि जल्प शिल्पाः ॥ एकादशं स्वीकरणं ममेति शय्यामहं द्वादशमेक आहुः १० द्रव्यस्वभावाशयकर्मकालैरेकादशाभि मनसो विकाराः ॥ सहस्रशः शतशः कोटिशश्च क्षेत्रज्ञतो न मिथोन स्वतः स्युः ११

७ तस्मात् जंतोः मनः गुणानुरक्तं व्यसनाय भवति निर्गुणक्षेमाय यथा दीपः घृतवर्तिमश्नन् सधूमाः शिखाः भजति घृतक्षयेत्वं रूपं भजति तद्वत् ८ किंच दशान्द्रियाणि एकादशं मनः द्वादशं अहंकारः एतैः युक्ताः मायारचिताः कोटिशः देहाः ईश्वरा भवंति इदं सर्वमायकृतं हेनरेन्द्र देही यावत् एतां मायां विधूय आत्मनत्वं न वेद तावत् इह भ्रमति ९ १० ११

तदेवंश्लोकत्रयेण भुण्क्तुं बद्धं मनोवृत्तिः श्रयत इति यदुक्तं तत्प्रपञ्चितम् । अन्यदा तत्त्वं श्रयत इति यदुक्तं तदेव तत्त्वमाह । क्षेत्रज्ञ इति । जीवस्य जीवोपाधेः अविशुद्धकर्तुर्मनसः (विभूतीरिताः) नित्याः प्रवाहरूपेणाविच्छिन्नाः जाग्रत्स्वप्नशोराविभूताः पश्यते कापि सुषुप्तातिरोभूताः पश्यति अवस्थात्रयसाक्षी क्षेत्रज्ञः आत्मा तत्त्वमित्यर्थः १२ क्षेत्रज्ञो द्विविधः त्वंपदार्थो जीवः तत्पदार्थ ईश्वरश्च । तत्राद्यो निरूपितः इदानीं तत्प्राप्यमीश्वरं निरूपयति । क्षेत्रज्ञ आत्मा व्यापी । पुराणो जगत्कारणभूतः पुरुषः पूर्णः । साक्षादपरोक्षः । स च स्वयं ज्योतिः (स्वप्रकाशः) न तु ज्ञानस्य विषयत्वेनाश्रयत्वेन वाऽपरोक्षः अजः जन्मादिशून्यः । परेषां ब्रह्मादीनामपीशः नाराजीवसमूहः स अयनं यस्य नित्यं तुः भगवान् एष्वर्यादिषड्गुणवान् । वासुदेवः सर्वभूतानामाश्रयः । स्वाधीनयामायया आत्मनि जीवे अवधीयमानः अवस्थाप्यमानः कर्मकर्तारिप्रयोगः तन्नियंतृत्वेन वर्तमान इत्यर्थः । १३ एतत्सदृष्टांतमाह । यथेति । आत्मस्वरूपेण प्राणरूपेण (स्थिरचराणामंतर्निविष्टस्तेषां) ईशेत् नियमयति । (अधीगर्थेति कर्मणि पठ्यते । एवं) इदं विश्वं (अनुप्रविष्टस्तस्येष्टे) १४ तदेवमात्मनः शुद्धत्वं संसारस्य च मिथ्यात्वं प्रदर्शयेंदानीं तन्निवृत्तिमाह । (नयावदिति) तनुमृदेहीव युनोदयेन ज्ञानोत्पत्त्या यावन्मायां विधूय आत्मतत्त्वं न वेदतावद्विभ्रममिति । (जताः षड्विधशत्रवः कामादयो वा येन । विमुक्तसंगः विषयवासनारहितः) १५ यावच्च विषयानुरक्तं मन एवानर्थहेतुरिति न वेदतावन्निर्वेदाभावात्परिभ्रमत्येवेत्याह नेति । आत्मनो लिङ्गमुपाधिभूतं मनः संसारतापानामावपनं क्षेत्रं यावन्न वेदतावद्भ्रमतीत्यनुषंगः । तापावपनत्वे हेतुः । यन्मनः (जनस्य) शोकाद्यनुबंधं ममतां च (तद्धेतुमूतां) विधत्ते १६ तत्तस्मात् (एनं मनोरूपं) भ्रातृव्यं शत्रुं अध्येधितं संप्रवृद्धं स्वयंव्यलीकं मिथ्याभूतं तथाप्यात्मानं मुष्णातीति तथातं गुरोरेव हरिस्तस्य चरणोपासनमेव अस्त्रं यस्य तथाभूतः मन्त्रजहिघातय १७ ॥ इति पंचमस्कंधे टीकायामेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ द्वादशेऽपुनराष्टः संदेहेन महीभूता । स योगी सर्वसंदेहानुपानुदीदतीर्यते ॥ १ ॥ कारणमीश्वररतस्त्वेव लोकसंरक्षणार्थो विग्रहो देहो यस्य । स्वरूपेण परमानंदप्रकाशेन तुच्छीकृतो विग्रहा येन । हे अवधूतयोगेश्वर द्विजबंधोर्मलिनद्विजस्य लिङ्गेन वेपेण निगूढो नित्यानुभवायेन तस्मै नमः १

क्षेत्रज्ञ एतामनसो विभूतीर्जीवस्य मायारचितस्य नित्याः ॥ आविर्हिताः कापि तिरोहिताश्च शुद्धो विचष्टे ह्यविशुद्धकर्तुः १२ क्षेत्रज्ञ आत्मा पुरुषः पुराणः साक्षात्स्वयं ज्योतिरजः परेशः ॥ नारायणो भगवान् वासुदेवः स्वमायया त्मन्यवधीयमानः १३ यथाऽनिलः स्थावरजंगमाना मात्मस्वरूपेण निविष्ट ईशेत् ॥ एवं परो भगवान् वासुदेवः क्षेत्रज्ञ आत्मेदं मनुप्रविष्टः १४ नयावदेतां तनुभृन्नरं द्रविधूय मायां वयुनोदयेन ॥ विमुक्तसंगो जितपद्मसपत्नो वेदात्मतत्त्वं भ्रमतीह तावत् १५ नयावदेतन्मन आत्मलिङ्गं संसारतापावपनं जनस्य ॥ यच्छ्लोकमोहामयरागलोभवैरानुबंधं ममतां विधत्ते १६ भ्रातृव्यमेनं तददभ्रवीर्यमुपेक्षया ध्येधितमप्रमतः ॥ गुरोर्हरेश्वरणोपासनास्त्रो जहि व्यलीकं स्वयमात्ममोषम् १७ ॥ इति श्री भा० म० पंच० ब्राह्मणरहस्यसंवादे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ रहस्यगण उवाच ॥ नमोनमः कारणविग्रहाय स्वरूपतुच्छीकृतविग्रहाय ॥ नमोऽधूतद्विजबंधुलिङ्गनिगूढनित्यानुभवाय तुभ्यम् १

१२ १३ १४ किंच आत्मनः उपाधिभूतं संसारतापानां क्षेत्रं इदं मन इति यावत् जीवो न वेद तावत् भ्रमति १५ १६ तस्मात् हे रहस्यगण एनं आत्ममोषं मनोरूपं शत्रुं गुरोः हरेः चरणोपासनास्त्रः सन् घातय १७ इति पंचमेकादशः ॥ ११ ॥ ॥ रहस्यगण उवाच ॥ ॥ हे भगवन् कारणविग्रहाय नमः हे अवधूत द्विजालिंगाय निगूढनित्यानुभवाय ते ईश्वररूपाय नमः १

विशेषतः प्रपुं०तद्वाक्यममिनंदन् (प्रकाशयति) ज्वरएवामयोरोगस्तेनार्तस्ययथासत् स्वादुअगदं औषधम् । यथाचनिदाघेनदग्धस्यसंतप्तस्याहिमांभः शीतलमुदकं गंगोदकं वा तथाह
ब्रह्मन् कुत्सितेदेहेयोमानोऽहंकारः सएवाहिः सर्पस्तेन विशेषेणदष्टाष्टिविवेकलक्षणायस्य तस्यमे तवेदंवचः अमृततुल्यमौषधम् २ ममसंशयार्थं संशयविषय- (मृत) मर्थ
पश्चात्प्रक्षयामि । अधुनातावत्त्वदुक्तंवचः अध्यात्मयोगेन (आत्मज्ञानयोगेन) ग्रथितम् (अतो) दुर्बोधम् (तत्) सुबोधं यथाभवत्येवंव्याख्याहि कौतूहलं (अभिलाषः)
तद्युक्तंचेतोयस्यतस्यमम ३ त्वयोदितंव्यक्तमविप्रलब्धमित्यादिनाभारवाहनादिक्रियाचतत्फलं च श्रमादिप्रत्यक्षादिभिर्दृश्यमानंज्ञायमानं सत्अवाधितमिनिव्यवहारमात्रमूलम् ।
यद्वा सतः अवाधितस्यव्यवहारस्यमूलंकारणमपि (तत्) नह्यंजसातत्त्वविमर्शनायक्षममिति भवान्यदाह अमुष्मिन्नर्थे मममनोभ्रममिति (अस्यवचनस्यार्थोयमेवेति स्थितिनलभते) ४
अवाधितममसिद्धमित्याह (अयमिति) हे पार्थिव यः पार्थिवोविकारः सएवकस्यहेतोः कस्माच्चित्कारणात्पृथिव्यांचलन् अयंभारवाहकादिर्जनानामप्रसिद्धः यस्तुनचलतिस
पापाणादिरित्येतावानेवभेदः । तस्यजडत्वात् (पापाणादेरिव) नभारः श्रमश्च । किंचभवेदेवंयदिश्रमस्याश्रयोनिरूप्येतनत्वेतदास्ति । अद्यव्यतिरेकेणश्रमास्पदस्यावयविनोऽ
निरूपणादित्याशयेनाह तस्यापिपृथिवीविकारस्यापि अंशयोःअधिउपरिगुल्फौ (तयोरुपरिजंघेएवंजान्वादयः अधिशब्दोत्रउपर्युपर्यथाचकः) उरसःसलोपआर्षः (शिरोधरा
ग्रीवा) ५ (अंसेधिअंसोपरि दारुविकारः) शिबिकायामप्यवयवीनास्तित्वव्यपिनास्ति । तदाह । सौवीरराजइत्यपदेशोनाममात्रंयस्य सपार्थिवोविकारएवास्ते राजेतिसंवि
रार्थः यस्मिन् भवान् निरुडात्माभिमानःसिधुषुराजास्मीतिदुर्मदेमअंधः सन् ६ शोच्यान् (अधिकष्टदीनान्अनेकक्लेशयुक्तान्दरिद्रान्) इमान् (वाहकान्) विष्टयानिगृह्णन्
(त्वानिरनुग्रहोसि) निष्कपोवर्तसे । अतोमिदयैवगोप्तास्मीतिश्चाद्यमानोमहतासभासुनशोभसेयतोदृष्टः ७ नचोत्तरोत्तरावयवभारः पूर्वपूर्वावयवानांभवेदितिवाच्यं तेषामप्यनिरूपणा
दित्याशयेनाह । यदेति । निष्ठानाशंप्रभवमुत्पत्तिं (चपृथिव्यामेव) विदामविद्वः तत्तदाक्षितेरन्यस्यविकारस्याभावात् नाममात्रादन्यत्त्वव्यवहारस्यमूलं कारणं अर्थक्रिययासदित्य
मुभयंअस्तिचेत् निरूप्यतां । तथाचश्रुतिः ' वाचारंभणंविकारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवमत्यम् ' इति ८

ज्वरामयार्तस्ययथाऽगदंसन्निदाघदग्धस्ययथाहिमांभः ॥ कुदेहमानाहिविदष्टदृष्टेर्ब्रह्मन्वचस्तेऽमृतमौषधंमे २ तस्माद्भवंतंममसंशयार्थप्रक्षयामिपश्चा
दधुनासुबोधम् ॥ अध्यात्मयोगग्रथितंतवोक्तमाख्याहिकौतूहलचेतसोमे ३ यदाहयोगेश्वरदृश्यमानंक्रियाफलंसद्रचवहारमूलम् ॥ नह्यंजसातत्त्वविमर्श
नायभवानमुष्मिन्नभ्रमतेमनोमे ४ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ अयंजनोनामचलन्पृथिव्यांयःपार्थिवःपार्थिवकस्यहेतोः ॥ तस्यापिचांयोरधिगु
ल्फजंघाजानूरुमध्योरशिरोधरांसाः ५ अंसेधिदावींशिबिकाचयस्यांसौवीरराजेत्यपदेशास्ते ॥ यस्मिन्भवान्निरुडानिजाभिमानोराजास्मिसिधुष्विति
दुर्मदांधः ६ शोच्यानिमांस्त्वमधिकष्टदीनान्विष्टयानिगृह्णन्निरनुग्रहोसि ॥ जनस्यगोप्ताऽस्मिन्विकथ्यमानोनशोभसेदृष्टसभासुदृष्टः ७ यदाक्षितावेव
चराचरस्यविदामनिष्ठांप्रभवंचनित्यम् ॥ तन्नामबोन्न्यव्यवहारमूलंनिरूप्यतांसक्रिययाऽनुमेयम् ८

अहोरोगार्तस्ययथासाधु औषधं उष्णतप्तस्य यथागंगोदकं तथा देहाभिमान एव सर्पः तेनदष्टस्यमेतववचः अमृततुल्यं औषधं भवति २ अतः अध्यात्मयोगग्रथितंदुर्बोधंतवो
क्तं मेयथासुबोधंस्यात् तथाआख्याहि ३ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ हे पार्थिव अयंजनो नामपृथिव्यांचलन्सर्वोपिपृथिवीविकारः यथानामभेदेन अंगिगुल्फजंघाजानुऊर उरः
अंसाः ५ अंसेदावींशिबिकातस्यांअहंराजाजनस्यगोप्ताअस्मि ६ इतित्वंकथ्यमानः ज्ञानिनांसमूहेदृष्टः त्वंनशोभसे ७ कुतः चराचरस्यप्रभवःनाशश्चेतिपृथिव्यामेव ८

तर्हि क्षितेः सत्यतास्यात्तत्राह । एवं क्षितिशब्दस्यापि वृत्तं वर्तनं अर्थं विनैव निरुक्तम् । यद्वा क्षितिशब्दस्य (क्षितिरित्यभिधानस्य) वृत्तं (वर्तनं) यस्मिन्नतदपि मिथ्यात्वेन निरुक्तमित्यर्थः । कुतः असत्सुखमेतत्परमाणुस्वकारणमृतेषु निधानात्तलयात् । अतः परमाणुव्यातिरेकेण क्षितिर्नास्त्येवेत्यर्थः परमाणवस्तर्हि सत्याः स्युस्तत्राह ते मनसा कार्यानुपपत्त्यादिभिः कल्पिताः कल्पनाबीजमाह । येषां समूहेन विशेषः कृतः । तेषां समूहः क्षितिबुद्ध्यालम्बनामित्यर्थः । अवयविनो निरस्तत्वात् समूहग्रहणम् । तथापि सत्याः स्युः न । अविद्यया प्रपञ्चस्य भगवन्मायाविलसितत्वादज्ञानेन कल्पिताः । (रज्ज्वज्ञानेन कल्पितः सर्प इव मिथ्येत्यर्थः) ९ एवमन्यदपि कृशत्वादि धर्मकं बुद्ध्या प्रतीतं द्वितीयं द्वैतं द्रव्यादिनाम्ना उपलक्षितयाऽजयामायया कृतमवेहि । तत्र कृशं हृस्वं । स्थूलं तत्प्रतियोगि । अणुबृहतोः पृथगुपादानात् असत्कारणं सत्कार्यम् । जीवं चेतनं अजीवं जडम् १० तर्हि किं सत्यं तदाह ज्ञानं सत्यम् । व्यावहारिकसत्यत्वं व्यावर्तयति । परमार्थं । वृत्तिज्ञानव्यवच्छेदार्थानिषद् विशेषणानि । विशुद्धं तत्तु आविद्यकं । एकं तत्तु नानारूपं । अनन्तरं त्ववहिः बाह्याभ्यन्तरशून्यं तत्तु विपरीतं । ब्रह्मपरिपूर्णं तत्तु परिच्छिन्नं । प्रत्यक् (आत्मरूपं) तत्तु विषयाकारं । प्रज्ञातं निर्विकारं (तत्तु सविकारं) तदेवं स्वरूपज्ञानं सत्यमित्युक्तं । कीदृशं तत्तु ऐश्वर्यादिषड्गुणत्वेन भगवच्छब्दः संज्ञायस्य । यच्च ज्ञानं वासुदेवं वदन्ति ११ एतत्प्राप्तिस्तु महत्सेवा विनान भवतीत्याह । हेरहूगण एतद्ज्ञानं तपसा पुरुषो नयाति । इज्यया वैदिककर्मणा । निर्वपणात् अन्नादिसंविभागेन । गृहाद्वातन्निमित्तपरोपकारेण छंदसा वेदाभ्यासेन । जलाभ्यादिभिर्कृपासितैः १२ महत्सेवायास्तत्प्राप्त्युपायतामाह यत्र येषु महत्सु (उत्तमश्लोकस्य हरेर्गुणानुवादः) ग्राम्यकथानां (विषयवार्तानां) विधातोयस्मात् । (तत्र प्रस्तुतोऽसौ निषेव्यमाणो मतिर्सती विषयवासनारहिताम् ।) १३ विषयसंगस्तु योगभ्रंशकर इति वदन् कस्त्वं निगूढश्च रसीति प्रश्रयोत्तरमाह । अहमिति द्वाभ्याम् । (दृष्टं राज्यादिश्रुतं स्वर्गादिताभ्यां संगस्तत्तं चः ।) विमुक्तो दृष्टश्रुतसंगनिमित्तो बंधो येन । इतोऽर्थः प्रयोजनं यस्य १४ श्रीकृष्णार्चनं ब्रह्मप्युद्धरतीत्याह । सेति । जनसंगाद्विशंकमानः अविवृतः अप्रकटः १५

एवं निरुक्तं क्षितिशब्दवृत्तमसन्निधानात्परमाणवोये ॥ अविद्यया मनसा कल्पितास्ते येषां समूहेन कृतो विशेषः ९ एवं कृशं स्थूलमणुबृहदसच्चसज्जीवमजीवमन्यत् ॥ द्रव्यस्वभावाशयकालकर्मनाम्नाऽजयाऽवेहिकृतं द्वितीयम् १० ज्ञानं विशुद्धं परमार्थमेकमनन्तरं त्ववहिर्ब्रह्मसत्यम् ॥ प्रत्यक् प्रज्ञातं भगवच्छब्दसंज्ञं यद्वासुदेवं कवयो वदन्ति ११ रहूगणैस्तत्तपसानयाति न चेज्ययानिर्वपणाद्वाद्वा ॥ नच्छंदसानैव जलाग्निसूर्यैर्विना महत्पादरजोभिषेकम् १२ यत्रोत्तमश्लोकगुणानुवादः प्रस्तूयते ग्राम्यकथाविधातः ॥ निषेव्यमाणो नुदिनं मुमुक्षोर्मतिर्सती यच्छति वासुदेवे १३ अहं पुरा भरतो नाम राजा विमुक्तदृष्टश्रुतसंगबंधः ॥ आराधनं भगवत ईहमानो मृगोऽभवं मृगसंगाद्गतार्थः १४ सामांस्मृतिर्मृगदेहोपिवीरकृष्णार्चनप्रभवानो जहाति ॥ अथो अहं जनसंगादसंगो विशंकमानोऽविवृतश्चरामि १५ सापृथ्वी परमाणुरूपा ते परमाणवः भगवन्मायया कल्पिताः ९ एवं कृशस्थूलादिद्रव्यस्वभावादि सर्वं प्रपञ्चजातं भेदरूपं कृतमस्ति १० तस्मात् इदं व्यवहाररूपं सर्वमिथ्या सत्यं तु ज्ञानं भगवच्छब्दसंज्ञम् यद्वासुदेवमिति कवयो वदन्ति ११ हेरहूगण एतत् ज्ञानं पुरुषः तपसा यज्ञैः वेदाभ्यासादिना च न प्राप्नोति तत्तु महत्संगेन प्राप्यते १२ ततः अकिंचनाभक्तिः भवति १३ हेराजन् पुरा अहं भरतो नाम राजा आसम् ईश्वराराधनं ईहमानः मृगसंगात् मृगः अभवम् १४ मृगदेहोपिकृष्णार्चनप्रभावात् मत्स्मृतिर्नगता अतः अहं जनसंगात् विशंकमानः अप्रकटः चरामि १५

भा०पं :

॥२३॥

(यतोदुष्टसंगादुर्गतिः यस्मात्) असंशयमिह हि यः सुसंगः तेन जातज्ञानमेव असिः खड्गस्तेन छिन्नमोहः सन् अध्वनः संसारमार्गस्य अतिशयितं श्रेष्ठं पारंहरिं याति यद्वा पारमाति अतिक्रम्य हरियाति । “ अतिरतिक्रमणेच ” इति कर्मप्रवचनोऽयत्वा द्वितीया । तस्य हरेरीहानां (चरितानां) कथनस्मृतिभ्यां लब्धा स्मृतिर्येन सः १६ ॥ इति पंचमस्कंधे टीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ त्रयोदशेऽविरक्तयवृथातत्त्वनिरूपणम् । इति वैराग्यदाढ्यायमवाटव्युपवर्ण्यते ॥ १ ॥ अध्वनः पारमित्युक्तं तमेवाध्वानं प्रसिद्धमार्गरूपक्रेण वैराग्यायप्रपंचयति दुरत्यये दुरत्यये अध्वनिप्रवृत्तिमार्गे रजस्तमः सत्त्वैः विमक्तानि कर्माणि कार्यतया पश्यतीति तथा स एव प्रसिद्धः सार्थो जीवसमूहः अर्थपरः सुखार्थः सन् यथावणिक् सार्थो अर्थार्जनाय गच्छन् अटवीं याति तद्वत् (भवाटवीं संसारविपिनं याति । शर्मसुखं न लभते) १ अस्याध्यायस्य व्याख्यानरूप उतराध्यायोऽस्ति तथापि सुखप्रतिपत्तये किंचिद्व्याख्यायते । यस्यां भवाटव्यां इमेन्द्रियनामानः षड्दस्यवः चोराः कुत्सितो नायकः नेता सारथिर्बुद्धिर्लक्षणो यस्य तसार्थं विलुंति । तस्य धर्मधनमुपभोगेन मुष्णंतीत्यर्थः । गोमायवः सृगालतुल्यादारापत्यादयः स्वमेव मर्ता पितेत्येवं प्रविश्य प्रमत्तं सार्थिकं सार्थे स्थितं हरंति इतस्तत् आकर्षति । उरणं मेषम् २ वीरुधोलताः तृणानि च गुल्मानि चलतादि जालानि प्रभूतः (बहुलैः) एतैः गह्वरे दुःप्रवेशक्षेत्रे । कठो रेस्तीर्षिर्दशैर्मक्षिका विशोषैर्मशकैश्च यथा कश्चिदुपद्रुतो भवति । एवं कामकर्मादिभिर्गह्वरे गृहाश्रमे वर्तमानो दुर्जनेरुपद्रुतो भवतीत्यर्थः । गन्धर्वपुरवदघटमानमेव देहादिकं प्रकर्षणसत्यमेव दमिति पश्यति कचित्कचिच्छापिकापि आशुरयः अतिवैगल्यमुकाकारोग्रः पिशाचः तत्तुल्यं सुवर्णमुपादेयत्वेन प्रपश्यतीत्यर्थः ३ निवासादिपुत्रात्मास्वभावो (अभिनिवेशो) यस्याः सा बुद्धिर्यस्य सः । ततस्ततो धावतीत्युभयत्र तावानेवार्थः । वात्याचक्रवातः तस्यामुत्थितः पासुस्तेन घृष्मादिशः रजस्वलेरजोऽध्यासे अस्मिणीयस्य सयथानजनाति तथा वात्येष्वथ मयंती यास्तीतस्यामुद्रतैः रागादिभिः अप्रकाशमानादि देवताः कर्मसाक्षिभूतानजानातीत्यर्थः ४

तस्मान्नरोऽसंगसुसंगजातज्ञानामिनेहैव विवृक्वणमोहः ॥ हरितदीहाकथनस्मृतिभ्यां लब्धस्मृतियां त्यतिपारमध्वनः १६ इति श्रीभा०म०पंचमस्कंधे ब्राह्मणरहूगणसंवादे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ दुरत्ययेऽध्वन्यजयानिवेशितोरजस्तमः सत्त्वविभक्तकर्मदृक् ॥ स एष सार्थोऽर्थपरः परिभ्रमन् भवाटवीं याति न शर्म विंदति १ यस्यामिमेषणरदेव दस्यवः सार्थं विलुं पंतिकुमायकं वलात् ॥ गोमायवो यत्र हरंति सार्थिकं प्रमत्तमाविश्य यथोरणवृकाः २ प्रभूतवीरुतृणगुल्मगह्वरे कंठोरदंशैर्मशकैरुपद्रुतः ॥ कचित्तु गन्धर्वपुरं प्रपश्यति कचित्कचिच्छाशुरयोल्मुकग्रहम् ३ निवासतो यद्रविणात्मबुद्धिस्ततस्ततो धावति मो अटव्याम् ॥ कचिच्च वात्योत्थितपांसुघृष्मादिशोनजानाति रजस्वलाक्षः ४

तस्मात् नरः सत्संगलब्धज्ञानासिना छिन्नमोहः जन्ममरणादिरूपसंसारमार्गस्य पारं याति १६ ॥ इति पंचमेवाध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ हरेरहूगणअयं जीवसमूहः अजया दुरत्यये अध्वनि निवेशितः सुखार्थेच्छया भवाटवीं याति १ यस्यां भवाटव्यां पट्दस्यवः वलात् सार्थस्य धनं मुष्णंति किंच यस्यां सृगाला इव दाराः प्रमत्तं सार्थिकं हरति यथा वृकाः मेषम् २ तत्र दंशैः मशकैः उपद्रुतः कचित्गन्धर्वपुरं प्रपश्यति कचित्पिशाचं प्रपश्यति ३ भयात् अटव्यां इतस्ततो धावति कदाचित् दिशः नजानाति ४

अ०

॥२३॥

॥२३॥

अदृश्यानां झिल्लीर्न मृगारिकासंज्ञानां कीटाविशेषाणां स्वनैः कर्णयोः शूलोव्यथायस्य । उलूकाधूकास्तेषां वाग्भित्थ्यधितोऽतरात्मा मनोयस्य । अत्रचपरोक्षमप्रियवक्तारो झिल्लीतु
स्याः प्रत्यक्षमप्रियवक्तारो धूकतुल्याः येषां (कारस्करविभीतकादीनां) छायापिपापहेतुस्ते अपुण्यवृक्षास्तुल्यानवाभेकान् सेवते । मरीचितोयानीति निष्फलत्वेन विज्ञातां नपि विष
यान् । ५ वितोयासुसरित्सुपतितस्य गात्रमंगात्सद्यो दुःखं भवति न चोदकलामः तद्वादिहचपरप्रचदुःखदान्पाषाणानभियाति । आलषते दायादादिभ्यो ब्रादिर्वाञ्छति । (निरंधोनिर
न्नः) उभयत्रापि सप्यार्थः । दावंदावाग्भित्तुल्यं दुःखदंष्ट्रं प्राप्य शोकाग्निना तप्तो निर्विद्यते विषीदति । तत्रचयक्षराक्षसतुल्यैः राजाभिः हृतं अनुवत्प्रेष्ठं धनं यस्य सानिर्विद्यते ६ अ
न्यैः शूरैर्हृतं स्ववित्तं यस्य । निर्विण्णं विषण्णं चेतो यस्य । कश्मलं मूर्छां गंधर्वपुरीमवमनारयोपगतपितृपुत्रादिसमाजं प्रविष्टः सन् । (निर्वृतवत्सुखीव) ७ (शर्करासुक्ष्मप्रस्तरः) ।
कंटकादिविद्धाग्निरिविघ्नैरभिभूतः सन्नगत्तुल्यं महत्कर्म आकूटं कर्तुमिच्छति विमना इव आस्ते । पदपदेक्षणेक्षणे अभ्यंतरेण वह्निना जाठरेणाग्निना (क्षुधापीदितो जनायकुटुंबाय) ८ अ
जगराहिना निद्रारूपेण गिलितः किमपि न वेति विपिनेत्यक्तः शव इव । दंदशूकैः (भुजंगैः) हिंस्त्रैर्दुर्जने दंष्ट्रः पीडितः अंधालुप्तविवेकः अंधकूपे मोहेपतितः तमिस्त्रे दुःखे शेते लीयते ९ क्षुद्र
रसान्परयोषादीन् विचिन्वन् गवेषयन् तन्मक्षिकाभिर्योषादिस्वामिभिः विमानः अवज्ञातः ताडितः सन् व्यथितो भवति । यदि कथंचित्प्रातिक्रेशेन प्रतिलब्धमानः प्राप्तयोषादिभवं
वितदावलात् अन्येऽपहरन्ति । तान्नयदाऽभियुक्ते तदा ततोऽप्यन्ये हरन्ति । १० यत्किंचित् अत्यल्पमपि मिथो विपणन् व्यवहरन् क्रयादिना गृह्णन् वितशाठ्यात् धनवंचनात् ११

अदृश्यझिल्लीस्वनकर्णशूलउलूकवाग्भित्थ्यधितांतरात्मा ॥ अपुण्यवृक्षाञ्छूयते क्षुधादितो मरीचितोयान्यभिधावति क्वचित् ५ क्वचिद्वितोयाः सरितो
भियाति परस्परंचालपते निरंधः ॥ आसाद्य दावं क्वचिदग्निना तप्तो निर्विद्यते क्वचयक्षैर्हृतासुः ६ शूरैर्हृतस्वः क्वचिनिर्विण्णचेताः शोचन्विमुह्यन्नुपयाति
कश्मलम् ॥ क्वचित्गंधर्वपुरप्रविष्टः प्रमोदते निर्वृतवत्सुहृत्तम् ७ चलन्क्वचित्कंटकशर्कराग्निर्नगारुक्षुर्विमना इवास्ते ॥ पदपदेभ्यंतरवह्निना दितः कौटुं
बिकः कुप्यति वैजनाय ८ क्वचिन्निगीर्णोऽजगराहिना जनोनावैति किंचिद्विपिनेऽपविद्धः ॥ दंष्ट्रः स्मशेते क्वचदंष्ट्रकैरधोऽधकूपेपतितस्तमिस्त्रे ९ कर्हिस्म
चित्क्षुद्ररसान् विचिन्वन्स्तन्मक्षिकाभिर्यधितो विमानः ॥ तत्रातिरुच्छ्रं प्रतिलब्धमानो बलाद्रिलुपंत्य धतंततोऽन्ये १० क्वचिच्चशीतातपवातवर्षप्रतिक्रियां
कर्तुमनीश आस्ते ॥ क्वचिन्मिथो विपणन् यच्च किंचिद्विद्वेषमृच्छत्युत वितशाठ्यात् ११

क्वचित् उलूकवाग्भिः व्यथितमनाः क्षुधादितः सन् मृगजलानि अभिधावति ५ क्वचित् वितोयाः सारितोभियाति क्वचित् दावं प्राप्य अग्निना तप्तः सन् विषीदति ६ क्व
चित् शूरैः हृतधनः शोचन् सन् मुच्छी उपयाति क्वचित् गंधर्वपुरं प्रविश्य प्रमोदते ७ क्वचित् कंटकादिभिः विद्धाग्निः सन् नगारुक्षुः विमना इव आस्ते क्षणेक्षणे जठरा
ग्निना दग्धः सन् स्वजनाय कुप्यति ८ क्वचित् अजगरसर्पेण गिलितः सन् किंचिन्नावैति क्वचित् दंदशूकैः दंष्ट्रः सन् अधकूपेपतति ९ क्षुद्ररसान् विचिन्वन्स्तन्मक्षिकाभिः
ताडितः व्यथितो भवति १० क्वचित् शीतातपवातवर्षप्रतिक्रियां कर्तुमनीशः आस्ते क्वचित् मिथो व्यवहरन् वितशाठ्यात् द्वेषं कृच्छति ११

शय्यादिहीनः । आस्यतेस्मिन्नित्यासनं कंबलादि । स्थीयतेत्रेतिस्थानं गृहं । विहरंत्यनेनेतिविहारो यानादि । याचमानोपियदापरात्परस्मादप्राप्तकामस्तदापरकीये वस्तुनिदृष्टि रभिलापोयस्यसोऽवमानं प्राप्नोति १२ एवमन्योन्यवित्तव्यतिषंगेणवनविनिमयेन विवृद्धोवैरानुबंधोयस्यतथाविधोपिपरस्परंविबहन् विवाहादिसंबंधंकुर्वन् उरुभिः कृच्छैः श्रमैः वित्त बाधैरुपसर्गैश्चद्वेषादिभिर्विपन्नोमृतप्रायोभवति १३ दुरत्ययत्वमध्वनोदर्शयति । तांस्तान्विपन्नान्मृतान् विहाय जातंजातंपरिगृह्यविहरन्त्यतः प्रस्थितः तंप्रतिनावर्तते हेवीरअध्वनः परंयोगस्तंचनोपैति । अत्रसार्थं कश्चिदतिसमर्थोपि १४ तदेवाह । मनस्विनः शूराः निर्जितादिगजेंद्राः ममेयंभूममेयमिति भूविनिमित्तमृतायां वद्वैरंयैस्तेन्यस्तदंडः संन्यासी यद्विष्णोःपदमभियावित्तनुव्रजंति १५ सिंहावलोकनेनपुनर्भवाटशीभेवानुवर्तयति । प्रसज्जतिआसक्तिकरोति । कीदृशः लतानामृजाः शाखाः तद्वत्सुकुमारायेस्त्रीणांभुजास्तदाश्रयः स न्तदाश्रया अव्यक्तपदा अस्फुटाक्षराः कलभापिणोयद्विजाः पक्षिणः तत्तुल्येषुस्त्रीसंगप्रसक्तेष्वपत्येषुस्पृहायस्यतादृशोमूखा हरिचक्रं सिंहसमूहः तत्तुल्यात्कालचक्रनिमिताज्जन्ममरणा देःप्रसन्नतत्परिहाराय कैश्चित्प्रलोभितो वकादिवद्वचकैः क्षुद्रैः कूरैश्चपापदैः सहसख्यं करोति तेषुप्रविशति १६ तैर्विचितस्तत्रफलाभावंज्ञात्वाहंसानांब्राह्मणानांकुलं पुनः प्रविशन्नतेषांशी लंप्रायश्चित्तपूर्वकं पुनरुपनयनाद्याचारं अरोचयन् अग्रियंपश्यन् वानरतुल्यान् भ्रष्टाचारान् शूद्रप्रायानुपैति । तज्जातिरासेनवानरजातिकीडया स्त्रियाभियुनीमूय परस्परमु खोद्धीक्षणेनविस्मृतोजीवितावधिर्मरणकालोयेन १७

क्वचित्क्वचित्क्षीणधनस्तुतस्मिच्छय्यासनस्थानविहारहीनः ॥ याचन्नपरादप्रतिलब्धकामःपारक्यदृष्टिर्लभतेऽवमानम् १२ अन्योन्यवित्तव्यतिषंगवृ द्धवैरानुबंधोविबहन्मिथश्च ॥ अध्वन्यमुष्मिन्नुरुक्छलित्तवाधोपसर्गैर्विहरन्विपन्नः १३ तांस्तान्विपन्नान्सहितत्रतत्रविहायजातंपरिगृह्यसार्थः ॥ आवर्त तेऽद्यापिनकश्चिदत्रवीराध्वनःपारमुपैतियोगम् १४ मनस्विनोनिर्जितदिगजेंद्राममेतिसर्वेभुविबद्धवैराः ॥ मृधेशयीरन्नतुतद्रजंतियज्यस्तदंडोगतवैरो भियाति १५ प्रसज्जतिक्वपिलताभुजाश्रयस्तदाश्रयाव्यक्तपदद्विजस्पृहः ॥ क्वचित्क्वदाचित्हरिचक्रतस्त्रसन्नसख्यंविधत्तेवकंकंगृध्रैः १६ तैर्विचितोहंसकु लंसमाविशन्नरोचयच्छीलमुपैतिवानरान् ॥ तज्जातिरासेनसुनिर्दृतेन्द्रियःपरस्परोद्धीक्षणविस्मृतावधिः १७

क्वचित् क्षीणधनः शय्यासनादिहीनः सन् अन्यपुरुषंयाचित्वा तत् शय्यादिअप्राप्य अवमानं प्राप्नोति १२ एवंबहुभिः श्रमैः उपसर्गैश्चविपन्नः सन् मृतप्रायोभवति १३ किंचित्सः मृतान् तत्रतत्र हित्वाजातंजातं परिगृह्य विहरन्सन्अद्यापिनावर्तते १४ किंच एतेभुविममेयंभूरितिबद्धवैराः संतः युद्धेस्त्रियंते नतुविष्णुपदंव्रजंति १५ अथ पुनः भवाटवोवर्णयति अयंसार्थः क्वचित् सिंहसंघात् व्रसन् वकंकंकगृध्रैः सहसख्यं करोति १६ ततः तैर्विचितः सन्हंसकुलं प्राविशति तत्रापितच्छीलं अरोचयन् वान रानुपैति ततः तज्जातिकीडयाविस्मृतजीवितावधिर्भवाति १७

(द्रुमेषु) द्रुमवत्केवलदृष्टार्थेषु गृहेषु (रस्यन्सुतेषु दारेषु चास्त्रिण्णो) व्यवयदीनः सुरतेच्छया कपणः (मनोऽरधानुसोरणसुरतासंभवेतदिच्छया देम्बं कुर्वन् इत्यर्थः) एवं स्वस्थं यद्भवन्नप्राप्तं तस्मिन्निविशः परिहर्तुमशक्तः पाठांतरे तु वने संसारे चरन्नित्यर्थः । गिरिकंदरवत् अतिभयानकैरोगादिदुःखेपतन् कंदरस्य गजतुल्या नृत्त्योर्भीतः सन् नलीगुल्यं प्राचीनं कर्मादिलंब्यावस्थितो भवति १८ (अतः आपदः कथंचिद्विमुक्तः स्वर्गगतः पुनः) सार्थप्रविशति । यथा पूर्वं प्रवृत्तिमार्गे रमते । (एवं प्रवृत्तौ रममाणः संसारपद्ममन्स्वमार्गमद्यापि कश्चन) न वेद परमपुरुषार्थं (हे अरिंदमेत्यनेन जितेन्द्रियस्य तवास्ति भुक्त्यधिकार इति सूचितम्) १९ त्वमपि अध्वनिनिवेशित इत्यनुपंगः । अतोऽस्याध्वनः पारमतितरः । असज्जितात्मा विषयेष्वनभिनिवेशितचित्तः सन् । हरिमेव याशितं तीक्ष्णकृतं (ज्ञानसङ्गं । आदाय तेनास्याध्वनः पारमतितरः । संन्यस्तदंडः त्यक्तप्रवृत्तिमार्ग इत्यर्थः) । २० अखिलजन्मसु शोभनं नृजन्मैव परं श्रेष्ठं येष्यो देवादिजन्मभ्यः । तैरपि किं । अमुष्मिन् स्वर्गोपि जन्मभिः किं । नार्केचित् । यत्तेषु जन्मसु यत्र स्वर्गो वा वो महात्मनां समागमः प्रचुरानभवति । हृषीकेशस्य यशसा कृतः शोभित आत्मयैस्तेषाम् २१ संततमुपासितैः तेषां महतां पदाजरेणुभिः हतमंहोमस्य तस्याधोक्षजे निर्मलाभक्तिर्भवतीति नैवाङ्गत्वं । यस्य तत्र मूर्तमात्रमवात्समागममात्रादपि दृष्टेः (दृष्टः श्रमः कर्मत आत्मन इत्यादिनोक्तेन) बद्धमूलोपिमम अविवेको नष्टः । २२ ब्रह्मविदः केन रूपेण विचरंतीत्यज्ञानात् सर्वान्नमस्यति नम इति । ये बन्धवः क्रीडारतत्वादश्रदेयधारेयास्तानप्यभि व्याप्य सर्वेभ्यो नम इत्यर्थः । स्वदृष्टा तेन राज्ञां (श्रीमदांधत्वात्) महदवज्ञां संभाव्याह राज्ञां शिवमस्त्विति । २३ उत्तरामाता यस्य हे उत्तरामातः (परीक्षित) विगणयतः नगणयतः (परमकारुणिकतया) अत्र मंतयं पि परमकरुणाकरत्वेनेत्यर्थः सिंधुपतये (रद्गुणाय) आत्मसतत्त्वं (आत्मतत्त्वमित्यर्थः) उपदिश्य निभृताः शांताः करणानां द्विधाणामूर्मयो यस्मिन् स आशयो यस्य । (परोऽनुभावः सामर्थ्यस्य) २४

द्रुमेषु रस्यन्सुतदारवत्सलो व्यवयदीनो निविशः स्ववं वने ॥ कचिन्प्रमादाद्गिरिकंदरे पतन् न वलीं गृहीत्वा गजभीत आस्थितः १८ अतः कथंचित्सविमुक्त आपदः पुनश्च सार्थप्रविशत्यरिंदम ॥ अध्वन्यमुष्मिन्नजयानिवेशितो भ्रमन् जनोद्यापि न वेद कश्चन १९ रद्गुणत्वमपि ह्यध्वनोऽस्य संन्यस्तदंडः कृतभूतमैत्रः ॥ असज्जितात्मा हरिसेवया शितज्ञानासिमादाय तराति पारम् २० ॥ राजोवाच ॥ अहो नृजन्मा खिलजन्मशोभनं किं जन्मभिस्त्वपरैरप्यमुष्मिन् ॥ न यद्दृषी केशयशस्कृतात्मनां महात्मनां प्रचुरः समागमः २१ न ह्यद्भुतं तच्च रणाजरेणुभिर्हतां हसोभाक्तिरधोक्षजेऽमला ॥ मौहूर्तिकाद्यस्य समागमाच्च मे दुस्तर्कमूलो पहतोऽविवेकः २२ नमो महद्भ्योऽस्तु नमः शिशुभ्यो नमो युवभ्यो नम आबद्धभ्यः ॥ ये ब्राह्मणागमव्यूतलिंगाश्चरंति तेभ्यः शिवमस्तुराज्ञाम् २३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ इत्येवमुत्तरामातः सर्वैर्ब्रह्मर्षिभ्यः सिंधुपतय आत्मसतत्त्वं विगणयतः परानुभावः परमकारुणिकतया उपदिश्य रद्गुणेन सकरुणमभिवंदित चरणपूर्णार्णव इव निभृतकरणोर्म्याशयो धरणिमिमांश्चिचार २४

एवं अमुष्मिन् मार्गे भ्रमन् अद्यापि कश्चन न वेद हे रद्गुणत्वमपि सर्वभूतमैत्रः न्यस्तदंडः सन् हरिसेवया तीक्ष्णज्ञानासिं गृहीत्वा अस्य अध्वनः पारं याहि १८ १९ २० ॥ रद्गुण उवाच ॥ ॥ अहो अखिलजन्मसु मध्ये नृजन्मैव श्रेष्ठं किं देवादिजन्मना नृजन्मना तु सत्समागमो भवति २१ तेन भगवच्चरणे अमलाभक्तिः उत्पद्यते अहो तव मुहूर्तमात्रसंगात् मम अविवेको गतः २२ किंच ब्रह्मविदः केन रूपेण विचरंति इत्यज्ञानात् सर्वान्नमस्यति महद्भ्यः शिशुभ्यः युवभ्यः वदुभ्यः नमः ये अबद्धतलिंगाः ब्राह्मणाः तेभ्यः नमः राज्ञां शिवमस्तु २३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं सः जडभरतः करुणया रद्गुणाय तत्त्वं उपदिश्य तेन वंदितचरणः पृथर्वीचिचार २४

सुजनात्तस्मात् सम्यगवगतं (ज्ञातं) परमात्मसत्त्वं (भगवत्स्वरूपं) येन तथाभूतः सन् तदानीमेव (अविद्यया अज्ञानेन कल्पितां) देहे आत्ममूर्तिं च विसर्जं । हेनूपभगवदाश्रितो
मरतः तदाश्रितो योरहुगणस्तस्यानुभावः सद्यो देहाहंकारस्यामः २५ पारोक्ष्येण वणिक्सार्यकरूपकेण आर्याणां विवेकिनां मनीषयैव दस्युस्थानीयानि द्वियाणि गोमायुस्थानीयान्यपस्था
दीनि इत्येवं कल्पितविषयः अव्युत्पन्नस्य तु लोकस्य जन्मस्य सम्यक् अभिगमो (यस्य तथा) भवति अतः तदेव मवाध्वरूपकमेतत् समवेतानुकूल्येन प्रस्तुतस्य तदनुकूलपायोपकल्पनेन कथ्यताम्
२६ इति पञ्चमस्कन्धे टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३ ॥ चतुर्दशे मवारण्यकरूपकव्याकृतिकृता । प्रस्तुते तस्य गोमायुमशकाद्यर्थकल्पनम् ॥ १ ॥ यः परीक्षितापृष्टः स श्रीशुक उवाच सहेतिसूतोक्तिः
दुरत्यये ध्वन्यजयानिवेशित इति यदुक्तं तदेव निवेशनप्रकारक्यनेन प्रपञ्चयति एष प्रसिद्धो जीवलोकः अयं विष्णोर्मायया असुगमे ध्वन्यापतितो भवाटवीगंतः सन् हरिरूपस्य गुराश्वरणा रविदे
ये मधुकराः सेवकास्तेषां अनुपदवीतैरनुष्ठितं भक्तिमार्गं अद्यापि नावरुंधेन संप्राप्नोति त्वन्वयः मायायाः स्वकार्यद्वारेण संसारमार्गे पातहेतुत्वमाह देहात्ममानिनां सत्त्वादिगुणविशेषैकैक
ल्पितानि विभक्तानि यानि कुशलाकुशलविभक्तिमार्गाणि तैर्विनिर्भिताभिर्विविधदेहावलीभिः बियोऽसंयोगादियोऽनादिः संसारः तदनुभवस्य द्वारभूतेन षडिन्द्रियवर्गेण तस्मिन् संसाररूपे दुर्ग
मार्गवत् असुगमे (दुर्गमे) अध्वनि (मार्गे) आपतितः यथा वणिजसार्थः समूहः अर्थार्जनपरः स्वदेहनिष्पादितानां कर्मणां फलद्वारेणानुभवो यस्य विफलाश्च बहुप्रतियोगाः बहुविधा
श्च देहाश्चेष्टास्यसः । तस्यां संसाराटव्यां येतामास्तेषां उपशमनीनां शनीयं यस्यामित्यादिव्याचष्टे । यस्यां भवाटव्याम् १

सौवीरपतिरपि सुजनसमवगतपरात्मसत्त्वत्वात्मन्यविद्याध्यारोपितां देहात्ममूर्तिं च विसर्जं ॥ एवं हि नृपभगवदाश्रिताश्रितानुभावः २५ ॥ राजोवाच ॥
यो ह वा इह बह्विदामहं भागवतत्वयाभिहितः पारोक्ष्येण वचसा जीवलोकभवाध्वासह्यार्थमनीषया कल्पितविषयो नाजसाप्युत्पन्नलोकसमधिगमः ॥ अथ तदे
वैतदुखगमं समवेतानुकूल्येन निर्दिश्यतामिति २६ इति श्रीभागवते महा० पञ्च० त्रयोदशोऽध्यायः १३ ॥ सहोवाच ॥ य एष देहात्ममानिनां सत्त्वादिगुण
विशेषैकैकल्पितकुशलाकुशलसमवहारविनिर्भितविविधदेहावलीभिर्वियोगसंयोगाद्यनादिसंसारानुभवस्य द्वारभूतेन षडिन्द्रियवर्गेण तस्मिन् दुर्गाध्ववदसुगमे
ध्वन्यापतित ईश्वरस्य भगवतो विष्णोर्विश्ववर्तिन्या मायया जीवलोकोऽयं यथा वणिक्सार्योऽर्थपरः स्वदेहनिष्पादितकर्मानुभवः श्मशानवदशिवतमायां संसाराट
व्यांगतो नाद्यापि विफलबहुप्रतियोगे हस्ततापोपशमनीं हरिगुरुचरणारविंदमधुकरानुपदवीमवरुंधेयस्यामुहवा एते षडिन्द्रियनामानः कर्मणादस्य वएव ते १

सौवीरपतिरपि साधुसंगत् लब्धतत्त्वज्ञानः अज्ञानेन आत्मनि अध्यारोपितां देहात्मवृद्धिं विसर्जं एवं हेनूपभगवदाश्रितानुभावः अस्ति २५ ॥ परीक्षिदुवाच ॥ हे
शुकत्वमालोकस्य संसारमार्गः पारोक्ष्येण कथितः सः सर्वेषां बोधाय प्रत्यक्षेण निर्दिश्यताम् २६ ॥ ॥ इति पञ्चमे त्रयोदशः ॥ १३ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ य एषः
जीवलोकः विष्णोर्मायया भवाटवीगंतः सन् भगवद्भक्तैरनुष्ठितं संसारतापोपशमनं भक्तिमार्गं अद्यापि न प्राप्नोति यस्यां भवाटव्यामेते षडिन्द्रियनामानः कर्मणादस्य वएव संति १

दस्वपुस्यतेषां कर्मदर्शयति । तद्यथेति । धर्मौषधिकं धर्मकारणं । तमेवस्त्राभिप्रेतं धर्ममाह । साक्षादिति । तंतुसांपरायेपरलोकार्थमुदाहरंति । तद्धर्म्यधर्मार्हधनं । दर्शनाद्याः पंच ज्ञानैर्द्रियाणां हृतयः । संकल्पव्यवसायावतःकरणस्य । एतैर्मृदे योग्याम्यउपभोगः तेमकुनाथस्यकुबुद्धेराजितात्मनोविलुपंति । यथाचोराः कुपालकस्यअनवाहितात्मनः सार्यस्यधनंहरंति तद्वत् २ गोमायवोयत्रेत्येतद्वथाचष्टे । (अथचेति) अथचेत्यर्थातरोपन्यासे । कर्मणातुट्टकाः सृगालाश्चकदर्यस्यातिलुब्धस्य(उदासीनस्यापिकुटुंबमवानाम्रादारापत्यादयः मेषभिवमिषतःपश्य तः सतोपिसंरक्ष्यमाणंहरंति) ३ प्रमूतवीरुतृणगुल्मगह्वरइत्येतद्वथाचष्टे । यथाहीति । नदग्धानि (गुल्मादीनां) बीजानियस्मिन् । यद्यस्माद्योयमावसथआश्रमएषकामानांकरं डः यथाकर्पूरभाजनेकर्पूरक्षयेपिपरिमलोनक्षीयते । एवमत्रवासनानामक्षीणत्वात्तत्कर्माण्युत्सीदंतीत्यर्थः ४ दंशमशकतुल्यैरपसदैर्नीचैः शलभादिभिश्चउपरुध्यमानः पीडयमानोबहिः प्राणोवित्तयस्य ५ तथ्यत्रिधोयस्मिन्नध्वनि परिभ्रमन् अविद्यादिभिरुपरक्तेनमनसागंधर्वपुरतुल्यमघटमानंनरलोकं सत्यतयाभिध्यादष्टिरनुपश्यति । (भ्रातृदृष्टिः सन् नाममात्रमपिदे हं वस्तुतयाजानातीत्यर्थः ।) ५ प्रपश्यतीतिप्रशङ्कसूचितमर्थातरंदर्शयति । तत्रचगंधर्वपुरे कचिदातपोदकं मृगतृष्णाजलं तत्तुल्यान् विषयान्नुपधावतीति ६

तद्यथापुरुषस्यधनंयत्किंचित्साक्षादभौपयिकंबहुलच्छाधिगतंसाक्षात्परमपुरुषाराधनलक्षणोयोऽसौधर्मस्तंतुसांपरायउदाहरंति तद्धर्म्यधनंदर्शनश्रवणा स्वादनावग्राणसंकल्पव्यवसायशृङ्ग्याम्योपभोगेनकुनाथस्याजितात्मनोयथासार्थस्यतथाऽजितात्मनोविलुपंति २ अथचयत्रकौटुंबिकादारापत्यादयोना म्राकर्मणावृकसृगालाएवअनिच्छतोपिकदर्यस्यकुटुंबिनउरणकवत्संरक्ष्यमाणमिषतोपिहरंति ३ यथाह्यनुवत्सरंकुष्यमाणमप्यदग्धबीजंक्षेत्रंपुनरेवावपन कालेगुल्मतृणवीरुद्भिर्गह्वरमिवभवति ॥ एवमेवशृङ्गाश्रमःकर्मक्षेत्रंयस्मिन्नहिकर्माण्युत्सीदंति यदयंकामकरंडएषआवसथः ४ तत्रगतोदंशमशकसमापस दैर्मनुजैःशलभशकुंततस्करमूषकादिभिरुपरुध्यमानबहिःप्राणःकचित्परिवर्तमानोऽस्मिन्नध्वन्यविद्याकामकर्मभिरुपरक्तमनसानुपपन्नार्थनरलोकंगंधर्वनगर मुपपन्नमितिमिथ्यादष्टिरनुपश्यति ५ कचिदातपोदकनिभान्विषयानुपधावतिपानभोजनव्यवायादिव्यसनलोलुः ६

तद्यथापुरुषस्ययत्किंचिद्भगवदाराधनलक्षणं धर्मकारणं धनं तत् दर्शनस्पर्शनश्रवणास्वादनावग्राणैः विषयभोगेन हरंति १ अथचदारापत्यादयः कर्मणाश्चसृगालाएव लुब्धस्यकुटुंबिनः सर्वस्वंहरंति ३ यथाक्षेत्रंकुष्यमाणमपिगुल्मतृणादिभिर्गह्वरंभवति एवमेवशृङ्गाश्रमःकर्मक्षेत्रं यस्मिन्कर्माणिनोत्सीदंति ४ अत्रवासनानां अक्षीणत्वात्तत्र गतःसन्दंशमशकतुल्यैःनीचमनुष्यैःपीडयमानःअविद्यादिभिरुपरक्तेनमनसागंधर्वपुरतुल्यंनरलोकंसत्यतयामिथ्यादष्टिःसन्अनुपश्यति ५ कचित्मृगजलतुल्यान्विषयान् व्यसनलुब्धःसन्अनुधावति ६

कचित्कचिच्चाशुरयोल्मुकग्रहमित्येतद्व्याचष्टे । कचिच्चाशेषाणां दोषाणां निषेधमर्थान् पुरीषविशेषं अग्नेर्विष्टाम् । तस्य पुरीषस्येव लोहितो वर्णो यस्य रजोगुणस्य तेन निर्मितान् द्वित्रयाम् तिर्यस्यसः सुवर्णमुपादातुमिच्छति । अग्निकामेन कातरः परवशः उल्मुकसदृशं पिशाचं (उल्मुकसदृशं पिशाचविशेषमिव) शीतानुरोह्यारण्येऽग्निवज्जाज्वल्यमानं ततस्तपोषां वनमुल्मुकं पिशाचमग्निबुद्ध्याऽनुधाति । न तत्तं प्राप्नोति कथंचित्प्राप्तश्चेत्तर्हि तेन भक्षितः सन् त्रियते एवं सुवर्णमनुधावन्नपीत्यर्थः । ७ निवासतोयद्रविणेत्येतद्व्याचष्टे । अयेति । निवासादिष्वनेकेष्व्वात्मन उपजीव्येण अभिनिवेशो यस्य ८ कचिच्चवात्योऽतिथितेत्येतद्व्याचष्टे । कचिवेति । आरोहं भक्तं । तस्मिन् काले यद्रजः रागस्तेन स्वहृष्ट्यावरकेण रजन्यां रात्रौ भूता इव । हृष्टपाठे रजनीभूतस्तमोभयइवातीव रजसाच्छन्नमतिः अतएव रजोव्यासन्नक्षुरिव दिक्षु स्थिता मर्यादातिक्रमसाक्षिभूता देवतान् जानाति ९ अनुपादेयमेवोपादेयतया गृह्णातीति प्रक्रमसानात्यादुत्तरश्लोकचतुर्थपादं प्रथमं व्याचष्टे । कचित्सकृदिति । कचिदातपोदकनिभानीत्यत्र मिथ्याविषयेषु लपटत्वमुक्तम् । निवासतोयेत्यत्र तदं जनप्रयास उक्तः । अत्र तु श्रद्धितेष्वपि पुनः प्रवृत्तिरुच्यते इत्यपानरुत्तयं । स्वयमेव न कृदवगतं विषयाणां वैतथ्यं विफलत्वेन । पराभिधानेन देहाभिनिवेशेन विभंशिता स्मृतिर्यस्य तथैव विभंशिता तया स्मृत्यैव स्मृतिभ्रंशादेवेत्यर्थः १० अदृश्यं झिल्लीस्वनेत्येतद्व्याचष्टे । कचिदुलूकेति । अतिपरुषोऽतिकठिनोरभस उत्साहस्तेनाटोपः संभ्रमो यथामवत्येवं रिपूणां राजकुलस्य च निर्भर्त्सितेन अतिव्यथितं कर्णमूलं हृदयं च यस्य ११ अपुण्यवृक्षानित्येतद्व्याचष्टे सयदेति । दुग्धमुपभुक्तं पूर्वसुकृतं येन तदा । कारस्करो विषतिदुःतत्प्रमुखाये अपुण्यद्रुमास्तथा विधालताश्च विषोदपानाश्च विषकूपास्तनुल्यान् दृष्ट्युपयासयः शिरःस्फुटति पश्चादपि चतद्वेदनाऽनुवर्तते एवमिह परवचनदुःखदम् १३

कचिच्चाशेषदोषनिषेधनं पुरीषविशेषतद्वर्णगुणानिर्मितमतिः सुवर्णमुपादित्सत्यग्निकामकातरइवोल्मुकपिशाचम् ७ अथ कदाचिन्निवासपानीयद्रविणाद्यनेकात्मोपजीवनाभिनिवेश एतस्यां संसाराटव्यामितस्ततः परिधावति ८ कचिच्चवात्यौपम्यया प्रमदयारोहमारोपितस्तत्कालरजसारजनीभूता इवासाधुमर्यादोरजस्वलाशोदिग्देवता अतिरजस्वलमतिर्न विजानाति ९ कचित्सकृदवगतविषयवैतथ्यः स्वयं पराभिधानेन विभंशिता स्मृतिस्तथैव मरीचितोयप्रायांस्तानेवाभिधावति १० कचिदुलूकझिल्लीस्वनवदतिपरुषरभसाटोपं प्रत्यक्षं परोक्षं चारिपुराजकुलनिर्भर्त्सितेनातिव्यथितकर्णमूलहृदयः ११ सयदा दुग्धपूर्वसुकृतस्तदाकारस्करकाकटुडायपुण्यद्रुमलताविषोदपानवदुभयार्थशून्यद्रविणान् जीवन्मृतान् स्वयं जीवन्म्रियमाण उपधावति १२ एकदाऽप्यप्रसंगान्निष्ठतमतिर्व्युदकस्रोतस्खलनवदुभयतोऽपि दुःखदं पाषंडमभियाति १३

कचित् अशेषदोषस्थानं सुवर्णमुपादानुं इच्छति अग्निकामेन उल्मुकपिशाचमिव अग्निबुद्धानुधावति ननु तं प्राप्नोति कथंचित्प्राप्तश्चेत्तर्हि तेन भक्षितः सन् त्रियते एवं सुवर्णमनुधावन्नपि ७ कदाचित् निवासतोयद्रविणादिष्वभिनिविष्टः एतस्यां संसाराटव्यां इतस्ततः परिधावति ८ कदाचित् वात्यातुल्यया त्रिव्या उत्संगं आरोपितः रजस्वलाशः सन् दिग्देवताः न जानाति ९ कचित् देहाभिनिवेशेन भ्रंशिता मतिः मरीचितोयप्रायान् विषयान् अभिधावति १० कचित् उलूकझिल्लीस्वनवत् रिपूणां राजकुलस्य च निर्भर्त्सितेन व्यथितकर्णमूलहृदयो भवति ११ कचित् अपुण्यवृक्षलताविषोदकपाननुल्यान् जीवन्मृतान् उपधावति १२ कचित् असतां प्रसंगात् वंचितमतिः निरुदकनदी गर्तपाततुल्यं इह परवचनदुःखदं पाषंडमभियाति १३

परस्परं चालपनेनिरंयइत्येतद्याचष्टे । यदात्यति । अंधः अन्नंनोपनमतिनोपतिष्ठतितदाहिपितृपुत्राणां बर्हिः कुशः तद्वतः पितृसंबन्धिपुत्रसंबन्धिवाकुशादितृणमात्रंमपियेषुपश्यति तान् (पितृपुत्रान्वा) भक्षयति (अन्नार्थ) बाधतेइत्यर्थः पितृपुत्रवर्हिष्ठानितितुपाठः सुगमः १४ आसाद्यदावमित्येतव्याचष्टेकाचिदासाद्येति । (प्रियार्थविधुरं प्रियविषयरहितं दुःखरूपोत्तरफलं । निर्वेदं वैराग्यम्) १५ कचयक्षैर्हतासुरित्येतव्याचष्टे । कचित्कालेनविषमितं प्रतिकूलतांतीतं यद्राजकुलं तदेवरक्षस्तेनापहताः प्रियतमधनरूपाअसवोयस्य । विगतानि जीवलक्षणानिहर्षादीनियस्य । गृहंस्वइत्यप्यनेनैवव्याख्यातम् । १६ कचिच्चगंधर्वपुरं प्रविष्टइत्येतव्याचष्टे । कदाचिन्मनोरथप्राप्तं पितृ- (पितामाहादि) असदेव (असत्यमेव) सदितिमत्वा (स्वप्नसुखतुल्यं) पूर्वं गंधर्वपुरवदघटमानदर्शनमुक्तं । इदानींतन्निमित्तमुखासकिरुच्यतइतिभेदः १७ चलन् कचिदित्येतव्याचष्टे । कचिद्गृहाश्रमेयाः कर्मचोदनाः (अग्निष्टोमेनयजेतेत्याद्याः) तासामतिभरोऽतिविस्तारः सएवगिरिस्तमारुरुक्षन् तर्दतेगंतुमिच्छन् (लोकः स्वर्गादिस्तव्यसनेनतदासक्तयाकर्शितं मनोयस्य) १८ पदेपदेभ्यंतरवद्विनेतिव्याचष्टे । कचिच्चदुःसहेनेति । (गृहीतसारः आतबलः अशक्तइत्यर्थः) १९ कचिन्निगीर्णइत्येतव्याचष्टे । सएवेति । (अपविद्धःउत्सृष्टः) २० दृष्टःस्मशेतइतिव्याचष्टे कदाचिदिति । मानोगर्वएवदंष्ट्रापरपीडाकरत्वात् भग्नमानदंष्ट्रायस्य अतएवबलव्धोनिद्रायाः क्षणोपियेन २१ कर्हिस्मचित्क्षुद्ररसानित्येतव्याचष्टे । कर्हिस्मचित्काममधुलवानिति । यदानिहतोभवति तदासद्यएवनिरयेपतति । २२

यदातुपरबाधयांऽधआत्मनेनोपनमतितदाहिपितृपुत्रवर्हिष्मतःपितृपुत्रान्वासखलुभक्षयति १४ कचिदासाद्यगृहंदावत्प्रियार्थविधुरंअसुखोदकंशोकाग्निनादह्यमानोभृशंनिर्वेदमुपगच्छति १५ कचित्कालविषमितराजकुलरक्षसाऽपहृतप्रियतमधनासुःप्रमृतकइवविगतजीवलक्षणआस्ते १६ कदाचिन्मनोरथोपगतपितृपितामहाद्यसत्सादितिस्वप्ननिर्घृतिलक्षणमनुभवति १७ कचिद्गृहाश्रमकर्मचोदनातिभरगिरिमारुरुक्षमाणोलोकव्यसनकर्शितमनाःकंटकशर्कराक्षेत्रंप्रविशन्निवसीदति १८ कचिच्चदुःसहेनकायाभ्यंतरवद्विनागृहीतसारःस्वकुटुंबायकुप्यति १९ सएवपुनर्निद्राजगरगृहीतोऽथेतमासिमग्नःशून्यारण्यइवशेतेनान्यत्किंचनवेदशवइवापविद्धः २० कदाचिद्भग्नमानदंष्ट्रोदुर्जनदंदशूकैरलव्यनिद्राक्षणोव्यथितहृदयेनानुक्षीयमाणविज्ञानोऽधकूपेऽधवत्पतति २१ कर्हिस्मचित्काममधुलवान्विचिन्वत्यदापरदारपरद्रव्याण्यावरुंधानोराज्ञास्वामिभिर्वानिहतःपतत्यपारेनिरये २२

यदाआत्मने अन्नं नोपतिष्ठति तदापितृपुत्रान्वाधते १४ कचित्दावतुल्यं गृहमासाद्य शोकाग्निनादह्यमानः निर्वेदमुपगच्छति १५ कचित् कालेनप्रतिकूलतांतीतंयद्राजकुलंतदेवरक्षः तेनापहताः प्रियतमधनरूपाः प्राणाःयस्यस मृतकइव आस्ते १६ कचित् मनोरथप्राप्तं पित्रादि असत् सादितिमत्वा अनुभवति १७ कचित् गृहाश्रमेयाः कर्मचोदनास्तासामतिविस्तारएव गिरिः तंआरुरुक्षन्कंटकशर्कराक्षेत्रं प्रविष्टइवसीदति १८ कचित् दुःसहेनकायाभ्यंतरवद्विनागृहीतसारःस्वकुटुंबायकुप्यति १९ सएवपुनः निद्राजगरगृहीतः शून्यारण्यइवशेते नान्यत् किंचनवेद २० कदाचित् दुर्जनदंदशूकैर्भग्नगर्वदंष्ट्राःअंधकूपेधवन्पतति २१ कचित् काममधुलवान्विचिन्वत्यदापरदारपरद्रव्याणि अवरुंधानः भवतितदाराज्ञास्वामिभिर्वानिहतः सन् निरयेपतति २२

प्रसंगात्प्रवृत्तस्य कर्मणः संसारहेतुत्वं स्फुटयति अयचेति । यस्मादेव (स्यात्) अथतस्मात् अनंतरमेव उभयथा इह च परत्र च अस्मिन् प्रवृत्तिमार्गे संसारस्यावपनं जन्मनां क्षेत्रं कर्मोदाहरंति २३ तत्रातिकृच्छं प्रतिलब्धमान इत्येतद्व्याचष्टे । मुक्त इति । यदि (कथंचित् प्राप्तविषयः) बंधान्मुक्तो भवति तर्हिततः सकाशात् (कश्चित्) अन्यो हरति तस्मादप्यन्यः (कश्चित्) नत्वसौ भोक्तुं लभत इत्यर्थः २४ कश्चिच्च शीताद्यनेका आधिदैविक्याद्यायादशादुःखावस्थास्तासां २५ कचिन्मिथ इत्येतद्व्याचष्टे । कचिन्मिथो (वाणिज्यवृत्त्या) यत्किंचिद्धनं व्यवहरन् काकिणिकामात्रं विंशतिकपदं कमात्रं ततोऽपि न्यूनं वा यत्किंचिदपहरति अयं विद्वेषमेति २६ अध्वन्यमुष्मिन्मृगच्छति वित्तबाधो यस्यैरित्युक्तानुपसर्गान् प्रपंचयति । अध्वन्दमुष्मिन् इमे उरुकृच्छ्रवित्तबाधादयः तथा सुखदुःखादयश्च तत्र मात्सर्यं परसंपत्त्यसहनं ईर्ष्यापरगुणमात्रासहनम् २७ व्युत्क्रमैः पुनरुक्तैश्च नानापाठैस्तः परं । दुर्गमोऽपि भवाध्वायं संप्रदायेन तीर्यते ॥ १ ॥ तत्र प्रसज्जति कापीत्यादिना सिंहावलोकनन्यायेन उक्तमर्थमपकृष्य क्रमेण व्याचष्टे । कापि देवमाययोति (देवस्य विष्णोर्माया मोहनीशक्तिस्तद्रूपया ।) प्रस्कन्नं अपगतं विवेकविज्ञानं यस्य । मस्याः स्त्रियाविहारगृहं क्रीडागृहं तदारंभे (तदुद्यमे) आकुलं हृदयं यस्य । अनेन प्रसज्जतीति व्याख्यातम् । तदाश्रयेत्यादिव्याचष्टे । तस्या आश्रये अवसक्ताः संलम्बाः सुतादुहितरश्च कलत्रं च सैव स्त्री तेषां भाषितादिभिरपहृतं हृदयं यस्य । (अपारे अपरिभित्ते) ग्रहिणोति प्रक्षिपति (यतो न जित आत्मा मनो येन) २८

अथ च तस्मादुभयथापि हि कर्मास्मिन्नात्मनः संसारावपनमुदाहरंति २३ मुक्तस्ततो यदि बंधादेव दत्त उपाच्छिनतितस्मादपि विष्णुमित्र इत्यनवस्थितिः २४ कचिच्च शीतवाताद्यनेका आधिदैविकभौतिकाल्भीयानां दशानां प्रतिनिवारणे अकल्पोदुरंतचित्तया विषण्ण आस्ते २५ कचिन्मिथो व्यवहरन् यत्किंचिद्धनमन्येभ्यो वा काकिणिकामात्रमपहरन् यत्किंचिद्वा विद्वेषमेति वित्तशाठ्यात् २६ अध्वन्यमुष्मिन्मिम उपसर्गास्तथा सुखदुःखरागद्वेषमयाभिमानप्रमादोन्मादशोकमोहलोभमात्सर्येर्ष्यावमानक्षुत्पिपासाधिव्याधिजन्मजरामरणादयः २७ कापि देवमायया स्त्रियाभुजलतोपगूढः प्रस्कन्नविवेकविज्ञानो यदि हारगृहं भाकुलहृदयस्तदाश्रयावसक्तसुतदुहितकलत्रभाषितावलोकविचेष्टितापहृतहृदय आत्मानमजितात्माऽपारं धेतमसि प्रहिणोति २८

तस्मात् प्रवृत्तिमार्गे आत्मनः जन्मक्षेत्रं कर्म उदाहरंति २३ यदि बंधात् मुक्तो भवति तर्हितस्मात् देवदत्तो हरति तस्मात् विष्णुमित्रः २४ कचिन् शीतवाताद्यनेका आधिदैविकादिदुःखानां निवारणे अकल्पोदुरंतचित्तया विषण्णः आस्ते २५ कचिन्मिथो व्यवहरन् यत्किंचिद्धनं अन्येभ्यः काकिणिकामात्रं ततो न्यूनं वा अपहरन् विद्वेषं एति २६ अमुष्मिन् अध्वनि इमे सुखदुःखरागद्वेषमयाभिमानप्रमादोन्मादशोकलोभमोहमात्सर्येर्ष्यावमानक्षुत्पिपासाधिव्याधिजन्ममरणादयः उपसर्गाः संति २७ कापि देवमायया स्त्रियाभुजलतोपगूढः गतविवेकविज्ञानः सुतदुहितकलत्रभाषितादिभिः अपहृतहृदयः आत्मानं अपारं धेतमसि प्रक्षिपति २८

कचित्कदाचिद्वरिचक्रतत्त्वसन्नित्येतद्व्याचष्टे । कदाचिदीश्वरस्येति परमाणुरादिः द्विपरार्धोऽपवर्गातः तदेवोपलक्षणं यस्य तस्मात् कालोपलक्षणादिति पृथक्पदत्वेन पाठे कालस्वरूपादित्यर्थः (सूर्यो हियावता कालेन परमाणुदेशमत्येतिसकालः परमाणुः । ब्रह्मणो वर्षशतां द्विपरार्धः एतादृशात् । तथा) रंहसाशीघ्रिणपरिवर्तितेन परिभ्रमणेन वयसा बाल्यादिक्रमेण ब्रह्माणमभिव्याप्य नृणस्तं वआदिः (येषां तानि) भूतानि हरतः (एतादृशात्) चक्रात्सकाशात् वित्रस्तहृदयः सन् पाषंडदेवता आभिमुख्येन धत्ते (भजत इत्यर्थः ।) इत्यन्वयः । (पुनः कथं भूताश्चक्रात्) अनिमिषतः निमेषमकुर्वतः अप्रमत्तादित्यर्थः । (कीदृशानां भूतानां) मिषतां प्रतिकर्तुं मशक्तानामित्यर्थः । कर्मणिषठ्यः । कालचक्रं निजं नित्यमायुधं यस्य तं । (केन भजते ।) सांकेत्येन मूलप्रमाणशून्येन पाषंडागमेन । (आर्यसमयपरिहृता आर्यसिद्धातिरनंगीकृताः) २९ तैर्वचित इत्येतद्व्याचष्टे । यदात्विति । आत्मना (स्वयमेव) वंचितैरुरु अधिकं वंचितः सन् तेषां ब्राह्मणानां च्छीलं उपनयनादितदरोचयन् (अपथ्यं मन्वानः) शूद्रवद्वर्तते । निगमाचारे अशुद्धितः । (निगमोक्ताचारे) स्वस्य शुद्ध्यभावत्वात् (अनधिकारात्) यस्य शूद्रस्य केवलं मिथुनीभावः (स्त्रीपुंसभावः) कुटुंबभरणं च व्यापारो नाग्निहोत्रादिः (ब्राह्मणानां शीलं तु श्रुतिस्मृत्युक्तकर्मानुष्ठानेन यज्ञपुरुषस्य आराधनरूपमेव) ३० तत्रापि निरवरोधः प्रतिबंधरहितः स्वैरेण स्वच्छया कीडन् विस्मृतमृत्युकालः सन् ३१ द्विषुरस्य नित्येतद्व्याचष्टे । कचिद्भुमवदिति । व्यवयक्षणः मिथुनमात्रेणोत्सवो भवति ३२ कचित्प्रमादादित्येतद्व्याचष्टे । एवमध्वनिस्वदुःस्वाद्यवरुंधानो गिरिकंदरप्रायेतमसि रोगाद्यापदि पततीति शेषः । ३३

कदाचिदीश्वरस्य भगवतो विष्णोश्चक्रात्परमाण्वादिद्विपरार्धोपवर्गात्कालोपलक्षणात्परिवर्तितेन वयसा रंहसा हरत आब्रह्मणस्तं वादीनां भूतानां निमेषतो मिषतां वित्रस्तहृदयस्तमेवैश्वरं कालचक्रनिजायुधं साक्षाद्भगवंतं यज्ञपुरुषमनादृत्य पाषंडदेवताः कंकगृध्रवकवटप्राया आर्यसमयपरिहृताः सांकेत्येनाभिधत्ते २९ यदा तु पाषंडिभिरात्मवंचितैस्तैरुरु वंचितो ब्रह्मकुलं समावसंस्तेषां शीलमुपनयनादिश्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानेन भगवतो यज्ञपुरुषस्य आराधनमेव तदरोचयच्छूद्रकुलं भजतो निगमाचारे अशुद्धितो यस्य मिथुनीभावः कुटुंबभरणं यथा वानरजातेः ३० तत्रापि निरवरोधः स्वैरेण विहरन्नतिकृपणबुद्धिरन्योन्यमुखनिरीक्षणादिना ग्राम्यकर्मणैव विस्मृतकालावधिः ३१ कचिद्भुमवदैहिकार्थेषु गृहेषु रंस्यन् यथा वानरः सुतदारवत्सलो व्यवयक्षणः ३२ एवमध्वन्यवरुंधानो मृत्युगजभयात् तमसि गिरिकंदरप्राये ३३

कचित् भगवतः विष्णोः कालचक्रात् त्रस्तहृदयः तमेव ईश्वरं यज्ञपुरुषं अनादृत्य कंकगृध्रवकतुल्याः पाषंडदेवताः आभिमुख्येन धत्ते २९ यदा पाषंडिभिर्वंचितः तदा ब्रह्मकुलं समावसन् तेषां शीलं श्रौतादिकर्मानुष्ठानेन भगवदाराधनमेव तत् अरोचयन् शूद्रकुलं भजते यस्य शूद्रस्य मिथुनीभावः उदरभरणं च व्यापारः ३० तत्रापि प्रतिबंधरहितः स्वच्छया कीडन् सन् अन्योन्यमुख निरीक्षणादिना विस्मृतकालावधिर्भवति ३१ कचित् भुमवत् ऐहिकार्थेषु रंस्यन् वानरवत् मिथुनोत्सवो भवति ३२ एवं अध्वानि अवरुंधानः मृत्युगजभयात् गिरिकंदरप्राये रोगाद्यापदि पतति ३३

આપંડ

॥ २८ ॥

कचिच्छीत वतित्यादिपूर्वस्मादधिकोक्तिः रोगाद्यापदिपतितः सन् शीतादिभिः क्लिश्यन्नास्तइत्यर्थः ३४ तदेवं सिंहावलोकनन्यायेनोक्तमर्थं यथास्थानमपकृष्यव्याख्यायक्रमस्थमनुव्रतं
यितुं पूर्वोक्तमेवानुवदतिकचिन्मिथइति वित्तशाटयेन कदाचिद्यत्किञ्चिद्धनमुपयाति ३५ कचिच्छीतकचिच्छीणधनस्त्विति व्याचष्टे कचिच्छीणधनइति । अप्रतिलब्धयन्मनोरथेनोपगतवाञ्छितं
तस्यादानेस्वीकारेनिश्चितमतिः सन् ३६ अन्योन्यवित्तव्यतिषंगेनेत्येतद्व्याचष्टे । एवं (वित्तव्यतिषंगेन विनिमयेन विवृद्धो वैराग्यं वृद्धो वैराग्यं परोपकाराय स्वयंभूतोपि उद्धतविवाहादिसंबन्धकरो
ति अथ अनन्तरं) अपवहति त्यजति ३७ अध्वन्यमुष्मिन्त्रित्यादिव्याचष्टे एतस्मिन्निति । (यत्र यः) आपन्न आपदं प्राप्तो विपन्नो वा विनष्टस्तमितरस्तत्र विसृज्य न ह्यमानः बध्यमानः
साधुवर्जितः साधुव्यतिरिक्तः (एष न रलोकसंघः यतः सकाशादारब्धः यमस्य संसारस्य पारं कथयंति तं प्रत्याद्यापि नावतंते) ३८ अनावृत्तौ हेतुमाह यदिदमिति (योगानुशासनं योग
शास्त्रं नावगच्छंति । ययोगंन्यस्तदंढाः संन्यासिनः) ३९ मनस्विनइत्यादिव्याचष्टे यदपीति । ये राजर्षयस्तेपि नावगच्छते किंतु परं केवलं मृधे (रणभूमौ) शयीरन् (अस्यां पृथिव्याम्) ४०
प्रसज्जतीत्यादिगिरिकंदरइत्यंतं अपकृष्य व्याख्यातं ग्रंथमतिक्रम्यवर्लीगृहीत्वेत्यादिग्रंथं व्याचष्टे । कर्मवल्लीमिति । एवमुपरिस्वर्गगतोपिनरलोककार्यमुपयाति (क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं
पुनरायातीत्यर्थः ।) ४१ तदेवं भरतोक्तिं व्याख्यायतच्चरिते संग्रहश्चोक्तानाह । तस्येदं कर्म श्लोकैरुपगमांति । आर्धमस्य ऋषमपुत्रस्य अन्योत्पन्नः अनुवर्त्तनाहंति वत्मानुगतुं न शक्नोति ४२

क्वचिच्छीतवाताद्यनेकदैविकभौतिकाल्मीयानांदुःखानां प्रतिनिवारणे अकल्पोदुरंतविषण्ण आस्ते ३४ क्वचिन्मिथो व्यवहरन् यत्किंचिद्धनमुपयाति वित्तशो
ठ्येन ३५ क्वचिच्छीणधनः शय्यासनाद्युपभोगविहीनो यावदप्रतिलब्धमनोरथोपगतादानेऽवसितमतिस्ततस्ततोऽवमानादीनि जनादभिलभते ३६ एवं वित्त
व्यतिषंगविवृद्धवैरानुबंधोऽपि पूर्ववासनयामिथ उद्वहृत्यथापवहति ३७ एतस्मिन् संसाराध्वनिना नानाक्लेशोपसर्गबाधितः आपन्नविपन्नो यस्तमुहवावेतरस्तत्र विमृ
ज्य जातं जातमुपादाय शोचन् मुह्यन् बिभ्यद् विवदन् क्रंदन् संहृष्यन् गायन् ह्रस्वमानः साधुवर्जितो नैवावर्तते ३८ यथापि यत आरब्धेषु नरलोकसार्थोऽयमध्वनः पारमुपादि
शंति ३९ यदि दयोगानुशासनं न वा एतद्वरुंधते यं न्यस्तदंडा मुनय उपशमशीला उपरतात्मानः समवगच्छन्ति ४० यदापि दिगभिजयिनो यज्विनो ये वैराजर्षयः
किंतु परं मृगेशयीरनस्यामेव ममेयमिति कृतवैरानुबंधायां विमृज्य स्वयमुपसंहृताः ४१ कर्मवल्ली मवलं व्यतत आपदः कथांचिन्नरकादिमुक्तः पुनरप्येवं संसाराध्व
निवर्तमानो नरलोकसार्थमुपयाति एवमुपरिगतोऽपि ४२ तस्येदमुपगायंति ॥ आर्षभस्येहराजर्षेर्भनसापिमहात्मनः ॥ नानुवर्त्माहंति नृपो माक्षिकेव गरुत्मतः ४३

कचिद् शीतवाताद्यनेकाधिदैविकादिदुःखानां निवारणे असमर्थः सन् विषयविषण्णः आस्ते ३४ ३५ कचिद् क्षीणधनः शय्यासनाद्युपभोगविहीनः वाञ्छितादाने निश्चितमतिः सन् ततस्ततः जनात् अवमानादीनि लभते ३६ ३७ एतस्मिन् संसाराध्वनि यः आपदं प्राप्तः मृतो वा तं विमृज्य जातं जातं स्वीकृत्य शोचन् मुह्यन् केदन् संद्वेष्यन् अपि अद्यापि नावर्तते ३८ तत्र हेतुः एतद्योगानुशास्त्रं न जानन्ति मुनयस्तु समवगच्छन्ति ३९ एवं स्वर्गतोऽपि न रत्नां कसार्थमेवोपयाति ४० ४१ हेराजन् कृषभदेवपुत्रस्य अरतस्य मार्गमन्यः कोऽपि नृपः गन्तुं न शक्नोति कः गुरुमतेः मार्गमातिरेक ४२

अ०

4981

॥३८॥

तत्रेहमुमाह यइति । सुहृद्राज्यथोर्द्ध्वैक्यम् । यः हृदिस्पृशोमनोहरान् अतोदुस्त्यजान् दारादीन् योविष्ठाभिव्र जहौ तस्यार्पमस्येति संबंधः । त्यागेहेतुः । उत्तमश्लोकेलालसालंपदत्वं यस्य ४३ तस्यैवंविषयत्यागो न चित्रमित्याह । य एवं भूतो सौ नृपः स क्षित्यादीन् नैच्छदित्यतदुचितम् । (सुखरैरपि स्पृहणीयां) स दयावलोकं भरतस्य दयाय धामवति एवमवलोकौ बस्या इति परिजनावलोकः श्रिया मुपचर्यते । यतो मधुद्विषः सेवायामनुरक्तं मनोयेपातेषां महतां अभवो मोक्षोपि फल्गुः तुच्छ एव । (किपुनः क्षितिसृतादि ।) ४४ तस्य सेवानुरागमेवाह । यज्ञायेति । यज्ञरूपाय धर्मपतये यज्ञादिधर्मफलदात्रे विधौ नैपुण्यं यस्य तस्मै । ('यद्यदाचरातिश्रेष्ठ' इति न्यायेन) धर्मानुष्ठात्रे योगोष्ठांगः तस्मै । सांख्यज्ञानतच्छिरः प्रधानं फलं यस्य योगस्य तस्मै । प्रकृतीश्वराय मायानिबन्धे । अतएव नारं जीवसमूहः सोयनमाश्रयो यस्य तस्मै सर्वजीवनियंत्रे एवं कर्मज्ञानदेवताकाण्डैः प्रतिपादिता यहरयेन मइत्युदारं उच्चैर्यः सम्यगुच्चारितवान् । मृगत्वं मृगदेहमपि हास्यन् त्यक्ष्यन् स नृप एव भूतः तस्य तदुचितमिति वा । तस्यानुवर्तमानाहर्तीति वा संबंधः । ४५ भरतचरितश्रवणादि फलमाह । इदमिति । भागवतैः सभाजिताः स्तुताः अवदाताः शुद्धा गुणाः कर्माणि च यस्य तस्य भरतस्यानुचरितं यो नृपः तिस्रः आत्मन एव सकाशात् सर्वार्थाणि आशास्ते स्वतएव प्राप्नोति न तु कां चिदप्याशिषं परस्मादपेक्षते इत्यर्थः । (कथं भूतं चरितं स्वस्त्ययनमित्यादि) ४६ इति पंचमस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ एवमष्टभिरध्वार्यैर्भरतस्योक्तमीहितम् । ततः पंचदशे तस्य कीर्त्यते वैशजानुषाः ॥ १ ॥ ऋषभपदवीं जीवन्मुक्तमार्गं अनुवर्तमानं दृष्टेति शेषः । यद्वायं सुमतिं अनार्याः पामराः पाषंडिनो अवेदसमाभ्रातां देवतां कल्पयिष्यन्ति बुद्धोयं साक्षादवतीर्ण इति मंस्यंत इत्यर्थः । १

योदुस्त्यजान् दारसुतान् सुहृद्राज्यं हृदि स्पृशः ॥ जहौ युवैवमलवदुत्तमश्लोकलालसः ४३ योदुस्त्यजान् क्षितिसुतस्वजनार्थं दारान् प्राथ्यां श्रियं सुखरैः स दयावलोकाम् ॥ नैच्छन्नृपस्तदुचितं महतां मधुद्विसेवानुरक्तमनसामभवोपि फल्गुः ४४ यज्ञाय धर्मपतये विधौ नैपुणाय योगाय सांख्यशिरसे प्रकृतीश्वराय ॥ नारायणाय हरये नम इत्युदारं हास्यन् मृगत्वमपि यः समुदाजहार ४५ इदं भागवतसभाजितावदातगुणकर्मणो राजर्षे भरतस्यानुचरितं स्वस्त्ययनमायुष्यं धन्यं यशस्यं स्वर्गापवर्ग्यं चानुश्रुणोत्याख्यास्यत्यभिनेदति च सर्वा एवाशिष आत्मन आशास्तेन कांचन परत इति ४६ इति श्रीभा० महा० पंच० भरतोपाख्याने ब्राह्मणरहू गणसंवादे चतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ भरतस्यात्मजः सुमतिर्नामाभिहितो यमुहवाक् केचित्पाषंडिनः ऋषभपदवीमनुवर्तमानं चानार्या अवेदसमाभ्रातां देवतां स्वमनीषया पापीयस्या कलौ कल्पयिष्यन्ति १

यः युवापि दारसुतसुहृद्राज्यादिजहौ ४३ किंच यः क्षितिसुतस्वजनार्थं दारादीन् नैच्छत् तत्तस्य उचितमेव यतः हरिसेवानुरक्तमनसां महतां मोक्षोपि तुच्छ एव किपुनरेते ४४ यः भरतः मृगदेहमपि त्यक्ष्यन् यज्ञाय नारायणाय हरये नम इत्युच्चैः सम्यगुच्चारितवान् ४५ इदं भागवतैः सत्कृतशुद्धगुणकर्मणः भरतस्य स्वस्त्ययनं आयुष्यं धन्यं यशस्यं स्वर्गापवर्ग्यं अनुचरितं यः शृणोति श्रावयति अभिनेदति सः सर्वाः आशिषः प्राप्नोति ४६ ॥ इति पंचमेव चतुर्दशः ॥ १४ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ भरतस्यात्मजः सुमतिर्नामा यं सुमतिं ऋषभपदवीमनुवर्तमानं दृष्ट्वा केचित्पाषंडिनः बुद्धोयं अवतीर्ण इति मंस्यन्ते पाषंडमार्गं च कलौ कल्पयिष्यन्ति १

(तस्मात्सुमतेर्दृढसेनाख्यायांस्त्रियाम्) २ (आसुर्यापितृन्यां) तत्तनयः देवताजितः पुत्रः (देवद्युप्राख्यः ततो देवद्युप्रात् उपजातः संभूतः) ३ आत्मविद्याबहुभ्य आख्याय तद्व्याख्यानेनवे स्वयंसंशुद्धो (महापुरुषं अंतर्यामिणं) अनुमस्मार अपरोक्षतयानुभूतवान् । प्रतिहर्ता प्रस्तोता उद्रातेति त्रयो यज्ञनिनुणाः सूनव आसन् । अजनिपातां जातौ ४ हृदयजः पुत्रः । (चत्वारः पुत्रः गयनामा जायतः) जगतोरिरक्षिषया गृहीतं सत्त्वं येन तस्य विष्णोः कलांशः सन् ५ महापुरुषत्वमाहसवै इति । धर्मस्तस्य द्विविधः अभिषिक्तत्वात् प्रजापालनादिकः गृहस्थत्वादि ज्यादिश्चापरः । द्विविधोऽपि भगवति सर्वात्मनार्पितः सन् परमार्थलक्षण (एव) तेन परिभाषिता संस्कृता अतिशुद्धा मतिर्यस्य अत एवोपरतमनात्म्यं देहाद्यहंभावो यस्मिन् तस्मिन्नात्मनि चित्ते स्वयमेवोपलभ्यमाने ब्रह्मण्यात्मानुभवो यस्य तादृशोऽपि निरभिमान एव अविनिमज्जुगुपत् पालयामास ६ कर्मभिर्मयंकः प्रतियाति अनुकरोति न कोपि । यथा गयेन यज्ञादिकर्मकृतं तथानकोऽपि कर्तुं समर्थ इत्यर्थः । अत्र हेतुः । यज्वादिरूपा भगवत्कलां गयमृते अन्यः (कोयज्वादिरूपो भवति । अत्र) कइत्यनुपंगः (यज्वाविधिनेष्टवान्) अभिमानी सर्वतो मा नास्पदं मनस्वीति वा । समागता संप्राप्ता श्रीर्येन यमिति वा । सतांसदसः सभाया पतिः सतांसेवकः । यद्वा यज्वादिरूपोऽपि भगवत्कलां ऋगेयं कोन्यः प्रतियातीत्यन्वयः । ७

तस्माद्दृढसेनायां देवताजिन्नामपुत्रोऽभवत् २ अथासुर्या तत्तनयो देवद्युम्नस्ततो धेनुमत्यां सुतः परमेष्ठी तस्य सुवर्चलायां प्रतीह उपजातः ३ य आत्मविद्यामा ख्यायस्वयंसंशुद्धो महापुरुषमनुसस्मार ॥ प्रतीहात्सुवर्चलायां प्रतिहर्त्रादयस्त्रय आसन् त्रिज्याकोविदाः सूनवः प्रतिहर्तुः स्तुत्यामजभूमानावजनिषाताम् ४ भूम्नः ऋषिकुल्यायामुद्गीथस्ततः प्रस्तावो देवकुल्यायां प्रस्तावान्नियुत्सायां हृदयज आसीद्विभुः विभोरत्यां च पृथुषेणस्तस्मान्नक्त आकृत्यां जज्ञेनक्ताद्रतिपुत्रो गयोराजर्षिप्रवरउदारश्रवा अजायत साक्षाद्भवतो विष्णोर्जगद्विरक्षिषया गृहीतं सत्त्वं स्य कलात्मवत्त्वादिलक्षणेन महापुरुषतां प्राप्तः ५ सर्वैस्वधर्मेण प्रजापाल नपोषणप्रीणनोपलालनानुशासनलक्षणेने ज्यादिना च भगवति महापुरुषे परावरे ब्रह्मणिसर्वात्मनार्पितपरमार्थलक्षणेन ब्रह्मविच्चरणानुसेवया पादित भगवद्रक्ति योगेन चाभीक्ष्णशः परिभाषितातिशुद्धमतिरुपरतानात्म्य आत्मनि स्वयमुपलभ्यमान ब्रह्मात्मानुभवोऽपि निरभिमान एवाविनिमज्जुगुपत् तस्येमां गार्थापांडवेय पुराविद उपगायंति ६ गयं नृपः कः प्रतियाति कर्मभिर्यज्वा अभिमानी बहुविद्धर्मगोप्ता ॥ समागतश्रीः सदसस्पतिः सतांस्त्वेव कोन्यो भगवत्कला मृते ७

तस्मात्सुमतेः दृढसेनायां देवताजिन्नामपुत्रः १ तस्मात् आसुर्या देवद्युम्नः तस्मात् धेनुमत्यां परमेष्ठी ततः सुवर्चलायां प्रतीहः ३ तस्मात्प्रतीहात् सुवर्चलायां प्रतिहर्ता १ प्रस्तोता २ उद्राता ३ इति त्रयः पुत्राः आसन् प्रतिहर्तुः स्तुत्यां अजभूमानौ जातौ ४ भूम्नः ऋषिकुल्यायां उद्गीथः तस्माद्देवकुल्यायां प्रस्तावः तस्मान्नियुत्सायां विभुः विभोरत्यां पृथुषेणः तस्मात् आकृत्यां नक्तः तस्माद्रत्यां गयोनाम भगवदंशः सः महापुरुषता प्राप्तः ५ सः भगवति समर्पितेन प्रजापालने ज्यादिधर्मेण नक्तया च शुद्धमतिः निरभिमान एव अविनि पालयामास ६ कर्मभिः गयं कः अनुकरोति न कोपि ७

सतीः सत्यः । सत्याआशिषोयासांताः दक्षकन्याः श्रद्धामैत्रीद्वयेत्याद्याः । निराशिषोनिष्कामस्यापि यस्यराज्ञः प्रजानामाशिषः कामान् धरा दुदुहे । तस्यगुणाएववत्सस्तेन स्नुतं (प्रस्नुतं) ऊधः (स्तनौ) यस्याः पृथिव्याः । यच्छब्दानां तंगयंकः प्रतियातीत्यनेनसंबधः ८ छंदांसिदेवाः तद्विहितकर्माणिच (यस्य कामनाः) दुदुहुः दुदुहुः युधिप्रत्यंविताःबाणैः प्र तिपूजिताः नृपाः गयस्य बलिं (करं) आजन्धुरपयामासुः धर्मेण पालनेन दक्षिणादिभिश्चयदाप्रत्यंचिता विप्रास्तदा परेत्य लोकांतरे (उपकारकं) आशिषां (पुण्यफळानां) षष्ठमं शमाजन्धुः । 'पुण्यपद्मागमादत्ते न्यायेनपरिपालयन्' इतिस्मृतेः ९ उरुसोमपीथे बहुसोमपानेअध्वरे मघोनिइद्रे माद्यतिमदं प्राप्नुवति सति श्रद्धया विशुद्धो योऽचलो भक्तियोगः तेन समर्पितभिक्ष्याफलं (भगवान्) जहार अर्हणमिवप्रत्यक्षतः स्वीकृतवानित्यर्थः १० यस्यभगवतः प्रीणनात् देवादीनां द्वंद्वैक्यं (देवतिर्यगादि) सद्यः प्रीतिं गच्छेत् सविश्वजी वःसर्वातर्यामीस्वयं (प्रीतः) प्रीतिरूपएवबर्हिषियज्ञेगयस्य हस्फुटंप्रीतिमगात्तृप्तोस्मीतिप्रत्यक्षंप्रीतिमाविष्कृतवानित्यर्थः ११ (अजनिष्टजातः) १२ (ततः सम्राजः सकाशात् । मघोः) सुमनसिस्त्रियां (जज्ञातेजातौ । शतजिन्नामापुत्रः प्रवरोज्येष्ठोयस्मात्तत्) १३ कीर्त्याआतिशयेनअलमकरोत्तभूषितवान् ॥ १४ ॥ इतिपंचमस्कंधेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

यमभ्यर्षिचन्परयामुदासतीःसत्याशिषोदक्षकन्याःसरिद्धिः ॥ यस्यप्रजानांदुदुहेवराऽऽशिषोनिराशिषोगुणवत्सस्नुतोधाः ८ छंदांस्यकामस्यचयस्यका मानदुदुहुराजन्धुरथोवलिनृपाः ॥ प्रत्यंचितायुधिधर्मेणविप्रायदाशिषांषष्ठमंशंपरेत्य ९ यस्याध्वरेभगवानध्वरात्मावोनिमाद्यत्युरुसोमपीथे ॥ श्रद्धावि शुद्धाचलभक्तियोगसमर्पितेज्याफलमाजहार १० यत्प्रीणनाद्बर्हिषिदेवतिर्यङ्मनुष्यवीरुतृणमाविरिच्यत् ॥ प्रीयेतसद्यःसहविश्वजीवःप्रतिःस्वयंप्रीति मगाद्गयस्य ११ गयाद्गयंत्यांचित्ररथःसुगतिरवरोधनइतित्रयः पुत्रावभूवुः चित्ररथादूर्णायांसम्राडजनिष्ट १२ ततउत्कलायांमरीचेर्मरीचेर्विदुमत्यां विदुमान्दपद्यततस्मात्सरघायांमधुनामाऽभवत् मघोःसुमनसिवीरवतस्ततोभोजायांमंधुप्रमंथूजज्ञाते मंथोःसत्यायांभौवनस्ततोदूषणायांत्वष्टाऽजाने ष्ट्वष्टुर्विरोचनायांविरजःविरजस्यशतजित्प्रवरंपुत्रशतंकन्याचविष्कृत्वाकिलजातम् १३ तत्रायंश्लोकः ॥ प्रैयव्रतंवंशभिमंविरजश्चरमोद्भवः ॥ अकरो दत्यलंकीर्त्याविष्णुःसुरगणंयथा १४ इतिश्रीभागवतेमहा०पंचमस्कंधेप्रियव्रतवंशानुकीर्तनं नामपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥

यंदक्षकन्याः अभ्यर्षिचन् धरा यस्य प्रजानां कामान् दुदुहे ८ युधिषाणैः पूजिताःनृपाः यस्यबलिंअर्पयामासुः ९ यस्ययज्ञे भगवान्यज्ञेशः भक्तियोगेन समर्पितं इज्या फलं अर्हणमिवप्रत्यक्षतः स्वीकृतवान् १० ११ तस्माद्गयंत्यांचित्ररथः सुगतिः अवरोधनः इतित्रयः चित्ररथात् ऊर्णायांसम्राट् १२ ततः उत्कलायांमरीचिः ततःविदुमत्यां विदुमान् ततः सरघायांमधुः ततः सुमनस्यांवीरवतः ततः भोजायांमंधुप्रमंथू मंथोः सत्यायांभौवनः ततः दूषणायां त्वष्टा ततः विरोचनायांविरजः ततः विष्कृत्वा शत जित्प्रवरं पुत्रशतं कन्याचएका जाता १३ प्रैयव्रतामिमंवंशं विरजश्चरमोद्भवः अकरोदत्यलंकीर्त्याविष्णुः सुरगणंयथा १४ इतिपंचमपंचदशः ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥

पूर्वोक्तद्वीपसिंध्वादिमानहस्वस्वरूपतः । स्पष्टप्रवक्तुमारब्धापंचाध्यायीततः परम् ॥ १ ॥ षोडशेऽधस्तथाचोर्ध्वपरितः सन्निवेशतः । मेरोःस्थितिर्महीकंजकर्णिकाचोपवर्ण्यते ॥ २ ॥ प्रियव्रतचरित्राक्तौयोक्ताद्वीपादिकल्पना । तद्विशेषविजिज्ञासुः कथातेपरिपृच्छति ॥ ३ ॥ उक्तइति । किंपर्यंतमुक्तस्तदाह । यावदादित्यस्तपति । यत्रचासौशुक्लकृष्णपञ्चयोः नक्षत्रगणैः सहचंद्रमादृश्यतेतावत् १ यतः येभ्यः सिंधुभ्यः एतस्याभुवः (जंबुद्वीपादिसप्तद्वीपाविशेषाणां विकल्पः कल्पना) सूचितः संक्षेपतोदशितः । (विजिज्ञासामि विशेषेणज्ञातुमिच्छामि २ जिज्ञासायाः फलमाह । भगवतइति (क्षमयोग्यम् । तत्तस्मात्कारणादेहगुरोएतत्स्थूलरूपम्) ३ भगवतोयामायागुणविभूतिः तस्याः काष्ठांशं (मनसाज्ञातुं वचसावक्तुं शक्तिं) धायुषापिपुरुषोनालंनशक्नोति किंपुनरस्मदायुषा । प्राधान्येन संक्षेपेणेत्यर्थः) रूपसंनिवेशः लक्षणचिह्नम् । ४ कुवलयं भूमंडलं तदेव कमलं तस्य कोशाः सप्तद्वीपाः तेष्वभ्यंतरः कोशः प्रथमोजंबुद्वीपः नियुतयोजनविशालः लक्षयोजनविस्तीर्णः ५ नवयोजनसहस्रमायामोत्रविस्तारः । एतच्च भद्राश्वकेतुमालव्यतिरेकेण द्रष्टव्यम् ! तयोश्चतुस्त्रिंशद्योजनसहस्रायामत्नात् । केचित्तुनीलनिपथयोः संलभ्राग्रयोः समुद्रप्रवेशमंगीकृत्यतयोरपिसंकुचितत्वेन नवसहस्रायामत्वं संपादयन्ति । संनिवेशश्चवायुनोक्तः । “धनुर्वत्संस्थिते ज्ञेये द्वे वर्षे दक्षिणोत्तरे । दक्षिणि तत्र चत्वारि चतुरस्रमिलावृतं” इति । ६ नाभ्यामध्ये । द्वीपस्वआयामोलक्षयोजनप्रमाणम् । तावान्समुद्राहउच्छ्रायो यस्य । ७

॥ राजोवाच ॥ ॥ उक्तस्त्वया भूमंडलायामविशेषोयावदादित्यस्तपति यत्रचासौज्योतिषांगणैश्चंद्रमावासहृश्यते १ तत्रापिप्रियव्रतरथचरणपरिखातैः सप्तद्वीपविशेषविकल्पस्त्वया भगवन्स्वल्पसूचितः ॥ एतदेवाखिलमहं मानतो लक्षणतश्च सर्वं विजिज्ञासामि २ भगवतो गुणमये स्थूलरूप आवेशितं मनोह्यगुणे सूक्ष्मतम आत्मज्योतिषि परे ब्रह्मणि भगवति वासुदेवाख्ये क्षममावेशितुं तदुद्देतत्तु गुरोर्ऽस्यनुवर्णयितुमिति ३ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ नवै महाराज भगवतो मायागुणविभूतैः काष्ठांशं मनसा वचसा वाऽधिगंतुमलं विबुधा युपापि पुरुषस्तस्मात्प्राधान्येनैव भूगोलविशेषं नाम रूपमानलक्षणतो व्याख्यास्यामः ४ योवायं द्वीपः कुवलयकमलकोशाभ्यंतरकोशो नियुतयोजनविशालः समवर्तुलो यथा पुष्करपत्रम् ५ यस्मिन्नववर्षाणि नवयोजनसहस्रायामान्यष्टभिर्मर्यादागिरिभिः सुविभक्तानि भवन्ति ६ एषां मध्ये इलावृतं नामाभ्यंतरवर्षेयस्य नाभ्यामवस्थितः सर्वतः सौवर्णः कुलगिरिराजो मेरुद्वीपायामसमुद्राहः कर्णिकाभूतः कुवलयकमलस्य ७

राजोवाच ॥ हे शुक त्वया पूर्वं प्रियव्रतचरिते भूमंडलायामविशेषः उक्तः कियत्पर्यंतमुक्तः तदाह यावत् आदित्यस्तपति तथा नक्षत्रगणैः सहचंद्रमाः दृश्यते तावत् १ तत्रापि हे भगवन् प्रियव्रतरथचरणपरिखातैः सप्तसिंधव उपकृताः येभ्यः एतस्याः भुवः सप्तद्वीपविशेषः त्वया संक्षेपतो दार्शितः एतत् सर्वमहं मानतः लक्षणतश्च ज्ञातुमिच्छामि २ यतः भगवतः स्थूलरूपे आवेशितं मनः सूक्ष्मरूपे आवेशितुं क्षमं भवति तस्मात् हे गुरो एतद्वर्णयितुमर्हसि ३ ॥ ॥ श्रुतिकुवाच ॥ हे महाराज मायागुणविभूतैः भगवतः अंतं पुरुषः विबुधा युपापि प्राप्नुं समर्थः अतः प्राधान्येन भूगोलविशेषं नाम लक्षणतो व्याख्यास्यामः ४ योवायं जंबुद्वीपः लक्षयोजनविशालः समवर्तुलः बलयाकारः एतत्परिमाणेन क्षारोदेन वेष्टितः ५ अत्र नववर्षाणि नवसहस्रयोजनायामानि अवमर्यादाचलाः अष्टौ ६ मध्ये इलावृतं तस्य नाभ्यां लक्षयोजनोच्छ्रायः कर्णिकाकारः सौवर्णः मेरुः स्थितः ७

मूलेषोडशयोजनसहस्रविततः तावताषोडशयोजनसहस्रमानेन (भूमिमध्येप्रविष्टः) चतुरशीतिपोजनसहस्रमानेनचबहिर्दृश्यतेएवंलक्षयोजनोन्नाहः । उत्तरोत्तरेणेलावृतम् । इलावृतस्योत्तरोत्तरतः । (उत्तरेणेत्येनवंतंतद्योगे'एनपे'तिद्वितीया) क्रमेणनीलादयस्त्रयोमर्यादागिरयः । प्रागायताः पूर्वतोदीर्घाः क्षरोदएवावधिर्येषांते । द्विसहस्रयोजनविस्तीर्णाः दशांशादीषदधिकोयोशस्तेनदैर्घ्यएवहसंति । नतुचत्वेपृथुत्वेवा । यथोक्तविष्णुपुराणे । 'लक्षप्रमाणौद्वौमध्येदशहीनास्तथापर'इति । एतच्चस्थूलदृष्ट्यैवोक्तम् । तयोरपियथावन्मध्यमत्वाभावेनलक्षप्रमाणत्वाभावात् ८ (एवं दक्षिणेनेलावृतं इलावृतस्य दक्षिणतः) अयुतयोजन उत्सेध उच्छ्रायोधेपां अयंचोत्सेधोनीलादीनामपिद्रष्टव्यः नीलादिपृथुत्वं चैवामपि द्रष्टव्यं । यथासंख्यं मर्यादागिरय इतिशेषः ९ (तथैवेलावृतस्य पश्चिमतः पूर्वतश्च ।) आनीलनिषधायतौ । उत्तरतो नीलपर्यंतं दक्षिणतो निषधपर्यंतंचदीर्घौ पप्रथतुः विस्तीर्णौ भवतः १० तावेवकेतुमालभद्राश्वयोर्वर्षयोः सीमानंकुर्वते ११ नन्वेवंसति पूर्वापररेखायामिलावृतवेष्टितो मेरुर्मध्ये ततः पूर्वापरतो गिरिद्वयं वर्षद्वयंच नातः किंचिदस्ति । दक्षिणोत्तररेखायांतुं तथैवेलावृतवेष्टितो मध्येमेरुः उभयतस्त्रीणित्रीणिवर्षाणि गिरयश्चपट् तत्कथंसर्वतोलक्षप्रमाणत्वं जंबूद्वीपस्य । उच्यते मेरोःषोडशसहस्राणि सर्वतः स्थितत्वादिकावृतस्याष्टादश अन्धेपाषण्णां चतुःपंचाशत् । गिरीणांपण्णा द्वादशेत्येवं दक्षिणोत्तररेखायां तावल्लक्षं पूर्वापररेखायामपिसमेरोरिलावृतस्य चतुस्त्रिंशत् । गिर्योश्चत्वारि । शेषाणिद्विपाष्टिसहस्राणि । पूर्वापरवर्षयोरासमुद्रदैर्घ्यद्रष्टव्यानि अतो न विरोधः । अयुतयोजनप्रमाणौ विस्तारोन्नाहौधेपां । विस्तीर्णभूधोमेरोरवष्टंभत्वात्पूर्वपश्चिमौ गिरी दक्षिणोत्तरविस्तारा । दक्षिणोत्तरौच पूर्वापरविस्तारौ द्रष्टव्यौ सर्वतो दशयोजनसहस्रविस्तारागीकारेत्त्रिलावृतलोपात् पूर्वणेलावृतमुपप्लावयतीत्यादिविरोधः स्यात् १२

मूर्धनिद्वात्रिंशत्सहस्रयोजनविततोमूलेषोडशसहस्रतावतांस्तर्भूम्यांप्रविष्टःउत्तरोत्तरेणेलावृतंनीलःश्वेतःशृंगवानिति त्रयोरम्यकहिरण्मयकुहूणांवर्षाणांमर्यादागिरयःप्रागायताउभयतःक्षारोदावधयोद्विसहस्रपृथवएकैकशःपूर्वस्मात्पूर्वस्मादुत्तरउत्तरोदशांशाधिकंशेनदैर्घ्यएवहसंति ८ एवंदक्षिणेनेलावृतं निषधोहेमकूटोहिमालयइतिप्रागायतायथानीलादयः अयुतयोजनोत्सेधा हरिवर्षकिंपुरुषभारतानांयथासंख्यम् ९ तथैवेलावृतमपरेणपूर्वेणवमाल्यवद्वंधमादनावानीलनिषधायतौद्विसहस्रंप्रथतुः १० केतुमालभद्राश्वयोःसीमानंविदधाते ११ मंदरोमेरुमंदरःसुपार्श्वःकुमुदइतिअयुतयोजनविस्तारोन्नाहामेरोश्चतुर्दिशमवष्टंभगिरयउपकृताः १२

सःमूर्धनि द्वात्रिंशत्सहस्रयोजनविततः मूलेषोडशसहस्रयोजनविततः अंतर्भूम्यां षोडशसहस्रयोजनैः प्रविष्टः भूमेरुपरि चतुरशीतिसहस्रयोजनप्रमाणः इलावृतस्यउत्तरोत्तरतः नीलः श्वेतः शृंगवान् इतित्रयः पर्वताःएतेरम्यकहिरण्मयकुहूणांमर्यादाचलाः अयुतयोजनोन्नाहःद्विसहस्रयोजनवितताः ८ एवंदक्षिणतः निषधः हेमकूटः हिमालयः हरिवर्षकिंपुरुषभारतानांसीमाचलाःएतेसमुद्रावधयः प्रमाणपूर्ववत् ९ इलावृतस्य पूर्वं गंधमादनः भद्राश्ववर्षस्य मर्यादागिरिः पश्चिमे माल्यवान् केतुमालवर्षस्यसीमाचलः ११ ११ मेरोःचतुर्दिक्षु मंदरसुमंदरसुपार्श्वकुमुदाः ४ अवष्टंभपर्वताः दशसहस्रयोजनविस्तारोन्नाहाः १२

अधिसहस्रमेकादशशतानिउन्नाहोयेषां स्तावत्प्रमाणं विट्पविततिर्येषां । शतयोजनं परिणाहो विस्तारोयेषां १३ (पयश्चमधुच ह्युरसश्चमृष्टं च शुद्धं जलं येषुते ।) यदुपस्पर्शिनः यत्सेविनः १४ (देवोद्यानानि देवानां क्रीडानानि ।) १५ (येषु उद्यानेषु अमरश्रेष्ठाः) ललामो मूषणं सुरललनानामूषणमूताः श्रेष्ठाः याः स्त्रियः तासां यूषस्यपतयः सहस्रं संभूय (ताभिः स्त्रीभिः सहिता इत्यर्थः) येषु विहरंति क्रीडन्ति १६ एकादशशतयोजनमृच्छंगोयो देवचूतस्तस्याशिरसः सकाशात् (अमृतकल्पानि अमृतवत्स्वादूनि) फलप्रमाणमुक्तं वायुपुराणे । “ अरत्नीनां शतान्यष्टावेकपृष्ठयधिकानि च । फलप्रमाणमाख्यातमृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ” इति १७ अतिमधुरश्चासौ स्वतः सुरभिश्च सुगंधिश्च न च अन्येषां गंधैराधिवासितः । एतादृशो बहुलश्चारुणश्चरसः स एव उदमुदकं तेन । १८ यदुपजोषणात् यस्य रसस्य सेवनात् । (यक्षयोषितां अवयवेषु सौगंध्यं विद्यते अतोऽयं यस्त्वर्शमात्रेण सुगंधो वायुः अनुवासयति सुरमं करोति) १९ अनस्थिप्रायाणां अतिसूक्ष्मबीजानां यत्र निपतति ततश्चारम्य आत्मनो दक्षिणतः सर्वमिलावृतं व्याप्य वहतीत्यर्थः । २० तावत्सर्वतः रोषसोस्तटयोः । (अनुविध्यमाना प्रतिहन्यमाना) २१ २२

चतुर्ध्वेतेषु नूतजंबूकदंबन्यग्रोधाश्चत्वारः पादपप्रवराः पर्वतकेतव इव अधिसहस्रयोजनोन्नाहस्तावद्विट्पविततयः शतयोजनपरिणाहाः १३ हृदाश्चत्वारः पयोमध्विश्च सुरसमृष्टजलायदुपस्पर्शिन उपदेवमणायोगैश्चर्याणि स्वाभाविका निभरतर्षभधारयन्ति १४ देवोद्यानानि च भवंति चत्वारि नंदनं चैत्ररथं वैभ्राजकं सर्वतोभद्रमिति १५ येष्वमरपरिवृद्धाः सहसुरललनाललामयूथपतयः उपदेवगणैरुपगीयमानमाहिमानः किल विहरन्ति १६ मंदारोत्संग एकादशशतयोजनोत्तुंगादेवचूतशिरसो गिरिशिखरस्थूलानि फलान्यमृतकल्पानि पतन्ति १७ तेषां विशीर्यमाणानामतिमधुरसुगंधिबहुलारुणरसोदेनारुणोदानामनदीर्मंदरागिरिशिखरात्रिपतंती पूर्वेण इलावृतं उपप्लावयति १८ यदुपजोषणाद्भवान्या अनुचरीणां पुण्यजनवधूनामवयवस्पर्शसुगंधवातोदशयोजनं समं तादनुवासयति १९ एवं जंबूफलानामत्युच्चनिपातविशीर्णानामनस्थिप्रायाणां भिभकायनिभानां रसेन जंबूनामनदीर्भे रुमंदराशिखराद्युतयोजनादवनि तले निपतंती दक्षिणेनात्मानं यावदिलावृतमुपस्पंदयति २० तावदुभयोरपि रोधसोर्यामृत्तिकारसेनानुविध्यमाना वायुर्वर्कसं योमविपाकेन सदा मरलोकाभरणं जांबू नंदनामसुवर्णं भवति २१ यदुहवाविविधुधादयः सहयुवतिभिर्मुकुटकटकटिसूत्राद्याभरणरूपेण खलुधारयन्ति २२

येषु चतुर्षु उपरिचूतजंबूकदंबवटाः एकादशशतयोजनोच्छ्रायाः शतयोजनविस्ताराः संति १३ तत्र हृदाः चत्वारः पयोमध्विश्च सुरसमृष्टजलाः संति १४ तत्र देवोद्यानानि नंदनं १ चैत्ररथं २ वैभ्राजकं ३ सर्वतोभद्रमिति ४ १५ एषु देवद्वयः स्त्रीभिः सह विहरन्ति १६ मंदारोत्संगे आस्रवृक्षस्य शिरसः गिरिशिखरवत्स्थूलानि फलानि पतन्ति १७ तद्रसेन अरुणोदानामनदी पूर्वेण इलावृतं उपप्लावयति १८ यस्याः जलपानतः पार्श्वतादासिनां देहगंधः दशयोजनानि अनुवासयति १९ एवं मेरुमंदारोत्संगे जंबूवृक्षः तस्मात् इभकायसमानि फलानि पतन्ति तद्रसेन जंबूनाम नदी दक्षिणेन इलावृतं व्याप्य वहति २० तत्तटस्य मृत्तिका जांबूनदं सुवर्णं स्यात् २१ तत्सुवर्णं विबुधादयः स्त्रीभिः सह अलंकाररूपेण धारयन्ति २२

(तस्य कोटरेभ्यस्तद्विरेभ्यः) आयामोत्रव्यामः । सच 'व्यामोबाह्वोः सकरयोस्तत योस्तिर्यगंतरं' इत्युक्तलक्षणः । पंचव्यामं परिणाहः स्थूल्यं यासामित्यर्थः । केचित्पंचव्यामं परिणाहइत्येवपठेति २३ (यामधुधाराउपभुंजतेतेषामुखतो निर्गतोवायुः शतयोजनंदेशंसुरभीकरोति) २४ नीचीनाअधोमुखाः (शतवल्शःशतशासः । अत्रादीत्यादिशब्दादन्येपि स्वाद्याविशेषाः अमरणादयइत्यादिशब्दात्सौवर्णभजनादयःपदार्थविशेषाग्राह्याः ते सर्वेपि कुमुदाग्रात्पतंतः कामदुधानदामूत्वा इलावृतस्योत्तरतस्तं कुमुदमुपयोजयति उपयोगिनंकुर्वति? त्यर्थः । कुमुदः पयआदिभिस्तत्रोपयोगीभवतीतिभावः) २५ (उपयोगमेवाह । यानिति । यान्ननदविशेषान्नसेवमानानां बलिः संकुचितत्वक् । पलितं केशादौजरसाशोक्लृप्तम् । क्लमोग्लानिः अमयोरोगः उपसर्गाः द्वेषमत्सरादयः) २६ (कर्णिकाभूतस्य मेरोः केसरभूताः) २७ चतुर्दिक्षु मेरुमूलाद्योजनसहस्रं त्यक्त्वा भेः परितः परिधय इव जठरदेवकूटादयस्तिष्ठंति अतः अष्टादशयोजनसहस्रं प्रमाणमत्रोक्तं ! "वैष्णवादिपुराणेषु परिमाणादियत्पुनः । अन्यथा वर्णितं तत्तु कल्पभेदाद्यपेक्षया" द्विसहस्रं पृथुवतुंगौच २८ (अयुतयोजनसाहस्रीं अयुतयो जनानां यानिसहस्राणि तत्प्रमाणमस्या इत्यर्थः । शातकौर्भी सुवर्णमयी आत्मयोनेर्विरिच्यस्य) २९

यस्तु महाकदंबसुपार्श्वनिरूढो यास्तस्य कोटरेभ्यो विनिःसृताः पंचायामपरिणाहाः पंचमधुधाराः सुपार्श्वशिखरात्पतंत्योऽपरेणात्मानामिलावृतमनुमोदयंति २३ याह्युपभुंजानानां मुखनिर्वासितोवायुः समंताच्छतयोजनमनुवासयति २४ एवं कुमुदनिरूढो यः शतवल्शो नाम वटस्तस्य स्कंधेभ्यो नीचीनाः पयोदधि मधुघृतगुडान्नाद्यंवरशय्यासनाभरणादयः सर्वे एव कामदुधानदाः कुमुदाग्रात्पतंतस्तमुत्तरेण इलावृतमुपयोजयंति २५ यानुपजुषाणानां न कदाचिदापि प्रजानां वलीपलितक्लमस्वेददौर्गन्ध्यजराभयमृत्युशीतोष्णवैषर्ण्योपसर्गादयस्तापविशेषा भवंति । यावज्जीवं सुखं निरतिशयमेव २६ कुरंगकुररकुसुंभवैकं कत्रिकूटशि शिरपतंगरुचकनिपधशितिवासकपिलशंखवैदूर्यजारुधिहंससर्पभनागकालंजरनारदादयो विंशतिगिरयो मेरोः कर्णिकाया इव केसरभूता मूलदेशे परित उपकृताः २७ जठरदेवकूटैर्मेरुपूर्वेणाष्टादशयोजनसहस्रमुदगायतौ द्विसहस्रं पृथुवतुंगौ भवतः एवमपरेण पवनपारियात्रौ दक्षिणेन कैलासकरवीरौ प्रागायतौ एवमुत्तरतस्त्रि शृंगमकरोऽष्टभिरेतैः परिस्तृतोऽग्निरिव परितश्च कास्ति कांचनगिरिः २८ मेरोर्मूर्धनि भवत आत्मयोनेर्मध्यत उपकृतां पुरीमयुतयोजनसाहस्रीं समचतुरस्रां शातकौर्भी वदंति २९

एवं पश्चिमे सुपार्श्वपर्वते कदंबकोटरेभ्यः निःसृताः पंचमधुधाराः पश्चिमेन इलावृतं वर्षं यांति २३ यद्रससेवितानां मुखवायुः शतयोजनं सुवासयति २४ एवं कुमुदे वटस्य स्कंधेभ्यः दधिमधुघृतपयोगुडान्नाद्यंवरशय्यासनाभरणादयः सर्वे एवं कामदुधाः नदाः पतंतः संतः उत्तरेण इलावृतं ज्ञावयंति २५ नदसेविनां वलीपलितक्लमस्वेदादयो न भवंति २६ एवं कुरंगकुररकुसुंभाः ३ वैकंकः ४ त्रिकूटः ५ शिशिरः ६ पतंगः ७ रुचकः ८ निपधः ९ शितिवासः १० कपिलः ११ शंखः १२ वैदूर्यः १३ जारुधिः १४ हंसः १५ ऋषभः १६ नागः १७ कालंजरः १८ नारदः १९ आदिः २० एते पर्वताः मेरोर्मूलैरचिताः २७ मेरोः परितः अष्टौ पर्वताः जठरदेवकूटौ पूर्वस्याम् पवनपारियात्रौ पश्चिमतः कैलासकरवीरौ दक्षिणतः त्रिशृंगमकरौ उत्तरतः एवं भूतो मेरुश्च कास्ति २८ मेरोः मूर्धनि मध्ये सौवर्णी दशसहस्रयोजनाचतुरस्रात्रह्यपुरी २९

भा = पं०

॥ ३२ ॥

यथादिशंप्राच्यादिदिक्षु । यथारूपं इंद्रादिवर्णानतिक्रमेण । (आत्मयोनेःपुर्याः) तुरीयमानेनसार्धद्विसहस्रप्रमाणेन । नामानिपुगाणांतरात्ज्ञातव्यानि । यथोक्तं । “मेरीनत्रपुराणि
स्युर्भेनावत्यमरावती । तेजोवतीसंयमिनीतिथाकृष्णांगनापरा । श्रद्धावतीगंधवतीतथाचान्यामहोदया । यशोवतीचब्रह्मेद्रवह्यादीनांयथाक्रमं” इति ३० इतिपंचमस्कंधेटीकायांषोडशो
ध्यायः ॥ १६ ॥ ततः सप्तदशेशंगगमनंतच्चतुर्दशेशम् । इलावृतेचरुद्वेगसंकर्षणानिवेणम् ॥ १ ॥ यज्ञलिंगस्य । बलेर्यज्ञेलिंगत्रिविक्रममूर्तिर्यस्यतस्यविष्णोर्विक्रमतःदक्षिणेनपदामुर्वकात्वावा
मपादमुत्क्षिपतः वामपादांगुष्ठनखेननिर्भिन्नं उर्ध्वमुपरिभागोयस्यांडकटाहस्यतस्यविवरेण अंतःप्रविष्टा या बाह्यजलधारामादिवोर्ध्वन्यवततारेत्यन्वयः । तस्य (विष्णोर्यत्) चरणपंक
जंतस्यावनेजनेनक्षालनेन अरुणतद्गतंकुंकुमंतदेवकिजलकं (यद्वा अरुणवर्णकिंजलकंकिंजलकस्थानीयानितद्गतानिरजांसि) । तैरुपरंजिता । अतएवाखिलस्यजगतोऽघमलापहं
(पापमलनाशकं) उपस्पर्शनंयस्याः तथाप्यमलातन्मलसंगशून्या । साक्षाद्भगवत्पदीतियदनुपलक्षितं जाह्नवीभागीरथीत्याद्युपलक्षणांतररहितं वचोनामतेनाभिधीयमाना ।
तस्मिन्समयेभगवत्पदीत्येवनामपश्चान्नामांतराणिजातानीत्यर्थः १ कोसोदिवोर्ध्वतमाह । यदिति । किंतद्विष्णुपदंतदाहयत्रेति । वीरव्रतः दृढसंकल्पः (उत्तानपादस्यपुत्रोभ्रुवः)
अस्मत्कुलदेवतायाहेश्वरणारविंदोदकमितिहेतोर्त्यः परमादरस्तेन यांजलधारांशिरसाविभर्तीत्यन्वयः । कथंभूतःसन् प्रतिक्षणं वर्धमानेनभगवद्भक्तियोगेनदृढमत्यंतं
क्रियमानंतर्हृदयं यस्य अतएवऔत्कण्ठ्येनविशमाभीलितंयल्लोचनयुगलंतदेवकुडमलेताभ्यां विगलितममलंबाष्पंतस्यकलयासह अभिव्यज्यमानरोमपुलकानांकुलयस्य ।
(अत्र कुलकोधुनेति भाव्यं तदभावार्पत्वादुपपद्यते) २

तामनुपरितोलोकपालानामष्टानांयथादिशंयथारूपंतुरीयमानेनपुरोष्टावुपकृताः ३० इतिश्रीभाग० म० पंचमस्कंधेभुवनकोशवर्णनं नामषोडशोऽध्यायः ॥ १६
॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ तत्रभगवतःसाक्षाद्यज्ञलिंगस्यविष्णोर्विक्रमतोवामपादांगुष्ठनखनिर्भिन्नोर्ध्वांडकटाहविवरेणांतःप्रविष्टायाबाह्यजलधारातच्चरणपं
कजावनेजनारुणकिंजलकोपरंजिताखिलजगदघमलापहोपस्पर्शनामलसाक्षाद्भगवत्पदीत्यनुपलक्षितवचोभिधीयमानातिमहताकालेनयुगसहस्रोपलक्षणे
नदिवोर्ध्वन्यवततार १ यत्तद्विष्णुपदमाहुः । यत्रहवाववीरव्रत औत्तान पादिःपरमभागवतोऽस्मत्कुलदेवताचरणारविंदोदकमितियामनुसवनमुत्कृष्यमाण
भगवद्भक्तियोगेनदृढंक्रियमानांतर्हृदय औत्कण्ठ्यविवशाभीलितलोचनयुगलकुडमलविगलितामलबाष्पकलयाभिव्यज्यमानरोमपुलककुलकअधुनापिपरमा
दरेणशिरसाविभर्ति २

तामनुपरितः अष्टौलोकपालानांपुर्यः सार्धद्विसहस्रयोजनमिताः संति १० इतिपंचमेषोडशः ॥ १६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ अथविष्णोः श्रीवामनस्य वामपादांगुष्ठनखनिर्भिन्नो
र्ध्वांडकटाहविवरेणांतःप्रविष्टा या बाह्यजलधाराभगवच्चरणस्पर्शात्सर्वपापहरासावहुकालेनध्रुवमंडलेअवततार १ यांभगवत्पदीत्याहुः अहोभ्रुवोपिपरमभागवतोभगवद्भ
क्तियोगेन क्रियमानांतर्हृदयःसन् अस्मत्कुलदेवताचरणारविंदोदकमिति यां गंगां शिरसा विभर्ति २

अ०

॥ १७ ॥

॥ ३२ ॥

ततः सप्तऋषयस्तस्यागंगायाः प्रभावाभिज्ञाः संतो यांजटाजूटैरुद्रहंतीत्यन्वयः । एतावत्येवमातोऽधिकास्तित्यामिप्रायवतः भगवतिसंततं भक्तियोगलाभेनैवोपेक्षितान्येपुरुषार्थाः आत्मज्ञानं च ये । कामिवैकद्वयधारयति । प्रत्यश्रं मुक्तिमिव तामागतां मुमुक्षुवोजनादवेति ३ ततोऽनेकसहस्रकोटीनां असंख्यानानां विमानानां अनीकैः (समुहैः) संकुलेन (व्याप्तेन) देवयानेन आकाशमार्गेणावतरंती । सप्तऋषिभ्योर्वागिवप्रायशः कर्मिणां गतिरितिततोर्वागिवसंकुलत्वमुक्तं आचार्यआष्टाव्यमेरुमूर्धस्थे ब्रह्मसदने निपतति ४ अभिस्पंदंती अमितो गच्छंती (न दनदीपति समुद्रं । चतुर्णां भेदानां क्रमेण नामान्याह सति) ५ केसराचलानां मेरुसमानो रुद्रायत्नात्प्रथमं तेषामादिशिखरेषु मुख्यशृंगेषु पतति ततस्तेभ्योऽधोऽधः प्रस्रवंती सती (गंधमादनस्य मस्तकेषु पतित्वा भद्राश्वस्य मध्यात्क्षारसमुद्रं प्रविशति) ६ एवं माल्यवच्छिखरात्केतुमालवर्षाभिमुखं निष्पतंती चक्षुस्संज्ञा ७ गिरिशिखरादितिकुमुदशिखरादुच्चलितानी लशिखरतत उच्चलिताश्चेतशिखरंतदप्यतिहाय शृंगवतः शिखरादधः स्रवंती (उत्तरानुकूलं अभितः स्पंदमाना) ८ (ब्रह्मसदनस्य दक्षिणतः बहूनि गिरिशिखराण्यतिक्रम्य हेमकूटात् हिमकुटं ब्रह्मो) अतिरभसतरं हसा अस्वलिततीव्रतरंगेन (भुवं यांती भारतं वर्षमभिदक्षिणभ्यां समुद्रमभिप्रविशति) ९ बहुशो बहुविधामेवादिगिरीणां दुहितरः तत्प्रसूताः १०

ततः सप्तऋषयस्तत्प्रभावाभिज्ञा इयं ननु तपसा आत्यंतिकी सिद्धिरेतावती भगवतिसर्वात्मनिवासुदेवेऽनुपरतभक्तियोगलाभेनैवोपेक्षितान्यार्थात्मगतयो मुक्तिमिवागतां मुमुक्षुवद्वसबहुमानमद्यापि जटाजूटैरुद्रहंती ३ ततोऽनेकसहस्रकोटिविमानानीकसंकुलदेवयानेनावतरंती दुर्मंडलमाचार्यब्रह्मसदने निपतति ४ तत्र चतुर्धा भिद्यमाना चतुर्भिर्नामभिश्चतुर्दिशमभिस्पंदंती न दनदीपतिमेवाभिनिविशति सीतालकनंदा चक्षुर्भद्रेति ५ सीता तु ब्रह्मसदनात्केसराचलादिशिखरेभ्योऽधोऽधः प्रस्रवंती गंधमादनमूर्धमुपतित्वा अंतरेण भद्राश्ववर्षप्राच्यां दिशि क्षारसमुद्रमभिप्रविशति ६ एवं माल्यवच्छिखरात्निष्पतंती ततोऽनुपरतवेगाके तुमालमभिचक्षुःप्रतीच्यां दिशि सारेत्पतिं प्रविशति ७ भद्राचोत्तरमोमेरुशिरतो निपतिता गिरिशिखराद्विरिशिखरमतिहाय शृंगवतः शृंगादवस्पंदमाना उत्तरांस्तुकूलं नभित उदीच्यां दिशि जलधिमभिप्रविशति ८ तथैवालकनंदा दक्षिणेन ब्रह्मसदनाद्बहूनि गिरिकूटान्यतिक्रम्य हेमकूटात् हिमकूटादतिरभसतरं हसा भुवं यांती भारतमभि वर्षदक्षिणस्यां दिशि जलधिमभिप्रविशति यस्यां स्नानार्थं चागच्छतः पुंसः पदेपदेऽश्वमेधराजसूयादीनां फलं न दुर्लभमिति ९ अन्ये च न दानद्यश्ववर्षे वर्षे संति बहुशो मेवादिगिरिदुहितरः शतशः १०

ततः सप्तर्षयः तत्प्रभावाभिज्ञाः भगवति वासुदेवे संततभक्तियोगलाभेन उपेक्षितान्यपुरुषार्थाः संतः मुक्तिमिवागतां यां अद्यापि जटाजूटैः विभ्रति ३ ततः सच्चिद्रमंडलं आष्टाव्य ब्रह्मसदने पतिता सती चतुर्धा अभूत् सीता अलकनंदा चक्षुर्भद्रा इति ४ ५ तत्र सीता ब्रह्मसदनात्केसराचलादिपर्वतेभ्यः अधोऽधः पतंती गंधमादनमूर्धनि पतित्वा भद्राश्ववर्षगत्वा पूर्वसमुद्रं प्रविशति ६ एवं चक्षुः माल्यवच्छिखरात्पतंती केतुमालवर्षगत्वा पश्चिमसमुद्रं प्रविशति ७ भद्रा च ब्रह्मसदनात्पतिता कुरूगत्वा उत्तरसमुद्रं प्रविशति ८ एवं अलकनंदा ब्रह्मसदनात्पतंती भारतं गत्वा दक्षिणसमुद्रं प्रविशति यस्यां स्नानार्थं गच्छतः पुंसः पदेपदेऽश्वमेधराजसूयादीनां फलं न दुर्लभमिति ९ अन्ये च न दानद्यश्ववर्षे वर्षे संति बहुशः मेवादिगिरिदुहितरश्च शतशः १०

तत्र जन्महेतुत्वं महदादिद्वारेण प्रपंचयति । यस्य गुणानिमित्तो विग्रहो महान् नाम असीत् । विज्ञानं सत्प्रधिष्ण्य आश्रयो यस्य सः । तस्य चित्तरूपत्वेन सत्त्वप्रधानत्वात् । स एवाकिला विदेवा सुदेवाभेदविवक्षया । भगवानजो ब्रह्मा यत्संभवः यस्माद्ब्रह्मणः संभूतः अहंरुद्रः त्रिवृता त्रिगुणेन स्वतेजसा स्वविभूतिरूपेण अहंकारेण वैकारिकं देवतावर्मतामसंभूतवर्गम् ऐन्द्रियं इंद्रियवर्मं च सृजे सृजामि २२ किंच । एते वयं महदादयः सर्वे यस्यानुग्रहात् इदं ब्रह्मांडं सृजामः । कथंभूताः । यस्य महात्मनो वशे स्थिताः संतः । यतः सूत्रेण क्रियाशक्त्या यंत्रिताः प्रोता शकुताः पक्षिण इव लौकिकेन सूत्रेण बद्धाः । वयमित्युक्तं तानेवाह । महान् अहंकारश्चैकतादयः पूर्वोक्तदेवताश्च २३ (अथ) स्थितिलयहेतुत्वं दर्शयन् प्रणमति । येनानिर्भिता एतां मायामेवायं जनः अंजसावेदं ननु तन्निस्तारयोगमुपायं कार्हेचिदपि वेदेति । (तत्र हेतुः गुणानां शब्दादिविषयाणां रजआदीनां वा सृष्ट्या मोहितः) इति स्थितिहेतुत्वं दर्शितम् । कीदृशां मायाम् । कर्माण्येव (विहितनिषिद्धानि) पर्वाणि ग्रंथयः तानि नयति प्रापयति (पुरुषमिति) तथाताम् । प्रलयहेतुत्वमाह । विलीयते स्मिन्निति विलयः उदेत्यस्मादिति उदयः । विलयश्चोदयश्चात्मास्वरूपं यस्य तस्मै नमः ॥ २४ ॥ इति पंचमस्कंधे टीकायां सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अष्टादशोऽततो मेरोः पूर्वादिक्रमतस्त्रिषु ॥ त्रिषु चोत्तरवर्षेषु सेव्ये सवक्त्रेण नमः ॥ १ ॥ मद्रश्रवणवर्षपतिः तस्य कुलपतयः सेवकमुख्याश्च (समाधिना ध्यानेन) १ मद्रश्रवणसंज्ञुरिति प्राणभृत उपधातीति त्रिगुणलक्षणया तद्योगात् गुणिलिङ्गसमवायन्यायेन बहुवचनम् २ अयं जनो निषन्नपि पश्यन्नपि प्रतर्हि संतं पश्यति । (स्वमृत्युं) नालोचयतीत्यर्थः । भगवद्विचेष्टितमेतत् । तच्च विचित्रं । अदर्शने लिङ्गम् । पुत्रं बालं पितरं च वृद्धं मृतं निहृत्य दग्ध्वा स्वयंतदुभयधनैर्जिजीवि पतिर्जीवितुमिच्छति । जिजीविषुरिति पाठांतरे तु च्छंदः सामंजस्यं । किं धर्माद्यर्थः । न । यर्हियतः असत्तुच्छं विषयसुखं सेवितुं विकर्मपापमेव ध्यायन् (चिंतयन्) ३ नन्वाविद्वान्न पश्यति किमत्र चित्रं तत्राह । न श्वरं वेदंति स्म शास्त्रतः । पश्यंति च समाधौ । हे अजतयापि मायया मुह्यंति । एतच्च तत्कृत्यं चेष्टितं सुविस्मृतं अतिचित्रं । अतः शास्त्रादिश्रमं विहाय तं त्वामजं नतोस्मि ४

यस्याद्य आसीद्विग्रहो महान् विज्ञानधिष्ण्यो भगवानजः किल ॥ यत्संभवो हं त्रिवृतास्वतेजसा वैकारिकं तामसंमैन्द्रियं सृजे २२ एते वयं यस्य वशे महात्मनः स्थिताः शकुता इव सूत्रयंत्रिताः ॥ महानहं वैकृततामसेन्द्रियाः सृजाम सर्वे यदनुग्रहादिदम् २३ यन्निर्भितां कर्ह्यपि कर्मपर्वणो मायां जनो यं गुणसर्गं मोहितः ॥ न वेद निस्तारणयोगं जसा तस्मै नमस्ते विलयो दयात्मने २४ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तथा च भद्रश्रवानामधर्मसुतस्तत्कुलपतयः पुरुषा भद्राश्च वर्षे साक्षाद्भगवतो वासुदेवस्य प्रिया तनूधर्ममर्यादयः शीर्षाभिधानां परमेण समाधिना संनिधाप्येदमाभेगुणं त उपधावन्ति १ ॥ भद्रश्रवस ऊचुः ॥ ॥ ॐ नमो भगवते धर्मायात्मविशोधनाय नम इति २ अहो विचित्रं भगवद्विचेष्टितं प्रतं जनो यं हि निषन्नपश्यति ॥ ध्यायन्नसद्यर्हिविकर्मसेवितुं निहृत्य पुत्रपितरं जिजीविषाति ३ वदंति विश्वं कवयः स्मनश्चरं पश्यंति चाध्यात्मविदो विपश्चितः ॥ तथापि मुह्यंति तवाजमायया सुविस्मितं कृत्यमजं नतोस्मितम् ४

२२ २३ २४ इति पंचमस्कंधः ॥ १७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ तथा च भद्राश्च वर्षे भद्रश्रवानामधर्मसुतः भगवतः हयग्रीवमूर्तिसेवते १ ॐ नमो भगवते धर्मायेत्यादि २ अहो भगवद्विचेष्टितं विचित्रम् ३ ४

इदमपरं चित्रवत्प्रतीयमानमपि त्वयिचित्रमित्याह । विश्वोद्भवादिकर्म अकर्तुरपि अपगताभावत्वात् आवरणं यस्मात् तादृशस्वापितेऽङ्गीकृतवेदेन त्वयितव्यचित्रम् । यतः मायया सर्वात्मनिकार्यस्यकारणेऽष्टारिकर्मयुक्तम् । वस्तुतः सर्वव्यतिरिक्तैकनिरुपाधावनादृतत्वं अकर्तृत्वंचयुक्तम् ५ परमेश्वरत्वेनस्तुत्वा प्रस्तुतावतारचरितमाह वेदानिति । तमसादेत्यरूपेणातिरस्कृतान् अपनीतान् नाचतुरंगश्चतुरंगौतद्रूपोविग्रहोयस्यसः (अभियाचतेप्रार्थनां कुर्वते) कवयेब्रह्मणेतदर्थं (प्रत्याददेत स्मैतेनमः) अवितथेहितायसत्यसंकल्पाय (तेनमद्वाति) ३ उत्तरत्रप्रहादचरित्रे । महापुरुषस्यगुणानां (शांत्यादीनां) भाजनआश्रयः । दैत्यदानवकुलस्यतीर्थीकरणम् (पावित्र्येहेतुः) शीलमाचरितयस्य । अव्यवधानः फलसंकल्पेनाव्यवधानशून्यश्चासावनन्यश्चाव्यभिचारीयोभीक्तयोगस्तेनउपास्तेसेवते ७ (तेजसांसूर्यादीनां) अपितेजसे (“यदादित्यगतंतेज” इत्यादिस्पृतेः ।) आविराविः । अतिप्रकटोभव वीप्सावा । कर्माशयान्कर्मवासनाः कर्माश्रयानितिपाटेरागादीन् रंधयनिर्दह । भूयिष्ठाःभूयाः ८ विश्वस्यस्वस्तिप्रार्थनेखलस्यापितद्भवेत् । तच्चसाधुपीडाविनानस्यात् । अन्योन्यमर्मगलंघ्यायतां चभूतानांअन्योन्यघातंविना (अभीष्टं) नमवेत् । इत्याशंक्याह । खलःप्रसीदतुक्रौर्येत्यजतु । भूतानिचमिथःशिवमेवध्यायंतु । तेषामनश्चमद्रंउपशमादिकंमजतु । नोऽस्माकमपिमतिः अपिशब्दात् भूतानांचमतिः अहेतुकीनिष्क्रामासती । ९ नःसंगःकापिमास्यात् । यदिकथंचित्स्यात् तर्हिअगारादिषुमास्यादेव । किंतुभगवत्प्रियेष्वेवस्यात् । अगारादिसंगेदोषमाह । यइति (प्राणवृत्त्याप्राणधारणमात्रनिर्वाहकवृत्त्यापरितुष्टःआत्मवान् बलीकृतमनाः अदूराच्छीघ्रंसिध्यतिकृतकृत्योभवति ।) इन्द्रियप्रियोगृहाद्यामक्तः १० भगवत्प्रियसंगेगुगमाह । येषांभगवत्प्रियाणांसंगात्खलब्धमुकुन्दविक्रमंश्रुतिभिः श्रवणादिभिःसंपृशतांसेवमानानापुसामंतर्भतोयोहरिर्मानसमलंहरति । कथंभूतविक्रमंनिजंअसाधारणं वीर्यवैभवंप्रभावातिशयोयस्यतीर्थतु गंगादि मूहुः संपृशतांअंगजं मलंकेवलंहरति । तान्भगवत्प्रियानकोवैनसेवेतत्तन्वयः ११

विश्वोद्भवस्थाननिरोधकर्भतेह्वकर्तुरंगीकृतमप्यपावृतः । युक्तंनचित्रंत्वयिकार्यकारणेसर्वात्मनिव्यतिरिक्तेचवस्तुतः ५ वेदान्युगांतेतमसातिरस्कृतान् रसातलाद्योनृतुरंगविग्रहः । प्रत्याददवैकवयेऽभियाचतेतस्मैनमस्तेऽवितथेहितायते इति ६ हरिर्वर्षेचापिभगवान्नरहरिरूपेणास्ते । तद्रूपग्रहणनिमित्तमुत्तरत्राभिधास्ये । तद्वयितंरूपंमहापुरुषगुणभाजनोमहाभागवतोदैत्यदानवकुलतीर्थीकरणशीलाचरितःप्रहादोऽव्यवधानानन्यभक्तियोगेनसहतद्वर्षपुरुषैरुपास्तेइदंचोदाहरति ७ ॐ नमोभगवतेनरसिंहायनमस्तेजस्तेजसेअविराविर्भव जनखवज्रदंष्ट्रकर्माशयान् रंधय रंधयतमोग्रसतुस्वाहाअभयमभयमात्मनिभूयिष्ठाःॐश्रौम् ८ स्वस्त्यस्तुविश्वस्यखलःप्रसीदतांध्यायंतुभूतानिशिवंमिथोधिया ॥ मनश्चमद्रंभजतादधोक्षजअविश्यतानोमातिरप्यहेतुकी ९ माऽगारदारात्मजवित्तबंधुपुसंगोयदिस्यात्भगवत्प्रियेषुनः । यःप्राणवृत्त्यापरितुष्टआत्मवान्सिध्यत्यदूरात्रतथेंद्रियप्रियः १० यत्संगलब्धंनिजवीर्यवैभवंतर्षिषु दुःसंपृशतांहिमानसम् ॥ हरत्यजोऽतःश्रुतिभिर्गतेंगजंकोवैनसेवेतमुकुन्दविक्रमम् ११

५ युगांतेवेदान् दैत्येननीतान् रसातलात् आनीय ब्रह्मणे ददौ तस्मै सत्यसंकल्पाय ते नमइत्यादिस्तुतिकरोति ६ अथहरिर्वर्षे भगवान्नरहरिरूपेणास्ते तंप्रहादःतद्वर्षपुरुषैःसहउपास्ते ॐ नमोभगवतेनृसिंहायेत्यादिमंत्रंजपति ७ ८ विश्वस्यस्वस्ति अस्तु नः मतिः अधोक्षजे प्रविशताम् ९ नः संगः भगवत्प्रियेषुभवतु १० तस्मात्तृसिंहपादंभजत इतिस्तुतिं करोति ११

मानसमलापगमफलमाह । यस्येति । अकिंचनानिष्कामा । ममःशुद्धीहरेर्भक्तिर्भवति । ततश्चतत्प्रसादे सति सर्वदेवाः सर्वैर्गुणैर्धर्मज्ञानादिभिः सहतत्रसम्पगासते नित्यं वसन्ति गृहाद्या सक्तस्य गृहसिद्धयसंभवात् कुतो महतां गुणाज्ञानवेराग्यादयो भवन्ति । असति विषयसुखे मनारयेन बहिर्भावतः १२ ननु हरिर्विमुखस्य गृहाद्या सक्तस्यापिलोके महत्वं दृश्यते । सत्यं दृश्यते तत्तूपाहासास्पदमितिसहेतुकमाह । हरिर्होति । यथा झषाणां मीनानां ईप्सितं परममिषं तोयमेव आत्मा तेन विना जीवनाभावात् (तथा हरिर्हि शरीरिणां साक्षादात्मा । तां हि त्वा) महानति प्रसिद्धोऽपि गृहे यदि सज्जते तदा (गृहे प्रसक्तनां) दंपतीनां मिथुनानां शूद्रादिष्वपि प्रसिद्धं वयसैव केवलं यन्महत्वं तदेव तस्य भवति ननु ज्ञानादिना । मिथुनेषु पुण्यमानेषु स्त्रीभ्यः पुंसां वयसामह त्वंबालमिथुनेभ्यश्च (शूद्रादिषु) वृद्धमिथुनानां (वयसा) महत्वं यथा तथेत्यर्थः १३ (उपसंहरति तस्मादिति) यस्मादेवं तस्माद्दृढं हित्वाऽकुतो भयं नृसिंहपादं भजतेत्यसुरान् प्रत्युक्तिः । कीदृशं गृहम् । रजस्तृष्णा । रागोऽभिनिवेशः (स्पृहा इच्छा । आधिश्चिता) रजआदीनां मूलं कारणम् । अतएव संसृतीनां जन्ममरणादीनां चक्रमालं मंडलं अविच्छेदोयस्मात् १४ केतुमालेपिकामदेवस्वरूपेण आस्ते इति शेषः । किमर्थमास्ते अत आह । लक्ष्म्या इति । प्रजापतिः संवत्सरः । “ संवत्सरो वै प्रजापतिः ” इति श्रुतेः । तस्य दुहितरोराज्यमिमानिन्यो देवताः । पुत्रादिवसाभिमानिनो देवाः । तेषां च तद्वर्षपतीनां प्रियचिकीर्षया । पुरुषायुषा वर्षशतं नृणां यद्विहोरात्राणि तैः परिसंख्यानां गणनायेपां षट्त्रिंशत्सहस्राणामित्यर्थः यासां दुहितृणां महापुरुषस्य (हरः) महाखं चक्रं तस्य तेजसा (उद्वेजितं मनोयासां तासां गर्भाः व्यसवोगतप्राणाः) १५ रमां रमयन् स्वीयानीन्द्रियाणि रमयते । केन साधनेन रमयन् तदाह । अतीव सुललितया गत्या यो विलासस्तेन विलसितो रुचिरो हासलेशो मंदस्मितं तत्सहितोऽत्र लोक एव लीलातया किंचिदुत्तमं तं भित्तुं गतं सुंदरं यद्भूमंडलं तेन सुभगवदनारविंदं तस्य श्रिया १६ (संवत्सरस्य रात्रिषु प्रजापतेर्दुहितृभिः रात्र्यधिष्ठात्रीभिरुपेता अहःषु तासां) तत्तमर्तुमिदं विवसाविष्ठातृभिरुपेता १७ सर्वैर्गुणविशेषैः श्रेष्ठवस्तुमिव विलसितो लक्ष्मीकृत आत्मा यस्य । आकूतीनां क्रियाणां चित्तीनां ज्ञानानां चेतसां संकल्पाध्यवसायादीनां विशेषाणां तत्तद्विषयाणां । षोडशकला अंशा एकादशेन्द्रियपंचविषयलक्षणायस्य छंदोमयाय वेदोक्तकर्मप्राप्याय अन्नमयाय अन्नोपष्टभ्यत्वात् अमृतमयाय परमानंदाविष्कारित्वात् । सर्वमयाय सर्वविषयत्वात् सहस्रोजसे बलाय तदेतत्त्वात् । (उभयत्र अंतर्बहिश्च) १८

यस्यास्ति भक्तिर्भगवत्यकिंचना सर्वैर्गुणैस्तत्र समाभते सुराः ॥ हरावभक्तस्य कुतो महद्गुणमनोरथेनासति धावतो बहिः १२ हरिर्हि साक्षाद्भगवान् शरीरिणामात्मा झषाणामिव तोयमीप्सितम् ॥ हित्वा महं स्तंयादिसज्जते गृहे तदामहत्वं वयसा दंपतीनाम् १३ तस्माद्रजोरागविषादमन्युमानस्पृहाभयैर्न्याविमूलम् ॥ हित्वा गृहं संसृतिचक्रमालं नृसिंहपादं भजता कुतो भयमिति १४ केतुमालेपि भगवान् कामदेवस्वरूपेण लक्ष्म्याः प्रियचिकीर्षया प्रजापतेर्दुहितृणां पुत्राणां तद्वर्षपतीनां पुरुषायुषा होरात्रपरिसंख्यानानां यासां गर्भा महापुरुषमहास्त्रतेजसोद्वेजितमनसां विध्वस्ताव्यसवः संवत्सरां ते विनिपतन्ति १५ अतीव सुललितगति विलासविलसितरुचिरहासलेशावलोकलीलया किंचिदुत्तमं तं भित्तुं गतं सुंदरं भूमंडलं सुभगवदनारविंदं श्रियारमं रमयन्निन्द्रियाणि रमयते १६ तद्भगवतो मायामयं रूपं परमसमाधियोगेन रमादेवी संवत्सरस्य रात्रिषु प्रजापतेर्दुहितृभिरुपेताऽहस्सु च तद्वर्तमानं भिरुपास्ते इदं चोदाहरति १७ ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं ॐ नमो भगवते हृषीकेशाय सर्व गुणविशेषैर्विलक्षितात्मने आकूतीनां चित्तीनां चेतसां विशेषाणां चाधिपतये षोडशकलाय छंदोमयाय अन्नमयाय अमृतमयाय सहस्रोजसे बलाय क्रांता यकामाय नमस्ते उभयत्र भूयात् १८

१२ १३ १४ केतुमाले भगवान् कामदेवरूपेण आस्ते तं रमादेवी उपास्ते १५ १६ १७ ओं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ॐ नमो भगवते हृषीकेशायेत्यादि मंत्रं जपति १८

त्वत्कामेनैवत्वत्सेवकत्वादहंकृतार्थास्मि । अन्यकामनयातुत्वामर्चस्योनपरिपूर्णमनोरथाः स्थिरित्वाह । स्त्रियइति । स्वतएवहरीकाणामीश्वरं पतिसंतत्त्वामाराध्य याःस्त्रियोऽन्यंपतिप्रा
 र्थयन्ति पतिकामानाहिकामदेवारावनं व्रोपुप्रसिद्धं तासामपत्यादीनितेपतयोनपातुशकाः १९ अतस्तेपतयएव न भवन्तीत्याह । सवाइतिसचैवंभूतः पतिर्भवानेकएव । नान्यः (यतःस्व
 यमकुतोभयः सन्नभयातुरंपाति) योभवान् आत्मलाभात्परमधिकंनमन्यतेइतरथाअन्याधीनसुखस्य (पुंमो) नस्वतंत्रता । स्वतंत्रनानात्वेचमंडलेश्वराणामिवमिथोभयंस्यादित्यर्थः
 २० किंच । निष्कामभजनेअप्राथिताएवसर्वकामाभवंति । सकामभजनेतुकामितमात्रंअनित्यचेत्याह । यास्त्रीतस्यउक्तलक्षणस्यतेपादसरोरुहस्यार्हणंपूजामेवनितरांकामयेत नफलांतरं
 साखिलेषुकामेषुलंपटा । सर्वान्कामान्प्राप्नोतीत्यर्थः ईप्सितमीप्सितः अभीप्सितंफलांतरमाप्नुमपेक्षिनः सन्अर्चितश्चेतर्हितदेवैकंरासिदशसि । किंच । यत्पतः फलभोगानंतरंभग्रा
 याश्चायाचितोर्थोयस्याः साप्रतप्यतेदुःखंप्राप्नोति तादृशमेवतद्रासिनतुनित्यम् २१ ननुममार्हणेकुतः सर्वकामप्राप्तिः यतस्त्वमेवहिकामार्थिभिः सेव्यसेअतआह । मत्प्राप्तयेब्रह्मादयस्तप
 स्तप्यतेकुर्वन्ति । कथंभूताः ऐंद्रियेसुखेधीर्येषांते । अलुप्समासः । तथापिभवत्पादपरायणाद्वेत्त्वच्चरणोपासकंविनामानंविंदंतिमत्कंटाक्षविलतिताविभूतीर्नलभंतइत्यर्थः । यतस्त्वय्येवहृद
 यंयस्याः साऽहं । त्वत्परतंत्रत्वात्त्वदनुवर्तितमेवत्रिलोक्यामिनान्यमित्यर्थः (हेअजितस्वतंत्र) २२ इदानींकृपांप्रार्थयतेसत्त्वमिति । यद्भजनंविनानकश्चित्पुरुषार्थः सत्त्वं त्वदितित्वयाय
 त्करांबुजंसात्वतांभक्तानां शीर्ष्णिअधायिकृपयान्यस्तं । तन्ममापिशीर्ष्णिनिषेहीतिशेषः । कथंभूतंवंदितंसर्वकामवर्षित्वेनसद्भिः स्तुतं । नचमयितवानादरः । यतः हेवरण्यवरणी
 यमांवलसिलक्ष्मविमर्षि । अहोचित्रमेतत्मायिकेवलमादरमात्रंभक्तैषुतुपरमाकृपा । अतईश्वरस्यतवयत्माययाईहितंतत्कोवितर्कयितुंसमर्थः २३ (मनोःवैवस्वतम्य) २४ सत्त्वायसत्त्व
 प्रधानायमुख्यतमायप्राणायसुत्रात्मने २५ उरुःस्वनोवेदात्मकोनादोयस्य यइदंविश्वंब्राह्मणादिनाम्नाविधिनिषधालंबनभूतेनवशेअनयत्तनियमितवान्सत्त्वमीश्वरः । तथाचश्रुतिः ।
 “तस्यवाक्तेतिर्नामानिदामानि”इति २६

स्त्रियोव्रतैस्त्वाहृषिकेश्वरंस्वतोह्याराध्यलोकेपातिमाशासतेन्यम् ॥ तासान्तेवैपरिपांत्यपत्यंप्रियंधनायूंषियतोऽस्वतंत्राः १९ सवैपातिःस्यादकुतोभयः
 स्वयंसमंततःपातिभयातुरंजनम् ॥ सएकएवेतरथामिथोभयंनैवात्मलाभादधिमन्यतेपरम् २० यातस्यतेपादसरोरुहार्हणानिकामयेत्साखिलकामलंप
 टा ॥ तदेवरासीप्सितमीप्सितोर्चितोयद्भग्नयाच्चाभगवन्प्रतप्यते २१ मत्प्राप्तयेऽजेशसुरासुरादयस्तप्यंतउग्रंतपंऐंद्रियेधियः ॥ ऋतेभवत्पादपराय
 णान्नमांविंद्यहंत्वद्दयायतोजित २२ सत्त्वंममाप्यच्युतशीर्ष्णिवंदितंकरांबुजंयत्त्वदधायिसात्वताम् ॥ विमर्षिमांलक्ष्मवरण्यमाययाकईश्वरस्योहितमूहि
 तुंविभुरिति २३ रम्यकेचभगवतःप्रियतमंमात्स्यमवताररूपंतद्वर्षपुरुषस्यमनोःप्राक्प्रदर्शितंसइदानीमपिमहताभक्तियोगेनाराधयतीदंचोदाहरति २४
 ॐनमोभगवतेमुख्यतमायनमःसत्त्वायप्राणायौजसेसहसेबलायमहाभत्स्यायनमइति २५ अंतर्बहिश्चाखिललोकपालकैरदृष्टरूपोविचरस्युरुस्वनः ॥ सई
 श्वरस्त्वंयइदंशेऽनयन्नाप्रायथादारुमयीनरःस्त्रियम् २६

स्त्रियःत्वांव्रतैः आराध्यअन्यंपतिं प्रार्थयन्ति तत् व्यर्थम् १९ २० यतःअकुतोभयंभवति सएवपतिः प्रार्थ्यः एवंभूतस्त्वमेवासि हेईश्वरतवइच्छांज्ञातुंकः समर्थः इत्या
 दिस्तौति २१ २२ २३ रम्यकवर्षेमत्यरूपेणभगवान् आस्तेतं वैवस्वतमनुः आराधयति २४ ॐनमो भगवते मुख्यतमायेत्यादिजयति २५ भगवान्पुगांतार्णवेइमां
 पृथ्वीं मयासहअपात् तस्मैमत्स्यायनमइत्यादिस्तौति २६

नन्विन्नादयोवशंनयति लोकपालत्वात् । कुतोहं । तत्राह । यमिति । मत्सरपवज्जरोवेपांते यं (त्वां) हित्वा (पृथग्वासमेत्यवायतंतोपि) द्विषदश्चतुष्पदःसरीसृपंजंगमंस्थाणुस्थावरं चयदत्रदृश्यतेतत्किंचिदपिपातुंनशक्ताः सःत्वमेवप्राणरूपेणपालकश्चरश्चेत्यर्थः तदाचश्रुतिः “ताअहिंसंताहमुक्थमस्यहमुक्थमस्मि” इत्यादि । २७ अवतारचरित्रमाह । भवान्इ मांक्षोणीमयामनुनासहमत्सहितांघृत्वेत्यध्याहारःऊर्मिमालावतिप्रलयार्णवेओजसा (उरुअधिकं) क्रमतेविचरति । यद्वापातुमिदमस्यानुपंगः । क्षोणीपातुंक्रमतेउत्सहतेइत्यर्थः । यतः अजः । कीदृशी । ओपधीनांवीरुधांचलतादीनानिभिआश्रयभूताम् (तत्साहितामित्यर्थः) तस्मैनमः जगतोयः प्राणगणस्तस्यात्मनेनियंत्रे २८ तत्प्रियतमांतांप्रियतमाम् २९ अकू पारायकूर्माय । सर्वःसंपूर्णः सत्त्वगुणः (शुद्धसत्त्वं) विशेषणंयस्य । नउपलक्षितस्थानंयस्यवारिचरत्वात् । वर्ष्मणेवर्षीयसेकालानवच्छिन्नाय । मूत्रैसर्वगतायअवस्थानायआधारा य ३० निजमाययार्पितंप्रकाशितमेतदर्थस्वरूपंदृश्यंप्रथिव्यादि यस्यैवरूपं । यतः पृथक्नास्ति । कथंभूतं बहुभिः रूपैरूपितंनिरूपितं । यस्यचसंख्यानास्ति । कुतः अयथामिदमवोप लंभनात् । नहिमरीचिजलमेतावादेतिसंख्यातुंशक्यते । अव्यपदेशरूपिणेअनिरुक्तप्रपंचाकाराय ३१ बहुरूपत्वंदर्शयंस्तस्येश्वरादव्यातिरेकमाह । जरायुजेति । द्वीपग्रहर्क्षमित्य भिधेयस्त्वमेवैकः नत्वव्यातिरेकोस्ति । “ सर्वस्वलिदं ब्रह्म ” इत्यादिस्मृतेरित्यर्थः । ३२ सप्रपंचतामनूयतन्निरासेनप्रणमतियस्मिन्निति । असंख्येयाअनंताविशेषोपपातानिनामानिरूपाण्याकृतयश्चजातयोयस्यतादृशेयस्मिन्त्वयिकविभिः कपिलादिभिरियंचतुर्विंशत्यादिंसंख्याकल्पितासतीयापातत्त्वदृशभयेनतत्तज्ज्ञानेनअपनीयतेतस्मैतसांख्यसिद्धांतरूपायनमः प रमार्थज्ञानरूपायेतिवा (यद्वाअसंख्येयाविशेषाव्यावर्तकधर्माः असंख्येयानिनामानिनारायणादीनिरूपाणिचशुक्लादीनि यस्यास्तादृशीअकृतिविग्रहोयस्यतथाविधेयस्मिन्त्वाये) ३३ एषाभूः (कुरुभिस्तत्रत्यैः पुरुषैः सह) उपधावतिहेत्यन्वयः (उपनिषदंमंत्रंआवर्तयतिजपति) ३४

यंलोकपालाःकिलमत्सरज्वराहित्वायतंतोपिपृथक्समेत्यच ॥ पातुंनशेकुर्द्विषदश्चतुष्पदःसरीसृपंस्थाणुयदत्रदृश्यते २७ भवान्युगांतार्णवऊर्मिमालिनिक्षो णीमिमामोषाधिवीरुधांनिधिम् ॥ मयासहोरुक्रमतेजओजसातस्मैजगत्प्राणगणात्मनेनमइति २८ हिरण्येपिभगवान्निवसतिकूर्मतनुंविभ्राणस्तस्यतत्प्रि यतमांतनुमर्यमासहवर्षपुरुषैःपितृगणाधिपतिरुपधावति ॥ मंत्रमिमंचानुजपति २९ ॐ नमोभगवतेअकूपारायसर्वसत्त्वगुणविशेषणायनोपलक्षितस्थानाय नमोवर्ष्मणेनमोभूमेनमोनमोवस्थानायनमस्ते ३० यद्रूपमेतन्निजमाययार्पितमर्थस्वरूपंबहुरूपरूपितम् ॥ संख्यायस्यास्त्ययथोपलंभनात्तस्मैनमस्तेव्य पदेशरूपिणे ३१ जरायुजंस्वेदजमंडजोद्विदंचराचरंदेवर्षिपितृभूतमैद्रियम् ॥ द्यौःखंसितिःशैलसरित्समुद्रद्वीपग्रहर्क्षेत्यभिधेयएकः ३२ यस्मिन्नसंख्येयविशे षनामरूपाकृतौकविभिःकल्पितेयम् ॥ संख्याययातत्त्वदृशाऽपनीयतेतस्मैनमःसांख्यनिदर्शनायतइति ३३ उत्तरेषुचकुरुषुभगवान्यज्ञपुरुषःकृतवराह रूपआस्तेतंतुदेवीहैषाभूःसहकुरुभिरस्खलितभक्तियोगेनोपधावतिइमांचपरमामुपनिषदमावर्तयति ३४

२७ २८ तथाहिरण्यवर्षे भगवान् कूर्मरूपेण आस्ते तंपितृगणाधिपतिः अर्थमाउपास्ते २९ ३० ॐ नमो भगवते अकूपारायेत्यादिमंत्रंजपति ३१ इदं सर्वंचराचरं ब्रह्मांडसहितं त्वव्यतिरिक्तं नास्ति ३२ यस्मिन् त्वयिकविभिः इदं नामरूपंभेदेनबहुधाकल्पितम् तत्त्वदृष्ट्याएकमेव एवंभूतायसांख्यनिदर्शनायते नमइत्यादि स्तौति ३३ तथा उत्तरेषु कुरुषु भगवान् वराहरूपेण आस्ते तं पृथ्वीदेवी भक्त्या उपधावति ३४

मंत्रैस्तत्त्वेन लिख्यत इति तया तस्मै । यज्ञा अयूपाः क्रतवः सयूपाः तदूपाय । अतएव महातोऽध्वरा अवयवमूनायस्य । कर्मणां कृत्वायुद्धाय । यज्ञानुष्ठात्रे । त्रियुगाय कृतयुगे यज्ञाभावात् । यज्ञाः । कलियुगे छन्नत्वात् ३५ कवयो विद्वांसः विपश्चितो निपुणाः गुणेषु देहेन्द्रियादिषु मथन्ति विचिन्तन्ति मथनाविवेकसाधनेन मनसा । क्रियार्थैः कर्मभिस्तत्फलैश्च गूढं अप्रकाशमानं दिदृक्षवः । एवं मथने ईरितः प्रकटितः आत्मस्वरूपं यस्य तस्मै नमः ३६ मथनमेव दर्शयन्नाह । द्रव्यविषयः क्रिया इन्द्रियव्यापारः हेतुर्देवता अयनं देहः ईशः कालः कर्ता अहंकारः एतेर्भायाया गुणैः कार्यैरुपलक्षणैर्वस्तुनावस्तुत्वेन निरीक्षितो य आत्मा तस्मै । अन्वीक्षया विचारेण अंगैर्यमनियमादिभिः अतिशयात्मानिश्चयवती बुद्धिर्धैर्याः निरस्ता मायानिमित्ता आकृतियस्मात् तस्मै ३७ तदेवं निर्गुणरूपेण नत्वा परमेश्वररूपेण प्रणमति करोतीति । यस्येक्षितुः (सर्गादावालोचयितुः परमेश्वरस्य ईप्सितं) जीवार्थमिष्टमत्यन्तानिच्छायामीक्षणायोगात् । स्वार्थतुनेप्सिम् (एतादृशम्) विश्वस्थित्यादिस्वगुणैर्भाया करोति । तस्याः जडत्वेपीश्वरसंनिधानात् प्रवृत्तिदृष्टान्तेनाह । यथा अथोलोहं ग्रावणो अयस्कांतादनिमित्तात् प्रमतितदा प्रपं तदभिमुखं सत् । गुणानां कर्मणां जीवाद्यष्टानां च साक्षिणे तस्मै नमः । ३८ अवतारचरितमाह प्रमध्येति । योजगतामादिः कारणभूतः सूकरः मां पृथ्वीं अग्रदंष्ट्रं दंष्ट्राप्रेलुत्वा (निषाय) रसादलादारभ्य उदन्वतः प्रलयार्णवात् इभोगज इवनिरगात् । ततश्च प्रतिगजतुल्यं देत्यं प्रमथ्य यः क्रीडन् स्थितः तं विभूषणतास्मीत्यन्वयः ३९ ॥ इति पंचमस्कन्धे टीकायां अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ऊनविंशे किंपुरुषेभ्यो वारते चोपवर्ण्यते ॥ सेव्यसेवकमावश्च भारतश्चैश्वर्यमेव च ॥ १ ॥ १ मर्ता चासौ भगवांश्च तस्य कथां २

ॐ नमो भगवते मंत्रतत्त्वलिङ्गाय यज्ञक्रतवे महाध्वरावयवाय महापुरुषाय नमः कर्मशुक्लाय त्रियुगाय नमस्ते ३५ यस्य स्वरूपं कवयो विपश्चितो गुणेषु दारुणिवजा तवेदसम् ॥ मथन्ति मथना मनसा दिदृक्षवो गूढं क्रियार्थैर्नम ईरितात्मने ३६ द्रव्यक्रियाहेत्वयने शकृद्भिर्मायागुणैर्वस्तुनिरीक्षितात्मने ॥ अन्वीक्षयां गातिशया त्पबुद्धिभिर्निरस्तमायाकृतयेन मोनमः ३७ करोति विश्वस्थितिं संयमोदयं यस्येप्सितं नेप्सितमीक्षितुर्गुणैः ॥ मायायथाऽयो भ्रमते तदाश्रयं ग्रावणो नमस्ते गुणकर्मसाक्षिणे ३८ प्रमथ्य दैत्यं प्रतिवारणं मृधेयो मारसायाजगदादिसूकरः ॥ कृत्वाग्रदंष्ट्रे निरगादुदन्वतः क्रीडन्निवेभः प्रणतास्मितं विभुमिति ३९ ॥ इति श्री भा० म० पं० भुवनकोशवर्णनं नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ किंपुरुषे वर्षे भगवंतमादिपुरुषं लक्ष्मणाग्रजं सीताभिरामं श्रीरामं तच्चरणसन्निकर्षाभिरतः परमभागवतो हनुमान्सह किंपुरुषैरविरतभक्तिरुपास्ते १ आर्ष्टिषेणेन सह गंधर्वैरनुगीयमानां परमकल्याणीं भर्तुं भगवत्कथां समुपशृणोति स्वयं चेदंगायति २

ॐ नमो भगवते मंत्रतत्त्वलिङ्गाय यज्ञक्रतवे नम इत्यादिजपति यस्य तव स्वरूपं कवयः अग्निरिव मथित्वा जानन्ति ३६ ३७ ३८ किंच युद्धे हिरण्याक्षं मथित्वा मादंष्ट्रे धृत्वारसातलात् यः निरगात् तं विभुं प्रणतास्मि ३९ इति पंचमेष्टादशः ॥ १८ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ अथ किंपुरुषे वर्षे भगवान् श्रीरामचंद्ररूपेणास्ते तं हनुमानुपास्ते १ ॐ नमो भगवते उत्तमश्लोकायेत्यादिजपति २

णिश्रेष्ठानिलक्षणानिशीलं व्रतं च यस्मिन् । उपाशिक्षितात्मने संयत्ता चिताय । उपासितोऽनुसृतो लोको येन । साधुवादः साधुत्वप्रसिद्धिः तस्य निकषणाय निकषा इमवन्निर्धारस्याना
 आयसीन्ने इत्यर्थः ३ श्रीरामं परमार्थरूपेण प्रणमति । यदेकं वेदादिषु प्रसिद्धं तत्त्वं तत्प्रपद्ये । कथं भूतम् । विशुद्धश्चासावनुभवश्च स एव मात्रास्वरूपं यस्य । विशुद्धत्वे हेतुः प्रशान्तं
 यपरः स्वतेजसास्वरूपप्रकाशेन ध्वस्ता गुणानां विविधा जाग्रदाद्यवस्थायीस्मिन् अनुभवमात्रत्वे हेतुः प्रत्यक् दृश्यादन्यत् तत्कुतः अनामरूपं ननु वस्तुतः एवं भूतस्यापि जवि स्यात्कसर्ववि
 तत्र हेतु इत्येतत्तत्राह । अहंकाराभावात्तत्राविपरीत्यमित्यर्थः ननु श्रीरामस्य रूपं नैवं प्रतीयते तत्राह । सुधियापुंसा उपलभ्यत इत्युपलंभनं शुद्धचित्तेन पुरुषेण ब्रह्मत्वेनैवोपलभ्यत इत्यर्थः ४
 पर्यंतं हि दशरथपुत्रत्वं तत्राह । विमोर्मत्यावितारस्तुरक्षसोरावणस्य वधाय तस्य मनुष्यादन्यतोऽध्यत्वात् न केवलमेतावत् । किंतु इह संसारे स्त्रीसंगादिकृतं दुःखं दुर्वारमिति मर्त्यानां शिक्ष
 णं च शिक्षार्थमपीत्यर्थः । अन्वयास्वेस्वरूपेण ममाणस्य जगदात्मनः सीताविरहकृतानि व्यसनानीति यत्तत्कुतः स्यात् । ५ विषयास्तयमावेन व्यसनानर्हत्वं प्रपदायति । न वै स भग
 वान्त्रिलोक्यैकापि सक्तः यद्व्यात्मवतां धीराणां मात्मा सुहृत् मश्च अतो न स्त्रीकृतं कश्चिन्मोहं प्राप्नुयात् । न लक्ष्मणं चेति । देवदूतेन श्रीरामं संमंत्रयता विज्ञापितं 'अत्रागतस्त्वया वध्यः' इति
 तदेव द्वारिस्थितं लक्ष्मणं दुर्वाससमागतं विज्ञापयितुं प्रविष्टं हंतुं पृथगतो वसिष्ठवाक्यात्तत्याजतश्च न युज्येतेत्यर्थः ६ अतः श्रीरामपवसैः सेव्य इति वक्तुं न तस्य तोषहेतुः सत्कुलजन्मादि किंतु
 मक्षिरेवेत्याह । न जन्मेति । महतः पुरुषाख्यम् । महतः श्रीरामस्येति वा । सौभगं सौंदर्यं आकृतिर्जातिः । यद्यस्मात्तर्जन्मादिभिर्विदुषा नृत्यत्तानपिनोऽस्मान् वनचरान् बत अहोल
 क्ष्मणस्याग्रजोपि सखित्वेकतवान् । ७ तस्मात्सुरोवाअन्योवायः कोपि श्रीराममेव सर्वप्रकारेण भजेत् सुकृतज्ञं (सुतरां कृतमिति जानातीति यातम्) अल्पीयस्यपि भजेन बहुमानिन
 (मनुष्याकारं य) उत्तरान् कोशलान् अयोध्यावासिनः (दिवं स्वर्गं वैकुण्ठमित्यर्थः) ८ उपचितैः ऋद्धिर्मादिभिरात्मोपलभ्यते येन तत्तपश्चरति । तत्रोपशमः इन्द्रियाणां संयमः ।
 उपरमो निरहंकारता । आत्मवतां (वशीकृतमनसां) अनुग्रहाय न स्वार्थ ईश्वरत्वात् ९

ॐ नमो भगवते उत्तमश्लोकाय नमः आर्यलक्षणशीलव्रताय नमः उपाशिक्षितात्मने उपासितलोकाय नमः साधुवादनिकषणाय नमो ब्रह्मण्यदेवाय महापुरुषाय महारा
 जाय नम इति ३ यत्तद्विशुद्धानुभवमात्रमेकं स्वतेजसाध्वस्तगुणव्यवस्थम् ॥ प्रत्यक् प्रशान्तं सुधियोपलंभनं ह्यनामरूपं निरहं प्रपद्ये ४ मर्त्यावितारास्त्वहमर्त्य
 शिक्षणं रक्षोवधायै वनकेवलं विभोः ॥ कुतो न्यथा स्याद्रमतः स्वआत्मनः सीताकृतानि व्यसनानीश्वरस्य ५ न वै स आत्मात्मवतां सुहृत्तमः सक्तस्त्रिलांकर्या भग
 वान्वासुदेव ॥ न स्त्रीकृतं कश्चिन्मोहं प्राप्नुयात् न लक्ष्मणं चापि विहातुमर्हति ६ न जन्मनूनं महतो न सौभगं न वाङ्मुदि निर्नाकृतिस्तोषहेतुः ॥ तैर्यद्विदुषा नपिनो
 वनौकसश्चकार सख्ये बत लक्ष्मणाग्रजः ७ सुरोऽसुरोवाप्यथ वानरो नरः सर्वात्मनायः सुकृतज्ञमुत्तमम् ॥ भजेतरामं ननु जाकृतिं हरिं य उतरान नयत्कोशला
 न्दिवमिति ८ भारतेऽपि वर्षे भगवान्नरनारायणख्यः आकल्पांतमुपचितधमज्ञानवैराग्यैश्वर्योपशमोपरमात्मोपलंभनमनुग्रहाय आत्मवतामनुकंपयात्तपोऽ
 व्यक्तमतिश्चरति ९

३ यत् एकं वेदादिषु प्रसिद्धं अनामरूपं तत्त्वं अहं प्रपद्ये ४ ५ ६ किंच अयोध्यावासिनः जनान् यः स्वर्गं निनाय तं मनुजाकृतिं रामं भजे इत्यादिस्तौति ८
 तथाम्नास्तेऽपि वर्षे भगवान् नरनारायणख्यः आत्मे आत्मवतां अनुग्रहाय तपश्चरति ९

(सांख्ययोगाभ्यांज्ञानतत्साधनाभ्याम्) भगवदनुभावोपवर्णयेतेनपुं चरात्रेणतत्साधनैर्भनोरुपदेक्ष्यन्उपसरति सेवते १० उपरतानात्मायनिरहंकाराय (अकिंचनानिकाममक्ता पञ्चमैयस्यऋषिपुत्रेणाय) ११ असक्तश्चासैविविक्तश्चसाक्षीचतस्मैनमः असक्तत्वंदर्शयति । अस्यविश्वस्यसर्गादिषुकर्तापियोनबध्यतेअहंकर्तृतिनमन्यते । विविक्तत्वमाह । देहगतोपिदेहिकैः क्षुत्पिपासादिभिर्योनहन्यतेनाभिभूयते । साक्षित्वमाह । यस्यद्रष्टुरपिसतोद्वाष्टिगुणैर्दृश्यैर्नदूष्यते नविक्रियते १२ योगकौशलंनिरूपयन्योगप्रार्थयतेइदामितित्रिभिः । हेयोगेश्वरहिरण्यगर्भोयद्योगनैपुणजगाद तदिदमेव । कित्त्व जन्मप्रभृतिमत्तयाअंतकालेपुमास्त्वयिमनोधारयेदितियत् कथंभूतः सन् । उज्जितं (त्यक्तं) दुष्कलेवरंतदभिमानोयेन १३ अन्ययातस्यशास्त्राभ्यासादिश्रमोऽप्यर्थइत्याह । ऐहिकामुष्मिककामेषुलंपटोमूर्खः सुतादिषुयोगक्षेमंचितयन्कुत्सितस्यकलेवरस्यअत्ययान्मृत्योः शंकेततयाविद्वानपि सन्नयः शंकेततस्य यत्नःशम स्रश्चणः।दिः श्रमएव(केवलम्) १४ यस्माद्विदुषोपीयमेवदक्षातत्तस्मात्तद्देप्रमो अधोक्ष जत्वमेवनोऽस्मभ्ययोगंविधेहि कीदृत्वायेस्वभावंसहजवासनारूपेयनयोगेनवयंत्वन्माययानःकुलेवरेअपिर्ताअहंममतांशीघ्रंभिद्यामत्यजेम । सुदुर्भिदांउपायांतरैःसर्वयात्यक्तमशक्याम् १५ इलावृतवदस्मिन्नपिवर्षेसरितः शैलाश्चसांति । नितंबप्रभवाःतटेभ्यः संभूताः १६ तंभवान्नारदोवर्णाश्रमवतीभिर्भारतीभिःप्रजाभिर्भगवत्प्रोक्तम्यांसांख्ययोगाभ्यांभगवदनुभावोपवर्णनंसावर्णेरुपदेक्ष्यमाणःपरमभक्तिभावेनोपसरतिइदंचाभिरुणाति १० ॐ नमोभगवतेउपशमशीलायोपरतानात्मायनमोऽकिंचनवितायऋषिकृष्णभायनरनारायणायपरमहंसपरमगुरवेआत्मारामायाधिपतयेनमोनमइति ११ गायतिचेदं ॥ कर्तास्यसर्गादिषुयोनबध्यतेनहन्यतेदेहगतोपिदेहिकैः ॥ द्रष्टुर्नदृश्यस्यगुणैर्विदूष्यतेतस्मैनमोऽसक्तविविक्तसाक्षिणे १२ इदंहियोगेश्वरयोगनैपुणंहिरण्यगर्भोभगवान्जगादयत् ॥ यदंतकालेत्वयिनिर्मुणमनोमत्तयादधीतोऽज्जितदुष्कलेवरः १३ यथैहिकामुष्मिककामलंपटःसुतेषुदारेषुधनेषुचिंतयन् ॥ शंकेतविद्वान्कुलेवराप्ययाद्यस्तस्ययत्नःश्रमएवकेवलम् १४ तत्रःप्रभोत्वंकुलेवरार्पितांत्वन्माययाहंममतामधोक्षज ॥ भिद्यामयेनाशुवयंसुदुर्भिदांविधेहियोगंत्वयिनःस्वभावमिति १५ भारतेप्यस्मिन्वर्षेसरिच्छैलाःसंतिबहवोमलयोमंगलप्रस्थोमैनाकस्त्रिकूटऋषभःकूटकःकोल्लकःसह्योदेवगिरिःऋष्यमूकःश्रीशैलोवेंकटोमहेंद्रोवारिधारोविंध्यः शुकिमान्नृसगिरिःपारियात्रोद्रोणश्चित्रकूटो गोवर्धनोरेवतकःककुभोनीलोगोकामुखइंद्रकीलःकामगिरिरितिचान्येचशतसहस्रशःशैलास्तेषांनितंबप्रभवानदानंदश्चसंत्यसंख्याताः १६ तंभगवान्नारदः भारतीभिः प्रजाभिः सहसेवते १० औनमो भगवते उपशमशीलायेत्यादिजपति ११ यःविश्वस्य सर्गादिषुकर्तापि अहंकर्ता इति न मन्यते किंच देहगतोपि क्षुधादिभिर्न हन्यते तस्मैनमः १२ हेप्रभोत्वयि नः योगंविधेहीत्यादि स्तोति १३ १४ १५ अस्मिन्वर्षे बहवः सरिच्छैलाः सांति ते च मलयः १ मंगलप्रस्थः २ मैनाकः ३ त्रिकूटः ४ ऋषभः ५ कूटकः ६ कोल्लकः ७ सह्यः ८ देवगिरिः ९ ऋष्यमूकः १० श्रीशैलः ११ वेंकटः १२ महेंद्रः १३ वारिधारः १४ विंध्यः १५ शुकिमान् १६ ऋष्यगिरिः १७ पारियात्रः १८ द्रोणः १९ चित्रकूटः २० गोवर्धनः २१ रेवतकः २२ ककुभः २३ नीलः २४ गोकामुखः २५ इंद्रकीलः २६ कामगिरिरिति २७ अन्येशवशः सहस्रशः शैलाः तेषांनितंबप्रभवाःनदाः नद्यश्चअसंख्याताः १५

आत्मनाचदेहेनाप्युपस्पृशंति १७ १८ लब्धजन्मयेस्तैः पुरुषैः सात्त्विकादिनास्वकृतेनकर्मणादिव्यादिगतय आत्मनोविधीयतेसाध्यतोह्यस्मात्सर्वाएवगतयः कर्मानुसारेणसर्वेषां भवन्ति । यस्यवर्णस्ययद्विधानंमोक्षप्रकारः संन्यासवमस्थत्वादि तदनीतकर्मणास्मिन्नेववर्षेणानुपवर्गश्चमोक्षोभवति । एतच्चकर्मादिबहुसाधनसंभवाभिप्रायेणोक्तं नत्वन्यत्रापवर्गाभावे न । तदुपर्यपिवादरायणःसंभवादिति देवानामपिमोक्षस्यसूत्रितत्वात् । १९ अपवर्गस्वरूपमाह योसाविति । अनात्म्ये आत्मनिभवमात्म्यंरागादितद्राहिते अनिरुक्तेवाचामगोचरेअभिलयनेअनाधारेअनन्यनिमित्तोअहैतुकोभक्तियोगएवलक्षणंस्वरूपंयस्य । कथंभवति । नानागतीनानिमित्तयोअविद्याग्रंथिः तस्यरंधनंछेदनंतद्वारेणमहापुरुषपुरुषाः विष्णुभक्ताः तैः प्रकटः संयोगोयदाभवतितदा २० एतदेवमानुष्यमेवसर्वपुरुषार्थसाधनंमार्यति । (अहो) अमीषांपाभिरित्यर्थः उतस्त्विदअथवास्वयमेवसाधनंविनैवहरिरेषांप्रसन्नोभूत् । एवमुतस्य पुण्यस्यदुष्करत्वात् । भारताजिरेभारतप्रांगणे । नः केवलंरूपदेवयत्रतत्तदनुषजन्ममुकुंदसेवोपयोगि यैर्लब्धम् २१ स्पृहामेवाह किमित्यादिसप्तभिः । दुष्करैः (प्रयाससाध्वैः)कृत्वादिभिः नःफलुनातुच्छेनद्युजयेनस्वर्गप्राप्त्यार्थं । नकिंचिदपिफलमित्यर्थः । कुः । यत्रनारायणपादपंकजस्मृतिर्नभवति । प्रत्युत अतिशयितादिद्रियाणामुत्सवात्भोगात्प्रमुष्टाभूत् २२

एतासामपोभारत्यःप्रजानामभिरेवपुनंतीनामात्मनाचोपस्पृशंति १७ चंद्रवशाताम्रपर्णीअवटोदाकृतमालावैहायसीकावेरीवेणीपयस्विनीशर्करावर्तातुंगभद्राकृष्णावेणाभीमरथीगोदावरीनिर्विध्यापयोष्णीतापिरेवासुरसानर्मदाचर्मण्वतीसिंधुरंधःशोणश्चनदौमहानदीवेदस्मृतिर्ऋषिकुल्यात्रिसामाकौशिकीमंदाकिनीयमुनासरस्वतीदृषद्वतीगोमतिसिरयूरोधस्वतीसत्यवतीसुषोमाशतद्रुश्चंद्रभागामरुद्रधावितस्ताअसिक्रीविश्वेतिमहानद्यः १८अस्मिन्नेववर्षेपुरुषैर्लब्धजन्मभिःशुक्लोहितकृष्णवर्णेनस्वारब्धेनकर्मणादिव्यमानुषनारकगतयोबह्व्य आत्मन आनुपूर्व्येणसर्वाह्येवसर्वेषांविधीयंतेयथावर्णविधानमपवर्गश्चापि भवति १९ योसौभगवतिसर्वभूतात्मन्यनात्म्येअनिरुक्तेनिलयनेपरमात्मनिवासुदेवेऽनन्यनिमित्तभक्तियोगलक्षणोनागतिनिमित्ताविद्याग्रंथिरंधनद्वारेणयदाहिमहापुरुषपुरुषप्रसंगः २० एतदेवहिदेवागायंति अहोअमीषांकिमकरिशोभनंप्रसन्नएषांस्विदुत स्वयंहरिः ॥ यैर्जन्मलब्धंनृपुमारताजिरेमुकुंदसेवोपयिकंस्पृहाहिनः २१ किंदुष्करैर्नःक्रतुभिस्तपोवतैर्दानादिभिर्वाद्युजयेनफलुना ॥ नयत्रनारायणपादपंकजस्मृतिःप्रमुष्टातिशयैर्द्रियोत्सवात् २२

तत्रमहानद्यः चंद्रवशा १ ताम्रपर्णी २ अवटोदा ३ कृतमाला ४ वैहायसी ५ कावेरी ६ वेणी ७ पयस्विनी ८ शर्करावर्ता ९ तुंगभद्रा १० कृष्णा ११ वेणा १२ भीमरथी १३ गोदावरी १४ निर्विध्या १५ पयोष्णी १६ तापी १७ रेवा १८ सुरसा १९ नर्मदा २० चर्मण्वती २१ सिंधुः अंधशोणौनदौ २२ महानदी २३ वेदस्मृती २४ ऋषिकुल्या २५ त्रिसामा २६ कौशिकी २७ मंदाकिनी २८ यमुना २९ सरस्वती ३० दृषद्वती ३१ गोमती ३२ शरयू ३३ रोधस्वती ३४ सत्यवती ३५ सुषोमा ३६ शतद्रुः ३७ चंद्रभागा ३८ मरुद्रुधा ३९ वितस्ता ४० असिक्री ४१ विश्वा ४२ इतिमहानद्यः १७ १८ अस्मिन्वर्षेजनेः कृतकर्मणादिव्यमानुषनारकगतयोमोक्षश्च भवति १९ २० स्वर्गदेवाः स्तुतमार्यंति अहोएभिर्जनैः किमुकृतं कृतं एषां हरिः स्वयंप्रसन्नोभवति २१ नः दुष्करैः क्रतुतपआदिभिः किम् यत्रनारायणपादस्मृतिर्नः २२

(कल्पायुषां स्थानजयात्पुनर्भवात्क्षणाद्युषां भारतभूजयोवरम् ॥ क्षणेन मर्त्येन कृतं मनस्विनः संन्यस्य संयात्य मयं पदं हरेः २३ नयत्र वैकुण्ठकथा सुधापगानसा धवो भागवतास्तदाश्रयाः ॥ नयत्र यज्ञेशमखामहोत्सवाः सुरेशलोकोपिनवैससेव्यताम् २४ प्राप्तानृजातिविहये च जंतवो ज्ञानक्रियाद्रव्यकलापसंभूताम् ॥ नवैयतेरन्नपुनर्भवाय ते भूयो वनौकाइव याति बंधनम् २५ यैः श्रद्धया बर्हिषि भागशो हविर्निरुप्तमिष्टं विधिमंत्रवस्तुतः ॥ एकः पृथङ्नामभिराहुतो मुदा गृह्णाति पूर्णः स्वयमाशिषां प्रभुः २६ सत्यं दिशत्यर्थितमर्थितो नृणामेवार्थदोयत्पुनरर्थितायतः ॥ स्वयं विधते भजतामनिच्छतामिच्छापिधानं निजपादपल्लवम् २७ यद्यत्र नः स्वर्गसुखावशेषितं स्विष्टस्य मूक्तस्य कृतस्य शोभनम् ॥ तेनाजनाभे स्मृतिमज्जन्मनः स्याद्वर्षे हरिर्यद्भजतां शंतनोति २८ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ जंबूद्वीपस्य च राजन्नुपद्वीपानष्टौ हैक उपदिशंति सगरात्मजैरश्वान्वेषण इमां महीं परितो निखनद्विरुपकल्पितान् २९) कल्पायुषां स्थानं गृहलोकं दत्तञ्जयात् अत्र कल्पायुषां नः स्थानजयात् स्वर्गजयात् (क्षणमल्पमेवायुर्गतेषाम् (भारतमुवा योजयः सवरं श्रेष्ठस्यैव ।) श्रेष्ठत्वे हेतुः मर्त्येनापि देहेन क्षणेनैव कालेन कृतं कर्म संन्यस्य हरेः पदं संन्यस्याति (कल्पायुषां निरुद्धत्वे हेतुः पुनर्भवादिति) २३ अतः यत्र वैकुण्ठकथापुनः द्योनसंति तदाश्रयाः कथापगाश्रयाः महां जो नृत्याद्युत्सवायेषु तादृशा यज्ञेशस्य मखाश्च पूजारूपाः ससुरेशस्य ब्रह्मणोऽपि लोकोनसेव्यताम् २४ अपुनर्भवाय मोक्षाय । वनौकाइव वनौकमः पक्षिणो यथा लुब्धकान्मुक्ता अपि पुनर्यदितस्मिन्नेव वृक्षे प्रवृत्ता विहरंति ता हि यथा बध्यंते तद्वत् २५ अहो भारतवासिनां भाग्यमित्याहुः । येरिति । अग्नये जुष्टं निर्वपामि इंद्राय जुष्टं निर्वपामि इत्येवं भागशः बर्हिषि यज्ञे निरुप्तं यकृतम् । कथं । विधिना प्रकरणमंत्रेण च वस्तुतश्चरुपुरोडाशादिभेदेन इष्टं देवतामुद्दिश्य त्यक्तं । निरुप्तं च भवेदमिति स्वीकृत्य त्यागानंतरं मश्नातीत्यर्थः (विधिमंत्राणामिंद्रादिविषयत्वेन सिद्धत्वात् कथं हरिर्गृह्णातीत्युच्यते तत्राह । नामभिरिति) इंद्रादिनामभिः पृथगाहुतः आहुतोऽपि आशिषां प्रभुः (स्वयं एकः) स्वयं पूर्णोऽपि हरिः (गृह्णाति यतः श्रद्धयानिरुप्तं । तथाच स्मृतिः । 'येप्यन्यदेवताभक्ता यजंते श्रद्धयान्विताः । तेपि मामेव कौंतेय यजंति' इत्यादि) २६ तत्रापि निष्कामाः कृताया इत्याहुः सत्यमिति प्रार्थितः स ब्रथितं ददातीति सत्यं अथापि परमार्थदो न भवत्येव । यद्यस्माद्यतो दत्तादनंतरं पुनरप्यर्थिता भवति ननु नार्थितश्चेत्किमपि न दद्यादित्याशंक्र्याह । अनिच्छतां निष्कामानां तु इच्छानां पिधानं आच्छादकं सर्वकायपरिपूरकं निजपादपल्लवं स्वयमेव संपादयति २७ स्विष्टस्य मूक्तस्य जनस्य मूक्तस्य प्रवचनस्य कृतस्य अन्यस्यापि कर्मणः स्वर्गसुखादुपमुक्तादवशेषितं शोभनं पुण्यं यदि किंचिदस्ति तेन आजनाभे भारते वर्षे नोऽस्माकं जन्म स्यात् । कीदृशं स्मृतिमत् हरिरेव सेव्य इत्यनुसंधानयुक्तम् । यतो हरिर्भजतां शंसु संतनोति २८ २९

कल्पायुषां स्थानजयात्पुनर्भवात्क्षणाद्युषां भारतभूजयोवरम् ॥ क्षणेन मर्त्येन कृतं मनस्विनः संन्यस्य संयात्य मयं पदं हरेः २३ नयत्र वैकुण्ठकथा सुधापगानसा धवो भागवतास्तदाश्रयाः ॥ नयत्र यज्ञेशमखामहोत्सवाः सुरेशलोकोपिनवैससेव्यताम् २४ प्राप्तानृजातिविहये च जंतवो ज्ञानक्रियाद्रव्यकलापसंभूताम् ॥ नवैयतेरन्नपुनर्भवाय ते भूयो वनौकाइव याति बंधनम् २५ यैः श्रद्धया बर्हिषि भागशो हविर्निरुप्तमिष्टं विधिमंत्रवस्तुतः ॥ एकः पृथङ्नामभिराहुतो मुदा गृह्णाति पूर्णः स्वयमाशिषां प्रभुः २६ सत्यं दिशत्यर्थितमर्थितो नृणामेवार्थदोयत्पुनरर्थितायतः ॥ स्वयं विधते भजतामनिच्छतामिच्छापिधानं निजपादपल्लवम् २७ यद्यत्र नः स्वर्गसुखावशेषितं स्विष्टस्य मूक्तस्य कृतस्य शोभनम् ॥ तेनाजनाभे स्मृतिमज्जन्मनः स्याद्वर्षे हरिर्यद्भजतां शंतनोति २८ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ जंबूद्वीपस्य च राजन्नुपद्वीपानष्टौ हैक उपदिशंति सगरात्मजैरश्वान्वेषण इमां महीं परितो निखनद्विरुपकल्पितान् २९

कल्पायुषामपि पुनर्भवात् भारते वर्षे तत्र क्षणाद्युषोवरम् यतः क्षणात् सर्वत्यक्ता हरेः पदं याति २३ अयं इंद्रलोकोऽपि न सेव्यताम् कुतः यत्र विष्णुकथान् २४ भारते नृजातिप्राप्य ये मोक्षाय नयतेन् ते बंधनं याति २५ नः स्वर्गसुखावशेषितं पुण्यं चेत् तर्हि भारते खंडे जन्मास्तु यत्र हरिः भजतां शंतनोति २६ २७ २८ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ हे राजन् जंबूद्वीपस्य अष्टौ उपद्वीपानि सगरात्मजैः अश्वान्वेषणे पृथ्वीं निखनद्विः कल्पितानि २९

भा०पं०

॥ ३९ ॥

३० (हेभारतोत्तमपारोक्षिक) ३१ इतिपंचमस्कंधेटीकायांएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ विशेषज्ञादिष्वद्वीपस्थितिमाहसहार्णवेः । लोकालोकस्थितिर्चातर्बहिर्भागादिमानतः ॥ १ ॥
(प्रमाणभियता । लक्षणं चिह्नं । संस्थानं सन्निवेशः) १ तावताक्षरयोजनविस्तारेणपरिक्षिप्तः परितोवेष्टितः । (यथामेरुर्जंबूद्वीपेनपरिवेष्टितस्तथा । एवंलवणोदधिरापिद्विलक्ष्यत्रि
स्तारेणलक्षद्वीपेनपरिक्षिप्तः परिवेष्टितः । यत्रद्वीपेऽज्ञोदृक्षविशेषउत्थितः । जंबूप्रमाणः अधिसहस्रयोजनप्रमाणः) उपास्तोतिष्ठति । आकलय्यसमर्प्य २ अभिज्ञाताः प्रसिद्धाः
सप्तैव । अन्येष्वपर्वतानद्यश्चसहस्रशः संतीत्यर्थः । मानसोत्तरस्यमंडलाकारत्वात्केरेतेषुपुष्पादिपंचद्वीपेषुवर्षाद्रयस्तिर्यग्प्रेक्षाकाराउभयतोऽन्विस्पृशइतिगम्यते अन्यथासप्ताभिः
सप्तवर्षविभागासंभवात् । वेष्णवेवर्षाणांपूर्वादिक्रमोक्तेश्च । ३ (सेतुशैलामर्षादागिरयः) जलोपस्पर्शनेनविधूतरजस्तमश्चयेषाम् । हंसादयोब्राह्मणादिस्थानीयाः वर्षाः । विबुधो

तद्यथास्वर्णप्रस्थश्चंद्रशुक्लआवर्तनोरमणकोमंदरहरिणः पांचजन्यसिंहलोलंकेति ३० एवंतवभारतोत्तमजंबूद्वीपवर्षविभागोयथोपदेशमुपवर्णितइति ३१
इतिश्री भा०म०पं०स्कंधेजंबूद्वीपवर्णनं नामएकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ अतःपरंलक्षादीनांप्रमाणलक्षणसंस्थानतोवर्षवि
भागउपवर्ण्यते १ जंबूद्वीपोयथावत्प्रमाणविस्तारस्तावताक्षरोदधिनापरिवेष्टितोयथामेरुर्जंबूद्वीपेनलवणोदधिरपिततोद्विगुणविशालेनलक्षारूपेणपरि
क्षितोयथापरिखावात्पवनेनप्लक्षोजंबूप्रमाणोद्वीपाख्याकरोहिरण्मयउत्थितोयत्राग्निरुपास्तेसप्तजिह्वस्तस्याधिपतिः प्रियव्रतात्मजइध्माजिह्वः स्वद्वीपं
सप्तवर्षाणिविभज्यसप्तवर्षनामभ्यआत्मजभ्यआकलय्यस्वयमात्मयोगेनोपरराम २ त्रिवंशस्यसुभद्रंशांतक्षेमममृतमभयमितिषाणितेषुगिरयोनयश्च
सप्तैवाभिज्ञाताः ३ मणिकूटोवज्रकूटइंद्रसेनोज्योतिष्मान्सुपर्णोहिरण्यवोमेघमालइतिसेतुशैलाः अरुणानृम्णागिरसीसावित्रीसुप्रभाताऋतंभरासत्यं
भराइतिमहानद्यःयासांजलोपस्पर्शनावधूतरजस्तमसोहंसपतंगोर्ध्वायनसत्यांगसंज्ञाश्चत्वारोवर्णाः सहस्रायुषोविबुधोपमसंदर्शनप्रजननाः स्वर्गद्वारंत्रय्या
विद्ययाभगवंतंत्रयीमयंसूर्यमात्मानंयजंते ४

यथास्वर्णप्रस्थः १ चंद्रशुक्लः २ आवर्तनः ३ रमणकः ४ मंदरहरिणः ५ पांचजन्यः ६ सिंहलः ७ लंकेति ८ ३० एवंतव हेभारतोत्तम जंबूद्वीपवर्षविभागोयथोपदे
शउपवर्णितइति ३१ इतिपंचमेएकोनविंशः ॥ १९ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ अतःपरं लक्षादिद्वीपानां प्रमाणलक्षणसंस्थानतो वर्षविभागः उपवर्ण्यते १ जंबूद्वीपोयं
लक्षयोजनपरिमाणः तावताक्षरोदधिनापरिवेष्टितः एवंपूर्वस्मात्उत्तराद्विगुणाः अतःपरंलक्षयोजनाभितोऽक्षद्वीपः तावन्मानेनइक्षुरसोदेनवेष्टितः तत्रापिद्वीपाख्याकर
जंबूप्रमाणः ३१ अस्ति तत्रहिरण्मयः अग्निः तिष्ठतितस्य अधिपतिः प्रियव्रतपुत्रः इध्मजिह्वः सःस्वद्वीपवर्षाणिसप्तधाविभज्यवर्षनामभ्यः पुत्रेभ्यः अदात् स्वयंचयोगेन
उपरराम २ वर्षपुत्रनामानि शिवं यशस्यं सुभद्रं शांतं क्षेमं अमृतं अभयमितिषाणितेषुवर्षेषुगिरयःनद्यश्चसप्तैव ३ मणिकूटः वज्रकूटः इंद्रसेनः ज्योतिष्मान् सुपर्णः
हिरण्यवोः मेघमालः इतिसप्तगिरयः अरुणा नृम्णा आगिरसी सावित्री सुप्रभाता ऋतंभरा सत्यंभरा एवंसप्तमहानद्यः यासांजलोपस्पर्शनावधूतरजस्तमसः हंसः पतंगः
अर्ध्याभिनः सत्यांगः एतेचत्वारोवर्णाः सहस्रायुषः तेत्रय्याविद्ययासूर्यरूपंहरिभजंते ४

अ०

॥ २० ॥

॥ ३९ ॥

विगीता अपि द्वीपमंत्राव्याख्यायंते । प्रत्नस्य पुराणपुरुषस्य विष्णोर्द्वयं रूपं सूर्यं हि शरणं ब्रजे । कथं भूतम् । सत्यादानामात्मानं अधिष्ठाता रम् । तत्र सत्यमनुष्ठीयमानो धर्मः ऋतुमयी यमाणा धर्मः । ब्रह्मणः तद्बोधकस्य वेदस्य अमृतस्य शुभफलस्य मृत्योः अशुभफलस्य ५ (इन्द्रियं इन्द्रियपाटवं । ओज आदयः सामर्थ्यविशेषाः । औत्पत्तिकी सहजा संवेषां विशेषेण साधारण्येन) ६ (यथा प्लक्षद्वीपः स्वसमानेनावृतस्तथा शाल्मली द्वीपः सुरोदेन परिवृत्तेऽपरितोषहिरस्तीत्यर्थः) ७ ' सुपर्णो सिगरुत्मान् त्रिवृते शिरः' इत्यादि श्रुतेः । छंदोभिः स्वावयवभूतैः श्रीविष्णुस्तौतीति छंदस्तुतस्य (पतत्रिराजस्य) गरुडस्तनिलयं स्थानम् । सा शाल्मली (तस्य) द्वीपस्य हूतयेव्यपदेशाय (यत्र शाल्मली समुत्पन्ना वर्तते स द्वीपः शाल्मली इति) ८ ९ १० (तेषां सुतानां नामानीव नामानियंता तानि । वेदेन यजंते वेदपाठेनोपासते) ११ स्वर्गोभिः स्वरश्मिभिः अंधः अन्नं । सोमो नः राजा अस्तु आभिमुख्येन भवतु ह्रस्वपाठेन विवक्षया संध्यभावः १२ एवं सुरोदाद्वहिर्घृतो देनावृतः कुशद्वीप इत्यन्वयः । (देवकृत इत्यर्थे शिरेण विहितः पूर्णः शाल्मलीयथा सुरोदेनावृतस्तथा) स्वशष्पाणि (स्वबालनृगा नि) निजकोमलशिक्षाः (इत्यर्थः) तेषां रोचिषा १३ १४

प्रत्नस्य विष्णोरूपं यत्सत्यस्य तस्य ब्रह्मणः अमृतस्य च मृत्योश्च सूर्यमात्मानममीमहीति ५ छक्षादिषु पंचसु पुरुषाणामायुरिन्द्रियमोजसहो बलं बुद्धिर्विक्रम इति च सवेषामौत्पत्तिकी सिद्धिरविशेषेण वर्तते ६ छक्षः स्वसमानेन सुरोदेनावृता यथा तथा द्वीपोऽपि शाल्मली द्विगुणविशालः समानेन सुरोदेनावृतः परिवृत्ते ७ यत्र ह वै शाल्मली प्लक्षायामायस्यावाव किल निलयमाहुर्भगवतश्छंदःस्तुतः पतत्रिराजस्यमाद्वीपहूतयेऽपलक्ष्यते ८ तद्वीपाधिपतिः प्रियव्रतात्मजो यज्ञबाहुः स्वपुत्रेभ्यः सप्तभ्यस्तन्नामानि सप्तवर्षाणि व्यभजत्सुरोचनं सौमनस्यं रमणकं देववर्षं पारिभद्रं आप्याय नमविज्ञातमिति ९ तेषु वर्षाद्र्योनयश्च सप्तैवाभिज्ञाताः स्वरसः शतशृंगो वामदेवः कुंदो मुकुंदः पुष्पवर्षः सहस्रश्रुतिरिति अनुमतिः सिनीवाली सरस्वती कुहू रजनी नंदा राकेति १० तद्वर्षपुरुषाः श्रुतधरः वीर्यधरः वसुधरः इषंधरः भगवंतं सोमं वेदेन यजंते ११ स्वर्गोभिः पितृदेवैर्भ्यो विभजन् कृष्णशुक्लयोः ॥ प्रजानां सर्वांसां राजांश्च सोमो न आस्त्विति १२ एवं सुरोदाद्विस्तृतिगुणः समानेनावृतो घृतो देनयथा पूर्वः कुशद्वीपो यस्मिन् कुशस्तं वो देवकृतस्तद्वीपाख्याकरो ज्वलन इवापरः स्वशष्परोचिषादिशो विराजयति १३ तद्वीपाधिपतिः प्रियव्रतो राजन् हिरण्यरेतो नाम स्वं द्वीपं सप्तभ्यः स्वपुत्रेभ्यो यथाभागं विभज्य स्वयंतप आतिष्ठ तव सुवसुदान दृढरुचिनाभिगुप्तस्तुत्यवत विविक्तशमदेवनामभ्यः १४

५ छक्षादिषु पंचसु पुरुषाणां आयुः इन्द्रियं ओजः सहः बलं प्रक्रामः सर्वेषां औत्पत्तिकी सिद्धिर्वर्तते ६ अतः परं शाल्मली द्वीपः पूर्वस्मात् द्विगुणः तावन्मानेन सुरोदेन वंष्टितः ७ यत्र शाल्मली वृक्षोस्ति द्वीपाख्याकरः यस्मिन् गरुडानिलयमाहुः ८ तद्वीपाधिपतिः प्रियव्रतपुत्रो यज्ञबाहुः स्वं द्वीपं सप्तधा कृत्वा पुत्रेभ्यः अदात् सुरोचनं सौमनस्यं रमणकं देववर्षं पारिभद्रं आप्याय नमविज्ञातं ७ । ९ । तत्र पर्वताः स्वरसः शतशृंगः वामदेवः कुंदः कुमुदः पुष्पवर्षः सहस्रश्रुतिः ७ नयश्च सप्त अनुमतिः सिनीवाली सरस्वती कुहूः रजनी नंदा राकेति ७ । १० तद्वर्षपुरुषाः श्रुतधरः वीर्यधरः वसुधरः इषंधरः भगवंतं सोमं वेदेन यजंते ११ १२ ततः कुशद्वीपः अष्टलक्ष्यो जनः तावता घृतो देन आवृतः तत्र द्वीपाख्याकरः कुशस्तं वोस्ति १३ यत्र द्वीपाधिपतिः प्रियव्रतपुत्रो हिरण्यरेताः स्वं द्वीपं सप्तधा कृत्वा पुत्रेभ्यः अदात् वसुः १ वसुदानः २ दृढरुचिः ३ नाभिगुप्तः ४ स्तुत्यव्रतः ५ विभक्तः ६ वामदेवः ७ इति १४

भा० पं०

॥४०॥

१५ १६ हेजातवेदस्त्वंसाक्षात्परस्यब्रह्मणोहरेर्हव्यवाद् असि (हविर्नेतासि) अतः (पुरुषस्यहरेरंगभूतानाम्) देवानांयज्ञेनपुरुषमेवयज । अंगानांनान्नादत्तम् (हविः पुरुषाय) अंगिनेसमर्पयेत्यर्थः १७ उपरुतोवेष्टितः यथाकुशद्वीपोऽष्टतोदेनवृतः १८ गुहस्यकार्तिकेयस्यप्रहरणेन (शक्त्याख्येन) आयुधेनउन्मथिताः (पीडिताः) नितंबाः कुंजानिच (लतादिपिहितोदराणिस्थलानि) यस्य १९ (रिक्त्यादानपुत्रान्) स्वयंभगवान्ज्ञानी । परमकल्याणंयशोयस्यतस्य । २० २१ आपोमयंअम्भयंदेवम् २२ हेआपः पुरुषवीर्याः ईश्वराल्लब्धसामर्थ्याः स्थभवय । अतएवभूर्भुवः स्वः त्रैलोक्यंपुनस्त्यः ताः भवत्योनोऽस्माकंस्पृशतांस्पर्शनंकुर्वतां (आचमनादिनासेवमानानाम्) भुवः शरीराणिपुनंतुयतआत्मनास्वरूपेणैवअमीवग्रीः पापहन्त्र्यः २३

तेषांवर्षेषुसीमागिरयोन्यश्चाभिज्ञाताःसप्तसप्तैवचक्रश्चतुःशृंगःकपिलश्चित्रकूटोदेवानीकऊर्ध्वरोमाद्रविणइतिरसकुल्यामधुकुल्यामित्रविंदाश्रुतविंदादेवगर्भाघृतच्युतामंत्रमालेति १५ यासांपयोभिःकुशद्वीपौक्तसःकुशलकोविदाभियुक्तकुलकसंज्ञाभगवंतंजातवेदस्वरूपिणंकर्मकौशलेनयजंते १६ परस्यब्रह्मणः साक्षाज्जातवेदोसिहव्यवाद् ॥ देवानांपुरुषांगानांयज्ञेनपुरुषंयजेति १७ तथाघृतोदाद्वहिःकौचद्वीपोद्विगुणःस्वसमानेनक्षरिदेनेपारितउपरुतोवृतोयथा कुशद्वीपोऽष्टतोदेन ॥ यस्मिन्कौचोनामपर्वतराजोद्वीपनामनिर्वर्तकआस्ते १८ योसौगुहप्रहरणोन्मथितानितंबकुंजोपिक्षीरोदेनासिच्यमानोभगवतावरुणेनाभिगुघोविभयोबभूव १९ तस्मिन्नपिप्रेत्यव्रतोघृतपृष्ठोनामाधिपतिःस्वेद्वीपेवर्षाणिसप्तविभज्यतेषुपुत्रनामसुसप्तारिकथादान्वर्षपान्निवेश्यस्वयंभगवान्भगवतःपरमकल्याणयशसआत्मभूतस्यहरेश्चरणारविंदमुपजगाम २० आमोमधुरुहोमेघपृष्ठसुधामाभ्राजिष्ठोलोहितार्णोवनस्पतिरितिघृतपृष्ठसुतास्तेषांवर्षगिरयःसप्तसप्तैवन्यश्चाभिख्याताःशुक्लोवर्धमानोभोजनउपवर्हिणोनंदोनंदनःसर्वतोभद्रइतिअभयाअमृतौघाआर्यकातीर्थवतीवृत्तिरूपवतीपावित्रवतीशुक्लेति २१ यासामंभःपवित्रममलमुपधुंजानाःपुरुषऋषभद्रविणदेवकसंज्ञावर्षपुरुषाआपोमयंदेवमपांपूर्णंनजलिनायजंते २२ आपःपुरुषवीर्याःस्थपुनंतोर्भूर्भुवःसुवः ॥ तानः पुनीतामीवग्रीःस्पृशतामात्मनाश्रुवइति २३

तत्रसीमाचलाः सप्त चक्रः १ चतुःशृंगः २ कपिलः ३ चित्रकूटः ४ देवानीकः ५ ऊर्ध्वरोमा ६ द्रविणः ७ इति नद्यः रसकुल्या १ मधुकुल्या २ मित्रविंदा ३ श्रुतविंदा ४ देवगर्भा ५ घृतच्युता ६ मंत्रमाला ७ इति १५ तत्रवर्णाःकुशः १ कोविदः २ अभियुक्तः ३ कुलकसंज्ञइति एतेअग्निरूपंदेवयजंते १६ १७ ततःषोडशलक्षयोजनः कौचद्वीपः तावताक्षीरोदेन आवृतः यत्रकौचपर्वतोद्वीपारूपाकरोऽस्ति १८ १९ तत्रापिप्रियव्रतपुत्रः घृतपृष्ठः स्वद्वीपंसप्तधा विभज्य पुत्रेभ्यः अदात् २० आमः १ मधुरुहः २ मेघपृष्ठः ३ सुधामा ४ आजिष्ठः ५ वनस्पतिः ६ लोहितार्णः ७ इति तत्रसीमाचलाः ७ शुक्लः १ वर्धमानः २ भोजनः ३ उपवर्हणः ४ नंदः ५ नंदनः ६ सर्वतोभद्रः ७ इति नद्यः ७ अभया १ अमृतौघा २ आर्यका ३ तीर्थवती ४ रूपवती ५ पवित्रवती ६ शुक्लाइति ७ । २१ तत्रवर्णाः ४ पुरुषः १ ऋषभः २ द्रविणः ३ देवकः ४ इति तेचसदावरुणं देवंअंजलिनायजंते २२ २३

अ०

॥२०॥

॥४०॥

दशमोऽंशः स एवोदकं यस्य (तेन परीतः आवृतः) यस्य चर्णान्वितः सरस्पर्शानिबिहर्मदुस्पर्शानिसशाकोनामवृक्षविशेषः (स्वदीपस्याख्याकरः) २४ (पुत्रनामानिपुत्रनामसदृशनामानि) २५ २६ २७ आत्मकेतुभिः प्राणादिवृत्तिभिः (स्फुटं दृश्यमानमिदमित्यर्थः । बद्धा यद्वशेवर्तमानान्नः अस्मान्प्रातु) २८ ज्वलनशिखावत्कमलानांकनकपत्राणामयुतानामयुतानियस्यतत् (देवानामहोरात्राभ्यां उत्तरदक्षिणायनाभ्यामित्यर्थः) २९ (भगवत्कर्मशीलः भगवद्भक्तिनिष्ठः) ३० ३१

एवंपुरस्तात्क्षीरोदात्परित उपवेशितः शाकद्वीपोद्वात्रिंशलक्षयोजनायामः समानेन च दधिभंडोदेन परीतो यस्मिन् शाकोनाममहीरुहः स्वक्षेत्रव्यपदेशको यस्य महामासुरभिगंधस्तं द्वीपमनुवासयति २४ तस्यापि प्रियव्रत एवाधिपतिर्नाम्ना मेधातिथिः सोऽपि विभज्य सप्तवर्षाणि पुत्रनामानि तेषु स्वात्मजान् पुरोजवमनोजवपवमानधूम्रानीकचित्ररेफवद्वरूपविश्वधारसंज्ञान्निधाया धिपतीन् स्वयं भगवत्यनंत आवेशितमतिस्तपोवनं प्रविशेत् २५ एतेषां वर्षमर्यादागिरयो नद्यश्च सप्तसैव ईशान उरुगंगविलभद्रः शतकेसरः सहस्रस्रोतो देवपालो महानस इति अनघाऽऽयुर्दा उभयस्पृष्टिः पराजिता पंचपदी सहस्रधुतिर्निजधृतिरिति २६ तद्वर्षपुरुषाः ऋतव्रतसत्यव्रतदानव्रतानुव्रतनामानो भगवंतं वाग्यात्मकं प्राणायामविधूतं रजस्तमसः परमसमाधिनायजंते २७ अंतःप्रविश्य भूतानि यो विभर्त्यात्मकेतुभिः ॥ अंतर्यामीश्वरः सः क्षात्पातु नो यद्वशे स्फुटम् २८ एतमेव दधिभंडोदात्परतः पुष्करद्वीपस्ततो द्विगुणायामः समंतत उपकल्पितः समानेन स्वादूदकेन समुद्रेण वहिरावृतो यस्मिन् बृहत्पुष्करं ज्वलनशिखामलकनकपत्रायुतायुतं भगवतः कमलासनस्याध्यासनं परिकल्पितम् २९ तद्वीपमध्ये मानसोत्तरनाभे क एवावाचीनपराचीनवर्षयोर्मर्यादाचलोऽयुतयोजनोच्छ्रायायामोयत्र तु चतसृषु दिक्षु चत्वारिपुराणि लोकपालानामिन्द्रादीनां यदुपरिष्ठात्सूर्यरथस्य मेरुं परिभ्रमतः संवत्सरात्मकं चक्रं देवानामहोरात्राभ्यां परिभ्रमति ३० तद्वीपस्याप्यधिपतिः प्रियव्रतो वीतिहोत्रो नाभैतस्यात्मजौ रमणकथातकिनामानौ वर्षपतीनि युज्यस्वयं पूर्वजवद्भगवत्कर्मशील एवास्ते ३१

ततः शाकद्वीपः द्वात्रिंशलक्षयोजनः तावन्मानेन दधिभंडोदेन आवृतः यत्र शाकवृक्षः द्वीपाख्याकरोस्ति २४ तत्रापि प्रियव्रतपुत्रो मेधातिथिः स्वं द्वीपं सप्तधा कृत्वा पुत्रेभ्यः अदात् पुरोजवः १ मनोजवः २ पवमानः ३ धूम्रानीकः ४ चित्ररेफः ५ वद्वरूपः ६ विश्वधारः ७ इति ॥ २५ ॥ तत्र समापर्वताः सप्त ईशानः १ उरुगंगः २ विलभद्रः ३ शतकेसरः ४ सहस्रस्रोतः ५ देवपालः ६ महानस इति नद्यः अनघा १ आयुर्दा २ उभयस्पृष्टिः ३ अपराजिता ४ पंचपदी ५ सहस्रधुतिः ६ निजधृतिः ७ इति २६ तद्वर्षपुरुषाः ऋतव्रतः १ सत्यव्रतः २ दानव्रतः ३ अनुव्रतः ४ वाग्यात्मकं भगवंतं समाधिनायजंते २७ २८ ततः पुष्करद्वीपः चतुःषष्टिलक्षयोजनः तावता स्वादूजलोदेनावृतः तत्र बृहत्पुष्करं कमलासनस्य आसनं परिकल्पितं तद्वीपमध्ये मानसोत्तरनामा एकः शैलः अयुतयोजनोच्छ्रायः यत्र चतुर्दिक्षु इंद्रादीनां चतस्रः पुर्यस्तंति तदुपरि सूर्यरथचक्रं भ्रमति ३० यत्र प्रियव्रतपुत्रो वीतिहोत्रः स्वं द्वीपं द्विधा विभज्य रमणकथातकिनामभ्यां पुत्राभ्यां ददौ स्वयं च भगवत्कर्मशीलः आस्ते ३१

118911

अ०

॥२०॥

۱۱۸۹۱۱

भगवानां स्वविभूतीनां स्वांशभूतानां महेंद्रादीनां च विविधवीर्योपबृंहणाय सकललोकस्वस्तये च भगवन्तस्मिन् तद्व्यवस्थः । किं कुर्वन् आत्मनः स्वस्य यद्विशुद्धं सत्त्वं तत्संसार
 आविष्कुर्वन् । कीदृशं धर्मज्ञानादीन् यष्टमहासिद्धयश्चोपलक्षणं यस्य तत् । दोर्दण्डैरुपलक्षितः सन् महाविभूतेः परमेश्वरस्य पतित्वादेक्यैवमूल्यां (सर्वलोककल्याणाय)
 समंतादास्ते ४० नन्वन्तर्यामिणा अंतस्थेनैव सर्वं कर्तुं शक्यं किंतस्य बहिःसमंतादवस्थानेनेत्याशंक्यतस्यार्थं स्वयमेव व्याचष्टे । आत्मने यथा विरचिता या विविधालोकयात्रा
 तस्या गोपीधायरक्षणाय एष भगवान् एव भूतविभूतिभिः सह आकल्पं प्रलयपर्यंतं वेपंगतः लीलया प्राप्तः इति समंतादास्ते इत्यस्यार्थः ४१ धामे रुलोकालोकयोरन्तरविस्तारएतेन लोका
 लोकाचलाद्वाहिर्यत् अलोकपरिमाणं (तच्च व्याख्यातम् । तद्धि) मेरोरेकतः सार्धद्वादशकोट्यः । ततो लोकालोकात् अलोकाद्वापरस्तात् विशुद्धां द्विजपुत्रानयने अर्जुनस्य श्रीकृष्णेन
 प्रदर्शिताम् ४२ निस्तरेणोक्तं ब्रह्मांडमानं सर्वतोऽपि निरूपयति । अंडमध्यगतः किंतन्मध्यं तदाह । द्यावाभूम्योः पूर्वोत्तरकपालयोर्यदन्तरमध्यस्थानं । सर्वतः पंचविंशतिकोट्यः स्युः ४३
 अंडमध्यावस्थाने कारणतन्नामनिर्वचनेनाह मृते अचेतने एष सूर्यो वैराजरूपेण यस्मात्... स्मान्मार्तडइति व्यपदेशः । यद्वा यद्य
 याहिरण्यां तस्मद्भवो विरिच्यो हिरण्यगर्भ उच्यते तथेति) ४४ किंच सूर्ये नैव विभज्यते दिशः संअन्तरिक्षं भिदा अन्योऽपि विभागः स्वर्गापवर्गौ भोगमोक्षदेशौ रसौ कांसि अतलादीनि । ४५
 उपासनार्थमाह । देवादीनां सूर्य आत्मा दृगीश्वरः नेत्राधिष्ठाता च ४६ ॥ ॥ इति पंचमस्कंधे टीकायां विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥

तेषां स्वविभूतीनां लोकपालानां च विविधवीर्योपबृंहणाय भगवान् परममहापुरुषो महाविभूतिपतिरन्तर्याम्यात्मनो विशुद्धसत्त्वं धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्याद्यष्टमहासि
 द्ध्युपलक्षणं विष्वक्सेनादिभिः स्वपार्षदप्रवरैः परिवारितो निजवरायुधोपशोभितैर्निजभुजदंडैः संधारयमाणस्तस्मिन् निरिवरे समंतात् सकललोकस्वस्तय आ
 स्ते ४० आकल्पमेवं वेपंगत एष भगवान् आत्मयोगमायया विरचितविविधलोकयात्रागोपीधायेत्यर्थः ४१ योतविस्तारएतेन ह्यलोकपरिमाणं च व्याख्यातं यद्वा
 हिलोकालोकाचलात्ततः परस्ताद्योगेश्वरगतिविशुद्धामुदाहरन्ति ४२ अंडमध्यगतः सूर्यो द्यावाभूम्योर्यदन्तरम् ॥ सूर्योऽङ्गोलयोर्मध्ये कोट्यः स्युः पंचविंशतिः
 ४३ मृतेऽणु एतस्मिन् यदभूत्ततो मार्तडइति व्यपदेशः हिरण्यगर्भ इति याद्विरण्यां डसमुद्रवः ४४ सूर्येण हि विभज्यते दिशः खंद्यौर्महीभिदा ॥ स्वर्गापवर्गौ नरका
 रसौ कांसि च सर्वशः ४५ देवतिर्यङ्मनुष्याणां सरीसृपसवीरुधाम् ॥ सर्वजीवनिकायानां सूर्य आत्मा दृगीश्वरः ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे भुव
 नकोशवर्णने समुद्रद्वीपवर्षसन्निवेशपरिमाणलक्षणो विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥

तरि मन्पर्वते लोकक्षणाय आकल्पं भगवान् आस्ते ४० एतेन ह्यलोकपरिमाणं च व्याख्यातम् ततः लोकालोकात् अलोकाद्वापरतः योगेश्वराणां विशुद्धां द्विजपुत्रानय
 नेर्जुनस्य श्रीकृष्णेन दर्शितामुदाहरन्ति ४२ ४२ अंडमध्यगतः सूर्यो द्यावाभूम्योर्यदन्तरम् सूर्योऽङ्गोलयोर्मध्ये कोट्यः स्युः पंचविंशतिः ४३ ४४ सूर्येण हि विभज्यते दिशः
 खंद्यौर्महीभिदा स्वर्गापवर्गनरकारसौ कांसि च सर्वशः ४५ देवतिर्यङ्मनुष्याणां सरीसृपसवीरुधाम् सर्वजीवनिकायानां सूर्य आत्मा दृगीश्वरः ४६ इति पंचमस्कंधे विंशः ॥ २० ॥

एवमध्यायविंशत्यासूयार्दानिरूपिता । अतः परं व्युत्पत्त्यादापालनं त्रिभिर्निरूप्यते ॥ १ ॥ एकविंशतरेः कालचक्रेण प्रमत्तोन्वहम् । स्वगत्याराशिसंचारैर्लोकयात्रा निरूप्यते ॥ २ ॥ एतावा
नविस्तारेण कोट्यः पंचाशत् । उत्सेधेन पंचविंशतिः (संनिवेशः । विन्यासविस्तारइत्यर्थः) १ द्विदलयोर्मध्येययैकस्यमानेन अपरस्यमानमुपदिश्यते तद्वत् ने अंतरेण तयोर्मध्येतदुभय
संधितं ताभ्यामुभयतः संलग्नम् २ उदगयनादिसंज्ञाभिर्भेदक्षिप्रसमगतिभिर्यथाकालमारोहणादिस्थानेष्वारोहणाद्यभिपद्यमानो मकरादिष्वहोरात्राणि दीर्घह्रस्वसमानानि विधत्ते ३
तत्प्रपंचयति यदेति । अत्यंतवैषम्याभावात्समानानीत्युक्तं । सर्वथा साम्यं त्वेकस्यैवाहोरात्रस्य । यद्यपि वृषभमभिधुनयोरेवाहोरात्रादिः कर्कटादिषु हासः तथापि रात्र्यपेक्षया अधिकत्वाद्बर्धत
इत्युक्तं । एतं रात्रिवृद्धावपि दिनापेक्षया हसंतीत्युक्तम् । मासिमास्यैकैकाघटिकेति स्थूलदृष्टोक्तम् (सोऽर्धं तु गणितग्रंथोक्तचरसाधनेन तत्तद्वेरोपपत्त्युक्तदृष्टव्यम्) दृष्टिहासयोः प्रति
मासम् (प्रतिदेशं) वैषम्या (त्रसर्वथैकरूप्यम्) ४ विपर्ययाणीति अहानि न्यूनानिरात्रयोऽधिका इत्यर्थः ५ तद्वद्विहासकालमाह यावदिति ६ एवंभेदादिगतिभिः नवकोट्यइति मेरो
रुमयतो मानसोत्तरस्यां तद्विस्तारेण पंचदशलक्षाधिककोटिप्रत्यपरिमितेनेदं परिमंडलमानमुब्रज्यम् । एवं पंचदशभिर्घटिकाभिरित्यादिष्वपित्रैराशिकगणितेन तत्तन्मानमुब्रज्यम् । अत्रापे
क्षितो विशेषः पुराणांतरादवगतव्यः । तत्रारोहणादिस्थानानि त्रापुराणे दर्शितानि । सर्वग्रहाणां त्रीण्येव स्थानानि द्विजसत्तमाः । स्थानं जरद्वयं मध्यं तथैरावतमुत्तरम् । वैश्वानरं दक्षि

॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ एतावानेव भूवल्यस्य सन्निवेशः प्रमाणलक्षणतो व्याख्यातः एतेन हि दिवोमंडलमानं तद्विदुः उपदिशंति १ यथा द्विदलयोर्निष्पावादीनां
ते अंतरेणांतरिक्षंतदुभयसंधितम् २ यन्मध्यगतो भगवांस्तपतां पतिस्तपन आतपेन त्रिलोकीं प्रतपत्य वभासयत्यात्मभासास एष उदगयनदक्षिणायनवैषुवत
संज्ञाभिर्माद्यशैष्यसमानाभिर्गतिभिरारोहणावरोहणसमानस्थानेषु यथासवनमभिपद्यमानो मकरादिपुराशिष्वहोरात्राणि दीर्घह्रस्वसमानानि विधत्ते ३ यदामे
षतुल्योर्वर्तते तदाहोरात्राणिसमानानि भवंति यदा वृषभादिषु पंचसुचराशिषु चरति तदाहान्येव वर्द्धते ह्रसति च मासिमास्यैकैकाघटिकारात्रिषु ४ यदा वृश्चिका
दिषु पंचसुवर्तते तदाहोरात्राणि विपर्ययाणि भवंति ५ यावदक्षिणायनमहानि वर्द्धते यावदुदगयनं सत्रयः ६ एवं नवकोट्य एकपंचाशलक्षणाण्योजनानां मानसो
त्तरगिरिपरिवर्तनस्योपदिशंति ॥ तस्मिन् नैर्द्रीपुरी पूर्वस्मान् मेरोर्देवधानीनाम दक्षिणतो याम्यांसंयमनीनाम पश्चाद्द्वारुणीनिम्लोचनीनाम उत्तरतः सौम्यां
विभावरनीनाम तासूदयमध्याह्नास्तमयनिशीथानीति भूतानां प्रवृत्तिनिवृत्तिनिमित्तानि समयविशेषेण मेरोश्चतुर्दिशम् ७

श्रीशुक उवाच ॥ एतावानेव भूवल्यस्य सन्निवेशो व्याख्यातः एतेन हि दिवोमंडलमानं तद्विदुः उपदिशंति १ यथा द्विदलयोः निष्पावादीनां तदुभयसंधितं अंतरेक्षं ज्ञेयम् २
अंडमध्यगतः सूर्यः त्रिलोकीं अवभासयति तपति च सः सौम्ययाम्यायनावैषुवसंज्ञाभिः माद्यशैष्यसमानाभिर्गतिभिः उच्चनीचसमस्थानेषु प्रातःसन् मकरादिपुराशिषु
अहोरात्राणि दीर्घह्रस्वसमानतया विधत्ते ३ तत्र यदा वृषभादिषु चराशिषु चरति तदा अहानि वर्द्धते ह्रसति च मासिमास्यैकैकाघटिकारात्रिषु ४ यदा वृश्चिकादिपंचसुचरति
तदा अहानि न्यूनानि रात्रयोऽधिकाः भवंति ५ यदामेषतुल्योर्वर्तते तदा दिनरात्रयः समाना भवंति ६ किंच मेरोः पूर्वतः मानसोत्तरपर्वते देवधानीनाम ऐंद्रीपुरी वर्तते दक्षिणतो
याम्यांसंयमनी पश्चाद्द्वारुणी निम्लोचनी उत्तरतः दैव्यानि स्युः उदयमध्याह्नास्तमयनिशीथानीति भूतानां प्रवृत्तिनिवृत्तिनिमित्तानि समयविशेषेण मेरोश्चतुर्दिशम् ७

नतेति निर्दिष्टमिह तत्त्वतः” इति तदेवमध्यमोत्तरदक्षिणमार्गत्रयप्रत्येकं त्रीणीत्रयेणात्रैवाभियते त्रिमिस्त्रिभिरश्विन्यादिनक्षत्रैः नक्षत्रैश्च मनेष्वपि रावति केत्युत्तरमार्गे त्रीणीत्रयम् । आषा
भीमोवीथीज्वरद्वीचेतिवैष्णवतेमध्यममार्गे त्रीणीत्रयम् । अजवीथीमृगवीथीवैश्वानरीचेतिदक्षिणमार्गे त्रीणीत्रयम् । तदप्युक्तं तत्रैव । “अश्विनीकृतिकायाम्यानागवीथीतिशब्दिता । रोहि
ष्यार्द्रा मृगशिरो गजवीथ्यभिधीयते । पुष्याश्लेषातथादित्यावीथीचैरावतीस्मृता । एतास्तु त्रीण्ययस्तिस्त्रोत्तरमार्गोऽप्युच्यते । तथा द्वे चापि फल्गुन्यामघाचैर्वाषमीमता । हस्ताश्रितातथा
स्वातीगोवीथीतितुशब्दिता । ज्येष्ठाविशाखानुराधावीथीजारद्वीमता । एतास्तु त्रीण्ययस्तिस्त्रोत्तरमध्यममार्गोऽप्युच्यते । मूलाषाढोत्तराषाढा अजवीथ्यभिधीयते । श्रवणंचनिष्ठाकृत्तार्गो
शतभिषक्तया । वैश्वानरीमाद्रपदेरेवतीचैवकीर्तिता । एतास्तु त्रीण्ययस्तिस्त्रोदक्षिणमार्गोऽप्युच्यते” इति अत्रयाम्यामरणी । आदित्या अदितिदेवताकापुनर्वसुः (शतभिषक्तुत्तरा)
मार्गो मृगवीथीत्यर्थः एवं स्थिते उत्तरायणे ध्रुवेण युगाक्षकोटिनिबद्धवायुपाशद्वयाकर्षणेरथस्यारोहणम् । तदाभ्यन्तरमंडलप्रवेशो गतिमाद्यं चेति दिनवृद्धिः रात्रिहासश्च । दक्षिणायने च पाश
प्रेरणादवरोहणे वहिर्मंडलप्रवेशो गतिमाद्यं चेत्यहोरात्रयोर्विपर्ययः । वषुवते तु पाशसाम्यात् समभावस्यानेमध्यममंडलप्रवेशो गतिमाद्यं चेत्यहोरात्रयोः साम्यमिति तथा च पुराणांतरम् । “आ
रुध्येतेयदा तौ तु ध्रुवेण समधिष्ठितौ । तदाभ्यन्तरतः सूर्योऽभ्यन्तरे मंडलानि । ध्रुवेण मुच्यमानेन पुनरश्मियुक्तेन तु । तथैव बाह्यतः सूर्योऽभ्यन्तरे मंडलानिच” इति तदेतदुक्तं यदा भेषतुल्योरित्या
दिना । उदयास्तादिकं वक्तुमाह । तस्मिन्मानसोत्तरे मेरोः पूर्वतः ऐर्द्रीपुरी उपदिशंतीत्यनुषंगः । तासु पुरीषु उदयादीन्युपदिशंति । चतुर्दिशमित्युक्ते ये मेरोर्दक्षिणे देशे तेषामिन्द्राभ्य
पूर्वादयः । येषांश्च मेतेषां याम्यामारभ्य । ये उत्तरे तेषां वारुणीमारभ्य । ये पूर्वतः तेषां सौम्यामारभ्य । ये उत्तरस्यानां मेरुस्थानां (सर्वदक्षमध्याह्नसमय एवेत्यर्थः) सव्येनेति । नक्षत्राभिमुखतया स्मृताया
मेरुवामतः कुर्वन्नपि दक्षिणावर्तं प्रवाहाख्यवायुप्राम्यमाणज्योतिश्चक्रवशात्प्रत्यहं दक्षिणतः करोति । अतश्च क्रगतिवशात् अतिदूरतो मूलं प्रत्येव दर्शनमुदयः । आकाशमाकूटस्येव दर्श
नं मध्याह्नः भूमिप्रविष्टस्येव दर्शनं मस्तमयः ततो तीव्रदूरगमने निशीथ इति । समुद्रतीरस्थ दृष्ट्या च “अद्रचोऽप्यप्रातरुदेत्यपः सायं प्रविशतीति” श्रुतिव्यवहारो न वस्तुतः । तदुक्तं वैष्णवे
‘उदयास्तमये चैव सर्वकालं तु संमुखे । दिशास्वशेषास्तु यामैत्रेयाविदिशा सुच यैर्ब्रह्म यते भास्वान् सतेषामुदयः स्मृतः । तिरोमावंच्यत्रैतितत्रेवास्तमनं रवेः । नैवास्तमनमर्कस्य नोदयः सर्व
दासतः । उदयास्तमनाख्ये हि दर्शनं दर्शनं रवेः । शक्रादीनां पुरेतिष्ठन् स्पृष्टात्येष पुरत्रयम् । विकर्णो द्वौ विकर्णस्य स्त्रीन् कोणान् द्वे पुरे तथा’ इति अतएव तत्रैवोक्तम् । ‘तस्मादिश्युत्तरस्य विदि
वारात्रिस्तदेव हि । सर्वेषां द्वीपवर्षाणामेकस्मिन् रतः स्थितः” इति । यतो यत्र च यः पश्यति सैव तस्य प्राचीतस्य वामतो मेरुस्तिष्ठतीति । यथोक्तमुदयास्तमनाद्यनियमं दर्शयति यत्रोदेतीत्यादि
ना स्थंदेन स्वेदोद्गमेन । प्रस्वापयति निशीथं करोति (यत्र मध्याह्नस्तस्मान्न सूत्रनिपातेऽर्धरात्र इत्यर्थः ।) येतं समनुपश्येरन् प्रस्वापसमानसूत्रस्थाः (तेपितत्रगतेन पश्यंति तदानीं शी
थमनुभवन्तीत्यर्थः) ९ साधिकानि पंचविंशतिसहस्राधिकानि (देवधान्याः निर्गत्य संयमर्णो प्रवेक्ष्यन् पंचदशवटीभिः पादोनाष्ट्रिंशल्लक्षोत्तरकोटिद्वयमतिक्रामतीत्यर्थः । एवं चतुर्गु
णितान्येतानि एकपंचाशल्लक्षाधिकनवकोटिं संख्यानीति ज्ञातव्यं) १०

तत्रत्यानां दिवसमध्यंगत एव सदादित्यस्तपतिसव्येनाचलं दक्षिणेन करोति । यत्रोदेति तस्य हसमानसूत्रनिपाते निम्लोचति ॥ यत्र कचनस्पंदेनाभितप
तितस्यैष समानसूत्रनिपाते प्रस्वापयति तत्र गतं न पश्यंति येतं समनुपश्येरन् ९ यदा चैद्र्याः पुर्याः प्रचलति पंचदशवटिकाभिर्याम्यां सपादकोटिद्वयं योजना
नां सार्द्धं द्वादशलक्षाणि साधिकानि चोपयाति १०

मेरुस्थानां तु सदैव मध्याह्नः किंचन क्षत्राभिमुखतया स्वगत्या मेरुवामतः
कुर्वन्नपि चक्रगतिवशात् प्रत्यहं दक्षिणतः करोति । यत्रोदेति तस्य समानसूत्रनिपाते अस्तं याति ९ यत्र मध्याह्नं करोति तत्समानसूत्रनिपाते निशीथं करोति ९

सहवासहेव । यद्यपि वस्तुतः सूर्यस्यापिनक्षत्रैः सहवोदयास्तमर्यातयापि पतस्यतत्साहित्यादर्शनात्सोमादीनामेव तत्साहित्यमुक्तम् ११ त्रयीमयइत्याद्युपासनार्थमुक्तम् १२ द्वादशमासा
अरायस्य । पङ्कतवोनेमयोयस्य त्रीणिचातुर्मास्यानिनाभयोयस्य (मानसोत्तरे) कृतइतरभागोयस्य । (यत्रेतरभागविरथचक्रं प्रोतम्) मानसोत्तरगिरौलक्षावदुपरिवायुबद्धमूमा
वितिद्वष्टव्यम् । चक्रं वा तावदुच्छ्रितमिति मत्वम् । अन्यथाऽयुतमात्रोच्छ्रायत्वान्मानसोत्तरस्य मेरोश्चतुरशीत्युच्छ्रायत्वादक्षस्य साम्यानुपपत्तेः १३ तस्मिन्नक्षेत्रे चक्रं प्रावेकृतमूलः निब
द्धपूर्वभागः प्रथमाक्षां मेरुमानसोत्तरायतः सार्धसप्तलक्षाधिकसार्धकोटिप्रमाणः तस्य तुर्यमानेन सार्धसप्तत्रिंशत्सहस्राधिकैकोनचत्वारिंशलक्षमानेन ध्रुवेकृतः वायुपाशेन निबद्ध उपरिभागो
यस्य १४ नीड उपवेशस्थानं गायत्र्यादि छंदोनामानः अरुणेन योजिताः संतो देववहंति १५ पुरस्तादस्थितोऽपि पश्चात्प्रत्यङ्मुख आस्ते यद्वा यत्सूर्यस्य पुरस्तात्तत्तस्य वै पश्चिमत्वात् पश्चा
दित्युक्तं । (यद्वा सवितुः पुरस्तादश्वानां पश्चात्) अश्वस्थानं च वायुनोक्तं । “ सप्ताश्वरूपच्छंदांसि वहंते वामतोरवेः । चक्रपक्षानि बद्धानि चक्रे चाक्षः समाहितः ” इति १६ सूक्तवा
कायसुभाषिताय १७

एवं ततो वारुणी सौम्या मैत्री च पुनस्तथा अन्ये च ग्रहाः सोमादयो नक्षत्रैः सह ज्योतिश्चक्रे समभ्युद्यंति सहवानि म्लोचंति ११ एवं मुहूर्तेन चतुस्त्रिंशलक्षयोजनान्य
ष्टशताधिकानि सौरोरथस्त्रयीमयोऽपौ च तसृषु परिवर्तते पुराण १२ यस्यैकं चक्रं द्वादशार्षणे मित्रिणाभिसंवत्सरात्मकं समामनंति तस्याक्षो मेरोर्मूर्धनि कृतो
मानसोत्तरेकृते तरभागो यत्र प्रोतं विरथचक्रं तैलयंत्रचक्रवद्भ्रमन् मानसोत्तरगिरौ परिभ्रमति १३ तस्मिन्नक्षेत्रे कृतमूलो द्वितीयोऽक्षस्तुर्यमानेन संमितस्तैलयंत्रा
क्षवद्भ्रुकृतो परिभागः १४ रथनीडस्तु षट्त्रिंशलक्षयोजनाय तस्तत्तुरीयभागविशालस्तावान् विरथयुगो यत्र हयाश्छंदोनामानः सप्तारुणयोजिता वहं
ति देवमादित्यम् १५ पुरस्तात्सवितुररुणः पश्चाच्च नियुक्तः सौत्ये कर्मणि किलास्ते १६ तथा वालखिल्याः ऋषयोऽगुष्ठपर्वमात्राः षष्टिसहस्राणि पुरतः
सूर्यसूक्तवाक्यनियुक्ताः संस्तुवंति १७

यदाङ्गद्वयं प्रचलति सूर्यः तदा पंचदशचटिकाभिः संयमनीपादो नवयोदशलक्षयोजनाधिकसपादकोटिद्वयं योजनानि याति १३, ७७, ५१, १०७ एवं वारुणी सौम्या
मैत्री च तथा अन्ये सोमादिग्रहाः नक्षत्रैः सह ज्योतिश्चक्रे उद्यंति म्लोचंति ११ एवं सूर्यरथः मुहूर्तेन अष्टशताधिकचतुस्त्रिंशलक्षयोजनानि च तसृषु परिवर्तते १२ यस्यैकं
चक्रं संवत्सरात्मकं समामनंति तस्य रथस्य अक्षः मेरुर्मूर्धनि कृतोत्तरभागः मानसोत्तरेकृते तरभागः यत्र प्रोतं विरथचक्रं तैलयंत्रवत् मानसोत्तरगिरौ परिभ्रमति १३ तस्मिन्नक्षे
कृतमूलः द्वितीयोऽक्षः सार्धसप्तत्रिंशत्सहस्राधिकैकोनचत्वारिंशलक्षयोजनसंमितस्तैलयंत्राक्षवत् ध्रुवेकृतो परिभागः अस्ति १४ रथनीडस्तु षट्त्रिंशलक्षयो
जनायतः नवलक्षयोजनविशालः तावान् विरथयुगः यत्र सप्ताश्वाः छंदोनामानः सूर्यवहंति १५ यत्र रथे अरुणः सारायिः आस्ते १६ तथा वालखिल्याः ऋषयः
षष्टिसहस्रमिताः सूर्यस्तुवंति १७

एकैकशब्दगुर्देश । द्वंद्वशः सप्तगणाः संतोमासिमास्युपासतइत्यन्वयः (तत्रग्रामण्योयज्ञाः । गंधर्वाश्चअप्सरसश्च । एतेपांष्ट्येकैकभूदेवद्विदेशे वक्ष्यति सूतः) १८ गव्यूतिः क्रो
शद्वयं सगव्युत्तरं यथामवतितया (भुंक्ते) १९ इतिपंचमस्कंधेटीकायामेकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ द्वाविंशोसोमशुक्रादेःस्थानमाहोत्तरोत्तरं । तत्तद्रत्यनुसारेणदृष्टानिष्टेयानृणाम् ॥१॥
राशीनांअभिमुखंअप्रदक्षिणंचोपवर्णितं सव्येनचलनदक्षिणेनकरोतीतिवदता । अमुष्यवयंकथमनुमीमहिअनुमिमीमहिइतत्कथंज्ञास्यामोत्रिरुदत्वादित्यर्थः १ (योराज्ञापृष्ठः सशु
कलवाच यथेति) चक्रवशाद्रतिरेका स्वतश्चगतिरन्येतिगतिद्वयमविरुद्धमितिपरिहारार्थः । तत्तत्कालनियमेनकर्मणांविशुद्धेः साद्रूप्यस्यनिमित्तभूतमात्मानं विमज्य विजिज्ञास्य
मनःवितर्क्यमाणः यथोपजोषं यथाकर्मभोगं ऋतुगुणान् शीतोष्णादीन् ३ वर्णाश्रमाचारानुवर्तिनः पुरुषास्त्रय्याभ्यातैःकर्मभिरिन्द्रादिरूपं योगवितानैश्चध्यानादिभिरंतयां
भिरूपंपूजयंतः ४

तथाऽन्येचक्रषयोर्गंधर्वाप्सरसोनागाग्रामण्योयातुधानादेवाइत्येकैकगणाःसप्तचतुर्दश मासिमासिभगवंतंसूर्यमात्मानंनानानामानंपृथङ्गानानामानःपृथक्कर्म
भिर्द्वैद्वशउपासते १८ लक्षोत्तरमार्द्धनवकोटियोजनपरिमंडलंभूवल्यस्यक्षणेनसगव्यूत्युत्तरंद्विसहस्रयोजनानिभुंक्ते १९ ॥ इतिश्रीभा०म०पं०ज्यो
तिश्चक्रमूर्यरथमंडलवर्णनंनभैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ राजोवाच ॥ यदेतद्भगवतआदित्यस्यमेरुंध्रुवंचप्रदक्षिणेनपरिक्रामतोराशीनामभिमु
खंप्रचलितंचाप्रदक्षिणंभगवतोपवर्णितममुष्यवयंकथमनुमीमहीति १ ॥ सहोवाच ॥ यथाकुलचक्रेणभ्रमतासहभ्रमतांतदाश्रयाणांपिपीलिकादीनांगतिर
न्यैवप्रदेशांतरेष्वप्युपलभ्यमानत्वादेवंक्षत्रराशिभिरुपलक्षितेनकालचक्रेणध्रुवंमेरुंचप्रदक्षिणेनपरिधावतासहपरिधावमानानांतदाश्रयाणांसूर्यादीनांप्रहा
णांगतिरन्यैवनक्षत्रांतरेचोपलभ्यमानत्वात् २ सएषभगवानादिपुरुषएवसाक्षान्नारायणोलोकानांस्वस्तयआत्मानंत्रयीमयंकर्मविशुद्धिनिमित्तंकविभिरपि
चवेदेनविजिज्ञास्यमानोद्वादशधाविभज्यषट्सुवसंतादिषुऋतुषुयथोपजोषमृतुगुणान्विदधाति ३ तमेतमिहपुरुषास्त्रय्याविद्ययावर्णाश्रमाचारानुपथाउच्चा
वचैः कर्मभिराम्नातैर्योगवितानैश्चश्रद्धयायजंतोऽजसाश्रेयः समधिगच्छन्ति ४

तथान्येमुनिगंधर्वाप्सरसोनागाग्रामण्योयातुधानाः देवाः प्रतिमासिसूर्येउपासते १८ एवंएकपंचाशद्वलक्षाधिकनवकोटियोजनंभूवल्यस्य मंडलं तस्यमंडलस्यदक्षिणे
नसः सूर्यः गव्यूत्युत्तरद्विसहस्रयोजनानिभुंक्ते १९ इतिपंचमेकविंशः ॥ २१ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ यदेतद्भगवतः आदित्यस्यमेरुंध्रुवंचप्रदक्षिणंपरिक्रामतः
राशीनामभिमुखंअप्रदक्षिणं चलितमुपवर्णितंतद्वयंकथंजानीमः ॥ १ ॥ सहोवाच ॥ यथाकुलचक्रेणभ्रमतासह भ्रमतांपिपीलिकादीनां अन्यैवगतिः एवंकाल
चक्रेणभ्रमतां तदाश्रयाणांसूर्यादीनांगतिः अन्यैव २ सएवन्नारायणः वेदरूपः द्वादशधाभूत्वा लोकानांस्वस्तये ऋतुगुणान् विदधाति ३ जनाः तं त्रय्याविद्ययावर्णा
श्रमाचारपराः यजंतः श्रेयांसि प्राप्नुवन्ति ४

स एव स्वगत्यामासादिव्यवहारकारणमित्याह । स एष लोकानामात्माद्यावापृथिव्योरंतरेण मध्ये यन्न भो वलय मंतरिञ्चं तस्य मध्ये यत्कालचक्रं तद्वतः राशिभिर्मेषादिभिः संज्ञायेषां । चैत्रादिसंज्ञागुचांद्रमासानां । मासमाह पक्षद्वयं मास इति चांद्रमासेन । सपादं महानक्षत्रद्वयं सौरेण । दिवानक्तं च अहोरात्रमिति पित्र्येण । षष्ठमंशं राशिद्वयम् । ५ ६ मंडलाभ्यां सहभुंजीत । सह साहि सूर्यः यदा शुक्रप्रतिपदि संक्रमति भवति तदा सौरचांद्रयोर्मामसोर्युगपदुपक्रमो भवति संवत्सरः । ततः सौरमानेन षड्दिनानि वर्धते चांद्रमानेन षड्दिनानि ह्रसंतीति द्वादशदिनव्यवधानादुभयोरग्रपश्चाद्भावो भवति एवं च वर्षाणि गच्छन्ति । तन्मध्ये द्वौ मलमासौ भवतः पुनः षष्ठः संवत्सरो भवति । तदेव मवांतरभेदेन संवत्सरादिपंचकं समामनंति ७ सोमादीनामपि स्थानं कार्यं चाह । एवं चंद्रमा इति । अर्कगमस्तिभ्यः मंडलरूपेभ्यः सपादक्षाभ्यां सपाददिनद्वयेन ८ सर्वेषां जीवनिवहानां प्राणः अन्नमयत्वादमृतमयत्वाच्च अत एव जीवने हेतुत्वाज्जीवश्च ९ तदेवाह य एष इति । १० दक्षिणे नैव न तुतेषां पृथगन्या मतिरस्तीत्यर्थः । कालायने कालचक्रे उत्तराषाढाश्रवणसेधौ अभिजिन्नक्षत्रं फलविशेषेण पृथक् स्मृतं तेन सह । तथा च भुतिः । अभिजिन्नामनक्षत्रं उपरिष्टदाषाढानां अधस्ताच्छोणाया इत्यादि ११

अथ स एष आत्मा लोकानां आवापृथिव्योरंतरेण मध्यं यन्न भो वलयस्य कालचक्रगतो द्वादशमासान् भुंक्ते राशि संज्ञान् संवत्सरावयवान्मासः पक्षद्वयं दिवानक्तं चेति सपादक्षद्वयमुपदिशंति यावता षष्ठमंशं भुंजीत स वै क्रतुरित्युपदिश्यते संवत्सरावयवः ५ अथ यावता षड्द्वेन न भो वीथ्यां प्रचरति तं कालमयनमाचक्षते ६ अथ यावन्नभो मंडलं सह यावापृथिव्योर्भंडलाभ्यां कात्स्न्येन सहभुंजीत तं कालं संवत्सरं परिवत्सरमिडावत्सरमनुवत्सरं वत्सरमिति भानो माद्यैश्चैभ्यः समगतिभिः समा मनंति ७ एवं चंद्रमा अर्कगमस्तिभ्य उपरिष्टा लक्ष्यो जनत उपलभ्यमानो ऽर्कस्य संवत्सरभुक्तिपक्षाभ्यां मासभुक्ति सपादक्षाभ्यां दिने नैव पक्षभुक्ति मय चारी द्रुततरगमनो भुंक्ते ८ अथ चापूर्यमाणाभिश्च कलाभिः अमराणां क्षीयमानाभिश्च कलाभिः पितृणां अहोरात्राणि पूर्वापक्षापरपक्षाभ्यां वितन्वानः सर्वजीवनिवहप्राणो जीवश्च एकमेकं नक्षत्रं त्रिंशतामुहूर्तैर्भुंक्ते ९ य एष षोडशकलः पुरुषो भगवान् मनोमयोऽन्नमयोऽमृतमयो देवादिपिपीलिकांतानां आप्यायनशीलत्वात् सर्वमय इति वर्णयंति १० तत उपरिष्टात् त्रिलक्ष्यो जनतो नक्षत्राणि मेरुदक्षिणे नैव कालायन ईश्वरयोजितानि सहाभिजिता ऽष्टाविंशतिः ११

स च यावापृथिवी मध्यस्थकालचक्रगतः सूर्यः यावता द्वादशमासान् भुंक्ते पक्षद्वयं मासः चांद्रमानेन सपादमहानक्षत्रद्वयं सौरेण अहोरात्रं पित्र्येणेति उपदिशंति य एव षष्ठमंशं भुंजीत स क्रतुः ५ यावता अर्धभुंक्ते तदयनं ६ यावता नभो मंडलं कात्स्न्येन भुंजीत तं कालं संवत्सरं परिवत्सरं इडावत्सरे अनुवत्सरं वत्सरमित्याहुः ७ ततः सूर्योपरि चंद्रमाः लक्ष्यो जनतः उपलभ्यमानः अर्कस्य वत्सरभुक्तिं पक्षाभ्यां मासभुक्तिं सपादक्षाभ्यां दिने नैव पक्षभुक्तिं द्रुततरगमनो भुंक्ते ८ अथ आपूर्यमाणकलाभिः अमराणां क्षीयमाणाभिः पितृणां अहोरात्राणि करोति ९ य एष भगवान् अन्नमयोऽमृतमयः देवादिपिपीलिकांतानां आप्यायनशीलत्वात् सर्वमय इति वर्णयंति १० तदुपरि त्रिलक्ष्यो जनतो नक्षत्राणि ११

उशना शुक्रः पुरतः सूर्येणभोक्ष्यमाणे नक्षत्रे । पश्चात् मुक्तनक्षत्रे । सहैवभुज्यमाने चारेणक्रमस्थनक्षत्राद्यतिक्रमेणवृष्टेर्वि६
 व्याख्यातः पुरतः पश्चात्सहैववाचरतीति । किंचिद्विशेषं चाहततइत्यादिना । (व्यतिरिच्येत) व्यतिरिक्तोभवेत् । अत्रप्रायेणमेघबाहुल्यं । आशंसतेसूचयति १३ (यदिनवकेण
 वक्रमत्याऽभिवर्ततेतर्हिभिभिः पक्षैरेकैकराशिमनुभुंके) । अधशंसोदुःखसूचकः १४ यदिनवकः स्यात्तर्हि परिवत्सरम् (द्वादशपासान्) १५ (सर्वानेवराशौस्तुतावद्विरनुवत्सरै
 र्विशद्वैः) १६ (येशंकल्याणमेवानुभावयंतः विष्णोःपरमंपदंभुव्लोकम्) १७ ॥ ॥ इतिपंचमस्कंधटीकायांद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ त्रयोविंशेध्रुवस्थानंन्योतिश्चक्राश्रयं
 ततः । शिशुमारस्वरूपेणहरेश्चस्थितिरुच्यते ॥ १ ॥ (तस्मात्कृषिलोकात्) यत्तत्प्रसिद्धंविष्णोःप्रदंयत्रध्रुवउपास्तेतिष्ठतीत्यन्वयः । (सर्वेपि) समकालमेवभुज्यन्तेइतितथातैर्नक्ष
 त्ररूपैः (आजीव्यआश्रयइत्यर्थःअनुभावःपराक्रमउपवर्णितोगतस्कंधे) १

ततउपरिष्ठादुशनाद्विलक्षयोजनतउपलभ्यतेपुरतःपश्चात्सहैवचार्कस्यशैव्यमाद्यसाम्याभिर्गतिभिरर्कवच्चरतिलोकानानित्यदानुकूलएवप्रायेणवर्षयन्चारे
 णानुमीयतसप्तष्टिविष्टंभग्रहोपशमः १२ उशनसाध्रुवोव्याख्यातःततउपरिष्ठाद्विलक्षयोजनतौध्रुवःसोमसुतउपलभ्यमानःप्रायेणशुभलयादाऽर्काद्व्य
 तिरिच्येततदातिवाताभ्रप्रायानावृष्ट्यादिभयमाशंसते १३ अतर्कध्वर्मंगारकोपियोजनलक्षद्वितयउपलभ्यमानस्त्रिभिःपक्षैरेकैकशोराशीनद्वादशा
 नुभुंकेयदिनवकेणाभिवर्ततेप्रायेणाशुभग्रहोऽधशंसः १४ ततउपरिष्ठाद्विलक्षयोजनांतरगतोभगवान्बृहस्पतिरेकैकस्मिन्नराशौपरिवत्सरंचरतियदिनव
 क्रः स्यात्प्रायेणानुकूलोब्राह्मणकुलस्य १५ ततउपरिष्ठाद्योजनलक्षद्वयात्प्रतीयमानःशनैश्चरएकैकस्मिन्नराशौत्रिंशन्मासान्विलंबमानःसर्वानेवानुपयै
 तितावद्विरनुवत्सरैःप्रायेणहिसर्वेषामशांतिकरः १६ ततउत्तरस्माद्विषयएकादशलक्षयोजनांतरउपलभ्यन्तेयएवलोकानांशमनुभावयन्तोभगवतोवि
 ष्णोर्यत्परमंपदंप्रदक्षिणंप्रक्रमति १७ ॥ ॥ इतिश्रीभा०म०पंचमस्कंधेज्योतिश्चक्रवर्णनंनानामद्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥
 अथतस्मात्परतस्त्रयोदशलक्षयोजनांतरतोयताद्विष्णोःपरमंपदमभिवदन्ति ॥ यत्रहमहाभागवतोध्रुवऔत्तानपादिराग्निनेंद्रेणप्रजापतिनाकश्यपेनधर्मणचस
 मकालयुग्मिःसबहुमानंदक्षिणतः क्रियमाणइदानीमपिकल्पजीविनामाजीव्यउपास्तेतस्येहानुभावउपवर्णितः १

ततउपरि द्विलक्षयोजनेशुक्रः उपलभ्यते सः अर्कस्याग्निपश्चात्सहैववाचरति लोकानानित्यदानुकूलः १२ ततः उपरिष्ठात् द्विलक्षयोजनेध्रुवः प्रायः शुभलया यदा
 अर्कात् विद्युज्येततदा अनावृष्ट्यादि भयंसूचयते १३ तत उपरिष्ठाद्विलक्षयोजने अंगारकः प्रायोदुःखदः १४ तत उपरिष्ठात् द्विलक्षयोजने भगवान्बृहस्पतिः
 प्रायेण अनुकूलो ब्राह्मणकुलस्य एकैकस्मिन् राशौयदिनवक्रः तर्हिवत्सरंचरति १५ ततः द्विलक्षयोजनेशनैश्चरः प्रतिराशौत्रिंशन्मासान्भुंके प्रायः सर्वेषां अशांतिकरः
 १६ तत उपरि एकादशलक्षयोजनांतरसप्तर्षयः लोकानांशमिच्छतः भगवतः विष्णोः परंपदं प्रदक्षिणं प्रक्रमति १७ इतिपंचमेद्वाविंशः ॥ २२ ॥ ॥ श्रीशुक
 उवाच ॥ ॥ अथतस्मात्परतः त्रयोदशलक्षयोजनांतरोविष्णोः परमंपदंवदन्ति यत्रमहाभागवतःध्रुवोस्ति तदनुभावः पूर्वउक्तः १

भा०पं०

॥४५॥

(आजीव्यत्वमेवदर्शयतिसहीति । सः । अनिमिषेणउन्मीलितलोचनेनअग्रमतेनेत्यर्थः) खलेनिष्ठातस्तैमविशेषोमेढीस्तंभःतत्रबद्धाधान्याक्रमणपशवःबलीवर्दाः (यथास्थानंविहितस्थानमनतिक्रम्य मंडलानिमेढीमभितःस्थानानि) २ (एतास्मिन्नकालचक्रेअंतर्योगेन बहियोगेनचआयोजिताः स्थापिताः ध्रुवमेवाश्रित्यपरिचक्रंमंतिपुनःपुनर्भ्रमंति । नन्वेतेकथंचिद्विपत्तेयुरिति तत्राह । यथेति ।) कर्मसारथिः सहायोयेषामम् ३ ईश्वराधारत्वात्पतनशंकेन नोचितेति वक्तुमतांतरमाह केचिदिति । ज्योतिरनीकंज्योतिश्चक्रं योगधारणायां स्थितमितिशेषः ४ लांगूलेअग्रादधोभागे । उदगयनानिअभिजिदादीनिपुनर्वस्वतानिचतुर्दशदक्षिणपार्श्वे । दक्षिणायनानितुष्ट्यादीन्युत्तराषाढांतानिचतुर्दशवामपार्श्वे ५

सहसर्वेषांज्योतिर्गणानांग्रहनक्षत्रादीनामनिमेषेणाव्यक्तरंहसाभगवताकालेनभ्राम्यमाणानांस्थाणुरिवावष्टंभईश्वरेणविहितःशश्वद्वभासते यथामेढीस्तंभआक्रमणपशवःसंयोजितास्त्रिभिःसवनैर्यथास्थानंमंडलानिचरंति २ एवंभगणाग्रहादयस्तस्मिन्नंतर्वाहियोगेनकालचक्रआयोजिताध्रुवमेवावलंब्यवायुनोदीर्यमाणाआकल्पांतंपरिचक्रंमंति ॥ नभसियथामेघाः श्येनादयोवायुवशाः कर्मसारथयःपरिवर्तंते एवंज्योतिर्गणाःप्रकृतिपुरुषसंयोगानुगृहीताःकर्मनिर्मितगतयोभुविनपतांति ३ केचिदेतज्ज्योतिरनीकंशिशुमारसंस्थानेनभगवतोवासुदेवस्ययोगधारणायामनुवर्णयंति ४ यस्यपुच्छाग्रेऽवाक्शिरसःकुंडलीभूतदेहस्यध्रुवउपकल्पितः तस्यलांगूलेप्रजापतिराग्निरिंद्रोधर्मइति पुच्छमूलेधाताविधाताचक्रट्यांसतर्षयस्तस्यदक्षिणावर्तंकुंडलीभूतशरीरस्ययान्युदगयनानिदक्षिणपार्श्वेतुनक्षत्राण्युपकल्पयन्तिदक्षिणायनानितुसव्येयथाशिशुमारस्यकुंडलाभोगसन्निवेशस्यपाईर्वयोरुभयोरप्यवयवाः समसंख्याभवान्ति पृष्ठेत्वजवीथी आकाशगंगाचोदरतः ॥ ५ ॥

चक्रेणभ्राम्यमाणानांग्रहनक्षत्रादीनांस्थाणुरिव आश्रयोस्ति २ यथाचमेढीस्तंभेयोजिताः पशवःतथाएते ग्रहनक्षत्रादयः कालचक्रयोजिताः वायुनाप्रेर्यमाणाःतंपरिभ्रमंति यथाचनभसिवायुवशाः मेघाःपक्षिणश्चपरिवर्तंते एवंप्रकृतिपुरुषानुगृहीताः ज्योतिर्गणाः कर्मनिर्मितगतयः भुविनपतांति ३ केचित् एतत् ज्योतिश्चक्रं शिशुमारसंस्थानेनवासुदेवस्ययोगधारणायांस्थितमिति अनुवर्णयंति ४ यस्यअवाक्शिरसः कुंडलीभूतदेहस्य पुच्छाग्रेध्रुवः तदधः प्रजापतिधर्माग्नींद्राश्च पुच्छमूलेधाताविधाताचक्रट्यांसतर्षयः दक्षिणपार्श्वेअभिजिदादीनि नक्षत्राणि १४ वामपार्श्वेपुष्यादीनि १४ पृष्ठेअजवीथी उदरेआकाशगंगा

अ०

॥२३॥

॥४५॥

तदेवस्थाविशेषेणविभज्य दर्शयति । पुनर्वसुपुष्याविश्यादिना । पुनर्वसुदगयनात्यनक्षत्रं । पुष्योदक्षिणायनस्याद्यं(श्रोण्योःकटयोः) आर्द्राश्लेषेतयोर्निरंतरे । अभिजिदुत्तराषाढेउत्तरदक्षिणायनयोराद्यंतनक्षत्रे । श्रवणपूर्वाषादेतुतयोरुत्तरपूर्वे । धनिष्ठामूलचतयोरप्युत्तरपूर्वे । मघादीनिन्यान्यनुराधांतानिदक्षिणायनान्यष्टानिवागमपार्श्ववक्रिषुवामपार्श्वस्थिषु । मृगशीर्षादीनिप्रातिलोम्येनपूर्वाभाद्रपदांतानियान् युदगयन नक्षत्राण्यष्टानिदक्षिणपार्श्वस्थिषु । शतभिषाज्येष्ठेउत्तरदक्षिणायनयोः येअवशिष्टेतेस्कंधयोन्यसेत् ६ यमोनक्षत्ररूपः तथा नारायणोऽश्विनौच । ककुद्विगलपृष्ठशृंगे ७ ज्योतिषोलोकायाश्रयायकालायनायकालचक्ररूपायनमोऽभिधीमहीतिमंत्रेणोपतिष्ठेत् ८ मंत्रकृतांपूर्वोक्तमंत्रंजपताम् ९ इतिपंचमस्कंधे टीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ एवंत्रिभिर्द्युमर्यादापालनंवर्णितंतथा ॥ अधोऽमुवनमर्यादापालनंत्रिभिरुच्यते ॥ १ ॥ चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ अतलादिविलस्वर्धमर्यादाःसप्तवर्णिताः ॥ २ ॥ सूर्यमारभ्यध्रुवांतसंनिवेशानिरूप्यइदानींसूर्यादधस्तान्निरूपयतिअधस्तादिति । स्वर्भानुः राहुः अलमतलेभंसिंहिकायाः पुत्रः १

पुनर्वसुपुष्यौदक्षिणवामयोः श्रोण्योरार्द्राश्लेषेचदक्षिणवामयोःपश्चिमयोः पादयोरभिजिदुत्तराषाढे दक्षिणवामयोर्नासिकयोर्यथासंख्यंश्रवणपूर्वाषाढेदक्षिणवामयोर्लोचनयोर्धनिष्ठामूलचदक्षिणवामयोःकर्णयोः मघादीन्यष्टनक्षत्राणिदक्षिणायनानिवागमपार्श्ववक्रिषुयुंजात तथैवमृगशीर्षादीन्युदगयनानिदक्षिणपार्श्ववक्रिषुप्रातिलोम्येनप्रयुंजीतशतभिषाज्येष्ठेस्कंधयोर्दक्षिणवामयोन्यसेत् ६ उत्तराहनवगस्तिरधराहनौयमोमुखेचांगारकःशनैश्चरउपस्थेबृहस्पतिः ककुदिवक्षस्यादित्योहृदयेनारायणोमनसिचंद्रोनाभ्यामुशनास्तनयोरश्विनौ बुधःप्राणापानयोराहुर्गलेकेतवः सर्वांगेषु रोमसुसर्वेतारागणाः ७ एतदुहैवमभवतोविष्णोःसर्वदेवतामयरूपमहरहः संध्यायांप्रयतोवाग्यतोनिरीक्षमाणउपतिष्ठेत् । नमोज्योतिर्लोकायकालायनायानिभिषांपतयेमहापुरुषायाभिधीमहीति ८ ग्रहर्क्षतारामयमाधिदैविकंपापापहंमंत्रकृतांत्रिकालम् ॥ नमस्यतःस्मरतोवात्रिकालंनश्येततत्कालजमाशुपापम् ९ इतिश्रीभा०म०पं०शिशुमारसंस्थानवर्णनंनामत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ अधस्तात्सवितुर्योजनायुतेस्वभानुनेक्षत्रवच्चरतीत्येकेयोऽसावमरत्वंग्रहत्वंचाऽलमतभगवदनुकंपयास्वयमसुरापसदःसैहिकेयोह्यतदर्हःतस्यतातजन्मकर्माणिचोपरिष्ठाद्दक्षयामः १

पुनर्वसुपुष्यौ दक्षिणवामश्रोण्योः आर्द्राश्लेषेपश्चिमदक्षिणवामपादयोः अभिजिदुत्तराषाढेदक्षिणवामयोः नासिकयोः श्रवणपूर्वाषाढेदक्षिणवामनेत्रयोः धनिष्ठामूलेदक्षिणवामकर्णयोः मघादीनिअष्टवामपार्श्वस्थिषुतथैवमृगशीर्षादीनिअष्टदक्षिणवामपार्श्ववक्रिषुप्रातिलोम्येन युंजीत शतभिषाज्येष्ठेदक्षिणवामयोः स्कंधयोः ६ उत्तराहनौ अगस्तिः अधराहनौनक्षत्ररूपोयमः मुखेमंगलः उपस्थेशनिः ककुदिवृहस्पतिः वक्षसिसूर्यः हृदयेनारायणः मनसिचंद्रः नाभ्यांशुकः स्तनयोः अश्विनौ प्राणापानयोर्बुधः गलेराहुः सर्वांगिषुकेतवः रोमसुसर्वेतारागणाः ७ एतद्भगवतः सर्वदेवतामयरूपं अहरहः संध्यायांवाग्यतः निरीक्षन्उपतिष्ठेत् नमोज्योतिर्लोकायकालायनमोऽनिभिषांपतयेमहापुरुषायधीमहीति ८ ग्रहर्क्षतारामयमाधिदैविकंपापापहंमंत्रकृतांत्रिकालम् नमस्यतःस्मरतोवात्रिकालंनश्येततत्कालजमाशुपापम् ९ ॥ इतिपंचमेत्रयोविंशः ॥ २३ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ अधस्तात्सवितुः अयुतयोजनेराहुः योसौभगवदनुग्रहात् अमरत्वं ग्रहत्वंच लेभे १

ग्रहणं वक्तुमाह । यददः प्रतपतस्तरणे मंडलं (योजनायुतं तस्य विस्तारः) अमृतपाने मद्यप्रवेशे न तयोः (सूर्याचंद्रमसोः) व्यवधानं करोतीति तथा । अतएवैताभ्यां सूचितत्वाद् द्वैरमनुवध्नातीति तथा (अतएव पर्वणितावभिधावति) २ (उभयत्रापि सूर्याचंद्रमसोरापि) भागवतं चक्रं परिभ्रमन्त अभिर्भासमुखं मुहूर्तं भवति स्थितः सन् (दुर्विषहेण तत्तेजसा उद्विजमान आरादूरादेव) इत्येवमंत रातदवस्थानं उपरागं वदति । तत्र चक्रं जुवक्रं स्थितिभ्यां अधिग्रास सर्वग्रासौ न तु ग्रासोस्ति वस्तुतो दूरांतरत्वात् तदावन्मात्रे योजनायुते ४ अंतरिक्षं ग्रहहीनं तस्यावधिमाह । यावद्वायुः प्रवातीति तन्निवातीत्यर्थः । तस्याप्यवधिमाह यावन्मेघा इति ५ पृथिव्या उपरि भूर्लोकं वाधिमाह । यावदिति यावद्धंसादयः पार्थिवविकाराः ६ योजनायुतांतरेण प्रत्येकमुच्छ्रिताः आया मोयः (अदं) कटाहस्य तावद्विस्तारेणोप कृताः ७ सामान्येन विवराणि वर्णयति एतेष्वित्यादिना अथातल इत्यतः प्राक्तेन ग्रंथेन । एतेषु दैत्यादयो निवसंतीत्यन्वयः । (काद्रवेयाः सर्पाः) विशेषः । आसमंताद्विहारो यत्र स आविहारः स्थलविशेषः) कथं मृताः—(ते) नित्यं प्रमुदिता अनुरक्ताः कलत्रादयो येषां (ते ईश्वरप्रसादात्) न प्रतिहतः (अखंडितः) कामो येषां ते ।

यददस्तरणे मंडलं प्रतपतस्तरतो योजनायुतमाचक्षते द्वादशसहस्रं सोमस्य त्रयोदशसहस्रं राहोः पर्वणितद्वचवधानलद्वैरानुबंधः सूर्याचंद्रमसावभिधा वति रतन्निशम्योभयत्रापि भगवतारक्षणा यप्रयुक्तं सुदर्शनं नाम भागवतं दयितमस्त्रं तत्तेजसा दुर्विषहेण मुहुः परिवर्तमानमभ्यवस्थितो मुहूर्तमुद्विजमानश्चाकित हृदय आरादेव निवर्तते तदुपरागमिति वदंति लोकाः ३ ततोऽधस्तात् सिद्धचारणा विद्याधराणां सदनानि तावन्मात्र एव ४ ततोऽधस्तात् यक्षरक्षः पिशाचप्रेतभूतग णानां विहाराजिरमं तारिक्षं यावद्वायुः प्रवातियावन्मेघा उपलभ्यंते ५ ततोऽधस्ताच्छतयोजनांतर इयं पृथिवी यावद्धंसाभ्युदयेन सुपर्णादयः प्रतन्निप्रवरा उत्पतं तीति ६ उपवर्णितं भूमेर्यथा संनिवेशावस्थानमवनेरप्यधस्तात् सप्तभूविवरा एकैकशो योजनायुतांतरेण आया मविस्तारेणोप कृताः अतलं वितलं सुतलं तलातलं म त्यप्रमुदिता नुरक्तकलत्रापत्यबंधुसुहृदनुचरा गृहपतय ईश्वरादप्यप्रतिहतकामा मायाविनोदा निवसंति ८

अथ सूर्यमंडलं योजनायुतमाचक्षते द्वादशसहस्रं सोमस्य त्रयोदशसहस्रं राहोः यः पर्वणिपर्वणिपूर्ववैरेण सूर्याचंद्रमसो वावति २ तद्रक्षणार्थं भगवत्प्रयुक्तचक्रतेजसा भीतः सन् निवर्तते तदुपराग इति लोकाः वदंति ३ ततोऽधस्तात् सिद्धचारणादीनां स्थानानि ४ ततोऽधस्तात् यक्षरक्षः पिशाचादीनां कोडास्थानमंतरिक्षं यावन्मेघाः उपलभ्यंते यावद्वायुर्वाति ५ ततोऽधः शतयोजनांतरे इयं पृथ्वी तदुपरियावत् हंस इयेनाग्निं क्षिण उत्पतंति तावत्भूर्लोकः ६ भूमेः सन्निवेशावस्थानं एतत् वर्णितम् अथ भूमेः अधस्तात् सप्तभूविवराणि एकैकशः अयुतयोजनांतरेण आया मविस्तारेण उप कृतानि तथया अतलं वितलं सुतलं महातलं रसातलं तलातलं पातालमिति ७ एतेषु विलस्वर्गे पुस्वर्गदप्यधिककामभोगैश्चर्यानिंदा विभूतिभिः सुसमृद्धभवनोद्यानां कोडाविहारेषु दैत्यदानवकाद्रवेयाः नित्यं प्रमुदिताः निवसंति ८

किंच हेमहाराज येषु (मायाविना) मयेननिर्मिताः पुरः चकासतस्त्यन्वयः । कथंभूताः । नानायेमणिप्रवरास्तेषांप्रवेकामुरुयास्तैर्वि-
 (बिलस्वामिनां) गृहोत्तमैश्चसमलंकृताः (तत्रचैत्यंदेवालयः आयतनानिस्थानविशेषाः) कीदृशैर्गृहोत्तमैः नागाश्चअसुराश्च मिथुनभूताः पारावतादयश्चतैराकीर्णाः (व्याप्ताः)
 कृत्रिमाः (कारुनिर्मिता) मूमयोयेषुतैः पाठांतरेनानास्वनत्वंमिथुनविशेषणम् ९ उद्यानानिचअतितरांअमरलोकश्रियमतिशयितानियेषुचकासतीत्यन्वयः । कामिः । श्रीभिः । केषां ।
 कुसुमफलस्तवकाश्चसुभगकिसलयानिचतेरवनतारुचिरावितपायेषांविटपिनांलताणांलतानामंगैरालिङ्गितानांश्रीभिः (शोभाभिः) तथासमिथुनाश्चक्रवाकामिथुनसहितायेविविधाविहं-
 गमास्तद्युक्तानौजलाशयानांचश्रीभिः । कीदृशानांअमलैर्जलैः पूर्णानां । पुनरपिकैरतिशयितानिउद्यानानि । झषकुलोहंघनेनक्षुभितयज्जलाशयानांनिरंतस्मिन्यानिनीरजादीनितेषां
 वनेषुकृतनिकेतनं (निलयो) यैस्तेषांअर्थात्पक्षिणांएकोऽस्वढोयोविहारः तेनाकुलाश्चतेमधुराश्चविविधस्वनादयः तैर्येइंद्रियोत्सवास्तैश्च । यद्वा समिथुनेत्यादेरुत्तरेणैवसंबंधःमनइं-
 द्रियानंदिभिरितिस्वनादीनांविशेषणम् । तत्रनीरजंसामान्येनकमलंलोहितंशतपत्रंताद्विशेषः १० अहो रात्रादिभिर्द्वयंतत्रोपलक्ष्यतेसूर्याद्यभावात् ११ (महान्तोयेअहिप्रवरासर्प-
 श्रेष्ठास्तेषांशिरस्थितानिरत्नानि) १२ (दिव्यौषधीनारसैः रसायनैः भिषग्विद्यादिरसविशेषैः आधयोमनोदुस्त्वानि) । क्लमः श्रमः । ग्लानिरनुत्साहः (पलितंकेशादाशौक्लवं)
 १३ कल्याणानांमंगलरूपाणां (कुतश्चित्निमित्तात् १४ यस्मिन्भगवत्तेजसिप्रविष्टेषुसवनानिगर्भाः । 'आचतुर्याद्भवेत्स्रावः पातः पंचमषष्टयोः' इतिस्त्रावपातौज्ञेयो १५

येपुमहाराज मयेनमायाविनाविनिर्मिताःपुरोनानामणिप्रवरप्रवेकविरचितविचित्रभवनप्राकारगोपुरसभाचैत्यचवरायनादिभिर्नागासुरामिथुनपारावतशु-
 कसारिकाकीर्णकृत्रिमभूमिभिर्विवेश्वरगृहोत्तमैः समलंकृताश्चकासति ९ उद्यानानिचातितरांमनइंद्रियानंदिभिः कुसुमफलस्तवकसुभगकिसलयावनत-
 रुचिरविटपविटपिनांलतांङ्गालिङ्गितानांश्रीभिः समिथुनविविधविहंगमजलाशयानाममलजलपूर्णानांझषकुलोहंघनक्षुभितनीरनीरजकुमुदकुल्यकह्वार-
 नीलोत्पललोहितशतपत्रादिवनेषुकृतनिकेतनानामेकविहाराकुलमधुरविविधस्वनादिभिर्दिन्द्रियोत्सवैरमरलोकश्रियमतिशयितानि १० यत्रहवावनभयमहो-
 रात्रादिभिः कालविभागैरुपलक्ष्यते ११ यत्रहिमहाहिप्रवरशिरोमणयः सर्वतमः प्रवाधंते १२ नवाएतेपुवसतांदिव्यौषधिरसरसायनान्नपानस्नानादिभि-
 राधयोव्याधयोवलीपलितजरादयश्चदेहवैवर्ण्यदौर्गंध्यस्वेदक्लमग्लानिरितिवयोऽवस्थाश्चभवन्ति १३ नहितेषांकल्याणानांप्रभवतिकुतश्चनमृत्युर्विनाभ-
 गवत्तेजसश्चक्रापदेशात् १४ यस्मिन्प्रविष्टेअसुरवधूनांप्रायःपुंसवनानिभयादेवस्रवंतिपतंतित्च १५

१ १० यत्रमयेननिर्मिताः संवदः स्वर्गलोकश्रियं अतिशयिताः यत्र अहोरात्रादिभयंचनास्ति ११ यत्रसर्पशिरोमणयः सर्वे तमः प्रवाधंते १२ यत्ररोगाद्याःवयोवस्थाश्च
 न १३ तत्रत्यानांआविव्याधयः मृत्युश्चनभवति १४ विनासुदर्शनात् यस्मिन्श्रक्प्रेप्रविष्टे असुरवधूनांगर्भाः स्रवंति पतंतित्च १५

सवर्णपुरुषेरताः स्वैरिण्यः । कामिन्यस्त्वसवर्णेपि । तत्राप्यतिचंचलाः पुंश्चल्यः । विलायनं । विलस्थानं । साधयित्वा संभोगसमर्थकत्वा स्वेयसाधारणाविलासाः तत्पूर्वकोऽवलोकः तेनानुरागयुक्तेयत्स्मितं तेन संलापो (मिथोभाषणं) उपगूहनामालिंगनंचतदादिभिः यस्मिन्हाटकारेण से उपयुक्ते सेविते १६ भवयोर्भवस्य भवान्याश्च (यद्वीर्यरूपं जलं) चित्रमानुरभिः (वायुनक्षत्रमिध्यमानः पिवति) अथ तेन निष्ठूतं फूलं त्यक्तं । असुरेन्द्राणामवरोधेषु अंतःपुरेषु पुरुषीभिः स्त्रीभिः १७ सुतले बालिरधुनाप्यास्त इत्यन्वयः । कथं भूतः । महेंद्रस्य प्रियं कर्तुं मिच्छतामगवता प्रथमं पराक्षितं अपहृतं लोकत्रयं यस्य स पुनर्भवतोऽनुकंपयैव तत्र प्रवेशितः सन् । कीदृशेन (तेन) योऽदितेः सकाशात् भूत्वा प्रकटीभूय बटुग्रामनरूपेण (बटुरूपहस्ताकारेण) लब्धकायः (गृहीतमूर्तिर्वभूव) तेन १८ केचित्तरक्षसु तलराज्यं भूमिदानफलं मन्यंते तन्निराकरोति नो एवैतदिति यद्विलनिलये विवरस्थाने ऐश्वर्यं एतत् भूमिदानस्य साक्षात्कारः फलं न भवत्येव । कुत इत्यपेक्षायां एवं भूतस्य दानस्य साक्षादपवर्गहेतुत्वादित्याह । यत्तत्प्रसिद्धं दानं तस्य । तदेवाह भगवति अशेषजीवनिकापानां (समग्रजीवसमूहानां) जीवभूतश्चासावात्मभूतश्च । सर्वजीवनिर्गता चासावात्मारामश्चेत्यर्थः । तस्मिन् संप्रतिपादितस्य (संपादितस्य) । कथं भूतं तीर्थं तमेजगद्गुरौ उपपन्ने अवसरप्राप्ते युक्ते वा १९

अथातले मय पुत्रोऽसुरो बलो निवसति येन हवा इह सृष्टाः षण्णवतिर्मायाः काश्चनाद्यापि मायाविनो धारयन्ति यस्य चर्जुं भमाणस्य मुखतस्त्रयस्त्रीगणा उदपद्यं तस्वैरिण्यः कामिन्यः पुंश्चल्य इति यावै विलायनं प्रविष्टं पुरुषं रसेन हाटकारेण साधयित्वा स्वविलासावलोकनानुरागस्मितसंलापोपगूहनादिभिः स्वैरंकेल्य मयं तियस्मिन् उपयुक्ते पुरुष ईश्वरोऽहं सिद्धोऽहमित्ययुतमहागजबलमात्मानमभिमन्यमानः कथ्यते मदांध इव १६ ततोऽवस्ताद्वितले हरो भगवान्हाटके श्वरः स्वपार्षदभूतगणावृतः प्रजापतिसर्गोपबृंहणाय भवो भवान्यासह मिथुनीभूत आस्तेयतः प्रवृत्तासरित्प्रवराहाटकीनामभवयोर्वीर्येण यत्र चित्रमानुर्मातरि श्वना समिध्यमान ओजसा पिवति तन्निष्ठयुतं हाटकारेण सुवर्णभूषणेनासुरेन्द्रावरोधेषु पुरुषाः सह पुरुषीभिर्धारयन्ति १७ ततोऽवस्तात्सु तल उदारश्रवाः पुण्यश्लोको विरोचनात्मजो बलिर्भवतामहेंद्रस्य प्रियं चिकीर्षमाणेनादितेर्लब्धकायो भूत्वा बटुग्रामनरूपेण पराक्षितलोकत्रयं गवदभनुकंपयैव पुनः प्रवेशित इन्द्रादिष्वविद्यमानया सुसमृद्धया श्रियाऽभिजुष्टः स्वधर्मेणाराधयंस्तमेव भगवंतं माराधनीयमपगतसाध्वस आस्तेऽधुनाऽपि १८ नो एवैतत्साक्षात्कारो भूमिदानस्य यत्तद्भगवत्यशेषजीवनिकापानां जीवभूतात्मभूते परमात्मनि वासुदेवे तीर्थं तमेपात्र उपपन्ने परयाश्रद्धया परमादरसमाहितमनसा संप्रतिपादितस्य साक्षादपवर्गद्वारस्य यद्विलनिलयैश्वर्यम् १९

अथ अतले मय पुत्रः बलो निवसति यस्य चर्जुं भमाणस्य मुखतः त्रयः स्त्रीगणाः उत्पन्नाः स्वैरिण्यः कामिन्यः पुंश्चल्य इति ताः विलायनं प्रविष्टं पुरुषं हाटकारेण रसेन भोगसमर्थकत्वात् मयं तिय १६ ततः अधस्तात् वितले हाटके श्वरः भवान्यासह आस्ते तयोर्वीर्यतः प्रवृत्ता हाटकीनाम नदी तद्वेतोदकं अग्निः वायुना इहः सन् पिवति तेन फूलं त्यक्तं तत् हाटकारेण सुवर्णं भवति तत् पुरुषाः स्त्रीभिः सह धारयन्ति १७ ततोऽधः सुतले पुण्यश्लोकः विरोचनात्मजः श्रीवामनेन हतलोकत्रयः श्रियाभिजुष्टः स्वधर्मेण हरिआसाधयन् सत्त्वबालिः आस्ते १८ एतत् ऐश्वर्यं भूदानस्य फलं न भवति वासुदेवे पात्रे उपपन्ने सति प्रतिपादितस्य तत्त्वज्ञानम् १९

किंच । यस्यनामक्षुतादिषुविवेशापिसकृदपिगृणन्कर्मबंधंविधुनोति । कथंभूतम् (कर्मबंधनं) यस्यप्रतिबाधनं (नाशं) त्विहोपायः । त्विहोपायः (उपायांतरेण) यन्नित्यस्यैव
योगसांख्यादीन्महाक्लेशाननुभवति (सुमुखः) तं कर्मबंधं (यत्रामोच्चारमात्रेण) त्यजतीत्यर्थः २० तस्मिन्भगवतां भक्तानां ज्ञानिनां च यथायथं आत्मदेज्ञानदेहरो आत्मत
मेव (प्रियतमे) समर्पितस्यभूमिदानस्यनतत्फलमितिपूर्वैर्नैवसंबंधः २१ किंच । नेदं भगवदनुकंपाफलमपि । किंतुएकांतभक्तस्यतस्यांतरायमात्रमित्याह । नेति । भगवान् अमु
प्यअमुं (बलिं) नैवानुगृहीतवान् । तत्रहेतुः । यदुतेति । आत्मन ईश्वरस्यानुस्मृतिं मुष्णातीति तथा । तदुक्तं “ वासुदेवेमनो यस्यजपहोमार्चनादिषु । तस्यांतरायोमेवैवेन्द्रत्वादिकं
फलं ” इति २२ तस्यैकांतमक्तिं संप्रयचामाह । यत्तत्प्रतिप्रसिद्धं इति वक्ष्यमाणमुवाचहेन्यम्नयः । कथंभूतः अनधिगतः अन्यउपायोयेन तेनभगवता याच्ञाच्छलेनअपहृतं स्वश
रीरमात्रावशेषितं लोकत्रयंयस्य । सम्यक्प्रतिमुक्तोवदः । अपविद्धः प्रक्षिप्तोपिसन् २३ बतेतिस्वेदेभगवान्बिद्वानपियोसाविद्रः । यस्यैकांतेनबृहस्पतिः सचिवः सहायः यतो मंत्रार्थ
वृतः सोपिपुरुषार्थेषुनानिष्णातः ननिपुणः यतः (यः) उपेद्रेण (वामनेन) द्वारभूतेनतं उषिंद्रविहायआत्मानं मांलोकत्रयमयाचत तंमंत्रप्रदंबृहस्पतिमतिहायेतिवा । तस्मिन्प्रसन्ने
सएववरणीयो नलोकत्रयं यतस्तददितुच्छमित्याह । अतिगंभीरंअनर्तं वयोयस्यतस्यकालस्यावयवरूपं यन्मन्वंतरं तेनपरिवृतंविपर्यस्तंलोकत्रयमिदंकियत् २४ प्रहादस्त्वेकए
वार्थेनिष्णात इत्यह यस्यानुदास्यमिति । स्वपितरि उपरतेनृतेसति स्वपित्र्यंपदं भगवतादीयमानमापे भगवतः खलुपरमन्यादितिकृत्वाननुजग्राहेत्यर्थः २५ ननुत्वमतिवीरः कुतस्त
मेव बहुमन्यसेतत्राह । तस्यानुपथंअनुवर्तमानमृजिता अक्षीणाः कषायारागादयो यस्य परिहीणी भगवदनुग्रहोयस्य सकोवाउपगंतुमिच्छतीति २६

यस्यहवावक्षुत्पतनप्रस्वलनादिषुविवेशः सकृन्नामाभिगृणन्पुरुषः कर्मबंधनमंजसाविधुनोतियस्यैवप्रतिबाधनंमुमुक्षवोऽन्यथैवोपलभंते २० तद्भगवता
मात्मवतांसर्वेषामात्मन्यात्मदआत्मतथैव २१ नवैभगवान्भूतममुष्यानुजग्राहयदुतपुनरात्मानुस्मृतिमोषणंमायामयभोगैश्वर्यमेवातनुतेति २२ यत्तद्भग
वताऽनधिगतान्योपायेनयाश्चयाच्छलेनापहृतस्वशरीरावशेषितलोकत्रयोवरुणपाशैश्चसंप्रतिमुक्तोगिरिदर्याचापविद्धइतिहोवाच २३ नूनंवतायंभगवान्
र्थेषुननिष्णातोयोऽसाविंद्रोयस्यसचिवोमंत्रायवृतएकांततोबृहस्पतिस्तमतिहायस्वयमुपेद्रेणात्मानमयाचतात्मनश्चाशिषोनोएवतदास्यमतिगंभीरवयसः
कालस्यमन्वंतरपरिवृतंकियलोकत्रयमिदम् २४ यस्यानुदास्यमेवास्मत्पितामहःकिलवनेननुस्वपित्र्यंपदंयदुताकुतोभयंपदंदीयमानंभगवतः परामेतिभग
वतोपरतेखलुस्वपितरि २५ तस्यमहानुभावस्यानुपथममृजितकषायःकोवास्मद्विधःपरिहीणभगवदनुग्रहउपजिगमिषतीति २६

पुरुषः यस्यसकृन्नामगृणन्कर्मबंधंविधुनोति २० तस्मिन्हरोसमर्पितस्यभूदानस्य नेदंफलं २१ भगवान्अमुंबलिंनैवानुगृहीतवान् यतः भगवत्समृतिमोषणंऐश्वर्यमेवा
तनुत २२ २३ २४ २५ २६

अथशुक्रोक्तिः । नन्वेवंभूतश्चेद्रलिः तर्हि तस्यैव चरितंविस्तरेण कथयतामिह तस्यबलेनचरितमुत्तरस्मात् उपरिष्ठात् अष्टमे विस्तरिष्यते । यस्यद्वार्यवतिष्ठते निजजनेष्वनुकंपि
तंकृतानुकंपं हृदययस्य । द्वारपालकर्म दर्शयति येनश्रीनारायणेनबलेद्वारिभिश्च दशकंधरो (रावणः) उच्चाटितः केनपदा तत्राप्यंगुष्ठेनैव २७ यथाहरिणास्वभक्तोबालः सुतले
निहितः सुखमास्ते । एवं महादेवभक्तोपिमयस्तलातलेसुखमास्तइत्याह । ततइति । लब्धंपदंस्थानंयेन महीयतेपूज्यते २७ (काद्रवेयाणां कद्रुसुतानां) नैकाशिरसां अनेकफणा
नांगणोस्ति । एतत्प्रपंचयति कुहकेति महाभोगवंतोमहाकायाः । पुरुषवाहात्हरेर्वाहनात् (गरुडात्सततउद्विजमाना बिभ्यतः) २९ (पणयोदेत्यादानवाः । निवातकवचाः
कालकन्यापुत्राः कालेयाः) विबुधप्रत्यनीकाः देवशत्रवः (उत्पत्त्यैवमहौजसोमहाबलाःमहत्साहसंबलात्कारोस्तिथेषांते) सकलेष्वपिलोकेषुअनुभावः (सामर्थ्यं) यस्यतस्यैवहरे
स्तेजसानुदर्शनेनप्रतिहतोबलावलेपोवीर्यमदोयेषांतेबिलेशयाः सर्पाइवइंद्रदूत्याप्रयुक्ताभिर्भ्रवर्णाभिर्भ्रवरूपाभिर्वाग्भिः । एवंहिंसादिकमाख्यानं । पणिभिरसुरैर्निगूढांगामन्वेष्टुंसरमां
देवशुनीमिद्वेणप्रहितांसंधिमिच्छंतःपणयः प्राहुः “किमिच्छंतंतिरभे” त्यादि । साचसंधिमनिच्छंतंतिस्तुतिपूर्वकंतान्प्रतिपुरुषमाह । “हताइंद्रेणपणयःशयध्वं”इत्यादि । तेचतनुत्वा
विभ्यतीति३० महाभोगिनोमहाफणाः महान्अमर्षः क्रोधोयेषां । पंचादिसंख्यानिशीर्षाणियेषां । शीर्ष्णांमिति वक्तव्येकीर्षाणामित्यार्थः ३१ इतिपंचमस्कंधेटीकायांचतुर्विंशोऽध्यायः॥२४॥
अथतस्यानुचरितमुत्तरस्माद्विस्तरिष्यते यस्यभगवान्स्वयमखिलजगद्गुरुनारायणोद्वारिगदापाणिरवतिष्ठते निजजनानुकंपितहृदयोयेनांगुष्ठेनपदाद
शकंधरोयोजनायुतंदिग्विजयउच्चाटितः २७ ततोऽधस्तात्तलातलेमयोनामदानवैर्द्रुपिपूराधिपतिर्भगवतापुरारिणात्रिलोकीशंचिकीर्षुणानेर्दग्धस्वपुरत्र
यस्तत्प्रसादाल्लब्धपदोमायाविनाभाचार्योमहादेवेनपरिरक्षितोविगतमुदर्शनभयोमह
वशोनामगणःकुहकतक्षककालियमुषेणादिप्रधानामहाभोगवंतःपतत्रिराजाधिपतेःपुर
त्ताविहरंति २९ ततोऽधस्ताद्रसातलेदैतेयादानवाःपणयोनामनिवातकवचाः काले
भगवतःसकललोकानुभावस्यहरेरेवतेजसाप्रतिहतबलावलेपाविलेशयाइववसंतियेषां ३० ततोऽधस्तात्पाताले
नागलोकपतयोवासुकिप्रमुखाः शंखकुलिकमहाशंखश्वेतधनंजयधृतराष्ट्रशंखचूडकंबलाश्वत्
दशशतसहस्रशीर्षाणांफणासुविरचितामहामणयोरोचिष्णवःपातालविवरतिभिरनिकरंस्वरं
दिस्थितिबिलस्वर्गमर्यादानिरूपणंनामचतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥
अथवलेश्रितं अष्टमस्कंधेविस्तरिष्यते यस्यद्वारि नारायणः गदापाणिः अवातिष्ठते येन दशकंधः पादांगुष्ठेन उच्चाटितः २७ ततोऽधः तलातले महादेवेन रक्षितः गतसुदर्शनभयः मयोनामदानवः आस्ते २८ ततोऽधः मदानस्ये कलत्रेयुसर्पाणां क्रोधवशोनामगणः गरुडात् उद्विग्नमनाः कचिप्रमत्ताः संतः कलत्रादिसंगेनाविहरंति २९ ततोऽधः रसातले दैतेयाः दानवाः पणयः निवातकवचाः तमया इंद्रदूत्या उक्ताभिर्वाग्भिः इंद्रात् विभ्यति ३० ततोऽधः पाताले नागाः वासुकिशंखकुलिकादयः निवसन्ति तेषां अनेकफणा सुस्थिताः मणयः अंभुः श्रवणं पंचमस्कंधेति ॥ २४ ॥ ॥

पञ्चविंशततोपस्तः दाहशेषस्य संस्थितिः ॥ संजिहीषोरिदं काले यत्र रुद्रसमुद्रवः ॥ १ ॥ तस्य पातालस्य (मूलदेशो विंशद्योजनसहस्रांस्तैर्विराट्) कोसावनंतः सात्व-
 तीयाः सात्वततंत्रानिष्ठा चतुर्व्यूहोपासनेयं संकर्षणमित्याचक्षते । तथारुयाने हेतुः । द्रष्टृदृश्ययोः सम्यक्कर्षणं एकीकरणयेन । तत्कृतः । अहमित्यभिमानो लक्षणं चिद्व्यस्य अधिष्ठातुस्तं
 अहंकाराधिष्ठानेन दृष्टदृश्यसंकर्षणात् आधिष्ठाता संकर्षण इत्यर्थः १ अनंतत्वमाह । यस्येदमित्यच्छब्दानां स एव भगवाननंत इत्युत्तरेणान्वयः (सिद्धार्थः सर्पपः) २ तामसत्त्वमाह । य-
 स्येदं विश्वमुपसंहर्तुमिच्छतः अमर्षेण विरचिते (रुचिरे) रुचिरीकृते कुटिलीकृते भ्रमंत्यौ भ्रुवौ तयोर्भक्ष्ये (भूलं) उत्तं भयवृत्रमयम् (एकादशव्यूहः एकदशधा विभक्तरूपविशेषः रुद्र उ-
 त्थितः) ३ सुभगत्वमाह । यस्यां प्रिकमल युगले अरुणा विशदामस्ता एव मणयस्तेषां खंडं समूहस्तस्य मंडलेषु परिस्फुरतां कुंडलानां प्रभयामंडितानि गंडस्थलानि येषु तानि ४ (आशिषः का-
 मनाः) चारुणि (रुचिरे) अंगवलये (कुंडलाकारं देहे) विलसिताश्च ते विशदाश्चानिमलाः विपुलाश्च धवलाश्च सुभगाश्च सुंदराश्च रुचिराश्च (मनोहराः) भुजा एव रजतस्तंभास्तेषु अगु-
 रुचंदनकुंकुमानां पंकजानुलेपः तेनार्लिपमानास्तेषां (मुजानां) अभिमर्शनेन उन्मथिते हृदये मकरध्वजस्यावेशेन रुचिरं चलितं च स्मितं यासां ताः । तस्यानंतस्य अनुरागेन च मदेन च मु-
 दितं च तत्त्वमदेन विधूर्णिते प्रचलिते च आर्पदरुणं करुणावलोकयुक्तेन यने च स्मिततद्वदनारविंदं विलोकयंति ५ अमर्षोऽसहनं रोषः क्रोधः उपसंहृतस्तयोर्वैगोयेन ६

॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ तस्य मूलदेशो विंशद्योजनसहस्रांतरास्ते यावैकलाभगवतस्तामसीसमारुह्य ताऽनंत इति सात्वतीया द्रष्टृदृश्ययोः संकर्षणमह-
 मित्यभिमानलक्षणं संकर्षणमित्याचक्षते १ यस्येदं क्षितिमंडलं भगवतोऽनंतमूर्तेः सहस्राशिरस एकस्मिन्नेव शीर्षे निधियमाणां सिद्धार्थ इवलक्ष्यते २
 यस्य हवा इदं काले नोपसंजिहीर्षतोऽमर्षविरचितरुचिरभ्रमद्भ्रुवोरंतरेण सांकर्षणो नाम रुद्र एकादशव्यूहद्वयक्षेत्रिंशत्खंडमुत्तं भयवृत्रमयं ३ यस्यां प्रि-
 कमलयुगलारुणविशदनखमगिखंडमंलेष्वहिपतयः सहसा त्वत्पंभैरेकांतभक्तियो मेनावनमंतः स्ववदनानि परिस्फुरत्कुंडलप्रभामंडितगंडस्थलान्याति मनो-
 हराणि प्रमुदितमनसः खलु विलोकयंति ४ यस्यैव हि नागराजकुमार्य आशिष आशासानाश्चार्धगवलयविलसिता विशदविपुलधवलसुभगरुचिरभुजरजतस्तंभेष्व-
 गुरुचंदनकुंकुमपंकजानुलेपेनार्लिपमानास्तदभिमर्शनेन उन्मथितहृदयमकरध्वजवेशरुचिरललितस्मितास्तदनुरागमदमुदितमदविधूर्णिता रुणकरुणाऽवलो-
 कनयनवदनारविंदं सव्रीडं किल विलोकयंति ५ स एव भगवाननंतोऽनंतगुणार्णव आदिदेव उपसंहृतामर्षशेषवेगोलोकानां स्वस्तय आस्ते ६

॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथ पातालस्य मूलप्रदेशो विंशद्योजनसहस्रांतरे भगवत्कला अनंतः आस्ते यंचतुर्व्यूहोपासने संकर्षणमित्याचक्षते सात्वताः १ अस्म्यमूर्धनि इदं
 भूमंडलं सर्पपदव लक्ष्यते २ इदं संहर्तुः यस्य भ्रूमध्यतः सांकर्षणो नाम रुद्रः व्यक्षः त्रिशूलं उत्तं भयम् उदतिष्ठत् ३ यस्यां प्रिकमलनखमंडलेषु नमंतो नागपतयः स्ववदनानि
 विलोकयंति ४ किंच नागराजकुमार्यः यस्य वदनारविंदं सव्रीडं पश्यंति ५ सः अनंतः संहृतरोषः सन् लोकस्वस्तये आस्ते ६

॥४३॥

ध्यायमानः सुरासुरेण गसिद्धं धर्षविद्याधरमुनिगणैरनवरतमदमुदितविहृतविह्वललोचनः सुललितमुखरिकाऽमृतेनाप्यायमानः स्वपार्षदविबुधयूथपतीन
परिम्लानरागनवतुलसिकामोदमध्वासवेनमाद्यन्मधुकरः पुरगीतश्रियं वैजयंतीं स्वां वनमालां नीलवासा एककुंडलो हलककुदित सुभगसुंदरभुजो भग
वान्माहेंद्रो वारणेन्द्रइव कांचनीं कक्षामुदारलीलोत्तिवर्ति ७ षण्णवमनुश्रुतो ध्यायमानो मुमुक्षुगामनादिकालकर्मवासनाग्रथितमविद्यामयं हृदयग्रंथिं सत्त्वरज
स्तमोमयमंतर्हृदयंगतआशुनिर्भिनतितस्याऽभुवान्म-
ल्पाः सत्त्वाद्याः प्रकृतिगुणाय दीक्षया सन् ॥ यद्रूपं ध्रु-
माति यत्र ॥ यल्लीलां मृगपतिराददेन्न वद्यामादातुं स्मजनमनां स्फुरन्ति ॥ १० यन्नाम श्रुतमनुकीर्तयेदकस्मादातो वायदिपाति तः प्रलभनाद्वा ॥ हंत्यहः स
द्यदि नृणामशेषमन्यं कंशोषाद्भगवत आश्रयेन्ममक्षुः ॥ ११ ॥ ग

सर्वरादिभिः ध्यायमानः नीलवासाः ततोपि भवन्तले कद्रवेयस अपस्मिलनकांत्याः नवतुलसिकायाः सुरभिमधुरसेनमाद्यन्मधुकराणामधुरगीतेनशोभितांस्त्वंवनमा
लोचिमात्रे ७ तस्यानुभावात् तस्यैव च सति चरम् ५ यथाश्चक्रं अनुकीर्तितं सत् नृणां अंशं देहे ११ [किशांबकुलपात्र

अ०

112410

1183 11

गिर्यादिसहितभूगोलसत्त्वानिप्राणिनः (यस्थमूर्धनिअणुः इर्पितंउः यमनिमित्तविक्रः) सतिवीर्यस्यवीर्याणिआनंत्यात् (सहस्राणिह्रस्वपङ्क्तिगणयेत् १२ दुरंतवीर्यवत् स्वउत्तरो
गुणाअनुभावश्चयस्यसचरसायामूमेर्मूलेस्थितः । तिष्ठति । आत्मतंत्रः आत्माधारः १६ उक्तस्यलोकविभागस्योपयोगंइदंउत्तरंहरति । एताद्येवेहकामान्कामयमानैर्नृभिः उपगतं
व्याइत्यन्वयः १४ तस्यप्रपंचः एतावत्यःविपाकगतयः फलभूतागतयः ताःव्याचख्येव्याख्यातवानस्मि १५ ॥ इतिपंचमस्कंधेटीकायांपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ षड्विंशोऽध्यायस्तोषस्ताव्रक
स्थितिरुच्यते । पापिनोयत्रदत्तंतेयमदूतैर्यथाययम् ॥ १ ॥ पुंसोगतयउच्चावचाविसदृशाइतिभोगवैचित्र्यमुक्तंइदंउत्तरंहरति । महर्षेइति १ कर्मणः समानत्वेपिश्रद्धावैचित्र्यात्फलवै
चित्र्यमितिपरिहरति । त्रिगुणत्वादिति । सात्त्विक्याश्रद्धयाकर्तुः सुखित्वं । राजस्यासुखित्वं दुःखित्वं च । तामस्यादुःखित्वंमूढत्वं च । तत्रापितासांश्रद्धानां तारतम्यात्सुखादितारतम्यं सर्वेषां
मित्यर्थः २ प्रतिषिद्धं प्रतिषेधः सत्त्वलक्षणं प्रमाणं यस्य अधर्मस्य कर्तुः श्रद्धावैसादृश्यं तमस्तारतम्यात् तत्रापिकारणं दर्शयन्नाह । या अनाद्यविद्यया कृतानां कामानां विषयकामनानां सृतयो
(गतयः) नरकाः तासां (सृतीनां मध्ये) अथेदानीं प्राचुर्येण प्राधान्येन ता अनुवर्णयिष्याम इत्यन्वयः ३ किंभूमावेवदेशविशेषाः त्रिलोक्या ब्रह्मांडाद्वाहिर्वा आवरणेषु मध्ये अंतराले वा भूमिव्यतिरिक्ते ४

मूर्धन्यर्पितमणुवत्सहस्रमूर्धोभूगोलसगिरिसरित्समुद्रसत्त्वम् ॥ आनंत्यादनिमित्तविक्रमस्यभूम्नःकोवीर्याण्यधिगणयेत्सहस्रजिह्वः १२ एवंप्रभावोभगवान
नंतोदुरंतवीर्योरुगुणानुभावः ॥ मूलरसायाःस्थितआत्मतंत्रोयोलीलयाक्ष्मांस्थितयेविभर्ति १३ एताह्येवहृन्भिरुपगतव्यागतयोयथाकर्मविनिर्भितायथो
पदेशमनुवर्णिताः कामान्कामयमानैः १४ एतावतीर्हिराजपुंसः प्रवृत्तिलक्षणस्यधर्मस्यविपाकगतयउच्चावचाविसदृशायथाप्रश्रव्याचख्ये किमन्यत्कथयाम
इति १५ इतिश्रीभा०म०पंच० भूविवरविध्युपवर्णननामपंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ महर्षेएतद्वैचित्र्यलोकस्यकथमिति १
ऋषिरुवाच ॥ त्रिगुणत्वात्कर्तुःश्रद्धयाकर्मगतयःपृथग्विधाःसर्वाएवसर्वस्यतारतम्येनभवन्ति २ अथेदानींप्रतिषिद्धलक्षणस्याधर्मस्यतथैवकर्तुःश्रद्धायाः
वैसादृश्यात्कर्मफलंविसदृशंभवतियाह्यनाद्यविद्ययाकृतकामानांतत्परिणामलक्षणाःसृतयःसहस्रशःप्रवृत्तास्तासांप्राचुर्येणानुवर्णयिष्यामः ३ राजोवाच ॥
नरकानामभगवन्किदेशविशेषाअथवावहिस्रिलोक्याआहोस्विदंतरालइति ४

यस्यमूर्धनिअर्पितोभूगोलः अणुवद्भाति तस्यवीर्याणिसहस्रजिह्वोपिकः गणयेत् १२ एवंप्रभावःअनंतः रसायाः मूलेस्थितः सन् स्थितयेक्ष्मांविभर्ति १३ हेराजन्एवंएना
यथाकर्मविनिर्भिताः गतयःतथावर्णिताः १४ किमन्यत्कथयामः १५ ॥ इतिपंचमपंचविंशः २५ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ हेमहर्षेएतत्त्रिलोकस्यवैचित्र्यंकथन् १
॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ कर्तुःत्रिगुणत्वात्श्रद्धयाभिन्नाएवकर्मगतयः सर्वाएवसर्वेषांश्रद्धातारतम्येनभवन्ति २ अविद्याकृतकामपरिणामलक्षणाःसृतयःसहस्रशःप्रवृत्ताःताः
वर्णयिष्यामः ३ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ हेभगवन् नरकानामकिदेशविशेषाःत्रिलोक्याःवाहिः अंतराले वा संति तत्कथयताम् ४ ॥

उपसर्गमाह । मुरादिभिर्व्यायमानः चित्यमानः अनवरतं भवेनामुदितश्चसौविहृतविह्वललोचनश्च । सुललितेन वचनामृतेन स्वपार्श्वदानविबुधयूथपानां पतींश्चाप्यायमानः हरेक
नीलवाससीवस्य । एकमेवकुण्डलयस्य । हलस्यककुदिएकतः न्यस्तः सुमगश्चसुंदरश्च (चारुः) मुजोयेन । उदारालीलायस्यसः नपरिम्लानोरागः कांतिर्यस्याः तस्या नवतुलसि
नाश्चित्यमानोतप्रातर्हृदयगतोमुमुक्षुगामनादिकालमारभ्यकर्मसंस्कारैर्ग्रथितं त्रिगुणात्मकं हृदयग्रंथिरूपमहंकारनिर्भिनतिसमूहं छिनत्तितस्यानुभावान्) संश्लोकयामासवर्णयामास ८
अस्यजगतउत्पत्त्यादिहेतवोगुणायस्येक्षयाकल्पाः स्वस्वकार्यसमर्थाभासन् । अस्यएकपंथुर्भूतंअनंतंअकृतंअनादि । तत्रहेतुः यदेकमेवसत्आत्मन्आत्मनिनानाकार्यप्रपंचंअथात्तस्यब्रह्म
रूपस्यवर्त्मतत्त्वजनः कथमुहवेदनैवेदेत्यर्थः ९ तर्हि कथमसौमुमुक्षुभिःसेव्यतेतत्राह । मूर्तिमिति । यत्रेदंसदसत् (कार्यकारणात्मकंजगत्) विभातिसः नोऽस्माकंभक्तानांबहुकृपयासं
शुद्धंसत्त्वंमूर्तिवमार । स्वजनानांमनांसिचमदातुंवशीकर्तुंतां यस्यलीलांमृगपतिः सिंहःआदेभशिक्षत् । यतः उदाराणिवीर्याणि यस्य । तस्मादन्यंमुमुक्षुःकमाश्रयेदित्युत्तरेणान्व
यः । यद्वाक्येस्यत्रहेतुः । यद्यस्मात्स्वजनानांमनांस्यादातुंलीलामाददे मृगपतिरिवोदारवीर्यः यद्वाभूयंतइतिमृगाः कामप्रदास्तेषांपतिर्मुख्यः । १० किंचआस्तात्तस्यकृपयावपुर्भा
रणं । तद्भजनंवा । तन्नामोदार्यमेवादिचित्रमित्याह । यस्यनाम्यदिबतितोमहापातक्यपिअनुकीर्तयेत्तर्हि संशुभ्येदिति किमुक्तव्यंयतोऽसावेवमुपायशेषमहः सद्योहंति । कथंअनुकी
र्येदमन्यतः श्रुतंवाचकमाह्वाभातोवासनमर्कनन्नादापरिहासात् । यस्याचक्षेपात्संकर्षणादन्यत् ११

व्यायमानः मुरासुरोत्सृजसिद्धगंधर्वविद्याधरमुनिगणैरनवरतमदमुदितविहृतविह्वललोचनः सुललितमुखरिकाऽमृतेनाप्यायमानः स्वपार्श्वदविबुधयूथपतीन
परिम्लानरागिनवतुलसिकामोदमध्वासवेनमाद्यन्मधुकरवातमधुरमीतश्रियैर्विजयतींस्वावनमालां नीलवासाएककुण्डलोहलककुदिएकतसुमगश्चसुंदरश्च ७ मम
वान्माहैद्रोवारणैर्द्रवकाचनीकक्षामुदारलीलोविभर्ति ७ यएषएवमनुश्रुतोव्यायमानोमुमुक्षुगामनादिकालकर्मवासनाग्रथितमविद्यामयंहृदयग्रंथिसत्त्वरज
स्तमोमयमंतर्हृदयगतआशुनिर्भिनतितस्यानुभावान्मगवान्स्वायंश्रुवनारदःसहउंडुरुणासभायांब्रह्मणःसंश्लोकयामास ८ उत्पत्तिस्थितिलयहेतवोऽस्यक
ल्पाःसत्त्वाद्याःप्रकृतिगुणायदीक्षयासन् ॥ यद्रूपंभुवमकृतंयदेकमात्मन्नानाऽधात्वमुहवेदतस्यकर्म ९ मूर्तिनःपुरुषपयावमारसत्त्वंसंशुद्धंसदसदिदंवि
भातियत्र ॥ यल्लीलांमृगपतिराददेऽनवद्यामादातुंस्मजनमनस्युदारवीर्यः १० यन्नामश्रुतमनुकीर्तयेदकस्मादातोवायादिपातितःप्रलंभनादा ॥ इंत्यहःस
पदितुषामशेषमन्यंवंशेषादिगवतआश्रयेन्ममक्षुः ९

व्यायमानः नीलवासाः

नपरिम्लानकांस्थाः नवतुलसिकायाः सुरभिर्मधुरसेनमाद्यन्मधुकराणामधुरमिति तस्योभित्तंस्वावनम
८ ९ १० यथासंभुवमनुकीर्तितंयत् नृणांजंघंति ११

यस्य मूर्धनि अर्पितो भूगोलः (यस्य मूर्धनि अर्पितो भूगोलः स तस्य मूर्धनि अर्पितो भूगोलः) सहस्रजिह्वापिकमणयेत् १२ इति विविचलं यत्स्वउरु
 नंतोदुरंतवीर्योरुगुणानुभावः ॥ मूलरसायाः स्थित आत्मतंत्रोयोलीलयाक्ष्मांस्थितयेविमर्ति १३ एताह्येवहकामान्त्रायममानैभिः उपर्य
 पदेशमनुवर्णिताः क्रमान्क्रमयमानैः १४ एतावतीर्हिराजन्पुंसः प्रवृत्तिलक्षणस्य धर्मस्य विपाकगतय उच्चावचाविसदृशायथाप्रश्रव्याचख्ये किमन्यत्कथयाम
 इति १५ इति श्रीमा० म० पंच० भूविवरविध्युपवर्णनं नाम पंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ राजोवाच ॥ महर्षे एतद्वैचित्र्यलोकस्य कथमिति १
 ऋषिरुवाच ॥ त्रिगुणत्वात्कर्तुः श्रद्धया कर्मगतयः पृथग्विधाः सर्वा एव सर्वस्य तारतम्येन भवंति २ अथेदानीं प्रतिषिद्धलक्षणस्या धर्मस्य तथैव कर्तुः श्रद्धायाः
 वेसादृश्यात्कर्मफलं विसदृशं भवति या ह्यनाद्यविद्यया कृतकामानां तत्परिणामलक्षणाः सृतयः सहस्रशः प्रवृत्तास्तासां प्राचुर्येणानुवर्णयिष्यामः ३ राजोवाच ॥
 नरकानामभगवन्किंदेशविशेषा अथवा बहिःखिलोक्त्या आहोस्विदंतराल इति ४

यस्य मूर्धनि अर्पितो भूगोलः अणुवद्भाति तस्य वीर्यापि सहस्रजिह्वोपिकः गणयेत् १२ एवं प्रभावः अनंतः रसायाः मूले स्थितः सन् स्थितयेदमां विमर्ति १३ हेराजन् एवं एता
 यथा कर्म विनिर्निताः गतयः तथा वर्णिताः १४ किमन्यत्कथयामः १५ ॥ इति पंचमे पंचविंशः २५ ॥ ॥ राजोवाच ॥ हेमहर्षे एतत्तुल्यलोकस्य वैचित्र्यं कथम् १
 ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ कर्तुः त्रिगुणत्वात् श्रद्धयाभिज्ञा एव कर्मगतयः सर्वा एव सर्वेषां श्रद्धा तारतम्येन भवंति २ अविद्या कृतकाम परिणामलक्षणाः सृतयः सहस्रशः प्रवृत्ताः ताः
 वर्णयिष्यामः ३ ॥ ॥ राजोवाच ॥ हेमगवन् नरकानामकिंदेशविशेषाः त्रिलोक्याः बाहिः अंतराले वा संति तत्कथ्यताम् ४ ॥

(अंतरालएवत्रिजगत्याः । तर्हि कस्यांदिशितु । दक्षिणस्यां । कतर्हि । भूमेरधुपरिष्ठादंडजलाशयस्य गर्भोदकस्य । त्रिलोकीगर्भोदकयोर्मध्ये इत्यर्थः । यस्यां दिशि । गोत्राणां वंशजानाम्) ५ (स्वदिपदं वदं । यथा कर्मावदं) कर्मदोषमनत्रिजगत्यादोषमेव दमपापफलदंडं करोति (तत्क तमवद्यमेव दंडं पपरिणतं करोतीत्यर्थः । तत्र हेतुः) न उल्लंघितं भगवच्छासनं येन ६ मतानरेणाष्टाविंशतिमाह किंचेति ७ पापभेदेन च तन्नरकयातनाभेदं प्रपंचयति । तत्र यस्त्वित्यादिना । यातनास्तीत्रवेदनास्ताभिः यात्यमानः पीड्यमानः (कश्मलं महत्तुः । एकदा एकरिक्काले उपयाति । कदाचिन्नोपयाति । यद्वा) एकदेवतदैव (कश्मललक्षणे पवेत्यर्थः । तमिस्त्रप्राये प्रायेण निविद्धांधकाररूपे । मूर्छया वृद्धिना शातः) ८ (एवमेव निपात्यते यः) पुष्टपंतिवंचयित्वा (उपयुक्ते उपभुंक्ते । वृध्यमानमूलः छिद्यमानशिफः तथानिपात्यमानो देही नष्टमतिरंशं भवति । तस्मादंधत्वापादकांधकारयागात्) ९

त्रापिरुवाच ॥ अंतरालएवत्रिजगत्यास्तु दिशि दक्षिणस्यामधस्ताद्भूमेरुपरिष्ठादंडजलाशयाद्यस्यामग्निष्वात्तादयः पितृगणादिशि स्वानां गोत्राणां परमेण समाधिना सत्या एवाशिप आशासानानि दंशंति ९ यत्र हवा भगवान्पितृराजो वै स्वतः स्वविषयं प्रापिते पुस्वपुरुषैर्जंतुपुंसं परेते पुयथा कर्मावद्यं दोषमेवानुल्लंघितं भगवच्छासनः सगणो दमंधारयति ६ तत्र ह्येकेन रक्तानि कविंशतिगणयंति अथ तांस्ते राजन्नामरूपलक्षणतोऽनुक्रमिष्यामः तामिस्त्रांधतामिस्त्रोरौस्वो महारौरवः कुंभीपाकः कालसूत्रमसिपत्रवनं सूकरमुखमंधकूपः कृमिभोजनः संदंशस्तप्तसूर्भिर्वज्रकंटकशालमलीवैतरणीपूयोदः प्राणरोधो विशसनं लालभक्षः सारमेयादनमवीचिरयः पानभित्ति किंच क्षारकर्मोरसोगणभोजनः शूलप्रोतो दंशूकोऽवटनिरोधनः पर्यावर्तनः सूचीमुखमित्यष्टाविंशतिनरका विविधयातनाभूमयः ७ तत्र यस्तु परवित्तापत्यकलत्राण्यहरतिसहिकालपाशवद्धोयमपुरुषैरतिभयानकैस्तामिस्त्रेनरके बलात्त्रिपात्यते अनशनानुदपानदंडताडनसंतर्जनादिभिर्यातनाभिर्यात्यमानो जंतुर्धनत्रकश्मलमासादित एकदैवमूर्च्छा मुपयाति तामिस्त्रप्राये ८ एवमेवांधतामिस्त्रयस्तु वैचयित्वा पुरुषंदारादीनुपयुक्ते यत्र शरीरानि पात्यमानो यातेनास्थो वेदनयानष्टमतिर्नष्टाष्टिश्च भवति यथा वनस्पतिर्नृश्यमानमूलस्तस्मादंधतामिस्त्रतमुपादिशंति ९

॥ श्रीशुक उवाच ॥ जगत्या अंतराले दिशि दक्षिणस्यां भूमेः अवस्ताद्जलादुपरि नरकाः संति ५ यत्र भगवान्पितृराजो यमः मृतजंतूनां कर्मानुरूपं दंडं कुर्वन्नास्ते ६ अथ तानृणु तामिस्त्रं १ अंधतामिस्त्रं २ रौरवः ३ महारौरवः ४ कुंभीपाकः ५ कालसूत्रम् ६ असिपत्रवनम् ७ सूकरमुखम् ८ अंधकूपः ९ कृमिभोजनः १० संदंशः ११ तप्तसूर्भिः १२ वज्रकंटकशालमली १३ वैतरणी १४ पूयोदः १५ प्राणरोधः १६ विशसनम् १७ लालभक्षः १८ सारमेयादनम् १९ अवीचिः २० अयः पानम् २१ क्षारकर्मः २२ रसोगणभोजनः २३ शूलप्रोतः २४ दंशूकोऽवटनिरोधनः २५ पर्यावर्तनः २६ सूचीमुखम् २७ इति नरकाः संति ७ यः परवित्तापत्यकलत्राणि हरतिसः दतैः पाशवद्धः तामिस्त्रेन नरके निपात्यते अनशनानुदपानताडनादिभिः पीड्यमानः कश्चिन्मूर्च्छा मुपयाति ८ यस्तु पुरुषं वंचयित्वा दारादीनुपभुंक्ते सः यानष्टमतिर्नष्टाष्टिश्च भवति ९

एतच्छरीरमहमिति दधनादिममेति च मन्वाकेवलं स्वकुटुंबमेव प्रपुष्णाति तेनाशुभेन (निपतति तत्कुटुंबविहाय) १० रुरवोभूत्वैतिकर्माण्येव तत्परिणामेऽप्येत्यर्थः । अतिकूरस्य भार
हृमाख्यसत्त्वस्यापदेशः संज्ञा ११ क्रव्येण निमित्तेन मांसार्थनिन्यर्थः १२ (प्राणतीति तथातान्) प्राणतः सजीवान् उपरंध्यति पचति अपकुरुणं निष्कुरुणं (पुरुषादैः रक्षोभिरपि विगर्हितं
धिकृतमित्यर्थः) १३ (तमे) कले (धान्यादिशोषणस्थानीये) समेदेशे (अधस्तादग्निः उपर्यर्कः ताभ्यां । न केवलं पित्रादिभ्योऽप्युत्पत्तिरिति सकोप्येवमित्याह यावतीति) १४ (अनाप
दीति विशेषणात् आपदिकं च नानुग्रहं सूचयति । तालवनस्य तालवृक्षसमूहस्य अस्ति तन्निशितैः पत्रैः उभयतो धारः धाराशब्देन निशितप्रांतभाग उच्यते) स्वधर्महा स्वधर्मत्यागी १५ (अदं
डचेदं दानं हंशरीरं दंडताडनादिरूपं । यथेष्टदंडो यत्रेतथा तत्र बलादयं विनिष्पीड्यमानांगः) स्वनयनरुदनकश्मलं मोहमुपगतो भवति । अदृष्टदोषाः (अदंड्याः) तेनेहोपरुद्धाः
संतापथाकश्मलमुपगतास्तद्वत् (अशुचामौ) १६

यस्त्विह वा एतदहमिति ममेदमिति भूतद्रोहेण केवलं स्वकुटुंबमेवानुदिनं प्रपुष्णाति स तदिह विहाय स्वयमेव तदशुभेन रौरवे निपतति १० ये विहययैशमुना वि
हिंसिता जंतवः परत्रयमया तनामुपगतं त एव रुरवोभूत्वा तथा तमेव विहिंसन्ति तस्माद्रौरवमित्याहुः रुरुरितिसर्पादिति क्रूरसत्त्वस्यापदेशः ११ एवमेव महारौर
वो यत्र निपतितं पुरुषं क्रव्यादानामरुरवस्तं क्रव्येण वा तयंति यः केवलं देहं भरः १२ यस्त्विह वा उग्रः पशून् पक्षिणो वा प्राणत उपरंध्यति तमपकुरुणं पुरुषादौ अपि
विगर्हितममुत्रयमानुचराः कुंभीपाके तस्मै ले उपरंध्यन्ति १३ यस्त्विह पितृविप्रब्रह्मधुकुसकालमूत्रसंज्ञकेन रके अयुतयोजनपरिमंडले ताम्रमये तप्तखले उपर्य
धस्तादग्न्यर्काभ्यामिति तप्यमानेऽभिनिवेशितः क्षुत्पिपासाभ्यां च दह्यमानां तर्बहिः शरीर आस्ते शेत वेष्टते अवतिष्ठति परिधावति च यावन्ति पशुरोमाणि तावद्
र्षसहस्राणि १४ यस्त्विह वै निजवेदपथादनापद्यपगतः पाखंडं चोपगतस्तमसि पत्रवनं प्रवेश्य कशया प्रहरन्ति तत्र हासावितस्ततो धावमान उभयतो धारैस्ताल
वनासि पत्रैश्छिद्यमान सर्वांगो हाहतोऽस्मीति परमया वेदनया मूर्छितः पदे पदे निपतति स्वधर्महा पाखंडानुगतं फलं भुंक्ते १५ यस्त्विह वै राजाराजपुरुषो वा अदं
डचेदं प्रणयति ब्राह्मणे वा शरीरं दंडं स पापी यात्र रकेऽमुत्र सूकरमुखे निपतति तत्रातिवलैर्वै निष्पीड्यमाना वयवो यथैवे हेक्षुखंड आर्तस्वरेण स्वनयनं कचिन्मूर्छि
तः कश्मलमुपगतो यथैव तददृष्टदोषा उपरुद्धाः १६

यस्तु मम ददं अहमिति मत्वा भूतद्रोहेण स्वकुटुंबमेव पुष्णाति सः रौरवे निपतति १० यथा येन विहिंसिता जंतवः ते एव परत्र रुरवोभूत्वा तं खादन्ति ११ यः केवलं देहं भरः सः
महारौरवे निपतति तत्र क्रव्यादानामरुरवः तन्मांसं खादन्ति १२ यस्तु पशून् पक्षिणो वा प्राणैः सह रंध्यति तं अमुत्र दूताः तस्मै ले कुंभीपाके रंध्यन्ति १३ यश्च पितृविप्रब्रह्म
तप्तनाम्रमये देशे कालसु नाख्येन तति तत्र क्षुत्पिपासाभ्यां अंतर्दह्यमानः पशुरोमसंख्यासहस्रवर्षाणि आस्ते १४ यस्तु निजवेदमार्गं त्यक्त्वा पाखंडं आश्रितः तं असि पत्रवनं
प्रवेश्य कशया प्रहरन्ति तत्र असि पत्रैः छिद्यमान सर्वांगः हाहतोऽस्मीति वेदनया मूर्छितः पदे पदे निपतति स्वधर्महा पाखंडमार्गं फलं भुंक्ते १५ यस्तु राजाराजपुरुषो वा
अदंडचेदं ब्राह्मणे वा शरीरं दंडं करोति सः सूकरमुखे निपतति तत्र इष्टुदंडवत् निष्पिष्यमाणा वयवः कचिन्मूर्छितः कश्मलं याति १६

ईश्वरेण कल्पितामनुष्यरक्तपानादिलक्षणावृत्तिर्येषां मत्कुणादीनां नविविक्ताविज्ञातापरव्यथायैरविवेकिभिस्तेषां पुरुषेण ब्राह्मणादिभावेन विधिनिषेधपूर्वकं उपकल्पितावृत्तिर्यस्य विविक्ता विज्ञातापरव्यथायेन विवेकिना (एवभूतोपि पीडामाचरति । अभिद्रग्धा हिंसिता । विहतानि द्वा रूपा निवृत्तिः स्वास्थयं यस्य । न लब्धमवस्थानं येन तमसि परिक्रामति (यथा कुत्सिते देहे) १७ यत्किंचन भक्ष्यादिकं उपनतं प्राप्तं पंचविभज्य न निर्मिताः पंचयज्ञा येन । अतएव वायसैः संस्तुतः समत्वेन वर्णितः कृमिभोजनः कृमीनेव दुर्जनः (यावदिति । यावत्तत्पातकं भोक्तव्यं तावत्पदैतमित्यर्थः । यद्वा) यावन्निवोजनानितत्कृमि कुण्डे तावन्ति वर्णाणि । अप्रतं असंविभक्तं अप्रदुर्नवास्तीति तथा मः । अनिर्वेशं अकृतप्रायश्चित्तम् १८ निष्कृपंति छिदंति १९ तिग्मयान्तयासूर्याप्रतिमया २० सर्वाभिगमः पश्चाद्युपगता २१ अपाखंडाः सत्कुलीनाः संतः । द्वितीयांतपाटे मेतुविशेषणं (धर्मसेतून् धर्ममर्वादाः येभिर्दंतिते वैतरण्यां नद्यानि पतंति) नदीविशिष्टा (विष्णुयेति । तस्यां उद्यमानाः यादोगणैस्तत्रत्यैर्जंतुभिः । आत्मना देहेन अनुभविष्यमाणैः न विद्युज्यमाना अभिप्रयमाणा इत्यर्थः । स्वायेन स्वपापेन पीडयंते) २२ यस्त्विहैव भूतानां भौश्वरोपकल्पितवृत्तीनां नविविक्तपरव्यथानां स्वयंपुरुषोपकल्पितवृत्तिर्विविक्तपरव्यथो व्यथामाचरति स परत्रांधकूपेतदाभिद्रोहेणानेप ततितत्रहासौतैर्जंतुभिः पशुपक्षिमृगसरीसृपैर्मशकमूकामत्कुणमक्षिकादिभिर्भेदकाभिर्दुग्धास्तैः सर्वतोभिर्दुह्यमाणस्तमसि विहतानि द्रानिर्वृतिरलब्धावस्थानः परिक्रामति यथा कुशरीरे जीवः १७ यस्त्विहैव असंविभज्याश्चातियत्किंचनोपनतमनिर्मितपंचयज्ञोवायमसंस्तुतः स परत्र कृमिभोजने नरकाधमे निपतति तत्र शतसहस्रयोजने कृमि कुण्डे कृमिभूतः स्वयंकृमिभिरेव भक्ष्यमाणः कृमिभोजनो यावत्तदप्रताप्रदुतादोऽनिर्वेशमात्मानं यातयते १८ यस्त्विहैव स्तेयेन वलाद्वा हिरण्यरत्नादीनि ब्राह्मणस्य वाऽपहरत्यन्यस्य वाऽनापदि पुरुषस्तममुत्र राजन्यमपुरुषा अयस्मयैरग्निर्पिंडैः संदर्शोस्त्वचिनेष्कुपंति १९ यस्त्विहैव अगम्यां स्त्रियमगम्यं वा पुरुषं योपि दमिगच्छति तावमुत्र कशया ताडयंतस्तिग्मयासूर्यालोहमय्या पुरुषमालिङ्गयंति स्त्रियंच पुरुषं रूपयासूर्या २० यस्त्विहैव सर्वाभिगमस्तममुत्रानिरये वर्तमानं वज्रकंटकशाल्मलीमारोप्य निष्कर्षति २१ येत्विहैव राजन्याराजपुरुषावापपाखंडाधर्मसेतून् भिदंतिते संपरेत्यवैतरण्यां निपतंति भिन्नमर्वादास्तस्यां निरयपरिखाभूतायां नद्यां यादोगणैरितस्ततो भक्ष्यमाणा आत्मनानवियुज्यमानाश्चासुभिरुह्यमानाः स्वायेन कर्मपाकमनुस्मरंतो विष्णुमूत्रपूयशोणितकेशनखास्थिमेदोमांसवसावाहिन्यामुपतप्यंते २२ यस्तु भूतानां ईश्वरकल्पितवृत्तीनां व्यथां करोति सः अंधकूपेतति तत्र तैः पशुपक्षिमृगसरीसृपमशकमत्कुणमशकादिभिः पीडयमानः दुःखं प्राप्नोति १७ यस्तु अकृतपंचमहायज्ञः असंविभज्य अश्नातिसः कृमि कुण्डे कृमिभूतः कृमिभिर्भक्ष्यमाणः कृमिभोजनस्तिष्ठति १८ यस्तु स्तेयेन वलाद्वा विप्रस्य अन्यस्य वा हिरण्यरत्नादीनि हरति सः संदर्शोपतितवृलोहमयैः तैः संदर्शोः त्वचि छिदंति १९ यस्तु अगम्यां स्त्रियं स्त्रीवा अगम्यं पुरुषं गच्छति तौ कशया ताडितौ तप्तमूर्ध्नि नरके तप्तलोहमय्या प्रतिमया आलिङ्गयंति २० यस्तु पश्वादिपुगमनं करोति तं वज्रकंटकशाल्मलीमारोप्य निष्कर्षति २१ येतुराजन्त्याः राजपुरुषावाधर्ममागान् भिदंति ते विष्णुमूत्रपूयशोणितकेशनखास्थिमेदोमांसवाहिन्यां वैतरण्यां उपतप्यंते २२

पशुचर्यास्वेच्छाचारं (ते पूयादिभिरापूर्णे अर्णवइवगंभीरे पूयोदसंज्ञेनरकेन पतंतितदेवपूयादि) २३ अतीर्थे विहितादन्यत्र । विध्वंतीति प्राणनिरोधो (नरको) दर्शितः २४ (येदंभार्ययज्ञेषु ननु विहितेषु) निरयपतयो यमपुरुषाः (यातयित्वा पीडयित्वा विशसंति हिंसंति) २५ लालामक्षमाह । यस्त्विहोति । रेतः पाययति रेतः पानं कारयति (तत्र हेतुः काममोहितः) २६ (सार्थान् गंधान् भटाराजपुरुषाः) यमदूता ये श्वानः (ते) सरभसं समं भ्रमन् २७ द्रव्यविनिमये क्रयविक्रयादौ । निरवकाशे निरालंबे । अवीचिशब्दार्थमाह । यत्रेति वीचिस्तरंगः तद्रहितत्वादवीचिः । २८ यो विप्रस्तत्कलत्रं वामुरापिबति । अन्योपि वा व्रतस्थः सन् राजन्यो वैश्यो वा सोमपीथः कृतसोमपान इत्यन्वयः । तयोः सोमपाननिषेधेऽपि सोमस्था नैफलचमसविधानात् तथा च श्रुतिः । ' न्यधो धास्तिर्भारा हृत्यताः संपिष्यदधन्युपमृज्यत मरुभिक्षं संप्रयच्छेन्न सोमं ' इति २९ (वरीयसो बहुमानयोग्यान्) सपूर्वमपि मृतक एव सन् मृत्वा ३०

ये त्विह वै नृपलीपतयो नष्टशौचाचारनियमास्त्यक्तलज्जाः पशुचर्याचरंति ते चापि प्रेत्य पूयविष्मूत्रश्लेष्ममलपूर्णार्णवे निपतंतितदेवातिवीभक्षितमश्नंति २३ ये त्विह वै श्वगर्दभपतयो ब्राह्मणादयो मृगयाविहारा अतीर्थे च मृगान्निघ्नंति तानपि संपरेतां लक्ष्यभूतान्यमपुरुषा इषुभिर्विध्यंति २४ ये त्विह वै दांभिका दंभयज्ञेषु पशुश्रान्विशसंति तानमुष्मिंल्लेकैश्चैशेनरके पतितान् निरयपतयो यातयित्वा विशसंति २५ यस्त्विह वै सवर्णाभार्या द्विजो रेतः पाययति काममोहितस्तं पापकृतममुत्र रेतः कुल्यायां पातयित्वा रेतः संपाययंति २६ ये त्विह वै दस्यवोऽग्निदागरदाग्रामान्सार्थान्वाविलुं पंतिराजानो राजभटावातांश्चापि हि परेत्ययमदूतावज्रदंष्ट्राः श्वानः सप्तशतानि विंशतिश्च सरभसं खादंति २७ यस्त्विह वा अनृतं वदति साक्ष्ये द्रव्यविनिमये दाने वा कथंचित्सवै प्रेत्य नरकेऽवीचिमत्यधः शिरानिरवकाशे योजनशतोच्छ्रयाद्विरिमूर्धः संपात्यते यत्र जलमिव स्थलमश्मपृष्ठमवभासते तदवीचिमतिलशो विशीर्यमाणशरीरो न प्रियमागः पुनरारोपितो निपताति २८ यस्त्विह वै विप्रो राजन्यो वैश्यो वा सोमपीथस्तत्कलत्रं वामुरां व्रतस्थाऽपि वापिबति प्रमादतस्ते पां निरयं नीतानामुरसिपदाक्रम्यास्येव ह्निना द्रवमाणं काष्णायमं निर्विचंति २९ अथ च यस्त्विह वा आत्मसंभावेन न स्वयमधमो जन्मतपो विद्याचारवर्णाश्रमवतो वरीयसो न बहु मन्येत स मृतक एव मृत्वा क्षारकर्दमे निरयेऽवाकृशिरानिपाति तोदुरंतायातनाद्यश्रुते ३०

ये त्विह वै नृपलीपतयः नष्टशौचाचाराः ते विष्मूत्रश्लेष्ममलपूर्णार्णवे निपतंति तदेव वीभक्षितं अश्नंति २३ ये त्विह वै श्वगर्दभपतयः मृगयाविहाराः अतीर्थे मृगान्निघ्नंति तान् संपरेता नृप्राणरोधेऽपि विध्यंति २४ ये दांभिकाः दंभयज्ञेषु पशुश्रान्विशसंति तान् वैशेनरके दूताः घातयंति २५ यस्तु असवर्णाभार्या द्विजो रेतः पाययति तं लालामक्षेन नरके निपात्य रेतः पाययंति २६ ये तु दस्युरूपाः राजानो भटावाग्निदाः गरदाः ग्रामादीन् विलुंठंति तान् वज्रदंष्ट्राः श्वानः ७२० खादंति २७ यस्तु साक्ष्ये अनृतं वदति सः अवीचिनरके यो ज्ञानशतोच्छ्रयाद्विरिमूर्धः अधः शिराः निपात्यते २८ यः विप्रो राजन्यो वैश्यो वा तत्कलत्रं वामुरां प्रमादतः सुरापिबति तान् अयः पानेन नरके निपात्यते पां नुखेव ह्निना द्रवमाणं काष्णायमं निर्विचंति २९ यः आत्मसंभावेन जन्मतपो विद्यावर्णाश्रमवतः श्रेष्ठान् न बहु मन्यते सः क्षारकर्दमे अवाकृशिरानिपतति यातनाः भुंक्ते ३०

पुरुषस्य मेधेन हि सया भैरवादीन्यजते । याश्च स्त्रियः नरमांसं भक्षयन्ति (तांस्ते) कामरूपारक्षोगणाभूत्वा यथेह ते पुरुषादाः संतः पूर्वमनृत्यन्त तद्वत् (सौनिकाः पशुघातिन इव अवदाय खंडयित्वा) ३१ वैश्रंभकैः विश्वासोपायैः उपविश्रंभय्य विश्वास्य (क्रीडनकतया क्रीडोपकरणतया पीडयन्ति) ३२ (दंदशूकाः सर्पाः) विलेशयान् मूषकान् (हेतून्) ३३ (अंधावटो अंधकारयुक्तो गतः कुसूलव्रीहिस्थापनयोगयोगतीव्रशेषः) सगरेण सविषेण । तेष्वेव अवटादिष्वेव ३४ अतिथयो अज्ञातपूर्वाः अभ्यागता ज्ञातपूर्वाः तान् (क्रोधयुक्तो दग्धुमिच्छुरिव) पापेन वक्रीकृतेन ३५ आढ्याहमित्यभिमतः (यस्य सः) धनगर्वितः । अहं कृतिः अहंकारस्वरूपः श्रेष्ठो ह्यभिमतमानी । तिर्यक्प्रेक्षणं यस्य सर्वतः गुहांदेरपि धनं चोरयिष्यतीति विशंकमानः (न कमापि विश्वमन्नित्यर्थः) । परिशुष्यमाणं हृदयं वदनं च यस्य (निर्वृत्तिं सौख्यं) अनवगतः अप्राप्तः (ग्रह इव ब्रह्मराक्षस इव) तस्यार्थस्योत्पादनादिभिः (वर्धनसंरक्षणैः) शमलं (अर्थं) गृह्णातीति तथापरिवयंति सूत्रप्रोक्तं कुर्वन्ति ३६

ये त्विह वै पुरुषाः पुरुषमेधेन यजन्ते याश्च स्त्रियो नृपशून् खादन्ति तांश्च ते पशव इव निहता यमसदने यातयन्तोरक्षोगणाः सौनिका इव स्वाधितिनावदायामृक्पिबन्ति नृत्यं तिचगायन्ति च हृष्यमाणायथेह पुरुषादाः ३१ ये त्विह वा अनागसोऽरण्ये ग्रामे वा वैश्रंभकैरुपमृतानुपविश्रंभय्य जिजीविषूञ्छूलसूत्रादिषूपप्रोतान् क्रीडनकतया यातयन्ति तेऽपि च प्रेत्य यमयातना सुशूलादिषु प्रोतात्मानः क्षुतृङ्भ्यां चाऽभिहताः कंकवादिभिश्चेतस्ततस्तिग्मतुंडैराहन्यमाना आत्मशमलं स्मरन्ति ३२ ये त्विह वै भूतान्युद्धेजयन्ति नरा उल्बणस्वभावा यथा दंदशूकास्तेऽपि प्रेत्य नरके दंदशूकारख्ये निपतन्ति यत्र नृपदंदशूकाः पंचमुखाः सप्तमुखा उपसृत्य ग्रसन्ति यथा विलेशयान् ३३ ये त्विह वा अंधावटकुसूलगुहादिषु भूतानि निरुंधन्ति तथा मुत्र तेष्वेवोपवेश्य सगरेण वह्निना धूमेन निरुंधन्ति ३४ यस्त्विह वा अतिथीनभ्यागतान् वा गृहपतिरसकृदुपगतमन्युर्दिधक्षुरिव पापेन च क्षुषानिरीक्षते तस्य चाऽपि निरये पापदष्टेरक्षिणी वज्रतुंडा गृध्राः कंकका कवटादयः प्रसह्यो रुबलादुत्पाटयन्ति ३५ यस्त्विह वा आढ्याभिमातिरहं कृतिस्तिर्यक्प्रेक्षणः सर्वतोऽभिविशंकी अर्थव्ययनाशर्चितया परिशुष्यमाणं हृदयं वदनो निर्वृत्तिमनवगतो ग्रह इवार्थमभिरक्षति स चापि प्रेत्य तदुत्पादनोत्कर्षणसंरक्षणशमलग्रहः सूचीमुखेन नरके निपतति यत्र हवित्ग्रहं पापपुरुषंधर्मराजपुरुषावायका इव सर्वतोऽंगेषु सूत्रैः परिवयन्ति ३६

ये त्विह पुरुषाः पुरुषमेधेन भैरवादीन् यजन्ते याः कामरूपाः स्त्रियः नृपशून् खादन्ति तान् इह तैर्हताः पशवः तेऽक्षोगणभोजने रक्षोगणाः भूत्वा शस्त्रेण छित्त्वा तद्रक्तं पिबन्ति नृत्यन्ति च ३१ ये त्विह वा अनागसः पशून् अरण्ये ग्रामे वा विश्वस्य शूलसूत्रादिषु प्रोतान् घातयन्ति ते प्रेत्य शूलादिषु प्रोताः तिग्मतुंडैः कंकवादिभिः हन्यमाना आत्मशमलं स्मरन्ति ३२ ये तु भूतान् उद्धेजयन्ति ते दंदशूके निपतन्ति ३३ ये तु गुहादिषु भूतानि रुंधन्ति तान् अवटानि रोधे सगरेण वह्निना धूमेन निरुंधन्ति ३४ यः अतिथीन् पापचक्षुषानिरीक्षते तस्य अक्षिणी वज्रतुंडाः गृध्राः कंकका कवटादयः पर्यावर्तननरके वलादुत्पाटयन्ति ३५ यः धनगर्वितः मानी तिर्यक्प्रेक्षणः द्रव्यनाशर्चितया शुष्यद्वदनहृदयः गृह इव अर्थरक्षति सः प्रेत्य सूचीमुखेन नरके पतति यत्र दूताः तं अंगेषु सूत्रैः बध्नुन्ति ३६

इतरत्रस्वर्गदौ इहमर्त्यलोके पुनर्भवे पुनर्जन्मानिभितम् । उभयोर्धर्मधर्मयोः शेषाभ्याः ३७ आदावेवद्वितीयस्कंधे वैश्वामरं यातीत्यादिना । (चतुर्दशधाचतुर्दशमुवनात्मकः यद्भगवतः स्थविष्ठं रूपं भूद्वीपादि अनुवर्णितं तच्च आदृतः सन्नसः) उपगेयं उपनिषदां रूपं (स्तुत्यं अग्राह्यं अवाङ्मनसगोचरमपि) श्रद्धामक्तिभ्यां विशुद्धाबुद्धिर्यस्य ३८ यथायथावत् भुत्वा (स्थूलरूपेष्वारणयानिर्जितमात्मानं मनःसूक्ष्मे रूपेणैर्नयेत् ।) ३९ (भागणोज्योतिर्गणः तल्लोकस्य च संस्थास्थितिर्मयागीतावर्णिता । हेनृप ।) कथंभूतासंस्था । सकलानां जीवनि काया नां धाम आश्रयभूतम् (अद्भुतं ईश्वरस्य स्थूलं) वपुः ४० पंचमस्कंधसंबन्धिपदभावाद्यर्थदीपनैः । प्रीयतां परमानंदं नृहरिर्बालभाषितैः । १ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे श्रीधरस्वामिविराचितायां पंचमस्कंधटीकायां षड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥ (यदिह श्रीधराचार्यैः सुगमत्वादुपेक्षितम् ॥ बालानां बोधसिद्ध्यै तव्याचक्षेमेहेश्वरः ॥ १ ॥) ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

एवंविधानरकायमालये संति शतशः सहस्रशस्तेषु सर्वेषु च सर्वेषु धर्मवर्तिनो ये केचिदिहोदिता अनुदिताश्चानिपते पर्यायेण विशंतितथैव धर्मानुवर्तिन इतरत्र ह इतु पुनर्भवेत उभयशेषाभ्यां निविशंति ३७ निवृत्तिलक्षणमार्ग आदावेव व्याख्यातः एतावानेवांडकोशो यश्चतुर्दशधा पुराणेषु विकल्पित उपगीयते यतद्भगवतो नारायणस्य साक्षान्महापुरुषस्य स्थविष्ठं रूपमात्ममायागुणमयमनुवर्णितमादृतः पठति शृणोति श्रावयति स उपगेयं भगवतः परमात्मनोऽप्राप्त्यपि श्रद्धा भक्तिविशुद्धबुद्धिर्वेद ३८ भुत्वा स्थूलं यथासूक्ष्मं रूपं भगवतो याति ॥ स्थूले निर्जितमात्मानं मनःसूक्ष्मं धियानयोदिति ३९ भूद्वीपवर्षसरिद्वीपभः समुद्रपाताल दिङ्मरुतभागणलोकसंस्था ॥ गीतामया तव नृपाद्भुतमीश्वरस्य स्थूलं वपुः सकलजीवनि कायधाम ४० इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां पंचमस्कंधे नरकानुवर्णनं नाम षड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

एवंविधाः नरकाः यमालये संति सहस्रशः तेषु अधर्मवर्तिनः यथाकर्मणा विशंति धर्मानुवर्तिनः तु स्वर्गादौ मर्त्यलोके धर्मधर्मशेषाभ्यां विशंति ३७ एतावानेवांडकोशः पुराणेषु चतुर्दशधा विकल्पेन गीयते ३८ एतत् भगवतः नारायणस्य स्थूलं मायामयं रूपं यः आदरेण पठति शृणोति श्रावयति सः भक्त्या विशुद्धबुद्धिः अप्राप्त्यपि तत्त्वं वेत्ति यतिः भगवतः स्थूलरूपे निर्जितं मनः धियाशनैः सूक्ष्मे रूपे नयेत् ३९ हेनृप भूद्वीपवर्षसरिद्वीपभः समुद्रपाताल दिङ्मरुतभागणलोकसंस्था इयमया तव गीता एव ईश्वरस्य इदं स्थूलं रूपं ते अनुवर्णितम् ४० ॥ इति पंचमस्कंधे चूर्णिकायां षड्विंशोऽध्यायः ॥ ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ अयं स्कंधः समाप्तः ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणं भूयात् ॥

॥ इति सटीकसचूर्णिकश्रीमद्भागवतेपंचमस्कंधः समाप्तः ॥

गजमा॥५॥

॥ अथ सटीक-सच्चूर्णिक-श्रीमद्भागवते पष्ठस्कंधः प्रारभ्यते ॥

॥ श्रीर्जयतिराम ॥ पुण्यारण्येनृसिंहेकनामसिंहोविराजते । यन्नादतःपलायंतेमहाकल्मषकुंजराः ॥१॥ विसर्गसंभवान्जीवान्स्वमर्यादासुसंयतान् ॥ विष्णुःपात्यखिलेरूपैरित्येवंपंचमे
स्थितम् ॥२॥ अध्यायैकोनविंशत्यापष्टेषोषणमुच्यते । अतिलंघितमर्यादमत्तरक्षणलक्षणम् ॥३॥ अजामिलोमनुष्येषुमहापापोयथाऽवितः । विश्वरूपादिघातीचतथादेवेषुवासवः ॥४॥ अ
जामिलस्यभक्तवंविष्णुदूतैर्निरूपितम् । संकेततश्चतन्नामपुत्रस्नेहानुषंगजम् ॥५॥ इंद्रोपिभगवद्रक्तःसरस्वतीपेद्रसेवकः । तदधीनसुरैश्वर्यशत्रुनिर्जयजीवितः ॥६॥ तत्रादौत्रिभिरध्यायैरजामि
लकथोच्यते । विश्वरूपकथापार्श्विर्द्रदोषोक्तयेततः ॥७॥ इंद्रस्यैवतुदोषोक्तयेतत्राख्यानंततोऽष्टभिः । द्वाभ्यांचमरुदारुयानमेवंप्रकरणक्रमः ॥८॥ तत्रादौप्रथमेविष्णोर्दूतैःपातकिमोचने । तत्पाप
ख्यापनायोक्तयाम्यैर्धर्मादिलक्षणम् ॥९॥ अयपष्टस्कंधोव्याख्यास्यते (तत्र) पूर्वोक्तानुवादपूर्वकंनिरंतरोक्तनरकपरिहारोपायंपृच्छतिनिवृत्तिमार्गइतिषड्विः । आदौद्वितीयस्कंधेवैश्वानरंयाती
त्यादिनाभगवतात्वया यथायथावत् । यत्तेनमर्मणःक्रमेणयोगोऽर्चिरादिप्राप्तिस्तेनोपलब्धोयवद्वातेनसह असंसृतिर्भोक्षोभवति । “ब्रह्मणासहतेसर्वेसंप्राप्तेप्रतिसंचरे । परस्यातेकृतात्मा
नः प्रविशंतिपरंपदं” इतिवचनात् । १ त्रैगुण्यंस्वर्गादिसुखंतदेवविषयःप्राप्यंयस्य । नलीनाप्रकृतिर्यस्यतस्यपुनःपुनःपुनर्गणसर्गःभोगार्थंदहारंभरूपःसच(प्रवृत्तिलक्षणो)मार्गःकथितस्तृ
तीये ‘दक्षिणेनपथार्थःपितृलोकंव्रजंति’इत्यादिना २ अनुवर्णितानिरंतराध्याये । व्याख्याताः चतुर्थस्यादौ (मन्वंतरश्चव्याख्यातः) यतः यस्मिन् (आद्यः स्वायंभु
वः) ३ । ४ । (पंचमे) द्वीपादीन् भागतो लक्षणतो मानतश्चधरामंडलस्यसंस्थानंज्योतिषां विवराणांच । इदंसंस्थानंविभुर्ध्यात्सृजत्तथाव्याख्यातमित्यर्थः ५ नानाउग्रयातनाये
पुतान्नरकान् यथायेनोपायेननेयात्नगच्छेत् । तन्मेअधुनाव्याख्यातुमर्हसि ६ तत्रतावन्मन्वाद्युक्तंप्रायश्चित्तंविनानरकादुन्निवाराइत्याह । नचेदितिद्वाभ्यां । मनउक्तिपाणिभिःमनो
वाक्कायैः कृतस्यांहसोदोषस्यतैरेवइहैवापचित्तिंप्रायश्चित्तंनकुर्याच्चेतर्हिपुरुषः प्रेत्यमृत्त्वानरकान्भुवमुपैति । भेमयायेभवतः कीर्तिताः तिग्मादारुणायातनायेषु ७ यस्मादेवंतस्मात्पाप
स्यनिष्कृतौप्रायश्चित्तेयतेतकदा मृत्योः पुरैवतत्रापिअविषयताअस्मिन्माणेनआत्मनादेहेन । यद्वाअविषयविषयिहोयावत् । यतात्मना संयतेनमनसा । तत्रापिआशु (शीघ्रं)
अन्यथा “अतीवचिरकालेदुर्दिगुणंव्रतमर्हति” इतिद्वैगुण्यापत्तेः तत्रचपापस्यमहत्त्वमल्पत्वंचावेक्ष्यतदनु रूपेप्रायश्चित्तेयतेतदुज्ज्वलांरोगाणांनिदानवित्तयथावैद्यस्तदनु रूपंचिकित्सेततद्वत् ८
श्रीः ॥ राजोवाच॥निवृत्तिमार्गःकथितआदौभगवतायथा॥क्रमयोगोपलब्धेनब्रह्मणायदसंसृतिः १ प्रवृत्तिलक्षणश्चैवत्रैगुण्यविषयोमुने ॥ योसावलीनप्रकृते
गुणसर्गःपुनःपुनः२अधर्मलक्षणानानानरकाश्चानुवर्णिताः॥मन्वंतरश्चव्याख्यातआद्यःस्वायंभुवोयतः ३प्रियव्रतोत्तानपदोर्विशस्तच्चरितानिच ॥द्वीपवर्षस
मुद्राद्रिनद्युद्यानवनस्पतीन् ४ धरामंडलसंस्थानंभागलक्षणमानतः ॥ ज्योतिषांविवराणांचयथेदमसृजद्विभुः ५ अधुनेहमाहभागयैथवनरकात्ररः ॥ नानो
ग्रयातनानेयात्तन्मेव्याख्यातुमर्हसि ६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ नचेदिहैवापचित्तिंयथांहसःकृतस्यकुर्यान्मनउक्तिपाणिभिः ॥ भुवंसवैप्रेत्यनरकानुपैतियेकीर्ति
तामेभवतस्तिग्मयातनाः ७ तस्मात्पुरैवाश्विहपापनिष्कृतौयतेतमृत्योरविषयतात्मना ॥ दोषस्यदृष्ट्वागुरुलाघवंयथाभिपक्षचिकित्सेतरुजानिदानवित् ८
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीमत्कुलदेवतायैनमः ॥ अधपष्टस्कंधव्याख्या ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ हेभगवन् त्वयानिवृत्तिमार्गश्चकथितः १२ अधर्मलक्षणाः नरकाश्च ३ स्वायंभु
वमन्वंतरंप्रियव्रतोत्तानपदोर्विशः ४ धरामंडलसंस्थानंचज्योतिषांविवराणांचस्थितिरुक्तासाश्रुता ५ इदानींनरः नरकान् येन नगच्छेत् तद्वक्तुमर्हसि ६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥
हेनृपइह मनउक्तिपाणिभिः कृतस्यअंहसः मन्वाद्युक्तं प्रायश्चित्तं यदिनकुर्यात् तर्हिप्रेत्य नरकान्गयाति ७ तस्मात् पापानिष्कृतौ मृत्योः पूर्वमेव यतेत ८

अप्रचोदयति द्वाभ्याम् । दृष्टं राजदंडादि । श्रुतं नरकपातादि । ताभ्यामात्मनः पापमहितं जानन्नपि भूयः प्रायश्चित्तानंतरं करोति अथो अतः कारणाद्वादशाब्दादिकथं प्रायश्चित्तं तेन समूल
दोषस्यानिवृत्तेः निवृत्तावापुनश्च पापप्ररोदागादिति भावः ९ किंच । कचित्कदाचित् अभद्रात्पापान्निवर्तते कचित् देवपुनराचरति । यथा कुंजरः स्नातोऽपिरजोभिरात्मानं मलिनीकरो
ति तथा पापस्य दुर्दानवारत्वेन नरकपातस्यावश्यं भावित्वात् प्रायश्चित्तं व्यर्थमिति मन्ये १० परिहरति । कर्मणा कृच्छ्रादि- (लक्षणेन) प्रायश्चित्तेन कर्मणः पापस्य निर्हारीनाशः आत्यंतिकः समूलो
न हीष्यते । अविद्वानधिकारीयस्मिन्स्तस्य भावस्तत्त्वतस्मात् अतोऽविद्याया नाशाभावात् त्रष्टेऽपि तस्मिन् पापे तत्संस्कारेण पापान्तरस्य पुनः पुनः प्ररोहो भवत्येव । किं हि मुख्यं प्रायश्चित्तं तदाह
प्रायश्चित्तं तु विमर्शनं ज्ञानम् ११ तत्तु नित्यमप्रमत्तः शनैर्लभते नान्य इति मद्दृष्टांतमाह नेति पथ्यमेवात्र मन्त्रतः पुरुषान् यथा व्याधयो न बाधने । तथा नियमादिकर्तृशेमाय तत्त्वज्ञानाय
(कल्पते) समर्थो भवति १२ एतदेव विशदयति द्वाभ्यां तपसा एकत्राप्येव । “मनसश्चेन्द्रियाणां च ऐकाग्र्यं परमं तपः” इति स्मृतेः । ब्रह्मचर्येणाष्टांगेन तदुक्तं “स्मरणं कीर्तनं केलिः प्रेक्ष
णं गुह्यमाषणं । संकल्पोऽध्यवसायश्च क्रियानिर्वृतिरवच । एतन्मैथुनमष्टांगं प्रवदंति मनीषिणः । विपरीतं ब्रह्मचर्यमेतदेवाष्टलक्षणं” इति । शमो मनसो नियमनं । दमो बहिर्द्रियाणां
त्यागोदानं यमोऽहिंसादिः नियमोजपादिः १३ १४ अस्यापि दुष्करत्वात् मुख्यमेवान्यत् प्रायश्चित्तमाह केचिदिति । केचिदित्यनेन एवंभूता भक्तिप्रधाना विरला इति दर्शयति ।
केवलयातप आदि निरपेक्षया । वासुदेव परायणा इति नाभिकारि विशेषणमेतत् । किं न्येषामश्रद्धया तत्राप्रवृत्तेरर्थात्तेष्वेव पर्यवसानादनुवादमात्रं १५ एतच्च ज्ञानमार्गादपि ।
श्रेष्ठमित्याह न तथा पूयेत शुध्येत ! यथा तत्पुरुषनिषेवया कृष्णेऽर्पिताः प्राणा येन १६

राजोवाच ॥ दृष्टश्रुताभ्यां यत्पापं जानन्नपि प्रायश्चित्तमनोऽहितम् ॥ करोति भूयो विवशः प्रायश्चित्तमथोक्तम् ९ कचिन्निवर्तते भद्रात् कचिच्चरति तत्पुनः ॥ प्राय
श्चित्तमतोऽपार्थमन्ये कुंजरशौचवत् १० ॥ श्रीवादरायणिरुवाच ॥ कर्मणा कर्मनिर्हारो न ह्यात्यंतिक इष्यते ॥ अविद्वदधिकारित्वात् प्रायश्चित्तं विमर्शनम् ११
नाश्रतः पथ्यमेवात्र व्याधयो भिभवन्ति हि ॥ एवं नियमकृद्वा जन्तुः शनैः क्षेमाय कल्पते १२ तपसा ब्रह्मचर्येण शमेन च दमेन च ॥ त्यागेन सत्यशौचाभ्यां यमेन
नियमेन च १३ देहवान् बुद्धिजं धीरा धर्मज्ञाः श्रद्धयान्विताः ॥ क्षिपंत्यधं महदपि वेणुगुल्ममिवानलः १४ केचित् केवलयाभक्त्या वासुदेव परायणाः ॥ अवंधुन्वं
तिकास्त्र्येन नीहारमिव भास्करः १५ न तथा ह्यध्वान् राजन् पूयेत तप आदिभिः ॥ यथा कृष्णार्पितप्राणस्तत्पुरुषानिषेवया १६

॥ राजोवाच ॥ जनः दृष्टश्रुताभ्यां राजदंडनरकपाताभ्यां आत्मनः अहितं पापं जानन्नपि प्रायश्चित्तानंतरं पापं करोति अतः द्वादशाब्दादि प्रायश्चित्तं कथम् ९ किंच कदाचित्
पापात् निवर्तते कचित् तदेव पुनराचरति तस्य प्रायश्चित्तं कुंजरशौचवत् व्यर्थमिति मन्ये १० ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ कृच्छ्रादिकर्मणा पापनाशः समूलो न भवति संस्कारेण पु
नः पापान्तरस्य प्ररोहो भवत्येव किं हि मुख्यं प्रायश्चित्तं ज्ञानं ११ तत्तु शनैर्लभते पथ्यमेव अश्रद्धात् पुरुषान् यथा व्याधयो न बाधने तथानियमादिकर्तृशेमाय तत्त्वज्ञानाय समर्थो भव
ति १२ तपसा ब्रह्मचर्येण शमेन दमेन त्यागेन सत्यशौचाभ्यां यमनियमाभ्यां च १३ धर्मज्ञाः देहवान् बुद्धिजं पापं नाशयन्ति १४ केचित् केवलयाभक्त्या अवंधुन्वन्ति १५ यथा
कृष्णार्पितप्राणः साधुसेवया च अघवान् यथा पूयेत तथा तप आदिभिर्न १६

तत्रहेतुः । सध्रीचीनः समीचीनः अयंपंथाभक्तिमार्गः सतः श्रेयः । क्षेमत्वेहेतुः । नकुनश्चिद्विद्वादेभ्यंयत्र । तदेवाहामुशीलाः कृपालवः साधवो निष्कामायत्रस्मिन्मार्गे (भागवताः) वर्मानि
 ष्ठा अतो न ज्ञानमार्ग इवासहायतानि मितं भयं नापि कर्ममार्गं वन्मत्सरादियुक्तेभ्यो भयं भवति भावः १७ भक्तेरन्यनिरपेक्षत्वमुक्तं कृच्छ्रादीनि तु भक्तिविना न शोधयंतीत्याह । प्रायश्चित्तानीति
 महतामप्यशोधकत्वेदृष्टांतमाह । सुराकुंभमापगानद्यद्वेति १८ भक्तिः स्वलापि पुनात्येवेत्याह । सकृदिनि । तस्य गुणे पुरागमात्रमस्ति न तु ज्ञानं यस्य तन्मनः । (अत्रापिशब्दः प्रत्येकं
 योजनीयः । सकृदपि किंपुनरभ्यासेन । मनः संशयात्मकमप्यंतःकरणं किंपुनर्निश्चयात्मिकावृत्तिः । पादारविंदयोरपि किंपुनः समग्रमूर्तौ । निवेशितं बलादपि किंपुनः स्वतो निविष्टं । तद्गुणे
 प्यपिरागि किंपुनस्तत्स्वरूपेयैरिहेतिसामान्यवाचिभ्यां सर्वनामभ्यां मनोनिवेशने जातिदेशविशेषानपेक्षेति गम्यते । यैः कैश्चिदपि इह कापि निवेशिते भक्त्या यमादीन् स्वप्नेपि न पश्यंति ।
 तावत्तैव चीर्णनिष्कृतं प्रायश्चित्तं यैः १९ इममर्थमिति हासं नोपपादयति अत्र चेति मे मतः २० कान्यकुब्जे पुरे दास्याः पतिनां प्राप्ताऽजामिल इति । २१ बंदीग्रहेण अभैश्वर्ययूतेन कैतवैर्वचनादि
 भिश्च वृत्तिं जीविकां । विभ्रतपुष्पान् । यातया मासपीडयामास । २२ आयुःसंबंधी महान् कालोऽत्यगात् । सक्रियानित्यपेक्षायामाह । अष्टाशीत्यासंख्यया युक्ताः समाः संवत्सराः २३
 प्रवयसो वृद्धस्य (अवसः कनिष्ठः । नाम्नानारायणः पित्रोर्मृशंदयितश्च) २४ (कलभापिणि अस्फुटमधुरभाषणशीले) बद्धं हृदयं येन । जरठो वृद्धः । २५ (यदा स्वयं भुंजानस्तदा तं
 भोजयन् एवं प्रपिबन् पाययन् खादन् खादयंश्चेति ।) एतच्च तदुपलालनादि श्रीनारायणनामोत्तमचारमाहात्म्येन तदुक्तिरेवामूदितिसिद्धांतोपयोगित्वेनापि द्रष्टव्यं २६

सध्रीचीनो ह्ययं लोके पंथाः श्रेयोऽकुतो भयः ॥ सुशीलाः साधवो यत्र नारायणपरायणाः १७ प्रायश्चित्तानि चीर्णानि नारायणपराङ्मुखम् ॥ नानिष्पुनंतिराजं
 द्रसुराकुंभमिवापगाः १८ सकृन्मनः कृष्णपादारविंदयोर्निवेशितं तद्गुणरागियैरिह ॥ न ते यमपाशभृतश्च तद्गतान् स्वप्नेपि पश्यंति हि चीर्णनिष्कृताः १९
 अत्र चोदाहरंती ममिति हासं पुगतनम् ॥ दूतानां विष्णुयमयोः संवादस्तं निबोध मे २० कान्यकुब्जे द्विजः कश्चिदासी पतिरजामिलः ॥ नाम्नानष्टदाचारो दा
 स्याः संसर्गदूषितः २१ वंद्यक्षकैतवैश्वैर्यैर्गर्हितां वृत्तिमास्थितः ॥ विभ्रत्कुटुंबमशुचिर्यातया मासदेहिनः २२ एवं निवसतस्तस्य लालयानस्य तत्सुतान् ॥
 कालोऽत्यगान् महान् राजन्नष्टाशीत्याऽयुषः समाः २३ तस्य प्रवयसः पुत्रा दश तेषां तु योऽवमः ॥ वालो नारायणो नाम्नापि त्रिश्वदयितो भृशम् २४ स वद्धहृदयस्तस्मिन्
 भके कलभापिणि ॥ निरीक्षमाणस्तल्लीलां मुमुदे जरठो भृशम् २५ भुजानः प्रपिबन् खादन् खालकस्नेहयंत्रितः ॥ भोजयन् पाययन् मूढो न वेदागतमंतकम् २६

१७ आचरितानि प्रायश्चित्तानि नारायणपराङ्मुखं न निष्पुनंति आपगाः सुराकुंभमिव १८ यैः यैः कृष्णपादारविंदयोः सकृन्मनः निवेशितं तेनैव नृणाः संतः यमंतद्गतांश्च न पश्यं
 ति १९ अत्र विष्णुयमयोर्दूतानां संवादरूपं इति हासं भृशम् २० कान्यकुब्जे नगरे अजामिलनामा कश्चित् द्विजः दासीपतिः नष्टदाचारः दासीसंसर्गदूषितः आसीत् २१
 गर्हवृत्त्यासः कुटुंबं विभ्रत् २२ एवं तस्याः सुतान् लालयतः सतः अष्टाशीतिसमाप्तिः मितः कालः अगमत् २३ तस्य दशपुत्रा आसन् तेषु कनिष्ठः नारायणो नाम आ
 सीत् २४ स्वयं जरठः सन् तस्मै देन लालयन् प्राप्तं अंतकं न वेद २५ २६

२७ वक्राणिविकटानितुंदानिमुखाणिपेपांतान् ऊर्ध्वाणिरोमाणिपेपांतान् २८ प्लावितेनमुतत्वंनीतेन (आजुहावएहीत्याकारितवान्) २९ हरिकीर्तनं निशाम्य (सहसाऽकस्मात्) आपतन् (प्रामाः) यतस्तद्रुर्नाम ३० (ततर्हदयात्तद्दयमध्यात् । यमप्रेष्यान् यमदूतान्) ३१ (वैवस्वतस्ययमस्य) पुरःसराभृत्याः ३२ अस्यनयनंनिषेध ३३ वयंयुष्मात्रजानीम इतिकोपनकार्यः यतोऽलौकिकाद्भुतरूपायूयमित्याहुः सर्वेइतिसार्धाभ्यां । लसंत्यः पुष्करमालाः संतियेषां ३४ नूतनंनवययोपेपांते (तरुणा इत्यर्थः) निपंगइषुधिः धनुर्निपंगादिभिः श्रीः शोभायेपांते ३५ विगतंतिमिरालोकश्चान्यस्यप्रकाशोयासुतथाभूतादिशःकुर्वतः । भवतामेतदनुचितमित्याहुः किमर्थमिति ३६ अहोदंड्यादंड्यादिज्ञानशून्या एतेचोराएवास्मद्विधार्धमराजस्य किंकरा इत्यनृतं वदंतीति विस्मयेन प्रहस्यतान् प्रत्युचुः । मेघस्येवनिर्होदोघ्वनिर्यस्यास्तया ३७ तत्त्वंस्वरूपं लक्षणं प्रमाणं ३८ कथंस्वित्केन प्रकारेण । (अस्यदंडस्य) स्थानं विषयः । कारिणः कर्मिणः । नृणामिति मराएव न पश्चादयः । तेष्वपि कतिचिदेवेत्यर्थः ३९

स एव वर्तमानो ज्ञो मृत्युकाल उपस्थिते ॥ मतिं चकार तनयेवालेनारायणाह्वये २७ सपाशहस्तांस्त्रीन् दृष्ट्वा पुरुषान् भृशदारुणान् ॥ वक्रतुंडानूर्ध्वरोम्ण आत्मानं न तु मामतान् २८ दूरे क्रीडनकासक्तं पुत्रं नारायणाह्वयम् ॥ प्लावितेन स्वरेणोच्चैराजुहावाकुलं द्वियः २९ निशम्य म्रियमाणस्य ब्रुवतो हरिकीर्तनम् ॥ भर्तुर्नाम महाराजपार्षदाः सहसाऽपतन् ३० विकर्षतोऽतर्हदयाद्दासीपतिमजामिलम् ॥ यमप्रेष्यान् विष्णुदूता वारयामासुरोजमा ३१ ऊचुर्निषेधितास्तांस्तं वैवस्वतपुरःसराः ॥ केयूरं प्रतिपेद्धारो धर्मराजस्य शासनम् ३२ कस्य वा कुत आयाताः कस्मादस्य निषेधथ ॥ किं देवा उपदेवा वा यूयं किं सिद्धसत्तमाः ३३ सर्वे पद्मपलाशाक्षाः पीतवौशेयवाससः ॥ किरीटिनः कुंडलिनो लसत्पुष्करमालिनः ३४ सर्वे च नूतनवयसः सर्वे चारुचतुर्भुजाः ॥ धनुर्निपंगासिगदाशंखचक्रां वुजश्रियः ३५ दिशो वितिमिरालोकाः कुर्वतः स्वेन रोचिषा ॥ किमर्थं धर्मपालस्य किं करान्नो निषेधथ ३६ इत्युक्ते यमदूतैस्ते वासुदेवोक्तकारिणः ॥ तान् प्रत्युचुः प्रहस्येदं मेघनिहादयागिरा ३७ विष्णुदूता ऊचुः ॥ यूयं वै धर्मराजस्य यदि निर्देशकारिणः ॥ ब्रूत धर्मस्य नस्तत्त्वं यच्च धर्मस्य लक्षणम् ३८ कथं स्विधिद्रयते दंडः किं वास्य स्थानमीप्सितम् ॥ दंड्याः किं कारिणः सर्वे आहोस्वित्कतिचिन्नृणाम् ३९

एवं मृत्युकाले उपस्थिते सीतपाशहस्तान् स्त्रीन् पुरुषान् दृष्ट्वा भीतः स नृद्वैः नारायण इति तं आजुहाव २७ २८ २९ तदा म्रियमाणस्य हरिकीर्तनं निशम्य विष्णुपार्षदाः एत्य ३० दासीपतिं अजामिलं विकर्षतः यमदूतान् ओजसा वारयामासुः ३१ तदा यमदूताः सायुधान् विष्णुरूपधरान् दृष्ट्वा तान् ऊचुः यूयं धर्मराजस्य शासनं प्रतिपेद्धारः केयूरं ३२ किं देवाः उपदेवाः वा सिद्धावा ३३ यतः सर्वे पद्मपत्राक्षाः चतुर्भुजाः पीतवाससः किरीटिनः कुंडलिनः कमलमालिनः ३४ तरुणाः धनुर्निपंगादिधारिणः संतः यमदूतान् नः किमर्थं निषेधथ ३५ ३६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ यमदूतैः एवमुक्तं विष्णुदूता ऊचुः ३७ यूयं धर्मराजस्य यदि निर्देशकारिणः तर्हि धर्मस्य तत्त्वं ब्रूत ३९

वेदेनप्रणिहितोविहितोधर्मः वेदप्रमाणकइत्यर्थः अनेनयोवेदप्रमाणकः सधर्मः योधर्मः सवेदप्रमाणकइतिस्वरूपप्रमाणचोक्तं यथाहजैमिनिः “चोदनालक्षणोयोधर्मः” इति । व्याख्यातंचभ
हैः “द्वयमेकेनसुत्रेणश्रुत्यर्थान्तररूप्यते” इति । अपृष्टस्याप्यधर्मस्यस्वरूपलक्षणचदंडस्थानकथनायाहुः । तद्विपर्ययः योवेदनापिद्वः सोऽधर्मः । निषेधश्चतस्मिन्प्रमाणमित्यर्थः । वे
दस्यप्रामाण्यहेतुः । वेदोनारायणादुद्धृतोऽस्तः सएवसाक्षादित्युपचारः स्वयंभूरितिचानिःश्वासमात्रेणस्वयमेवभवतीति। तथाचश्रुतिः । “अस्यमहतोभूतस्यानिःश्वासितमेतद्यद्वेदः” इति ४०
कोसोनारायणस्तत्राहुः । येनस्वधाग्निस्वस्वरूपेअमीभावाः प्राणिनः गुणाः शांतत्वादयः नामानिवाह्यणइत्यादीनि । क्रियाश्चाध्ययनाद्याः रूपाणिवर्णाश्रमादयः । तैर्विभाव्यतेवि
विच्यतेयथातथंयथावत् सनारायणः ४१ तथाप्यधर्मोनेनकृतइतिकृतोज्ञायतेतत्राहुः । सूर्यइति (मरुद्वायुः) अहनीअहश्चरात्रिश्च । कंडुकं । कुः पृथ्वी (धर्मोयमः) दैह्यस्यजीव
स्य । यथाहुः । “आदित्यचंद्रावनिलोऽनलश्चर्याभूमिरापोऽह दयमनश्च । अहश्चरात्रिश्चउभेचसंधेधर्मश्चजानातिनरस्यवृत्तं” इति ४२ स्थानमाहुः । एतैर्निमित्तभूतैर्विज्ञातः । दं
डयानाहुः । सर्वइति (कारिणः कर्मिणः) ४३ विपरीतानिअभद्राणिचकर्मिणांसंभवंति । यतस्तेषांगुणसंयोगोस्ति । यदिकश्चिदकर्तास्यात् तर्हितस्याभद्राणिनस्युः । नत्वेतदस्ती
त्याहुः । नहिदेहवानकर्मकृदस्तीति । अतः सर्वेकर्मिणः कर्मिणांचपापस्यावश्यंभावितात् तेसर्वेक्रमानुरोधेनदंडमर्हतीत्यर्थः ४४ कथंस्विद्ध्रियते दंडइत्यस्योत्तरं येनेति । धर्मोवेति
दृष्टांतः अधर्मानुसारणदंडोधर्मानुसारणसुखवदित्यर्थः ४५ नकेवलंसूर्यादयएवज्ञापकाः किंत्वर्थापीतरपीत्वाहुः । यथेति । हेदेवप्रवराः इहजन्मनिशांतघोरमूढत्वेनसुखिदुःखिमिश्रत्वेन
वाधार्मिकत्वादिनावाग्नेविध्यभूतेषुयथोपलभ्यतेतथान्यत्रजन्मांतरेऽनुमीयतेत्रैविध्यान्गयानुपपत्त्याकल्प्यते ४६ वर्तमानजन्मनापूर्वपरजन्मधर्माधर्मज्ञानंभवतीतिसदृष्टांतमाहुः वर्तमानो
वसंतादिकालः अन्ययोर्भूतभविष्ययोर्वसंतयोर्दंष्ट्रगुणाः पुष्पफलादयः तेषामभिज्ञापकोयथा एवमतज्जन्मअन्ययोर्भूतभविजन्मनोर्धर्माधर्मोनिदर्शयतीतितथा ४७

॥ यमदूताऊचुः ॥ वेदप्रणिहितोधर्मोह्यधर्मस्तद्विपर्ययः ॥ वेदोनारायणःसाक्षात्स्वयंभूरितिशुश्रुम ४० येनस्वधान्यमीभावारजःसत्त्वतमोमयाः ॥
गुणानामक्रियारूपैर्विभाव्यतेयथातथम् ४१ सूर्योग्निःखंमरुदेवःसोमःसंध्याहनीदिशः ॥ कंकुःकालोधर्मइतिह्येतेदैह्यस्यसाक्षिणः ४२ एतैरधर्मोऽभिज्ञातः
स्थानंदंडस्ययुज्यते ॥ सर्वेक्रमानुरोधेनदंडमर्हतिकारिणः ४३ संभवंतिहिभद्राणिविपरीतानिचानवाः ॥ कारिणांगुणसंगोस्तिदेहवात्रह्यकर्मकृत् ४४ ये
नयावान्यथाधर्मोऽधर्मोवेहसमीहितः ॥ सएववत्फलंभुंकेतथातावदमुत्रवै ४५ यथेहदेवप्रवरास्त्रैविध्यमुपलभ्यते ॥ भूतेषुगुणैर्विचित्र्यात्तथान्यत्रानुमीयते
४६ वर्तमानोऽन्ययोःकालोगुणाभिज्ञापकोयथा ॥ एवंजन्मान्ययोरेतत्तद्धर्माधर्मनिदर्शनम् ४७

यमदूताऊचुः ॥ वेदप्रणीतोऽयः सः धर्मः तद्विपर्ययः अधर्मः वेदः साक्षात्नारायणइति शुश्रुम ३९ ४० ४१ सूर्यः १ अग्निः २ खं ३ मरुः ४ गावः ५ सोमः ६
संध्या ७ अहः ८ रात्रिः ९ दिशः १० कं ११ कुः १२ कालः १३ धर्मः १४ एते देहिनःसाक्षिणोभवन्ति एतैःअधर्मःविज्ञातःयथाकर्मतदनु रूपंदंडंसर्वेजीवाः
अर्हति इत्यादि ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७

अयं च धर्माधर्मज्ञानप्रकारो न्येषाम् । धर्मगतस्तु मनसैव सर्वपश्यतीत्याहुः । पुरे संयमिन्यां स्थित एव देवो यमः देहे स्थितोऽन्तर्यामी वा जीवस्य पूर्वरूपं धर्माधर्मोदियुक्तं विशेषेण पश्यति । अनु
अन्तरमपूर्वरूपं मीमांसते यद्यस्यानुरूपं तद्विचारयति यतोऽसी भगवानजः ४८ जीवस्त्वीश्वरेण उपस्थापितं वर्तमानं देहं पश्यति न तु पूर्वमपरं चेत्याहुः । अज्ञः अविद्योपाधिर्जीवस्तु व्यक्तमेव
प्राचीनकर्माभिव्यक्तं वर्तमानमेव देहाद्युपास्ते अहमिति मन्यते । पूर्वमपरं वानवेद । अत्र हेतुः नष्टा जन्मना स्मृतियस्य । अत्र दृष्टान्तः तमसा निद्रया युक्तो यथा स्वप्ने भिव्यक्तमेव देहाद्युपास्ते तु जा
ग्रदेहादि । पूर्ववत्प्रादि गतं वा तद्वदित्यर्थः ४९ एवंभूतस्य जीवस्य मसारं प्रपंचयति पंचभिः श्लोकैः । पंचभिः कर्मद्वयैः स्वार्था उपादानादीन् कुरुते तथा पंचभिर्ज्ञानेन्द्रियैः पंचशब्दादीन् वेद ।
पोदशेन मनसा सह सप्तदशः पोदशोपाधयं तर्गतोऽपि स्वयं त्वेक एव सर्वोद्विषयविषयप्रतिसंधानात् त्रीन् ज्ञानकर्मेन्द्रियमनोविषयान् प्राप्नोति ५० तदेतल्लिंगशरीरं शक्तित्रयं गुणत्रयं कार्यमहदनादि
पुंसजीवोऽन्वनुसृष्टिर्धत्ते ५१ नेच्छन् अनिच्छन्नपि (नजितः पण्यं कामादीनां वर्गोऽयनसः) अनेनैव लिङ्गेन कर्माणि कार्यते । कोशकारः कीटविशेषः । मुह्यति निर्गमोपायं न जानाति
५२ कार्यत इत्यत्राहुर्भवप्रमाणयति न हीति । गुणैर्गुणकार्यरामादिभिः स्वाभाविकैः पूर्वकर्मसंस्कारोद्भूतैः ५३ कर्मवशेन च तदनु रूपो देहो भवतीत्याह । लब्ध्वेति अव्यक्तं अदृष्टं निमित्तं ल
ब्ध्वा तदनु रूपं व्यक्ताव्यक्तं स्थूलसूक्ष्मं च शरीरं भवति । यथा योनिमातृसदृशं यथा बीजं पितृसदृशं स्वभावो वासना । शुक्रशोणितयोः सर्वत्रैकत्वेऽपि कर्मवासनया मातृसदृशः पितृसदृशश्च देहो
भवतीत्यर्थः ५४ संसारचक्रमुपसंहरन्तो मुक्तिप्रकारमाहुः । एष इति । ईशसंगात् परमेश्वरभजनात् ५५ तदेवं सामान्यतो धर्मादि निर्णयमुक्त्वा प्रस्तुतस्या जामिलस्या धर्मप्रपंचयन्तो दंष्ट्र
त्वमाहुः अयं हीति यावदध्यायसमाप्तिः । तत्र द्वाभ्यां तत्पुंश्रुतांता नुवादोऽन्यायातिरेकप्रदर्शनार्थः । शीलं सुस्वभावः दृढं सदाचारः गुणाः क्षमादयः तेषामालयोयं (अजामिलः) ५६
निरहं कृतो निरहंकारः ५७ ततः आवृत्तः वनात्परावृत्तः ५८ मुजिष्यया भोगस्त्रियादास्या भैरव्यं मधु पेटोऽसुरापीत्वा मदेन आघूर्णिते प्राप्तेनेत्रेयस्याः ५९

मनसैव पुरे देवः पूर्वरूपं विपश्यति ॥ अनुमीमांसतेऽपूर्वमनसा भगवानजः ४८ यथा ज्ञस्तमसा युक्तोऽपास्ते व्यक्तमेव हि ॥ न वेद पूर्वमपरं नष्टजन्म स्मृति
स्तथा ४९ पंचभिः कुरुते स्वार्थान् पंचवेदाथ पंचभिः ॥ एकस्तु पोदशेन त्रीन् स्वयं सप्तदशोऽश्रुते ५० तदेतत्पोदशकल्लिंगशक्तित्रयं महत् ॥ धत्ते नु संसृतिं पुं
सिहर्षशोकभयार्तिदाम् ५१ देहज्ञोऽजितपद्मगोनेच्छन् कर्माणि कार्यते ॥ कोशकार इवात्मानं कर्मणा च्छाद्य मुह्यति ५२ न हि कश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्म
कृत् ॥ कार्यते ह्यवशः कर्मगुणैः स्वाभाविकैर्बलात् ५३ लब्ध्वा निमित्तमव्यक्तं व्यक्ताव्यक्तं भवत्युत ॥ यथा योनि यथा बीजं स्वभावेन बलीयसा ५४ एष प्रकृतिसंगे
न पुरुषस्य विपर्ययः ॥ आसीत्स एव न चिरादीशसंगाद्विलीयते ५५ अयं हि श्रुतिसंपन्नः शीलवृत्तगुणालयः ॥ धृतवतोऽमृदुर्दतिः सत्यवान् मंत्रविच्छुचिः ५६
गुर्वग्न्यतिथिद्वानां शुश्रूषुर्निरहं कृतः ॥ सर्वभूतसु हृत्साधुर्मितवाग न सूर्यकः ५७ एकदा सौवर्नयातः पितृसंदेशकृद्विजः ॥ आदाय तत आवृत्तः फलपुष्पस
मित्कुशान् ५८ ददर्श कामिनं कंचिच्छूद्रं सहभुजिष्यया ॥ पीत्वा च मधुमैरयं मदाघूर्णितनेत्रया ५९

४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ अयं अजामिलोतिशुचिः सन् ५६ ५७ पित्राज्ञया वनंगत्वा फलपुष्पसमित्कुशानां दायपरावृत्तः ५८ मार्गे कंचिन्मयपानेन मत्तया
दास्या नम्रया क्रीडन्तं शूद्रं ददर्श ५९

विशेषेण श्रुतं तन्निविष्टस्याः (अनया सह) व्यपेतं स्त्राचाराद् दृष्टम् ६० कामेन कामोद्दीपकेन तदंगरागेण हारिद्रादिना लिप्तेना (बाहुनापरिरंभितामालिङ्गिताम्) ६१ सत्त्वधर्म्यं श्रुतं ज्ञानं तद्
लेनस्तंभयन्नापि मदनकंपितं मनः समाधातुं न शक्नो भूत् ६२ तद्दर्शनमेव निमित्तं यस्य स्मरव्याजस्य ग्रहस्य तेन ग्रस्तः विचेतनो गतस्मृतिः ६३ यावता समग्रेण ६४ लंभितां परिणीताम् ६५
६६ अघरूपमायुःस्य मलमेव तदीयमन्नादिकमतीतिमलात् ६७ अकृतनिर्वेशं अकृतप्रायश्चित्तम् अस्यैव च हितार्थेनेष्याम इत्याहुः यत्रेति ६८ इति पष्ठस्कंधे टीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
द्वितीये वैष्णवेर्याम्यान्नाममाहात्म्यमद्भुतम् । आविष्टत्वाद् द्विजो विष्णोर्लोकं नीत इतीर्यते ॥ १ ॥ नयकोविदाः न्यायनिपुणाः १ धर्मदृशां सभामधर्मः स्पृशति । तदाह । यत्र सभायां यैः
धर्मदग्भिः । तेषां तां सभां २ पितरः पितृवत्पालकाः शास्तारो अनुशिक्षकाः । वैष्णवमदं दंडनम ३ एतत्प्रवर्तितमधर्ममन्येऽपि करिष्यतीति महत्कष्टमभूदित्याहुः यद्यदातिश्रेयान्नेष्टः ४
विश्वस्तघातादपीत्याहुः । यस्येति द्वाभ्यां (अंके उत्संगे) निर्वृत्तानि श्रितः ५ तद्विश्वासेन नितरामोपेतश्चात्मा येन तं । विश्रंभणीयः विश्वसनीयः स घृणः (सकृण) श्रेत् ६

मतया विश्रथन्नीव्याव्यपेतानिरपत्रपम् ॥ क्रीडंतमनुगायंतं हसंतमनयां ऽतिके ६० दृष्ट्वा तां कामलिप्तेन बाहुनापरिरंभिताम् ॥ जगाम हृच्छयवशं स हसैव विमो
हितः ६१ स्तंभयन्नात्मनात्मानं यावत्सत्त्वं यथा श्रुतम् ॥ न शशाक समाधातुं मनो मदनवेपितम् ६२ तन्निमित्तस्मरव्याजग्रहग्रस्तो विचेतनः ॥ तामेव मनसा ध्यायन्
स्वधर्माद्विररामह ६३ तामेव तोषयामास पित्र्येणार्थेन यावता ॥ ग्राम्यैर्मनोरमैः कर्मैः प्रसीदेत यथा तथा ६४ विप्रांस्वभार्यामप्रौढांकुले महतिलंभिताम् ॥ विसस
र्जाचिरात्पापः स्वैरिण्यापांगविद्धधीः ६५ यतस्ततश्चोपनिन्ये न्यायतोऽन्यायतो धनम् ॥ वभारास्याः कुटुंबिन्याः कुटुंबमंदधीरयम् ६६ यदसौ शास्त्रमुल्लं
घ्यस्वैरचार्यार्यगर्हितः ॥ अवर्तत चिरंकालमघायुरशुचिर्मलात् ६७ तत एनंदं डपाणेः सकाशं कृतकिलिषम् ॥ नेष्यामोऽकृतनिर्वेशं यत्र दंडेन शुद्ध्यति ६८ इति
श्रीभा० प० प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं ते भगवद्भूता यमदत्ताभिभाषितम् ॥ उपधार्याथ तान् राजन् प्रत्याहुर्नयकोविदाः १ विष्णुदूता ऊचुः ॥ अहो कष्टं ध
र्मदृशामधर्मः स्पृशते सभाम् ॥ यत्रादंडे प्यपापपुदंडो धैर्यं यते वृथा २ प्रजानां पितरो ये च शास्तारः साधवः समाः ॥ यदि स्यात्तेषु वैष्णव्यं कंयांति शरणं प्रजाः ३ यद्य
दाचरति श्रेयानितरस्ततदीहते स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते ४ यस्यां केशिराधाय लोकः स्वपिति निर्वृतः ॥ स्वयंधर्ममधर्मवानहि वेदयथापशुः ५ सक
थं न्यर्पितात्मानं कृतमैत्रमचेतनम् ॥ विश्रंभणीयो भूतानां स घृणोद्गो ग्धुमर्हति ६

तां दृष्ट्वा आत्मानं स्तंभयन्नापि कामवशंगतः ६१ मदनवेपितं मनः नियमितुं न शक्नो भूत् ६२ ततः पित्र्येणार्थेन तां वशं आनीय सती स्वभार्यां त्यक्त्वा तया सहरेमे ६३ ६४ ६५
६६ ६७ सवर्तत त्याज असौ शास्त्रं उल्लंघ्य पापकृतवान् ततः एनंदं डपाणेः सकाशं नेष्यामः यत्र दंडेन शुद्ध्यति ६८ इति पष्ठस्कंधे प्रथमोऽध्यायः १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं ते
भगवद्भूताः यमदूतवाक्यं उपधार्य तानाहुः १ ॥ ॥ विष्णुदूता ऊचुः ॥ ॥ अहो कष्टं धर्मदृशां सभामाधर्मः स्पृशति यत्र निष्पापेषु वृथा दंडः ध्रियते २ ये प्रजानां पितृवन्
पालकाः तेषु यदि वैष्णव्यं स्यात् तर्हि प्रजाः कंशरणं यास्यंति ३ यद्यदाचरति श्रेयानितरस्ततदीहते स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते ४ लोकः यस्यां केशिराधाय
स्वस्थः स्वपिति धर्माधर्मनवेद यथा पशुः ५ सकथं द्रोग्धुमर्हति ६

नन्वम्यपापिनोदहे किमर्थकाक्रोशः । अयमेतन्नाहः अयंहीति । यद्यस्माद्विवशोपिहरेर्नामव्याजहारउच्चारितवान् नकेवलंप्रायश्चित्तमात्रं हरेर्नाम आपितुस्वस्त्ययनं मोक्षसाधनमपि ।
 “तत्कृद्वृत्तिरित्येनहरिरित्यक्षरद्वयम् । बद्धः पारकररेतनमाक्षायगमनेप्रति” इतिस्मृतेः ७ ननुकर्मसाद्रूप्यकरं हरेर्नामेतियुक्तं । “यस्यस्मृत्याचनामात्तयातपोयज्ञक्रियादिषु । न्यूनसंपूर्ण
 तांयातिसद्योविंदेतमच्युतं” इत्यादिवचनात् । स्वातंत्र्येणत्वघनिवर्तकं हरेर्नामकथंस्यात्तत्राहुः । एतेनैवाति अघोनःअववतः।मघवच्छब्दवद्रूपं । यत्आइतिच्छेदः । आइपत्आभास
 मात्रंचतुरक्षरंयन्नामजगाद एतेनैवकेवलेनचतुरक्षरमित्यनेनाधिक्यंचदाशंसत् । कथंजगाद नारायण आयआगच्छइत्येवंविक्रोशरूपेणपुत्राह्वानेन । अयंभावः । कर्मागत्वेपिहरिनामः
 स्वादिरत्वादिवत् (स्वादिरौघोभवति । स्वादिरंवीर्यकामस्य । इत्यत्रयथाएकस्यैवस्वादिरत्वस्यकृत्वर्थत्वं वीर्यलक्षणपुरुषार्थत्वंचतद्वत्)संयोगपृथक्केनप्रायश्चित्तार्थत्वंयुक्तमेव । तथाहि ।
 “अवशेनापियन्त्रात्रिकीर्तिते सदैपातकैः । पुमान्विमुच्यतेसद्यः सिंहत्रस्तंमृगैरिव”इत्यादिभिः पुराणेषुतावत्सहस्रशोनामः स्वातंत्र्यमवगम्यते । नचतेयवादाइतिशंकनीयं विधिशेष
 त्वाभावात् (यथावायव्यंश्वेतमालभेत्भूतिकामइतिविधिस्तच्छेषत्वंवायुर्वैशेषिष्ठादेवतेत्यर्थवादस्य तथात्रापिविधिशेषत्वेनभाव्यतदभावात्इत्यर्थः) नचविध्यश्रवणादन्यशेषताकल्प
 नीया । “यदाग्नेयोष्ठाकपालोभवति”इत्यादिवदप्रामाण्यत्वेतुविध्यश्रवणपतिः यथारागतःप्राप्तेमोजनादौ प्राप्तार्थत्वेनविधिकल्पनोपपत्तेः । मंत्रेषुच । “मर्ताअमर्त्यस्यते भूरिनाममनामहे ।
 विप्रासोजातवेदसः । आस्यजानंतोनामचिद्विविक्तन” (मर्ताःमर्त्याःमरणधर्माणोविप्रासोविप्रास्तेवयं अमर्त्यस्यजातवेदसस्तेनामभूरितपोदानादिसर्वधर्मभ्योऽधिकंमनामहेमन्याम
 हइत्यर्थः आअस्येतिछेदः अस्यविष्णोः आसम्यक्प्रकारेणनामयूयंविवक्तनकीर्तयताकिंकुर्वतः चित्कचित्जानंतः नाममाहात्म्यज्ञानवतइत्यर्थः) इत्यादिपुनान्नस्तपोदानादिसर्वधर्मा
 धिक्यमवगम्यते । उपपादितंचमंत्रार्थवादानामपिस्वार्थेप्रामाण्यंदेवताधिकरणे । तस्माच्छेनारायणनामाभासमात्रेणैवसर्वाचनिष्कृतंक्रतूंस्यादिति ८ ननुकामकृतानांबहुमहापातका
 नांसहस्रशआवर्तितानांद्वादशाद्रादिकोटिभिरप्यनिवर्तानांकथमिदमेवप्रायश्चित्तंतत्राहुः स्वेवइतिद्वाभ्याम् ९ सुनिष्कृतंश्रेष्ठप्रायश्चित्तमिदमेव । तत्रहेतुः । (नामव्याहरणंना
 मोच्चारणम्) यतोनामव्याहरणात्तद्विषयानामोच्चारकपुरुषविषयामदीयोयंमयासर्वतोरक्षणीयइतिविष्णोर्मतिर्भवति १० श्रेष्ठत्वमेवोपपादयंतिनेतिद्वाभ्याम् । ब्रह्मवादिभिर्मन्वादिभि
 रुक्तैर्ब्रह्मादिभिर्निष्कृतैःप्रायश्चित्तैस्तथानशुष्यति । उदाहृतैरुच्चारितैर्यथानामपदैरित्यनेननाममित्यादिक्रियायोगोपिनापेक्षितइतिदर्शितम् । किंच । तत्रासपदोच्चारणंउत्तमश्लोकस्य
 तद्वृणानांचोपलंभकंज्ञापकंभवति । ननुकच्छृचांद्रायणादिवत्पापनिवृत्तिमात्रोपक्षीणमित्यर्थः ११

अयंहिऋतनिर्वेशोजन्मकोटचंहसामपि॥यद्यजहारविवशोनामस्वस्त्ययनंहरेः ७ एतेनैवह्यघोनोऽस्यकृतंस्यादघनिष्कृतम्॥यदानारायणायेतिजगादचतु
 रक्षरं८स्तेनःसुरापोमित्रधुग्ब्रह्महागुरुतल्पगः ॥स्त्रीराजपितृगोहंतायेचपातकिनोपरे९सर्वेषामप्यवतामिदमेवसुनिष्कृतम् ॥नामव्याहरणंविष्णोर्यतस्त
 द्विषयामतिः१० ननिष्कृतैरुदितैर्ब्रह्मवादिभिस्तथाविशुद्धचत्ययवान्वतादिभिः ॥ यथाहरेर्नामपदैरुदाहृतैस्तदुत्तमश्लोकगुणोपलंभकम् ११

अयंतुजन्मकोटचंहसारुतनिर्वेशःयदाविवशःसन् ७ हरेः नामव्याजहारएतेनैवअस्यपातकंदग्धं यदानारायणेतिजगाद ८ अहो स्तेनःसुरापोमित्रधुक्ब्रह्महागुरुस्तल्पगः
 स्त्रीराजपितृगोहंतायेचपातकिनोपरे ९ सर्वेषांअवतांइदमेवश्रेष्ठप्रायश्चित्तं कित्त्विष्णोर्नामोच्चारणमिति १० यथाहरेर्नामशुध्यतितथाप्रायश्चित्तं ११

नैकांतिकं नान्युत शोधकम् । तन्निष्कृतम् । यस्मिन्कृतेऽपि अस्तपथे पापमार्गे । मनोधावति चेत् । कर्मणां पापानां निहारे आत्यंतिकं नाशमिच्छतां हरेर्गुणानुवाद एव प्रायश्चित्तम् । यतो सौ
खलु सत्त्वभावनः चित्तशोधकः १२ अथ तस्मादेनं मा अशमार्गे गनयत । कृतमशेषाणां मघानां निष्कृतं येन । यद्यस्मात्समग्रहीतमं पूर्णमुच्चारितवान् । नामैकदेशेनाप्यलमिति भावः । प्रिय
माण इत्यनेन पुनः पापांतरासंभव उक्तः ननु तत्कालत्वमेव विवक्षितम् । तदानीं कृच्छ्रादिविधिवन्नामोच्चारणविधेरस्य संभवात् । न च विधिविना काकतालीयनामोच्चारणं पापहरमिति प्रमाण
मस्ति १३ नन्वयं पुत्रनामाग्रहीतनुभगवन्नाम तत्राहुः सांकेत्यं पुत्रादौ संकेतितम् । पारिहास्यं पारिहासेन कृतम् । स्तोमं गीतालापपूरणार्थं कृतम् । हेलनं किं विष्णुनेति सावज्ञमपि च वैकुण्ठना
मोच्चारणम् १४ ननु नायं संकल्पपूर्वकं वैकुण्ठनामाग्रहीत् । किंतु पुत्रस्नेहपरवशः सन् । तत्राहुः । पतित इति । अवशेनापि यो हरिरित्याह स यातनां नार्हति । पुमानित्यनेन नात्र वर्णाश्रमा
दिनियम इत्युक्तम् । अवशत्वमेवाह । पतितः प्रासादादिभ्यः स्वलितो मार्गे । भग्नो भग्नगात्रः । संदष्टः सर्पादिभिः । तप्तोज्ज्वलादिना । आहतो दंडादिना १५ ननु महतः पापस्य महदेव
प्रायश्चित्तं युक्तं न त्वल्पनामग्रहणमात्रं पापतारतम्येन कृच्छ्रादितरतम्यवत् तत्राहुर्द्विभ्याम् । गुरूणां पापानां गुरूणि प्रायश्चित्तानि लघूनि लघूनां च तारतम्यं ज्ञात्वा मन्वादिभिरुक्तानि । अत
स्तत्र तथैव व्यवस्था । हरिनामस्तु नेयं व्यवस्थोक्ता “विष्णोः स्मरणमात्रेण मुच्यते सर्वपातकैः” इति वचनात् न च सुराबिंदुपाने महापातकत्वं स्मरणवत् तन्नामस्तत्प्रायश्चित्तं त्वस्मरणस्यायमाति
भारः । १६ किंच तैस्तपोदानादिभिस्तान्यघान्येषूपयंते नश्यंति । अघमाज्जातं मलिनं तु तस्य पापकर्तृद्वयं यद्वा तेषां अघानां दृढदयं सूर्यं संस्काराख्यं च शुद्ध्यति । ददपीशां घ्निते वया कीर्तना
दिना शुद्ध्यतीत्यर्थः । अयं भावः । महान्त्यपि पापानि सकृदुच्चारिते नैव नान्नानश्यंति । सकृत्प्रवृत्ति तेन दीपे नैव गाढध्वांता नि । तदा वृत्त्या तु पापांतरस्यानुत्पातिः दीपधारणयेव तमोतरस्य ।
ततश्च वासनाक्षयात् दृढदयशुद्धिः एतदर्थमेव तत्रावृत्तिविधानम् “पापक्षयश्च भवति स्मरतां तमहर्निशं” इत्यादिषु । तदेवात्राप्युक्तम् । “गुणानुवादः खलु सत्त्वभावनः” “तदपीशां घ्निते
वया” इति च अतोऽस्य हरिनामैव सर्वपापक्षयः । वासनाक्षयस्तु महापुरुषदर्शनादिभिरिति १७ तथापि पापप्रायश्चित्तमिदमिति ज्ञात्वा नोच्चारितमिति चेत् तत्राहुः । अज्ञानादिति । बालके
नाज्ञानादपि प्रक्षिप्तो ग्रियथाकाष्ठराशिं दहतितद्वत् १८

नैकांतिकं तद्विकृतेऽपि निष्कृते मनः पुनर्धावति चेदस्तपथे ॥ तत्कर्म निहारे मभीप्सतां हरेर्गुणानुवादः खलु सत्त्वभावनः १२ अथैनं मापनयत कृतमशेषाघनिष्कृ
तम् ॥ यदसौ भगवन्नाम प्रियमाणः समग्रहीत् १३ सांकेत्यं पारिहास्यं वा स्तोमं हेलनमेव वा ॥ वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाघहरं विदुः १४ पतितः स्वलितो भग्नः सं
दष्टस्तप्त आहतः ॥ हरिरित्यवशेनाह पुमान्नार्हति यातनाम् १५ गुरूणां चलघूनां च गुरूणि चलघूनि च ॥ प्रायश्चित्तानि पापानां ज्ञात्वोक्तानि महर्षिभिः १६ तैस्ता
न्यघानि पूयंते तपोदानजपादिभिः ॥ नाधर्मजंत दृढदयंतदपीशां घ्निते वया १७ अज्ञानादथवा ज्ञानादुत्तमश्लोकनामयत् ॥ संकीर्तितमघं पुंसो देहे देधो यथानलः १८

अतः कृतप्रायश्चित्तं पुनर्मानयत १२ १३ यदसौ प्रियमाणः भगवन्नाम अग्रहीत् सांकेत्यं पारिहास्यं वा स्तोमं हेलनमेव वा वैकुण्ठनामग्रहणं अशेषाघहरं विदुः १४ पतितः स्वलितो
भग्नः संदष्टः तप्तः यः पुमानहर्निशं आह सः यातनां नार्हति १५ किंच गुरूणां लघूनां च पापानां गुरूणि लघूनि च प्रायश्चित्तानि मन्वादिभिरुक्तानि १६ तैस्तपादिभिस्ता
न्येवाघानि नश्यंति न वासना सा तु हरि कीर्तनप्रदेनानश्यति १७ अज्ञानात् ज्ञानाद्वा कीर्तितं हरिनाम पुनः अघं दहेत एवो ग्रियेव १८

नन्विदमपिपदनुपदिष्टं श्रद्धाहीनं च कथं गायश्चिंतं स्यात्तत्राहुः । यथेति । अगदमौषधं वीर्यवत्तममिति वक्तव्यं वीर्यं तममित्युक्तं यदृच्छया श्रद्धादिहीनं उपभुक्तं भक्षितं पर्यन्मुखादजानतोपि स्व
गुणमारोग्यं कुर्यात् मंत्रोपि नामात्मकस्तथास्वकायं कुर्यादेव । नहि वस्तुशक्तिः श्रद्धादिकमपेक्षत इत्यर्थः । तदुक्तं विष्णुवर्मणः । “ हरिहरं तपि पापानि दुष्टचित्तैरपि स्मृतः । अनिच्छयापि सं
स्पृष्टो दहत्येव हि पावकः ” इति १९ तं विप्रं असूचन् मोचयामासुः । २० प्रत्युदितानि राकृताः संतः । पात्वा गत्वा यमराज्ञेयमराजाय यथावत्कथयामासुः । २१ दर्शनेन उत्तमवो यस्य (प्रकृति
गतः स्वस्थः ।) २२ विवक्षुं वक्तुमिच्छन्तं ज्ञात्वा (तस्य पश्यतः संतः) २३ त्रैविद्यं वेदत्रयप्रतिपाद्यं गुणाश्रयं यमदूतानां धर्मतया शुद्धं निर्गुणं भागवतं भगवत्प्रणीतं विष्णुदूतानां च धर्मआकर्ष्य
भक्तिमानासीदित्युत्तरस्यानुपगमः २४ २५ अनुतापं प्रपंचयति । अहो इति चतुर्भिः । येन आत्मना मया पृथग्युक्ता यथा जायमानेन ब्रह्मब्राह्मणजातिः विष्ठावितनाशितम् २६ दुष्कृतं दोषक
तरि कुलस्य कज्जलं कलंकम् २७ नास्त्यन्योदंधुः पुत्रादिर्योस्तौ तपस्विनी संतप्तोऽधुना तत्क्षणमेव । (नचिवत्कृतं नेव) २८ २९ इदानीं तस्य विमर्शपूर्वकं मोक्षक्रममाह । किमिदमि
त्यष्टभिः । साक्षात्प्रत्यक्षं इह जाग्रतैव दृष्टम् ३० ये मां व्यमोचयन्ते च क्व गताः ३१ यद्यप्यहमस्मिन् जन्मनि दुर्भगः पापीयान् अथापि जन्मांतरे नृनं पुण्यवानित्याह । विबुधोत्तमदर्शन इति
निमित्तं सप्रमी । तेषां दर्शनार्थं पूर्वेण मंगलेन महता पुण्येन भवितव्यं येन दर्शनेन ३२

यथा अदर्वीर्यं तममुपभुक्तं यदृच्छया ॥ अजानतोप्यात्मगुणं कुर्यान्मंत्रोप्युदाहृतः १९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ त एवं सुविनिर्णीय धर्मभागवतं नृप ॥ तं याम्यपा
शास्त्रमुच्य विप्रं प्रत्योरमूमुचन् २० इति प्रत्युदितायाम्यादूतायात्वायमांतिके ॥ यमराज्ञेयथा सर्वमाचक्षुररिंदम २१ द्विजः पाशाद्विनिर्मुक्तो गतभीः प्रकृ
तिगतः ॥ ववं देशिरसाविष्णोः किकरान् दर्शनीत्सवः २२ तं विवक्षुमभिप्रेत्य महापुरुषकिंकराः ॥ सहसा पश्यतस्तस्य तत्रानंदधरेन च २३ अजामिलोऽप्य
थाकर्ण्य दूतानां यमकृष्णयोः ॥ धर्मभागवतं शुद्धं त्रैविद्यं च गुणाश्रयम् २४ भक्तिमान् भगवत्याशुमाहात्म्यश्रवणाद्धरेः ॥ अनुतापो महानासीत् स्मरतोऽशुभमा
त्मनः २५ अहो मे परमं कष्टमभूदविजेतात्मनः ॥ येन पिप्लावितं ब्रह्म नृपल्यां जायतात्मना २६ धिग्मां विगर्हितं सद्भिर्दुष्कृतं कुक्कुजजम् ॥ हित्वा बालां सती
योऽहं सुरापामसतीमगाम् २७ वृद्धावनाथौ पितरौ नान्यबंधूतपस्विनौ ॥ अहो मयाऽधुना त्यक्ता वक्तृज्ञेन नीचवत् २८ सोऽहं व्यक्तं पतिष्यामि नरके भृशदारु
णे ॥ धर्मघ्नाः काभि नो यत्र विंदंतियमयातनाः २९ किमिदं स्वप्न आहोस्वि त्साक्षादृष्टमिहाहुतम् ॥ कृपाता अद्य ते ये मां व्यकर्षन् पाशपाणयः ३० अथ ते क्व गता
सिद्धाश्च त्वारश्चारुदर्शनाः ॥ व्यमोचयन्तीयमानं वद्धापाशैरधोभुवः ३१ अथापि मे दुर्भगस्य विबुधोत्तमदर्शने ॥ भवितव्यं मंगलेन येनात्मा मे प्रसीदति ३२
यथा औषधं भक्षितं सत् आरोग्यं करोति एवं नामात्मकः मंत्रोपि १९ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ त एवं भगवद्भूमिनिर्णीय विप्रं यान्यपाशां निर्मुच्य मृत्योः मोचयामासुः
तदा यमदूताः स्वस्थानं गत्वा यमाय सर्वं न्यवेदयन् द्विजः पाशां मुक्तः विष्णुदूतान् ववंदे २२ तं वक्तुमिच्छन्तं ज्ञात्वा ते अंतर्दधिरे २३ अजामिलः तयोः संवादं श्रुत्वा २४ आ
त्मनः अशुभं स्मरन् पश्चात्तापयुक्तः भगवति भक्तिमान् सन् स्वात्मानं निनिंद २५ अहो अहं सतीस्त्री अनथौ पितरौ स्वधर्माचरणं च हित्वा २६ सुरापां असतीं अगां अनः
माधिकं २७ २८ अस्तु सोऽहं नरके पतिष्यामि २९ मया किं स्वप्नो दृष्टः अहो ये मां व्यकर्षन्ते क्व गताः ३० ये च मां व्यमोचयन्ते पिद्धाः क्व गताः ३१ दुर्भगस्य
मे मंगलं भावि अतः हरेर्नाम जिह्वायातं ३२

अन्यथापूर्वपुण्यविना । कथंभूतं वैकुण्ठनाम । गृह्यतेवशीक्रियते (वैकुण्ठो-)अनेनेतिग्रहणं ३३ ब्रह्मघ्नोविपत्तनाशकः ३४ (यतिष्यामियत्नंकरिष्यामि) ३५ अविद्याकामकर्मजं अवस्थात्र
यात्मकं) ३६ । ३७ अमिथ्याभूतेऽर्थे (परमात्मनि) धीर्यस्यतथाभूतः सन्नदेहादौममाहमितिमतिहिंत्वा (तस्यभगवतःकीर्तनादिभिः शुद्धंरंगादिरहितम्) मनः(-तस्मिन्) धास्ये
(समाहितंकरिष्यामि) ३८ मुक्तं सर्वमनुबंधनं पुत्रादिस्नेहोयेनसः ३९ (सोऽजामिलः तस्मिन्गंगाद्वारे देवसदने देवालये) प्रत्याहृतद्वंद्वियग्रामोयेन (सः जीवात्मनिमनोयुयोज) ४०
ततो गुणेभ्य आत्मानं विद्युज्यविशोऽव्य आत्मसमाधिना चित्तैकाग्र्येण भगवतो धाम्निरूपे (अनुभूत्यात्मके ब्रह्मणियुयुजे) ४१ तस्मिन्भगवद्भास्विन उपरतानि श्रुत्वा धीर्यस्यसः तस्मिन्कालेऽद्रा
क्षीदितिवा । पुरःपुरतः आवृत्तश्च प्रागुपलब्धानेव तानुपलभ्य प्रत्यभिज्ञायववंदे ४२ ४३ ४४ उपसंहरति एवमिति द्वाभ्याम् । विष्ठाविताः सर्वधर्मायेन । हतं व्रतं स्वदारनियमा
दियस्य ४५ कर्मनिबंधस्य पापमूलस्य कृतं तनं छेदकमतः परं नास्ति कस्मात्परम् । तीर्थपदस्यानुकीर्तनात् । तत्र हेतुः । यत् यतो नुकीर्तनात् ततो नुकीर्तनादन्यथाप्रायश्चित्तांतरेः
रजस्तमोभ्यां कलिलं मलिनमेव तिष्ठति यत्तन्मनः कर्मसु पुनर्न सज्जते ४६

अन्यथाप्रियमाणस्य नाशुचेष्टपलीपतेः ॥ वैकुण्ठनामग्रहणं जिह्वावक्तुमिहार्हति ३३ कचाहंकितवः पापो ब्रह्मघ्नो निरपत्रपः ॥ कचनारायणेत्येतद्भगवन्ना
ममंगलम् ३४ सोहंतथायतिष्यामियत्तचित्तं द्रियानिलः ॥ यथानभूय आत्मानमंधेतमसिमज्जये ३५ विमुच्यतमिमं वंधमविद्याकामकर्मजम् ॥ सर्वभूत
सुहृच्छांतोभैत्रः करुण आत्मवान् ३६ मोचयेग्रस्तमात्मानं योषिन्मय्यात्ममायया ॥ विक्रीडितोययैवाहं क्रीडा मृग इवाधमः ३७ ममाहमिति देहादौ हिंत्वाऽ
मिथ्यार्थधीर्मतिम् ॥ धास्येमनोभगवति शुद्धं तत्कीर्तनादिभिः ३८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति जातसु निर्वेदः क्षणसंगेन साधुषु ॥ गंगाद्वारमुपेयाय मुक्तसर्वा
नुबंधनः ३९ स तस्मिन् देवसदन आसीनो योगमाश्रितः ॥ प्रत्याहर्ते द्वियग्रामो युयोज मन आत्मानि ४० ततो गुणेभ्य आत्मानं विद्युज्यात्मसमाधिना ॥
युयुजे भगवद्भास्विन ब्रह्मण्यनुभवात्मनि ४१ यद्युपारतधीस्तस्मिन् ब्राक्षीत् पुरुषान् पुरः ॥ उपलभ्योपलब्धान् प्राक्ववंदेशिरसाद्विजः ४२ हित्वा कलेवरं तीर्थं
गंगायां दर्शनादनु ॥ सद्यः स्वरूपं जगृहे भगवत्पार्श्ववर्तिनाम् ४३ साकं विहाय साविप्रो महापुरुष किं करैः ॥ हैमं विमानमारुह्य ययौ यत्राश्रयः पतिः ४४
एवं स विष्ठावित सर्वधर्मादास्याः पतिः पतितो गह्वरकर्मणा ॥ निपात्यमानो निरये हतव्रतः सद्यो विमुक्तो भगवन्नाम गृह्णन् ४५ नातः परं कर्म निवधकृतं न मुमुक्ष
तां तीर्थपदानुकीर्तनात् ॥ न यत्पुनः कर्मसु सज्जते मनो रजस्तमोभ्यां कलिलं ततो न्यथा ४६

३३ ३४ ३५ ३६ ३७ सोहंमनाहमितिमायाबंधं हिंत्वा तत्कीर्तनादिभिः शुद्धं मनः भगवति धास्ये ३८ ३९ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ एवं साधूनां क्षणसंगेन जात
निर्वेदः सन् गंगाद्वारं गत्वा देवसदने आसीनः आत्मनि मनः युयुजे ४० ४१ ततः कालेन उपरतधीः सन् पुनः तिष्णुदूतान् अद्राक्षीत् नाना च ४२
ततः गंगायां कलेवरं हिंत्वा विष्णुदूतस्वरूपं प्राप्तः सन् ४३ तैः सह विमानं आरुह्य भगवत्समीपं ययौ ४४ एवं सर्वधर्मत्यक्तोऽपि विष्णुनाम गृह्णन् मुक्तः ४५ अतः
मुमुक्षतां तिष्णुकीर्तनादन्यत् वंधकृतं न ४६

४७ न चोक्षितो भवति ४८ त्रियमाणः अवशत्वनश्रद्धाविहनिोपि ४९ इति श्रीभागवत ० ५ ० टीकायां पठस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ तृतीये तु यमेनापि त्रैषणवोत्कर्षवर्णनैः सात्वयित्वास्व दूतांस्तेष्वैषणवे
किंकरीकृताः ॥ १ ॥ विष्णुर्दूतैर्निर्णीतः शास्त्रं यममुखेन द्रष्टव्यं तु तृतीयाध्यायारंभः । तत्र यदुक्तं यमराज्ञे यथा मर्वमाचक्षुरिति । ततः कितं वदतामिति पृच्छति निशम्योति । मुरारे नैदेशिकः किंकरीः ए
व विहतान् अतएव हता आज्ञायस्य । यस्य वशवर्ती अयजनः सोऽपि तान् प्रतिक्रिमाह १ अत्याश्चर्यमेतदित्याह । यमस्येति । हेऋषेयमस्य दंडभंगः कुतश्चन कस्माच्चिदपि श्रुतपूर्वा नासीत्
एतत् एतस्मिन्नर्थे । यद्वा न श्रुतपूर्वः एतत् यमदूत निराकरणं चासीत् । अतः सर्वस्यापि लोकस्य संशयवर्तते तत्त्वतो न्योनछिनत्तीति मोनिश्चितं (निश्चयः) अतः कथयेति शेषः २ भगवतः पुरुषैः
प्रतिहत उच्यते योऽपि पातियाम्याः पुरुषाः ३ कतिमंतीति आश्लेषोक्तिः । त्रैविध्यं त्रिविधं स्वार्थेऽप्यत्र यथा भवति तथा कर्म कुर्वतः तदर्थं च कर्मफलस्याभिव्यक्तिहेतवः कतिमंतीति ४ संतु बहवः को
वाधस्तत्राहुः । यदीति । मृत्युदुःखं अमृतं सुखम् । तेषां विप्रतिपत्तौ ते उभे कस्य स्यातां । न कस्यापि परस्परविरोधेनोभयोरपि प्रतिबंधात् । एकमत्येतु कस्य वा न स्यातां एकः सुखं कर्तुं मिच्छ
ति दुःखं चान्यः एकमत्ये च तयोः परस्परकार्यानुमोदनेनोभयोरपि प्राप्तिः कस्य वा ते उभे अपि न स्यातामिति तर्कः ५ ननु बहूनां कर्मिणां व्यवस्थया बहवः शास्तारो भवंतु तथा सति नायं दोषः
स्यात्तत्राहुः बहूनां कर्मिणां व्यवस्थायाः शास्त्रबहुत्वे शास्त्रत्वं स्वात्तरेण किंतु तदा यत्सर्वशास्त्रं मुख्यशास्त्रत्वं तदेकदेशे उपचारमात्रमेव स्यात् । यथा च कवर्तिन एव मुख्यशास्त्रत्वं मंड
लवर्तिनामुपचारमात्रं निरंकुशत्वाभावात् ६ यस्मादेवं शास्त्रबहुत्वेन घटते अतस्त्वमेक एव शास्ता । शुभाशुभे विविनकीति तथा ७ विप्रलंभिता वंचिता लंघितेत्यर्थः ८

य एवं परमं गुह्यमिति हासमवापहम् ॥ शृणुयाच्छ्रद्धया युक्तो यश्च भक्त्या नुकीर्तयेत् ४७ न वै स नरकं याति नेक्षितो यमकिंकरीः ॥ यद्यप्यभंगलो मर्त्यो विष्णुलोके म
हीयते ४८ त्रियमाणो हरेर्नाम गृणन् पुत्रोपचारितम् ॥ अजामिलोऽप्यगाधाम किंपुनः श्रद्धया गृणन् ४९ ॥ ॥ इति श्रीभागवते ० ५ ० पठस्कंधे द्वितीयो
ध्यायः ॥ २ ॥ राजोवाच ॥ निशम्य देवः स्वमतोपवर्णितं प्रत्याह किं तान् प्रतिधर्मराजः ॥ एवं हताज्ञो विहता मुरारे नैदेशिकैर्यस्य वशे जनो यम् १ यमस्य देव
स्य न दंडभंगः कुतश्चन पेश्रुतपूर्व आसीत् ॥ एतन्मुने नृश्रुतिलोकसंशयं न हित्व दन्य इति मे विनिश्चितम् २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ भगवत्पुरुषैराज न्याम्याः
प्रतिहतोऽयमाः ॥ पतिं विज्ञापयामासु र्यमं संयमिनीपतिम् ३ ॥ यमदूता ऊचुः ॥ कति संतीह शास्तारो जीवलोकस्य वै प्रभो ॥ त्रैविध्यं कुर्वतः कर्मफलाभि
व्यक्तिहेतवः ४ यदि स्युर्वहवलोकेशास्तारो दंडधारिणः ॥ कस्य स्यातां न वा कस्य मृत्युश्चा मृतमेव वा ५ किंतु शास्त्रबहुत्वे स्याद्बहूनामिह कर्मिणाम् ॥
शास्त्रत्वमुपचारो हि यथामंडलवर्तिनाम् ६ अतस्त्वमेको भूतानां सेश्वराणामधीश्वरः ॥ शास्ता दंडवरो नृणां शुभाशुभविवेचनः ७ तस्य ते विहतो दंडो
न लोके वर्ततेऽधुना ॥ चतुर्भिरहृतैः सिद्धैराज्ञाते विप्रलंभिता ८

यः इमं इति हासं शृणुयात् कीर्तयेत् सः विष्णुलोके महियते ४७ ४८ त्रियमाणो हरेर्नाम गृणन् पुत्रोपचारितं अजामिलोऽप्यगाधाम किंपुनः श्रद्धया गृणन् ४९ ॥ ॥ इति पष्ठे
द्वितीयः ॥ २ ॥ राजोवाच ॥ धर्मराजः स्वदूतवर्णितं निशम्य तान् प्रतिक्रिमाह १ हेऋषेयमस्य दंडभंगः कुतश्च पूर्वमश्रुतः एतत् लोकसंशयं छिधि २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥
हे राजन् भगवद्दूतैः याम्याः प्रतिहतोऽयमाः संतः यमं विज्ञापयामासुः ३ यमदूता ऊचुः ॥ हे प्रभो जीवलोकस्य शास्तारः कति संति ४ सेश्वराणां भूतानां शास्ता त्वमेव एको
सि ५ ६ ७ इदानीं चतुर्भिः सिद्धैः तव दंडभंगः कृतः ते आज्ञा च लंघिता ८

तदेवाहुः नीयमानमिति (यातनागृहान्नरकान्) ९ तत्त्वतः यदि नोऽस्माकं क्षमं हितं मन्यसे अन्यथाऽज्ञानतस्तदवज्ञानेतवाप्यनर्थः स्यात् । अतक्यो हितेषां भावः । यतो नारायणायेति केवलमभिहिते माभयं कुर्वेति वदंतः शीघ्रमागताः । १० प्रजाः संयमयतीति तथा ११ मतोऽन्योजगतस्तस्थुषश्च परोऽधीश्वरोस्ति । अहं तु जंगमानामेव तत्रापि पापिनामेव तत्किं करः सन् ईश्वरः स तु सर्वेश्वरः । कोसौ । यत्र यस्मिन् विश्वमोतं प्रोतं च । ऊर्ध्वतिर्यक्तं तुषु पटव्यस्य त्वं शोभ्यो ब्रह्मविष्णुरुद्रेभ्योऽस्य स्थित्यादयो भवंति यस्य च शोको वर्तते न सिनासिकायां (ओतव्यं) प्रोतवलीवर्दवत् १२ एतत्प्रपंचयति । ब्राह्मणइत्यादिनामभिः (वर्णाश्रमादिनियमैरित्यर्थः) वाचिनिजायां (वाचित्रय्यां जनयो ब्रह्माति) तंत्यां दामन्यां जनान्यो ब्रह्माति दामभिर्गाः बलीवर्दानिव । तदमे जीवा नामभिस्तदनु रूपकर्मभिश्च निबन्धवद्वाः संत एव यस्मै बलि (करभारं) वहंतियदधीनाः कर्मकुर्वतीत्यर्थः १३ यस्य च लीलादुर्विभाव्येत्याह । अहमिति द्वाभ्याम् । १४ न स्पृष्टं रजस्तमश्च ये स्ते (सत्त्वप्रधाना अपि) ईहितं अभिप्रेतं चेष्टितं वानविदुः तत्र हेतुः स्पृष्टमाया मायया स्पृष्टाः ततस्तेभ्यो न्येन विदुरिति किं पुनर्वक्तव्यम् १५ तन्मायामो हितत्वात् न जानंतीत्युक्तम् । अविषयत्वाच्च तस्येत्याह यनिति । गोभिरिन्द्रियैः हृदा चित्तेन । न विचक्षत न पश्यति । (इन्द्रियादीनि न तद्दर्शनसाधनानीत्यर्थः ।) “यद्वाचानभ्युदितं यन्मनोनमनुते” इत्यादि श्रुतेः । आत्मना जीवाणां आत्मानं द्रष्टारं आकृतयो रूपानि च क्षुर्यथा कर्मभूतं न जानंति ततः परमाकृतीनां प्रकाशकम् । न हि प्रमाता प्रमाणस्य विषय इति भावः । एवं भूतः परमेश्वरोस्तीति पूर्वैर्णैव संबंधः १६ भवत्वेवं भूतान्यः परमेश्वरः ये पुनरस्मादभिर्भर्त्स्य पापि न रक्षितवन्तस्ते केतानाह द्वाभ्याम् तस्येति । तस्यैव रूपगुणाः प्रभावादयः स्वभावा भक्त्या तस्यैव दिव्ये पांति १७

नीयमानं तवादेशादस्माभिर्यतिनागृहान् ॥ व्यमोचयन्पातकिं न छित्वा पाशान् प्रसह्यते ९ तांस्ते वेदितुमिच्छामो यदि नो मन्यसे क्षमम् ॥ नारायणेत्यभिहिते माभंगित्या ययुर्दृतम् १० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति देवः स आष्टपृष्ठः प्रजासंयमनो यमः ॥ प्रीतिः स्वदूतान् प्रत्याहस्मरन् पादांबुजं हरेः ११ ॥ यम उवाच ॥ परां मदन्योजगतस्तस्थुषश्च ओतं प्रोतं पटव्यस्य त्रविश्वम् ॥ यदंशतोऽस्य स्थितिजन्मनाशानस्योतवद्यस्य वशे च लोकः १२ यो नामाभिर्वाचिजनं निजायां ब्रह्माति तंत्यामिव दामभिर्गाः । यस्मै बलितदमेनामकर्मनिबन्धवद्वाश्च कितावहन्ति १३ अहं महेंद्रो निर्ऋतिः प्रचेताः सोमोऽग्निरीशः पवनोऽर्को विरिच्यः ॥ आदित्यविश्वेवसवाथसाध्यामरुद्रगारुद्रगणाः ससिद्धाः १४ अन्यच ये विश्वमृजोऽमरेशाभृग्वादयोऽस्पृष्टं रजस्तमस्काः ॥ यस्येहितं न विदुः स्पृष्टमायाः सत्त्वप्रधाना अपि किंतु तान्ये १५ यं न गोभिर्मनसाऽसुभिर्वा हृदा गिरा वाऽसुभृतो विचक्षते ॥ आत्मानमंतर्हृदिसंतमात्मनां च क्षुर्यथैवाकृतयस्ततः परम् १६ तस्यात्मतंत्रस्य हेररधीशितुः परस्य माया विपतेर्भहात्मनः ॥ प्रायेण दूता इह वै मनोहराश्चरन्ति तद्रूपगुणस्वभावाः १७

अस्माभिः तवाज्ञानान्नरकान् नीयमानं पातकिं ते पाशान् छित्वा व्यमोचयन् ९ तेके इदं त्वतः ज्ञातुं इच्छामः येनारायण इति उक्ते सति भयं मा कुरुद्वितनदंतः शीघ्रं आगताः १० श्रीशुक उवाच ॥ इति दूतैः पृष्ठः सतः यमः हरिपादांबुजं स्मरन्तान् आह ११ हेदूताः जगतः तस्थुषश्च मत्तः परः अधीश्वरोस्ति १२ यस्य अंशेभ्यः अस्य स्थित्यादयो भवंति १३ किंच अहं महेंद्रः निर्ऋतिः प्रचेताः सोमः अग्निः ईशः पवनः अर्कः विरिचिः एवमादयः सर्वे यस्येच्छां न विदुः १४ १५ तस्य हरेः दूताः तद्रूपाः संतः हरिभक्तान् रक्षन्ति १६ १७

विष्णोर्मूर्तानिभूत्यादुर्दर्शानिद्रुप्यशक्तानिलिङ्गानिरूप्याणियेषां तानि तद्रक्तिमतो विष्णुभक्तान्परम्यः शत्रुभ्यः मत्तो मत्सकाशात् सर्वतोऽभ्यादिभ्यश्चरक्षति १८ ननु विष्णुभक्ताश्चेत्
 कथमयमपक्षपातं कृतवन्तस्तत्राह धर्ममिति । ऋषयोऽप्युवाच यः १९ ननु केपि चेन्न जानंति तत्स्वसत्त्वे किं प्रमाणं तत्राह । स्वयं भूरिति । कुमारः सनत्कुमारः (मनुः स्वायंभुवः । वैयासकिः शु
 कः १) वयमित्यात्मानमेव भागवतत्वं लामाद्रुमन्बमानो निर्दिशति २० हेमटाः २१ तमेव धर्ममाह एतावानिति २२ नचात्र प्रमाणं वक्तव्यं दृष्टत्वादित्याह । नामोच्चारणेति । येनैव केवले
 न सकृदुच्चारितेन २३ ननु नामाभासेन कथं सर्वपापक्षयः स्यात् । श्रद्धाभक्त्या तु त्वादेरपि विधानात् । तथाहि । “सायंप्रातर्गुणं न भक्त्या दुःखग्रामाद्विमुच्यते” इति “अनुदिनमिदमादरे
 य” इति । अत्रैव च “तस्मात्संकीर्तितं विष्णोर्जन्ममंगलमहसां । महतामपि कोरव्यविद्वेकांति कनिष्कृतं” इत्यादिना सम्यक्कीर्तनादिवाच्यनिष्कृतं मन्यते । किंच । तथासति मन्वादयो द्वा
 दशाद्वादीनि (किमिति) स्मरेयुः । तस्मादिदमनुपपन्नमेव तत्राह । एतावतेति । भगवतो गुणानां कर्मणानां च सम्यक्कीर्तनमिति यत् एतावता पुंसामधीर्नहरणाय पापक्षयमात्राय अ
 लं उच्यते गीतास्ति । अलंशब्दोत्रवारणे । यथाहामरभिहः । “अलं मृषणपर्याप्तिशक्तिवारणवाचकं” इति । उपयोगाभावमेवाह । अजामिलो महापातक्यपिनारायणेति विक्रियननुस
 म्यक्कीर्तयित्वा तच्च पुत्रं विक्रियननुहारि अपवान् अशुचिरपि भ्रिममाणां स्वस्थचितोपि मुक्तिमवाप्तत्वं निहरणमात्रं । अतो नामाभासेनापि सर्वपापक्षयइत्येव तत्त्वम् । आहृतिश्रद्धादि
 विधयस्तु पापवासनाक्षयार्था इत्युक्तमेव । हेरगुणानुवादः खलु तत्त्वभावनइत्यत्र २४

भूतानि विष्णोः सुरपूजितानि दुर्दर्शल्लिङ्गानि महाह्रुबानि ॥ रक्षन्ति तद्रक्तिमतः परम्यो मत्तश्च मर्त्या नथ सर्वतश्च १८ धर्मनुसाक्षाद्भगवत्प्रणीतं न वै विदुर्ऋषयो
 नापि देवाः ॥ नसिद्धमुख्या असुरामनुष्याः कुतश्च विद्याधरधारणादयः १९ स्वयं भूर्नारदः शंभुः कुमारः कपिलो मनुः ॥ प्रहादोजनको भीष्मो बालिवैद्यसा
 किर्वयम् २० द्वादशैते विजानीमो धर्मभागवतभटाः ॥ गुह्यं विशुद्धं दुर्वोध्यं ज्ञात्वा मृतमश्नुते २१ एतावानेव लोके स्मिन्पुंसां धर्मः परः स्मृतः ॥ भक्तियो
 गो भगवतितन्नामग्रहणादिभिः २२ नामोच्चारणमाहात्म्यं हरेः पश्यत पुत्रकाः ॥ अजामिलोऽपि येनैव मृत्युपाशादमुच्यत २३ एतावता लभ्यनिर्हरणाय पुं
 सां संकीर्तनं भगवतो गुणकर्मनाम्नाम् ॥ विक्रियपुत्रमचवानयदजामिलोऽपि नारायणेति त्रियमाणइयाय मुक्तिम् २४

साक्षाद्भगवत्प्रणीतं धर्मदेवादयो न विदुः १८ १९ तस्य सत्त्वे किं प्रमाणं वाच्यं स्वयं भूर्नारदः शंभुः कुमारः कपिलो मनुः प्रहादोजनको भीष्मो बालिवैद्यसा किर्वयम् २० हेमटाः
 एते वयं द्वादश भगवद्दर्शनजानीमः यं ज्ञात्वा अमृतं अश्नुते २१ २२ हे पुत्रकाः हरेः नामोच्चारणमाहात्म्यं पश्यत अजामिलोऽपि यन्नाम्नामुक्तः २३ भगवतः गुणकर्मनाम्नां किर्तनमि
 तियत् एतावता पुंसां पापक्षयाय अलम् अजामिलोऽपि नारायणेति पुत्रं विक्रिय अशुचिरपि मुक्तिं प्राप २४

ननु कं व्यर्थं तर्हि द्वाद्वाब्दादिस्मरणमिति तत्राह प्रायेणेति । महाजनो मन्वादिः मृतसंजीवनोपधिमजनंतो वैद्यारोगनिर्हरणाय त्रिकटुकानिवादीनि स्मरंति । तथास्वयं मृशं मुप्रसूतद्वाद
 शब्दव्यतिरेकेणायं महाजनोऽतिगुह्यमिदमज्ञात्वाद्वादशाब्दादिकं स्मरतीति किंच मायाया देव्या अलं मोहितमतिः अयं जनः मधुमधुरं यथाभवत्येवं पुष्पितायां पुष्पस्थानी यैरर्थवादेभ्यो नोहरा
 यां त्रय्यां जडीकृता अभिनिविष्टमतिर्यस्य अतो महत्येव कर्मणि श्रद्धया पुण्यमानो नाल्वे प्रवर्तते । दृश्यतो हि प्राकृतस्य लोकस्य महति मंत्रादो श्रद्धाऽल्पेणाश्रद्धा तस्मादस्वग्राहको नास्ती
 तितैर्नोक्तम् । यद्वा स्वाधीनः सिद्धोस्त्येतावता श्वसृमालादिनिवारणाय तं यथानुप्रवृत्तते । तथाति तुच्छत्वात्पापस्य मतत्रिरसनाय परमं भंगलं हरेर्नो मस्मरंति । यद्वा नाममाहात्म्यज्ञाने सर्व
 मुक्तिप्रसंगादित्येषादिक् । ग्रंथविस्तरमया तूनातिप्रच्यते २५ भावयोगं भक्तियोगम् अभीष्टं परतर्कं न स्यादेव यदि स्यादुरुगायस्य भगवतो वादः कीर्तनम् २६ ते देवधर्मतत्त्वं निर्णयिष्यन्त्या न
 नुशास्ति तदिति । ये भगवंतं प्रपन्नाः ते देवः सिद्धैश्च परिगीतपवित्रगाथाः वर्णितपवित्रकथाः अतस्तां प्रोपसीदत तत्सभीपमपिन गच्छत । वयं न प्रभवाम वयः कालोपिन प्रभवति २७ केतर्हि
 दंडार्थमानेया इत्यत्राह तानिति द्वाभ्याम् । असतः दुष्टान् तान्नेवाह । मुकुंदपादारविंदयो र्यो मकरंदरूपोरसस्तस्माद्विमुखान् । कथं भूतात् । निष्किंचनैरमज्ञैः (परमहंसकुलैः सनका
 दिभिः) अजस्रं दुष्टात् । असतां ज्ञापकमाह । निरयवर्त्मनि स्वधर्मशून्ये मृदे वद्धा तृष्णा यैस्तान् २८ किंच जिह्वेत्यादि । येषां जिह्वेत्याद्यन्वयः । न कृतं विष्णुकृत्यं भगवत्तयैः २९
 भगवंतं क्षमापयति तदिति । अयं भावः । नः स्वपुष्टैरस्मदीयत्वेन स्थितैः स्त्रीधैरेव पुरुषैः वक्ष्यस्मादसत् अन्यथा यं कृतं तत्तस्मात्स्वयमेव क्षम्यतां सहतां । स्वा नां स्त्रीयानां नो अस्माकं न विदुषा
 अज्ञाना अहो गरीयमिति स्मिन् क्षांतिर्युक्तैव । महइति पाठे स्त्रीयानां माहात्म्यमविदुषा नः क्षमाकरोत्वित्यर्थः । (मृन्मे महते पुरुषाय तस्मै नमः) ३० तस्मादित्यादि शुकोक्तिः । जगतोपि
 भंगलरूपं (महतामप्यहंसां ऐकांतिका विष्णोर्जगन्भंगलं हसाम्) ३१

प्रायेण वेदवादिदं न महाजनो यं देव्या विमोहितमतिर्वत्तमाययाऽलम् ॥ त्रय्यां जडीकृतमतिर्भुपुष्पितायां वैतानिके महति कर्मणि युज्यमानः २५ एवं विमृश्य
 सुधियो भगवत्यनंतं सर्वात्मना विदधते खलु भावयोगम् ॥ तेभ्यो न दंडमर्हत्यथ यद्यभीषां स्यात्पातकं तदपि हंत्युरुगायवादः २६ ते देवसिद्धपरिगीतपवित्रगा
 थाये साधवः समदृशो भगवत्प्रपन्नाः ॥ तान् प्रोपसीदत हरेर्गदयाभिगुतां स्तेषां वयं न च वयः प्रभवामदंडे २७ तानानयध्वमसतो विमुखान् मुकुंदपादारविंदमकरंद
 रसादजस्रम् ॥ निष्किंचनैः परमहंसकुलैरसजैर्जुष्टाहे निरयवर्त्मनि वद्धतृष्णान् २८ जिह्वानवक्ति भगवद्गुणनामधेयं चेतश्च न स्मरति तच्चरणारविंदम् ॥
 कृष्णाय नो नमतियच्छिर एकदापि तानानयध्वमसतोऽकृतविष्णुकृत्यान् २९ तक्षम्यतां स भगवान् पुरुषः पुराणो नारायणः स्वपुरुषैर्यदसत्कृतं नः ॥ स्वाना
 महो न विदुषां चितां जलीनां क्षांतिर्गरीयसि नमः पुरुषाय भुम्ने ३० तस्मात्संकीर्तनं विष्णोर्जगन्भंगलं हसाम् ॥ महतामपि कौरव्यविद्वच्चैकांतिकनिष्ठातिम् ३१

ये भगवति भक्तियोगं कुर्वन्ति ते मे दंडं नार्हन्ति ये च भगवत्प्रपन्नाः ते हरेः गदयारक्षिताः तेषां दंडे वयं न प्रभवाम कालोपिन स मर्थः २५ २६ २७ ये तु मुकुंदपादारविंदविमुखाः तान्
 आनयध्वम् २८ किंच येषां जिह्वा भगवद्गुणनामधेयं न वक्ति चेतश्चरणकमलं न स्मरति शिरः कृष्णाय न नमतितान् आनयध्वम् २९ अस्मद्वृत्तैः यत् अन्यथा यं कृतं तत् भगवान् क्ष
 म्यतां तस्मै पुरुषाय नमः ३० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ हे नृप विष्णोः कीर्तनं महत्पातकानामपि नाशकं प्रायश्चित्तं विद्धि ३१

ऐकांतिकत्वमेवाह । शृण्वतामिति । (आत्माऽतःकरणं) व्रतादिभिस्तथानशुद्धयेत् ३२ एतदप्यादयति । कृष्णांघ्रिपद्मयोर्मधुलिङ्गि अस्वादयतीति तथा । मधुलिङ्गतातिगुच्छत्वेनविमृष्टायेमायागुणाविषयास्तेषुपुनर्नरमते । अन्यस्तुतन्मध्वास्वादरहितः अतएवकामाभिभूतःसम्राट्मनोरजःप्रमाष्टुमपिकर्मैवप्रायश्चित्तरूपमीहेत । यतः कर्मणः पुनरपिरजःपापंस्यादेव । कुंजरशोचवत् सत्त्वशोधकत्वाभावात् ३३ नैवविस्मितधियोबभूवुः । किंतुसत्यमुक्तमित्येवमेनिरे । ततः प्रभृतिशंकमानाअस्मानेवेषद्वन्यादितिशंकावहेनस्तेद्रष्टुमपिबिभ्यतिस्म । एतांतरेहुविस्मितधियोजाताः । तेचततःप्रभृतिबिभ्यतिस्मेत्यर्थः ३४ कुंभसंभवोऽगस्त्योमलयेपर्वतेआसीनोऽव्यग्रोहरिमर्चयन् पुनःपुनःविश्वासार्थंहरिः पादौस्पृशच्चित्यर्थः ३५ ॥ इति पष्ठेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ चतुर्थादिभिर्विश्वरूपजन्मविवक्षया । प्रचेतःसूतदक्षस्यवैशम्पायनवत्प्रतन्यते ॥ १ ॥ चतुर्थतुप्रजासृष्ट्यैदक्षेणाराधनंहरिः । तपसाहंसगुह्याख्यस्तोत्रेणचनिरूप्यते ॥ २ ॥ प्रसक्तानुप्रसक्तेनस्वायंभुवनान्वये । नामप्रभावमाकर्ण्यवैशम्पायनंभुवत्सते ॥ ३ ॥ देवासुरेतिद्वाभ्यां । सामासिकः संज्ञितः । यः प्राक्तस्तृतीयस्कंधे १ व्यामंविस्तारं तत्त्वतःयथाशक्त्यायथासमर्जतांशकितंचप्रकारंज्ञातुमिच्छामि । अनुसर्गमनुवृत्तंतर्गम (हेमुनिसत्तमाः) ३ दक्षादिरूपेणसमर्जतिवकुंदक्षजन्मप्रकारमाह । यदेतिप्राचीनवर्हिपःपुत्राः (प्रचेतःसंज्ञकाः) यदासमुद्रमध्यादुन्मग्नाः निर्गतास्तदागां पृथ्वीं द्रुमेर्वृतादृशुः । नारदोपदेशतः प्राचीनवर्हिपोनिवृत्त्याअराजकेनतिरुप्रायभावात् ४ तपसादीपितोमन्युसंपातेषां (तद्विधक्षया) द्रुमाणांदग्धुमिच्छया ५

शृण्वतां गृणतां वीर्याण्युद्दामानि हरेर्मुहुः ॥ यथासुजातयाभक्त्याशुध्येन्नात्माव्रतादिभिः ३२ कृष्णांघ्रिपद्ममधुलिङ्गपुनर्विमृष्टमायागुणेषुरमतेवृजिनावहेषु ॥ अन्यस्तुकामहतआत्मरजःप्रमाष्टुमीहेतकर्मयतएवरजःपुनःस्यात् ३३ इत्थंस्वभर्तृगदितंभगवन्महित्वंसंस्मृत्यविस्मितधियोयमर्किंकरास्ते ॥ नैवाच्युताश्रयजनं प्रतिशंकमानाद्रष्टुंविभ्यतिततःप्रभृतिस्मरारजः ३४ इतिहासमिमंमह्यंभगवान्कुंभसंभवः ॥ कथयामासमलयआसीनोहरिमर्चयन् ३५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापष्ठस्कंधेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ राजोवाच ॥ देवासुरनृणांसर्गोनागानांमृगपक्षिणाम् ॥ सामासिकस्त्वयाप्रोक्तोयस्तुस्वायंभुवः ३ तरे १ तस्यैवव्यासमिच्छामिज्ञातुंतेभगवन्वया ॥ अनुसर्गंयथाशक्त्यासमर्जभगवान्परः २ सूतउवाच ॥ इतिसंप्रश्रमाकर्ण्यराजर्षेर्वादरायणिः ॥ प्रतिनंद्यमहायोभीजयादमुनिसत्तमाः ३ श्रीशुकउवाच ॥ यदाप्रचेतसःपुत्रादशप्राचीनवर्हिपः ॥ अंतःसमुद्रादुन्मग्नादृशुर्गर्हिमेर्वृताम् ४ द्रुमेभ्यःकृध्यमानास्तेतपोदिपितमन्यवः ॥ मुखतोवायुमग्निचसमृजुस्तद्विधक्षया ५

यथाभक्त्यामनःशुध्येत्तथाव्रतादिभिर्न ३२ भगवद्भक्तःवृजिनावहेषुविषयेषुपुनःनरमते ३ इतश्चरणकंजास्वादरहितःकामहतःपुमान्आत्मनःपापंप्रमाष्टुंकर्मैवप्रायश्चित्तरूपंईहेत कर्मणापुनरपिपापंस्यादेवइत्थंयमगदितंश्रुत्वा ततः प्रभृतिदूताःअच्युताश्रयंजनंद्रष्टुंविभ्यतिस्म ३४ इमंइतिहासंमलयेआसीनःभगवान्अगस्त्यःहरिर्अर्चयन्कथयामास ३५ इतिपष्ठेतृतीयः ॥ ३ ॥ राजोवाच ॥ देवासुरनृणांनागानांमृगपक्षिणांसर्गः त्वयासमासेनस्वायंभुवेमन्वरेऽलकः १ तस्यविस्तारंश्रोतुमिच्छामि २ ३ श्रीशुकउवाचवयदादशप्रचेतसः अंतःसमुद्रात्निर्गताः संतः द्रुमेर्वृतापृथ्वीं ददृशुः ४ तदाह्वमान् दग्धुं मुखतः वायुं अग्निं च समृजुः ५

ताभ्यांवाय्वग्निभ्यांक्षमांस्तान् दृमान्वनस्पतीनांराजासोमउवाच । माहृमेभ्यइतिनवभिः ६ हेमहाभागाः विवर्धयिष्वोषिषेणवर्धयितुमिच्छवो (यूयंद्रुमेभ्योद्रोग्धुमर्हथ) ७
 प्रजापतीनां ८ द्रक्ष्यभोज्यदाहोऽनुचितइत्याह अहोइतित्रिभिः (वनस्पतीन्द्रुमान् ओषधीर्व्रीह्यादिकाः) ऊर्जमक्ष्वयंइषंअन्नं ८ (प्रसंगात्तत्रप्रकारमेवाह । अन्नमितितत्रअचरादुमा
 दयः फलपत्रादिनाचमात्रस्यान्नमित्यर्थः) ९ (पित्राप्राचीनवर्हिषादेवदेवेवब्रह्मणाअन्वादिष्टाआज्ञप्ताः) १० पित्रादिभिर्जुष्टंसतांमार्गमुपशमय ११ प्रजानांपतिरेवबंधुः अतस्तज्जी
 विकानाशोनकर्तव्यइतिट्टांतपंचकेनाह लोकानांभालानांमातापितरौ । अज्ञानांज्ञानदोषद्वयसुहृत् १२ ईश्वराधिष्ठानत्वाच्चभूतद्रोहोनयुक्तइत्याह । अंतर्देहेष्वितिबोयुष्माभिः (अतः
 सर्वतस्यभगवतोधिष्ण्यंस्थानं) १३ आकाशादंहेसमुत्पतितंआकस्मिकमित्यर्थः (उल्वणंप्रव्यक्तं) आत्मविचारेणयोनियच्छेत् (सत्रैगुण्यमतीत्यवर्तते) १४ खिलानांशेषाणां
 युष्माकंचशिवमस्तु । वृक्षरक्षणांर्थतदीयांकन्यांददाति । वार्क्षीवृक्षैःखलिता १५ आमंत्रयसांत्वयित्वा आप्सरसीम् अप्सरसःप्रम्लोचायाःसुताम् १६ (तेभ्यः प्रचेतोभ्यः अतोयंप्राचे
 तसःकिल) १७ दुहितृवत्सलइतितस्यकन्यायंशएवेत्युक्तं मममतः १८

ताभ्यांनिर्दह्यमानांस्तानुपलभ्यकुरुद्रह ॥ राजोवाचमहान्सोमोमन्युंप्रशमयन्निव ६ माहृमेभ्योमहाभागादीनेभ्योद्रोग्धुमर्हथ ॥ विवर्धयिष्वोयूयंप्र
 ज्ञानांपतयःस्मृताः ७ अहोप्रजापतिपतिर्भगवान्हारिरव्ययः ॥ वनस्पतीनोषधीश्चससर्जोर्जमिषंविभुः ८ अन्नंचराणामचराह्यरदः पादचारिणाम् ॥
 अहस्ताहस्तयुक्तानांद्विपदांचचतुष्पदः ९ यूयंचपित्रान्वादिष्टादेवदेवेनचानवाः ॥ प्रजासर्गायहिकथंश्रुक्षान्निर्दग्धुमर्हथ १० आतिष्ठतसतांमार्गंकोपंय
 च्छतदीपितम् ॥ पित्रापितामहेनापिजुष्टंयःप्रपितामहैः ११ लोकानांपितरौबंधूदशःपक्षमस्त्रियाःपति ॥ पतिःप्रजानांभिक्षणांश्रुह्यज्ञानांबुधःसुहृत् १२
 अंतर्देहेषुभूतानामात्मास्तेहरिगीश्वरः ॥सर्वतद्विष्ण्वभीक्षध्वमेवंवस्तोषितोह्यसौ १३ यःसमुत्पतितंदेहआकाशान्मन्युमुल्वगम् ॥ आत्मजिज्ञासयायच्छे
 त्सगुणानतिवर्तते १४ अलंदग्धैर्द्रुमैर्दीनैःखिलानांशिवमस्तुवः ॥ वार्क्षीह्येवावराकन्यापत्नीत्वेप्रतिगृह्यताम् १५ इत्यामंत्रयवरारोहांकन्यामाप्सरसीन्वृ
 प ॥ सोमोराजाययौदत्वातेधर्मेणोपयेमिरे १६ तेभ्यस्तस्यांसमभवदक्षःप्राचेतसःकिल ॥ यस्यप्रजाविसर्गेणलोकाअपूरितास्त्रयः १७ यथाससर्जभूता
 निदक्षोदुहितृवत्सलः ॥ रेतसामनसाचैवतन्ममावहितःशृणु १८

तदावृक्षान्दह्यमानान्दृष्ट्वासोमःएत्यतान्उवाच ६ हेमहाभागाःयूयंप्रजानांपतयःप्रजावृद्धिकर्तारस्थ अतःद्रुमान्दग्धुयोग्याःन ७ अहोहरिः वनस्पतीन्ओषधीश्चप्रजानां
 अन्नंससर्ज ८ यूयंचप्रजासर्गायपित्राआदिष्टाःसंतःकथंवृक्षान्दग्धुमर्हथ ९ १० अतः सतांमार्गंआतिष्ठत ११ कोपंयच्छत किंचहरिःभूतानां अंतर्देहेषुआस्तेसर्वतद्विष्ण्वं
 ईक्षध्वम् १२ १३ एवंरुतभगवान्नुष्टोभविष्यति १४ दग्धैःद्रुमैःअलमृशेषाणांयुष्माकंचशिवंअस्तु एवाप्रम्लोचायाः कन्यावार्क्षीनाम पत्नीत्वेप्रतिगृह्यतां १५ इत्या
 मंत्रय तां दत्त्वा सोमःययौ तेधर्मेण तांउपयेमिरे १६ तेभ्यः तस्यां दक्षः अभवत् १७ सः दक्षः पूर्वदेवासुरमनुष्यादीन् मनसैवअमृजत् १८

प्रजापतिर्दक्षः १९ अद्वैतित्तु असंख्यं विध्यस्यपादान्मंनिहितपर्वतान् २० २१ हेसगुह्याख्येनस्तोत्रेण कस्यदक्षस्य २२ परायमर्वांनमायनमोदधेनमनं करोमि । परत्वेहेतुः अविताया अनुमृतिः चिच्छक्तियस्य । अतो गुणत्रयाभासो जीवो निमित्तमायाश्च तयोर्विधवेनियंत्रे एवमपि गुणेषु तत्त्वबुद्धिर्यपातैर्जीवैरदृष्टधामस्वरूपं यस्य । तत्र हेतुः । निवृत्तमानं यस्मात् । पाठां तरे निवृत्तमानमवधिश्च यस्मात् । तर्हितस्य कथं सिद्धिस्तत्राह । स्वयंमुनेस्वप्रकाशाय २३ अदृष्टधामत्वं दर्शयन्नाह । नेति । पुरुषः सखाजीवः अस्मिन्पुरे देहवमन्नपि अत्रैवमवसतः सस्युद्यस्यसख्यं करणप्रवर्तकत्वादिकम् नात्रैतमजानातितस्मै कुतः व्यक्तदृष्टेः प्रपञ्चद्रष्टुः । नहि द्रष्टा दृश्यो भवतीति । प्रथमांतपाठे व्यक्तेप्रपञ्चएव दृष्टिर्यस्यसः । गुणो विषयो गुणिनो विषयिण इन्द्रियादेः सख्यं प्रकाशकत्वं यथानवेतितद्वत् २४ ननु गुणोज्ज्वलात्प्रजानात् जीवः सचेतनः किमिति न जानाति अत्राह देहइति । देहश्चात्मवः प्राणा अज्ञाणो द्वियाणि मनश्चार्वा तः करणानि भूतानि च मात्राश्च तन्मात्राणि आत्मानश्च स्वं अन्यं दृश्यंतयोः परदेवतावर्गचनाविदुः । पुमान् जीवस्तु सर्वमेतन्न वेदेदा गुणाश्च तन्मूलभूतान् (त्रीन्) वेदतज्ज्ञोपिसख्यं सर्वज्ञं न वेदतम अनंतं ईडेस्तौमि २५ अदृष्टधामत्वमुक्तास्वप्रकाशत्वमाह । (यदेति) यदामनस उपरामः समाधिः ननु सुषुप्ताविवलयः न च जाग्रत्स्वप्रयोरिव विक्षेपः तदाह । नामरूपरूप्यतेयेन तत्तदा । तस्योपरामहेतुः दृष्टं दर्शनं स्मृतिश्च तयोः संप्रमोपात्तनाशात् । तदायः केवलेन स्वरूपज्ञानेन प्रतीयते तस्मै हंसाय शुद्धाय शुचिशुद्धमनः सन्नप्रतीतिस्थानं यस्य तस्मै नमः २६ एवं भूतः केषां प्रतीयते इत्त्वपेक्षायामाह मनीषिण इति द्वाभ्याम् विवेकिनो यं निष्कर्षति विश्वध्यायंति सः निर्वाणसुखानुभूतिः मम प्रसीदतामिति द्वयोरन्वयः । एवं निष्कर्षतां प्रतीयते इति भावः किमिति निष्कर्षति स्वशक्तिभिर्गूढं अप्रकाशमानं कतिभिः नवभिः पुनश्चात्रिष्टा द्वैः त्रिगुणाभिः सप्तविंशत्युपाधिभिः गूढं अष्टाविंशतिं निष्कर्षति तिर्यः (सप्तविंशत्युपाधयस्तु पुरुषस्य गुणामहदहं कारौ पंचमः मूतानि द्वेन्द्रियाणि मनः पंचतन्मात्राणि चेति प्रसिद्धाः द्वावानवभिः प्रकृतिपुरुषमहदहंकारपंचतन्मात्ररूपा मिश्रितद्रिष्टिगुणात्मिकाभिः चकारात्पोडशविकाररूपाभिश्च । कथं भूतं निष्कर्षति मनीषया अंतर्हृदिसंनिवेशितं निश्चलीकृतपाञ्चदश्यं पंचदशमामिषेनीमंत्रः प्रकाश्यं भलीकिं वद्विमिव अहंकारास्पदात्तमनोऽन्यं परमात्मानं न निष्कर्षति तिर्यः २७

मनसैवासृजत्पूर्वप्रजापतिरिमाः प्रजाः ॥ देवासुरमनुष्यादीन् नभःस्थलजलौकसः १९ तमद्वैतमालोक्य प्रजासर्गप्रजापतिः ॥ विध्यपादानुपत्रज्य सोऽचरदृष्टकरंतपः २० तत्राघमर्षं नाम तीर्थपापहरं परम् ॥ उपस्पृश्यानुसवनंतपसा तोषयद्भरिम् २१ अस्तौ पीद्वं सगुह्येन भगवंतमधोक्षजम् ॥ तुभ्यंतदभिधास्यामि कस्यातुष्यद्यतोहारिः २२ प्रजापतिरुवाच ॥ नमः परायवितथानुभूतये शुभत्रयाभासनिमित्तबंधवे ॥ अदृष्टधाम्रे गुणतत्त्वबुद्धिभिर्निवृत्तमानाय दधे स्वयंभुवे २३ नयस्य सख्यं पुरुषोऽवैतिसख्युः सखावसन्नसंवसतः पुरोस्मिन् ॥ गुणो यथा गुणिनो व्यक्तदृष्टस्तस्मै महेशाय नमस्करोमि २४ देहासवोक्षाम नवोभूतमात्रानात्मानमन्यंचविदुः परं यत् ॥ सवपुमान्वेदगुणाश्च तज्ज्ञानवेदसर्वज्ञमनंतमीडे २५ यदोपरामो मनसो नाम रूपरूपस्य दृष्टस्पृतिसंप्रमोपात् ॥ यईयते केवलास्वसंस्थया हंसाय तस्मै शुचिसन्ननेनमः २६ मनीषिणो तर्हृदिसंनिवेशितं स्वशक्तिभिर्नवभिश्चात्रिष्टा द्वैः ॥ वह्नियथा दारुणि पांचदश्यं मनीषयानिष्कर्षति गूढम् २७

१९ तां सृष्टिं असमृद्धां आलोक्य बहुस्पृश्यं विध्वाद्रिसमीपे अवनपेण तीर्थे एत्यतत्र तपसा हरितो पयन् स नृहं सगुह्येनस्तोत्रेण हृदि अस्तौपीत् २० २१ २२ ॥ दक्ष उवाच ॥ परायजीवमाययोर्निधं जैवैरदृष्टस्वरूपाय स्वप्रकाशाय नमः २३ किंच जीवः आस्मिन्देहेव सन्नपि अत्रैव वसतः यस्य सख्यं न जानातितस्मै महेशाय नमस्करोमि २४ किंच अयं जीवः स्वस्वरूपं इन्द्रियवर्गदेवतावर्गच एतन्नयं वेदति तथापि यं न वेदतं सर्वज्ञं अनंतं ईडे २५ किंच यदा दर्शनं मृत्यानां शात् मनसः समाधिर्भवति तदायः स्वरूपज्ञानेन प्रतीयते तस्मै हंसाय नमः २६ किंच विवेकिनः यं मनीषया ध्यायंति सः विश्वरूपः मम प्रसीदतां किंच २७

अशेषाविशेषा । (भेदाः) यस्यास्तस्यामायायानिपेधेननिर्वाणमुखेनसमाधिसुखेनअनुभूतियस्य । अप्रसक्तनिपेधासंभवात्प्रसक्तिमाह । सएवसर्वनामासएवचविश्वरूपइति । तदूपवेपि
वास्तवत्वाभावान्निषेधः संभवतित्याह । अनिरुक्ता(निर्वचनानर्हा) आत्मशक्तिर्मायायस्यसः २८ ननुयदिकंचलयास्वभंस्ययाप्रतीयतेतर्हि सर्वनामत्वंविश्वरूपत्वंचानुपपन्नं वागाद्यगोच
रत्वादित्याशंक्य सर्वैर्नामभिर्वाच्यं प्रत्यक्षादिदृश्यंचनम्यरूपं वस्तुनोमाभूत् तथापिमायायवदतेइति श्लोकत्रयेणोपपादयन्नमस्करोतियद्यादिति । यद्यद्वचसानिरुक्तं अभिहितंधियानिरु
पितंव्यवसितं । अक्षभिर्वाङ्मद्रियैर्निरूपितंगृहीतंउतअपिननमापिनिरूपितंयस्यस्वप्रकाशस्य । तस्यतत्तत्स्वरूपंमाभूत् । स्वरूपत्वाभावेहेतुः हियस्मात्तद्गुणानामेवरूपं । पाठांतरगु
र्वधितं । सत्गुणव्यतिरिक्तःयतो गुणानामपायाविसर्गाभ्यांप्रलयोत्पत्तिभ्यांलक्ष्यतइतितथा । चेतन्यरूपमधिष्ठानंविनातयोरभावात् । यद्वायस्यस्वरूपंमाभून्नभवति तस्मै नमइतितृतीये
नान्वयः २९ तदेवंस्तुतो गुणस्वरूपत्वाभावमंगीकृत्य अनिरुक्तात्मशक्तिरित्यनेनद्योतितंमायायासर्ववाच्यत्वेनविश्वरूपत्वमाह । यस्मिन्नाधिकरणेयतोऽपादानात् येनकरणेन यस्यमंव
धि यस्मैसंप्रदानाय यदीप्सिततमंयःकर्ताकुरुतेस्वतंत्रःकार्यतेचान्येनप्रयोज्यकर्त्रातद्ब्रह्मेतिप्रत्येकंसंबंधः । अत्रचसप्तभिर्यच्छब्दैः सप्तविभक्त्यर्थादर्शिताः यथेतिचक्रियाकारकसंबंधप्र
कारवाचिनामव्ययानामर्थाः कुरुतेकार्यतेचस्वार्थपरार्थक्रियान्वयश्चसर्वपांर्शितः चशब्देनभावकर्मादिविहितप्रत्ययार्थाःमंगृहीताः । तद्ब्रह्मेवेतिकुतः तत्राह । तद्धेतुःतेषांकारणं । तत्कु
तः सर्वैभ्यःप्राक्प्रसिद्धं । ननुब्रह्मादयस्तद्धेतवः श्रूयंते । अवरेचदृश्यंते । तत्कथं ब्रह्मवतद्धेतुः तत्राह । परेपामवरेपांचहेतूनांपरमंकारणं । ननुसर्वकारणत्वेतस्यकिनामसहकारिभवेत्तदा
नीमन्यस्याभावात्सत्पंनिरपेक्षमेवतत्कारणमित्याह । अनन्यद्विजातीयशून्यएकंमजातीयशून्यंचतस्मै नमइत्युत्तरेणान्वयः ३० नन्वेवंब्रह्मचेद्विश्वस्यहेतुः ताहेनकदाचिदनीदृशजगादि
तिवदंतोभीमांसकाः कुतोत्रविवदंतेतेश्चान्येस्वभाववादिनः संवदंते तेचतेचतत्त्वविद्विषांधिताअपिकुतः पुनर्मुह्यंतितत्राह । यस्यमायाविद्याद्याः शक्तयो विवादस्यकचित्संवादस्यभुवः
स्थानानिभवंतितस्मै नमः ३१ ननुकिंतद्ब्रह्मयस्यशक्तयोविवादादिभुवोभवंतितत्राह । अस्तीति । (अस्तीति) योगउपामनाशास्त्रंतत्रहिविराहुषेणोपासनायां पातालपादादिकम
स्तीत्युपास्यत्वेनविधीयते । नास्तीतिसांख्यज्ञानशास्त्रं । तत्रह्यपाणिपादंअक्षुरश्रोत्रमितिचवादादिनास्तीतिनिषिध्यते । तयोर्योगसांख्ययोर्यात्किंचित्समंअनुवर्तमानंअवेक्षितंप्रती
तंतदृहत्तत्रह्यविवादेऽप्यविवादास्पदं ब्रह्मेत्यर्थः । विवादंस्फुटयति । भिन्नोअस्तिनास्तीत्येवंभूतौविरुद्धौधर्मौययोः तयोर्भिन्नविषयत्वेविरोधोनस्यादित्येकस्थयोरित्युक्तं । एकविषययोः ।
कुतः वस्तुनिष्ठयोः पादादिविधिप्रतिषेधयोरेकवस्तुनिष्ठत्वात् । समत्वेहेतुः । परंहि । यतोविधिप्रतिषेधयोरविषयः । तयोः पादादिविषयत्वात् । तर्हितथाविषयस्यसद्भावेकिंप्रमाणं
तदाह । अनुकूलं । अधिष्ठानंविनापादादिकल्पनायोगात् अवधिनिनादात्रिपेधायोगाच्चतयोरुपपादकत्वेनसिद्धमित्यर्थः तस्मै नमइतिपूर्वस्यानुसंगः ३२

सवैममशेषविशेषमायानिपेधनिर्वाणमुखानुभूतिः ॥ ससर्वनामासचविश्वरूपःप्रसीदतामनिरुक्तात्मशक्तिः २८ यद्यन्निरुक्तंचवसानिरूपितंधियद्वाभि
र्वाग्मिनसावोतयस्य ॥ माभूत्स्वरूपं गुणरूपवृद्धितंसवैगुणापायविसर्गलक्षणः २९ यस्मिन्न्यतोयेनचयस्ययस्मैयद्योयथाकुरुतेकार्यतेवा ॥ परावरेपांपरमं
प्राक्प्रसिद्धंतद्ब्रह्मतद्धेतुरनन्यदेकम् ३० यच्छक्तयोवदन्तांवादिनावैविवादसंवादभुवोभवंति ॥ कुर्वतिचैपांसुहुरात्ममोहतस्मै नमोनंतगुणायभूमे ३१
अस्तीतिनास्तीतिचवस्तुनिष्ठयोरेकस्थयोर्भिन्नविरुद्धधर्मयोः ॥ अवेक्षितंकिंचनसांख्ययोगयोःसमंपरंननुकूलंवृद्धतत् ३२

२८ वचसात्कंचवुध्यादिभिःनिरूपितंयत्तत्तस्यस्वरूपंभवति तस्मै नमः २९ ३० ३१ ३२

ननुदामीनस्यसमस्यनमस्कारेकेलाभस्तत्राह यडाति। पादमूलभजतामनुग्रहार्थप्राकृतनामरूपपरहितोपिजन्मभिरवतारोवैशुद्धोजितसत्त्वानिरूपाणिकर्मभिर्नामानिचयाभेजे तत्कुतः भगवानचित्स्थैश्वर्यः समग्रप्रसीदतु ३३ ननुत्वाहशाःसकामाःगणेशादीन्प्रार्थयन्तस्त्वनुतान्विहायकिमितिभगवन्तमेवप्रार्थयमेतत्राह । प्राकृतैरर्वाचीर्नानिपथैरुपासनामार्गैःयथाशयंततद्वा मनानुसारणं योदेहगतींस्तर्हामीतत्तद्देवतारूपेणाविविधोभवतियथावायुः पार्थिवगुणंचंपकादिगंधभेदं आश्रित्यनानागंधवान् विभाति रेणोगुणंधूसरत्वादिकं आश्रित्यनानारूपवान् प्रतीयते । तद्वत्तस्यैवतत्तद्देवतारूपेणफलदानृत्वात्सईश्वरपुत्रममनोरथमत्यकरोतुकिमंतर्गतबहुभिर्देवतांतरेरित्यर्थःतदुक्तंगीतासु “योयोयांयांतनुंभक्तःश्रद्धयाचितुमिच्छति।तस्यतस्याचलां श्रद्धांतामेवविदधाम्सहम् । सतयाश्रद्धयात्पुनस्तस्याराधनमीहते । लभतेचततःकामान् मयैवविहितान्हितान्”इति । “यियथामांप्रपद्यंतेतांस्तथैवभजाम्यहम्”इतिच । ३४ संस्तुवतोदक्षस्यभगवान् प्रत्यक्षोभूत् । ३५ तंवर्णयतिसार्गैश्चतुर्भिः सुपर्णस्यांसिस्कंधेकृतीपादायैनप्रलंबः । ञष्टौमहांतोभुजायस्य । चक्राद्यष्टाद्यधरः । ३६ प्रसन्नं वदनं ईक्षणेचयस्य । वनमालयानिवीतम् कंठादिपादांतं व्याप्तंअंगं यस्य लमंतीश्रीवत्सकौस्तुभौयस्य । ३७ महाकिरीटकटकानिदस्यस्फुरन्तीमकरकुंडलस्य । कांच्यादिभिर्विमृषितः । वलयमत्रपादभूषणंद्रष्टव्यं कटकस्योक्तत्वात् ३८ त्रैलोक्यमोहनंश्रीपुरुषोत्तमालयम् । सुरयूथपैर्लोकपालैः ३९ (विचक्ष्यदृष्ट्वाआगतसाध्वसः प्राप्तसंभ्रमः ।) ४० यथाहृदिन्योन्योनिर्भरैरापूयन्ते तथातीव्रयातुदापरमानंदेन अपूरितानिमनोद्वाराणिइंद्रियाणितैः (किंचनवक्तुंनाशकम्) महानंदापूर्णत्वेनावृत्तिकत्वाद्वागादीनांकिंचिदापिबहुंशक्तौभूदित्यर्थः ४१ यद्यप्यसौनावोचत्तथापिचित्तज्ञइदंवक्ष्यमाणमाह ४२

येनुग्रहार्थभजतांप्रादमूलमनामरूपोभगवाननंतः” ॥ नामानिरूपाणिचजन्मकर्मभिर्भेजेसमग्रपरमःप्रसीदतु ३३ यःप्राकृतैर्ज्ञानपथैर्जनानांयथाशयंदेहगतोविभाति ॥ यथाजनिलःपार्थिवमाश्रितोगुणंसईश्वरोमेकुरुतान्मनोरथम् ३४ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ इतिस्तुतःसंस्तुवतःसतस्मिन्नघमपणे ॥ आविरासीत्पुरुश्रेष्ठभगवान्भक्तवत्सलः ३५ कृतपादःसुपर्णसिप्रलंबाष्टमहाभुजः ॥ चक्रशंखासिचर्मपुधनुःपाशगदाधरः ३६ पतिवामाचनश्यामःप्रसन्नवदनेक्षणः ॥ वनमालानिवीतांगोलसच्छ्रीवत्सकौस्तुभः ३७ महाकिरीटकटकःस्फुरन्मकरकुंडलः ॥ कांच्यंगुलीयवलयनूपुरांगदभूषितः ३८ त्रैलोक्यमोहनंरूपंविभ्रत्रिभुवनेश्वरः ॥ वृत्तो नारदनंदाद्यैःपार्षदैःसुरयूथपैः ॥ स्तूयमानोनुगायाद्भिःसिद्धगंधर्वचारणैः ३९ रूपंतन्महदाश्चर्यंविचक्ष्यागतसाध्वसः ॥ ननामदंडवभूमौप्रहृष्टात्माप्रजापतिः ४० नकिंचनोदीरयितुमशक्तीवयामुदा ॥ आपूरितमनोद्वारैर्हृदिन्यइवनिर्झरैः ४१ तंतथाऽवनतंभक्तप्रजाकामंप्रजापतिम् ॥ चित्तज्ञःसर्वभूतानामिदमाहजनार्दनः ४२

किंच यःभगवान् प्राकृतनामरूपपरहितोपिप्रादमूलभजतां अनुग्रहार्थनामानिरूपाणिभेजेसःमेप्रसीदतु ३३ ३४ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इतिस्तुतः भगवान्गण्डांसेकृतपादः अष्टभुजः शंखचक्रासिचर्मपुधनुःपाशगदाधरः पतिवासाः घनश्यामः नारदनंदाद्यैर्वृतः सिद्धगंधर्वादिभिः स्तूयमानः तत्रआविरासीत् ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० तदृष्ट्वाप्रजापतिः भूमौदंडवत् ननाम ४१ तदासर्वभूतानांचित्तज्ञः जनार्दनः प्रजाकामुक्तंक्षंउवाच ४२

(युद्धतः) पात्रं भक्तिगतः प्राप्तः ४३ यतयतस्तेतपः अस्य विश्वस्य उद्धरणं वृद्धिकरं अतस्तेऽहं प्रीतिः । मत्पसोलोकसमृद्धयर्थत्वे त्वत्प्रीतिः किं कारणतः तत्राह । ममेति । मृतानां विभूतयः मम
द्वयोभूयासुरिति यत्तत्पषण्डममकामः अतो मत्कामपूरणा देवाहं प्रीतोऽस्मीत्यर्थः ४४ मृतिविस्तारप्रयत्नश्च तवोचित एवेत्याह । ब्रह्मेति । भवंतः प्रजापतयः भूतेरुद्धवस्वहेतवः ४५ विश्व
द्वयधेनचत्तपसाहं प्रीति इत्युक्तं तदेव तपःस्तु वनप्रसंगादन्यान्यपिलोकवृद्धिकराणि विद्यादीनि स्तौति । (हे ब्रह्मन् तपोमूर्ते) तपः यमनियमादिसहितं ध्यानं मे हृदयम् । विद्यासांगोपांग
मंत्रजपः ध्यामं तनोतः तितनुर्देहः । क्रियाः ध्यानादिविषयः पुंन्यापारोभावनाशब्दवाच्यः । तेन हि ध्यानादिकं आक्रियते इति आकृतिः । जाताः सुनिष्पन्नाः क्रतवो गानि । “ शि
रोवा एतद्यत्प्रवर्ग्यः ग्रीवा उपसदश्चक्षुषी आज्यभागी ” इत्यादिभ्युतेः । धर्मः कृत्वाद्यपूर्व आत्मा मनः हृदयाश्रयत्वात् । सुरायज्ञभुजस्तरवासवः प्राणाः संतर्पणीयत्वात् ४६ तपसः सं
तानवृद्धिहेतुत्वं दर्शयितुं द्वितीयतृतीयोक्तमिति हासमाह चतुर्थः । अहमेवेति त्वत्स्वंतरव्यावृत्तिः । आसमेवेति क्रियांतरव्यावृत्तिः आंतरं ग्राहकं वै हि ग्राह्यं संज्ञानमात्रं चैतन्यमात्रं । अव्यक्तं इंद्रि
यवृत्तिभिरनभिष्यक्तं अतएव प्रसुप्तमिव विश्वतः सर्वत्र ४७ गुणतो मायातः गुणमयो विग्रहो ब्रह्माहंततः तदैव अजः अयोनिजः ४८ (महादेवो महान् द्योतमानः स ब्रह्मा । वीर्येण तेजसा उपवृ
हितः) खिलमसमर्थमिव ४९ मेमया तपतपेत्यभिहितः सन् । येन तपसा ५० संततिवृद्ध्युपायमाह । एषेति । अंगहेदञ्च । पंचजनस्य प्रजापतेः ५१ मिथुनस्य व्यवायोरितिः स ए
व धर्मो यस्य सत्त्वम् । तथामृतायां तस्याम् ५२ माययानिमित्तमृतायास्त्रियासहमिथुनीभूय भविष्यति पुत्रादिरूपेणोत्पत्स्यते ५३ ५४ इति श्रीभागवते पष्ठस्कंधे टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ प्राचेतस महाभाग संसिद्धस्तपसा भवान् ॥ यच्छृद्धयामत्परयामयि भावं परंगतः ४३ प्रीतो हं ते प्रजानाथ यत्तेस्योद्धरणं तपः ॥
ममैष कामो मृतानां यद्भूयासुर्विभूतयः ४४ ब्रह्मा भवो भवंतश्च मनवो विबुधेश्वराः ॥ विभूतयो मम ह्येता मृतानां भूतिहेतवः ४५ तपो मे हृदयं ब्रह्मन् तनुर्वि
द्याक्रियाकृतिः ॥ अंगानि क्रतवो जाता धर्म आत्माऽसवः सुराः ४६ अहमेवासमेवाग्रेनान्य किंचान्तरं वडिः ॥ संज्ञानमात्रमव्यक्तं प्रसुप्तमिव विश्वतः ४७
मय्यनंतगुणेऽनंतगुणतो गुणविग्रहः ॥ यदासीत्तत एवाद्यः स्वयंभूः समभूदजः ४८ सवैयदामहादेवो मम वीर्योऽप्युहितः ॥ मेने खिलमिवात्मानमुद्यतः सर्गक
र्मणि ४९ अथ मेऽभिहितो देवस्तपोऽतप्यत दारुणम् ॥ नवविश्वसृजा युष्मानयेनादावसृजद्विभुः ५० एपापंचजनस्यांगदुहितवै प्रजापतेः ॥ असि
क्रीनामपत्नीत्वे प्रजेश प्रतिगृह्यताम् ॥ ५१ मिथुनव्यवायधर्मस्त्वं प्रजासर्गमिमं पुनः ॥ मिथुनव्यवायधर्मिण्यां भूरिशोभावयिष्यसि ५२ त्वतोऽधस्तात्
प्रजाः सर्वामिथुनोभूय मायया ॥ मदीयया भविष्यति हरिष्यति च मे वलिम् ॥ ५३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्त्वा मिषतस्तस्य भगवान् विश्वभावनः ॥
स्वप्नोपलब्धार्थ इव तत्रैवांतर्दधे हरिः ५४ ॥ इति श्रीभा० म० पष्ठस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

हे प्राचेतस भवान् तपसा संसिद्धः ते अहं प्रीतोऽस्मि ब्रह्माभवः भवंतश्च सर्वे भूतानां भूतिहेतवः मम विभूतयः ४५ अतः पंचजनस्य प्रजापतेः दुहिता असिक्री नाम्नी पत्नीत्वेन
गृह्यताम् ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ त्वं मिथुनधर्मः स नू मिथुनव्यवायधर्मिण्यां तस्यां प्रजासर्गभूरिशः भावयिष्यसि ५२ त्वत्तः अग्रसर्वाः प्रजाः मन्मायया मिथुन
धर्मेणैव भविष्यति ५३ इति दक्ष उक्त्वा हरिः तत्रैव अंतर्दधे ५४ ॥ ॥ इति पष्ठे चतुर्थः ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

पंचमेनारदनाथवाचः कृष्टेभुनाशितान् । रुानाकर्ण्यदक्षोऽमुंशशापेतिनिरूप्यते ॥ १ ॥ अपृथग्धर्मशीलाएकाचारस्वभावाः (योत्रह्यपुत्रोदक्षः मएवायं प्राचेतस इति युष्मानित्युक्तम्) १ २ तत्रप्रतीच्यांशिशिमिथोर्नद्याः समुद्रस्य च यत्र संगमस्तत्रस्थम् नारायणमरो नामतीर्थं प्रययुरित्यन्वयः । समुद्रत आतिविस्तीर्णम् ३ विनिर्धुनोमल्लोरागादिर्यस्मात्समाशयोयेपांतं ४ तान् शुद्धसत्त्वानपि पित्रादेशजाऽन्यत्र प्रजाविवृद्धयेयतान्द्युक्तान्दर्श ५ अहो कथं मोक्षमार्गाधिकारिणः संत एते प्रवृत्तिनिष्ठे कर्मभिर्नश्येरन्नितिरुपयानात्रिगुणैर्विक्रियैरुपदिशति स्मतदाह उवाचेति चतुर्भिः । पालकाः संतोपि बालिशा अज्ञायकं कथं प्रजाः भक्षयथवतेति स्वेदे । बालका इति पाटव्यालिशत्वे हेतुः ६ एक एव पुरुषोऽयस्मिन् त्रैलोक्ये अद्वैत्यनुपगः । विलंबेत्यादि द्वितीयांतायाम् अविज्ञायकं कथं सर्गकरिष्यथेति तृतीयेनान्वयः पंचपंचानां पंचविंशतेरद्भुतं गृहम् । भूरेः पविभिर्वज्रैश्च निर्मितमिवानितीक्ष्णं दृष्टे चेत्यर्थः । स्वयं स्वतंत्रं भ्रमिभ्रमणस्वभावम् ८ विपश्चितः स भक्षस्य स्वपितुरादेशमात्मनो नुरूपमविद्वांसोऽजानंतः पूर्वोक्तं वैकपुरुषं प्राप्नुयित्वा विज्ञाय अहो कथं सर्गकरिष्यथेत्यन्वयः ९ वाचः कूटं परोक्षवादनार्थीतरिमवप्रतीयमानं वचनम् । औत्पत्तिकी सहनामनीपाविचारशक्तिर्यस्यास्तथाविद्यास्वयमेव विमृशुः विचारितवतः १० नारदोक्तदशवाक्यानां तं विमृश्य तानर्थानाह दशभिः । अद्वैतं भुव इत्यत्र भूशब्दार्थमाह । भूरिति त्रैलोक्यं तच्च जीवसंज्ञं लिङ्गशरीरं यत्तन्निजबंधनं आत्मनो बंधनकारणम् । अंतशब्दार्थमाह निर्वर्णनाशम् । अमद्भिः मोक्षानुपयोगिभिः कर्मभिः किमवेन्न किमपि ११

॥ श्रीशुक उवाच ॥ तस्यां सपांचजन्यां वै विष्णुमायोपवृंहितः ॥ हर्यश्चमंज्ञानयुतं पुत्रानजनयद्विभुः १ अत्रयग्धर्मशीलास्ते सर्वे दाशायणान्प ॥ पित्राप्रोक्ताः प्रजासर्गे प्रतीचीं प्रययुर्दिशम् २ तत्र नारायणसरस्तोर्थं सिंधुसमुद्रयोः ॥ संगमो यत्र समुहन्मुनिमिद्वनिर्धेयितम् ३ तदुपस्पर्शनादेव निर्वृतमलाशयाः ॥ धर्मे पारमहंस्ये च प्रोत्पन्नमतयोप्युत ४ तेपिरेतप एवो ग्रंथिपित्रादेशेन यंत्रिताः ॥ प्रजाविवृद्धयेयतान् देवपिस्तान् दर्शह ५ उवाच चाथ हर्यश्वाः कथं स्रक्षयथ वै प्रजाः ॥ अद्वैतं भुवो यूयं बालिशावतपालकाः ६ तथैकपुरुषं प्राप्नुविलं चादृष्टनिर्गमम् ॥ बहुरूपांस्त्रियं चापि पुमांसं पुंश्चलीपतिम् ७ नदीमुभयतो वाहां पंचपंचाद्भुतं गृहम् ॥ क्वचिद्वं संचित्रकथं शौरपव्यं स्वयं भ्रमिम् ८ कथं स्वपितुरादेशमविद्वांसो विपश्चितः ॥ अनुरूपमविज्ञाय अहो सर्गकरिष्यथ ९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तन्निशम्याथ हर्यश्वा औत्पत्तिकमर्नापया ॥ वाचः कूटं तु देवर्षेः स्वयं विमृशुर्विद्या १० भूः क्षेत्रजीवसंज्ञं यदनादिनिजबंधनम् ॥ अद्वैत्वात्स्यनिर्वर्णं किमसत्कर्मभिर्भवेत् ११

॥ श्रीशुक उवाच ॥ सः दक्षः पांचजन्यांतस्यां हर्यश्चसंज्ञान् अयुर्नपुत्रान् अजनयत् १ हेतूप ते हर्यश्वा प्रजासर्गे पित्राप्रोक्ताः संतः प्रतीचीं दिशंययुः २ तत्र नारायणसरसि ३ ४ प्रजाविवृद्धये उग्रंतपः तेपिरेतान् नारदः एत्य उवाच ५ हे हर्यश्वाः यूयं भुवः अंतं १ तथा एकपुरुषं प्राप्नु २ अदृष्टनिर्गमं विलं ३ बहुरूपांस्त्रियं ४ पुंश्चलीपतिपुरुषं ५ उभयतो वाहां नदीम् ६ पंचविंशतेः गृहं ७ चित्रकथं हंसं ८ शौरपव्यं स्वयं भ्रमि ९ विपश्चितः स्वपितुरादेशं १० एतानि अविज्ञाय कथं सर्गकरिष्यथ ६ ७ ८ ९ श्रीशुक उवाच ॥ हर्यश्वाः तन्निशम्य स्वविद्यादेवर्षेः वाचः कूटं विचारितवतः १० भुवः अंतमिति लिङ्गशरीरनाशं अद्वैतसत्कर्मभिः किमवेत् १

(स्वर्वाणां स्वरूपे सामवेदस्वरब्रह्मणि) निर्भातः प्रत्यक्षीभूतो यो ह्योक्तेः तस्य पदांशुजे । अनुचरत् अन्वचरदित्यर्थः २२ नाशशब्द न स्वधर्मभ्रंशं वा । शीलेन शालंते शोभन्ते इति तथा ते
पाम् । कः दक्षः । सुप्रजस्त्वं सत्पुत्रवत्स्वम् । शुचांशोकानां स्थानम् २३ अजेन ब्रह्मणा (शबलाश्वसंज्ञान्) सहस्रशः सहस्र संख्यान् २४ २५ परमं ब्रह्म प्रणवं वक्ष्यमाणं ब्रंवा २६ (अ
व्यक्षाः जलमात्रं प्राश्रतः) इडस्पतिमंत्राणां प्रतिनिष्पुं आराधयामासुः २७ विशुद्धसत्त्वाश्रयाय परमहंसाय नमो धीमहि २८ प्रतिमर्गधीर्यं वाताम् । वाचः कूटानि अट्टांतं भुव इत्यादीनि
पूर्वांक्तानि प्राह २९ हे दाक्षायणाः संशृणुतेत्यादि पुनरभ्यदपि प्राह । निगममुपदेशं अन्विच्छत अवलोकयत ३० प्रायणं प्रकृष्टं गमनम् । पुण्यमेव बंधुर्यस्य । मरुद्भिर्भ्रातृवत्समलैर्देवैः ३१
अमोघदर्शनं यस्य । हेमारिष आर्य ३२ सध्रीचीनं समीचीनं प्रतीचीनं प्रत्यग्वृत्तिलभ्यं (परस्य ब्रह्मणः) अनुपयं अनुगुणं पयानं पश्चिमामिनीः गता रात्रय इव ३३ ३४ पुत्राणां पारमहंस्य
निष्ठा सुपश्रुत्य दक्षापि प्रायशो विरक्तः स्यादिति तदनुग्रहार्थं देवर्षिस्तत्पार्श्वगतस्तदा तमुपलभ्य दक्ष आह ३५ साधोरिव लिङ्गे पोयस्य ते न त्वयानोऽस्मदीयानां मर्भकाणां असाधुभकारि
कृतम् । तदेवाह । साधूनां स्वधर्मे प्रवृत्तानां भिक्षोर्यो मार्गः स प्रदर्शितः ३६

स्वरब्रह्मणि निर्भातह्येषोक्तेः पदांशुजे ॥ अखंडं चित्तमावेश्य लोकाननुचरन्मुनिः २२ नाशं निशम्य पुत्राणां नारदाच्छीलशालिनां ॥ अन्वतप्यतः शोच
न सुप्रजस्त्वं शुचां पदम् २३ सभूयः पांचजन्यायामजेन परिसंखितः ॥ पुत्रानजनयदक्षः शबलाश्वान्सहस्रशः २४ तेपि पित्रा ममादिष्टाः प्रजासंगेष्टव
ताः ॥ नारायणसरोजमुयत्र सिद्धाः स्वपूर्वजाः २५ तदुपस्पर्शनं देवविनिर्धूतमलाशयाः ॥ जपंतो ब्रह्म परमं ते पुस्तत्र महत्तपः २६ अव्यक्षाः कतिचिन्मा
सान् कतिचिद्वायुभोजनाः ॥ आराधयन्मंत्रमिममभ्यसंत इडस्पतिम् २७ उन्नमो नारायणाय पुरुषाय महात्मने ॥ विशुद्धसत्त्वाधिष्ण्याय महाहंसाय धीम
हि २८ इति तानपिराजैर्द्रप्रतिसर्गधियो मुनिः ॥ उपेत्य नारदः प्राह वाचः कूटानि पूर्ववत् २९ दाक्षायणाः संशृणुत गदतो निगमं मम ॥ अन्विच्छतानुपदवीं
भ्रातृणां भ्रातृवत्सलाः ३० भ्रातृणां प्रायणं भ्राता योऽनुतिष्ठति धर्मवित् ॥ स पुण्यबंधुः पुरुषो मरुद्भिः सह मोदते ३१ एतावदुक्ता प्रययौ नारदोऽमोघदर्शनः ॥
तेपि चान्वगमन्मार्गं भ्रातृणामेवमारिष ३२ सध्रीचीनं प्रतीचीनं परस्यानुपथंगताः ॥ नाद्यापि ते निवर्तते पश्चिमामिनीरिव ३३ एतस्मिन्काल उत्पाता
न बहून्पश्यन् प्रजापतिः ॥ पूर्ववन्नारदकृतं पुत्रनाशमुपाशृणोत् ३४ चुक्रोध नारदायासौ पुत्रशोकविमूढतः ॥ देवर्षिमुपलभ्या हरे पाद्विस्फुरिताधरः
३५ ॥ दक्ष उवाच ॥ अहो असाधो साधूनां साधुलिङ्गेन नस्त्वया ॥ असाध्वकार्यमर्भकाणां भिक्षोर्मार्गः प्रदर्शितः ३६

२२ ततः दक्षः नारदात्पुत्राणां नाशं निशम्य सुप्रजस्त्वं शुचां पदं इति विचारयन् अशोचत् २३ पुनः ब्रह्मणा संखितः दक्षः शबलाश्वसंज्ञान् सहस्रशः पुत्रान् अजनयत्
२४ तेपि प्रजासर्गे पित्रा आदिष्टाः संतः नारायणसरः जन्मुः २५ यत्र स्वपूर्वजाः सिद्धाः तत्सरसि स्नात्वा परं ब्रह्म जंतः तपस्तेषुः २६ किंच उन्नमो नारायणायेति मंत्रं
अभ्यसंतः विष्णुं आराधयामासुः २७ २८ हेराजैर्द्र तानपि नारदः एत्यवाचः कूटानि पूर्ववत् उवाच २९ हे शबलाश्वाः भ्रातृणां पदवीं अवलोकयत इत्याद्युक्तानारदः य
यौ तेपि भ्रातृणामार्गं अन्वगमन् ३० ३१ ३२ एतस्मिन्काले दक्षः बहून् उत्पातान् पश्यन् पूर्ववत् नारदकृतं पुत्रनाशं उपाशृणोत् ३३ ३४ ततो दक्षः नारदाय चुक्रोध त
त्काले नारदं उपलभ्य आह ३५ अहो असाधो साधुलिङ्गेन त्वया अर्भकाणां भिक्षोर्मार्गः प्रदर्शितः ३६

ननुसंन्यासिनामागः साधुरेवमोक्षहेतुत्वात्। सत्यं ऋणत्रयापाकरणं विनामहाननर्थप्रेत्याह। ऋणैरिति । 'जायमानोवैब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणैर्ऋणवान्जायतेब्रह्मचर्येणऋपिभ्योयज्ञेनदेवेभ्यः प्रजयापितृभ्यःएषवाअनृणोयः पुत्रीयज्वाग्रहचारीवासि'इतिश्रुतेः ऋणैरमुक्तानामभीमांसितानिविचारितानिकर्माण्यैः तेषांतावद्विषयमोकोनास्ति। ननुत्तरकालमावित्वाच्च पुत्रोत्पादनय ज्ञानुष्ठानयोरभावेनपितृदेवापिऋणाद्विमुक्तिश्चनास्तिअतः हेपापविषयभोगत्यागादिहलोकेश्रेयसोविघातः कृतः । मोक्षानधिकारित्वाच्चपरलोकेपिश्रेयसोविघातः कृतइत्यर्थः तथाचम नुः 'ऋणानित्रीण्यपाकृत्यमनोमोक्षेनिवेशयेत् । अनपाकृत्यमोक्षंनुसेवमानोव्रजत्ययः'इति ३७ बालानांमतिपुत्रादिविषयांभिनतीनियया । एवंनिरनुक्रोशोनिघृणः हरेर्यशोनाशकःस न् तत्पार्षदमध्येकथंचरसि ३८ निर्लज्जत्वमेवाह । ननुत्वामृतेभागवताः सर्वभूतानुग्रहपरवशाः त्वंभूतविप्रियंकुर्वन्नकथंनलज्जमइतिभावः । ३९ ननुवेराग्यादुपशमः उपशमा चभूतस्नेहपाशच्छेदनं भवति नचविरक्तस्यऋणत्रयापाकरणमावश्यकम् । 'यदहरेवविरजेत् तदहरेवप्रजयेत् यदिधृतरथाब्रह्मचर्यादेवप्रजयेत्'इत्यादिश्रुतेः अतोविराग्योपदेशेनतेषांम यानुग्रहएवकृतइतिचेत्तत्राह । नेति । यद्यपित्वमेवंमन्यमेतथापिमृपाकेवलिनानाज्ञानंविनाऽवधूतवेषेणत्वयाइत्थंमतिचालनेकृतेपिपुंसांविरागो नैवस्यात् । नचविरागंविनोपशमः नचनेनवि नास्नेहपाशानिर्लुप्तनमित्यर्थः ४० इत्थंविरागानस्यादित्यत्रहेतुमाह । नानुभूयअननुभूयविषयाणांतीक्ष्णतादुःखहेतुत्वंनजानानितस्माद्विषयानुभवेनतीक्ष्णत्वज्ञानात्कारणान्स्वयंयथा निर्विद्येततथाभवाहृषीः परैःभिन्नधीर्ननिर्विद्येत ४१ अतस्त्वयास्माकमप्रियमेवकृतं तथापिवयनकुर्मइत्याह यदिति । कर्मसंधानांकर्ममर्यादानांकर्तुमंधानामितिपाटोप्रयत्नंकर्तुमजानता मित्यर्थः । दुर्मर्षदुःसहंयत्त्वंकृतवानसितन्मर्षितंभोडम् । ४२ तथापित्वाभद्रंभविष्णत्वेवेत्याह । तंतुंरुंतन संतानच्छेदक । यद्यस्मात्अभद्रं पुत्राणांस्थानभ्रंशंअचरस्तस्मात्पदंस्थानन भवेदितिमृदुछलेनशापः ४३ वादंतयेतिस्वीकृतवान् । ईश्वरोपिप्रतिशमुंसमर्थोपितितिश्वेतसहेतेतियत्प्राप्तवानेव ४४ ॥ ॥ इतिपष्ठेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

ऋणैस्त्रिभिर्मुक्तानामभीमांसितकर्मणाम् ॥ विघातःश्रेयसःपापलोकयोरुभयोःकृतः ३७ एवंत्वंनिरनुक्रोशोबालानांमतिभिद्वरेः ॥ पार्षदमध्येचरसिय शोहानिरपत्रपः ३८ ननुभागवतानित्यंभूतानुग्रहकातराः ॥ ऋतेत्वांसौहृदंघ्नंघ्नैवैरकारमवैरिणाम् ३९ नेत्थंपुंसांविरागःस्यात्त्वयाकेवलिनामृपा ॥ मन्यसेयद्युपशमंस्नेहपाशानिर्लुप्तनम् ४० नानुभूयनजानातिपुमान्विषयतीक्ष्णताम् ॥ निर्विद्येतस्वयंतस्मात्प्रतयाभिन्नधीःपरैः ४१ यन्नस्त्वंकर्ममंधा नांसाधूनांगृहमेधिनाम् ॥ कृतज्ञानसिदुर्मर्षैविप्रियंतवमर्षितम् ४२ तंतुंरुंतनयन्नस्त्वमभद्रमचरःपुनः ॥ तस्माद्लोकेपुनेमूढनभवेद्भ्रमतःपदम् ४३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ प्रतिजग्राहतद्वाढेनारदःसाधुसंततः ॥ एतावानसाधुवादेहितितिक्षेतेश्वरःस्वयम् ४४ ॥ इतिश्रीभा०महा०पठस्कंधे नारदशापोना मपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

त्रिभिः ऋणैः अनुक्तानां उभयोः लोकयोः विघातः कृतः ३७ एवंत्वंनिर्दयः बालानांमतिभिन् निर्लज्जः सन् हरेः पार्षदमध्येकथंचरसि ३८ ३९ ४० ननुजनःविष यदुःखंअननुभूयकथंचरसि ४१ कर्मकर्तृणांत्वयाविघ्नंकृतम् अतः तेअभद्रंस्यात् किंयतः पुत्राणांत्वयास्थाननाशःकृतः अतः भ्रमतः तेस्थानंनभवेत् ४२ ३३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ साधुसंततः नारदः प्रतिशतुंसमर्थोपितच्छापंजगृहे ४४ ॥ इतिपष्ठेपंचमः ५ ॥

मा०५०

॥१३॥

पष्ठदक्षेणसृष्ट्याकन्यापट्ट्यांकीर्तिताः । पृथग्भगवतोजातोविश्वरूपोऽदितेःसुतात् ॥ १ ॥ नारदात्पुत्राणांनाशमाशंकमानोदुहितृर्जनयामाम १ कायकश्चपायद्विवदद्विगुणाःपट्ट्वा
दशयासुताः । त्रयोदशैत्यर्थः । इंदोः । सोमायात्रिणवसप्तविंशतिः । ताक्ष्याय नामांतरंप्राप्तायकश्यपायैवअपराअवशिष्टाश्चतस्रः २ मापत्यानांअपत्यमहितातांमनः शृणु । प्रवृत्तिप्रसवैःपु
त्रप्राजादिभिः ३ ४ (यत्क्रपभापत्यकृत्ः पुत्रः) ततोवेदकृपभात् इंद्रमेनोऽभवत् ५ यतः कीकटात् । भुवोदुर्गाणिदुर्गाभिमानिनोदेवाः । जामेयः जाम्याःपुत्रःस्यर्गः ततःस्वर्गात्रदिपु
त्रोऽभवत् ६ तत्सुतः साप्यानांपुत्रः ७ ८ ९ वसोर्वशस्यभूयस्त्वादतोनिर्देशः।मेमतः १० अभिमतिर्नामपत्नीतस्याहर्पादयः पुत्राः ११ सहश्वाद्युश्चपुरोजवश्चपुत्राः पुरः पुराणि १२ १३

॥ श्रीशुकउवाच ॥ ततःप्राचीनलोशसिकन्यामनुनीतःस्वयंभुवा ॥ पृष्टिसजनयामासदुहितृःपितृवत्सलाः १ दशधर्मायकायंदोर्द्विपट्टत्रिणवदत्तवान् ॥ भूतां
गिरःकृशाश्चभ्योद्वेदेनाक्षय्यचापराः २ नामधेयान्यमूपात्वंसापत्यानांचमेशृणु ॥ यासांप्रसूतिप्रसवैर्लोकाआपूरितास्त्रयः ३ भानुर्लवाककुब्जामिर्वि
श्वासाध्यामरुत्वती ॥ वसुर्मुहूर्तासंकल्पाधर्मपत्न्यःसुतान्शृणु ४ भानोस्तुदेवकृपभइंद्रमेनस्ततोभूत् ॥ विद्योतआसील्लिवायास्ततश्चस्तनयित्त्वः ५
ककुभःसंकटस्तस्यकीकटस्तनयोयतः ॥ भुवोदुर्गाणिजामेयःस्वर्गोनांदिस्ततोभवत् ६ विश्वेदेवास्तुविश्वायाअप्रजास्तान्प्रचक्षते ॥ साध्योगणस्तुसा
ध्यायाअर्थसिद्धिस्तुतत्सुतः ॥ ७ मरुत्वांश्चजयंतश्चमरुत्व्यांवभूवतुः ॥ जयंतोवामुदेवांशउपेन्द्रइतियंविदुः ८ मौहूर्तिकादेवगणामुहूर्तायाश्चजज्ञिरे ॥
येवैफलंप्रयच्छंतिभूतानांस्वस्वकालजम् ९ संकल्पायाश्चसंकल्पःकामःसंकल्पजःसृष्टः ॥ वसवोऽष्टौवसोःपुत्रास्तासांनामानिमेशुगु १० द्रोणःप्राणो
भुवोऽर्कोग्निर्दोषोवसुर्विभावसुः ॥ द्रोणस्याभिमतैःपत्न्याहर्पशोकभयादयः ११ प्राणस्योर्जस्वतीभार्यासहआयुःपुरोजवः ॥ ध्रुवस्यभार्याधरणिरसूतवि
विधाःपुरः १२ अर्कस्यवासनाभार्यापुत्रास्तर्पादयःसृष्टाः ॥ अग्नेर्भार्यावसोर्धारापुत्राद्रविणकादयः १३

॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ ततः ब्रह्मणासांत्वितः दक्षः पष्टिकन्याः जनयामास १ । तत्रधर्माय १० कश्यपाय १३ इंदोः २७ भूनस्य २ अंगिरसः २ कृशाश्वाय
२ ताक्ष्यइतिनानांतरंप्राप्तायकश्यपाय ४ एवं ६०।२। तत्रधर्मसंततिमाः ३ भानुर्लवाककुब्जामिर्विश्वासाध्यामरुत्वती वसुर्मुहूर्तासंकल्पा धर्मपत्न्यः सुतान्शृणु ४
।भानोः १ देवर्षिनः तस्यइंद्रमेनः।ल्लवायाः २ विद्योतः ततस्तनयित्त्वः ५। ककुभः ३ संकटः तस्यकीकटः ततः दुर्गाभिमानिनोदेवाः।जाम्याः ४स्वर्गः ततः नंदिः
६। विश्वायाः ५ विश्वेदेवाः तेअप्रजाः।साध्यायाः ६ साध्योगणः ततः अर्थसिद्धिः।मरुत्व्याः ७ ७। मरुत्वान्जयंतश्चसईश्वरांशः ८। मुहूर्तायाः ८ मौहूर्तिकाः
देवगणाः ९। संकल्पायाः ९ संकल्पःततःकामः।वसोः १० अष्टौवसवः तेषांनामानिशृणु १० द्रोणः प्राणोभुवोर्कोग्निर्दोषोवसुर्विभावसुःतेषांवसूनांवशमाह।द्रोणस्य १अभि
मत्याहर्पशोकभयादयःआसन् ११।प्राणस्य ऊर्जस्वत्यांसहआयुःपुरोजवाः।ध्रुवस्य धरण्यांविविधाःपुरः १२।अर्कस्य आसनायांतर्पादयः।अग्नेः वसोर्धारायांद्रविणकादयः १३

अ०

॥ ६ ॥

॥ १३ ॥

यः कृत्तिकासुतः स्कंदः सोप्यग्नेः पुत्रः पाण्यातुरइतिअग्निभूरितिचप्रसिद्धेः ततः स्कंदाद्विशालादयोऽभवन् १४ आकृतेःपतिः शिल्पाचार्यः । ततोविश्वकर्माणः चाक्षुषोमनुरासीत् १५ विभावसोः उषाभार्या अथआतपात्पंचयामोदिवसोजातः अतएवरात्रिस्त्रियामा । प्रदोषप्रत्युषयोर्दिवसस्यावयवत्वात् (येनदिवसेन) १६ भूतस्यद्वेभार्येतयोर्विशमाह । सरूपे ति १७ महानिति एवमेकादशरूपस्यरुद्रस्यपार्षदाः प्रेतादयः अन्येअन्यस्यांजाताः १८ अंगिरसः स्वधासतीचेतिद्वेभार्ये तयोर्विशमाह प्रजापतेरिति । स्वधानामपत्नीपितृनृपुत्रत्वेऽ करोत् । अथसतीचअथर्वांगिरमनामवेदम् १९ कृशाश्वस्यअर्चिर्धिषणेतित्वेभार्येतयोर्विशमाह कृशाश्वइति २० २१ सुपर्णाविनता । अनुरुंअरुणम् २२ गोहिण्वामेवमेमानिशये नअन्यासामुपेक्षणात्कृपितस्यदक्षस्यशापात्क्षमग्रहादितः सन्तास्वनपत्योभूत् तदक्षप्रसाद्यकेवलंकलाएवलेभेनत्वपत्यानि । कथंमृताःक्षयेकृष्णपक्षे दिताःखंडिताःसतीः (दोअवस्त्रं डनेधातुः ।) पाटांतरेक्षयेसति पुनरेदिताः । तेनैववर्धिताः सतीः २३ अथलोकानांमातृणांकश्यपपत्नीनांकल्याणकरागिनामानिशृणु २४ । २५

स्कंदश्चकृत्तिकापुत्रेयेविशाखादयस्ततः ॥ दोपस्यशर्वरीपुत्रःशिशुमारोहरेःकला १४ वसोरांगिरसीपुत्रोविश्वकर्माकृतेःपतिः ॥ ततोभनुश्चक्षुषोभूद्वि श्वसाध्यामनाःमुताः १५ विभावसोरसूतोपाव्युष्टरोचिपमातपम् ॥ पंचयामोथभूतानियेनजाग्रतिकर्मसु १६ सरूपाऽसूतभूतस्यभार्यारुद्रांश्च कोटिशः ॥ रवतोऽजोभवोभीमोवामउग्रोवृषाकपिः १७ अजैकपादहिर्बुध्न्योवहुरूपोमहानिति ॥ रुद्रस्यपार्षदाश्चान्येघोराभूतविनायकाः १८ प्रजापतेरंगिरसःस्वधापत्नीपितृनथ ॥ अथर्वांगिरसंवेदंपुत्रत्वेचाकरोत्सती १९ कृशाश्वोऽर्चिपिभार्यायांधृप्रवेशमर्जजनत् ॥ धिपणायांवेदशिरोदेवलं वयुनंसनुम् २० ताक्ष्यस्यविनताकद्रुःपतंगीयाभिनीइति ॥ पतंग्यसूतपतमान्याभिनीशलभानथ २१ सुपर्णाऽसूतगरुडंसाक्षायज्ञशवाहनम् ॥ सूर्यसूतमनूमेचकद्रुर्नागाननेकशः २२ कृत्तिकादीनिनक्षत्राणींदाःपत्न्यस्तुभारत ॥ दक्षशापात्पुनपत्यस्तासुयक्षमग्रहादितः ॥ पुनःप्रसाद्यतंसोमः कलालेभेक्षयदिताः २३ शृणुनामानिलोकानांमातृणांशंकराणिच ॥ अथकश्यपपत्नीनांयत्प्रसूतमिदंजगत् २४ अदितिर्दितिर्दनुःकाष्ठाअरिष्टासु रसाइला ॥ मुनिःक्रोधवशाताम्रासुरभिःसरमातिमिः २५

। कृत्तिकायांस्कंदश्चस्कंदाद्विशालादयः । दोपस्य शर्वरीशिशुमारः १४ । वसोः आंगिरस्यांविश्वकर्माततः चाक्षुषोमनुः ततः विश्वेसाध्याः १५ । विभावसोः उषा यांव्युष्टः रोचिपन् आतपेइति आतपात्दिवसोजातः १६ भूतस्यसरूपायारैवतः अजः भवः भीमः वामः उग्रः वृषाकपिः अजैकपात् अहिर्बुध्न्यः वहरूपः महान् अन्यस्यांएकादशरूपाणांपार्षदाः भूतविनायकप्रेतादयः १७ १८ अंगिरसः । स्वधापत्न्यां पितरः । सत्याम् २ अथर्वांगिरसोवेदः जातः १९ कृशाश्वः । अर्चिपि । धृ प्रवेशम् । धिपणायां । २० देवलम् । देवशिरसम् वयुनन् मनुंजनयामास २० ताक्ष्यस्य । विनतायाम् गरुडः अरुणश्च । कद्रुमेजायाम् नागाः । पतंग्याम् पतगाः । यामिन्यांशलभाजाताः २१ २२ चंद्रस्यकृत्तिकादिस्त्रियः २२ सदक्षशापात् क्षयरोगीअनपत्यः सः दक्षप्रसाद्यकलाः लेभेनत्वपत्यानि २३ अथकश्यपपत्नीनांनामानि शृणु २४ अदितिर्दितिर्दनुः काष्ठा अरिष्ठा सुरसा इत्या मुनिः क्रोधवशाताम्रा सुरभिः सरमा तिमिः २५

अल्पत्वेनमुगमत्वाद्यथायथं व्युत्क्रमेण न पार्श्वानाह । तिभेरित्यादिना २६ । २७ सौरसाः सुरसायाः पुत्राः (द्विशफेतराश्वाद्यः) २८ प्राधानिकान्मुख्यान्ष्टादशशृणु २९ ३० (नाहुपः नहुपस्यपुत्रः) ३१ ३२ वैश्वानरः दनोः पुत्रस्तस्यमुताः । कः प्रजापतिः कश्यप उपयेमे । दानवीपरिणयनेहेतुः ब्रह्मणाचोदितइति ३३ तयोः षष्टिसहस्राणिनिवातकवचानामपुत्राजाताः तांश्च (यज्ञविध्वंसिनः) स्वर्गगतस्तेपितामहोऽर्जुनोजवान् ३४ राहुज्येष्ठोयस्य (तत् । येकेतवः) ३५ ३६ ३७

तिमेर्यादोगणा आसन्श्वापदाः सरमा मुताः ॥ सुरभेर्महिपागावोयेचान्येद्विशफानृप २६ ताम्रायाः श्येनगृध्राद्यामुनेरप्सरसांगणाः ॥ दंदशूकादयः सर्पा राजक्रोधवशात्मजाः २७ इलायाभूरुहाः सर्वेयातुधानाश्चसौरसाः ॥ अरिष्टायाश्चगंधर्वाः काष्ठायाद्विशफेतराः २८ मुतादनोरेकपाष्टिस्तेषांप्राधानिकान् शृणु ॥ द्विमुर्धाशंवरोरिष्टो हयग्रीवो विभावसुः २९ अयोमुखः शंकुशिरास्वर्भानुः कपिलोऽरुणः ॥ पुलोमा वृषपर्वी च एकचक्रोऽनुतापनः ३० धूम्रकेशो विरूपाक्षो विप्रचित्तिश्चदुर्जयः ॥ स्वर्भानोः सुप्रभांकन्यामुवाहनमुचिः किल ॥ वृषपर्वणस्तु शर्मिष्ठां ययातिर्नाहुपो वली ३१ वैश्वानरमुतायाश्च चतस्रश्चारुदशेनाः ॥ उपदानवीहयशिरा पुलोमा कालका तथा ३२ उपदानवीहिरण्याक्षः क्रतुर्हयशिरां नृप ॥ पुलोमां कालकांच द्वैवैश्वानरमुतेतुः ॥ उपयेमेऽथ भगवान् कश्यपो ब्रह्मचोदितः ३३ पुलोमाः कालकेयाश्च दानवा युद्धशालिनः ॥ तयोः षष्टिसहस्राण्यज्ञघ्रांस्तेपितुः पिता ३४ जघानस्वर्गतो राजन् एकं दं द्रुपि यंकरः ॥ विप्रचित्तिः सिंहिकायां शतं चैकमजीजनत् ॥ राहुज्येष्ठं केतुशतं ग्रहत्वं य उपगताः ॥ अथातः श्रूयतां वंशो योऽदितेरनुपूर्वशः ॥ यत्र नारायणो देवः स्वांशेनावतरद्विभुः ३६ विवस्वानर्यमापूपात्वष्टाथ सविता भगः ॥ धाता विधाता वरुणो मित्रः शक्र उरुकमः ३७

तिमेः १ यादोगणाः । सरमायाः २ स्वापदः । सुरभेः ३ महिपाः गावः अन्येद्विशफाश्च २६ । ताम्रायाः ४ श्येनगृध्राद्याः । मुनेः ५ अप्सरोगणाः । क्रोधवशायाः ६ दंदशूकादिसर्पाः २७ । इलायाः ७ भूरुहाः । सुरसायाः ८ यातुधानाः । अरिष्टायाः ९ गंधर्वाः । काष्ठायाः १० पंचनखैकशफादयः २८ । दनोः ११ एकपाष्टिसुताः द्विमुर्धादयः । तत्र मुख्याः १८ द्विमुर्धा १ शंवरः २ अरिष्टः हयग्रीवः ३ विभावसुः ४ २९ । अयोमुखः ५ शंकुशिराः ६ स्वर्भानुः ८ कपिलः ९ अरुणः १० पुलोमाः ११ वृषपर्वी १२ एकचक्रः १३ अनुतापनः १४ ३० । धूम्रकेशः १५ विरूपाक्षः १६ विप्रचित्तिः १७ दुर्जयः १८ इति । स्वर्भानोः सुप्रभांकन्यां नमुचिः उवाह वृषपर्वणः शर्मिष्ठां ययातिः उवाह ३१ । दनोः पुत्रः वैश्वानरः तस्य कन्याः उपदानवी १ हयशिरा २ पुलोमा ३ कालका ४ ३२ । हिरण्याक्षः उपदानवीम् क्रतुः हयशिराम् ब्रह्मप्रेरितः कश्यपः पुलोमां कालकांच उवाह ३३ । तयोः पुलोमाः कालकेयाः षष्टिसहस्राणि निवातकवाश्चजाताः तान् अर्जुनः स्वर्गतः सन् जघान ३४ । विप्रचित्तिः सिंहिकायां राहुज्येष्ठं केतुशतं अजीजनत् ३५ । अथ अदितेः वंशं शृणु यत्र नारायणः अंशेनावतरत् ३६ । अदितेः द्वादशादित्याः विवस्वानर्यमापूपात्वष्टाथ सविता भगः धाता विधाता वरुणो मित्रः शक्रः उरुकमः ३७

(संज्ञानामभार्याश्राद्धदेवसंज्ञामनु) असूयतअजनयत् ३८ (सैवसंज्ञावडवाऽश्विनीभूत्वा) भुवि वर्तमाना (नासत्यौस्वर्देवौ) ३९ ततः विवस्वतः ४० चर्पणयः कृताकृतज्ञानवतः । पश्यतिकर्मत्वेननिघंटावुक्तेः । यत्रयेषुआत्मानुसंधानविशेषेणमानुषीजातिश्चोपकल्पिता । तथाचश्रुतिः । “गुरुपत्वेचाविस्तरामात्मा” इति ४१ कुपितंहरमिति शेषः । विवृताद्विजः प्रकटितदंतः रुन् (पिष्टमतीतिपिष्टादः) ४२ (वीर्यवान्पराक्रमी) ४३ यद्यदाविमतेनअवज्ञातेनवृहस्पतिनापरित्यक्ताः तदाद्विपतांशत्रूणांभागिनेयमपिविश्वरूपपौरोहित्येवृत्तवतः ४४ ॥ इतिश्रीभागवतेपष्ठस्कंधेटीकायांपष्ठोध्यायः ॥ ६ ॥ सममेविश्वरूपोसौपौरोहित्येवृत्तःसुरैः । गुरुगामंपरित्यक्तैःपौरोहित्यमथाकरोत् ॥ १ ॥ कस्यहेतोः कस्माद्धेतोः आत्मनः शिष्याःसुराः परित्यक्ताः । अक्रममपराधम् १ सइंद्रोयदामंप्राप्तंवाचस्पतिनाभ्यनंदतनादृतवान् । तदासआगिरसस्ततोनिर्गत्यतूष्णींस्वगृहमाययावित्यष्टानामन्वयः । अनादरहेतुं मदंदर्शयितुंतंविशिनष्टि । त्रिभुवनैश्वर्यमदेन उल्लंघितःसतांपथायेनसः २ परिश्रितः परितुतः ३ ४ आस्थानंसमातस्मिन्नध्या सनंसिंहासनंतदास्थितः ५ पारमेष्ठ्यैर्महाराजचिह्नैः (अर्धासनया) आसनस्यार्धस्थितयापौलोम्याशच्यासहविराजमानः ६ प्रत्युत्थानादिभिर्नाभ्यनंदत् ७

विवस्वतःश्राद्धदेवसंज्ञासूयतवैमनुम् ॥ मिथुनंचमहाभागायमंदेवंयमीतथा ३८ सैवभूत्वाथवडवानासत्यौसुपुवेभुवि ३९ छायाशनैश्वरंलेभेसावर्णिचमनुंत तः ॥ कन्यांचतपतीयावैवरेसंवरणपतिम् ४० अर्यम्णोमातृकापत्नीतयोश्चर्पणयःसुताः ॥ यत्रवैमानुषीजातिर्वृहणाचोपकल्पिता ४१ पूषाऽनपत्याः पिष्टादोभग्नदंतोऽभयपुरा ॥ योसौदक्षायकुपितंजडासविवृताद्विजः ४२ त्वष्ट्रदेत्यानुजाभार्यारचनानामकन्यका ॥ संनिवेशस्तयोर्जज्ञे विश्वरूपश्चवीर्यवान् ४३ तंवविरेसुरगणादौहित्राद्विपतामपि ॥ विमतेनपरित्यक्तागुरुगांगिरसेनयत् ४४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहा०पष्ठस्कंधेपष्ठोध्यायः ॥ ६ ॥ राजोवाच ॥ कस्यहेतोःपरित्यक्ताआचार्येणात्मनःसुराः ॥ एतदाचक्ष्वभगवन्शिष्याणामक्रमंगुरौ १ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इंद्रस्त्रिभुवनैश्वर्यमदोल्लंघितसत्पथः ॥ मरुद्विर्वसुभिरुद्गैरादित्यैर्ऋभुभिर्नृप२विश्वदेवैश्चमाध्वैश्चनासत्याभ्यांपरिश्रितः ॥ सिद्धचारणगंधर्वैर्मुनिभिर्व्रह्मणादिभिः ३ विद्याधराप्सरारोमिश्चकिन्नरैःपतंगैः ॥ निपेव्यमाणोमधवानस्तूयमानश्चभारत ४ उपगोयनानोललितमास्थानाध्यासनाश्रितः ॥ पांडुरेगानपत्रेणचंद्रमंडलचारुणा ५ युक्तश्चान्यैःपारमेष्ठ्यैश्चामरव्यजनादिभिः ॥ विराजमानःपौलोम्यासहार्धासनयाभृशम् ६ सयदापरमाचार्यदेवानामात्मनश्च ॥ नाभ्यनंदत्संप्राप्तप्रत्युत्थानासनादिभिः ७

तत्रविवस्वतः पत्नीसंज्ञाश्राद्धदेवमनुंयमंयमुनांचसुपुवेसैववडवाभूत्वानासत्यौसुपुवे ३८ पुनःसैवछायाशनैश्वरंसावर्णिमनुं तपनकिन्यांचसुपुवे यासवर्णिववे ३९ ४० अर्यम्णः २ । मातृकायांचर्पणयः पुत्राः । पूषा ३ अनपत्या ४१ ४२ त्वष्ट्रः ४ दैत्यानुजारोचनानामभार्यांतस्यांसत्रिवेराःविश्वरूपश्चजज्ञे ४३ वृहस्पतिनात्यक्ताः देवाः द्विपतांदौहित्रमपिविश्वरूपपौरोहित्यायवविरे ४४ ॥ ॥ इतिपष्ठस्कंधेपष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ राजोवाच ॥ स्वाशिष्याः देवाः वृहस्पतिनाकृतस्त्यक्ताः देवः किं अपराद्धं एतत् आचक्ष्व १ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ इंद्रः त्रिभुवनैश्वर्यमदेननतः सन् देवगंधर्वमुनिविद्याधराप्सरारोभिः सर्वैः युक्तः सर्वराजचिह्नैः पौलोम्यासहविराजमानः अध्यासनेस्थितः सभागतंगुहंयन्नापिनोच्चाल २ ३ ४ ५ ६ ७

भा०५०

॥ १५ ॥

नचोच्चाल । आमनपवस्थितोपेकिंचित्रचलितवान् ८ श्रीमदेनयाविक्रियातांजानन् ९ प्रतिबुध्यअनुस्मृत्य । (सदासहृण्वीतआत्मनासात्विकबुद्ध्या) १० ममकृतंकर्मअहोअमायु । यद्यन्मात्र । दध्रुवद्विना (अल्पमतिना) मयाकात्कृतः तिरस्कृतः ११ (गृध्र्येदभिकांक्षेत् ।) विबुधानांमान्विकानां देवानामाश्वरोप्यहम् १२ ननुमिहामनस्योराजाभ्युत्थानंकु यदितिवृद्धावदंतितत्राह । यदितिद्विभ्याम् । धिपणमामनम् (परंशुक्रमम्) १३ कुतश्चिदिशंतिउपादिशंतितेकुपथदेष्टारस्तेपांचचःअहमयःपुत्रोयेपांतेयथामज्जंतंलवमनुमज्जंतितद्रत् १४ अगाधागभीराधिपणायस्यतम् । निशः श्लाघहीनः सन् १५ (इंद्रापेक्षाया) अधिकयाआत्ममायया १६ गुरोःसंज्ञांज्ञानोपायपरीक्षमाणोपिनाधिगतः अप्राप्तःसन् १७ आततायिनः उद्यतास्त्राः (युद्धोद्योगचक्रः) १८ निर्भिन्नानिअंगान्सुत्तमांगानिशिरांसिउरवोवाहवश्चयेपाम् १९ २० यः गुप्ताकंकृतंकरणमहदभद्रं । तदाहवाह्मिष्ठइति । नाभ्य नंदतनाभिर्नंदितवतः २१ । परेभ्यः शत्रुभ्योवः पराभवइतियन्अथेतस्यअनयस्यअन्यायस्यसंबंधीफलरूपआसीत् । उक्तं च । ' ब्राह्मणकुलसंपन्नंभक्तंविष्णोर्महात्मनः । आयातं वीक्ष्यनोत्तिष्ठेत्सदुःखःपरिभूयते , इति स्वयमेवैरिणोहंतारोयेपांतिभ्यः २२

वाचस्पतिमुनिवरंसुरासुरननमस्कृतम् ॥ नोच्चालासनादिद्रःपश्यन्नपिसभागतम् ८ ततोनिर्गत्यमहसाकविगंगिरसांप्रभुः ॥ आययौस्वगृहंतृष्णीविद्वा न्श्रीमद्विक्रियाम् ९ तर्ह्येवप्रतिबुद्धयेद्रोगुरुहेलनमात्मनः ॥ गर्हयामाससदसिस्वयमात्मानमात्मना १० अहोवतममासायुक्तंवेदध्रुवद्विना ॥ यन्मयै श्वर्यमतेनगुरुःसदसिकात्कृतः ११ कोगृध्र्यत्पंडितोलक्ष्मीत्रिविष्टपपतेरपि ॥ ययाहमासुरंभावंनीतोद्यविबुधेश्वरः १२ येषारमेष्ठयंधिपणमवितिष्ठन्नकं चन ॥ प्रत्युत्तिष्ठदितिबुधैर्भतेनपरंविदुः १३ तेषांकुपथदेष्टांपततांतमसिह्यवः ॥ येश्रद्धयुर्वचस्तेधैमज्जत्यश्मप्लवाइव १४ अथाहममगचार्यमगाव धिपणद्विजम् ॥ प्रसादयिष्येनिशःशीर्ष्णातिचरणंस्पृशन् १५ एवंचिंतयतस्तस्यमघोनोभगवान्गृहात् ॥ बृहस्पतिर्गतोऽहृष्टांगतिमध्यात्ममायया १६ गुणेर्नाधिगतःसंज्ञांपरीक्षन्नभगवान्स्वराट् ॥ ध्यायन्नधियासुरैर्युक्तःशर्मनालभतात्मनः १७ तच्छ्रुत्वासुराःसर्वआश्रित्यौशनसंभतम् ॥ देवान्प्रत्युद्यमंच कुर्वमदाआततायिनः १८ तैर्विसृष्टेषुभिस्तिक्ष्णैर्निर्भिन्नांगोरुवाहवः ॥ ब्रह्माणंशरणंजग्मुःसहैद्रानतकंधराः १९ तांस्तथाभ्यर्दितान्वीक्ष्यभगवानात्मभूर जः ॥ रुपयापरयादेवउवाचपरिसांत्वयन् २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अहोवतसुरश्रेष्ठाह्यभद्रवःकृतंमहत् ॥ ब्रह्मिष्ठंब्राह्मणंदांतमैश्वर्यान्नाभ्यनंदत २१ तस्या यमनयस्यासीत्परेभ्योवःपराभवः ॥ प्रक्षीणेभ्यःस्ववैरिभ्यःसमृद्धानांचयत्सुराः २२

८ ततः गुरुः गृहंतृष्णी ९ ततः इंद्रः स्वात्मानं गर्हयामास १० माधिकं अस्तु अहो ऐश्वर्यमतेन मया सदसि गुरुः तिरस्कृतः यत्प्रसादात् इयं श्रीः अतः अहंतं प्रसादयिष्ये ११ १२ १३ १४ १५ एवं चिंतयतः सतः बृहस्पतिः आत्ममायया अंतर्धानंगतः १६ इंद्रः देवैः सह गृहं अवाप्य शर्मनं अलभत १७ तच्छ्रुत्वा सर्वे दैत्याः शुकं आश्रित्य देवान् जिग्युः १८ तदा सैद्राः देवाः ब्रह्माणं शरणं जग्मुः १९ तदा ब्रह्मा उवाच ॥ २० हे देवाः भवद्भिः अमरं कृतं २१ ब्राह्मणावमाना त्रैश्वर्यश्रेष्ठाः जाताः २२

अ०

॥ ७ ॥

॥ १५ ॥

गुरुतिरस्कारसरकारविवापचयोपचयकारणमित्यसुरदृष्टान्तेनाह । मधवन्निति । द्विषतः शत्रून्काठ्यंभार्गवंगुरुमेवाराध्योपचितान् । उपचितत्वेमेवाह । (भृगुः शुक्रोदेवतायेपांति) आ
ददीरन्गृहीयुः २३ अभेद्योमंत्रो (गुणशब्दो) देवा । अनुशिक्षितार्थाः शिष्याः यतः विप्रगोविंदो गवीश्वराणां भवंत्यभद्राणि न भवति अन्येषां तु भवंति २४ तत्तस्मात्
अथ अनंतरमेव भजन । अस्य कर्म अनुरूपवानम् २५ उदिता उकाः । विगतज्वरानि श्रिताः २६ (हेतातविश्वरूपनेनव आश्रयं । पितृणां पितृगणां) २७ (सतां पुत्राणां पुत्रवतामपि
पितृशुश्रूषणां हि परो धर्मः तत्र ब्रह्मचारिणां किमुत वक्तव्यम्) २८ अतिथीनां पितृगणां च प्रशंसार्थमाहुः । आचार्योपनीयवेदाध्यापकः । ब्रह्मणो वेदस्य मूर्तिः । (मरुत्पतेरिन्द्रस्य) २९ धर्म
स्यात्मा मूर्तिरतिथिः । स्वयंमाभात् आत्मनः श्रीविष्णोः यद्वा आत्मनः स्वस्य । सर्वभूतेष्व्वात्मनोऽपि कर्तव्यत्वेतदर्थम् ३० परेभ्यः पराभ्यगता मूर्तिः तां ३१ संदेशमाहुः वृणीमह
ति ३२ ननु पाध्यायत्वे कनिष्ठस्य ममाभिर्वंदनं करिष्यथ तच्च गृहीतं तत्राहुर्नैति । अथेष्टप्रयोजननिमित्तं यविष्ठानां अभिवादनं न निर्देति । किंच । छंदोभ्योन्यत्र योज्यैष्ट्यस्य कारणं न तु मं
त्रेषु । अतोऽस्मभ्यं ब्रह्मदातृत्वेन त्वमेव ज्येष्ठो भविष्यसि । यद्वा । (हे ब्रह्मन्) छंदोभ्योन्यत्र वेदान् विहाय वयस्वज्यैष्ट्यस्य कारणं न भवति किंतु यदा एव कारणं । तत्साम्ये तु वयः ।
वेदज्ञत्वाच्च त्वमेव ज्येष्ठ इत्यर्थः ३३

मधवन् द्विषतः पश्य प्रक्षीणात् गुरुवैतिकान् ॥ संप्रत्युपचितान् भूयः काव्यमाराध्य भक्तितः ॥ आददीरन् विलयनं ममापि भृगुदेवताः २३ त्रिविष्टपं किं गणयं
त्यभेद्यं मंत्राद्यगुणामनुशिक्षितार्थाः ॥ न विप्रगोविंदो गवीश्वराणां भवंत्यभद्राणि नेश्वराणाम् २४ तद्विश्वरूपं भजता शुविप्रंतपस्विनं त्वात्प्रमथात्मवंतम् ॥
समाजितोऽर्थान् स विवास्यते वो यदि क्षमिष्यध्वमुनास्य कर्म २५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ त एव मुदिताराज व्रजगा विगतज्वराः ॥ ऋषित्वात्प्रमुपव्रज्य परिष्वज्ये
दमब्रुवन् २६ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ वयं तं श्रुतिथयः प्राप्ता आश्रमं भद्रमस्तु ते ॥ कामः संपाद्यतां तात पितृगणं मन्योचितः २७ पुत्राणां हि परो धर्मः पितृशुश्रूष
णं सताम् ॥ अपि पुत्रवतां ब्रह्मन् किमुत ब्रह्मचारिणाम् २८ आचार्यो ब्रह्मणो मूर्तिः पिता मूर्तिः प्रजापतेः ॥ भ्रातानरूपते मूर्तिर्भाता साक्षात्सितेस्तनुः २९
दयाया भगिनी मूर्तिर्व्यनस्यात्मा तिथिः स्वयम् ॥ अग्रेभ्यगता मूर्तिः सर्वभूतानि चात्मनः ३० तस्मात्पितृगामार्तानामार्तिपरपराभवम् ॥ तपमापनयं
स्तात संदेशं कर्तुं नर्हति ३१ वृणीमहे वो पाध्यायं ब्रह्मिष्ठं ब्राह्मणं गुरुम् ॥ यथाऽजसा विजेष्यामः सपत्नांस्तव तेजसा ३२ न गृह्यंति ह्यर्थे पुय विष्ठांश्च भिवाद
नम् ॥ छंदोभ्योन्यत्र न ब्रह्मन् वयं ज्यैष्ट्यस्य कारणम् ३३ ॥

हे मधवन् संप्रति देव्याः शुक्रं आराध्य मत्स्थानमपि व्रटीष्यंति २३ २४ तस्मात् आशु विश्वरूपं भजत यदि अस्य कर्म क्षमिष्यध्वं तर्हि सः भवदर्थान् विवास्यते २५ ॥ श्रीशुक
उवाच ॥ ॥ इति ब्रह्मो विदं श्रुत्वा त्वात्प्रमत्वा २६ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ हेतात वयं अतिथयः प्राप्ताः नः कामः संपाद्यताम् २७ पुत्राणां पितृशुश्रूषणं परो धर्मः २८
यतः गुरुः वेदस्वर्गः पिता प्रजगो मूर्तिः भ्राता इन्द्रस्य मूर्तिः २९ भगिनी दयायाः मूर्तिः अतिथिः धर्मस्य मूर्तिः अग्रेः अभ्यागतो मूर्तिः सर्वभूतानि श्रीविष्णोर्नर्तिः ३० अ
तः तस्मात्कपितृगामार्तानामार्तिपरपराभवम् ३१ त्वां उपाध्यायं वृणीमहे यथा तव तेजसा शत्रून् विजेष्यामः ३२ कार्येषु कनिष्ठवंदनं न निर्देति मं
त्रेभ्योन्यत्र योज्यैष्ट्यस्य कारणं न तु मंत्रेषु अतः सर्वदा तृत्वेन त्वमेव ज्येष्ठो भविष्यसि ३३

अ०

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

(ऋषिः शुकः) । ३४ निदतमपीदं युष्मद्याश्चर्मभयेन कर्ष्याभात्याहसाधन । (हनायाः) । वगाहवपाराहत्यामेति शेषः घर्मशीलैः अधर्महेतुत्वात् । किं तु किंचिद्ब्रह्मवर्च उपव्ययं पूर्वमिदं स्य ब्रह्मवर्चसोऽव्ययकरं प्रत्याख्यातुं च माह शोनाहतीत्याह । कथं त्विति । तेषां लोकेशानां शिष्य शिक्षणार्हः स एव प्रत्याख्यानाभाव एव हि शिष्यस्य स्वार्थ उच्यते ३५ ननु पौरोहित्येन धनलाभाद्वर्धमानं मिथ्येत अन्यथानिर्धनस्य कुतो धर्मः अत एव तेन लोकोद्दृश्यत इति ब्राह्मणम् । अकिंचनानां शिलोच्छन्नं हि धनं । क्षेत्रे स्वाभ्युपेक्षितकणिशोपादानं शिलं । हटादापातितब्रह्मा देवपादानमुच्छन्नं । इह गृहाश्रमे तेनैव निर्वातिता संपादिता साधूनां मत्क्रियायेन ३६ कियदेतत्प्रायतम अलममेव । अभ्यधिकमपि करिष्यामीत्याह । भवतामिति । ३७ समाधिना परमोद्यमेन । वैष्णव्याश्रीनारायणकवचात्मिकया । ३८ असुरचमूर्द्धेत्यसेनाः जिग्ये तां विद्यां तु तस्मै विश्वरूप उक्तवान् ३९ ४० ॥ इति श्रीभागवते पठस्कंधे द्वायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ अष्टमे विश्वरूपस्तु वर्धनारायणात्मकं ॥ इन्द्राय प्राह येनैन्द्रो गुतो दैत्या नथाजयत् ॥ १ ॥ त्रिलोक्याः संबन्धिनीश्रियं १ । (यथावदाख्याहि) २ । ३ ।

॥ ऋषिरुवाच ॥ अभ्यर्थितः सुरगणैः पौरोहित्ये महातपाः ॥ स विश्वरूपस्तानाह प्रसन्नः शृङ्गयाम् गिरा ३४ ॥ विश्वरूप उवाच ॥ विगर्हितं धर्मशीलैर्ब्रह्मवर्च उपव्ययम् ॥ कथं नुमद्विद्योना धालोके शैरभियाचितम् ॥ प्रत्याख्यास्यति तच्छिष्यः स एव स्वार्थ उच्यते ३५ अकिंचनानां हि धनं शिलोच्छन्नं तेनेहानेव तितसाधुसत्क्रियः ॥ कथं विगर्ह्यनुकरोम्यधीश्वराः पौरोधसं हृष्यति येन दुर्मतिः ३६ तथापि न प्रतिब्रूयां गुरुभिः प्रार्थितं कियत् ॥ भवतां प्रार्थितं सर्वं प्राणैरर्थैश्च साधये ३७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तेभ्य एवंप्रतिश्रुत्य विश्वरूपो महातपाः ॥ पौरोहित्यं वृतश्चक्रे परमेण समाधिना ३८ सुरद्विपांश्रियं गुतामौशनस्यापि विद्यया ॥ आच्छिद्य दान्महेंद्राय वैष्णव्या विद्यया विभुः ३९ यया गुतः सहस्राक्षो जिग्येऽसुरचमूर्विभुः ॥ तां प्राह स महेंद्राय विश्वरूप उदारधीः ४० ॥ इति श्रीभागवते म० पठस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ राजोवाच ॥ यया गुतः सहस्राक्षः स वाहा वरिपुसैनिकान् ॥ क्रीडन्निव विनिर्जित्य त्रिलोक्या वुभुजे प्रियम् १ भगवंस्तन्ममाख्याहि वर्धनारायणात्मकम् ॥ यथा ततायिनः शत्रून् येन गुप्तो जयन्मृधे २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ वृतः पुरोहितस्त्वाश्रोमहेंद्रायानुपृच्छते ॥ नारायणारूपं वर्धनं हितदिहे कमना शृणु ३ ॥

एवं देवैः पौरोहित्ये प्रार्थितः विश्वरूपः तान् आह ३४ ॥ ॥ विश्वरूप उवाच ॥ ॥ हे देवाः स्वपुण्यनाशकं पौरोहित्यं कथं नु करोमि ३५ ३६ तथापि गुह्यं प्रति प्राणिः अर्थैश्च साधये ३७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ विश्वरूपः एवं प्रतिज्ञाय देवैः वृतः सन् पौरोहित्यं चक्रे ३८ शुक्रविद्यया गुप्तं दैत्यश्रियं वैष्णव्या विद्यया आच्छिद्य महेंद्राय अदात् ३९ इन्द्रः यया विद्यया गुप्तः सन् असुरचमूः जिग्ये तां विद्यां विश्वरूपः इन्द्राय प्राह ४० इति पठे सप्तमः ७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ सहस्राक्षः यया गुतः सन् शत्रून् निजित्य त्रिलोक्यं प्रियं वुभुजे १ हे भगवन् तत्तु नारायणमयं वर्धनं ममाख्याहि २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ वृतः त्वाष्टः महेंद्राय नारायणारूपं वर्धनं हतशृणु ३

मंत्राभ्यां अष्टाक्षरद्वादशाक्षराभ्यां कृतः स्वांगेषु करयोश्च न्यासोयेन । नारायणमयं परं वर्म संनह्येत् बध्नीयात् ४ तत्राष्टाक्षरेण पादाद्यष्टांगेषु न्यासमाह पादयोरिति सार्धेन प्रणवसंपुटितमोकाराद्यैकैकमक्षरं विन्यसेत् । विपर्ययं यथाभवत्येवं गिर आदिपादां तं वा विन्यसेत् । उत्पत्तिन्याससंहारन्यासं वा कुर्यादित्यर्थः । ५ द्वादशाक्षरस्योद्धारः प्रणवादियकारांतमिति । प्रणवसंपुटितमेकैकमक्षरं दक्षिणतर्जनीमारभ्य वामतर्जनीपर्यंतमंगुलीषु । परिशिष्टमक्षरचतुष्टयं अंगुष्ठयोराद्यंतपर्वसु न्यसेत् । ६ मंत्रांतरन्यासमाह न्यसेदिति । पकारणकारयोर्विच्छेदेण षट्क्षराणि हृदयादिषु न्यसेत् ७ मकारमस्त्रमुद्दिश्य ध्यात्वा तन्मकारास्त्रं मः अस्त्राय फट्तिव्येवं दिग्बन्धे विनिर्दिशेत् (अं विष्णवे नम इति मंत्रोद्धारः) ८ ध्येयमीश्वररूपमात्मानं ध्यायेत् । षट्शक्तिभिः ऐश्वर्यादिभिः भगवद्वाच्याभिः । विद्याचतेजश्चतुष्टयमूर्तिरस्य तं इमं वक्ष्यमाणं श्रीनारायणकवचाख्यं ९ (शंखचक्राद्यष्टायुधधरोऽष्टबाहुः) अष्टगुणः अणिमाद्यष्टैश्वर्ययुक्तो (हरिः सर्वतो रक्षणं करोतु) १० यादसांगणा एव वरुणस्य पाशस्तस्मात् ११ अटवी आजिमुखं संग्रामोपग्रहश्च आदिर्येषां तेषु मं कटस्थानेषु १२ असौ प्राप्तिद्वो वराहो महात्मा अध्वनिरक्षतु । यज्ञैरवयवरूपैः कल्प्यते निरूप्यत इति विद्या । उन्नीता उद्धृता परायेन सः । अद्रिकूटेषु गिरिशिखरेषु रामोजामदभ्यः विप्रवासे दूरवासे १३

॥ विश्वरूप उवाच ॥ ॥ धौतांघ्रिपाणि राचम्य स पवित्र उदङ्मुखः ॥ कृतस्वांगं करन्यासो मंत्राभ्यां वाग्यतः शुचिः ॥ नारायणमयं वर्म संनह्ये द्वय आगते ॥ ३ ॥ पादयोर्जानुनोरुर्वोरुदरे हृदयोरसि ॥ मुखेशिरस्यानुपूर्व्यादोकारादीनि विन्यसेत् ॥ ४ ॥ नमो नारायणायेति विपर्ययमथापि वा ॥ ५ ॥ करन्यासंततः कुर्याद्द्वादशाक्षरविद्यया ॥ प्रणवादियकारांतमंगुल्यंगुष्ठपर्वसु ॥ ६ ॥ न्यसेद्द्वय ओंकारं विकारमनुमूर्धानि ॥ पञ्जरंतु भ्रुवोर्मध्येणकारं शिखयादिशेत् ॥ वेंकारं नेत्रयोर्युज्यात्रकारं सर्वसांधिषु ७ मकारमस्त्रमुद्दिश्य मंत्रमूर्तिर्भवेद्बुधः ॥ सविसर्गफटंतं तत्सर्वादिक्षु विनिर्दिशेत् ॥ अं विष्णवे नम इति ८ आत्मानं परमं ध्यायेद्द्वयेयं षट्शक्तिभिर्युतम् ॥ विद्यातेजस्तपोमूर्तिमिमं मंत्रमुदाहरेत् ॥ ९ ॥ हरिर्विदध्यान्मम सर्वरक्षान्यस्तांघ्रिपद्मः पतंगेन्द्रपृष्ठे ॥ दरारिचर्मासिगदेषु चापपाशान् दाधानोऽष्टगुणोऽष्टबाहुः १० जलेषु मार्क्षतु मत्स्यमूर्तिर्यादोगणेश्वररुणस्य पाशात् ॥ स्थलेषु मायावदुग्रामनां व्यात्रिविक्रमः खेऽत्र तु विश्वरूपः ११ दुर्गेष्वटव्याजिमुखादिषु प्रभुपाया नृसिंहोऽमुरयूथपारिः ॥ विमुंचतो यस्य महाड्डहासं दिशो विनेदुर्न्यपतंश्च गर्भाः १२ रक्षत्वसौ माध्वनियज्ञकल्पः स्वदंष्ट्रयो त्रीतधरो वराहः ॥ रामो द्रिकूटेष्वथ विप्रवासे स लक्ष्मणो व्याध्वरताग्रजोऽस्मान् ॥ १३ ॥

॥ विश्वरूप उवाच ॥ ॥ धौतांघ्रिपाणि राचम्य उदङ्मुखः वाग्यतः आष्टाक्षरद्वादशाक्षरमंत्राभ्यां स्वांगं करयोः न्यासं कृत्वा नारायणमयं वर्म बध्नीयात् ४ एवं न्यासं कृत्वा ५ ६ ७ ८ आत्मानं ईश्वररूपं ध्यात्वा इदं नारायणकवचं उदाहरेत् ९ ॐ हरिः मम सर्वरक्षां विदध्यात् १० मत्स्यमूर्तिः जलेषु मार्क्षतु स्थलेषु वामनः खेत्रिविक्रमः ११ दुर्गमस्थानेषु नृसिंहः अध्वनिवराहः १२ गिरिशिखरेषु परशुरामः प्रवासे भरताग्रजः १३

भा० प०

॥ १७ ॥

उग्रधर्मादिभिचारादिलक्षणान् । द्वासाद्वर्तमानः अवतु । दत्तोदत्तात्रेयः अयोगान् योगभ्रंशान् । १४ पथियदेवानां हेलनम् नमस्कारमकृत्वा गमनं तस्मात् । पुरुषार्चनांतरोद्वपूजाछिद्रात् तद्वा त्रिशदपराधरूपान् । (देवार्पणं) नारदः । १५ लोकाज्जनानां वादान् यज्ञः । जननिमित्तो यो त उपवातस्तस्माद्बलभद्रः अवतान् कृतांतादिनिपाठकृतांतात्कालान् । रक्षतु । कोधवशात् सर्पाणि गणानि पादपीडाः शेषः १६ कालमलप्रपातकलेः कल्किः धर्मावनायधर्मरक्षणाय उरुर्महान् कुनोऽवतारो येन १७ दिनस्य पटुभागेण क्रमेण प्रातरादि मंजुपुरात्रेऽथ प्रदोषादि मंजुपुरात्रेऽथार्पणं देववदिति प्रियः । आसंगवर्तमानमभिव्याप्य (अरीन्द्रपाणिश्चक्रपाणिः) १८ त्रिधामात्रादिभिर्मूर्तिः माधवः दोषप्रदो देहपीकेषां ऽवतु । अर्धरात्रेऽर्धरात्रिपर्यन्ते कालेऽनर्शधियेऽप्युपपन्ननाभोऽवतु । १९ अपररात्रेऽंशः श्रीवत्सधामावतु । प्रत्युपदेशः कृद्धधरो जनार्दनोऽव्यात् । श्रीदामोदरः प्रभाते विश्वेश्वरोऽनुसंध्यं २० युगांतानलवत् तिग्मा तीक्ष्णानेभिर्मिथ्यतद्भक्तं भगवता प्रयुक्तमत् अरिस्तन्यदंदग्वि अतिशयेन दहति । तस्यायं स्वभाव एव न तु तस्मात्प्रार्थनीयमित्यर्थः यद्वा दंदग्वीति लोपमध्यमपुरुषः । अत्र त्वमेव भूतं चक्रमिति स्वरूपमुक्त्वा सर्वोध्यप्रार्थ्यते आदिगयेन दहेति । कश्चिच्छ्रुत्वा २१ अशनिवत् (स्पर्शनं) स्वर्शायेपाते विस्फुलिगायस्याः तस्याः संवोधनं । हे गदेत्वमजितस्य प्रियासि अहं अच्युत स्वदासः अतः कूश्मांडादीनि पिपिडि निपिडि अरींश्च संचूर्णय संचूर्णय सर्वत्र वीप्सा अतिशीघ्रत्वाय । २२

मामुग्रधर्मादिलिखितप्रमादाज्ञायणः पातु नरश्च हासात् ॥ दत्तस्त्वयोगादथ योगनाथः पायाहुगेशः कपिलः कर्मबंधात् १४ सनत्कुमारोऽवतु कामदेशाद्दयशीर्षमां पथि देवहेलनात् ॥ देवार्पणं पुरुषार्चनांतरात्कूर्मो हरिर्मानिरयादशेषात् १५ धन्वंतरिर्भगवान्पातवपथ्याद्ब्रह्माद्वाटवभोनिर्जितात्मा ॥ यज्ञश्च लोकादवताज्जनांताद्व्योमपात्कोधवशादहोद्विः १६ द्वैपायनो भगवान्प्रबोधाद्ब्रह्मस्तुपाखंडगणात्प्रनादात् ॥ कल्किः कलेः कालमलात्प्रपातु धर्मावनायोरु कृतावतारः १७ मां केशवो गदया प्रातरव्याहोर्विंद आसंगवमातवेणुः ॥ नारायणः प्राह्ण उदारशक्तिर्मध्यं दिने विष्णु ररीन्द्रपाणिः १८ देवो पराह्ण मधुशेप धन्वासाय त्रिधामाऽवतु माधवो माम् ॥ दोषे हपीकेश उतार्धरात्रे निशीथ एकोऽवतु पद्मनाभः १९ श्रीवत्सधामाऽपररात्रेऽंशः प्रत्युपदेशोऽमिधरो जनार्दनः ॥ दामोदरोऽव्यादनुसंध्यं प्रभाते विश्वेश्वरो भगवान्कालमूर्तिः २० चक्रं युगांतानलतिग्मनेभिर्भ्रमत्समं ताद्रगवत्प्रयुक्तम् ॥ दंदग्वि दंदग्वि सैन्यमाशु कक्षं यथावा तस्योदुताशः २१ गदेऽशनिस्पर्शनविस्फुलिगे निपिडि निपिड्यजितप्रियासि ॥ कूश्मांडेनायकयक्षरक्षोभूतग्रहांश्चूर्णय चूर्णयारीन् ॥ २२ ॥

अभिचारादिधर्मात् नारायणः नरः गर्वात् दत्तः योगभ्रंशात् कपिलः कर्मबंधात्पातु १४ सनत्कुमारः मदनात् हयशीर्षापथि देवहेलनात् नारदः देवपूजाछिद्रात्कूर्मः निरयात् १५ धन्वंतरिः अपथ्यात् कपलः द्वंद्वभयात् यज्ञः जनापवादात् बलभद्रः कृतांतात् शेषः सर्पगणात् १६ द्वैपायनः अप्रबोधात् बुद्धः पाखंडगणात् कल्किः कलिकालमलात् १७ केशवः गदया प्रातः । गोविंदः आसंगवम् । नारायणः प्राह्णे । विष्णुः मध्यं दिने १८ मधुहा अपराह्णे माधवः सायं हपीकेशः दोषे पद्मनाभः आनिशीथम् १९ श्रीवत्सधामा अपररात्रे जनार्दनः प्रत्युपे दामोदरः अनुसंध्यम् विश्वेश्वरः प्रभाते २० हेचक्र मे रिनु सैन्यदंदग्वि २१ हे गदे कूश्मांडादीन् चूर्णय २२

हेदरेद्रपांचजन्यत्वयातुधानादीन्विद्रावय विप्रग्रहात्रसाराक्षमाः येन्येचघोरदृष्टयस्तान् । २३ तिग्माधारायस्यहेतिग्मधार अमिवर खड्गश्रेष्ठ त्वंममारिसैन्यंछिधिछिधि । शतचंद्राका
राणिमंडलानियस्मिन् देशतचंद्रचर्मन् अयोनामयवतां द्विपांचभूंपिछादयपापचक्षुपांचउग्रदृष्टीनांचक्षुपिहर । २४ यत्तयेभ्योभयं । अवेभ्यः पापेभ्यः २५ (येचनोऽस्माकं) श्रेयः प्र
तीपकाइष्टव्यायातकाः । २६ स्तोत्राणिवृहद्रथंतरादिसामानितैः स्तोभ्यतेसस्तूयतइतिस्तोत्रस्तोभः छंदोमयोदेदमूर्तिः । ' सुपर्णोसिगरुत्मान' इत्यादिश्रुतेः । ऐकपद्यपाटेस्तोमाः गी
तिपूरकाक्षराणि । स्तोत्रस्तोमेतिपाटेसामाधारभूताः ऋक्स्तोमः २७ नामानिचरूपाणिचयानानिचवाहनानिचआयुधानिचनोदुद्रयादीन्पांतु । पार्षदभूषणाः पार्षदमुख्याश्चपांतु २८
सच्चअसच्चमूर्तिमूर्तयत् । तत्सर्वजगत् २९ ऐकात्म्यस्यानुभावोऽनुध्यानम् येपातेपां विकल्पोभेदस्तद्राहितोपि ३० मत्यमानेनपत्यभूतेनप्रवागेन ३१ पुनरपित्रीनृभिर्हृषप्रार्थयते ।
विदिक्ष्विति । पात्वित्यनुवंगः । यद्वा नारसिंहः प्रहादः स्वनेनश्रीनृसिंहनामगर्जनेन स्वतेजसास्वप्रभावेन ग्रस्तानिसमस्तानि दिग्गजविपशस्त्रजलवायवश्यादीनांतेजांसिप्रभावाः
देनसः ३२ दंशितः कवाचितः ३३ सोपिमाध्वसाद्रयाद्रिमुच्यते ३४ तस्यतुभयंनभवेदेव । ३५

त्वयातुधानप्रमथप्रेतमातृपिशाचविप्रग्रहघोरदृष्टीन् ॥ दरेद्रविद्रावयकृष्णपूरितोभिमिस्वनोरेर्हदयानिकंपयन् २३ त्वंतिग्मधारासिवरारिसैन्यमीशप्रयु
क्तोमरुछिधिछिधि ॥ चक्षुपिचर्मन्शतचंद्रछादयद्विषामघोनांहरपापचक्षुषाम् २४ यत्रोभयंग्रहेभ्योऽभूरकेतुभ्योन्मृषएवच ॥ सर्गसृपेभ्योदांष्ट्रेभ्योभूते
भ्योऽवेभ्यश्चवा २५ सर्वाण्येतानिभगवन्नामरूपास्त्रकीर्तनात् ॥ प्रयांतुसंक्षयंसद्योयेनःश्रेयःप्रतीपकाः २६ गरुडोभगवानस्तोत्रस्तोभश्छंदोमयःप्रभुः ॥
रक्षत्वशेषकृच्छ्रेभ्योविष्वक्सेनःस्वनानभिः २७ सर्वापद्योहरेर्नामरूपयानायुधानिनः ॥ दुर्द्धाद्रियमनःप्राणान्पांतुपार्षदभूषणाः २८ यथाहिभगवानेववस्तुतः
सदसच्चयत् ॥ सत्येनानेननःसर्वेयांतुनाशुपद्रवाः २९ यथैकात्म्यानुभावानांविकल्परहितःस्वयम् ॥ भूषणायुधलिङ्गाख्याधतेशक्तीःस्वमायया ३०
तेनैवसत्यमानेनसर्वज्ञोभगवानहर्षिः ॥ पातुसर्वैःस्वरूपैर्नःसदासर्वत्रसर्वगः ३१ विदिक्षुदिक्षुर्धर्मधःसमंतादंतर्वहिर्भगवान्नारसिंहः ॥ प्रहापयल्लोकभयंस्वनेनस्व
तेजसाद्रस्तमस्ततेजाः ३२ यवदग्निदमारुघातंवर्मनारायणात्मकम् ॥ विजेप्यस्यंजमायेनदंशितोऽसुरयूथपान् ३३ एतद्वारयमाणस्तुयंयंपश्यतिच
क्षुपा ॥ पदावासंस्पृशेत्सद्यःसाध्वसात्सविमुच्यते ३४ नकुतश्चिद्रयंतस्यविद्यांधारयतोभवेत् ॥ राजदस्युग्रहादिभ्योव्याघ्रादिभ्यश्चकृर्हचिन् ३५

हेपांचजन्ययातुधानादीन् विद्रावयविद्रावय २३ हेखड्गमेअरिसैन्यंछिधिछिधि हेचर्मन् द्विपांचभूंपि छादय हर २४ भगवन्नामरूपादिकीर्तनात् श्रेयोनाशकाः
क्षयंयांतु २५ २६ गरुडः कृच्छ्रेभ्योरेक्षतु २७ आपद्योहरेर्नामरूपादीनिपार्षदाश्चनः दुर्द्धादीन् पांतु २८ २९ ३० सर्वरूपैः हरिः सदापातु ३१
विदिक्षुदिक्षुर्धर्मधः समंतान् अंतःकहिश्चनारसिंहः पातु ३२ हेमघवन्नारायणाख्यंवर्मतेआख्यातंयेन शत्रून् विजेप्यसि ३३ यः इदं धारयेत् सः जया
तमुच्यते ३४ एतद्वारयतः कुतश्चभयंनभवेत् ३५

एतद्विद्याप्रभावमितिहासेनाह । इमां मातृसाधैस्त्रिभिः । मरुधन्वनिनिरुद्धकेदेशे । अनेनविद्यायाः क्षेत्रतीर्थानपेक्षत्वं दर्शितं । ३६ यत्राद्विजस्यस्योदेहत्यागः तस्योपरि ३७ मयस्त
तक्षणमयगगनात्रयपतत् । पातांतरेऽंगनाभिः सह । वालखिल्योपदेशात्तस्यास्थीनिप्रास्यप्राक्षिप्यविस्मितः सन्स्वधामगंधर्वलोकंजगाम । ३८ । ३९ अधिगतः प्राप्तः सन् । ४० इति
श्रीभागवतेषष्ठस्कंधेटीकायाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ नवमेविश्वरूपेणुहनेशक्रेगक्रोपतः । त्वप्राचोत्पादितेवृत्रेभीतैर्देवैर्हरिः स्तुतः ॥ १ ॥ सोमस्यपीथंयानंयस्मिन् । एवंसुरापीथं । अन्नमती
त्वेन्नादं । अत्र “विश्वरूपोवैत्वाष्ट्रं पुरोहितोदेवानामासीत्” इत्यादिश्रुतिरनुसंधेया १ तस्यासुरपक्षपातमाह । सवाइतिद्विधाभ्याम् । प्रत्यक्षंप्रकटयथाभवतितथासविनयंदेवेभ्योहविर्भागम्
इन्द्रायेदं अग्नयइदमित्युद्धरवदत् । अत्रहेतुः । यस्यपितरोदेवाः सः २ ॥ असुरेभ्यस्तुपरोक्षं गुप्तं भागं देवाः । तदेवाह । देवान्यजमानोऽसावसुरान्प्रति भागमवहत् केनाप्युपायेनप्राप
यामात । अत्रहेतुः । मातृस्नेहप्रशान्तुगः ३ (देवानांहिलनमवज्ञानंयत्रतद्धर्मालीकं धर्मकृत्येऽनृतं । तरसाशीघ्रम्) ४ । ५ ।

इमांविद्यांपुराकश्चित्कौशिकोधारयन्द्रिजः ॥ योगधारणयास्वांगंजहौसमरुधन्वनि ३६ तस्योपरिविमानेनगंधर्वपतिरेकदा ॥ ययौचित्ररथःस्त्रीभिर्दृ
तोयत्राद्विजस्यः ॥ गगनात्रयपतत्तस्यःसविमानोह्यवाक्शिराः ३७ सवालखिल्यवचनादस्थीन्यादायविस्मितः ॥ प्रास्यप्राचीसरस्वत्यांन्नात्वाधामस्व
यन्वगात् ३८ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ यइदंशृणुयात्कालेयोधारयतिचाहतः ॥ तंनमस्यंतिभूतानिमुच्यतेसर्वतोभयात् ३९ एतांविद्यामधिगतो
विश्वरूपोच्छतक्रतुः ॥ त्रैलोक्यलक्ष्मीबुभुजेविनिर्जित्यमृधेऽसुरान् ४० ॥ ॥ इतिश्रीभागवते म० षष्ठस्कंधेनारायणवर्धनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
॥ श्रीशुकउवाच ॥ तस्यासन्विश्वरूपस्यशिरांसित्रीणिभारत ॥ सोमपीथंसुरापीथमन्नादमितिशुश्रुम १ सवैवर्हिषिदेवेभ्योभागंप्रत्यक्षमुच्चकैः ॥ अवद
द्यस्यपितरोदेवाःसप्रश्रयंनृप २ सएवहिददौभागंपरोक्षमसुरान्प्रति ॥ यजमानोऽवहद्भागमातृस्नेहवशानुगः ३ तदेवहेलनंतस्यधर्मालीकंसुरेश्वरः ॥
आलक्ष्यतरसाभीतस्तच्छीर्षाण्यच्छिनदुषा ४ सोमपीथंतुयत्तस्यशिरासीत्कपिजलः ॥ कलविकःसुरापीथमन्नादंयत्सतितिरिः ५

पुराकश्चित्कौशिकोद्विजः इमांविद्यांधारयन् योगधारणयामरुद्धेस्वांगंजहौ ३६ तस्योपरिचित्ररथः गंधर्वः विमानेनययौ सः सद्यः सविमानः गगनात् न्यपतत् ३७
पुनः वालखिल्यवचनात् आस्थीन्यादाय प्राचीसरस्वत्यांप्रास्यस्नात्वास्वधामययौ ३८ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ यः इदंशृणुयात् धारयतिच सः सर्वतोभयात्
मुच्यते ३९ इन्द्रः विश्वरूपात् एतांविद्यांप्राप्यमृधे असुरान्जित्वात्रैलोक्यलक्ष्मीं बुभुजे ४० इतिषष्ठेऽष्टनः ८ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ विश्वरूपस्यत्रीणिशिरांसि सो
मपीथम् १ सुरापीथं २ अन्नादम् ३ इतिआसन् १ सः देवेभ्यःप्रत्यक्षं हविर्भागंददौ २ मातृस्नेहेनदैत्यान् परोक्षंददौ ३ इन्द्रः एवंतस्यविपर्यासं ज्ञात्वाअसुरेभ्योभीतः
सन् तस्यशीर्षाणि अच्छिनत् ४ तत्र सोमपीथात् कपिजलः आसीत् सुरापीथात् कलविकः अन्नादात् तितिरिः ५

तां वारायितुं समर्थः तथापि जग्राह । संवत्सरांते भूतानां क्रोशमतीः सन् भूतानां मध्ये विशुद्धये लोकापवादपरिहाराय सहरिं द्रोभूभ्यादिभ्यस्तद्वयं विभज्य ददौ ६
 तुरीयं चतुर्थभागं स्वातस्यगतस्य पूरः पूरणं तेन वरेण । यदि स्वातपूरणं स्वतएव भविष्यति तर्हि ग्रहीष्यामीत्येवं भाषाबंधेन जग्राहेत्यर्थः । ईरणमपूरं । अतएवोपरेऽध्ययनादिनिषिध्यते ७
 छेदे सति पुनर्विरोहः प्ररोहो भवत्विति वरेण । निर्यासरूपेण ब्रह्महत्यायाः दृष्टत्वात् निर्यासो न भक्ष्यः ८ शश्वत्कामवरेण कामः संभोगः यावत्प्रसवंगर्भानुपघातेनैव संभोगवरेणेत्यर्थः (अंहोह
 त्या ।) रजः अवएवरजोदर्शने तत्संगादिनकार्यम् । ९ द्रव्यभूयो वरेण यस्मिन् द्रव्ये क्षीरादावापो मिश्राभवेयुः तस्य गूयस्त्वमाधिक्यं तन्मयत्वेन स्यादिति वरेणेत्यर्थः । यद्वा स्वासामुद्र
 रणेपि निर्झरोद्गमादिनामूयस्त्ववरेण । द्रवभूय इति पाठेऽप्ययमेवार्थः यद्वा द्रवभूयस्त्वं सांसिद्धिकद्रवत्वेन वरेण । (तासु मलंपापं) । अस्य विभागस्य “विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः” इत्यस्यां
 श्रुतावुक्तेः । तद्विभागफलमाह । तत्पापं हरति निराकरोति । कः । क्षिपन् बुद्ध्यादिजलाद्राहिः प्रक्षिपन् । (पापं हंतुं भिच्छता बुद्ध्यादित्याज्यमित्यर्थः ।) यद्वा क्षिपन् जलंपापं हरति
 आहरति गृह्णातीत्यर्थः अयं च “तस्मात् आपो न परिचक्ष्या” इत्यादिभृत्यर्थ उक्तः । पाटांतरे हरिकित्त्वपं इंद्रपापम् १० इंद्राय इंद्रहंतुं शत्रवेशभूतपत्न्यै । तदाह । इंद्रशत्रो विवर्धस्वेति ।
 अत्र चेद्रशत्रुपदस्य आद्युदात्तत्वात् “बहुव्रीहौ प्रकृत्या पूर्वपदं” इति स्मृतं बहुव्रीहिलक्षणापत्त्या इंद्रएव तस्य शत्रुभूत् तदुक्तं भृत्या “यदत्र विवस्वो हि इंद्रशत्रो वद्धस्वेति तस्मादस्येद्रः शत्रुभवादि”
 तितथा च शिक्षायां । “मंत्रोहीनः स्वरतो वणे तो वा मिथ्या प्रयुक्तो न तमर्थमाह । सवाग्म्यो यजमानो हि न स्तियथं त्रशत्रुः स्वरतो पराधत्” इति ११ अन्वाहार्यपचनादक्षिणाग्नेः १२ तत्रं क्षियावि
 प्रस्तालोकादशदिशो विदुर्दृष्टुरिति पंचमेनान्वयः । कथं भूतं विष्वक् समंततः इषु विक्षेपमात्रं प्रतिदिनं वर्धमानं । दग्धशैलप्रतीकांशं कृष्णवर्णं । संध्याभ्रानीकवर्चो दीप्तिर्यस्य तम् १३

ब्रह्महत्यामंजलिना जग्राह्यदपीश्वरः ॥ संवत्सरांते तद्वं भूतानां च विशुद्धये ६ भूम्यंबुदुमयोपि द्रव्यश्वतुर्धा व्यभजद्वरिः ॥ भूमिस्तुरीयं जग्राह स्वातपूरवरे
 ण वै ॥ ईरणं ब्रह्महत्यायारूपं भूमौ प्रदृश्यते ७ तुर्यं छेदविरोहेण वरेण जगृहुर्दुमाः ॥ तेषां निर्यासरूपेण ब्रह्महत्या प्रदृश्यते ८ शश्वत्कामवरेणाहस्तुरीयं जगृहुः
 स्त्रियः ॥ रजोरूपेण तास्वं होमासिमासि प्रदृश्यते ९ द्रव्यभूयो वरेणापस्तुरीयं जगृहुर्मलम् ॥ तासु बुद्धदफेनाभ्यां दृष्टं तद्वरति क्षिपन् १० हतपुत्रस्ततस्त्व
 प्राजुहावं द्रायशत्रवे ॥ इंद्रशत्रो विवर्धस्वमाचिरं जाहविद्विपम् ११ अथान्वाहार्यपचनादुत्थितो घोरदर्शनः ॥ कृतांत इव लोकानां युगांत समयो यथा १२
 विष्वग्विवर्धमानं तमिषु मात्रादिनेदिने ॥ दग्धशैलप्रतीकांशं संध्याभ्रानीकवर्चसम् १३

इंद्रः ब्रह्महत्यां अंजलिना जग्राह संवत्सरांते आत्मशुद्धये ब्रह्महत्यां चतुर्धा विभज्य भूम्यंबुदुमयोपि द्रव्यः ददौ ६ तत्र भूमिः स्वातपूरवरेण ७ दुमाः छेदविरोहेण ८
 स्त्रियः कामवरेण ९ आपः द्रव्यभूयस्त्ववरेण एवं जगृहुः तस्याः स्वरूपं भूम्यादिषु ऊपरं १ निर्यासः २ रजोदर्शने बुद्धदफेनौ इति १० हतपुत्रः त्वष्टा इंद्रशत्रो विवर्धस्व इति
 होमचकार ११ अथ दक्षिणाग्नेः कृतांत इव घोरदर्शनः पुरुषः उत्थितः १२ सः प्रतिदिवसं इषु प्रक्षेपमात्रमानं वर्धमानः तं भयं कं दग्धशैलप्रतीकांशं १३

तप्तताम्रवच्छिन्नाः इमंश्रुणिचयस्य मध्याह्नार्कवदुग्रेलोचनेयस्य १४ (रोदसी आरोप्येवेत्यर्थः ।) १५ दरीवद्वंभीरेणवक्रेणमुहुर्मुहुर्जुंभमाणमित्यन्वयः । कथंभूतेन । नमस्तलं पिवता
 क्रक्षाणिजिह्वयालिहता भुवनत्रयग्रसता १६ महताविस्तीर्णेन । रौद्रादंष्ट्रायस्मिन्तेन १७ वृत्रनामनिर्वक्ति । येनावृताइति । त्वाष्ट्रोर्मूर्तिर्यस्यतमसस्तेनत्वाष्ट्ररूपेणेत्यर्थः । तथाचश्रु
 तिः 'सइमल्लोकानावृणोद्यादिमल्लोकानावृणोस्तस्यवृत्रत्वं' इति १८ अग्रसत्भक्षितवान् १९ ग्रस्तंतेजोयेषांप्रत्यंचमंतर्यामिणं त्रिभुवनस्यतेनव्याप्तत्वात् कापिगमनासंभवात् ।
 तत्रैवस्थित्वातुष्टुवृत्तिर्यर्थः २० महाभयेपरित्राणमन्यतोनभवेदिति । हरिमेवप्रपद्यंतेसुराः शरणमातुराः ॥ वाय्वादीनिपंचमहाभूतानितैर्निर्मितास्त्रयोलोकास्तेषामधिपतयो ब्रह्मादय
 श्रुततोर्वाचीनावयंचसर्वेयस्मैअंतकायकालायोद्विजंतः संतोदलिहरामअसावपियस्माद्विभेति ततः परमेश्वरादेवनोऽस्माकं अरणशरणंरणमस्तु २१ ततएवेत्यवधारणेहेतुमाहुः ।
 अविस्मितंनिरहंकारं । कुतूहलशून्यंवा । कुतः । प्रशांतरागादिशून्यं । तच्चकुतः स्वेनैवलाभेनपरिपूर्णकामं । तच्चकुतः समंउपाधिपरिच्छेदशून्यं एवंभूतंपरमेश्वरंविनाअपरंयः शरणार्थ
 मुपसर्पतिसवालिशोऽज्ञः यतोसौशुनोलांगूलेनपुच्छेन समुद्रमतितितर्तिअतितर्तुमिच्छतीत्यर्थः यथातेनसमुद्रतरणंनभवाति तथा निरीश्वराश्रयणेनव्यसनार्णवतरणंनभवतीतिभावः
 २२ महाभयेसएवरक्षकइतिदृष्टमित्याहुर्द्वाभ्या । यस्यमहाशृंगेजगतीपृथ्वीभिवस्वनावंबद्धामनुःसत्यव्रतोयथावहुगंसंकटंततार । सएववारिचरोमत्स्यमूर्तिर्नोऽस्मानप्याश्रितान् नूनं
 ज्ञाता रक्षिष्यति २३ ।

तप्तताम्रशिखाश्मश्रुंमध्याह्नार्कोग्रेलोचनम् १४ देदीप्यमानेत्रिशिखेशूलारोप्यरोदसी ॥ नृत्यंतमुन्नदंतंचचालयंतंपदामहीम् १५ दरीगंभीरवक्रेण
 पिवताचनभस्तलम् ॥ लिहताजिह्वयर्क्षाणिग्रसताभुवनत्रयम् १६ महतारौद्रदंष्ट्रेणजुंभमाणंमुहुर्मुहुः ॥ वित्रस्तादुद्रुर्लोकावीक्ष्यसर्वेदिशोदश १७ येना
 वृताइमेलोकास्तमसात्वाष्ट्रमूर्तिना ॥ सैववृत्रइतिप्रोक्तःपापःपरमदारुणः १८ तंनिजघ्नुरभिदुत्यसगणाविबुधर्षभाः ॥ स्वैःस्वैर्दिव्यास्त्रशस्त्रौघैःसोग्रसता
 निकृत्स्नशः १९ ततस्तेविस्मिताःसर्वेविपण्णाग्रस्ततेजसः ॥ प्रत्यंचमादिपुरुषमुपतस्थुःसमाहिताः २० ॥ देवाऊचुः ॥ वाय्वंबराग्न्यक्षितयस्त्रिलोकाब्रह्मा
 द्योयेवयमुद्विजंतः ॥ हरामयस्मैवलिमंतकोसौविभेतियस्मादरणंतोनः २१ अविस्मितंतंपरिपूर्णकामंस्वेनैवलाभेनसमंप्रशांतम् ॥ विनोपसर्पत्यपरंहिवा
 लिशःश्वलांगूलेनातितितर्तिमिधुम् २२ यस्योरुशृंगेजगतीस्वनावंमनुर्यथावध्यततारदुर्गम् ॥ सएवनस्त्वाष्ट्रभयादुरंतात्राताश्रितान्वारिचरोपिनूनम् २३

तप्तताम्रशिखाश्मश्रुंपदानर्ही चालयंतं १४ १५ जिह्वयाक्रक्षाणिलिहंतंभुवनत्रयग्रसतारौद्रदंष्ट्रेणमुखेनजुंभमाणं ईदृशंतंदृष्ट्वा वस्ताःलोकाःदुद्रुवुः १६ १७ येन इमेलोकाः
 व्याप्ताः सः वृत्रइतिप्रोक्तः १८ इंद्राद्याः देवाः तत्रएत्यस्वैः स्वैः दिव्यास्त्रौघैः निजघ्नुः सः तानिशस्त्राण्यस्त्राणिअग्रसत् १९ तदासर्वेदेवाः विपण्णाः संतःआदिपुरुषंउ
 पतस्थुः २० ॥ देवाऊचुः ॥ वयंब्रह्मादयः उद्विजंतः संतः यस्मैवलिहराम सोपिकालः यस्माद्विभेति तस्मात्परमेश्वरात् अस्माकंरणमस्तु २१ किंच स्वेनैवलाभेनप
 रिपूर्णकामंतंपरमेश्वरं विनाअपरं यः शरणार्थ उपसर्पति सः अज्ञः यतः शुनः पुच्छेन सिधुंतर्तुमिच्छति २२ किंचयस्य मत्स्यस्य शृंगे पृथ्वीनावं बद्धा
 सत्यव्रतः संकटं ततार सः मत्स्यमूर्तिः अस्मान् रक्षिष्यति २३

संयमांसि प्रलयोदके। उदीर्णैरुद्भूतैर्वैतैर्युग्मयस्तेषां रवैः करालेभ्यंकरे अरविंदात्तनाभिकमलात् पतितप्रायः एकः असहाय एव तस्माद्भयाद्येन नारायणेन ततार स एव नः पारस्तारको रतु । २४ किंच यथं भगवते वसुष्ठाः पालिताश्च बहुशः अतस्तमेव शरणं व्रजामेत्याहुः । य एक इति त्रिभिः येनानुगृहीताः संतो विश्वं सृजाम । ननु यूयमेव स्रष्टारः नान्यो युष्माकमनुग्राहको स्ति । तस्यादर्शनात्तत्राहुः अस्मत्तः पुरः पूर्वमेवातर्यामितया समीहमानस्यापि यस्य लिंगं रूपं पश्यामः तत्र हेतुः पृथक् पृथगीशा इत्यभिमानिनः २५ देवादिषु उपेन्द्रपरशुराममत्स्यरामा दितनुभिः कृतावतारः सन् नोऽस्मान् आत्मसात्कृत्वा पाति च २६ आत्मभूतं देवतं । कुतः । विश्वं विश्वात्मकं । तथापि विकारं वारयन्ति । अन्यं । विश्वात्मत्वे हेतुः । परं कारणं । ननु प्रधानं पुरुषश्च विश्वस्य कारणं तत्राहुः प्रधानं पुरुषमितितदात्मकोऽपि स एवेत्यर्थः । स एव स्वानां नः शंविधास्यति । २७ प्रतीच्यांदिशि हृदि प्रथममाविरभूत् पुनश्च तं पुरो दृष्ट्वा ईक्षणाह्लादेन विव शावनौ दंडवत्पतिताः संतः शनैरुत्थाय तृष्टुर्विरत्यन्वयः । २८ कथं भूतं । श्रीवत्सकौस्तुभौ विना आत्मतुल्यैः श्रीवत्सकौस्तुभमात्रव्यतिरिक्तैः शंखचक्रादिभिः कृत्वा स्वसमानैः षो ढशभिः सुनदादिभिः परितः सेवितं विकसितशरदंबुहवदीक्षणे यस्य तं २९ ३० यज्ञोर्वीर्यस्वर्गादिफलजननायसामर्थ्ये यस्य तस्मै नमः वयमेतत्तत्फलपारिच्छेदककालात्मने पितृद्विवातके पुदैत्येषु अस्तं प्रसिप्तं चक्रं येन एवं भूतैः प्रभावैः सुपुरुहूतये शोभनबहुनाम्ने ३१ ननु मरुगुणातीतरूपं विहाय गुणोपाधिकं यज्ञवीर्यत्वादि किमिति वर्ण्यते तत्राहुः । यत्तदिति । यत्तव गुणत्रयस्ये शितुर्नियंतुस्त्रिगुणात्मकानां तिसृणां गतीनां परमंपदं निर्गुणस्वरूपम् तद्विषयस्य अर्वाचीन इदानीं तनः हेधातवैदितुं नार्हति अतः केवलं तस्मै तेन मोस्तु ३२

पुरास्वयंभूरपि संयमांस्युदीर्णवातोर्मिरवैः कराले ॥ एको रविंदात्पतितस्ततारतस्माद्भयाद्येन स नोऽस्तु पारः २४ य एक ईशो निजमाययानः ससर्जयेनानुसृ जामविश्वम् ॥ वयं न यस्यापि पुरः समीहतः पश्यामलिंगं पृथगीशमानिनः २५ यो नः सपत्नैर्भृशमर्थमानान् देवर्षितिर्यङ्मृपुनित्य एव ॥ कृतावतारस्तनुभिः स्वमा यया कृत्वात्मसात्पातियुगेयुगे च २६ तमेव देवं वयमात्मदैवतं परं प्रधानं पुरुषं विश्वमन्यम् ॥ व्रजामसर्वेशरणं शरण्यं स्वानां स नो धास्यति शं महात्मा २७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ इति तेषां महाराजसुराणामुपतिष्ठताम् ॥ प्रतीच्यांदिश्यभूदाविः शंखचक्रगदाधरः २८ आत्मतुल्यैः षोडशभिर्विना श्रीवत्सकौस्तुभैः ॥ पर्युपासितमुन्निद्रशरदंबुरुहक्षणे २९ दृष्ट्वा तमवनैः सर्वईक्षणाह्लादविह्वलाः ॥ दंडवत्पतिताराजन शनैरुत्थाय तृष्टुः ३० ॥ देवा ऊचुः ॥ नमस्ते यज्ञवीर्या यवयमेतत्तेनमः ॥ नमस्ते ह्यस्तचक्राय नमः सुपुरुहूतये ३१ यत्ते गतीनां तिसृणामीशितुः परमंपदम् ॥ नार्वाचीनो विमर्गस्य धातवैदितुमर्हति ३२

पुराब्रह्मापि प्रलयोदकेनाभिकमलात्पतितः सन् येन ततार सः ईश्वरः नः तारकोस्तु २४ किंच यः ईशः स्वमायया नः ससर्ज २५ तान् नः शत्रुभिः अर्थमानान् दृ ष्ट्वा देवादिपुरुषावतारः सन् पाति २६ तं आत्मदैवं शरणं व्रजेम सः ईश्वरः नः शंविधास्यति २७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ इति तेषां उपतिष्ठतां सतां प्रतीच्यांदिशि शंखचक्रगदाधरः हरिः आविरभूत् २८ श्रीवत्सकौस्तुभौ विनास्वतुल्यैः षोडशभिः सुनदादिभिः परितः सेवितं दृष्ट्वा दंडवत्पतिताः संतः शनैरुत्थाय तृष्टुः २९ ३० ॥ देवा ऊचुः ॥ यज्ञवीर्या यशोभनबहुनाम्ने तेनमः ३१ हेधातः तव निर्गुणस्वरूपं अर्वाचीनः कः वेदितुं अर्हति अतः केवलं नमोस्तु ३२

जा० ५०

॥ २० ॥

मिताक्षराणिपद्यानिनमीयन्तेहरेर्गुणाः । इतिपद्यैरनुप्यन्तः सद्योग्येनहुः ॥ १ ॥ मत्तुद्वेकेणबहुधाःसबोधयंतोदुर्ज्ञेयत्वंप्रपंचयन्तिभगवन्नित्यादिना । परममंगलं ज शेष र्नेयस्मिन् । आत्मयोगेनअष्टांगेन यः समाधिश्चित्तेकाश्रयंतेनपरिभावितः सुशीलितः परिस्फुटः यः पारमहंस्यधर्मोभगवद्रजनतेनउद्धाटिततमोरूपं कपाटंयस्मिन्तस्मिन् द्वारभूनेचित्तेअपात्रनेप कटे आत्मलोके प्रत्यग्रूपे स्वयमेवोपलब्धमभिव्यक्तंयत्रिजसु वंतदनुभवरूपोभवान् ३३ । ननुकेवलानुभवरूपत्वे यमसृष्ट्यादिकर्तृत्वकथंनब्राहुः । दुरवेति । दुरवबोधइवतवायं सृष्ट्या दिलक्षणः विहारयोगः क्रीडायोगः । यद्यस्मात् अशरणोनिराश्रयःअनवेक्षितोऽस्माकं समवायोमेलनंसाहाय्येन सः (तथाभूतः त्वं सगुणमिदंविश्वं आत्मनास्वयमेवमृजसिसंहार सि) ३४ दुर्ज्ञेयत्वांतरमाहुः । अथेति । यथेहदेवदत्तोष्टहादिनिर्मायतत्रस्वकृतशुभाशुभयोःफलमुपादत्तेएवंभवान् ब्रह्मस्वरूपोजीवस्त्वेगुणगविमर्गेरतितः सद्ब्रह्माददाति । यद्वा समं जसंअप्रच्युतं दर्शनंचिच्छक्तिर्यस्य (उपशमोरागद्वेषाभावस्तच्छीलः) सभवानुदास्तेउदासीनः साक्षितयावर्ततइति (नविदामः) ३५ तदेवं विरोधेनदुर्ज्ञेयत्वमुक्तातत्परिहारेणज्ञानप्र कारमाहुः नहीति । विरुध्यतइतिविरोधउभयंनविरुद्धमित्यर्थः । नह्यन्वदृष्टांतेन त्वयिविकल्पोयुज्यते । अतर्क्यैश्वर्यत्वादित्याहुः । भगवतीति । अपरिमितागुणगणायस्य तस्मिन्नी श्वरेस्वतंत्रे अनवगाह्यमतर्क्य महात्म्यं यस्यतस्मिन् । विकल्पएवंवाएवंवेति वितर्कः किमप्रयुक्तमिति विचारइत्यभेदेति । तत्रप्रमाणाभासास्तदनुग्राहकाः कुतर्काश्च अर्वाचीनावस्तु स्वरूपासंस्पर्शिनोवेविकल्पादयस्ते येषुशास्त्रेषुतैः कलिलंवाकुलंअंतःकरणमाश्रयोयस्यदुरवग्रहस्यदुराग्रहस्य तेनवादिनांविवादस्यानवसरेअगाचरे । ननुश्रद्धामात्रमेतत् युक्तिक च्यतांतब्राहुः । उपरतोमायामयः संसारो यस्मिन् तस्मिन् केवलेप्यात्ममायां मध्येनिधायकोन्वयः कर्तृत्वादिर्नभवति । यदिवस्तुतः कर्तृत्वादिभवेत्तर्हि विरोधः स्यात् । ननुतदस्ती त्याहुः स्वरूपद्वयाभावादिति । (वस्तुतोद्धेताभावान्नविरोधइत्यर्थः) ३६

ॐ नमस्तेस्तुभगवन्नारायणवासुदेवादिपुरुषमहापुरुषमहानुभावपरममंगलपरमकल्याणपरमकारुणिककेवलजगदाधारलोकैकनाथसर्वेश्वरलक्ष्मीनाथपर महंसपरिव्राजकैःपरमेणात्मयोगसमाधिनापरिभावितपरिस्फुटपारमहंस्यधर्मोद्धाटिततमःकपाटद्वारेचित्तेऽपात्रत आत्मलोकेस्वयमुपलब्धनिजसुखानुभ वोभवान् ३३ दुरवबोधइवतवायंविहारयोगोयदशरणोऽशरीरइदमनवेक्षितास्मत्समवाय आत्मनैवाविक्रियमाणेनसगुणमगुणःमृजसिपासिसंहारसि ३४ अथ तत्रभवान्किदेवदत्तवदिहगुणविसर्गपातितःपारतंत्र्येणस्वकृतकुशलाकुशलफलमुपाददाति आहोस्विदात्मारामउपशमशीलःसमंजसदर्शनउदास्तइतिइ वावनविदामः ३५ नहिविरोधउभयंभगवत्यपरिमितगुणितगुणगणईश्वरेअनवगाह्यमहात्म्येय अर्वाचीनविकल्पवितर्कविचारप्रमाणाभासकुतर्कशास्त्रकलि लांतःकरणाश्रयदुरवग्रहवादिनांविवादानवसरेउपरतसमस्तमायामयेकेवलएवात्ममायाभंतर्थायकोनु अर्थोदुर्धटइवभवति स्वरूपद्वयाभावात् ३६

हेभगवन्नारायणपरमकारुणिकसर्वेश्वरलक्ष्मीनाथतेनमोस्तु ३३ हेभगवन्तवायंक्रीडायोगःदुर्ज्ञेयःयतः त्वंनिर्गुणोपिविश्वमाययासृजसिपासिहरसि ३४ अथभवान्देव दत्तवत् पारतंत्र्येणशुभाशुभयोः फलंउपादत्ते आहोस्वित् आत्मारामः सन्उदासीनः साक्षितयावर्ततेइतिवयनविज्ञानः ३५ हेभगवन्एतदुभयंत्वयिनविरुद्धम् भग वति अनंतगुणेत्वयि कोनु कर्तृत्वादिरर्थेन संभवति नकोपि ३६

अ०

॥ ८ ॥

॥ २० ॥

अग्रहनिग्रहादिकंतुनत्तन्मतिभेदेनत्वन्माययात्वयिस्फुरतीत्याहुः । समाविषमाचमतिर्येपांतेपांमतमभिप्रायं । सर्पादिविषयाधीयेपांतेपां यथारज्जुखंडस्तथा तथाभाति यद्वा तमेवावि
रोधंपुरुषमतिभेदेनदर्शयति।समाविषमेति॥३७तदेवंविरोधंपरिहृत्यनिश्चितंपरमार्थमाहुः।सएवहिनानारूपेणप्रतीतः । वस्तुस्वरूपः।सद्रूपः । सर्वेषांगुणानांविषयाणांआभासैःप्रकाशोपल
क्षितः ननुतैर्जीवैर्योपलक्ष्यते । न । सर्वप्रत्यगात्मत्वात्सर्वजीवांतर्यामित्वात्।जडतादात्म्याध्यासेनजीवस्यापिजडप्रायत्वाव्रतेनविनाप्रकाशइतिभावः।पर्यवशेषितः“नेतिनेति”इत्या
दिश्रुतिभिः ३८ अतस्त्वद्रकिरेवपरमपुरुषार्थइत्याहुः अथहेतिइत्यादिनापर्यावर्तइत्यंतेन । यस्मादेवंभूतस्त्वंपरमेश्वरः अथहवाव अतएवहिहेमधुमथन परमभागवताएतेत्वत्पदां
भोजानुत्तेवांकथंमुहूर्मुहुःविसृजंतीत्यन्वयः।हियस्मात्स्वार्थेपुरुषार्थकुशलाःनिपुणाअतआत्मात्वमेवप्रियःसुहृच्चयेपांतेसाधवोरागादिशून्याःतत्रहेतुःतवमहिमैवामृतरससमुद्रःतस्यविपुषाबिंदु
मात्रेणसकृदप्यवलीढयाआस्वादितयास्वमनसिनिष्यंदमानमअतिशयेनस्रवत्यन्निर्ंतरंमुखेनविस्मारितादृष्टश्रुतविषयाःसुखलेशाभासायेपांते।अतएवमगगतित्वयिनितरांनिरंतरम् नि
र्वृतंमनोयेपांतेयत्रयस्यामनुमेवायांसत्याम् । ३९ प्रस्तुतंविज्ञापयंति त्रिभुवनेत्यादिनायावत्समाप्ति । त्रिभुवनमात्मास्वरूपंभवनंचयस्य । त्रिभुवनस्यात्माभवनंचेतिवा । त्रयोविक्र
मायस्य । त्रीन्लोकान्नयतीतितथात्रयाणांलोकानांमनोहरोऽनुभावोयस्यएवंचतुर्धासंबोध्याहुः तेषामनुक्रमसमयउद्यमकालेनभवतीतिमत्वाहेदंडवरपूर्वयथादंडंदधर्ध धृतवान
सि एवमेनत्वाष्ट्रमपिजहि । (मृगावराहः । मिश्रितोनरसिंहः जलचरामत्स्यकूर्मा । इत्याद्याकृतिभिः) । यदिमन्यसे हंतुंयदीच्छसि ४०

समाविषममतीनांमतमनुसरसियथारज्जुखंडःसर्पादिधियाम् ३७ सएवहिपुनःसर्ववस्तुनिवस्तुस्वरूपः सर्वेश्वरःसकलजगत्कारणभूतः सर्वप्रत्यगात्मत्वा
त्सर्वगुणाभासोपलक्षितएकएवपर्यवशेषितः ३८ अथहवावतवमहिमामृतरससमुद्रविपुषासकृदवलीढयास्वमनसिनिष्यंदमानानवरतमुखेनविस्मारितदृ
ष्टश्रुतविषयसुखलेशाभासाः परमभागवताएकांतिनोभगवतिसर्वभूतप्रियसुहृदिसर्वात्मनिनितरांनिरंतरनिर्वृतमनसः कथमुहवाएतेमधुमथनपुनःस्वार्थकु
शलाह्यात्मप्रियसुहृदः साधवस्तच्चरणांनुजानुत्तेवांवेसृजंतिनयत्रपुनरयंसंसारपर्यावर्तः ३९ त्रिभुवनात्मभवनत्रिविक्रमत्रिनयनत्रिलोकमनोहरानुभावत
वैवविभूतयो दितिजदनुजादयश्चापितेषामनुपक्रमसमयोयमितिस्वात्ममाययासुरनरमृगमिश्रितजलचराकृतिभिर्यथापराधंदंडंदवरदधर्धएवमेनमपिभ
गवन्जहत्वाष्ट्रमुतयदिमन्यसे ४०

हेदरे यः त्वंसमाविषममतीनां अनुप्रासि सएवसर्वेश्वरः त्वंपर्यवशेषितोसि ३७ ३८ हेमधुमथनपरमभागवताएतेत्वयिनिर्वृतमनसः संतःत्वत्पदांभोजानुत्तेवांकथंवेसृजं
ति ३९ किंच हेविविक्रम दितिजदनुजादयः तवैवविभूतयोपि तासांअयं उद्यमकालो नभवाति इतिमत्वा त्वंदंडंदधर्ध एवमेवत्वाष्ट्रंजहि यदिमन्यसे ४०

(अस्माकमिति ।) प्रथमेतावच्छदीयानामस्माकं अंतस्तापंशमयितुं पदंभि । तावकानामित्यत्र हेतुः । तत् ततामह हेपितः हेपितामह । तवचरणनलिनयुगलध्यानेनेवानुबद्धो हृदयनिगडः शृङ्खलायेपा । स्वलिङ्गविवरणेन निजमूर्तिप्रकटनेनस्वाकृतानां । केन । अनुकंपयानुरंजितं सानुरागचतदनुविशदं रुचिरं च शिशिरं च यत्स्मितं तत्सहितं नावलोकेन । तथानुकंपयेव विगलितो मधुरो मुखरमः प्रियवाक्स्मैवास्तकलयाच ४१ किंचास्मदभिप्रायस्त्वया ज्ञायत एव किमत्रास्माभिविज्ञापनीयमित्याहुः (अयेति) अथ हे भगवन् तवास्माभिरिह क्रियान्वा र्थविशेषो विज्ञापनीयः स्यादित्यन्वयः । यथाहिरण्यं रतमो ग्रस्तदंशभूतैर्विस्फुलिङ्गादिभिः प्रकाशो न क्रियते । तथा तवास्माभिः कार्यार्थप्रकाशनेन कार्यमित्यर्थः । अत्र हेतुगर्भाणि विगेषणानि आखिलजगतामुत्पत्त्यादिषु निमित्तायमानया दिव्यमायया विनोदो यस्य । अतएव सर्वजीविनां कायानामंतर्हृदयेषु ब्रह्मस्वरूपेण प्रत्यगात्मानं रयीमतद्रूपेण च बहिरपि प्रधानरूपेण देशकालदेहावस्थानविशेषाननुल्लेख्यानुभवतः । कथं । तेषां उपादानतया निमित्तरूपतया उपलब्धकतया च उपादानस्थोपलब्धकतयातिवा अतएव सर्वेषां प्रत्ययानां बुद्ध्यादीनामापि साक्षिणः । साक्षित्वे हेतुः आकाशवदलिप्तं शरीरं स्वरूपं यस्य । अलिप्तत्वे हेतुद्वयं । साक्षात्परब्रह्मणो निरुपाधेः परमात्मनः शुद्धसत्त्वमूर्तेश्च ४२ अत इति । अतएव सर्वज्ञत्वादेव वयं यत्कामेनोपसा कार्यस्य कामेनोपसादिताः प्रापिताः तदस्माकं कार्यं स्वयमेवोपकल्पय संपादयेति चरणमेव शतपलाशं कमलं तस्य च्छायां विविधैर्दृजिनैः यः संसारपरिश्रमः तस्योपशमकरो उपसृतानां प्राप्तानां ४३ पूर्वभक्तेरुत्कर्षोक्तेस्तत्कामशंकाभादिति स्वकामं कथयति । अथो अनंतरमेव ४४ शीघ्रतद्ब्रह्म धाय पुनः प्रणमंति हंसा येति । हंसा यशुद्राय हरये आर्तिहराय ते नमः । इदं त्वे हेतवः । दहनिलयाय हृदयाकाशनिक्ताय निरीक्षकाय बुद्ध्यादिसाक्षिणे । कृष्णाय सदानंदरूपाय “कृषिर्भूवाचकः शब्दोऽणश्च निद्रैति वाचकः । तयो रैक्यं परं ब्रह्म कृष्ण इत्यादिधीयते” इति निरुक्तेः । आर्तिहरत्वे हेतवः मृष्टरुचिकरं यशो यस्य । निरुपक्रमाय आदिशून्याय । साक्षिः संगृह्यत इति तथा तस्मै । भवपाथो भवरूपेण विवर्तमानः तस्य जनस्य निजाश्रमात् तव चरणप्राप्तौ सत्याम् संसारस्यातिपरीक्षा सर्वतः पूजिता उत्तमा गतिः फलयस्तस्मै ४५

अस्माकं तावकानां तवनतानां तत्ततामहतवचरणनलिनयुगलध्यानानुबद्धहृदयनिगडानां स्वलिङ्गविवरणेनात्मसात्कृतानामनुकंपानुरंजितविशदरुचिर शिशिरस्मितावलोकेन विगलितमधुरमुखरसामृतकलयाचां तस्तापमनघार्हसिंशमयितुम् ४१ अथ भगवंस्तवास्माभिरखिलजगदुत्पत्तिस्थितिलयानिभिता यमान दिव्यमायाविनोदस्य सकलजीविनां कायानामंतर्हृदयेषु बहिरपि च ब्रह्मप्रत्यगात्मस्वरूपेण प्रधानरूपेण च यथादेशकालदेहावस्थानविशेषं तदुपादानोपलब्धकतया अनुभवतः सर्वप्रत्ययसाक्षिण आकाशशरीरस्य साक्षात्परब्रह्मणः परमात्मनः कियानि हवा अर्थविशेषो विज्ञापनीयः स्यात् विस्फुलिङ्गादिभिरिव हिरण्यं रतसः ४२ अतएव स्वयंतदुपकल्पयास्माकं भगवतः परमगुरो तव चरणशतपलाशच्छायां विविधैर्दृजिनसंसारपरिश्रमोपशमनीमुपसृतानां वयं यत्कामेनोपसादिताः ४३ अथो ईशजिह्वाग्रं ग्रस्तं भुवनत्रयम् ॥ ग्रस्तानियेन नः कृष्णतेजांस्यस्त्रायुधानि च ४४ हंसा यदहनिलयाय निरीक्षकाय कृष्णाय मृष्टयशसि निरुपक्रमाय ॥ सत्संग्रहाय भवपाथानि जाश्रमात्तावन्ते परीष्टगतये हरये नमस्ते ४५

प्रथमेतावत् त्वदीयानां तवनतानां अस्माकं अंतस्तापंशमयितुं अर्हसि ४१ हे भगवन् सर्वसाक्षिणः साक्षात्परब्रह्मणः परमात्मनः तव अस्मानिः किं विज्ञापनीयं अस्ति अस्मदभिप्रायस्तु त्वया ज्ञात एव ४२ अतः भगवतः तव चरणकमलच्छायां यत्कामेन प्राप्ताः वयं तत्कार्यं स्वयमेव संपादय ४३ अस्माकं तेजोस्त्रायुधानि ग्रस्तानि तत्त्वाग्रं जहि ४४ हंसा यदबुद्ध्यादिसाक्षिणे कृष्णाय आदिशून्याय हरये ते नमः ४५ ॥

अभिर्नन्दितः संतोषितः ४६ मदीयमुपस्थानंस्तोत्रं तत्साहित्याविद्ययाज्ञानेन आत्मनश्चैवमसंमार्तिवन्तस्य स्मृत्यया । नहि विरोध उभयमित्यादिना कर्मत्वमोक्तत्वादेर्मायिकत्वोक्तेः ।
मक्तिश्चयथाभवति ४७ अब्रह्मवात्रत्यादिनामक्तेः सर्वोत्कर्षोक्तिर्मकमभिर्नन्दति । किमिति ४८ यदुक्तं देवैः स्वयन्तदुपकल्पयास्माकमित्यादि । तत्संपादनं कृपालोर्ममानुचितमित्याशये
माह । नवेदेति द्वाभ्यां । गुणेषु विषयेषु न तत्र दर्शयाम (कृपणोऽज्ञः) आत्मनः श्रवणेन वेद । तस्य नान् विषयान् । सोपितया विधोऽज्ञ एव ४९ कर्मन वक्ति प्रवृत्तिमार्गं न वक्ति हि । अपश्यं
यथानरातिनददाति भिषक्तमः मद्देयः ५० एवं तस्वकथनेनानौचित्यपरिहृत्य तदभिप्रायमनुसरन्माह । मयवन्निति । विद्यया व्रतेस्तपसा च सारंगं ग्रात्रं शरीरम् । याचतया च ध्वम् ५१
तत्र तदीयं विद्यातिशयमाह । सवा इति द्वाभ्यां । एवं ह्यत्र प्रमिद्व्याकथा । “निशम्यार्थवर्णदक्षं प्रवर्ग्य ब्रह्मविद्ययोः । दध्यंचं समुपागम्य तमूचतुरथाश्विनौ । मगवन् देहि नौ विद्यामिति श्रु-
त्वासचाब्रवीत् । कर्मण्यवस्थितो व्याहपश्चाद्वक्ष्यामि गच्छतं । तयोर्निर्गतयोरेव शक्र आगत्य तं मुनिं । उवाच भिषजोर्विद्यां मावादीरश्विनोर्मुने । यदि मद्राक्ष्यमुल्लंघ्य ब्रवीषि सहसैवते ।
शिरश्चिद्यानसंदेह इत्युक्त्वा सययौ हरिः । इंद्रं गते तथाभ्येत्य नासत्वा तूचतुर्द्विजं । तन्मुखादिद्रुगदितं श्रुत्वा तावूचतुः पुनः । आवांतव शिरश्चिद्यत्वा पूर्वमश्वस्य मस्तकं । संधास्यावस्ततो ब्रूहि
तेन विद्यां च नौ द्विज । तस्मिन्निद्रेण संच्छिन्ने पुनः संधाय मस्तकम् । निजं ते दक्षिणां दत्त्वा गमिष्यावो यथागतं । एतच्छ्रुत्वा तथोवाच दध्यङ्काय वर्णस्तयोः । प्रवर्ग्य ब्रह्मविद्यां च सत्कृतोऽसत्य
शंकितः” इति । ततश्चायमर्थः सेधिमतो ज्ञानी यद्वा दध्यङ्कं निष्कलं शुद्धं ब्रह्म अधिगतः ज्ञातवान् पाठांतरं तु मित्रां कृतं भवति धनमधेन तं प्रवर्ग्य चाधिगतः ज्ञातवान् । ततोऽश्विभ्यां
प्रादादित्युत्तरस्यामुपगमः उपदिदेशेऽन्यर्थः कथं भूतं ब्रह्म यन्ने अश्वशिरसा प्रोक्तत्वा दश्वशिरानामप्रसिद्धं तयोराश्विनोरमरतां जीवन्मुक्तत्वं व्यधात् । तथाच श्रुतिः “अश्वस्य शीर्ष्णां प्रयती
मुवाच” इति । (यद्वा अश्विभ्यामिति पंचमी ताभ्यां सकाशात् अश्वशिरोऽश्वस्य मुखमधिगतो विद्यामदात् ।) ५२

श्रीशुक उवाच ॥ अथैवमीडितो राजन्सादरं त्रिदशैर्हरिः ॥ स्वमुपस्थानमाकर्ण्य प्राहतानाभिर्नन्दितः ४६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रीतोऽहं वः सुरश्रेष्ठामदुपस्थानविद्य-
या ॥ आत्मैश्वर्यस्मृतिः पुंसां भक्तिश्चैव ययामयि ४७ किंदुरापं मयि प्रीते तथापि विदुष्वर्पभाः ॥ मय्येकांतमतिर्नान्यन्मतो वाञ्छति तत्त्ववित् ४८ नवेदकृप-
णः श्रेय आत्मनो गुणवस्तुदृक् ॥ तस्मिन्निच्छतो यच्छेद्यदिसोपितथाविधः ॥ ४९ स्वयं निःश्रेयसं विद्वान्न वक्तव्यं ज्ञायकर्म हि ॥ नरातिरोगिणोऽप्यथवां-
छतो हि भिषक्तमः ५० मयवन्नयातमं वदं दध्यंचमृपिसत्तमम् ॥ विद्याव्रततपः सारंगं ग्रात्रं याचतमाचिरम् ५१ सवा अधिगतो दध्यङ्काश्विभ्यां ब्रह्मनिष्कलम् ॥
यद्वा अश्वशिरोनामतयोरमरतां व्यधात् ५२ ॥

॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ एवं देवैः स्तुतः हरिः तान् उवाच ४६ हे देवाः मयि प्रीते सातिदुरापं किमास्ति ४७ ४८ तथापि मयि एकांतमतिः पुरुषः मत्तो न्यत्
नवाञ्छति ४९ ५० अथापि हे मयवन् वः भद्रमस्तु अथ दध्यंचं कर्षिगत्वा तस्य शरीरं अयाचत ५१ सः दध्यङ्कः अश्वशिरोनामप्रसिद्धं ब्रह्म प्रवर्ग्य च अधि-
गतः ततः अश्विभ्यां सः उपदिदेश ५२

मदात्मकं वर्मश्रीनारायणकवचं । अविष्कृत इति पूर्वस्यानुवंशः । तत्र हेतु यद्यस्मात्त्वप्रादात् । (कित्तु) यत्त्वष्टा विश्वरूपाय पुत्राय प्रादात् । कीदृशं । यत्वंततो विश्वरूपात्
अपाः धृतवानसि । तदेवं विद्यया सारंगत्रया च धामित्यर्थः । ५३ ननु मे हं देहं कथं दास्यति तत्राह । युष्मभ्यमंगानि अस्थीनि याचितः सन् दास्यति । यतो वर्मज्ञः । विशेषतोऽग्निष्वाहि
भ्यर्पित्वा दास्यति । अस्थीनीत्यनेन हेयत्वं दर्शितं । तेरस्थिभिर्विश्वकर्मणा विनिर्मितः आयुधश्रेष्ठो वज्रो मविष्यतीति शेषः । येन मवान् वृत्रशिरोहर्ता हनिष्यति । मयतेजसा उपबृंहितः
(अमिवर्धितः) सन् । ५४ । तेजश्च अस्त्राणि च आयुधानि च संपदश्च भूयः प्राप्स्यथ । महाकायस्त्रिभुवनप्रासीस एवास्मान् हन्यादिति शंका कुर्वन् प्रत्याह । मत्परांश्च केपि न हिंसंति
अतो युष्माकं मद्रमेवेति ५५ इति षष्ठस्कंधे टीकायां नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ दशमे केशवादिष्टदध्यङ्गस्थिजवज्रमृत् । इंद्रोऽयुध्यत वृत्रेण सासुरेण सति निर्जरः ॥ १ ॥ १२ (अंतः) मोदमा
न एव तन्मुखाद्धर्मं श्रोतुकामः प्रत्याचक्ष्णान्नवोवाच । अपीति द्वाभ्याम् । हेतुं दारकाः अपि किंसंस्थायां मृत्यो यो भिद्रोहो दुःखं तं न जानीय ३ आत्मा देहः । वयं जानीम एव किं तु श्रुति
भ्युरस्मन्मुखेन याचत इति चेत्तत्राह । याचमानाय विष्णवे पि दातुं कच्छत्सहेत ४ पुण्यश्लोकेरीडवानिकर्माणि येषाम् ५ याचको यद्वेदवर्हि न याचेत् । दाता ईश्वरो दानसमर्थश्चेत्तर्हि सोऽपि ने
ति नाह । अतो यथा तव संकटं वयं स्तार्थं परानजानीमः एवं प्रत्याचक्ष्णस्त्वमप्यस्मत्संकटं न जानासीति भावः ६

दध्यङ्गथर्वणस्त्वष्ट्रेवर्माभेद्यं मदात्मकम् ॥ विश्वरूपाय यत्प्रादात्त्वष्टाय त्वमधास्ततः ५३ युष्मभ्यं याचितोऽग्निर्म्याधर्मज्ञोऽगानि दास्यति ॥ ततस्तेरायु
धश्रेष्ठो विश्वकर्मविनिर्भितः ॥ येन वृत्रशिरोहर्ता मितेज उपबृंहितः ५४ तस्मिन् विनिहते यूयं तेजोस्त्रायुधसंपदः ॥ भूयः प्राप्स्यथ मद्रं वोनर्हिसंति च मत्परां
५५ ॥ इति श्रीभागवते म० षष्ठस्कंधे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ श्रीबादरायणिरुवाच ॥ इंद्रमेवं समादिश्य मगवान् विश्वमावनः ॥ पश्यतामनिमेषाणां तत्रैवांत
र्देहे हरिः १ तथा मियाचितो देवैर्ऋषिराथर्वणो महान् ॥ मोदमान उवाच चेदं प्रहसन्निवभारत २ अपि वृंदारका यूयं न जानीय शरीरिणाम् ॥ संस्थायां यस्त्वमि
द्रोहो दुःसहश्चेतनापहः ३ जिजीविषूणां जीवानां आत्मा प्रेष्ठ इहेप्सितः ॥ कच्छत्सहेत तं दातुं भिक्षमाणा य विष्णवे ४ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ कित्तु तदुत्स्य
जंबवन् पुंसां भूतानुकेपिनाम् ॥ भवद्विधानां महतां पुण्यश्लोकेऽयं कर्मणाम् ५ नूनं स्वार्थं परो लोको न वेद परमं कटम् ॥ यदि वेद न याचेत नेति नाहय दीश्वरः ६

अग्निनोर्जीविन्मुक्तत्वं गृह्णात् दध्यङ्गः श्रीनारायणकवचं ज्ञातवानसः त्वष्ट्रे प्रादात् त्वष्टा विश्वरूपाय यत् त्वं विश्वरूपात् धृतवानसि ५३ किंच सः दध्यङ्ग धर्मज्ञः भवति नो
चितः सन् स्वंगानि युष्मभ्यं दास्यति तदस्थिभिः विश्वकर्मविनिर्भितः आयुधश्रेष्ठो वज्रो मविष्यति ५४ येन वृत्रशिरः हरिष्यति ततः तेजोस्त्रायुधसंपदः भूयः प्राप्स्यथ मद्रं
वोनर्हिसंति अतो वः मद्रमेवास्तु ५५ ॥ ॥ इति षष्ठस्कंधः ॥ ९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं इंद्रं समादिश्य मगवान् अंतर्दधे १ तथा देवैर्वाचितः दधीचिः धर्मं श्रोतु
कामः प्रत्याचक्ष्णान्नवोवाच २ हेतुं दारकाः पुंरारिणाम् मृदुःखं न जानीय ३ वेदिना देहः अतोऽपि किं अतः सिद्धमाणा योऽपि विष्णवे इंद्रं देहि दातुं कः कच्छत्सहेत
॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ कित्तु तदुत्स्य जंबवन् पुंसां भूतानुकेपिनाम् ५ नूनं स्वार्थं परो लोको न वेद परमं कटम् ॥ यदि वेद न याचेत् ६

॥ अथ भूतदयसासोच्यः ॥ १ ॥ एषोहं मांमर्त्यतत्पक्षा यतिजात्मानदेह ॥ अभ्रवेणमात्मना देहेन हेनायाः देवाः (स स्वावरेहसादिभिरभिशील्यः । तद्वेद्ययापरोपकारित्वात्स्वना-
 त्माभिरोपकारकः) ॥ ८ ॥ आत्मास्वर्गं भूतानांशोच्येन शोचति इषेण दृष्यति तस्य (भूतदयसासोच्यः) शोचन्मृतावानेकव्ययइत्यर्थः १ पारक्यैः श्रुतमन्त्रविमर्शैः कर्तव्यं
 आत्मसंप्रयोगमन्त्रैः । स्ववित्तं ज्ञातयःपुत्रादयः विग्रहोदेहस्तेनोपकुर्यादिति यत् १० कृतंभवसितं निश्चयोयेन । आत्मानंनेत्रजंसन्नयनएकीकुर्वन्तनुंजहौ ११ (जसाहंविषादि-
 त्तःप्राणाः) यत्तज्ज्ञादयोयेन तत्त्वं पश्यतीति तथा । अस्ताविमतरनिर्बन्धनानिबन्ध १२ अर्थेद्रः अशोभतेत्युत्तरेषाम्बयः । मुनेः शुक्तिभिरास्थिभिः निर्मितं । उत्तिक्तकजितः । मु-
 नेः शक्तिभिरिति वापाठः ॥ १३ (गलेन्द्रस्योपरिशुभे) १४ असुरानीकानायूपयैः पर्यस्तं परितुतं (वृत्रंछेत्तुं अभ्यद्रवत् अभिजगामभंतकंहंतुंमृत्युंजयइव) १५ रणःसंग्रामः ॥
 यमेचतुर्थे तत्र त्रेतायुगस्यमुखेज्ज्वरं १६ (पितृभिर्धृष्टिभिश्च । एतैःस्वयाश्रियाच रोचमानं मरुत्पतिं देवराजं शक्रंष्टुष्टा) नामृष्यन् नासहतेत्युत्तरेषाम्बयः १७ १८ १९ २०

॥ ऋषिरुवाच ॥ धर्मैवःश्रोतुकामेनयूयंमंप्रत्युदाहृताः ॥ एषवःप्रियमात्मानंत्यजंतुंसंत्यजाम्यहम् ७ योऽभ्रवेणमात्मनानाथानधर्मनयशःपुमान् ॥ ईहेत-
 भूतदयसासोच्यःस्थावरैरपि ८ एतावानव्ययोधर्मःपुण्यश्लोकैरुपासितः ॥ योभूतशोकहर्षाम्यामात्माशोचतिदृष्यति ९ अहोदन्यमहोकष्टं
 पारक्यैःक्षणमंशुरैः ॥ यन्नोपकुर्यादस्वार्थैर्भर्त्यःस्वज्ञातिविग्रहैः १० ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ एवंकृतव्यवसितोदध्यङ्गाथर्वणस्तनुम् ॥ परेममवातिब्रह्म
 ण्यात्मानंसन्नयनजहौ ११ यताक्षसुमनोबुद्धिस्तत्त्वदृक्त्वस्तबन्धनः ॥ आस्थितःपरमयोगंनदेहंषुषुधेतम् १२ अर्थेद्रोवन्नमुद्यम्यनिर्मितंविश्वकर्मणा ॥
 मुनेःशुक्तिभिरुत्सिक्तोभगवतेजसान्वितः १३ वृतोदेवगणैःसर्वैर्मर्जैर्द्रोपर्यशोभत ॥ स्तूयमानोमुनिमणैस्त्रैलोक्यहर्षयान्वित १४ वृत्रमभ्यद्रवच्छेतुमसुरानी-
 कयूथपैः ॥ पर्यस्तमोजसाराजनकुद्रोरुद्रइवांतकम् १५ ततःसुराणामसुरैरणःपरमदारुणः ॥ त्रेतामुखेनर्मदायामभवत्प्रथमेयुगे १६ रुद्रैर्वसुभिरादित्यै-
 रश्विम्यापितृवह्निभिः ॥ मरुद्भिर्ऋभुभिःसाध्वैर्विश्वेदेवैर्मरुत्पतिम् १७ दृष्ट्वावज्रधरंशक्रंरोचमानःस्वयाश्रिया ॥ नामृष्यन्नसुराराजनमृधेवृत्रपुरःसराः १८ नमु-
 चिःशंबरोऽनर्वादिमूर्धाऋषभोऽंबरः ॥ हयग्रीवःशंकुशिराविप्रचितिरयोमुखः १९ पुलोमावृषपर्वाचप्रहेतिर्हेतिरुत्कलः ॥ दंतयादानवायक्षारक्षांसिचसहस्रशः २०

इत्यादिश्रुत्वादधीचिरुवाच हेदेवाः धर्मैश्रोतुकामेत्स्वयायूयंप्रत्युदाहृताः अथापिमांस्वच्छायांतदेहंत्यजामि गृहताम् ७ हेदेवाः यः अभ्रवेणदेहेन धर्मयशश्चभूतदयसा-
 नसंपादयेत् सः सर्वैः शोच्यः ८ १ १० ॥ ॥ एवमुक्त्वाअथर्वणःपरेब्रह्मणिक्षेत्रज्ञंएकीकुर्वन्तनुंजहौ ११ १२ अथइन्द्रःतदस्थिभिः विश्वकर्मणानिर्मितं
 वज्रंउद्यम्यदेवैः वृतः गर्जद्रास्थितः मुनिग-
 रुद्रैः वसुभिः आदित्यैः आ-
 ंबरः हयग्रीवः शंकुशिरा-
 नयक्षारःसराः असुराः नासहंत १७ १८ ततः नमुचिः शंबरः अनर्वा दिमूर्धा ऋषभः
 देउत्कलः १९ २०

भा० प०

॥ २३ ॥

(कार्तस्वरपरिच्छदाः परिच्छदाः । अविमलमिति पूर्वस्यानुपमः । तत्र हेतु यद्यस्मात्स्वप्रेमादात् ॥ २१ ॥ असंज्ञाताः संज्ञापरहिताः ॥ २२ ॥ अतस्तीचपुर्वास्ताः कोट्युपपत्तिः । पुनरुपपत्तिः ।
वैद्योक्तोक्तकानुक्रमोक्तता । इत्यभारंभांश्चामित्यर्थः । ॥ २३ ॥ अनुपपत्तिर्देहकयंदास्यति । अतस्तीचपुर्वास्ताः कोट्युपपत्तिः । पुनरुपपत्तिः ।
२४ तामेवाह । नतइति । शस्त्राणामस्त्राणां शिखितं । तेरास्थिमिविष्वकमेणाविनिर्गुणं । सिद्धपथे जाकाशे २५ स्त्रीणाः अस्त्राणां शस्त्राणां च औघायेपाते गिरिगुणं । मेरुपथे च ।
त्यभ्यवर्षन् । तांश्च गिरिगुणीदान्) २६ तांश्च आयुधानि च संपुटान् । तेषां संपुटैः समूहैरस्त्राणां सततगुणान् स्वस्तिमतः सुखिनः वृथादिभिश्च अविज्ञतान् निजम्यदृष्टावृत्तीनां योपि
पाते तत्र सुधीताः २७ कृताः कृताः पुनः पुनः कृताः । तेषां संपुटैः समूहैरस्त्राणां सततगुणान् स्वस्तिमतः सुखिनः वृथादिभिश्च अविज्ञतान् निजम्यदृष्टावृत्तीनां योपि
युद्धे रथेषां । आतः परे रथे हातः सारो रथेषां । तेषां संपुटैः समूहैरस्त्राणां सततगुणान् स्वस्तिमतः सुखिनः वृथादिभिश्च अविज्ञतान् निजम्यदृष्टावृत्तीनां योपि
प्रधावतः पलायमानान् प्रेक्ष्य आदावेव तीव्रमभयेन पलायिते ममैव तद्वलं सैन्यं तच्च प्रेक्ष्य (यन्स्वीधीरो वृत्रपतवः) वक्ष्यमाणं बभावे ३० तदेव विशिनष्टि । कालोपपन्नामवसरोचितामन
स्विनां रुचिरां । हेमय हेमवर्षन् मेवाचं गृणुत ३१

सुमालिमालिप्रमुखाः कार्तस्वरपरिच्छदाः ॥ प्रतिषिद्धे द्रुसेनाग्रं प्रस्थीरपि पुरासदम् २१ अम्यद्वचनसंज्ञाताः सिंहनादेन दुर्मदाः । मदाभिः परिधैर्वागैः प्रासपु
द्रुत्तोमरैः २२ शूलैर्गणैश्चैस्त्रैः शतग्रीभिर्धुंदिभिः ॥ सर्वतोऽवाकिरंश्चैस्त्रैस्त्रैश्च विषुवर्षमान् २३ नते दृश्यंतं संचक्राः शरजालैः समंततः ॥ पुंस्वावुपुं
स्त्रपतितैर्ज्योतीषीवनमोचनैः २४ नते शस्त्रास्त्रवर्षाणां संपुटैः सुरसैनिकान् ॥ छिन्नासिद्धपथे देवैर्लघुहस्तैः सहस्रवा २५ अथ क्षीणास्त्रस्रस्रौघा गिरिगुणं
गडुमोपलैः ॥ अम्यवर्षन् सुरवलंचिच्छिदुस्तांश्च पूर्व २६ तान् सततान् स्वस्तिमतो निशम्य शस्त्रास्त्रपूमेरथ वृत्रनाथाः ॥ द्रुमेदं पद्मिर्विविधा द्रुमे रसैश्च
तांस्तत्र सुरिद्रसैनिकान् २७ सर्वे प्रयासा अमवन्मोघा कृताः कृता देवगणे बुद्धिः ॥ कृष्णानुकुलेषु यथामहं सुसुद्रेः प्रयुक्ता रुशतीरुक्त्वाचः २८ ते स्व
यासंवितयं निरीक्ष्य हरावमत्ता हतयुद्धदपीः ॥ पलायनाया विमुक्तैर्विमुक्त्यपतिमनस्ते दधुस्तसाराः २९ वृत्राः सुरास्ताननुमान्य नस्वीप्रधावतः प्रेक्ष्य
भाषन्त ॥ पलायितं प्रेक्ष्य बलं च भग्नं भयेन तीव्रेण विहस्य वीरः ३० कालोपपन्नां रुचिरां मनस्विनां सुनाचवाचं पुरुषप्रवीरः ॥ देवि प्रचितेन मुचे पुष्पे
ममयानवर्षन् शंबरमेशुष्वम् ३१

सुमालिमालिप्रमुखाः देवताः दानवाः यक्षाः रक्षांसि च द्रुसेनाग्रं प्रतिषिद्धा असंज्ञाताः संतः शस्त्रास्त्रैर्विषुवात् अवाकिन् २१ २२ २३ तदा शरजालैः छक्राः देवाः नास्त्रा
२४ २५ तदा शस्त्रास्त्रवर्षाणां संपुटैः सुरसैनिकान् २६ तदा देवताः विविधा
२७ २८ २९ ३० ३१

भा० ५०

॥ २४ ॥

(अमृतवते योद्धमभितः ।
अमृतस्पंदी अमृतस्त्रावीयः
याऽऽस्थितं आतृहणं विश्वरूपं
मद्रं जातं । दिष्ट्यव्ययमानंदा
दिष्ट्या १४ (विश्रम्यविश्वासं दत्त्वेत्
स्पृष्टवर्हि (अस्य संसर्गो माभूदिति वाहना
ति तेभूतनाथान् भैरवादनियक्ष्यामि । कथं

अदयाऽभिगृह्णादितः) सप्तधनुःप्रमाणं देव ११ सप्तोऽसप्तो वाहोयस्वतस्त्वेन प्रायुक्तं (सप्तधनुः)
सप्ततो वाहोयस्त्वेन सप्तधनुःप्रमाणं देव १२ सप्तधनुः हेतुर्देव । आहवकांस्त्रावीयः पुनः
१३ यो ब्रह्महा ब्राह्मणं हतवाच । विशेषतश्च गुरुं मम च आतृहणं समवानग्रतः समवस्थितः एतदिष्ट्या
१४ (शिला) तत्तुल्यं निर्देयं हतद्वयं अस्य तेन स्वया निमित्तभूतेन अद्य अचिरादेव आतृहणं नो हंस्वा एतच्च
१५ (स्वर्गकामो याज्ञिकः परोरिवेति वा १५ (स्वकर्मणा हेतुना लज्जादिभिरुत्सृष्टं राक्षसैश्च गह्वरीशोच्यं) तैस्त्वाम
१६ इति वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवन्निर्देहः १६ अन्येऽपि ये भजन्ता इह त्वात्वां नृणां समनु । महापुत्रताज्ञाः संतो वदिमहरं
१७ अंकुशं यन्मम भिक्षूलं तेन निर्भिन्नो गलोयेषांतिः १७

विलोक्य तं वज्रधरोत्यमर्षितः स्वशत्रवे भिद्रवते महादा ॥ चिक्षेपतामापतती सुदुःसहा जग्राहवामेन करेण लीलया ९ स इन्द्रशत्रुः कुपितो भृशं तयामहेन्द्रवाहं
दयोऽग्रविक्रमः ॥ जघान कुंभस्थल उन्नदन्मृधेतत्कर्म सर्वे समपूजयन् १० ऐरावतो वृत्रगदाभिष्टुष्टो विष्णुर्णितोऽद्रिः कुलिशाहतो यथा ॥ अपासराद्भिन्नमुखः स
हेन्द्रो मुंचन्नमृक् सप्तधनुर्धृशार्तः ११ न सन्नवाहाय विषण्णचेतसे प्रायुक्तभूयः सगदामहात्मा ॥ इन्द्रोऽमृतस्पंदिकराभिर्मशं वीतव्यथा क्षतवाहोऽवतस्थे १२ सतं
वृषेन्द्राहवकाम्ययारिपुं वज्रायुधं आतृहणं विलोक्य ॥ स्मरंश्च तत्कर्म नृशंसमहः शोकेन मोहेन जगाद दानवः १३ ॥ वृत्र उवाच ॥ दिष्ट्या मवान्मे समवस्थितो
रिपुर्यो ब्रह्महा गुरुहा आतृहा च ॥ दिष्ट्याऽनृणो व्याहमसत्तमत्वया भच्छूलनिर्भिन्नदृष्टद्विजितोऽचिरात् १४ योनोऽग्रजस्यात्मविदो द्विजाते गुरो रपापस्य च दीक्षित
स्य ॥ विश्रम्य स्वङ्गेन शिरांस्य तृश्वतपशोस्त्वा करुणः स्वर्गकामः १५ ह्रीं श्रीं देया कर्तिभिर्जुष्टं तत्त्वांस्वकर्मणा पुरुषादैश्च गह्वरीम् ॥ कच्छेण मच्छूलविभिन्न
देहमस्पृष्टवर्हि समदंति गृधाः १६ अन्ये नु ये त्वेह नृशंसमज्ञाय युयताज्ञाः प्रहरंति मम ॥ तैर्भूतनाथान्समणान्निशातत्रिश्चूलनिर्भिन्नगलेर्यजामि १७

तद्विलोक्य अमर्षितः इन्द्रः स्वशत्रवे गदां चिक्षेप तदा वृत्रः प्राप्तांगदां वामकरेण गृहीत्वा ९ तयैव ऐरावतगंडस्थले जघान तत्कर्म सर्वे समपूजयन् १० ऐरावतः वृत्रग
दाभिष्टुष्टः भिन्नमुखः सन् असृक् वमन् सप्तधनुःप्रमाणं देशमपासरत् ११ इन्द्रः अमृतस्त्राविहस्तेन तं अभिमर्श्य मत्तव्ययः सन् युद्धाय अवतस्थे १२ ऐराव
तमुंचन्नमृक् सप्तधनुर्धृशार्तः इन्द्रं दृष्ट्वा उवाच १३ हे इन्द्र त्वं ब्रह्महा गुरुहा आतृहा च अतः अद्य त्वां हत्वा अहं आतृकृणात्मुको भवामि १४ हे इन्द्र यः त्वं स्वर्गकामः स
जिज्ञासुराः नः सौम्यजस्य शिरांसि परोरिव स्वङ्गेन अवृभः १५ अतः ह्रीं श्रीं प्रादिभिः उज्जितं मच्छूलविभिन्नदेहं मदम्बदेहं त्वांगृधाः समदंति १६ अन्ये नु ये त्वेह नृशंसम
ज्ञाय युयताज्ञाः प्रहरंति मम ॥ तैर्भूतनाथान्समणान्निशातत्रिश्चूलनिर्भिन्नगलेर्यजामि १७

अथोममवादेहरेभोहं यद्विमवानेवममशिरो हताहरिष्पति तत्रतथासति अनुभो विमुक्तकर्मबंधः सन्भूतेभ्यो बलिदेहेनविधाय मनस्विनांपादरजः प्रपत्स्येधाराणाम् पदमाप्त्या
 नीत्यर्थः १८ जीवितादापित्युरवमममिममहत्याशयेनाह । सुरेभ्यो नहिमोपि नहिक्षिपसि । मदेव विफलंमविष्यतीतिसंशयंमाकर्षाः कृपणावर्यः प्रयोजनंयस्याः सायाच्याय
 निष्कलातयानस्यात् १९ अमोघत्वेहेतुंवदन् तंप्रोत्साहयतिनान्वति । (हरेर्विष्णोश्चतेजसा) तेजितस्तीक्ष्णीकृतः शत्रुंमंजहि त्रिष्णुनांयंत्रितः प्रेरितः । (यतोयत्रहरिस्ततस्तत्र
 व ।) २० हननेन मयपीडास्यादित्यापिमासंशयिष्ठाहत्याहअहमिति । संकर्षणोमत्पतियेयांसमाधियोगमाहतथातदीयचरणारविदेमनःसमाधायमुनेयोगिनोगतियाभिधत्स्यामि । त्व
 द्वजस्यरंहसालुलितश्चिनोप्राप्त्यपाशोविषयभोगलक्षणोयस्यअपविद्धलोकःत्यक्तहेहः २१ तर्हिभगवान्संकर्षणः स्वभूत्यायमहमेवस्वर्गादिसंपदोदास्यतीत्यपिमासंशयिष्ठाहत्याहपुंसांमि
 ति । स्वर्गमूयो रसातलेचयाः संपदस्ताः किलनिश्चितंनरातिनददाति अत्रहेतुः यदयाम्यःक्षेपादयोभवन्ति । (उद्रेकांगवः । आधिष्ठिता । मदुच्छ्वलता । व्यसनमासक्तिः ।
 संप्रयासोरक्षणदो) २२ तर्हिस्वभक्तस्यकिंविचिंतयत्राह । त्रैवर्गिकोधर्मार्थकामविषयोयआयासस्तस्यविधातंविधत्ते । ततआयासोपरमादनुमेयः । नस्वैश्वर्यादिना । (यः प्रसादोऽकिंच
 नेभ्योऽन्यैर्दुर्लभः ।) अतः सम्यग्भगवत्प्रसादाभावात्तवसंपदोयविष्यतीतिभावः २३ एवमिवायस्वाभिप्रायंनिवेद्यममवर्तप्रार्थयते अहमिति तवपादावेव एकंमूलमाश्रयोषेयां तेषांदा
 सानामनुदासः भूयोमवितास्मिभवेयं । असुपतेःप्राणनाथस्यतवगुणान्मममनः स्मरतु । वामपितानेवकीर्तयतु कायस्तवैव कर्मकरोतु २४ ननुकिंदास्येनतुभ्यमहाफलानिदास्यावितत्रा
 ह । (ननाकेति) । नाकपृष्ठंध्रुवपदं । ब्रह्मलोकादिकंच । हेसमंजस निखिलसौभाग्यनिधे त्वात्वाविरह्यपृथक्कृत्यनाकपृष्ठे नेच्छामि । (किंतुत्कामेवकांक्षे ।) २५
 अथोहरेमेकुलिशेनवीरहर्ताप्रमथ्यैवशिरोयदीह ॥ तन्नानृणोभूतबलिविधायमनस्विनांपादरजःप्रपत्स्ये १८ सुरेशकस्मान्नहिनोपिवज्रंपुरःस्थितेवैरिणिम
 द्यमोघम् ॥ मासंशयिष्ठानमदेववज्रस्यान्निष्फलंठपणार्थेवयाच्न । १९ नन्वेववज्रस्तवशकतेजसाहरेदधीचेस्तपसाचतेजितः ॥ तनैवशत्रुंजहिविष्णु
 यंत्रितोयतोहरिविजयःश्रीगुणास्ततः २० अहंसमाधायमनोयथाहसंकर्षणस्तच्चरणारविदे ॥ त्वद्वज्ररंहोलुलितग्राभ्यपाशोमर्तिमुनेर्याम्यपाविद्धलोकः २१
 पुंसांवल्लैकांतधियांस्वकानांयाःसंपदोदेविभूमौरसायाम् ॥ नरातियद्वषड्रेकआधिर्मदःकालिर्व्यसनंसंप्रयासः २२ त्रैवर्गिकायासविधातमस्मत्पतिर्वि
 धतेपुरुषस्यशक्र ॥ ततोनुभयोभगवत्प्रसादोदुर्लभोऽकिंचनगोचरोन्यैः २३ अहंहरेतवपादैकमूलदासानुदासोभवितास्मिभूयः ॥ मनःस्मरेतासुपते
 गुणांस्तेष्टुणीतवाक्कर्मकरोतुकायः २४ तसि १८गरमेष्टयनसार्वभौमनरसाधिपत्यम् ॥ नयोगसिद्धिरपुनर्भववासमंजसत्वाविरह्यकांक्षे २५
 अथहेइंद्रत्वंवज्रेण मेगिरःयदिहरिष्यसि २६
 जसादधीचेस्तपसाचतीक्ष्णीकृतः अ
 स्यामि २१ भगवति दत्ताचितान
 सोपरमाद्भगवत्प्रसादोनुमेयः २
 ईश्वरत्वां पृथक्कृत्यनाकपृष्ठा

भा. ५०

॥ २५ ॥

तदेवाह । अजातपक्षाः स्वगाः

कर्ममिर्वदं च कामादिमिविषण्मरं

२७ ॥ इति श्रीषष्ठस्कंधटीकायां पद

प्रलयोदके १ युगांतामिवत् कठोरानि

पर्वानियस्य तेन । उरगराजोवासुकिस्ते

६ (युयुत्सतां योऽकुचिच्छतां परोदेह आत्मार्ये

किंस्वेकत्रैव कदाचिदेवेत्यर्थः (यद्वा युयुत्सतां

सनातनं नित्यं (एकोनगवानेव सर्वकालं जयीत्यर्थः) ७

अजातपक्षा इव मातरं स्वगाः स्तन्यं यथा कृत्स्तराः सुचार्याः ॥ मियं प्रिये वन्युषितं विषण्णामभोरविदाक्षदिदृक्षते त्वाम् २६ ममोत्तमश्लोकजनेषु सख्यं संसारच
क्रैममत्-स्वकर्मभिः ॥ त्वन्मायया त्मात्मजदारगे हेष्वाप्तकचित्तस्य ननाथमूयात् २७ इति श्रीभागवते म० षष्ठस्कंधे एकदशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ कृपिरुवाच ॥
एवं जिहासुर्नृपदेहमजौष्ट्युं वरं विजयान्मन्यमानः ॥ शूलं मृगह्नाम्यपतत्सुरेन्द्रं यथा महापुरुषं वैटमोऽप्सु १ ततो युगांतामिव कठोरजिह्वाविध्यशूलं तरसा
ऽसुरेन्द्रः ॥ क्षिप्वा महेन्द्राय विनयवीरोहतोऽसिपापेति रुषजगाद २ स्व आपतत तद्विचलं शूलं क्वत्रिरीक्ष्य दुष्प्रेक्ष्यमजातविक्रमः ॥ वज्रेण वज्रीशतपर्वणाऽ
छिनदुजंचतस्योरमराजमोमम् ३ छिन्नैकब्राहुः पारिषेण इन्द्रं मंचह नौ तताड इन्द्रं द्रुमं च हस्ताभ्यां पतन्मघोनः ४ वृत्रस्य
कर्मातिमहादुतंतस्युरासुराश्चारणसिद्धसंघाः ॥ अपूजयत्तत्पुरुषं तसकटं निरीक्ष्य हाहेति च चुकुशुर्भृशम् ५ इन्द्रो न वचंजयेहे विलज्जितः ६ युयुत्सवस्तदादरितं
निषौपुनः ॥ तमाह वृत्रो ह्येव आतवज्जो ह्येव स्वशत्रुन विनादकालः ६ युयुत्सतां कुत्रचिदावतापि नाजयः सदैकत्र नैव परात्मनाम् ॥ विनैक्युत्पतिलय
स्थितीश्वरं सर्वज्ञमाद्यं पुरुषं सनातनम् ७

अजातपक्षाः स्वगाः यथा मातरं द्रष्टुं इच्छन्ति तथा हे हे मे मनः स्वद्रष्टुं इच्छति २६ आत्मात्मजदारगे हादिषु हेनाथ मेचित्तस्यासकिर्माभूयात् २७ इति षष्ठेऽध्यायः ॥ ११ ॥

॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ हेनृप एवं युदे देहं जिहासुः वृत्रः विजयात् मृत्युं वरमन्यमानः शूलं प्रगृह्य सुरेन्द्रं अम्यपतत् १ ततः युगांतामिवत् कठोरजिह्वां शूलं चामपित्वा

प्रापदत्तासि इत्युक्ता शूलं प्राक्षिपत् २ वज्रीशतं प्रेक्ष्य शूलं तदुजच वज्रेण अछिन्नत् ३ तदा छिन्नैकब्राहुः वृत्रः पारिषेण इन्द्रं मंचह नौ तताड तत इन्द्रं द्रुमं च हस्ताभ्यां पतन्मघोनः ४

वृत्रस्य कर्मातिमहादुतंतस्युरासुराश्चारणसिद्धसंघाः चुकुशुः ५ इन्द्रो न वचंजयेहे विलज्जितः ६ युयुत्सवस्तदादरितं निषौपुनः ॥ तमाह वृत्रो ह्येव आतवज्जो ह्येव स्वशत्रुन विनादकालः ६

युयुत्सतां कुत्रचिदावतापि नाजयः सदैकत्र नैव परात्मनाम् ॥ विनैक्युत्पतिलय स्थितीश्वरं सर्वज्ञमाद्यं पुरुषं सनातनम् ७

अरंभानं ईश्वरं विना अन्येषां युयुत्सतां सदाजयपराजयप्रमाणम् हे देवदेव तेषां पादाः लोभः स्वयं वशोऽस्मिन्नाः संसः चेष्टते ॥

॥ स्तन्यं पयः यथा वन्युषितं दूरदेशं गतं मियं कावेन विषण्णामियातया मेनस्तापत्रमपीदित्य

जनेषु मकेष्वेव मम सख्यं भूयात् । त्वन्मायया देहाविष्वाप्तकचित्तस्य भूयोपितेष्वाप्तकिर्माभूयात् ।

॥ स्वयमुत्साहितेन तु । महेन्द्रेण महायुदे वृत्रस्य वच ईर्षते ॥ १ ॥ (हेनृपजाजौ युदे) महापुरुषं श्रीविष्णुं अप्सु

अयित्वा २ तत् (शूलं) से आपतत आगच्छत् विचलत् परिभ्रमत् ग्रहश्च उल्काश्च ग्रहोल्कं तद्वत्पुः प्रेक्ष्य तं

किं पोलमति । अमरेणैवैरावतं च । (संरब्धः क्रुद्धः) ४ पुरुषतस्य इन्द्रस्य संकटं ५ पुनश्च वृत्रस्तमाह । देहे ईन्द्र

ति) । सदाजयो नैव किं तु कुत्रचित् जयः एकत्र कुत्रचित् कदाचित् नैव । यद्वा । कुत्रचिदपि युयुत्सतां सदाजयो नैव

सदा एकत्रैव एकस्मिन्नेव पक्षे जयोनो नास्ति किं तु कुत्रचित्) परोदेहः आत्मायेषां पराचीनात्मनां इति वा आद्यमनादि

अ०

॥ ११ ॥

॥ २५ ॥

आत्मनिर्वाणोऽहं लोकादिति स्यामि । यस्त्ववलोस्यताः स्वयंविद्वान्भूतः शर्वतिमेते । द्विजाः पश्यान्निवासाः । कलमतीतिकालो ममवान् इहजयादौकारणं ८ ओजसादि
 कर्मणः कर्मणोऽहं जयापयजयजहंसं अत्मानं देहं हेतुं मन्यते । (ओजः इन्द्रियकलं सहः मनोबलं) ९ १० पुरुषास्त्वयं कर्मणः पुरुषादितं प्राणीति युक्तं तत्राह । पुरुषादिति स्वयं
 कर्म । आत्माऽहंकारः (अस्याविश्वस्य सृष्ट्या दौ न शकुंति) ११ ननु स्वकर्मद्वारा जीव एव सृष्ट्यादिहेतुरिति मीमांसकान्यते तत्राह । (अविद्वानिति ।) एवमविद्वान् अमीकमेवात्मा
 न ईश्वरं स्वतंत्रं मन्यते ननु पित्रादयः स्रष्टारोऽहं जयं व्याप्रादयस्तु हंतारस्त्वत्राह । भूतैरिति । स्वयं ईश्वरः १२ ननु त्वया पराजितस्य मजयादिशं केवनास्ति किमिति मां बलात् युदेव
 तं यसितत्राह आयुरिति । तत्काले जयादिकाले । विपर्यया अकीर्त्यादयः १३ यस्मादेवं सर्वमीश्वराधीनं तस्यात्समः स्यात्तर्ह्यविषादहीनो भवेत् १४ । समदृष्टावुपायमाह । सत्त्वमिति
 हर्षादिभिर्न बध्यते १५ हर्षविषादनिवृत्त्यै तवाहमेव मरु रित्याह । पश्येति । घटमानां पुष्पं भुजं भवस्य । १६ । अनियतस्त्वं सूत्ररूपकेणोपसंहरति । (प्राणेति) प्राण एव ग्लहः पणोयस्ति
 न् । इष्व एव अस्माः पाशकायत्र । वाहनान्येव इतस्तत्तत्त्वात्ममानाभिः आत्मनानि फलकायस्तिम् । १७ । मतालीकं निष्कपटं (वृत्रस्य वचः अपूजयत्समाजयामास) १८

लोकाः सपालायस्य मे श्वसंति विवशावशे ॥ द्विजा इव शिवा बद्धाः सकल इह कर्मणम् ८ ओजः सहो बलं प्राणममृतं मृत्युमेव च ॥ तमज्ञायज नो हेतुमात्मानं म
 न्यते जडम् ९ यथादारुमयी नारी यथा यंत्रमयी मृगः ॥ एवं भूतानि मध्वन्नीशतंत्राणि विद्विभोः १० पुरुषः प्रकृतिर्व्यक्तमात्मा भूतैर्द्रियाशयाः ॥ शकुवंत्य
 स्य सर्गादौ न विनायदनुग्रहात् ११ अविद्वानेव मात्मानं मन्यते नीशमीश्वरम् ॥ भूतैः मृजति भूतानि ग्रसते तानि तैः स्वयम् १२ आयुः श्रीः कीर्तिरैश्वर्यमा
 शिषः पुरुषस्य याः ॥ मवंत्येव हितकाले यथानिच्छोर्विपर्ययाः १३ तस्मादकीर्तियज्ञसोर्जयापजययोरपि ॥ समः स्यात्सुखदुःखान्यामृत्युजीवितयोस्त
 था १४ सत्त्वं रजस्तम इति प्रकृतेर्नात्मनो गुणाः ॥ तत्र साक्षिणमप्यन्यो वेद स न बध्यते १५ पश्यमानिर्जितं शक्रवृक्षायुधभुजं मृचे ॥ घटमानं यथाशक्ति
 तव प्राणजिहीर्षया १६ प्राणग्लहोयं समर इष्वसो वाहनासनः ॥ तत्र न ज्ञायते मुष्यजयो मुष्यपराजयः १७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इंद्रो वृत्रवचः श्रुत्वा गतालीक
 मपूजयत् ॥ गृहीतवज्रः प्रहसंस्तमाह गतासि १८

सः कालः जयादौ कारणं तं कालं अज्ञाय जया

स्याविश्वस्य सर्गादौ न शकुवंति ११

त्यादयो भवंति १३ तस्मात् ज

अयं प्राणपणः समरः अत्र अमुष्य

१ हेमचन्द्र यथादारुमयी स्त्री एवं भूतानि ईशतंत्राणि विद्वि १० किंच पुरुषप्रकृत्यादयः यदनुग्रहादिना अ
 हं स्वतंत्रं मन्यते १२ किंच ईश्वरः भूतैः भूतानि सृजते तैर्ग्रसते च किंच जयादिकाले पुरुषस्य आयुः श्रीकी

र्ममता स्यात् १४ १५ हे शक्रमृचे निर्जितमपि तव प्राणजिहीर्षया घटमानं मां पश्य १६ हे इंद्र

॥ हे राजन् इंद्रः वृत्रवचः श्रुत्वा निष्कपटं तं संपूज्य ततः गृहीतवज्रः सन्तं आह १८

भा० ५०

॥ २६ ॥

भक्तः (सर्वात्मना जगदीश्वरं) सेवि-
किय २२ युधासंश्रामाणां पती मु-
स्ताभ्यां । रक्तं स्रवती तितया । गो-
भिः स्रसन्नैव चालयन् (अतिमात्र महाका-
नारायणेन सन्नद्धो दंशितः । योगबलेन मा-
तरगतिकृपे संवत्सरे योऽहर्गणः षष्ट्युत्तरशतत्रयं

॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ अहो दानवसिद्धोऽसि यस्य तमपरीदृशी ॥ भक्तः सर्वात्मनात्मानं सुहृदं जगदीश्वरम् १९ भवान्तार्षिन्मायावैवैष्णवीं जनमोहिनीम् ॥
याद्विहायासुरं भावं महापुरुषतांगतः २० खल्विदं महादुःखं यद्रजः प्रकृतेस्तव ॥ वासुदेवे भगवति सत्त्वात्मानं दृढमातिः २१ यस्य भक्तिर्भगवति हरौ निःश्रे-
यसेश्वरे ॥ विक्रीडतोऽष्टतांभो धौ किं सुद्वैः खातकोदकैः २२ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ इति मुवाणा वन्यो न्यधर्मजिज्ञासयानृप ॥ युयुधाते महावीर्या वि-
द्रवृत्रौ युधापती २३ आविध्य परिघं वृत्रः कर्णाय समदिग्मः ॥ इंद्राय प्राहिणोद्धोरं वामहस्तेन मारिष २४ स तु वृत्रस्य परिघं करं च करभोषणम् ॥ चिच्छे-
दयुगपद्वो वज्रेण शतपर्वणा २५ दोर्म्यामुकृतमूलान्याभोरक्तस्रवोऽसुरः ॥ छिन्नपक्षो यया गोत्रं स्वाङ्गघोवज्रिणाहतः २६ कृत्वाऽधरां हनुं भूमौ दैव्यो दिव्युत-
रां हनुम् ॥ नभोगंभीरवक्त्रे गले लिहो लब्धजिह्वया २७ दंष्ट्राभिः कालकल्पाभिर्ग्रसन्निवजगन्नयम् ॥ अतिमात्र महाकाय आक्षिप तरसा गिरीन् २८ गिरिराट् पाद-
चारी वपद्रुचां निर्जरयन्मही ॥ जग्रास स समासाद्य वज्रिणं सहाहनम् २९ महाप्राणो महावीर्यो महासर्प इव द्विपम् ॥ वृत्रग्रस्तं तमालोक्य स प्रजापतयः सुराः ३० हन्त-
व्यमिति निर्विण्णाश्चक्रुः समहर्षयः ॥ निगीणोऽप्यसुरेन्द्रेण नमामारोदरं मतः ३१ महापुरुष स नन्दो योगमायाबलेन च ॥ भित्त्वा वज्रेण तत्कुक्षिं निष्कम्य बलमिदं
शुः ॥ उच्चकर्ता शिरः शत्रोर्गिरि शृंगमिवौजसा ३२ वज्रस्तुत त्वं शरमाशुवेगः कृतं त्वं मन्तात्परिवर्तमानः ॥ न्यपातय तावदहर्गणेन यो ज्योतिषामयने वात्र हत्ये ३३

अहो दानवसिद्धोऽसि त्वं हरिभक्तोऽसि १९ भवान् वैष्णवीं मायां अन्तर्णीय यतः पवंते भगवति भक्तिरस्ति २० २१ २२ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ एवं अन्योन्यं
मुवाणो इंद्रवृत्रौ युयुधाते २३ वृत्रः परिघेण इंद्रं अताडयत् २४ ततः इंद्रः तस्य परिघं वामकरं च चिच्छेद २५ त्रिषहस्तः वृत्रः अधरोद्धोद विरुत्वा भूमौ उत्तरोद्धोद दंष्ट्राभिः
जग्रास स समासाद्य वज्रिणं जिह्वया मृदात्वा अगिलत् २६ वृत्रग्रस्तं इंद्रं आलक्ष्य सर्वदेवाद्याः चुक्रुः ३० इंद्रः नारायणकवचेन सन्नद्धः नमामार-
ो ३१ किञ्च वज्रेण तत्कुक्षिं भित्त्वा निष्कम्य शत्रोः शिरः उच्चकर्त ३२ स्वजः परमवेगवान् सन् सर्पकोटं वृत्रशिरः न्यपातयत् ३३

अ०

॥ १२ ॥

॥ २६ ॥

भा. ५०

॥२७॥

दृष्टाकपिमिदं १० तथादेवादि-
मिद्यता ११ यक्षमयस्ताक्षयरो-
सहस्रः सहस्रवर्षाणि पुष्करनालस्य १२
भोजनइत्यर्थः । पाठांतरेन लब्धोय-
रनुभावः स्वर्गपालनसामर्थ्यस्यसः । तरे-
नीतः उपायेन प्रापितः । एवं व्याख्यायते । ननु-
त्वांमभिध्यामीतिबुद्धिः । ततोसौ ब्रह्मशापात्पतिष्य-
गरोऽमूदिति १६ ततश्चंद्रः स्वर्गमवः प्राप्तः । कथंभूतः ।
नाभ्यमुष । कुतः दिग्देवतयाप्राप्तुदीच्यादिशीस्थितया-
पादेमानससरसिस्थितयामंगया) १७

॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंसंचोदितोविप्रेर्मरुत्वानहनाद्रेडम् ॥ ब्रह्महत्याइतेतस्मिन्नाससादृष्टाकपिम् १० तयेंद्रःस्मासहतापंनिवृत्तेर्नानुमाविशत् ॥
ह्रीमंतवाच्यतांप्राप्तसुखयंत्यपिनोमुखाः ११ तांदर्शातुधावर्तीचांडालीमेवकपिणीम् ॥ जरयावेपमानांभौयक्षमयस्तामसृक्पटाम् १२ विकीर्यपालिता
नकेशांस्तिष्ठतिष्ठतिमाषिणीम् ॥ मीनमंध्यसुमंघेनकुर्वतीमार्गदूषणम् १३ नमोगतोदिशभर्वांसहस्राक्षोविशंपते ॥ प्रागुदीर्चादिशतूर्णप्रविष्टो-
पमानसम् १४ सत्रावसत्पुष्करनालतंतूनलब्धमोगोयद्दिहाग्निदूतः ॥ वर्षाणिसाहस्रमलक्षितोतभंसंचितयन्ब्रह्मवधादि मोक्षम् १५ तावन्निष्काकंदुषः
शासविद्यातपोयोगबलानुभावः ॥ ससंपदैश्वर्यमदाधुर्दिनीतस्तिरश्चांमतिभिद्रपत्न्या १६ ततोमतोब्रह्मनिरोपहृतक्रतुंभरध्याननिवारिताधः ॥ पा-
पस्तुदिग्देवतयाहतौजास्तंनाभ्यभूदवितंविष्णुपत्न्या १७

॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ इत्यंब्राह्मणाज्ञयारिपुं अहनत् तदैव ब्रह्महत्या इंद्रं अससार १० इंद्रः तांचांडालीमेव असृक्पटाम्मीनगंधाधवर्ती आलोक्य ब्रह्मांडंभित्त्वा
ममससरोवरंविष्टः ११ १२ १३ १४ तत्रपुष्करनालतंतु-
नि नीतः सन् ब्रह्मशापात् अजगरोभूत् १५ १७

मर्द्रनिवृत्तिर्नाविशत् । ननुचेर्यादिगुणयुक्तस्यकुतोऽनिवृत्तिस्तत्राह । ह्रीमंतंलज्जावर्तंवाच्यतां
स्वासवायुस्तत्स्वमंघेन १३ प्रागुदीर्चा (देशानी) दिशंमतःसन्तूर्णमानसंसरः (प्रविष्टः) १४

यत्तयस्मात्तद्वहल्लेवसन् अग्रिदूहश्चस्वयं । अग्रेश्चस्वदूतस्यहविर्भागान्नेतुः कलेभवेशांसंभवादलब्ध-
यस्मिन्नितिनाकंपुण्यलोकःतृतीयनाकंस्वर्गं । ननुमनुष्यस्य कुतः स्वर्गराज्यंतत्राह । विद्यापासनाद्यदादिभि-
त्वमप्रापिस्तत्राह । सनदुषः संपदैश्वर्याभ्यांभोगदस्तेर्नाधादुद्धिर्यस्यसः । इंद्रपत्न्याशच्यातिरश्चाग्निसर्पयोनि-
मुवाच इंद्रस्तद्वहं अतस्त्वेमामजेति तथाचावेदितदृतांतोतद्वहस्पतिस्तामुवाच । ब्राह्मणवाह्यशिबिकामारुह्यभागत-
यात्कोनदुषोऽगस्त्यादीन्शिबिकांवाहयामास । तदाचशीघ्रंसर्पसर्पेत्यगमस्यंपदापस्पर्शं तेनसर्पोभवेतिशप्तोमहासर्पोऽज-
प्राह्मणवाक्येनोपहृतः सन्क्रतुभरःसत्यपालकोहरिस्तस्यच्यानेननिवारितंअघंयेन । प्रागपितुपापोब्रह्मवधस्तमिदं
आश्रीरुद्रेण (हतोनाहतबलः । विष्णुपत्न्याकमलवासिन्त्यालक्ष्या) अवितरक्षितंसंतम् (विष्णुपत्येति

अ०

॥२३॥

॥२७॥

पुरुषस्य हरेराधमं यस्मिन् तेन १८ सर्वदेवमय आत्मा मूर्तिर्बस्यतस्मिन् वेदमयात्मनीतिवापाठः । ब्रह्मणादिभिर्विततेऽनुष्ठिते अश्वमेधे महेंद्रेण ज्यमाने पुरुषे साते १९ तत्र पुरुषवेवञ्च
न्यायनीतः मिः शेषनाशित इत्यर्थः २० अधिकृताय ज्ञायेत २१ पाठादि विधातुमाख्यानं स्तोति इदमिति । प्रक्षाल्यते अनेनेति प्रक्षालनं तीर्थपदस्यानुकीर्तनं यस्मिन् । (अतस्तीर्थेऽथो
धिकमेतत्) भक्तेरुच्छ्रयो यस्मिन् । भक्तजनानामनुवर्णनं यस्मिन् महेंद्रस्य मोक्षो यस्मिन् । मरुत्वतो विशेषेण जयो यत्र २२ इन्द्रियं तत्पाटवकरणं इन्द्रस्य संबंधीति वा । आयुर्पेयायुष्यम् २३
इति षष्ठस्कंधे टीकायां प्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ वृत्रस्य ज्ञानमस्त्यादिश्रुत्वा पृष्ठः परीक्षिता । हेतुमाह चतुर्भिस्तत्प्राग्जन्मचरितोक्तिभिः ॥ १ ॥ चतुर्दशे तु सहस्राक्षं चतुर्लक्षमुत्तेष्टे । चित्रकेतो
रतिस्त्रिंहादतिशोको निरूप्यते ॥ २ ॥ रजस्तमश्च स्वभावो यस्य १ २ भक्तेर्दुर्लभत्वं प्रपंचयति त्रिभिः । रजोभिरिति पार्थिवैरजोभिः परमाणुभिः समसंख्याता अनंता इत्यर्थः । जंतवो
जीवाः तेषां मध्ये ये केचन कतिपये श्रेयो धर्ममर्हं ते कुर्वन्ति ३ मुच्येत गृहादिसंगाद्विमुच्येत सिध्यति तत्त्वज्ञानाति ४ ५ ६ (अत्रास्माकमयं संशयोऽस्ति अतः श्रोतुं कौतूहलं वर्तते ।) नयेद्र
मिया कृष्णं शरणं गत इत्याह । यः पौरुषेणेति ७

तं ब्रह्मर्षयोभ्येत्यहयमेधेन भारत ॥ यथावदीक्ष्यां चक्रुः पुरुषाराधनेन ह १८ अथेज्यमाने पुरुषे सर्वदेवमयात्मानि ॥ अश्वमेधे महेंद्रेण वितते ब्रह्मणादिभिः १९
सवैत्वाश्रवधोभूयानपि पापचयानृप ॥ नीतस्तेनैव शून्यायनीहार इव भानुना २० सवाजिमेधेन यथोदितेन विज्ञायमानेन मरीचिभिः ॥ इष्ट्वा विधूतपापः
षण्पुराणभिर्द्रोमहानासविधूतपापः २१ इदं महाख्यानं मशेषपाप्मनां प्रक्षालनं तर्थापदानुकीर्तनम् ॥ भक्त्युच्छ्रयं भक्तजनानुवर्णनं महेंद्रमोक्षं विजयं मरुत्व
तः २२ पठेयुराख्यानाभिर्दसदाबुधाशृण्वंत्यथोपवर्णिष्वर्णोऽद्रियम् ॥ धन्यं यशस्यं निखिलाभमोचनं रिपुं जयं स्वस्त्ययनं तथा युषम् २३ इति श्रीभामवते
महा० षष्ठस्कंधे इन्द्रविजयो नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ परीक्षितुवाच ॥ ॥ रजस्तमः स्वभावस्य ब्रह्मन् वृत्रस्य पाप्मनः ॥ नारायणे भवति कथमासी
हृदामतिः १ देवानां शुद्धसत्त्वानामृषीणां चामलात्मनाम् ॥ भक्तिमुकुंदचरणेन प्रायेणोपजायते २ रजोभिः समसंख्याताः पार्थिवैरिह जंतवः ॥ तेषां ये केच
नेहंते श्रेयोवैमनुजादयः ३ प्रायो मुमुक्षवस्तेषां केचनैव द्विजोत्तम ॥ मुमुक्षूणां सहस्रेषु कश्चिन्मुच्येत सिध्यति ४ मुक्तानामपि सिद्धानां नारायणपरायणः ॥
सुदुर्लभः प्रज्ञां तात्मा कोटिष्वपि महामुने ५ वृत्रस्तु सकथं पापः सर्वलोकोपतापनः ॥ इत्थं हृदमतिः कृष्ण आसीत् संग्रामउल्का ६ अत्र नः संशयो भूयान् श्रोतुं
कौतूहलं प्रभो ॥ यः पौरुषेण समरे सहस्राक्षमतो ७

अथ ब्रह्मर्षयः तत्र प्रत्यङ्मद्राय दीक्षां दत्त्वा हयमेधे
स २१ इदं आख्यानं महेंद्रमोक्षं मरु-
त्वं भवति २२ २३ इति षष्ठेत्रयो-
कुंदचरणे भक्तिः प्रायः न जायते
पिकश्चित् नारायणपरः ५ ए

तत् मोचयामासुः १८ १९ २० सः मरीचिप्रभृतिभिः यथोदितवाजिमेधेन यज्ञपतिं इष्ट्वा विधूतपापः आ-
पालनं येषठेयुः पर्वणि पर्वणियेशृण्वन्ति तेषां धन्यं यशस्यं निखिलाभमोचनं रिपुं जयं स्वस्त्ययनं तथायु-
॥ हे ब्रह्मन् रजस्तमः स्वभावस्य पाप्मनः वृत्रस्य भगवति हृदामतिः कथं आसीत् १ देवादीनामपि मु-
केचन धर्मकुर्वन्ति तेषां मध्येपि केचन मुमुक्षवः तेष्वपि कश्चित् संग्राममुच्यते ३ ४ मुक्तानाम-
तु ६ अत्र नः संशयोऽस्ति तं छिंधि ७

८ यथायथावच्छृणु ९ १०

एवमिलिता इति भावः ११ तस्मै

शुभं किम् । प्रकृत्यधीनमेवाहिरा

“स्वाम्यमात्यो जनपदादुर्गद्विणेशः

मित्रं । कर्मसहायोऽमात्यः ददः सेना

पिराज्ञा (नृपेण आहिता आधिर्यासुताः)

सन्ति । तत्र प्रजाः कुर्यावलादयः श्रेण्यः समयाविशेषण

॥ सूत उवाच ॥ परीक्षितो थसंप्रश्रमगवात्रबादरायणिः ॥ निशम्य श्रद्धा नस्य प्रतिनंद्यवचोऽब्रवीत् ८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ शृणुष्व आवहितो राजन इति हासमिमं यथा ॥ श्रुतं द्वैपायनमुखात्नारदादेवलादपि ९ आसीद्राजा सार्वभौमः शूरसेनेषु वै नृप ॥ चित्रकेतुरिति ख्यातो यस्य आसीत् कामधुङ्गही १० तस्य भार्या सदस्त्राणां सदस्त्राणि दशा भवन् ॥ सातानि कश्चापि नृपो न लेभेता सुसंततिम् ११ रूपौदार्यवयोजन्मविद्यैश्वर्यश्रियादिभिः ॥ संपन्नस्य गुणैः सर्वैश्चैता वंध्यापतेरभूत् १२ न तस्य संपदः सर्वा महिष्योषामलोचनाः ॥ सार्वभौमस्य भूश्वेयमभवन् प्रीतिहेतवः १३ तस्यैकदा तु भवनमगिराभगवानृषिः ॥ लोका ननु चरन्नेतानुपागच्छद्यदृच्छया १४ तं पूजयित्वा विधिवत्प्रत्युत्थानार्हणादिभिः ॥ कृतातिथ्यमुपासीदत्सुखासीनं समाहितः १५ महर्षिस्तमुपासीनं प्र श्रयावनतं क्षितौ ॥ प्रतिपूज्य महाराज समाभाष्य देमब्रवीत् १६ ॥ ॥ अंगिरा उवाच ॥ अपितेऽनामयं स्वस्ति प्रकृतीनां तथात्मनः ॥ यथा प्रकृ तिभिर्गुप्तः पुमात्राजा च सप्तभिः १७ आत्मानं प्रकृतिष्वद्वानिधाय श्रेय आमुयात् ॥ राज्ञा तथा प्रकृतयो नरदेवा हिताधयः १८ अपि दाराः प्रजामात्याभृत्याः श्रेण्यो थमंत्रिणः ॥ पौराजानपदामूपा आत्मजा वशवर्तिनः १९

८ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ हेराजन् त्वं व्यास नारद देवल मुखात् श्रुतं इति हासं शृणु ९ शूरसेनेषु देशेषु कश्चिच्छूरः चित्रकेतुसंज्ञकः सार्वभौमो राजासीत् १० तस्यैक कोटिभार्याः आसन् तामु सः संततिं न लेभे ११ सर्वास्ता वंध्या एव दैवयोगेन मिलिताः तस्य रूपादिभिः संपन्नस्यापि वंध्यापतेः श्रिताभूत् १२ तस्य सर्वाः संपदः प्रीतिहेतवः वामवन् १३ एकदा तस्य गृहे अंगिरा नाम ऋषिः आगमत् १४ तं राजा पूजयामास १५ तदा अंगिरा उवाच १६ हेराजन् ते स्वास्तिकं प्रजाः धर्मेण पालयन्तं त्वां चिंताग्रस्तं लक्षये १७ १८ १९

वयं संतानाहंमपि पुत्रोत्पादनसमर्थोऽपि तासु संततिं न लेभे । सर्वास्ता (आश्चर्यकरेण) दैवयोगेन वंध्या

मुपविवेश । समाहितः संयतः १५ १६ अपि किं अनामयमारोग्यम् । तथात्मनस्तत्प्रकृतीनां स्वास्ति

प्रकृतिभिः पुमान्जीवो नित्यं गुप्तो भवति । न तु तद्व्यतिरेकेण क्षणमपि तिष्ठति । तयाराजापि सप्तभिः

तयोमताः” इत्युक्तलक्षणाभिर्नित्यं गुप्तः सन् श्रेय आमुयादित्युतरेणान्वयः । तत्र स्वामीगुरुः स्वयंवा (मंत्रसहायो

प्राश्नान्निधाय तदनुवर्तनं कृत्वा श्रेयोराज्यं सुखं प्राप्नुयात् । प्रकृतीनां च सुखं राजाधीनमेवेत्याह । हेनरदैवतया प्रकृतयो

क्षिपाः धनैः समृद्धा भवंतीत्यर्थः । पाठांतरे आसमंततो हताधयो निरस्तमनो दुःखा भवन्ति १८ अपि किं वशवर्तिनः

वर्तमानावगिकप्रभृतयः । पौराः पुरवासिनः । जानपदास्तत्तद्देशाधिकारिणः १९

तव मनः स्ववशेवानवेत्यर्थात्पृच्छति । यस्यात्मा मवः अनुवक्षः अनुवर्ती आधीनः स्यात् तस्य सर्वे इमे दारादयो वशमाभवांत । किंच लोकाश्च तस्य बलियच्छांति २० आत्मनो भवत आत्मा
अंतःकरणं प्रीयते न तु प्यति तत्किं परतो वा स्वतो वा अलब्धकामं त्वालस्ये (तत्र लिम् । चितयेति) २१ विदुषा सर्वज्ञेनापि २२ अलब्धकामत्वं कथयन् पृच्छयाचते भगवन्निति चतुर्भिः २३ २४
अप्रजमपुत्रम् । सुतृडभ्यामन्नपानकामम् अपरे स्रक्चंदनादयो यथानुसूयन्ति २५ पूर्वैः पित्रादिभिः सह गतं प्राप्तं तमः नरकं प्रजयाययातरे मततया विधेहि २६ (त्वाष्ट्रं त्वष्ट्रदेवताकं) २७
राज्ञो महीषीणां मध्ये गुणैः श्रेष्ठा यज्ञोच्छिष्टं यज्ञशेषं २८ जन्मना हर्षमरणेन च शोकं प्रददातीति तथा । इति एवमुक्त्वा ययौ २९ ३० शूरसेनानाम्भीशस्य तेजसा वीर्येण योगर्भः सवत्स ३१
३२ जातकं जातकर्म ३३ अर्बुदं दशकोट्यः । वेदे तु कोटिरेवार्बुदम् । नियुतं च प्रयुक्तं चार्बुदं चेति प्रयुतानंतरं निर्देशात् ३४ धन्यं धनकरम् आयुष्यं आयुष्करं महामनाः अत्युदारः ३५
यस्यात्मानुवशश्चेत्स्यात्सर्वे तद्दशगा इमे ॥ लोकाः सपालायच्छंति सर्वे बलिमतं द्रिताः २० आत्मनः प्रीयते नात्मा परतः स्वत एव वा ॥ लक्ष्येऽलब्धकामं त्वां चिं
तया शबलं मुखम् २१ एवं विकल्पितो राजन् विदुषामुनिनापि सः ॥ प्रश्रया वनतोभ्याह प्रजाकामस्ततो मुनिम् २२ ॥ चित्रकेतुर्वाच ॥ भगवन् किं न विदि
तं तपो ज्ञान समाधिभिः ॥ योगिनां ध्वस्तपापानां बहिरंतः शरीरेषु २३ तथापि पृच्छतो ब्रूयाद्ब्रह्मनात्मनि चिंतितम् ॥ भवतो विदुषश्चापि चोदितस्त्वदनुज्ञ
या २४ लोकपालैरपि प्रार्थ्याः साम्राज्यैश्चर्यसंपदः ॥ न नंदयंत्यप्रजं मां शुतृद्रामामेवापरे २५ ततः पाहिमहाभाग पूर्वैः सह गतं तमः ॥ यथातरे मदुस्तारं प्रज
यात द्विधेहि नः २६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यर्थितः स भगवान् कपालुर्ब्रह्मणः सुतः ॥ श्रपयित्वा चरुं त्वाष्ट्रं त्वष्टारमयजद्विजः २७ ज्येष्ठा श्रेष्ठा च याराज्ञो म
हीषीणां च भारत ॥ नाम्ना कृतद्युतिस्तस्यै यज्ञोच्छिष्टमदाद्विजः २८ अथाह नृपतिं राजन् भवितैकस्तवात्मजः ॥ हर्षशोकप्रदस्तुभ्यमिति ब्रह्मसुतो ययौ २९
सापितृप्राशनादेव चित्रकेतो रधारयत् ॥ गर्भकृतद्युतिर्देवी कृतिका ग्रेरिवात्मजम् ३० तस्या अनुदिनं गर्भः शुक्लपक्ष इवोडुपः ॥ ववृषे शूरसेने शतेजसा
शनकैर्तप ३१ अथ काल उपवृत्ते कुमारः समजायत ॥ जनयन् शूरसेनानां शृण्वतां परमां मुदम् ३२ हृष्टो राजा कुमारस्य स्नातः शुचिरलंकृतः ॥ वाचयित्वाऽ
शिषो विप्रैश्चारयामास जातकम् ३३ तेभ्यो हिरण्यं रजतं वासां स्याभरणानि च ॥ ग्रामान् हयान् गजान् प्रादाद्धेनूनां मुदानीपद् ३४ ववर्ष काममन्येषां
पर्जन्य इव देहिनाम् ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यं कुमार रयमहामनाः ३५

२० २१ २२ ॥ ॥ चित्रकेतुर्वाच ॥ ॥ हे भगवन् तव किमपि अविदितं न तथापि वक्ष्ये २३ २४ लोकपालैः प्रार्थ्याः संपदः संति तथापि अप्रजं मां न नं
दयन्ति २५ अतः पित्रादिभिः सह प्राप्तं नरकं यथा प्रजयातरे मततया विधेहि २६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ एवं राजा प्रार्थितः अंगिराः त्वाष्ट्रं चरुं श्रपयित्वा त्वष्टारं अ
यजत् २७ ततः सर्वस्त्रीणां मध्ये ज्येष्ठा या कृतद्युतिः तस्यै यज्ञोच्छिष्टं चरुं अदात् २८ आह च हे राजन् तव हर्षशोकप्रदः एकः पुत्रो भविष्यति इत्युक्त्वा सः ययौ २९ सा च हृष्टा
शनात् चित्रकेतोः गर्भं अधारयत् ३० अथ काले कुमारः अजायत ३१ ३२ तदा हृष्टो राजा विप्रैः जातकं कारयित्वा ३३ तेभ्यः हिरण्यं ग्रामान् हयान् गजान्
धेनूनां मुदानीपद् ३४ अन्वहं मातापित्रोः स्नेहः पुत्रे अवर्द्धत ३५ .

३६ । मोहस्यसमुद्रवोयस्मिन् प्रजाकामज्जो ज्वरस्तापः ३७ दारइत्येकवचनमार्थ ३८ आनपत्येन अपुत्रत्वनिमित्तेन ३९ नगृहेसंमता बहुमतातां । यद्वा मृहादाराः दारेष्वपि गृहा इत्य-
मरः नमार्थेति संमतामित्यर्थः । ४० (स्वामिनः परिचर्यया अभीक्ष्णं लब्धमानानां दासीनां कोनामसंतापः अतो वयं न केवलं दास्यः किंतु) दास्याः दासी यथा तथा दुर्भगाः ४१ न संमता वृ-
त्तिर्जीवनं यासां ४२ मतिर्विवेको यामांताः । गरं विपं । दुर्भगाः विद्वेषेण नष्टा असहमानाः ४३ । ४४ धार्त्रोस्तनदायिनी ४५ उद्रतेतारके कनीनिके ययोस्ते लोचने यस्य तम् ४६ । ४७ वि-
भ्रष्टाः शिरोरुहा जंवरं च यस्याः सा ४८ ताश्च सपत्न्या वि ४९ अलक्षितः अंतको मृत्युहेतुर्यस्य तम् अनुगताः प्रकृतयो अमात्या दयो यस्य सोऽनुप्रकृतिः ५० ।

कृच्छ्रलब्धेथ राजपंस्तनयेनुदिनं पितुः ॥ यथानिःस्वस्य कृच्छ्रात्ते धने स्नेहो न्ववर्धत ३६ मातुस्त्वतितरां पुत्रे स्नेहो मोहसमुद्रवः ॥ कृतद्युतेः सपत्नीनां
प्रजाकामो ज्वरो भवत् ३७ चित्रके तोरति प्रीतिर्यथादारे प्रजावति ॥ न तथाऽन्येषु संजज्ञे वालं लालयतोऽन्वहम् ३८ ताः पर्यतप्यता आत्मानं गर्हयंत्योऽभ्यमू-
यया ॥ आनपत्येन दुःखेन राज्ञोऽनादरणेन च ३९ धिगप्रजां स्त्रियं पापां पत्युश्चागृहसंमताम् ॥ सुप्रजाभिः सपत्नीभिर्दासीभिवतिरस्कृताम् ४० दासीनां
कोनुसंतापः स्वामिनः परिचर्यया ॥ अभीक्ष्णं लब्धमानानां दास्या दासीव दुर्भगाः ४१ एवं संहृत्य मानानां सपत्न्याः पुत्रसंपदा ॥ राज्ञोऽसंमतवृत्तीनां विद्वे-
षो बलवानभूत् ४२ विद्वेषेन प्रमतयः स्त्रियो दारुणचेतसः ॥ गरंददुःकुमाराय दुर्भगां नृपतिं प्राति ४३ कृतद्युतिरजानंती सपत्नीनामवमहत् । सुप्तएवेति सं-
चित्य निरीक्ष्य व्यचरद्गृहे ४४ शयानं सुचिरं बालमुपधार्य मनीषिणी ॥ पुत्रमानयमेभद्रे इति धात्रीमचोदयत् ४५ सा शयानमुपव्रज्य दृष्ट्वा चोत्तारलोचनम् ॥ प्रा-
णैर्द्रियात्मभिस्त्यक्तं हतास्मीत्यपतद्भुवि ४६ तस्यास्तदाकर्ण्य भृशतुरं स्वरं घंट्याः कराभ्यामुरदच्चक्रेऽपि ॥ प्रविश्य राज्ञी त्वरयाऽऽत्मजातिकं ददर्श वालं सहसा
घृतं सुतम् ४७ पपात भूमौ परिवृद्धया शुचामोहविभ्रष्टशिरोरुहां वरा ॥ ततो नृपांतः पुरवर्तिनो जनानराश्च नार्यश्च निशम्य रोदनम् ४८ आगत्य तुल्य-
व्यसनाः सुदुःखितास्ताश्च व्यलीकं रुरुदुःकृता गतः ॥ श्रुत्वा मृतं पुत्रमलक्षितांतं कंविनप्रदृष्टिः प्रपतन् स्खलन्पाथे ४९ स्नेहानुबंधै धितया शुचाभूशं विभू-
छितोऽनुप्रकृतिर्द्विजैर्वृतः ॥ पपात बालस्य सपादमूले मृतस्य विस्त्रस्ता शिरोरुहां वरः ५०

३६ अन्यस्त्राणां प्रजाकामज्वरः अभवत् ३७ ताः आत्मानं गर्हयामासुः ३८ ३९ अहो अप्रजां स्त्रियं धिक् इत्यादि ४० ४१ एवं सपत्न्याः पुत्रसंपदा दृष्ट्यमानानां बलवा-
नू विद्वेषः अभूत् ४२ तेन नष्टमतयः दारुणचेतसः स्त्रियः कुमाराय गरंददुः ४३ सारुतद्युतिः सपत्नीनां कर्म अजानती बालः सुप्तएवेति चिंतयती गृहे व्यचरत् ४४ वालं बहुतका-
लं शयानं आलक्ष्य पुत्रमानयेति धात्रीं अचोदयत् ४५ सा शयानं बालकं उपव्रज्य तं मृतं दृष्ट्वा हतास्मीति उच्चैः शब्दं कृत्वा भुवि न्यपतत् ४६ तस्याः दीनं शब्दं श्रुत्वा राज्ञी त्वरया तदं-
तिकं आगत्य मृतं पुत्रं दृष्ट्वा भूमौ पपात मुमोह शुशोच ४७ ४८ ततः अंतःपुरवर्तिनः नराः नार्यश्च रुरुदुः सपत्न्यश्च व्यलीकं रुरुदुः नृपः पुत्रं मृतं श्रुत्वा पदे पदे प्रस्खलन् ४९ ५०

बाष्पकलाभिरश्रुर्बिंदुभिरुपरोधतः संवृतत्वेन निरुद्धः कंठो यस्य उरुशुचाऽर्पितं बहुशीकेन व्याप्तम् एकमेव संततिरूपम् । ५१ विलसंत्यः स्रजो येभ्यस्तान् केशान् । ५२ आत्ममृष्टेरपतिरूपम् अननुरूपं चेष्टमे । तदेवाह । न अहो परे वृद्धे जीवति अपरस्य बालस्य यामृतिस्तत् । तदा हि वृद्धस्य सृष्टिसामर्थ्याभावे बाले च मृते सति तव सृष्टिर्नष्टा स्यादित्यर्थः । ननु सांप्रतं स्वसृष्टेर्विपरीतोऽस्मीति चेत्तत्राह । विपर्ययः विपरीतोऽसि चेत्तर्हि त्वं प्राणिनां अतिदुःस्वकारित्वाद्ध्रुवः नित्यः परः शत्रुरसि न तु कृपालुरित्यर्थः ५३ ननु जीवकर्मनुसारेण जन्मादिकुर्वतो मम को पराधस्तत्राहनहीति पुत्रे जीवत्येष पिता म्रियते पितरि जीवत्येव पुत्रो जायते इति च क्रमो नास्ति कर्माधीनत्वादिति चेत्तर्हि स्वकर्मभिरेव तज्जन्मादिकमस्तु कित्वा कृत्यं । ननु मयेश्वरेण विना जडैः कर्मभिरिदं कथं सिध्येत् । भवतु नाम तथापि निजसर्गवृद्धये ते त्वया यः स्नेहपाशः कृतस्तमिमं स्वयमेव विवृथासि छिनत्सीत्यादिक्रोशाति । नह्येवं विधुः खंडश्चाकश्चिदपि पुत्रादिषु स्नेहं करिष्यतीति भावः ५४ (विचक्ष्व पश्य) अप्रजदुस्तरम् अप्रजाना दुस्तरं ध्वातंतमिह अंजोऽनायासेन तरेम । अकरुणेन सह ५५ अज्ञानया लुधा (व्याप्तस्त्वं मुंक्ष्व) ५६ तनुजहे पुत्रनाहं प्रथमं त्वत्पाश्वर्षमागता सती तव मुग्धास्मि तं वक्रं- (कमलं) ददृशे दृष्टवत्यस्मि । इदानीमपि गिरो न गृणोमि तर्हि किं अपुनरन्वयम् पुनरागमनं यथानभवति तथा परलोकं अघृणेन यमेन नीतः किं वागतोऽसि ५७ ५८ ५९

दीर्घं श्वसन् बाष्पकलोपरोधतो निरुद्धकंठो न शशाकभापितुम् ॥ पतिं निरीक्ष्यो रुशुचाऽर्पितं तदामृतं च बालं सुतमेकं संततिम् ॥ जनस्य राज्ञी प्रकृतेश्च हृदुजं सती दधाना विललापचित्रया ५१ स्तनद्वयं कुंकुमगंधमंडितं निर्विचती सां जनवाष्पविंदुभिः ॥ विकीर्य केशान् चिगलत्स्रजः सुतं शुशोच चित्रं कुररीव सुस्वरम् ५२ अहो विधातस्त्वमतीव बालिशो यस्त्वात्ममृष्ट्यप्रतिरूपमीहसे ॥ परे नु जीवत्यपरस्य यामृतिर्विपर्ययश्चेत्स्वमासि ध्रुवः परः ५३ नाहेकमश्चेदहमृत्युजन्मनोऽशरीरिणामस्तु तदात्मकर्मभिः ॥ यः स्नेहपाशो निजसर्गवृद्धये स्वयंकृतस्ते तमिमं विवृथासि ५४ त्वं तात नार्हसि च मां रूपणामनाथां त्यक्तुं विचक्षपि तरंतव शो कृतसम् ॥ अंजस्तरमेभवताऽप्रजदुस्तरं यध्वातंतं नयाह्यकरुणेन यमेन दूरम् ५५ उतिष्ठ तात त इमं शिशवो वयस्यास्त्वामाह्वयंति नृप नंदनं संविहर्तुम् ॥ सुप्तश्चिरं ज्ञानयाच भवान् परीतो भुंक्ष्वस्तनं पिव शुचो हरनः स्वकानाम् ५६ नाहंत नृजदृशे हतमंगला ते मुग्धास्मि तं मुदितवीक्षणमाननाजम् ॥ किं वागतोऽस्य पुनरन्वयमन्यलोकं नीतो घृणेन न गृणोमि कलागिरस्ते ५७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ विलपंत्यामृतं पुत्रमिति चित्रविलापनैः ॥ चित्रकेतुभृशंतो मुक्तकंठो रुरोदह ५८ तयोर्विलपतोऽसर्वे दंपत्योस्तदनुव्रताः ॥ रुदुःस्मनरानार्यः सर्वमासीदचेतनम् ५९

तत्रागत्य बालस्य पादमूले पातित्वा दीर्घं श्वसन् बाष्पकलया रुद्धकंठः भापितुं न शशाक ५१ ततः राज्ञी गुचाऽर्पितं पतिं मृतं पुत्रं च वीक्ष्य ५२ केशान् विकीर्य शुशोच आह्वय ५३ अहो विधातः त्वं अज्ञोऽसि यः आत्मा सृष्टेः अननुरूपं चेष्टसे वृद्धे जीवति सति बालस्य मृतिरिति किंच एवं सति तव सृष्टिः नष्टा स्यात् इत्यादि ५४ हेतातः रूपणामात्मकुं नार्हसि शो कृतमपितरं पश्य किंच अकरुणेन यमेन सह दूरं नयाहि ५५ हेतात उतिष्ठ इमे ते वयस्याः शिशवः त्वां कीडितुं आह्वयंति क्षुधातः त्वमेस्तनं पिव स्वकानां शुचः हर ५६ इदानीं ते कलाः गिरः न गृणोमि यतः यमेन त्वं दूरं नीतोऽसि इत्यादि ५७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ हे राजन् चित्रकेतुः मृतं पुत्रं वीक्ष्य ततः सन् रुरोद ५८ एवं दंपत्योः विलपतोऽसर्वे जनाः रुदुः ५९

५॥०५०

॥३०॥

कश्मलंशोकं प्राप्तमसर्वमनाथं ज्ञात्वा सनारदः नारदेन सह । ६० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पष्ठस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ततः पंचदशे चित्रकेतोः शोकापनोदनम् । कृतं तत्त्वोपदेशेन नारदेनांगिरस्युजा १ ॥ मृतकोपांतिज्ञवसमीपे (पतितं तौ मुनी ऊचतुः) १ त्वंचास्यस्यंघ्रनांकतमः सृष्टौ प्रजारूपायां । अयं पुत्रः अहं चास्यपितेति चेत्तत्राह तुः । पुरेति । ये पूर्वजन्मनि पित्रादिरूपेण संयुक्ता आसन् । त एव मरणेन वियुक्ताः संतो वर्तमानजन्मानि कदाचित्स्थेवान्यस्य वा कलत्रादयः शत्रुमित्रादयो वा भवंति अतो नायं नियम इति भावः २ तमे वाभिप्रायं प्रकटयतः यथेति । स्त्रोतसः प्रवाहस्य वेगेन यथाऽऽयांति वियुज्यंते संयांति संयुज्यंते तथा कालवेगेन देहिना जीवा अपि ३ तथाप्येतावंतं कालं मम पुत्रो नाभूत्तर्वाधं जातो मृत इति दुःखमिति चेत्तत्राह तुः । यथा धानासु वीजेषु धानाः बीजांतराणि भवंति कासु चित्कदाचित्प्रभवंति । नोत्पद्यंते । न इयं तिष्ठति । न तु मवंत्येव तिष्ठंत्येवेति वानियमः । एवमेव भूतानि पुत्रादिरूपाणि भूतेषु पित्रादिषु । अतो धानानां जन्यजनकत्वं अपि पितृपुत्रादिभावो नास्ति एवमत्रापीति न शोकः कार्य इति भावः ४ ईशमायया भिरितानमिव भवनमभवन् नवस्तुतः । तस्य च सर्वसाधारणत्वात् पुत्र एव शोचनीय इत्याह तुः । वयमिति । तुल्यकालावर्तमानकालीनाः जन्मनः प्राक् मृत्योः पश्चाच्च यथामसंति एवमधुनापि न संति । भो राजन्नायं तयो रसत्त्वात्स्वप्रवदित्यर्थः ५ असत्त्विकं प्रतीतिः कथं वाहमस्य जनक इत्याद्यभिमानस्तत्राह तुः भूतैरिति । ईश्वरेण मायया सृष्टत्वात् प्रतीतिनिमित्तमात्रत्वेनैव भूतानामयमभिमान इति भावः । नन्वीश्वरस्य सृष्ट्यादिभिः साध्यमस्ति चेत् अपूर्णकामता प्राप्ता । नास्ति चेत्कुतः प्रवृत्तिस्तत्राह तुः अनपेक्षोपि वालवल्लीलया करातीति ६ अयं च जन्मादिव्यवहारो देहानामेव न त्वात्मन इत्याह तुः । देहिनो देहेन पितुः शरीरेण देहान्मातुः शरीरात्पुत्रस्य देहोऽभिजायते । यथा बीजादेव बीजं जायते । देही तु शाश्वत एव । अर्थो भूम्यादिर्यथा तद्वत् । ननु नश्वरदेहप्रतियोगित्वाद्देह्यपि न शाश्वतः स्यात् तत्राह तुः । ७

एवं कश्मलमापन्नं नष्टसंज्ञमनायकम् ॥ ज्ञात्वा ऽंगिरानाममुनिराजगामसनारदः ६० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पष्ठस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ ऊचतुर्दशोपांतिपतितं मृतकोपमम् ॥ शोकाभिभूतं राजानं बोधयंतौ स दुर्किभिः १ कोयं स्यात्तव राजेन्द्र भवान्यमनुशोचति ॥ त्वंचास्य कतमः सृष्टौ पुरेदानीमतः परम् २ यथा प्रयाति संयांति स्त्रोतो वेगेन बालुकाः ॥ संयुज्यंते वियुज्यंते तथा कालेन देहिनः ३ यथा धानासु वीधाना भवंति न भवंति च ॥ एवं भूतेषु भूतानि चोदितानीशमायया ४ वयं च त्वंच ये च मे तुल्यकालाश्चराचराः ॥ जन्ममृत्योर्यथा पश्चात्प्राङ् नैव मधुनापि भो ५ भूतैर्भूतानि भूतेशः सृज्य वति हं त्यजः ॥ आत्मसृष्टैरस्वतंत्रैरनपेक्षोपि वालवत् ६ देहेन देहिनो राजन् देहादेहोऽभिजायते ॥ बीजादेव यथा बीजं देह्यर्थ इव शाश्वतः ७

एवं वर्तमानं ज्ञात्वा सनारदः अंगिराः आजगाम ६ इति पष्ठे चतुर्दशः ॥ १४ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ मृतबालकसमीपे शोकाभिभूतं पतितं राजानं बोधयंतौ नारदांगिरसौ ऊचतुः १ हे राजेन्द्र त्वं यं अनुशोचसि अयं ते कः अस्य पूर्वजन्मसुकतमः पितासि अयं मे पुत्रः अहमस्य पिता एवं नियमः २ कालत्रयेन यथा प्रवाहवेगेन बालुकाः संयुज्यंते वियुज्यंते तथा कालवेगेन जीवा अपि ३ यथा धानानां जन्यजनकत्वेऽपि पितृपुत्रभावो नास्ति एवं जीवस्यापि अतः शोको न कार्यः ४ किंच पुते वर्तमानकालीनाः चराचराः वयं च त्वंच इमे जन्मनः प्राक् मृत्योः पश्चाच्च यथामसंति तद्वदधुनापि ५ भगवान् भूतैः भूतानि लीलया सृजति अवाति हंति च ६ हे राजन् पितुर्देहेन पुत्रदेहः मातृदेहाज्जायते यथा बीजात् बीजं ७

अ०

॥१५॥

॥३०॥

देहदेहिनोरयंपरस्परप्रतियोगिविभागः पुराअनादिः अविवेककृतः अज्ञानकल्पितः जातिः सामान्यं व्यक्तिर्विशेषः तयोर्विभागोयथावस्तुनिसन्मात्रेकालितः । परस्परापेक्षसिद्धत्वेनानिरूप्यत्वात्तद्वत् ८ आधिनाशोकेनम्लानं वक्रं ९ १० उन्मत्तस्येकलिङ्गेषाते (ग्राम्यबुद्धीनाम विषयधियाम्) ११ १२ १३ १४ १५ ममप्रभूरक्षकौ बोधेसमर्थावितिवा । अतो युवाभ्यांज्ञानदीपः प्रवर्त्यताम् १६ १७ महापुरुषगोचरंहरिभक्तंत्वा १८ १९ तदैवयदापूर्वमागतोस्मि (परंतुअन्याभिनिवेशंअन्मात्रनिपुत्रेअत्यंतासक्तिं) २०

देहदेहिविभागोयमविवेककृतःपुरा ॥ जातिव्यक्तिविभागोयंयथावस्तुनिकल्पितः ८ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ एवमाश्वासितोराजाचित्रकेतुर्द्विजोक्तिभिः ॥ प्रमृज्यपाणिनावक्रमाविम्लानमभापत ९ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ ॥ कौयुवांज्ञानसंपन्नौमहिष्ठौचमहीयसाम् ॥ अवधूतेनवेषेणगूढाविहसमागतौ १० चरंतिह्यवनौकामं ब्राह्मणाभगवत्प्रियाः ॥ मादृशांग्राम्यबुद्धीनांबोधायोन्मत्तलिङ्गेनः ११ कुमारो नारदः क्रभुरंगिरादेकलोऽसितः ॥ अपांतरतमोव्यासोमार्कंडेयोथगौतमः १२ वसिष्ठोभगवान्नामः कपिलोवादरायणिः ॥ दुर्वासायाज्ञवल्क्यश्चजातूकर्ण्यस्तथासुणिः १३ रोमशश्च्यवनोदत्तआसुरिः सपतंजलिः ॥ ऋषिर्वेदशिरोबोधोमुनिः पंचशिरास्तथा १४ हिरण्यनाभः कौशल्यः श्रुतदेवः ऋतध्वजः ॥ एतेपरंचसिद्धेशाश्चरंतिज्ञानहेतवः १५ तस्माद्युवांग्राम्यपशोर्मममूढधियाप्रभू ॥ अंधेतमसिमग्रस्यज्ञानदीपउदीर्यताम् १६ ॥ अंगिराउवाच ॥ ॥ अहंतेपुत्रकामस्यपुत्रदोऽस्म्यंगिरानृप ॥ एषब्रह्मसुतः साक्षान्नारदोभगवानृषिः १७ इत्थंत्वांपुत्रशोकेनमग्नंतमसिदुस्तरे ॥ अतदर्हमनुस्मृत्यमहापुरुषगोचरम् १८ अनुग्रहायभवतः प्राप्त्वावावामिहप्रभो ॥ ब्रह्मण्योभगवद्भक्तोनावसीदतुमर्हति १९ तदैवतेपरंज्ञानंददामिदृढमागतः ॥ ज्ञात्वाऽन्याभिनिवेशंतेपुत्रमेवददावहम् २०

जीवस्तुशाश्वत एव अयंपितृपुत्रादिविभागः अविवेककृतोस्तिभूतः शोकेमाकुल इत्यादि ८ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंतैः आश्वासितोराजापणिनावक्रंविमृज्यउवाच ९ युवांज्ञानसंपन्नौ अवधूतवेषेणगूढौकौ १० भगवद्भक्ताः ब्राह्मणाः मादृशांज्ञानांबोधायभूमौचरंति ११ तेच कुमारः नारदः क्रभुः अगिराः देवलः असितः अपांतरतमः व्यासः मार्कंडेयः गौतमः वसिष्ठः परशुरामः कपिलः दुर्वासाः याज्ञवल्क्यः जातूकर्ण्यः आसुणिः रोमशः च्यवनः दत्तः आसुरिः पतंजलिः वेदशिराः बोधः पंचशिराः हिरण्यनाभः कौशल्यः ऋतदेवः ऋतध्वजः एते १२ १३ १४ १५ अन्येचेति युवयोः एवैवांतर्गतस्त्वमस्तिअतः ग्राम्यपशोःअंधेतमसिमग्रस्यमज्ञानदीपः उदीर्यताम् १६ ॥ ॥ अंगिराउवाच हेनृप पुत्रकामस्यते पुत्रदोयः स एवाहमंगिरास्मि अयंतु नारदः १७ पुत्रशोकेमग्नंत्वांज्ञात्वा १८ अनुग्रहाय अवांप्राप्तौ ब्रह्मण्यः भगवद्भक्तः दुःखंशानुनार्हति १९ किंच अहं पूर्वमेव ते ज्ञानोपदेशायप्राप्तः तदातुते अन्याभिनिवेशंज्ञात्वा पुत्रमेवाददाम् २०

रामः अर्थाः (विविधानि ऐश्वर्याणि संपदश्च) २१ चला अनित्याः किंचमहीति २२ हे शूरसेन इमे सर्वे पिशोकादिप्रदाः । किंच आगमापायित्वेन गंधर्वनगरतुल्याः गंधर्वनगरं ह्यकस्मादिवक्ताचि
दायातिचापयातिचेति प्रमिद्धं । तदेव मनित्यत्वं शोकादिहेतुत्वं चागमापायित्वं चोक्तं । मिथ्यात्वमप्याह । स्वप्नश्च माया च मनोरथश्च यथा । तद्वत् २३ मनोभवामनोमात्रविजृम्भिताः ।
अत्र हेतुः अर्थनतात्त्विकरवरूपेण विनैव दृश्यमानाः तत्कुतः यस्मात्क्षणान्तरे न दृश्यन्ते । तात्त्विकत्वे हि क्षणान्तरे बाधो न स्यात् । अतो मनोमात्रविजृम्भितत्वेन स्वप्नादिवन्मिथ्याभूता इ
त्यर्थः । नन्वेते पुण्यापुण्यकृता इति मीमांसकाः प्राहुस्तत्कुतो मनोभवत्वं तत्राह । कर्मभिः कर्मवासनाभिः अर्थान्ध्यायतः पुंसो मनस एव निमित्तात् कर्माण्यभवन् । पाटांतरे कर्म ईप्सितत
ममभिध्यायत इत्यर्थः । कर्मणोपि मनोभवत्वात् तत्साध्या अर्था अपि मनोभवा एवेति भावः २४ तदेवं मम तास्पदानां दुःखादिहेतुत्वमुक्तं । तत्र देहसंबंधो मूलमित्याह । अयं हीति । हीत्यव
धारणे । अयं द्रव्यज्ञानक्रियात्मकः अधिभूताभिर्देवाध्यात्मरूपो देह एव देहिनो देहो ह्यमिति मन्यमानस्य देहिनो जीवस्य विविधान् क्लेशान् संतापांश्च करोतीति तथा २५ स्वस्थेन अव्य
घ्रेण । गतितत्त्वं । ध्रुवोऽयमर्थ इति विश्रंभं विश्वासं प्रणयं वात्यज ततश्च उपशममाविश आश्रय २६ अगिरसोपादिष्टं तत्त्वं परमेश्वरप्रसादे विनानप्राप्य तद्वत्तत्प्रसादाय मंत्रविद्यानारद
उपदिशति । एतामिति । उपनिषदं परं श्रेयोऽस्यामिति उपनिषत् मंत्र एवोपनिषत्तां प्रतीच्छगृहाण द्रष्टा द्रक्ष्यति भवान् २७ अतुलं चतुर्दशिकं च समानाधिकशून्यं परं
महिमानं प्रापुः । उपैति उपैष्यति २८ इति षष्ठस्कंधे टीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

अधुना पुत्रिणां तापो भवतैवानुभूयते ॥ एवं दारागृहारायो विविधैश्वर्यसंपदः २१ शब्दादयश्च विपयाश्च लाराज्यविभूतयः ॥ राज्यं महीवलं कोशो भृत्यामा
त्याः सुहृज्जनाः २२ सर्वे पिशूरसेने मे शोकमोहभयार्तिदाः ॥ गंधर्वनगरप्रख्याः स्वप्नमायामनोरथाः २३ दृश्यमाना विनार्येन न दृश्यन्ते मनोभवाः ॥ कर्मभि
र्ध्यायते नाना कर्माणि मनसोऽभवन् २४ अयं हि देहिनो देहो द्रव्यज्ञानक्रियात्मकः ॥ देहिनो विविधक्लेशसंतापकृदुदाहृतः २५ तस्मात्स्वस्थेन मनसा विष्ट
इय गतिमात्मनः ॥ द्वैते ध्रुवार्थविस्त्रंभं त्यजोपशममाविश २६ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ एतां मंत्रोपनिषदं तां प्रतीच्छयतो मम ॥ यां धारयन् स सारात्रा द्र
ष्टा संकर्षणं प्रभुम् २७ यत्पादपद्ममुपसृत्य नरं द्रुपदे शर्वादयोऽभ्रममिमां द्वितयं विसृज्य ॥ सद्यस्तदीयमनुलानधिकं महत्त्वं प्राप्नुवन् पिपरं चिरादुपैति २८
इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥

इदानीं पुत्रवतां यस्तापः सः त्वयैव अनुभूयते एवं दारादयः गृहाः विविधैश्वर्यसंपदः २१ सर्वेऽप्येतेशोकमोहभयप्रदाः स्वप्नमायामनोरथा इव मिथ्यासंति २२ २३ २४
२५ अतः स्वस्थेन मनसा आत्मनस्तत्त्वं विसृज्य द्वैते स्थिरविश्वासं त्यज उपशमं आश्रय २६ ॥ नारद उवाच ॥ हे राजन् मत्तः एतां मंत्रोपनिषदं गृहाण यां धारयन्
स सारात्रात् संकर्षणं विभुं द्रक्ष्यसि २७ शर्वादयः यत्पादमूलं उपसृत्य भयं विसृज्य महित्वं आपुः तथा भवानपि अचिरात् उपैष्यति २८ ॥ इति षष्ठे पंचदशः ॥ १५ ॥

षोडशोत्सुतोत्तयैवविशोकीकृत्यतन्तुपं । आदिदेशमहाविद्यानारदः शेषतोषिणीं ॥ १॥१ आदोतावत्तत्पुत्रमुखेनैवापितृपुत्रादिसंबंधोमिथ्येतिदर्शयितुं योगबलेन तमेवज्ञातीनांदर्शयि
त्वाजीवात्मन्नित्याद्युवाच २ शेषमवशिष्टमायुरस्ति अपमृत्युनामृतत्वादित्यर्थः । तदेवकलेवरं प्रविश्योत्थितो जीवउवाच । यद्वांस्ताराले प्रेतशरीरेस्थित्वेतिज्ञेयं ३ मह्यंमम ४ मायि
मृतेपुत्रदृष्ट्याशोकश्चेत् शत्रुदृष्ट्याहर्षः किनक्रियतेइत्याशयनसंबंधस्यानियतत्वमाह । बंधवोविवाहादिभिः संबन्धिनः । ज्ञातयः सपिंडाः । अरयोघातकाः । मित्राणिरक्षकाः । मध्य
स्थाउभयव्यतिरिक्ताः साधारणाः । द्विद्विषोत्रव्यादिनिमित्तेनद्वेपिणः । उदासीनास्तव्यतिरिक्ताइतिभेदः ५ कर्मभिर्भ्राम्यमाणत्वेदृष्टांतः यथापण्यानिक्रयविक्रयाद्यर्होणिकर्तृषुव्यवहर्तृ
षुपरिभ्रमेति एवंजीवोपियोनिपुजनकेषु ६ एकस्मिन्नपिजन्मनिसंबंधस्यानियतत्वंसदृष्टांतमाहद्व्याभ्यां नित्यस्यजीवतोपि अर्थस्यपश्चादेः अनित्यः अनियतः विक्रयादिनासंबंधानिवृत्ते
दृष्टत्वात् ७ एवं योनिगतःपित्रादिसंबंधमाप्तोपि सजीवोऽनित्यः । देहजन्मादिनातस्यजन्माद्यभावात् । अतएववस्तुतो निरहंकृतः । अहमस्यपुत्रइत्यभिमानशून्यः । यत्रापित्रादोसं
बंधिनियावदुपलभ्येत कर्मवशेनवर्तेतातावदेव तस्यपित्रादेः तत्तस्मिन्स्वत्वंनतुक्रियाद्युत्तरकालमपि अथचैवंसंबंधः यदुक्तं कलेवरंस्वमाविश्येति तत्रतस्मिन् कलेवरे ममेदानो स्वत्वं
नित्यमिति सदृष्टांतमाह नित्यस्यचिरकालावस्थापिनः सुवर्णादेः योनिगतो देहंप्रविष्टः यत्रदेहेतस्यजीवस्यततस्मिन्देहेस्वत्वं नतुमरणोत्तरकालमपीत्यर्थः । शेषंसमानं ८ जीवस्य
नित्यत्वंसाधयति एषनित्यः तत्रहेतुः अवयवःअपक्षयशून्यः तत्कुतः । सूक्ष्मो जन्मादिशून्यः । तच्चकृतः सर्वाश्रयः जन्मादिमतोदेहादेराश्रयः मनुदेहादिरूपः यतः स्वदृक् स्वप्रकाशः
सर्वाश्रयत्वमुपपादयति । आत्ममायागुणैरात्मानमेवविश्वं विश्वात्मकं सृजति “तदात्मानं स्वयमकुरुत”इतिश्रुतेः उपादानकारणत्वात् सर्वाश्रयइत्यर्थः जीवस्यवस्तुतो ब्रह्मत्वाद्ब्रह्म
णएवाचिच्छुक्तिविशिष्टस्वैश्वरत्वेनस्रष्टृत्वाजीवःसृजतीतिवाचोभुक्तिः यद्वास्वकर्मद्वारासृष्टिनिमित्तत्वेत स्रष्टृत्वं । भोग्यस्यचसर्वस्य भोक्ताश्रयत्वात् सर्वाश्रयत्वंचोक्तमिति द्रष्टव्यं ९

॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ अथदेवऋषीराजन्संपरेतंतृमात्मजम् ॥ दर्शयित्वेतिहोवाचज्ञातीनामनुशोचताम् १ ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ जी
वात्मन्पश्यभद्रंतेमातरंपितरंचते ॥ सुहृदोर्बाधवांस्तप्तान्शुचात्वत्कृतयाभृशम् २ कलेवरंस्वमाविश्यशेषमायुःसुहृदृतः ॥ भुंक्ष्वभोगानपितृप्राप्तान
धितिष्ठनृपासनम् ३ ॥ जीवउवाच ॥ कस्मिञ्जन्मन्यमीमहंपितरोमातरोऽभवन् ॥ कर्मभिर्भ्राम्यमाणस्यदेवतिर्यङ्मृगयोनिषु ४ बंधुज्ञात्यरिमध्यस्थ
मित्रोदासीनविद्विषः ॥ सर्वएवहिमर्वेषांभवंतिक्रमशोभेथः ५ यथावस्तूनिपण्यानिहेमादीनिततस्ततः ॥ पर्यटंतिनरेष्वेवंजीवोयोनिषुकर्तृषु ६ नि
त्यस्यार्थस्यसंबंधोऽनित्योदृश्यतेनृषु ॥ यावद्यस्यहिसंबंधोममत्वंतावदेवहि ७ एवंयोनिगतो जीवःसन्तियोनिनिरहंकृतः ॥ यावद्यत्रोपलभ्येततावत्सत्त्वं
हितस्यतत् ८ एषनित्योऽवयवःसूक्ष्मएवसर्वाश्रयःस्वदृक् ॥ आत्ममायागुणैर्विश्वमात्मानंसृजतेप्रभुः ९

॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ हेराजन् अथदेवार्थः मृतंतृपात्मजं ज्ञातीनांदर्शयित्वाउवाच १ हेजीवात्मन् मातरंपितरंशोचतः सुहृदश्चपश्यपश्य २ स्वंकलेवरं
आविश्य पितृदत्तान्भोगान् भुंजन्नृपासनं अधितिष्ठ ३ ॥ ॥ जीवउवाच ॥ ॥ कर्मभिः देवतिर्यङ्मृगयोनिषुभ्राम्यमाणस्यमेकस्मिन् जन्मनि अमीपितरः मातरः
अभवन् ४ यथापण्यानि वस्तूनि व्यवहर्तृषु इतस्ततः पर्यटंति तथा जीवः कर्मणा भ्रमति ५ ६ एवंच जीवोऽनित्यः सर्वोद्भ्रियसाक्षी स्वतंत्रोस्ति ७ ८ ९

यदुक्तं सुहृद्वदति सुहृदोर्बाधवास्तथाइति च तदप्याह । न ह्यस्येति । तत्र हेतुः एकः सुहृदादिसंग्रहितः तत्कुतः गुणदोषयोर्हि नाहितयोः कर्तृणां मित्रादीनां याः सर्वाधियो विचित्रा ब्रह्मद्वयः तामांद्रष्टामाक्षी १० यच्चोक्तं भुङ्क्वभोगानित्यादितत्राप्याह । नादत्तइति । गुणसुखं । दोषदुःखम् । क्रियाफलं च राज्यादिकम् । उदासीनत्वे हेतुः । परावरदृष्टः । कारणस्य कार्यस्य च साक्षी । न तु भोक्ता । यत ईश्वरः देहादिपारतंत्र्यशून्यः । अत एव भूतस्य मम च युष्माकंच संबंधाभावाच्चोक्तं माकुरुतेति वाक्यार्थः ११ । १२ । १३ । द्विजभाषितं अंगिरसामोक्तं पुत्रादीनां दुःखहेतुत्वं स्मरंत्यः पुत्रकामनाशून्याः निर्मत्सराः सत्यइति भावः १४ निबिडपेकतुल्यं गृहं विहाय निष्क्रमणे अतिधीरस्य तस्यैव योग्येनान्यस्येति सदृष्टांतमाह । सरसः पंकाद्विपोगजइवेति १५ कृताः पुण्यजलाक्रियाः (आचमन-) वर्षणाद्यायेन । संयतप्राणो नियतेंद्रियः १६ धीमहि ध्यायेम मनसानमस्याम इत्यर्थः १७ १८ (विज्ञानमात्राय ब्रह्मानुभवे कृपाय) । निवृत्ता द्वैतदृष्टिर्न स्मात् (तस्मै) । १९ । न्यस्तानिरस्ताः शक्त्युर्मयोभायानिमित्तारागद्वेषादयो येन २० मनसा सहवचसि अप्राप्योपरते सति य एक एव प्रकाशते । वचसीतिसर्वेन्द्रियोपलक्षणम् । सोऽस्मान्व्यात् सदसत्परः कार्यकारणयोः कारणम् (अधिष्ठानं) २१

न ह्यस्यातिप्रियः कश्चिन्नाप्रियः स्वः परोपि वा ॥ एकः सर्वाधियांद्रष्टा कर्तृणां गुणदोषयोः १० नादत्त आत्मा हि गुणं न दोषं न क्रियाफलम् ॥ उदासीनवदासीनः परावरदृष्टीश्वरः ११ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ इत्युदीर्य गतो जीवो ज्ञातयस्तस्य ते तदा ॥ विस्मिता मुमुक्षुः शोकं छित्त्वाऽऽत्मस्नेहं शृंगखलाम् १२ निहंत्य ज्ञातयो ज्ञातेर्देहं कृत्वोचिताः क्रियाः ॥ तस्य जुर्दुस्त्यजं स्नेहं शोकमोहमयार्तिदम् १३ बालघ्न्यो व्रीडितास्तत्र बालहृत्याहतप्रभाः ॥ बालहृत्यावतंच रुब्राक्षिणैर्यन्त्रिरूपितम् ॥ यमुनायां महाराजस्मरंत्यो द्विजभाषितम् १४ सदृष्टं प्रतिबुद्धात्मा चित्रकेतुर्द्विजोक्तिभिः ॥ गृहांधकूपात्रिष्कांतः सरः पंकादिव द्विपः १५ कालिंद्यां विधिवत्स्नात्वा कृतपुण्यजलक्रियः ॥ मौनेन संयतप्राणो ब्रह्मपुत्रावदंत १६ अथ तस्मै प्रपन्नाय भक्ताय प्रयतात्मने ॥ भगवान्नारदः प्रीतो विद्यामेतामुवाच १७ ओं नमस्तुभ्यं भगवते वासुदेवाय धीमहि ॥ प्रयुम्नायानिरुद्धाय नमः संकर्षणाय च १८ नमो विज्ञानमात्राय परमानंदमूर्तये ॥ आत्मारामाय शांताय निवृत्तद्वैतदृष्टये १९ आत्मानंदानुभूत्यैव न्यस्तशक्त्युर्मयेनमः ॥ हृषीकेशाय महतेन मस्तेनंतमूर्तये २० वचस्युपरतेऽप्राप्य य एको मनसा सह ॥ अनामरूपश्चिन्मात्रः सोऽव्यान्नः सदसत्परः २१

एवं भूतस्य मम युष्माकंच संबंधाभावात् शोकं माकुरु १० ११ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ इत्युदीर्य जीवो गतः ततः सर्वशोकं मुमुक्षुः मृतबालस्य क्रियाश्च कुः १२ १३ तत्र बालघ्न्यः स्त्रियः ब्राह्मणैः निरूपितं बालहृत्यावतं यमुनायां च कुः १४ एवं द्विजोक्तिभिः प्रतिबुद्धात्मा चित्रकेतुः गृहांधकूपात् निष्क्रम्य १५ कालिंद्यां स्नात्वा संयतप्राणः ब्रह्मपुत्रौ अवदंत १६ अथ नारदः प्रपन्नाय तस्मै एतां विद्यां उवाच १७ नमस्तुभ्यं भगवते वासुदेवाय धीमहि प्रयुम्नायानिरुद्धाय नमः संकर्षणाय च १८ आत्मारामाय परमानंदमूर्तये नमः १९ हृषीकेशाय विद्ममूर्तये नमः २० इन्द्रियेषूपरतेषु यः प्रकाशते सः सदसत्परः नः अव्यात् २१

तदेवाह । यस्मिन्निदंकार्यकारणं चतिष्ठति । अप्येति प्रलीयते च । यतश्च जायते । मृन्मयेषु घटादिषु मृज्जातिर्मृन्मात्रमिव सर्वानुस्यूतं यत्तस्मै २२ ननु सर्वानुस्यूतं चेत् जातिवत्प्रतीयतक्यं मनोवचसोरप्राप्तिस्तत्राह । यत्तद्ब्रह्मव्योमवाहितं तमापि असवः प्राणाः क्रियाशक्त्या न स्पृशन्ति मनआदीनि च ज्ञानशक्त्या न विदुः । तद्ब्रह्म न तोस्मि २३ तेषां तदज्ञाने हेतुमाह । देहं द्रियान्दयोऽमी विकाराः यदंशविद्धाः यच्चैतन्वांशेनाविष्टाः संतः कर्मसु स्वस्वविषयेषु प्रचरन्ति जाग्रत्स्वप्नयोः । अन्यदा सुषुप्तिमूर्छादौ नैव प्रचरन्ति यथा अप्रतप्तलोहं न दहाति अतो यथा लोहं अग्निशक्त्यै वदाह कर्मशक्तिं विना न दहाति । एवं ब्रह्म ज्ञानाक्रियाशक्तिभ्यां प्रवर्तमाना देहादयस्तन् स्पृशन्ति न विदुश्चेति भावः । जीवस्तद्धिं द्रष्टृत्वा ज्ञाना तु नेत्याह । स्थानेषु जाग्रदादिषु द्रष्टृपदंशं द्रष्टृमन्त्रांतर्द्वेति । नान्यो जीवो नामास्ति । “नान्यो तोस्ति द्रष्टा” इत्यादि श्रुतेः । यद्वा । द्रष्टृपदंशं द्रष्टृसंज्ञं जीवमपि तदेव प्रतिजानाति न तु जीवस्तज्ज्ञानातीत्यर्थः । तदुक्तं हंसगुह्यस्तोत्रे । “देहोऽसवोऽज्ञा” इत्यादि २४ सकला ये सात्वतपरिवृद्धास्ते पांनिकरः समूहस्तस्य करकमलानां कुडमलेर्मुकुलैरुपलालितं चरणारविंदयुगलं यस्य तस्य संबोधनम् । परम उत्कृष्ट । परमेश्वर २५ पूर्वस नारदो गिरा आजगामेति अंगिराः प्राधान्येनोक्तः । चित्रकेतोः पुत्रप्रदत्वेन तस्य पृथगुक्तत्वात् । इहतु नारदोऽगिरसा साकं ययौ इति नारदस्य प्राधान्यनिर्देशः तदुपदेशेन तस्य वैराग्योत्पत्तेः । प्रभो हे समर्थ । २६ यथा यथा वदामास २७ विद्याधराधिपत्यं चावांतरफलं लेभे । अप्रतिहतमस्त्वलितम् । २८ कतिपयैरहोभिः विद्यया इद्वेन दीप्तेन मनसा गतिर्यस्य २९ मृणालवद्वीरस्य शितिवाससं नीलांबरम् । स्फुरति किरीटादीनियस्य कटिं कटिबुजम् । प्रसन्नानिवक्त्राण्यस्य । अरुणानिलोचनानियस्य तंच तंच । ३०

यस्मिन्निदं यतश्चेदं तिष्ठत्यप्येति जायते ॥ मृन्मयेष्विव मृज्जातिस्तस्मै ते ब्रह्मणे नमः २२ यन्न स्पृशन्ति न विदुर्मनो बुद्धीन्द्रियासवः ॥ अंतर्बहिश्च विततं व्योमवत्तं न तोस्म्यहम् २३ देहो द्रियप्राणमनो धियो मीयदंशविद्धाः प्रचरन्ति कर्मसु ॥ नैवान्यदालोहमिवाप्रतप्तं स्थानेषु तद्द्रष्टृपदंशमेति २४ ॐ नमो भगवते महापुरुषाय महानुभावाय महाविभूतिपतये सकलसात्वतपरिवृद्धनिकरकरकमलकुडमलोपलालितचरणारविंदयुगलपरमपरमेश्वरमस्ते २५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ भक्त्या यैतां प्रपन्नाय विद्यामादिश्य नारदः ॥ यथावांगिरसा साकं धाम स्वायं भुवं प्रभो २६ चित्रकेतुस्तु तां विद्यां यथानारदभाषिताम् ॥ धारयामास सप्ताहमब्धक्षः सुसमाहितः २७ ततश्च सप्तरात्रांते विद्यया धार्यमाणया ॥ विद्याधराधिपत्यं स लेभेऽप्रातिहतनृप २८ ततः कतिपयाहोभिर्विद्ययेद्वमनो गतिः ॥ जगाम देवदेवस्य शेषस्य चरणांतिकम् २९ मृणालगौरं शितिवाससं स्फुरत्किरीटके पूरकटिं कंकणम् ॥ प्रसन्नवक्त्रारुणलोचनं वृत्तं ददर्श सिद्धेश्वरमंडलैः प्रभुम् ३०

यस्मिन् इदं जगत् तिष्ठति जायते नश्याति च तस्मै ब्रह्मणे नमः २२ किंच बुद्ध्यादयः यं न विदुः तंहारं न तोस्मि २३ ॐ नमो भगवते महापुरुषाय महाविभूतिपतये तेन मोस्तु २४ २५ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ नारदः भक्त्या यथा विद्यां आदिश्य अंगिरसा सह ब्रह्मलोकं ययौ २६ चित्रकेतुः अब्धक्षः सन् नारदभाषितां विद्यां सप्ताहं धारयामास २७ ततः धार्यमाणया तया विद्यया सप्तरात्रांते विद्याधराधिपत्यं लेभे २८ ततः कतिपयैः दिवसैः शेषस्य चरणांतिकं जगाम २९ ततः तत्र नीलावरं किरीटादिभिर्भूषितं प्रभुं ददर्श ३०

भा०प०

॥ ३३ ॥

दृष्टाचतमादिपुरुषम् अभ्ययाच्छरणगतः । अनमनननाम । कथंभूतः तस्यदर्शनेनध्वस्तसमस्तकिल्विषयस्य । स्वच्छममलं चांतःकरणं यस्य । (स्वच्छत्वं प्रसादः । प्रणयेनाश्रुयुक्ते लोचने यस्य प्रहृष्टानि रोमाणि यस्य सः ३१ तं प्रसमीडितुं स्तोतुं चिरं नैवाशक्तं प्रसमीडितुं चिरम् ३२ ततः समाधाय मनोमनीपयावभाषणतत्प्रतिलब्धवाग सौ ॥ नियम्य सर्वेन्द्रियवाह्यवर्तनं जगद्गुरुं सात्वतशास्त्रविग्रहम् ३३ ॥ चित्रकेतुर्वाच ॥ अजितजितः सममतिभिः साधुभिर्भवान् जितात्मभिर्भवता ॥ विजितास्तेपि च भजतामकामात्मनां य आत्मदोऽतिकरुणः ३४ तव विभवः खलु भगवन् जगदुदयस्थितिलयावनादीनि ॥ विश्वसृजस्तेषां शास्त्रास्तत्रमृषास्पर्धातिष्ठथगभिमत्या ३५ परमाणुपरममहतोस्त्वामाद्यं तांतरवर्ती त्रयाविधुरः ॥ आदावंते च सत्त्वानां प्रभवंत देवांतरालेपि ३६ क्षित्यादिभिरेष किलावृतः सप्तभिर्दशगुणोत्तरैरांडकोशः ॥ यत्र पतत्यणुकल्पः सहांडकोटिभिस्तदनंतः ३७ तददर्शनध्वस्तसमस्तकिल्विषयः प्रवृद्धभक्त्या अश्रुलोचनः सन् तनत्वा ३१ प्रेमाश्रुलेशैः प्रभोरासनं अभिषिचन् स्तोतुं न शशाक ३२ ततः मनः समाधाय जगद्गुरुं अस्तौ ३३ ॥ चित्रकेतुर्वाच ॥ ॥ हे अजित सममतिभिः साधुभिः त्वं जितोसि ते च त्वया जिताः ३४ हे भगवन् अयं आंडकोशः क्षित्यादिभिः सप्तावरणैः आवृतः सन् त्वयि अणुवन् परिभ्रमति तस्मात्त्वं अनंतोसि ३५ ३६ ३७

तदर्शनध्वस्तसमस्तकिल्विषयः स्वच्छममलं चांतःकरणोऽभ्ययान्मुनिः ॥ प्रवृद्धभक्त्या प्रणयाश्रुलोचनः प्रहृष्टरोमाऽनमदादिपुरुषम् ३१ सउतमश्लोकपदाब्ज विष्टरं प्रेमाश्रुलेशैरुपमेहयन्मुहुः ॥ प्रेमापरुद्धाखिलवर्णनिर्गमो नैवाशक्तं प्रसमीडितुं चिरम् ३२ ततः समाधाय मनोमनीपयावभाषणतत्प्रतिलब्धवाग सौ ॥ नियम्य सर्वेन्द्रियवाह्यवर्तनं जगद्गुरुं सात्वतशास्त्रविग्रहम् ३३ ॥ चित्रकेतुर्वाच ॥ अजितजितः सममतिभिः साधुभिर्भवान् जितात्मभिर्भवता ॥ विजितास्तेपि च भजतामकामात्मनां य आत्मदोऽतिकरुणः ३४ तव विभवः खलु भगवन् जगदुदयस्थितिलयावनादीनि ॥ विश्वसृजस्तेषां शास्त्रास्तत्रमृषास्पर्धातिष्ठथगभिमत्या ३५ परमाणुपरममहतोस्त्वामाद्यं तांतरवर्ती त्रयाविधुरः ॥ आदावंते च सत्त्वानां प्रभवंत देवांतरालेपि ३६ क्षित्यादिभिरेष किलावृतः सप्तभिर्दशगुणोत्तरैरांडकोशः ॥ यत्र पतत्यणुकल्पः सहांडकोटिभिस्तदनंतः ३७

तदर्शनध्वस्तसमस्तकिल्विषयः प्रवृद्धभक्त्या अश्रुलोचनः सन् तनत्वा ३१ प्रेमाश्रुलेशैः प्रभोरासनं अभिषिचन् स्तोतुं न शशाक ३२ ततः मनः समाधाय जगद्गुरुं अस्तौ ३३ ॥ चित्रकेतुर्वाच ॥ ॥ हे अजित सममतिभिः साधुभिः त्वं जितोसि ते च त्वया जिताः ३४ हे भगवन् अयं आंडकोशः क्षित्यादिभिः सप्तावरणैः आवृतः सन् त्वयि अणुवन् परिभ्रमति तस्मात्त्वं अनंतोसि ३५ ३६ ३७

अ०

॥ ३३ ॥

॥ ३३ ॥

यस्मादेवंपरमेश्वरस्त्वमेव अन्येदेवास्तवविभूतयः अतस्त्वाविहाय विषयकामनयाऽन्योपासकाऽतिमंदा इत्याह । विषयेषु तृप्तृणां येषां ते बराकाराः पशवः । कुक्कु ये विभूतीं रिद्राद्याऽऽपासते न तु परंत्वा । ततः किं तत्राह । तेषामिति । तदनु उपास्यनाशानंतरं । यथाराजकुलमनु । राजकुलनाशानंतरं (यथा) तत्सेवकानां आशिपो नश्यति तद्वत् । अयंच परमोऽधिः मध्येपिनश्यत्येव । ३८ विषयकामेनापि कृता त्वत्सेवामोक्षफलैवेत्याह । कामधियः विषयकामना अपि हे परमत्वयिरचिताः कृताश्चेत्तनरोहांति । देहैतरोत्पत्तये नमवंति । करं भवी ज्ञानि मज्जितवीजानियथा । (न हितमस्पर्धरवीजो मिरं कुराय भवति) यतोऽस्य जीवस्य गुणगणादेव द्वंद्वसमूहमवति । अतः कामेनापि निरुणस्य तव मज्जनाच्छुनैर्गुण्यं भवतीत्यर्थः ३९ फलकामनयापित्वदाराधनं यदा मोक्षहेतुस्तदा किं कृतव्यम् भगवद्धर्ममाहात्म्यमिति वक्तुम् तत्संप्रदायप्रवर्तकत्वेन च भगवंतं स्तौति । जितमिति । यदा भवान् भागवतं धर्ममाह तदा हे भगवन् त्वया जितमसर्वोत्कर्षेण स्थितम् । तत्र हेतुः । ये निष्किंचनाः सनत्कुमारादयो मुनयस्ते (आत्मारामा जीवन्मुक्ता अपि) यं भवंतं अपवर्गाय (अखंडभक्तिरसाय) सेवंते तेन भवता जितम् । यंधर्ममिति वा ४० अनवद्यतामेवाह । विषममतिर्यत्र यस्मिन् भागवते धर्मे नास्ति । यदन्यत्र । यथान्यस्मिन् काम्यधर्मे । ननु सोऽपि वेदोक्तत्वादनवद्य एव तत्राह । विषमधियाशु मरणादिकामनयारचितोयः स ह्यविशुद्धः रागद्वेषादिमत्त्वात् । क्षयिष्णुश्च नश्वरफलत्वात् । अधर्मबहुलश्च हिंसादिबाहुल्यात् । तदुक्तं शंकरस्वामिभिः 'उभयमिह चोदनायां लक्ष्यते अर्थोऽनर्थश्च' इत्यादि ४१ एतत्प्रपंचयति । कः क्षेमः किं कुशलम् न किंचित् । मित्रपरयोः स्वस्वपरस्य च । स्वपरद्रुहा स्वस्वैपरस्मै च द्रुह्यतीति स्वपरशुक् (तेन धर्मेण) यतः स्वद्रोहादत्यंतकायकेशात्तव कोपः पीडा संभवति । तदुक्तं गीतासु 'कर्षयंतः शरीरस्थं भूतमायमचेतसः । मां चैवांतः शरीरस्थं तान् चिद्व्यासुरनिश्चयान्' इति । तथा परसंपीडया धर्मः च शब्दात्तव कोपश्च । अतस्त्वयारागांधर्मपिकथंचिद्वेदमार्गे प्रवर्तयितुं काम्यधर्मोऽभिहितो न तत्त्वदृष्ट्या ४२ भागवतधर्मेण तु न द्रोह इत्याह नेति । नव्यभिचरतिनपरमार्थजहाति । तव ईशानादृष्टिः । अव्यभिचारे हेतुः । स्थिरेति स्थावरजंगमप्राणिसमूहपुंसमबुद्धयो भागवता यंधर्मे सेवंते । ४३ एवंभूतस्य भागवतधर्मप्रवर्तकस्य तव दर्शनात् सर्वपापक्षयो भविष्यतीति किंचित् मित्याह न हीति । पुल्कमोऽपि श्वपचोऽपि ४४

विषयतृपो नरपशवो य उपासते विभूतीर्न परंत्वाम् ॥ नेपा आशिप ईशतदनु विनश्यति यथाराजकुलम् ३८ कामधियस्त्वयिरचितान परमरोहंति यथा करं भवी जानि ॥ ज्ञानात्मन्यगुणमये गुणगणतोऽस्य द्वंद्वजालानि ३९ जितमजितं तदा भवता यदा ह भागवतं धर्ममनवद्यम् ॥ निष्किंचना ये मुनय आत्मारामा यमुपासतेऽपवर्गाय ४० विषममतिर्यत्र नृणां त्वमहमिति ममतवेति च यदन्यत्र ॥ विषमधियारचितोयः स ह्यविशुद्धश्च यिष्णुरधर्मबहुलः ४१ कः क्षेमो निजपरयोः कियानर्थः स्वपरद्रुहा धर्मेण ॥ स्वद्रोहात्तव कोपः परसंपीडया च तथा धर्मः ४२ नव्यभिचरति तवैक्षायया ह्यभिहितो भागवतो धर्मः ॥ स्थिरचरसत्त्वकदंबे प्वपृथग्धियो यमुपासते त्वार्याः ४३ न हि भगवन्नघटितमिदं त्वदर्शना नृणामखिलपापक्षयः ॥ यन्नाम सकृच्छ्रवणात्पुल्कमोऽपि विमुच्यते संसारात् ४४

किंच ये नरपशवः तव द्रादिविभूतीः उपासते नत्वां तेषां आशिपः नश्यति ३८ विषयकामेनापि कृता त्वत्सेवामोक्षफलैव भवति ३९ हे भगवन् यदा भवान् भागवतं धर्ममाह तदा त्वया जितं जितं यतः यस्मिन् धर्मे विषममतिर्नास्ति ४० ४१ ४२ ४३ हे भगवन् त्वदर्शनात् नृणां पापक्षयः इदं अघटितं न यतः यन्नाम स्मरणात् पुल्कमोऽपि संसारान् मुच्यते ४४

(अतोऽहंकृतार्थोऽस्मीत्याह ।) अयेति । अतोहेतोः तत्रावलोकनेन परिमृष्टा निरस्ता आशयेचित्तमलायेषां । तद्वर्शनंचमम नारदोपदेशेन जातमित्याह सुरऋषिणेति (द्रष्टासंकर्षणं विभूमिति यदुदितम् ।) ४५ अथचाहं पूर्वमतिमूढ आसम् यथाचनारदेनानुगृहीतोऽस्मि तत्सर्वतार्यामिणस्तव किमयाप्रकाशनीयमित्याह विदितमिति । विशेषेण ज्ञाप्यं प्रकाशनीयं कियदिवन किमपीत्यर्थः । सवितुर्यथास्वद्योतैः । प्रकाशनीयं नास्ति तद्वत् ४६ उक्तलक्षणं भगवंतं प्रणमति । नम इति द्वाभ्याम् । सकलस्य जगतः स्थित्यादीनामीशाय समर्थाय (कुयो गिनां भिदाभेददृष्ट्या) दुरवसिता अविज्ञाता आत्मगतिर्निजतत्त्वं स्वतस्मै केषां कुयोगिनां केन भिदाभेददृष्ट्या ४७ स्वसंति चेष्टते । चेकितानं पश्यंतं अनु । चित्तयोर्ज्ञानेन्द्रियाणि उ ना । सर्वभूतान्यहमेव भूतानामात्माभोक्ताप्यहमेव । भोक्तृभोग्यात्मकं विश्वं मद्भयतिरिक्तं नास्तीत्यर्थः । यतोऽहं भूतभावनः भूतानां प्रकाशकः कारणं च । ननु शब्दब्रह्मप्रकाशकं परब्रह्म न संततं व्याप्तम् तदुभयंचमयाकरणात्मनाव्याप्तं मयि चैवोभयंकृतं कल्पितं स्मरेदिति तृतीयेनान्वयः । पश्येदित्यध्याहारोवा ५२ ननु जाग्रदाद्यवस्थाभेदेन भोक्तृभोग्यात्मकं विश्वं स्फुटं प्रतीयमानं कथं कल्पितं स्यादित्यशङ्क्य स्वप्नगतजाग्रदादिदृष्टान्तेन संभावयन्नाह । यथेति द्वाभ्यां यथास्वप्ने सुप्तो विश्वं गिरिवनादिरूपं देशांतरस्थं आत्मन्येव पश्यति । स्वप्नमध्ये सुषुप्तिस्वप्ने च पश्यतीत्यर्थः तथा स्वप्ने एव स्थितः सन्न आत्मानमेकदेशस्थं शयनदेशस्थितं मन्यते जाग्रदवस्थामनुभवति ५३ एवं प्रसिद्धान्यपि जागरणादीनि जीवस्थानानि जीवोपाधेर्बुद्धे रवस्थाभूतानि आत्मनो मायामात्राणीत्येवं विज्ञायतेषां द्रष्टारं अतएव परम् तदवस्थारहितं आत्मानं स्मरेत् ५४

अथ भगवन्वयमधुना त्वदवलोकपरिमृष्टाशयमलाः ॥ सुरऋषिणाय दुदितं तावकेन कथमन्यथा भवति ४५ विदितमनंतसमस्तं तव जगदात्मनो ज्ञैरिहा च रितम् ॥ विज्ञाप्यं परमगुरोः कियदिव सवितुरिव स्वद्योतैः ४६ नमस्तुभ्यं भगवते सकलजगत्स्थितिलयोदये शाय ॥ दुरवसितात्मगतये कुयोगिनां भिदापरमहं साय ४७ यं वै स्वसंतमनु विश्वसृजः स्वसंतियं चेकितानमनु चित्तय उच्चकंति ॥ भूमंडलं सर्पपायतियस्य मूर्ध्नि तस्मै नमो भगवतेऽस्तु सहस्रमूर्ध्ने ४८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ संस्तुतो भगवानेवमनंतस्तमभाषत ॥ विद्याधरपतिं प्रीतश्चित्रकेतुं कुरुद्रह ४९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ यन्नारदांगिरोभ्यां त्वेव्याहृतं मेऽनुशासनम् ॥ संसिद्धो सितयाराज न विद्याददर्शनाच्च मे ५० अहं वै सर्वभूतानि भूतात्मा भूतभावनः ॥ शब्दब्रह्म परब्रह्म ममोभेशाश्वती तनू ५१ लोके विततमात्मानं लोकं चात्मनिसंततम् ॥ उभयंचमया व्याप्तं मयि चैवोभयंकृतम् ५२ यथा सुपुतः पुरुषो विश्वं पश्यति चात्मनि ॥ आत्मानमेकदेशस्थं मन्यते स्वप्न उ स्थितः ५३ एवं जागरणादीनि जीवस्थानानि चात्मनः ॥ मायामात्राणि विज्ञायत द्रष्टारं परं स्मरेत् ५४

हे अनंत यस्य ते मूर्ध्नि इदं भूमंडलं सर्पपायति तस्मै ते सहस्रमूर्ध्ने नमोस्तु ४५ ४६ ४७ ४८ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ एवंस्तुतः अनंतः विद्याधरपति उवाच ४९ नारदांगिरोभ्यां उक्तोपदेशरूपविद्यया त्वं सिद्धोसि ५० मे दर्शनाच्च ५१ ५२ ५३ ५४

ननुतपाद्गृष्टारं इति कथमुच्यते स्वापेदश्यामावेतद्रष्टृत्वाभावात् । तत्राहयेनेति । प्रसुप्तः पुरुषोजीवः येन रूपेण तदा स्वापकाले आत्मनः स्वापनिर्गुणमतीन्द्रियं सुखं च वेद तमात्मानं ब्रह्म
मामयेहि । तदा स्वापसुखयोरसंवेदने “सुखमहमस्वाप्सम्” इति स्मृतेरसंभवात् ५५ ननु स्वापसाक्षिणादृष्टं कथं जाग्रदवस्थः स्मरेत् । न ह्यन्येन दृष्टमन्यः स्मरति तत्राह । उभयं प्रस्वापं प्र
तिबोधं च स्मरतः अनुसंदधतः तयोः प्रस्वापप्रतिबोधयोः प्रकाशकत्वेन यदन्वेति ताभ्यां व्यतिरिच्येत (व्यतिरिक्तं च) भवेत् एकैकापायेऽप्यनपायात् । तज्ज्ञानं परं ब्रह्मतदेवननुभिन्नमि
त्यर्थः । अतो बाल्ये दृष्टम्ययीवने स्मृतिवत् अवस्थांतरत्वेऽपि स्वापानंदयोः स्मरणं च दृढमिति भावः तदेवं मृतं ब्रह्मात्मानमवेहीत्यनुपगमः ५६ विपक्षे दोषमाह । यद्यदि एतन्मयि भावं मत्स्व
रूपं ब्रह्मविस्मृतम् तदात्मनः सकाशाद्भिन्नं भवति तत एतस्य पुंसः संसारो भवति संसारस्वरूपमाह । देहादेहो जन्मानंतरं पुनर्जन्म । मृतेरनंतरं मृतिश्च ५७ योन्यंतरेऽपि भोगादिसंपादनं श
क्यं ज्ञानार्थत्वेनैव यतितव्यमित्याह लब्ध्वेति । ज्ञानं शास्त्रोक्तम् । विज्ञानमपरोक्षम् । तयोः संभवो यस्यांताम् ५८ वैराग्यार्थमाह । स्मृत्वेति । ईहायां प्रवृत्तमार्गे तत ईहातः अनीहायां
निवृत्तिमार्गे तु अभयं मोक्षो भवतीति च स्मृत्वा फलसंकल्पाद्विरमेत् । पाठांतरेनोभयं परिक्लेशः फलविपर्ययश्च नास्तीत्येवं स्मृत्वा ५९ एतद्विवृणोति । सुखायेति विभिः । दुःखस्यानिवृत्तिः
सुखस्याप्राप्तिः ६० विज्ञा उद्यमेऽधीणावयमित्यभिमानवता । स्थानत्रयविलक्षणां तुरीयां बुद्ध्या ६१ दृष्टश्रुताभिर्मात्राभिः ऐहिकामुष्मिकैर्विपर्ययः । स्वेन तेजसा विवेकबलेन ६२ नचातः
परः पुरुषार्थोऽस्तीत्याह एतावानिति । योगेनैव पुण्यं यस्याः सा बुद्धिर्येषां । परस्यात्मन एकं दर्शनमिति यत् एतावानेव ६३ ६४ ६५ ॥ इति पष्ठस्कंधे टीकायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ७ ॥

येन प्रसुप्तः पुरुषः स्वापं वेदात्मनस्तदा ॥ सुखं च निर्गुणं ब्रह्मतमात्मानमैव हि माम् ५५ उभयं स्मरतः पुंसः प्रस्वापप्रतिबोधयोः ॥ अन्वेति व्यतिरिच्येत तज्ज्ञानं
ब्रह्मतत्परम् ५६ यदेतद्विस्मृतं पुंसो मद्भावं भिन्नमात्मनः ॥ ततः संसार एतस्य देहादेहो मृतेर्मृतिः ५७ लब्ध्वेहमानुषीयो निर्ज्ञानविज्ञानसंभवाम् ॥ आत्मा
नं योन्युध्येत न क्वचित्क्षेममाप्नुयात् ५८ स्मृत्वेहायां परिक्लेशं ततः फलविपर्ययम् ॥ अभयं चाप्यनीहायां संकल्पाद्विरमेत् क्वचित् ५९ सुखाय दुःखमोक्षाय कु
र्वाते दंपती क्रियाः ॥ ततोऽनिवृत्तिरप्राप्तिर्दुःखस्य च सुखस्य च ६० एवं विपर्ययं बुद्ध्या नृणां विज्ञाभिमानिनाम् ॥ आत्मनश्च गतिं सूक्ष्मां स्थानत्रयविलक्षणाम्
६१ दृष्टश्रुताभिर्मात्राभिर्निर्मुक्तः स्वेन तेजसा ॥ ज्ञानविज्ञानसंतृप्तो मद्भक्तः पुरुषो भवेत् ६२ एतावानेव मनुजैर्योगनैपुण्यबुद्धिभिः ॥ स्वार्थः सर्वात्मना ज्ञे
यो यत्परात्मैकदर्शनम् ६३ त्वमेतच्छ्रद्धयाराजन्नप्रमत्तावचो मम ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नो धारयन्नाशुसिध्यसि ६४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ आश्वास्य भगवा
नित्थं चित्रकेतुं जगद्गुरुः ॥ पश्यतस्तस्य विश्वात्मा ततश्चांतर्दधे हरिः ६५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पष्ठस्कंधे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ७ ॥

५५ ५६ ५७ इह मानुषीयो निर्ज्ञानविज्ञानसंभवाम् ॥ आत्मानं न बुध्येत सः कुत्रापि सुखं नाप्नुयात् ५८ किंच कविः इच्छायां परिक्लेशं स्मृत्वा अनीहायां अभयं च स्मृत्वा संकल्पात्
विरमेत् ५९ किंच दंपती सुखाय दुःखमोक्षाय क्रियाः कुर्वाते ततः दुःखनिवृत्तिः सुखप्राप्तिश्च न भवति ६० एवं विपर्ययं बुद्ध्या आत्मनश्च सूक्ष्मां तुरीयां गतिं बुद्ध्या दृष्ट
श्रुतैर्विपर्ययैर्मुक्तः सन् ज्ञानविज्ञानतुष्टः मम भक्तो भवेत् इत्यादि ६१ ६२ ६३ एवं मम वचः धारयन् ज्ञानविज्ञानसंपन्नः त्वं आशुसिध्यसि ६४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥
एवं श्रीहरिः चित्रकेतुं आश्वास्य अंतर्दधे ६५ ॥ इति पष्ठे षोडशः ॥ १६ ॥

भा० प०

॥३५॥

ततःसप्तदशेऽमोयमहर्द्धिप्राप्यवेचग्नः । विहस्यगिरिशंशपादुमायावृत्रताग्नः ॥ १ ॥ यतः यस्यांतस्यै दिशेनमः नमनंकृत्वा १ सःचित्रकेतुः विद्याधरस्त्रीभिः हरिं गापयन् रमेडाति
द्रयोन्वयः । अव्याहतं बलं इंद्रियपाठवेचयस्य २ नानाविधाः संकल्पनैवामिद्रय योयासुतासु(कुलाचलेंद्रस्य द्रोणीपुनिप्रतटीपु) ३ अकस्मादद्रुतैश्वर्यगर्वात्प्राचीनकर्मतः । आसुरीयो
निमापत्रोभवानीशापतःसन्तु ॥ तदाह एकदेत्यादिना ४ अंकीकृतांतसंगेनैकीकृत्यस्यापितां देवीं बाहुनालिङ्ग्यस्थितं उवाच जहास च तस्यांतिके स्थितः सन् ५ धर्मवक्ता वदति शरीरिणां
मध्ये मुख्यश्च । भार्ययामिधुनीभूयचास्ते ६ ७ ८ (ज्ञान्यपिमुह्यति अहोप्राचीनकर्मबलवदिति प्रहस्य ।) अगाथागंभीराधीर्यस्यसः (तस्यसाधुत्वं परिज्ञायेतिभावः) ९ नतस्यवीर्यं
प्रभावं विद्वान् अतद्वीर्यविद्वान् तस्मिन् । निजितात्माभिमानिने जितेन्द्रियोहमित्यभिमानवते । रुषाक्रोधेनाह १० विरुद्धं प्रकर्षेण करोतीति विप्रकृत् ११ अतिवर्तिनं शास्त्रमति
कम्यवर्तनशीलं । ये नो निपेयंति नवारयांति १२

॥ श्रीशुकउवाच ॥ यतश्चांतर्हितोऽनंतस्तस्यैकत्वादिशेनमः ॥ विद्याधरश्चित्रकेतुश्चचारगगनेचरः १ सलक्षं वर्पलक्षणांमव्याहतवलेंद्रियः ॥ स्तूय
मानोमहायोगीमुनिभिःसिद्धचारणैः २ कुलाचलेंद्रद्रोणांपुनानासंकल्पसिद्धिपु ॥ रमेविद्याधरस्त्रीभिर्गापयन्हरिमीश्वरम् ३ एकदासविमानेनविष्णुदत्ते
नभासता ॥ गिरिशंदृशंगच्छन्परीतंसिद्धचारणैः ४ आलिङ्ग्यांकीकृतां देवीं बाहुनामुनिसंसदि ॥ उवाच देव्याः शृण्वंत्याजहासांचैस्तदंतिके ५ ॥ चि
त्रकेतुरुवाच ॥ एपलोकगुरुःसाक्षाद्धर्मवक्ताशरीरिणाम् ॥ आस्तेमुख्यःसभायांवैमिधुनीभूयभार्यया ६ जटाधरस्तीव्रतपाब्रह्मवादीमभापतिः ॥ अंकीकृ
त्यस्त्रियंचास्तेगतहीःप्राकृतोयथा ७ प्रायशःप्राकृताश्चापिस्त्रियरहसिविभ्रति ॥ अयंमहाव्रतधरोविभर्तिसदसिस्त्रियम् ८ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ भगवान
पितच्छ्रुत्वाप्रहस्यागाधधीर्नृप ॥ तूष्णीं बभूवसदसिसभ्याश्चतदनुव्रताः ९ इत्यतद्वीर्यविदुपिब्रुवाणवह्नशोभनम् ॥ रुषाऽऽह देवीष्टयायनिजितात्माभिमा
निने १० ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ अयंकिमधुनालोकेशास्तादंडधरःप्रभुः ॥ अस्माद्विधानांदृष्टानांनिर्लज्जानांचविप्रकृत् ११ नवेदधर्मं किलपद्मयोनिर्नब्रह्म
पुत्राभृगुनारदाद्याः ॥ नवैकुमारः कपिलोमनुश्च येनो निपेयंत्यतिवर्तिनंहरम् १२

॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ चित्रकेतुः यस्यादिशिहरिः अंतर्हितः तस्यैदिशेनमःकृत्वागगनेचरः चचार १ सःअव्याहतवलेंद्रियः सिद्धादिभिःस्तूयमानः २ सर्वस्थानेषु
मन् विद्याधरस्त्रीभिः सहहरिगापयन् वर्पाणालक्षरेमे ३ एकदाविष्णुदत्तविमानेनभमनूगिरिशंदृशे ४ मुनिसंसदि देवीं आलिङ्ग्यास्थितं शिखंदृष्ट्वा देव्याः शृण्वंत्याजहैः
हसित्वाउवाच ५ ॥ ॥ चित्रकेतुरुवाच ॥ ॥ अयंसाक्षात्लोकगुरुः ब्रह्मवादी मृणांधर्मवक्ता सन् सभायां भार्याअंगीकृत्यआस्ते ६ यथाप्राकृतः ७ प्राकृताअपि
प्रायःस्त्रियरहसिविभ्रति अयंसदसिविभर्ति ८ किमाश्चर्यम् एवंतद्वचःश्रुत्वाशिवः सभ्याश्चतूष्णीं आसन् ९ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इतिश्रुत्वाअभिमानवते तस्मै पा
र्वती उवाच १० लोकेअधुनाअयंदंडधरः अस्माद्विधानांनिर्लज्जानां शास्ताकिम् ११ ब्रह्मादयः धर्मनविदुः ये शास्त्रमुच्छेद्य वर्तमानंहरं ननिपेयंति १२

अ०

॥१७॥

॥३५॥

एषां ब्रह्मादीनामनुध्येयं पदानजयुग्मं यस्य तं मंगलमंगलं परमधर्ममूर्ति । भूरीन् परिभूयाज्ज्ञानकृत्वा जगद्गुरुः प्रशास्तितस्तस्मात् १३ ननु हरिभक्तो यं न दंडाहं इति चेत् तत्राह । नायं साधु
भिः परिसेवितं वैकुण्ठस्य पादमूलोपसर्पणमर्हति । यतः संभाविता अहमधिक इति कृतमातिर्येन अतएव स्तब्धः अनस्रः १४ तदेवं स्वयं दंष्ट्रत्वं निश्चित्य तं प्रत्याह अत इति हे पुत्रयया भूयो
महतां किल्बिषमपराधं न कर्तानकारिष्यसि तथा याहीत्यर्थः १५ १६ पूर्वदिष्टं प्राचीनं कर्म प्राप्तमेव १७ अयं च संसारचक्रस्वभाव एव न चित्रमित्याह । संसारचक्र इति १८ अतएवात्र म
म च तव च न कोपि दोष इत्याह नैवेति । १९ एवं तावत्सुखदुःखादिकमंगीकृत्योक्तं । इदानीं तदापि वस्तुतो नास्तीत्याह गुणानां मायानां प्रवाहे संसारे २० ननु माया गुणानां चेदयं प्रवाहस्तर्हि
तेषां जडत्वाद्धं मोक्षाय नुमो न स्यात्तत्राह । एकः परमेश्वरः माययानिमित्तमूतया भूतानि प्राणिनः सृजति एषां बंधादिकं च सृजति निष्कलः स्वयं बंधादिभूयः २१ नन्वेवं भूतविषमसृष्टौ त
स्य किं कारणम् प्रियादिवैषम्याभावादित्याशंक्य यद्यपि प्रियादयो न संतितथापि तत्तत्कर्मवशात् सर्वघटत इत्याह न तस्येति द्वाभ्याम् । प्रतीपः अप्रियः न ज्ञातिर्विषुश्चेत्यर्थः । तत्र हेतुः ।
सर्वत्र समस्य । तत्कुतः । निरंजनस्य निःसंगस्य । अतएव तद्विभित्ते सुखे रागो नास्ति रागानुबंधो रोषः कुतः स्यात् २२

एषामनुध्येयपदानजयुग्मं जगद्गुरुं मंगलमंगलं स्वयम् ॥ यः क्षत्रवंधुः परिभूय भूरीन् प्रशास्तिष्टुष्टदयं हि दंडयः १३ नायमर्हति वैकुण्ठपादमूलोपसर्पणम् ॥
संभावितमतिस्तब्धः साधुभिः पथुपासितम् १४ अतः पापीयसीं यो निमासुरीया हि दुर्मते ॥ यथेह भूयो महतां कर्ता पुत्रकिल्बिषम् १५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥
एवं शतश्चित्रकेतुर्विमानादवरुह्य सः ॥ प्रसादयामास सतीं मूध्नीं नम्रेण भारत १६ ॥ चित्रकेतुर्वाच ॥ प्रतिगृह्णामि तेषां मात्मनो जलिनां विके ॥ देवैर्भ
र्त्याय यत्प्रोक्तं पूर्वदिष्टं हितस्य तत् १७ संसारचक्र एतस्मिन् जंतुरज्ञानमोहितः ॥ भ्राम्यन् सुखं च दुःखं च भुंक्ते सर्वत्र सर्वदा १८ नैवात्मनः परश्चापि कर्ता स्या
त्सुखदुःखयोः ॥ कर्तारं मन्यते प्राज्ञा आत्मानं परमेव च १९ गुणप्रवाह एतस्मिन् कः शापः को न्वनुग्रहः ॥ कः स्वर्गो नरकः को वा किं सुखं दुःखमेव वा २० एकः सृज
ति भूतानि भगवानात्ममायया ॥ येषां बंधं च मोक्षं च सुखं दुःखं च निष्कलः २१ न तस्य कश्चिदयितः प्रतीपो न ज्ञातिर्वंधुर्न परो न च स्वः ॥ समस्य सर्वत्र नि
रंजनस्य सुखेन रागः कुत एष रोषः २२

यो यं क्षत्रवंधुः सूरिन् परिभूय शिवं शास्ति अतः निश्चयेन अयं दंडयः १३ अयं वैकुण्ठपादमूलोपसर्पणमर्हति १४ हे दुर्मते त्वं आसुरीयो नियाहि यथा पुनः महतां किल्बिषं न क
र्ता १५ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं शतः चित्रकेतुः विमानान् अवरुह्य सतीं मूध्नीं प्रसादयामास १६ ॥ ॥ चित्रकेतुर्वाच ॥ ॥ हे अं विके तेषां अहं अंजलिना
प्रगृह्णामि मर्त्याय देवैः यत् प्रोक्तं न तस्मात् पूर्वदिष्टमेव १७ एतस्मिन् संसारे अज्ञानमोहितः जंतुः अत्र सुखं दुःखं च भुंक्ते १८ अस्य सुखदुःखकर्ता नात्मानं परश्च १९ किंतु
ईश्वर एव सः एक एव मायया भूतानि सृजति २० एषां बंधं मोक्षं सुखं दुःखं च सृजति २१ तस्य कश्चिदयितो न रिपुर्न अतः सर्वत्र समस्य तस्य सुखेन प्रीतिर्नास्ति तदारोपः कतः २२

यद्यप्येवं तथापि तस्य शक्त्या मायया यो विसर्गः पुण्यपापादिलक्षणं कर्म एषां सुखाद्यर्थमवकल्यते समर्थो भवति यथोक्तं गीतासु । " भूतभावाद्भवकरो विसर्गः कर्मसंज्ञितः " इति २३ अथ तस्मात् (हे) भामिनि कोपने त्वां केवलं प्रसादयामि न तु शापमोक्षाय । तर्हि किं प्रसादेनात्माह । ममोक्तं उक्तिसाध्वपि असाधुवन्मन्यसे तत्त्वया क्षम्यताम् २४ गिरिशौमवानीशं करी प्रसाद्य स्मयतो विस्मयं कुर्वतोः सतोः २५ २६ (हरिर्भूत्यस्य मृत्यानां) २७ स्वर्गादावपि तुल्यार्थः प्रयोजनमिति त्रुष्टुं शीलं येषां ते तथा (। स्वर्गाभ्यां न हृष्यंति न च नरकाद्विभ्यतीत्यर्थः) २८ तत्र तदुक्तमेव हेतुमाह द्वाभ्यां देहिनां तुल्यं दुःखमित्यादि द्वंद्वानि ईश्वरस्य लीलया मायया भवन्ति २९ तेषु गुणदोषविकल्प इत्येवेत्यन्वयः । इष्टानिष्टभेद इव यः स्फुरतिस आत्मन्यर्थभेदः सुखादिभेदः पुंसः स्वमेयथा अविवेककृतो भवति । स्रजिवत् सर्पमालादिविभयथा तथैव कृत इत्यर्थः । स्रजवदिति वक्तव्ये स्रजिवदित्यर्थः । पाटोत्तरे तु सुगमं ३० अतो भागवतानां निःस्पृहत्वमुचितमेवेत्याह । वासुदेव इति । ज्ञानधराग्ययोर्वीर्यबलं येषां तेषां व्यपाश्रयः विशिष्टबुद्ध्या आश्रयणीयोऽर्थो नास्ति ३१ अस्य च हरिदासत्वेन तत्स्वभावत्वात् तच्चित्रमिति वक्तुं हरेर्माहात्म्यमाह । नाहमिति द्वाभ्यां । ईहितमभिप्रायं लीलां वा । यदा वयं न विभ्रस्तदा तस्य स्वरूपमंशकांशका अपि सन्तः पृथगीशमानि नो न विदुरेव ३२ अतएव हरिरपि सर्वेषां भूतानां प्रियः ३३ अहं चैवाच्युतस्य प्रियः । तस्मान्ममस्मिन् क्रोधो नामृदिति भावः ३४

तथापि तच्छक्तिविसर्गेषां सुखाय दुःखाय हि ताहिताय ॥ बंधाय मोक्षाय च मृत्युजन्मनोः शरीरिणां संमृतयेऽवकल्पते २३ अथ प्रसादयेन त्वां शापमोक्षाय भामिनि ॥ यन्मन्यसे असाधूक्तं मम तत्क्षम्यतां सति २४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति प्रसाद्य गिरिशौचित्रकेतुरारिदम ॥ जगाम स्वविमानेन पश्यतोः स्मयतोस्तयोः २५ ततस्तु भगवान् रुद्रो रुद्राणीमिदमब्रवीत् ॥ देवर्षिदैत्यसिद्धानां पार्षदानां च शृण्वताम् २६ ॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ दृष्टव्यसि सुश्रोणिहरेरद्भुतकर्मणः ॥ माहात्म्यं भृत्यभृत्यानां निःस्पृहाणां महात्मनाम् २७ नारायणपराः सर्वे न कुतश्चन विभ्यति ॥ स्वर्गापवर्गनरकेष्वपि तुल्यार्थदर्शिनः २८ दहिनां देहसंयोगाद्द्वंद्वानि श्वरलीलया ॥ सुखं दुःखं मृतिर्जन्मशापानुग्रह एव च २९ अविवेककृतः पुंसो ह्यर्थभेद इवात्मानि ॥ गुणदोषविकल्पश्च भिदेव स्रजिवत्कृतः ३० वासुदेव भगवति भक्तिमुद्रहतां नृणाम् ॥ ज्ञानधराग्यवीर्याणामेह कश्चिद्वचपाश्रयः ३१ नाहं विरिच्यो न कुमार नारदौ न ब्रह्मपुत्रा मुनयः सुरेशाः ॥ विदामस्येहितमंशकांशकानतस्वरूपं पृथगीशमानिनः ३२ न ह्यस्यातिप्रियः कश्चिन्नाप्रियः स्वः परोपि वा ॥ आत्मत्वात् सर्वभूतानां सर्वभूतप्रियो हरिः ३३ तस्य चायं महाभागश्चित्रकेतुः प्रियो नुगः ॥ सर्वत्र समदृक्शांतो ह्यहं चैवाच्युतप्रियः ३४

तथापि तन्मायया यत्पुण्यपापादिकर्म तत् एषां शरीरिणां सुखाद्यर्थं समर्थो भवति सुखदुःखादिसर्वमायाजनितमस्ति २३ हे देवि शापमोक्षय त्वानं प्रसादये ममोक्तं साध्वपि असाधुवन्मन्यसे तत्क्षम्यतामिति युक्तासः जगाम २४ २५ ततः सर्वेषां शृण्वतां रुद्रः रुद्राणां अब्रवीत् २६ हे सुश्रोणिहरेः भक्तानां माहात्म्यं दृष्टव्यमिति २७ नारायणपराः कुतश्चन न विभ्यति ते सर्वत्र समदर्शिनः सन्ति २८ २९ ३० ३१ ईश्वरस्य ईहितं अस्मदादयः न विदाम ३२ ३३ तस्य भक्तः सः अहं च विष्णुभक्तः अतः ममतास्मिन् क्रोधो नाभूत् ३४

३५ ३६ प्रतिशमुंरतिशापंदातुमलंतमः समर्थोपि ३७ ३८ असुरजातेः असुरभूविनोत्पत्तेः । मगवतिमतेश्च ३९ ४० एतत् एतम् ४१ इतिपष्ठस्कंधेटीकायांसप्तदशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ आदि
स्यानांचतुर्थस्यस्वप्नप्रसंगतः । प्रोक्तमिदं कृतं विश्वरूपवृत्तवधादिकम् ॥ १ ॥ अदितेः पचमादीनापुत्राणामन्वयोक्तिः । अष्टादशेदितेर्मर्भेऽक्रेणमरुताभिदा ॥ २ ॥ त्वष्टृर्वशमनुकं
म्यसप्रसंगं यथाक्रमं । आदित्यानामथान्येषां ज्ञानाहमुनीश्वरः ॥ ३ ॥ दक्षकन्यान्वयात्कथने अदित्याद्वा दशपुत्राः प्रोक्ताः । “विवस्वानर्यमापूपात्त्वष्टाय सविता भगः ॥ घाताविधाता वरु
णो मित्रः शक्र उरुक्रमः” इति तत्र अष्टाध्यायांतमारभ्य विश्वरूपवृत्तचित्रकेतुपाख्यानैस्त्वष्टृर्वशमनुवर्ण्यैर्दानवी सवितुर्वशमाहृष्टिस्त्विता । सावित्रीमित्यादिपुत्रासूतेत्युत्तरस्यामुपगः
पशुं पशुयागं महामखान् पंचमहायज्ञान् । १ । (जंगहेराजन्) २ धातुर्भार्याकुहूः सायं पुत्रं प्राप्नुवत् । एवं सिनीवालीदर्श इत्यनुक्रमात् ३ समन्तरोविधाता क्रियायां भार्यायां पुरीष्यान्
ग्नीन् पंचचितीन् । “पुरीष्यासो अग्रय” इति “पंचवापतेमयो यच्चितयः” इति श्रुतेः चर्षणीवरुणस्य भार्या आसीत् । पूर्वव्रह्मणः पुत्रो भृगुर्यस्यां पुनर्जातः ४

तस्मान्नविस्मयः कार्यः पुरुषे पुमहात्मसु ॥ महापुरुषभक्तेषु शांतेषु समदर्शिषु ३५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति श्रुत्वा भगवतः शिवस्यो माभिभाषितम् ॥ बभूव
शांतधीराजन् देवीविगतविस्मया ३६ इति भागवतो देव्याः प्रतिशमुंरतिमलंतमः ॥ मूर्ध्नासंजग्दृशेतावत्साधुलक्षणम् ३७ जज्ञे त्वष्टुर्दक्षिणाग्नौ दानवीयोनिमा
श्रितः ॥ वृत्रइत्यभिविख्यतो ज्ञानविज्ञानसंयुतः ३८ एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ वृत्रास्यासुरजातेश्चकारणं भगवन्मतेः ३९ इति हास
मिमं पुण्यं चित्रकेतोर्भहात्मनः ॥ माहात्म्यं विष्णुभक्तानां श्रुत्वा बंधाद्विमुच्यते ४० य एतत्प्रातरुत्थाय श्रद्धया वाग्यतः पठेत् ॥ इति हासं हरिस्मृत्वा स या
ति परमां गतिम् ४१ इति श्रीभागवते महापुराणे पष्ठस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ पृथिस्तु पत्नी सवितुः सावित्री व्याहृती त्रयीम् ॥
अग्निहोत्रं पशुं सोमं चातुर्मास्यं महामखान् १ सिद्धिर्भगस्य भार्या ऽगमहिमानं विभुं प्रभुम् ॥ आशि पंचवरारोहां कन्यां प्रासूत सुवताम् २ धातुः कुहूः सिनीवाली
राका चानुमतिस्तथा ॥ सायं दर्शमथ प्रातः पूर्णमासमनुक्रमात् ३ अग्निं पुरीष्यानाधत् क्रियायां समन्तरः ॥ चर्षणीवरुणस्यासीद्यस्यां जातो भृगुः पुनः ४

तस्मात् भक्तेषु त्वया विस्मयोनकार्यः ३५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ इति शिवभाषितं श्रुत्वा उमा शांतीः बभूव ३६ अहो चित्रकेतुर्भगवद्भक्तः शमुं समर्थे पिशापमेव जग्दृहे
एतावत्साधुलक्षणं ३७ हेराजन् सः दानवी योनिमाश्रितः ज्ञानविज्ञानसंयुतः वृत्रइति ख्यातः त्वष्टुर्दक्षिणाग्नौ जज्ञे ३८ एतत्ते कथितम् ३९ इमं चित्रकेतोः इति हासं
विष्णुभक्तमाहात्म्यं श्रुत्वा बंधाद्विमुच्यते ४० यः एतत्प्रातः शृणुयात् पठेद्वा हरिं स्मृत्वा परां गतिं याति ४१ इति पष्ठस्कंधे सप्तदशः ॥ १७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ अथ
सवितुः पत्नी पृथ्विः सावित्री व्याहृती त्रयीम् अग्निहोत्रं पशुं सोमं चातुर्मास्यं महामखान् असूत १ भगस्य ६ सिद्धिः भार्या महिमानं विभुं प्रभुं असूत
आशीः कन्यां च २ धातुः ७ भार्याः ४ सिनीवाली दर्शम् कुहूः सायं राका प्रातः अनुमतिः पूर्णमासम् एवताः प्रासूयन्त विधातुः ८ क्रिया पुरीष्यान् अग्नीन् ३
आधत् वरुणस्य चर्षणी भृगुं वाल्मीकिं प्रासूत ४

वाल्मीकिर्वरुणस्यैव पुत्रोऽभवत् । एनौ ऋणस्यासाधारणौ पुत्रौ । तथोत्सर्गादयोऽपि मित्रस्यासाधारणाः । तयोरेव साधारणौ द्वौ पुत्रौ चाह । अगस्त्यश्च वसिष्ठश्च ऋषी मित्रावरुणयोरभ
यतां ५ यत उभावपि कुम्भेरेतः सिपिचतुः “सत्रे हजाता विषितान मोभिः कुम्भेरेतः सिपिचतुः समानं” इति श्रुतेः । द्रुतं स्कन्नम् ६ ७ ८ पश्चात् अष्टमस्कन्धे । (तस्यो रुक्रमस्य कर्मगुणवीर्या
णिवक्ष्यामः) ९ अथेति । कश्यपस्यादितेः पुत्राणां द्वादशादित्यानां सततिमुक्तादितेः पुत्रान् कथयामीत्यर्थः १० हिरण्यकशिपुर्हिरण्याक्षश्चेति प्रथमं द्वावेव तौ च कीर्तितौ तृतीयस्कन्धे
११ (जंभस्य तनया हिरण्यकशिपुर्वेदतामानस्य भार्या सुतान् सुपुत्रे) १२ तत्र प्राक् पूर्वसंहादं सुपुत्रे । पश्चादनुहादं तेषां स्वसादानवात्) विप्रचितो भर्तुः सकाशात् राहुं पुत्रं अग्रहीत् १३
ततः संहादादसूत १४ यो मे परूपे वातापि अगस्त्यार्थं पेचेतं इल्वलं यः पेचेतं च वातापि मसूतेत्यन्वयः १५ (प्राहादिः प्रहादस्य पुत्रः तस्य विरोचनदेव्याः पत्न्याः) १६ ततो बलिः सका
शादभवत् । तस्य बलेरनुभावः सुष्ठोक्थः पुण्यकीर्त्यर्हः । यद्वा अनुभाव्यते सद्भिः स्तूयत इत्यनुभावं सुष्ठोक्थं यश इति शेषः । (पश्चादष्टमस्कन्धे) १७

वाल्मीकिश्च महयोगी वल्मीकादभवत्किल ॥ अगस्त्यश्च वसिष्ठश्च मित्रावरुणयोर्ऋषी ५ रेतः सिपिचतुः कुम्भे उर्वश्याः सन्निधौ द्रुतम् ॥ रेवत्यां मित्र उत्सर्गमरि
ष्टं पिप्पलं व्यधात् ६ पौलोम्यामिन्द्राधत्त त्रीन् पुत्रानिति नः श्रुतम् ॥ जयंतमृषभं तात तृतीयं मीढुपंप्रभुः ७ उरुक्रमस्य देवस्य मायावामनरूपाणिः ॥
कीर्तौ पत्न्यां बृहच्छ्लोकस्तस्या सन्नसौ भगादयः ८ तत्कर्मगुणवीर्याणिकाशयपस्य महात्मनः ॥ पश्चाद्वक्ष्यामहेऽदित्यां यथैवावततारह ९ अथ कश्यप
दायादानदैतेयान् कीर्तयामिते ॥ यत्र भागवतः श्रीमान् प्रहादो बलिरिव च १० दितेर्द्वावेव दायादौ दैत्यदानववन्दितौ ॥ हिरण्यकशिपुर्नाम हिरण्याक्षश्च कीर्ति
तौ ११ हिरण्यकशिपोर्भार्या कयाधुर्नाम दानवी ॥ जंभस्य तनया दत्ता सुपुत्रे च तुरः सुतान् १२ संहादं प्रागनुहादं हादं प्रहादमेव च ॥ तत्स्वसासिंहिकाना
मराहुं विप्रचितोऽग्रहीत् १३ शिरोऽहरद्यस्य हरिश्चक्रेण विवतोऽमृतम् ॥ संहादस्य कृतिर्भार्याऽसूतपंचजनं ततः १४ हादस्य धमनिर्भार्याऽसूतवातापि मि
ल्वलम् ॥ योऽगस्त्याय त्वतिथये पेचेवातपि मिल्वलम् १५ अनुहादस्य सूर्यायां वाष्कलो महिषस्तथा ॥ विरोचनस्तु प्राहादिर्देव्यास्तस्याभवद्बलिः
१६ बाणज्येष्ठं पुत्रशतमशनायां ततोऽभवत् ॥ तस्यानुभावः सुष्ठोक्थः पश्चादेवाभिधास्यते १७

५ मित्रस्य १० रेवती उत्सर्गारिष्टपिप्पलान् असूत अगस्त्यवसिष्ठौ मित्रावरुणयोः पुत्रौ अभूतां यतः उर्वश्याः सन्निधौ उभावापि स्कन्नं रेतः कुम्भे सिपिचतुः ९ इंद्रस्य ११
पौलोमिर्जयंतमृषभमीढुषान् असूत ७ उरुक्रमस्य १२ कीर्तिः बृहच्छ्लोकं तस्य सौभगादयः पुत्राः आसन् ८ अथ कश्यपपुत्रान् दैत्यांस्ते कीर्तयामि यत्र भागवतः प्रहादो
बलिश्च जातः ९ १० दित्यां हिरण्यकशिपुः हिरण्याक्षश्च जातौ ११ हिरण्यकशिपोः कयाध्वा पुत्राः १२ संहादः हादः अनुहादः प्रहादः सिंहिका कन्या च तां विप्रचिति
र्जयाह तत्सुतो राहुः १३ १३ यस्य शिरः हरिः अहरत् संहादात्कृत्यां पंचजनः १४ हादात् धमन्या इल्वलः वातापी च १५ अनुहादात् सूर्यायां वाष्कलमहिषौ
१६ प्रहादात् देव्यां विरोचनः ततो बलिः ततः बाणज्येष्ठं पुत्रशतं १७

तस्यगणेषुमुख्यतांप्राधान्यम् । (भगवान्गिरिशः) १८ सात्मतासमानरूपतादेवत्वमित्यर्थः १९ सात्म्यं देवत्वं प्रापिताः । (हेगुरो) २० । २१ आदृतं आदरयुक्तं । (अल्पमिता सरं) । अर्थवत्त्वह्वययुक्तं । सत्रमयनमाश्रयोयस्य हे सत्रायणशीनक २२ शक्रस्य पार्ष्णिग्राहेणपृष्ठतः सहायेन (पुत्रविषयकशोकदीप्तेन शक्रविषयकक्रोधेन ज्वलन्ती) २३ भ्रातृहं तारं इंद्रमारयित्वा सुखंशयेस्वपिभि सुखिनीस्यामिति चिंतयामास दितिः उल्बणंकूरं अक्लिन्नहृदयंकठिनचितं २४ ननुराजास्वदेहरक्षार्थं अन्येषांघातं करोत्येव किमत्रचित्रंतत्राह । कृभीति । ईशः प्रभुरित्यभिहितस्यापि यस्यपूर्वेषांराज्ञांदेहस्य मरणानंतरंद्वित्रिदिनावास्थितस्य कृमयइति श्वादिभिर्भक्षितस्यतुविष्टेति दग्धस्यतुभस्मेतिसंज्ञाआसीत् । तत्कृतेतस्य देहस्यार्थं योभूतेभ्यो द्रव्यति सकिंस्वार्थवेद नवदेव । तत्रहेतुः । यतोभूतद्रोहान्निरयो भवति । २५ इदंवेहादिकं ध्रुवंनित्यं आशासानस्यमन्यमानस्य अतउन्नद्धं उच्चृंखलं चेतो य स्य तस्येन्द्रस्ययो मदस्तस्य शोषकः पुत्रोमेयेनहेतुना भूयाद्रवेत् २६ तत्रभर्तुःप्रियाचरणमेवहेतुःइतिभावेन साभर्तुःप्रियंसकृदाचचार । (प्रश्रयेणनम्रतया) २७ (भावज्ञाभर्तुश्चि तं जानती) २८ विवशः स्त्रीपरतंत्रः सन् बाढंतवमनोरथंपूरयिष्यामीतियदाहनतच्चित्रं २९ तत्रहेतुमाह विलोकयेति ! एकांतभूतानि निःसंगानि मयुनेनसृष्टिवृद्ध्यर्थं स्वदेहार्थमेव स्त्रियंचक्रे ३०

बाणआराध्यगिरिशंलेभेतद्गममुख्यताम् ॥ यत्पार्श्वेभगवानास्तेह्यद्यापिपुरपालकः १८ मरुतश्चदितेःपुत्राश्चत्वारिशत्रवाधिकाः ॥ तआसन्नप्रजाःसर्वे नीताइंद्रेणसात्मताम् १९ ॥ राजोवाच ॥ कथंतआसुरंभावमपोह्यात्पत्तिकंगुरो ॥ इंद्रेणप्रापिताःसात्म्यंकिंतत्साधुकृतंहितैः २० इमेश्रद्धतेब्रह्मनऋष योहिमयासह ॥ परिज्ञानायभगवन्तत्रोव्याख्यातुमर्हसि २१ ॥ सूतउवाच ॥ तद्विष्णुरातस्यसवादरायणिर्वचोनिश्मयादृतमल्पमर्थवत् ॥ सभाजय नसंनिभृतेनचेतसाजगादसत्रायणसर्वदर्शनः २२ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ हतपुत्रादितिःशक्रपार्ष्णिग्राहेणविष्णुना ॥ मन्युनाशोकदीप्तेनज्वलन्तीपर्यंचित यत् २३ कदानुभ्रातृहंतारंइंद्रियाराममुल्बणम् ॥ अक्लिन्नहृदयंपापंघातयित्वाशयेसुखम् २४ कृमिविद्वस्मसंज्ञाऽऽसीद्यस्येशाभिहितस्यच ॥ भूतधु क्तकृतेस्वार्थंकिंवेदनिरयोयतः २५ आशासानस्यतस्येदंध्रुवमुन्नद्धचेतसः ॥ मदशोषकइंद्रस्यभूयाद्येनसुतोहिमे २६ इतिभावेनसाभर्तुराचचारासकृत् प्रियम् ॥ श्रुश्रूपयानुरागेणप्रश्रयेणदमेनच २७ भक्त्यापरमयाराजनमनोजैर्वल्गुभाषितैः ॥ मनोजग्राहभावज्ञासुस्मितापांगवीक्षणैः २८ एवंस्त्रियाजडी भूतोविद्वानपिविदग्धया ॥ बाढमित्याहविवशोनतच्चित्रंहियोपिति २९ विलोक्यैकांतभूतानिभूतान्यादौप्रजापतिः ॥ स्त्रियंचक्रेस्वदेहार्थंययापुंसांमतिर्हता ३०

१८ कश्यपात् दित्यांमरुतः १९ अभवन् तेइंद्रेणसमानरूपतांनीताः १९ ॥ राजोवाच ॥ हेगुरोतेअसुरभावंहित्वा कथंदेवत्वंप्राप्ताः इदंकथय २० २१ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ एकदाहतपुत्रादितिः पुत्रहंतारंघातयित्वाकदासुखंशये २२ २३ २४ इतिमनसिकृत्वाम्नीचेष्टितैः परमभक्त्याशुश्रूषयाच पत्तिकश्यपंवशमकरोत् २५ २६ २७ २८ एवंस्त्रियाजडीभूतः सःविद्वानपिबाढमित्याह २९ तच्चित्रं यतः प्रजापतिः स्वदेहार्थं स्त्रियं चक्रे यया पुंसां मतिर्हता ३०

भा० प०

॥ ३८ ॥

एवंस्त्रियाशुभ्रूषितः सन् ३१ इहचकारान् परब्रह्म अगमः अप्राप्यः ३२ ननुपरमेश्वरेमुप्रीति सर्वकामप्राप्तिः प्रसिद्धं तत्राहापतिरेवेति ३३ ननुमनसिस्थितः श्रीवासुदेव एवलक्ष्मीपतिः परदेवतामितिप्रसिद्धं । सत्यं । सएवस्वाधिकारेण रूपभेदः पूज्यत इत्याह । मानसइति सार्धेन । देवतालिङ्गैर्मुक्तिरूपलक्षितः । लिङ्गान्येवाह । नाम इंद्रादि रूपवद्ब्रह्मस्तत्त्वादि । ताभ्याविविधं कल्पितैः । (स्वस्वाधिकारानुसारेणविहितासुइन्द्रादिमूर्तिषु भगवान् वासुदेवएवपुरुषैः पूज्यतइत्यर्थः । स्त्रीभिस्तु पतिरूपेणेश्वरः पूज्यते) ३४ । ३५ ३६ इंद्रहणं इंद्रहंतारं । अमृत्युमुत्पुण्यं येनइन्द्रेण विष्णुनासहाय- (मृतेन) घातितौ ३७ ३८ ३९ स्वभावमनुवर्तमानायाः योपितः कोतिक्रमोऽपराधः ४० स्वभावमेवाह द्वाभ्यां । शरत्पद्मस्योत्सवो विकाशायस्मिन् श्रवणेऽश्रुती तयोरमृतंशुरधारोपमंचितं ४१ स्वाशिषाआत्मनां स्वार्थकामनया आत्मवत्प्रेष्ठत्वेन प्रतीयमानानां ४२ तत्रेदमुपकल्पतेयोग्यं भवति । अयंभावः वक्ष्यं व्रतं तावदुपदेक्ष्यामि तेनेवास्याः शुद्धचित्तायाः इंद्रं प्राति क्रोभो निवर्तिष्यते । पुत्रस्त्वमर्त्यो भविष्यति । दीर्घकालत्वेचव्रतस्य कथंचिद्वैगुण्येसतींद्रस्यवधोपिनभविष्यतीति । ४३ ४४ । एवंशुश्रूषितस्तातभगवान्कश्यपः स्त्रिया ॥ प्रहस्यपरमप्रीतोदितिमाहाभिनंद्यच ३१ ॥ कश्यपउवाच ॥ वरंवरयवामोरुप्रीतस्तेहमनिंदिते ॥ स्त्रिया भर्तारिसुप्रीतेकःकामइहचागमः ३२ पतिरेवहिनारीणांदैवतंपरमंस्मृतम् ॥ मानसःसर्वभूतानांवासुदेवःश्रियःपतिः ३३ सएवदेवतालिङ्गैर्नामिरूपविकल्पितैः ॥ इज्यतेभगवान्पुंभिःस्त्रीभिश्चपतिरूपवृक् ३४ तस्मात्पतिव्रतानार्यःश्रेयस्कामाःसुमध्यमे ॥ यजंतेऽन्यभावेनपतिमात्मानमीश्वरम् ३५ सोहंत्वयार्चितोभद्रेईदंभावेनभक्तिः ॥ तत्तेसंपादयेकामसतीनामुदुलभम् ३६ ॥ दितिरुवाच ॥ ॥ वरदोयदिमेब्रह्मन्पुत्रमिंद्रहणंवृजे ॥ अमृत्युमृतपुत्राहंयेनमेघातितौसुतौ ३७ निशम्यतद्वचोविप्रोविमनाःपर्यतप्यत ॥ अहोअधर्मःसुमहानद्यमेसमुपस्थितः ३८ अहोअद्यैद्रियारामोयोषिन्मय्येह मायया ॥ एहीतचेताःरूपणःपतिप्येनरकेध्रुवम् ३९ कोतिक्रमोनुवर्तत्याःस्वभावमिहयोषितः ॥ धिक्मांवाताबुधंस्वार्थेयदहंत्वजितेन्द्रियः ४० शरत्पद्मोत्सवंवक्रं वचश्चश्रवणामृतम् ॥ हृदयंशुरधाराभंस्त्रीणांकोवेदचेष्टितम् ४१ नहिक्वचित्प्रियः स्त्राणामंजसास्वाशिषात्मनाम् ॥ पतिपुत्रंभ्रातरंवाग्रंत्यर्थं घातयंतिच ४२ प्रतिश्रुतंददामीतिवचस्तन्नमृषाभवेत् ॥ वधंनार्हतिचेन्द्रोपितत्रेदमुपकल्पते ४३ इतिसंचिंत्यभगवान्मारीचःकुरुनंदन ॥ उवाचकिंचित्कुपितआत्मानंचविगहैयन् ४४

एवंशुश्रूषितः कश्यपः प्रहस्यप्रीतः सन् दिति आह हेवामोरु ३१ अहंतेप्रीतोस्मिस्त्रीणां दैवतं पतिरेव किंचसर्वभूतानांपतिः ३२ वासुदेवः सएवपतिरूपेणस्त्रीभिः पूज्यते ३३ ३४ तस्मात्पतिव्रताः स्त्रियः अनन्यभावेनईश्वरंपतियजंते ३५ सः अहंत्वयार्चितः अतः हेभद्रेतेकामसंपादये ३६ ॥ दितिरुवाच ॥ हेब्रह्मन् अहंमृतपुत्रा येनमेसुतौघातितौ तंइंद्रहंतारंमृत्युहीनं पुत्रंवृणे ३७ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ एवंतस्यावचोनिशम्य कश्यपः अतप्यत अहो अवर्मः सुमहान्प्राप्तः ३८ योषिन्मया माययागृहीतचेताः अहंध्रुवनरकेपतिष्ये ३९ अतःअनुधंमाधिक् ४० किंच शरत्पद्मोत्सवंवक्रं वचश्चश्रवणामृतं हृदयंशुरधाराभंस्त्रीणांकोवेदचेष्टितम् ४१ स्त्रीणांको विप्रियः न याःस्वार्थेपत्यादीन्घांति ४२ अस्तुमयातुददामीत्युक्तं तन्मृषामाभूत् इंद्रोपिवधंनार्हतिचेदयोग्यम् ४३ एवंविचार्यकश्यपउवाच ४४

अ०

॥ १८ ॥

॥ ३८ ॥

हेमन्त्रे अंजः यथावत् यदिधारयिष्यसितर्हीन्द्रहाभविष्यति । वैष्णवेतुदेववांधवो भविष्यति । वैष्णवत्वाद्वतस्यकथंचिद्वैष्णवेपिसति सर्वयावेफल्याभावात् ४५ कार्याण्यावश्यकानि
व्रतयानिनघ्रांति नावश्यकानिचनिषिद्धानिक्वित्वभ्यनुज्ञातानितानिसर्वाण्यापि ब्रूहि ४६ तत्रैकविंशनिषेधानाह । नहिंस्यादितिपंचभिः । नशपेत्नाक्रीशेत् । यदमंगलं कपालास्थ्या
दिकं तत्रस्पृशेत् ४७ नाप्सुप्रविश्य स्नायात् पूर्वं विष्टांस्त्रजं पुनर्नधारयेत् ४८ भोजनेपंचनिषेधानाह । नोच्छिष्टमिति । चंडिकात्रंभद्रकाल्यैनिवेदितम् पिपीलिकादिदूषितंवा ।
अंजलिनात्वपोनपिबेत् ४९ गृहाद्बहिर्निर्गमेसप्तनिषेधानाह । नोच्छिष्टेति । अनर्चितामंडनहीना । असंवीताअप्रावृता । ५० शयनेष्टोनिषेधानाह । नाधौतपादेति । नापराक् च
श्विमशिराः ५१ कार्याण्याह । धौतवासाइतिद्विभ्याम् । प्रातराशात्प्रथमभोजनात् । ५२ वीरवतीर्जोवद्रत्नाः (बलिहवहारः । मंडनमलंकारः) आर्च्यसंपूज्य कोष्ठगतंकुक्ष्यंत
रगतम् । ५३ पुंसवनंपुत्रोत्पतिकरं । (अविष्टुतंअविच्छिन्नं) तुभ्यंतव । ५४ (अंजः सम्यक्) । ५५ ५६

॥ कश्यपउवाच ॥ पुत्रस्तेभविताभद्रेइंद्रहादेववांधवः ॥ संवत्सरंव्रतमिदंयजोधारयिष्यसि ४५ ॥ दितिरुवाच ॥ धारयिष्येव्रतंब्रह्मन्ब्रूहिकार्याणि
यानिमे ॥ यानिचेहनिषिद्धानिनवतंप्रतियान्युत ४६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ नहिंस्याहूतजातानिनशपेन्नानृतंवदेत् ॥ नछिंद्यान्नखरोमाणिनस्पृशेद्य
दमंगलम् ४७ नाप्सुस्नायान्नकुप्येतनसंभापेत्तुर्जनैः ॥ नवसीताधौतवासःस्त्रजंचविष्टांक्वचित् ४८ नोच्छिष्टंचंडिकात्रंचसामिपंष्ट्रपलाहृतम् ॥ भुं
जीतोदक्ययादृष्टंपिवेदंजलिनात्वपः ४९ नोच्छिष्टाऽस्पृष्टसलिलासंध्यायांमुक्तमूर्धजं ॥ अनर्चिताऽसंयतवाङ्मासंवीताबहिश्चरेत् ५० नाधौतपादाऽप्र
यतानार्द्रपात्रोदकशिराः ॥ शयीतनापराक्नान्यैर्ननग्नानचसंध्ययोः ५१ धौतवासाःशुचिर्नित्यंसर्वमंगलसंयुता ॥ पूजयेत्प्रातराशात्प्राग्गोविप्रान्
श्रियमव्ययाम् ५२ स्त्रियोवीरवतीश्चाचेत्स्रग्गंधवलिमंडनैः ॥ पतिंचार्च्योपतिष्ठेत्ध्यायेत्कोष्ठगतंचतम् ५३ सांवत्सरंपुंसवनंव्रतमेतदविष्टुतम् ॥
धारयिष्यसिचेतुभ्यंशक्रहाभवितासुतः ५४ बाढमित्यभिप्रेत्याथदितिराजनमहामनाः ॥ कश्यपंगर्भमाधतव्रतंचांजोधारसा ५५ मातृष्वसुराभिप्राय
मिंद्राज्ञायमानद ॥ शुश्रूपगेनाश्रमस्थांदितिपर्यचरत्कविः ५६

हेमन्त्रेसंवत्सरं व्रतं यदिधारयिष्यसि तर्हिइंद्रहापुत्रोभविताव्रतंवैष्णवेदेववांधवोभविष्यति ४५ ॥ दितिरुवाच ॥ हेब्रह्मन्व्रतंधारयिष्येकर्तव्याकर्तव्यंकथय ४६ ॥ कश्य
पउवाच ॥ भूतानिनहिंस्यात् नशपेत् मिथ्यानवदेत् नखरोमाणिनछिंद्यात्अस्पृश्यं नस्पृशेत् ४७ अप्सुप्रविश्यनस्नायात् दुर्जनैःसहनसंभापेत् अधौतं वासोन्नविष्टां
स्त्रजंचपुनः नधारयेत् ४८ उच्छिष्टंचंडिकात्रंमांसंशूद्राहृतम् रजस्वलादृष्टंअन्नंभुंजीत अंजलिनाअयः नपिबेत् ४९ उच्छिष्टाअस्पृष्टसलिला संध्यायांमुक्तकेशामंडनही
ना असंयतवाक् अप्रावृताबहिर्नगच्छेत् ५० अधौतपादाअप्रयता आर्द्रपात्र उदकशिराः पश्चिमशिराः अन्यैः सह नग्रासंध्ययोःनशयीत ५१ धौतवासाः शुचिः सर्वमं
गलयुताभोजनात् प्राक् गोविप्रान् श्रियं अच्युतं पूजयेत् ५२ सुवासिनीश्च पूजयेत् पतिंचअभ्यर्च्यउपतिष्ठेत् ध्यायेत् ५३ इदंपुंसवनंव्रतंसंवत्सरंवदिधारयिष्यसित
र्हिशक्रहापुत्रः भविता ५४ सावाढमित्युक्त्वा कश्यपात् गर्भव्रतं दधाम ५५ तदाइंद्रः मातृष्वसुः अभिप्रायंज्ञात्वा दितिशुश्रूषणंचके ५६

(अपोजलं) ५७ हरिरिन्द्रोव्रतस्यच्छिद्रं गप्सुः प्राप्नुमिच्छुः जिह्वाः कुटिलः । मृगहालुब्धकोयथामृगवचनायमृगयेषो भवतितद्वत्साधुषः ५८ केनमेशिवंस्यादितिचिंतांप्राप्तः । छिद्रान्वे पणेतत्परः ५९ अस्पृष्टवारिश्चामावधौतांघ्रिश्च ६० (अतरंछिद्रम्) निप्रयाऽपहतंचेतोयस्याः ६१ मारोदीरित्युपलालयन्निव तान्शकलीकृतानपुनः एकैकं सप्तधाचकर्तचिच्छेद ६२ पाट्यमानाः छिद्यमानाः ६३ कौशिकइंद्रः । गणान्सप्त । “सप्तगणावैमरुतः” इतिश्रुतेः । (मह्यंमम) ६४ (यथात्रौणेरश्वत्थाम्नोऽस्त्रेणक्षुण्णोपिभवान्नममारतद्वत्) ६५ (यत् यस्मात्हरिरर्चितःअतो नममार) ६६ सजुःसह (मातृदोषं सपत्नभावं) ६७ ६८ (हतात आदित्यानां देवानां युष्माकम्) ६९ (सप्तसप्तैकोनपंचाशत्) ७० दित्यानिष्कपटमुकेस तिइन्द्रोपिनिष्कपटमेवाह । अवेति लब्धमतरंयेन अर्थवबुद्धिर्यस्य ७१ (मेमयाकृतश्छिद्रः वृक्णाश्छिद्रा अपिनमृताः) ७२

नित्यं वनात्सुमनसःफलमूलसमित्कुशान् ॥ पत्रांकुरमृदोऽपश्चकालेकालउपाहरत् ५७ एवंतस्याव्रतस्थायाव्रतच्छिद्रंहरिर्नृप ॥ प्रेप्सुःपर्यचरज्जिज्ञोमृग हवमृगाकृतिः ५८ नाध्यगच्छद्रतच्छिद्रं तत्परोथमहीपते ॥ चिंतांतीवांगतःशक्रःकेनमेस्याच्छिद्रंविह ५९ एकदासातुसंध्यायामुच्छिष्टाव्रतकशीता ॥ अस्पृष्टवार्यधौतांघ्रिःसुप्वापविधिमोहिता ६० लब्धातदंतरंशक्रोनिद्रापहतचतसः ॥ दितेःप्रविष्टउदरंयोगेशोयोगमायया ६१ चकर्तसप्तधागर्भं वज्रेण कनकप्रभम् ॥ रुदंतं सप्तधैकैकमारोदीरितितानपुनः ६२ तेतमूचुःपाट्यमानाःसर्वेप्रांजलयो नृप ॥ नोजिघांससिकिमिद्रभ्रातरोमरुतस्तव ६३ माभेष्टभ्रा तरोमह्यंययमित्याहकौशिकः ॥ अनन्यभावान्पार्पदानात्मनोमरुतांगणान् ६४ नममारदितेर्गर्भःश्रीनिवासानुकंपया ॥ बहुवाकुलिशक्षुण्णोद्रौण्यस्त्रेणयथाभ वान् ६५ सकृदिध्वादिपुरुषपुरुषोयातिसाम्यताम् ॥ संवत्सरंकिंचिदुनंदित्यायद्वारिरर्चितः ६६ सजुरिंद्रेणपंचाशदेवास्तेमरुतोऽभवन् ॥ व्यपीह्यमातृदो षतेहरिणासोमपाःकृताः ६७ दितिरुत्थायददृशेकुमाराननलप्रभान् ॥ इंद्रेणसहितान्देवीपर्यतुष्यदनिदिता ६८ अथेद्रमाहताताहमादित्यानांभयावहम् ॥ अपत्यमिच्छत्यचरंव्रतमेतत्सुदुष्करम् ६९ एकःसंकल्पितःपुत्रःसप्तसप्ताभवन्कथम् ॥ यदितेविदितंपुत्रसत्यंकथयमामृषा ७० इंद्रउवाच ॥ अवेतेहंव्यवसित सुपधार्यागतीतिकम् ॥ लब्धांतरोऽच्छिद्रंगर्भमर्थबुद्धिर्नधर्मवित् ७१ कृतोमेसप्तधागर्भंआसन्नसप्तकुमारकाः ॥ तेपिचैकैकशोवृक्णाःसप्तधानापिमग्निरे २७

वनात्फलमूलादीनि आहरत् ५७ इंद्रः तस्याः व्रतच्छिद्रं गप्सुः जिह्वाः पर्यचरन् व्रतच्छिद्रं नाध्यगच्छत् तदामेशिवंकेनस्यात् इतिचिंतांआप ५८ ५९ एकदासाउ च्छिष्टाअस्पृष्टवार्यधौतांघ्रिः विधिमोहितासंध्यायांसुप्वाप ६० इंद्रः तदंतरंलब्धायोगमाययादितेःउदरंप्रविश्य ६१ गर्भं सप्तधाचकर्त तेसप्तधाभूताःरुदुः पुनः एकैकंमा रोदीः इत्युक्तासप्तधाचकर्त ६२ ॥ तदतेऊचुः ॥ हेइंद्रवयमरुतः तेभ्रातरः नः कुतः जिघांससि ६३ तदाइंद्रआह ययंचेतुममभ्रातरः तर्हिमाभेष्ट ६४ एवंसातिदिते र्गर्भः वज्रेणक्षुण्णोपिश्रीनिवासानुकंपयानममार यथाव्रह्मास्त्रेणभवान् ६५ ६६ तेमरुतः इंद्रेणसहपंचाशदेवाअभवन् एवंतेमातृदोषंव्यपोह्य हरिणा सोमपाः कृताः ६७ ततोदितिः उत्थायइंद्रेणसहअग्निप्रभान् कुमारान्दृष्ट्वासंतोपंआप ६८ अथादितिः इंद्रंआह हेतात आदित्यानांभयर्द एकं पुत्रंइच्छंती व्रतं आचरं ६९ तेसप्तवाक्यं अभवन् हेपुत्रयदित्वयासत्यंज्ञातं तर्हिकथय ७० ॥ इंद्रउवाच ॥ हेअवेतेव्यवसितंज्ञात्वाव्रतच्छिद्रंलब्धाअंतरंगत्वासप्तसप्तधागर्भः छिन्नः ७१ तावंतः पुत्राजाताः महापुरुषपूजायाः सिद्ध्या ते नमृताः ७२

(अनुपंगिणी अवांतरफलरूपा) ७३ अपिपरंमोक्षमपि ७४ गुणस्पर्शविषयभोगंबुधः कोटृणीत । यद्यस्मान्नरकेपिस्यात् ७५ महीयसि हेमहत्तमे मृतः सन्नउत्थितः ७६ ७७ ७८ इति पष्ठस्कंधेटीकायामष्टादशोध्यायः ॥ १८ ॥ ऊनविशेतुयत्प्रोक्तं कश्यपेन दितेव्रतम् । तदेव विवृतं लोकहिताय हरितोपणं ॥ १ ॥ तस्य प्रकारमिति शेषः १ मार्गशिरेमासे शुक्लपक्षे आदितः प्रतिपदि २ अनुमंज्यपृष्ठाशुक्लार्दतायस्याः माशुक्लदतीर्थातदंता अलंकृतान्मतीपूजयेत् ३ आदोतावन्नमस्कारमंत्रानाह अलमिति त्रिभिः । ते तुभ्यं अलं प्रयासमेव सर्वना किंचिदन्यैः कृत्यमस्ति । अतः केवलं ते तुभ्यं न मोस्तु । पर्याप्तो हंतवः निरपेक्षाय हे पूर्णकाम । महाविभूतिपतये लक्ष्मीपतये सकलाः सिद्धयोऽणिमाद्यायस्मिन् तस्मै ४ भो ईशयथायथावत्त्वं कृपादिभिर्जुष्टः महिना महत्त्वेन अन्यैश्च सत्यसंकल्पस्वादिभिः सर्वैर्गुणैः ततस्तस्मात् ५ महापुरुषस्य परमेश्वरस्येवलक्षणानि निरपेक्षत्वादीनि यस्याः तस्याः संबोधनम् ६

ततस्तत्परमाश्चर्यवीक्ष्याध्यवसितं मया ॥ महापुरुषपूजायाः सिद्धिः काप्यनुपंगिणी ७३ आराधनं भगवत ईहमानानिराशिपः ॥ ये तु नेच्छन्त्यपि परं ते स्वा-
र्थकुशलाः स्मृताः ७४ आराध्यात्मप्रदं देवं स्वात्मानं जगदीश्वरम् ॥ कोटृणीतगुणस्पर्शबुधः स्यान्नरकेपियत् ७५ तदिदं मम दौर्जन्यं बालिशस्य महीयसि ॥
क्षंतुमर्हसि मातस्त्वं दिष्ट्या गभो मृतोत्थितः ७६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इन्द्रस्तयाभ्यनुज्ञातः शुद्धभावेन तुष्टया ॥ मरुद्भिः सह तान् त्वाजगाम त्रिदिवं प्रभुः ७७
एवं ते सर्वमाख्यातं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ मंगलं मरुतां जन्म किं भूयः कथयामि ते ७८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पष्ठस्कंधेऽष्टादशोध्यायः १८ ॥ राजो-
वाच ॥ व्रतं पुंसवनं ब्रह्मन् भवता यदुदीरितम् ॥ तस्य वेदितुमिच्छामि येन विष्णुः प्रसीदति ॥ श्रीशुक उवाच ॥ शुक्ले मार्गशिरे पक्षे योऽपि द्धर्तुर्नुज्ञया ॥ आरभेत
व्रतमिदं सार्वकामिकमादितः २ निशम्य मरुतां जन्म ब्राह्मणाननुमंज्य च ॥ स्नात्वा शुक्लवस्त्रे धृत्वा अलंकृता सती प्रातः श्रिया सह भगवंतं पूजयेत् ३ अलं ते निरपेक्षाय यथा त्वं कृपयेति मंत्राभ्यां ४ ५ विष्णुपत्निम-
हामायेत्यनेन च भगवंतं श्रियं नमस्कृत्य ऊनमो भगवते महापुरुषायेति मंत्रेण षोडशोपचारैः पूजयेत् ततः ऊनमो भगवते महापुरुषायेति मंत्रेण अनले हविः शोषेण द्वादशा-
ह्वृतीर्जुहुयात् ६

७३ तदिदं बालिशस्य मम दौर्जन्यं क्षंतुमर्हसि ७४ ७५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ तदादितिः तस्य शुद्धभावं दृष्ट्वा एतान् बंधुत्वेन पालय तव साहाय्यं करिष्यन्ति इत्याह ततः
इन्द्रः तान् त्वामहद्भिः सह दिवं ययौ ७६ हेराजन् एवं ते मरुतां जन्म आख्यातं भूयः किं कथयामि ७७ इति पष्ठेष्टादशः ॥ १८ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ हे ब्रह्मन् भवता यद्
पुंसवनं व्रतं कथितं तत्प्रकारं ज्ञातुमिच्छामि कुनः येन विष्णुः प्रसीदति ३ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ मार्गशीर्षे शुक्लपक्षे प्रतिपदि त्रिभिर्भर्तुर्नुज्ञया इदं सार्वकामिकं व्रतं आर-
भेत २ मरुतां जन्म धृत्वा ब्राह्मणाज्ञया स्नात्वा शुक्लवस्त्रे धृत्वा अलंकृता सती प्रातः श्रिया सह भगवंतं पूजयेत् ३ अलं ते निरपेक्षाय यथा त्वं कृपयेति मंत्राभ्यां ४ ५ विष्णुपत्निम-
हामायेत्यनेन च भगवंतं श्रियं नमस्कृत्य ऊनमो भगवते महापुरुषायेति मंत्रेण षोडशोपचारैः पूजयेत् ततः ऊनमो भगवते महापुरुषायेति मंत्रेण अनले हविः शोषेण द्वादशा-
ह्वृतीर्जुहुयात् ६

भा० प०

॥४०॥

पूजामंत्रमाह उन्नमइति । हविःशेषमुपहारावशिष्टम् ७ होममंत्रस्योदाहरणदर्शयते ॥ इति । प्रकर्षेण भवन्त्याभ्यामिति प्रभवौ ८ ९ (युवांश्चिश्चविष्णुश्च) १० इत्या यज्ञाभिनिर्वर्तकः पुरुषव्यापारोभावनाख्यः । क्रियालाङ्गिकी ११ (व्यंजकः प्रकाशकः । सर्वेषां शरीरिणामात्मा । आशयोऽतःकरणं) प्रत्ययोनारूपयोः प्रकाशः अपाश्रयस्तयोराधारः १२ १३ (उपहरणमुपहारम्) १४ १५ महापुरुषचेतसा ईश्वरबुद्ध्या । उपनमेत् भजेत् । पतिश्च स्वयंप्रेमशीलः सन् पत्न्याः सर्वकर्माणि विभृयात् । तदनुकूलो भवेदित्यर्थः १६ यतः दंपत्योर्मध्ये एकतरेण कृतमुभयोरपि भवति (ततः पत्न्या मनर्हायां एतत्पतिः कुर्यात्) । न विह्न्यात् । न विच्छिद्यात् १७ १८ १९

अ०

॥१३॥

उन्नमो भगवते महापुरुषाय महानुभावाय महाविभूतिपतये सह महाविभूतिभिर्बलिमुपाहरामीति ॥ अनेनाहरहर्मन्त्रेण विष्णोरावाहनाविपाद्योपस्पर्शनस्नानवास उपर्वातविभूषणगंधपुष्पधूपदीपोपहाराद्यपचारांश्च समाहिता उपाहरेत् ॥ हविःशेषं तु जुहुयादनले द्वादशाहुतीः ७ उन्नमो भगवते महापुरुषाय महाविभूतिपतये स्वाहेति ॥ श्रियं विष्णुं च वरदावाशिषां प्रभवानुभौ ॥ भक्त्या संपूजयेन्नित्यं यदीच्छेत्सर्वसंपदः ८ प्रणमेदंडवहूभौ भक्तिप्रद्वेण चेतसा ॥ दशवारं जपेन्मंत्रं ततः स्तोत्रमुदीरयेत् ९ युवांतु विश्वस्य विभूजगतः कारणं परम ॥ इयं हि प्रकृतिः सूक्ष्मा मायाशक्तिर्दुरत्यया १० तस्या अधीश्वरः साक्षात्त्वमेव पुरुषः परः ॥ त्वंसर्वयज्ञइज्येयं क्रियेयं फलभुग्भवान् ११ गुणव्यक्तिरियं देवाव्यंजको गुणभुग्भवान् ॥ त्वंहि सर्वशरीर्यात्मा श्रीः शरीरेन्द्रियाशयाः ॥ नामरूपे भगवती प्रत्ययस्त्वमपाश्रयः १२ यथा युवां त्रिलोकस्य वरदौ परमेष्ठिनौ ॥ तथाम उत्तमश्लोकं संतुमत्या महाशिपः १३ इत्यभिधूय वरदं श्रीनिवासं श्रिया सह ॥ तन्निःसार्योपहरणं दत्त्वा च मनमर्चयेत् १४ ततः स्तुवीत स्तोत्रेण भक्तिप्रद्वेण चेतसा ॥ यज्ञोच्छिष्टमवघ्राय पुनरभ्यर्चयेद्द्वारिम् १५ पतिं च परया भक्त्या महापुरुषचेतसा ॥ प्रियैस्तैस्तैरुपनमेत्प्रेमशीलः स्वयंपतिः ॥ विभृयात्सर्वकर्माणि पत्न्या उच्चावचानि च १६ कृतमेकतरेणापि दंपत्योरुभयोरपि ॥ पत्न्यां कुर्याद नर्हायां पतिरेतत्समाहितः ॥ विष्णोर्व्रतमिदं विभ्रत्कथंचन १७ विप्रान्स्त्रियो वीरवतीः स्रग्गंधवालमंडनैः ॥ अर्चयेदहरहर्भक्त्या देवं नियममास्थितः १८ उदस्य देवं स्वेधाग्नि तन्निवेदितमग्रतः ॥ अद्यादात्मविशुद्धयर्थं सर्वकामर्द्धयेत्तथा १९

श्रियं विष्णुं च भक्त्या नित्यं संपूज्य ८ भूमौ दंडवत् प्रणम्य दशवारं मंत्रं जपेत् ९ युवांसर्वजगतः कारणम् इयं सूक्ष्मा प्रकृतिः १० तस्याः साक्षान् अधीश्वरस्त्वं असि ११ इत्यादिना स्तुत्वा १२ १३ उपहरणं निःसार्य आचमनं दत्त्वा पुनः अर्चयेत् ततः स्तोत्रेण स्तुत्वा यज्ञोच्छिष्टं आघ्राय पुनरर्चयेत् १५ परमभक्त्या पतिं च भजेत् इदं व्रतं दंपत्योर्मध्ये एकैकतरेण कृतं उभयोरपि भवति १६ इदं विष्णोर्व्रतं विभ्रत्कथंचन न विच्छिद्यात् ततः विप्रान्स्त्रियो वीरवतीः स्रग्गंधादिभिर्नित्यं अर्चयेत् १७ १८ देवं उद्वास्य तन्निवेदितं अग्रात् १९

॥४०॥

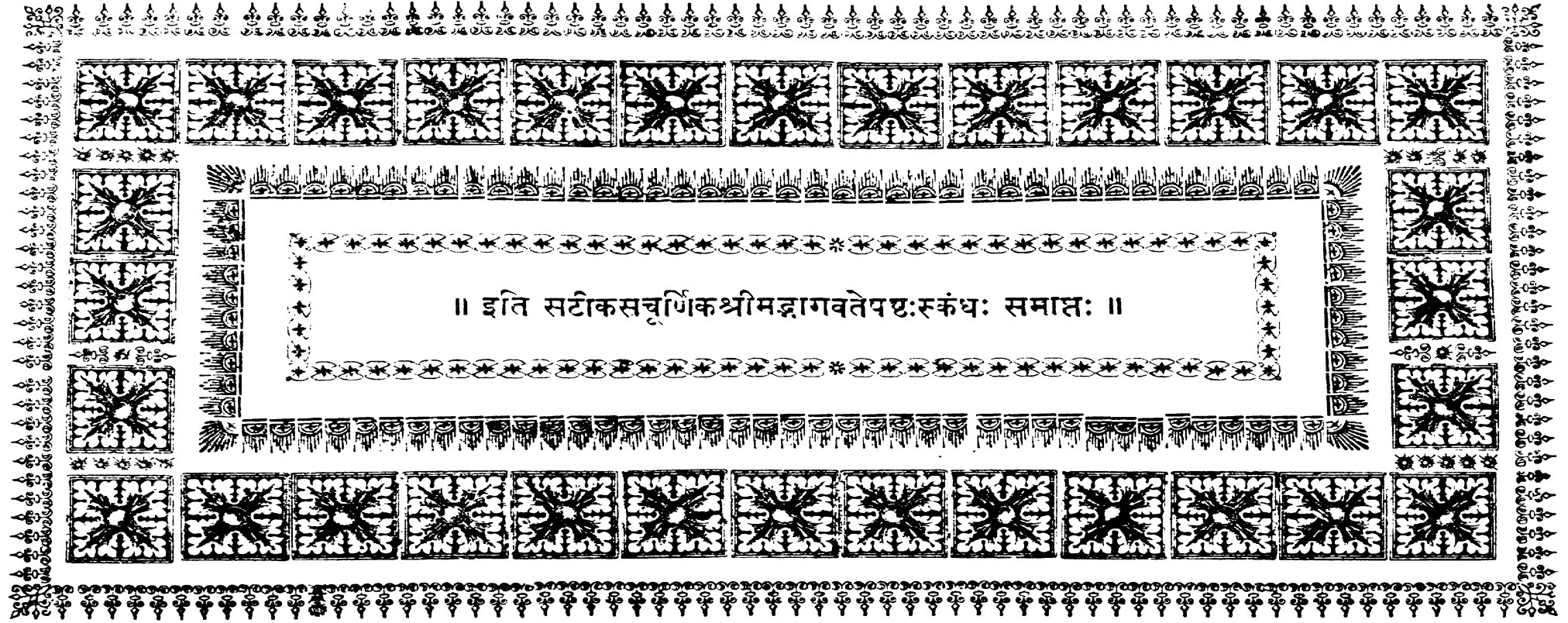
द्वादशमासानित्युक्ते कदाचित् नम्रमध्यमलमासेति तेन सह द्वादशसंख्यायां सत्यां शुद्धस्यैकस्य त्यागः स्यात् । हायनमित्युक्ते तन्मध्यपातिनः तस्यापि प्रसंगः स्यात् । तदुभयं वारयितुं मुमयमुक्तं । उपचरेत् उपवसेत् २० श्वोभूते प्रभाते सति । पयसि श्रुतेन पक्वेन पाकयज्ञविधानेन पार्वणस्थालीपाकविधानेन २१ २२ सुप्रजास्त्वं सत्पुत्रत्वकरमित्यर्थः वाग्यतः सन् शेषः २३ २४ अवीराविधवाधनेश्वरी सत्यपिया सुदुर्भगा सुभगा भवति २५ (विरूपा रूपरहिताऽऽर्धं श्रेष्ठं रूपं विदेत् ।) यआमया वीरोगी स विरुजा बिशिष्टया रुजा विमुच्यते । इन्द्रियैः सहितं कल्पदेहं च विदेदिति शेषः । पठन् यो वर्तेत तस्य पितृणां देवतानां चानन्तं तृप्तिर्भवतीत्यर्थः २६ उपसंहरति राज्ञिति ! महत्पुण्यं जन्म महद्भूतं च २७ षष्ठस्कंधनिगृह्यार्थपदभावात् दीपिका ॥ सद्गिरासेव्यतामिपायति श्रीधरनिर्मिता ॥ इति श्रीधरस्वामिविरचितायां भागवतभावार्थदीपिकायां षष्ठेऽङ्के नविशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ (व्याख्यायां श्रीधरोक्तायामत्रयदृश्यते कविव । वचोऽधिकं साहनं तच्च क्रेमोहान्महेश्वरः १)

एतेन पूजाविधिना मासान् द्वादश हायनम् ॥ नीत्वाऽथोपचरेत् साध्वीकार्तिके च रमेहानि २० श्वोभूतेऽप उपस्पृश्य कृष्णमभ्यर्च्य पूर्ववत् ॥ पयःश्रुतेन जुहुयाच्च रुणा सह सर्पिषा २१ पाकयज्ञविधानेन द्वादशैवाहुतीः पतिः ॥ आशिषः शिरसा दयाद्विजैः प्रीतैः समीरिताः ॥ प्रणम्य शिरसा भक्त्या भुंजीत तदनुज्ञया २२ आचार्यमग्रतः कृत्वा वाग्यतः सह बंधुभिः ॥ दद्यात्पत्न्यै च शोपं सुप्रजास्त्वं सुसौभगम् २३ एतच्चरित्वा विधिवद्भूतं विभोरभीप्सितार्थं लभते पुमानिह ॥ स्त्री त्वेतादास्थाय लभेत सौभगं श्रियं प्रजां जीवपतियशो गृहम् २४ कन्या च विदेत समग्रलक्षणं वरं त्ववीराहतकिल्बिषांगतिम् ॥ मृतप्रजा जीवसुताधनेश्वरी सुदुर्भगा सुभगा रूपमग्र्यम् २५ विदेद्विरूपा विरुजा विमुच्यते यआमया वीन्द्रिय कल्पदेहम् ॥ एतत्पठन्नाभ्युदये च कर्मण्यनन्तं तृप्तिः पितृदेवतानाम् २६ तुष्टाः प्रयच्छन्ति समस्तकामान् होमावसाने हुतशुक्लश्रीर्हरिश्च ॥ राजन्महन्मरुतां जन्मपुण्यं दितेर्व्रतं चाभिहितं महते २७ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे पुंसवनव्रतकथनं नभिको नविशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

एवं द्वादशमासान् नीत्वा कार्तिके च रमेहानि उपवसेत् २० इवः प्रातः अप उपस्पृश्य कृष्णं च अभ्यर्च्य पयःश्रुतेन वृतमिश्रचरुणा यथाविधि पतिः द्वादशाहुतीर्जुहुयात् २१ द्विजाशिषो गृहीत्वा प्रणम्य २२ आचार्यपुरतः कृत्वा बंधुभिः सह भुंजीत पत्न्यै च शोपं दद्यात् २४ एवं कृते पुमान् इष्टार्थं लभते स्त्री तु सौभाग्यश्रियं प्रजां जीवपतियशः गृहम् कन्या तु उत्तमवरम् विधवासद्व्रतिम् मृतप्रजा जीवसुता भवति दुर्भगा सुभगा स्यात् विरूपा रूपं लभते रोगी आरोग्यं लभते एतन्पठन् अभ्युदयकर्मणि पितृदेवानां तृप्तिर्भवति तेनुष्टाः संतः अग्निः श्रीहरिश्च सर्वकामान् प्रयच्छन्ति २४ २५ २६ हे राजन्मरुतां पुण्यजन्मादितेर्व्रतं च ते कथितं इति षष्ठस्कंधेऽङ्के नविशोऽध्यायः १९ ॥ इति षष्ठस्कंधः समाप्तः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ २७ शुभं भवतु ॥ ७ ॥

॥ इति सटीकसचूर्णिकश्रीमद्भागवतेष्टःस्कंधः समाप्तः ॥

॥ अथ सटीक-सचूर्णिक-श्रीमद्भागवते सप्तमस्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीलक्ष्मीनारायणाभ्यांनमः ॥ शांतादुर्ममहालसाभ्यांनमः । स्वमक्तपक्षपातेनतद्विपक्षाविदारणम् । नृसिंहमद्भुतवंदेपरमानंदविग्रहम् ॥ १ ॥ ऊतिःपंचदशाध्याये सप्तमेवण्यतेऽधुना । उ
 त्तिश्चवासनाप्रोक्तातत्तत्कर्मानुसारिणी ॥ २ ॥ अशुभाचशुभाचेतिसाद्विधाहेतुभेदतः । अशुभामहतांकोपाच्छुभामहदनुग्रहात् । हरेर्द्वारपथोर्यद्वैकुण्ठेवसतोरपि ॥ ३ ॥ चतुःसनरुपावि
 ष्णुद्वेषाच्चाशुभवासना ॥ ४ ॥ यथाहिदैत्यगर्भेपिप्रहादस्यसतः स्थिरा । नारदानुग्रहादासविष्णौसद्भक्तिवासना ॥ ५ ॥ स्वमक्तंचसदाविष्णुर्द्विषतंमापिरक्षति । तृतीयेपिमवेद्वाःस्थावक
 रोदात्मसात्पुनः ॥ ६ ॥ अतोमनीषिणायतनःकार्योमहदनुग्रहे।इत्येतदर्थमूतीनामप्रलक्षणमुच्यते॥७॥तत्रादौदशभिदैत्यतत्पुत्रमतिभेदतः।महत्कापानुकंपोत्थवासनाभेद उच्यते॥८॥सद्वास
 नाचगुण्येतकर्मभिःशुद्धचेतसः। परैस्तुपंचभिस्तस्मात्क्रियतेधर्मनिर्णयः॥९॥तत्रतुप्रथमेऽध्यायेहिरण्यकशिपोःसुते । विष्णुमक्तेविरोधस्तुविप्रशापजईर्यते॥१०॥यदुक्तंपूर्वस्कंधांते“हतपुत्रा
 दितिःशक्रपापिणग्राहेणविष्णुना । मन्युनाशोकदीप्तेनज्वलंतीपर्यंचितयत्”इतितच्छ्रुत्वाविस्मितःपरीक्षित्पृच्छतिसमइतित्रिभिः (श्लोकैः । तत्रसमोरागद्वेषशून्यः । सुहृन्मित्राहि
 रण्यक इत्यर्थः प्रियआत्मरूपः) । नहिसमस्यसुहृदश्चवैषम्यंनामास्ति । नचप्रियस्यप्रीतिकर्तृष्वैषम्यंयुक्तमित्यर्थः १ किंच । यस्ययःप्रयोजनंसिध्यति । सतत्पक्षपातीभवति । येभ्योवि
 भेदितानादिद्वेषेणहंतिनतुतदस्यास्तीत्याह । नहीति । (अर्थःप्रयोजनं । तदभावेहेतुः।साक्षान्निरुपाधिकं) निश्रेयसंपरमानंदएवआत्मास्वरूपंयस्यतस्य । असुरेभ्यश्चोद्वेगोभयंनान्ति
 अतोविद्वेपोपिनास्त्येव । तत्रहेतुःअगुणस्येति गुणाधीनौप्रीतिद्वेषावित्यर्थः २ (शोभनोमहान्भागोदैवयस्यतत्संबोधनम्) श्रीनारायणस्यगुणान्अनुग्रहादीन्प्रति।तत्तत्संशयं ३ (य
 द्यस्मिन्चरिते) भागवतस्यप्रहादस्यमाहात्म्यंगीयतइतिसंबंधः (तस्यकथयिष्यमाणत्वात्प्रायेणतदेवपृष्टमित्यर्थः) ४ कृष्णायव्यासायकृष्णंमुनिंनत्वेत्यर्थः ५ यस्मात्प्रकृतेःपरःअतो
 निर्गुणः । अतएवअजःअतएवअव्यक्तःरागद्वेषादिनामतभर्तेद्वियादिव्यकिरहितः सोऽपिस्वमायागुणसत्त्वादिकंआविश्यअधिष्ठायबाध्यान्प्रति (बाधकताम्) यद्वादेवासुरादीनाया
 परस्परंबाध्यबाधकतातांगतःप्राप्तःतत्रहेतुर्जातइत्यर्थः ६ तत्रगुणानांस्वीयत्वेसतिप्रकृतपुत्रपुत्रद्विषयःविषमःस्यात्तनतुतदस्तीत्याह । सत्त्वमिति । ननस्वेच्छयागुणाधिष्ठानेनापिपक्षपा
 तेवैषम्यस्यादेव । न । तस्यकालकृतत्वादित्याह नतेपामितिसार्धेन । हासःभयःउल्लासोद्वेगः ७

॥ श्रीः ॥ राजोवाच ॥ समःप्रियःसुहृद्भक्तनभूतानांभगवान्स्वयम् ॥ इंद्रस्यार्थेकथंदैत्यानवधीद्विषमोयथा १ नह्यस्यार्थःसुरगणैःसाक्षान्निश्रेयसात्मनः
 ॥ नैवासुरेभ्योविद्वेषो नोद्वेगश्चागुणस्यहि २ इतिनःसुमहाभागनारायणगुणान्प्रति ॥ संशयःसुमहान्जातस्तद्वाञ्छेतुमर्हति ३ ॥ श्रीशुकउ
 दाच ॥ साधुपृष्टमहाराजहरेश्चरितमद्भुतम् ॥ यद्भागवतमाहात्म्यंभगवद्भक्तिवर्धनम् ४ गीयतेपरंपुण्यमृपिभिर्नारदादिभिः ॥ नत्वाकृष्णायमुन
 येकथयिष्येहरेःकथाः ५ निर्गुणोपिह्यजोऽव्यक्तोभगवान्प्रकृतेःपरः ॥ स्वमायागुणमाविश्यवाध्यबाधकतांगतः ६ सत्त्वंरजस्तमइतिप्रकृतेर्नात्मनो
 गुणाः ॥ नतेपांयुगपद्राजनहासउल्लासएवच ७

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीमत्कुलदेवतायैनमः ॥ अथसप्तमस्कंधचूर्णिका ॥ राजोवाच ॥ हेब्रह्मन् भगवान् सर्वभूतानांभियःसमश्चसन्इंद्रस्यार्थेकथंदैत्यानवधीन् १
 परमात्मनः निर्गुणस्यदेवैःअर्थेनदैत्यैःसहद्वेषोपिन २ एवंसतिकथंदैत्यनाशःअतएवभगवद्गुणान्प्रतिमहान्संशयोजातःतच्छेत्तुमर्हसि ३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ हेमहाभा
 गत्वदाहरेः चरितंसाधुपृष्टम् ४ यत्रभागवतमाहात्म्यंनारदादिभिःपरमपुण्यंगीयते अतःकृष्णंमुनिंनत्वाहरेःकथांकथयिष्ये ५ भगवान्निर्गुणोऽपिस्वमायागुणमाविश्यवा
 द्यबाधकतांगतः ६ हेनृप सत्त्वरजस्तमइति प्रकृतेः गुणाः तेषां युगपद्भासोन वृद्धिरपिन ७

भा. स.

॥ १ ॥

सत्त्वस्य जयकाले उत्कर्षमयदेवान् ऋषीश्च अभजन् । ततश्चैव प्रविश्य वर्द्धयतीत्यर्थः रजसो जयकाले तमसो जयकाल इत्यन्वयः असुरान् मानवादीन् । तस्य कालस्यानुगुणः सन् ८ समस्या पिनिमित्तभेदेन वैषम्ये दृष्टातः । ज्योतिरग्निर्यथा काष्ठादिषु । (आदिशब्दात्) जलं यथा पात्रेषु । आकाशं यथा घटादिषु । तथानानारूप आभाति । ननु तर्हि तद्वदेव विवेकेन प्रतीयेत तत्राह दिवा दनिषेधेन । विदंतीति पाठे लाभोपि ज्ञानमेव । अत्रापि ज्योतिरादिरिवेति द्रष्टव्यम् । यथा हि सूर्यकांतादीदाहदर्शनाज्ज्योतिर्ज्ञायते । यथा च कंपदर्शनाद्वायुरित्यादि ९ तदेव मायागुणवशेनैतद्वैषम्यं न गृह्णाभा विक्रमित्युक्तम् तर्हि गुणपारतन्त्र्यादनीश्वरत्वमाशङ्क्याह । यदात्मनो जीवस्य भोगार्थपुरःशरीराणि परः परमेश्वरः निसृज्यते तदा मास्येन स्थितं रजः पृथ रतन्त्र्यं वारयन् प्रधानं पुरुषपारतन्त्र्यमापि वारयति । कालमिति । हेनरदेव प्रधानं पुंभ्यानिमित्तभूताभ्यासत्वरुन् अमोघकर्ता ईश्वरः तयोः महकारित्वेन आश्रयभूतं चरन्वर्तमानं कालं स्वयमेव सृजति । स्वचेष्टारूपत्वात् कालस्य न तत्पारतन्त्र्यमित्यर्थः । तथापि प्रस्तुते किमायातं तत्राह । येष कालः सत्त्वमेव धाति । अतो हेतोः ईशितापि ईश्वरोपि सत्त्वप्रधानं सुरानीकंदेवसमूहमेव धतीत्यर्थः तत्प्रत्यनीकान् सुरप्रतिपक्षान् प्रमिणोति हि नस्तीति त्वेत्यन्वयः । उरुश्रवः कीर्तिर्यस्य स उरुश्रवाः कालशक्तिलुभितगुणगतं वैषम्यं सन्निधिमन्त्रेण तदधिष्ठातरि स्फुरतीति प्रकरणार्थः ११ इदानीं तयोर्विधानं सुरपक्षपातेन किंतु ब्रह्मणशापेनासुरयोनिप्राप्तयोरनुग्रहार्थ एवेति वक्तुमिति हासमुपक्षिपति । अत्रैवेति अत्रैव द्वेषादिरहितस्यापि दैत्यवधेनारदन इति हासः प्रस्तावितः १२ चेदिभूभुजः शिशुपालस्य १३ १४

जयकाले तु सत्त्वस्य देवर्षीन् रजसोऽसुरान् ॥ तमसो यक्षरक्षांसितक्काञ्चानुगुणोऽभजन् ८ ज्योतिगादिरिवाभानि संधानात्र विविच्यते ॥ विदंत्यात्मानमात्मस्थं मथित्वा कवयोऽततः ९ यदासिंसुः पुरात्मनः परोरजः मृजत्येव पृथक् स्वमायया ॥ सत्त्वं विचित्रासुरिरं सुराश्वरः शयिष्यमाणस्तम ईरयत्यसौ १० कालं चरन्तं सृजतीश आश्रयं प्रधानं पुंभ्यान् रदेव सत्यकृत् ॥ स एव राजा त्रपिकाल ईशितामत्त्वं सुरानीकमिवैधयत्यतः ॥ तत्प्रत्यनीकान् सुरान् सुरप्रियोरजस्तमस्कान् प्रमिणोत्युरुश्रवाः ११ अत्रैवादाहृतः पूर्वमिति हासः सुरर्षिणा ॥ प्रीत्या महाकतौ राजन् पृच्छतेऽजातशत्रवे १२ दृष्ट्वा महादुतेराजाराजसूये महाकतौ ॥ वासुदेवे भगवतिसायुज्यं चेदिभूभुजः १३ तत्रासीन् सुरक्रपिराजा पांडु सुतः कतौ ॥ पप्रच्छ विस्मितमना मुनीनां शृण्वतामिदम् १४

सत्त्वोत्कर्षकाले देवादीनां वृद्धिः रज उत्कर्षे दैत्यानाम् तमस उत्कर्षे यक्षरक्षसाम् भगवान् तत्तत्कालानुगुणो भवति ८ ९ किंच यदा जीवस्य भोगार्थपुरःस्तुष्टुं दृच्छति तदारजो वर्द्धयति यदा क्रोडितुमिच्छति तदा सत्त्वं यदा संहर्तुमिच्छति तदा तमः १० हेराजन् अजः प्रधानं पुरुषसहकारित्वेन स्वाश्रयभूतं चरन्तं कालं स्वयमेव सृजति हेतुप अयं कालः सत्त्वगुणोत्कर्षकृत् अतः देवानीकं वर्धयति सुरप्रतिपक्षान् हि नस्ति ११ एवं कालशक्तिलुभितगुणगतं वैषम्यं तदधिष्ठातरि स्फुरति अतः तयोः सुरपक्षपातेन वधो न किंतु ब्रह्मशास्येन दैत्ययोनिप्राप्तयोः अनुग्रहार्थमेव वधः कृतः हेतुप एतद्विषये महाकतौ पृच्छते युधिष्ठिराय पूर्वसुरर्षिणा इति हासः उदाहृतः तं शृणु १२ अथ राजसूये महाकतौ श्रीकृष्णे शिशुपालस्य सायुज्यं दृष्ट्वा १३ तत्र मुनीनां शृण्वतां युधिष्ठिरः नारवं उवाच १४

अ०

॥ १ ॥

॥ १ ॥

एकांतभक्तानामपि दुर्लभाप्राप्तिर्विद्विषो जातेत्येतदद्भुतां हि १५ तस्य तु वेदोऽप्येव नरकपात एवोचित इत्याह । भगवन्निंदयेति । तमसिनरके १६ दमघोषस्य सुतः शिशुपालः कलभाषणात् बाल्ये
 कोमलभाषणमारभ्य संप्रति अधुनापि (गोविंदे) अमर्षी क्रोधी मत्सरी वा १७ श्वित्रः कुट्टम् १८ दुरवग्राह्यं दुःप्रापं धाम स्वस्वरूपं यस्य तस्मिन् लयं सायुज्यं ईयतुः जग्मतुः । अमृतस्यापि दं
 तवक्रनायुज्यस्य जातकप्रामाण्येन सिद्धवान्निर्देशः १९ एतत् अद्भुतमां हि । अत एतत्प्रतिभ्राज्यति । भगवान्सर्वज्ञस्त्वब्रूहि २० आभाष्य संबोध्य सीदंति निपीदंत्यस्यामिति सत्सभा तस्याः सदः
 सदसः शृण्वंत्याः सत्याः कथाः प्राहेत्यन्वयः २१ अहो भगवन्निंदकस्य नरकपातेन भाव्यमिति यदतस्तव कोभिप्रायः । भगवत्पीडाकरत्वेन वा तदभावेऽपि सुरापानादिव त्रिपिडाचरगाद्वा ।
 तत्र तावदेहाभिमानकृतत्वात् त्रिदादिनिमित्तपीडादीनाम् । भगवत्तदभावात् त्रिपिडाशंकास्तीत्याह निंदन इति सार्धेऽभिनिंदनं दोषकीर्तनम् । न्यकारास्तरस्कारः । स्तत्रोगुणकीर्तनप
 सत्कार आदरः निंदनस्तुत्यादिज्ञानार्थप्रधानपुरुषयोरविवेकेन अविवेचनेन कलेवरं कलितं रचितम् । देहाभिमानेन निंदनादिस्वीकारे आत्मानात्मविवेकराहित्यं हेतुरित्यर्थः २२ तस्य दंढ
 म्वाभिमानेन मृतानां यथाममाहमिति वैयर्थ्यं तत्कृतं हिंसादिकं च भवति तथानयस्येत्युत्तरेणान्वयः । दंढस्ताडनं पारुष्यं निंदातया हिंसापीडा च भवति (देहाभिमानेन स्वपरबुद्धिः न याचदं
 डादितेन च हिंसादीत्यर्थः) २३ यस्मिन्निबद्धो यमभिमानस्तस्य देहस्य वधात् प्राणिनां वधश्च यथा तथा यस्याभिमानो नास्ति अस्य परमेश्वरस्य हिंसाकेन हेतुना कल्पते । न केनापि । अभिमाना
 भावे हेतुः । केवल्यत् । अद्वितीयत्वेन अविमंतव्याभावात् । वैषम्याभावे हेतुः अखिलात्मनः सर्वात्मन इति । तर्हि किमिति हांति । तत्राह परस्य दमकर्तुरिति हितार्थं दंढं करोतीत्यर्थः २४

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अहो अत्यद्भुतं ह्येतद्दुर्लभैकांतिनामापि ॥ वासुदेवे परेतत्त्वे प्राप्तिश्चैव स्य विद्विषः १५ एतद्वेदितुमिच्छामः सर्वेषु वयं मुने ॥ भगव
 न्निंदया वेनोद्विजैस्तमसि पानितः १६ दमघोषस्य सुतः पापआरभ्य कलभापणात् ॥ संप्रत्यमर्षी गोविंदे दंतवक्रश्च दुर्मतिः १७ शपतोरसकृद्विष्णुं यद्ब्रह्म परम
 व्ययम् ॥ श्वित्रो न जातो जिह्वायां नांघ्रिविविशतुस्तमः १८ कथं तस्मिन् भगवति दुरवग्राह्यधामनि ॥ पश्यतां सर्वलोकानां लयमीयतुरंजसा १९ एतद्भा
 म्यतिमेषु बुद्धिर्दीपार्धिरिव वायुना ॥ ब्रूयत दद्भुततमं भगवांस्तत्र कारणम् २० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ राज्ञस्तद्वच आकर्ण्य नारदो भगवान्वापि ॥ तुष्टः प्राह
 तमाभाष्य शृण्वंत्यास्तत्सदः कथाः २१ ॥ नारद उवाच ॥ निंदनस्तव सत्कारस्य क्लारार्थं कलेवरम् ॥ प्रधानपरयो राजत्रिविवेकेन कलितम् २२ हिंसा तद
 भिमानेन दंढपारुष्ययोर्यथा ॥ वैषम्यमिह भूतानां ममाहमिति पार्थिव २३ यत्रिविद्धोऽभिमानोऽयं तद्वधात् प्राणिनां वधः ॥ तथानयस्य कैवल्यादभिमानोऽ
 खिलात्मनः ॥ परस्य दमकर्तुर्हि हिंसा केनास्य कल्पते २४

अहो एकांतभक्तानामपि दुर्लभामोक्षाप्तिः सा शशोः शिशुपालस्य कथं प्राप्ता १५ एतद्ब्रूयानुं इच्छामः किंच भगवन्निंदया वेनः द्विजैः नरके पातितः १६ शिशुपालदंतवक्रोऽनुआवा
 ल्यान् कृष्णद्वेष्टारौ असकृन्विष्णुं शपतोऽतयोः जिह्वायां कुण्ठेनोत्पन्नं नरकं च न विविशतुः १७ १८ एवं सायुज्यं प्राप्ता १९ एतद्विषये मे मनोभ्राज्यति तत्र कारणं ब्रूहि २०
 ॥ श्रीशुक उवाच ॥ राज्ञः वचः श्रुत्वा २१ नारद उवाच हे युधिष्ठिर देवस्वपु वैषम्यं नास्ति २२ २३ २४

भा०स०

॥ २ ॥

यस्माद्भगवतोर्निंदादिकृतवैषम्यं नास्ति तस्माद्येन केनाप्युपायेन ध्यायतस्तेनैव निंदादिकृतपापस्यापि नाशात्सायुज्यं युक्तमित्याशयेनाहतस्मादेतिसप्तभिः । नास्ति वैरं केनापियस्मिन्नुतेन भक्तियोगेनेत्यर्थः । युज्यान्मनइति शेषः । तस्मात्कथं चिदेतं रुपायैः पृथक्नेक्षते नक्षेत अनवरतम नो योगेन माव्यमित्यर्थः २५ तेष्वपि वैरानुबंधः श्रेष्ठइत्याह यथेति । (वैरस्यासंबन्धयोगेन यथानतथाभाक्तयोगेनापीति) २६ अत्र दृष्टांतः कीटः पेशस्कृताभ्रमरेण तं भ्रमरम् । संरंभो द्वेषः मयं च स एव पोगस्तेन २७ वैरेण या अनुचिता तयैव पूतः पाप्मायेषां ते तं प्रापुः २८ तदघकामा दिनामितं पापं हित्वा २९ ३० तर्हि वेनः किमिति नरके पातितः । तीव्रध्यानाभावात्पापमेव तत्र फलितमित्याह । कतमोपीति । पुरुषं श्रीहरीं प्रतिपुष्पे पुरुषस्य कामांसंभवात् भयादिभिः तयतां पंचानां मध्येन कतमोपिवेनः अयं भावः । वैरं तावन्न विधीयते । किं त्वनुचितं न मेव । वेनं न तु वैरमात्रं कृतं न तु तदनुबंधः शिशुपालादयस्तु तीव्र ध्यानेन वैरादिजन्यं अवहित्वा श्रीहरिं प्राप्ता इति ३१ तदेवमिति हासप्रस्तावकधामुक्ता श्रीकृष्णे शिशुपालस्य वैरानुबंधे को हेतुरित्यपेक्षायां तमेवेति हासं वक्तुमाह । मातृष्वस्त्रे यइति । पदात्तवैकुण्ठात्प्रच्युतौ ३२ हरिदासा अभिमुशति अभिभवतीति तथा भवोजन्म कस्य शापः कीदृशो वा अश्रद्धेय इव अनादरणीय इव असंभवात् ३३ असंभवमेवाह । जन्महेतुभूतैः प्राकृतैर्देहेन्द्रियासुभिर्हीनानामाश्रयसत्त्वमयदेहानां भित्यर्थः प्राकृतदेहसंबन्धेन संबद्धमेतदाख्यातमाख्यातुमर्हसि ३४ ३५

तस्माद्वैरानुबंधेन निवैरेण भयेन वा ॥ स्नेहात्कामेन वा युज्यात्कथं चिन्नेक्षते पृथक् २५ यथा वैरानुबंधेन मर्त्यस्तन्मयतामियात् ॥ न तथा भक्तियोगेन इति मे निश्चितामतिः २६ कीटः पेशस्कृता रुद्धः कुड्यायां तमनुस्मरन् ॥ संरंभमययोगेनार्विंदते तत्स्वरूपताम् २७ एवं कृष्णे भगवति मायामनुजईश्वरे ॥ वैरेण पूतपाप्मानस्तमीयुरनुचितया २८ कामाद्वेषाद्भयात्स्नेहाद्यथा भक्त्येश्वरे मनः ॥ आवेशयतदयं हित्वा बहवस्तद्वर्तिगताः २९ गोप्यः कामाद्भयात्कंसो द्वेषाच्चैद्यादयो नृपाः ॥ संवंधाद्रूपण्यः स्नेहाद्ययं भक्त्या वयं विभो ३० कतमोपि न वेनः स्यात्पंचानां पुरुषं प्राति ॥ तस्मात्केनाप्युपायेन मनः कृष्णे निवेशयेत् ३१ मातृष्वस्त्रे यो वशैद्यो दंतवक्रश्च पांडव ॥ पार्षदप्रवरौ विष्णोर्विप्रशापात्पदाच्च्युतौ ३२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशः कस्य वा शापो हरिदासाभिमर्शनः ॥ अश्रद्धेय इवाभाति हरेरेकांतिनां भवः ३३ देहेन्द्रियासुहीनानां वैकुण्ठपुरवासिनाम् ॥ देहसंवंधसंबद्धमेतदाख्यातुमर्हसि ३४ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ एकदा ब्रह्मणः पुत्रा विष्णोर्लोकं यदृच्छया ॥ सनंदनादयोजगमुश्वरं तो भुवनत्रयम् ३५

अतः वैरानुबंधेन भयेन स्नेहात्कामेन वा हरौ मनः युज्यात् २५ २६ यथा कीटः भ्रमरेण रुद्धः तं अनुस्मरन् तद्रूपं विंदते २७ तथा भगवति मनो युजन् पुमान् सायुज्यं प्राप्नोति २८ किंच द्वेषादिभिः ईश्वरे मनः स्थाप्य बहवः तद्वर्तिगताः ते च गोप्यः कामात् भयात् कंसो द्वेषाच्चैद्यादयो नृपाः संवंधात् रूपण्यः स्नेहात् युयं भक्त्या वयं विभो २९ एष मध्ये वेनः कतमो पिन तस्मात्केनाप्युपायेन मनः कृष्णे निवेशयेत् ३० शिशुपालदंतवक्रौ तु विष्णुपार्षदौ विप्रशापात्पदाच्च्युतौ ३१ युधिष्ठिर उवाच ॥ वैकुण्ठवासिनो हरिदासयोः कीदृशः कस्य वा शापो जातः ३२ ३३ ॥ नारद उवाच ॥ एकदा सनकादयः यदृच्छया वैकुण्ठं जग्मुः ३४ तदा द्वाः स्थौ तान् शिशून् मत्वा न्यपेक्षताम् ३५

अ०

॥ १ ॥

॥ २ ॥

कथंभूताःपंचपापद्वाहायनानिर्वर्पाणिपेपांतेअर्वावालास्तद्वदाभावेपांते । पूर्वेषामरीच्यादीनामपि । दिग्वासमोदिगंवराअनस्ताअशिशुन्मत्वा (द्वाःस्थौद्वास्पात्नी) ३३ वासमपि
नार्हधःकुतःपुनस्तस्मेवामितिचकारार्थः । हेवालिशौअतोहेतोःआशुयातं (गच्छतम्) ३७ वांयुवयोन्निभिर्जन्मभिःलोकायस्वस्थानप्राप्तयेकल्पतांशापइतिशेषः । तावता (कालेन)
वंशापःसमाप्यहामितिपुनःप्रोक्तावित्यर्थः ३८ ३९ धरोद्दारेनिमित्तेतत्तन्निवधीहृतः ४० हिरण्यकशिपोर्विशकारणंनृचयानि । हिरण्यकशिपुःपुत्रमिति ४१ सर्वभूतानामात्मभूतम् ।
कुतःसमंत्रह्यवपश्यतीतितातम् । अतःप्रज्ञातंद्वापादिरहितंअतएवभगवतस्तेजसास्पृष्टंवाप्तम् । उद्यमःशस्त्रप्रहारादिभिः ४२ विश्रवसःसुतो ४३ न्यहनन्हृतवानित्यर्थः । तर्हितदे
वकथनीयमित्युक्तंप्रत्याह । रामवीर्यमिति ४४ कृष्णचक्रेगहतमंहोययोः । पापमेवहतंननुनावित्यर्थः ४५ (अच्युतस्यमात्मनांस्वरूपताम्) ४६ येनकारणेनप्रह्लादस्याच्युतात्मता
अच्युतैकचित्तत्वंतद्विब्रूयतीतिशेषः ४७ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणमसमस्कंधेनारदयुधिष्ठिरसंवादेटीकायांप्रथमोऽध्यायः १ ॥ ॥ ॥

पंचपापनाशभिःपूर्वेषामपिपूर्वजाः ॥ दिग्वासमःशिशून्मत्वाद्वाःस्थौतान्प्रत्यपेधताम् ३३ अशपन्कुपिताएवंयुवांशमनचार्हयः ॥ रजस्तमोभ्यांरहि
तेपादमूलमधुद्विपः ॥ पापिष्ठामासुर्गोनिंवालिशौयातमाश्वतः ३७ एवंशप्तोस्वभुवनात्पतंतौतैःकृपालुभिः ॥ प्रोक्तौपुनर्जन्मभिर्वीत्रिभिर्लोकायकल्प
ताम् ३८ जज्ञातेनैदितेःपुत्रौदैवदानववंदितौ ॥ हिरण्यकशिपुर्ज्येष्ठोहिरण्याक्षोऽनुजस्ततः ३९ हतोहिरण्यकशिपुर्हाराभिहूरूपिणा ॥ हिरण्या
क्षोधरोद्दारेविभ्रतामौकंठपुः ४० हिरण्यकशिपुःपुत्रंप्रह्लादकेशवप्रियम् ॥ जिवांसुरकरोन्नानायातनाश्वत्थुहनवे ४१ सर्वभूतात्मभूतंतंप्रज्ञातंममदशे
नम् ॥ भगवतेजसास्पृष्टनाशकोद्वन्दुमुद्यमैः ४२ ततस्तौराक्षसौजातौकेशिन्यांविश्रवःसुतौ ॥ रावणःकुंभकर्णश्चसर्वलोकोपतापनौ ४३ तत्रापिगवशो
भूत्वान्यहनच्छापमुक्तये ॥ रामवीर्यश्रोण्यसित्वंमार्कंडेयमुखात्प्रभो ४४ तावेवशत्रियौजातौमातृष्वन्नात्मजौतव ॥ अधुनाशापनिर्मुक्तौकृष्णचक्रहतांह
सौ ४५ दैगनुवंधनीत्रेणध्यानेनाच्युतसात्मताम् ॥ नीतौपुनर्हरेःपार्श्वजग्मतुर्विष्णुपार्षदौ ४६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ विद्वपोदधितेपुत्रेकथमासीन्महा
त्मनि ॥ ब्रह्मिणेभगवन्नेनप्रह्लादस्याच्युतात्मताम् ४७ इतिश्रीभागवतेमहापुराणसप्तमस्कंधेनारदयुधिष्ठिरसंवादेप्रथमोऽध्यायः १ ॥ ॥ ॥

तदानेकुहाःसंतःउचुःहेवाःस्थौयुवाअववासंकर्तुनचार्हयःअतःआसुर्गोनिंयातम् इतिअशपन् ३६ एवंशप्तौतस्थानात्पतंतौकृपालुभिः तैःपुनः प्रोक्तौयुवांशमिर्जन्मभिः
स्वलोकायकल्पताम् ३७ तौहिरण्यकशिपुहिरण्याक्षौजातौ ३८ नृसिंहरूपिणाहरिणाज्येष्ठोहतःसूकररूपेणहिरण्याक्षोहतः ३९ हिरण्यकशिपुः हरिभक्तंपुत्रंप्रह्लादंजिवां
सुःनानायातना कृत्वा ४० हंतुंताशकम् ४१ ततस्तौरावणकुंभकर्णौजातौ ४२ तौरामःअवधीत् हेधर्मतस्यवीर्यमार्कंडेयमुखात्श्रोण्यसि ४३ तावेवशिशुपालदंतवक्रौ
कृष्णचक्रहतांहसौशापनुक्तौभूत्वापुनःपार्षदौजातौ ४४ ४५ ४६ युधिष्ठिरउवाच ॥ विष्णुभक्तेपुत्रेविद्वेपः कुतःआसीन् प्रह्लादस्यहरिभक्तिः कथंआसीत् तत्सर्वंब्रूहि
४७ ॥ इतिसप्तमेप्रथमः ॥ १ ॥ ॥ ॥

५० स०

॥ ३ ॥

द्वितीये विष्णुरोषेण लोकं विष्ठाव्यदानवैः । सङ्कतो भ्रातृपुत्रादीनि तिहासैरसंख्यतः ॥ १ ॥ भगवद्वेष एव तद्देवोपकारणमित्याशयेनाह । भ्रातरित्यादिना । एवं देवपक्षपातेन (भ्रातरि हिरण्याक्षे) १ कोपेन उच्च अतिशयेन ज्वलद्भवां कोपाग्निधूमैर्नैव धूममंवरं निरीक्षमाणः २ करालदंष्ट्राभिर्युक्तया उग्रया दृष्ट्या दुःप्रेक्षं भृकुटीयुक्तं मुखं स्वयसः ३ ४ (आशुमाचिरं अतिशीघ्रम् । यद्वा आशुगृणुत । माचिरं क्रियताम्) ५ समेनापि उपधावनैः भजनैः निमित्तमूतैः पार्ष्णिग्राहेण (पृष्ठतोरक्षकेण) ६ एवं त्यक्तः स्वभावः समत्वं येन । तस्य घृणेः शुद्धतेजोमयस्यापि मायया वनौकसः वराहरूपस्य सतः अस्थिरात्मनः अव्यवसितचित्तस्य । कुतः । यो यो भजति तं भजमानस्य अनुसरतः ७ तस्य रुधिरणया वत्तर्पयिष्यामि तावद्यं भुवं याति तृतीयेनान्वयः ८ नमुदेवैस्तद्वधः कारितः अतस्ते किं न हन्यंत तत्राह । तस्मिन् हरौ कूटे कपटे अहिते प्रतिपक्षे कूटमीहितं यस्येति वा । वस्तुतः कूटे निश्चले । हिते सर्वसुहृदि । नष्टे अदृष्टे सति देवाः शुष्यंति स्वयमेवा अनुष्ठानं मूलं यस्य सः । यतो सौयज्ञो धर्ममयश्च देवादिनां परायणं परम आश्रयः । अतो यज्ञरूपस्य विष्णोर्मूलत्वात् तस्मात्तदाश्रयणाच्चेतवध्या इति भावः ११ तस्मात्परमं मंत्रं गृणुतेत्याह । यत्र यत्रेति । संदीपयत दहत । वृश्चत आजीव्यानां वृक्षाणां छिदं कुतः १२ (विदधुश्चक्रुः) १३

॥ नादर उवाच ॥ भ्रातर्येवं विनिहते हरिणा क्रोडमूर्तिना ॥ हिरण्यकशिपूराज न पर्यतप्यद्दृषाशुचा १ आह चेदं रुपा पूर्णः स दष्ट दशनच्छदः ॥ कोपो ज्ज्वलभ्यां च क्षुभ्यां निरीक्षन् धूममंवरम् २ करालदंष्ट्राग्रदृष्ट्या दुःप्रेक्षं भृकुटीमुखः ॥ शूलमुद्यम्य सदसि दानवानि दमन्वतीत् ३ भो भो दानव दैतेया द्विभूर्धं रुयक्षशंवर ॥ शतबाहो हयग्रीव नमुचे पाक इल्वल ४ विप्रचित्तममवचः पुलोम न शकुनादयः ॥ गृणुतानं तरं सर्वं क्रियतामाशुमाचिरम् ५ सपत्नैर्घातितः क्षुद्रैर्घातामेदयितः सुहृत् ॥ पार्ष्णिग्राहेण हरिणा समेनाप्युपधावनैः ६ तस्य त्यक्तस्वभावस्य घृणेर्मायावनौकसः ॥ भजन्तं भजमानस्य बालस्येवास्थिरात्मनः ७ मच्छूलभिन्नग्रीवस्य भूरिणारुधिरणवै ॥ रुधिराप्रियं तर्पयिष्ये भ्रातरं मे गतव्यथः ८ तस्मिन् कूटे हिते नष्टे कृतमूले वनस्पतौ ॥ विटपा इव शुष्यंति विष्णुप्राणादिवौकसः ९ तावद्यात भुवं यूयं विप्रक्षत्रसमेधिताम् ॥ सूदयध्वं तपो यज्ञस्वाध्यायव्रतदानिनः १० विष्णुर्द्विजक्रियामूलो यज्ञो धर्ममयः पुमान् ॥ देवर्षिपितृभूतानां धर्मस्य च परायणम् ११ यत्र यत्र द्विजागावो वेदावर्णाश्रमाः क्रियाः ॥ तन्तं जनपदं यात संदीपयत वृश्चत १२ इति ते भर्तृनिर्देशमादाय शिरसाऽऽदत्ताः ॥ तथा प्रजानां कदनं विदधुः कदनप्रियाः १३

॥ नादर उवाच ॥ क्रोडमूर्तिना हरिणा हिरण्याक्षे दत्ते सति क्रुद्धः १ हिरण्यकशिपुः सदसि शूलं उद्यम्य दानवान् अन्वतीत् २ ३ भो दानव दैतेयाः मद्वचः शृणुत तथैव आशुक्रियताम् ४ ५ मत्सपत्नैर्देवैः हरिणामेभ्राता घातितः ६ ७ अतः तं हरिहत्वा तद्रकेन यावत् भ्रातरं तर्पयिष्यामि ८ ९ तावत् भुवं यात तत्र तपो यज्ञादियुक्तान् द्विजान् यातयत १० एवं कृते द्विजक्रियामूलो विष्णुः नश्येत् ११ किंच यत्र यत्र द्विजागावो वेदावर्णाश्रमाः क्रियाः तन्तं जनपदं यात १२ संदीपयत वृश्चत इति भर्तृगदितं श्रुत्वा तथा प्रजानां शंभुः १३

अ०

॥ २ ॥

॥ ३ ॥

पुरं हटादिमन् । ग्रामस्तद्रहितः । व्रजोगवांशमः । उद्यानं कृत्रिमं वनम् । क्षेत्रं व्रीह्यादेः । आरामोऽकृत्रिमं वनम् । आश्रमं ऋषीणां स्थानम् । आकरोरत्नादीनाम् । खेटः कृषिवलानां वासः । खर्दोऽगिरिद्रोण्याश्रयआश्रमः । घोषआभीराणां वासः । पत्तनं राजधानी १४ खनित्रैः खननमाधनैः । आजीव्यान् उपजीव्यान् जंघांश्च कपित्थादीन् शरणानि गृहान् १५ विप्रकृते उपद्रुते । यज्ञभागानामभावात् दिवं परित्यज्य अलक्षिताः संतः भुवि चेरुः १६ तदेवं प्रजानां कदनं दानेषु कुर्वन् सुखं स्वर्गं राज्यादिसाधयितुं पतन्मुक्तामः प्रथमं यत्कृतवान् तदाह । हिरण्यकशिपु रित्यादिना । कटोदकं प्रेताय प्रदेयमुदकं आदिशब्दात्प्रेतश्राद्धं च १७ १८ १९ हेवधूरीति भ्रातृभार्यासंशोधयति (श्लाघ्यः स्तुत्यः ईप्सितः कथित इत्यर्थः) २० भवतु नाम तस्य श्लाघ्येवधः । तथास्माकप्यन्तावद्धं धुर्गत्त एवेति चेत्तत्राह । भूतानामिति । दैवेन प्राचीनकर्मणा एकत्र नीतानां संयोजितानां पुनश्च स्वैः स्वैः कर्मभिस्त्रिीतानां वियोजितानाम् । (प्रपापनीयशालातस्यामिव) २१ एवं लोकदृष्ट्या शोकं निवार्य तत्त्वदृष्ट्या निवारयति । नित्यइति । आत्मानित्यः मृत्युशून्यः । अव्ययः अपक्षयशून्यः । शुद्धः निर्मलः । सर्वगः सर्वगतः । सर्ववित् सर्वज्ञश्च सर्वत्रहेतुः परोदेहादिव्यतिरिक्तः अतोमृतइति कृशइति मलिनइति वियुक्तइति अज्ञइति शोकोनकार्य इत्यर्थः । कथं तर्हितस्य संसारः तत्राह । धत्तइति । आत्मना मायया स्वाविद्यया लिंगधत्ते । गुणान् उच्चावचान् देहान् सुखदुःखादीन् वा विशेषेण मृजन् स्वीकुर्वन् । लिंगशरीरोपाधिः संसारो न तु वास्तव इत्यर्थः २२ एतत्सदृष्टांतं प्रपंचयति । यथेति चतुर्भिः । तत्रैव प्रतीतिर्बहिः । उपाधिधर्मा उपहिते भवन्तीति दृष्टांतमुक्त्वा ग्राहकधर्मा ग्राह्ये भवन्तीति दृष्टांतांतरमाह चक्षुषेति २३

पुरग्रामव्रजोद्यानक्षेत्रारामाश्रमाकरान् ॥ खेटखर्वटघोषांश्च ददद्दुःपत्तनानि च १४ केचित् खनित्रैर्विभिदुःसेतुप्राकारगोपुरान् ॥ आजीव्यांश्चिच्छिदुर्वृक्षान् केचित् परशुपाणयः ॥ प्राहरन् शरणान्यन्ये प्रजानां ज्वलितोल्लुक्कैः १५ एवं विप्रकृते लोके दैत्यैर्द्रानुचरैर्मुहुः ॥ दिवं देवाः परित्यज्य भुवि चेरुः लक्षिताः १६ हिरण्यकशिपुर्भ्रातुः संपरेतस्य दुःखितः ॥ कृत्वा कटोदकादीनि भ्रातुः पुत्रानसां त्वयन् १७ शकुनिं शंवरं घृष्टं भूतसंतापनं वृकम् ॥ कालनाभं महानाभं हरिश्मश्रुमथोत्कचम् १८ तन्मातरं रुपाभातुं दितिं च जननीं गिरा ॥ श्लक्ष्णया देशकालज्ञ इदमाह जनेश्वर १९ ॥ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ अंवां वहेवधूः पुत्रावीरं माहं थशोचितुम् ॥ रिपोरभिमुखे श्लाघ्यः शूराणां वध ईप्सितः २० भूतानां बिहसं वासः प्रपायामिव सुव्रते ॥ दैवेनैकत्र नीतानां मुत्र नीतानां स्वकर्मभिः २१ नित्यं आत्माऽव्ययः शुद्धः सर्वगः सर्ववित्परः ॥ धत्तेऽसावात्मना लिंगमायया विमृजन् गुणान् २२ यथाऽभसा प्रचलता तरवोऽपि चला इव ॥ चक्षुषा भ्राम्यमाणेन दृश्यते चलतीव भूः २३

किंच पुरग्रामादीन् ददद्दुः १४ केचित् खनित्रैः सेतुप्राकारादीन् विभिदुः केचित् आजीव्यान् वृक्षान् चिच्छिदुः १५ एवं दैत्यैः उपद्रुते लोके सति देवाः दिवं त्यक्त्वा गुमाः संतः भुवि चेरुः १६ ततः हिरण्यकशिपुः मृतभ्रातुः पारलौकिकं कृत्वा तन्पत्नीं रुपाभातुं पुत्रान् शकुनिं शंवरादीन् १७ १८ दितिं च सां त्वयन् उवाच १९ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ हे अंवां वहेवधूः हे पुत्रावीरं माशोचय शूराणां वधः रिपोरभिमुखे श्लाघ्य एव २० अत्र भूतानां संवासः प्रपायामिवास्ति २१ आत्मानु नित्यः देहसंबंधस्तु मायाकृतः २२ तस्मात् मायाकृतं सर्वमिथ्या इति ज्ञात्वा माशोचत २३

भा० सं०

॥ ४ ॥

अविकलपरिपूर्णस्य । तत्साम्यतामनःममतां इत्यर्थः २४ लिंगभावेनादेहाभिमानः एष आत्मनो विपर्यासः अन्यथाभावः । तमेवाह । प्रियैर्वियोगः अप्रियैर्योगश्च । कर्मचसंभृतिश्च नाना
गर्भेषु प्रवेशः २५ ततश्च संभव उत्पत्तिः । विवेकस्यास्मृतिरननुसंधानम् २६ अत्रापि शोकहेतुं विना वृथैवायं शोक इत्यस्मिन्नर्थे । प्रेतस्य मृतस्य कस्य चित्येवं धवास्तेषां संवादं शृणुत च २७
उपासत तत्समीपे आवृत्य स्थिताः २८ विशीर्णरत्नमयं कवचं यस्य । विधाष्टानि आभरणानि स्रजश्च यस्य । शरेणानिर्भ्रं हृदयं यस्य । असृजारकेन आविर्कलितम् २९ प्रकीर्णाः केशा य
स्य । ध्वस्ते आश्रणीयस्य । रभसामं रंभेण दष्टो दच्छद ओष्ठो येन । रजसा कुंठं आवृतं मुखं भोजं यस्य । छिन्नमायुधं भुजश्च यस्य ३० तस्य पदयोरुपसमीपे आसमंतादपतन् ३१ (स्वशोके
न परेषामपि नृणां शुचं शोकमुत्पादयत्यर्थः) ३२ विलापमेवाह । अहो इति द्वाभ्याम् । अकरुणत्वमेवाहुः । दृशामगोचरां दशां येन भवान् प्रणीतो गमितः । तेन विधात्रा त्वमधुना शुचां विवर्ध
नः कृतो मीत्यन्वयः ३३ हे महीपते त्वया सुहृत्त्वेन विनावयं कथं स्याम भवेम जीवेमेत्यर्थः । अतः हे वीरयत्र त्वं यास्यसि तत्र ते अनुयानं अनुगमनं तव पादयोः शुश्रूषां कुर्वतीनां अस्माकं दिशदेहि
३४ निहारेदाहार्थं नयनं अनिच्छतीनाम् । अस्तं अस्ताचलं प्रति ३५ परिदेवितं रौदरं स्वपुण्याभेवाश्रुत्य श्रुत्वा तत्र स्वयमेवोपागतो यमः बालको भूत्वा ताव आह अहो इत्यादिना ३६

एवं गुणैर्भ्राम्यमाणे मनस्यविकलः पुमान् ॥ याति तत्साम्यतां भद्रे ह्यल्लिंगो लिंगवानिव २४ एष आत्मविपर्यासो ह्यल्लिंगे लिंगभावेना ॥ एष प्रियाप्रियैर्योगो वि
योगः कर्मसंभृतिः २५ संभवश्च विनाशश्च शोकश्च विविधः स्मृतः ॥ अविवेकश्च चिंता च विवेकास्मृतिरेव च २६ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ यम
स्य प्रेतवं धूनां संवादं तं निबोधत २७ उशीनरेष्वभूद्राजा सुयज्ञ इति विश्रुतः ॥ सपत्नैर्निहतो युद्धे ज्ञातयस्तमुपासत २८ विशीर्णरत्नकवचं विभ्रष्टाभरणस्रजम् ॥
शरानिर्भ्रं हृदयं शयानममृगाविलम् २९ प्रकीर्णकेशं ध्वस्ताक्षरभसादष्टदच्छदम् ॥ रजःकुंठं मुखं भोजं छिन्नायुधं भुजं मृधे ३० उशीनरैर्द्रविधिना तथा कृतं
पतिमहिष्यः प्रसमीक्ष्य दुःखिताः ॥ हताः स्मनाथेति करैरुरोभ्रं शंघ्रंत्यो मुहुस्तत्पदयोरुपापतन् ३१ रुदं त्य उच्चैर्दयितां घ्रिपंकजं सिंचत्य अस्त्रैः कुचकुंमारुणैः ॥
विस्रस्तकेशाभरणाः शुचं नृणां सृजं त्य आक्रंदनया विलेपिरे ३२ अहो विधात्राऽकरुणे ननः प्रभो भवान् प्रणीतो दृग्गोचरां दशाम् ॥ उशीनराणामाप्तिवृत्तिदः पुरा क
तो धुना येन शुचां विवर्धनः ३३ त्वया कृतज्ञेन वयं महीपते कथं विना स्याम सुहृत्तमेन ते ॥ तत्रानुयानं तव वीरपादयोः शुश्रूषां कुर्वतीनां दिशय त्रयास्यासि ३४ एवं विलप
तीनां वै परिगृह्य मृतं पतिम् ॥ अनिच्छतीनां निहारे मर्कस्तं संन्यवर्तत ३५ तत्र ह प्रेतवं धूनामाश्रुत्य परिदेवितम् ॥ आहतान् बालको भूत्वा यमः स्वयमुपागतः ३६

२४ २५ २६ अत्र इति हासं शृणुत २७ उशीनरेषु सुयज्ञो नाम राजा अभूत्सः युद्धे शत्रुभिर्चातितः तं ज्ञातयः आवृत्य स्थिताः २८ तदा शरानिर्भ्रं हृदयं शयानं २९ ध्वस्ताक्षं
छिन्नायुधं भुजं ३० एवं भूतं पतिं दृष्ट्वा तत्स्त्रियः दुःखिताः करैः उरोघ्रंत्यः उच्चैः रुदं त्यः सत्यः विलेपिरे ३१ ३२ अहो निदयेन ब्रह्मणा त्वं ईदृशां दिशां गमितः ३३ हे राजन् त्वया सु
हृत्तमेन विनावयं कथं जीवेम हे वीरयत्र त्वं यास्यसि तत्र ते अनुगमनेन आज्ञां देहि ३४ एवं मृतं पतिं प्रगृह्य विलपतीनां तस्य दाहार्थं नयनं अनिच्छतीनां सतीनां सूर्यास्तं जातम्
३५ तदा यमः तत्परिदेवितं श्रुत्वा बालक रूपेण तत्रागत्य तान् बोधयामास ३६

अ०

॥ २ ॥

॥ ४ ॥

अहोआश्रयैवयसा अस्मत्तोऽधिकानामपिलोकस्यविधिजन्ममरणादिप्रकारंविपश्यतामपि । विमोहमेवाह । यत्रयस्मादव्यक्तादागतः तत्रैवगतमपार्थशोचंति । तदुक्तंगीतासु । 'अव्यक्तादीनिभूतानिव्यक्तमध्यानिभारत । अव्यक्तनिधनान्येवतत्रकापरिदेवना'इति । किंच । स्वयमपिसधर्माःतेनसमानोमृत्तुलक्षणोधर्मोयेषांतथाभूताअपि ३७ अवलादवलाअपितृकादिभिरभक्ष्यमाणावयंनविचिंतयामः । तत्रहेतुः योऽतर्गभैरक्षतिसएवहिसर्वत्र (विश्वं) रक्षिता (रक्षति) ३८ नन्तस्यरक्षणेकिंप्रयोजनंनकिंचिदपिक्तुक्कीडवक्त्रेवल्मित्याह । यइतियइदंविश्वंसृजतिरक्षतिसंहरतिच । इच्छयासंकल्पमात्रेण । भोअवलाःतस्यईशितुःचराचरंक्कीडासाधनमाहुः । अतःमएवनिग्रहंसंहारेसंग्रहेपालनेचप्रभुः ३९ प्रभुत्वमेवान्वयव्यतिरेकाभ्यांदर्शयतिपथीति । दिष्टेनदैवेन (तदनुरूपेण) ईश्वरेणरक्षितम् । तेनैश्वरेणविहतमरक्षितम् । अस्यहतःतेनोपेक्षितइत्यर्थः ४० तदेवमात्मनोजन्ममरणादिकर्मगोक्त्येत्ति । श्वराधीनत्वान्नशोकःकार्यइत्युक्तं । इदानींतुदेहानामेवजन्मादिनत्वात्मनइत्याहत्रिभिः । भूतानिदेहाःनिजयोनिःस्वकारणभूतंलिङ्गशरीरंतन्निमित्तैःकर्मभिः (काले) भवंतिजायंते । नभवंतिनश्यंतिच । सर्वशःदेवादिदेहाअपि । तत्रहतदा प्रकृतोदेहेस्थितोप्यात्मातस्यागुणैःदेहस्यधर्मेजन्मादिभिर्नवध्यतेनयुज्यते । यतःअन्यतमोदेहादत्यंतविलक्षणः ४१ नन्वहंकृशःस्थूलइत्यादौनवैलक्षण्यंप्रतीयतेतत्राह । इदंशरीरंमोहजंअविवेकादात्मत्वेनजातं । वस्तुतस्तुपृथगेव । यतःईयतेदृश्यते । भौतिकंच । यथागृहामित्यन्वयः । अत्रैवंप्रयोगः । द्रष्टुरभौतिकात्पुरुषात्शरीरंभिन्नंदृश्यत्वात्भौतिकत्वाच्चयथात्यंतंताविवेकिनआत्मत्वेनाभिमतमपिगृहंततःपृथक् तद्वदिति । भौतिकत्वादानुमानंविवृण्वन्आत्मनोजन्माद्यभावमुपसंहरति । यथाऔदकैः परमाणुभिर्जातोबुद्बुदादिः यथाचपार्थिवैर्जातोघटादिः यथाचतैजसैर्जातः कुंडलादिर्विनश्यतितथातैरेवत्रिविधैः परमाणुभिर्जातोजनोदेहएवविकृतः परिणतःसन्नविनश्यतिनत्वात्मेत्यर्थः ४२

॥ यमउवाच ॥ अहोअमीपांवयासाऽधिकानांविपश्यतांलोकविधिविमोहः ॥ यत्रागतस्तत्रगतंमनुष्यंस्वयंसधर्माअपिशोचंत्यपार्थम् ३७ अहोवयंधन्यतमायदत्रत्यक्ताःपितृभ्यांनविचिंतयामः ॥ अभक्ष्यमाणाअवलावृकादिभिःसराक्षितारक्षतियोहिगर्भे ३८ यइच्छयेशःसृजतीदमव्ययोयएवरक्षत्यवलुंपतेचयः ॥ तस्यावलाःक्कीडनमाहुरीशितुश्चराचरानिग्रहसंग्रहेप्रभुः ३९ पथिच्युतंतिष्ठतिदिष्टरक्षितंगृहेस्थितंतद्विहतंविनश्यति ॥ जीवत्यनाथोपितदीक्षितोवनेगृहेपिगुप्तोऽस्यहतोनजीवति ४० भूतानितैस्तैर्निजयोनिकर्मभिर्भवंतिकालेनभवंतिसर्वशः ॥ नतत्रहात्माप्रकृतावपिस्थितस्तस्यागुणैरन्यतमोनिवध्यते ४१ इदंशरीरंपुरुषस्यमोहजंयथापृथक्भौतिकमीयतेगृहम् ॥ यथाऔदकैःपार्थिवैर्जसैर्जनःकालेनजातोविकृतोविनश्यति ४२

॥ यमउवाच ॥ अहोवयसाऽधिकानांअमीपांमोहपश्यत जीवःयस्मादागतःतत्रैवगतःतंस्वयंसधर्माअपिव्यर्थशोचंति ३७ अहोवयंयुष्मत्तोयन्याःअत्रापितृभ्यांत्यक्ताः वालाअपिवृकादिभिःअभक्ष्यमाणाःसंतःवयंनविचिंतयामःकुतःयःगर्भैरक्षतिसएवसर्वत्ररक्षिता ३८ हेअवलाःईश्वरेणईक्षितःआनाथोपिवनेजीवति तेनोपेक्षितःगृहेगुप्तोऽपिनजीवति ३९ ४० किंचपथिच्युतंनस्तुदिष्टरक्षितंतिष्ठति गृहेस्थितमपिईश्वरेच्छयानश्यतितद्वत् अतःशोकोनकार्यःहेमूढाःयंशोचयसःअयंसुयज्ञः शेते यःश्रोता यःवक्ता सःकीर्त्तित्वनदृश्येनमएवआत्मादेहाद्विज्ञःशोचोन्नभवति ४१ ४२

पृथगवस्थानाभावेपिभिन्नत्वेदृष्टांतद्वयमाहययति । यथाऽनलोदारुष्ववस्थितोपिदाहकत्वेनप्रकाशकत्वेनचभिन्नएवप्रतीयते । यथाचदेहगतोप्यनिलोनामिकादिषुपृथक्स्थितएवप्रतीयते । देहस्थत्वेप्यात्मनस्तद्धर्मयोगाभावेदृष्टांतमाह । यथानभोनमज्जतेकापिसंगमप्राप्नोति । तथापुमानपिसर्वेषांगुणानां देहेन्द्रियादीनां आश्रयः तेष्वश्रितोवापरः पृथगेवेत्यर्थः ४३ किं च । हे मूढाः यमनुशोचधर्मोयंयुष्मद्भर्तासुयज्ञः शेतेकिमिति शोचथ । नन्वेतावंतकालंअमौशृणोतिअनंतरं प्रतिवक्तिच । इदानींतस्यादर्शनान्मृतइतिशोचामइतिचत्सतुनशोचनीयोभवतिप्रागपितस्यादर्शनादित्याहयःश्रोतेति ४४ ननुमुखनासिकासंचारीप्राणःश्रोतावक्ताचदृष्टएवेत्याशंक्यनामोश्रोतावक्ताचअचेतनत्वादित्याह । नश्रोतेति । महान्मर्वेन्द्रियचेष्टाहेतुः अतएवमुख्यः । 'प्राणोवैमुख्यः' इतिश्रुतेः । कस्तर्हिश्रोतावक्ताचतत्राह यस्त्विहेति । यस्तुर्देहेन्द्रियेस्तत्तदर्थद्रष्टाआत्मासश्रोतावक्ताच । सनुप्राणदेहाभ्यामचेतनाभ्यामन्यएवसचेतनश्च ४५ ननुचेतनत्वेअन्यत्वेचतस्याहंकुशःस्थूलःकाणोवधिरइत्यादिदेहधर्मोपलब्धिःकुतस्तत्राह । भूतैन्द्रियमनोभिःलिङ्ग्यतेलक्ष्यतइतितथातान्देहान्तेभ्यामन्यएवभजतिअहमितिमन्यते । तर्हिकथंमोक्षस्तत्राह । तच्चभजनंस्वेनतेजसाविवेकबलेनउत्सृजत्यपि । हीत्यनुभवंप्रमाणयति ४६ ननुविवेकानंतरमपिआहारादिकर्मसुप्रवृत्तेर्विधःस्यादेवेत्यत आह । यावल्लिङ्गशरीरेणान्वितस्तदभिमानवानात्माभवति । तावदेवतस्यतत्कर्मनिबन्धनंबंधहेतुर्भवति । ततोविपर्ययःदेहधर्मभाक् । ततःक्लेशश्चानुवर्तते । नतुलिङ्गाभिमानेनितृतेपि । यतोयमायायोगोमाययायुज्यतइतितथा । विपर्ययादिर्नपरमार्थइत्यर्थः ४७ ननुसुखदुःखादीनांतत्साधनानाचसत्यत्वप्रतीतेःकुतोमायामयत्वं तथाचबहवोवादिनःसत्यमेववदंतितत्राह वितथेति वितथःभिद्यमाभूतोयमभिनिवेशःकोसौगुणेषुउत्कार्येषुसुखदुःखादिष्वर्थःपरमार्थइतिदृक्चश्चेतियत् कुतइत्यत आह । यथेति ४८ उपसंहरति । अथतस्मात् नित्यमात्मानं अनित्यं देहं वा तद्विदः नित्यमनित्यं च जानंतः न शोचन्ति । नन्वेवमुपदेष्टारोपिशोचंतोदृश्यंतेतत्राह । नान्यथेति । ज्ञानदादर्याभावात्स्वभावो न निवर्ततइत्यर्थः ४९ स्वयंसधर्मा अपि इति यदुक्तं तत्रेति हासमाह । लुब्धक इत्यादिना । पक्षिणामेतर्कईश्वरेण निर्मितः स न्यत्र यत्र ते तत्र तत्र तान् कणादिभिः प्रलोभयन् जालं विस्तार्य विशेषेण दृष्टवान् पाठांतरेतेषामपि पादिभिः प्रलोभनं कृतवानित्यर्थः ५०

यथाऽनलोदारुषुभिर्न ईयते यथाऽनिलो देहगतः पृथक्स्थितः ॥ यथानभःसर्वगतं न सज्जते तथा पुमान् सर्वगुणाश्रयः परः ४३ सुयज्ञो नन्वयं शेते मूढाय मनुशोचथ ॥ यः श्रोता यो नुवक्ते हसनदृश्येत कर्हिचित् ४४ न श्रोतानानुवक्तायं मुख्योप्यत्र महानसुः ॥ यास्त्वर्हेन्द्रियवानात्मा स चान्यः प्राणदेहयोः ४५ भूतैन्द्रियमनो लिङ्गान् देहानुच्चावचान्विभुः ॥ भजत्युत्सृजति ह्यन्यस्तच्चापि स्वेन तेजसा ४६ यावल्लिङ्गान्वितो ह्यात्मा तावत्कर्मनिबन्धनम् ॥ ततो विपर्ययः क्लेशो मायायोगो नुवर्तते ४७ वितथाभिनिवेशोयंयदुणेष्वर्थदग्धवचः ॥ यथामनोरथः स्वप्नः सर्वभौन्द्रियकं पृषा ४८ अथ नित्यमनित्यं वानेह शोचन्ति तद्विदः ॥ नान्यथा शक्यते कर्तुं स्वभावः शोचतामिति ४९ लुब्धको विपिने कश्चित् पक्षिणानि निर्मितोऽतः ॥ वितत्य जालं विदधे तत्र तत्र प्रलोभयन् ५०

४३ ४४ ४५ किंच यस्त्वहर्देहेन्द्रियैस्तत्तदर्थद्रष्टाआत्मासनुप्राणदेहाभ्यामन्यएवसनुच्चावचान्भजतिविवेकबलेनउत्सृजतिचआत्मनोदेहधर्मः ४६ ४७ सुखदुःखादिभाक्कुतोमाययायुज्यते तस्मान्नित्यंआत्मानंअनित्यंदेहंवाज्ञानिनःनशोचन्तिस्वयंसधर्मेति यदुक्तं तत्रेति हासमाह ४९ वनेकाश्चिरलुब्धकः कणादिभिः प्रलोभयन् जालं विस्तार्य पक्षिणः दृष्टवान् ५०

कुलिङ्गः कंदमक्षीपक्षिविशेषः । कुलिङ्गयोर्मिथुनम् ५१ शिचस्तंत्यां जालस्य सूत्रेऽसज्जतबंधनंप्राप । (महिषीकुलिङ्गस्य स्त्री) । तां आपन्नां आपदंप्राप्तां । अकल्पः मोचयितुमसमर्थः रूपणोदी-
नः । पर्यदेवयत्तवृक्षशाखामाश्रित्यरुद ५२ आकरुणया सर्वतोऽनुकंपायस्यातया स्त्रिया किं करिष्यति (मामां अनुलक्ष्य शोचंत्या किं करिष्यति । किमर्थमिमं रक्षेत् किं तस्य निष्ठुरस्या-
नयोपयोग इति भावः) ५३ आत्मनो देहस्यार्धेन विधुरायुषा भार्याशून्यजीवितेन अनेन दुःखं यथाभवत्त्वे जीवता किमेप्रयोजनं अतो मामपि कामं नयत्वित्यन्वयः ५४ नजाताः पक्षाः येषां तान्
बालकान् कथं विभर्ति भर्तिष्यामि मे प्रजामातरं प्रतीक्षंते ५५ शाकुनिकः पक्षिर्हता विलीनः सन् ५६ आत्मा पायं स्वमृत्युम् ५७ अयथोत्थितं मिथ्यैवाविर्भूतम् ५८ सांपरायिकं परलोककृत्यम्
५९ अशोचतेति पाठे अट्टागम आर्यः स्वपर इति अभिनिवेश एवाज्ञानं तेन विना ६० सस्नुपास्नुपया सहिता ६१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

कुलिङ्गमिथुनं तत्र विचरत्समदृश्यत ॥ तयोः कुलिङ्गी सहसालुब्धकेन प्रलोभिता ५१ साऽसज्जतशिचस्तंत्यां महिषी कालयात्रिता ॥ कुलिङ्गस्तां तथापन्नानि
रीक्ष्य भृशदुःखितः ॥ स्नेहादकल्पः रूपणः रूपणां पर्यदेवयत् ५२ अहो अकरुणो देवः स्त्रियाऽऽकरुणया विभुः ॥ रूपणं मानुशोचंत्या दीनया किं करिष्यति ५३
कामं नयतु मां देवः किमर्थेनात्मनो हि मे ॥ दीनेन जीवता दुःखमनेन विधुरायुषा ५४ कथं त्वजातपक्षांस्तान् मातृहीनान् विभर्म्यहम् ॥ मंदभाग्याः प्रतीक्षंते नी-
डे मे मातरं प्रजाः ५५ एवं कुलिङ्गं विलपंतं मारात्प्रियावियोगात्तुरमश्रुकण्ठम् ॥ स एव तं शाकुनिकः शरेण विव्याध कालप्रहितो विलीनः ५६ एवं यूयमपश्यंत्य-
अत्मापायमबुद्धयः ॥ नैनं प्राप्स्यथ शोचंत्यः पतिं वर्षशतैरपि ५७ हिरण्यकशिपुर्वाच ॥ बाल एवंप्रवदति सर्वो विस्मितचेतमः ॥ ज्ञातयो भेनिरे सर्वमानित्य-
मयथोत्थितम् ५८ यम एतदुपाख्याय तत्रैवांतरधीयत ॥ ज्ञातयोऽपि सुयज्ञस्य च कुर्यत्सांपरायिकम् ५९ ततः शोचत मायूयं परं चात्मानमेव च ॥ कआत्मा
कैः परोवात्र स्वीयः पारक्य एव वा ॥ स्वपराभिनिवेशेन विनाऽज्ञानेन देहिनाम् ६० ॥ नारद उवाच ॥ इति दैत्यपतेर्वाक्यं दितिराकर्ण्य सस्नुपा ॥ पुत्रशोकं
क्षणान्त्यक्त्वा तत्त्वेचित्तमधारयत् ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः २ ॥ ॥ ६१ ॥

एवं कृतवतितत्र विचरत् कुलिङ्गमिथुनं दृष्ट्वा तयोर्मध्ये कुलिङ्गीं प्रलोभ्य जालसूत्रेण दधार ५१ तां वद्वां दृष्ट्वा कुलिङ्गः मोकुमसमर्थः वृक्षं आश्रित्य विलापं चकार ५२ अहो देवः
अकरुणः दीनया स्त्रिया किं करिष्यति ५३ मामपि कामं नयतु विधुरायुषा किं प्रयोजनम् ५४ मातृहीनान् बालान् कथं विभर्ति ५५ एवं विलपंतं कुलिङ्गं लुब्धकः गुप्तः सन् शरे-
ण विव्याध ५६ एवं यूयं स्वमृत्युं अपश्यंत्यः शोचंत्यः वर्षशतैरपि न पतिं प्राप्स्यथ ५७ हिरण्यकशिपुर्वाच ॥ इत्युक्त्वा यमः अंतरधीयत सुयज्ञस्य ज्ञातयः पारलौकिकचक्रः ५८
५९ तस्मात् यूयं मां शोचत ६० ॥ ५५ ॥ नारद उवाच ॥ एवं सस्नुपादितिः हिरण्यकशिपोर्वाक्यं श्रुत्वा पुत्रशोकं त्यक्त्वा तत्त्वेचित्तं आधारयत् ६१ ॥ इति सप्तमो द्वितीयः ॥ २ ॥

भा० स०

॥ ६ ॥

तृतीयैतस्यतपसातमवीक्ष्यजगद्विधिः । आत्मनःसंस्तुतस्वनयाचितश्चवरान्वाहूः ॥ १ ॥ तदेवंमाधुनाकदनेदानवानादिश्यव्यूनांशोक्तस्त्वनिरूपणेनापनीययत्कृतवान्तदाह । हिरण्यक
शिपुरित्यादिना । अप्रतिद्वंद्वमतिपञ्चहीनं । एकराजं एकमेवराजानं । व्यधित्तमकर्तुमैच्छत् १ ऊर्ध्वैवाहूयस्य । नभमिदृष्टिर्यस्य । पादांगुष्ठाश्रिताऽवनियेन २ जटानां दीधितिभिः
कांतिभिः । अष्टाभिः गहिमाभिः । प्रलयकर्ता अर्कइवरेजे । पूर्वध अलभिताः संतां विचेरुः । ते देवाः पुनः स्वानि स्थानानि भोजिरे ३ विष्वगीरितः सर्वतः प्रसृतः सन् ४ द्वीपैरद्रिभिश्च सहिताभू
श्चलिता ५ ६ तव वलिहाराः कर्मदाः पूजाकारिण इति वा । अभितो भवतीत्यभिभूः हे अभिभूः सर्वाधिपते । पाठातरेभ्योऽतिसंबोधनं । अभि अभितो यावन्न न क्षयंतीति संबोधः ७ ब्रह्मण
स्तस्मिन् द्वेपमुत्पादयितुं तत्संकल्पमाहुः । तस्येति चतुर्भिः तस्य संकल्पः । तव किं न विदितः । अथाप्यस्माभिर्निवेदितस्त्वया श्रूयताम् ८ तपोयोगयोः समाधिना निष्ठया सर्वधिष्येभ्यः श्रे
ष्ठनिजासनं सत्यलोकं यथा अध्यास्ते अविनिष्ठाति ९ तत्तथैवात्मनः साधयिष्यामि । ननु ब्रह्मणा अतिदीर्घाद्युपातपस्तत्त्वात्साधितं । अन्यः कुतस्तत्साधयेत् । तत्राह । कालात्मनोरिति ।
यद्यप्यायुषोऽल्पत्वेन देहो वारं वारं म्रियेत । तथापि कालस्यात्मनश्च नित्यत्वात् बहुभिर्जनमभिस्तपस्तत्त्वात्साधयिष्याम्येवेति १०

अ०

॥ ३ ॥

॥ नागदुवाच ॥ हिरण्यकशिपूराजत्रजेयमजरामरम् ॥ आत्मानमप्रतिद्वंद्वमेकराजं व्यधित्सत १ सतेपेमंदरद्रोण्यांतपः परमदारुणम् ॥ ऊर्ध्ववाहुर्न
भोदृष्टिः पादांगुष्ठाश्रितावनिः २ जटादीधितिभारेजे संवतर्किं इवांशुभिः ॥ तस्मिंस्तपस्तप्यमाने देवाः स्थानानि भोजिरे ३ तस्य मूर्ध्नः समुद्भूतः सधूमोऽग्निस्तपोम
यः ॥ तिर्यगूर्ध्वमधोलोकानतपद्विष्वगीरितः ४ चुक्षुभुर्नद्युदन्वतः सद्दीपाद्रिश्चालभूः ॥ निपेतुः सग्रहास्ताराजज्वलुश्च दिशोदश ५ तेन तप्तादिव्यक्त्वा ब्र
ह्मलोकं ययुः सुराः ॥ धात्रे विज्ञापयामासु देवदेव जगत्पते ६ दैत्येन्द्रतपसा तप्तादिविस्थातुं न शक्नुमः ॥ तस्य चोपशमं भूमन् विधेहि यदि मन्यसे । लोकानयावन्न
क्षयंति वलिहारास्तवाभिभूः ७ तस्यायं किल संकल्पश्चरतो दुश्चरंतपः ॥ श्रूयतां किं न विदितस्तवाथापि निवेदितम् ८ सृष्ट्वा चराचरमिदं तपोयोगसमाधि
ना ॥ अध्यास्ते सर्वधिष्येभ्यः परमेष्ठीनिजासनम् ९ तदहं वर्धमानेन तपोयोगसमाधिना ॥ कालात्मनोश्च नित्यत्वात्साधयिष्येतथात्मनः १०

नागदुवाच ॥ ॥ हेयुधिष्ठिर हिरण्यकशिपुः आत्मानं अजेयं अजरामरं शत्रुहीनं कर्तुमिच्छन् १ ऊर्ध्ववाहुः नभोदृष्टिः पादांगुष्ठाश्रितावनिः सन्मंदरद्रोण्यां दारुणतपः ते
पे २ तदा देवाः स्वस्थानानि भोजिरे ३ बहुकालकृततपसा तस्य मूर्ध्नः सधूमोऽग्निः उत्थितः तेन त्रैलोक्यं अतपत् ४ समुद्राः चुक्षुभुः द्वीपाद्रिभिः सह भूश्चाल सग्रहास्तारा निवे
तुः दिशः जज्वलुः ५ तेनाग्निना तप्ताः देवाः दिवं त्यक्त्वा ब्रह्मलोकं गत्वा धात्रे विज्ञापयामासुः ६ हे देवदेव दैत्येन्द्र तपसा तप्ताः एवं दिवि स्थातुं न शक्नुमः हे भूमन् लोकाः यावन्न
न क्षयंति तावत्तस्य उपशमं यदि मन्यसे तर्हि विधेहि ७ हे ब्रह्मन् तव किमपि अविदितं तथापि विज्ञापयामहे एवं तस्य संकल्पोऽस्ति ८ यथा ब्रह्मा तपोयोगनिष्ठया सत्यलोकं अधि
निष्ठाति ९ तथा अहमपि तपोयोगादिना आत्मनः विधास्यामि १०

॥ ६ ॥

वधेमानेनेतियदुक्तंतस्यफलमाह । अन्यथेति । अन्यथासुरासुरादिव्यत्ययेन । अथवापूर्वपुण्यपापादिव्यत्ययेन । इदंजगद्विधास्यामि । अन्यैर्वैष्णवादिभिःपुत्रादिपदैःकिंप्रयोजनम् । अतस्तदेवसाधयिष्यामि ११ इतित्वत्पदापहरणे तस्यनिर्वधंशुश्रुम् । अतएवासौतपःपरममास्थितःवर्तनेयदत्रयुक्तंतत् अनंतरं (शीघ्रम्) विधत्स्व १२ अन्यथातवस्थानघ्नंशोमातिमा धूनामनिष्टस्यादितिशोचंतआहुःतवपारमेष्ठयमिदमासनं द्विजानां गवां च भवाय उद्गवाय श्रेयसे सुखाय भूत्यै ऐश्वर्याय । क्षेमाय लब्धपालनाय । विजयाय उत्कर्षाय १३ १४ बल्मीकादिभिःप्रतिच्छन्नं प्रथमं नददर्शपश्चात्कथंचिद्विलक्ष्यतं प्राहेति द्वयोरन्वयः । पिपीलिकाभिः आचीर्णसमंताद्रक्षितं भेदश्च त्वक्कमांसचशोणितंचयस्य १५ अत्रैरपि हितं छन्नं रविमिव विलक्ष्य विस्मितः प्राह १६ १७ हत्सारं धैर्यं दंशभक्षितदेहस्य प्राणा ह्यस्थिषु शेरते १८ निरंबुर्निपिद्रमंबुर्येन सः त्यक्तो दक इत्यर्थः १९ ते त्वय । अनेन व्यवसायेनैव तावज्जितो हंतपो निष्ठेन भवता तु सुतरां जितः २० मर्त्यस्य तव अमर्त्यस्य मम दर्शनमफलं न भवति २१ आदौ भवतीत्यादिभवः । औक्ष त्प्रोक्षितवान् २२ वज्रवत्संहननं अंगदा उच्यते स्यात् तप्तस्य हेम इव आभायस्य २३ तस्य दर्शनेन महानुत्सवायस्य २४

अन्यथेदं विधास्येह मया तथा पूर्वमोजसा ॥ किमन्येः कालनिधूतैः कल्पांते वैष्णवादिभिः ११ इति शुश्रुम निर्वधंतपःपरममास्थितः ॥ विधत्स्वानंतरं युक्तं स्वयं त्रिभुवनेश्वर १२ तवासनां द्विजगवां पारमेष्ठयं जगत्पते ॥ भवाय श्रेयसे भूत्यै क्षेमाय विजयाय च १३ इति विज्ञापितो देवैर्भगवानात्मभूतः ॥ परीतो भृगुदक्षार्चैर्यया दैत्यैश्चराश्रमम् १४ नददर्शं प्रतिच्छन्नं बल्मीकतृणकीचकैः ॥ पिपीलिकाभिराचीर्णमेदस्त्वक्कमांसशोणितम् १५ तपंतं तपसालोकान् यथाप्रापि हितं रविम् ॥ विलक्ष्य विस्मितः प्राह प्रहसन्नहंसवाहनः १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते तपःसिद्धोऽसि काश्यप ॥ वरदो ह मनुप्राप्तो ब्रियतामीप्सितो वरः १७ अद्राक्षमहमेतत्ते हत्सारं महदद्भुतम् ॥ दंशभक्षितदेहस्य प्राणा ह्यस्थिषु शेरते १८ नैतत्पूर्वपश्यश्च कुर्नकारण्यं तिचापरे ॥ निरंबुर्येत्यप्राणान्को वैदिव्यसमाश्रितम् १९ व्यवसायेन तेऽनेन दुष्करेण मनास्विनाम् ॥ तपो निष्ठेन भवता जितो हं दिति नंदन २० ततस्त आशिषः सर्वाददाम्यसुरपुंगव ॥ मर्त्यस्य ते अमर्त्यस्य दर्शनं नाफलं मम २१ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ इत्युक्त्वादिभवो देवां भक्षितं गं पिपीलिकैः ॥ कमंडलुजलेनैक्षत् दिव्येनामो घराधसा २२ सतत्कीचकबल्मीकात्सहोजो बलान्वितः ॥ सर्वावयवसंपन्नो वज्रसंहननो युवा ॥ उत्थितस्तप्तहेमाभो विभावसुरिवैधसः २३ स निरीक्ष्यां वरे देवं हंसवाहमवस्थितम् ॥ ननाम शिरसा भूमौ तद्दर्शनमहोत्सवः २४

किंच इदं विश्वं सुरासुरादिव्यत्ययेन विधास्यामि ११ पुण्यपापव्यत्यासंच करोमि एवं त्वत्पदग्रहणे तस्य विनिर्वधंशुश्रुम् अतः अवयत् युक्तंतत् अनंतरमेव विधत्स्व १२ हे ब्रह्मन् तवासनं तु द्विजगवासुखाय वर्तते अतः तदुपशमं आशुकर १३ एवं देवैर्विज्ञापितः ब्रह्मा तदाश्रमं भृगवादिभिः सह ययौ १४ तत्र बल्मीकतृणकीचकैः प्रतिच्छन्नं प्रथमं नददर्शं पश्चात् पिपीलिकादिभिः भक्षितमेदस्त्वक्कमांसशोणितं तपसालोकान् तपंतं दैत्यं कथंचिन् आलक्ष्य विस्मितः सन्न प्राह १५ १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हे काश्यप उत्तिष्ठोत्तिष्ठ तपःसिद्धोऽसि अहं वरदः प्राप्तः ईप्सितो वरः ब्रियताम् १७ हे दैत्य दंशभक्षितदेहस्य प्राणाः अस्थिषु शेरते एवं ते धैर्यमया ददाम् १८ नैतत्पूर्वपश्यः चक्रुः न चापरे कश्चिदपि शतं दिव्यसमाः निरंबु प्राणान्कः वारयेत् १९ अनेन व्यवसायेन त्वया जितोऽहम् २० मर्त्यं ते ते निष्फलं अतः वरं वृणोष्वः २१ ॥ नारद उवाच ॥ एवमुक्त्वा ब्रह्मा कमंडलुजलेन प्रोक्षितवान् २२ ततः सर्वावयवसंपन्नः युवा बल्मीकादुत्थितः सन् २३ स्वस्थितं ब्रह्माणं दृष्ट्वा शिरसा भूमौ प्रणम्य प्रांजलिः सन् अस्तौ २४

भा० सं०

॥ ५ ॥

हर्षेणाश्रुणिपुलकोद्भेदश्च यस्य २५ अंधेन निविडेन । तत्र हेतुः । कालसृष्टेन प्रकृतिगुणरूपेण धर्मानेन तममा आवृतमिदं जगत् । यः अभिव्यक्तमभिव्यक्तमकरोत् यश्च त्रिगुणेनात्मना इदं जगत् सृजति अत्र तिपालयति लुपति संहरति च तस्मै रजःसत्त्वतमसां धाम्ने आश्रयाय महते पराय परमेश्वराय नम इति द्वयोरन्वयः २६ २७ अत्र च स्वप्रकाशत्वं जगत्प्रकाशकत्वं तत्कारणत्वमृष्ट्या दिकर्तृत्वं महत्त्वं परमेश्वरत्वं चेति पट्टित्वमुक्तम् । तदेव प्रपंचयन्नमस्करोति । नम इति चतुर्भिः । बीजाय कारणाय । तत्र हेतुः । आद्याय । ज्ञानं ज्ञप्तिः विज्ञानं विषयाकारं ज्ञानं मूर्तिर्यस्य तस्मै अनेन स्वप्रकाशत्वं जगत्प्रकाशकत्वं च दर्शितम् । बीजायेति निमित्तत्वमुक्तम् । उपादानत्वमाह । प्राणादयो ये विकारास्ते रूपैर्व्यक्तिकार्याकार ईयुषे प्राप्तवते २८ एवमात्मना त्रिवृता चेत्यनेनोक्तं कारणत्वं द्वेधा दर्शितम् । महत्त्वमीश्वरत्वं चाह । त्वमिति । त्वमेव जगतो जंगमस्य तत्स्थुषः स्थावरस्य च ईशिषे नियंता भवसि । केन । मुख्येन प्राणेन सूत्रात्मरूपेण । अतस्त्वं प्रजानां पतिः तासां चित्तस्य चित्तेऽतत्परिणामभूतायाश्चेतनायामनसश्च तन्निद्रियम्यानां इंद्रियाणां च पतिः अतस्त्वमेव महान् । भूतानामाकाशादीनां तद्गुणानां शब्दादिविषयाणां आशयानां तद्भासनानां भीशश्च एते नैव स्रष्टृत्वं दर्शितम् २९ इदानीं यज्ञप्रवर्तकत्वेनांतर्यामित्वेन च जगत्पालकत्वमाह । त्वमेव सत्तत्तून्वितनोषितन्वात्रय्याचातुर्होत्रिकविद्यया च ॥ त्वमेक आत्मा त्वमवतामनादिरनंतपारः कविरंतरात्मा ३० त्वमेव कालः स नृजनानां आयुः क्षिणोपि ३१ कथं भूतया । चत्वारो होतारो यत्र तन्नातुर्होत्रिकं कर्म तद्विषयया विद्यया । आत्मवतां प्राणिनामात्मभूतस्त्वमेवांतरात्मा च त्वं तर्क्यमी । कुतः । यतः कविः सर्वज्ञः । तत्कुतः । एकः अखंडः । तत्र हेतुः । अनादिः अनंतपारश्चेति । नास्त्यंतः कालतः पारश्च देशतो यस्य सः ३० कालरूपेण संहर्तृत्वमाह । त्वमेवेति । लवाद्यैः कालावयवैः क्षिणोपि क्षणयसि । तदेवं सृष्ट्यादि कर्तृत्वेऽपि निर्विकारत्वमेवाह कूटस्थ इति । तत्र हेतवः । आत्मा ज्ञानरूपः परमेश्वरी परमेश्वरः अजः जन्मशून्यः महान् अपरीच्छिन्नः । किंच । जीवलोक एव कर्मवशाज्जन्मादिभिर्विक्रियते त्वंतु तस्य जीवः जीवनस्य हेतुः यतस्तस्यात्मानियंता ३१

उत्थाय प्रांजलिं प्रहृष्टैः क्षमाणो दृशा विशुम् ॥ हर्षांशुपुलके द्भेदो गिरागद्वदयाऽगृणात् २५ ॥ हिरण्यकशिपुस्त्वाच ॥ कल्पाते कालसृष्टेन योऽधेन तमसा वृतम् ॥ अभिव्यक्तमभिव्यक्तमकरोत् यश्च त्रिगुणेनात्मना इदं जगत् सृजति अत्र तिपालयति लुपति संहरति च तस्मै रजःसत्त्वतमसां धाम्ने आश्रयाय महते नमः २७ नम आद्याय बीजाय ज्ञानविज्ञानमूर्तये ॥ प्राणेंद्रियमनो बुद्धिविकारैर्व्यक्तिमीयुषे २८ त्वमीशिषे जगतस्तत्स्थुषश्च प्राणेन मुख्येन पतिः प्रजानाम् ॥ चित्तस्य चित्तेर्भन इंद्रियाणां पतिर्महान् भूतगुणाशयेः २९ त्वंसत्तत्तून्वितनोषितन्वात्रय्याचातुर्होत्रिकविद्यया च ॥ त्वमेक आत्मा त्वमवतामनादिरनंतपारः कविरंतरात्मा ३० त्वमेव कालोऽनिमिषो जनानामायुर्लवाद्यावयवैः क्षिणोपि ॥ कूटस्थ आत्मा परमेश्वरश्च जोमहांस्त्वं जीवलोकस्य च जीव आत्मा ३१

२५ ॥ हिरण्यकशिपुस्त्वाच ॥ हे देव त्वंतमसा व्याप्तं इदं जगत्प्रकटं कृतवान् २६ किंच इदं त्वमेव पासि सृजसि हरसि रजःसत्त्वतमसां आश्रयाय परमेश्वराय ते नमः २७ २८ हे विभो त्वंचराचरस्य जगतः नियंता असि २९ किंच त्वमेव त्रय्यातन्वाय ज्ञानं विस्तारयसि ३० त्वमेव कालः स नृजनानां आयुः क्षिणोपि ३१

अ०

॥ ३ ॥

॥ ५ ॥

तत्कुतस्तत्राह । त्वत्तदिति । त्वत्तोव्यतिरिक्तं यदि किंचिद्वेत् तर्हितस्मात्तदवजन्मादिविकारो नियम्यत्वादिकं वा मवेत्तत्तुनास्तीत्याह । त्वत्तः परं कारणं अपरं कार्यं । तत्र एजत्तजंगमम् अनेजत्तस्यावरंचव्यतिरिक्तं नास्ति । ननु मद्भोषकशास्त्रं व्यतिरिक्तमस्तीति चेत्तत् । यतः विद्यावेदोपवेदादिविद्यास्थानानिकलाश्च तदंगानि तवैवतनवः । न तु त्वद्व्यतिरिक्ताः । तत्कुतः यतः त्वं बृहत्तद्ब्रह्मैवास्ति । तदपि कुतः तत्राह । हिरण्यरूपं ब्रह्माङ्गभैरवस्यसः । त्रिष्टुभः त्रिगुणात्मकस्य प्रधानस्य पृष्ठे परतः स्थितः “अक्षरात्परतः परः” इत्यादि श्रुतेः ३२ ननु ब्रह्माङ्गशरीरस्य जीवस्य मम कुतो ब्रह्मत्वं कुतो वा ब्रह्माङ्गभत्वादितत्राह । व्यक्तं कार्यं मिदं तव शरीरं व्यक्तं सत्यामिति वा । येन शरीरेण त्वमिन्द्रियप्राणमनसां गुणान्विषयान् भुङ्क्षे । किंच । पारमेष्ठ्ये परमं श्रव्यं धामनिस्वरूपे स्थित एव भुङ्क्षे न तु अस्मदादिव तत्स्वरूपविरोधानेन । अतस्त्वस्य व्यक्त आत्मानिरुपाधि ब्रह्मैव पुराणपुरुषश्चेत्यर्थः ३३ ननु ब्रह्मत्वं पुराणपुरुषत्वं च कथमेकस्य तत्राह अनन्त इति । हे अनन्त येन त्वया अव्यक्तेन मनोवचनागोचरेण रूपेण इदं विश्वं तत्तद्व्याप्तं तस्मै तु भ्यं भगवते अर्चित्यैश्वर्याय नमः । भगवत्त्वे हेतुः चिच्छक्तिर्विद्या अर्चिच्छक्तिर्माया ताभ्यां युक्ता येति ३४ ३५ अन्यस्मात्त्वत्सृष्टव्यतिरिक्तादपि भगवत आयुधैर्माभूत् ३६ व्यसुभिरप्राणैः असुमद्भिः सप्राणैः । यथात्मनस्तवास्ति तथा अप्रतिद्वंद्वतादिकं देहीति शेषः ३७ तपसा योगेन च प्रभावो येषां तेषां यत् अग्निमाद्यैश्वर्यं (नरिष्यति) न नश्यति तच्च देहीत्यर्थः ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे टीकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ चतुर्थे तु वरान् लब्ध्वा विजित्यास्त्रिलोकपान् । विष्णुद्वेषेण तान् सर्वान् देत्येदं सप्तमं दृश्यत् ॥ १ ॥ शतघृतिर्ब्रह्मा १

त्वत्तः परं नापरमप्यनेजदेजच्च किंचिद्व्यतिरिक्तमास्ति ॥ विद्याकलास्ते तनवश्च सर्वा हिरण्यमर्भोऽसि बृहत्त्रिष्टुभः ३२ व्यक्तं विभोऽस्थूलमिदं शरीरं येनेन्द्रियप्राणमनोगुणांस्त्वम् ॥ भुङ्क्षे स्थितो धामनि पारमेष्ठ्ये अव्यक्त आत्मा पुरुषः पुराणः ३३ अनन्ता व्यक्तरूपेण येनेदमखिलं तत्तम् ॥ चिदचिच्छक्तियुक्ताय तस्मै भगवते नमः ३४ यदि दास्यस्य भिमतां वरान् भेवरदोत्तम ॥ भूतेभ्यस्त्वद्विष्टृष्टेभ्यो मृत्युर्माभून्मम प्रभो ३५ नांतर्बहिर्दिवानक्तमन्यस्मादपि चायुधैः ॥ न भूमौ नांबरे मृत्युर्न नरे न मृगैरपि ३६ व्यसुभिर्वाऽसुमद्भिर्वासुरासुरमहोरगैः ॥ अप्रतिद्वंद्वतां युद्धे ऐकपत्यं च देहि नाम् ३७ सर्वेषां लोकपालानां महिमानं यथात्मनः ॥ तपोयोगप्रभावानां यन्नरिष्यति कर्हि चित् ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ एवं ततः शतघृतिर्हिरण्यकशिपोरथ ॥ प्रादात्तपसा प्रीतो वरांस्तस्य सुदुर्लभान् १

किंच कार्यकारणादिसर्वत्वव्यतिरिक्तं नास्ति वेदोपवेदादयोऽपि तवैव तनवः संति ३२ किंच इदं कार्यं तव शरीरं त्वं स्वरूपेणैव स्थितः सन् येन शरीरेण विषयान् भुङ्क्षे अतस्त्वं ब्रह्मैवास्ति तस्मै भगवते नमः ३३ इत्यादि एवं स्तुत्वा वरं प्रार्थयते ३४ हे वरदोत्तम यदि वरान् दास्यासि तर्हि त्वद्विष्टृष्टभूतेभ्यः मे मृत्युर्माभूत् ३५ अंतः न बहिर्न दिवान नक्तं न त्वत्सृष्टव्यतिरिक्ता न आयुधैः न भूमौ न अंबरे न नरैः न मृगैः न ३६ अप्राणैः न सप्राणैः न सुरासुरोरगैः मे मृत्युर्माभूत् किंच देहिनां ऐकपत्यम् ३७ लोकपालानां महिमानम् यथा तव महिमा तं च देहि तथा अग्निमाद्यैश्वर्यं च देहि ३८ ॥ इति सप्तमे तृतीयः ॥ ३ ॥ ७ ॥ नारद उवाच ॥ ब्रह्मा एव ततः तत्तपसा प्रीतः सन् दुर्लभान् वरान् दत्त्वा १

भा०स०

॥ ८ ॥

मममत्तः । यदपियद्यपिदुर्लभाः (तथापि ताम्रवितरामिदमिदमि) १ अमोघोनुग्रहोयस्यप्रजेश्वरैर्मरीचादिभिः ३ यदर्थतपस्तपंतदाहप्राप्तित्यादिना ४ ५ ६ सर्वेषां सत्त्वानां प्राणि
जातानां ये पतयस्तान् ७ त्रिविष्टपं स्वर्गं अध्यास्तेस्म अधिष्ठितवान् । तत्र महेन्द्रभवनमध्युवासा अधिवसतिस्म ८ अखिलद्रियकृत्त्वमेवाहयत्रेति त्रिभिः ९ मुक्तादामानि परिच्छदाः
परिकरायासाम् १० सुदतीः सुदत्यः ११ ऊर्जितमधिकं चंदंती वंशासनं यस्य १२ अंगहेराजन् । उरुगंधिनो ग्रगंधेन मधुना सुरयामत्तं अतएव विवृते विष्णुर्णिता ताम्रे अक्षिणीयस्य तम् । अशेष
धिष्ण्यपाः सर्वलोकपालाः उपायनयुक्तैः पाणिभिरुपासत सेवन्ते । त्रिभिर्ब्रह्मविष्णुरुद्रैर्विना । पदं आश्रयभूतम् १३ उपासनाप्रकारमाह जगुरिति आस्थितं अधिष्ठितम् १४ १५ (अ
रुष्टपच्याकर्मणमंतरेण पचंतीत्यर्थः । द्यौः स्वर्गः) १६

ब्रह्मोवाच ॥ ताते मे दुर्लभाः पुंसां यान् तृणीष्वेवरान्मम ॥ तथापि वितराम्यंगवरान्यदपि दुर्लभान् २ ततो जगाम भगवान्मोघानुग्रहो विभुः ॥ पूजितोऽसुरव
र्येण स्तूयमानः प्रजेश्वरैः ३ एवं लब्धवरो दैत्यो विभ्रद्रेममयं वपुः ॥ भगवत्यकरो ह्येष भ्रातुर्वधमनुस्मरन् ४ स विजित्य दिशः सर्वालोकान् श्रीन्महासुरः ॥ देवा
सुरमनुष्येन्द्रान् गंधर्वगुरुडोरगान् ५ सिद्धचारणविद्याभान् कृषीन्पितृपतीन्मनून् ॥ यक्षरक्षः पिशाचेशान् प्रेतभूतपतीन् य ६ सर्वसत्त्वपतीन् जित्वा वशमा
नीय विश्वजित् ॥ जहार लोकपालानां स्थानानि सह तेजसा ७ देवोद्यानश्रिया जुष्टमध्यास्तेस्म त्रिविष्टपम् ॥ महेंद्रभवनं माक्षा त्रिभितं विश्वकर्मणा ॥ त्रैलोक्य
लक्ष्म्या यतनमध्युवासा खिलर्धिमत् ८ यत्र विदुर्मसोपानामहामरकताभुवः ॥ यत्र स्फटिककुड्यानि वैडूर्यस्तंभपंकजः ९ यत्र चित्रवितानानि पद्मरागसनानि
च ॥ पयःफेननिभाः शय्यामुक्तादामपरिच्छदाः १० कूजद्विर्नूपुरैर्देव्यः शब्दयंत्य इतस्ततः ॥ रत्नस्थलीषु पश्यंति सुदतीः सुंदरं मुखम् ११ तस्मिन्महें
द्रभवने महाबलमहामनानिर्जितलोक एकराट् ॥ रमेभिवंद्यांघ्रियुगः सुरादिभिः प्रतापितैरूर्जितचंडशासनः १२ तमंगमतं मधुनोरुगंधिना विवृतताम्राक्षम
शेषधिष्ण्यपाः ॥ उपासतोपायनपाणिभिर्विना त्रिभिस्तपोयोगबलौजसा पदम् १३ जगुर्महेंद्रासनमोजसा स्थितं विश्वावसुस्तुं बुरुरस्मदादयः ॥ गंधर्वसि
द्धाः कृषयोऽस्तुवन्मुहुर्विद्याधरा अप्सरसश्च पांडव १४ स एव वर्णाश्रमभिः कतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ इज्यमानो हविर्भागान् ग्रहीत्स्वेन तेजसा १५ अरुष्टपच्यात
स्यासीत्सप्तद्वीपवतीमही ॥ तथाक्रमदुचाद्यौस्तुनानाश्चर्यपदं नभः १६

तेन पूजितः सन् सत्यलोकं जगाम २ ३ हिरण्यकशिपुः लब्धवरः हेममयं वपुः विभ्रद्रे भ्रातुर्वधं स्मरन् भगवति द्वेषं अकरोत् ४ ततः लोकत्रयं देवदैत्यगंधर्वादीन् ५ ऋषिपि
तृपतिमन्वादीन् सर्वसत्त्वपतीन् जित्वा वशं आनीय लोकपालानां स्थानैश्चर्यादीनि जहार ६ ७ देवोद्यानश्रिया जुष्टं त्रैलोक्यलक्ष्म्या यतनं महेंद्रभवनं अधिवसतिस्म ८ तस्मिन्
महेंद्रभवने सुरादिभिर्विदितचरणः सनूरे मे ९ १० ११ १२ हे अंगमयेन मत्तं ब्रह्मविष्णुरुद्रैर्विना इन्द्रादयः देवाः दैत्यगंधर्वसिद्धविद्याधरयक्षराक्षसादयः एते सर्वे उपायनयुक्त
पाणिभिः उपासत १३ १४ स एव वर्णाश्रमवर्जिः कृतैर्यज्ञादिभिः इज्यमानः हविर्भागान् अग्रहीत् १५ तस्य अरुष्टपच्यामही आसीत् द्यौः क्रमदुचा आस १६

अ०

॥ ४ ॥

॥ ८ ॥

तत्पत्न्योनयः ऊर्ध्वहन्तिस्म । रत्नाकरानेवाहक्षारेति (सीधुमयं । क्षीर्द्धमधु) १७ आक्रीडं क्रीडास्थानम् (शैलादधुः) द्रुमाः सर्वेषु कृत्यगुणान् पुष्पफलादीन् (दधुः) सचलोकपालानां
पृथग्विधान् गुणान् वर्षणदहमादीन् एक एव दधार १८ निर्जिताः कुम्भोयेन । यथोपजोषं यथाप्रीति १९ महान्कालः एकसप्ततिगुणानि किञ्चिदधिकानि २० २१ २२ २३ अरूपावकराहिता
२४ मरुदर्शनं श्रवणं । सर्वेषां श्रेयसां उपपत्तये (प्राप्तये) भवति २५ २६ २७ ननु देवादिविद्वेषस्य विनाशो नास्ति ब्रह्मवरेणो जितत्वात्तत्राह । निर्वैराद्येति । सर्वमहंसदेन मद्रकद्रोह
मिति भावः २८ असुरं च हतं मे निरेतदानीं द्वेषस्य प्रवृत्तत्वादिति भावः २९ तमेव द्वेषं वक्तुमादौ इतस्य महत्त्वमाह । तस्येत्यादिना । गुणैर्महान्मूत् । गुणानेवाहमहदुपासक इत्यादिना ३०
सत्यासंधाप्रतिज्ञायस्य । एक एव प्रियश्च सुहृत्तमश्च ३१

रत्नाकराश्चरत्नौघास्तत्पत्न्यश्चोदुखमिभिः ॥ क्षारसीधुघृतक्षौद्रदधिक्षीरासृतोदकाः १७ शैलाद्रौणिभिराक्रीडं सर्वर्तुषु गुणान् द्रुमाः ॥ दधारलोकपालानां
मेक एव पृथग्गुणान् १८ स इत्थं निर्जितकुम्भेकराद्विषयान् प्रियान् ॥ यथोपजोषं भुंजानो नातृप्यदजितेन्द्रियः १९ एवमैश्वर्यमत्तस्य दृढस्योच्छास्त्रव
र्तिनः ॥ कालो महान्व्यव्रियाय ब्रह्मशापमुपेयुषः २० तस्योग्रदंडसंविघ्नाः सर्वलोकाः सपालकाः ॥ अन्यत्रालब्धशरणाः शरणं ययुरच्युतम् २१ तस्यैनमो
स्तुकाष्टायै यत्रात्मा हरिरीश्वरः ॥ यद्रत्नानि निर्वर्तितेशां ताः सन्यासिनोऽमलाः २२ इतिते संयतात्मानः समाहिताधियो मलाः ॥ उपतस्थुर्हृषीकेशं विनिद्रावा
युभोजनाः २३ तेषामाविरभूद्वाणी अरूपामेधनिःस्वना ॥ संनादयन्ती कुम्भः साधूनामभयंकरी २४ माभेष्टविबुधश्रेष्ठाः सर्वेषां भद्रमस्तु वः ॥ महर्शनां हि
भूतानां सर्वश्रेयोपपत्तये २५ ज्ञातमेतस्य दौरात्म्यं दैतेयापसदस्ययत् ॥ तस्य शान्तिकरिष्यामि कालं तावत्प्रतीक्षताम् २६ यदा देवेषु देवेषु गोषु विप्रेषु साधु
षु ॥ धर्मे मयि च विद्वेषः सवा आशु विनश्यति २७ निर्वैराय प्रशांताय स्वसुताय महात्मने ॥ प्रहादाय यदा द्रुह्येत हनिष्येऽपि वरो जितम् २८ श्रीनारद उ
वाच ॥ इत्युक्ता लोकगुरुणा तं प्रणम्य दिवौकसः ॥ न्यवर्ततगतो द्वेगामे निरेचासुरं हतम् २९ तस्य दैत्यपतेः पुत्राश्चत्वारः परमाहुताः ॥ प्रहादो भून्महां
स्तेषां गुणैर्महदुपासकः ३० ब्रह्मण्यः शीलसंपन्नः सत्यसंधो जितेन्द्रियः ॥ आत्मवत्सर्वभूतानामेकः प्रियसुहृत्तमः ३१

समुद्रः रत्नौघान् ददुः नयः घृतदुग्धादीन् ऊहः १७ पर्वताः क्रीडास्थानानि ददुः द्रुमाः सर्वर्तुषु पुष्पफलादीन् दधुः लोकपालानां पृथक्गुणान् एक एव दधार १८ एवं
सः त्रैलोक्यैश्वर्यं भुंजन् नानातृप्यत १९ ऐश्वर्यमत्तस्य तस्य महान्कालः अगात् २० तस्योग्रदंडसंविघ्नाः सर्वलोकाः सपालकाः विनिद्राः वायुभोजनाः संतः अच्युतं शरणं ग
त्वा उपतस्थुः २१ २२ २३ तदा साधूनां अभयंकरी आकाशवाणी अभवत् २४ हे देवाः माभेष्ट २५ वः भद्रं तस्य दौरात्म्यं ज्ञातं तच्छान्तिकरिष्यामि तावत्कालं प्रतीक्षत
२६ यदा देवेषु देवेषु गोषु विप्रेषु साधुषु धर्मे मयि च विद्वेषः सवा आशु विनश्यति २७ किञ्च यदा निर्वैराय स्वसुतमद्रकप्रहादाय द्रुह्येत तदा वरो जितमपितं हनिष्ये २८ ॥ नारद उ
वाच ॥ इत्युक्ता देवाः तं प्रणम्य न्यवर्तत असुरं हतं च मे निरे २९ तस्य दैत्यपतेः पुत्राः चत्वारः आसन् तेषु प्रहादः गुणैर्महान् आसीत् ३०

भा०स०

॥ ८ ॥

मममतः । यदपियद्यपिदुर्लभाः (तथापि ताम्रवितरामिददामि) १ अमोघानुग्रहोयस्यप्रजेश्वरैर्मरीच्यादिभिः ३ यदर्थतपस्तपंतदाहप्रामित्यादिना ४ ५ ६ सर्वेषां सत्त्वानां प्राणि जातानां ये पतयस्तान् ७ त्रिविष्टपं स्वर्गं अध्यास्तेस्म अविष्टितवान् । तत्र महेन्द्रभवनमध्युशास अविशसतिस्म ८ अखिलद्रियकृत्त्वमेवाहयत्रेति त्रिभिः ९ मुक्तादामानि परिच्छदाः परिकरायासाम् १० सुदतीः सुदत्यः ११ ऊर्जितमधिके चंदंती वंशासनं यस्य १२ अंगहेराजन् । उरुगंधिनो ग्रगंधेन मधुना सुरयामतं अतएव विवृते विष्णुर्णितामे अक्षिणीयस्य तम् । अशेष धिष्यपाः सर्वलोकपालाः उपायनयुक्तैः पाणिभिरुपासत सेवन्ते । त्रिभिर्ब्रह्मविष्णुरुद्रैर्विना । पदं आश्रयभूतम् १३ उपासनाप्रकारमाह जगुरिति आस्थितं अविष्टितम् १४ १५ (अरुष्टपच्याकपणमंतरेण पचंतीत्यर्थः । द्यौः स्वर्गः) १६

ब्रह्मोवाच ॥ ताते मे दुर्लभाः पुंसां यान् वृणीषे वरान्मम ॥ तथापि वितराम्यंगवरान् यदपि दुर्लभान् २ ततो जगाम भगवान्मोघानुग्रहो विभुः ॥ पूजितोऽसुरव र्येण स्तूयमानः प्रजेश्वरैः ३ एवं लब्धवरो दैत्यो विभ्रद्धे मम यंवपुः ॥ भगवत्यकरो ह्येष भ्रातुर्वधमनुस्मरन् ४ स विजित्य दिशः सर्वालोकान् श्रीन्महासुरः ॥ देवा सुरमनुष्येन्द्रान् गंधर्वगुरुडोरगान् ५ सिद्धचारणविद्याध्वान् कृषीन्पितृपतीन्मनून् ॥ यक्षरक्षः पिशाचेशान् प्रेतभूतपतीन्थ ६ सर्वसत्त्वपतीन् जित्वा वशमा नीय विश्वजित् ॥ जहार लोकपालानां स्थानानि स ह तेजसा ७ देवोद्यानश्रिया जुष्टमभ्यास्तेस्म त्रिविष्टपम् ॥ महेंद्रभवनं माक्षा त्रिभितं विश्वकर्मणा ॥ त्रैलोक्य लक्ष्म्या यतनमभ्युवासा खिलर्षितम् ८ यत्र विद्रुमसोपानामहामरकताभुवः ॥ यत्र स्फटिककुड्यानि वैडूर्यस्तंभपंकजः ९ यत्र चित्रवितानानि पद्मरागसनानि च ॥ पयःफेननिभाः शय्यामुक्तादामपरिच्छदाः १० कूजद्रिर्नूपुरैर्देव्यः शब्दयंत्य इतस्ततः ॥ रत्नस्थलीषु पश्यंति सुदतीः सुंदरं मुखम् ११ तस्मिन्महेंद्रभवने महाबलमहामनानिर्जितलोक एकराट् ॥ रमेभिवंद्यांघ्रियुगः सुरादिभिः प्रतापितैरूर्जितचंडशासनः १२ तमंगमतं मधुनोरुगंधिनाविवृतताम्राक्षम शेषधिष्यपाः ॥ उपासतोपायनपाणिभिर्विना त्रिभिस्तपोयोगबलौजसां पदम् १३ जगुर्महेंद्रासनमोजसास्थितं विश्वासुस्तुं बुरुरस्मदादयः ॥ गंधर्वसि द्वाक्रषयोऽस्तु वन्मुहुर्विद्याधरा अप्सरसश्च पांडव १४ स एव वर्णाश्रमभिः कतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ इज्यमानो हविर्भागान् ग्रहीत्स्वेन तेजसा १५ अरुष्टपच्या त स्यासीत्सप्तद्वीपवतीमही ॥ तथाक्रमदुषाद्यौस्तु नानाश्रयपदं नभः १६

तेन पूजितः सन् सत्यलोकं जगाम २ ३ हिरण्यकरिषुः लब्धवरः हेममयंवपुः विभ्रत् भ्रातुर्वधं स्मरन् भगवति द्वेषं अकरोत् ४ ततः लोकत्रयं देवदैत्यगंधर्वादीन् ५ ऋषिपि तृपतिमन्वादीन् सर्वसत्त्वपतीन् जित्वा वशं आनीय लोकपालानां स्थानैश्चर्यादीनि जहार ६ ७ देवोद्यानश्रिया जुष्टं त्रैलोक्यलक्ष्म्या यतनं महेंद्रभवनं अधिवसतिस्म ८ तस्मिन् महेंद्रभवनं सुरादिभिर्वीदितचरणः स नूरे मे ९ १० ११ १२ हे अंगमयेन मत्तं तं ब्रह्मविष्णुरुद्रैर्विना इन्द्रादयः देवाः दैत्यगंधर्वासिद्धविद्याधरयक्षराक्षसादयः एते सर्वे उपायनयुक्त पाणिभिः उपासत १३ १४ स एव वर्णाश्रमवद्भिः कतैर्यज्ञादिभिः इज्यमानः हविर्भागान् अग्रहीत् १५ तस्य अरुष्टपच्यामही आसीत् द्यौः क्रमदुषा आस १६

अ०

॥ ४ ॥

॥ ८ ॥

तत्पत्न्योनयः ऊर्ध्वहन्तिस्म । रत्नाकरानेवाहसारेति (सीधुमयं । श्रीधूमधु) १७ आक्रीडं क्रीडास्थानम् (शैलादधुः) द्रुमाः सर्वेषु कृतपुष्पगुणान् पुष्पफलादीन् (दधुः) सचलोकपालानां पृथग्विधान् गुणान् नवर्षणदहमादीन् एक एव दधार १८ निर्जिताः ककुभो येन । यथोपजोषं यथाप्रीति १९ महान्कालः एकसप्ततियुगानि किञ्चिदधिकानि २० २१ २२ २३ अरूपावक्राहिता २४ मम दर्शनं श्रवणं । सर्वेषां श्रेयसां उपपत्तये (प्राप्तये) भवति २५ २६ २७ ननु देवादिविद्वेषस्य विनाशो नास्ति ब्रह्मवरेणोजितत्वात्तत्राह । निर्वैरायेति । सर्वमहंसदेनमद्रकद्रोहमिति भावः २८ असुरं च हतं मे निरेतदानीं द्वेषस्य प्रवृत्तत्वादिति भावः २९ तमेव द्वेषं वक्तुमादौ तत्स्य महत्त्वमाह । तस्येत्यादिना । गुणैर्महान्मूत । गुणानेवाहमहदुपासक इत्यादिना ३० सत्यासंधाप्रतिज्ञायस्य । एक एव प्रियश्च सुहृत्तमश्च ३१

रत्नाकराश्वरत्नौघास्तत्पत्न्यश्चोदुहूर्मभिः ॥ क्षारसीधुद्वतक्षौद्रदधिक्षीराष्टतोदकाः १७ शैलाद्रौणिभिराक्रीडं सर्वर्तुपुष्पगुणान् द्रुमाः ॥ दधारलोकपालानामेक एव पृथग्गुणान् १८ स इत्थं निर्जितककुबेकराद्विषयान् प्रियान् ॥ यथोपजोषं भुंजानो नातृप्यदजितेन्द्रियः १९ एवमैश्वर्यमत्तस्य दृप्तस्योच्छास्त्रवर्तिनः ॥ कालो महान्व्यवर्त्तनीयाय ब्रह्मशापमुपेयुषः २० तस्योग्रदंडसंविघ्नाः सर्वलोकाः सपालकाः ॥ अन्यत्रालब्धशरणाः शरणं ययुरच्युतम् २१ तस्यैनमोस्तुकाष्टायैयत्रात्माहरिरीश्वरः ॥ यद्रत्नाननिवर्तितेशां ताः सन्यासिनोऽमलाः २२ इतिते संयतात्मानः समाहिताधियो मलाः ॥ उपतस्थुर्हृषीकेशं विनिद्रावायुभोजनाः २३ तेषामाविरभूद्वाणि अरूपामेषानिःस्वना ॥ संनादयंती ककुभः साधूनामभयंकरी २४ माभैष्टविबुधश्रेष्ठाः सर्वेषां भद्रमस्तुवः ॥ मदर्शनां हि भूतानां सर्वश्रेयोपपत्तये २५ ज्ञातमेतस्य दौरात्म्यं दैतेयापसदस्ययत् ॥ तस्य शांतिकरिष्यामि कालं तावत्प्रतीक्षताम् २६ यदा देवेषु देवेषु गोषु विप्रेषु साधुषु ॥ धर्मे मयि च विद्वेषः सवा आशुविनश्यति २७ निर्वैराय प्रशांताय स्वसुताय महात्मने ॥ प्रहादाय यदा द्रुह्येत हनिष्येऽपि वरं जितम् २८ श्रिनारद उवाच ॥ इत्युक्ता लोकगुरुणा तं प्रणम्य दिवौकसः ॥ न्यवर्तत गतो द्वेगामे निरेचासुरं हतम् २९ तस्य दैत्यपतेः पुत्राश्चत्वारः परमाहुताः ॥ प्रहादो भून्महांस्तेषां गुणैर्महदुपासकः ३० ब्रह्मण्यः शीलसंपन्नः सत्यसंधो जितेन्द्रियः ॥ आत्मवत्सर्वभूतानामेकः प्रियसुहृत्तमः ३१

समुद्रः रत्नौघान् दधुः नयः घृतदुग्धादीन् ऊहः १७ पर्वताः क्रीडास्थानानि दधुः द्रुमाः सर्वर्तुपुष्पफलादीन् दधुः लोकपालानां पृथक्गुणान् एक एव दधार १८ एवं सः त्रैलोक्यैश्वर्यं भुंजन् नानातृप्यत १९ ऐश्वर्यमत्तस्य तस्य महान्कालः अगात् २० तस्योग्रदंडसंविघ्नाः सर्वलोकाः सपालकाः विनिद्राः वायुभोजनाः संतः अच्युतं शरणं गत्वा उपतस्थुः २१ २२ २३ तदा साधूनां अभयंकरी आकाशवाणी अभवत् २४ हे देवाः माभैष्ट २५ वः भद्रं तस्य दौरात्म्यं ज्ञातं तच्छांतिकरिष्यामि तावत्कालं प्रतीक्षत २६ यदा देवेषु देवेषु गोषु विप्रेषु साधुषु धर्मे मयि च विद्वेषः सवा आशुविनश्यति २७ किञ्च यदा निर्वैराय स्वसुतमद्रकद्रोहप्रहादाय द्रुह्येत दारो जितमपि तं हनिष्ये २८ ॥ नारद उवाच ॥ इत्युक्ता देवाः तं प्रणम्य न्यवर्तत असुरं हतं च मे निरे २९ तस्य दैत्यपतेः पुत्राः चत्वारः आसन् तेषु प्रहादः गुणैर्महान् आसीत् ३०

दासवत्सम्यङ्गताः सन्नता आर्याणामप्रयेयेन । गुरुषु ईश्वरइतिभावनायस्य ३२ व्यसनेषुप्राप्तेष्वपिनोद्विग्नचित्तः दृष्टेषुश्रुतेषु गुणेषुविषयेषुनिरूपहः । यतस्तेषुअवस्तुहृदांताइन्द्रियादयोयस्य । रहित आसुरोभावोभस्तरादिर्यस्य । असुरोपिसन्नप्रशांतकामः ३३ अधुनापितेमुणानपिधीयंतेतिरोहितानमवंति ३४ साधुगाथासदसिरिपवोपिसुरानृप ॥ नंदष्टांतंरिपवोपिसुराःकुर्वंति किंवक्तव्यंभवादशाविष्णुभक्ताः ३५ सूच्यतेमयाकेवलंयस्यतेसुषुक्थयतइतिवा ३६ नैसर्गिकरतेलिगान्याह न्यस्तक्रीडनकइतिपाङ्क्तिः । तन्मनस्नयातदेकाचि सत्त्वेन ३७ एतानिआसनादीनि । गोविंदेनपरिरंभितःआत्मनाएकीकृतः ३८ रुदतिरोदितिरीति । वैकुण्ठस्यचितयाशबलाव्यामिश्राशुभिताचेतनायस्य । तस्यचितयाह्लादोयस्य ३९ कचित्उत्कंठःमुक्तकंठःसन् अनुचकारतच्चेष्टादिकंसंयंकृतवान् ४० संस्पर्शस्तद्वावापातिः तेनानिर्वृतः (मुदितः) । अस्पंदःस्थिरोयःप्रणयस्तेनय आनंदःतेनयन्सलिलंतेनयुक्तेआमीलितेईपन्निमीलितेईक्षणेयस्य ४१ आत्मनःपरानिर्वृतिंशान्तिंस्वन्नदुःसंगेनदीनस्यअन्यस्यलो कस्यापिमनसःशमंशांतिव्यधात् ४२ अचंद्रोहमकरोत् ४३

दासवत्संनतार्याग्निःपितृवद्दीनवत्सलः ॥ भ्रातृवत्सदृशोस्त्रिग्योगुरुष्वीश्वरभावनः ॥ विद्यार्थरूपजन्माढ्योमानस्तंभविजितः ३२ नोद्विग्नचित्तोव्यसनेषुनिरूपहःश्रुतेषुदृष्टेषुगुणेष्ववस्तुहृक् ॥ दांतेन्द्रियप्राणशरीरधीःसदामशांतकामोराहितासुरोऽसुरः ३३ यस्मिन्नमहागुणाराजनशृङ्खंतेकविभिर्मुहुः ॥ नतेधुनापिधीयंतेयथाभगवतीश्वरे ३४ यंसाधुगाथासदसिरिपवोपिसुरानृप ॥ प्रतिमानंचकुर्वंति किमुतान्येभवादशाः ३५ गुणैरलमसंख्येयैर्माहात्म्यंतस्यसूच्यते ॥ वासुदेवेभगवतियस्यनैसर्गिकीरतिः ३६ न्यस्तक्रीडनकोवालो जडवत्तन्मनस्तया ॥ कृष्णगृहगृहीतात्मानवेदजगदीदृशम् ३७ आसीनःपर्यटन्नश्रन्नशयानःप्रपिबन्ननुवन् ॥ नानुसंधतएतानिगोविंदपरिरंभितः ३८ कचिद्रुदतिवैकुण्ठचित्ताशबलचेतनः ॥ कचिद्धसतितच्चित्ताह्लादउद्गायतिकचित् ३९ नंदतिकचिदुत्कंठोविलज्जोत्पत्यतिकचित् ॥ कचित्तद्भावनायुक्तस्तन्मयोऽनुचकारह ४० कचिदुत्पलकस्तूष्णीमास्तेसंस्पर्शनिर्वृतः ॥ अस्पंदप्रणयानंदसलिलामीलितेक्षणः ४१ सउत्तमश्लोकपदारविंदयोर्निषेवयाऽकिंचनसंगलब्धया ॥ तन्वन्परानिर्वृतिमात्मनोमुहुर्दुःसंगदीनान्यमनःशमंव्यधात् ४२ तस्मिन्महाभागवतेमहाभागेमहात्मनि ॥ हिरण्यकशिपूराजन्नकरोदधमात्मजे ४३

किंच ब्रह्मण्यः सत्यसंधः सर्वप्रियः सुद्वत्तमः विषयेषुनिरूपहः गुरुषु ईश्वरभावनः नियतेन्द्रियः ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ किंच यस्यवासुदेवे स्वाभाविकी मतिः ३६ यःबालोपिन्यस्तक्रीडनकः ३७ कृष्णगृहगृहीतात्माईदृशंजगत्नवेद आसीनःपर्यटन्नश्रन्नशयानः प्रपिबन्ननुवन् नानुसंधतएतानिगोविंदपरिरंभितः कचित्गोविंदचित्तयारुदति हसतिगायतिनृत्यतीत्यादि ३८ ३९ ४० ४१ हरिपादारविंदसेवयासत्संगलब्धयाभक्त्या आत्मनः सुखंतन्वन् अन्यस्यमनसोपिशांतिव्यधात् ४२ ईदृशेभगवद्भक्तेषुवेदैत्यः द्रोहं अकरोत् ४३

प्रथमाध्यायात्तेष्टमेवार्थमतिविस्मयेन पुनः पृच्छति । देवर्षइति । तवत्त्वतः । तववाक्यमिति वा । साधवे अत्र मे दातृसाधोर्द्रोहंकृतवानित्यतः । एतद्वेदितुं ज्ञातुमिच्छामः ४४ उपालमंते
आक्षिपंति । अघंतुनैव कुर्वति । अपरः शत्रुस्त्विति । अनुवशान् अनुकूलान् साधून् अपगतरोषान् । गुरुः पितृवदेवता एषां तानुद्दिश्याचं न कुर्वतीति किमु वक्तव्यमित्यर्थः ४५ पुत्राय पुत्रगृह्णित्यपि
तु द्वेषः पित्राकृतो द्वेषः पुत्रस्य मरणार्थं प्रयोजितः प्रवर्तितः (ननु साधारणइति) यत् एतत्कौतूहलं कौतुकं विधम अपाकुरु । यद्वा यद्यस्मात् पुत्राय यो द्वेषः स पितुर्मरणाय प्रयोजितः अत एतत्कौतू
हलं विधमेत्यर्थः ४६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे टीकायां चतुर्थोऽध्यायः । ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ पंचमे गुरुतोऽधीतं त्यक्त्वा विष्णुस्तुतारतं । घातयन् द्विपसर्पाद्यैः सुतं दैत्यो
न चाशकत् ॥ ११ ॥ भगवद्भक्तिरेव विद्वेषकारणमिति वक्तुमाह । पौरोहित्यायेत्यादिना । काठ्यः शुक्रः अतस्तस्य सुतौ दैत्यराजगृहांतिके (शंडश्च मर्कश्च देवता द्वे चेति दीर्घः तत्र) न्यवसतामि
ति शेषः १ पाठ्यान् दंडनीत्यादि (ग्रंथान्) पाठयान् असुरबालकानिति वाऽन्वयः २ अनुश्रवणानंतरं तथैव पपाठ च । किमु तत्साधुनमेने । तत्र हेतुः । स्वः परइति असद्वहो मिथ्याभिनिवे
श एव आश्रयो यस्य तत् ३ ४ हे असुरवर्य असुद्वहात् अहं ममेति मिथ्याभिनिवेशात् हेतोः सम्प्रगुद्विगनाधीर्षेयां । वनंगतः सन्नहरिमाश्रयेतेति यत्तदेवाहं साधुमन्ये । कथं मृतं गृहं हित्वा आत्म
पातं आत्मनः (पातं पातरूपं) अधः पातनिमित्तमिति भावः । कुतः अंधकूपवन्मोहावहम् ५ परपक्षे विष्णोः समाहिताः परिनिष्ठिताः । हासमेवाह । बुद्धिरिति (परेषां बुद्धिभिः) ६

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ देवर्ष एतदिच्छामो वेदितुं तव सुव्रत ॥ यदात्मजाय शुद्धाय रिताऽदात्साधवे ह्यधम् ४४ पुत्रान्निप्रतिकूलान् स्वान् पितरः पुत्रवत्सलाः ॥
उपालभंते शिक्षार्थं नैवाधमपरो यथा ॥ किमु तानुवशान् साधून् स्तादृशान् गुरुदेवतान् ४५ एतत्कौतूहलं ब्रह्मन् समाकं विधमप्रभो ॥ पितुः पुत्राय यद्वेषो मरणाय
प्रयोजितः ४६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ पौरोहित्याय भगवान्मृतः काव्यः किला
सुरैः ॥ शंडामर्कौ सुतौ तस्य दैत्यराजगृहांतिके १ तौ राज्ञा प्रापितं बालं प्रह्लादं नयकोविदं ॥ पाठयामास तु पाठयान् न्यांश्चासुरबालकान् २ यत्तत्र गुरुणा प्रोक्तं
शुश्रुवेऽनुपपाठ च ॥ न साधुमनसा मेने स्वपरासद्ब्रह्माश्रयम् ३ एकदाऽसुरराट् पुत्रमंकमारोप्य पांडव ॥ पप्रच्छ कथं तां वत्समन्यते साधुयद्भान् ४ प्रह्लाद
उवाच ॥ तत्साधुमन्येऽसुरवर्य देहिनां सदा समुद्रिग्राधियामसद्ब्रह्मात् ॥ हित्वात्मपातं गृहं मंधकूपं वनंगतो यद्हरिमाश्रयेत् ५ ॥ नारद उवाच ॥ श्रुत्वा पुत्रगि
रो दैत्यः परपक्षसमाहिताः ॥ जहास बुद्धिर्बालानां भिद्यते पग बुद्धिभिः ६

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ हे देवर्षे शुद्धाय स्वपुत्राय तत्पिताकुतः द्रोहं अकरोत् एतद्वेदितुमिच्छामः ४४ विप्रतिकूलानपि पुत्रान् पितरः शिक्षार्थं निंदंति परंतु न व्रंति ४५ एवं सति पुत्र
द्वेषः पितुर्मरणाय कथं जातः एतत्कौतूहलं अपाकुरु ४६ ॥ ॥ इति सप्तमे चतुर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ असुरैः पौरोहित्याय काव्यो वृतः तस्य पुत्रौ शंडामर्कौ राज
गृहांतिके न्यवसताम् १ तौ प्रह्लादं अन्यबालकांश्च पाठयामास तु २ ताभ्यां प्रोक्तं द्वैतशास्त्रं शुश्रुवे पपाठ च परंतु साधुनमेने ३ एकदा दैत्येन्द्रः पुत्रं अंकमारोप्य पप्रच्छ हे वत्स त्वं
यत्साधुमन्यसे तत् उच्यताम् ४ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ हे दैत्यवर्य आत्मपातं गृहं हित्वा वनंगत्वा हरिमाश्रयेत् एतत् साधुमन्ये ५ एवं पुत्रगिरः श्रुत्वा हसित्वा गुरून् उवाच अ
स्यधीः विष्णुपक्षैः यथानभिद्येत तथा स्वगृहे बालः धार्यताम् ६

भा० सं०

॥ १० ॥

विष्णुपक्षैः भागवतैर्हेतुभूतैः । ननु त्वद्देहे कुतस्ते पांप्रवेशः सत्यम् । तथाऽपि प्रतिच्छन्नैर्वेपांतरेणाच्छन्नैः ७ दैत्यैर्गृहमानीतम् ८ बालान्सर्वानतिआतिक्रम्य तुभ्यंतव ९ १० अहोमायामां हि
तामवतोमामाक्षिपंतीत्याशयेन तावदाह परः स्वश्चेति मिथ्याभिनिवेशो यदीयया माययेव कृतो न तु वास्तवः अतएव तया विमोहितबुद्धीनां भवतामेव दृष्टः न तु मम । तस्मै अचित्यमायेश्वराय न
मः ११ अहो किमेतत्प्रलयसिन्धुबुद्धिभेदो यतो जातस्तं कथयेत्प्राक्षिप्तः सन् तत्प्रसादादेवेत्युत्तरमाह । स इति त्रिभिः । समगवान् यदा अनुव्रतः अनुकूलो भवति तदा पशूनामिव बुद्धिर्भेदगता
भेदनीष्टा असती मिथ्या ससारविषयाभिव्यतिभिर्वात्मनिष्ठा भवति १२ भेदकस्यासत्त्वं दर्शयन्नाह । स एष परमात्मैव स्वः पर इति च अत्रिवाकिभिः निरूप्यते । युक्तं चैतत् । यतः यस्य वर्तमाना जि
ज्ञासायां ब्रह्मादयोऽपि मुह्यन्ति । तत्र हेतुः दुरत्ययं दुर्घटमनुक्रमणं अनुचरितमनुवर्णनं वा यस्य सः (एष परमात्मा मेमतिभिर्नति) १३ ननु निर्विकारस्य कथं मतिभेदकत्वं तत्राह । यया अयो लोहं
आकर्षस्य यस्कांतस्य स भीषस्वयमेव भ्रमति तथा मेचेतसश्चक्रपाणेः सन्निधौ सन्निधिरेव कुतो जातस्तत्राह । यदृच्छयेति तव कस्य तपोदानादेः फलमेतत्तत्तन्न ज्ञायते इत्यर्थः १४ राजसेवक
उवाचेति शेषः १५ अरे वेत्रं कशा आनीयतां सामदानभेददंढानां (उपायानां) मध्ये चतुर्थः दमो दंढः अस्य दुर्बुद्धेः उदितः उक्तः शास्त्रेषु । दुर्बुद्धित्वे हेतुः । कुलांगारस्येति कुलस्य ज्वलदंगारव
त्वाद्वाहेतोः १६ तत्कुतस्तत्राह । दैतेया एव चंदनवने जातो यं कंटकद्रुमस्तुल्यो जातः तदेवाह । यस्य दैतेयचंदनवनस्य मूले न्मूलं न मूलं च्छेदे परशुस्थानीयस्य विष्णोरयमर्भक एव नाला
यितः नालमिवाचरत् । यथा वनस्य च्छेदकत्वे परशोः बबुलादिनिर्मितो दंढः सहकारि भवति । तं विना छेदना संभावत् । तथा विष्णोर्दैत्यमूलच्छेदे हेतुर्जात इत्यर्थः १७

सम्यग्विधार्थतां बालो गुरुर्हेद्विजातिभिः ॥ विष्णुपक्षैः प्रतिच्छन्नैर्न भिद्येतास्य धीर्यथा ७ गृहमानीतमाह्वयप्रहादं दैत्ययाजकः ॥ प्रशस्य शृङ्गयावाचा स
मपृच्छ तसामभिः ८ वत्सप्रह्लादभद्रं ते सत्यं कथय मामृषा ॥ बालानतिकृतस्तुभ्यमेष बुद्धिविपर्ययः ९ बुद्धिभेदः परकृत उता होते स्वतोऽभवत् । भण्यतां
श्रोतुकामानां गुरुणां कुलं दन १० ॥ प्रहाद उवाच ॥ परः स्वश्चेत्यसद्वाहः पुंसां यन्मायया कृतः ॥ विमोहितधियां दृष्टस्तस्मै भगवते नमः ११ स यदानुव्र
तः पुंसां पशुबुद्धिर्विभिद्यते ॥ अन्येषु ततो न्योहमिति भेदगताऽसती १२ स एष आत्मा स्वपरेत्यबुद्धिभिर्दुरत्ययानुक्रमणो निरूप्यते ॥ मुह्यन्ति यद्वर्त्मनि वे
दवादिनो ब्रह्मादयो ह्येषाभिनातिमेमतिम् १३ यथा भ्राम्यत्ययो ब्रह्मन् स्वयमाकर्षसन्निधौ ॥ तथामेभिद्यते चे तश्चक्रपाणेर्यदृच्छया १४ । श्रीनारद उवाच ॥ ए
तावद्ब्राह्मणा योक्त्वा विरसममहामतिः ॥ तानिर्भर्त्स्यार्थकुपितः स दीनो राजसेवकः १५ आनीयतां भरेवेत्रमस्माकमयशस्करः ॥ कुलांगारस्य दुर्बुद्धेश्चतुर्थोऽ
स्योदितो दमः १६ दैतेयचंदनवने जातो यं कंटकद्रुमः ॥ यन्मूलोन्मूलपरशोर्विष्णोर्नालायितोऽर्भकः १७

७ ततो दैत्ययाजकाः प्रह्लादं गृहमानीय प्रशस्य तं अपृच्छन्त ८ हे प्रह्लाद सत्यं कथय बालानतिक्रम्यते बुद्धिविपर्ययः कुतः किंच ते बुद्धिभेदः परकृतः स्वतो वा एतद्दद ९ १०
॥ प्रह्लाद उवाच ॥ परः स्वः इति अज्ञानेन यस्य नायया भवतां दृष्टम् ममतुन तस्मै भगवते नमः ११ यस्याजिज्ञासायां ब्रह्मादयोऽपि मुह्यन्ति सः मे बुद्धिं भिनत्ति १२ यया अय
स्कांतस्य सानिध्यात् लोहं भ्रमति तथा चक्रपाणेः इच्छयामेचेतः भिद्यते १३ एवमुक्त्वा विरसाम तदाराजसेवकः कुपितः सन् तानिर्भर्त्स्य उवाच १५ अरे वेत्रमानीयतां कु
लांगारस्य अस्य दमः उदितः सः क्रियते १६ दैतेयचंदनवने जातो यं कंटकद्रुमः यन्मूलोन्मूलपरशोर्विष्णोर्नालायितोऽर्भकः १७

अ०

॥ ५ ॥

॥ १० ॥

इतितं प्रहादं भीषयन् वमार्थकामवर्गस्य (क्षयस्थानवृद्धिलक्षणत्रिवर्गस्य वा) प्रतिपादकं शास्त्रं अध्यापयामास १८ ज्ञातं ज्ञेयचतुष्टयं सामादुपायचतुष्टययेन तं (ज्ञात्वा) दैत्येन्द्रं प्राति । मात्रा मृष्टं उद्धृत्य स्नापितं अलंकृतं मूषणातिलकादिभिः १९ (निर्वृतिमानंदं) २० २१ (यदा शिष्यश्च स्वधीतं तत्किंचिदुत्तमपठयतां) २२ पदसेवनपरिचर्या । अर्चनं पूजा । दास्यं (दासभावेन) कर्माणि संख्यंत द्विश्चासादि । आत्मनि वेदनं देहसमर्पणं । यथा विक्रीतस्य गवाश्वादेर्मरणपालनादि चिंतानक्रियेत तथा देहं तस्मै समर्प्य तत्रितावर्जं नमित्यर्थः २३ इति नव (संख्याकानि) लक्षणानियस्याः सा अद्धा साक्षात् ज्ञानपूर्वकं चेद्गवति विष्णौ भक्तिः क्रियेते सा च अर्पितैव सती यदिक्रियेत न तु कृता सती पश्चादप्येतदुत्तमं अधीतं मन्ये । न त्वस्माद्गुरोरधीतं शिषितं वा तथा विधे किंचिदस्तीति भावः २४ २५ न विद्यते सारं ब्रतं तदसारं न विद्यते सारं यस्मादिति वास्तव्यः (हे ब्रह्मबंधो द्विजाधम । विपक्षं विष्णुं) २६ मित्रत्वेन प्रवर्तमानस्यापि तव विरोधाचरणं नासंभावि तमित्याह संतिहीति । दुष्टं मैत्रं मित्रत्वेन येषां (छद्मेषु पिणः कपटेषु पधारिणः) रोग इति । ' ब्रह्महाश्वरोगी स्यात्सुरापः श्यावदंतकः । स्वर्णहारी तु कुनखी दुश्चर्मो गुरुतल्यगः ' इत्यादि स्मृत्युक्तः पातकिर्नरकभोगानंतरं रोगो यथोदेति अकस्मात्प्रकटीभवति तथा तेषामयं हृद्रजं विद्वेषः दिक् उदेतीत्यर्थः २७ मत्प्रणीतं मया पाठितं । नोऽस्मभ्यं कत्तुत्सितं दोषं मास्म अदाः अडागम आर्थः । मयि दोषारोपं मा कृथा इत्यर्थः (मन्युं क्रोधं नियच्छ शमय) इंद्रशत्रो इति । नहि (दुर्बलेषु) ब्राह्मणेषु तव कोप उचित इति भावः २८

इतितं विविधोपायैर्भीषयंस्तर्जनादिभिः । प्रहादं ग्राहयामास त्रिवर्गस्योपपादनम् १८ तत एनं गुरुर्ज्ञात्वा ज्ञातं ज्ञेयचतुष्टयम् । दैत्येन्द्रं दर्शयामास मात्रा मृष्टं मलंकृतम् १९ पादयोः पतितं बालं प्रतिनंद्याऽऽशिषाऽसुरः ॥ परिष्वज्य चिरं दोभ्यां परमामापनिर्वृतिं २० आरोप्यां कं मवघ्राय मूर्धन्यश्रुकलांशुभिः ॥ आसिचन्विकसद्वक्रमिदमाह युधिष्ठिर २१ ॥ हिरण्यकशिपु उवाच ॥ प्रहादानूच्यतां तात स्वधीतं किंचिदुत्तमम् ॥ कालेन तावता युष्मन् यदा शिषदुरोर्भवान् २२ ॥ प्रहाद उवाच ॥ श्रवणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् ॥ अर्चनं वंदनं दास्यं संख्यमात्मनि वेदनम् २३ इति पुंसां पिता विष्णोः भक्तिश्चैव लक्षणा ॥ क्रियते भगवत्यद्वा तन्मयेऽधीतमुत्तमम् २४ निश्चयैतत्सु तव चो हिरण्यकशिपुस्तदा ॥ गुरुपुत्रमुवाचे दं रुषा प्रस्फुरिताधरः २५ ब्रह्मबंधो किमेतत्ते विपक्षं श्रयताऽसता ॥ असारं ग्राहितो बालो मामनादृत्य दुर्मते २६ संतिह्य मा वबो लोके दुर्मत्राश्छद्मेषिणः ॥ तेषामुदेत्यघं काले रोगः पातकिनामिव ॥ २७ ॥ गुरुपुत्र उवाच ॥ न मत्प्रणीतं न परप्रणीतं सुतो वदत्येष तवैंद्रशत्रो ॥ नैसर्गिकीयं मातिरस्य राजन्नियच्छ मन्युं कददाः सममानः २८

एवं तं भीषयन् त्रिवर्गप्रतिपादकशास्त्रं अध्यापयामास १८ ततो गुरुः ज्ञातं ज्ञेयचतुष्टयं एवं ज्ञात्वा दैत्येन्द्रं दर्शयामास १९ ततः पादयोः पतितं बालं आलिंग्य अंकमारोप्य दं आह २० २१ ॥ हिरण्यकशिपु उवाच ॥ हे प्रहाद एतावता कालेन गुरोः यत्स्वधीतं तदुच्यताम् २२ प्रहाद उवाच ॥ श्रवणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् अर्चनं वंदनं दास्यं संख्यमात्मनि वेदनम् २३ इति नवलक्षणाभक्तिः विष्णोः समर्प्यते इति यत्तत्तुत्तमं अधीतं मन्ये २४ ॥ नारद उवाच ॥ एवं पुत्रवचः श्रुत्वा क्रोधेन गुरुमुवाच २५ हे ब्रह्म बंधो मे पुत्रः किं असारं ग्राहितः २६ २७ ॥ गुरुपुत्र उवाच ॥ हे इंद्रशत्रो तव सुतः अयं मत्प्रणीतं न वदति अस्य इयं नैसर्गिकी मातिरस्ति अतः मन्युं नियच्छ मयि दोषं मा कृथाः २८

गुरुमुखीगुरुवाग्जनिता हे भमद्र २९ आस्तामियंवाती भवाद्दशानां विषयासक्तानां मन्त्रानां धिकारादित्याशयेनाह । मतिरिति । परतः गुरोः स्वतो वा मिथो वा अन्योन्यतः मा भिपद्येत । न संपद्येत केषां गृहव्रतानां गृहपुत्रव्रतसंकल्प इति कृत्यचिंतायेषां न एव अदांतैः अनुपरतैर्गोभिर्विशतां तस्य चर्वितस्यैव चर्वणं येषां (तेषां) ३० ननु श्रीकृष्णस्य परमा नंदरूपत्वात्ते पितृनिष्ठा एव किं न स्युः इति चेत्तदज्ञानादित्याह । नेति । येदुराशया विषयासितांतःकरणास्ते हि विष्णुं न विदुः स्वस्मिन्नेवार्थः पुरुषार्थोयेषां तेषां निगम्यं । ननु तेपि गुरुपदे शास्त्रिष्णुज्ञास्यंतितत्राह । बहिर्विषयेष्वर्थोयेषां ते बहिरर्थास्तानेव गुरुत्वेन मंतुं शीलं येषां ते अतः अंधैरुपनीयमाना अंधायथापंथानं न विदुः । किंतु गते पतंति । तथातेपि । ईशस्य तत्त्वादीर्घरज्ज्वां वेदलक्षणायां उरूणि दामानि ब्राह्मणादिनामानि यस्यां तस्यां काम्यैः कर्मभिर्बद्धा एव भवतीत्यर्थः । तदुक्तं । 'विषयाविष्टचित्तानां विष्णुवावेशः सुदूरतः । वारुणीदिग्गतं वस्तु वज्रैर्द्रोकिमाप्नुयात्' इति ३१ ननु च 'एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतां उरात्मा' इत्यादि श्रुतिप्रतिपादितं विष्णुकथं न विदुः कुतो वा तेषां तस्मिन् प्रवेशस्तत्राह । नैषामिति । निर्विकल्पनानां निरस्तविषयाभिमानानां महत्तमानां पादरजसामभिषेकं यावन्न वृणीत तावत् श्रुतिवाक्यतो जातापि एषां मतिरुक्तमस्यां घ्ननस्पृशति न प्राप्नोति । असंभावनादिभिर्विहिन्यत इत्यर्थः । अनर्थस्य संसारस्यापगमो यदर्थः यस्या अंघ्रिस्पर्शिन्यामते रथः प्रयोजनम् । महदनुग्रहादेव भगवत्प्राप्तिरिति भावः ३२ निरस्यत चिक्षेप ३३ अमर्षोऽसह न तेन सहितयारुषा आविष्टो व्याप्तः कषायी भूते आताम्रलोचने यस्य । हे नैर्ऋताः राज्ञसाः । (एनं निःसारयत निष्पातयत) ३४ वध्यत्वे हेतुः । यतो यं मे भ्रातृहा । कुतः यो विष्णोः पादावर्चति । तत्पक्षपातीत्यर्थः अतः स एवायमित्यवयः ३५ अहो विष्णुरप्यविश्वसनीयं किमिति स्वीकृतवानित्याह । विष्णोर्वेति अहावजहौ ३६

नारद उवाच ॥ गुरुणैवंप्रतिप्रोक्तो भूय आह्रासुरः सुतम् ॥ न चेद्गुरुमुखीयं ते कुतोऽभद्रासतीमतिः २९ ॥ प्रहाद उवाच ॥ मतिर्न कृष्णे परतः स्वतो वा मिथो भिपद्येत गृहव्रतानाम् ॥ अदांतगोभिर्विशतांतमिस्त्रं पुनः पुनश्चर्वितचर्वणानाम् ३० न ते विदुः स्वार्थं गतिं हि विष्णुं दुराशयाये बहिरर्थमानिनः ॥ अंधायथाधैरुपनीयमाना वाची शतं त्यामु रुदाग्निबद्धाः ३१ नैषां मतिस्तावदुरुक्रमांघ्रिस्पृशत्यनर्थोपगमो यदर्थः ॥ महीयसां पादरजोभिषेकं निर्विकल्पनानां न वृणीत यावत् ३२ इत्युक्त्वोपरतं पुत्रं हिरण्यकशिपुरुषा ॥ अंधीकृतात्मा स्वोत्संगात्रिरस्य तमहीतले ३३ आहामर्षरूपा विष्टः कषायी भूतलोचनः ॥ वध्यतामश्वयं वध्यो निःसारयत नैर्ऋताः ३४ अयं मे भ्रातृहा सोयं हि त्वास्वान्सुहृदोऽधमः ॥ पितृव्यहंतुर्यः पादौ विष्णोर्दासवद्वर्चति ३५ विष्णोर्वासाध्वसौ किं नु करिष्यत्यसमं जसः ॥ सौहृदं दुस्त्यजं पित्रोरहाद्यः पंचहायनः ३६

॥ नारद उवाच ॥ एवं गुरुकं श्रुत्वा पुत्रं उवाच हे पुत्र इयं ते बुद्धिः गुरुमुखी न चेत्तर्हि असती कुतः प्राप्ता २९ ॥ प्रहाद उवाच ॥ हे पितः श्रीकृष्णे मतिः परतः स्वतो वा सत्समागमं विनानात्पद्यते ३० ३१ ३२ नारद उवाच ॥ इत्युक्त्वा उपरतं पुत्रं स्वोत्संगात् महीतले निरस्य राजसान् उवाच ३३ हे राजसाः अयं वध्यताम् ३४ यः पितृव्यहंतुः विष्णोः पादौ दासवत् वर्चति ३५ यो यं पंचहायनः पित्रोः सौहृदं जहौ ३६

ननुतवायमपत्यंचकथं वध्यस्तत्राह । परोप्यौषधमिवहितकृत्तदपत्यमेवज्ञेयम् । सुतःस्वदेहजोपिअहितश्चेदामयइवज्ञेयः । आस्ताममतास्पदस्यकथा । अंगमपियत्करचरगादितदप्या
 त्मनोऽहितंचेच्छिद्यादेवेत्यर्थः ३७ अतःसर्वैरुपायैर्हतव्यः । संभोजोभोजनम् । भोजनादिषुविषादिप्रयोगैरित्यर्थः । (सुहृल्लिङ्गधरः पुत्ररूपधरइत्यर्थः) यथाबहिर्मुखाभिद्रियं (स्त्रीयम
 पि) मुनेःशत्रुर्भवति ३८ तिग्माःतीक्ष्णाःदंष्ट्रायेषाम् । करालान्पास्यानियेषातेवतेच । ताम्राणिइमभूणिशिरोरुहाश्चयेषाम् ३९ (आसीनंस्वस्थचित्तमित्यर्थः) ४० परेईश्वरेयुक्तःसमा
 हितआत्मानोयस्यतस्मिन्प्रहादेतेषांनैर्कृतानांप्रहारानिष्फलाजाताः । तत्रहेतवः । ब्रह्माणिनिर्विकारेअनिर्देश्येअविषयेभगवतिनिरतिशयैश्वर्ये अखिलात्मनिशस्त्रादीनामपिनिर्यो
 रिष्वंभूतेपरे । अपुण्यस्यनिर्द्वयस्यसत्क्रियामहोद्यमाइव ४१ ४२ दंदशूकैः सर्पैः अभिचाराः कृत्यादयः अवपातनानिगिरिशृंगादयःपातनानितैः मायाभिःशंवरनिर्मिताभिः अवटा
 दिषुसांनिरोधैश्च ४३ पर्वताक्रमणैः पर्वतानांतदुपरिक्षेपैः बहुवचनैरभिचाराद्यावृत्तिदर्शयति । तत् हननंकर्तुं नाभ्यपद्यतनप्रापनाशक्रोदित्यर्थः ४४ चिंतामेवाहपृषइतित्रिभिः । मेमया
 असाधुपुरुषंयथामवतितथोक्तःअसद्वर्मेरपकारैःअभिचारैर्वा ४५ अविदूरेसमीपेवर्तमानोपिबालोप्ययंअजडधीःनिर्भयचित्तः । मेअनार्यअन्यायंशत्रुत्वंवानविस्मरति । अजीगर्तस्यम
 ध्यमपुत्रःशुनःशेषोनामपितृभ्यांहरिश्चंद्रायविक्रीतःसयथातयोरपकारमविस्मरंस्त्वद्विषक्षंविश्वामित्रमाश्रित्यगोत्रांतरमापन्नस्तद्वत् । यद्वास्वभावापरित्यागेदृष्टांतः । शुनःशेषःपुच्छमि
 वेति । (तद्विसरलीकृतमपिनवकृतांत्यजाति) ४६

परोप्यपत्यंहितकृद्यथौषधंस्वदेहजोप्यामयवत्सुतोऽहितः ॥ छिद्यात्तदंगंयदुतात्मनोहितंशेषंसुखंजीवतियद्विर्वर्जनात् ३७ सर्वैरुपायैर्हतव्यःसंभोजशय
 नासनैः ॥ सुहृल्लिङ्गधरःशत्रुर्मुनेर्दुष्टमिवैन्द्रियम् ३८ नैर्कृतास्तेसमादिष्टाभर्त्रावैशूलपाणयः ॥ तिग्मदंष्ट्रकरालास्यास्ताम्रमश्रुशिरोरुहाः ३९ नदंतोभै
 रवान्नादाड्छिधिभिर्धीतिवादिनः । आसीनंचाहननशूलैःप्रहादंसर्वमर्मसु ४० परेब्रह्मण्यनिर्देश्येभगवत्याखिलात्मनि ॥ युक्तात्मन्यफलाभासत्रपुण्य
 स्येवसत्क्रियाः ४१ प्रयासेऽपहतेतस्मिन्दैत्येद्रःपरिशंकितः ॥ चकारतद्वधोपायान्निर्वधेनयुधिष्ठिर ४२ दिग्गजैर्दंदशूकैर्द्रैरभिचारावपातनैः ॥ मा
 याभिःसंनिरोधैश्चगरदानैरभोजनैः ४३ हिमवाय्वग्निसलिलैःपर्वताक्रमणैरपि ॥ नशशाक्यदाहंतुमपापमसुरःसुतम् ॥ चिंतादीर्घतमांप्राप्तस्तत्कर्तुना
 भ्यपद्यत ४४ एषमेवह्रसाधूकोवधोपायाश्चनिर्मिताः ॥ तैस्तैर्द्रोहैरसद्वर्मेर्मुक्तःस्वेनैवतेजसा ४५ वर्तमानोऽविदूरेवैबालोप्यजडवीरयम् ॥ नविस्मर
 तिमेनार्यशुनःशेषइवप्रभुः ४६

अतःअयंसर्वैरुपायैःहतव्यः ३७ ३८ तदातेराक्षसाः भर्त्राआदिष्टाः ३९ छिधिभिर्धीतिवादिनः संतः शूलैः तंमर्मुसु अहनन् ४० तथापिमहाभागवते ब्रह्माणि समा
 हितात्मानि प्रहादेतेषांप्रहाराः निष्फलाः आसन् ४१ तस्मिन्प्रयासेनष्टेसतिदैत्येद्रः तद्वधोपायान्चकार ४२ दिग्गजैः दंदशूकैः अभिचारैः गिरिशृंगात् अवःपातैः
 मायाभिः अवटादिषुनिरोधैः गरदानैः अभोजनैः ४३ हिमवाय्वग्निसलिलैः पर्वताक्रमणैः एतैरुपायैः निष्पापंसुतंहंतुंनशशाक तदादीर्घचित्तांप्राप्तः आह ४४ मयाएषः
 असाधुउक्तः वधोपायाश्चकृताः तथापिस्वतेजसामुक्तः ४५ किंचमत्समीपेनिर्भयोवर्तते अतः अस्यविरोधेनमेमृत्युर्भवति ४६

अप्रमेयः अपरिमेयोऽनुभावो यस्य । न कुतश्चिद्भयं यस्य । अमरो मृत्युश्च न नवाभविता अन्यथा मृत्युर्नैव भविष्यतीत्यर्थः ४७ औशनसोऽशनसः पुत्रौ नीतिज्ञौ । विविक्ते एकांते ४८ भुवोर्विजृम्भणेनैव त्रस्ताः समस्ताधिष्ण्य पायस्मिन् । तस्य तव चित्तं न चक्ष्महेन पश्याम । पदमालं बर्ननैवास्ति । यद्वा शिशूनां नृत्तं गुणदोषयोः पदं विषयो न भवतीत्यर्थः ४९ तथापि तु बन्धनमस्योचितमित्याहुः । इमं त्विति । यावद्गुरुरागमिष्यति तावद्ब्रह्मनिधेहि । ततः किं अत ऊचुः । यतः पुंमः बुद्धिश्च (सती) वयसा (यौवनेन) तथा आर्यसेवया (सत्सेवया) समीचीनाभवति ५० अनुज्ञाय तथेत्यंगीकृत्य ५१ ततश्च तौ प्रह्लादं धर्मादिकमुचुः । प्रश्रितश्चासावनतश्च तस्मै । (प्रश्रयो विनयः) ५२ यथा यथा वत्त्रिवर्गमनुशिक्षितमपि साधुनमेने । तां शिक्षां च साधुनमेने । कुतः ब्रह्मद्वारादिभिर्विषयेष्वारमण्येषां तैरुपवर्णिताम् ५३ परावृत्तः अन्यत्र गतः । उपहृतः (कीडार्थमाहृतः) । सांधिः पादपूरणार्थः । कृतक्षणैः कृतोत्सवैः लब्धवावसरैरिति वा ५४ तान्निष्ठां तेषां निष्ठां जन्ममरणादिलक्षणां विद्वान् ५५ द्वंद्वारामाणां ईरितैरीदितैश्च न दूषिताधीर्येषाम् । यतो बालाः ५६ तस्मिन्नेव न्यस्तं हृदयं ईक्षणं वयैः ५७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे टीकायां पंचमोऽध्यायः ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

अप्रमेयानुभावो यस्य कुतश्चिद्भयोऽमरः ॥ नूनमेतद्विरोधेन मृत्युर्मे भवितानवा ४७ इति तं चिंतयार्किंचिन्मानाश्रियमधोमुखम् ॥ शंडामर्कावौशनसौ विविक्ते इति षोडशः ४८ जितं त्वयैकेन जगत्त्रयं भुवोर्विजृम्भणत्रस्तं समस्तं धिष्ण्य पम् ॥ न तस्य चित्तं तव नाथ चक्ष्महेन वै शिशूनां गुणदोषयोः पदम् ४९ इमं तु पाशैर्वरुणस्य बद्धानिधेहि भीतो न पलायते यथा ॥ बुद्धिश्च पुंसो वयस्य आर्यसेवया यावद्गुरुर्भागवताममिष्यति ५० तथेति गुरुपुत्रोक्तमनुज्ञायेदमब्रवीत् ॥ धर्माद्यस्योपदेष्टव्यारज्ञायेद्गृहमेधिनाम् ५१ धर्ममर्थचक्रमंचनितरांचानुपूर्वशः ॥ प्रह्लादायोचत्पराजन्मप्रश्रितावनताय च ५२ तथा त्रिवर्गगुरुभिरात्मने उपशिक्षितम् ॥ न साधुमेनेतच्छिक्षां द्वंद्वारामोपवर्णिताम् ५३ यदाऽऽचार्यः परावृत्तो गृहमेधीयकर्मसु ॥ वयस्यैर्बालकैस्तत्र सोपहृतः कृतक्षणैः ५४ अथ तान् श्लक्ष्णया वाचा प्रत्याहूय महाबुधः ॥ उवाच विद्वांस्तन्निष्ठां कृपया प्रहसन्निव ५५ ते तु तद्गौरवात्सर्वेत्यक्तकीडापरिच्छदाः ॥ बालान् दूषितधियो द्वंद्वारामेरितोदितैः ५६ पर्युपासत राजेंद्र तन्न्यस्तं हृदये क्षणाः ॥ तानाह करुणो मैत्रो महाभागवतोऽसुरः ५७ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

४७ इति चिंतय अधोमुखं तं एकांतिशंडामर्कौ ऊचुः ४८ त्वया जगत्त्रयं जितं तव तु चित्तं न पश्यामः ४९ एतं वरुणपाशैर्वद्धा यावद्भागवताममिष्यति तावन्निधेहि ५० राजा तथेत्युक्त्वा इदमब्रवीत् अस्य राज्ञां धर्माः उपदेष्टव्याः ५१ तदा गुरुत्रिवर्गोपपादकं शास्त्रं दैत्यबालकैः सह तं अध्यापयताम् ५२ गुरुशिक्षितं सः साधुनमेने ५३ किंच यदा आचार्यः गृहमेधीयकर्मसु कचिद् अन्यत्र गतः तदा लब्धवावसरैर्बालकैः कीडार्थमुपहृतः ५४ प्रह्लादः बालान् प्रत्याहूय उवाच ५५ हे राजेंद्र ते बालाः प्रह्लादस्य गौरवात् त्यक्तकीडिनकाः संतः ५६ तं पर्युपासत ततो महाभागवतः प्रह्लादः तान् बालानाह ५७ ॥ इति सप्तमे पंचमः ॥ ५ ॥

पष्ठेगुरौगृहव्यग्रेप्रहादौदैत्यबालकान् ॥ अनुकंप्यपरंतत्त्वनारदोक्तमुपादिशत् ॥१॥ निरर्थकक्रियालेशैरायुर्व्ययमजानताम् । प्रहादःसदयंप्राहवर्मभागवतंकृती ॥२॥ कौमारइत्यादिना
इहैवमानुषजन्मानिधर्मानाचरेत् । यदोर्थदमेतत् । तत्रकौमारेणैव । यतःतदप्यधुवम् । नचैवंभूतंजन्मांतरं । यतःदुर्लभं (मानुषंजन्म) तत्रधर्मानेवाचरेत् । ननुसुखप्रयासान् । तत्रमा
गवतानेवकाम्यान् १ इहमागवतानेवधर्मानाचरेदित्येतदुपपादयति । यथाहीतिचतुर्भिः । इहपुरुषस्यविष्णोःपादोपसर्पणमेवयथाऽनुरूपम् योग्यमित्यर्थः । यद्यस्मादेषप्रियइत्यादि
२ भोगोद्यमःकथंत्याज्यइतिचेत्तत्राह । सुखमिति । सर्वत्रपश्चादावपि । देवात्पूर्वाष्टादेव ३ अतस्तदर्थप्रदासोनकर्तव्यः । यतःप्रयासात्परंकेवलंआयुषोव्ययएव । तथातेनप्रकारेणक्षे
मरूपम् नप्राप्नोति ४ भयमाश्रितःसंसारंप्राप्तः । पुरुषरूपंशरीरंयावत्पुष्कलमस्ति । नविपद्येत क्षयं अक्षयं (नभवेत्तनभजेत् ननश्येदितिवा) तावच्छीघ्रक्षेमाययतेत ५ आयुर्व्ययक्र
ममाहपुंसइतित्रिभिः । यद्यस्मात् (अंघ्रंतमःप्रापितः) शेते६विंशतिर्वर्षाणिआयुर्याति७दुरापूरेणदुःखैरापूर्यमाणेन८ननुयौवनेगृहासक्तोपिपश्चाद्विरक्तःसन्क्षेमयास्यतीत्याशंक्यतदसं
भवंदर्शयन्कौमारेणैवआचरेदित्येतदुपपादयतिकोगृहेष्वितिसप्तभिः९यंअर्थंअसुभिःक्रीणातिप्राणहानिमंगीकृत्यापितस्करादिः(अर्थसाधयति)तस्मिन्नर्थेतृष्णांकोनुविसृजेत्१०किंचकथ
मितिप्रियायाःसगादिकंस्मरन्कथंत्यजेदितिनृतीयेनान्वयः॥मंत्रान्नहितशिक्षालापान्सुहृत्सुचसंगंतेपांस्नेहेनसितोबद्धःकलानिमधुराप्यक्षराणिपेपांतेपांचसंगमातेष्वनुरक्तंचित्तंयस्य११

॥ प्रहादउवाच ॥ कौमारआचरेत्प्राज्ञोधर्मान्भागवतानिह ॥ दुर्लभमानुषंजन्मतदप्यधुवमर्थदम् १ तथाहिपुरुषस्येहविष्णोःपादोपसर्पणम् ॥ यदे
षसर्वभूतानांप्रियआत्मेश्वरःसुहृत् २ सुखभैद्रियकंदैत्यादेहयोगेनदेहिनाम् ॥ सर्वत्रलभतेदैवाद्यथादुःखमयन्नतः ३ तत्प्रयासोनकर्तव्योयतआयुर्व्य
यःपरम् ॥ नतथाविंदतेक्षेमंमुकुंदचरणांबुजम् ४ ततोयतेतकुशलःक्षेमायभयमाश्रितः ॥ शरीरंपौरुषंयावन्नविपद्येतपुष्कलम् ५ पुंसोवर्षशतंह्यायुस्त
दर्धंचाजितात्मनः ॥ निष्फलंयदसौरात्र्याशेतेष्वंप्रापितस्तमः ६ मुग्धस्यबाल्येकौमारेक्रीडतोयातिविंशतिः ॥ जरयाग्रस्तदेहस्ययात्यकल्पस्यविंश
तिः ७ दुरापूरेणकामेनमोहेनचबलीयसा ॥ शेषंगृहेस्यसक्तस्यप्रमत्तस्यापयातिहि ८ कांगृहेपुपुमानसक्तमात्मानमजितेन्द्रियः ॥ स्नेहपाशैर्द्वैर्बद्धमुत्सहेत
विमोचितुम् ९ कोन्वर्थतृष्णांविमृजेत्प्राणेष्वोपियईप्सितः ॥ यंक्रीणात्यसुभिःप्रेष्ठैस्तस्करःसेवकोवाणिक् १० कथंप्रियायाअनुकंपितायाःसंगंरहस्यंराचे
रांश्वमंत्रान् ॥ सुहृत्सुचस्नेहसितःशिशूनांकलाक्षराणामनुरक्तचित्तः ११

प्रहादउवाच ॥ हेबालकाः प्राज्ञः कौमारे एव भगवद्धर्मानाचरेत् इहमानुषंजन्मदुर्लभम् १ अतः विष्णोः पादोपसर्पणयोग्यम् २ हेदैत्याः विषयसुखंनुसर्वत्रलभ्यते
३ अतस्तदर्थंयत्नोनकार्यः यतः तेनवृथा आयुर्व्ययो भवति ४ संसारंप्राप्तः पुमान्यावच्छरीरं ननश्येत्तावत् क्षेमाययतेत ५ किंच अजितात्मनः पुंसः वर्षशतंआयुः
तत्रअर्द्धनिष्फलंयतः असौरात्र्याशेते ६ मुग्धस्यक्रीडतः बाल्येकौमारेविंशतिवर्षाणियाति ७ जरयाग्रस्तदेहस्यविंशतिवर्षाणियाति (एवं १०) शेषं (१०) गृहेसक्त
स्यअर्थचित्तनकामेन मोहेनचयाति ८ एवंगृहेसक्तं आत्मानंमोचयितुं कः उत्सहेत ९ किंच प्राणहानिअंगीकृत्यद्रव्यंसाधयतितस्मिन्नर्थेतृष्णांकोनुविसृजेत् १० किंच
स्त्रीपुत्रगृहादीन्स्मरन्सन्अवितृप्तकामः कथंरिक्तःस्यात् ११

ताःश्वशुरगृहेस्थिताः हृदय्याहृदयंगमाः मनोज्ञाउरवःपरिच्छदायेषुतान्मृतीर्जाविकाःकुल्याःकुलपरंपरागताः १२ कोशस्थत्कोशस्काराक्रीडःसयथागृहंकुर्वन् आत्मनोनिर्गमायद्वारम
पिनावशेषयतितथाकर्माणीहमानः । नन्ववितृप्तकामोपिदोषदर्शनेनविरक्तःसन्त्यजेत् (सत्यं) औपस्थ्यंशैह्यंजैह्यं (रसनेन्द्रियजन्यम्) सुखं देवाधिकंमन्यमानःअतोदुरंतोमो
होयस्यसःकथंविरज्येतविरक्तःस्यात् १३ दुरंतमोहत्वंदर्शयन्नाह । कुटुंबपोषणायवियन्क्षीयमाणंनिजमायुःपुरुषार्थंचविहतंनबुध्यते । अतएवतापत्रयेणदुःखितचित्तोपिननिर्विद्यते । दुः
खबुद्धिनकरोति । यतःस्वकुटुंबेराभोरतिर्यस्य १४ प्रत्युतचौर्यंकरोतीत्याह । वित्तेच्छिति । नित्यमभिनिविष्टंचेतोयस्यसः । परवित्तहर्तुःप्रेत्यनरकलक्षणंइहचदंडादिरूपदोषंयद्यपिविद्वान्
अथाप्यशांताभिलाषःसन्ततत्परवित्तंहरत्येव १५ तदेवंकोट्टेषुपुमान्सक्तमित्यादिभिःसप्तभिःश्लोकैरुपपादितंगृहादिषुप्रसक्तस्यवैराग्याद्यसंभवमुपसंहरतिविद्वानपीति । स्वलोकायआ
त्मपरामर्शायनकल्पतेकिंतुविमूढोयथातथाविद्वानपितमःअभिनिवेशमेवप्रपद्यते । तत्रहेतुः यइति । स्वीयमिदंपारक्यमिदमितिभिन्नोभावोभावनायस्यसः १६ तस्मात्कौमारएवभागव
तान्धर्मानाचरेदितिसहेतुकमुपसंहरति । यतःकश्चिदपिस्वमात्मानंमोचितुंनसमर्थःततःनारायणमुपेत्युत्तरेणान्वयः असामर्थ्येहेतुः । अलंदीनःलंपटः । अतःकामोद्वशीयासातासंविहा
रेक्रीडायांनिमित्तेक्रीडामृगः (गृह्यकमर्कटः) विहारमितिपाठेवासांविहारसाधनमात्मानंयतस्तासांक्रीडामृगःसइत्यन्वयः । किंच । यन्यासुनिगडःशृंगलातुल्योविसर्बःपुत्रादिरूपोभवति
१७ विदूरादूरतःसंगंपरिहृत्य । यद्वाअविदूराच्छीघ्रंनारायणमुपेत्यन्वयः । (उपेतशरणंगच्छत ।) यस्मात्सएवापवर्गःइषितःइष्टः १८ बलानामस्माकंतद्रजचमशक्यमितिचेत्तत्रा
ह । नहीति । बह्वायासोऽतिप्रयासः १९

पुत्रान्स्मरंस्तादुदितृहृदय्याभ्रातृन्स्वसृर्वापितरौचदीनौ ॥ गृहान्मनोज्ञोरुपरिच्छदांश्वृतीस्तुकुल्याःपशुभृत्यवर्गान् १२ त्यजेतकोशस्थदिवेहमानः
कर्माणिलोभादवितृप्तकामः ॥ औपस्थ्यजैह्यंयंबहुमन्यमानःकथंविरज्येतदुरंतमोहः १३ कुटुंबपोषणायवियन्त्रिजायुर्नबुध्यतेथंविहतंप्रमत्तः ॥ सर्वत्रताप
त्रयदुःखितात्मानिर्विद्यतेनस्वकुटुंबरामः १४ वित्तेषुनित्याभिनिविष्टचेताविद्वान्श्वदोषंपरवित्तहर्तुः ॥ प्रेत्येहचाथाप्यजितेन्द्रियस्तदशांतकामोहरतेकुटुं
बी १५ विद्वानपीत्थंदनुजाःकुटुंबंपुष्णन्स्वलोकायनकल्पतेवै ॥ यःस्वीयपारक्यविभिन्नभावस्तमःप्रपद्येतयथाविमूढः १६ यतो न कश्चित्कचकुत्रचिद्वा
दीनःस्वमात्मानमलंसमर्थः ॥ विमोचितुंकामदृशांविहारेक्रीडामृगोयन्निगडोविसर्गः १७ ततोविदूरात्परिहृत्यदैत्यादैत्येषुसंगंविषयात्मकेषु ॥ उपेतनारा
यणमादिदेवंसमुक्तसंगैरिषितोऽपवर्गः १८ नह्यच्युतंप्रीणयतोबह्वायासोऽमुरात्मजाः ॥ आत्मत्वात्सर्वभूतानांसिद्धत्वादिहसर्वतः १९

१२ १३ किंच कुटुंबपोषणार्थंक्षीयमाणायुः पुमान् पुरुषार्थंविहतंनमन्यते अतएवतापत्रयेणदुःखितचित्तोपिनिषयेषुदुःखबुद्धिनकरोति १४ किंचवित्तहर्तुःइहामुत्रदंड
नरकरूपदोषंविद्वानपिकुटुंबोपरवित्तंहरत्येव १५ इत्थंकुटुंबंपुष्णन्सन्आत्मविचारयनकल्पते १६ यतःकश्चिदपिस्वमात्मानंमोचितुंनसमर्थः १७ तस्माद् हेदैत्याः
विषयात्मकेषुदैत्येषुसंगंत्यक्त्वामुक्तसंगैःसहसंगम्यनारायणंशरणंव्रजत १८ हेदैत्यबालकाः अच्युतंप्रीणयतःपुंसःबह्वायासोन कुतःसर्वभूतानांआत्मत्वात् १९

आत्मत्वात्सर्वत्रसिद्धत्वादिति चेत्तु द्वयं उपपादयति परावरेष्विति चतुर्भिः । ब्रह्मा अंतोयेषां स्थावर आदिर्येषां तेषु । जीवेषु वटादिषु महत्सु च भूतेषु आकाशादिषु २० गुणसाम्ये प्रधाने । गुणव्यतिकरे महत्तत्त्वादौ च । परो ब्रह्मस्वरूपः २१ कथं तर्हि द्रष्टव्यं भोक्तृभोग्यादिभेदाभावात् । प्रत्यगात्मस्वरूपेण व्यापकतया निर्देश्यः । दृश्यं भोग्यं देहादितद्रूपेण च व्याप्यतया निर्देश्यो मायया ईयते इत्युत्तरेणान्वयः । वस्तुनस्तु स्वयं अधिकल्पितो निर्देश्योऽपि मत् । यद्वा अनिर्देश्योऽपि रवं निर्देश्यः सन् विकल्पित ईयते इत्यन्वयः २२ यतः केवलोऽनुभवात्मक आनंद एव स्वरूपं यस्य । ननु स एव चेत्सर्वत्र तर्हि सर्वज्ञत्वाद्युपलभ्येत तत्राह । गुणात्मकः मगायस्याः सा गुणसर्गातया मायया अंतर्हितं ऐश्वर्यं येन सः २३ यस्मादेवं तस्मात्सर्वेषु यथाचित्तं दयांसौ हृदं च कुरुत । यया दयया । उन्मुच्य संत्यज्य २४ ततः किमत आह । तुष्टे च तत्र तस्मिन् किमलभ्यम् । तथापि गुणपरिणादाद्देवस्वामिद्धा अथ न तः सिद्धाये धर्मादयः तैः किं । अगुणेन च मोक्षेण कांक्षितेन किं । तमुपगायतां नोस्माकं अकांक्षितं स्थापितं स्य सिद्धेः यद्वा माभून्मोक्षः तस्य चरणयोः सारं जुषां सुखांसेव नानां तेनापि किमित्यर्थः २५ ननु च धर्मादेरपुरुषार्थत्वे किमित्याचार्यैः वेदोक्तत्वेन सत्य एवाभिहितं तत्राह । धर्मार्थः कामश्चेन्नियस्त्रिवर्गस्तदर्थं च या ईक्षाद्या अभिहिता । ईक्षा आत्मविद्यात्रयीकर्मविद्यानयदमौ तर्को दंडश्च विविधा चवार्ता जीविका तदेतत्सर्वं निगमस्यार्थजातं स्वसुहृदः स्वांतर्यामिणः परस्य पुंसः स्वात्मार्षणसाधनं चेत्तर्हि सत्यं मन्ये सत्यं परत्वात् । अन्यथा तदमत्यमेव । यद्वा तदेतदखिलं निगमस्य त्रैगुण्यविषयस्य प्रतिपाद्यं मन्ये । सत्यं पुनर्निस्त्रैगुण्यलक्षणं परमस्य पुंसः स्वात्मार्षणमेवेत्यर्थः । तदुक्तं भगवता । ' त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्यो भवार्जन ' इति २१ तेषां विश्वा सार्यं गुरुं संप्रदायमाह ज्ञानमिति । यत्र नारदः श्रोता तत्र कुतो मादृशानामधिकार इत्यत्राह । भगवत एकांत भक्तानां यत्पादरजस्तेन आश्रुतानां स्मृतानां देहिनां सर्वेषामपि तद्विज्ञानं स्यात् न तूतमानां भवेति नियमः २७ अतएव मयापि पूर्वं (देवस्य दर्शनं यस्य तस्मात्) नारदाच्छ्रुतम् । विज्ञानसंयुतं अनुभवयुक्तम् । धर्मं च श्रुतवानहम् २८

परावरेषु भूतेषु ब्रह्मांतस्थावरादिषु ॥ भौतिकेषु विकारेषु भूतेष्वथ महत्सु च २० गुणेषु गुणसाम्ये च गुणव्यतिकरे तथा ॥ एक एव परो ह्यात्मा भवानीश्वरोऽव्ययः २१ प्रत्यगात्मस्वरूपेण दृश्यरूपेण च स्वयम् ॥ व्याप्य व्यापकं निर्देश्यो ह्यनिर्देश्यो विकल्पितः २२ केवलानुभवानंदस्वरूपः परमेश्वरः ॥ मायया अंतर्हितैश्वर्यं ईयते गुणसर्गया २३ तस्मात्सर्वेषु भूतेषु दयांसौ हृदं च कुरुत ॥ आसुरं भावं उन्मुच्य यया तुष्यत्यधोक्षजः २४ तुष्टे च तत्र किमलभ्यमनंत आद्ये किं तैर्गुणव्यतिकरादिहये स्वसिद्धाः ॥ धर्मादयः किमगुणेन च कांक्षितेन सारं जुषां चरणयोरुपगायतां २५ धर्मार्थकाम इतियोभिहितं त्रिवर्ग ईक्षात्रयी नयदमौ विविधा चवार्ता ॥ मन्येत देतदखिलं निगमस्य सत्यं स्वात्मार्षणं स्वसुहृदः परमस्य पुंसः २६ ज्ञानं तदेतदमलं दुरवापमाह नारायणो नरसखः किल नारदाय ॥ एकांतिनां भगवतस्तदकिंचनानां पादारविंदरजसाश्रुतदेहिनां स्यात् २७ श्रुतमेतन्मया पूर्वं ज्ञानं विज्ञानसंयुतम् ॥ धर्मं भगवतं शुद्धं नारदादेव दर्शनात् २८

किंच यः ब्रह्माद्यप्यंतपदार्थेषु परमात्मा व्याप्य स्थितः २० २१ २२ २३ तस्मात् आसुरं भावं उन्मुच्य सर्वभूतेषु दयांसौ हृदं च कुरुत दयया अधोक्षजः तुष्यति २४ अनंतं तुष्टे च तत्र जुषां नः अलभ्यं किम् २५ २६ एतद्विज्ञानं नारायणः नारदाय आह एकांत भक्तानां पादरजसास्मृतानां सर्वेषामपि इदं ज्ञानं स्यात् न तु उच्चांतां भवेति नियमः २७ इदं भगवद्धर्मरूपं ज्ञानं मया पूर्वं नारदाच्छ्रुतम् २८

तत्रातिविस्मिताः पृच्छन्ति प्रहादेति । एताभ्यामृतैः सन्यगुह्यं विद्मः । एतदागमनात्पूर्वमेवाहं नारदपार्श्वगत इति चेत्तत्राहुः । हियस्मात् बालानामपि अतिशिशूनामस्माकं एतावीश्वरौ नि
यंतारौ । अतस्तत्रान्यत्र गमनं न संभवति २९ स एवात्रागत इत्यपि न संभवतीत्याहुः बालस्येति । दुरन्वयः दुष्यटः विश्रंभकारणं विश्वासहेतुः ३० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे टी
कायां प्रहादानुचरितेष्वध्यायः ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सप्तमे मातृगर्भस्थे स्वस्मिन्नारदभाषितम् । प्रहादो वर्णयामास शिष्यप्रत्ययसिद्धये ॥ १ ॥ अश्राविनारदादेतन्मया गर्भे इतीरितम् । तत्प्र
स्तावक्यामाह पद्यैः षोडशभिः सुधीः ॥ २ ॥ १ अस्माकं पितरि हरिण्यकशिपौ २ स्वकृते नैव पापोऽभक्षिभक्षित इति हर्षवंतो युद्धोद्यमचक्रुः ३ ४ ५ राज्ञः शिबिरं आवासं व्यलुपन् सर्वस्वापहा
रेण नाशितवतः (गर्भस्थस्य मम मातरं अग्रहीच्च) ६ ७ अनागसं निरपराधं रानां नेतुं नार्हसि इति प्राह ८ अविषह्यं दुःसहं अतः अनया प्रसवपर्यंतं अत्रास्यताम् । ततश्च अर्थस्य पदवीं मार्गगतः
प्राप्तः सन् (मोक्ष्ये) जातं पुत्रं हत्वा मोक्षयामीत्यर्थः ९ साक्षात्स्वगुणैरेव महान् ननु पित्रादिसंबन्धात् । तत्राहेतुभूतेन संस्थां मृत्युं नयास्याति तत्र हेतवो निष्किल्बिष इत्यादयः १०

दैत्यपुत्रा ऊचुः ॥ प्रहादत्वं वयं चापि नर्तेऽन्यं विद्महे गुरुं ॥ एताभ्यां गुरुपुत्राभ्यां बालानामपि हीश्वरौ २९ बालस्यांतःपुरस्थस्य महत्संगो दुरन्वयः ॥ छिपिनः
संशयं सौम्यस्याच्चेद्विश्रंभकारणम् ३० इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे प्रहादानुचरितेष्वध्यायः ६ ॥ ७ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ एवं दैत्यसुतैः पृष्ठो म
हाभागवतोऽसुरः ॥ उवाच स्मयमानांस्तान् स्मरन्मदनुभाषितम् १ ॥ प्रहाद उवाच ॥ पितरि प्रस्थितेऽस्माकं तपसे मंदराचलम् ॥ युद्धोद्यमं परंच कुर्वि
बुधादानवान् प्रति २ पिपीलिकैराहेरिर्वीदेष्ट्या लोकोपतापनः ॥ पापेन पापोऽभक्षीति वादिनो वासवादयः ३ तेषामतिबलोद्योगं निशम्यासुरयूथपाः ॥ वध्य
मानाः सुरैर्भीता दुष्टबुधः सर्वतो दिशम् ४ कलत्रपुत्रमित्रास्तान् गृहान् पशुपरिच्छदान् ॥ नावेक्षमाणास्त्वरिताः सर्वे प्राणपरीप्सवः ५ व्यलुपन् राजशिबिरममराज
यकांक्षिणः ॥ इंद्रस्तुराजमहिषीमातरं मम चाग्रहीत् ६ नोयमानां भयोद्विग्रां रुदतीं कुररीमिव ॥ यदृच्छयाऽऽतस्तत्र देवर्षिर्ददृशे पाथि ७ प्राहमैनां सुरपतेने
तुमर्हस्य नागसम् ॥ मुंचमुंच महाभागसर्तोपरपरिग्रहम् ८ ॥ इंद्र उवाच ॥ आस्तेऽस्या जठरे वीर्यमविषह्यं सुरादिषः ॥ आस्यतां यावत्प्रसवं मोक्षयेथ पद
वीगतः ९ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ अयं निःकिल्बिषः साक्षान्महाभागवतो महान् ॥ त्वयानप्राप्स्यते संस्थामनंतानुचरो बली १०

दैत्यपुत्रा ऊचुः ॥ वयं त्वंच अन्यं गुह्यं विद्महे २९ अंतःपुरस्थस्य बालस्य तव महत्संगः कथं जातः इति नः संशयं छिपि ३० ॥ इति सप्तमेष्वध्यायः ६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ एवं
दैत्यसुतैः पृष्ठः प्रहादः मम पूर्वानुभाषितं स्मरन् उवाच १ ॥ प्रहाद उवाच ॥ अस्मात्पितरि तपसे मंदराचलं प्रस्थिते सति देवाः दानवान् प्रतियुद्धोद्यमं चक्रुः २ तदा असुराः देवव
लोद्योगं दृष्ट्वा कलत्रादिसर्वत्यक्त्वादिशः प्रदुष्टबुधः ३ ४ ५ ततो देवाः राज्ञः आवासं व्यलुपन् इंद्रस्तु मम मातरं गृहीत्वानोतवान् ६ तां नोयमानां भयोद्विग्रां पथि दृष्ट्वा नारदः
इंद्रं प्राह ७ हे इंद्र एनां सर्तो नेतुं नार्हसि ८ मुंचमुंच एवमुक्तः इंद्रः नारदं उवाच ह्रस्वे अस्याः जठरे अविषह्यं वीर्यं आस्ते अतः प्रसवोत्तरंतं हत्वा एनां मोक्षये ९ नारद उवाच ॥
हे इंद्र अयं महाभागवतः अनंतानुचरः त्वया संस्थानं प्राप्स्यते १०

अनंतस्यप्रियोयोहं सवाप्रियोयस्यतस्यममभक्त्याएनांप्रदक्षिणीकृत्य ११ इहोष्यताभित्याहेतिशेषः १२ अंतिसमीपे १३ अंतर्वत्नीगर्भिणी । इच्छयामर्तुरागमनानंतरंप्रभूतये । एव
मापिस्वगर्भस्यक्षेमाय १४ तस्याःशोकशान्त्यर्धमस्यतत्त्वमंकिज्ञानं ज्ञानमात्मानात्मविवेकःतदुभयंप्रादात् ईश्वरःसमर्थः १५ १६ भूयात्मवेत् वैशारदीस्वार्थतद्धितः । देहाद्यहंकारच्छे
दनिपुणेत्यर्थः । (तादृशीर्षीर्भूयात् मवेत् । स्त्रीणांबालानांचश्रद्धातोज्ञानाधिकारःयथामम) १७ कासौवैशारदीधीरित्यपेक्षायांनारदोक्तमेवदेहात्मविवेकप्रकारमाह । जन्मेतिदश
भिः । जन्माद्याःजायतेआस्तिवर्धतेविपरिणमतेअपक्षीयतेनश्यतीत्येवंभूताइमेष्टभावाविकारा वृक्षेसत्येवययोफलानांइत्यतेतद्वेदात्मनित्यैवास्त्यतेदेहस्यदृष्टाइत्यर्थः । ईश्वरीविकारस
मर्थामूर्तिर्यस्यतेन १८ तदेवंदेहधर्मेस्तद्वैलक्षण्येनआत्मनोदेहभेदोदर्शितः । इदानीमात्मधर्मेरेवभेदंस्फुट्यंस्तदहंकारादिकंत्याजयति । आत्मानित्यः । ' अविनाशीवाअरेयमात्मा'
इतिश्रुतेः । अव्ययःअपक्षयशून्यः । ' ऋचोअक्षरेपरमेव्योमन् ' इतिश्रुतेः । शुद्धः ' निरवद्यंनिरंजनं ' इतिश्रुतेः । एकः । ' एकमेवाद्वितीयं ' इतिश्रुतेः । क्षेत्रज्ञः ' विज्ञातारभेकेन
विजानीयात् ' इतिश्रुतेः । आश्रयः । ' यस्मिन्नद्यौःपृथिवीचांतरिक्षं ' इतिश्रुतेः । अविक्रियः । ' निष्कलंनिष्क्रियंशांतं ' इतिश्रुतेः । स्वदृक् । ' आत्मज्योतिःसम्राडितिहोवाच
इतिश्रुतेः । हेतुः । ' सइमाँल्लोकानसृजत ' इतिश्रुतेः । व्यापकः । ' सत्यंज्ञानमनंतं ' इतिश्रुतेः । असंगी । ' असंगोह्ययंपुरुषः ' इतिश्रुतेः । अनावृतः । ' पूर्णस्यपूर्णमदःपूर्णमेवाव'
शिष्यते ' इतिश्रुतेः १९ परैःश्रेष्ठैर्विवेकसमर्थैःदेहाद्देदंविद्वान्अहंममेत्यसद्भावंमिथ्याभिनिवेशंत्यजेत् २०

इत्युक्तस्तांविहार्येद्रोदेवर्षेर्मानयन्वचः ॥ अनंतप्रियभक्त्यैनांपरिक्रम्यदिव्ययौ ११ ततो नोमातरमृषिःसमानीयनिजाश्रमम् ॥ आश्वास्येहोष्यतां
त्सेयावत्तेभर्तुरागमः १२ तथेत्यवात्साह्वेवर्षेरांतिसाप्यकुतोभया ॥ यावद्वैत्यपतिर्घोरात्तपसोनन्यवर्तत १३ ऋषिपर्यचरत्तत्रभक्त्यापरमयासती ॥ अंत
र्वत्नीस्वगर्भस्यक्षेमायेच्छाप्रभूतये १४ ऋषिःकारुणिकस्तस्याःप्रादादुभयमीश्वरः ॥ धर्मस्यतत्त्वज्ञानंचमामप्युद्दिश्यनिर्मलम् १५ तनुकालस्यदीर्घ
त्वात्स्त्रीत्वान्मातुस्तिरोदधे ॥ ऋषिणानुगृहीतंमांनाधुनाप्यजहात्स्मृतिः १६ भवतामपिभूयान्मेयादिश्रद्धतेवचः ॥ वैशारदीधीःश्रद्धातःस्त्रीबालानांच
मेयथा १७ जन्माद्याःषडिमेभावादृष्टादेहस्यनात्मनः ॥ फलानामिववृक्षस्यकालेनेश्वरमूर्तिना १८ आत्मानित्योऽव्ययःशुद्धएकःक्षेत्रज्ञआश्रयः ॥
अविक्रियःस्वदृग्घेतुर्व्यापकोऽसंग्यनावृतः १९ एतैर्द्वादशभिर्विद्वानात्मनोलक्षणैःपरैः ॥ अहंममेत्यसद्भावंदेहादौमोहजंत्यजेत् २०

इत्युक्तः इंद्रःतांविहार्यदिव्ययौ ११ ततो नारदःमेमातरंआश्वास्य निजाश्रमंआनीययावत्तेभर्तुरागमःतावत्इहउप्यतांइत्याह १२ साअंतर्वत्नीइच्छाप्रभूतयेगर्भक्षेमाय
चऋषिपर्यचरत् १३ १४ कारुणिकःऋषिःमाँउद्दिश्यतस्याःधर्मस्यतत्त्वरूपांभक्तिज्ञानंचप्रादात् १५ तनुवहुकालत्वात्स्त्रीत्वाच्चमातुःतिरोदधेऋषिरुपयामाँअधुनापिस्मृ
तिर्नजहाति १६ अतःयदिममवचःश्रद्धतेतर्हिभवतामपिभक्तिज्ञानंचभवेत् १७ अधनारदोक्तं देहात्मविवेकप्रकारंदर्शयति जन्माद्याःषट्भावाःदेहस्यदृष्टाःआत्मनः
न १८ आत्मानुनित्यःअव्ययः शुद्धः १९ इत्यादिलक्षणैःदेहात् भेदंज्ञात्वादेहादौअहंममेतिमिथ्याबुद्धित्यजेत् २०

मन्वेवंविविक्तात्मज्ञानेनोपिअपरोक्षानुभवेनब्रह्मताप्राप्तिःकथंस्यात्तयतीदृङ्कारादिकेत्वेजैव इत्यपेक्षायांतत्प्राप्तिप्रकारेसदृष्टांतमाह । क्षेत्रेषुस्वर्णाकरेषुस्फुरत्स्वर्णकणेषुग्रावणुयोगैर्ध
मनाद्युपायेस्तदुपायानिज्ञोहेमकारोयथास्पर्शप्राप्त्याह । (एवंक्षेत्ररूपेषुदेहेषु) आत्मयोगैरात्मप्राप्त्युपायैःब्रह्ममतिब्रह्मतामध्यात्मविदेआत्माभिहितकार्यकारणसंघातज्ञाता (क
मेत) २१ अध्यात्मविवेकरूपमात्मप्राप्त्युपायश्चाह । अष्टाविति त्रिभिः । मूलप्रकृतिर्महदहंकारौपंचतन्मात्राणिचेत्यष्टौ ! त्रयःसत्त्वाद्यन्तेचप्रकृतिरुपाध्व । ननुभिन्नाः । एकाद्वर्गे
त्रियाणिपंचमहाभूतानिचेतिषोडश पुमानात्माएकःप्रोक्तः आचार्यैःकपिलादिभिः । एकत्वेहेतुःएषुसाक्षित्वेनअन्वयात् । तदुक्तं । ' मूलप्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याःप्रकृतिविकृतयःसप्त ।
षोडशकस्तुविकारोनप्रकृतिर्नेविकृतिःपुरुषः ' इति २२ अमज्जंगमतस्तदुःस्यावरय । अत्रैवसर्वसंघातात्मकेदेहएवमृग्यःअन्वेष्टव्यः । शुशकंचेतदित्याह । नेतिनेतीत्यम्यापोहेक्रियमा
नेस्त्वयमेवअनात्मवर्मात्पृथगुपलभ्यमानइत्यर्थः २३ मणिषुसूत्रस्येवसर्वत्रानुस्यूतत्वेनअन्वयः । अतएवमणिभ्यःसूत्रस्येवएकैकव्यतिरेकश्च । तयोर्द्वैक्यतेनयोविवेकःपूर्वोक्तोवातेन
उशतामुदेनआत्मनामनसा । सर्गस्थानसमाग्रायैःसृष्टिस्थितिसंहारैः ' यतोबाह्यानिभूतानिजायंते ' इत्यादिभुत्पुनस्तर्माद्यनुसंधानेनेत्यर्थः । विमृशद्भिःविचारणद्भिःअसत्वरैः अ
व्यग्रेःमुमुक्षुभिर्मृग्यइतिपूर्वेष्वान्वयः २४ विमर्शप्रकारमाहबुद्धेरितिद्विधाभ्यात् । अव्यक्तःसाक्षी २५ अतएभिर्बुद्धेर्भेदैःपरिणामैःपर्यस्तैःपरितःक्षितैरात्मधर्मत्वेननिरस्तैः । बुद्धिधर्म
त्वेहेतुः । त्रिवर्णैःत्रिगुणात्मकैःक्रियोद्भवैःकर्मजस्यैःबुद्धेरेवत्रिगुणात्मकत्वात्कर्मकंपृत्त्वाच्च । तस्याएवैतावस्याः । आत्मापुबुद्धधन्वयात्तदवस्थावानिवभातिनतत्त्वतइत्यात्मनः
स्वरूपंनुष्येयजानीयादित्यर्थः । अत्रदृष्टांतःकुसुमधर्मैर्मपेस्तदाश्रयंवायुमिव २६ ननुतर्हिअपाकुसुमधर्मोपिवायोर्मधोविवेकज्ञानेननिवर्ततेएवमात्मनःसंसारोपुद्भिर्धर्मोपिनिवर्ततेत्या
शङ्क्याह । एतद्वारंबुद्धिद्वारकथंयस्याद्वारकोवानुस्वतःमहियस्यात्बुद्धेर्बुद्ध्यात्कर्मनिचरतेमिवाध्यतइतितया । तच्चअज्ञानमूलः (प्राप्तिमूलकः) अतोअपार्थोऽपिमिथ्याभूतोपि
महवेभ्यते । वायोस्तुगंधविशिष्टद्रव्यसंबन्धस्ववास्तवत्वात्सोऽस्मिन्नविषयेविमर्शोदृष्टांतः । (अद्योप्रस्वप्रवृत्त्येतदितिभावः) २७

स्पर्शयथाग्रावमुहेमकारः क्षेत्रेषुयोगैस्तदभिज्ञआमुयात् ॥ क्षेत्रेषुदेहेषुतथाऽऽत्मयोगैराध्यात्मविद्वद्ब्रह्ममर्तिलभेत २१ अष्टौप्रकृतयःप्रोक्तास्तयएवद्वितइमाः ॥
विकाराःषोडशाचार्यैःपुमानेकःसमन्वयात् २२ देहस्तुसर्वसंघातोऽमजस्तस्युरितिदिधा ॥ अत्रैवमृग्यःपुरुषोनेतिनेतीत्यतस्त्यजन् २३ अन्वयव्यातिरेके
णविवेकेनोशतात्मना ॥ सर्गस्थानसमाग्रायैर्विमृशद्भिरसत्वरैः २४ बुद्धेर्जागरणंस्वप्नस्तुषुतिरितिद्वतयः ॥ तायैर्नवानुस्यूतंतेसोध्यक्षःपुरुषमपरः २५ ए
भिस्त्रिवर्णैःपर्यस्तैर्बुद्धिर्भेदैःक्रियोद्भवैः ॥ स्वरूपमात्मनोऽनुष्येद्वैर्वायुमिवान्वयात् २६ एतद्वारोहिसंसारोगुणकर्मनिबन्धनः ॥ अज्ञानमूलोऽपार्थो
पिपुंसःस्वप्नइवेभ्यते २७

२१ २२ २३ २४ किंचजाग्रत्स्वप्नस्तुषुतिवृत्तयःबुद्धेर्भवन्ति ताः येनअनुस्यूते सःसाक्षीपुरुषः २५ २६ संज्ञास्तुबुद्धिद्वारकःअज्ञानमूलः २७

माकिरशक्येतिचनमंतव्यमित्याह । कइति । छिद्रवत् आकाशवत् । तिष्ठतः विषयाणामुपपादनैः अर्जनैः किम् । तत्र हेतुः । सर्वदेहिनां सामान्यतः । विषयनिष्ठत्वेऽशूकरादिसाधारण्यादित्यर्थः । नचैवमादौ पौनरुक्त्यदोषः नारंदोकादुवादरूपत्वादस्यप्रकरणस्य ३८ अनर्थकं च विषयार्जनमित्याह । रायो अर्थाः (कोशोभाङ्गानामुत्तिरेक्यर्थः) क्षणमंगुरायुषस्य तस्य स्वयमपि चलाः संतः । तदुक्तमितिहासेषु । ' घनं हि पुरुषो लोके पुरुषं घनमेव वा । अवश्यमेकं त्यजति तस्मार्त्तिकघनपुष्ण्या ' इति ३९ ' यन्न दुःस्तेन संभिन्नं न च ग्रस्तमनं उरं । अमि लापोपपन्नं च सुखं स्वर्गसुखास्पदम् ' इत्येवंभूताः स्वर्गादिभोगा अपि न सेवार्हा इत्याह । एवंहीति । क्षयिष्णुत्वे हेतुः क्रतुभिः कृता इति ' तद्ययेह कर्मचितो लोकः क्षीयते एवमेवामुत्र पुण्यचितो लोकः क्षीयते ' इति श्रुतेः । अतएव पुण्यतरतम्येन सातिशयानच निर्मलाः स्पर्धादिमत्वात् । न विद्यते दृष्टं श्रुतं च दूषणमस्मिन् ४० यदर्थो यत्संकल्पः (आत्मानं विद्वांसं मन्यते विद्वन्मानी) । अतः संकल्पिता द्विपर्यासं विपरीतं फलं अभोधं अवश्यं प्राप्नोति ४१ तदेव दर्शयति सुखायेति । ईहया इच्छया क्रियया वा । यः पूर्वमनीहाया हेतोः सुखेन भावतो व्याप्तभासीति स ईहया दुःखमाप्नोत्येव (सदा) ४२ किंच कामान् काम्ये वैषयैः कर्मभिर्वा । पारक्यः श्वसृगालादिभोग्यः न त्वात्मीयः मंगुरश्च ४३ किमु देहात् व्यवहृता अपन्यादयो ममता विषयाः पारक्या इति वक्तव्यम् ४४ किंच । स्वयंपुरुषार्थरूपस्य किमेतैरतिगुच्छैरित्याह किमेतैरिति ४५ भोगावसराभावाच्चेतैः कल्पयो इत्याह निरूप्यतामिति । (निषेकादिपुण्यसंभवादिषु) प्राप्तीनैः कर्मभिः क्रियमानस्य । कर्मभिः कियानर्थ इति वाञ्छयः ४६

कोतिप्रयासोऽसुरबालकाहरेरुपासने स्वेहदि छिद्रवत्सतः ॥ स्वस्यात्मनः सख्युरशेषदेहिनां सामान्यतः किं विषयोपपादनैः ३८ रायः कलत्रं पशवः सुता दयोऽष्टहामहीकुंजरकोशभूतयः ॥ सर्वेऽर्थकामा क्षणमंगुरायुषः कुर्वन्ति मर्त्यस्य कियतामियंचलाः ३९ एवं हि लोकाः क्रतुभिः कृता अमी क्षयिष्णवः सातिशयान निर्मलाः ॥ तस्माददृष्टश्रुतदूषणपरं भक्त्यैक्ये शंभजतात्मलब्धये ४० यदर्थं इह कर्माणि विद्वन्मान्यसकृन्नरः ॥ करोत्यतो विपर्यासमभोधं विंदते फलम् ४१ सुखाय दुःखमोक्षाय संस्वरूप इह कर्मिणः ॥ सदा प्रोतीहया दुःखममोहावाः सुखावृतः ४२ कामान् कामयते काम्यैर्यदर्थमिह पुरुषः ॥ सर्वदेहस्तु पारक्यो भंगुरो यात्युपैति च ४३ किमु व्यवहृतापत्यदारागारवनादयः ॥ राज्यकोशजामात्यभृत्यासाममतास्पदाः ४४ किमेतैरात्मनस्तुच्छैः सह देहेन न श्वरेः ॥ च न धैर्यसंकाशैर्नित्यानंदमहोदधेः ४५ निरूप्यतामिह स्वार्थः कियान् देहभृतोऽसुराः ॥ निषेकादिष्ववस्थासु क्रियमानस्य कर्मभिः ४६

हेदेत्यबालकाः हृत्स्वस्य हरेर्भजने कोतिप्रयासोऽस्ति ३८ किंच द्रव्यकलत्रादयः पुते मर्त्यस्य कियत्प्रियं कुर्वन्ति ३९ यथा द्रव्यपुत्रकलत्रादिकं इह लोकसुखं न श्वरम् एवं पुण्या जितस्वर्गादिकमपि न श्वरं तस्मात् आत्मलब्धये भक्त्या हरिभजत ४० किंच अर्थनरः यत्संकल्प्य कर्माणि करोति तद्विपरीतं फलं प्राप्नोति ४१ तदेवाह इह कर्मिणः सुखाय संस्वरूपोऽस्ति परंच इच्छया दुःखं प्राप्नोति ४२ किंच यदर्थं कामान् कामयते सः देहस्तु पारक्यो यदा ४३ ब्रह्मास्त्रादिपुत्रादयः पारक्या इति किंच वक्तव्यम् ४४ किंच आत्मनः न श्वरेः पुतैः किम् किंच हे असुराः क्रियमानस्य देहेन कर्मभिः कियानर्थ इति कल्प्यतां ४५ ४६

ननु कर्मसमाप्तेषु मोहावसरः स्यात्तत्राह । कर्मोपीति । नचेदं कर्मचदेहं च अविवेकतः अज्ञानेनैव तनुते ४७ अर्थादयो यदपाश्रयायदधीनाः ४८ मृतानां प्राणिनाम् । जीवसंज्ञितः अंतर्योमी ४९ असुराणामस्माकमप्रनाधिकार इत्यपि न वाच्यमित्याह । देव इति चोभिः ५० (नालं न समर्थ) ५१ अमलमणिष्ठा मया । अद्विडं वनं नटनमात्रम् ५२ (सर्वत्र सर्वभूतेषु आत्मोपम्येन आत्मगुण्यदर्शनेन) ५३ अच्युततां अमृतत्वम् ५४ अघ्यायद्वयोक्तमुपसंहरति । एतावानिति । तदीक्षणं गोविंददृष्ट्या संज्ञानम् ५५ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे टीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ॥ ॥ अष्टमेति रुषासूनुनिघ्नवदैत्यो हतः स्वयम् । आविर्भूय नृसिंहेन सचमया दिभिः स्तुतः ॥ १ ॥ अंतःकृपाकुषापूर्णावहिः को घो नृकेसरी । दैत्यैर्भ्रमरिभावेन मजंतं सममावयत् ॥ २ ॥ १ एकांतसंस्थिता प्रत्यङ्निष्ठा । यथा यथावत् २ सच पुत्रं हंतुं मनोदधे । कथं भूतः । कोपस्यावेशेनोद्रेकेण चलत् गात्रं वपुर्यस्य सः ३ सिंहातिरस्कृत्य (अतर्हणंतिरस्कारानर्हपरमसाधुम्) पापेन सरोषेण तिरश्चीनेन चक्षुषा (आहोवाच) ४

कर्माण्यारभते देही देहेनात्मानुवर्तिना ॥ कर्मभिस्तनुते देहमुभयं त्वविवेकतः ४७ तस्मादर्थान्धकामाध्वर्माश्रयदपाश्रयाः ॥ भजतानीह यात्मानमनीहं हरिर्माश्वरम् ४८ सर्वेषामपि भूतानां हरिरात्मे श्वरः प्रियः ॥ भूतैर्महाद्विः स्वकृतैः कृतानां जीवसंज्ञितः ४९ देवोऽसुरो मनुष्यो वा यक्षो गंधर्व एव च ॥ भजन्मुकुंदचरणं स्वस्तिमान् स्याद्यथावयम् ५० नालं द्विजत्वं देवत्वमृषित्वं वाऽसुरात्मजाः ॥ प्रीणनायमुकुंदस्य न वृत्तं न बहुज्ञता ५१ न दानं न तपो न ज्ञानशौचं न व्रतानि च ॥ प्रीयतेऽमलयाभक्त्या हरिरन्यद्विडं वनम् ५२ ततो हरी भगवति भक्तिं कुरुत दानवाः ॥ आत्मोपम्येन सर्वत्र सर्वभूतात्मनीश्वरे ५३ दैतेया यक्षरक्षांसि स्त्रियः शूद्रा व्रजौकसः ॥ स्वगामृगाः पापजीवाः संति ह्यच्युततांगताः ५४ एतावानेव लोकेऽस्मिन् पुंसः स्वार्थः परः स्मृतः ॥ एकांतभक्तिर्गोविंदेयत्सर्वत्र तदीक्षणम् ५५ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ नारद उवाच ॥ अथ दैत्यसुताः सर्वे श्रुत्वा तदनुवर्णितम् ॥ जगदुर्निरवद्यत्दानैव गुर्वनुशिक्षितम् १ अथाचार्यसुतस्तेषां बुद्धिमेकांतसंस्थिताम् ॥ आलक्ष्य भीतस्त्वरितो राज्ञा आवेदयद्यथा २ श्रुत्वा तदप्रियं दैत्यो दुःसहं तनयानयम् ॥ कोपावेशेन चलद्रात्रः पुत्रं हंतुं मनोदधे ३ सिंहाप रुषयावाचा प्रहादमतर्हणम् ॥ आहोक्षमाणः पापेन तिरश्चीनेन चक्षुषा ४

किंच अथ देही देहं कर्मच अज्ञानेनैव तनुते ४७ तस्मादर्थान्धकामाध्वर्माश्रयदपाश्रयाः तं हरिं भजध्वम् ४८ ४९ नः असुराणां हरिः मजने अनधिकारः इति न च वाच्यम् देवोऽसुरो मनुष्यो वा यक्षो गंधर्व एव च भजन्मुकुंदचरणं स्वस्तिमान् स्याद्यथावयम् ५० नालं द्विजत्वं देवत्वमृषित्वं वासुरात्मजाः ॥ प्रीणनायमुकुंदस्य न वृत्तं न बहुज्ञता ५१ न दानं न तपो न ज्ञानशौचं न व्रतानि च ॥ प्रीयतेऽमलयाभक्त्या हरिरन्यद्विडं वनम् ५२ ततो हरी भगवति भक्तिं कुरुत दानवाः ॥ आत्मोपम्येन सर्वत्र सर्वभूतात्मनीश्वरे ५३ दैतेया यक्षरक्षांसि स्त्रियः शूद्रा व्रजौकसः ५४ स्वगामृगाः पापजीवाः संति ह्यच्युततांगताः ॥ एतावानेव लोकेऽस्मिन् पुंसः स्वार्थः परः स्मृतः ॥ एकांतभक्तिर्गोविंदेयत्सर्वत्र तदीक्षणम् ५५ ॥ इति सप्तमे सप्तमः ७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ अथ सर्वे दैत्यसुताः निर्दोषं प्रहादवाक्यं जगद्गुरुशिक्षितं १ अथाचार्यसुतः वालकानां प्रत्यङ्निष्ठां बुद्धिं आलक्ष्य भीतः स नृराज्ञेशीघ्रं न्यवेदयत् २ राजा त्वं अप्रियं श्रुत्वा कोपावेशेन चलद्रात्रः पुत्रं हंतुं मनोदधे ३ बद्धां जलिं स्थितं पुत्रं पापेन चक्षुषा अबलोकयन् आह ४

५ हेमंदात्मनः अल्पबुद्धे । मदान्नाऽतिलंघिनं त्वामद्य मालयं नेष्यामि ६ अभीतवत् । किं बलं यस्य स किं बलः (अत्यगाः अतिक्रांतवान्) ७ (सभगवान् ममैव बलमिति । किंतु भवतो न्येषां च बलिनां स एव बलम् । ये परे ब्रह्मादयोऽप्येव च ये स्थिरजंगमास्ते येन वशं प्रापिताः) ८ वशं प्रणीता इत्यत्र हेतुः स ईश्वर इति । उरवः क्रमाः पादविक्षेपावस्थ । बहुपराक्रम इति वा । भोजन आदिरूपः । सत्त्वैर्धैर्यबुद्धिर्वा ९ ननु मच्छत्रुरसौ कथं ममापि स एव बलं स्यादत आह जहीति । आत्मनः स्वस्य भावं स्वभावं त्यज । यतः अजितादात्मनो मनसकृते विना अन्ये विद्विषो न संति । किंच । तद्विददेव हि साम्येन मनसोधारणमेव समर्हणमाराधनम् १० ननु मयादिग्विजये सर्वे रिपवो जिताः अतः सांप्रतं विद्विषो न संतीति चेत्सत्यं तत्राह । दस्यूनिति । एकेन वादशामंदाः पुराणादौ लुपतः सर्वस्वं हरतः षड्विंश्रियलक्षणान् शत्रून् अविजित्य अजित्वा दशदिशः स्वयं जिता मन्यन्ते । साधोऽस्तु जितचित्तस्य देहिनां समस्य ज्ञस्य विदुषः स्वाज्ञानकल्पिताः परेशप्रवः कुतः स्युः ११ व्यक्तं निश्चितम् । विष्णुवाचनं चिदा इत्यर्थः १२ हेमंदभाग्यमदन्योजमदीश्वरीयस्य स्थितत्वं सौकास्ति । प्रह्लादमाह स सर्वत्रास्ति । हिरण्यकशिपुः इति तर्हि कस्मात्स्वं मेनास्ति । प्रह्लादस्तु तं स्वं मे निरीक्षमाणो नमस्य ब्राह्मण इत्यत इति १३ हिरण्यकशिपुस्तत्र तमपश्यन्नाह । सोहमिति । विकृत्य मानस्य विपरितं ब्रुवाणस्य तेशिरः कायादराभिपृच्छतो मे (त्वात्मा) १४

प्रश्रयावनतं दातं बद्धां जलिमवस्थितम् ॥ सर्पः पदाहृत इव श्वसनप्रकृतेदारुणः ५ हेतुर्विनीतमंदात्मनः कुलभेदकराधम ॥ स्तब्धं मच्छासनोद्भूतं नेष्येत्वाऽद्य मक्षयम् ६ कुद्धस्य यस्य कं पंते त्रयो लोकाः सहेश्वराः ॥ तस्य मेऽभीतवन्मूढशासनं किं बलं ज्येष्ठाः ७ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ न केवलं भवतश्चराजनसवैवलंबलिनां चापरेषाम् ॥ परेश्वरेऽमी स्थिरजंगमाये ब्रह्मादयो येन वशं प्रणीताः ८ सर्वेश्वरः काल उरुकमोसावोजः सहः सत्त्वबलैर्द्रियात्मा ॥ स एव विश्वपरमः स्वशक्तिभिः सृजत्यवत्यतिगुणत्रयेणः ९ जह्याऽसुरं भावमिमं त्वमात्मनः समं मनो धत्स्वन संति विद्विषः ॥ ऋतेऽजितादात्मन उत्पथस्थिता तादेहानंतस्य महत्समर्हणम् १० दस्यूनपुराषण्यविजित्यलुपतो मन्यंत एके स्वजितादिशो दश ॥ जितात्मनो ज्ञस्य समस्य देहिनां साधोः स्वमोहप्रभवाः कुतः परेश ११ हिरण्यकशिपु उवाच ॥ व्यक्तत्वं मर्तुकामो सियोऽतिमात्रं विकल्पसे ॥ मुमूर्षुणां हि मंदात्मनः सुविष्णुर्गमिरः १२ यस्त्वयामंदभाग्योक्तो मदन्योजमदीश्वरः ॥ कासो यदि स सर्वत्र कस्मात्स्वं मे न दृश्यते १३ सोहं विकृत्य मानस्य शिरः कायादराभिते ॥ गोपायेत हरिस्त्वाद्यस्ते शरणमीप्सितम् १४

५ हेतुर्विनीत हेअधममच्छासनातिगंत्वा अद्य मसादनं नेष्ये ६ यस्य मे कुद्धस्य स तः त्रयो लोकाः कं पंते तस्य मेशासनं कस्य बलेन अतिक्रांतवान् ७ ॥ नारद उवाच ॥ इति श्रुत्वा हरेः प्रियः प्रह्लादः प्रहसन् इति गतभीः उवाच हे राजन् सः केवलं मम बलं किंतु भवतः अपरेषां बलिनां च बलम् येन ब्रह्मादयो वशं प्रापिताः ८ सः ईश्वरः इदं सृजति अवस्थिति ९ त्वं आसुरं स्वभावं जहि मनः समं धत्स्व अजितादात्मनः मनो विना अन्ये विद्विषो न संति किंच स सर्वत्र साम्येन मनसोधारणं तदेव अनंतस्य समर्हणं भवतीत्यादि १० ११ ॥ राजोवाच ॥ हेमंदात्मनूनि श्रितं त्वं मर्तुकामासि यः त्वं अमर्यादं विकल्पसे १२ हेमंदभाग्यस्त्वयामदन्यः जगदीश्वर उक्तः असौ कास्ति यदि सर्वत्र वर्तते तर्हि कस्मात्स्वं मे न दृश्यते १३ प्रह्लादः तं स्वं मे निरीक्ष्यमाणः नमस्य ब्राह्मण इत्यत इति अरे कृत्य मानस्य तेशिरः कायादराभिते त्वां हरिः अद्य गोपायेत १४

प्रहादेनमूर्ध्विबद्धांजलिना निरीक्ष्यमाणं स्तंभं मुष्टिना ताडितवान् १५ (हे अंगयंस्त्वं नंश्रुत्वा स्वधाम्नाऽप्ययं प्रलयय) १६ तत्पदं तस्य ध्वजेराश्रयम् । येन निनादेन (दैत्यनायकावितत्रसुः
अत्युद्विग्राभासन्) विक्रमन्समन्ततः प्रहरन् १७ भगवांस्तदा स्तंभं विदार्य अदृश्यत इत्योबभूव । किमर्थं । निजभृत्येन प्रहादेन यद्वापितं दृश्यत इति तत्सत्यं विधातुं कर्तुं । तथा अस्मिन्नेषु
भूतेष्व्वात्मनो व्याप्तिचसत्यां कर्तुं स्तंभे अदृश्यत । तत्किमर्थं । 'भौतिकेषु च भावेषु भूतेष्वयमदृश्यः । भगवानास्ते' इति यत्तेनैव भृत्येन भाषितं तत्सत्यं विधातुम् । तथा अत्युद्विग्राहकमाति
घोरं रूपमुद्वहन् दधत् । तत्किमर्थं निजभृत्यैः सनकादिभिः शापानंतरमनुत्तैस्त्रिभिर्जन्मभिः शापमोक्षो भवत्विति भाषितं तत्सत्यं कर्तुं । तथा अत्युद्विग्राहकं दृष्ट्वा वदन् भूतं च रूपमुद्वहन् त
च्च नमृगाकारं न च मनुष्याकारं उद्वहन् सभायां मध्ये अदृश्यत तत्किमर्थं निजभृत्येन हिरण्यकशिपुना ब्रह्माणं प्रतियद्वापितं 'भूतेभ्यस्त्वद्विष्वक्तेभ्यो मृत्युर्मांश्च मम प्रभो' इति तथा 'नातर्न बाहिरिति न
मरे नंमृगैरपि' इति च । ब्रह्मणा च निजभृत्येन तथा स्त्विति यद्वापितं तदुभयोर्वाक्यं सत्यं कर्तुं । न हितद्ब्रह्मसृष्टं भूतं न च नरो वा मृगो वा न च समादृश्यातः न च तस्यां गणं बाहिः एवं ताभ्यां यद्वापितं तत्स
त्यं कर्तुं । यच्च हिरण्यकशिपुना भाषितं नूनमेतद्विरोधेन मृत्युर्मे भवितेति तथा अयमकृतश्चिद्भयोऽमर इति च । यच्च नारदं न निजभृत्येनैवं भाषितं यत्तं महात्स्वया सत्त्वां न प्राप्स्यति अनन्तानु
चरो बलीत्यनेन स्वमक्तपक्षपातेन चकारा निजभाषितं च कितम् 'कौतेव प्रतिजानीहि ममेकः प्राण इयति' इति तथा 'तेषां महत्समुद्रजो मृत्युः सारसामरात्' इत्यादिसत्यं कर्तुं अदृश्यतोति
द्रष्टव्यम् अलं अतिविस्तरेण १८ सदैत्यः एवं ध्वनिं श्रुत्वा तदाश्रयं सत्त्वं प्राणिविशेषं सर्वतो विलोकयन् स्तंभं स्वमध्याग्नौ च्छत्तुं नृमृगैर्द्रव्यैर्मिश्रं रूपं अहो किमेतदिति मीमांसितवानिति शेषः ।
तस्यैवं अलंभयान कंतं नृसिंह रूपं मीमांसमानस्याप्रतो नृसिंह रूपो हरिः समुत्प्लवः १९

एवं दुरुक्तैर्मुहुरर्दयन्नुपासुतं महाभागवतं महासुरः ॥ खड्गं प्रगृह्योत्पतितो विरासनात् स्तंभं तताड्यति बलः स्वमुष्टिना १५ तदैव तस्मिन्निनदोति मीषणो बभू
व येनांडकटाहमस्फुटत् ॥ यैस्त्वधिष्ण्योपगतं त्वजादयः श्रुत्वा स्वधामाप्ययमंगमो निरे १६ सविक्रमन्पुत्रवधेऽसुरो जसानि शम्यनिर्हादमपूर्वमदुतम् ॥
अंतःसभायां नददर्शितत्पदं वितत्रसुर्येन सुरारियूथपाः १७ सत्यं विधातुं निजभृत्यभाषितं व्याप्तिचमूतेष्वखिलेषु चात्मनः ॥ अदृश्यतात्यदृश्यत रूपमुद्वह
न्स्तंभे सभायां नमृगं न मानुषम् १८ ससत्त्वमेनं परितो विपश्यन् स्तंभस्य मध्यादनुनिर्जिहानम् ॥ नायं मृगो नापि नरो विचेत्रमहो किमेतन्नृमृगैर्द्रव्यम् ॥
मीमांसमानस्य समुत्प्लवोऽथ तो नृसिंह रूपस्तदलंभयानकम् १९

एवं दुरुक्तैः सुतं अर्दयन् सन् खड्गं प्रगृह्य सिंहासनात् उत्पत्य स्वमुष्टिना स्तंभं तताड १५ ततः स्तंभे अतिभीषणः शब्दः अमूत् येन अंडकटाहं अस्फुटत् तं श्रुत्वा ब्रह्मादयः स्वस्थानना
शमिनिरे १६ सदैत्यः सभामध्ये अपूर्वनादं श्रुत्वा तस्याश्रयं नददर्श नादेन सर्वदैत्याः वितत्रसुः १७ तदा भगवान् स्तंभं विदार्य दृश्यो बभूव निजभृत्यभाषितं तथा अखिलभूतेषु आ
त्मनो व्याप्तिं तथा च सनकादिभिः यत् भाषितं शापमोक्षो भवत्विति तदपि सत्यं कर्तुं नमृगं न मानुषं अदृश्यत रूपं दधत् सन् सभायां स्तंभे अदृश्यत १८ सदैत्यः एवं ध्वनिं श्रुत्वा तदाश्रयं
विलोकयन् स्तंभं मध्याग्नौ निर्गच्छतं नृमृगैर्द्रव्यैर्मिश्रं नायं मृगः नापि नरः अहो एतत्किं इति अतर्कयत् १९

मयानकत्वमेव दर्शयन्तद्रूपमनुवर्णयति (त्रिभिः) प्रतप्तचामीकरं चण्डलोचनं स्फुरत्सटाके सरज्जुमिताननम् । सटाजटाः केसराः कंठरोमाणि स्फुरद्भिः मटाकेशरैः ज्वमितं साटीपमाननं यस्मिन् करालाः तुंगाः दंष्ट्रायस्मिन् करवालः सङ्गः तद्वच्चलासुरांतवती क्ष्माजीजिह्वायस्मिन् मूकुटीयुकेन मुखेनोल्बणम् २० स्तब्धोऽध्वकर्मैर्गिरिकंदरवत्प्रसृतं व्यातं प्रसृतं आस्थनासेचयस्मिन् । हनूकपोलमांतौ तयोर्भेदेन विदारणेन भीषणम् कर्णातमुखाविस्तारमित्यर्थः । दिविस्पृशन्कायो यस्मिन् । अलुरुपमासः । अदीर्घाः हस्वापीवरास्थूलाग्नीवा यस्मिन् । उरुविशालं वसस्थलं यस्मिन् तच्च तच्च । अल्पमध्यमं उदरं यस्मिन् २१ चंद्रांशुगौरैश्छुरितं तनूरुहैर्विष्वग्भुजानीकशतं नखायुधम् नियस्मिन् नखान्येवापुधानियास्मिन् २२ दुरासदं प्राप्नुमशक्यं सर्वाणि च निजानि च क्रादीनि इतराणि च क्रादीनि तेष्वायुधप्रवेकाः शस्त्रोत्तमास्तैर्विद्राविता दैत्यदानवा येन तद्रूपं भीमां स मा नस्याग्रतः समुत्थित इति पूर्वेणैवान्वयः २३ तदा विभीषणप्रयोजनविमर्शपूर्वकं तेन सह दैत्यस्य युद्धमाह सप्तभिः । प्रायेण महाभावा विनाहरिणामेऽयमेवं भूतो वधः मृत्युहेतुः स्मृतः चितितः । तथाप्यनेन समुद्यतेन वधेन किं किंचिदपीत्येवं ब्रुवन्नभ्यपतदित्यन्वयः २४ तदा सोऽनुरोहसिंहस्वो जसि दीप्तोपतितः सन् अलक्षितः अदृष्टो भूत् । सत्त्वधामनिस्त्वमकाशे हरौ पतितस्य तमोमयस्यादर्शनं न तद्विचित्रं भवति तत्र हेतुः यो हरिः पुरासृष्टबादोऽप्रलयकालीनं तमः नृमहो भविष्यति तस्मिन् २५ विक्रमं तं संमततः प्रहरंतम् । (तार्क्ष्यसुतो गुरुः) २६ हस्तादुत्कलितः निवृत्तः तदा भमरा देवाः सर्वे विष्णुपाः असाध्वमन्यंत । द्रुताभ्यो कांसि स्थानाभियेषाते तद्रथाद्धनच्छदाभेधांतरिताः संतः (हेमारत) २७

प्रतप्तचामीकरं चण्डलोचनं स्फुरत्सटाके सरज्जुमिताननम् ॥ करालदंष्ट्रं करवालं च चलासुरांतजिह्वं मूकुटीमुखोल्बणम् २० स्तब्धोऽध्वकर्मैर्गिरिकंदराजुतव्या सास्थनासं हनुर्भेदभीषणम् ॥ दिविस्पृशत्कायमदीर्घपीवरग्रीवोरुवक्षस्थलमल्पमध्यमम् २१ चंद्रांशुगौरैश्छुरितं तनूरुहैर्विष्वग्भुजानीकशतं नखायुधम् २२ दुरासदं सर्वनिजेतरायुधप्रवेकविद्रावितदैत्यदानवम् ॥ प्रायेण मेऽयं हरिणो रुमायिनावधः स्मृतोऽनेन समुद्यतेन किम् २३ एवं ब्रुवंस्त्वभ्यपतद्गदायुधो न दमृसिंहं प्रति दैत्यकुंजरः ॥ अलक्षितोऽपतितः पतंगमो यथा नृसिंहो जसि सोऽनुरस्तदा २४ न तद्विचित्रं खलु सत्त्वधामनिस्त्वजसा यो नु पुराप्रपिबतमः ॥ ततोऽभिपद्याम्यहनन्महासुरोरुषानृसिंहं गदयोरुवेगया २५ तं विक्रमं तं समदं गदाधरो महोरमं तार्क्ष्यसुतो यथा श्रूहीत् ॥ स तस्य हस्तोत्कलितस्तदाऽसुसे विक्रीडतोऽद्रदहिर्मरुत्पतः २६ असाध्वमन्यंत हतौ कसोऽभिराचनच्छदाभारतसर्षा विष्णुपाः ॥ तं मन्यमानो निजवीर्यशंकितं यदस्तमुक्तो नृहरिर्महासुरः ॥ पुनस्तमासज्जतस्वङ्गचर्मणीप्रगृह्य वेगेन जितश्रमोऽसृधे २७

एवं तस्य तर्कयतः सतः अग्रतः नृसिंहरूपः हरिः समुत्थितः तदा तप्तसुवर्णलोचनं करालदंष्ट्रं गिरिकंदरवत्प्रसृतास्थनासं स्तब्धोऽध्वकर्मैर्गिरिकंदरवत्प्रसृतास्थनासं स्तब्धोऽध्वकर्मैर्गिरिकंदरवत्प्रसृतं व्यातं प्रसृतं आस्थनासेचयस्मिन् २० २१ २२ ईदृशं नृसिंहं दृष्ट्वा आह अहो महामायिना हरिणा अयं मम वर्धोपायः चितितः अस्तु तथा अनेन किम् २३ एवं ब्रुवन् दैत्यकुंजरः तं अभ्यपतत् तदा नृसिंहतेजसि अमौ पतंग इव अदृष्टो भूत् २४ ततो दैत्यनृसिंहं गदया अभ्यहनत् २५ तदैव नृहरिणा गृहीतः सन् हस्तादुत्कलितः २६ स्वङ्गचर्मणीप्रगृह्य वेगेन तं अभ्यपद्यत् २७

यस्य हस्तास्त्वयं मुक्तः तं नृहरिं स्ववीर्याच्छं कितं मन्यमानः । स्वर्गचर्मणीपशुहृत्पुनस्तं आसज्जत अभ्यपद्यतेत्यन्नयः (मृषेयुदविषये जितश्रमः प्रस्फुरद्देह इति यावत्) २७ इयेन स्येव वेमोय
स्य तं शतचंद्रवर्त्मभिः स्वर्गचर्ममार्गैः अच्छिद्रं यथा मन्त्रस्येवं उपर्वचश्चरंतम् । अट्टहासमेवाह । खरंतीव्रम् । उत्स्वनेन महाशब्देन उल्लङ्घनं मयं करं तद्वयेन हरेस्तेजसा च निमीलिते मणिनी
यस्य २८ ग्रहणे दृष्टांतः । व्यालोयया सुंषुपकम् । विदारणे दृष्टांतः अहिं गरुड इवेति । विष्वक् सर्वतः स्फुरंतं मिः सरंतम् । ग्रहणे नातुरं विवशम् । इंद्रेण सह युद्धे तत्प्रयुक्तेन कुलिशेन नक्षता
त्वगपियस्य । द्वारिसमायां नांतर्गदहिः ऊरे ऊरौ निपात्य न भूमौ न चांबरे । नलैर्न व्यसुभिरसुमद्भिर्वा । एवं दिवानकपरिहाराय संध्यायां भित्तिद्वष्टव्यम् २९ दैत्यवचमुक्त्वा तज्जृत्य वचसा
हृद्वाभ्याम् । संरंभेण दुष्प्रेक्षाभिकरालानि लोचनानि यस्य । असृजोरक्तस्य लज्जैर्बिंदुभिः रक्ताः सिक्का अतएव राक्षसाः केसरा आननं च यस्य सः । कइव । द्विपहत्ययामजवनेन हरिः सिंहा
यथा । एवं मृतस्तस्यानुचरान् अहन्नित्युतरेणान्वयः ३० नखांकुरोत्पादितं हृत्सरोरुहं यस्य तम् । दोर्दंडानां यथानियस्य सः । तमनुपंयायेषां तान् अन्या न पितृपञ्चपाति न इत्यर्थः ३१ दैत्य
वचस्य ग्रस्य नृहरेराटोपमाहृद्वाभ्याम् । सटाभिरवधूताः प्रकंपिताः परापतन् व्यशीर्यत । तस्य दृष्ट्या विमुष्टं रोचिष्यं ते तिरस्कृतप्रभाः अभवन् त्रितिरोकः । दिगिमादिग्मजाः ३२ तस्य स
टाभिरुत्क्षिप्तानि विमानानि तैः संकुला व्याप्ता सती प्रोत्सर्पत स्वस्यानात्प्रकर्षेणोदसर्पदित्यर्थः (तथाक्षमाच प्रोत्सर्पत) ३३ स्वमृत्यै श्वर्यमाश्रय्य भिवमत्वा कौतूहलेन तस्यासने उपविष्टं मयात्क्रो
पिनवभाषनासेवत मलक्षितो द्वैरथः प्रतियोद्धायेन ३४ लोकत्रयस्य मस्तकज्वरं शिरोव्यथेव दुःसहम् । प्रहर्षस्य वेगेन उत्कलितानि विवक्षितानि आननानि यासां ताः सुरस्त्रियः नृहरिवद्वपुः ३५

तं इयेन वेगं शतचंद्रवर्त्मभिश्चरंतमच्छिद्रमुपर्वचो हरिः ॥ कृत्वाऽट्टहासं खरमुत्स्वनोल्बणं निमीलताक्षं जगृहे महाजवः २८ विष्वक् स्फुरंतं ग्रहणातुरं हरिं व्यालोय
याऽऽसुं कुलिशाक्षतस्वचम् ॥ द्वार्यूरवापात्य ददारलीलयानलैर्यथा हिं गरुडो महाविषम् २९ संरंभदुष्प्रेक्षकराललोचनो व्यातामनां तं विलिहन् स्वाजिह्वया ॥
असृग्लवाक् कारुणकेसराननो यथात्र माली द्विपहत्यया हरिः ३० नखांकुरोत्पादितं हृत्सरोरुहं विमुज्यत स्यानुचरानुदायुधान् ॥ अहन्समं तान् खशस्त्रपार्णि
भिर्दोर्दंडयूथोऽनुपथान्सहस्रशः ३१ सटावधूता जलदाः परापतन् ग्रहाश्च तदृष्टिविमुष्टरोचिषः ॥ अभोधयः श्वासहता विबुधुभुर्निर्होदमतीतादिभिर्भाविचक्रु
शुः ३२ द्यौस्तत्सटोत्क्षिप्तविमानसंकुला प्रोत्सर्पत क्षमाचपदातिपीडिता ॥ शैलाः समुत्पेतुरमुष्यरंहसा ततेजसा खंकुभोनरेजिरे ३३ ततः सभायामुप
विष्टमुत्तमेनृपासने संभृततेजसं विभुम् ॥ अलक्षितद्वैरथमत्यमर्षणं प्रचंडवक्रं नवभाजकश्च न ३४ निशम्य लोकत्रयमस्तकज्वरं तमादिदैत्यं हरिणा हतं पृथ्वे ।
प्रहर्षवेगोत्कलिताननामुहुः प्रसूनवर्षैर्वद्वपुः सुरस्त्रियः ३५

तदा हरिः अट्टहासं कृत्वा यथा व्यालः आसुं गरुडः अहिं तथा तसंभायां द्वारि ऊरौ निपात्य तस्य हृदयं संध्यायां नलैर्बिंदुददार २८ २९ ततः । संरंभदुःप्रेक्षकराललोचनो व्यातान
नस्तं विलिहन् स्वाजिह्वया ॥ असृग्लवाक् कारुणकेसराननो यथात्र माली द्विपहत्यया हरिः तथा अशोभत ३० ततः मृतं तं विसृज्य उदायुधान् तस्य अनुचरान् नक्षत्रा
स्त्रपार्णिभिः अहन् ३१ तदा तस्य सटाभिः कंपिताः मेघाः व्यशीर्यत तदृष्ट्या ग्रहाः निष्प्रभाः अभवन् श्वासहताः समुद्राः चुक्षुभुः ३२ तस्य रंहसारोलाः उत्पेतुः ततेजसा खंदिशः
नरेजिरे ३३ ततः सभायां नृपासने उपविष्टं विभुं मयात् क्रोपिनासेवत ३४ तदा हरिणा त्रिलोकशत्रुं हतं दृष्ट्वा सुरस्त्रियः पुष्पैः हारं वद्वपुः ३५

नाकिनादेवानां विमानावलिभिः । सुराणामङ्गकाः पटहाः तेजोघ्निरेवादिताः । स्त्रियोप्सरसो नृपुः गंधर्वमुखयाजगुः ३६ १७ गंधर्वाश्चोप्सरसश्च चारणाश्चेत्यर्थः (हेतात) ३८ नर
शार्दूलं पुरुषोत्तमं (नातिदूरचराः किंचिदूरस्थिताः) ३९ ब्रह्मादयो नृसिंहस्य शंकयाऽऽकुलचेतसः । अमरा अमृतवन्सप्तदशश्लोकैः पृथक्पृथक् ॥ अनन्ताय अनन्तं प्रसादयितुं तोरिष्य ।
अनन्तत्वे हेतुः दुरन्ताः शक्तयो यस्य । तत्कुतः विचित्राणि वीर्याणि प्रभावायस्य । तात्किमर्थं । विचित्राणि शोधकानि कर्माणि यस्य । विचित्रवीर्यत्वमेवाह । विश्वस्येति । संदधते सम्यक्
वर्ते । एवमपि अव्ययात्मने अप्रच्युतस्वरूपाय ४० रुद्रस्तु तत्कोपकाला मिहो नायं कोपावसर इति तं प्रार्थयते । (सहस्रयुगात् तत्तत्कोपस्य कालः) कोपायोग्यश्चायं (दैत्य) इत्याह ।
अल्पकः अत्यल्पः । अतः कोपानि हृत्या प्रहादं माहिंसीरित्याह । तत्सुतमिति । यद्वा । अकालेऽप्ययं कोपोऽस्य मत्तस्य रक्षणार्थमिति चेत् तर्हीदानीं कोपं त्यक्त्वे मं पाहीत्यर्थः ४१ इन्द्रस्तु
नास्माकं हविर्भागादिलाभः पुरुषार्थः किंतु त्वत्परिचर्यैव । भवता पुनरनेन संरंभेण स्वकार्यमेव साधितम् । तस्य च सिद्धत्वा दुपसंहरेनं क्रोधमित्याशयेनाह । हे परम नोस्माकं त्रायतारक्षता
भवता स्वीया एव भागादेत्याह प्रत्याहृताः अंतर्गता मिषस्तवैव यज्ञेषु मोक्तृत्वात् । अस्मदीयं हृदय कमलं च त्वद्दं मेव । एतावत्पर्यंतं भयहेतुत्वेनास्मत्स्मृतिपथे नित्यं स्थितेन दैत्येनाक्रांतं व्या
घ्रं स च त्रत्यं बोधि । भयामकरणेन विकाशं नीतम् । तव त्रैलोक्यैश्वर्यसाधनार्थमयमुद्यम इति चेत् तत्राह । कालप्रस्तमिति । इदं त्रैलोक्यम् । ते त्वाम् । हे नारसिंह नरसिंहाकाराभ्यामावि
र्भूत । अपरैः स्वर्गादिपदैः ४२

तदा विमानावलिभिर्नभस्तलं दिदृक्षतां संकुलमासनाकिनाम् ॥ सुरान् ब्रह्मदुंभयोथ जघ्निरे मंधर्वमुख्या नृपुर्जगुः स्त्रियः ३६ तत्रोपव्रज्य विबुधा ब्रह्मैन्द्रगिरि
शादयः ॥ ऋषयः पितरः सिद्धा विद्याधरमहोरगाः ३७ मनवः प्रजानां पतयो गंधर्वाप्सरचारणाः ॥ यक्षाः किंपुरुषास्तात वै तालाः सिद्धकिन्नराः ॥ ते विष्णु
पार्षदाः सर्वे सुनंदकुसुमादयः ३८ मूर्ध्नि ब्रह्मांजलिपुटा आसीनं तीव्रतेजसम् ॥ ईडिरे नरशार्दूलं नातिदूरचराः पृथक् ३९ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ न तोऽस्म्यनन्ताय
दुरंतशक्तये विचित्रवीर्याय पवित्रकर्मणे ॥ विश्वस्य सर्गस्थिति संयमानुगुणैः स्वलीलया संदधतेऽव्ययात्मने ४० ॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ कोपकालो युगात् स्तेह
तोयमसुरोऽल्पकः ॥ तत्सुतं पाह्युपसृतं तं मत्तवत्सल ४१ ॥ इन्द्र उवाच ॥ प्रत्यानीताः परमभवता त्रायतानः स्वभागादेत्याक्रांतं हृदय कमलं त्वद्दं प्र
त्यबोधि ॥ कालप्रस्तं कियदिदमहो नाथ शुश्रूषतां ते मुक्तिस्तेषां न हि बहुमतानारसिंहापरैः किम् ४२

विमानावलिभिः आकाशं संकुलं आस देवदुंभयोनेदुः अप्सरसः नृपुः गंधर्वाः जगुः ३६ तत्र ब्रह्मैन्द्रगिरिशादयः ऋषयः पितरः सिद्धाः विद्याधराः महोरगाः ३७ गंधर्वाप्सरसः
मनवः प्रजापतयः चारणाः यक्षाः किंपुरुषादयः विष्णुपार्षदाश्च मूर्ध्नि ब्रह्मांजलिपुटाः संतः सिंहासने आसीनं तं उपव्रज्य ईडिरे ३८ ३९ ब्रह्मोवाच ॥ हे अनन्त ते दुरंतशक्तये नमोस्तु
४० रुद्र उवाच ॥ हे भगवन् अयं अल्पः असुरो हतः इत उत्तरं कोपस्य कारणं नास्ति अतः पुनं उपसृतं तत्सुतं पाहि इत्यादि ४१ इन्द्र उवाच ॥ हे नृहरे अस्मान् रक्षतामवता स्वभा
गाः दैत्यान् प्रत्याहृताः इत उपरि क्रोधं उपसंहर ४२

ऋषयस्तपःप्रवर्तनेनास्माकं महानुग्रहः कृत इत्याहुः । त्वं नो यदा त्य (उपदिष्टवान्) परमं ध्यामलक्षणं तपः परमत्वे हेतुः आत्मनस्तव तेजः प्रभावरूपम् तदेवाहुः येन तपसा आत्मविलीनमि
दं विश्वं ससर्ज सृष्टवानसि । तत् अमुना दैत्येन विप्रलुप्तं कुंठितम् । तत् हे शरण्यपाल अद्य रक्षार्थं गृहीतेनानेन वपुषा पुनरपि तपः कुरुतेत्यन्वमंस्था अनुज्ञातवानसि तस्मै तेन मइत्युत्तरं श्लोकमत्यर्थं
पादस्यानुबन्धः ४३ पितरस्तु श्राद्धोद्धरणेन परमोपकारिणं प्रणमंति । श्राद्धानि श्राद्धायुक्तानि पिंडादीनि नोऽस्मभ्यं पुत्रैर्देतानि प्रसमं बलात् अयमधिकृत्य बुभुजे । किंच तीर्थस्नानसमये दत्तं
तिलोदकमप्यपि वत्तमनितस्योदरात् अचर्च्य आहृतवान् । कथं मृतात् । न खैर्विदीर्णावपायस्य तस्मात् । वपाविदारणस्य तद्वत् पिंडोद्धरणमेव फलमिति भावः ४४ योगसिद्धा गतिं अ
णिमादिसामर्थ्यम् । तस्मै तुभ्यं तत्त्वा मुद्दिश्य ४५ विद्यामंतर्धानादिलक्षणाय । अनुराद्धां संप्राप्तां संख्येयुदे ४६ रत्नानि फणासु स्थितानि । स्त्रीरत्ना निच उत्तमाः स्त्रियः । आसां स्त्रीणां द
त्त आनंदो येन तत्संबोधनम् । पाठांतरे अस्माकं दत्त आनंदो येनेति ४७ नृसिंहेनावलोकिताः संतो भूमिर्वद्वा जलयो मनवः प्रोचुः । मनवो वयं धर्मपालकाः परिभूताः सेतवो वर्णाश्रमधर्मम
र्यादायेषां अनुशाधि अनुशिक्षय ४८ प्रजापतयो पितृद्वलोकिताः प्रोचुः । हे परेश ते त्वयाऽभिसृष्टाः प्रजेशा वयं येन निषिद्धाः संतः प्रजानसृजामः स एष मित्रं वक्षोयस्य सः नुनिश्चितं नृतः
शेते अतः परं प्रजाः स्वक्षयाम इति ह्यर्थं त आहुः हे सत्त्वमूर्ते तवायमवतारो जगतामंगलम् ४९

ऋषय ऊचुः ॥ त्वं नस्तपः परममात्ययदात्मतेजोयेनेदमादिपुरुषात्मगतं ससर्ज ॥ तद्विप्रलुप्तममुनाद्यशरण्यपालरक्षागृहीतवपुषा पुनरन्वमंस्थाः ४३ ॥
पितर ऊचुः ॥ श्राद्धानि नो धिबुभुजे प्रसमं तनूजैर्देतानि तीर्थसमयेऽप्यपि वत्तिलां ॥ तस्योदरात् तस्य विदीर्णवपाय अचर्च्य तस्मै नमो नृहरयेऽखिलधर्मगोप्त्रे
४४ सिद्धा ऊचुः ॥ यो नो गतिं योगसिद्धामसाधुरहारपीद्योगतपो बलेन ॥ नानादर्पतं न खैर्निर्ददार तस्मै तुभ्यं प्रणताः स्मो नृसिंह ४५ ॥ विद्याधरा ऊचुः ॥
विद्यां पृथक् धारणयानुरुद्धां न्यषेधदज्ञाबलवीर्यदत्तः ॥ स येन संख्येयुः पशुवद्ध तस्तं मायानृसिंहं प्रणताः स्मनित्यम् ॥ ४६ ॥ नागा ऊचुः ॥ येन पापेन रत्नानि
स्त्रीरत्नानि हृतानि नः ॥ तद्वक्षः पाटनेनासां दत्तानंदनमोस्तुते ४७ ॥ मनव ऊचुः ॥ मनवो वयं तव निदेशकारिणो दिति जेन देव परिभूत सेतवः ॥ भवता
खलः स उपसंहृतः प्रभो करवामते किमु नुशाधि किं करान् ४८ ॥ प्रजापतय ऊचुः । प्रजेशा वयं ते परेशाभिः सृष्टानयेन प्रजावैसृजामो निषिद्धाः ॥ स एव त्वया
मित्रवक्षानुशेते जगन्मंगलं सत्त्वमूर्तेऽवतारः ४९

ऋषय ऊचुः ॥ हे नृहरे त्वं नः यत्तपः आत्यतत्त्वेन विकुंठितं तं दैत्यं हत्वा पुनरपि तपः कुरुतेति नः अनुज्ञातवान् असितस्मै तेन मः ४३ पितर ऊचुः ॥ नः पुत्रैर्देतानि श्राद्धानि यः बुभु
जे तस्य दैत्यस्य उदरात् तानि पिंडोदकानि यः त्वं आहृतवान् तस्मै तेन मः ४४ सिद्धा ऊचुः ॥ हे नृसिंह यः नः गतिं अहर्षितं तं दैत्यं भवान् न खैर्विददार तस्मै तेन मः ४५ विद्याधरा
ऊचुः ॥ यः नः विद्यां न्यषेधत् सः दैत्यः भवता युद्धे हतः तं त्वां प्रणताः स्म ४६ नागा ऊचुः ॥ येन नः रत्नानि स्त्रीरत्नानि च हृतानि तद्वक्षः पाटनेनासां दत्तानंदनमोस्तुते ४७ मनव ऊ
चुः ॥ तव आज्ञाकारिणो वयं येन परिभूताः सः त्वया हतः हे प्रभो नः शाधि ४८ प्रजापतय ऊचुः ॥ हे सत्त्वमूर्ते यं वयं प्रजासर्गे निषिद्धाः स दैत्यः त्वया हतः क्षनं शेते अतः परं प्रजाः सृजामः ४९

गंधर्वाऽपितद्वल्लोकिताः प्रोचुः । हेविभोवयंतेत्स्वदीयानटानर्त्ताकाः नाट्येनृत्येगायकाश्च । येनस्वाधीनाः कृताः कथंभूतेनवीर्यशौर्यबलंशक्तिःताभ्यामोजःप्रभावोयस्यतेन । इमांशान्मृत्विष्य
उच्यतेमेतदित्याहुः किमिति ५० मवापवर्गसंसारनिवर्तकम् । आश्रयणेहेतुःयद्यस्मात्साधूनांहृदिभयजनकत्वेनशेतेतिष्ठतीतितथा । सएषोसुरस्त्वयासमापितःअंतर्नीतः ५१ मनोज्ञैः
कर्मभिःअनुचरेषुमुख्याः । पंचतामृत्युं हेपंचविंशचतुर्विंशतितत्त्वनियामक ५२ किंपुरुषास्तुत्वास्तोतुंकेवलंवराकाहत्याहुः । वयंकिंपुरुषास्तुच्छप्रापिनःस्वंतुमहानद्भुतानुभावःपुरुषः । नन्वयं
महान्देत्योहतइति किनवर्ण्यतइत्याशंक्यकियदेतदित्याहुः अयमिति ५३ सत्रेषुयज्ञेषु तेत्वयाहतःएतादिष्ट्यामंत्रकृतम् ५४ अमुनादितिजेन विष्टिमूल्यरहितंकर्मअनुनिरंतरंकारिताःअतः
परंनःविमवायसमृद्धयेभव ५५ नोऽस्माकंमकानांशरणदआश्रयप्रद सर्वेषांलोकानांशर्ममंगलमेतदद्भुतरूपमद्यैवदृष्टंनतुपूर्वम् । विधिकरःकिंकरः ५६ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे
सप्तमस्कंधेटीकायांअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ गंधर्वाऽऽहुः ॥ वयंविभोतेनटनाट्यगायकायेनात्मसाद्दीर्यबलौजसाकृताः ॥ सएषनीतोभवतादशामिमांकिमुत्पद्यस्थःकुशलायकल्पते ५० ॥ चारणा
ऽहुः ॥ हरेतवांघ्रिपंकजंमवापवर्गमाश्रिताः ॥ यदेषसाधुहृच्छयस्त्वयाऽसुरःसमापेतः ५१ ॥ यक्षाऽहुः ॥ वयमनुचरमुख्याःकर्मभिस्तेमनोज्ञैस्तइ
हादितिसुतेनप्रापितावाहकत्वम् ॥ सतुजनपरितापंतत्कृतंजानतातेनरहरउपनीतःपंचतापंचविंश ५२ ॥ किंपुरुषाऽहुः ॥ वयंकिंपुरुषास्त्वंतुमहापु
रुषईश्वरः ॥ अयंकुपुरुषोनष्टोधिकृतःसाधुभिर्यदा ५३ ॥ वैतालिकाऽहुः ॥ सभासुसत्रेषुतवामलंयशोगीत्वासपर्यामहर्तोलभामहे ॥ यस्तांन्यनैषीहृ
शमेषदुर्जनोदिष्ट्याहतस्तेभगवन्त्यथाऽऽमयः ५४ ॥ किन्नराऽहुः ॥ वयमीशकिन्नरगणास्तवानुगादितिजेनविष्टिममुनाऽनुकारिताः ॥ भवताहरेसद्यजे
नोऽवसादितोनरसिंहनाथविमवायनोभव ५५ ॥ विष्णुपार्षदाऽहुः ॥ अद्यैतद्धरिनररूपमद्भुतंतेदृष्टंनःशरणदसर्वलोकशर्म ॥ सोयंतेविधिकरईशविप्रशप्त
स्तस्येदंनिधनमनुग्रहायविद्मः ५६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

गंधर्वाऽहुः ॥ हेविभोत्वदीयाःवयंयेनस्ववरोकृताःसःत्वयामृतिनीतःयोग्यमिदम् ५० ॥ चारणाऽहुः ॥ हेहरेयतः एषःदैत्यःत्वयाहतःअतःवयंत्वत्पदंप्राप्ताः ५१ ॥
यक्षाऽहुः ॥ हेपंचविंश वयंदैत्येनवाहकत्वंप्रापिताः सः त्वयामृत्युनीतः ५२ ॥ किंपुरुषाऽहुः ॥ वयंकिंपुरुषाःस्वंईश्वरःत्वयाअयंकुपुरुषोहतः ५३ ॥ वैतालिकाऽहुः ॥
हेभगवन्वयंतवयशोगीत्वासंपदंलभामहेतांसंपदंयःव्यनैषीत्सःत्वयाहतःएतादिष्ट्या ५४ ॥ किन्नराऽहुः ॥ ॥ हेहरेतवानुगाःवयं दितिजेनविष्टिकारिताःसः
त्वयाहतः हेनृसिंह त्वनः समृद्धयेभव ५५ ॥ विष्णुपार्षदाऽहुः ॥ हेभगवन् लोकानांमंगलंइदंअद्भुतंनृसिंहरूपं अद्यैवदृष्टम् नतुपूर्वं हेईश सोयंतेकिंकरःविप्रशप्तस्तस्येदं
निधनंअनुग्रहाय विद्मः ५६ ॥ इतिसप्तमेअष्टमः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

नवमेवमस्मात्प्राप्तोऽसुरवालकः । कोपप्रशमयन्नस्तौऽसिंहमतिभीषणम् ॥ १ ॥ “उग्रोऽप्यनुग्रहार्थस्वभक्तानां नृकेसरी । केसरीवस्वपोतानामभ्येषामुग्रविग्रहः” इत्याद्यामोक्तं
 कानुकं पितृवमाह्वयमिति सप्तमिः । एवं दूरत एव स्थित्वा स्तुवंतः । मन्थुना सरंभ आदेशो यस्य (अत एव दुरासदं) तमुपमर्तुना शक्नुवन् १ महदद्भुतरूपं दृष्ट्वा शंकिता सती तं नोपजगाम ।
 अद्भुतत्वे हेतुः अदृष्टेति २ उपेहि उपगच्छ ३ ४ काल एवाहिस्तस्माद्विप्रस्थाधीर्षेयांतेषां कृतममयं येन तत् ५ तस्य करस्पर्शेन पुतं निरस्तमसि कममयस्य । सपदितस्त्रयमेव अभिव्यक्तं
 अपरोक्षीभूतं परात्मदर्शनं ब्रह्मज्ञानं यस्य । निर्वृतः स नृहृदि दधौ । हृष्यन्तीरोमां चिता तनुर्यस्य । छिन्नमार्द्रहृदयं यस्य । अभूभिलोचनयो र्यस्य । परमपुरुषार्थतया दधौ न पुसाधनत्वे
 नेत्यर्थः ६ सुसमाहितस्त्रमेवाह । तस्मिन्नेव न्यस्ते हृदयमीक्षणं च येनेति ७ । स्वस्मिन्निव समस्तेषु तत्कृपामृतवृष्टये । प्रहादः स्तौतिसत्पद्यौ द्विचत्वारिंशता हरिष ॥ १ ॥ तत्र तावदात्मनो
 भगवत्स्फुटावगमिकारमिवाशंक्याधिकारं संभावयन्नाह । ब्रह्मादय इति पंचामिः । मुनयो मननशीलाः सिद्धान्नानिनोपिकयंभूताः सत्त्वैकैस्मिंस्तानो विस्तरो यस्याः सामतिर्येषां तथा वि
 धा अपि वचसां प्रवाहैरपि तेषां बहुभिर्वक्ष्यमाणैः (धनाभिजनादि-) गुणैरपि । (यद्वा । कयंभूतैः प्रवाहैः । पुरबो भगवद्गुणायैषु तैरपि) । यमाराधयितुं भुनापि न पशुः न पूर्णाः । न शका
 इत्यर्थः । सहारिमेकं यंतोर्दृष्टोपमां मुमर्हति । तत्र हेतुः उग्रजातेः उग्राघोराभात्तुरीजातिर्यस्य ८

॥ श्रीनारद उवाच ॥ एवं सुरादयः सर्वे ब्रह्मरुद्रपुरःसराः ॥ नोपैतुमशक्नन्मन्थुसंरंभं सुदुरासदम् १ साक्षाच्छ्रीः प्रेषिता देवैर्दृष्ट्वा तन्महदद्भुतम् ॥ अदृष्ट्वा
 श्रुतपूर्वत्वात्सानोपेयाय शंकिता २ प्रहादं प्रेषयामास ब्रह्माऽवस्थितमंतिके ॥ तातप्रशमयोपैहि स्वपित्रे कुपितं प्रभुम् ३ तथेति शनकैराजम्पहाभाभवतो
 ऽर्भकः ॥ उपेत्य भुविकायेन ननाम विधृतां जलिः ४ स्वपादमूलपतितं तमर्भकं विलोक्य देवः कृपया परिभूतः ॥ उत्थाप्य तच्छीर्ष्णं दधात्करां बुजं कलादि
 विप्रस्तधियां कृतामयम् ५ सतत्करस्पर्शधुताखिला शुभसपद्याभिव्यक्तपरात्मदर्शनः ॥ तत्पादपद्मं हृदि निर्वृतो दधौ हृष्यतनुः छिन्नहृदश्रुलोचनः ६ अ
 स्तौषीद्धरिमेकाग्रमनसा सुसमाहितः ॥ प्रेमगद्गदया वाचा तद्भयस्तद्दृष्ट्येक्षणः ७ ॥ ॥ प्रहाद उवाच ॥ ॥ ब्रह्मादयः सुरगणामुनयोऽयसिद्धाः सत्त्वैक
 तानमतयो वचसां प्रवाहैः ॥ नाराधितुं पुरुगुणैरधुनापि पशुः किंतोऽमुमर्हति समे हरिरुग्रजातेः ८

नारद उवाच ॥ एवं दूरतः स्थित्वा स्तुवंतः ब्रह्माद्याः देवाः तत्समीपे गंतुं न शक्नुवन् १ तदा देवैः प्रेषिता श्रीः तत् अद्भुतरूपं दृष्ट्वा अदृष्ट्वा श्रुतपूर्वत्वात् शंकिता सती तत्समीपं न जगाम
 २ तदा ब्रह्मासमीपे स्थितं प्रहादं आह हेतातस्वपित्रे कुपितं प्रभुं प्रशमय इत्युक्त्वा तं प्रेषयामास ३ ततः प्रहादः तथेत्युक्त्वा शनकैः उपेत्य विधृतां जलिः सन् भुविकायेन ननाम ४ देवः
 स्वपादमूलपतितं तमर्भकं विलोक्य कृपया परिभूतः तं उत्थाप्य तच्छीर्ष्णं कलां बुजं दधौ ५ ततः भगवत्करस्पर्शात् विधुताखिला शुभः तत्पादपद्मे हृदि दधन् एकाग्रमनसा हरिं अस्तौ
 त ६ ७ ॥ प्रहाद उवाच ॥ ब्रह्मादयः सुरगणाः मुनयः सिद्धाः वचसां प्रवाहैः आराधितुं न शकाः सः हरिः उग्रजातेः मम कयं संतोषं प्राप्नुं अर्हति ८

इवंहरितोषणे स्वस्थायोग्यतामाशंक्ययोग्यतासंभावयति मन्यइति द्वाभ्याम् अभिजनः सत्कुलेजन्म रूपसौंदर्य श्रुतं पांडित्यम् ओजः इंद्रियनैपुण्यं तेजः कांतिः प्रभावः प्रतापः पौरुषमुद्यमः बुद्धिः प्रज्ञा योगोष्ठांगः । एते धनादयो द्वादशापि गुणाः परमस्य पुंसः आराधनाय नमवंति । हियतः केवलया भक्त्यैव सतुगर्जे द्वाय तुष्टो भवत् ९ एवं मत्तैव केवलया हरितोषः संभवतीत्युक्तं । इदानीं भक्तिविना नान्यत्किंचितोपहेतुरित्याह । विप्रादिति । पूर्वोक्ता धनादयो द्विषद्वादशगुणास्तैर्युक्ता द्विप्रादपि श्वपचं वरिष्ठं मन्ये । यद्वा सनत्सु जातोक्ता द्वादशज्ञानादयोगुणा द्रष्टव्याः तदुक्तं 'ज्ञानं च सत्यं च दमः श्रुतं च ह्यमात्सर्यं हीति तितिक्षाऽनसूया । यज्ञश्च दानं च दृष्टिः शमश्च महाव्रता द्वादशब्राह्मणस्य' 'शमो दमस्तपः शौचं क्षांत्यार्जवविरक्तताः । ज्ञानविज्ञानसंतोषाः सत्पास्ति कथे द्विषद्गुणाः' इति । कथं मृता ब्रविषात् । अरविदनामस्य पादारविदात् ब्रविषात् । कथं मृतं श्वपचम् । तस्मिन् अरविदनाभे अपि तामन आदयो येन तम् । ईहितं कर्म । वरिष्ठत्वे हेतुः । सपवं मृतः श्वपचः सर्वकुलं पुनाति । मूरिर्मानो मर्वायस्य सतु विप्र आत्मानमापिन पुनाति कुतः कुलम् । यतो भक्तिहीनस्य ते गुणागर्वायैव भवति न तु श्रेयसे अतो हीन इति भावः १० तर्हि किं न नाद्यर्पणेन संमानं प्राकृत इव भगवानपेक्षतेनेत्याह । न वेति । अयं प्रभुरीश्वरः । अविदुषोऽल्पकाज्जनात्मानं पूजामात्मनोऽर्थेन वृणीतेनेच्छति । यतो निजलाभेनैव पूर्णः तर्हि किं पूजानेच्छत्येव । तत्राह । करुणः कृपाळुः । अतो वृणीते । तत्र हेतुः यदिति यथं मानम् । यद्वा यद्यस्मात् यद्ययं धनादिना भगवते मानं विदधीत तदेवात्मने भवति नान्यत् यथा सुखे कृतैव तिलकादिश्रीः शोभाप्रतिबिंबस्य भवति न तु साक्षात् तस्यैव कर्तुं शक्यते तद्वत् ११ यस्मादेवं भगवान् भक्त्यैव तुष्यति तस्मादहं नीचोऽपि विगतविक्रवः गतशंकः स नृश्वरस्य महिमा हिमानं सर्वप्रयत्नेन स्वमनीषानुसारेणानुवर्णयामि । अजानतोऽपि स्तुतिकरणे हेतुमाह । येनैव महिम्नाऽनुवर्णितेन अविद्यया संसारमनुप्रविष्टः पुमान् पूयेत श्रुष्येत तन्महि । अन्यस्य तथा शोषकस्याभावादित्यर्थः १२ तदेवात्मनः स्तुतावनधिकारपरिहृत्येदानीं तं स्तुवन् कोऽपि संहारं प्रार्थयते सर्वं हीति द्वाभ्याम् । भो ईश अमी उद्विजंतो बिभ्यतः सर्वे ब्रह्मादयः सत्त्वमूर्तेस्तव विधिकराः त्वन्नियोगकर्तारो भक्ता एव नान्ये । न च वयमसुरा इवैवैरभावेनैते भक्ताः किंतु भद्रयैव । तव रुचिरे स्वतारैर्विविधं क्रीडनं अस्य विश्वस्वक्षेमादिप्रयोजनाय न तु भयोत्पादनाय १३

मन्ये धनाभिजनरूपतपःश्रुतौजस्तेजःप्रभावबलपौरुषबुद्धियोगाः ॥ नाराधनाय हि भवंति परस्य पुंसो भक्त्या तु तोष भगवान् भजयूथ पाय ९ विप्राद्विषद्गुण्युतादरविदनामपादारविदविमुखात् श्वपचं वरिष्ठम् ॥ मन्येत दर्पितमनो वचने हितार्थप्राणं पुनाति स कुलं न तु भूरिमानः १० नैवात्मनः प्रभुरयं निजलाभपूर्णा मानं च नादविदुषः करुणो वृणीते ॥ यद्यज्जनो भगवते विदधीत मानं तच्चात्मने प्रतिमुखस्य यथा मुखश्रीः ११ तस्मादहं विगतविक्रव ईश्वरस्य सर्वात्मनामहिष्टाभियथामनीषम् ॥ नीचोऽज्यागुणविसर्गमनुप्रविष्टः पूयेत येन हि पुमाननुवर्णितेन १२ सर्वे ह्यमी विधिकरास्तव सत्त्वधाम्नो ब्रह्मादयो वयमिवेशनचोद्विजंतः ॥ क्षेमाय भूतय उतात्मसुखाय चास्य विक्रीडितं भगवतो रुचिरावतारैः १३

किंच धनम् सत्कुलेजन्म सौंदर्य तपः पांडित्यं इंद्रियनैपुण्यं कांतिः प्रतापः शारीरबलं उद्यमः प्रज्ञा अष्टांगयोगः एते द्वादशापि गुणाः ईश्वरस्य आराधनाय नमवंति यतः केवलया भक्त्यैव हरिः मर्जे द्वाय तुष्टो भवत् ९ एतैर्द्वादशगुणैर्युक्तादपि नारायणपादारविदविमुखात् विप्रात् श्वपचं भक्तियुक्तं वरिष्ठं मन्ये यतः सः सर्वकुलं पुनाति विप्र आत्मानमपि न अतो हीनः १० ११ किंच अहं नीचोऽपि यथामाते ईश्वरस्य महिमानं वर्णयामि येन पुमान् पूयेत १२ हेनृसिंह सर्वे अमी ब्रह्माद्याः उद्विजंतः तव भक्ताः संति न च वयमिषवैरभावेन किंतु भद्रया ते रुचिरावतारैः क्रीडा विश्वस्य क्षेमार्थम् न तु भयोत्पादनाय १३

तत्तस्मादेषामयपरितारयमन्युंक्रोधयच्छउपसंहर । यदर्थेअयमन्युः सचासुरः साधुनांज्ञतोपार्थअद्यहतः अतःपरंक्रोधेनकायमात्रात्तंनियच्छ । नन्वन्यर्थावधेनसाधुःकिमोदेततत्राह ।
 वृश्चिकादेः परोषद्रवकारिणोऽन्यतएवप्रजातयाहत्यावधेनतस्यैवतद्भद्रंजातामेतिमाधुरापिमोदेतैव । तर्हिबहूनांसुखावहत्वादमुंक्रोधंनत्यजामीतिचेत्तत्राह । लोकाश्चनिर्वृतिं (सुखं)
 इताःप्राप्ताः संतः प्रतियंतिक्रोधोपसंहारंप्रतीक्षन्ते । तर्हिजनानांपुनर्मयाभावायमन्युंवारयामीतिचेत्तत्राह । रूपमिति । विमयायभयनिवृत्त्यै । एतद्रूपस्मरणादेवभयनिवृत्तेर्नमन्यु
 धारणेनकृत्यमस्तीत्यर्थः १४ त्वंचेद्विमोषिताहेत्यजामीतिचेत्तत्राह । नाहमिति । मोअजिततेअस्माद्रूपात्अहंनविभेमि । कथंभूतात् । आस्यंचजिह्वाचअर्कसदृशनेत्राणिचभृकुटीनां
 रमसआटोपश्चअग्रादंष्ट्राश्चएतानिअतिमयानकानियस्मिन्तस्मात् । आत्रमयः स्रजायस्मिन्तत् आत्रस्रस्तस्मात् क्षतजाक्ताः केसरायस्मिन् । शंकुवदुन्नतौस्तब्धौकर्णौयस्मिन्तच्च
 तच्चतस्मात् । निह्नादिनमीतादिमिमायस्मात्तस्मात् । अरीन्मिदंतीतिअरिभिदि तानिनस्वाग्रागियत्र । एवंभूनादपितेरूपादहंनविभेमीति १५ महद्भयंन्यदस्तीत्याह । त्रस्तो
 स्मीति । दुःसहयदुःसंसारचक्रकदनादुःखंतस्मादहंत्रस्तोस्मि । तत्रचग्रसतांहिस्त्राणामध्येस्वकर्मभिः बद्धः सन् प्रणीतः निःक्षिप्तोस्मि । हेरूपणवत्सलहेउशतमकदानुत्वंप्रतिःसन्
 अपवर्गमृतंयद्वरणंशरणंतवांग्रिमूलंतप्रतिह्वयसेमाम ह्वयसि १६ दास्येसतिमत्प्रतीतिरितिचेत्तर्हिनामायोनिषुक्रियमानस्यममदास्यज्ञानाभावात्स्वमेवतदुपदिशेतिप्रार्थयते । यस्मा
 त्प्रियैरप्रियैश्चवियोगसंयोगाभ्याजन्मयस्यतेनशोकाग्निनासकलयोनिषुदह्यमानोस्मि । दुःखस्यप्रतीकारः कार्यइतिचेत्तत्राह । दुःखस्योषधंप्रतीकारः तदपि दुःखमेव । एवमपिअत
 द्रियादेहाद्यभिमानेनमुह्यामिअतः हेभूमन्विभोमेतवदास्यंरूपयोगानिस्तारोपायंवद (अत्रसंयोगः सहयोगः संयोगइत्यर्थः) १७ ननुदास्ययोगेनप्रवृत्तस्यापितदंतरायभूतानांपूर्वा
 क्तनानादुःखानां कुतः परिहारस्तत्राह । सोहंत्वद्दासःसन् मोहसिंह तवलीलाकथा अनुगृणन्महादुःखानि अंजसा तितार्मेत्रामि नमणयिष्यामीत्यर्थः । तत्रहेतुः । गुणैः रा मा
 दिभिर्विज्ञेयेषममुक्तःसन् । तत्कुतः । तेषदयुगमेवआलयोषेष्मक्तानांवएवहंसाज्ञानिनःतेषांसंयोगस्यममसोहम् । कथंभूतस्यकथास्तत्राह । प्रियस्येत्यादि । कुतोज्ञाताः । विरिच्येन
 गीताः । तत्संप्रदायप्रवृत्ताः । तथाचार्यर्षीश्रुतिः । दिवाहवैप्रजापतिमनुवन्'इत्यादि । दास्येप्रवृत्तस्यभगवदनुग्रहेणसत्संगः ततोवीतरागतयामगवद्गुणानुवर्णनम् । ततश्चदुःखाननुम
 वःस्यादितिवाक्यार्थः १८

तद्यच्छमन्बुमसुरश्चहतस्त्वयाद्यमोदेतसाधुरपिवृश्चिकसर्पहत्या ॥ लोकाश्चनिर्वृतिमिताःप्रतियंतिसर्वेरूपंप्रसिंहविभयायजनाःस्मरन्ति १४ नाहंविभेम्य
 जिततेतिभयानकास्यभिहार्कनेत्रभृकुटीरभसोग्रदंष्ट्रात् ॥ आत्रस्रजःक्षतजकेसरशंकुकर्णान्निर्हादभीतदिगिभादरिभिन्नखाग्रात् १५ त्रस्तोस्म्यहंरूपणव
 त्सलदुःसहोग्रसंसारचक्रकदनाद्ग्रसतांप्रणीतः ॥ बद्धःस्वकर्मभिरुशतमर्तेऽग्रिमूलंप्रतीतोऽपवर्गशरणंह्वयसेकदानु १६ यस्मात्प्रियाप्रियवियोगसंयोगजन्म
 शोकाग्निनासकलयोनिषुदह्यमानः ॥ दुःखौषधंतदपिदुःखमतद्वियाहंभूमन्भ्रमामिवदमेतवदास्ययोगम् १७ सोहंप्रियस्यसुहृदःपरदेवतायालीलाकथा
 स्तवन्प्रसिंहविरिच्यमीताः ॥ अंजस्ति तम्यनुगृणन्गुणविप्रमुक्तोदुर्गाणि तेषदयुगालयहंससंगः १८

अतः मन्युंनियच्छ यदर्थेअयमन्युः सचासुरः अधुनैवहतः लोकाश्चसुखंप्राप्ताःसंतः क्रोधोपसंहारंप्रतीक्षन्ते १४ सर्वेएतद्रूपंभयनिवृत्त्यर्थंस्मरन्ति हे अजिततेइदंरूपंदृष्ट्वा
 अहंनविभेमि १५ हेदीनदयालो स्वकर्मभिर्बद्धः संसारात्भीतः अहं एवंभूतं मां तवांग्रिकमलंप्रति कदा आह्वयसे १६ यस्मात्प्रियाप्रियादिसंयोगवियोगाभ्यांदह्यमानःसन्
 सकलयोनिषुधमामिअतएवमिस्तारोपायंदास्ययोगंवद १७ हेभूमन् अहंत्वद्दासःसन् तवलीलाकथाः अनुगृणन् महादुःखानि नमणयिष्यामि १८

ननुदुःखैस्तप्त इयदःप्रतीकारो लोके प्रसिद्ध एव । किंमदास्यादिना तत्राह । बालस्येति । भोनृसिंह तप्तस्य तत्प्रतिविधिः दुःखप्रतीकारः इह लोके योजसा इष्टः सत्त्वयोपेक्षितानां तनुभृतां तावदेव वक्ष्यमाणमात्रमेव नत्वात्यंतिकः । तदेवाह । बालस्य पितरौ शरणं रक्षकाविहनभवतः । ताभ्यां पालयमानस्यापितस्य दुःखदर्शनात् । क्वचिदजीमर्तादिवत्ताभ्यामेव तद्वददर्शनाच्च । मचार्तस्य रोगिणः अगदमौषधं शरणम् । कृतेऽप्यौषधे मृत्युदर्शनात् । नच उदन्वतिसमुद्रे मज्जतः पुंसो नौः शरणम् । तया सह मज्जनदर्शनात् । अतस्त्वमेव शरणमित्यर्थः । अथ वैवंकाका व्याख्येयम् । तप्तस्य तत्प्रतिविधिर्यद्वहतावत्प्रसिद्धः सत्त्वदुपेक्षितानां किमंजसेष्टः अपितुनेष्ट एव । यद्वा यस्तावदिह प्रतिविधिरिष्टः सकिमंजसा । नैवांजसेत्यादियोज्यम् । बालस्येत्यादि पूर्ववदेव १९ ननु क्वचित्कुलश्रित्केनचित्कदाचित्कश्चिद्रक्षकोपि दृश्यत एवेत्याशंक्यतत्रापितत्तद्रूपेण त्वमेवरक्षक इत्युरीकृत्य तस्यैव सर्वात्मतामाह । यस्मिन्निति । अपरोऽर्वाचीनः पित्रादिः परोऽर्वादिर्वाभावः कर्ता तत्कारकेण यच्चत्करोति तत्सर्वं भवतस्तव स्वरूपं ननु पृथक् । यस्मिन्नधिकरणे यतो निमित्तात् यर्हि यस्मिन्काले येन करणेन येन कर्त्रासंचोदितश्च यस्य संबंधियस्मादपादानात् यस्यैव संप्रदानाय यदीप्सिततमं (उतवा) यः कर्तेत्येवं सप्तसप्तविभक्त्यर्थः । यथा येन प्रकारेणेति क्रियाविशेषणीभूतानामव्ययानामर्थाः । पृथक् स्वभावः सत्त्वादिप्रकृतिः करोति उत्पादयति विकरोति रूपांतरं नयतीति २० अतोऽबस्य रक्षकस्याभावात् असंसारित्वाच्च नित्यमुक्तस्त्वमेव मां शरणागतं तरेति प्रार्थयते । मायेति द्वाभ्याम् । त्वदंशस्य पुंसोऽनुमतेन ईक्षणरूपेण अनुग्रहेण मनः मनः प्रधानं लिङ्गमायासृजति । कथंमृता । कालेन चोदिताः क्षोभिता गुणायस्याः । कथंमृतं मनः कर्ममयं कुर्वन्मृत् । बलीयः दुर्जयम् । छंदोमयं वेदोक्तकर्मप्रधानं च । अजयाजीवस्थाविद्यया तद्गोमार्थमर्पिताः षोडश आराविकारा मनः प्राणेंद्रियरूपायस्मिन् बदेवंभूतसंसारचक्रात्मकं मनः तत्कोतितरेत् । भोजजत्वदन्यः त्वत्तः पृथक् स्थितः त्वाममजनित्रित्यर्थः २१ ननु ममापिमया संबंधात् कर्तृत्वाद्यविशेषाच्च त्वत्त्वः कोविशेष इत्यत आह स इति । स्वधाम्ना चिच्छक्त्या नित्यां विजिता आत्मनो बुद्धेर्गुणाय न स (इत्यंभूतस्त्वं) कालः मायाप्रेरकः अतएव वशीकृताः विसृज्यानां कार्वाणां तिसर्गाणां साधनानां च शक्तवोऽपि न । अत इष्टुदंढवन्निष्पीडयमानं सा उपकर्षस्वसमीपं नय (अजया मायया विसृष्टमर्पितं) २२ ननु लोकपालानां भोगात् मुक्ष्यापि त्रयं चराज्यामिदं दास्यामि किमिति संसारादुद्भिजसे तत्राह । दृष्टा इति त्रिभिः । त्रियः संपदः विभव उद्भवः आयुरादयो दृष्टा इति काका तुच्छत्वमुक्तम् । तदेवाह । ये अस्मत्पितुः कोपहासविजृम्भितधूपं गमात्रेण विध्वस्ताः सच (पिता) त्वयानिरुद्धः २३

बालस्य नेह शरणं पितरौ नृसिंहनार्तस्य चामदमुदन्वतिमज्जतो नौः ॥ तप्तस्य तत्प्रतिविधिर्यद्वहतावत्प्रसिद्धः सत्त्वदुपेक्षितानाम् १९ यस्मिन् यद्योयर्हि येन च यस्य यस्माद्यस्मै यथायदुतयस्त्वपरः परो वा ॥ भावः करोति विकरोति पृथक् स्वभावः संचोदितस्तदाखिलं भवतः स्वरूपम् २० मायामनः सृजति कर्ममयं बलीयः कालेन चोदितगुणानुमतेन पुंसः ॥ छंदोमयं यदजयार्पितं षोडशारं संसारचक्रमजकोतितरेत् त्वदन्यः २१ सत्त्वं हि नित्यविजितात्मगुणः स्वधाम्ना कालो वशीकृतविमज्जय विसर्गशक्तिः ॥ चक्रे विसृष्टमजये श्वर षोडशारे निष्पीडयमानमुपकर्षविभोप्रपन्नम् २२ दृष्टामयादिविविभोऽखिलविष्णुपानामायुः श्रिभो विभव इच्छति यान्न जनोयम् ॥ येऽस्मत्पितुः कुपितहासविजृम्भितधूपे विस्फूर्जितेन लुलिताः सतुतो निरस्तः २३

सः त्वं संसारसत्त्वकेमभोरूपे चक्रे निष्पीडयमानं अतएव प्रपन्नं मां स्वसमीपं नय १९ २० ११ २२ हेनृहरे अहं भोगपरिपाकं विद्वान् आविरिच्यान् भोगान् अणिमादि सिद्धीरपि नेच्छामि २३

यस्मिन् देवतस्मात् आशिषभोगान्नभक्ष्यत्परिपाके विद्वान् महर्षे द्विर्विद्विर्भोग्यं ब्रह्मणो भोगमभिव्याप्य कमपि (विभवं) नेच्छामिते तव कालरूपेण उरुविक्रमेण विलुलितान्विध्वस्तान् २४
किंच । वर्तमानकालेऽपि न भोगाह इत्याह । कुत्रेति । श्रुतिः श्रवणं तदेव सुखं यासुताः मृगतृष्णिकावन्मिथ्या मूना आशिषः कः । अशेषाणां रुजो रोगाणां विरोह उद्रवस्थानं क्व चेदं कलेवरम् । एवं चेत्
सर्वोपि जनः किं न विरज्यते तत्राह । यदापि यद्यपि इति एवं विद्वान् अयं जनः तथापि निर्विद्यते विरक्तो न भवति कुतः काम एवा नलः तं मधुलयेः सुखलयेः दुःसाध्यैरपि शमयन् कामाप्रिशमनव्य
ग्रस्थनिर्वेदेऽप्यवकाशो नास्तीत्यर्थः यद्वा अधित्यमिदं त्वन्माया चेष्टामिति भावः २५ तर्हि त्वंकथं निर्विण्णोऽसि अनर्हपि मयि प्रवृत्तया त्वत्कृपयैवेत्याशयेनाह केति । रजसेव प्रभवो जन्म यस्य
सः । सद्यस्यं वा कुलविशेषणम् । तमोधिकं यस्मिन् तस्मिन् तस्मिन् असुराणां कुले जातोऽहं क । कचतवानुकंपा । तामेवाह । ब्रह्मादीनां शिरसि यो (नवै) नवापितः स पद्मवत् सकलसंतापहरः कर
रूपः प्रसादो मे शिरसि अर्पित इति यत् । यद्यथाऽनुकंपयेति वा २६ न च त्वयादिमतिचित्रमित्याह नैवेति । एते ब्रह्मादय उत मा अयमसुरो नीच इत्येतापरावरमतिः जंतोः प्राकृतस्य यथा तथा मव
तो ननु निश्चितं न स्यात् । अत्र हेतुः जमत आत्मनः सुहृदश्च । तर्हि सर्वत्र मत्प्रसाद एकरूपश्च किं न स्यात् तत्राह । संसेवया तव प्रसादो भवति । तत्र च सेवानुरूपं तत्तदिच्छानुसारेण धर्मादीनामुद्
यो भवति । एवं सत्यपि वैष्णवाभावेऽपि तः सुरतरु र्थया सेवकस्यैव संकल्पानुसारेण फलं ददाति । न च विषमः । तद्वन्नपरावरत्वं अत्र कारणमिति शेषः २७ एतच्च त्वद्भृत्यरूपयामया प्राप्तमित्य
द्भृत्यपार्श्वमेव मानयेत्याशयेनाह । एवमिति । यथा त्वयाऽनुकंपितोऽस्मि । एवं नारदेनात्मसात्कृत्वा पूर्वमनुगृहीतः सोऽहं कथं नु त्वद्भृत्यसेवां विसृजामि । कथं भूतोऽनुगृहीतोऽस्मि । प्रभव
एवाहि युक्तः कूपः तस्मिन् कामान् अभितः कामयमानं जनं निपतितमनुत्प्रसंगात्प्रपतन् योऽहं तदेवं त्वद्भृत्यस्य श्रीनारदस्यानुग्रहेण त्वया त्यंतमनुकंपितोऽस्मि अयमेव च मम परमोऽनुग्रहः । न
पुनरिदं तत्तुच्छं मत्प्राणरक्षणं २८ न चेदं त्वयामदमुग्रहार्थमेवं कृतं किं त्वन्मार्थमित्याह । भो अनंत यदेतन्मत्प्राणरक्षणं मां हंतुमुद्यतस्य मत्पितुर्वधश्च तदुभयं त्वद्भृत्यस्य कृपेर्वाक्यं कृतं वि
धातुमित्यहं मन्ये । कुतः यद्यस्मात् असौ अयुक्तं विधित्सुः खड्गं प्रगृह्णावोचत् । किं । मदपरो मद्यतिरिक्तश्चेदीश्वरोऽस्ति तर्हि त्वाभिदानीं अवतु तव केशिरोऽहं हरामीति । पाठांतरेऽप्ययमेव
र्थः । यद्यदावोचत् तदा मत्प्राणरक्षणमिति वान्मन्यः । एतच्च सत्यं विधानुं निजभृत्यमापितमित्यत्र बहुधा व्याख्यातम् २९

तस्मादमुस्तनुभृता महमाशिषो ज्ञातुः श्रियं निभवमैर्द्रियमा विरिच्यत् ॥ नेच्छामिते विलुलितानुरुविक्रमेण कालात्मनोपनयमानि जभृत्यपार्श्वम् २४
कुत्राशिषः श्रुतिः सुखमृगच्छाणि रूपाः कंदं कलेवरमशेषरुजां विरोहः ॥ निर्विद्यते न तु जनो यदपीति विद्वान् कामानलं मधुलवैः शमयन् दुरापैः २५ काहं रजः
प्रभव ईश तमोधिकेऽस्मिन् जातः सुरतरु कलेकतवानुकंपा ॥ न ब्रह्मणो न तु भवस्य न वैरमायायन्मेऽर्पितः शिरसि पद्मकरः प्रसादः २६ नैषापरावरमतिर्भवतो
ननु स्याज्जंतोर्यथाऽऽत्मसुहृदो जगतस्तथापि ॥ संसेवया सुरतरोरिव ते प्रसादः सेवानुरूपमुद्योनपरावरत्वम् २७ एवं जनं निपतितं प्रभवा हि कूपे कामाभिका
ममनुवः प्रपन्नं प्रसंगात् ॥ कृत्वात्मसात् सुरर्षिणा भगवन्गृहीतः सोऽहं कथं नु विमृजेत वभृत्यसेवाम् २८ मत्प्राणरक्षणमनंतपितुर्वधश्च मन्ये स्वभृत्यक्राविवाक्य
मृतं विधातुम् ॥ खड्गं प्रगृह्य यदवोचदसद्विधित्सुस्त्वामीश्वरो मदपरोऽवतु कं हरामि २९

२४ किंच कर्णप्रियाः आशिषः क रोगाणां उत्पत्तिस्थानं
कलेवरं क्व एवं विद्वानपि जनः विरक्तो न भवति २५ किंच अहं रजः प्रभवः क तवरूपा क यतः सकलसंतापहरः प्रसादः कररूपः मे शिरसि अर्पितः २६ किंच हे नारसिंह यथा त्वया
ऽनुकंपितोऽस्मि २७ एवं नारदेन पूर्वं अनुगृहीतः सोऽहं कथं नु त्वद्भृत्यसेवां विसृजामि २८ हे अनंत मत्प्राणरक्षणं मत्पितुर्वधश्च एतद्वयं त्वया कृतं तत्र स्वभृत्यवाक्यं सत्यं कर्तुं मन्ये २९

नचेदं पक्षपातेन रक्षणं देत्यहननं च त्वयि न स्वाभाविकं विं तुमः या गुणोपाधिकं सर्वात्मकेत्वाप्यस्वतस्तदयोगादित्याह एक इति । एतज्जगत्त्वमेवैकः यद्यतः अमुष्मादावन्ते च पृथगवस्यसि पृथक् स्थित्वा स्वस्मिन्नवसानं करोषि । सम्मात्रतया कारणतया चावधित्वेन वर्तस इत्यर्थः । अतो मध्यतश्च त्वमेव । कुतस्तर्हि भेदप्रतीतिस्तत्राह । निजमायया गुणपरिणामात्मकमिदं जगत्सृष्ट्वा तदनुप्रविष्टस्त्वं ते मृणैर्हेतुसूतैर्नानेवरक्षक इव हन्ते वच अवसितः प्रतीतः । तदुक्तं स्कंधोपक्रमे । 'निर्गुणोऽपि ह्यजोऽव्यक्तो भगवान् प्रकृतेः परः । स्वमायागुणमाविश्य बाध्य बाधकतागतः' इति ३० ननु यद्येतज्जगदहमेव तर्हि जगतो वैषम्येण मम वैषम्यमपि किं न स्यादित्यत आह । त्ववैत्वमेव इदं सदसत्कार्यकारणात्मकं जगत् । न तु त्वत्तः पृथक् भवांस्तु ततो न्यः आद्यंतयोः पृथगवस्थानात् यत्तस्मादेवं अतोऽयमात्मीयोऽयं पर इति या बुद्धिः सा अपार्थाभायैव । कार्यकारणाभेदं दृष्टांतेन साधयति । यद्यतः यस्य जन्म ईक्षणं प्रकाशश्च यस्मिन्निधनं च स्थितिश्च तद्वत्तदेव । अष्टिर्बीजं कारणम् । तरुः कार्यम् । तयोर्वसुकालवत् । भूतसूक्ष्मरूपपृथ्वीमात्रत्वमिव । कालशब्देन मीलित्वासाधारणगुणयोगात्पृथ्वी । वसुशब्देन वसुमात्रं भूतसूक्ष्मम् । अयमर्थः यया पृथ्वी मयतरोः पृथ्वीमयबीजमात्रत्वम् । तस्य च यथा भूतसूक्ष्ममात्रत्वम् । एवं सर्वमपि कार्यकारणात्मकं जगत्परमकारणात्मकमेवेति (परमकारणं तु भगवानेव) । तथा च पारमर्षसूत्रम् । 'तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्यः' इति । श्रुतिश्च । 'वाचारंभणविकारो नाम धेयं मृत्तिकेत्येव सत्यं' इति ३१ तत्र तावदन्ते पृथगवस्थानं दर्शयति न्यस्येति । इदं जगत् आत्मना आत्मनैव आत्मनि निक्षिप्य स्वसुखमेवानुभवन्निष्क्रियः सन् प्रलयोदकमध्येशयनं करोषि । तर्हि किं जीवस्यैव ममापितमो वृत्तिरूपानेन्द्रास्ति । नहि । योगएव त्वबहिर्वृत्तिभावसाम्यान्निद्रोच्यत इत्याह । योगेन मीलितदृशात्वेन । आत्मना स्वरूपप्रकाशेन निपीतानिन्द्रायेन । यतस्तुर्ये अवस्थां प्राप्तिरित्येव रूपे स्थितस्त्वं न तु सुप्त इव आत्मना तमोयुं ज्ञेयोजयति । न पश्यसीत्यर्थः । न जगत्स्वप्नप्रयोरिव गुणान्विषयांश्चेत्यर्थः ३२ इदानीं कारणत्वेनादावपि पृथगवस्थानं दर्शयन् मध्यतश्च त्वमेवैत्येतत्प्रपञ्चयति चतुर्भिः । (तस्येति) यस्त्वं अंभसि शेषे तस्यैव ते इदं जगद्वपुः स्वरूपं नाम्न्यस्य । यत्तस्त्वं मध्यतोऽपि तस्य । कथं भूतस्य तव । निजया कालशक्त्या संचोदिताः प्रकृतिधर्माः सत्त्वाद्योयेन । स्वरूपत्वे हेतुः । अनंतशयनात् शेषार्थकात् विरमन्समाधिर्यस्यैव तव नामेः सकाशात् एकार्णवोदके महाजं लोकपद्मं अभूत् । कथं भूतं आत्मनित्वेन गूढं सत् स्वकणिकातः सूक्ष्माद्वटवीजात् महावट इव ३३

एकस्त्वमेव जगदेतदमुष्ययत्त्वमाद्यंतयोः पृथगवस्यसि मध्यतश्च ॥ मृष्ट्वा गुणव्यतिकरं निजमाययेदं नानेव तैरवसितस्तदनुप्रविष्टः ३० त्वं वा इदं सदसदी शमवांस्ततो न्योमायायदात्मपरबुद्धिरियं ह्यपार्था ॥ यद्यस्य जन्मनिधनं स्थितिरीक्षणं च तद्वै तदेव वसुकालवदष्टितर्वोः ३१ न्यस्येदमात्मनि जगद्विलयांश्च मध्येशे त्मनानि जसुखानुभवो निरीहः ॥ योगेन मीलितदृगात्मनि पीतनिद्रस्तुर्ये स्थितो न तु तमो न गुणांश्च युंक्ते ३२ तस्यैव तेव पुरिदं निजकालशक्त्या संचोदितप्रकृतिधर्मण आत्मगूढम् । अंभस्यनंतशयनाद्विरमत्समाधेर्नाभेरभूत्स्वकणिकावटवन्महाज्जम् ३३

किंच त्वमेव एकः इत्यत्र जगत्सृष्ट्वा तदनुप्रविष्टः सन् नानेव प्रतीयसे ३० किंच इदं कार्यकारणात्मकं जगत् त्वमेव न त्वत्तः पृथक् त्वंतु ततो न्यः अतः अयं स्वः अयं पर इविव बुद्धिर्भर्त्सेव ३१ किंच यः स्वं प्रलये इदं जगत् आत्मनि निक्षिप्य निष्क्रियः सन् प्रलयोदके शेषे ३२ तस्यैव तव नामेः सकाशात् लोकपद्मं अभूत् ३३

तदेवंकाष्ठत्वेन अनुमतः सप्रमथ्यतश्चत्वमेववर्तसइत्युक्तम् । एतदेवशुद्धसत्त्वस्य ब्रह्मणोऽनुभवेनस्फुटयितुं तस्य प्राक्कनीमवस्थामाह । तस्मिन्नब्जेमंभवोयस्य सकविर्ब्रह्मा अतः पद्मादन्य
दपश्यन्नबीजं उपादानकारणभूतं त्वांस्वस्मिन्नतंतंतं व्याप्तमपि नाविंदत् । युक्तं चैतत् उह अहो अंकुरे जाते सति बीजंतदनुगतं कारणं पृथक्कथं नाम पुमान् पश्येत् ३४ भवदुपासनया तु स्वास्मि
न्नेव दृष्टवानित्याह । सत्त्विति । परावृत्त्या ज्ञं आस्थितः सन्तीव्रेण तपसा ध्यानेन । अनेन सन्मात्ररूपेणोपादानतया दर्शनपुक्तम् ३५ ईश्वरत्वेन च दृष्टाकृतार्थोऽभवदित्याह । एवमनेन प्रकारे
ण सगुणरूपत्वेनेत्यर्थः । सहस्रमपरिमितानि वदनादीनि तैरादयं मृदं मायामयं माया प्रधानम् । सताप्रपंचेनोपलक्षितः संनिवेशः पादादिरचनायस्य ३६ तदामवांस्तस्यानुग्रहं कृतवानि
त्याह । तस्मादिति । (हरिशिरस्तनुवम्) इयं प्राविमूर्तिं विभ्रत् सन्नरजस्तमोरूपौ मधुकैटमारुयौ हत्वा तस्मै श्रुतिगणान् समर्पितवान् तत्र हेतुः । सत्त्वमिति ३७ एकस्त्वमेवेत्यादिभिर
ष्टभिः श्लोकैर्युक्तं पक्षपातेन रक्षणं तद्विषयवधश्च ससत्त्वोपाधिको न तु स्वत इति तदुपसंहरति इत्यमिति । विभावयसिपालयसिहंसिघातयसि । कलौ तु तन्न करोषि । यतस्तदा त्वं च्छनोऽभवः
यतस्त्रिष्वपि च युगेष्वाविर्भावात् स एव भूतस्त्वं त्रियुग इति प्रसिद्धम् ३८ तदेवं भगवत्तत्त्वं निरूप्य स्वस्य च तद्विचारायोग्यतां निवेदयन् प्रार्थयते नैतादिति त्रिभिः । असाधुबहिर्मुखम् । तत्रिं
दर्शरं । हर्षशोकभयैरिषणात्रयेण च आर्तदुःखितमपित्वत्कया सुनसंप्रीयते । (इषणात्रयं तु विज्ञेयं पापत्रयेणालोकेषणेति प्रसिद्धम्) तस्मिन्नेव भूते मनसि सति कथं तत्त्वं विचारयामि ३९
किंच । जिह्वाभिवृक्षासतीभो अच्युतमा मां यतो मधुरादिरसस्तत आकर्षति । उदरं तु क्षुधा संतप्तं सद्य एव यत्किंचिदाहारमात्रं प्रति । चपला दृक्क्षुः । कर्मशक्तिः कर्मेन्द्रियाणि । लुनंति त्रौ
टयंति । अनेकाः सपत्न्यो गेहपतिव्यालुं नंति त्रौटयंति ४०

तत्संभवः कविरतो न्यदपश्यमानस्त्वां बीजमात्मनिततं स्वबहिर्विचिंत्य ॥ नाविंददब्दशतमप्सु निमज्जमानो जातेऽकुरे कथमुहोपलभेत बीजम् ३४ सत्त्वात्म
योनिरतिविस्मित आस्थितो ज्ञेकालेन तत्र तपसा परिशुद्धभावः ॥ त्वामात्मनीं शशुविगंधामिवातिस्सूक्ष्मं भूतेन्द्रियाश्रयमयेविततं ददर्श ३५ एवं सहस्रवद
मांघ्रिशिरःकरोरुनासास्थकणं नयनाभरणायुधाढ्यम् ॥ मायामयं सदुपलक्षितं संनिवेशं दृष्ट्वा महापुरुषमापमुदं विरिच्यः ३६ तस्मै भवान् हरिशिरस्तनुवंच
विभ्रदे ददृहावतिबलौ मधुकैटमारुयौ ॥ हत्वाऽनयच्छ्रुतिगणान् स्तुरजस्तमश्च सत्त्वं तव प्रियतमां तनुमामनंति ३७ इत्थं नृतिर्यष्टापि देवद्वेषावतारैर्लोकान्
विभावयसिहं प्रिजगत्प्रतीपात् ॥ धर्ममहापुरुषासियुगानुवृत्तं च्छन्नः कलौ यदभवस्त्रियुगोत्थसत्त्वम् ३८ नैतन्मनस्तव कथासुर्विकुंठनाथसंप्रथिते दुरितदुष्ट
मसाधुतीव्रम् ॥ कामात्तुरं हर्षशोकभयैरिषणार्तं तस्मिन् कथं तव गतिं विमृशामि दीनः ३९ जिह्वैकतोऽच्युतविकर्षति माऽविवृत्ता शिश्रोऽन्यतस्त्वगुदरं श्रवणं
कुतश्चित् ॥ घ्राणोऽन्यतश्च पलदृक् कचकर्मशक्तिर्बह्व्यः सपत्न्य इव गेहपतिर्लुनंति ४०

तत्संभवो ब्रह्मापद्मादन्यत् अपश्यमानः त्वां संतमपि नापश्यत् ३४ तदा विस्मितः ब्रह्मा पद्मं आस्थितः सन् आत्मनिसहस्रमुखं घ्रिशिर आद्यवयवैर्युक्तं त्वां दृष्ट्वा मुदं आप ३५
३६ तदा त्वं हयग्रीवमूर्तिं धृत्वामधुकैटमौदैत्यौ हत्वा तस्मै ब्रह्मणे श्रुतिगणान् समर्पितवान् ३७ एवं त्वं राममत्स्याद्यवतारैः लोकान् धर्मचपालयसि दुष्टान् हंत्यसि ३८ किंच
हे विकुंठनाथ हर्षशोकादिभिः आर्तकामातुरं ददं मम मनः तव कथासु न प्रीयते मनसि एवं भूते सति कथं तत्त्वं विचारयामि ३९ किंच मां जिह्वा एकतः विकर्षति शिश्रोऽन्यतः त्वगु
दरं श्रवणं च कुतश्चित् घ्राणः अन्यतः कचचपलदृक् कचकर्मैन्द्रियाणि एवं सपत्न्यः पतिमिव मां त्रौटयंति ४०

न केवलमहमेकएवकष्टांशां आपन्नः किंतु महाज्ज्जोप्येवमेव क्लिश्यति अतः सर्वजनपालयेति प्रार्थयते एवमिति । भवः संसारवैतरणीयमद्वारनदीतस्यां (विष्णुप्रशोणितादिपूर्णायां देहलक्षणायां यमनद्यामित्यर्थः । स्वकर्मणापतितं) अन्योन्यतोयानि जन्ममरणमक्षणानितेभ्यो भूतिया भूतिस्त्वेषां परेषां च विग्रहे यथायथं वैरं भैत्रं च यस्य । एवं मूढं जनं पश्यन् त्वं हे पारचरतस्याः पारे स्थितमित्यमुक्तं हंतेति अहो कष्टमित्येवमनुकंप्याद्यपीष्टहि वैतरणीमुत्तार्य पालय ४१ एकेन मया कथं सर्वो जनस्तारणीय इति चेत् तत्राह । कोन्विति । कोनुते अत्र सर्वजनोत्तारणे प्रयासः न कोपि । कुतः । अस्य विश्वस्य भवसंभवलोपानां उत्पत्तिस्थितिलयानां हेतोः किमेतद्गुणरमिति भावः । उचितं चैतदित्याह । मूढोऽप्यिति । त्वांच त्वदीयांश्च तारयिष्यामि इमं दुराग्रहं मा कृया इति चेत् तत्राह । त्वये प्रियजनायकास्तानुसेवमानानां नोऽस्माकं तेन उत्तारणेन किञ्च । कोति प्रयासोऽसुरबालकाहरेः कोन्वत्रतेऽखिलगुरोभगवन्प्रयासः । प्रहादइत्यमुपमं व्यभियोनराणामाशे न सख्यमकरोदपनीबमावाम् ४२ वत्सप्रहादत्वांतावत्तारयिष्यामि तावतैव कृतार्थः स्याः किमनेन निर्व्वेभेत्यत्राह । नैवेति हे परसर्वो तमत्त्वदीर्यगायनमेव महामृतं तस्मिन्मम चित्तं यस्य सोऽहं भवेत्तरण्याः नैवोद्विजे । किंतु विमूढान् शोचामि । तानेवाह । तवो महामृताद्विमुखं चेतो येषां । प्रत्युत इन्द्रियार्थनिमित्तं यन्मायासुखं तदर्थं भरकुटुंबादिभारं उद्धतः ४३ त्वं तावत्मुक्तिं गृह्णातां स्तुतवद्भगवान्मुनय उपदेक्ष्यतीति चेत् तत्राह प्रायेणेति । न विमुक्तो विमुक्तिं नेच्छामि । तर्ह्यन्यं क्वपि प्रार्थयमा मेव किमिति निर्बन्धासीति चेत् अत आह । त्वतो न्यमस्य जनस्य शरणं न पश्यामि ४४ न न्वेतेस्त्रीसंभोगादिना सुखिन एव न कृपणास्त्वत्राह । यदिति । करयोः कंडूयनेन संघर्षणेनेव दुःखमनुदुःखं यस्मिन् तर्हि दुःखत्वादेव ततो निर्व्विद्यमुच्येरन्न तत्राह । कृपणाः कामकाबहुदुःखभाजोऽपि इह गृहमेधिसुखेन तृप्यन्ति अलमिति न मन्यन्ते । कंडूतिवत् कामस्य दुःसहत्वात् । ननु केचित् कंडूतिमपि सहंते कामं चेत्यत्राह त्वत्प्रसादात्तु कश्चिद्वीर एव मनसि जंकां विषहे तननु सर्वे जन्मापि कंडूतिवदिति दृष्टांतः ४५ ननु मौनादिभिर्भोक्षसाधनैः सुखं भवतेषामपि मुक्तिः तत्राह मानेति । हे पुरुष अंतर्थाभिन् । ये मौनादयो दश आपवर्ग्या अपवर्गहेतवः प्रतिद्वारहः विविक्त्वास्तः । तेषु प्रायशः अजितेन्द्रियाणां इन्द्रियभोगाय अर्थार्थविक्रीणतं वार्ताः जीवनोपाया भवन्ति । दाभिकानां वार्ता अपि भवति वानवा दंभस्य प्रायेण निष्फलत्वात् ४६

एवं स्वकर्मपतितं भववैतरण्यामन्योन्मज्जन्ममरणाशनभीतिभीतम् ॥ पश्यन् जनं स्वपरविग्रहवैरभैत्रं हंतेति पारचरपीष्टहि मूढमद्य ४१ कोन्वत्रतेऽखिलगुरोभगवन्प्रयास उत्तारणेऽस्य भवसंभवलोपहेतोः ॥ मूढेषु वै महदनुग्रहार्तबंधोक्तिं तेन ते प्रियजनाननुसेवतां नः ४२ नैवोद्विजे परदुरत्ययवैतरण्यास्त्वदीर्यगायनमहामृतमग्रचित्तः ॥ शोचेततो विमुखं चेतसं इन्द्रियार्थमायासुखाय भरमुद्धतं विमूढान् ४३ प्रायेण देवमुनयः स्वविमुक्तिकामा मौनं चरन्ति विजनेन परार्थनिष्ठाः ॥ नैवान्विहाय कृपणान्विमुक्षु एकोनान्यत्त्वदस्य शरणं भ्रमतो नु पश्ये ४४ यन्मैथुनादि गृहमेधिसुखं हितुच्छं कण्डूयनेन करयोरिव दुःखदुःखम् ॥ तृप्यन्ति नेह कृपणा बहुदुःखभाजः कंडूतिवन्मनसि जं विषहेतधीरः ४५ मौनव्रतश्रुततपोभ्यवनस्वधर्मव्याख्यारहो जपसमाधय आपवर्ग्याः ॥ प्रायः परं पुरुषते त्वजितेन्द्रियाणां वार्ता भवन्त्युत्तनवात्रतु दांभिकानाम् ४६

हे नित्यमुक्त एवं भववैतरण्यापतितं जनं वैतरणीमुत्तार्य पालय

हि ४१ हे विमो अस्योत्तारणे अखिलगुरोस्ते कोति प्रयासोऽस्ति ४२ किंच हे सर्वो तम वैतरण्याः सकाशात् अहं नोद्विजे किंतु स्वत्कथाविमुखान् जनान् शोचामि ४३ किंच एतान् कृपणान् विहाय एकएवाहं मुक्तिं नेच्छामि किंच अस्य जनस्य शरणं त्वतो न्यं न पश्यामि ४४ ४५ हे पुरुष मौनव्रतादयः भोक्षहेतवोऽपि अजितेन्द्रियाणां जीवनोपायाः भवन्ति ४६

त्वक्ज्ञानं तु भक्तिविना सकामैर्मौनादिभिर्न भवत्येवेत्याह । रूपे इति त्रिभिः । बीजाङ्कुराविव प्रवाहापन्ने ह मे स दसती कार्यकारणे तत्र रूपे उपलक्षणभूते वेदेन सृष्टेः प्राप्तिरिति चान्यत् । स्वसमवेतं गौरत्वादिकमिव देवदत्तादेः । कुतः । अरूपकस्य प्राकृतरूपादिभूत्यस्य अतः युक्ताः संयता एव भक्तियोगेन प्रत्यक्षं त्वामुभयत्र कार्यकारणे चानुगतं पश्यति मथनेन दारुणमिव । नान्यतः स्यात् ज्ञानमिति शेषः । यद्वा ज्ञानप्रकारमेवाह । एतदुभयमन्यतः प्रधानपरमाण्वादेर्न स्यात् । 'सपेक्षत' इत्यादिभूतेः अतस्त्वमेव कारणत्वात् सर्वत्रानुस्यूत इति ४७ तदेवाह त्वं वायुरिति । हृदयं मनः । चित्तचित्तं । अनुग्रहोऽहंकारः देवतावर्गावा । सगुणः स्थूलः विगुणः सूक्ष्मः । मनश्च वचश्च मनोवचस्तेन निरुक्तं प्रकाशितं किमपि त्वतोऽन्यत्रास्ति ४८ अमक्तास्तु अस्मिन्ननुगतमपित्वानजानंतीत्याह नैते इति एते गुणानुगुणिनो गुणाद्यभिमानिनो देवा आद्यतन्तः जडोपाधित्वात् अनाद्यतन्ति निरुपाधित्वानविदंति हि यस्मात्सुधियो विद्वांसः एवं विचार्य शब्दात् अध्यापनादिव्यापारादुपरमंति । त्वामेव समाधि नोपासते इत्यर्थः । तथाच भूतिः । 'किमर्थं वयमभ्येष्ट्यामहे किमर्थं वयं यक्ष्यामहे' इति । 'नानुध्यायेद्ब्रह्म ब्रह्मन्वाचो विग्लापनं हि तत्' इति च । स्मृतिश्च । 'यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतिरिष्यति । तदा गता सिनिर्वेदं श्रोतव्यं तस्य च' इत्यादि ४९ उपसंहरति तदिति । हे अहं तम । नमश्च स्तुतिश्च कर्म पूजा च नमः स्तुतिकर्म पूजाः प्रणिपातस्तुति सर्वकर्मपणानि । कर्मपरिचर्या । चरणयोः स्मृतिश्च कथायां श्रवणं चेति षडंगया सम्यक्सेवया विना परमहंसानां गती प्राप्येत्त्वयि जनः कथं भक्तिरुभेत । यस्मादेवं भक्तिविना नमोक्षो नैव भक्तिः स सेवया विना अतः प्राक्प्रार्थितं दास्ययोगमेव देहीति प्रकरणात् ५० एतावन्तो विभिता गुणायस्य । यतमन्युः उपसंहृतकोपः ५१ कामान् पूरयतीति तथा । यद्वा पुरुषार्थप्रवहोऽस्मीत्यर्थः । हे मद्र ५२ अप्रीणतः अप्रीणयतः । तमुं अपूर्णकामत्वेन शोचितुम् ५३

रूपे ह मे स दसती तव वेदसृष्टे बीजाङ्कुराविव न चान्यदरूपकस्य ॥ युक्ताः समक्षमुभयत्र विचिन्वते त्वां योगेन वह्निमिव दारुणान्यतः स्यात् ४७ त्वं वायुरग्निरवनिर्वियदं बुमात्रा प्राणोद्रियाणि हृदयं चिदनुग्रहश्च ॥ सर्वत्वमेव सगुणो विगुणश्च भूमन्नान्यत्त्वदस्त्यपि मनोवचसानिरुक्तम् ४८ नैते गुणानुगुणिनो महदादयो ये सर्वे मनःप्रभृतयः सह देवमर्त्याः ॥ आद्यतन्त उरुमायविदंति हित्वा मेवं विमृश्य सुधियो विरमंति शब्दात् ४९ तत्तेऽहं तमनमः स्तुतिकर्म पूजाः कर्म स्मृतिश्च चरणयोः श्रवणं कथायाम् ॥ स सेवया त्वयि विनेति षडंगया किं भक्तिजनः परमहंसगतौ लभेत ५० ॥ श्रीनारद उवाच ॥ एतावद्गणितगुणो भक्त्या भक्तेन निर्गुणः ॥ प्रह्लादं प्रणतं प्रीतो यतमन्युरभाषत ५१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रह्लादमद्रमद्रं ते प्रीतोऽहं ते सरोतम ॥ वरं वृणीष्व अभिमतं कामपूरोऽस्म्यहं नृणाम् ५२ मामप्रीणत आयुष्मन् दर्शनं दुर्लभं हि मे ॥ दृष्ट्वा मामनपुनर्जंतुरात्मानं तमुमर्हति ५३

किंच एते कार्यकारणे एव ते रूपे अत्र योगिनः त्वां पश्यंति ४७ दारुणमिव किंच हे हरे भूतानि ५ मात्राः ५ प्राणादिच मनोवचोभ्यां प्रकाशितं सर्वत्वमेवास्ति ४८ एते गुणाद्यभिमानिनो देवाः निरुपाधित्वानविदंति एवं विचार्य विद्वांसः अध्ययनादिव्यापारादुपरमंति ४९ किंच हे उरुगाय अयं जनः प्रणिपात १ स्तुति २ सर्वकर्मपण ३ परिचर्या ४ चरणस्मृति ५ कथाश्रवण ६ रूपया षडंगसेवया विना त्वयि भक्तिं कथं लभेत् यस्मात् भक्तिविना नमोक्षः सेवया विना न भक्तिः अतः त्वदास्ययोगमेव देहि ५० नारद उवाच ॥ भक्तेन एतावद्गणितगुणः यतमन्युः प्रीतः नृहरिः प्रह्लादं अभिषत ५१ हे प्रह्लाद ते मद्रमद्रं अहं ते प्रीतः अभीष्टं वरं वृणीष्व ५२ जनानां मे दर्शनं दुर्लभम् जंतुः मां दृष्ट्वा पुनर्दुःखं प्राप्नुनाहति ५३

प्राप्तिं तोषयन्ति आशिषां श्रेयसात् ५४ लोकाप्रलोभ्यते ये स्तादृशैः प्रलोभ्यमानोऽपि एकांतित्वात् निरुपाधिकत्वात् अकृत्रिमभक्तत्वादित्यर्थः ॥ ५५ ॥ इति श्रीभाग्यसप्तोटीकायां नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ दशमे त्वनुगृह्यानुभक्तमन्तर्हिते हरौ । प्रसंगाद्दरिणारुद्रेकृतोऽनुग्रह इत्येते ॥ १ ॥ तत्सर्ववरजातं । अन्तरायतया विघ्नरूपतया १ उत्पत्त्या स्वभावेनैव सक्तं मां । तेषां कामानां संगोद्गीतः २ ननु किमहं भक्तं प्रलोभयामि न हि नहि किं नुवरं वृणीष्येति वदतस्तवाभिप्रायोऽन्यएवेत्याह भृत्यलक्षणोति । हृदयस्य ग्रंथिवद्भक्तकेषु । ते तत्र अन्यथा अनर्थसाधने प्रवर्तनं न घटते इत्यर्थः ३ कथमेवं भृत्यलक्षणज्ञानं स्यात् । तत्राह । यदिति । ते त्वत्तः ४ ननु कामनयापि सेव्यसेवकयोः स्वामिभृत्यभावः प्रसिद्धः सत्यं सोपाधिकोऽसौ न तु नास्ति कइत्याह । आशासान इति । स्वामिन्यात्मन आशिषोऽपेक्षमाणो नैव (सस्वामिनो) भृत्यः । भृत्यहेतुकमात्मनः स्वाम्यमिच्छन् यो भृत्याय ददाति । स नैव स्वामी ५ आवयोऽनुतास्त्रिको मावित्याह । अहं त्विति । अनपाश्रयो निरभिसंधिः । अन्यथा कामाद्यभिसंधिना अर्थः प्रयोजनं नास्ति ६ ननु तथापि परमेश्वरस्य परमोदारस्य मम संतोषार्थं किमिष्टवृणीष्येति चेत् अनआहवदीति । कामां कुराणां असंतेहं अनुत्पत्तिर्भवतः सकारात् ७ ननु कामोत्पत्तौ सत्यां को दोषस्तत्राह । इन्द्रियादीनियस्य (कामस्य) जन्मनानश्यंतीति आत्मादेहः ८ कामाभावे गुणमाह । विमुंचतीति । भगवत्स्वायत्त्वत्समानैश्वर्याय । तथा च श्रुतिः १ ' यदा सर्वे प्रमुच्यंते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः । अथ मर्त्योऽमृतो भवत्यत्र ब्रह्मसमश्नुते ' इति ९

प्राप्तिं तोषयन्ति आशिषां श्रेयसात् ५४ एवं प्रलोभ्यमानोऽपि वैरैर्लोकप्रलोभनैः ॥ एकांतित्वाद्भगवति नैच्छत्तानसुरोत्तमः ५५ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ४ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ भक्तियोगस्य तत्सर्वमन्तरायतयाऽर्भकः ॥ मन्यमानो हृषीकेशं स्मयमान उवाच १ ॥ प्रहाद उवाच ॥ मामां प्रलोभयोत्पत्त्या सक्तं कामेषु तैर्वरैः ॥ तत्संगभीतो निर्विण्णो मुमुक्षुस्त्वामुपाश्रितः २ भृत्यलक्षणजिज्ञासुर्भक्तं कथमेव चोदयत् ॥ भवान् संसारबीजेषु हृदयग्रंथेषु प्रभोः ३ नान्यथा तेऽखिलगुरोर्घटते करुणात्मनः ॥ यस्त आशिष आशास्तेन स भृत्यः स वै वणिक् ४ आशासानो न वै भृत्यः स्वामिन्याशिषात्मनः ॥ न स्वामी भृत्यतः स्वाम्यमिच्छन् यो रातिचाशिषः ५ अहं त्वकामस्त्वद्भक्तस्त्वं च स्वाम्यनपाश्रयः ॥ नान्यथेहावयोरर्थो राजसेवकयोरिव ६ यदि रासि शिमे कामान्वरांस्त्वं वरदर्षभ ॥ कामानां हृद्यसंरोहं भवतस्तु वृणे वरम् ७ इन्द्रियाणि मनः प्राण आत्मा धर्मोऽपि तिर्मतिः ॥ ह्रीः श्रीस्तेजः स्मृतिः सत्यं यस्य नश्यंति जन्ममा ८ विमुंचति यदा कामान् मानवो मनसि स्थितान् । तर्ह्येव पुंडरीकाक्ष भगवत्स्वायत्कल्पते ९

५४ ॥ नारद उवाच ॥ इति लोकप्रलोभनैः वरैः प्रलोभ्यमानोऽपि एकांतभक्तित्वात् प्रहादः वरान् नैच्छत् ५५ ॥ इति सप्तमेनवमः ९ ॥ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ प्रहादः वरप्रदानादिकं भक्तियोगस्य विघ्नमिति ज्ञात्वा हृषीकेश उवाच १ हे नृहरे अहं मुमुक्षुः त्वां उपाश्रितः अतः मां वरैः मां प्रलोभय २ ३ ४ ५ किंच अहं अकामः त्वद्भक्तः त्वंच निरभिसंधिः स्वामी अतः आवयोऽप्रयोजनं राजसेवकयोरिव न ६ हे वरदर्षभ यदि मे वरान् दास्यसि तर्हि हृदिकामां कुराणां अनुत्पत्तिं वरं वृणे ७ मानवः मनः स्थितान् कामान् यदा मुंचति तर्ह्येव भगवत्स्वायत्तयो गोभवति ८ ९

निर्दोषान्कामान्दातुमिच्छंतं प्रत्याख्यास्वन्नमस्यति । अन्मइति १० सत्यमेकांतमकस्त्वंतयापिमदाज्ञाकरणीयेत्याहनेति । मेएकांतिनः कदाचिदपि इहामुत्र चमय्याशिषो न वांछं
त्येव । तथाप्येतन्मन्वंतरमात्रं भोगान्भुंक्ष्व ११ ननु तर्हि बंधः स्यादित्यत्र आह । कथा इति द्वाभ्याम् । सर्वेषु भूतेषु संतमेकभीक्ष्णं यज्ञाधिष्ठातारं मामात्मन्यावेक्ष्य यजस्व । तर्ह्यनेनैव कर्मणा बं
धः स्यात्नेत्याह । योगेन मद्यर्पणेन कर्महिन्वन्त्यजनयजस्व १२ किंच भोगेन सुखानुभवेन प्रारब्धं पुण्यं हित्वा मुक्तबंधः सन् लोकानुग्रहार्थं कीर्तिं च विस्तार्य मां प्राप्स्यसि । कुशलेन पुण्याचर
णेन पापं हित्वेति बिभीषामाश्रयम् । अन्यथा तस्य राज्ञे प्रवृत्तेः ननु तस्य माचीनं पापमस्ति तदधिगमे उत्तरपूर्वाध्यायोरश्लेषविनाशौ तद्व्यपदेशादिति न्यायात् 'तत्सुकृतदुष्कृते विधुनुते' इति श्रुतेः
न चेदं प्रारब्धपापाभिप्रायं तस्य भोगेनैव क्षयात् । कुशलेन हित्वेति वचनानुपपत्तेः । न चासावविद्वानिति वाच्यम् । भगवते वक्तव्यं त्वस्यानंतरं वक्ष्यमाणत्वात् । अतएव योगेन कर्महिन्व
न्नित्यपिलोकसंग्रहार्थं कर्मणि प्रवर्तितस्यानुद्वेगमात्रायेति सर्वमन्वद्यम् १३ किंच यइति । त्वांच मांच इदं मच्चरितं च स्मरन्नेतत्सोत्रं यः कीर्तयेत् सोऽपि कर्मबंधाद्विमुच्यते कुतस्तव बंधशंकेत्यर्थः
१४ ईश्वराज्ञा प्राप्तकर्माधिकारोऽसौ पितुर्बिष्णुर्ब्रह्माचेति तत्पितृसुखय एव पूर्वजा स्वयापि त्रिभिः सप्तभिः सहैति प्राक्कल्पगतपित्रिभिः प्रायेणोक्तम् । यद्यस्मात् १८
पणवत्सल । कार्पण्येन प्रार्थयेऽहमित्यर्थः १७ यद्यपि कश्यपो मरीचिर्ब्रह्माचेति तत्पितृसुखय एव पूर्वजा स्वयापि त्रिभिः सप्तभिः सहैति प्राक्कल्पगतपित्रिभिः प्रायेणोक्तम् । यद्यस्मात् १८

ओं नमो भगवते तुभ्यं पुरुषाय महात्मने ॥ हरयेऽद्भुतसिंहाय ब्रह्मणे परमात्मने १० ॥ श्रीनृसिंह उवाच ॥ नैकांतिनो मे मयि जातिहाशिष आशासतेऽमुत्र च ये भव
द्विषाः ॥ अथापि मन्वंतरमेतदत्र दैत्येश्वराणामनुभुंक्ष्व भोगान् ११ कथामदीया जुषमाणः प्रियास्त्वमावेक्ष्य मामात्मनि संतमेकम् ॥ सर्वेषु भूतेषु धियज्ञमी
शं यजस्व योगेन च कर्महिन्वन् १२ भोगेन पुण्यं कुशलेन पापं कलेवरं कालजवेन हित्वा ॥ कीर्तिं विशुद्धां सुरलोकगीतां विताय मामेष्ट्यासे मुक्तबंधः १३ य एतत्की
र्तयेन्मह्यं त्वया गीतमिदं नरः ॥ त्वांच मांच स्मरन्काले कर्मबंधाद्विमुच्यते १४ ॥ श्रीप्रहाद उवाच ॥ वरं वरय एतत्ते वरदेशान्महेश्वर ॥ यदनिंदत्पिता
मेत्वामविद्वांस्ते जगेश्वरम् १५ विद्वामर्षा शयः साक्षात्सर्वलोकगुरुं हरिम् ॥ मातृहेति मृषादृष्टिस्त्वद्रुक्ते मायि चाधवान् १६ तस्मात्पितामेपूयेत दुरंता दु
स्तरादघात् ॥ पूतस्तेऽपांगसं दृष्टस्तदा कृपणवत्सल १७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ त्रिःसप्तभिः पिता पूतः पितृभिः सह तेऽनघ ॥ यत्साधोऽस्य गृहे
जातो भवान्वैकुलपावनः १८

भगवते अद्भुतसिंहाय तुभ्यं नमः १० ॥ नृसिंह उवाच ॥ मेएकांतभक्ताः आशिषः नैव वांछंति अथापि एतन्मन्वंतरं दैत्येश्वराणां भोगान्भुंक्ष्व मदीयाः जुषमाणः सर्वभूत
स्थं मम आत्मनि आवेक्ष्य योगेन मां यजस्व ११ १२ किंच पुण्यपापक्षयं कुर्वन्कालजवेन इदं कलेवरं हित्वा अवशुद्धां कीर्तिं विस्तार्य मुक्तबंधः सन् मां प्राप्स्यति हे प्रहाद त्वां मांच इ
दं मच्चरितं त्वया गीतं एतत्सोत्रं च यः स्मरन्कीर्तयेत् सः नरः कर्मबंधात्मुच्यते १३ १४ १५ १६ प्रहाद उवाच ॥ हे हर मे पिता वतेजः अविद्वान्मातृहेति मृषादृष्टिः सन् त्वां
अनिंदत् सः पूयेत इति अन्यं वरं वृणे १७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हेवत्स तोपिता एकविंशतिपितृभिः सह पूतः यतः यस्य कुले त्वं साधुजातः १८

सम्यग्गुणमजाचारोयेषांतेयत्रयत्रतेकीकटाअपिदेशास्तनुल्यावंशाश्चपूयंतेऽमुद्रामवंति १९ ननुत्वद्भक्तानामयंमहिमेतिनचित्रम् । अहंतुतादृशोनमवामीतिचेत्तत्राह । सर्वात्मनेतिद्वाभ्याम् । मद्भावेनमद्भक्त्याविगतास्पृहायषाम् ॥२०॥ त्वामनुगतायेकेचित्पुरुषाःतेष्वेवलक्षणाःसंतोमद्भक्त्यामवंतिअतोमवान्मक्तानांसर्वेषांप्रतिरूपघृक्षूपमानास्पदंश्रेष्ठइत्यर्थः २१ मदंगस्पर्शनेनसर्वशःपूतस्यतेपितुःपापशंक्तेवनास्ति (किंचशोमनाप्रजापुत्रोयस्यसलोकानुत्तमगतीः) तथापिपुत्रकृत्यानिप्रेतकर्माणिकुरु २२ वेदवादिभिरुक्तमनतिक्रम्यमत्परःसन्कर्माणि कुरु २३ (सांपरायिकंनारलौकिकं) २४ २५ (निहतंहातियत्तद्विष्ट्यामद्रंजातमित्यर्थः) २६ ममसृष्टिभिःमयासृष्टेर्भूतैःसमस्तान्निगमान्धर्मानित्यर्थः । अहन्हृतवान्मत्त्वयाहृतः २७ एतद्विष्ट्या । समितःसम्यक्प्राप्तः२८सर्वतःसंत्रासाव । गोप्तृरक्षकम् २९ एवंभूतोवरस्त्वयानप्रदेयःकूरोनिसर्गःस्वभावोयेषाम् । अमृतंक्षीरम्३० ३१ (भगवतःकलाविभूतीः)३२ ३३

यत्रयत्रचमद्भक्ताःप्रशंताःसमदर्शिनः ॥ साधवःसमुदाचारास्तेपूयंतेऽपिकीकटाः १९ सर्वात्मनानर्हिसंतिभूतग्रामेषुकिंचन ॥ उच्चावचेषुदेत्येद्रमद्भावेन गतस्पृहाः २० भवंतिपुरुषालोकेमद्भक्तास्त्वामनुव्रताः ॥ भवान्मेखलुभक्तानांसर्वेषांप्रतिरूपघृक् २१ कुरुत्वंप्रेतकार्याभिपितुःपूतस्यसर्वशः ॥ मदंगस्पर्शननागलोकानयास्यातिसुप्रजाः २२ पित्र्यंचस्थानमातिष्ठयथोक्तंब्रह्मवादिभिः ॥ मय्यावेश्यमनस्तातकुरुकर्माणिमत्परः २३ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ प्रहादोऽपितथाचक्रेपितुर्यत्सांपरायिकम् ॥ यथाहभगवानराजन्अभिषिक्तोद्विजोतमैः २४ प्रसादसुमुखंदृष्ट्वाब्रह्मानरहरिहरिम् ॥ स्तुत्वावाग्भिःपवित्राभिःप्राहदेवादिभिर्वृतः २५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवदेवाखिलाध्यक्षभूतभावनपूर्वज ॥ दिष्ट्यातेनिहतःपापोलाकसंतापनोऽसुरः २६ याऽग्नौलब्धवरोमतोऽनवध्योममसृष्टिभिः ॥ तपोयोगबलोन्नद्धश्मस्तनिगमानहन् २७ दिष्ट्याऽस्यतनयःसाधुर्महाभागवतोऽर्भकः ॥ त्वयाविमोचितोमृत्याोर्दिष्ट्यात्रसमितोऽधुना २८ एतद्गपुरतेभगवन्ध्यायतःप्रयतात्मनः ॥ सर्वतोमोमृतंसांमृत्योरपिजिघांसतः २९ ॥ श्रीनृसिंहउवाच ॥ भैवंभूतोऽसुराणांतेप्रदेयःपद्मसंभव ॥ वरःकूरनिसर्गाणामहीनाममृतंयथा ३० ॥ श्रीनारदउवाच ॥ इत्युक्त्वाभगवानराजन्तत्रैवांतर्दधेहरिः ॥ अदृश्यःसर्वभूतानांपूजितः परमेष्ठिना ३१ ततःसंपूज्यशिरसाववंदेपरमेष्ठिनम् ॥ भवंप्रजापतीन्देवान्प्रहादोभगवत्कलाः ३२ ततःकाव्यादिभिःसार्धमुनिभिःकमलासनः ॥ दैत्यानां दानवानांचप्रहादमकरोत्पातिम् ३३

किंच हेप्रहादयत्रयत्रमद्भक्ताःवसंतितेकीकटाअपिदेशाःशुद्धाःभवंति१९ २० किंच येपुरुषाःत्वा अनुगताः तेऽपिमद्भक्ताःभवंति अतःत्वंमद्भक्तानामध्येश्रेष्ठोऽसि२१अयत्वंपितुःप्रेतकार्याणिकुरु पित्र्यंचस्थानमातिष्ठ त्वंमत्परःसन्कर्माणिकुरु २२ २३ श्रीशुकउवाच ॥ हेराजन्प्रहादोपिपितुःसांपरायिकंचक्रे २४ तदाब्रह्माप्रसन्नेदंब्रह्मा प्राह २५ हेदेव त्वया असुरोहतः एतद्भद्रं २६ २७ महाभागवतःअयंअर्भकःमृत्योर्मोचितः इदमपिभद्रम् २८ २९ ॥ श्रीनृसिंहउवाच ॥ हेपद्मसंभव त्वया असुराणांपुंवरोनदेयः यथाअहीनाममृतम् ३० ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाभगवान् अंतर्दधे ३१ ततःप्रहादःब्रह्मादीन्संपूज्यववंदे ३२ ततोब्रह्माकाव्यादिभिर्मुनिभिःदैत्यदानवानांपातप्रहादं अकरोत् ३३

३४ शिशुपालदंतवक्रयोर्द्विषतोः श्रीकृष्णसायुज्यंकथमिति यत्पृष्टं तदेव तयोः सर्वजन्मकथनादिभिरुपपादितमुपसंहरति । एवमितिसप्तभिः । दितेः पुत्रत्वं प्रापितौ विप्रशापेनेत्युत्तरस्यानुषंगः ३५ ३६ तच्चितौ श्रीरामे चित्तं ययोस्तौ ३७ करुषजो दंतवक्रः । (तव पश्यतः सतः) हरौ सायुज्यं समीयतुः ३८ कृष्णनिंदादिना पूर्वकृतं यदेनः पापं तच्च तद्वचनेन तदात्मानः संतो जहुः तदात्मत्वे दृष्टांतः कीटः पेशस्कृतो घ्यानेन यथा तदात्मा भवतीति ३९ अभिदाभेददर्शनशून्यया । हरेः सात्स्यं साकूप्यम् ४० ४१ प्रहादचरितार्थमुपसंहरति । एवेति चतुर्भिः अवतारः श्रीनृसिंहरूपस्तस्य कथा आख्यातेति शेषः ४२ प्रहादस्य चरितमित्यादेः समाप्तात् मिति तृतीयेनान्वयः । अस्येत्यनेनोक्तं सर्गस्थित्यप्ययानामशिस्यहरेर्याथात्म्यं तत्त्वं अनेन कृतं हरेः गुणकर्मानुवर्णनंचेत्यर्थः ४३ परावरेषां देवदैत्यादीनां यानि स्थानानि तेषां व्यत्ययो विपर्ययः सच ४४ आध्यात्मिकं आत्मानात्मविवेकादि ४५ एतच्छ्रवणादिफलमाह द्वाभ्याम् । एतच्छ्रुत्वा यः कीर्तयेत् ४६ एतत्पुण्यं मृगेन्द्रस्य लीलाम् । तामेवाह । दैत्यैर्द्रस्य यूपानां च वधं यः शुचिः संपठेत् । पुण्यमनुभावं प्रभावं मतिनिश्चयं वा । लोकत्रैकुण्डम् ४७

प्रतिनंद्य ततो देवाः प्रयुज्य परमाशिषः ॥ स्वधामानिययूराजन् ब्रह्माद्याः प्रतिपूजिताः ३४ एवंतौ पार्षदौ विष्णोः पुत्रत्वं प्रापितौ दितेः ॥ हृदि स्थितेन हरिणा वैरभावेन तौ हतौ ३५ पुनश्च विप्रशापेन राक्षसौ तौ बभूवतुः ॥ कुंभकर्णदशग्रीवौ हतौ तौ रामविक्रमैः ३६ शयानौ हृदि निर्भिन्नहृदयौ रामसायकैः ॥ तच्चितौ जहतुर्देहं यथा प्राक्तनजन्मनि ३७ ताविहाथ पुनर्जातौ शिशुपालकरुषजौ ॥ हरौ वैरानुबंधेन पश्यतस्ते समीयतुः ३८ एनः पूर्वकृतं यत्तद्राजानः कृष्णवैरिणः ॥ अहुः संतो तदात्मनः कीटः पेशस्कृतो यथा ३९ यथा यथा भगवतो भक्त्या परमयाभिदा ॥ नृपाश्चैद्यादयः सात्स्यं हरेस्तच्चितयाययुः ४० आख्यातं सर्वमेतत्ते यन्मात्वं परिपृष्टवान् ॥ दमघोषसुतादीनां हरेः सात्स्यं मपि द्विषाम् ४१ एषा ब्रह्मण्यदेवस्य कृष्णस्य च महात्मनः ॥ अवतारकथापुण्यावधो यत्रादिदैत्ययोः ४२ प्रहादस्यानुचरितं महाभागवतस्य च ॥ भक्तिज्ञानं विरक्तिश्च याथात्म्यं चास्य वै हरेः ४३ सर्गस्थित्यप्ययेशस्य गुणकर्मानुवर्णनम् ॥ परावरेषां स्थानानां कालेन व्यत्ययो महान् ४४ धर्मो भागवतानां च भगवानयेन गम्यते ॥ आख्यानेऽस्मिन् समाप्तात्माध्यात्मिकमशेषतः ४५ य एतत्पुण्यमाख्यातं विष्णोर्वीर्योपबृंहितम् ॥ कीर्तयेच्छ्रद्धया श्रुत्वा कर्मपाशैर्विमुच्यते ४६ एतच्च आदिपुरुषस्य मृगेन्द्रलीलादैत्यैर्द्रयूपवधं प्रयतः पठेत् ॥ दैत्यात्मजस्य च सतां प्रवरस्य पुण्यं श्रुत्वाऽनुभावमकुतोभयमेतिलोकम् ४७

ततो ब्रह्माद्याः स्वस्थानानिययुः ३४ एवंतौ विष्णोः पार्षदौ दितेः पुत्रत्वं प्रापितौ हरिणा हतौ ३५ पुनः कुंभकर्णदशग्रीवौ राक्षसौ जातौ तौ रामविक्रमैः हतौ ३६ ३७ तावेव इह पुनः शिशुपालकरुषजौ जातौ तौ वैरानुबंधेन तव पश्यतः सतः हरौ समीयतुः ३८ ३९ ४० हेराजन् दमघोषसुतादीनां द्विषां हरेः सात्स्यं कथं इति त्वं पृष्टवान् तदाख्यातं ४१ किंच श्रीकृष्णस्य श्रीनृसिंहावतारस्य कथा ४२ प्रहादस्य चरितं भक्तिज्ञानं वैराग्यं ४३ हरेस्तत्त्वं गुणकर्मानुवर्णनंच देवदैत्यस्थानानां विपर्ययः ४४ भागवतानां धर्मः आत्मानात्मविवेकादिच एतत्सर्वमस्मिन् आख्याने कथितम् ४५ ४६ य एतां मृगेन्द्रलीलादैत्यैर्द्रवधं प्रहादचरितं च पठेत् सः वैकुण्ठं गति ४७

अहोप्रहादस्यमाग्ययेनदेवो (नृहरिः) दृष्टः वयं तु मंदमाग्या इति विधीदंतं प्रत्याहयुयमिति त्रिभिः । येषां युष्माकं गृहान् मुनयोऽभियंति सर्वतः समायाति । तत्कस्य हेतोः । एषु गृहेषु नराकारं गृहं सत् श्रीकृष्णाख्यं परं ब्रह्म साक्षादासमंतं सतीति ४८ ननु कृष्णोऽस्माकं मातुलेयः कथं ब्रह्मेत्युच्यते । तत्राह सवदिति । सोऽयं ब्रह्मेव । कथं भूतः महद्भिर्विशृग्यं यत्कैवल्यनिर्वाणसुखं निरूपाधिः परमानंदः तदनुभूतिरूपं वो युष्माकं खलु प्रियः । सुहृदि त्यादिरूपो भवति । अर्हणीयः पूज्यः विधिरुदाज्ञानुवर्ती ४९ ननु ब्रह्मरूपश्चैरकथं द्वयः इमं ह स्त्रीपुरातिः कथं बाधर्माद्या चरणंतस्येत्यत आह । नयस्य रूपं तत्त्वं भवादिभिरपि धियास्वबुद्ध्या वस्तुतया इदमित्याभितिसाक्षात्त्रोपवर्णितम् । स युष्माकं स्वयमेव प्रसन्नः । अस्माकं तु श्रीनादिसाधनैस्तत्प्रसादः प्रार्थनीय एवेत्याह । मौनेति । स एव मात्वतां पतिर्नः प्रसीदतु । ननु प्रहादस्य गृहेषु परं ब्रह्म वसति नैव तद्दर्शनार्थं मुनयस्तद्गृहानाभियंति न च तस्य ब्रह्म मानुजेषां दिरूपेण वर्तते न च स्वयमेव प्रसन्नं अतो यमेव ततोऽस्मत्तोपि भूरिभागा इति ५० नन्वैर्दुष्करं त्रिपुरभेदादिकं श्रीरुद्रः कृतवान् स एव भूत ईश्वरोऽप्यस्य तत्त्वं न जानातीति कथं इत्यपेक्षायां न स्यात्प्येतत्साहाय्यादेवा सौप्रभावो न केवलस्येति वक्तुमाख्यानमुपक्षिपति स एष इति ५१ राजा युधिष्ठिर उवाच (कस्मिन्निति) । जमदीशितुर्देवस्य कीर्तिः कस्मिन् कर्मणि मयो ह तवान् (अनेन कृष्णेन उपविता तत्कथ्यताम्) ५२ अनेन श्रीकृष्णेन उपवृंहितैः संवर्धितैः ५३ हे भौचरोप्याचायसी चेति तिस्रः पुरो निर्मायतेभ्यो ददाविति शेषः । दुर्लक्ष्यो अपार्थसंयोगो गमनागमनेयासां दुर्वितर्क्यः परिच्छदोऽयम् ५४ (असुराणां) सेनान्यः सेनापतयः पूर्ववैरं स्मरंतः ५५

यूयं नृलोके वत भूरिभागा लोकं पुनानामुनयोऽभियंति ॥ येषां गृहानावसतीति साक्षाद्गृहं परं ब्रह्म मनुष्यलिंगम् ४८ सवाअयं ब्रह्म महद्भिर्मृग्यं कैवल्यनिर्वाण सुखानुभूतिः ॥ प्रियः सुहृद्भव लुमातुलेय आत्माऽर्हणीयो विधिरुदुरुश्च ४९ नयस्य साक्षाद्भवपद्मजादिभिरूपं धिया वस्तुतयोपवर्णितम् ॥ मौनेन भक्त्योपशमेन पूजितः प्रसीदतामेष स सात्वतां पतिः ५० स एष भगवान् राजन् व्यतनो द्विहतं यशः ॥ पुरारुद्रस्य देवस्य मयेनानंतमायिना ५१ ॥ राजोवाच ॥ कस्मिन् कर्मणि देवस्य मयोऽहं जगदीशितुः ॥ यथा चोपचिता कीर्तिः कृष्णेनानेन कथ्यताम् ५२ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ निर्जिता असुरा देवैर्युध्यनेनोपवृंहितैः ॥ मायिनां परमाचार्यं मयं शरणमाययुः ५३ स निर्मायं पुरस्ति स्रोहैरीरौप्यायसीर्विभुः ॥ दुर्लक्ष्यापायसंयोगादुर्वितर्क्यपरिच्छदाः ५४ ताभिस्तेऽसुरसेना न्योलोकां स्त्रीन्सेश्वरा नृप ॥ स्मरंतो नाशयांचक्रुः पूर्ववैरमलक्षिताः ५५

हे युधिष्ठिर यूयं नृलोके वत भूरिभागाः अतः युष्माकं गृहान् कृषय आयाति श्रीकृष्णश्च वसति ४८ एवं प्रहादो न यतः तस्य गृहे परं ब्रह्म न वसति तद्दर्शनार्थं मुनयः न आभियंति तस्य मातुलेयादिरूपेण कृष्णेन वर्तते न च तस्य स्वयं प्रसन्नः अतः ततोपि अस्मत्तोपि यूयं भूरिभागाः ४९ किंच यस्य स्वरूपं भवति विख्यादिभिः इदमित्याभितिनोपवर्णितम् एवं भूतः भगवान् प्रसीदतां ५० ननु दुष्करं त्रिपुरभेदादिकं श्रीरुद्रः कृतवान् एवं भूतः शिवोऽपि अस्य तत्त्वं न जानातीति कथं इत्यपेक्षायां भगवत्साहाय्यादेव असौ शिवप्रभावः न केवलस्य इति वक्तुं आख्यानं उपक्षिपति हे राजन् पुरा मयेन विहंतं रुद्रस्य यशः स एष भगवान् व्यतनोत् ५१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अनेन कृष्णेन रुद्रस्य कीर्तिः कस्मिन् कर्मणि वर्द्धिता तत्कथ्यताम् ५२ ॥ नारद उवाच ॥ पुरा देवैः जिताः असुराः मयं शरणं ययुः ५३ स हेमरौप्यलोहमयीः तिस्रः पुरः निर्माय तेभ्यः ददौ ५४ ताभिस्तेऽश्वरान् लोकान् अवावंत ५५

५६ अस्त्रं अभिमंत्रितम् । शस्त्रं च अभिमंत्रितं पुरेषु व्यमुंचत् ५७ ततः शराः सूर्यमंडलान्मयूखसंदोहारश्चिसमूहा इव यतो येभ्यः ५८ कूपरसे रव्यं निर्मितं कूपामृते ५९ वज्रसारावज्रवृद्धांगः
महोजसो महाबलाः मेघमेदिनो विद्युक्कूपाद्वयव ६० ६१ काले मध्याह्ने ६२ ६३ ६४ आत्मनो वा अन्यस्य वा द्वयोरपि वा देवेन दिमुष्टकल्पितं अपोहिषं परिहर्तुं इह कश्चिदपीश्वरः
समर्थो नास्ति असौ श्रीकृष्णः (धर्मज्ञानादिभिः शक्तिभिः) प्रघनं संग्रामस्तरसाधनं (रथसूतादियत्तद्व्यधात्) ६५ (अयं हरः सन्नद्धो रथमास्थाय) ६६ अभिजिति मध्याह्ने ६७
विमानशतानि संकुलानि संकीर्णानि येषां देवादयः ६८ स्वधाम कैलासम् ६९ ७०

ततस्ते सेश्वरालोका उपासाद्येश्वरं विभो ॥ ब्राह्मिणस्तवा कान् देवविनष्टांस्त्रिपुरालयैः ५६ अथानुगृह्य भगवान्माभैष्टेति सुरान्विभुः ॥ शरं धनुषि संघाय पुरे
ष्वस्त्रं व्यमुंचत् ५७ ततोऽग्निवर्णा इषव उत्पेतुः सूर्यमंडलात् ॥ यथामयूखसंदोहानाद्व्ययंत पुरो यतः ५८ तैः स्पृष्टा व्यसवः सर्वे निपेतुः स्मपुरौ कसः ॥ ता
नानीय महायोगीमयः कूपरसेऽक्षिपत् ५९ सिद्धासुतरसस्पृष्टा वज्रसारा महोजसः ॥ उत्तस्थुर्मेघदलनावैद्युता इव वह्नयः ६० विलोक्य भग्नसंकल्पं विमनस्कं
वृषध्वजम् ॥ तदाऽयं भगवान् विष्णुस्तत्रोपायमकल्पयत् ६१ वत्स आसीत् तदा ब्रह्मा स्वयं विष्णुरयं हि गौः ॥ प्रविश्य त्रिपुरं कालेरसकृदा दृष्टं गौ ६२ ते
ऽसुरा ह्यपि पश्यंतो न न्यषेधन्विमोहिताः ॥ तद्विज्ञाय महायोगी रसपालानि दंजगौ ॥ स्वयं विशोकैः शोकात्तान् स्मरन् देवगतिं च ताम् ६३ देवोऽसुरो नरो न्यो
वानेश्वरोऽस्तीह कश्चन ॥ आत्मनोऽन्यस्य वादिष्टं देवेनापोहितुं द्वयोः ६४ अथासौ शक्तिभिः स्वाभिः शंभोः प्राधानिकं व्यधात् ॥ धर्मज्ञानादेरक्षयं दितपो
विद्याक्रियादिभिः ६५ रथं सूतं ध्वजं वाहान् धनुर्वमं शरादियत् ॥ सन्नद्धो रथमास्थाय शरं धनुरुपाददे ६६ शरं धनुषि संघाय मुहूर्तेऽभिजितीश्वरः ॥ ददाहते
न दुर्भेद्याहरोऽथा त्रिपुरो नृप ६७ दिवि दुंदुभयो नेदुर्विमानशतसंकुलाः ६८ देशं पिपित्सि देशं जयेति कुसुमोत्करैः ॥ अवाकिरन् जगुर्हृष्टान नृनुश्चाप्सरो
मणाः ६९ एवं दग्ध्वा पुरस्ति स्रोतः भगवान् पुरहानृप ॥ ब्रह्मादिभिः स्तूयमानः स्वधाम प्रत्यपद्यत् ७०

तदा देवाद्याः रुद्रं शरणं ययुः ५६ ततः रुद्रः माभैष्टेति अभयं दत्वा पुरेषु अस्त्रं व्यमुंचत् ५७ तदा दैत्याः बाणैर्मृताः संतपेतुः ५८ तदामहायोगीमयः रसकूपे तान् अक्षिपत् ५९
तेऽमृतरसस्पृष्टाः वज्रसाराः उत्तस्थुः ६० तदा भग्नसंकल्पं शिवं वीक्ष्य अयं भगवान् उपायं अकरोत् ६१ तदा ब्रह्मा वत्सः आसीत् अयं विष्णुर्गौर्भूत्वा त्रिपुरं प्रविश्य कूपामृतं पपी
तेऽसुराः पश्यंतोऽपि मोहिताः संतः न न्यषेधन् ६२ ६३ ६४ अथ असौ कृष्णः शंभोः संग्रामसाधनं रथं सूतं ध्वजादिव्यधात् ६५ ततः रुद्रः सन्नद्धः सन् रथं आ
स्थाय ६६ अभिजिन्मुहूर्तं शरं मुमोच तेन तिलः पुरः ददाह तदा दिवि दुंदुभयो नेदुः पुष्पवृष्टिः पपात गंधर्वादयः ननु नुः जगुश्च ६७ ६८ ६९ एवं शिवः पुरत्रयं
दग्ध्वा ब्रह्मादिभिः स्तुतः सन् स्वधाम तप्यौ ७०

आदित आरभ्यस्कंधार्थनिगमयति । एवंविधानीति । नृलोकं नराकारं आत्मनो विहं बमानस्य अनुकुर्वतः ७१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे टीकायां त्रिपुरविजयो नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ एकादशे नृणां वर्णाः साधारण्येन वर्णिताः । विशेषेण च वर्णानां मुख्या मुख्याश्च योषिताम् ॥ १ ॥ तदेवं दशभिर्ज्ञानमकियोगावुदीरितौ ॥ अथ पंचमिरध्यायैः कर्मयो गोऽनुवर्ण्यते ॥ २ ॥ दैत्यपतेः प्रहादस्य । साधूनां समासमाजितं स्तुतं ईदितं चरितं श्रुत्वा पुनर्नारदं पप्रच्छ । कथं मृतस्येहितम् । महत्तमानां मघ्नो मुख्यस्य । तत्र हेतुः उरुक्रमे (भवति) आत्मा मनो यस्य १ श्रवणेच्छाया हेतुः यत्तज्जोषमां २ । अनुष्ठेतात्परं ज्ञानं भक्तिं च विदति ३ । ननु स्मृतिकारैर्धर्मोक्त एव तत्राह नारायणपरा इति ४ अजाय श्रीनारायणाय । तस्यैव (नारायणस्य) मुखाच्छ्रुत्वा ५ तन्मुखादात्मनः श्रवणं संभावयन् विशिनष्टि य इति । यो भगवान् दाक्षायण्यां मूर्त्या नारायणसंज्ञयाऽतीर्य आस्ते तन्मुखात् ६ प्रथमे तावद्धर्मप्रमाणमाह । धर्मेति । धर्मस्य मूलं प्रमाणम् । तद्विद्विद्विदां (स्मृतं स्मृतिश्च । चकारात्सदाचारश्च ।) येन चान्मामनः प्रसीदति तुष्यति । तथा च याज्ञल्क्यः 'श्रुतिः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः । सम्यक्संस्कल्पजः कामो धर्ममूलमिदं स्मृतम्' इति । मनुश्च । 'विदोऽसि लोचमूलं स्मृतिशीले च तद्विदाम् । आचारश्चैव साधूनामात्मनस्तुष्टिरेव च' इति ७

एवंविधान्यस्य हरेः स्वमायया विहं बमानस्य नृलोकमात्मनः ॥ वीर्याणि गीतान्यृषिभिर्जगद्गुरोर्लोकं पुनानान्यपरं वदामि किम् ७१ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे त्रिपुरविजयो नाम दशमोऽध्यायः १० ॥ ॥ ७१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ श्रुत्वेदितं साधु समासमाजितं महत्तमाग्रण्य उरुक्रमात्मनः ॥ युधिष्ठिरो दैत्यपतेर्मुदायुतः पप्रच्छ भूयस्तनयं स्वयं श्रुतः १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भवन् श्रोतुमिच्छामि नृणां धर्मसनातनम् ॥ वर्णाश्रमाचारयुतं यत्पुमान्विदते परम् २ भवान्प्रजापतेः साक्षादात्मजः गरमैष्ठिनः ॥ सुतानां संमतो ब्रह्मन् तपोयोगसमाविधिः ३ नारायणपरा विप्राधर्मगुह्यं परं विदुः ॥ कुरुणां साधवः शान्तास्त्वादिधानतथापरे ४ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ नत्वा भगवतेऽजाय लोका नां धर्मसेतवे ॥ वक्ष्ये सनातनं धर्मं नारायणमुखाच्छ्रुत्वा ५ योऽतीर्यात्मनोऽनेन दाक्षायण्यां तु धर्मतः ॥ लोकानां स्वस्तयेऽध्यास्ते तपो वदस्व मे ६ धर्ममूलां हि भगवान् सर्ववेदमयो हरिः ॥ स्मृतं च तद्विदं राजन्ये च चात्मा प्रसीदति ७

एवं स्मर्य शः व्यतनोत् एवं कृष्णवीर्याणि जगत्पवित्राणि बहूनि संति अरं किं वदामि ७१ इति सप्तमे दशमः ॥ १० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ युधिष्ठिरः दैत्यपतेः नृसिंहस्य च आस्थानं श्रुत्वा मुदायुतः पुनर्नारदं पप्रच्छ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ हे नारद नृणां वर्णाश्रमाचारयुतं धर्मं श्रोतुमिच्छामि यदा चरणेन पुमान् ज्ञानं भक्तिं च विदति २ ३ ४ ॥ नारद उवाच ॥ हे धर्म भगवते नत्वा नारायणमुखात् श्रुतं धर्मं वक्ष्ये ५ ६ येन आत्मा प्रसीदति ७

तत्रतावन्नरमात्रसाधारणधर्ममाह । सत्यमितिपंचभिः । तपस्कादशुभवासादि । ईक्षायुक्तायुक्त्विवेकः । शमोमनसःसंयमः । दमोबाह्येन्द्रियाणाम् । स्वाध्यायोव्योचितजपः ८ संतोषोदेवलब्धेनालंबुद्धिः । समदृशामहतांसेवा । ग्राम्येहोपरमःप्रवृत्तकर्मभ्योनिवृत्तिः । विपर्ययेहेसा निष्फलक्रियाणामीक्षणम् । मौनंनृणाप्रलापनिवृत्तिः । आत्मविमर्शनंदेहादिव्यतिरिक्तात्मानुसंधानम् ९ आत्मेतिदेवतेतिषडुद्धिः १० अन्यश्रीकृष्णस्य । इज्याअर्चनम् ११ पूर्वत्रिशुद्धज्ञगवान्धर्मः १२ इदानींविमर्शधर्मवक्तुर्द्विजानांलक्षणमाह । संस्कारामंत्रवंतीगर्भाधानादयोयस्मिन्नविच्छिन्नाःसद्विजः । तद्विशुद्धस्यापिसंस्काराविच्छेदेसतिद्विजत्वंस्यात्तत्राह । अजोब्रह्मायनेवमूनसंस्कारमुक्तंजगदमद्विजः । शुद्धंनमंत्रवत्संस्कारयुक्तंजगाद । नचोपनयनवंतंअतोनास्ताद्विजः । तथाचस्पृतिः । 'विवाहमात्रमंस्कारंशूद्रोपिउभयांसदा । नकेनचित्समपृजच्छेदसानंमजाराः' इति । श्रुतिश्च । 'गायत्र्याब्राह्मणमसृजत्त्रिष्टुभाराजन्यंजगत्यवैश्वंनकेनविच्छुद्रम्' इति । अत्रोत्रिवाहव्यतिरिक्तसंस्कारस्यानावश्यकत्वात्उपनयनस्यशुभंयथानिषेधात्तस्यद्विजत्वमित्यर्थः । पाठांतरेवैदिकादय इतिगर्भाधानाद्याइत्यर्थः । प्रैवर्णिकानामावश्यकान्धर्मानाह । इत्येति । जन्मनाविशुद्धेनकुलेनकर्मणाचआचारेणअवदातानांशुद्धानादुष्कुलानांपुरःचारणांचनैतानि विहितानीत्यर्थः ब्रह्मचर्याद्याभमविहिताःक्रियाश्च शूद्रस्यनुवर्णधर्मएव । आश्रमभेदकृतविशेषाभावात् १३ ब्राह्मणादीनामपिचतुर्णांद्वितिरुपान्धर्मानाह । विप्रस्येतिसाधैःरसभिः । विप्रस्यषट्कर्मणिविहितानीत्यनुषंगः । तत्रत्वध्यापनंयाजनंप्रतिग्रहश्चजीविका । यथाऽऽहमनुः । 'वर्णाशुर्कर्मणामस्यत्रीणिकर्माभिजीविका । याजनाध्यापनेचैवविशुद्धाश्चप्रतिग्रहः' इति । अन्यस्यक्षत्रियस्यअप्रतिग्रहइतिप्रतिग्रहातिरिक्तंयाजनमध्यापनंचापयनुजानाति । वक्ष्यतिचानंतरमेव ऋतेराजम्यामिति । श्रूयतेच । अथपतकैश्चप्रभृतीनांत्रिषाणा उदेष्टृत्वादिति । प्रजापालनेऽधिकृतस्यक्षत्रियस्यदुन्यंतरमाह राज्ञ इति । आदिशब्देनदंष्टुल्कादि १४

सत्यं दया तपः शौचं तितिक्षा शमो दमः ॥ अहिंसा ब्रह्मचर्यं च त्यागः स्वाध्याय आर्जवम् ८ संतोषः समदृक्सेवा ग्राम्येहोपरमः शनैः ॥ नृणां विपर्यये हे सा मो नमात्मविमर्शनम् ९ अत्राद्यादेः संविभागो भूतेभ्यश्च यथार्हतः ॥ तेषां त्मदेवता बुद्धिः सुतरां तृषु पांडव १० श्रवणं कीर्तनं चास्य स्मरणं महतांगतेः ॥ सेवे ज्याऽवनतिर्दास्यं सख्यमात्मसमर्पणम् ११ ॥ नृगामयं परोधर्मः सर्वेषां समुदाहृतः ॥ त्रिंशुल्लक्षणवान् राजनः प्रजात्मा येन तु न्यति १२ संस्काराय त्राविच्छिन्नाः सद्विजोऽजो जगादयम् । इज्याध्ययनदानानि विहितानि द्विजजन्मनाम् ॥ जन्मकर्माविदातानां क्रियाश्चाश्रमचोदिताः १३ विप्रस्याध्ययनादीनिष डन्यस्याप्रतिग्रहः ॥ राज्ञो वृत्तिः प्रजागो मुरविप्रा द्वाकरादिभिः १४

सत्यं १ दया ६ तपः १ शौचं ४ तितिक्षा ५ ईक्षानाम युक्तायुक्त्विवेकः ६ शमः ७ दमः ८ अहिंसा ९ ब्रह्मचर्यं १० दानं ११ स्वाध्यायः १२ आर्जवं १३ संतोषः १४ महत्सेवा १५ प्रवृत्तकर्मनिवृत्तिः १६ निष्फलक्रियाणामीक्षणं १७ मौनम् १८ आत्मविमर्शनम् १९ अत्राद्यादेः संविभागः २० भूतेषु आत्मदे वतावुद्धिः २१ श्रवणादिभक्तिभेदाः १ (१०) ८ १ १० ११ अयं त्रिंशुल्लक्षणवान् सर्वेषां परोधर्मः कथितः १२ द्विजानां लक्षणमाह गर्भाधानादिसंस्कारायस्मिन्न विच्छिन्नाः सः द्विजः तदितरः शूद्रः द्विजजन्मना इज्याध्ययनदानानि विहितानि शूद्रस्यनुवर्णधर्माएव १३ विप्रस्य अध्ययनादिषट्कर्मणि विहितानि तत्र तु अध्यापनं याजनं शुद्धप्रतिग्रहश्च जीविका १४

वार्ताविचित्राणिष्यादिलक्षणावृत्तिर्यस्यसः । शूद्रस्यद्विजशुश्रूषाविहिता । स्वामिनोद्विजस्यतुशुश्रूषावृत्तिश्चभवेत् । (स्वामिनःसकाशावृत्तिर्जीवनमितिवा) १५ विप्रस्यमुख्यानुकूलपदे
 देनवृत्त्यंतराण्याह । विचित्राकृष्यादिरूपावार्ता । शालीनंअयाचितंयाचात्रिनेवप्राप्तमित्यर्थः । यायावरंप्रत्यहंधान्ययाच्चा । शिलोछनमितिद्वयमप्येकीकृत्यचतुर्द्वेत्युक्तम् । तत्राशि
 लंशालिक्षेत्रादौस्वामित्यक्तकणिशोपादानम् । उच्छ्रमापणादिपतितकणोपादानम् । ' उच्छ्रःकणशआदानंकणिशोपार्जनंशिलम् ' इत्यभिधानात् । श्रेयसीउत्तमा १६ वृत्तिषोऽत्र
 वस्थादर्शयन्आपद्वतीराह । जघन्योनीचःउत्तमांअध्यापनादिरूपांराजन्यमृतेक्षत्रियंविनानमजेत् । (राजन्यस्तुप्रतिग्रहादप्यामजेत् । आपत्सुपर्वेशोद्वृत्तयःसर्वेषामपि ।) १७ च
 तुर्विषांपूर्वोक्ताविप्रवृत्तिइतरेषामपिदर्शयन्नाह । ऋतामृताभ्यामिति १८ श्लोकव्याचष्टेऋतमिति १९ तांश्ववृत्तिम् । सदाआपद्यपि । तयोस्तद्वर्जनेहेतुमाह । सर्ववेदमयइति २० व
 र्णानामभिव्यंजकरूपान्धर्मानाह शमइतिचतुर्भिः । अच्युतात्मस्त्वंश्रीविष्णुपरस्वम् २१ शौर्यैर्युद्धोत्साहः वीर्यप्रभावः तेजःप्रागल्भ्यं त्यागोदानं आत्मनोभनसोजयः २२ (देवेऽभी
 ष्टदेवतेगुरौअच्युतेचभक्तिःत्रिवर्गेणधर्मायंकायैःपरितोषणम्) २३ अनंत्रयज्ञःनमस्कारेणैवपंचयज्ञानुष्ठानम् । तथाचयाज्ञवल्क्यः ' नमस्कारेणनंत्रेणपंचयज्ञात्रहापयेत् ' इति २४
 स्त्रीधर्मानाह । स्त्रीणामितिपंचभिः । पतिरेवदेवोयासाय । तस्यपत्न्यःशुश्रूषातदनुकूलताच । तस्यमर्तुर्बधुषुभागिनेयादिषुअनुवृत्तिःमर्तुवद्दर्शनम् । यथाभर्तातेषुवर्ततेतथावर्तनमित्यर्थः ।
 तस्ययद्वर्तनियमस्तस्यधारणम् । एतच्चतुष्टयंपतिव्रतानालक्षणधर्मश्च २५

वैश्यस्तुवार्तावृत्तिश्चनित्यंब्रह्मकुलानुगः ॥ शूद्रस्यद्विजशुश्रूषावृत्तिश्चस्वामिनोभवेत् १५ वार्ताविचित्राशालीनंयायावराशिलोछनम् ॥ विप्रवृत्तिश्चतुर्द्वे
 यंश्रेयसीचोत्तरोत्तरा १६ जघन्योनीचःउत्तमांवृत्तिभनापदिभजेन्नरः ॥ ऋतेराजन्यमापत्सुसर्वेषामपिसर्वशः १७ ऋतामृताभ्यांजीवेतमृतेनप्रमृतेनवा ॥ स
 त्यामृताभ्यांजीवेतनश्ववृत्त्याकथंचन १८ ऋतमुच्छ्रिशिलंप्रोक्तममृतंयदयाचितम् ॥ मृतंतुनित्ययाज्ञास्यात्प्रमृतंकर्षणंस्मृतम् १९ सत्यानृतंतुवाणि
 ज्यंश्ववृत्तिर्नीचसेवनम् ॥ वर्जयेतांसदाविप्रोराजन्यंश्चजुगुप्सिताम् ॥ सर्ववेदमयोविप्रःसर्वदेवमयोनृपः २० शमोदमस्तपःशौचंसंतोषःशांतिरार्जवम् ॥
 ज्ञानंदयाऽच्युतात्मत्वंसत्यंचब्रह्मलक्षणम् २१ शौर्यंवीर्यंधृतिस्तेजस्त्यागआत्मजयःक्षमा ॥ ब्रह्मण्यताप्रसादश्चक्षत्रलक्षणम् २२ देवगुरुव्युतेभ
 क्तिस्त्रिवर्गपरितोषणम् ॥ आस्तिक्यमुद्यमोनित्यंनैपुण्यंवैश्यलक्षणम् २३ शूद्रस्यसन्नतिःशौचंसेवास्वामिन्यमायया ॥ अनंत्रयज्ञोह्यस्तेयंसत्यंगोविप्र
 रक्षणम् २४ स्त्रीणांचपतिदेवानांतच्छुश्रूषानुकूलता ॥ तदंधुष्वनुवृत्तिश्चनित्यंतद्व्रतधारणम् २५

क्षत्रियस्य आपदियाजनमध्यापनंच अनापदितुखड्गवृत्तिः वैश्यस्यतुवार्तावृत्तिःशूद्रस्यद्विजानांशुश्रूषाविहिता १५ विप्रस्यमुख्यवृत्तिमाह कृष्यादिः अयाचितं प्रत्यहंधान्यया
 आशिलोछनम् इयंउत्तरोत्तराउत्तमा १६ किंच नीचःअनापदिराजन्यांविनाउत्तमावृत्तिंनमजेत् आपत्सु सर्वेषामपिसर्वशः १७ अथापिद्विवृत्त्यादिकथंचननजीवेत १८ १९
 २० शमःदमस्तपः शौचंसंतोषः शांतिरार्जवम् ज्ञानंदयाऽप्युतात्मत्वं सत्यंचब्राह्मणलक्षणानि २१ शौर्यंवीर्यंधृतिस्तेजस्त्यागआत्मजयःक्षमा ब्रह्मण्यताप्रसादःक्षत्रलक्षण
 णानि २२ देवादिषुभक्तिः त्रिवर्गपोषणं आस्तिक्यं उद्यमः वैश्यलक्षणम् २३ सेवादिशूद्रलक्षणं २४ स्त्रीणांधर्मः पतिसेवादि तदंधुषु अनुवृत्तिश्च २५

किंच । संमार्जनोपलेपाभ्यां इत्यादिः । (संमार्जनं नमस्कारं नमोऽर्पणं । उपलेपो गोमयीदकेन लेपनं गृहमंडलवर्तनं गृहे रंगवस्त्राद्यलंकरणं । मंडितं कुंकुमादिनाऽलंकृतं) परिमृष्टा उद्धर्तनादिना निर्मलीकृताः परिच्छिदा गृहोपकरणानियया २६ (उच्चैः प्रयाससाध्याः अवचरनायाससाध्याः कामैर्वेषाः) २७ किंच । संतुष्टा यथा लामेन । तावन्मित्रमीगेऽप्यलोलुपा । दक्षा अनलसा । प्रिया सत्याचवाग्यस्याः । सर्वत्रापि अप्रमत्ता अवहिता । अपतितं महापातकरहितम् । यथा हयाज्ञवल्क्यः ' आशुदेः संप्रतीक्ष्यो हि महापातकदूषितः ' इति २८ तत्परासती श्रीहरि रिव भजेत् । ह्यात्मना पत्या सह २९ प्रतिलोमजानुलोमजानां वृत्तिमाह (वृत्तिरिति । संकरजातीनां) तत्तत्कुलकृता कुलपरंपरामाप्ता । परंपराप्राप्तमपि चौर्यहिंसादिकं प्रतिषेधति । अचोराणामपापानां भाति । तत्र प्रतिलोमजप्रदर्शनायैकांश्चिद्विशेषानाह अंत्यजेति ' रजकश्चर्मकारश्च नटो बुरद एव च । केवले मेदमिद्राश्च सप्तैते अंत्यजाः स्मृताः । ' अंत्येवसायिनस्तु चांढालपुल्कसादयः । तेषां परंपराप्राप्तवस्त्रनिर्णयनादिवृत्तिरित्यर्थः ३० श्रेष्ठादपि परधर्मात्रीचोपि स्वधर्मश्च श्रेष्ठानित्याह । प्राय इति । स्वभावेन सत्यादिप्रकृत्या विहितो धर्मः शर्मकृतसुखहेतुः स्मृतः । केः वेदपवदक्षुर्वेषाः । भगवता चोक्तम् । ' श्रेष्ठान् स्वधर्मो विगुणः परवर्माः स्वनुष्ठितात् ' इति ३१ ननु स्वाभाविकस्य कर्मणो बंधेन स्वात्कथं सुखहेतुत्वं तत्राह वृत्त्योति ३२ ननु कर्म्यानि कर्माणि कुर्वन् तत्तत्फलोपभोगपरस्य कथं निर्गुणस्यात् । तदुक्तं महादेन । ' औपत्य्यजेद्व्यं मुहुपन्यमानः कथं विरज्येत दूरं मोहः ' इति । तत्राधिकारभेदेन व्यवस्थां सृष्टां तमाह । उप्यमानमिति द्वाभ्यां । (मुहुप्यमानं बीजसंतानेन गृह्यमानं) पुनः सत्यैः सम्यक्प्रसादात् ३३ कामा आश्रिते वासनारूपेण यस्मिन् । तत् (तथा कामा बद्धिर्निर्विरज्येत ।) अयं भावः । उत्कटवासनाविष्टसहसैव कामत्यागा संभवात् वेदोक्तनियमेन बहुशः कामान् भुंजानस्यैव नित्यनैमित्तिकैर्विशुद्धचित्तस्य तद्दोषदर्शनेन यथा तिसौभरिप्रमुखानामिव शनैर्विरागो भवति । यथा सवीर्यक्षेत्रं शनैर्निर्वीर्यं भवति । यथा च प्रज्वलितोऽग्निर्नष्टतर्बिदुभिः शाम्यति । महता गृह्यत पूरेण शाम्यत्येव तद्वदिति । महादुःखतश्च कौमारपवनवृत्त्युपदेशो मंदवासनानातेषामधिकारेण । (संगच्छते) तदुक्तं तत्रैव । ' बालान् दूषितधियो द्वंद्वद्वारा मेरिते हितैः ' इति अतः सर्वमनवयम् ३४

संमार्जनोपलेपाभ्यां गृहमंडलवर्तनैः ॥ स्वयंचमंडितानित्यं परिमृष्टपरिच्छिदा २६ कामैरुच्चावचः साध्वीप्रश्रयेण दमेन च ॥ वाक्यैः सत्यैः प्रियैः प्रेम्णा काले भजेत्पतिम् २७ संतुष्टाऽलोलुपा दक्षा धर्मज्ञा प्रियसत्यवाक् ॥ अप्रमत्ता शुचिः भिग्धा पतित्वपतितं भजेत् २८ यापति हरिभावेन भजेच्छ्रीरिव तत्परा ॥ ह्यात्मना हरेर्लोके पत्या श्रीरिव मोदते २९ वृत्तिः संकरजातीनां तत्तत्कुलकृता भवेत् ॥ अचोराणामपापानां अंत्यजांतिवसायिनाम् ३० प्रायः स्वभावविहितानृणां धर्मो युगे युगे ॥ वेदद्वग्भिः स्मृतो राजन् प्रेत्य चेह च शर्मकृत ३१ वृत्त्या स्वभावकृतया वर्तमानः स्वकर्मकृत ॥ हित्वा स्वभावजं कर्म शनैर्निर्गुणतामियात् ३२ उप्यमानं मुहुः क्षेत्रं स्वयं निर्वीर्यतामियात् ॥ न कल्पते पुनः स्रुत्या उत्तं वा जंचन इति ३३ एवं कामाशयं चितं कामानामतिसेया ॥ विरज्येत यथाराजन्नाग्निवत्कामर्बिदुभिः ३४

किंच गृहसंमार्जनादिभिः उच्चावचैः कामैः प्रियवाक्यैः २६ २७ २८ यास्वीपतिं हरिभावेन भजते सावैकुण्ठे पत्या सह श्रीरिव मोदते २९ संकरजातीनां च तत्तत्कुलकृता वृत्तिः ३० हेराजन् अयं नृणां धर्मः इह परब्रह्मवेददर्शिभिः सुखहेतुः स्मृतः ३१ ३२ ३३ ३४

शमादिमिरेकप्राज्ञादेव्यवहारोमुख्यः न जातिमात्रादित्याह यस्येति । यद्यदि अन्यत्र वर्णांतरेऽपि दृश्येत तर्हि तद्वर्णांतरे नैव लक्षणनिमित्ते नैव वर्णनिर्दिशेत् । न जातिनिमित्ते नैत्यर्थः । (यद्वा देववशाज्जातिभेदेऽपि लक्षणवशाज्जन्मांतरे तेनैव वर्णनिर्दिशेत्) ॥ ३५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे टीकायां युधिष्ठिरनारदसंवादे सदाचारनिर्णये एकादशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ द्वादशोऽध्यायः ॥ ब्रह्मचारिवनस्थयोः ॥ चतुर्णामश्रमाणां सदाचारण्येन कश्चन ॥ १ । वर्णादीनां च प्रातःकाः इदानीमाश्रमार्थमाउच्यते । न त्रास्मिन् द्वादशेऽध्याये ब्रह्मचारिवनस्थयोरमाचारमाश्रमार्थासाधारणाश्चोच्यन्ते । त्रयोदशेऽध्याये वर्णाः चतुर्दशेऽध्याये गृहस्थस्य पंचदशेऽध्याये व्रतसंयमसंयमः । ब्रह्मचारीगुरुकुलेऽसुप्तः क्रियाः कृत्वा त्रैदशैः प्रयच्छति तस्य गृहे व्रतमुत्तमादीनां सति तस्य तरेणान्यः १ ब्रह्मचार्यजीवनं संश्रयमभ्युपासीत । उभे संयमे तु यतवाक् (उपासीत) सायंप्रातः संध्याकाळनिमित्तमौनं कुर्यादेत्यर्थः २ सुयंत्रितः संकुचितावयवः छंदसाभ्यां क्रमादौ गुरोश्चरणौ न मेत् ३ यथोदितं (भौजीब्राह्मणस्य) पालाशो ब्राह्मणस्येत्यादि नियममनतिक्रम्य जटाधारणं तु केशप्रसाधनायाः मात्रम् ४ सायंप्रातः सायं प्रातः योगमेव ५ बृहद्भूतो ब्रह्मचर्यवान् । गृहस्थस्य तिरिक्तामर्षोऽपि प्रमदानां गायामपि वर्जयेत् । तत्र हेतुः । इन्द्रियाणि ब्रह्मंति । संयतस्यापि मनोहरंतीति ७ केशप्रसाधनं केशसंस्कारं उन्मर्दं मर्दनं अन्याभिरपि युक्तिभिस्तत्तुणीभिः) ८ नकारयेदित्यत्र हेतुः । नन्विति । रहस्कांते । अन्यदा केशप्रसाधनादिव्यतिरेकावसरे अनेकान्तावसरे वा । यावदर्थं तदुक्तं कुर्यात् ९

यस्य यल्लक्षणं प्रोक्तं पुंसो वर्णाभिव्यंजकम् ॥ यदन्यत्रापि दृश्येत तत्ते नैव निर्दिशेत् ३५ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे युधिष्ठिरनारदसंवादे सदाचारनिर्णये एकादशोऽध्यायः ११ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ब्रह्मचारीगुरुकुले वसन् दांतो गुरोर्हितम् ॥ आचरन् दासवन्नीचो गुरोः सुदृढसौहृदः १ सायंप्रातरुपासीत गुरुं न्यर्कसुरोत्तमान् ॥ संध्येऽभ्युपवीतवाक् जपन् ब्रह्मप्रमाहितः २ छंदांस्यधीयीत गुरोराहूतश्चेत्सुयंत्रितः ॥ उपक्रमेऽवसाने चरणौ शिरसानमेत् ३ मेखलाजिनवासांसि जटादंडकमंडलून् ॥ बिभृयादुपवीतं च दर्मपाणिर्वथोदितम् ४ सायंप्रातश्चरेद्भैक्षं गुरुवे तान्निवेदयेत् ॥ भुञ्जीत यद्यनुज्ञातो नो चेदुपवसेत्काचित् ५ सुशीलो भित्तभुग्दक्षः श्रद्धवानो जितेन्द्रियः ॥ यावदर्थव्यवहरेत्स्त्रीषु स्त्रीनिर्जितेषु च ६ वर्जयेत्प्रमदागाथामगृहस्थो बृहद्भूतः ॥ इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरंत्यपि यतेर्मनः ७ केशप्रसाधनोन्मर्दस्नपनाभ्यंजनादिकम् ॥ गुरुस्त्रीभिर्युवतिभिः कारयेत्तात्मनो युता ८ नन्वग्निः प्रमदानां घृतकुंभसमः पुमान् ॥ सुतामपि र्होजह्यादन्यदा यावदर्थकृत् ९

३५ ॥ इति सप्तमे एकादशः ११ ॥ ७ ॥ नारद उवाच ॥ ब्रह्मचारीगुरुकुले वसन् दांतो गुरोर्हितं आचरेत् १ सायंप्रातः गुरुं न्यर्कसुरोत्तमान् उपासीत गायत्रीं जपन् संख्यायं उपासीत सायंप्रातः संध्यानिमित्तमौनं कुर्यात् २ गुरुणा आहूतश्चेत्छंदांसि अधीयीत आदौ अंत्ये च चरणौ न मेत् ३ पक्षिपाणिः सन् मेखलाजिनवासांसि जटादंडकमंडलून् उपवीतं च बिभृयात् ४ सायंप्रातः भैक्षं चरेत् तद्गुरुवे निवेदयेत् तेनानुज्ञातश्चेत्भुञ्जीत नो चेत्उपवसेत् ५ जितेन्द्रियः सन् स्त्रीषु निर्जितेषु च यावदर्थव्यवहरेत् ६ प्रमदागाथां च त्यजेत् ७ केशप्रसाधनोन्मर्दस्नपनाभ्यंजनादिकं युवांसन् युवतीभिः गुरुस्त्रीभिः न कारयेत् ८ नन्वग्निः प्रमदानां घृतकुंभसमः पुमान् अतः सुतामपि र्होजह्यात् ९

ननुमन्वात्वादातकमलत्वाच्चस्वयत्यक्तमायस्यादातजह्यादातकायमतानववस्तत्राह । कलरायेत्येत । आत्मनास्वरूपसाक्षात्कारेणइदं होत्रयादिभाषासमाजकल्पयित्वायाव
दसौजीविईश्वरःस्वतंत्रो (भवेत्तावज्जह्यात्वावदेवं) नभवेत् तावदेतंअहंपुनानियंस्त्रीत्यादिभेदो नविरमेत् । ततःकिमित्यतआह । ततोद्वैतादविपर्ययःगुणाध्यासेनभोग्यस्य
शुद्धिः । अतो जह्यादेवेत्यर्थः १० एतत्सर्वगृहीतइत्याद्युक्तं (ब्रह्मचारिधर्मजातम्) गृहस्थस्यविशेषमाह । गुरुवृत्तिरिति (ऋतुगामिनःऋतौभार्यागच्छतः) ११ अंजनादीनांआभि
षांतानांद्वैक्यम् । तत्रअंजनंशरीरस्य । अभ्यंजनंशिरसः । स्त्रियंचअत्रलेखंविप्रकर्म । स्त्रीणांकुड्यादौलेखनं । तन्निरीक्षणं । अत्राभ्यंगादिस्वरूपतो निषिध्यते । पूर्वपुत्रं
चिदापदिप्राप्तमपिस्त्रीकर्तृकंनिषिद्धमितिभेदः १२ अंगैःशिक्षादिमिरुपनिषद्भिश्चसहितावेदत्रयीअधीत्यअवबुध्यचतुर्दशविचार्य । यावद्वैत्वाधिकारानुसारेण १३ यदीश्वरभक्तस्त
हिगुरोःकामंअपेक्षितंवरंदत्त्वाययाधिकारंगृहस्थाद्याश्रमंस्वीकृत्यातत्रैववावसेत् नैष्ठिकःस्यादित्यर्थः १४ स्वधामभिःस्वाभ्यैर्भूतैःजीविःसहसन्नियंतृतया (प्रविष्टवदधोक्षजंपश्येत्)
१५ चरन्एवमाचरन्विदितंविज्ञानंविज्ञेयंयेन (सः) १६ मुनिर्वानप्रस्थःऋषिलोकंमहलोकम् १७ कृष्टपच्यंकर्षणादिनापकम् । अकृष्टंअकृष्टपच्यमपिअकालतःपाककालात्पूर्वमेव
निष्पन्नमित्यर्थः (आममपकं) अर्कपकंवाफलादिमाहरेत्अश्रीयात् १८ वन्यैर्नौवारादिभिःचरुपुरोडाशादीन्कालेषोदितान् (तत्तत्कालविहितान्नानित्यान्) पुराणंपूर्वसंचितम् १९
(अग्न्यर्थेअग्निरक्षणार्थंउटजंपर्णशालारूपंशरणंगृहम् । स्वयंपु) हिमादीन्सहतेतथा २० केशादीन्मलंचाप्राप्ता लनेनमालिन्यदधत्कमंडल्वस्वादींश्चदधत् (अग्निपरिच्छदान्दमादीन्) २१
कल्पयित्वात्मनायावदाभासमिदमोश्वरः ॥ द्वैतंतावन्नविरमेत्ततोह्यस्यविपर्ययः १० एतत्सर्वगृहस्थस्यसमाप्नातंयतेरपि ॥ गुरुवृत्तिर्विकल्पेनगृहस्थ
स्यर्तुगामिनः ११ अंजनाभ्यंजनोन्मर्दरूपवलेखामिषंमधु ॥ स्रग्गंधलेपालंकारानत्यजेयुर्येष्टव्रताः १२ उषित्वैवंगुरुकुलेद्विजोधीत्यावबुध्यच ॥
त्रयासांगोपनिषदंयावदर्थयथाबलम् १३ दत्त्वावरमनुज्ञातो गुरोःकामंयदीश्वरः ॥ गृहंवनंवाप्रविशेत्प्रव्रजेत्प्रवावसेत् १४ अग्नौगुरात्मानिचसर्वभूते
ष्वधोक्षजम् ॥ भूतैःस्वधामभिःपश्येदप्रविष्टंप्रविष्टवत् १५ एवंविधोब्रह्मचारीवानप्रस्थोयतिर्गृही ॥ चरन्विदितविज्ञानःपरंब्रह्माधिगच्छति १६ वान
प्रस्थस्यवक्ष्यामिनियमान्मुनिसंमतान् ॥ यानातिष्ठन्मुनिर्मच्छेदपिलोकमिहांजसा १७ नकृष्टपच्यमश्रीयादकृष्टंवाप्यकालतः ॥ अग्निपकमथामंवाजकं
पक्वमुताहरेत् १८ वन्यैश्चरुपुरोडाशान्निर्वपेत्कालचोदितान् ॥ लब्धेनवेनवेऽन्नाद्येपुराणंतुपरित्यजेत् १९ अग्न्यर्थमेवशरणमुटजंवाद्रिकंदरम् ॥ श्रये
तहिमवाय्वग्निवर्षार्कातपसाहस्वयम् २० केशरोमनखश्मश्रुमलानिजटिलोदधत् ॥ कमंडल्वजिनेदंडवल्कलाग्निपरिच्छदान् २१
एतत्सर्वगृहस्थस्ययतेरपिउक्तं १० ११ एववेदशास्त्रादीन्अधीत्यगुरुवेदक्षिणांदत्त्वागृहंवनंवाप्रविशेत् प्रव्रजेत्प्रवावसेत् १२ १३ १४ १५ एवंविधोब्रह्मचारीवानप्रस्थे
यतिर्गृही चरन्विदितविज्ञानःपरंब्रह्माधिगच्छति १६ अथवानप्रस्थस्यनियमान्ब्रह्मिणो यान् आतिष्ठन्ऋषिलोकंएति १७ कृष्टपच्यंनश्रीयात् अग्निपकंआमंवाजकं
वाअश्रीयात् १८ वन्यैःधान्यैःचरुपुरोडाशान्निर्वपेत् नवेअन्नाद्येप्राप्तेजीर्णेत्यजेत् १९ अग्निसेवार्थंउटजंगुहंवाश्रयेत्स्वयं हिमवाय्वग्निवर्षार्कातपान् सहेत २० केशरो
मनखश्मश्रुमलानिजटिलोदधत् कमंडल्वजिनेदंडवल्कलाग्निपरिच्छदान् २१

कृच्छ्रतः तपः केशाद्यथाशुद्धिर्नमयेत्तथाचरेत् २२ द्वादशान्दायनंतरमपियदिस्वधर्मानुष्ठानेशक्तः तर्हि वने पत्रवसेत् यदितुज्ञानाभ्यासे योग्यस्तर्हि संन्यसेदित्युत्तराभ्यासे वक्ष्यते । तदुभयर्हातस्य तु यत्कृत्यं तदाह । यदा स्वक्रियाभ्यां रोगादिभिरकल्पो असमर्थः तदा अनशनं अशनत्यागं आदिपदं तत्पक्षे गतेनाभ्यासाभ्यासासेनाऽहनि वागतइत्यादिकं ब्रह्मवत् २३ अनशनादिकरिष्यतो मर्तुकामस्य पूर्वकृत्यमाह । आत्मनीत्यादियावत्समाप्तिः । यथाह तः यथायोग्यं स्वकारणेषु आकाशादिषु संघातं देहं न्यसेत्प्रविलापयेत् २४ तदेव विमज्ज्यदर्शयति । स आकाशे निनिदेहमवच्छिन्नाणि । आत्मवान्धीमान् । शेषं अस्मिन्सादिकठिनांशं । (यथोद्भवं उत्पन्नं नुसारेण लीनं चिंतयेदित्यर्थः) २५ एवं स्थूलशरीरस्थूलबुद्धस्वात्मिकशरीररूपस्याध्यात्मादित्रयस्य लयमाह वाचमित्वादिना । अत्र यद्यपि यथोद्भवलयस्य पुक्तत्वादध्यात्मादीनां स्वस्वकारणेषु राजसाहंकारादिषु लयवान् । तथापीह तेषां लयमावनेयमद्वितीयात्मप्रतिपत्तिपरित्यया कथं चिच्छेयमाव्यदेवतानां प्रवर्तकत्वेन प्राधान्यादिं प्रियतद्विषययोर्देवतासु लयः कथ्यते । वक्तव्यसहिता वाचमग्रान्यसेत् । एवं सर्वत्र । पदानि पादौ वयसि विष्णौ रत्यासह २६ समादेन शब्देन सह । अध्यात्मनि वायो । अध्यात्मनि दिति पाठेनायाविति ज्ञातव्यम् २७ ज्योतिषि आदित्ये । रसगंधयोस्त्विन्द्रियाकर्षकत्वेन माषान्यविवक्षया देवतासहितस्यं प्रियस्य विषये लयमाह । प्रचेतसासह जिह्वारसनं अप्सुरसक रासु । प्राणशब्देनाभिनोरप्सु पलत्रयम् । अभिभ्यासहृद्ग्राह्ये धैर्ये चैकपलक्षितायां क्षितावित्यर्थः २८ परे कवीन्द्राणि । अध्यात्मना अहंकारेण अध्यात्मतामिति पाठे कर्माण्यहंकारं चेत्त्यर्थः । कथं भूते कथं यस्यादहंममता पूर्विका क्रियामवतितस्मिन् । सत्त्वेन चेतनया । गुणैः पुण्यकार्यैः वागादिविशिष्टैर्देवैः यद्वा सत्त्वादिभिर्गुणैर्हेतुभूतैर्वैकारिकं भोक्तृत्वादि विकारवंतं क्षेत्रज्ञे परे निर्विकारे ब्रह्मणि २९ ननु विकारवतः कथं परे लयः स्यात् । विकारहेतूनां सर्वोपाधीनां लयद्वारेणेत्याह । अप्सिचति । अदो ज्योतिः । (वायुनमाप्तिः) तच्च नमः कूटस्थेऽहं तत्त्वे तच्च कूटस्थं महति महत्त्वे तदव्यक्ते प्रधाने । तच्च अव्यक्तमक्षरे परमात्मनि ३० सर्वोपाधिलया देतोऽवशेषितं चिन्मात्रमात्रमात्रमक्षेत्रज्ञमक्षरतया ज्ञात्वा अद्वयः सन्नविरमेत् । दग्धकाष्ठो यथाऽनलः ३१ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे द्वादशोऽध्यायः १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

चरेद्द्वने द्वादशान्दानष्टौ वाचतुरो मुनिः ॥ द्वावेकं वायथाशुद्धिर्न विपद्येत कृच्छ्रतः २२ यदाऽकल्पः स्वक्रियायां व्याधिभिर्जरयाथवा ॥ आन्वीक्षिक्या वा विद्यायां कुर्यादनशनादिकम् २३ आत्मन्यग्नीं समारोप्य संन्यस्याहंममात्मताम् ॥ करणेषु न्यसेत्संन्यक्तं संघातं तु यथाह तः २४ स्वेखानि वायौ निःश्वासांस्तेजस्यूपमात्मवान् ॥ अप्सु सृष्टेष्मपूयानि क्षितौ शेषं यथोद्भवम् २५ वाचमग्नौ स वक्तव्या मिद्रे शिल्पं करावपि ॥ पदानि मत्यावयसि रत्योपस्थं प्रजापतौ २६ मृत्योपायुं विसर्गं च यथास्थानं विनिर्दिशेत् ॥ दिक्षु श्रोत्रं सनादेन स्पर्शं मध्यात्मनि त्वचम् २७ रूपाणि च क्षुषाराजमज्योतिष्यभिनिवेशयेत् ॥ अप्सु प्रचेतसा जिह्वे घ्राणं क्षितौ न्यसेत् २८ मनो मनोरथे चंद्रे बुद्धिं बोध्यैः कत्रौ परे ॥ कर्माण्यध्यात्मनारुद्रेयदहंममता क्रिया ॥ सत्त्वेन चित्तं क्षेत्रज्ञे गुणैर्वैकारिकं परे २९ अप्सु क्षितिमपो ज्योतिष्यदो वायौ नमस्त्वभुम् ॥ कूटस्थे तच्च महति तदव्यक्तेऽक्षरे च तत् ३० इत्थं क्षरतयात्मानं चिन्मात्रमवशेषितम् ॥ ज्ञात्वाऽद्वयोथ विरमेद्दग्धयो निरिवानलः ३१ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ एवं द्वादशान्दान् अष्टौ चतुरः द्वौ एकं वा मुनिः वने चरेत् १२ यदा व्याधिभिः जरया वा स्वक्रियायां असमर्थः तदा अनशनादिकं कुर्यात् १३ १४ किंच आत्मनि अग्नीं समारोप्य अहंममतां त्यज्य देहं आकाशादिषु भूतेषु इंद्रियाणि च देवतासु विलाप्य आत्मानं चिन्मात्रं अवशिष्टं ज्ञात्वा अद्वयः सन्नविरमेत् २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ॥ इति सप्तमे द्वादशाः ॥ १२ ॥

प्रबोधयेत्तर्ह्येवंसाधकस्योच्यतेमहान् ॥ अवबूतेतिहातेनसिद्धावस्थावर्ण्यते ॥१॥ एवंधात्वाऽकल्पोऽनशनादिकंकुर्यात् । आन्वीक्षिक्यांकल्पस्त्वेवंधात्वापरिव्रज्येतिर्तत्त्वम् । किं
 वदन्त्याज्यं देहव्यतिरिक्तं सर्वव्याप्यम् । देहमात्रं । तस्य धर्मावाह । ग्रामैकरात्रेति नवाभिः (१ करान्त्रं वसेद्वायेनगरेपंचरात्रकनित्यादिविधिना) १ कौपीनं मुखमाच्छाद्यते वादतातव
 न्यात्रं (वासः) परं केवलं अन्यदिति वा । त्वत्कंप्रेषोच्चारणात्पूर्वमेव तर्हि किंचिदपि अनापदिनविभूयात् । लिङ्गदंष्टादेरन्यत् । लिङ्गकूपं वदं हकमंडत्वादितद्विना २ अनपाश्रयः अक्षतयुद्धाश्रयः
 ३ सदसतः परेकार्यकारणव्यतिरिक्ते । सर्वत्र अवस्थात्रयेषु ४ मन्वात्मानं ब्रह्मेति कथं सामानाधिकरण्यानिर्देशः न हि वदन्मुक्तयोरैक्यं संभवति तत्राह सुषेति सुषुप्तौ हितमसावृतमात्मत
 त्वं जाग्रत्स्वप्नयोस्तु विस्मिन्नप्रकाशते । संघौ तु न तमोनापि विस्मिन्नः अतस्तदा मात्मदृक् मात्मानं लक्ष्मीकृत्य स्थितः स नृजात्मनो मतिर्तत्त्वं पश्यन् अतएव बंधं च मोक्षं च मायामात्रं पश्यन् आत्मानं
 परं ब्रह्म सर्वत्र पश्येदित्यन्वयः । तदुक्तं योगग्रंथे । ' निद्रादौ जागरत्वांते यो भाव उपजायते । तं भावं भावयन्निस्त्वं नृष्यते नेहरोयति' इति ५ (मृत्युं ध्रुवं ज्ञात्वा नाभिर्नंदेत् । नाप्यध्रुवं जीवितं
 ज्ञात्वा ।) अस्य देहस्य । किंपुत्रमवोप्ययश्च वस्मात्कालं परं कारं प्रतीक्षेत् ६ असच्छास्त्रेषु अनात्मपरेषु । जीविकानक्षत्रविद्यादिहर्ति । वादवादान् कल्पवितंढादिनिष्ठात् (तर्कान्
 तर्कमाश्रित्य) कंचनकमपि पक्षं निर्बधेन न संश्रयेत् ७ नापुत्रप्रीतप्रलोभमादिना बलात्नापादयेत् आरंभान्मठादिव्यापारान् (ग्रंथान् सच्छास्त्राण्यपि) ८ परवईसस्य विशेषमाह ।
 नयतेराश्रमो धर्मार्थः कथं भूतस्य महात्मनः । तस्य लब्धं शांतस्येत्यादि । प्रायश्चित्तस्यार्थमाह । ज्ञानोत्पत्तिपर्यंतं बहुदकादि किंमाश्रित्य सत्त्वमुद्वर्धयसाध्विगमांश्चापरमेव ज्ञानो
 त्पत्त्येवतेह । उत्पन्नेषु ज्ञानेन नियमैः कृत्यमस्ति यमाश्च स्वतः एव स्युः । अतस्तदालिङ्गादिभिः प्रयोजनाभावात्कंसं ग्रहार्थं धारयेद्वात्य जेहेति ९

॥ श्रीनारद उवाच ॥ कल्पस्त्वेवंपरिव्रज्य देहमात्रावशेषितः ॥ ग्रामैकरात्रविधिना निरपेक्षश्चरेन्महीम् १ विभूयाद्यद्यसौ वासः कौपीनाच्छादनं परम् ॥
 त्यक्तं न लिङ्गदंष्टादेरन्यत्किंचिदनापदि २ एकएवचरेद्भिक्षुरात्मारामोऽनपाश्रयः ॥ सर्वभूतसुहृच्छांतो नारायणपरायणः ३ पश्येदात्मन्यदो विश्वं परे स
 दसतोऽव्यये ॥ आत्मानं च परं ब्रह्म सर्वत्र सदसम्भये ४ सुप्तप्रबोधयोः संधावात्मनो गतिमात्मदृक् ॥ पश्यन् बंधं च मोक्षं च मायामात्रं न वस्तुतः ५ नाभिर्नंदे
 ध्रुवं मृत्युमध्रुवं वास्य जीवितम् ॥ कालं परं प्रतीक्षेत् भूतानां प्रभवाप्ययम् ६ नासच्छास्त्रेषु सज्जेत नोपजीवेत् जीविकाम् ॥ वादवादांस्त्यजेत् कर्त्तृपक्षं कंचन
 नाश्रयेत् ७ न शिष्याननुबध्नीत ग्रंथान्नैवाभ्यसेद्गृहम् ॥ न व्यारूपा मुपयुं जीत नारंभानारभेत्काचित् ८ नयतेराश्रमः प्रायो धर्महेतुमहात्मनः ॥ शांतस्य सम
 चित्तस्य विभूयादुत वात्यजेत् ९

॥ नारद उवाच ॥ ज्ञानाभ्यासे कल्पश्रेतर्हि संन्यासं गृहीत्वा देहमात्रावशेषितः निरपेक्षः स नृमही चरेत् १ असौ वासः यदि विभूयात् तर्हि कौपीनाच्छादनं विभूयात् दंष्टपात्रा
 न्यां विना त्यक्तं अन्यत् अनापदिनधारयेत् २ भिक्षुः एकएवचरेत् ३ ४ ५ देहस्य जीवनं मरणं वानाभिर्नंदेत् कालं प्रतीक्षेत् आत्मनि विद्वं पश्येत् आत्मानं परं ब्रह्म पश्येत् बंधं मो
 क्षं च मायामात्रं पश्येत् ६ असच्छास्त्रेषु न सज्जेत वितंढादिवादान् त्यजेत् ७ कंचनपक्षं न संश्रयेत् बहून् ग्रंथान् नाभ्यसेत् मठादिस्थापारान् न कुर्यात् ८ ९

तस्यैवज्ञानदादयामात्रेयोगधंशपरिहारार्थमाह । नबहिर्व्यकलिंगेयस्य । व्यक्तोऽर्थप्रयोजनमात्मानुसंधानंयस्यसः । मनीष्यपिउन्मत्तवत्बालवत्कविरपिमूकवदात्माननृणांदृष्ट्यादर्शयेत् । यथायथोन्मत्तादिरूपंतेमन्येरेस्तथाहर्तत । स्वदृष्टेतिपाठबाह्यानुसंधानाभावेनेत्यर्थः १० परमहंसधर्ममेवेतिहासेनस्फुटयति । अत्रापीक्षयावदध्यायसमाप्ति । अजगरवृत्तस्थमुनेश्च ११ धरोपस्थेभूपृष्ठे । सहाद्वेस्तटेरजोभिर्धूसरेस्तनूदेशैर्देहावयवनिगूढमलंतेजोयस्यतम् १२ १३ कर्मादिभिर्जनार्थं(सोसावित्तिनासावित्तिनामिश्रयेन)नविदुःतंपादयोऽशिरसास्पृशन्नत्वाऽप्राक्षीदित्युत्तरेणान्वयः १४ (विवित्सुरिज्ज्ञासुरिदंपप्रच्छ) १५ उद्यमसहितइवभोगवानिवपीवानंस्थूलदेहधारयसि । तत्रहेतुवदेतितृतीयेनान्वयः । उद्यमंविनैवमममोमोस्तीतिचेत्तत्राहवित्तंचेति । उद्यमवतोहि (कृषिवाणिज्याद्युद्यमवतांवित्तंभवति) १६ नुइतिनिश्चये । हइतिप्रसिद्धौ । तवार्योनास्तीतिप्रसिद्धमेवेत्यर्थः यतोर्यादेवभोगः । यतोहेतोःपीवा । क्षमंयोग्यंचेत् १७ किंच । वित्तार्जनासमर्थोऽप्ययंजनस्तदर्थमुद्यमंकरोतिस्वतुसमर्थोपि किमितिनकरोपीत्याहकविर्विद्वान्कल्पोदक्षः निपुणदृक्चतुरःचित्राःप्रियालोकंरजनाःकथायस्यतथापि (समोरागद्वेषरहितः सन्) लोकस्यकर्मकुर्वतःसतःशेषे । तद्वीक्षितापिवा तत्सर्वपश्यन्नपि पाठांतरेनद्वेक्षितत्कर्मद्वेक्षी (निंदसि) नवानौषिस्तौपि १८ तत्स्वकमेवामृतंतेनयंत्रितोवशीकृतःसन्प्राह १९ अध्यात्मचक्षुषाभंतर्दृष्ट्याभवानिदंवेदेव । यतआर्याणांज्ञानिनां संमतोननुभवान् । इदमितिचतुर्कृतदेवाह । नृणांइहोपरमयोऽभ्युत्तिनिवृत्त्योःपदानिस्थानानिफलानीत्यर्थः २०

अव्यक्तलिंगोव्यक्तार्थोमनीष्युन्मत्तबालवत् ॥ कविर्मूकवदात्मानंस्वदृष्ट्यादर्शयेच्चृणाम् १० अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ प्रहादस्यचसंवादंमुनेराजगरस्यच ११ तंशयानंधरोपस्थेकावेर्यासहासानुनि ॥ रजस्वलैस्तनूदेशैर्निगूढामलतेजसम् १२ ददर्शलोकानविचरन्लोकतत्त्वविवित्सया ॥ वृत्तोऽमात्यैःकतिपयैःप्रहादोभगवत्प्रियः १३ कर्मणाऽऽकृतिमिर्वाचालिर्गैर्वर्णाश्रमादिभिः ॥ नविदंतिजनार्थंवैसोसावित्तिनवेतिच १४ तंमत्त्वाम्यर्थ्यविविक्तपादयोऽशिरसास्पृशन् ॥ विवित्सुरिदमप्राक्षीत्महाभागवतोऽसुरः १५ ॥ प्रहादउवाच ॥ विमर्षिकायंपीवानंसोद्यमोभोगवान्यथा ॥ वित्तंचैवोद्यमवतांभोगोवित्तवतामिह ॥ भोगिनांखलुदेहोयंपीवाभवतिनान्यथा १६ नतेशयानस्यानिरुद्यमस्यब्रह्मब्रुहार्थोयतएवभोगः ॥ अभोगिनोयंतवाविप्रदेहपीवायतस्तद्भदनःक्षमंचेत् १७ कविःकल्पोनिपुणदृक्चित्रप्रियकथःसमः ॥ लोकस्यकुर्वतःकर्मशेषेतद्वीक्षितापिवा १८ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ सइत्थंदेत्यपतिनापरिपृष्टोमहामुनिः ॥ स्मयमानस्तमम्याहतद्वागमृतयंत्रितः १९ ब्राह्मणउवाच ॥ वेदेदमसुरश्रेष्ठमवात्रन्त्रार्थसंमतः ॥ इहोपरमयोर्नृणांपदान्यध्यात्मचक्षुषा २० अव्यक्तलिंगःसन्मत्तवत्बालवत्कविरपिमूकवत् आत्माननृणांदर्शयेत् १० अथपरमहंसधर्ममेवेतिहासेनस्फुटयति अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् प्रहादस्यचसंवादंमुनेराजगरस्यच ११ एकदामह्लादःकतिपयैःअमात्यैःवृत्तःलोकतत्त्वविवित्सयाविचरन्सन् कावेर्यासहाशेखरेशयानंनिगूढामलतेजसमुनिदृष्ट्वा १२ १३ यंकर्मणाऽकृतिलिंगवर्णाश्रमादिभिःजनाःनविदुः १४ तंमुनिंनत्वाजिज्ञासुःप्रहादःइदंपप्रच्छ १५ ॥ प्रहादउवाच ॥ हेब्रह्मन्सोद्यमःपुमान् यथापुष्टंदेहंविभर्तितथास्वमापितत्रहेतुंवदउद्यमवतांवित्तंभोगःभोगिनांदेहःपीवाभवति अन्यथान १६ अतः हेब्रह्मन्मिस्यमस्यतवदेहःपीवाकथंएतत्प्रयोग्यंचेत्तद १७ १८ १९ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ हेअसुरश्रेष्ठत्वंप्रवृत्तिनिवृत्त्योःफलानिज्ञानचक्षुषावेद २०

केदेत्यत्रहेतुः यस्येति । तद्विप्रविष्टः सन्नज्ञानंधुनोति । अर्कोयथाबहिर्ध्वातं २१ यथाश्रुतमित्योद्धृत्यपरिहारायोक्तं २२ लोकः कर्मसुप्रवर्तते त्वनिवृत्तः सन्नर्कितेने इति यदुक्तं तत्राह कृष्ण
येति चतुर्भिः । भवप्रवाहकारिण्यायथोचितैरपि विषयैः पूरयितुमशक्ययातृष्ण्याकर्मसुप्रवर्त्यमानोहंपूर्वनानायोनिषुप्रवेशितः २३ तथैवेमं लोकम् मनुष्यदेहम् यदृच्छयाप्रापितः । कथं
भूतलोकम् धर्मेण स्वर्गस्य द्वारं साधनम् अधर्मेण तिरश्चांसूकरादियोने द्वारम् । मिश्राभ्यामाभ्याम् पुनरप्यस्य मनुष्यस्य द्वारम् सर्वतो निवृत्त्या अपवर्गस्य द्वारमित्यर्थः २४ अत्रापि मनु
ष्यत्वेऽपि अन्यापनुतयेदः खनिवृत्तये । विपर्ययं दृष्ट्वा निवृत्तोऽस्मि २५ प्रवृत्त्या कदाचित्सुखं स्यादापि । निवृत्त्या तु किं स्यादिति चेत्तत्राह । सुखमस्य जीवस्य स्वरूपमेव । तर्हि किं न प्रकाशते ।
तत्राह । सर्वेति तनोतीति तनुः (प्रकाशिका) सर्वक्रियानिवृत्तौ स्वतएव प्रकाशत इत्यर्थः भोगाश्च मनः संस्पर्शजान् मनोरथमात्रजान् अशाश्वतान् दृष्ट्वा स्वप्स्यामि निरुद्यमोऽस्मीत्यर्थः ।
तर्हि कदाचित् कथं भवेत्तत्राह । संविशन् प्रारब्धभोगान् भुञ्जान इत्यर्थः २६ एवं चेत्कोपि संसारं न प्राप्नुयात्तत्राह । इत्येतदात्मनः सुखात्मकं रूपं यत् एतद्रूपं स्वार्थं स्वस्मिन्नेव संतमपुरुषार्थं
विस्मृत्य असत्यपि द्वैते २७ एतदेव दृष्ट्वा तिनस्पृष्टयति जलमिति तदुद्भवैः तृणशैवालादिभिः जलकाम्ययाजलेच्छया यथा तथा स्वत आत्मस्वरूपादन्यत्र पुरुषार्थं पश्यन् (द्वैतमुपाधा
वतीत्यर्थः) २८ एवं स्वस्य निरुद्य मत्वे कारणमुक्त्वा विपर्ययं दृष्ट्वा इति यदुक्तं तद्विवृणोति देहादिभिरिति पंचभिः । ईहत इच्छतः अनीशस्य निर्देवस्य (कृताः कृताः) पुनः पुनः प्रारब्धाः
क्रियामोघानिः फला एव भवंति २९ क्रियाणां सफलत्वेऽपि फलस्यानुपयोगमाह । आध्यात्मिकादिभिरिति । मर्त्यस्य मरिष्यतः कृच्छ्रेण दुःखेनोपनतैः प्राप्तेः (कामैर्विषयोपमोमैः सर्पप्र
स्तस्य मंदूकस्य मक्षिकालामेनेव क्रियेत) ३० कृच्छ्रं विनैव प्राप्तेऽप्यर्थदुःखं तदवस्थमित्याह । पश्यामीति ३१

यस्य नारायणो देवो भगवान् हृद्गतः सदा ॥ भक्त्या केवलयाऽज्ञानंधुनोति ध्वातं मर्कत २१ अथापि ब्रूमहे प्रभ्रांस्तव राजन्यथा श्रुतम् ॥ संभाषणीयो हि भवान्ना
त्मनः शुद्धिं चिच्छताम् २२ तृष्ण्या भववाहिन्या योग्यैः कामैरपूरया ॥ कर्माणि कार्यमाणो हं नाना योनिषु योजितः २३ यदृच्छया लोकमिमं प्रापितः कर्मभि
र्भ्रमन् ॥ स्वर्गापवर्गयोर्द्वारं तिरश्चां पुनरस्य च २४ अत्रापि दंपतीनां च सुखायान्यापनुतये ॥ कर्माणि कुर्वतां दृष्ट्वा निवृत्तोऽस्मि विपर्ययम् २५ सुखम
स्यात्मनो रूपं सर्वे हो परतिस्तनुः ॥ मनः संस्पर्शजान् दृष्ट्वा भोगान् स्वप्स्यामि संविशन् २६ इत्येतदात्मनः स्वार्थं संतं विस्मृत्यैव पुमान् ॥ विचित्रामसति द्वैते
घोरामाप्नोति संसृतिम् २७ जलंतदुद्भवैश्छन्नं हित्वाऽज्ञो जलकाम्यया ॥ मृगतृष्णामुपाधो वेत्तथान्यत्रार्थदृक् स्वतः २८ देहादिभिर्देवतं त्रैरात्मनः सुखमीह
तः ॥ दुःखात्ययं चानीशस्य क्रियामोघाः कृताः कृताः २९ आध्यात्मिकादिभिर्दुःखैरविमुक्तस्य कर्हिचित् ॥ मर्त्यस्य कृच्छ्रोपनतैरर्थैः कामैः क्रियेत किम् ३०
पश्यामि धानिनां क्लेशं लुब्धानां मजितात्मनाम् ॥ भयादलब्धनिद्राणां सर्वतो भिविशंकिनाम् ३१

यतः यस्य नारायणः हृद्गतः सन् अज्ञानंधुनोति २१ ध्वातं अर्क इव अथापि हेदैत्यतव प्रभ्रान् ब्रूमहे २२ २३ अहं नाना योनिषु भ्रमन् इमं मनुष्यदेहं स्वर्गापवर्गयोः द्वारं प्रापितः २४
तत्रापि सुखाय दुःखनिवृत्त्यै च कर्म कुर्वतां दंपतीनां विपर्ययं दृष्ट्वा निवृत्तोऽस्मि २५ भोगान् अशाश्वतान् दृष्ट्वा निरुद्यमोऽस्मि २६ एवं आत्मनः स्वार्थमविद्वान्पुमान् संसारं प्राप्नो
ति २७ २८ २९ ३० किंच भयात् अलब्धनिद्राणां धानिनां क्लेशं राजचोरादिभ्यां नित्यं भयं च पश्यामि ३१

मयंप्रपंचयति राजतइति । स्वस्मास्वतएवकथंचित्वागभोगदिस्मग्नादिनामाशः स्यादिति । प्राणवतां अर्थवतांचमयै नित्यम् ३२ अतोऽनर्थहेतुत्वात्प्राणेष्वर्थस्पृहानकार्येत्याह । शोके
ति । (याप्राणार्थयोः स्पृहामूलं येषां तितथा) ३३ नन्वनर्थानुभवतोपिनेकचिद्विरज्यंतेनचययालामेनगुण्यं तित्वंतु कथं वैराग्यादिकंप्राप्तोसितप्राह । मधुकारोमधुमक्षिका । महासर्पोऽम
रस्तयोः शिष्यावृत्तपर्यालोचनया ३४ मधुकाराच्छिक्षितमाह । विरामइति । वित्तपतिहत्वाप्यन्योवित्तहरेदित्येवम् ३५ अजगराच्छिक्षितमाह । अनीहइति । नोपनतचेत् (श्वेस्व
पिभि) सत्त्ववान्चेर्यवान् ३६ पीनत्वेहेतुत्वेनयदृच्छयाप्राप्तात्परिजोषंप्रपंचयतिकचिदल्पमितिपक्षिः । (भूरिगुणोपेतंसोपस्करमधुरादिरसोपेतंवा) ३७ (अयकास्मिंश्चिद्विवाहनिजमु
क्त्वायदृच्छायानकंभुंजे ।) ३८ चिरंजीर्णवस्त्रसंहर्ष । वसेपरिदधे । दिष्टभूम्प्राप्तमोगी ३९ प्रासादमध्यपर्यंकेतप्रापिकशिपो ४० चरेविचरामि कचिद्ब्रह्मवेतालहवदिगंबरोविच
रामि ४१ मयमानापमानकर्तृषुममवेषम्यमित्याह नाहंनिदामि । नस्तौभियहात्मनिविष्णौ ४२ एवमृतत्वेनस्थितादुपायमाह विकल्पमितिद्वाम्यां चित्तचिदप्राहकमनोवृत्तौतांचित्ति
अर्थकपोविप्रमोयस्मिन् वैकारिकेऽहंकारे अनुभनंतरम् महत्त्वद्वारेणेत्यर्थः ४३ सत्यमेवपश्यतीतितथा ४४ मंददृष्ट्यालोकशास्त्राम्यांन्यपेतंननुतत्त्वदृष्ट्या हितोमवान्ममवत्प्रियः ४५

राजतश्चोरतः शत्रोः स्वजनात्पशुपक्षितः ॥ अर्थम्यः कालतः स्वस्मान्नित्यं प्राणार्थवद्भयम् ३२ शोकमोहभयक्रोधरामकैव्यश्रमादयः ॥ यन्मूलाः स्युर्नृणां
जस्यत्स्पृहं प्राणार्थयोर्बुधः ३३ मधुकारमहासर्पोलोकेस्मिन्नोगुरुतमौ ॥ वैराग्यं परितोषं च प्राप्तायाच्छिष्यावयम् ३४ विरामः सर्वकामेभ्यः शिक्षितो मेम
धुवतात् ॥ कृच्छ्रात्तमधुवद्वित्तं हत्वाप्यन्यो हरेत्पतिम् ३५ अनीहः परितुष्टात्मायदृच्छोपनतादहम् ॥ नोचेच्छये ब्रह्मानिमहाहिरिव सत्त्ववान् ३६ कचि
दल्पं कचिद्भूरिभुंजेऽन्नं साध्वसाधुना ॥ कचिद्भूरिगुणोपेतं गुणहीनमुत कचित् ३७ श्रद्धयोपाहतं कापिकदाचिन्मानवर्जितम् ॥ भुंजेऽभुक्त्वाप्यकस्मिंश्चिद्वि
वानक्तं यदृच्छया ३८ क्षौमंदुकूलमजिनं चिरं वल्कलमेववा ॥ वसेऽन्यदपि संप्राप्तदिष्टभुक् तुष्टधीरहम् ३९ कचिच्छये धरोपस्थे तृणपर्णां ममस्मसु ॥ कचि
त्प्रासादपर्यं केकशिपौवापरेच्छया ४० कचित्स्नातोऽनुलिप्तां सुवासाः स्रग्व्यलंकृतः ॥ रथेभाम्यैश्चरेत्कापिदिग्वासाग्रहवदिमो ४१ नाहं निदेन चस्तौमि
स्वभावविषमं जनम् । एतेषां श्रेय आशासेऽतैकस्म्यं महात्मनि ४२ विकल्पं जुहुयाच्चित्तौतां मनस्यर्थविभ्रमे ॥ मनोवैकारिकेहुत्वा तमायायां जुहोत्यनु ४३
आत्मानुमृतौतां मायां जुहुयात्सत्यदृक्मुनिः ॥ ततो निरीहो विरमेत्स्वानुमृत्यात्मनि स्थितः ४४ स्वात्मवृत्तं मयेत्थं तं सुमुत्तमपि वर्णितम् ॥ व्यपेतं लोक
शास्त्राम्यां मवान्ममवत्प्रियः ४५

३२ नृणां शोकमोहभयक्रोधादयः अर्थमूलाः स्युः अतो बुधः अर्थस्पृहात्पजेत् ३३ अत्रलोकेन मधुकरमहासर्पो द्वौ गुरुतमौ वयं ययोः शिक्षया वैराग्यं परितोषं च प्राप्ताः ३४ ३५
३६ कचित् अल्पं भूरिप्राप्तं अन्नं भुंजे ३७ ३८ कचित् क्षौमंदुकूलं अजिनं चिरं वल्कलं वा परिदधे ३९ कचित् धरायां कचित् प्रासादपर्यं केशये ४० कचित् अलंकृतः परेच्छया
रथेभाम्यैः चरे ४१ स्वभावविषमं जनं अहं निदेन चस्तौमि सर्वेषां श्रेयः आशासे ४२ ४३ ४४ एवमया सुगुणमपि स्वात्मवृत्तं तुभ्यं वर्णितम् यतः भवान्ममवत्परः ४५

आनश्च अवाश्चपतिताः अंतेवसायिनश्चांहालादयस्तानमिव्याप्ययथायथाहं कामान्स्त्रमोग्यान्सांविमजेत् विमज्जदद्यात् यद्यन्वेकैव आत्मनोदारामार्यायस्यामतिथिशुश्रूषणेनयुक्ता
 षांस्वयंशुश्रूषाहीयेत् यस्यांचनृणांमनूणांस्वत्वग्रहोममेवेयमित्याग्रहस्तामापिसांविमजेत् अतिथ्यादिशुश्रूषणेनयुंजीतेत्यर्थः नत्वम्यथामंतवयंयथाहंसांविमजेदित्युक्तत्वात् ११ एवंचे
 तेनेश्वरंक्षरीकृतः स्यादित्याह । जह्यादिति । यदर्थेयन्निमित्तं । अन्येरजितोपीश्वरस्तैर्जितएव १२ कथमेवंतस्यांस्वत्वाभिमानोहाहुंभक्त्यस्तत्त्वाधारणेनेत्याहकिमिविद्भस्मसुनि
 ष्ठापर्यवसानमंतेयस्यतदीयातद्देहार्थारतिर्यस्यांसा । स्वमहिम्नानमोपिछादयतीतितया १३ किंचसिद्धेर्देवत्ववैयंज्ञावशिष्टार्थैः पंचयज्ञशेषैरन्नादिभिरर्थैः महतांनिवृत्तानाम् १४ (एत
 द्विवृत्तवन्नाह ।) देवानिति । पंचयज्ञदेवताआत्मानंषण्णवपुंयज्जन्पुरुषमंतर्यामिषमेवयजेत् १५ (वितानोयज्ञविस्तारस्तत्रत्येनत्रिविनायदग्निहोत्रादिकर्मतेन) १६ नपुनर
 तिनिर्बोयज्ञार्थकार्यइत्याह । नहीति । विप्रमुखेदुर्तेरन्नादिभिर्यथाइज्येतपूज्येतनतयाअग्निमुखेदुतेनहविषाइज्येत १७ ब्राह्मणेषुदेवेषुचपंचयज्ञदेवतासुमर्त्यादिषुअन्येष्वपिनरूपेष्व
 द्विषुचक्षेत्रज्ञंअंतर्यामिणंब्राह्मणाननुमर्त्यादियजनेब्राह्मणयजनानंतरमअन्येषुयजस्वेत्यर्थः पाठांतरेब्राह्मणाभाननंयस्यतएव १८ प्रौष्ठपदेमाद्रपदे (तद्वंधूनांमातामहादीनाम्) १९
 (अयनेककर्मकरसंक्रमणेविषुवेतुलायेषसंक्रमणे । कुक्षांशमावास्त्रायाम्) २० तृतीयायांशुकूपक्षेअक्षयतृतीयायामित्यर्थः हेमंतेशिशिरेचमार्गशीर्षादिमासचतुष्टयेपिक्लृपक्षेयाः
 (सप्तम्यादितिथित्रयकृपाचतः) छोऽष्टकास्त्रासु २१

आश्वाधांतेवसायिन्यःकामान्संविमजेद्यथा ॥ अप्यकामात्मनोदारानृणांस्वत्वग्रहोयतः ११ जह्याद्यदर्थेस्वप्राणानहन्त्याद्वापितरंगुरुम् ॥ तस्यांस्वत्वं
 स्त्रियांजह्याद्यस्तेनह्यजितोजितः १२ किमिविद्भस्मनिष्ठांतकेदंतुच्छंकलेवरम् ॥ कृतदीयरतिर्भार्याकायमात्मानमच्छदिः १३ सिद्धेयज्ञावशिष्टार्थैः
 कल्पयेदृतिमात्मनः ॥ शेषेस्वत्वंत्यजन्प्राज्ञःपदवीमहतामियात् १४ देवानृषीन्पुत्रानुपितृनात्मानमन्वहम् ॥ स्ववृत्त्यागतवित्तेनयजेत्पुरुषंषष्ठ्यक्
 १५ यहात्मनोधिकाराद्याःसर्वाःस्युर्यज्ञसंपदः ॥ वैतानिकेनविधिनाअग्निहोत्रादिनायजेत् १६ नह्यग्निमुखतोऽयंवैभगवान्सर्वयज्ञभुक् ॥ इज्येतहवि
 षाराजनयथाविप्रमुखेदुतैः १७ तस्माद्ब्राह्मणदेवेषुमर्त्यादिषुयथाहृतः ॥ तैस्तैःकामैर्यजस्वेनक्षेत्रज्ञब्राह्मणाननु १८ कुर्यादापरपक्षीयंमासिमौष्ठपदे
 द्विजः ॥ श्राद्धंपित्रोर्यथावित्तंतदंधूनांचवित्तवान् १९ अयनेविषुवेकुक्षांशवतीपातोदिनक्षये ॥ चंद्रादित्योपरमेचद्वादश्यांश्रवणेषुच २० तृतीयायांशु
 रूपक्षेनवम्यामथकार्तिके ॥ चतसृष्वप्यष्टकासुहेमंतेशिशिरेतथा २१

आम्वचांहालादिभ्यःस्वभोज्यात्विभज्यदद्यात्पुनःकामपिस्वस्त्रियंअतिथिसेवनेयुंजित ११ यस्यांनृणांस्वत्वग्रहःयन्निमित्तंस्वप्राणान्जह्यात्पितरंगुरुंहन्त्यात्तस्यांस्त्रियांय
 स्वत्वंत्यजेत्तेनअजितोजितएव १२ १३ प्राज्ञःपंचयज्ञशेषैःअन्नादिभिःस्ववृत्तिकल्पयेत्शेषेस्वत्वंत्यजन्महतांपदवीमियात् १४ स्ववृत्त्याप्राप्तवित्तेनअन्वहंदेवादीनूपजे
 द् १५ यदास्वस्ययज्ञसंपदःस्युःतदाअग्निहोत्रादिनायजेत् १६ किंचविप्रमुखेदुतैःयथाभगवान्इज्येततथाअग्नौ १७ अतःब्राह्मणादिषुअंतर्यामिणंयजस्व १८ द्विजः
 भ्रात्रेअपरपक्षिकंश्राद्धंकुर्यात् १९ अयनविषुवव्यतीपातदिनक्षयचंद्रसूर्यग्रहेषुअक्षयतृतीयायांकार्तिकसितनवम्यांअष्टकासुमाघसितसप्तम्यांचश्राद्धादिकुर्यात् २० २१

संपुष्पेचंद्रापीर्णमासीराका । न्यूनचंद्रासैवानुमतिः । तयामासर्षाभितत्तन्मासनामप्रवृत्तिनिमित्तमृतानिगमप्राप्तिपुतानियदास्त्युत्तदाभि । तदुक्तं त्रिकांशं । “ पुष्पयुकापीर्ण
मासीपीर्णमासेषुयत्रसाः । नःप्रासपीर्णमांघाद्याश्चैवमेकादशापरे ” इति २२ तथा अनुराधाश्रवणउत्तराफाल्गुनोत्तराषाढाउत्तराभाद्रपदावाह्यादश्यायदास्यात् । आसूतरासुष
कादशीत्रायदास्यात्तदाच । जन्मर्क्षश्रोणयोगयुक् । जन्मनक्षत्रस्यश्रवणस्यवायोगेनयुक्तंदिनंयदातदा । योगग्रहबंधंबंधबाहुल्यार्थम् २३ नकेवलंश्राद्धस्यैवैतेकालाःकिंतुधर्ममात्र
स्येत्याह । तएतदितिद्वाम्या । (एतेषुश्रेयःकुर्यात्) तदेवआयुषः अमोघंसार्यकंसाफल्यमित्यर्थः २४ २५ संस्कारकालइति । जायायाःसंस्कारःपुंसवनादिः अपत्यस्यजातकर्मादिः
आत्मनोयज्ञदीक्षादिः । (तस्यकालः) प्रेतस्यसंस्थादहनादिः । मृताहश्चसांवत्सरिकंश्राद्धंयदा । अन्यस्मिन्नपिअभ्युदयार्थंकर्माणिश्रेयःकुर्यादित्यनुषंगः २६ यत्रयस्मिन्सर्वमेतच्चरा
चरमस्तितस्यममवतोविंबकयंसत्पात्रंयत्रलभ्यतेसर्वपुण्यतमोदेशः २७ २८ अहंरुतमैराश्रितानि २९ ३० सीतायारामस्यचआश्रमआदिर्येषां द्वयोः पुण्यग्रहणंवियोगकाला
भिप्रायेण । ३१ अर्चाश्रिताःस्थिरमतिमाश्रिताःपूर्वतुलाग्रामशिक्षाद्यर्चनदेशउक्तइत्यपीनरुक्तम् ३२ अत्रपुण्येतिःकृतःइतरदेशापेक्षयासहस्रपुण्यत्वाधिकस्यफलस्योदयोयस्मा
त्सतया ३३ हरिरेवपात्रंनिरुक्तंनिर्णेतम् ३४

माघेचसितसप्तम्यामघाराकासमागमे ॥ राक्याचानुमत्यावामासर्षाणियुतान्यपि २२ द्वादश्यामनुराधास्याच्छ्रवणस्तिस्रउत्तराः ॥ तिसृष्वेकादशी
वासुजन्मर्क्षश्रोणयोगयुक् २३ तएतेश्रेयसःकालानृणांश्रेयोविबर्द्धनाः ॥ कुर्यात्सर्वात्मनैतेषुश्रेयोऽमोघंतदायुषः २४ एषुदानंजपोहोमोव्रतंदेव
द्विजार्चनम् ॥ पितृदेवनृमूतेभ्योयद्वतंतद्वचनश्चरम् २५ संस्कारकालोजायायाअपत्यस्यात्मनस्तथा ॥ प्रेतसंस्थामृताहश्चकर्मण्यभ्युदयेनृप २६ अथ
देशान्प्रवक्ष्यामिधर्मादिश्रेयसावहान् ॥ सर्वपुण्यतमोदेशःसत्पात्रंयत्रलभ्यते ॥ विंबममवतोयत्रसर्वमेतच्चराचरम् २७ यत्रहन्नाक्षत्रकुलंतपोविद्यादया
न्वितम् ॥ यत्रयत्रहरेरर्चासदेशःश्रेयसांपदम् २८ यत्रगंगादयोनद्यःपुराणेषुचविश्रुताः ॥ सरांसिपुष्करादीनिक्षेत्राण्यर्हाश्रितान्युत २९ कुरुक्षेत्रंगय
शिरःप्रयागःपुलहाश्रमः ॥ नैमिषंफाल्गुनंसेतुःप्रभासोथकुशस्थली ३० वाराणसीमधुपुरीपंपाविंदुसरस्तथा ॥ नारायणाश्रमोनंदासीतारामाश्रमादयः
३१ सर्वकुलाचलाराजनमहेंद्रमलयादयः ॥ एतेपुण्यतमोदेशाहरेरर्चाश्रिताश्चये ३२ एतान्देशान्निषेवेतश्रेयस्कामोह्यभीक्ष्णशः ॥ धर्मोह्यत्रेहितः
पुसांसहस्राधिकफलोदयः ३३ पात्रंतत्रनिरुक्तंवैकविभिःपात्रवित्तमैः ॥ हरिरेवैकउर्वीशयन्मयंवैचराचरम् ३४

२२ २३ एतेकालानृणांश्रेयोविबर्द्धनाःएषुश्रेयःकुर्यात्तदेवआयुषःसाफल्यम् २४ किंचएषुयत्कृतंदानहोमजपादितत्असंख्यंभवति २५ २६ अथपुण्यदेशान्प्रवक्ष्यामि
सर्वपुण्यतमोदेशः सत्पात्रंयत्रलभ्यते २७ २८ किंच यत्र हरेः अर्चागंगाद्याःनद्यश्च सः देशः श्रेयसांपदम् २९ यत्रपुष्करादीनिसरांसि तथा कुरुक्षेत्रंगयाप्रयागपुलहाश्रमाः
३० नैमिषप्रभासकुशस्थलीवाराणसीमधुरांपंपाविंदुसरः ३१ नारायणाश्रमोनंदासीतारामाश्रमादयः सर्वकुलाचलाःमहेंद्रमलयादयः ३२ एतेयत्रसंतितेपुण्यतमाः
देशाः पुण्येऽस्तुः एतान् सेवेत ३३ हे राजन् सर्वेषु हरिरेव एकं पात्रम् ३४

तदेवाह । देवेषु ऋषिषु च अर्हत्सु च तपोयोगादिसिद्धेषु ब्रह्मात्मजादिषु सनकादिष्वपि सत्सु तत्र त्वदीये राजसूये यस्मादच्युत एव पात्रनया संमतः ३५ संमतत्वे हेतुमाह । जीवराशिभिर्वाप्तो ब्रह्मांडकोश एव योऽग्नयः । (तस्य मूलत्वात्) सर्वजीवानां मातृमनश्च तर्पणम् ३६ एतदेव रूपनामनिरुक्तया द्रव्यमिति । पुराणीति । मूर्तिर्यगादिरूपाणि पुराणि गरीराणि तेऽवतार्या निरूपेण प्रत्यगंशेन च शोते यतः शोते अतः पुरुष इति प्रसिद्धम् ३७ तारतम्येन तिर्यगादिभ्यः पुरुषो यस्मादाधिक्येन वर्तते तस्मात्पुरुषः पात्रं । तत्रापि यावानात्मा यथेयं यावान् ज्ञानां शोययाव यातप आदियोगेन यत्र यत्र प्रतीयते तया तया मोपात्रमित्यर्थः । तथा च श्रुतिः । ' पुरुषत्वे चाविस्तरमात्मा ' इत्यादि ३८ तर्हि प्रतिमादौ हरेः पूजां किमिति कुर्वेति तत्राह । दृष्टेति द्वाभ्यां । मिथोऽवज्ञानमसंमानस्तस्मिन्नात्मा बुद्धिर्येषां तेषां मां दृष्ट्वा क्रियायै पूजाकार्यम् ३९ हरिमुपासते । उपासिताप्यर्चापुरुषदेवि गामर्थदानमवति । पुरुषेषु त्रेषां हित्वाऽर्चिता संतीसाभिर्महाधिकारिणां पुरुषार्थप्रदामवत्येवेत्यर्थः ४० पुरुषेष्वेव जात्या तप आदिभिश्च पुनर्निर्देशांतरमाह । पुरुषेष्वपीति । यो धर्तेऽंशुना त्रिभिः ४१ एतदेव केन न्यन्यायेन द्रव्यमिति । नन्वस्येति (त्रिलोकीपुनंतः) ४२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमं चतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ ७ ॥ ततः पंचदशोऽर्चनार्थं श्रमनिबन्धनम् ॥ सारतः संग्रहेण यवर्ण्यते मोक्षलक्षणम् ॥ १॥ सर्वेषामपि मोक्षधर्माणां सारसंग्रहार्थं मध्यायार्थः । तत्र आद्वगतांश्विशेषानाह । कर्मनिष्ठा इति । स्वाध्यायादिषु ररिनिष्ठिता इति शेषः । (प्रवचने मध्यायने) १ कव्यानिमित्तमुद्दिश्य देयानि । देवे च हव्यान्यपि तस्मै देयानि । यथा र्हत इति सर्वज्ञानादि तारतम्येन २

देवर्ष्यर्हत्सु वै सत्सु तत्र ब्रह्मात्मजादिषु ॥ राजन्यदग्रपूजायामतः पात्रतया च्युतः ३५ जीवराशिभिराकीर्णोऽण्डकोशांघ्रिगोमहान् ॥ तन्मूलत्वादच्युते ज्यासर्वजीवात्मतर्पणम् ३६ पुराण्यनेन मृष्टानि नृतिर्यष्टाषि देवताः ॥ शोते जीवेन रूपेण पुरेऽपु पुरुषो ह्यसौ ३७ तेष्वेव भगवान् राजन् तारतम्येन वर्तते ॥ तस्मात्पात्रं हि पुरुषो यावानात्मा यथेयते ३८ दृष्ट्वा तेषां मिथो नृगामवज्ञानात्मतां नृप ॥ त्रेतादिषु हरैर्चाक्रियायै कविभिः कृता ३९ ततोऽर्चायां हरिं केचित्संश्रद्धाय सपर्यया ॥ उपासत उपास्तापेनार्थदा पुरुषादिषाम् ४० पुरुषेष्वपि राजेंद्रसु पात्रं ब्राह्मणं विदुः ॥ तपसा विद्यया तुष्टया च तेऽंशुं हरेस्तनुम् ४१ नन्वस्य ब्राह्मणराजन् कृष्णस्य जगदात्मनः ॥ पुनंतः पादरजसा त्रिलोकीं देवतं महत् ४२ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ कर्मनिष्ठादिजाः केचित्तपोनिष्ठान् रापरे ॥ स्वाध्यायेऽन्ये प्रवचने ये केचित् ज्ञानयोगयाः १ ज्ञाननिष्ठाय देयानि कव्यान्यान्त्यभिच्छता ॥ देवे च तदभावे स्यादितरेभ्यो यथा र्हतः २

अच्युते ज्यासर्वेषां तर्पणं भवति ३५ ३६ भगवान् तिर्यगादिपूर्व अंतर्गामितयारोते अतः पुरुष इति प्रसिद्धः ३७ सर्वेषु नाणिषु भगवान् तारतम्येन वर्तते अतः पुरुषः सत्पात्रम् ३८ तत्रापि ब्राह्मणं सुपात्रं विदुः यतः तप आदिना सः हरेस्तनुं वेदं च ३९ ४० ४१ एवंभूताः द्विजाः पादरजसा त्रिलोकीं पुनंतः एते कृष्णस्य महदैवतम् ४२ ॥ इति सप्तमे चतुर्दशः ॥ १४ ॥ नारद उवाच ॥ केचिद्विजाः कर्मनिष्ठाः अपरे तपोनिष्ठाः स्वाध्यायेऽन्ये प्रवचने ये केचित् ज्ञानयोगयाः १ तत्र कव्यानि ज्ञाननिष्ठाय देयानि तथा हव्यान्यपि २

३ (इच्छां अन्नादि । अर्हणं पूजनं) ननु विस्तरः कुतः प्राप्तेन निषिध्यते तत्राह । स्वजनानामर्पणात् जायतायेति संबन्धे तत्पिपादयः कथं वर्था इत्येवमासाद्विस्तरादित्यर्थः (अतस्त्व
हासिष्येन देशकालादिसंकोचान्नैतानि सम्यग्मवर्तीति भावः) ४ मुन्यन्नं अरण्यव्रीह्यादि । हरिदेवतं हरये निवेदिनं महित्यर्थः । (अन्नं यं पशूनीति शेषः) ५ तद्देवादिषु पुरुषात्मकं चरक
म् ६ ७ (धर्मतत्त्वमेवाह) दंडस्य न्यासः हि मायास्वरागोयः एतादृशोऽन्यो धर्मो नास्ति ८ अतएवोत्तमाधिकारिणी बाह्यानि कर्माणि त्यजंतीत्याह । एक इति । अनीहानिष्कामा ज्ञानदी
पिते आत्मसंस्फूर्तिमति आत्मसंयमने (मनसः संयमे) जुह्व तमनो नियम्यत दंतारायतया त्यजंतीत्यर्थः तदुक्तं सर्वज्ञवृक्षैः । 'प्रत्यक्स्फूर्तिरमत्स्फूर्तिस्तनुनिष्ठा विघातकम् । संलक्ष्य संत्यजे
त्कर्मस्य जन्निग्रहो न्यया' इति ९ मामां एषः ध्रुवं हन्यादिति । कुतः अकरुणः तत्कुतः अस्तु पूमान्तर्षकः तर्हि अतः ज्ञः आत्मतत्त्वानभिज्ञः तथा च भुतिः । ' न विदाय यमाज ज्ञानाय य
ष्माकमंतरं बभूव । नीहारेण प्रावृता जज्ञ्या चासुतु रउक् यशासश्चरंति' इति १० प्रस्तुतमनुवर्तयति तस्मादिति । (दैवोपपन्नेन अनायासप्राप्तेन) ११ अधर्मवत्तमाज्ञानिषिद्वत् १२
क्रममनादस्य पेषापिस्त्रयं व्याचष्टे (सार्धेन) धर्मबाधो धर्मेषु दद्यापि यस्मिन् क्रियमाणे स्वधर्मबाधः । (यथाशीतज्वरे स्नानादि) अन्यस्य चोदितोऽन्यस्य परधर्मः । उपमेति व्याचष्टे
उपधर्मस्ति वाति । (दंभो दंभेन क्रियमाणः स बोधधर्मः) शब्दस्य भिन्नभेदः अन्यबाधशक्त्या न बाधस्मिन् यथादज्ञावरान् भोजयदित्युक्ते देशभ्योऽवरानिति (न बुद्धज्ञावरयेभ्य इति) । शब्द
भूदिति पाठे धर्मशब्दमाहं विमर्तीति तथा यथागां दद्यादित्युक्ते मारिष्यं त्यागोऽनिय १३

द्वौ दैवोपपत्तकार्ये त्रीनेकैकमुभयत्र वा ॥ भोजयेत्सुसमृद्धोपि श्राद्धे कुर्यान्न विस्तरम् ३ देशकालोचितश्रद्धाद्रव्यपात्रार्हणानि च ॥ सम्यग्मवर्ती नैता
नि विस्तरांस्वजनार्पणात् ४ देशे काले च संप्राप्ते मुन्यन्नं हरिदेवतम् ॥ श्रद्धया विधिवत्पात्रेन्यस्तं कामधुक्षयम् ५ देवर्षिपितृभूतेभ्य आत्मने स्वज
नाय च ॥ अन्नसंविभजन् पश्येत्सर्वतः पुरुषात्मकम् ६ न दद्यादामिषं श्राद्धेन चाद्याद्धर्मतत्त्वावित् ॥ मुन्यन्नैः स्यात्पराप्रीतिर्यथानपशुर्हिंसया ७
नैतादृशोऽपरो धर्मो नृणां सद्धर्ममिच्छताम् ॥ न्यासो दंडस्य भूतेषु न नो वाक्कायजस्यः ८ एककर्ममयान्यज्ञानज्ञानिनो यजति ताः ॥ आत्मसंय
मनेऽनीहा जूह्वति ज्ञानदीपिते ९ द्रव्ययज्ञैर्यक्ष्यमाणं दृष्ट्वा भूतानि बिभ्यति ॥ एष माकरुगो हन्यादतः ज्ञो ह्यनुतृपद्भुवम् १० तस्माद्वैवोपपन्नेन मुन्यन्नेना
पि धर्मवित् ॥ संतुष्टोऽहरहः कुर्यान्नित्यनैमित्तिकीः क्रियाः ११ विधर्मः परधर्मश्च आभास उपमा छलः ॥ अधर्मशाखाः पंचेमाधर्मज्ञोऽधर्मवत्त्यजेत् १२ धर्म
बाधो विधर्मः स्यात्परधर्मोऽन्यचोदितः ॥ उपधर्मस्तु पाखंडो दंभो वा शद्धमिच्छतः १३

द्वौ दैवोपपत्तकार्ये त्रीन् एकैकमुभयत्र वा भोजयेत् सुसमृद्धोपि श्राद्धे कुर्यान्न विस्तरम् ३ देशे काले च प्राप्ते हरेः अर्पणेन अन्नं विभजन् सर्वैर्देवरूपं पश्येत् ४ ५ ६ किंच धर्मज्ञः
श्राद्धे आमिषं न दद्यात् स्वयंचनायात् यथा मुन्यन्नैः हरेः प्रीतिः स्यात् तथा पशुर्हिंसया न ७ किंच नृणां भूतर्हिंसा त्यागसदृशः अन्यो धर्मो नास्ति ८ अतः ज्ञानिनः मनो
नियम्य कर्ममयान् त्यजंति ९ किंच द्रव्ययज्ञैर्यक्ष्यमाणं न दृष्ट्वा भूतानि बिभ्यति १० अतः दैवप्राप्तेन मुन्यन्नेन तुष्टः सन्नित्यनेनैमित्तिकीः क्रियाः कुर्यात् ११ किंच धर्मः १
परधर्मः २ आभासः ३ उपधर्मः ४ छलः ५ इमाः पंच अधर्मशाखाः धर्मज्ञः त्यजेत् १२ आसां अर्थमाह धर्मबाधः १ अन्यस्योक्तः २ इच्छया कृतः ३ पाखंडः ४ शब्दभेदः ५ १३

(आश्रमात्पृथक् आश्रमं विना) स्वधर्मानुष्ठानानंतरं धर्मभूयस्त्वार्यमपि परधर्मो नानुष्ठेयः अनुपयोगादित्याह । स्वभावविहित इति । स्वधर्मोऽपि विहितः १४ किंच । अधनो धर्मार्थं पितृभ्योऽपि हेतुनापेक्षेत । धनार्थं न व्याप्तिरिति वा । देवोपपन्नेनैव स्वधर्मसिद्धेरुक्तत्वात् । यात्रार्थं वा देहादिनिर्वाहार्थं पितृभ्योऽपि हेतुत्वे तत्प्रपंचयति अनीहेतिसार्थः पक्षः (महाहरेरजगरस्येव) १५ (कामलोभेन कामभोगेच्छया याऽर्थं हातयादिशोधावतः) १६ उपानहोपादयोऽर्थस्य उपानत्पदस्य १७ गृहपालः स्यात्तद्वदाचरति १८ (अवकीर्यते नश्यति) १९ जनः क्षुधा तृषाचकामस्यांतयाति । अन्नोदकातिरिक्तकामपोषकामावात् । स्मृतिश्च । 'विषयाविनिवर्तते निराहारस्य देहिनः' इति । क्रोधस्य चांतयाति । एतस्य क्रोधस्य यत्फलो हि सातस्योदयाजिष्पतेः । दिशोजित्वापि भुवोभुक्त्वापि लोभस्य नैवांतयातीत्यर्थः २० २१ इदानीं कामादिजयोपायानाह । असंकल्पादिति चतुर्भिः । जयेदिति यथापेक्षमन्वेति । (असंकल्पाद्विषयसंकल्पाभावेन । कारणशेषकार्यनाश इत्यर्थः) अर्थेऽनर्थदर्शनेन लोभं जयेत् । तत्स्वावमर्शनात् अद्वैतानुसंधानेन २२ आन्वीक्षिक्या आत्मानात्मविवेकेन । महतां सात्विकानाम् (उपासया) भवेया । योगस्यांतरायान् लोकवार्तादीन् । कायाद्यनीहयास्त्वेहाद्यनाभिमानेनेत्यर्थः २३ येभ्योभूतेभ्योऽनुसंधायेत तेष्वेव कृपया हिताचरणेन । देवदेवोपसर्गनिमित्तं वनः पीडादि विमना विफलारंभः संसीदत्यनिमित्तत इति । आत्मजं देहजं योगवीर्येण प्राणायामादिवलेन । सत्त्वनिवेशनासात्त्विकाहारादिना २४

यस्त्विच्छया कृतः पुंभिराभासो ह्याश्रमात्पृथक् ॥ स्वभावविहितो धर्मः कस्य नेष्टः प्रज्ञांतये १४ धर्मार्थमपि नेहेतयात्रार्थवाऽधनो धनम् ॥ अनीहानीहमानस्य महाहरेरिव वृत्तिदा १५ संतुष्टस्य निरीहस्य स्वात्मारामस्य यत्सुखम् ॥ कुतस्तत्कामलोभेन धावतोऽर्थं हयादिशः १६ सदा संतुष्टमनसः सर्वाः शिवमया दिशः ॥ शर्कराकंठकादिभ्यो यथोपात्तपदः शिवम् १७ संतुष्टः केन वाराजत्रवर्तेतापि वारिणा ॥ औपस्थ्यजैह्वयकर्मण्याद्गृहपालाय ते जनः १८ असंतुष्टस्य विप्रस्य ते जोविद्यातपोयशः ॥ स्रवंतीं द्रियलौल्येन ज्ञानं चैवावकीर्यते १९ कामस्यांतं च क्षुत्तृड्म्यां क्रोधस्यैतत्फलोदयात् ॥ जनोयाति न लोभस्याजित्वा भुक्त्वादिशो भुवः २० पंडिता बहवो राजन् बहुज्ञाः संशयच्छिदः ॥ सदसस्पतयोऽप्येकं असंतोषात्पतंत्यधः २१ असंकल्पाज्जयेत्कामं क्रोधं कर्म विवर्जनात् ॥ आर्थानर्थक्षयालोभं मयंतत्त्वावमर्शनात् २२ आन्वीक्षिक्या शोकमोहोदंभं बहुपासया ॥ योगांतरायान्मौनेन न हिंसां कायाद्यनीहया २३ कृपया भूतजं दुःखं देवं जह्यात्समाधिना ॥ आत्मजं योगवीर्येण निद्रां सत्त्वनिवेशनात् २४

१४ किंच स्वयं अधनः धर्मार्थयात्रार्थवाधनं नापेक्षेत निरिच्छस्य निरीहामहाहरेरिव वृत्तिदा भवति १५ संतुष्टस्य यत्सुखं तत्लोभेन धावतः कुतः १६ सदा संतुष्टमनसः सर्वाः दिशः सुखदाः यथा शर्कराकंठकादिभ्यः उपानत्पदः शिवं १७ १८ असंतुष्टस्य ते जोविद्यादयः इंद्रियलौल्येन स्रवंति १९ जनः क्षुत्तृड्म्यां कामस्य अंतयातिक्रोधफलेन क्रोधस्य अंतयातितयापि दिशोजित्वा भुवं भुक्त्वा लोभस्य अंतं नयाति २० अथ कामादेजयोपायानाह २१ असंकल्पात्कामं जयेत् कामत्यागात्क्रोधं अर्थेऽनर्थदर्शनेन लोभं एवं मयशोकमोहादीन् जयेत् २२ २३ २४

२५ ननु कथं गुरोर्भक्त्या सर्वस्य जयः स्यात् । तस्यापि मनुष्यत्वेन तदवस्थत्वात् । तत्राह यस्येति । मर्त्यासद्भिः मनुष्य इति दुष्टा बुद्धिः तस्य शास्त्रश्रवणं कुंजरस्नानवद्वयम् २६ ननु गुरोः
पितृपुत्रादयस्ते तं नरा येव मन्यन्ते अत आह । एष गुरुः साक्षाद्भगवानेव भवेत् । लोकस्य नरो साविति बुद्धिर्भाति रित्यर्थः । यद्वा नहि तत्पित्रादेर्भेदमनुष्यबुद्ध्या प्रतीयमानोऽपि गुरुर्मगवान्न भवेत् ।
यथेष्टश्रीकृष्ण इत्यर्थः २७ एवं सर्वैरुपायैः कामादिवेगं जित्वा नियतो द्वियो भूत्वा ध्यानपरो भवेत् । अन्यथा तं प्रति सर्वशास्त्रवैफल्यं स्यादित्याह षड्वर्गेति । सर्वोऽपि नियमचोदेनाहृता पूर्तादि
विषयः षड्विंशत्यवगस्य यः संयमस्तस्मिन्नेव कस्मिन्नेतोयासांतदेकपरा इत्यर्थः न च तावतापि चरितार्था इत्याह । तदंताः सत्योऽपि यदियोगान् धारणाध्यानसमाधीन् नो आवहेयुः न साधयेयुः
तर्हि केवलं श्रमावहा एवेत्यर्थः २८ एतदेव दृष्टांतेनाह । यथावार्तादयः कृष्णादयः अर्थाः तत्फलानि च योगस्यार्थं (न बिभ्रति) भोक्षं न साधयति प्रत्युत अनर्थाय संसारयैव (ते भवेयुः) असतो बाहि
र्मुखस्येष्टा पूर्ताद्यपि तथा २९ एवं योगं युंजतोऽपि यस्य कुटुंबाभेगेन चित्तं विक्षिप्येत तस्य कृत्यमाह । यः चित्तस्य विजये यत्तु द्युक्तः स भिक्षुः स्यात् संन्यसेत् । तथा च स्मृतिः । 'द्वंद्वं ह तस्य माहं
स्थं ध्यानभंगादिकारणम् । लक्षयित्वा गृहीत्वा स्पृष्टं संन्यसेदविचारयन्' इति । भिक्षया प्राप्तं भित्तमशनं यस्य ३० कृत्वा समं गंयस्य स क्रज्जंगः । सुखं यथाभवत्येवमासीत् ३१ मित्युच्चारय
त्रिति शेषः ३१ ३२ ३३ एवमभ्यसतः स तस्मात्स्य यतेऽश्वत्तं निर्वाणं शान्तिं याति ३४ न च पुन विक्षिप्येत्तेत्याह । कामादिभिरक्षुभितं यश्चित्तं तन्नोतिष्ठेत्ततः प्रशांता बलिष्ठतयो य
स्य । कुतः ब्रह्मसुखेन स्पृष्टं ३५ यस्तु प्रव्रज्या कृत्वा पि भोगमभिलिप्सुस्तं निंदति । य इति । त्रयाणां धर्मादीनां वर्ग आसमंतादुप्यते यस्मिन्स्तत् (त्रिवर्गावपनं) तस्माद्गृहात्पूर्वप्रव्रज्य । तान्
वर्मादीन् । वांताशीछादितभोजी । निर्लज्जश्चतः ३६

रजस्तमश्च सत्त्वेन सत्त्वं चोपशमेन च ॥ एतत्सर्वं गुरोर्भक्त्या पुरुषो ह्यंजसा जयेत् २५ यस्य साक्षाद्भगवति ज्ञानदीपप्रदे गुरौ ॥ मर्त्यासद्भिः श्रुतं तस्य सर्वं कुंज
रशौचवत् २६ एष वै भगवान् साक्षात् प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ योगेश्वरैर्विष्टग्नां घ्रिलोको वै मन्यते नरम् २७ षड्वर्गसंयमैकांताः सर्वानियमचोदनाः ॥ तदंताय दि
नो योगानावहेयुः श्रमावहाः २८ यथावार्तादयो ह्यर्था योगस्यार्थं न बिभ्रति ॥ अनर्थाय भवेयुस्ते पूर्तमिष्टं तथाऽसतः २९ यश्चित्तविजये यतः स्यान्निःसंगोऽय
रिग्रहः ॥ एको विविक्तः शरणो भिक्षुर्भिक्षामिताशनः ३० देशेषु चौसमे राजन संस्थाप्या स न मात्मनः ॥ स्थिरं समं सुखं तस्मिन्नासीत् ज्वैर्गओमिति ३१
प्राणापानौ सन्निरुद्धात्पूरकं मकरेचकैः ॥ यावन्मनस्त्यजेत्प्रमान् स्वनासाग्रनिरीक्षणः ३२ यतो यतो निःसरति मनः कामहतं भ्रमत् ॥ ततस्तत उपाहृत्य
हृदि रुद्ध्याच्छनैर्धुवः ३३ एवमभ्यसतश्चित्तं कालेनाल्पीयसायते ॥ अनिशंतस्य निर्वाणं यात्यनिधनवद्विवत् ३४ क्रमादिभिरनाविद्धं प्रशांता बलिष्ठतयो य
त् ॥ चित्तं ब्रह्मसुखस्पृष्टं नैवोतिष्ठेत्तर्हि चित् ३५ यः प्रव्रज्य गृहात्पूर्वत्रिवर्गावपनात्पुनः ॥ यदि सेवेत तान् भिक्षुः सर्वैर्वांता इय पत्रपः ३६

सत्त्वेन रजः तमश्च सत्त्वं निषेवयानि द्राम् उपशमेन सत्त्वम् एतत्सर्वं गुरोर्भक्त्या पुरुषो जयेत् २५ ज्ञानप्रदे गुरौ यस्य मनुष्य इति बुद्धिः तस्य शास्त्रश्रवणं व्यर्थम् २६ एवं कामादिवेगं
जित्वा ध्यानपरो भवेत् २७ २८ २९ यः चित्तजये यतः स निःसंगो भूत्वा ३० शुचौ देशे आसनं संस्थाप्य तन्नोपविश्य ३१ पूरकं मकरेचकैः प्राणापानौ स
न्निरुद्ध्यात् स्वनासाग्रनिरीक्षणः ३२ किंच यत्र यत्र मनो गच्छति ततः ततः आहृत्य हृदि रुद्ध्यात् ३३ एवं अभ्यसतः यतेऽश्वत्तं शान्तिं याति ३४ ३५ यः यतिः पुनः वर्मादीन् से
वते स वांताशीक्षेपः ३६

नयेदमघटितं दृष्ट्वादिस्थाह । यैः पूर्वस्वदेहः अनात्मादिरूपः स्मृतः । चित्तितः तत्पुनरेनमात्म(रूप) इति मत्वा श्लाघयंति स्तावयंति हि ३७ यतीनुपलक्षणीकृत्याभ्यामपि स्वधर्मस्याभिगो
निवति गृहस्थस्येति द्वाभ्यां (तपस्विनोऽप्यभ्यासस्य) ३८ (आश्रमापसदाह्येते खल्वाश्रमविडंबकाः) ३९ मन्वात्मतत्त्वज्ञस्य भिक्षोरिन्द्रियलौल्यता ३९ आत्मानं चेद्विजानीयादयमरभीतिपुरुषः । किमिच्छन्नकस्य
क्षयेज्जानीयात् ज्ञानेन धुता निरस्ता आशया वासनायस्य । तस्य ज्ञानिगोलौल्यमेव न संभवतीत्यर्थः । तथा च मुक्तिः । 'आत्मानं चेद्विजानीयादयमरभीतिपुरुषः । किमिच्छन्नकस्य
कामाय शरीरमनु संज्वरेत्' इति ४० अज्ञस्य तु लौल्येन नरकपातापत्तेरप्रमत्तेन सदा तत्त्वज्ञानेयतितव्यमिति मयि 'आत्मानं चेद्विजानीयादयमरभीतिपुरुषः' इत्यादि श्रुत्युक्तं रूपकेणाह ।
आहुरिति पाङ्क्तिः । इन्द्रियेशं मनोऽभिषून् रश्मीनाहुः । मात्राः शब्दादीन् वर्तमानानि गतव्यदेज्ञानाहुः । सत्त्वं चित्तं बुद्धिश्च देहश्च विषयं पुरुषं धनं । चित्तं विना ह्यनिबद्धमिव शरीरं भवति । ईश
सृष्टमिति बंधनकर्ता त्वीश एवेत्यर्थः ४१ प्राणादयः पंच । 'नागः कूर्मश्च कलौ देवदत्तो धनं जयः' इत्येवं दशविधं प्राणमक्षयम् । अभिमानं साहंकारं जीवं रश्मिं च बुद्धिं विंशत्यं परं ब्रह्मलक्ष्यम्
यथा धनुषाक्षरो लक्ष्ये निपात्यते तथा प्रणवेन जीवो ब्रह्मणि निपात्यत इत्यर्थः ४२ रागादयो जेतव्याः शत्रवः ४३ तत्र रजोऽभिनिवेशः कथं मूताः शत्रवः रजस्तमः प्रकृतयः । (तथा कवि
दाकठसमाचेः परोपकारादिप्रवृत्तयोपि सत्त्वप्रकृतयः) शत्रवः ४४ नृकायरूपं रथं आत्मवशोपकल्पं इन्द्रियादिपरिकरोयस्मिन् तथामुंतावदत्ते तावदेव गरिष्ठानां मुक्तां चरणसेवयानि
ज्ञातं तीक्ष्णं ज्ञानं विप्रस्य अच्युताश्रयः सन्निरस्तशत्रु रत एवोपशान्तिः स्वानंदेन तुष्टो भूत्वा इदं रथादिकमुपेक्षेतेत्यर्थः ४५

यैः स्वदेहः स्मृतोऽनात्मा मर्त्यो विदुः मिमस्मसात् ॥ तपुनमात्मसात्कृत्वा श्लाघयंति ह्यसतमाः ३७ गृहस्थस्य क्रियात्यागो ब्रतत्यागो बटोरापि ॥ तपस्वि
नोग्रामसेवाभिक्षोरिन्द्रियलौल्यता ३८ आश्रमापसदाह्येते खल्वाश्रमविडंबकाः ॥ देवमायाविमूढांस्तानुपेक्षेतानुकंपया ३९ आत्मानं चेद्विजानीयात्परं
ज्ञानधुताशयः ॥ किमिच्छन्नकस्य वाहेतोर्देहं पुष्पाति लंपटः ४० आहुः शरीरं रथमिन्द्रियाणि हयानभीषून् मन इन्द्रियेशम् ॥ वर्तमानमात्राविषणांचसूतं
सत्त्वं बुद्धिं धनुः शरीरं मृष्टम् ४१ अक्षं दशप्राणमधर्मधर्मौ चक्रेऽभिमानं रश्मिं च जीवम् ॥ धनुर्हितस्य प्रणवं पठति शरं तु जीवं परमेवलक्ष्यम् ४२ रागोलोमश्च
द्वेषश्च शोकमोहौ भयं मदः ॥ मानोऽग्रमानोऽभूयाचमाया हिंसा च मत्सरः ४३ रजः प्रमादक्षुब्धिद्राः शत्रवस्त्वेवमादयः ॥ रजस्तमः प्रकृतयः सत्त्वप्रकृतयः
क्वचित् ४४ यावन्नृकायरथमात्मवशोपकल्पं धत्ते गरिष्ठचरणार्चनयानि शातम् ॥ ज्ञानासि मच्युतबलोदधदस्तत्र सुः स्वाराज्यं तुष्टुपशांतं इदं विजह्यात् ४५

३७ गृहस्थस्य क्रियात्यागो ब्रतत्यागो बटोरापि तपस्विनोऽप्यभ्यासस्य ३८ एते आश्रमविडंबकाः अतः सदा तत्त्वज्ञानेयतितव्यम् ३९ ४० अच्युतदेह
स्य रूपकमाह शरीरं रथं आहुः इन्द्रियाणि हयान् बुद्धिं सारथिम् मनः रश्मीन् धर्माधर्मौ चक्रे साहंकारं जीवं रश्मिं च प्रणवं धनुः शुद्धं जीवं शरम् परं ब्रह्मलक्ष्यम् यथा धनुषाक्षरो
लक्ष्ये निपात्यते तथा प्रणवेन जीवः ब्रह्मणि निपात्य रागद्वेषादयः जेतव्याः एवं नृकायरूपं रथं पुमान् यावत् धत्ते तावदेव महत्सेवया ज्ञानासिं दधत् भगवदाश्रयः सन्नजितशत्रुः स्वानं
दतुष्टो भूत्वा इदं रथादिकं उपेक्षेत ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

अच्युताश्रयाभावेबाधकमाह । नोचेदिति । असंतोबहिर्मुखायेइंद्रियवाजिनःसूतश्च (बुद्धिः) तेउत्पथं प्रवृत्तिमार्गनीत्वाविषयाख्येषु (दस्युषुचोरेषु) निक्षिपंति । हयैःसूतेनचसहवर्तमानम् । तमोषितमसाख्यासे । उरुमृत्युभयमयस्मिन् ४६ ननुचवेदविहितेष्टापूर्तादिकारिणःपुंसःकथमेवमनर्थप्राप्तिःस्यादित्याशंक्यवेदोक्तकर्मणांद्वाविध्यंदर्शयन्फलमाहप्रवृत्तंचेतिदशभिः ४७ हिंस्रंइत्येनयागादि । द्रव्यमयंपुरोडाशादिप्रधानं अशांतिदंअत्यासक्तिप्रदं (काम्यंस्वर्गदिकामनयाकृतंअग्निहोत्रादि) आदिशब्दार्थविवरणंदर्शंश्चेति पशुः पशुयागःपुनःसोमयागः ४८ हुतंवेदंभवेदंहुतंबलिहरणंप्रतस्सर्वमिष्टमुच्यते । एतदेवयदिकाम्यंअशांतिदंचतर्हिप्रवृत्ताख्यमपीत्यर्थः । (आरामउपवनम्) आजीव्यंप्रपादि (इदंपूर्तमुच्यतेप्रवृत्ताख्यमपि) ४९ प्रवृत्तेनकर्मणाआरोहावरोहान्यामावृत्तिप्रकारमाह । द्रव्यस्यचरुपुरोडाशादेःसूक्ष्मोविपाकःपरिणामोदेहांतरारंभको (भूतसूक्ष्माख्यः) येनसंपरिष्वक्तोमच्छ्रुतियएवभ्रुतोअप्यगदेनोक्तः‘इतितुपंचम्यामाहुताचापःपुरुषवचसोमवति’इति।पाठांतरेद्रव्यशब्देनतेजोमात्राशब्दोक्तानिइंद्रियाणि उष्मविपाकशब्देनहृदयाग्रप्रद्योतःतथाचभ्रुतिः‘सइमास्तेजोमात्राःसमम्याददानेःहृदयमेवानुक्रामत्’इति तथा ‘तस्यहेतस्यहृदयाग्रप्रद्योततेतेनैवआत्मानिष्क्रामति’इति धूमादिशब्देस्तत्तदभिमानिन्योदेवताः । तत्रापन्नयःकृष्णपन्नःसोमःसोमलोकःतत्रभुक्तमोगस्यावरोहणप्रकारमाहअदर्शइत्यादिना (अदर्शइति) विपरीतलक्षणविशिष्टमोगक्षयशोकाग्निनादेहलयेनावर्शनमुच्यते । एतदुक्तंभवति । भूतसूक्ष्मयुक्तोधूमाद्यतिवाहिकदेवताभिःसोमलोकंप्रापितस्तद्भोगावसानेदिलीनदेहोवृष्टिद्वारेणोपविबिरुधादिक्रमेणजायते । एवंपुनर्भवहेतुःपितृयानंप्रवृत्तकर्ममार्गइति (क्षमेशहेतुपते । भ्रुतिश्च । तेषूममभिसंभवतिधूमाग्रात्रिरात्रेरपरपक्षमित्यादि । स्मृमिश्च । ‘यज्ञेनवपसादानैर्धेहिस्वर्गजितोनराःधूमंनिशाकृष्णपक्षंदक्षिणायनमेवच । पितृलोकंचंद्रमसंवायुंवृष्टिजंमही । क्रमातेसंभवतीहपुनरेवमजंतिवा’ इत्यादि । गीतासुच ‘धूमोरात्रिस्तथाकृष्णःषणमासादक्षिणायनम् । तत्रचांद्रमसंज्योतिर्योगीप्राप्यनिवर्तते’इति) ५० पुनर्भवमेवाह । एकैकइयेनप्रत्येकं (आनुपूर्व्या) क्रमेणमूर्त्वाभूत्वातत्तत्सन्निध्यंप्राप्येहभूमौजायतेतत्राधिकारिणमाह । निषेकेति (निषेकादिश्मशानांतैःसंस्कारैःसंस्कृतोद्विजः) अन्यस्त्विष्टादिकार्यप्येवंजन्मलमतइत्यर्थः ५१

नोचेत्प्रमत्तमसर्दिन्द्रियवाजिसूतानीत्वोत्पथंविषयदस्युषुनिक्षिपंति ॥ तेदस्यवःसहयमृतममुंतमोषेसंसारकूपउरुमृत्युभयेक्षिपंति ४६ प्रवृत्तंचानिवृत्तंचद्विविधंकर्मवैदिकम् ॥ आवर्तेतप्रवृत्तेननिवृत्तेनाश्रुतेऽमृतम् ४७ हिंस्रंद्रव्यमयंकाम्यमग्निहोत्राद्यशांतिदम् ॥ दर्शश्चपौर्णमासश्चचातुर्मास्यंपशुःसुनः ४८ एतदिष्टंप्रवृत्ताख्यंहुतंप्रवृत्तेनैवच ॥ पूर्तंरुरालयारामकृपाजीव्यादिलक्षणम् ४९ द्रव्यसूक्ष्मविपाकश्चधूमोरात्रिरपक्षयः ॥ अयनंदक्षेणंसोमोदर्शोषधिर्वारुधः ॥ अन्नरेतइतिक्षमेशपितृयानंपुनर्भवः ५० एकैकइयेनानुपूर्व्याद्वृत्वाभूत्वेहजायते ॥ निषेकादिश्मशानांतैःसंस्कारैःसंस्कृतोद्विजः ५१

अन्यथाएतेएवअसर्दिन्द्रियवाजिसूताःप्रमत्तजनंप्रवृत्तिमार्गनीत्वाविषयदस्युषुक्षिपंति तेदस्यवः पुनं सरथंसंसारकूपेक्षिपंति ४६ एवंप्रवृत्तिमार्गेणसंसारं निवृत्तिमार्गेणअमृतंअश्रुति ४७ ४८ ४९ ५० ५१

निवृत्तकर्मन्विष्टस्योपासनावशेषे, पदशत्राचें, दिनागेष्वलोकप्राप्तिमाह इन्द्रियेष्टित्यादिना । यद्वा द्रव्ययज्ञेषु हेनायादुर्वोत्पत्तिपुरुषनिवृत्तकर्मैवदर्शयन्नाह । ज्ञानेनदीप्त्यंत
इति तत्तत्पुंन्द्रियव्यापाराणां इष्टापूर्तादीनामिन्द्रियतावन्मात्रताभावयतीत्यर्थः एवमुत्तरत्रापि । इन्द्रियेषु कर्मैव दर्शनादिसंकल्परूपेणामिन्द्रियाणि जुहति विषयेभ्यो निगृहीतानां इन्द्रिया
णि मनोरूपाणि भावयतीत्यर्थः । तद्वैकारिकं विकारबुद्धं मनोवाचि । विद्यादिलक्षणयावाचा हि मनःकर्तृत्वादिविकारभजति ५२ (वाचं) वर्णानां (अकारादीनां) समाम्नाये स मुदाये ।
तद्विशेषत्वाद्वाचः स्वरे अकारादिस्वरत्रयात्मके (तं समास्त्रायं भावयेत्) ओंकारं बिंदौ तं च नादे तं नादं तु प्राप्ते स त्रयात्मनि । (अमुं प्राणम्) महति ब्रह्मणि ५३ अग्निरिति (अग्न्यादिश
ब्दे-) स्तुतदाभिमानिन्यो देवताः (लक्ष्यंते) ताः प्राप्नोतीति पूर्ववत् । दिवाऽहः । प्राहस्तस्यैवांनः रक्षाशुक्लत्रयांनः । यद्वा प्राहाराकेति च पुराणमतानुसारेणोक्तम् । उत्तरमयनम् ।
स्वराट् ब्रह्मा । एवं ब्रह्मलोकं गतस्य भोगावसाने मोक्षप्रकारमाह । विश्वइति । विश्वः स्थूलोपाधिकः । तं स्थूलं सूक्ष्मे विलाप्य सूक्ष्मोपाधिकस्तैजसो भजति । सूक्ष्मं चकारणे विलाप्य कारणो
पाधिः प्राज्ञो भवति । कारणं च साक्षिणः (सर्वत्र) अन्वयात् साक्षिस्वरूपे विलाप्य तुर्यो भवति तेषां च साक्षिणिलये शुद्धात्मा भवति मुच्यत इत्यर्थः । (अत्र मुक्तिः । ' तेषिरभिसंभवंत्याचं
षोऽहोऽहो आपूर्यमाणपक्षम् ' इत्यादि । स्मृतिश्च । ' अग्निज्योतिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम् । तत्र प्रयातः गच्छंति ब्रह्म ब्रह्मविदो जनाः ' इति) ५४ (अनुपूर्वशः अनुक्रमेण अग्न्यादिक
पो भूत्वा भूत्वा तत्तद्देवतासां निधयं प्राप्येत्यर्थः । यद्वा) यथेतरो (भूत्वा) भूत्वानिवर्तते तथायं न निवर्तत इत्यर्थः ५५ (अथ नेमागौ ।) वेदेन निर्मिते ' तेषून्ममभिसंभवंति तेषिरभिसंभ
वंति ' इति मुक्तिभ्यां निश्चयेन विविच्य ज्ञापिते इत्यर्थः । अनस्थोपि देहस्थोऽपि न मुच्यते । (' नैते वृत्तीभार्यजानन्योमीमुद्यतिकश्चन ' इति मगवद्वचनं) ५६ तत्र हेतुमाह । आदाविति ।
जनानां दिवादीनां आदौ कारणत्वेन अंते चावधित्वेन सत्यं (सत्यं) तथा बहिर्भोग्यं अंते भोक्तृपरमवरं च उच्यंतीति तमोऽप्रकाशः ज्योतिः प्रकाशः तत्सर्वं अयं ज्ञानी स्वयमेव । न तस्माद्य
तिरिक्तं किंचिदस्ति येन मुह्येदित्यर्थः ५७ ननु तर्हि कथं पृथग्मर्थस्तस्य मसीयते वत्राह । आदावधितः तर्कविरोधेन सर्वतो बाधितोऽपि आभासः प्रतिबिम्बादिः वस्तु उयायया स्मृतः तद्वदैव विषयं सर्वं
अर्थत्वेन विकल्पितम् । (प्रातिमासिकस्य यादृशं वस्तु तदादृशमेव व्यावहारिकस्यापीत्यर्थः) ननु परमार्थतः । दुर्घटत्वात् (तर्कविरुद्धत्वादित्यर्थः) ५८

इन्द्रियेषु क्रियायज्ञानज्ञानदीपेषु जुहति ॥ इन्द्रियाणि मनस्यूर्मौ वाचिवैकारिकं मनः ५२ वाचं वर्णं समास्त्रायेत मोंकारे स्वरे न्यसेत् ॥ ॐ कारं बिंदौ नादे तं
तु प्राप्ते मह्यमुम् ५३ अग्निः सूर्यो दिवा प्राहः शुक्लो रात्रौ तं स्वरट् ॥ विश्वश्च तैजसः प्राज्ञस्तुर्य आत्मा समन्वयात् ५४ देवयानं निदं प्रादुर्भूत्वा भूत्वानु
पूर्वशः ॥ आत्मयाज्युपशांतात्मा ह्यात्मस्थो नानेवर्तते ५५ य एते पितृदेवानां मयवेदेन निर्मिते ॥ शास्त्रेण च क्षुषावेदजनस्थोऽपि न मुह्यति ५६ आदावं
ते जनानां सद्गहिरंतः परावरम् ॥ ज्ञानं ज्ञेयं चोवाच्यं तमो ज्योतिस्त्वयं स्वयम् ५७ आदावधितोऽपि आभासो यथा वस्तु तथा स्मृतः ॥ दुर्घटत्वादैन्द्रियकं
तद्वदर्थं विकल्पितम् ५८

उपेक्ष्यमेवाह । क्षित्यादीनां पंचभूतानां छायापेक्यबुद्ध्यालंबनरूपं देहादेः संघातारंभणपरिणामानां मध्ये कतमापि अन्यतमापि न भवति । तथाहि । सानतेषां संघातः वृक्षाणामिव नम् । एकदेशाकर्षणे सर्वाकर्षणानुपपत्तेः । न ह्येकस्मिन् वृक्षे आकृष्टे सर्वे वनमाकृष्यते । न च विकारः अप्रकृतोऽन्यथा । अपि कृत्वा त्वपरिणामोपि । कुतः । स किं स्वावयवैर्योनापरिणतेभ्यो वापृथक् । तदन्वितो वा । न तावदत्यंतं पृथक् तदा अप्रतीतिः । न चान्वितः । स किं प्रत्यवयवसर्वोपन्वेति अंशे भवति । आद्ये अंगुलिमात्रेऽपि देहबुद्धिः स्यात् । द्वितीये तस्याप्यंशं गीकारे सत्यनवस्था स्यात् । अतो मूर्ध्वेत्यर्थः ५९ एवं देहादेर्मिथ्यात्वमुक्त्वा तद्वेत्तुनां क्षित्यादीनामपि मिथ्यात्वमाह । धारयंतीति वा तत्रोभयमूना निनम्मात्रेः सूक्ष्मवयववैविनानस्युः अवयवित्वात्तेषामपि तद्वयवः सत्यइति चेत्तत्राह । उक्तप्रकारेणावयवविन्यसति अवयवोऽप्यंततोऽसन्नेव स्यात् । अवयवप्रतीत्यन्यथानुपपत्तिर्विना तत्प्रमाणाभावादित्यर्थः । तदुक्तं पंचमस्कंदे । ' एवं निरुक्तं क्षितिशब्दवृत्तं ' इत्यादि ६० नन्ववयवविनोऽभावे आगमापायिषु वा लयादिषु सोऽयं देवदत्तइति प्रत्यभिज्ञानं न स्यात् तदुक्तं मटैः । आविर्भावतिरोभावधर्मकैश्च न पायिष्वत्तद्भर्मि' इति तत्राह । स्यादिति । वस्तुनः परमात्मनो विकल्पे भेदे भवति यद्वा वस्तुनोऽविद्यया विकल्पे सति पूर्वपूर्वोपसादय्यात् (संयं दीपज्जालोतिवत्) स एवोति प्रमः स्यात् । स च तावदेव यावदविद्यानिवृत्तिः । ननु सर्वस्य मिथ्यात्वे शास्त्रस्य विधिनिषेधता कथं तत्राह । स्वप्नमध्ये (तद्गत-) जाग्रत्स्वप्नव्यवस्था (प्रमिताप्रबोधे तु प्रयोपि स्वप्ना एव) यथा तथेति ६१ इदानीं मुक्तमेवाह्वेतं भावनाप्रयोपदेशेन दृढीकरोति । भावाद्वैतमिति चतुर्थः । (आत्मनः भावाद्वैतादिकम्) वर्तयन्नालोचयन् स्वानुभूत्या आत्मतत्त्वानुभवेन ग्रीन् जाग्रदादीन् 'त्रय आवसथास्त्रयः स्वप्नाः' इति श्रुतेः यद्वा वस्तुभेदबुद्धिरेकः स्वप्नः ततस्तदधिकारभेदेन कर्मबुद्धिर्द्वितीयः ततो मत्कर्मसाधितमेतत्फलं भवमेव योग्यमिति तृतीयः वानुधुनुते निवर्तयति (यद्वा प्रपंचलक्षणो दीर्घस्वप्नस्तद्गतौ विधिनिषेधो चेति ग्रीन्) ६२ (किं तद्भावाद्वैतादिकं तदाह । कार्येति । विकल्पस्य भेदस्य मिथ्यात्वात्) कार्यकारणयोः वस्तुवैक्यस्य मर्शनं आलोचनम् । तंतुरेव न पटइति वत् ६३ मनोवाक्नुमिः कृतानां कर्मणां समर्पणम् । तैः समर्पणमिति वा । उद्देश्यफलभेदो हि क्रियाभेदे हेतुः ईश्वरार्पणे च भावात् क्रियाणामद्वैतम् ६४ आत्मनः स्वस्य जायादीनां च (अन्येषां सर्वदेहिनां च) स्वार्थश्च कामश्च तयोः । सर्वेषां देहादीनां पंचभूतात्मकत्वेन भोक्तृणां परमात्मत्वेन (यत्) अभेदालोचनं तेनार्थकामयोर्भेदक्यदर्शनं तादित्यर्थः ६५

क्षित्यादीनामिहार्थानां छाया न कतमापि हि ॥ न संघातो विकारोऽपि न पृथक् द्रान्वितो मृषा ५९ घातवोऽवयवित्वाच्च तन्मात्रावयवैर्विना ॥ न स्युर्ह्यसत्यवयवविन्यसन्नवयवोत्ततः ६० स्यात्सादृश्यमस्तावद्विकल्पोऽसति वस्तुनः ॥ जाग्रत्स्वप्नौ यथा स्वप्ने तथा विधिनिषेधता ६१ भावाद्वैतं क्रियाद्वैतं द्रव्याद्वैतं तथात्मनः ॥ वर्तयन् स्वानुभूत्येह ग्रीन् स्वप्नानुधुनुते मुनिः ६२ कार्यकारणवस्तुवैक्यमर्शनं पटतंतुवत् ॥ अवस्तुत्वाद्विकल्पस्य भावाद्वैतं तदुच्यते ६३ यद्वा ह्यणि परे साक्षात्सर्वकर्मसमर्पणम् ॥ मनोवाक्नुमिः पार्थक्रियाद्वैतं तदुच्यते ६४ आत्मजायासुतादीनामन्येषां सर्वदेहिनाम् ॥ यत्स्वार्थकामयोरेक्यं द्रव्याद्वैतं तदुच्यते ६५

५९ ६० ६१ ६२ किंच कार्यकारणवस्तुवैक्यदर्शनं पटतंतुवत् भावाद्वैतम् १ ६३ परे ब्रह्मणि सर्वकर्मापिणं क्रियाद्वैतम् २ ६४ आत्मनः जायापुत्रादिसर्वप्राणिनां च अर्थकामयोर्भेदक्यं द्रव्याद्वैतम् ३ ६५

उक्तानां श्रमधर्मांस्तंक्षिप्याह । यदिति । यत्र यस्मिन्देशे काले वा येनोपायेन यत्सकाशात् (यत्तद्व्यमनिषिद्धं यत्पुरुषस्य स पुरुषः तेन द्रव्येण) ६६ प्रस्तुतमुपसंहरति एतैरिति । अस्य श्रीकृष्णस्य गतिं । तद्भक्तिभाक्त्वनस्य मक्तः ६७ एतच्च सर्वसाधारणमुक्तम् । मक्तस्य तु भक्तिरेव सर्वपुरुषार्थहेतुरिति पाठवानेव क्लीकृत्याह । यथाहीति । हेनूपदेव । नृपदेवैश्च हायैर्दुस्त्यजादिति वा । आत्मनः प्रभोः श्रीकृष्णादेव हेतोः । उत्तरत उत्कर्षेणातरतेत्यर्थः अहमावधार्यः । यथायथावत् । तमेव मजतेति शेषः यद्वा यथा आपन्नपादुत्तीर्णस्त्वं यथा च नूनहार्पतिथासंसारोऽपि यूयं श्रीकृष्णादेव तारकादुत्तरतेत्यर्थः ६८ श्रीकृष्णसेवापिमहतामवलम्बयाभ्रयति तत्कृपया च सिध्यतीति दर्शयन् स्वपूर्ववृत्तां तमाह । अहमितिसर्वैः पंचभिः । नाम्ना उपबर्हणः ६९ पेशकं सोऽकुमार्य । कृपादिभिः प्रियदर्शनं यस्य । (तासां स्त्रीणां पुरुषं पदः अतिलोपः) ७० (हरिमायानामुपमायमविषये) ७१ तदा हानं विद्वान् अहं च मच्छन् सन् गायन्नेवमतः ७२

यद्यस्य वाऽनिषिद्धं स्याद्येन यत्र यतो नृप ॥ स तेने हेतकार्याणि नरो नान्यैरनापदि ६६ एतैरन्यैश्च वेदोक्तैर्वर्तमानः स्वकर्मभिः ॥ गृहेऽप्यस्य गतिं याया द्राजंस्तद्भक्तिभाङ्गुरः ६७ यथा हि यूयं नृपदेव दुस्त्यजादापद्रणादुत्तरतात्मनः प्रभोः ॥ यत्पादपंकेरुहसेवया भवानहार्पीन्निर्जितदिग्गजक्रतून् ६८ अहं पुराऽमवंकंश्चिद्वर्धं उपबर्हणः ॥ नाम्नाऽतीते महाकल्पे गंधर्वाणां सुसंमतः ६९ रूपपेशलमाधुर्यसौ गंध्यप्रियदर्शनः ॥ स्त्रीणां प्रियतमो नित्यं मतस्तत्पुरुषं पटः ७० एकदा देवसन्नेतुं गंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ उपहृता विश्वसृग्भिर्हरिमाथोपगायने ७१ अहं च गायंस्तद्विद्वान् स्त्रीभिः परिवृतो मतः ॥ ज्ञात्वा विश्वसृजस्तन्मे हे लनं शेषुरोजसा ॥ यादित्वं शूद्रतामाशु नष्टश्रीः कृतहे लनः ७२

एतत्त्रयं स्वानुभूत्या यः जानातिसः मुनिः शीघ्रं जाग्रदादीन् धुनोति ६६ एतैरन्यैश्च वेदोक्तैः कर्मभिर्वर्तमानः गृहेऽपि कृष्णस्य गतिं यायात् ६७ हेनूप यूयं गृहे वर्तमानाः संतः श्रीकृष्णादेव आपद्रणात् अतरत अतः तं मजत भगवत्सेवामहतां अवज्ञया भ्रयति तत्कृपया सिध्यति ६८ स्वीदाहरणेन दर्शयति हे भर्मपुरा अहं गतकल्पे उपबर्हणो नाम गंधर्वः आसम् ६९ एकदा देवसन्नेतुं गंधर्वादयः हरिमाथा गायने विश्वसृग्भिः आहूताः तत्र अहं स्त्रीभिर्वृतः सन् गतः तदा मदपराधं ज्ञात्वा विद्वान् सृजः शूद्रो मवेति शेषुः ७० ७१ ७२

(तावदतदानीम्) ७३ त्वं कृतार्थ एवेति हर्षेण पुनः पूर्वश्लोकानेव पठति । दूयमिति । आगव्याकयातम् । ज्ञेयं स्पष्टं ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ (यत्र वंशेषु) ८० सप्तमस्कंधे मावार्थः ।
 दमावार्थदीपिका । संसेव्यतां सदा सद्भिर्नृति श्रीधरनिर्मिता ॥ १ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे मावार्थदीपिकायां पंचदशोऽध्यायः १५ ॥ ॥ समाप्तोऽसप्तमस्कंधः ॥ ॥

तावद्दस्यामहं जज्ञेत त्रापि ब्रह्मवादिनाम् ॥ शुश्रूषयानुवंगेण प्राप्तोऽब्रह्मपुत्रताम् ७३ धर्मस्ते गृहमेधीयो वर्णितः पापनाशनः ॥ गृहस्थो येन पदवीमंजसा
 न्यासिनामियात् ७४ यूयं नृलोके बतभूरिभागा लोकं पुनानामुनयोऽभिप्रेयन्ति ॥ येषां गृहानावसतीति साक्षाद्दं परं ब्रह्म नुष्यर्लिङ्गम् ७५ सवा अयं ब्रह्ममहादे
 मृग्यं कैवल्यनिर्वाणसुखानुभूतिः ॥ प्रियः सुहृद्ः खलु मातुलेय आत्मा र्द्वितीयो विधिः कुरु ७६ नयस्य साक्षाद्दं पद्मजादिभीरूपं धियावस्तु तयोपवर्णित
 म् ॥ मैनेन भक्तयोपशमेन पूजितः प्रसीदतामेष ससात्वतां पातिः ७७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति देवर्षिणा प्रोक्तं निशम्य भरतर्षभः ॥ पूजयामास सुप्रीतः क
 ष्णं च प्रेमविह्वलः ७८ कृष्णपार्थावुपामं न्यपूजितः प्रययौ मुनिः ॥ श्रुत्वा कृष्णं परं ब्रह्म पार्थः परमाविस्मितः ७९ इति दाक्षायणीनां तेषु प्रथमं वंशः प्रकीर्तितः ॥
 देवासुरमनुष्याद्या लोका यत्र चराचराः ८० ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां सप्तमस्कंधे पंचदशोऽध्यायः १५ ॥
 इति सप्तमस्कंधः समाप्तः ॥ ६ ॥

तावद्दं दास्यां जज्ञेत तत्र ब्रह्मवादिनां सेवया ब्रह्मपुत्रतां प्राप्तः ७३ हेराजन् एवं गृहमेधीयो धर्मः तेऽलकः येन न्यासिनां पदवीं दद्यात् ७४ यूयं नृलोके बतभूरिभागाः यतः युष्माकं गृहे
 पुनराकारं श्रीकृष्णाख्यं ब्रह्म साक्षाद् सतितर्क्षनार्थं मुनयः सर्वतः आयाति ७५ किंच सोऽयं ब्रह्मैव युष्माकं प्रियः सुहृन्मातुलेय इत्यादिरूपो भवति ७६ यस्य रूपं शिवादिभिरपि
 इदमित्थमिति साक्षात्तोपवर्णितं स युष्माकं स्वयमेव प्रसन्नः एवं भूतः भगवान् मे प्रसीदताम् ७७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं देवर्षिणा प्रोक्तं निशम्य प्रीतः धर्मरजः कृष्णं नारदं च
 पूजयामास ७८ पूजितो मुनिः कृष्णपार्थो आमं न्ययौ पार्थः कृष्णं परं ब्रह्म श्रुत्वा विस्मितः आसीत् ७९ एवं ते दाक्षकन्यानां वंशः कीर्तितः यत्र देवासुरमनुष्याद्याः चराचराः अमव
 न् ८० ॥ ॥ इति सप्तमस्कंधे चूर्णिकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ इति सप्तमस्कंधः समाप्तः ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ शुभं भवतु ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥

॥ इति सटीकसचूर्णिकश्रीमद्भागवत—सप्तमस्कंधः समाप्तः ॥

॥ अथ सटीकसचूर्णिकश्रीमद्भागवत-अष्टमस्कंधप्रारंभः ॥

श्रीर्जयति ॥ ॥ ॐ नमः श्रीपरमहंसास्वादितचरणकमलचिन्मकरंदायमक्तजनमानसनिवासाय श्रीरामाय ॥ ॥ अथाष्टमेवदुर्विशस्यध्यायैर्ननुवर्णनम् । तत्सुतेर्जयिदेवैर्नृमूर्तिभिश्च
हरेस्तद ॥ १ ॥ प्रतिमन्वंतरं चैवमन्वाद्याः षट्पृथक्पृथक् । प्रवर्तयंतिसदमान्पाकयन्त्याचरन्ति च ॥ २ ॥ अतोमन्वंतरस्वोक्तं सदर्भं इति लक्षणम् । येनैकिक्रियाभेदमनोनिर्बन्धजेद ॥ ३ ॥
तत्रप्रथमेस्वायंभुवः स्वारीचिषस्तथा । उत्तमस्तामसश्चेति चतुर्मेव नृनिरूपयन् ॥ ४ ॥ स्वायंभुर्वेऽन्तरेऽन्तदुर्लभवर्षमाह । मुदितः परिपमच्छसर्वमन्वंतरस्त्विति ॥ ५ ॥ स्वायंभुवस्ये
ति त्रिभिः । यत्र (वंशे) मनुकन्यासु विश्वसृजांमरीच्यादीनां सर्गः पुत्रपौत्रादिः (कथितः) १ महीवसोदरेः । (यत्रयत्रमन्वंतरे) अत्रकचिद्गुणाठांतरमस्ति तदुपेक्षितमस्माभिः
(विस्तरमीतेः) २ यस्मिन् (मन्वंतरे) स्वतीतेमतेयत्कृतवान् । यस्मिन्नामतेयत्कर्ताकरिष्यति अथवावर्तमानेयत्कुरुते तद्वदेत्यन्वयः ३ अस्मिन्कल्पेऽप्यमनवोव्यतीतामताः ।
(तत्रजाद्यः स्वायंभुवः तेकथितः चतुर्थस्कंधे यत्रस्वायंभुवांतरे) ४ तस्यमनोर्दुहित्रोर्देवद्यूत्यामाकूत्याचकपिलयज्ञमूर्तिभ्यां पुत्रतांगतः प्रायः ५ (कृतं सांख्यशास्त्रादि । अनुवर्णितं तृतीयस्कं
धे) ६ (शतरूपायाः पतिः स्वायंभुवः) ७ (सुनंदायां नद्यां तत्तीरे इत्यर्थः) चोरंदुश्चरंतपस्तप्यमानः समाधावनुमृतमिदं वक्ष्यमाणं निश्चितोच्छ्रितवद्विस्मृत इव उपदिशन्निबन्धनव
न्निबन्धनमिच्छोक्तैरन्वाह ८ येनचिदात्मना विश्वं चेतयते । चेतनीभवति । विश्वं तु यं चेतयते न चेतनीकरोति । स्वतएवचिद्रूपत्वात् । तत्रहेतुः । अस्मिन्कल्पेऽपि स्वपति (सति)
योगागर्तिसाक्षितयावर्तते । अहोचित्रम् । नायं जगस्तंवेद सनु इमं वेद ९

श्रियैनमः ॥ ॥ राजोवाच ॥ स्वायंभुवस्येह गुरोर्वंशोऽयं विस्तराच्छ्रुतः ॥ यत्र विश्वसृजां सर्गो मनुनन्यान्वदस्वनः १ यत्रयत्रहरेर्जन्मकर्माणि च मही
यसः ॥ गृणंतिकवयो ब्रह्मस्तानि नो वदशृण्वताम् २ यद्यस्मिन्तरे ब्रह्मन्ममवानविश्वमावनः ॥ कृतवान्कुरुते कर्ता स्वतीतेऽनामतेऽद्यवा ३ ॥ ॥ ऋ
षिरुवाच ॥ मनवोस्मिन्व्यतीताः षट्कल्पेस्वायंभुवादयः ॥ जाद्यस्ते कथितो यत्र देवादीनां च संभवः ४ आकूत्यादेवद्यूत्यांचदुहित्रोस्तस्ववैमनोः ॥
धर्मज्ञानोपदेशार्थं भगवान्पुत्रतांगतः ५ कृतं पुरा भगवतः कपिलस्यानुवर्णितम् ॥ आख्यास्ये ममवानयज्ञो यच्चकार कुरुद्वह ६ विरक्तः कामभोगेषु शतरू
पापतिः प्रभुः ॥ विसृज्य राज्यं तपसे सभार्यो वनमाविशत् ७ सुनंदायां वर्षशतं पदैकेन भुवं स्पृशन् ॥ तप्यमानस्तपोधोरमिदमन्वाह भारत ८ ॥ श्रीमनुरु
वाच ॥ येन चेतयते विश्वं विश्वं चेतयते नयम् ॥ योजागर्तिशयानेऽस्मिन्नायं तं वेद वेदसः ९

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीमत्कुले देवतायै नमः ॥ अथाष्टमस्कंधम्याख्या ॥ राजोवाच ॥ हे गुरोस्वायंभुवमनोः वंशः मया श्रुतः यत्र मनुकन्या सुमरीच्यादीनां पुत्रादिसर्गः
अन्यान्मनुन्वद १ यत्रयत्रहरेः जन्मानिकर्माणि च कवयः गृणंतितानि वद २ तथा भगवान्गतमन्वंतरे यत्कृतवान् भाव्येयत्करिष्यति वर्तमानेयत्कुरुते तदपि ब्रूहि ३ ॥
श्रीशुक उवाच ॥ अस्मिन्कल्पे स्वायंभुवादयः मनवः ६ गताः तत्राद्यमनुज्जेकथितः ४ तस्य कन्ययोः आकूतिदेवद्यूत्योः धर्मज्ञानोपदेशार्थं हरिः पुत्रतांगतः ५ तत्रकपिलकृतं
उक्तम् यज्ञः यच्चकार तदास्यास्ये ६ अथस्वायंभुवमनुः विरक्तः सनूराज्यं हित्वा सभार्यः वनं प्राविश्य ७ सुनंदायां नद्यां वर्षशतं पदैकेन पदाभुवं स्पृशन् चोरंतपः तप्यमानः इदं उपदिश
न्निबन्धनम् ८ येन विश्वं चेतयते विश्वं तु यं चेतयते किंच जने सुप्ते यः जागर्ति तं जनः न वेद सनु इमं वेद ९

तस्येश्वरस्त्वंदशयन्लोकस्यहितमुपदिशति । आत्मनाईश्वरेण आवास्त्वंवसताचैतन्याभ्यां संख्यां विभवं सर्वजगत्यां लोकेयार्त्तिकचिज्जगत्यां जगत् । अतस्तेनैवैश्वरेण सर्त्तिकचिज्जगत्कृतं दत्तं धनं तेनैव मुंजीयाः मोनान्भुञ्जते । यद्वा तेन हेतुना तस्त्किन ईश्वरार्त्तिकेनैव मुंजीयाः । नस्त्वार्थः । कस्यस्त्विदं कस्यार्त्तिकं दत्तं पिघनं मागृधः माभिकांक्षीः यद्वा कस्यस्त्विदं अहो कस्याभ्यस्य च नमः स्तियतो धनाकांक्षा क्रियते इत्यर्थः । तथाच भूतिः । ईशावास्यमिति यथा श्लोकवेद १० ननु मत्तवः प्राप्नोति तर्हि चक्षुरादिभिः किं नमसीयते तत्राह । यंपश्यंतं जनश्चक्षुर्न पश्यति चक्षुराद्य विषयत्वात् । न हि प्रमातारं प्रमाणं विनयीकरोतीति भावः । तथाच भूतिः 'अनुषः चक्षुः श्रोत्रस्य श्रोत्रं' इत्यादि । ननु तर्हि घटनाशे देवदत्तस्य तद्विषयं चाक्षुषं ज्ञानमिवेश्वरस्यापि स्वकृपया तंतद्विषयं ज्ञानं नश्येत् । तत्राह । यस्य तु पश्यतः चक्षुर्ज्ञानं न रिष्याति न नश्यति । तव दाकारेणोत्पन्नाया हृतेरेव नाशोनस्वतः सिद्धज्ञानस्य । न हि सविष्टप्रकाशः प्रकाश्यनाशे नश्यतीति भावः । भूतानि निलयो यस्य तं सर्वार्थमिष्यते । तथाचुषर्षं गोमनपतनं असंमं उपधावतमजध्वम् ११ तस्त्वं कृपस्य नित्यस्त्वमेवोपपादयन्नाह । नयस्येति । अमूनि आद्यं तादीनि विश्वस्य यस्माद्भवन्ति । विश्वं च यत्तद्वृषम् । अतएवाव्यमिचारित्वात् तत्तत्कृतं सत्यं महत्परिपूर्मब्रह्म १२ ननु विश्वं चेत्तद्वृषं तर्हि तस्य कुतो जन्माद्यभावः । स्वप्रकाशत्वं वा कुतः । कथं वा जगज्जन्मादिकर्तृत्वेन अविकारिणः सत्यत्वं पूर्णत्वं वा । तत्राह । सर्वज्ञः अजः सत्यश्च । स्वप्रकाशश्च पुराणार्थनिर्विकारः । विश्वं कायो यस्य पुरुषाणि हुतानि नामानियस्य तथाविधोऽपि यतः । अस्त्वविश्वस्य जन्मादिस्वशक्त्या मायया घटे तां च नित्यासिद्धया विद्यया (ज्ञानेन) उदस्यीह स्वानिष्क्रिय एवास्ते १३ यस्मादेवमीश्वरः कर्मकृत्वा संसृज्य मेकैक्येणास्ते अथ अस्यादेतोः कृपयोऽप्यग्रे आदौ कर्माणि कुर्वति । किमर्थं । अकर्महेतुवेमोक्षार्थं । पाठांतरैक्येनाशाय । हियस्मात्तनु ईहमानः कुर्वाणः अनीहार्त्तिकं अकर्मत्वम् १४ नन्वीहमानः कर्ममिरवमुंठितः कोशकार इव बध्यते तत्राह । ईहते इति । अतस्तमनुवर्तमानायेतेनावसीदंति न भिषजंते १५ तदेवं लोकानुग्रहाय विश्वपृष्ट्यादिवः करोति श्रीरामकृष्णाद्यवतारैश्च वेदोक्तमप्याचरति तं शरणं प्रजानीत्याह । तमिति । निजं वर्त्मनरावतारानुक्रमार्गः तत्र सम्यक्कृतिर्यतः । अतर्ह्येहमानं कर्माचरंतम् । तथापि जीवद्वैलक्षण्यमाह । निरहंकृतं विराशिषं मन्योदितमिति । निरहंकारस्त्वेहेतुः बुधं । निराशीर्ह्येहेतुः पूर्णम् । अनन्यनियुक्तत्वेहेतुः प्रभुं । तथापि कर्मानुष्ठाने हेतुः नृत्वाचारेण शिष्ययंतं तत्किमर्थं तत्राह । अस्मिन्नुपधर्मान्भावयति प्रवर्तयतीति तत्राह १६

आत्मावास्यमिदं विश्वयत्किंचिज्जगत्यां जगत् ॥ तेन त्यक्तेन मुंजीयामागृधः कस्यस्त्विदं नमः १० यत्र पश्यति पश्यंतं चक्षुर्यस्य न रिष्याति ॥ तं भूतं निलयं देवं सुपर्णमुपधावत ११ नयस्याद्यंतौ मध्यं च स्वः परो नांतरं बहिः ॥ विश्वस्यामूनियद्यस्मादिदं च तद्वत्तमहत् १२ स विश्वकथः पुरुहूत ईशः सत्यः स्वयं ज्योतिरजः पुराणः ॥ घटेऽस्य जन्माद्यजयाऽऽत्मशक्त्या तं विद्योदस्य निरीह आस्ते १३ अथाग्रेऽप्ययः कर्माणीहंतेऽकर्महेतवे ॥ ईहमानो हि बुरुषः प्रायोऽनीहार्त्तिकं प्रपद्यते १४ ईहते मगवान् शोनहितत्र विषजते ॥ आत्मलाभेन पूर्णार्थो नावसीदंति येऽनुतम् १५ तमीहमानं निरहंकृतं बुधं निराशिषं पूर्णमनन्यचोदितम् ॥ नृत्वा शिष्ययंतं निजवर्त्म संस्थितं प्रभुं प्रपद्येऽस्मिन्नुपधर्मभावनम् १६

१० किंच यंपश्यंतं जनः न पश्यति यस्य पश्यतः ज्ञानं न नश्यति तं देवं मजध्वम् ११ किंच यस्य आद्यं तादीनि न संति विश्वस्य तु तानि यस्माद्भवन्ति १२ स विश्वकथः अजः सत्यः स्वः स्वजन्मादीनि घटे १३ १४ तां विद्योदस्य निरीह आस्ते अतः कर्मसु न विषजते १५ तं न गवंतं समकृष्णाद्यवतारैश्च वेदोक्तं कर्म आचरंतं नृत्वाचारेण शिष्ययंतं सर्वधर्मप्रवर्तकं प्रभुं प्रपद्ये १६

समाहितमपिसंतं इति मंत्रोपनिषदं मंत्ररहस्यं व्याहरं दृष्ट्वा स तेतिथ्यतवा द्विवशं मन्त्रानां असुराया तु धानाश्च (यक्षरक्षांसि) लुधानिमित्तेन जग्धुमधुं अभ्यद्रवन् (अभिजग्मुः) १७ (यथावसितान् अनुकृतनिश्चयान्) यामैः स्वपुत्रैः । त्रिविष्टपं स्वर्गमपालयत् स्वयमेवैन्द्रो बभूवेत्यर्थः तत्र प्रतिमन्त्रं तं मन्त्रादयः षट् अन्येऽप्येवमवन्ति । तथा हि सुतो द्वादशेव क्षगतिः । ' मन्त्रं तं मनुर्देवामनुपुत्राः सुरेश्वरः । ऋषयो ज्ञावतारश्च हरेः षड्विधमुच्यते ' इति । अत्र मन्त्रं तं पंडितं मुच्यत इत्यन्वयः । तत्राद्यंतरे स्वायं भुवो मनुः । प्रियव्रतो ज्ञानपादौ मनुपुत्रौ । यामादयो देवाः । मरीचिप्रमुखाः सप्त ऋषयः । यज्ञो हरेरवतार इन्द्रश्च स एवेति तन्मन्त्रं तं पंचविधमेव । तच्चतुर्थं स्कंधोपक्रमेण निरूपितम् १८ द्वितीयादिषु त्रिषु मन्त्रे तरेषु मन्त्रादिषु द्वादशमाह । स्वरोचिषो द्वितीय इत्यादिनायात्र द्वादशमोक्षप्रश्नम् १९ २० २१ विमोरसाधारणं चरितमाह । अष्टाशीतिसहस्राणीति २२ २३ २४ (धर्मस्य पत्न्यां) २५ सत्यजितः इन्द्रस्य सखा सन् २६ उत्तमः तृतीयो मनुः तस्य भ्राता तामसश्चतुर्थो मनु रिति २७ (सत्यकादयो देवा आसन्) त्रिशिखः (नामां) ईश्वर इन्द्रः (आसीत्) २८

॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति मंत्रोपनिषदं व्याहरं तं समाहितम् ॥ दृष्ट्वाऽसुराया तु धानाजग्धुमधुं अभ्यद्रवन्धुवा १७ तांस्तथाऽवसितान् वीक्ष्य यज्ञः सर्वगतो हरिः ॥ यामैः परिवृतो देवैर्हत्वाऽशासं त्रिविष्टपम् १८ स्वरोचिषो द्वितीयस्तु मनु रग्रेः सुतोऽभवत् ॥ द्युमत्सुषेणरोचिष्मत्प्रमुखास्तस्य चात्मजाः १९ तत्रैन्द्रो रोचनस्त्वासीद्विश्वतुषितादयः ॥ ऊर्जस्तं भादयः सप्त ऋषयो ब्रह्मणा दिनः २० ऋषेस्तु वेदशिरसस्तुषितानामपत्न्यभूत् ॥ तस्यां जज्ञेत तो देवो विभुरित्य भिविश्रुतः २१ अष्टाशीतिसहस्राणि मुनयो ये धृतवताः ॥ अन्वशिक्षन् तं तस्य कौमारब्रह्मचारिणः २२ तृतीय उत्तमो नाम प्रियव्रतस्तुतो मनुः ॥ पवनः सृजयो यज्ञहोत्राद्यास्तत्सुतानृप २३ वसिष्ठतनयाः सप्त ऋषयः प्रमदादयः ॥ सत्यावेदश्रुता मद्रा देवा इन्द्रस्तु सत्याजित् २४ धर्मस्य सूनृतायां तु भगवान् पुरुषोत्तमः ॥ सत्यसेन इति ख्यातो जातः सत्यव्रतैः सह २५ सो नृत्तव्रतदुःशीलानसतो यक्षराक्षसान् ॥ भूतद्रुहो भूतगणांस्त्ववर्षीत् सत्याजित्सखः २६ चतुर्थ उत्तम भ्राता मनुर्नाम्राचतामसः ॥ पृथुः ख्यातिर्नरः केतु रित्याद्या दशतत्सुताः २७ सत्यका हरयो वीरा देवास्त्रिशिख ईश्वरः ॥ ज्योतिर्धामादयः सप्त ऋषयस्तामसेऽतरे २८

॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं समावौ मंत्रोपनिषदं उच्चारयंतं मनुं दृष्ट्वा असुराया तु धानाः तं जग्धुं अभ्यद्रवन् १७ तदा आकूतिपुत्रो यज्ञः स्वपुत्रैः यामैर्वृतः सन् तान् हत्वा स्वर्गं अपालयत् अथ मन्त्रं तं राण्याह तत्राद्यम्-स्वायं भुवो मनुः १ प्रियव्रतो ज्ञानपादौ मनुपुत्रौ २ यामादयो देवाः ३ मरीचिप्रमुखाः सप्त ऋषयः ४ यज्ञो हरेरवतारः ५ स एव इन्द्रः ६ १८ ततः द्वितीयम्-अग्नेः पुत्रः स्वरोचिषो मनुः १ द्युमत्सुषेणरोचिष्मदादयः तत्सुताः २ १९ रोचननामा इन्द्रः ३ ऊर्जस्तं भादयः सप्त ऋषयः ४ २० तुषितादयो देवाः ५ वेदशिरसः ऋषेः तुषितायां विभुरित्यवतारः ६ २१ तस्मात् अष्टाशीतिसहस्राणि ८८००० ऋषयः ब्रह्मर्चयन्तं अन्वशिक्षन् २२ ततः तृतीयम्-प्रियव्रतस्तुतः उत्तमो नाम मनुः १ पवनसृजयाद्याः तत्सुताः २ २३ वसिष्ठात्मजाः प्रमदादयः सप्त ऋषयः ३ सत्यादयो देवाः ४ सत्यजित् इन्द्रः ५ २४ धर्मात् सूनृतायां सत्यसेनोऽवतारः ६ २५ सः यक्षराक्षसान् अवधीत् २६ ततः चतुर्थम्-उत्तम भ्राता तामसो मनुः १ पृथुः ख्यातिः नरः केतु रित्याद्याः दशतत्सुताः २७ २ सत्यकाः हरयो वीरा देवाः ३ त्रिशिखः इन्द्रः ४ ज्योतिर्धामादयः सप्त ऋषयः ५ २८

अन्यानापितत्रविशिष्टपराक्रमान्देवानाह । देवावैधृतयइति २९ (हरिमेघसःपत्न्याहरिण्यानाम्ना) हरिरित्याहृतोव्याहृतः । ग्रहातग्राहात् (येनहरिणा) ३० अन्नुपपन्नोपयायास
 ३१ श्रवणेच्छायाहेतुः । तत्कथासुतासुकथासु सांक्येऽवाप्तुमहत्पुण्यं । पुण्यस्यविशेषणं धन्यमित्यादि (तत्कथासुधर्म्यकाममोक्षा अपि अनायासेन सिध्यति अतोमुमुक्षूणामस्माकंतच्छ्र
 णमिष्टमितिभावः) ३२ (प्रायोपविष्टेनगृहीतानशनव्रतेन । हेविप्राःशौनकादयःमुनीनांशृण्वतांसां । साधुसाध्वितिप्रतिनंद्य) ३३ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेऽष्टमस्कंदेटी
 कायामन्वंतरानुचरितं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तुर्यमन्वंतरेप्रोक्तं गजेन्द्रस्य विमोक्षणम् ॥ द्वितीयादित्रिभिस्तत्तुविस्तरेणोपवर्ण्यते ॥ १ ॥ द्वितीयेतु गजेन्द्रस्व
 गजीभिः क्रीडतो जले ॥ देवाद्वाहगृहीतस्य हरिस्पृतिरुदीर्यते ॥ २ ॥ आसीदस्ति १ तावता योजनायुतेन नर्यं कूपरितः । त्रिकूटसमाख्या बीजमाह । त्रिभिः शृंगैर्मूलैः २ अन्वैश्वकर्माभिः
 र्भ्रांभसानिर्घोषैश्च ककुमः सर्वा रोचयन्नास्त इति पूर्वेणैवान्वयः । कथं भूतैः शृंगैः । रत्नेषां तु भिश्च त्रिचित्रितैः । (पुनः कथं भूतैः) नानाविधाद्रुमलतानां गुल्मायेषुतैः ३ पयस ऊर्मिभिः समंता
 दवनिज्यमाना अभ्रयो मूलप्रांतायस्य । हरिद्रिः पालाशवर्णैः ४ ५ किन्नरादीनां संगीतसंनदं दर्नदंत्यो गुहायस्मिन् प्रदेशे तं अभिगर्जति हरयः सिंहाः अमर्षया असहनेन । (परसंकया प्रति
 स्पृक्षिं सिंहशंकया) ६

देवावैधृतयोनामविधृतेस्तनयानृप ॥ नष्टाः कालेनैवैदाविष्टताः स्वेन तेजसा २९ तत्रापि जज्ञे भगवान् हरिण्यां हरिमेघसः ॥ हरिरित्याहृतो येन गजेन्द्रो मोचि
 तो ग्राहात् ३० ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ बादरायण पुतते श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ हरिर्यथा गजपतिं ग्राह्यस्तमममुचत् ३१ तत्कथासुमहत्पुण्यं धन्यं स्व
 स्त्ययनं शुभम् ॥ यत्र यत्रोत्तमं श्लोको भगवान् गीयते हरिः ३२ ॥ सूत उवाच ॥ परीक्षितैवं स तु बादरायणिः प्रायोपविष्टेन कथासुचोदितः ॥ उवाच विप्राः प्र
 तिनंद्य पार्थिवं मुदामुनीनां सदसि स्मशृण्वताम् ३३ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंदे मन्वंतरानुचरितं नाम प्रथमोऽध्यायः १ ॥ ॥ ७ ॥
 ॥ श्रीशुक उवाच ॥ आसीद्गिरिवरो राजंस्त्रिकूट इति विभुतः ॥ क्षीरोदेनावृतः श्रीमान् योजनायुतमुच्छ्रितः १ तावता विस्तृतः पर्यक्त्रिभिः शृंगैः षयोनिधि
 म् ॥ दिशः खरोचयन्नास्त रौप्याय सहरिण्ययैः २ अन्वैश्वकर्माभिः सर्वा रत्नघातुविचित्रितैः ॥ नानाद्रुमलतागुल्मैर्निर्घोषैर्निर्झराभिसाम् ३ सचावनिज्य
 मानां प्रिभ्रसंतात्पय ऊर्मिभिः ॥ करोति श्यामलां भूमिं हरिन्मरकताभ्रमभिः ४ सिद्धचारणगंधर्वविद्याधरमहोरगैः ॥ किन्नरैरप्सरोगैश्च क्रीडद्भिर्जुष्टकंदरः ५
 यत्र संगीतसन्नादैर्नदद्बहुममर्षया ॥ अभिगर्जति हरयः श्लाघिनः परशंकया ६

२९ हरिमेघसः विप्रस्य हरिण्यां स्त्रियां हरिः अवतारो जातः ६ येन ग्राहात् गजेन्द्रो मोचितः ३० ॥ राजोवाच ॥ हे शुक हरिः यथा गजपतिं अममुचत् तत् कथं श्रोतुमिच्छामहे
 ३१ ३२ ॥ सूत उवाच ॥ राजा एवं कथासुचोदितः शुकः मुनीनां सदसि पार्थिवं उवाच ३३ ॥ ॥ इत्यष्टमे प्रथमः १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ हे भगवन् कथित
 त्रिकूटनामाद्रिः क्षीरोदेनावृतः अयुतयोजनोच्छ्रयविस्तारः आसीत् १ सः रौप्याय सहरिण्ययैः त्रिशृंगैः दिशः खरोचयन्नास्ते २ ३ हरिन्मरकताभ्रमभिः श्यामां भूमिं करोति ४
 क्रीडद्भिः सिद्धचारणादिभिः जुष्टकंदरः चित्रद्रुमसुरोद्यानकलकंठविहंगमः स्वच्छोदकैः सरित्सरोभिर्युतः मणिमयवाल्कुकैः पुलिनैर्युतः ५ ६

नानायेभ्यः पशवः तेषां प्रातेः संकुलाभिः द्रोणीभिः अलंकृतमास्ते । किंच चित्राद्रुमायेषु तेषु पुरोद्यानेषु कलकंठामधुरस्वनाविहंगमायस्मिन् ७ किंच स्वच्छोदकैः सरित्सरोभिर्युतः । मणयइववालुकायेषु तेः पुलिनैश्च युजः । देवस्त्रीणां मज्जनेन यथा मोदते न सौरभयुक्तान्यंबूनि अनिलाश्चैश्च युतमास्ते ८ तस्य त्रिकूटस्य द्रोण्यां (निम्ने तटे) वरुणस्योद्यानमास्ते (सुरयोषितां आसमंतात् कीडा यस्मिन् नाम्नाऋतुमत्) गिरिवनादिसर्वेभ्योऽपि विवक्ष्यते अतो गिरिमुपवर्णयन् वनं वर्णयति सर्वतोऽलंकृतमिति (नित्यं पुष्पाभिः फलानि च येषु तेर्द्रुमैः । अतएव ऋतुमदितिसमाख्यायुक्ता) ९ पुनर्गिरिं वर्णयति मंदारैरिति च पुर्णिमः । मंदारादिभिर्द्रुत इत्यन्वयः (चूताग्रयोरवांतरभेदः) १० ११ १२ (अक्षो विभीतकः । अमयाहरीतकी । आमलोघात्रीतिः) १३ तस्मिन् गिरौ सरस्ते तद्वर्णयति सुविपुलमित्यादिसार्धैः पंचभिः । लसंति काचनपंकजानि यस्मिन् । कुमुदादीनां श्रिया ऊर्जितं सप्रदम् । कलः स्वनोयेषां तेः शकुंतैश्च निर्घुष्टम् १४ चक्रा द्वैश्चक्रवाकैः सारसैरप्याकीर्णम् । जलकुकुटादीनां कुलैः कूजितम् १५ मत्स्यानां कच्छपाणां च संचारेण चलतापद्मानां रजसायुक्तं पयो यस्मिन् (कदंबनीपयोर्वतसं जुलकयोश्चावांतरभेदः) १६ १७ नित्यं ऋतवः फलपुष्पादिसंपात्तिहेतवो येषु तेर्द्रुमैरलंशोभितम् १८

नानारण्यपशुप्रातसंकुलद्रोण्यलंकृतः ॥ चित्रद्रुमपुरोद्यानकलकंठविहंगमः ७ सरित्सरोभिरच्छोदैः पुलिनैर्मणिवालुकैः ॥ देवस्त्रीमज्जनामोदसौरभान्वनिलैर्युतः ८ तस्य द्रोण्यां भगवतो वरुणस्य महात्मनः ॥ उद्यानमृत्तुमन्नाम आक्रीडं सुरयोषिताम् ॥ सर्वतोऽलंकृतं दिव्यैर्नित्यपुष्पफलद्रुमैः ९ मंदारैः पारिजातैश्च पाटलाशोकचंपकैः ॥ चूतैः प्रियालैः पनसैराग्रैश्चैवैकैरपि १० क्रमुकैर्नालिकेरैश्च खर्जूरैर्बीजपूरकैः ॥ मधुकैः शालतालैश्च तमालैरसनार्जुनैः ११ अरिष्टोदुंबरप्लक्षैर्वटैः किशुकचंदनैः ॥ पिचुमंदैः कोविदारैश्च सरलैः सुरदारुभिः १२ द्राक्षेशुरंभाजं बूभिर्बदर्यक्षामयामलैः ॥ बिल्वैः कपित्थैर्जंबीरैर्वृतामल्लातकादिभिः १३ तस्मिन् सरः सुविपुलं लसत्काचनपंकजम् ॥ कुमुदोत्पलकल्लारशतपत्रश्रियोर्जितम् ॥ मत्पटपदनिर्घुष्टं शकुंतैश्च कलस्वनैः १४ हंसकारंडवाकीर्णचक्रा द्वैः सारसैरपि ॥ जलकुकुटकोयष्टिदात्यूहकुलकूजितम् १५ मत्स्यकच्छपसंचारचलत्पद्मरजःपयः ॥ कदंबवेतसनलनीपवंजुलकैर्द्रुतम् १६ कुंदैः कुरबकाशोकैः शिरीषैः कुटजैर्गुदैः ॥ कुब्जकैः स्वर्णयूथोभिर्नागपुन्नागजातिभिः १७ मल्लिकाशतपत्रैश्च माधवीजालकादिभिः ॥ शोभितं तीरजैश्चान्यैर्नित्यं तर्तुभिरलंशुमैः १८

७ ८ एवंभूतां च लस्य द्रोण्यां वरुणस्य ऋतुमन्नाम उद्यानं आस्ते कथं भूतं तत् सुरस्त्रीणां माक्रीडम् ९ किंच मंदारपारिजातपाटलाऽशोकचंपकचूतप्रियालपनसाम्राज्जातककमुकनालिकेरखर्जूरबीजपूरमधुकशालतालतमालासनार्जुनारिष्टोदुंबरप्लक्षवटकिशुकचंदनपिचुमंदकोविदारसुरदारुद्राक्षेशुरंभाजंबूबदरिबिल्वकपित्थजंबीरमल्लातकादिभिः वृक्षैः वृत्तैः त्रिकूटः १० ११ १२ १३ तत्र सरोवरं अद्भुतमास्ते तत् किंभूतं लसत्काचनपंकजं कुमुदोत्पलादीनां श्रिया ऊर्जितं मत्पटपदशकुंतैः नादितं हंसकारंडवादिभिः स्यात्तं जलकुकुटादीनां कुलैः कूजितं मत्स्यकच्छपादीनां संचारेण चलत्पद्मरजोभिः स्यात्तदं कदंबवेतसनलनीपकुंदस्वर्णयूथोपुन्नागजाती मल्लिकादिभिः शोभितम् १४ १५ १६ १७ १८

तत्रैवं सति एकदा तद्विरिकाननाश्रयः करेणुभिः चरन् नृषादितेन स्वयूथेन वृतः सरोवरस्य भ्याशं समीपमगमदिति पंचमेनान्वयः । किं कुर्वन् । कीचकवेणुवेप्रवंतं विशालं
महांतं गुल्मं लतादिसंदर्भवनस्पतींश्च प्ररुजन् प्रमंजन् १९ कथं भूतः । यस्य (गजेंद्रस्य) गंधमात्रादहरयः सिंहाः गजेंद्रादयश्च भयात्प्रवंति पलायंते । (तत्र भ्यालाहिंस्त्रपशवः । गौरकृष्णैर्
गभेदैः सह) २० वृकादयस्तु लुद्रा अलमपाणिनः अन्यत्र दृष्टिपथं त्यक्त्वा चरन्ति (कृशा अच्छमच्छाः) । २१ पुनः कीदृशः घर्मतप्तः । मदच्युत् मदस्रावी । (कलभैः करिशावैर्करुणतः ।
गरिष्णागुरुत्वेन) । मदमभ्रंति तथातैः २२ (पंकजपरागमिश्रं सरः संबन्धिनं वायुं जिघ्रन्) २३ निजेन पुष्करेण कराग्रेण उद्धृतं गतः क्लमः सन् निकामं पौ २४ (घृणीदयावान् उद्धृतकणरूपवा
रिमिः गजीः स्वकलभांश्च संस्नपयन् गृहस्थ इव लुच्छं मंकटं नापश्यत्) २५ (हेनृपसमहाबलोगजः) २६ (बलीयसाग्राहेण विरुध्यमाणं तथाभूतमातुरं गजेंद्रम्) दीनधियः करेणवः केवलं
विचक्रुः । (अपरे गजास्तु पार्णिग्राहाः संतोषितं तारयितुं नाशकम्) २७

तत्रैकदा तद्विरिकाननाश्रयः करेणुभिर्वा रणयूथपश्चरन् ॥ सकंटकान् कीचकवेणुवेप्रवद्विशालगुल्मं प्ररुजन् वनस्पतीन् १९ यद्वंधमात्रादहरयः गजेंद्राभ्या
प्रादयो व्यालमृगाः सखद्गाः ॥ महोरगाश्चापि भयाद्भवन्ति स गौरकृष्णाः शरभाश्च मर्यः २० वृकावराहमहिषर्षशल्यागोपुच्छशालावृकमर्कटाश्च ॥ अन्यत्र
लुद्रा हरिणाः शशादयश्च रंत्यभीता यदनुग्रहेण २१ स घर्मतप्तः करिभिः करेणुभिर्वृतो मदच्युत् कलभैरनुद्धृतः ॥ गिरिं गरिष्णापरितः प्रकंपयन् नानिषेव्यमाणो
ऽलिकुलैर्मदाशनैः २२ सरोनिलं पंकजरेणु रूपितं जिघ्रन् द्विदूरान् मदविह्वलेक्षणः ॥ वृतः स्वयूथेन वृषादितेन तत्सरोवराभ्याशं मथागमदुतम् २३ विगाह्य
तस्मिन् मृतां बुनिर्मलं हेमारविंदोत्पलरेणुवासितम् ॥ पौनिकामं निजपुष्करोद्धृतमात्मानमाद्विः स्नपयन् गतः क्लमः २४ स्वपुष्करेणोद्धृतशीकरांशुभिर्निपा
ययन् संस्नपयन् यथागृही ॥ घृणीकरेणुः कलभांश्च दुर्मदो नाचष्टुच्छंरुपणोऽजमायया २५ तंतत्र कश्चिन्नृपदैवचोदितो ग्राहो बलीयांश्चरणेरुषाग्रहति ॥
यदृच्छयैवं व्यसनं गतो गजो यथावलंसोऽतिबलो विचक्रमे २६ तथातुरं यूथपतिकरेणवो विरुध्यमाणं तरसा बलीयसा ॥ विचक्रुः शुर्दीनधियोऽपरे गजाः पा
र्णिग्राहास्तारयितुं न चाशकन् २७

तत्र एकदा गिरिकाननाश्रयः गजेंद्रः करेणुभिः चरन् कंटककीचकवेणुवेप्रादिगुल्मं प्ररुजन् सन् बभाम १९ यद्वंधमात्रात् सिंहं गजेंद्राभ्याप्रादयः भयात्पलायंते १० लुद्राः वृकहरि
णादयः तदृष्टिपथं हित्वा यत्कुर्यात् अभीताः चरन्ति २१ एवं भ्रमन् घर्मतप्तः सः गजैः गजीभिः कलभैश्च अनुद्धृतः अलिकुलैः सेव्यमानः स्वगरिष्णागिरिं कंपयन् २२ दूरादेव पंकज
रेणुमिश्रं सरोनिलं जिघ्रन् नृषादितेन स्वयूथेन वृतः सन् सरोवराभ्याशं अगमत् २३ तत्र विगाह्य गतः क्लमः द्रुतः सन् उत्पलरेणुवासितं जलं कामं पौ स्वशुंडाग्रोद्धृताद्भिः आत्मानं स्न
पयन् करेणुः कलभांश्च स्नपयन् पाययन् अजमायया प्राप्तं कण्ठं नाचष्ट २४ २५ तत्र कश्चिदैवचोदितः बलीयान् ग्राहः रूपात् चरणे अग्रहीत् एवं दुःखं प्राप्नो गजः यथा बलं विचक्रमे
२६ तथा विधंतं अन्ये गजामोचयितुं नाशकं करेणवः विचक्रुः २७

(हेमहीपते अंतरतो विकर्षतो न क्रस्य बहिर्विकर्षतो जगज्जेंद्रस्य च सहस्रं वर्षाणि व्यगमन् । सप्राणयोः प्राणमात्रेण स्थितयोरित्यर्थः) २८ मनउत्साहशक्तिः । बलं शारीरम् । ओजर्षेन्द्रियम् ।
(तेषां व्ययोमहानभूत् । कस्य । विकृष्यमाणस्य जगज्जेंद्रस्य । जलौकसो ग्राहस्य तु) सकलं बलादि विपर्ययो विपरीतं (ततो) अधिर्बलौकसो ग्राहस्य इत्यर्थः २९ स इत्थं यदा प्राणस्य
संकटमापयतां देही (तदा चिरं दध्याचितितवान् । अथेमां बुद्धिमभ्यपद्यत) ३० तामेव बुद्धिमाह । नमाभीति । (इमे ज्ञातयो न प्रभवन्ति) अहं च न प्रभवामि । यतः ग्राह रूपेण केवलं
विधातुः पाशेन आवृत्तः तथा पितं परं परमेश्वरं परेषां ब्रह्मादीनामयनमाश्रयभूतं यामिशरणं ब्रजामि ३१ कोसो यं शरणं यासीत्यत्राह । यः कश्चनेति । अतं कएवोरगस्तस्मात् । तं (अरणं) शर
णमीमहि ब्रजेम । यद्गयादित्यत्र श्रुतिः । ' भीषास्माद्वातः पवते भीषो देति नृयः । भीषास्मादग्निश्चेंद्रश्च वृत्त्युर्धावति पंचमः ' इति ३२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे टीकायां गजें
द्रोपाख्याने द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ । तृतीये तु गजेंद्रेण स्तुतो हरिरुपेत्यतम् । समुदधारतं ग्राहद्वाहदिवलशापतः ॥ १ ॥ (हृदि चित्ते) जाप्यं जप्यं स्तोत्रं प्राग्ज
न्मनि इन्द्रद्युम्नसंज्ञे १ तस्मै नमो नमनं अभिधीमहि अभिध्यायेम के लं ग्राहद्वाहदिवलशापतः । स्वस्य तज्ज्ञानं संभावयितुं विगिनष्टि । यतश्चिद्रूपात् एतद्देहादिचिदात्मकं चे
तनं भवति तदुक्तम् । येन ते तयो विश्वमिति । तत्र हेतुः । पुरुषाय पूर्णकारणत्वेन प्रविष्टाय । ननु प्रकृतिपुरुषौ कारणं प्रसिद्धं तत्राह । आदिः प्रकृतिः बीजं पुरुषः तद्रूपाय । प्रविष्टस्तेपि जी
ववत्पारतन्त्र्यं वास्यति परेशायेति २

नियुध्यतो रेवामिभेद्रनक्रयोर्विकर्षतो रंतरतो बहिर्मिथः ॥ समाः सहस्रं व्यगमन्महीपते सप्राणयोश्चित्रममं सतामराः २८ ततो गजेंद्रस्य मनो बलौ जसां मलेन
दाघेण महानभूद्वयः ॥ विकृष्यमाणस्य जलेऽवसीदतो विपर्ययो भूत्सकलं जलौकसः २९ इत्थं गजेंद्रः स यदा पसंकटं प्राणस्य देही विवशो यदृच्छया ॥ अपारय
न्नात्मविमोक्षणे चिरं दध्याविमां बुद्धिमथाभ्यपद्यत ३० नमामि मे ज्ञातय आतुरंगजाः कुतः करिष्यः प्रभवन्ति मोचितुम् ॥ ग्राहेण पाशेन विधातुरावृत्तोऽप्यहं
च तं यामि परं परायणम् ३१ यः कश्चने शो बलिर्नो तको रगात्प्रचंडवेगादभिधावतो भृशम् ॥ भीतं प्रपन्नं परिपातियद्गयान्मृत्युः प्रधावत्यरणं तमीमहि ३२ ॥
इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे गजेंद्रोपाख्याने द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ बादरायणिरुवाच ॥ एवं व्यवसितो बुद्ध्या समाधाय मनो हृदि ॥ जजा
प परमं जाप्यं प्राग्जन्मन्यनुशिक्षितम् १ ॥ गजेंद्र उवाच ॥ ॐ नमो भगवते तस्मै यत एताच्चिदात्मकम् ॥ पुरुषायादिबिजाय परेशायाभिधीमहि २

एवं इभेद्रनक्रयोः अंतर्बहिर्मिथः विकर्षतोः वर्षसहस्रं अगमन् २८ ततो गजेंद्रबलस्य व्ययः अभूत् न क्रस्यतु बलाधिक्यं जातम् २९ एवं गजेंद्रः यदा संकटं आप तदा चिरं दध्यात्वा
इमां बुद्धिमभ्यपद्यत ३० अहो इमे गजाः आतुरं मां मोचितुं न प्रभवः करिष्यः कुतः अहं ग्राहरूपेण विधातुः पाशेन आवृत्तोऽपि तं शरणं यामि ३१ यः ईशः अंतक स पतिर्भीतिं जनं पाति
तं शरणं ब्रजेम ३२ ॥ इत्यष्टमे द्वितीयः २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं बुद्ध्या व्यवसितः गजेंद्रः मनः समाधाय प्राग्जन्मनि अनुशिक्षितं परमं स्तोत्रं जजाप १
॥ गजेंद्र उवाच ॥ यतः चिद्रूपात् एतद्देहादिकं सचेतनं भवति तस्मै पूर्णकारणत्वेन प्रविष्टाय परमेशाय भगवते केवलं नमनं अभिध्यायेम कायप्रणतेः अशक्यत्वात् २

परेशत्वं विवृण्वन्नाहयावत्समाप्ति । यस्मिन्नभिष्टानेयत उपादानात् येन कर्त्रायश्च स्वयमेवेदं विश्वं भवति (तयानि) अस्मात्कार्यात्परस्मात्कारणाच्चयः परस्तं स्वयं भवं स्वतः सिद्धं प्रपद्ये शरणं ब्रजामि ३ विश्वदेतुत्वं स्वतः सिद्धत्वं चोक्तम् । इदानीं विश्वप्रकाशकत्वं स्वप्रकाशकत्वं च वर्णयन् प्रार्थयते । यः स्वात्मनीति (कश्चित्) विभातं अभिव्यक्तं सत्कश्चित्प्रलयेतिरोहितं लीनं सत् तदुभयं कार्यकारणं च साक्षी भवतीति । साक्षित्वे हेतुः । अविद्वद्वत् अलुप्तदृष्टिः आत्ममूलः स्वप्रकाशः कुतः परसत्प्रकाशकाच्चक्षुरादेरपि परः । तस्यापि प्रकाशक इत्यर्थः 'चक्षुषश्चक्षुः' इत्यादि श्रुतेः ४ तिरोहितमीक्षते इत्येतत्प्रपंचपूर्वकं दुर्ज्ञेयत्वं वदन् प्रार्थयते । कालेनेति द्वाभ्यां । पंचत्वमिते पुनाशां प्राप्तेषु गहनं दुरवगाहं गभीरमनंतम् । तस्य तमसः (पारे) 'आदित्यवर्ष' तमसः परस्तात्' इति श्रुतेः ५ अतएव देवादयो यस्य स्वरूपं न विदुः । जंतुरवाचीनः कोपि गंतुं ज्ञातुं । ईरितुं वक्तुं वा ! दुरत्ययं दुर्गममनुक्रमणं चरितं कथं वा यस्य सः मामाप् ६ कथं तर्हि 'तमेवाविदित्वाऽतिमृष्यमेति' इत्यादि श्रुतिरित्याशंक्यत उज्जानोपायं कथयन्नाह । दिदृक्षव इति । अलोकमंतं ब्रह्मचर्यादि ब्रह्म गमच्छिद्रम् मृतानामात्मभूताभूतेष्व्वात्मदृष्टयस्ततः समेगातिरस्तु ७ दुरत्ययानुक्रमणत्वं प्रपंचयन् प्रणमति । न विद्यत इत्यादिना । (गुणयुक्तदोषः गुणो दोषश्चेत्यर्थः) लोकानामप्ययः प्रलयः संभवाज्जन्मतयोर्द्वैतकथं तदर्थं यस्त । निजन्मादीनि स्वीकरोति तस्मै नम इत्युत्तरेणान्वयः ८ ब्रह्मणे ब्रह्मरूपाय अनंतशक्तये (अनंतैश्वर्याय । उरूपाय) बहुरूपाय अत आश्चर्याणि कर्माणि यस्य तस्मै परेशाय नमः ९ आत्मप्रदीपाय प्रकाशांतरस्याविषयाय । कुतः । साक्षिणे प्रकाशकाय । परमात्मने जीवनि यंत्रे । अतएव गिरा विदूराय अमाप्याय । चेतसां चित्तवृत्तीनां । तय च श्रुतिः 'यतो वाचो निर्वर्तते अमाप्य मनसा सह' इति १०

यस्मिन्निदं यतश्चेदं येनेदं यद्वदं स्वयम् ॥ योऽस्मात्परस्माच्च परस्तं प्रपद्ये स्वयं भुवम् ३ यः स्वात्मनीदं निजमाययार्पितं कश्चिद्विभातं कचत तिरोहितम् ॥ अविद्वद्वत्साक्ष्युभयं तदीक्षते स आत्ममूलोऽवतु मां परात्परः ४ कालेन पंचत्वमिते पुच्छन् शालोकेषु पालेषु च सर्वे हेतुषु ॥ तमस्तदासीद्गहनं गभीरं यस्तस्य पारेऽभिविराजते विश्वः ५ नयस्य देवाः ऋषयः पदं विदुर्जंतुः पुनः कोर्हति गंतुमीरितुम् ॥ यथानटस्याकृतिभिर्विचेष्टतो दुरत्ययानुक्रमणः समाऽवतु ६ दिदृक्षवो यस्य पदं सुमंगलं विमुक्तसंगामुनयः सुसाधवः ॥ चरंत्यलोकवतमवर्णवने भूतात्मभूताः सुहृदः समेगतिः ७ न विद्यते यस्य च जन्म कर्म वाननामरूपे गुणदोष एव वा ॥ तथापि लोकाप्ययसंभवाय यः स्वमायया तान्यनुकूलं लृच्छति ८ तस्मै नमः परेशाय ब्रह्मणेऽनंतशक्तये ॥ अरूपा यो रूपाय नम आश्चर्यकर्मणे ९ नम आत्मप्रदीपाय साक्षिणे परमात्मने ॥ नमो गिरा विदूराय मनसश्चेतसामपि १०

किंच यः कार्यकारणात्परः तं स्वयं भुवं शरणं ब्रजामि ३ सः स्वयं प्रकाशः मां अवतु ४ अहो देवाः ऋषयः यस्य स्वरूपं न विदुः तं कोऽपि जंतुः ज्ञातुं वक्तुं वा अर्हति किम् सः दुर्गमचरितः मां अवतु ५ यस्य पदं द्रष्टुमिच्छवः मुनयः वने ब्रह्मचर्यादिमतं चरंतिसः समेगतिरस्तु ७ अपि च यस्य जन्मादीनि न संति तथापि लोकाप्ययसंभवार्थं जन्मादीनि यः वते ८ तस्मै परेशाय ब्रह्मणे ९ परमात्मने कैवल्यनाथाय १०

एवमपि विपश्चितानि पुणेन नैष्कर्म्येण संन्यासेन सत्त्वेन शुद्धेन । 'संन्यासयोगो माद्य उच्यते शुद्धसत्त्वाः' इति श्रुतेः । प्रतिलभ्याय प्रत्यक्त्वेन प्राप्ताय । निर्वाणसुखसंविदे मोक्षानंदानुभूतये ११ (शांतायसत्त्वानुसारिणे । घोराय रजोनुसारिणे । मूढाय तमोनुसारिणे । यतो) गुणधर्मिणे सत्त्वादिधर्माणुकारिणे (गुणधर्माः संविद्यस्मिन्ना विद्यानेतस्यैसां न्यायगुणसाध्याभ्याय । वस्तुतः निर्विशेषाय) निर्विशेषत्वेऽपि प्रधानत्रैलक्षण्यमुक्तम् । ज्ञानघनायेत्यनेन १२ साक्षिण इति सर्वाध्यक्षत्वेऽपि निर्विकारत्वमुक्तम् । आत्मना क्षेत्रज्ञानां मूलाय । मूलस्य प्रधानस्यापि प्रकृतये उद्भवहेतवे । तत्र हेतुः पुरुषाय पूर्वमेव सते । यथा च श्रुतिः । 'पूर्वमेवाहमिहासभितितत्पुरुषस्य पुरुषत्वं' इति । पूर्वावोतिवा १३ सर्वेन्द्रियाणां ये गुणा विषयास्तेषां त्रहृ । सर्वे प्रत्यया इन्द्रियवृत्तया हेतवो ज्ञापकाय स्य तस्मै । तदेवाह । असता अहंकारादिप्रसंचेन (हेतुना) छायायाऽसद्व्याप्यप्रतिबिंबरूपया उक्ताय । अलस्य प्रतिबिंबेन विवर्तयया लब्धये तथा सूचिताय । तत्र हेतुः । सद्रूपो विषयेष्वाभासो यस्य तस्मै । तदुक्तं नृगीये 'यथा जलस्य आभासः' इत्यादिना । पाठांतरे । असत्यस्य छायाया अभासेन अकाययुक्ताय । तदधिष्ठानायेत्यर्थः १४ अखिलकारणाय सर्वकारणरूपाय । अतएव स्वयं निष्कारणाय । कारणत्वेऽपि मृदादिवा द्विकारं वारयति । अनुत्कारणायेति । एवंभूतत्वेऽपि भाषणाह । सर्वे आगमाः पंचरात्रादयः आग्राया भवेदाः तेषां महार्णवाय स्रोतसामिव पर्यवस्थानाय । अपवर्गाय मोक्षरूपाय । अतः परायणाय उत्तमानायाभ्याय १५ गुणाद्वाराभिस्तया लब्धभिर्दुष्मपोक्षानामिस्तस्मै । तेषां गुणानां लोभे कार्ये विस्फूर्जितं बहिर्बुद्धिकं मानसं यस्य (तस्मै) 'सोऽकामयत बहुस्याप' इति श्रुतेः । नैष्कर्म्यमात्मतत्त्वं तस्य भावेन भावनया विवर्जिता भाममविधिनिषेधलक्षणा यैस्तेषु स्वयमेव मकाशो यस्य तस्मै १६ मादृक्प्रपन्नपशुपाशविमोक्षणाय तस्य विशेषेण मोक्षार्थेन । तत्र योग्यतावाह । मुक्ताय । मोक्षहेतुः । भूरिः करुणायस्व । अतस्तत्रार्थे अलयाय अनलसाय । स्वांशेन अंतर्गतामिरूपेण सर्वेषां तनुमृतां मनसि प्रतीतां प्रत्यग्दृष्टस्मै । तथा च श्रुतिः । 'यथास्वनि तिष्ठन् आत्मानं संतरोय मयाति' इति । ममवते सर्वेषां तनुमृतां नियमने समर्थाय । तेषां मनसि स्थितत्वेऽपि बृहते अगारिच्छिन्नाय १७

सत्त्वेन प्रतिलभ्याय नैष्कर्म्येण विपश्चिता ॥ नमः कैवल्यनाथाय निर्वाणसुखसंविदे ११ नमः शांताय घोराय मूढाय गुणधर्मिणे ॥ निर्विशेषाय साम्याय नमो ज्ञानघनाय च १२ क्षेत्रज्ञाय नमस्तुभ्यं सर्वाध्यक्षाय साक्षिणे ॥ पुरुषायात्ममूलाय मूलप्रकृतये नमः १३ सर्वेन्द्रियमुण्ड्रह्मे सर्वप्रत्ययहेतवे ॥ असताच्छाय योक्ताय सदाभासाय तेनमः १४ नमो नमस्तेऽखिलकारणाय निष्कारणाय अद्वैतकाशाय ॥ सर्वमाम्नाय महार्णवाय नमोऽपवर्गाय परायणाय १५ गुणारणे च्छन्नचिदुष्मपाय तत्क्षोभविस्फूर्जितमानसाय ॥ नैष्कर्म्यभावेन विवर्जिता ममस्वयं प्रकाशाय नमस्करोमि १६ मादृक्प्रपन्नपशुपाशविमोक्षणाय मुक्ताय भूरि करुणाय नमोऽलयाय ॥ स्वांशेन सर्वतनुमृत्मानसि प्रतीतप्रत्यग्दृशे ममवते बृहते नमस्ते १७

११ शांताय क्षेत्रज्ञाय सदाभासाय १२ १३ १४ अखिलकारणाय स्वयंप्रकाशाय मादृक्प्रपन्नपशुपाशविमोक्षणाय भूरिकरुणाय १५ १६ १७

अंतरयत्वेपि देहादिष्वासकैः दुष्प्रापणायामुपशान्ताय । तत्र हेतुः गुणभगेन विवर्जिताय । अतएव मुक्तात्मभिः देहादिष्वनासकैश्चित्ताय । तैः परिभाविता कथमाह ज्ञानात्मन इति १८
इष्टांगतिका मितं धर्मादिफलं प्राप्नुवन्त्येव । ननु तावदेव । किंतु यास्तैरकामिता अन्या अप्राशिषोरातिदेहमव्ययं करोति । एवं च अदभ्रदयः स भवे विमोक्षणमेव केवलं करोतु नाधिकं प्रार्थये १९
एतावदप्यहं भक्तिमुत्तमानभिज्ञत्वेन वांछामि । यस्य त्वेकांतमकानकं चिदर्थं वांछन्ति तं परेशं परमेश्वरमीडे स्तौमीत्युत्तरं पान्त्रयः । तेषां निष्कामत्वे हेतुः । ये वै भगवतः सर्वज्ञानमुक्तान् प्रपन्नाः स्ये
वितर्कतः २० अत्यद्भुतं तत्त्वसुखं गलत्प्रदर्शनाय अक्षरत्वादिविशेषणानि (अध्यात्मशास्त्रोक्तोपायेन गम्यं लभ्यम्) २१ परिपूर्णत्वं प्रदर्शयन्नाह त्रिभिः । वस्येति । फलपुरुषास्त्वयैव क
लयाभंशेन कृताः । स जयतादिति तृतीयेनान्वयः २२ कथं कृता इत्यपेक्षायां दृष्टांती । यथार्चिषोऽग्रेरिति प्रवाहे दृष्टांतः । सवितुर्गमस्तय इत्यानन्त्ये । निर्याति उच्यन्ते । संवाति जीयते
(स्वरोचिषः स्वयंप्रकाशात्) गुणसंप्रवहमेवाह । बुद्धिर्मनःस्थानिकरणानि । शरीरसर्गाः कार्यदेहप्रवाहाश्च यतो भवन्ति सः २३ अतएव देवादीनां मध्ये कोपि न भवति । न चंतुः लिं गजयन्मूयं
प्राप्तिमात्रमपि । किंतु । सर्वस्य निषेवे अवधित्वेन अवशिष्यत इति निषेधशेषः । (मायया) अज्ञेयात्मकश्च । जयतादमद्विमोक्षणाय आविर्भवतु २४

आत्मात्मजातगृहवित्तजनेषु सकैर्दुष्प्रापणाय गुणसंगविवर्जिताय ॥ मुक्तात्मभिः स्वहृदये परिभाविता यज्ञानात्मने भगवते न मईश्वराय १८ यं धर्मकामार्थवि
मुक्तिकामाभजंत इष्टांगतिमाप्नुवन्ति ॥ किंत्वाशिषोरात्यपि देहमव्ययं करोतु मेऽदभ्रदयो विमोक्षणम् १९ एकांतिनो यस्य न कंचनार्थं वांछति ये वै भगवत्प्रप
न्नाः ॥ अत्यद्भुतं तच्चरितं सुखं गलं मायं त आनंदसमुद्रमग्राः २० तमक्षरं ब्रह्म परं परेशं मव्यक्तमाध्यात्मिकयोगगम्यम् ॥ अतींद्रियं सूक्ष्मं मतीव दूरमनंतमा
द्यं परिपूर्णमीडे २१ यस्य ब्रह्मादयो देवा वेदा लोकाश्चराचराः ॥ नामरूपविभेदेन फलव्यास्त्वकलया कृताः २२ यथार्चिषोऽग्रेः सवितुर्गमस्तयो निर्याति सं
वात्यसकृत् स्वरोचिषः ॥ तथा यतो गुणसंप्रवाहो बुद्धिर्मनश्चानि शरीरसर्गाः २३ सैव देवाः सुरमर्त्यतिर्यक् स्त्रीपंडो न पुमान् चंतुः ॥ नार्थगुणः कर्मन सन्न
चासन्निषेधशेषो जयतादशेषः २४

आत्मात्मजातगृहवित्तजनेषु सकैः आमुपशान्ताय गुणसंगविवर्जिताय देहादिष्वनासकैः चित्ताय ज्ञानात्मने ईश्वराय नमोऽस्तु १८ किंच यं धर्मकामार्थविमुक्तिकामाभ
जंतः इष्टांगतिमाप्नुवन्त्येव किंच अन्या अपि आशिषः अव्ययं देहं चराति एवं च अदभ्रदयः स भवे विमोक्षणं केवलं करोतु नाधिकं प्रार्थये एतावदपि भक्तिमुत्तमानभिज्ञत्वेन वांछामि
१९ अहो यस्य एकांतमकाः ये ते कंचनार्थं वांछन्ति २० तं परिपूर्णं अनंतं तस्मै २१ किंच ब्रह्मादयो देवाः वेदाः लोकाश्च नामरूपभेदेन यस्य कलया कृताः २२ २३
सैव देवाः सुरमर्त्यतिर्यक् स्त्रीपंडो न पुमान् चंतुः तर्हि सर्वनिषेधेषः अवशिष्यते सम्प्रमात्मा मद्विमोक्षणाय आविर्भवतु २४

अहंशरीरस्य मोक्षणेन नाहं जीवितुमिच्छामि । इन्द्रदेवः । अमुका अहं देहि श्वभविने केन व्यास्य । अजानात्वा किं प्रयोजनम् । आत्मलोकस्य आत्ममकाशस्य यदावरणमज्ञानतस्त्येव
 मोक्षमिच्छामि । यस्त्वमोक्षस्य कालेन नाशो नास्ति । यद्वा देहस्त्वबन्धो देहनाशेन जयो निर्नश्येदेव किं तन्मोक्षप्रार्थनेन । आत्मलोकावरणस्य प्रकालेन विद्यमानास्ति । ह्यानेकभिन्नार्थत्वात्
 अतस्तत्स्यैव मोक्षमिच्छामीत्यर्थः २५ सोऽहं मुमुक्षुः विश्वं विश्वरूपम् । अविश्वं विश्वव्यतिरिक्तं च । विश्वं वेदो धनमुपकरणं यस्य तत् । विश्वस्यात्मानं च । केवलं प्रणतोऽस्मि न तु तं जानामि २६
 योऽहं विना दुर्ज्ञानत्वादि स्यात् । योगेन मामवतर्ध्वं नरेषु तानि दग्धानि कर्माणि येषां ते यं प्रवक्ष्यंति २७ तर्हि सर्वेऽपि योगमेव किं नास्ति तास्तु प्राह नम इति द्वाभ्याम् । असंख्यो वेगो रात्र्यादिलक्ष
 णो यस्य तथामृतं शक्तिप्रयं (ब्रह्मज्ञानक्रियात्मकं) यस्य तस्यै । बहिः श्वअखिलधियां सर्वेन्द्रियाणां गुणाय शब्दादिरूपेण प्रतीयमानाय । अतः कर्दिन्द्रियाणां स्फुटितानीन्द्रियाण्येषां
 धामनवाप्यवर्त्मनस्य २८ यच्छ्रुत्या यस्य माययाऽहं धीः तवाहं जगदृतं अयं जनो न वेद । दुरत्ययमाहात्म्यं यस्य तं इतोऽस्मि आश्रितो भवामि २९ उपवर्णितं निर्विशेषं मूर्तिमेवं विना परं त
 त्वयेन तत् । विविधा चासौ लिङ्गभिदा मूर्तिभेदः तस्यामभिमानो येषां अतएते यदानोपजग्मुः तत्र तदा (निखिलात्मकत्वात्) अखिलामरमयः सर्वदेवमयमूर्तिः ३० (उपलभ्यतात्वास्तोत्रं च
 निशम्य श्रुत्वा) दिवि जै देवैः सह । छंदोऽसितामानितन्मयेनेति शीघ्रगाभित्यायोक्तम् ३१ उरुबलेन ग्राहेण । उपातं उयतं च कंचेन (तं लेद्व्यासां पुत्रकरं तपसं जुंहाप्रम्) ३२

जिजीविषेनाहमिहामुयाकिमंतर्बहिश्चावृतयेमयोम्या ॥ इच्छामि कालेन नयस्य विष्णुवस्तस्यात्मलोकावरणस्वभावे २५ सोऽहं विश्वसृजं विश्वमविश्वं विश्वं
 वेदसम् ॥ विश्वात्मानमजं ब्रह्म प्रणतोऽस्मि परंपदम् २६ यो मरं धितकर्माणो हृदियोगविमाविते ॥ यो मिनो यं प्रपश्यति योगेशं तं नतोऽस्म्यहम् २७ नमो
 नमस्तुभ्यमसह्यवेगशक्तित्रयाया खिलवीगुणाय ॥ प्रपन्नपालाय दुरंतशक्तये कर्दिन्द्रियाणामनवाप्यवर्त्मने २८ नायं वेदस्वमात्मानं यच्छ्रुत्याऽहं धियाह
 तम् ॥ तंदुरत्ययमाहात्म्यं भगवंतमितोऽस्म्यहम् २९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं मर्जेद्रुपवर्णितानि विशेषं ब्रह्मादयो विविधलिङ्गभिदाभिमानाः ॥ नैते यदोपसृ
 पुर्निखिलात्मकत्वात् तत्राखिलामरमयो हरिराविरासीत् ३० तंतद्वदार्तमुपलभ्य जगन्निवासः स्तोत्रं निशम्य दिवि जैः सह संस्तुवद्भिः ॥ छंदोमयेन मरुडेन स
 मुह्यमानश्चक्रायुधोऽभ्यगमदाशुयतोगर्जेन्द्रः ३१ सौतभसरस्युरुबलेन गृहीत आर्तो दृष्ट्वा गरुमतिर्हरिख उपातचक्रम् ॥ उत्क्षिप्य सां पुत्रकरं मिरमाह लच्छा
 न्नारायणाखिलगुरोभगवन्नमस्ते ३२

अहं ग्राहात् शरीरमोक्षणेन जीवितुं नेच्छामि किंतु अज्ञानमोक्षं इच्छामि २५ सोऽहं मुमुक्षुः केवलं ब्रह्म प्रणतोऽस्मि न तु तं जानामि २६ किंच योगिनः बह्वदिपश्यंति तं नतोऽस्मि
 २७ हे ईश प्रपन्नपालाय तुभ्यं नमोऽस्तु २८ किंच यस्त्वमात्मानं अयं जनः न वेद तं ईश्वरं आश्रितोऽस्मि २९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं उपवर्णितानि विशेषं मर्जेद्रां विविधमूर्ति
 भेदाभिमानिनः ब्रह्मादयः यदानोपजग्मुः तदा सर्वदेवमयमूर्तिः हरिः आविरासीत् ३० ततः जगन्निवासः तं आर्त्तं उपलभ्य तत्स्तोत्रं च निशम्य स्तुवद्भिः देवैः सह हरिः वेदो मयगृडे
 न ऊह्यमानश्चक्रायुधः स नृयत्रगर्जेन्द्रः तत्र आशु अभ्यगमत् ३१ तदा गजं सरसि उरुबलेन ग्राहेण गृहीतः आर्त्तः सन् गरुमतिधृतचक्रं दृष्ट्वा सां पुत्रकरं ऊर्ध्वं कृत्वा हे नारायण अ
 खिलगुरोभगवन्नमस्ते इति दीनागिरं आह ३२

भा० अ०

॥ ६ ॥

गरुडोपिर्मदगतिरितिततःसहसाश्रतीर्य(सग्राहंमाहेणसहितम्) । अरिणाचक्रे मन्त्रिपाटितंमुखादरिणामर्जेंद्रसंपश्यतांहरिरमूमुचदुस्त्रियाणाम् ३३ ॥ इति श्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेटीकायां
तीयोऽध्यायः ३ ॥ ७ ॥ चतुर्थेतुतयोर्ग्राहःप्रापगंधर्वातां पुनः । गजंस्वपार्धदंष्ट्वाहरिर्निम्येनिर्जपदम् ॥ १ २ इहसंज्ञोमंधर्वसत्तमःअसौदेवलस्यशापेनग्राहोजातः । सवेततःसद्योमुक्तःस
नृत्तमश्लोकममायतेत्यन्वयः । एवंहीतिहासोत्तमेकया । सरसिस्त्रीभिःक्रीडन्नसौदूहूःस्नातुंमविष्टंदेवलं पदिप्रयुह्यविचक्रेसचमकुपितो ग्राहोमवेतिशशापतेनचमसादितःसमुद्राच्च स्वमे
वमर्जेद्रंघ्नीष्वततश्चगर्जेद्रमुद्रनहरिस्त्वामपिमोषयिष्यतीति ३ कथंमृतंयशसोपामआश्रयम् । अतःकीर्तन्याकीर्तनीया मुनाःसतीकथाचयस्यतय ४ स्वलोकंगंधर्वलोकम् ५ (प्रतिव
रश्चतुर्भुजःसन्मगवतोरूपप्राप) ६ (सगर्जेद्रःपूर्वं द्रविडेपुसत्तमःश्रेष्ठःपांडवदेशाधिपतिःइंद्रयुद्धइतिरुयातोराजामूढ) ७ (आहुतःस्नातः । आत्मवान्नियहीतमनाः) कुलाचले
मलयाद्रावाश्रमोयस्य ८ (नकुतमहर्णादिकंयेनतम्) तूष्णींरहत्युपासीनंवीक्ष्य । (कपिरगस्त्यः) ९

तंवीक्ष्यपीडितमजःसहसाश्रतीर्यसग्राहमाशुसरसःरूपयोज्जहार ॥ ग्राहादिपाटितमुखादरिणामर्जेंद्रसंपश्यतांहरिरमूमुचदुस्त्रियाणाम् ३३ ॥ ॥ इति
श्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेटीयोऽध्यायः ३ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तदादेवर्षिगंधर्वाब्रह्मेशानपुरोगमाः ॥ मुमुक्षुःकुसुमासारंशं
संतःकर्मतद्धरेः १ नेदुर्दुमयोदिव्यागंधर्वाननृतुर्जगुः ॥ ऋषयश्चारणाःसिद्धास्तुष्टुपुरुषोत्तमम् २ योसौग्राहःसवैसद्यःपरमाश्चर्यरूपपृक् ॥ मुक्तोदेवल
शापेनदूहूगंधर्वसत्तमः ३ प्रणम्यशिरसाऽधीशमुत्तमश्लोकमव्यम् ॥ वामायतयशोवामकीर्तन्यगुणसत्कथम् ४ सोनुकंपितईशेनपरिक्रम्यप्रणम्यतम् ॥
लोकस्यपश्यतो लोकंस्वमगान्मुक्तकिल्बिषः ५ मर्जेद्रोभगवत्स्पर्शादिमुक्तोऽज्ञानबंधनात् ॥ प्रातोभगवतोरूपंपीतवासाश्चतुर्भुजः ६ सवैपूर्वममूद्राजा
पांडवोद्रविडसत्तमः ॥ इंद्रयुद्धइतिरुयातोविष्णुव्रतपरायणः ७ सपृकदाऽऽराधनकालआत्मवान्नियहीतमौनव्रतईश्वरंहरिम् ॥ जटाधरस्तापसआहुतोऽद्यु-
तंसमर्चयामासकुलाचलाश्रमः ८ यदृच्छयातत्रमहायशामुनिभ्समाममच्छिष्यमणैःपरिश्रितः ॥ तंवीक्ष्यतूष्णीमलुताईणादिकंरहत्युपासीनमृषिशुकोपह ९

तदाअजःआर्चेतंवीक्ष्यसहसागरुडात्अवतीर्यरूपयाआशुसरसःसग्राहंतंउज्जहार ततश्चेवेषुपश्यत्सुहरिःचक्रेणग्राहंविदार्यमर्जेंद्रममूचत् ३६ ॥ इत्यष्टमेतृतीयः ३ ॥ ७ ॥
॥ श्रीशुकउवाच ॥ तदादेवर्षिगंधर्वाब्रह्मेशानपुरोगमाःतद्धरेःकर्मशंसंतःपुष्पवृष्टिचक्रुः १ इंदुभयोनेदुःगंधर्वाःननृतुःजगुश्च ऋषयः चारणाःसिद्धाःतुष्टुवुः २ हेराजन्
योऽयंग्राहःसःदूहूःगंधर्वःअसौदेवलशापेनग्राहोजातः ३ सःसद्यःमुक्तःसन्हरिप्रणम्यस्तुतिचक्रे ४ ततःईशेनअनुकंपितःसन्तं पुनःपरिक्रम्यप्रणम्यचस्वलोकंअगात् ५
ततश्चमर्जेद्रःभगवत्स्पर्शादज्ञानबंधनात्मुक्तःभगवद्रूपंप्राप्तः ६ हेनृपसःद्रविडदेशोपांडवःविष्णुव्रतपरायणःपूर्वंइंद्रयुद्धनामराजाआसीत् ७ सःमलयाद्रौपृकदाआराधनकाले
धृतमौनःजटाधरःस्नातश्चतुर्भुजःअर्चयामास ८ तत्रयदृच्छयासरोण्याःअमस्त्यःआगमत् तंअलुताईणादिकंतूष्णींस्थितंवीक्ष्यमुनिशुकोप ९

अ०

॥ ४ ॥

॥ ६ ॥

अपमेयाह । असाधुरित्यादि । अकृता अशिक्षिता बुद्धिर्यस्य । गजोद्ययास्तद्व्यमतिस्तथेवायं अतः स एव गज एव भवत्विति शेषः १० हेतुपदिष्टं देवप्रापितं तु पधारयन् आलोचयन् कौजरी
 योनिमापन्नः ११ तर्हि पश्चात्कथं स्मृतिर्जाता तत्राह । हरिर्चनस्यानुभावेनेति १२ (तेन गजैर्द्रोणमुक्तः । उपमीयमानं कर्मवत्स्यसः) अद्भुतं स्वमवनं अगात् १३ एतद्गजराजमोक्षणमात्रं
 कृष्णानुभावस्तवेरितः । कथं भूतं तत्राह । स्वर्ग्यमित्यादि । दुःस्वप्ननाशयतीति तथा १४ अतः श्रेयस्का मास्तद्यथावदनुकीर्तयंति १५ अनेन श्रेयोभवतीति कुतो ज्ञातं साक्षात् भवद्वयवादे
 वेत्याह । इदमाहृत्यादिना यावत्समाप्ति १६ प्रसंगादन्यस्यापि स्वरणे फलमुच्यते (क्षीरोदमित्यादिना) सर्वेषां द्वितीयां तानां स्वरंतीत्यष्टमेनान्वयः १७ (मृगाभिशिशिराणि)
 (शोभनं पर्णपतनं यस्तत्पतने श्वरं गुरुदम्) १९ (मत्कलां मदंशम् । अहमाश्रयो यस्यास्ता । भवं कद्रवम्) २०

तस्मादमंशापमदादसाधुरयंदुरात्माऽकृतबुद्धिरय ॥ विप्रावमंता विशतातमो धंयथामजस्तद्व्यमतिः स एव १० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं शस्वागतोऽस्त्यो
 भववाभूपसानुगः ॥ इंद्रद्युम्नोऽपिराजर्षिर्दिष्टं तु पधारयन् ११ आपन्नः कौजरी योनिमात्मस्मृतिविनाशिनीम् ॥ हर्यर्चनानुभावेन यद्गजत्वेऽप्यनुस्मृतिः १२
 एवं विमोक्षयमजयूथपमञ्जनाभस्तेनापि पार्षदमर्तिममितेन युक्तः ॥ मंघर्वसिद्धविषुधैरूपमीयमानकर्माऽद्भुतं स्वमवनं गुरुहासनोऽगात् १३ एतन्महारा
 जतवेरितो मया कृष्णानुभावो गजराजमोक्षणम् ॥ स्वर्ग्ययशस्यं कलिकरुमपापहंदुः स्वप्ननाशकुरुयशश्शृण्वताम् १४ यथानुकीर्तयंत्येतच्छ्रेयस्का मादिजात
 यः ॥ अचयः प्रातरुत्थाय दुःस्वप्नाद्युपशान्तये १५ इदमाह हरिः प्रीतो गजैर्द्रुकुरुसत्तम ॥ शृण्वतां सर्वभूतानां सर्वभूतमयो विभुः १६ ॥ श्रीभगवानु
 वाच ॥ ॥ येमांत्वांच सरश्चेदंगिरिकंदरकाननम् ॥ वेत्रकीचकवेणूनां मुल्मानि सुरपादपान् १७ झुंगाणीमानि धिष्ण्यानि ब्रह्मणो मे शिवस्य च ॥ क्षीरोदमे
 प्रियं धाम श्वेतद्वीपं च भास्वरम् १८ श्रीवत्संकौस्तुभं मालांगदां कौमोदकीं मम ॥ सुदर्शनं पांचजन्यं सुपर्णपतमेश्वरम् १९ शेषं च मत्कलां सूक्ष्मां श्रियं देवीं मदा
 श्रयाम् ॥ ब्रह्माणं नारदमृषिभवं प्रहादमेव च २०

आह च अयं असाधुः विप्रावमंता गजवत्स्तद्व्यमतिः अतः अयं गज एव भवन् १० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं शस्वाक्राभिः गतः ततः इंद्रद्युम्नोऽपि देवप्रापितं सर्वपश्यन् ११ आत्म
 स्मृतिविनाशिनीं कौजरीं योनिमापन्नः तथापि हर्यर्चनानुभावेन गजत्वेऽपि अनुस्मृतिः जाता १२ एवं भगवान् गजैर्द्रोणमुक्षयपार्षदमर्तिममितेन तेन युक्तः सन् विबुधादेभिः स्तूय
 मानः गुरुहासनः स्वमवनं अगात् १३ हेराजन् एवं मया तव कृष्णानुभावः वर्णितः इदं गजैर्द्रोमोक्षणं शृण्वताम् स्वर्ग्ययशस्यं पापापहंदुः स्वप्ननाशमास्ति १४ अतः एतत् श्रेयस्का
 माः द्विजाभ्यातः उत्थाय दुःस्वप्नाद्युपशान्तये कीर्तयंति १५ हरिः गजैर्द्रुदं आह १६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हे गजैर्द्रोमोक्षयं सरः गिरिकंदरकाननं वेत्रकीचकवेणूनां मुल्मा
 नि सुरपादपान् १७ ब्रह्मणः मे शिवस्य च धिष्ण्यानि इमानि शृंगाणि क्षीरोदं श्वेतद्वीपं १८ श्रीवत्संकौस्तुभं मालांगदां सुदर्शनं पांचजन्यं सुपर्णं १९ शेषं च मत्कलां सूक्ष्मां श्रियं देवीं मदा
 श्रयाम् २०

भा० अ०

॥ ११ ॥

२१ अव्ययकंवाया । अव्ययं धर्ममकिलं धर्मम् (दाक्षायणीर्देवकन्याकपां धर्मस्यपत्नीः) सोमकश्यपयोरापिपत्नीर्दाक्षायणीः २२ सितवारणमैरावतम् । (मानवान्मनुवंश्यान्) २३ (अपररात्रातेब्राह्मेणुदूर्ते प्रयताः शुद्धाः) सुसमाहिताएकाग्रचित्ताः । धर्मकपाणिमद्विभृतीः २४ (प्रतिपुण्यमित्रोपरित्यज्यनेमस्तुतेनस्तोत्रेण) २५ जलजोषमंसेनवरं प्रप्रायवा दयित्वा २६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे टीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अमृतारुणानमष्टामिरुषायेरनुवर्ण्यते । स्वमकपक्षपातेन यत्र योपाविर्बभूवोः ॥ ११ ॥ पंचमेपंचमं चायषुं वा क्रययन्मनुष्य । विप्रक्षापाञ्चमिः श्रीकैः कृतादेवैर्हरिस्तुतिः ॥ २ ॥ १ तामसश्चतुर्थो मनुः तस्य सोदतो प्राता २ (द्विजाः कपयः) ३ (तयोर्विकुंठाश्रमयोः । वैकुंठेः सहकल्याणं शोचन्ने) ४ (तस्या रमायाः प्रियकाम्ययायेन विकुंठात्मजेन) ५ तस्य वैकुंठसंज्ञस्य हरेरनुभावः । स न कापिशोपेन देत्यर्ता प्राप्ताभ्यां स्वपार्षदाभ्यां वाराहादिरूपेण युद्धादिलक्षणः । गुणाश्च ब्रह्मण्यतादयः परमोदयाश्च महर्देयः कथिताः तृतीयस्कंधादिषु ६

मत्स्यकूर्मवराहाद्यैरवतारैः कृतानि मे ॥ कर्माण्यनंतपुण्यानि सूर्यसोमं हुताशनम् २१ प्रणवं सत्यमव्यक्तं गोविप्रान् धर्ममव्ययम् ॥ दाक्षायणीर्धर्मपत्नीः सोमकश्यपयोरापि २२ गंगां सरस्वतीं नंदां कालिं दीं सितवारणम् ॥ ध्रुवं ब्रह्मरूपीन् सप्तपुण्यश्लोकांश्च मानवान् २३ उत्थाया पररात्रांतिप्रयताः सुसमाहिताः ॥ स्मरंति मम रूपाणि मुच्यंते ह्येन सोऽखिलात् २४ ये मांस्तु रंत्यनेनां मप्रतिपुण्यनिशात्यये ॥ तेषां प्राणात्यये वा हं ददामि विमलां प्रतिम् २५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यादिश्य हृषीकेशः प्राध्माय जलजोत्तमम् ॥ हर्षयन् विदुवानीकमारुहस्वमाविषम् २६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे चतुर्विंशोऽध्यायः ४ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ राजश्रुदितमेतत्ते हरेऽर्चमावनाश्रमम् ॥ मर्जेद्रमोक्षणं पुण्यं रैवतं त्वत्तरं शृणु १ पंचमो रैवतो नाम मनुस्तामससोदरः ॥ बलिर्विध्यादयस्तस्य सुता अर्जुनपूर्वकः २ विभुरिद्रः सुरमणाराजम्भूतरयादयः ॥ हिरण्यरोमावेदगिरा ऊर्ध्वबाह्वा दयो द्विजाः ३ पत्नी विकुंठाश्रमस्य वैकुंठेः सुरसतमेः ॥ तयोस्तु कल्याजज्ञे वैकुंठो ममवान्सवम् ४ वैकुंठः कल्पितो येन लोको लोको नमस्कृतः ॥ रमया प्रार्थ्यमानेन देव्या तस्मिन् यक्षम्यया ५ तस्यानुभावः कथितो गुणाश्च परमोदयाः ॥ भौमाग्नेरैरनुसविममेयो विष्णोर्वैर्णये हृणान् ६

अवतारकर्माणि सूर्यसोमम् २१ अग्निप्रणवं सत्यम् २२ मायां गोविप्रान् दक्षकन्याः गंगां सरस्वतीं नंदां कालिं दीं ऐरावतं ध्रुवं सप्तर्षीन् पुण्यश्लोकान् मानवान् २३ इत्यादीनि मे कपाणि अपररात्रांति उत्थाय ये स्मरंति ते पापात् मुच्यंते २४ किं च प्रातः स्वत्कृतस्तोत्रेण ये मांस्तु वंति ते प्राणात्यये विमलां प्रति ददामि २५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ हृषीकेशः इत्यादिश्यंस्वंप्राध्माय देवानीकं हर्षयन् गुरुडं आरुह २६ इत्यष्टमे चतुर्थः ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ हेराज नूहरेऽवनाशनं कर्म मर्जेद्रमोक्षणं ते उदितम् अपरैव तमन्वन्तं शृणु १ पंचमो रैवतो नाम मनुस्तत्पुत्राः बलिर्विध्यादयः २ विभुः इन्द्रः मूतरयाः च देवाः ३ हिरण्यरोमाः चः कपयः ४ शुभस्य विकुंठायां पत्न्या वैकुंठः अवतारः ५ लक्ष्म्याः प्रियकाम्यया येन वैकुंठलोकः कल्पितः ५ तस्य प्रभावगुणादयः तृतीयस्कंधादिषु कथिताः ६

अ०

॥ ४ ॥

॥ ७ ॥

७ ८ ९ १० यतो हेतोः अंबुचरात्मना कूर्मरूपेण ११ सुराणां साधिता सुवेत्सु कथां बुद्ध्यापि तृचिंतयतः पृच्छति किंचान्यदिति १२ १३ (हे द्विषाः) १४ (शिते स्तीक्ष्णैरापुचैः मतप्राणाः)
 नोतिष्ठेरन्न पुनर्जीवांति स्मेत्यर्थः १५ दुर्वाससाहिकदाचिन्मार्गे गच्छं तमिदं दृष्ट्वा स्वकंठस्थामालातस्मेदता । तेन च श्रीमदेन अनादृत्यपेरावतस्य कुंभयोर्निष्क्रिस्तासचमजोमतः पद्मवातां वा
 लं चूर्णीचकर । ततः कुमितो दुर्वासस्तं शशाप त्रिभिलोकेः स हस्त्रं निःश्रीको भवेति तदेतदाह । यदा दुर्वासः शापेनेति । इत्यादयः यामाद्याः १६ १७ १८ अमुरां नृपवादे
 व वैकल्पयेन । बलप्रभादियुक्तान् विलोकयेत्यर्थः १९

षष्ठश्च क्षुषः पुत्रश्चाक्षुषो नाम वैमनुः ॥ पुरुषुरुषसु पुम्न प्रमुखाश्चाक्षुषात्मजाः ७ इंद्रो मंत्रद्रुमस्तत्र देवा आप्यादयौ गणाः ॥ मुनयस्तत्र वैराज न हविष्म
 द्दीरकादयः ८ तत्रापि देवः संभूत्या वैराजस्याभवत्सुतः ॥ अजितो नाम भगवानंशेन जगतः पतिः ९ पयोर्वियेनानिर्मथ्य सुराणां साधिता सुवा ॥ भ्रममाणो
 ऽभसिष्टतः कूर्मरूपेण मंदरः १० ॥ राजोवाच ॥ यथा भगवता ब्रह्मन्मथितः क्षिरसागरः ॥ यदर्थं वायतश्चाद्रिदधारां बुचरात्मना ११ यथा ऽमृतं सुरैः
 प्राप्तं किंचान्यदभवत्ततः ॥ एतद्भगवतः कर्मवदस्वपरमाहुतम् १२ त्वया संकथ्यमानेन महिम्ना सात्वतां पतेः ॥ नातिदृष्यति मेचितं सुचिरं तापतापि
 तम् १३ ॥ सूत उवाच ॥ संपृष्टो भगवानेवं द्वैपायन सुतो द्विजाः ॥ अभिनंद्य हरेर्वीर्यमभ्याचष्टुं प्रचक्रमे १४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ यदा युद्धे ऽसुरैर्देवाः वा
 ध्यमानाः शितायुचैः ॥ गताः सवो निपतितानो तिष्ठेरन्स्मभूयशः १५ यदा दुर्वासः शापेन सेंद्रा लोकास्त्रयो नृप ॥ निःश्रीकाश्चाभवन्स्तत्रनेशुरिज्यादयः
 क्रियाः १६ निशम्यैतत्सुरगणामहेंद्रवरुणादयः ॥ नाध्यगच्छन्स्वयं मंत्रैर्मंत्रयंतो विनिश्चयम् १७ ततो ब्रह्मसमांजसुर्मैरोर्मूर्धनिसर्वशः ॥ सर्वविज्ञापयां
 चक्रुः प्रणताः परमेष्ठिने १८ स विलोकयेद्रवाद्यादीन् निःसत्त्वान् विगतप्रमान् ॥ लोकानमंगलप्रायान् सुरानयथाविभुः १९

षष्ठः चक्षुषो नाम मनुः पुरुषु रूपाद्याः तत्पुत्राः ७ मंत्रद्रुमः इंद्रः आप्यादयो देवाः हविष्मद्दीरकादयो मुनयः ८ वैराजात्संभूत्या अजितो नाम अवतारः ९ येन पयोर्निर्विनिर्मथ्य
 सुराणां सुरासाधिता किंच कूर्मरूपेण अभसि मंदराद्रिर्धृतः १० ॥ राजोवाच ॥ हे ब्रह्मन् यथा भगवता क्षरिभिः मथितः यदर्थं अद्रिदधार ११ यथा च सुरैः अमृतं प्राप्तम्
 अन्यदपि यद्यत् अभवत् तत्तदहरेः कर्मवद १२ त्वया संकथ्यमानेन हरेर्महिम्ना मेचितं न तृप्यति १३ ॥ सूत उवाच ॥ एवं पृष्टः शुकः हरेर्वीर्यमभ्याचष्टुं प्रचक्रमे १४ ॥ श्रीशु
 क उवाच ॥ यदा युद्धे दैत्यैः पीड्यमानाः देवाः गताः सवः निपतितः संतः न पुनर्जीवांति स्म १५ किंच हे नृप यदा दुर्वाससः शापात् सेंद्राः त्रयः लोकाः निःश्रीकाः अभवन् तदा
 यागादिक्रियाः नेशुः १६ ततः महेंद्रवरुणादयः एतत्पुत्रानां शादिं कं निशम्य स्वयं मंत्रयंतः निश्चयं न प्रापुः १७ ततः मेरुमूर्धनि ब्रह्मसमांजस्त्वा प्रणताः संतः ब्रह्मणे सर्वविज्ञापयां च
 क्रुः १८ तदा ब्रह्मा इंद्रवाद्यादीन् निःसत्त्वान् दृष्ट्वा अमुरां मते जीयसः दृष्ट्वा १९

हरिशर्भगताः संतो यथा पूर्णसर्वप्राप्त्या महति हर्षे चोत्फुल्लं विभ्रसितं वदनं यस्मै २० मनुष्यादिशब्देन जरा युजादजोद्विज्जस्त्रे दजाः क्रमेणोकाः यस्यावतारः पुरुषः तस्यां शोब्रह्मा तस्य कला परी
च्यादयः ताभिर्विसर्जिताः पुत्रपौत्रादिद्वारा जनिताः २१ ननु तर्हि सर्वेष्वसौ तमः स्यात् किं तद्व्यवस्थाभ्येन । सत्यं । यद्यप्येवं तथाप्यस्य अस्मत्पक्षपाती भविष्यतीत्यस्य भवेत् । नयस्यो वि
द्वाभ्यां (उपेक्षणीयादरणीययोः पक्षः पक्षपातः) २२ स्थितिपालनस्य क्षणः कालः । अतः सुरप्रियः सन् स्वीयानां शंसुलं करिष्यति २३ यत्र क्षीराब्जो हरेर्वासः तदेव तमसः परं (पदं) स्यात् न
य यद्वा लोका लोकात् परतो यत्तमस्ततः परं स्थानं जगाम २४ देवीमिर्लोकैः अप्रामिद्वाभिः वैदिकीभिर्गीर्भिः स्तुतिं अकरोत् २५ देववरं त्वानमामहे । हे देव वरं त्वानमामहेति वा । वरत्वे हेतुः । स
त्वं । कुतः अविक्रियम् । तत्कुतः अनंतं आद्यं च अनादिं आद्यं तवं तो हि वृद्ध्यादिविक्रिया युक्ता भवन्ति । किंच । गुहाशयं सर्वांतरम् । कुतः निष्कलम् निष्कारिणम् । तत्कुतः मनोऽग्रायानम् मनसो
पिबविष्टम् । मनः प्राप्ये स्थाने ततः प्रागेव विद्यमानत्वात् । तथा च श्रुतिः ' अनेजदे कं मनसो जवीयो नैन देवा आष्टु वन्पूर्वमर्शत् । तदा कसो न्या न त्यातिष्ठदिति ' इत्यादिव च सा अनिरुक्तं भविष्य
त्वात् ' यद्वा चाऽनम्युदितं येन वागभ्युद्यते ' इति श्रुतेः । मनो वचसोरगोचरत्वाद् प्रतर्क्य । यथेष्टं वा सर्वेषां हेतुहेतुमद्भावः २६ किंच । प्राणादीनां विपश्चितं ज्ञातारम् । आत्मा अहंकारो देहो वा ।
ननु तद्यतिरिक्तं ज्ञेयमस्तीत्याह । अर्थो विषयः इन्द्रियाणि तद्वाहकाणि । तदुभयरूपेण आयासते तत्रांतरम् । तथाप्यनिर्द्रस्वप्नद्रष्टृदज्ञानरहितम् । कुतः अव्रणं न देहम् । अतएव अक्षरं स मा
काशमिव व्यापिनं च । सर्वत्र हेतुः । यत्र यास्मिन् गृध्रपक्षौ जीवपक्षपातिनौ छा वातपौ भविष्यात् तन्निवर्तिका विद्या च नास्ति तम् । त्रिषु गंधिषु युग्मेऽपि विभवं तम् । तं शरणं ब्रजामहे २७

समाहितेन मनसा संस्मरन् पुरुषं परम् ॥ उवाचोत्फुल्लवदनो देवान् प्रमगवान् परः २० अहं भवो यूयमथासुरादयो मनुष्यातिर्यग्द्रुमधर्मजादयः ॥ यस्यावतारां
शकला विसर्जिता ब्रजामसर्वेशरणं तमव्ययम् २१ नयस्य वध्यो न चरक्षणीयो नोपेक्षणीयादरणीयपक्षः ॥ अथापि सर्गस्थिते संयमार्थं घते रजः सत्त्वतमांसे
काले २२ अयं तु तस्य स्थितिपालनक्षणात् सत्त्वं जुषाणस्य भवाय देहिनाम् ॥ तस्माद्ब्रजामः शरणं जगद्गुरुं स्वानां सनोधास्यति शंसुरप्रियः २३ ॥ श्रीशुक
उवाच ॥ इत्याभाष्य सुरान्वेधाः सह देवैरिदम् ॥ अजितस्य पदं साक्षाज्जगाम तमसः परम् २४ तत्रादृष्टरूपाय श्रुतपूर्वाय गौर्विभो ॥ स्तुतिमन्वृत देवी
भिर्गीर्भिस्त्ववहितो द्रियः २५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अविक्रियं सत्यमनंतमाद्यं गुहाशयं निष्कलमप्रतर्क्यम् ॥ मनोऽग्रायानं वचसाऽनिरुक्तं नमामहे देववरं वरेण्यम्
२६ विपश्चितं प्राणमनो धियात्मना मर्थेन्द्रियाभासमनिरुक्तमव्रणम् ॥ छायातपो यत्र न गृध्रपक्षौ तमक्षरं त्वं त्रिधुगं ब्रजामहे २७

मनसा हरिं स्मरन् देवानुवाच २० हे देवाः अहं भवः यूयं मनुष्यादयश्च एते सर्वे यस्यां शाः तं सर्वेशरणं ब्रजाम किंच अयं कालः स्थितिपालनरूपो वर्तते अतः तं जगद्गुरुं शरणं शर
णं ब्रजामः २१ २२ २३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति ब्रह्मा सुरान् आभाष्य देवैः सह भगवतः स्थानं जगाम २४ तत्रादृष्टरूपाय श्रुतपूर्वाय गौर्विभोः स्तुतिं अकरोत् २५ ॥ ब्रह्मो
वाच ॥ हे ईश अविक्रियं सत्यं अनंतं आद्यं गुहाशयं निरुपाधिं अतर्क्यं वचसा अनिरुक्तं देववरं त्वानमामहे २६ २७

तद्विवर्तविक्रियत्वादिभिः सर्वज्ञत्वादिभिश्च सत्यस्त्वंरेण्यस्त्वंचोक्तम् । संसारचक्राधारत्वेनापितदेवद्वैतयन्त्राह । अजस्यजीवस्वचक्रं चक्रवद्वर्तमानं देहादिअजयामाययाप्रेर्यमाणम् (य
 त्) यश्चक्रोयस्यश्चदक्षंयदधिष्ठानमाहुः तंक्रुतंसत्यंप्रपद्ये (संसारचक्रस्याश्रयत्वंसत्यंशरणंयामीत्यर्थः) कथंभूतंचक्रम् । मनोमयंमनःप्रधानम् । दशोद्विधाभिपञ्चप्राणाश्चत्वेपंचद
 शअरायस्य । आशुशीघ्रवेगंयुगुणानामिरिवमध्येयस्य विद्युदिवचलं (नस्तिपरम्) अष्टौप्रकृतयोनेमयइवावरणानियस्य २८ सर्वजीवनियंतृत्वादिनाचवरिष्ठत्वमाह । यइति । यउप
 सुपर्णजीवसमीपेतंत्रियंतृत्वेनआसांचकारआस्तेस्म ' द्वाउपर्णोसयुजासस्त्रायासमानंवृक्षंपरिषस्वजाते ' इतिश्रुतेः । यद्वामकरक्षार्थमरुढस्योपरिउपविष्टइत्यर्थः । तर्हिदेहस्यत्वाद्भक्त
 क्षणादिक्रियावेशाद्वाजीवसाम्यंस्यात् तत्राह । एकवर्णज्ञानेकरूपम् । तमसःप्रकृतेःपरम् । अलोकंअदृश्यम् । अव्यक्तंनिर्विकल्पम् । अनंतपारंकालतोदेशतश्चापरिच्छिन्नम् । तद्ब्र
 ह्मेवैयः । अंप्रच्युतस्वरूपत्वाद्ब्रह्मजीवसाम्यम् । ' तयोरन्यःपिप्पलंस्वाद्ब्रह्मनभ्रन्नन्योअभिचाकशीति ' इतिविशेषश्रवणादित्यर्थः । अतएवयंधीराःयोगेनरयेनप्राप्तिसाधनेनउपासतेमजंतेतं
 नमायेत्युत्तरेणान्वयः २९ मायानियंतृत्वेनापिजीवसाम्यंपरिहरन्वरिष्ठत्वमाह । यस्यमायाकश्चनकश्चिदपिनातितितर्तिनात्क्रामति । कथंभूतांजनोयवामुह्यति । अर्थआत्मस्वरूपं
 ननुवेद । निर्जितआत्माआत्मशक्तिर्मायातद्गुणाश्रयेनतम् ३० अर्थनवेदेतियदुक्तंतत्प्रपंचयन्नाह । इमेवयंदेवाःकृषयश्चयस्यप्रिययातन्वासत्त्वेनैवमृष्टाअपिबहिःश्चांतश्चसत्तामकाशा
 भ्यामाविःप्रकटामपिसूक्ष्मांगतिंनिरुपाधिस्वरूपंनविद्मः । इतरप्रधानारजस्तमोमयाःकुतोविदुःतंनमामेतिपूर्वमेवान्वयः ३१ इदानींवैराजरूपेणस्तुवन्प्रार्थयतेपादौमहीतिद्वादशभिः ।
 यत्रमह्यांजरायुजादिभूतसर्गःसामह्यस्यपादौ सनःप्रसीदतु । आत्मतंत्रःपादादिमत्त्वेपिनतत्परतंत्रः । कुतः । ब्रह्मअच्युतस्वरूपः । तत्कुतःमहतीविभूतिरेश्वर्ययस्यसः ३२ उदा
 रंवीर्यशक्तिर्यस्यतवंभोयस्यरेतःसनःप्रसीदतु । उदारवीर्यतामाह । यतींश्चतोऽलोकादयःतिथ्यंतिजायंते ३३ यःसोमोदेवानामंधःभ्रंअतएवबलमाशुश्चनमानांरुक्षाणाम् प्रकथं
 णजनयतिवर्धयतीतिप्रजनःतंयस्यमनःसमामनंति । सनःप्रसीदतु ३४

अजस्यचक्रंत्वजयेर्यमाणंमनोमयंपंचदशारमाशु ॥ त्रिणाभिविद्युच्चलमष्टनेमियदक्षमाहुस्तमृतंप्रपद्ये २८ यएकवर्णंतमसःपरंतदलोकमव्यक्तमनंतपारम् ॥
 आसांचकारोपसुपर्णमेनमुपासतेयोगरथेनधीराः २९ नयस्यकश्चातितितर्तिमायांययाजनोमुह्यतिवेदनार्थम् ॥ तंनिर्जितात्मात्मगुणंपरेशंनमामभूते
 षुसमंचरंतम् ३० इमेवयंयत्प्रिययैवतन्वासत्त्वेनमृष्टाबहिरंतराविः ॥ गर्तिनसूक्ष्मासृषयश्चविद्महेकुतोऽसुराद्याइतरप्रधानाः ३१ पादौमहीयंस्वठुतैव
 स्यचतुर्विधोयत्रहिभूतसर्गः ॥ सवैमहापूरुषआत्मतंत्रःप्रसीदतांब्रह्ममहाविभूतिः ३२ अंभस्तुयद्रेतउदारवीर्यंसिध्यंतिजोवंत्युतवर्धमानाः ॥ लोका
 स्त्रयोथाखिललोकपालाःप्रसीदतांब्रह्ममहाविभूतिः ३३ सोमंमनोयस्यसमामनंतिदिवौकसांवैबलमंधआयुः ॥ ईशोनगानांप्रजनःप्रजानांप्रसीदतानः
 समहाविभूतिः ३४

२८ २९ किंच यस्यतेमायाकश्चिदपिनात्क्रामति ययाजनोमुह्यति अतःआत्मस्वरूपंनवेदतंपरेशंत्वाननाम ३० हेदेवइमेदेवावयंयस्यतवसत्त्वेनमृष्टाअपिनिरुपाधि
 स्वरूपंत्वांमविद्मः रजस्तमोमयाःदैत्याःनविदुरितिकिंचकल्पम् ३१ किंच यस्यपादौमही ३२ रेतः अंभः ३३ मनःसोमः ३४

अग्निर्यस्य तु मुखं जातः कथं भूतः जातवेदो धर्मयैस्मात् । क्रियाकाण्डात्प्रतिपाद्यकर्मवर्तनिमित्तजन्मयस्य । अंतःसमुद्रेऽदरमध्ये स्वधातूनपाकाहानेव अन्नादीन् अनुपचयन् प्रसिद्धसमुद्रोपविद्धा
 नलक्षणेण उदकाभ्येवानुपचयन् (तथाभूतो) अग्निर्यस्य मुखं सः ३५ एषतराविरादि त्रयोयस्य चक्षुरासीत् । कथं भूतः देवयानं अर्चिरादि मार्गदेवता । त्रयीमयः 'सैषात्रयैवेविद्यातपति'
 इति श्रुतेः । ब्रह्मणो धिष्ण्यं उपासनास्थानम् 'य एषां तिरादित्यो हिरण्यमयः पुरुषः' इति श्रुतेः । मुक्तेर्द्वारं देवयानत्वात् । अमृतं च पुण्यलोकत्वात् । मृत्युश्च कालात्मकत्वात् । एवं मृतस्तरणि
 र्यस्य चक्षुःसनः प्रसीदतु ३६ सह आदिष्वर्धवान् चराचराणां प्राणो वायुर्यस्य प्राणादभूत्सः । यं प्राणं वयं बुद्ध्या यधिष्ठातारो देवाः संभ्राजं मृत्या इव अन्वास्म अनुसृत्य स्थिताः । तत्र सहो मन
 स उत्साहः । बलं शरीरम् । ओजोऽग्नियम् ३७ स्वानि देहगतानि छिन्नाणि प्राणः पंचदृष्टिः इंद्रियाणि च आत्मा मनश्च असर्वेनाम कूर्मादयः शरीरं च तेषां केतं आश्रयमूर्तं स्य (अंतरिक्षम्)
 यस्य पुरुषस्य नाम्नाः प्रजज्ञे सः ३८ यस्य बलान्महेंद्रो जज्ञे । (त्रिदशा देवाः धिषणाहुदेः) छंदांसि ऋषयश्च लेभ्यः । कः प्रजापतिः ३९ इतरः अधर्मः ४० विद्महे देवः ओजो नैपुण्यं तं स्पृष्टिश्च
 अग्निं प्रजइत्यर्थः अवेदं शूद्रः वेदव्यतितरिक्तं शूभ्रादिह्यतिस्वेदः तद्वृत्तिमान् शूद्रइत्यर्थः । पाठांतरं तु गमय (ऊर्वोर्विडोर्जोऽग्निरेव शूद्रः प्रसीदतान् समहाविभूतिः) ४१ उपरि उत्तरोष्ठात् । नस्तः नासिकतोऽयु
 तिः कांतिः । पशव्यः पशूनां हितः कामः स्पर्शेनाभूत् ४२

अग्निर्मुखं यस्य तु जातवेदा जातः क्रियाकाण्डानि मित्तजन्मा ॥ अंतःसमुद्रेऽनुपचन् स्वधातून प्रसीदतानः समहाविभूतिः ३५ यच्चक्षुरासीत्तरणिर्देवयानं त्रयी
 मयो ब्रह्मण एषा धिष्ण्यम् ॥ द्वारं च मुक्तेरमृतं च मृत्युः प्रसीदतानः समहाविभूतिः ३६ प्राणादभूत् यस्य चराचराणां प्राणः सहो बलमोजश्च शायुः ॥ अन्वास्म स
 भ्राजमिवानुगावयं प्रसीदतानः समहाविभूतिः ३७ श्रोत्रादिशोयस्य हृदश्च स्वानि प्रजज्ञिरेखं पुरुषस्य नाम्नाः ॥ प्राणेन्द्रियात्मा सुशरीरकेतं प्रसीदतानः सम
 हाविभूतिः ३८ बलान्महेंद्रास्त्रिदशाः प्रसादान् मन्योर्गिरीशो धिषणादिरिच्यः ॥ लेभ्यश्च छंदांस्यृषयो मेद्रतः कः प्रसीदतानः समहाविभूतिः ३९ श्रीवत्ससः
 पितरश्चाययाऽऽसनधर्मः स्तनादितरः पृष्ठतोऽभूत् ॥ द्यौर्यस्य शीर्ष्णोऽस्य रसो विहारात्प्रसीदतानः समहाविभूतिः ४० विप्रो मुखं ब्रह्म च यस्य गुह्यं राजन्य
 आसीत्तु जयोर्बलं च ॥ ऊर्वोर्विडोर्जोऽग्निरेव शूद्रः प्रसीदतानः समहाविभूतिः ४१ लोभोऽवरात्प्रीतिरुपर्यधु इत्युतिर्नस्तः पशव्यः स्पर्शेन कामः ॥
 शूत्रोऽयं पक्ष्मभवस्तु कालः प्रसीदतानः समहाविभूतिः ४२

मुखम् अग्निः ३५ चक्षुःसूर्यः ३६ यस्य प्राणात् चराचराणां प्राणः अभूत् ३७ यस्य श्रोत्रात् दिशः हृदः इंद्रियाणि नाम्नाः स्वम्बलात् इन्द्रः ३८ प्रसादा देवाः क्रोधाहुद्रः बुद्धे
 र्मेधास्तेभ्यः वेदाः ऋषयश्च शिश्नात् प्रजापतिः ३९ श्रीः वत्ससः छायायां पितरः स्तनात् धर्मः पृष्ठतः अधर्मः शीर्ष्णः द्यौः विहारादस्तरसः ४० यस्य मुखं विप्रः वेदाश्च यस्य भुजयोः
 क्षत्रं बलं च यस्य ऊर्वोर्विहयः वार्त्ता च यस्यां प्रजः शूद्रः शुभ्राश्च ४१ यस्याधरात् लोभः ऊर्ध्वोष्ठात् प्रीतिः नासिकायाऽपुतिः स्पर्शेन कामः ४२

द्रव्यभूतानि । वयःकालः । विशेषलौकिकप्रपञ्चम् । यद्यस्मादुर्विभाषं प्रबुधापवाधं विद्वद्विरपोह्यमानम् । पाठांतरे प्रबुधानां यत्तद्वबोधोयस्मिन्नित्यर्थः (एवमूतम्) ४३ तदेवं प्रपञ्चमुपपन्नं
विष्णुपञ्चमुपवर्णयन्मन्मतिनमेति । वृत्तिभिर्दर्शनादिभिः । नमस्त्वान्नायस्तस्यैव क तैर्लोका (अंसमरूपा) यस्य तस्मै ४४ ते सस्मितं मुखांशुजं दिदृक्षुर्गानः अस्मच्चक्षुरादिकरणमोचरं यथा
मदस्येवमात्मानं दर्शय ४५ मत्केच्छानुवर्तित्वं च तव गदुशोऽष्टमेवेत्याह । तैस्तैरिति । यन्नो दुर्विषहं शक्यं कर्म तद्भवान्स्वयमेव करोति हि ४६ न च बहिर्गुणानामित्स्वज्ज्ज्ञानामस्माकं त्वय्य
पितानि कर्माणि विपरीतफलानि भवितुमर्हतीत्याह । क्लेशभूरियेषु अल्पं सारं फलं येषु (तानि च तानि) यद्वा विफलान्येव स कामानां कर्माणि । त्वय्यर्पितं तु नैव तथा ४७ तत्र वैफल्यमुपपाद
यति । अवमः अल्पोपि कर्मकल्पः कर्माभासोपि ईश्वरार्पितश्चेद्विफलाय श्रमाय (अस्य) न कल्पते । हियस्मात्स एष ईश्वरः पुरुषस्यात्मा अतएव दयितः (प्रियः) हितः (सुदृढ) न ह्यात्मनि दयि
ते हितेषां पितानि फलस्य स्यात् ४८ अतं फलं त्वमाह । यथा हि मूलावसेचनं स्कंधानां शाखानां च भवति ४९ एवं सत्यपि त्वदर्पितं कर्माणां त्वज्ज्ञानामस्माकं यन्निमित्तमिदं दुःखं तत्त्वत्वेन तस्मिन्
शयेनाह । नम इति । दुर्वितर्क्याणि आत्मकर्माणि स्वभावचेष्टितानि यस्य तस्मै (सत्त्वस्थाय हृदयवासिने) ५० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे टीकायां पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
षष्ठे पुनः स्तुतिर्विष्णादाविर्भूतेषु रैः कृता । तन्मंत्राद्यासुरैः साकममृतायै महोद्यमः ॥ १ ॥ सहस्रार्काणां उदयेद्युतिरिव द्युतिर्यस्य १ महसा तेजसा प्रतिहतानीक्षणानि च नूयिषे वाय २

द्रव्यं वयः कर्मगुणान् विशेषं योगमायाविहितान् वदंति ॥ यदुर्विभाषं प्रबुधापवाधं प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ४३ नमोस्तु तस्मा उपशान्तशक्तये स्वारा
ज्यलामप्रतिपूरितात्मने ॥ गुणेषु मायारचितेषु वृत्तेभिर्न सज्जमानाय नमस्त्वं दूतये ४४ सत्त्वं नो दर्शय आत्मानमस्मत्करणमोचरम् ॥ प्रपन्नानां दिदृक्षुर्गा
सस्मितं ते मुखांशुजम् ४५ तैस्तैः स्वेच्छाधृतैरूपैः का उक्तेस्वयं विभो ॥ कर्मदुर्विषहं यन्नो भगवांस्तत्करोति हि ४६ क्लेशभूर्यल्पसाराणि कर्माणि विफला
नि च ॥ दाहेना विषया तानां न तथैवार्पितं त्वयि ४७ नावमः कर्मकल्पोपि विफलायेश्वरार्पितः ॥ कल्पते पुरुषस्यैष स ह्यात्मा दयितो हितः ४८ यथा हि स्कंधं शा
खानां तरोर्मूलावसेचनम् ॥ एवमाराधनं विष्णोः सर्वेषामात्मनश्च हि ४९ नमस्तुभ्यमनंताय दुर्वितर्क्यात्मकर्मणे ॥ निर्गुणाय गुणेशाय सत्त्वस्थाय च सांप्रत
म् ५० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ श्री.शुक्र उवाच ॥ ॥ एवंस्तुतः सुरमणैर्ममवान् हरिरीश्वरः ॥ तेषामा
विर्भूद्राज न सहस्रार्कोदयद्युतिः १ तेनैव महसा सर्वे देवाः प्रतिहते क्षणाः ॥ नाशयन् त्वं दिशः शोणीमात्मानं च कुतो विभुम् २

श्रुवोऽयमः पद्मतः कालः एवंभूतः सः नः प्रसीदताम् ४२ किंच भूतानि कालं कर्मगुणान् लौकिकप्रपञ्चं च यस्य योगमायाविमोहितान् वदंतिसः महाविभूतिः नः प्रसीदताम् ४३
एवंभूतः त्वं प्रपन्नानां नः आत्मानं दर्शय ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ते अनंताय निर्गुणाय परेशाय सांप्रतं सत्त्वस्थाय तुभ्यं नमः ५० ॥ ॥ इत्यष्टमोऽध्यायः ५ ॥ ॥ ५ ॥ श्री
शुक्र उवाच ॥ हे राजन् सुरगणैः एवंस्तुतः ममवान् सहस्रार्कोदयद्युतिः आचिरभूत् १ ततः शर्वेण सहस्रं दृष्ट्वाऽऽविर्भूतां तनुं स्वच्छां मरकतश्यामां कंजगर्भाद्वेक्षताम् २

तुम्हाविर्मुतांतनुं विरिच्योदृष्टाविति पंचमेनान्वयः । कंजगर्भवदरुणैर्हस्तभेयस्याः ३ तप्तहेमवदवदातेन लसता कीशेपेन वास सायुक्ताम् । प्रसन्नानिषाकृषिसर्वाण्यंगानियस्याः । शोभनं मुखं यस्याः । सुंदरेभ्युवयस्याः ४ महामणिमणयोयस्मिन् तेन किरीटेन । कर्णाभरणे कुंडलेताभ्यानिर्भातौ कपोलौ ताभ्यां प्रीर्तुलांशुभेयस्याः ५ कौस्तुभभाभरणं कंठे यस्याः । लक्ष्मीवत्संविभ्रतीम् ६ वेदप्रवरो ब्रह्मा । सर्वाभिरवनिगतेः साष्टांगप्रणतेः ७ अनाविराकिरासेयं नो मृताऽमृदिति ब्रुवन् । ब्रह्माभिर्मैतिनित्यस्वविभूतेभ्यः प्रवतनोः ॥ १ ॥ श्रीगूर्तरुच्यमाविर्मात्रेण त्वस्मदादिवज्जन्मादितवास्तीत्याह । नजाताजन्मादयो यस्य । कुतः । अगुणाय । अतो निर्वाणसुखस्यार्णवाय । अपारमोक्षसुखरूपायेत्यर्थः । तथापि अणोरप्याभिन्ने अतिसूक्ष्माय । दुर्ज्ञानत्वात् । वस्तुतस्तु अपरिगण्य इयत्तातीतं धाममूर्तिर्यस्य तस्मै । न चैतदसंभारितं यतः महानचित्योऽनुभावी यस्य ८ तन्मूर्तेः सनातनत्वं अपरिप्रेयत्वं चोपपादयति । रूपमिति । हे पुरुषर्षभ देवातः एतत्तव रूपं त्रीदकेन तांत्रिकेण च योगेन उपायेन श्रेयोयिभिः सदा ईष्यं पूज्यं अतो नेदमिदानीमपूर्वजातमिति भावः । ननु यूयं देवाः पूज्यत्वेन प्रसिद्धाः सत्यं सर्वेष्वने वा तर्भूता इत्याह । उग्रहो ह स्पृष्टम् । अमुष्मिन् स्वविनोऽस्मां खिलोकांश्च सह पश्यामि । तत्र हेतुः । विश्वमूर्तौ यस्य । अतस्तवैतद्रूपं परिच्छिन्नमापि अपरिच्छिन्नमेवेति भावः ९ विश्वमूर्ति त्वमेवाह । त्वयीति । घटस्य मृत्तिका यथा आदिरंतश्च घटश्च तथा त्वमस्य जगतः । तत्र हेतुः । परस्मात्प्रधानादपि परः १० मृत्तिकादृष्टातेन प्राप्तं परिणामं वारयति । त्वमिति । स्वया स्वाधीनया अतएव गुणानां व्यवसाये परिणामेऽप्यगुणमेव त्वयुक्ताः पश्यन्ति मनीषिणो विवेकिनः विपश्चितः शास्त्रज्ञाः ११

विरिच्योभगवान् दृष्ट्वा सहशर्वेण तांतनुम् ॥ स्वच्छाभरकतश्यामां कंजगर्भारुणैर्हस्तभेयस्याम् ३ तप्तहेमवदवदातेन लसत्कौशेयवाससा ॥ प्रसन्नचारुसर्वांगी सुमुखी सुंदरमुखम् ४ महामणिकिरीटेन केयूराभ्यां च मूषिताम् ॥ कर्णाभरणनिर्भातकपोलश्रीमुखान्भुजाम् ५ कांचीकलापवलयहारनूपुरशोभिताम् ॥ कौस्तुभाभरणलक्ष्मीविभ्रतीं वनमालिनीम् ६ सुदर्शनादिभिः स्वास्त्रैर्मूर्तिमद्विरूपासिताम् ॥ तुष्टावदेवप्रवरः सशर्वः पुरुषं परम् ॥ सर्वाभरणैः साकं सर्वाभिरवनिगतेः ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अजातजन्मस्थितिसंयमाया गुणाय निर्वाणसुखार्णवाय ॥ अणोराणि म्नेऽपरिगण्य धाम्ने महानुभावाय नमो नमस्ते ८ रूपं तवैतत्पुरुषर्षभेज्यं श्रेयोयिभिर्वैदिकतांत्रिकेण ॥ योगेन घातः सह न खिलोकां पश्याम्यमुष्मिन्नुह विश्वमूर्ते ९ त्वय्यग्रसीत्त्वयिमभ्यसीत्त्वयंत आसीदिदमात्मतंत्रे ॥ त्वमादिरंतो जमतोऽस्य मध्यं घटस्य मृत्स्नेव परः परस्मात् १० त्वं मायया त्माश्रयास्त्रये दं निर्माय विश्वं तदनुप्रविष्टः ॥ पश्यन्ति युक्ता मनसामनीषिणो गुणव्यवायेऽप्यगुणं विपश्चितः ११

वस्त्राभरणैः युता ३ ४ ५ ६ मूर्तिमद्भिः सुदर्शनादिभिः उपासिता तां भगवत्तनुं दृष्ट्वा सशर्वा ब्रह्मा परं पुरुषं तुष्टाव ७ हे ईश अजातजन्मस्थितिसंयमाय निर्गुणाय अपारमोक्षसुखरूपाय अपरिमितवांस्ते महानुभावाय तुभ्यं नमो नमः ८ हे देव इदं तव रूपं पूज्यम् ९ अमुष्मिन् त्वयि अस्मान्त्रिलोकांश्च सह पश्यामि किंच इदं विश्वं आदिममूर्तिपुत्रस्वरे कदासीत् १० अस्याद्यं तादिस्त्वमेव त्वं विश्वं निर्माय तत्र प्रविष्टोऽसि ११

एतदेवसदृष्टांतमाह । यथाग्निंकाष्ठेभ्यनेन । अमृतमाज्यंगोषुदोहनादिना । भुविअन्नंद्रीक्षादिकर्षणादिना । अंबुचसननेन । उद्यमने पुरुषकारेवाणिज्यादिना वृत्तिजीविकाय । यद्वाअंशु
 सद्यमनेषदीयंत्रादिनोद्धरणे । योगैरुपायैर्मनुष्याअधियंतिप्रामुत्रंति । तथाकवयस्त्वांगुष्ठमागुणेष्वधियंतिवदंतिष १२ हेमावहेसरोजनामभतिचिरादीप्सितमर्षंतयोमेकप्राप्यंत्वास्तस्य
 मुज्जिहानंभाविर्भवंतप्रत्यक्षतोदृष्टाऽद्यवयंनिर्दृष्टिसुखंगताः । दवार्तादावाग्निपीडिताः १३ यद्विधेवंतत्कवयेतिचेत्तत्राह सप्रति हेअंतरात्मनश्शेषसाक्षिणस्तेअहमेकैवाअप्येविज्ञाप्यं
 किंवास्ति १४ दूयमेवकिंचित्कुरुतेतिचेत्तत्राह । अहमिति । अग्नेःकेतवोविस्फुलिगाइवतेस्वतोवयंपृथक्विभाताः संतःआत्मनःश्रेयःकिंविद्यःअतस्त्वमेवादिजानादेवानांअप्येविज्ञाप्यं
 इदंकुरुतेत्युपायमुपदिशेत्यर्थः १५ (तत्)हृदयंमंत्र उपदेष्टव्यइत्यभिप्रेतयथातथैवविज्ञायजमाद । संवृताभिनिमित्तानिसर्वाणिकारकाणीत्रियाभियेस्ताम् १६ ईश्वरत्वापितवेवामिमेतापि
 त्याह । (सुरेश्वरोममवान्)एकएवेश्वरःसमर्थो-(पितुरासुरैःसहविहर्तुकामस्तानाह) १७ हेसुराःहेमंधर्कदयोन्येचदेवाः १८ वःआत्मनःस्वतोयावद्भवोद्विर्भवति १९ अर्यस्यप्रबोधनस्यक
 र्त्तसिद्धिप्राप्तेःततःपश्चादहिमूषकवद्व्यघातकभावेनवर्तितव्यमितिशेषः । यद्वा (सर्पग्राहिणा) पेटिकंवाग्निकद्वोहिर्यथानिर्ममद्वाराविकानार्थप्रथममूपकेनसंधिर्विषयेच आत्ममेवकदम्बिद्व
 स्यतितयार्थमार्गार्थप्रवृत्तेःप्रथमसंधेयाइत्यर्थः २०

यथाग्निमेधस्यमृतचमोषुभुव्यन्नमंबूद्यमनेचवृत्तिम् ॥ योगैर्मनुष्याअधियंतिहित्वांगुणेषुउद्धयाकवयोवदंति १२ तंत्वावयंनाथसमुज्जिहानंसरोजनामाति
 चिरेप्सितार्थम् ॥ दृष्ट्वागतानिर्दृष्टिमद्यसर्वेगजादवार्ताइवमंगमंमः १३ सत्त्वंविधत्स्वास्त्रिलोकपालावयंयदर्थस्तवपादमुलम् ॥ समगतास्तेचहिरंत
 रात्मनर्किवान्यविज्ञाप्यमशेषसाक्षिणः १४ अहंगिरित्रश्चसुरादयोयेदक्षादयोऽग्नेरिवंतेतवस्ते ॥ किंवाविदामेशपृथग्विभातविधत्स्वज्ञानोद्विजदेवमंत्रम्
 १५ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंविरेच्य्यादिभिरीडितस्तद्विज्ञायतेषांहृदयंतथैव ॥ जगादजीमूतगभीरयागिरावद्वांजलीन्संवृतसर्वकारकान् १६ एकएव
 श्वरस्तस्मिन्सुरकार्येसुरेश्वरः ॥ विहर्तुकमस्तानाहसमुद्रोन्मथनादिभिः १७ ॥ श्रीमगवानुवाच ॥ इंतब्रह्मन्नहोशंभोहेदेवाममभापितम् ॥ अणुताव
 हिताःसर्वेभ्योवःस्याद्यथासुराः १८ यातदानवदैतेयैस्तावत्सांधिर्विधीयताम् ॥ कालेनानुष्टहीतैस्तैर्यावद्बोभवआत्मनः १९ अरयोपिहिसंवेयाःसातेक
 र्थार्थगौरवे ॥ अहिमूषकवद्देवाह्यर्थस्यपदवीमतेः २०

हेकमलनाम एवंभूतंत्वां दृष्ट्वाअद्यवयंनिर्दृष्टिगताः १२ १३ किंच वयंतेपादमूलंयदर्थप्राप्तःवत्त्वंविधत्स्व हेअंतरात्मनश्शेषसाक्षिणःतेअन्यैःविज्ञाप्यंकिमास्ति १४ हे
 ईशअहंशिवःसुरादयश्चअग्नेःविस्फुलिगाइवत्वत्तःवयंपृथक्विभाताःसंतःआत्मनःश्रेयःकिंविद्यःअपितुन अतःदेवानांदिजानांचइदंकुरुतेत्युपायमुपदिश १५ ॥ श्रीशुक
 उवाच ॥ एवंविरेच्य्यादिभिर्हीडितःमगवान्तेषामभिप्रेतंज्ञात्वावद्वांजलीन्तान्मेधमंगभीरयावाचाजमाद १६ १७ ॥ श्रीमगवानुवाच ॥ हेब्रह्मन्हेशंभोहेदेवाःममभा
 षण्णशृणुत १८ वःश्रेयःयथास्यात् यूयंयात वःयावत्तृवादेःस्यात् तावत्कालानुगृहीतैःज्ञानवदैतेयैःसहसंधिर्विधीयताम् १९ किंच हेदेवाः आदौस्वकार्यगौरवेअ
 योऽपिसंधेयाः पश्चात्अहिमूषकवत्वर्तितव्यम् २०

ततस्तेःसहयत्कार्यतदाह । अमृतोत्पादनइति । यस्यामृतस्यपीतस्यसतः २१ नेत्रंरज्जुम् २२ ननुतर्हितेप्यमृतपात्रेनामराः स्युस्तत्राह क्लेशभाजइति २३ बलिभिःसहकारिभिःसाध्या
अर्थास्तदनुसरणंविनानसिध्यंतीतिकृत्वासाध्यामादिकमुपदिशति । यूयमितिद्वाभ्यां । हेसुराःसंरंभेणद्वेषेण । सांत्वयासाममार्गेणयथासिध्यंति २४ वस्तुषुमगनादुत्पन्नेषु (वःयुष्माभिःलो
मादयोनकार्याःअत्रलोमोऽसंतोषः) २५ २६ सुरास्तुबलिमुपेयुःउपजग्मुः २७ असंयतान्अयुद्धोद्यतानपिदृष्ट्वा । श्लोक्यःकीर्त्यर्हः २८ वैरोचनिर्बलि । जितमशेषत्रैलोक्येनतप २९
तत्सर्वममृतोन्मथनादि ३० तत्रअन्येयेअसुराधिपाःपीलोमकालेयादयःशंबरादयश्चेतेभ्यश्चारोचत ३१ संविदंसमयम् ३२ परिषाड्वंवाहवोयेषां ३३ (विजहुस्तत्पुत्रः) ३४

अमृतोत्पादनेयत्नःक्रियतामविलंबितम् ॥ यस्यपीतस्यवैजंतुर्मृत्युग्रस्तोऽमरोभवेत् २१ क्षिप्वाक्षीरोदधौसर्वावीरुत्तृणलतौषधीः ॥ मंथानंमंदरंकृत्वानि
त्रंकत्वातुवासुकिम् २२ सहायेनमयादेवानिर्मथध्वमतांद्रिताः ॥ क्लेशभाजोभविष्यंतिदैत्यायूयंफलग्रहाः २३ यूयंतदनुमोदध्वंयदिच्छंत्यसुराःसुराः ॥
नसंरंभेणसिध्यंतिसर्वेर्थासांत्वयायथा २४ नभेतव्यंकालकूटात्विषाज्जलधिसंभवात् ॥ लोमःकार्योन्नवोजातुरोषःकामस्तुवस्तुषु २५ ॥ श्रीशुकउवाच ॥
इतिदेवान्समादिश्यभगवान्पुरुषोत्तमः ॥ तेषामंतर्दधेराजनस्वच्छंदमतिरीश्वरः २६ अथतस्मैभगवतेनमस्कृत्यपितामहः ॥ भवश्चजग्मतुःस्वस्वंचा
मोपेयुर्बलिसुराः २७ दृष्ट्वारीनप्यसंयतान्जातक्षोभान्स्वनायकान् ॥ न्यषेधदैत्यराट्संघिर्विग्रहकालवित् २८ तेवैरोचनिमासीनंशुभंचासुरयू
थपैः ॥ श्रियापरमयाजुष्टंजिताशेषमुपागमन् २९ महेंद्रःश्लक्ष्णयावाचासांत्वयित्वामहामतिः ॥ अभ्यभाषततत्सर्वाशिक्षितंपुरुषोत्तमात् ३० तदरो
चतदैत्यस्यतत्रान्येयेऽसुराधिपाः ॥ शंबरोऽरिष्टनेमिश्चयेचत्रिपुरवासिनः ३१ ततोदेवासुराःकृत्वासंविदंकृतसौहृदाः ॥ उद्यमंपरमंचक्रुमृतार्थेपरं
तप ३२ ततस्तेमंदरगिरिमोजसोत्पाप्यदुर्मदाः ॥ नदंतउदधिनिन्युःशक्ताःपरिषवाहवः ३३ दूरमारोदहश्चांताःशक्रवैरोचनादयः ॥ अपारयंतस्व
वोदुंविबलाविजहुःपथि ३४

किंच अमृतोत्पादनेशीघ्रंयत्नःक्रियताम्यस्यपीतस्यसतःमृत्युग्रस्तोऽपिजंतुःअमरोभवेत् २१ इतिकर्तव्यतामाह हेदेवाः क्षीरोदे वीरुत्तृणलैताषधीःक्षिप्वामंदरंमंथानंवासु
किंरज्जुंचकृत्वा २२ मयासहायेननिर्मथध्वम् एवंकृतेदैत्याःक्लेशभागेनःभविष्यंति यूयंफलभागिनोभविष्यथ २३ असुराःयत्तद्वच्छंतितत्तदनुमोदध्वम् हेसुराःसर्वेअर्थाः
यथासाममार्गेणसिध्यंतितथासंरंभेणन २४ किंचजलधिसंभवात्विषाज्जलधिसंभवात् तथामथनादुत्पन्नेषुवस्तुषुकामरोपलोभाःनकार्याः २५ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंभगवान्दे
वानादिश्यअंतर्दधे २६ अथभगवतेनमस्कृत्यब्रह्माभवश्चस्वस्वंचामजग्मतुः ततोदेवाःबलिमुपजग्मुः २७ तदभ्राह्मादिराहितानपिदेवान्दृष्ट्वातथास्वनायकान्जातक्षोभान्
दृष्ट्वास्तुत्यदैत्यराट्संघिर्विग्रहकालवित्दैत्यान्न्यषेधत् २८ देवाःबलिउपागमन् महेंद्रः बलिसांत्वयित्वापुरुषोत्तमात् शिक्षितंअभाषत २९ ३० तत्त्वचःबलेःअन्येषां
शंकरादिदीनांचअरोचत ३१ ततोदेवासुरा मित्यःसमयंकृत्वाअमृतार्थेउद्यमंचक्रुः ३२ ततस्तेमंदरगिरिउत्पाट्यअब्धिनिन्युः ३३ शक्रवैरोचनादयस्तोदुंअसमर्थाःश्रां
ताःसंतःअद्रि पथि विजहुः ३४

३५ (वभूवधाविर्भूतः) ३६ (ययापूर्वव्रणरहिताम्) ३७ ३८ (पततापक्षिणां) विसर्जितः प्रस्थापितः । सुपणेतत्रस्थितेवासुकेरागमनायो गाव इतिभावः ३९ ॥ ॥ इति श्रीमान्
वसेमहापुराणेऽष्टमस्कन्धेटीकायामंदराचलानयनं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ सप्तमेमयनोद्धतविषयीत्याऽखिलेर्ज्ञेनः । स्तुतः सत्कृत्यारुद्रः पणोविषमितीर्यते ॥ १ ॥ कृत्याने
वतन्नाप्यमृतभागोभविष्यतीतिसमन्वितेसुरासुरावासुकिनेत्रंरज्जुभूतंगिरीपरेजीयसंवेष्टचर्म्मिषमयितुमारीमरे (यत्तायत्नवंतः) १ वासुकेर्मुसंतीव्रिदैत्यान्ग्राहयितुमेवहरिः पूर्वपुरस्तात्पुल
ज्युहे (इत्यर्थः) २ (अहेः सर्पस्य) ३ (सामरः अमरैः सह) ४ (कृतोषारणस्थानविभामोयैः) ५ (अपाविशत्जलमध्यं प्रविष्टः) ६ (देवेन हेतुना स्वपौक्षेनष्टे सति (सुतरां निर्विण्णमनसः) ७

निपतन्नसगिरिस्तत्रबहूनमरदानवान् ॥ चूर्णयामासमहताभारेणकनकाचलः ३५ तांस्तथाभग्नमनसोमग्नबाहुरुकंधरान् ॥ विज्ञायमगवांस्तत्रबभूवगरुड
ध्वजः ३६ गिरिपातविनिष्पिष्टानविलोकयामरदानवान् ॥ ईक्षयाजीवयामासनिर्जराननिर्वणानयथा ३७ गिरिचारोप्यगरुडेहस्तेनैकेनलीलया ॥ अरु
ह्यप्रययावन्धिसुरासुरगणैर्वृतः ३८ अवरोप्यगिरिस्कंधात्सुपर्णःपततांवरः ॥ ययौजलांतउत्सृज्यहरिणासविसर्जितः३९ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे
अष्टमस्कंधेमंदराचलानयनं नामषष्ठोऽध्यायः ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तेनागराजमामंत्र्यफडभागेनवासुकिम् ॥ परिवीयभिरौतस्मिन्ननेत्र
मन्धिमुदान्विताः ॥ आरेभिरसुरायताअमृतार्थंकुरूद्वह १ हरिःपुरस्ताज्जगृहेपूर्वदेवास्ततोऽभवन् ॥ तेनैच्छन्नदैव्यपतयोमहापुरुषचेष्टितम् २ नष्टकीमो
वयंपुच्छमहेरंगममंगलम् ॥ स्वाध्यायश्रुतसंपन्नाःप्ररुघाताजन्मकर्मभिः ३ इतितूष्णींस्थितातानदैत्याविलोक्यपुरुषोत्तमः ॥ स्मयमानोविमृश्याग्रपुच्छं
जग्राहसामरः ४ कृतस्थानविभागास्तएवंकश्यपनंदनाः ॥ ममंथुःपरमायताःआमृतार्थंपयोनिधिम् ५ मथ्यमानेऽर्णवेतोद्रिरनाचारोह्यपोऽविशत् ॥
प्रियमाणोपिबलिभिर्गौरवात्पांडुनंदन ६ तेसुनिर्विण्णमनसःपरिम्लानमुखाश्रियः ॥ आसन्नस्वपौरुषेनष्टेर्देवेनातिबलीयसा ७

सःकनकाचलःतत्रनिपतन्भारेणदेवादोन्चूर्णयामास ३५ ततःभग्नमनसःभग्नबाहूस्कंधरानूदेवासुरान्विज्ञायतत्रमरुद्धवज्रोभगवान्आविर्भूत्वा ३६ गिरिपातविनिष्प
ष्टान् अमरादीन्विलोक्यईक्षयाजीवयामास ३७ ततःएकहस्तेनगिरिगरुडेआरोप्यस्वयंचआरुह्यसुरादीभिःसहअद्विषयौ ३८ सुपर्णःगिरिस्कंधात्अवरोप्यजलातेउत्सृ
ज्यहरिणाप्रस्थापितःययौ ३९ ॥ इत्यष्टमेषष्ठः ६॥ श्रीशुकउवाच ॥ तेदेवाःफलभागेननागराजंआमन्त्र्यतंगिरौसंवेष्ट्यअमृतार्थंअद्विषमयितुंआसेभिरे १ तत्रदेवैःसहहरिःमु
खंजगृहे २ तत्रभगवच्चेष्टितंदैत्यपतयःनेच्छन् ३ ह्येदेवाःस्वाध्यायश्रुतसंपन्नाःजन्मकर्मभिःप्रख्याताःवयंअहेः इदंअमंगलंपुच्छंनगृह्णीमःएवंउक्त्वातूष्णींस्थितानूदैत्यान्
विलोक्य ४ सामरःहरिःपुच्छंजग्राहएवंरुतस्यानविभागास्तेपयोनिधिममंथुः ५ एवंअर्णवेमध्यमानेसतिबलिभिर्धियमाणोऽपिअद्रिःअनाधारःसन्नगुह्वात् अपआविशत् ६
ततःतेस्वपौरुषेणष्टेसातिखिन्नाःबभूवुः ७

विघ्नेशस्यविघ्नेशविघ्नविघ्न । अविघ्नः सत्यः अनिसंधिः संकल्पो यस्य (काच्छपंकौर्म) ८ कृत्वा योजनं प्रस्तारो विस्तारोऽस्यास्तीति तथा तेन पृष्ठेन (सकच्छपः अपरोऽङ्गुलीपदव) ९ (अंगहेराजन्) तस्य भिरे रावर्तनं भ्रमणं अङ्गेकं दूयनं मेने १० आसुरेण असुराकारेण देवेन देवाकारेण रूपेण (देवसमूहान् । नागैर्ब्रह्माङ्गुकिं अश्वेषु रूपः तिर्यग्भूषः) आविभक्त ११ (सहस्र बाहुः श्रीहरिरन्योगिरिराडिव हस्तेन मंदराक्रम्य उपरितस्थो । सुमनोभिरभिदृष्टः) १२ (उपरि सहस्रबाहुरूपेण अधः कूर्मरूपेण) आत्मनि देवदेत्यमध्ये (तत्तदाकारेण) ओत्रे दातव्यं रूपेण नेत्रे (नागैरे) अमेद्या बाधरूपेण (प्राविशताम्रकर्मण आसमंताद्विशताः) परेण हरिणा (समेधितास्ते मम युः) क्षोभितं न क्राणां चक्रं समूहो यस्मिन् १३ दशश्च सुखानि च स्वात्तश्च न हीं त्रस्य साहस्रं अपरिमिताः कठोरायेदृगादयस्तेभ्यो निर्गताभ्यां अग्निधूमाभ्यां आहतवर्चो येषां ते सरलाह्वयविशेषाः १४ देवास्तु भगवदधीना मेवाः सम्यग्वर्षन् । सन्तुष्टीभिर्मित्रैश्च पूज्यैः यवश्च शीतला वसुः वांति स्म । कथं भूतान् तस्याहीन्द्रस्य स्वासि शिखामिभिर्हताप्रभायेषाम् । धूम्राण्यंबरादीनि येन १५ १६

विलोक्य विघ्नेशविघ्नितदेश्वरो दुरंतवीर्योऽवितथाभिसंधिः ॥ कृत्वा वपुः काच्छपमदुर्तमहत्प्रविश्य तोयंगिरिमुज्जहार ८ तमुत्थितं वीक्ष्य कुलाचलं पुनः समुत्थितानिर्मथितुं सुरासुराः ॥ दधारपृष्ठेन सलक्षयोजनप्रस्तारिणा द्वापदवापरोमहान् ९ सुरासुरेर्द्रैर्भुजवीर्यवेपितं परिभ्रमंतं मिरिमंगपृष्ठतः ॥ विभ्रतदा वर्तनमादिकच्छपो मेनेऽङ्कं दूयनमप्रमेयः १० अथासुरानाविश दासुरेण रूपेण तेषां बलवीर्यमोरयन् ॥ उद्दीपयन् देवमणांश्च विष्णुर्देवेन नामेन्द्रमबोधक पः ११ उपर्यगेंद्रमिरिराडिवान्य आक्रम्य हस्तेन सहस्रबाहुः ॥ तस्थौ दिवि ब्रह्मभवेन्द्रमुख्यैरभिदृष्टः सुमनोभिर्दृष्टः १२ उपर्यधश्चात्मनि योत्र नेत्रयोः परेण ते प्राविशता समेधिताः ॥ ममंथुराब्धितरसामदोत्कटामहाद्रिणा क्षोभितं न कचक्रम १३ अहीन्द्रसाहस्रं कठोरदृष्टुस्त्वस्वासाग्निधूमाहतवर्चसोऽसुसः ॥ पौलोमकालेयबलील्वलादयो दवाग्निदग्धाः सरला इवामवन् १४ देवाश्च तच्छासशिखाहतप्रमान् धूम्रांबरसम्बरकंचुकाननान् ॥ सम्यग्वर्षन् नमवदशाचनान् वुः समुद्रोर्म्युपगूढवायवः १५ मध्यमाना तथा सिंधोर्देवाः सुरवरूपैः ॥ यदा सुधान जायेतानिर्ममंथाजितः स्वयम् १६

तदा ईश्वरः विघ्नेशकृतं विघ्नं विलोक्य काच्छपं वपुः कृत्वा तोयंगिरिमुज्जहार ८ एवं कृतं तोयंगिरिमुत्थितं वीक्ष्य ते मथितुं पुनः उत्थिताः तदा भगवान् लक्षयोजनविस्तृतपृष्ठेन अत्रिदधार ९ ततः सुरासुरेर्द्राणां भुजवीर्यकंपितं पृष्ठे भ्रमंतं गिरिकच्छपः अङ्कं दूयनं मेने १० ११ यदा मथनसमये गिरिः उपर्युपरि अगात् तदा भगवान् अन्यरूपं धृत्वा सहस्र बाहुः सन् आद्रि आक्रम्य ब्रह्मभवेन्द्रमुख्यैः स्तुतः गिरौ तस्थौ १२ ततः उपरि अधश्च देवदेत्यमध्ये योत्र नेत्रयोः प्रविशता परेण ते समेधिताः अर्धिममंथुः १३ तदा अहीन्द्रसाहस्रं कठो रदृष्टुस्त्वस्वासाग्निधूमाहतवर्चसः देव्याः अभवन् १४ किंच तच्छासशिखाहतप्रमान् धूम्रांबरसम्बरकंचुकाननान् देवाश्च भगवद्वशाचनाः सम्यग्वर्षन् नमवदशाचनान् १५ पुनैतैः मध्यमाने यदा सुधान जायेत तदा भगवान् स्वयं ममंथ १६

वृत्तोऽभ्रियेनसममवान्परमपुरुषोऽन्तरमशोभतेत्यन्वयः । कथंभूतः । कनकपरिधिःपीतवासाः (कनकमेसलोवा) कर्णयोर्विद्योतमानाविद्युत्कुंडललक्षणा यस्य । तथामूर्ध्निप्राजंतोविलुलिताः
 कषायस्यसतया । जैत्रेजिष्णुभिःदंदशूकंसर्पैः(मध्नामंदराकृयेनमंयन्)प्रतिगिरिः प्रतिघ्नंघ्नीपर्वत (इव) १७ हालहलमिस्थाह्वानायस्य । संघ्रातामीनाउद्वतामकरादवस्थायस्मिन्नवस्ना
 ततिमयोमत्स्यास्तदादिमिराकुलाश्च (तत्रद्विपाजलहस्तिनः) तद्विषंअप्रतिअप्रतिमम् । प्रतिक्रियामूय्यमितिवा १८ (अप्रतिमत्वमेवाह) । उग्रोवेगोपस्य । अतएवसर्वापुदिनुविसर्पत्
 विसारि । यद्वाउग्रावेमारोमांषस्वेदादयोयस्मात् । अतएवासह्यवीर्बिलोक्यभीताअभ्येनकेनाप्यरक्ष्यमाणाःसदाशिवंशरणंदुष्टुःजग्मुः १९ त्रिलोक्यामवायउद्वतायदेव्यासहमग्नौ
 कैलासेआसीनंतयापिमुनीनाममिमंतंतेषामेवापवर्गायतपोजुषाणम् २० निर्गुणंसगुणंचैवशिवंहरिपराक्रमैः । स्तुवंतश्चमजेशानानामन्यतांतरंतयोः ॥ १॥ २१ २२ नन्वेवंभूतोविष्णुरि
 तिप्रसिद्धंतत्राहुःगुणमय्येति । अस्यजगतोयदासर्गादीन्वत्सेतदाहेभूमन्स्वहृस्वतःसिद्धज्ञानःत्वंब्रह्मादिसंज्ञाधरते २३ तत्रहेतुःत्वंब्रह्मेति । सदसतोभावानुदेवतिर्यगादिरूपान्भावयती
 तितया । कृच्छंशुत्वद्वचतिरिक्तंनस्तीत्याहुः । आत्मेवत्वंनानाशक्तिभिर्जगदूपेणभाभातःयस्मादीश्वरः २४

मेघश्यामःकनकपरिधिःकर्णविद्योतविद्युत्तमूर्ध्निप्राजद्विलुलितकचःस्रग्धरोरक्तनेत्रः ॥ जैत्रेदोर्भिर्जगदभयदैर्दंदशूकंघृहीत्वामन्थनपर्वतइवअशोभत ॥
 तायोघृताद्विः १७ निर्भेद्यमानादुदघेरमूद्विषंमहोल्बणंहालहलाह्वमप्रति ॥ संघ्रातमीनोन्मकरादिकच्छपातिभिद्विपग्राहविमिमिलाकुलात् १८ तंदुष्ट
 वेगंदिशिदिश्युपर्यधोविसर्पंदुत्सर्पदसह्यशीर्यम् ॥ भीताःप्रजादुष्टुवरंमसेश्वराअरक्ष्यमाणाःशरणंसदाशिवम् १९ विलोक्यतंदेववरंत्रिलोक्यामवायदेव्या
 मिमंतंमुनीनाम् ॥ आसीनमद्रावपवर्गहेतोस्तपोजुषाणंस्तुतिभिःप्रणमुः २० ॥ प्रजापतयऊचुः ॥ देवदेवमहादेवभूतात्मनभूतमाधन ॥ ग्राहिनःशर
 णापत्रास्त्रिलोक्यदहनाद्विषात् २१ त्वमेकःसर्वजगतईश्वरोबंधमोक्षयोः ॥ तंत्वामर्चंतिकुशलाःप्रपन्नार्तिहरंशुरुम् २२ गुणमय्यास्वशक्त्याऽस्यसर्गास्थि
 त्यप्ययानविभो ॥ घत्सेयदास्वहृभूमन्ब्रह्मविष्णुशिवाभिधाम् २३ त्वंब्रह्मपरमंगुहंसदसद्भावभावनः ॥ नानाशक्तिभिराभातस्त्वमात्माजगदीश्वरः २४

तदामेघश्यामःपीतवासाःस्रग्धरःरक्तनेत्रःहरिधोर्भिःदंदशूकंघृहीत्वामन्थनपर्वतइवअशोभत १७ ततःमध्यमानात्उदघेःहालाहालाह्वंविषमभूत् १८ तत्तुउग्रवेगंदिशिदि
 शिउपर्यधःविसर्पत् असह्यवीर्यदृष्ट्वासेश्वराःप्रजाःभीताःसत्यःकेनापिअरक्ष्यमाणाःशिवंशरणंजग्मुः १९ अह्नौआसीनंतंवलोक्यस्तुतिभिःप्रणमुः २० ॥ प्रजापतयऊ
 चुः ॥ हेदेवदेव हेभूतभावनअस्मात्त्रैलोक्यदहनात्विषात्तनःत्राहि २१ हेईशसर्वजगतःबंधमोक्षयोःईश्वरत्वंएकएव २२ किंच गुह्यंपरंब्रह्मत्वमेव यदाचसर्गादीन्कर्तुं
 मिच्छसितदागुणमय्यास्वशक्त्याब्रह्मविष्णुशिवाभिधांवत्से २३ २४

स्वतःसिद्धज्ञानत्वमुपपादयंतोजगदात्मनाआभासप्रकारमाहुः । त्वंशब्दस्यवेदस्ययोनिः । अतःस्वतःसिद्धज्ञानस्त्वं । जगदादिर्महत्तत्त्वं । आत्माचअहंकारः कथंमृतः । प्राणेंद्रियद्रव्याणांकारणमूतागुणायस्य । राजसादित्रिविधइत्यर्थः । स्वभावादयश्चत्वमेव । तत्रकृतुःसंकल्पः । सत्यमृतंचेतियोधर्मःसचत्वम् । महदादिरूपत्वेहेतुः । त्रिवृत्त्रिगुणात्मकंयदक्षरंप्रधानं तत्त्वयित्वदाश्रयमामनंति । यद्वा एवंप्रभृतेत्यत्रिवृत्तदक्षरंप्रणवंप्रकाशकमाहुरित्यर्थः २५ अखिलदेवतात्मा । 'आग्निःसर्वादेवता'इतिश्रुतेः । सोऽग्निस्तेमुखं । हेलोकमव । द्वितीयांतेषुविदुरित्यस्यसंबंधः २६ परेअवरेचयेआत्मानोजीवास्तेषां आश्रयस्तवात्माहंकारः २७ त्रयीमयात्मनवेदत्रयमूर्ते २८ पंचोपनिषदस्तत्पुरुषाघोरसद्योजातवामदेवेशानरूपामंत्राः । येमुखैरष्टोत्तरत्रिंशन्मंत्राणांवर्गःतेषामेवमंत्राणांपदच्छेदविशेषेणअष्टत्रिंशत्कलात्मकामंत्रादित्यर्थः । अत्रस्थितिरुपरतावस्था (हेदेव) २९ अवर्मेत्योर्मिषुदंमलोमादिषु(तेछाया) । वैकुण्ठेर्मिर्विसर्गःप्रतिसर्गःसंहारः । यद्वायैःसत्त्वादिभिर्विविधःसर्गस्तानितेनेत्रत्रयम् । हेदेव । छंदोमयऋषिर्वेदःसतवेक्षाईक्षणं । साक्षान्मनुरितिपाठेमनुर्वेदः । तमेवाहछंदोमयइति ३० हेगिरित्र तेपरंज्योतिरखिलानालोकपालादीनांगम्यंनभवति । कुतः । यत्ररजआदिनास्ति । किंतज्ज्योतिःयन्निरस्तभेदंब्रह्म ३१ कामश्च (मदनः) अध्वरश्चदक्षयज्ञः त्रिपुरादयश्चयेअनेकमृतद्रुहःतान्रक्षपयतःसंहारस्तैस्तत्कर्मस्तुतयेनभवति । अत्यल्पमेतदित्यर्थः । गरक्षपणस्याप्यवश्यंभावित्वेनासिद्धवन्निर्देशः । स्तुतयेअलंनभवतीत्यत्रहेतुः । यस्तुभवान्स्वनेत्रवह्निस्फुलिगस्याशिखयाइदंजगद्वसितंमस्मजार्तनवेदनालोचयत्यपि ३२

त्वंशब्दयोनिर्जगदादिरात्माप्राणेंद्रियद्रव्यगुणस्वभावः ॥ कालःकलुःसत्यमृतंचधर्मस्त्वय्यक्षरंयत्त्रिवृदामनंति २५ अग्निर्मुखंतेऽखिलदेवतात्माक्षितिर्विदुर्लोकमवाग्निपंकजम् ॥ कालंगतिंतेऽखिलदेवतात्मनोदिशश्चकणैरसनंजलेशम् २६ नाभिर्नभस्तेश्वसनंनभस्वानसूर्यश्चक्षुषिजलंस्मरेतः ॥ परावरात्माश्रयणंतवात्मासोमोमनोद्यौर्भगवन्नाशिरस्ते २७ कुक्षिःसमुद्रागिरयोऽस्थिसंचारोमाणिसर्वाधिवीरुधस्ते ॥ छंदांसिसाक्षात्तवसप्तधातवस्त्रयीमयात्मनहृदयंसर्वधर्मः २८ मुखानिपंचोपनिषदस्तवेशयैस्त्रिंशदष्टोत्तरमंत्रवर्गः ॥ यत्तच्छिवाख्यंपरमार्थतत्त्वंदेवस्वयंज्योतिरवास्थितिस्ते २९ छायात्वधर्मोर्मिषुयैर्विसर्गोनेत्रत्रयंसत्त्वरजस्तमांसि ॥ सांख्यात्मनःशास्त्रकृतस्तवेक्षाछंदोमयोदेवऋषिःपुराणः ३० नतेगिरित्राखिललोकपालविरिच्यवैकुण्ठसुरेंद्रगम्यम् ॥ ज्योतिःपरंयत्ररजस्तमश्चसत्त्वंनयद्ब्रह्मनिरस्तभेदम् ३१ कामाध्वरत्रिपुरकालगराद्यनेकमृतद्रुहःक्षपयतःस्तुतयेनतते ॥ यस्त्वंतकालइदमात्मकतंस्वनेत्रवह्निस्फुलिगशिखयाभासितंनवेद ३२

२५ हेभगवन् अग्निस्तवमुखम् पृथ्वीपदौ कालोगतिः दिशःकर्णौ वरुणःजिह्वा २६ नभोनाभिः सूर्यश्चक्षुषि जलंरेतः चंद्रोमनः २७ द्यौःशिरःसमुद्राःकुक्षिःपर्वताःअस्थीनिऔषधयोरोमाणि छंदांसिसप्तधातवःसर्वधर्मःहृदयम् २८ हेगिरित्र पंचोपनिषदःतेमुखानि २९ गुणानेत्राणि ३० मनुःईक्षणम् किंच ब्रह्मादीनामापेतवज्ज्योतिःअगम्यम् ३१ हेमहेश्वर त्वत्तुः परं नपद्यामः किंच इयंतेव्यक्तिः लोकस्यमुखाय अतः नः पाहि ३२

मलकम्पयः जन्मदोषविषय । यस्मात्संकेतलिङ्गेकार । साधोः कुपाकोः (भूताहिते रक्तस्थ) ४३ ४४ ४५ प्रस्कन्नगलितम् । अपरेचये सतिवास्ते पित्र्यकुः । अनेन विषयतीव्रतोका ४६
॥ इति श्रीभागवतमहापुराणे अष्टमस्कंधे टीक्ष्णानामृतमयने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ अष्टमे मथ्यमाने ष्वौ लक्ष्म्या विष्णो वृते स्फुरैः । चन्द्रतरे हंत सोमे मोहि भुजवर्षयते ॥ १॥ इति धां
नीलुरभिः ९ देवयानस्य ब्रह्मलोकापकस्त्ययज्ञस्य सर्वधिने हविषे (अग्निहोत्री हविषा अग्निहोत्रसाधनभूताम्) १ ईश्वरशिष्यामाने वक्रतया ३ मभवतोयः श्वेतान्निः केकासः खत्स्वमर्दिना हि
मानं दंतः शिखरमुखैः हरनृसर्पद्वयत्पांडुरइत्यनुषंगः ४ ५ (अर्बिनो वाचकान् नवान् पारीक्षित) ६ वष्नुभिर्मस्थादिभिः स्वमिर्धारमण्यः रतिकर्त्र्यः ७ पुद्गाणापर्वतः तत्रैकस्यादि
किञ्चातासौ दामिनी स्कटिकादिमय गिरिगणेषु अधिकं विस्फुरंती विद्युदिव कांस्थादिभोरंजयंती श्रीः संपदसाक्षात्पूर्तिचारिणी सती सैव मग्नवत्परारमा ऽऽविरभूदित्यर्थः ८

तस्यापि दर्शयामास स्ववीर्यं जलकल्मषः ॥ यच्च कर्मलेनीलं तच्च साधोर्विभूषणम् ४३ तत्प्यंते लोकतापेन साधवः प्रायशोजनाः ॥ परमाराधनं तद्विपुरुष
स्याखिलात्मनः ४४ निशम्य कर्मतच्छंभो देवदेवस्य मीढुषः ॥ प्रजादासाय जीवन्ना वैकुण्ठश्च शशांसेरे ४५ प्रस्कम्पिषतः पाणेर्यत्किञ्चिज्जगदुःस्मृतम् ॥
वृश्चिकादिविषीषभ्योर्ददशूकाभ्येऽपरे ४६ ॥ ॥ इति श्रीमामवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे अष्टममथने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ६ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥
पतिगर्ववृषाकेण प्रीतास्ते मरदानवाः ॥ ममंथुस्तरसांसि पुं हविर्धानी ततोऽभवत् १ तामग्निहोत्रीष्टयोजगदुर्भङ्गवादिनः ॥ यज्ञस्य देवयानस्य मेध्यायह
विषे नृप २ तत उच्चैः श्रवानामहयो मूर्ध्नि द्रुपादुरः ॥ तस्मिन्बालिः स्पृहां चक्रे नैर्द्रुईश्वरशिक्षया ३ तत एरावतो नाम वारणेन्द्रो विनिर्मतः ॥ दंतैश्चतुर्भिः श्वेता
द्रैर्हरम्भमवतो महिम् ४ कौस्तुभाख्यममूर्ध्वपद्मराजो महोदधेः ॥ तस्मिन्मणौ स्पृहां चक्रे वक्षोर्लंकरणे बालिः ५ ततोऽभवत्पारिजातः सुरलोकविभूषणम् ॥
पूरयत्यर्थिनो योयैः श्वश्रुवियथाभवत् ६ ततश्चाप्सरसो जाता निष्कर्कशः सुवाससः ॥ रमण्यः स्वर्णिर्गर्वाल्गुमति लीलावलोकनैः ७ ततश्चाविरभूत्सा
क्षाच्छ्रोरमा भवत्परा ॥ ८ ॥ अयं तीदिशः कात्याविपुत्सो दाभिनीयथा ८

ततःविषंतस्यवीर्यदर्शनामासगलेनीलंचकर तदसाधोःविभूषणंजातम् ४३ ४४ तदशंभोःकर्मीनशम्यदासायणीब्रह्मावैकुण्ठभशरांतिरे ४५ विषपिबतःतस्यपाणेःयत्
 बालितंतत् वृश्चिष्वाहिविषौषधोदंशकाभजगृहुः ४६ ॥ इत्यष्टमेसप्तमः ७ ॥ श्रीगुकुञ्जराच ॥ एवंवृषाकेणगरेपीतेसविदेबदैस्याः प्रीताःसंतः पुनःतरसाभर्षिम
 मंभुः ततःसुसमिःअभवत् १ ततःप्रवःपक्षस्यमेध्यावहविषेजगृहुः २ ततःपंचप्रपांडुरःतथैःभवानामहयःअभूत् तस्मिन्बलिःस्पृहांचक्रे मागेवरिशितत्वात् इन्द्र ३
 ततःपेरावतीनामचतुर्दंतयुक्तःश्वेतःगजःअभवत् ४ ततःकौस्तुभःस्वरत्नंअभूत् तस्मिन्हरिःस्पृहांचक्रे ५ ततःपारिजातःकल्पतरुःअभवत् तत्स्वर्गविभूषणंअभूत् ६
 ततःअप्सरस्योजाताःताभ्यर्णिजाःमन्यःअभवन् ७ ८

तस्याकृपादिनहिजाभासितं चेत्तोयेनाथ ९ ननवद्वसति स्थितया श्रिया विडो किताना देवानां यथा पूर्यत सर्वं पत्मा श्रियसुराणां चतद्विपर्ययं ननु अभिषेकादिमहोत्सवपूर्वकं ब्रह्मादिपरिहारेण
ब्रह्ममाश्रितकारमाह । तस्याऽऽसनमित्यादेना अयासीद्वारुणीत्वरः प्राक्नेमग्रंवेन १० आभिषेचनिका अभिषेकोचिताः पंचपवित्राणि च गम्यानि । मधु माधवाचैत्रवेशासमवकल
पुष्पादि । पाठांतरेपि द्वंद्वेक्ये स एवार्थः मधुमासेमवं (माधवं) मध्वितिवा ११ आभिषेकोचितां विधिं । नट्यो नटानां स्त्रियः १२ कुमुदोनिः स्वनोषेर्वातान्मुदंवादीन्संस्वे पुवीनां श्रव्य
मोदयन् १३ १४ (मत्ताः वटपदायस्यांतां) १५ (नागाः कुंडलद्वयमुपाहरन्) १६ (कृतं स्वस्त्वयनं ययासा । नदंतो द्विरेकावस्थातां) १७ (निरंतरं धनं संस्तन द्वयं च दधती) १८
(आत्मनः स्वस्या निरवयं निदोषं) भुवं निभ्यं पदं आश्रयं (पतिकप्यं) अभ्यामि चारिणो मित्राः संतो गुणायस्मिन् तत्रान्वविदत । कश्चिदपि कस्यचिदोपस्व सद्भावात् १९ तदेवाह नानि
तिभिनिः (यस्य तपस्तस्य) न्युनिर्जथेनास्वितपस्विषुर्नासः प्रवृत्तिषु । कश्चिद्वरुमुकादिपुत्रानमस्ति तमसंगर्जितं ज्ञानं नास्ति । महत्त्वेपि ब्रह्मादिपुत्राणामनिर्जयो नास्ति । परतोऽप्यथा
श्रयः परापेक्षहंद्वादिः सकिमीश्वरः २०

तस्याचकुःस्पृहासर्वससुरासुरमानवाः ॥ रूपौदार्यवयोवर्णमहिमाऽऽसिषचेतसः १ तस्याश्वासनमानिन्येमहेन्द्रोमहदद्भुतम् ॥ शूर्तिमत्यप्सररिच्छेष्टाहेम
कुम्भैर्जलशुचि १० आभिषेचनिकाभूमिराहरत्सकलौषधीः ॥ ग्रावःषण्चपवित्राणिवसंतोमधुमाधवौ ११ ऋषयःकल्पयांचक्रामिषेकंयथाविधि ॥ जग्मुर्मद्राणि
मंघर्वानद्यश्चनृत्तुर्जगुः १२ मेघाष्टदंभपणवमुरजानकमोमुखान् ॥ व्यनादयन्शंखत्रेषुवीणास्तुमुलनिःस्वनान् १३ ततोमिषिषिषुर्देवीश्रियंपन्नकरांस
तीम् ॥ दिगिमाःपूर्णकलशैःसूक्तवाक्यैर्दिजेरितैः १४ समुद्रःपीतकौशेयेत्राससीसमुपाहरत् ॥ वरुणःस्रजंवेजयंतीमधुनामतपट्पदाम् १५ भूषणानिवि
चित्राणिविश्वकर्माप्रजापातिः ॥ हारंसरस्वतीपद्ममजोनामाश्चकुंडले १६ ततःकृतस्वस्त्ययनोत्पलस्रजंनदद्विरेफांपरिगृह्यपाणिना ॥ चचारवर्कसुकपो
लकुंडलंसघ्नीडहासंदधतीसुशोभनम् १७ स्तनद्वयंचातिष्ठशोदरोसमनिरंतरंचंदनकुंकुमोक्षितम् ॥ ततस्ततोन्नपुरवल्गुसिंजितैर्विसर्पतीहेमलतेवसावभौ
१८ विलोकयंतीनिरवद्यमात्मनःपदंघ्रुवंचाव्यमिचारिसद्गुणम् ॥ मंघर्वयक्षासुरसिद्धचारणत्रैविष्टपेयादिषुनान्वविंदत १९ नूनंतपोयस्यनमन्युनिर्जयो
ज्ञानंक्वचित्प्रनसंगवर्जितम् ॥ कश्चिन्महांस्तस्यनकमनिर्जयःसईश्वरःकिंपरतोव्यपाश्रयः २०

ततः ऋगवत्परा श्रीरमाजाता तस्यांसुरासुरमन्वाः स्पृहाचक्रुः १ तस्याः आसनं इंद्रा आनिन्ये सारितः ह्येमकुंभैः जलं आनिन्युः १० भूमिः अभिषेकोचिताः सप्तौषधीः आह
रत् गावः पंचगव्यानि आहरन् वसंतः फलपुष्पादि आहरत् ११ ऋषयः अभिषेकं चक्रुः गंधर्वाः जगुः नट्यः ननृतुः १२ देवाः मृदंगादीन् अवाद्यन् १३ दिग्गजाः पूर्णकल
शैः अभिषिषिचुः १४ समुद्रं पीतकौशेयवाससीददौ वैजयंतीमालां ददौ १५ विश्वकर्मा विचित्रभूषणानि ददौ सरस्वतीं हारं ददौ अजः पद्मं ददौ नागाः कुण्डले ददुः १६ त
तश्च मा नदाश्चैरफामालापाणिना गृह्यवक्रं च चाल १७ सा इतस्ततः विसर्पती हिमलते बभौ १८ ततः देवादिषु आत्मनः ध्रुवं आश्रयं विलोकयंती नान्धविदत् १९ तदेवाह
यस्य सपः अस्ति तस्य को वज्रयो न यस्य ह्यनं अस्ति तत्संगं वर्जितं न कश्चित्महानूतस्वकामजयः न २०

नमृतसौहृदं (यमादिषु) नमुक्तिकारणं स्वामः शिबिमृतिषु । कार्तवीर्यादेर्वैभवं स्तितदजरेगर्निष्ठं कालवेगेन परिहृतं न भवति (कालचक्रविजयी न भवतीत्यर्थः) । गुणसंगवर्जितः स नकादिर्मग द्वितीयो बरोनहि समाधिनिष्ठायां २१ चिरायुष्यपिमाकदेवादीशीलमंगलं चनाम्ति । इन्द्रियदमनशीलत्वात् । कश्चित्तदपि (शीलमंगलमप्य-) स्तितसुरासुरविभेदेषु आ युषस्तु स्वैर्यनवेद्यं दुर्ज्ञातं । भगवद्वेषेण अकस्मादेव मृत्युसंभवात् । यत्र कुत्रचभीकदेवाकदेवादिबलइन्द्रियदमनाद्यभावात् शीलमंगलं चायुर्निश्चयश्चेत्युभयमस्ति न चान्यः पूर्वोक्तः कश्चिदोषः तथापि सौम्यमंगलः इमशानवासाद्यमंगलचेष्टितः । श्रीमुकुन्दलक्ष्मीकृत्याह । कश्चेति । कश्चित्पुमंगलः निरवयवश्च स तु मानहिकाक्षते आत्मारामत्वात् २२ एवं विमृश्यरमानिरपेक्षमपि मुकुन्दमेव वरं वदे । तर्किक । अव्यभिचारिमिः सद्भिर्धर्मज्ञानादिभिर्मुनेर्मिजैकाश्रयतश्च नैरपेक्षेण वरं सर्वोत्तमम् । तत्र हेतुः । अनुणाश्रयं प्रकृतिगुणातीतं । पाठांतरेऽप्ययमेवार्थः अतएव स्वस्याः ईप्सितं । किं च । सर्वेभ्योऽपि मादिभिरपेक्षितं दत्तं । अयं मात्रः यद्यपि स्वयमात्मारामत्वेन अन्यानिरपेक्षः तथाप्याश्रिता अभिमादिसिद्धीर्यथानोपेक्षते । तथामामपिनोपेक्षते । तामैव तस्तेव बाहकृतार्थास्यां किमन्येऽप्राकृतैरितितवेव ब्रह्म इति २३ तदेवाह । तस्य (हरेः) अंसदेशो कमनीयानवकंजमालां निधाय तदनुग्रहं प्रतीक्षमाणा वृष्णीतस्य निकटे तस्यौ । कथं भूता माला । माद्यं सोयेमधुवतास्तेषां वरूयस्यागिरा उपपुष्टा नादिता । कथं भूता माला । स व्रीडहासेन विकसत्प्रकुलं यत्र यनेन तस्य उरः स्वधामयाता प्रासासती । वक्षःप्रतीक्षमाणा तस्यावित्यर्थ २४ भगवानपि त्रैलोक्यामिदं वृक्षये स्ववक्षस्तस्याः स्थानंददावित्याह । तस्या इति । निशिष्टाभूतयो विभवाय स्यास्तस्यास्त्रिजगतोजनन्याः श्रियः (त्रिजगतोजनकी हरिः) परमं सुस्थिरं । (यत्र वक्षसि) । ऐषयत अवर्धयत् २५ (सखीणां स्त्रीभिः सहितानां) २६ तल्लिभैः विष्णुप्रतिपादकैः । अवितयेर्यथायैः २७ २८ २९

धर्मः कश्चित्तत्र नमृतसौहृदं त्यागः कश्चित्तत्र नमुक्तिकारणम् ॥ वीर्यनपुंसोऽस्त्यजनेमनिष्ठं तं न हि द्वितीयो गुणसंगवर्जितः २१ कश्चिच्चिरायुर्न हि शीलमंगलं कश्चित्तदप्यस्ति न वेद्यमायुषः ॥ यत्रोभयं कुत्रच सौम्यमंगलः सुमंगलः कश्चन काक्षते हि माम् २२ एवं विमृश्याव्यभिचारिसङ्गैर्वरं निजैकाश्रयतोऽनुणाश्रयम् ॥ वदेवरं सर्वमुणैरपेक्षितं तं मामुकुन्दं निरपेक्षमीप्सितम् २३ तस्यांसदेशं शरीरं नवकंजमालां माद्यन्मधुवतव रूयमिरोपपुष्टाम् ॥ तस्यौ निधाय निकटे तदुरः स्वधामस व्रीडहासविकसन्नयनेन याता २४ तस्याः श्रिया त्रिजगतोजनकी जनन्यावक्षो निवासमकरोत्परमं विभूतेः ॥ श्रीः स्वाः प्रजाः सकलणेन निरीक्षणे नयत्रस्थितैषयतसाधिपतीं त्रिलोकान् २५ शंखनूर्यष्टदं मानां वादित्राणां पृथक्स्वनः ॥ देवानुमानां सखीणां नृत्यतां गायतामभूत् २६ ब्रह्मरुद्राभिरोरु रूपाः सर्वे विश्वमृजो विशुम् ॥ इन्दिरैर्वितथैर्मत्रैस्तल्लिभैः पुष्पवर्षिणः २७ श्रिया विलोकिता देवाः सप्रजापतयः प्रजाः ॥ शीलादिगुणसंपन्ना लोभे रोनिर्ध्वंति पराम् २८ निःसत्त्वालोलुपाराजान् निरुद्योगागतत्रपाः ॥ यदाचोपेक्षिता लक्ष्म्या बभूवुर्देत्यदानवाः २९

११ कश्चित्चिरायुः तस्य शीलमंगलं यत्र उभयं सः अमंगलः कश्चित् सुमंगलः सः मानेच्छति २२ एवं विमृश्य निरपेक्षमपि सर्वगुणाश्रयं मुकुन्दं वदे २३ ततस्तस्यांसदेशेन नवकंजमालां निधाय निकटे तस्यौ २४ भगवान् तस्याः स्ववक्षःस्थानंददौ २५ यत्र स्थिता श्रीः सकलणेन साधिपान् त्रिलोकान् अवर्धयत् गायतां ब्रह्मरुद्रां वायस्वनः अभूत् २६ सुष्पवर्षिणः ब्रह्माद्याः विभुर्इन्दिरैः २७ श्रिया विलोकिता देवाद्याः सुखंप्रापुः २८ लक्ष्म्या उपेक्षिता देव्याद्याः निःसत्त्वाः लोलुपानिर्लज्जाः अभूवुः २९

अथवाणिहमदेवत्वंयदप्रतन्मयीसुरा (तदमिमानिनीद्वेतिर्यथाः) ३० (आहयतेःसुरासुरैः) ३१ दीर्घपीवरदोर्दण्डौयस्य । कंदुग्रभिःसंज्ञनाभिरिवत्रिरेतासुहृताग्नीवायस्य ३२
स्निग्धमुत्पलकेसामनामंतोपियस्य ३३ इक्ष्वाक्यस्यजगाममोक्षा ३४ अमृतंमातृपरिपूर्णम् ३५ ३६ मिथःदेत्यानापरस्परंकलहोत्पादनेन । योमयाययामोहिन्यावोऽर्थसाप्रविष्टा
मि । अतोमामिथ्यतेत्याहेतिशेषः ३७ तदेवाहमिथ्यति । तर्षःकामःतद्युक्तानिचेतांसियेषा । इत्येवंसमबलानांकलिरमृत ३८ दुर्बलानांस्त्राकोऽप्रकारमाह । देवाऽतिद्वान्धा । येदेवाः
तुल्येनासासेनहेतवःसाधकाः । तुल्यभायासोहेतुश्चननादिर्येषामितिवा । सत्रयागेययासर्वेषांसमंकलतद्वत् । तथाचभुतिः 'ऋदिकामाःसत्रमासीरन्' इति 'येयजमानास्तेऽऋद्विजः' इति
च ३९ ४० ४१ तदुपवर्णयतिपंचभिः । प्रेक्षणीयमुत्पलमिवश्यामं । सर्वेष्वयवेषुसुंदरं । समानयोःकर्णयोराभरणेयस्मिन् । सुकपोलंयतदुत्कृष्टनासिकंभाननंयस्मिन् ४२ नवयौवने
ननिर्वृत्तोनिष्पन्नःस्तनयोर्भारोयत्रकशमुदरंयत्रतच्चतस्रं (मुखामोदेभनुरकायेऽन्यस्तेषांङ्गकारैरुद्विग्रेलोचनेयत्रतत्) ४३

अथासीद्वारुणीदेवीकन्याकमललोचना ॥ असुराजसुहृस्तविहरेरनुमतेनते ३० अथोदधेर्मध्यमानात्काश्यपैरमृतार्थिभिः ॥ उदातिष्ठन्महाराजपुरुषः
परमाहुतः ३१ दीर्घपीवरदोर्दण्डःकंदुग्रीवोऽरुणेक्षणः ॥ श्यामलस्तरुणश्चरुसर्वाभरणभूषितः ३२ पीतवासाभहोरस्कःसुहृष्टमणिकुण्डलः ॥ स्निग्धं
चित्केशांतःसुमगःसिंहविक्रमः ३३ अमृतापूर्णकलशंविभ्रद्वलयभूषितः ॥ सवैभगवतःसाक्षाद्विष्णोरंशांशसंभवः ॥ धन्वंतरिरितिरुयातजायुर्वेद
मिष्यमाक् ३४ तमालोक्यासुराःसर्वेकलशंचामृतामृतम् ॥ लिप्मतःसर्ववस्तुनिकलशंतरसाऽहरन् ३५ नीयमानेऽसुरेस्तस्मिन्कलशेऽमृतभाजने ॥
विषण्णमनसोदेवाहरिंशरणमाययुः ३६ इतितदैन्यमालोक्यभगवान्भृत्यकामकृत् ॥ माखिद्यतमिथोर्यवःसाधयिष्येस्वमावया ३७ मिथःकलिरभू
तेषांतदर्थेतर्षचेतसाम् ॥ अहंपूर्वमहंपूर्वनत्वंनत्वमितिप्रभो ३८ देवाःस्वभागमर्हतियेतुल्यायासहेतवः ॥ सत्रयागइवेतस्मिन्नेषधर्मःसनातनः ३९
इतिस्वान्प्रत्यषेधनवेदेतेयाजातमत्सराः ॥ दुर्बलाःप्रबलान्राजनृहीतकलशान्मुहुः ४० एतस्मिन्नंतरेविष्णुःसर्वोपायविदीश्वरः ॥ योषिद्वृपमनिर्देश्यं
दधारपरमाहुतम् ४१ प्रेक्षणीयोत्पलश्यामंसर्वावयवसुंदरम् ॥ समानकर्णाभरणंसुकपोलोन्नताननम् ४२ नवयौवननिर्वृतस्तनभारकशोदरम् ॥
मुखामोदानुरकालिङ्गंकारोद्विग्रेलोचनम् ४३

अथवारुणीदेवीकन्याकमललोचनाआसीत्तामसुराःजगृहुः ३० अथमध्यमानात्तुदधेःअमृतपूर्णकलशंविभ्रत् सग्वीअरुणेक्षणःपीतवासाःसिंहविक्रमःविष्णोःअंशःवन्वं
तयात्यःपुरुषःआयुर्वेददृक्इत्येताक्सन्उत्थितःअसुराःतंअमृतकलशंचदृष्ट्वातंकलशंआहरन् असुरैःकलशेनीयमाने ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ स्निग्धःदेवाःहरिंशर
णययुःभगवान्तेषांदैन्यमालोक्यदेत्यानामिथःकलहोत्पादनेनमोहिन्यावःअर्थसाधयिष्यामि ययंमाखिद्यतइत्याह ३७ ततःतेषांअहंपूर्वनत्वंनत्वमितिमिथःकलहःअभूत्
३८ तत्रयेदुर्बलाःतेस्वभागंदेवाःअर्हतीत्युक्त्वाधृतकलशान्प्रबलान्प्रत्यषेधन् ३९ ४० एतस्मिन्नंतरेसर्वोपायवित् ईश्वरःअहुतंयोषिद्वृपम् ४१ उत्पलश्यामम् ४२ ४३

पुण्यदीवायस्मिन्कंठेनामरमंयस्मिन्तद्वत्तत्र । शोमनाग्नीवायेनतत्कंठाभरणंयस्मिन्निष्ठितम् । पुण्यजयोरंगदाभ्यामृषितम् ४४ विरजांबरेण (भिर्मलवाससा) संवीतोमिदं वृषदीपः विंशतः
 त्वात् । तत्रशोमायस्यास्तयाकांक्ष्याप्रकर्षेनत्रिलसत् । वस्तुवचामकस्तेवंप्रकृतोभारममोर्नूपुरेयस्मिन् ४५ सग्रीडेनस्मिन्नेतद्विद्विषाकंपिनावाभूः तत्त्वादितातेनतद्वाम्भ्यकोकित
 नितैर्देत्यवृषपानांचितस्तुपुण्यः काममुदीपयत् ४६ इतिश्रीमामवतेमहापुराणेअष्टमस्कंदेटीकायांअष्टमोऽध्यायः ८ ॥ ॥ ॥ ॥ नवमेमोहितेदैत्यैरपितेऽमृतमाजने । तद्वचनेनदेवैर्भ्योऽ
 मृतदंष्टतयेवेते १ ॥ २ अहोकरंतीदंयधामद्युतिःइति (संभवेन) वदेतः कात्स्वचित्वादिप्रश्नुः २ ननंतीव शोमयंतीव ३ कस्यासीत्ययुक्तं प्रष्टमस्याभिः । वतस्त्वेवकेनपिपुत्रपूरेत्याहुमे
 ति । त्वात्वाभमरादिमिरस्पृष्टपूर्वाजानीयइतिन । अपिपुजानीमएव ३ आस्तामिदंस्वहर्गंनंस्वीश्वरेनैवसंपादितमित्याहुः । नूनमिति । सर्वेद्रियमाचमनसंभ्यगीतिविद्याईतृमेन
 (सवनेनविचिनाकिं) प्रेषितासि । किंवायदृष्ट्यैवामतासिनेवूनंमेषितेदेत्यर्थः ५ ६ मेदोभिग्रहोययानमवेतया ७ (माययायोषिद्वपंवपुरेस्व) ८ संमतामनुवृताः ९

विमज्जस्वयेश्वरेणमाळासुत्कुलमाह्वयम् ॥ सुग्रीवकंठाभरणंमुपुषांमदभूषितम् ४४ विरजांबरेणसंवीतमितंवृदीपशोभया ॥ कंक्ष्याप्रविलसद्दृगुचल
 शरणनूपुरम् ४५ सग्रीडस्मितविश्रितभ्रुविलासाकल्लेकनैः ॥ देवसूयपचेतस्तुकाभमुदीपयन्मुहुः ४६ ॥ इतिश्रीमामवतेमहापुराणेअष्टमस्कंदेअष्ट
 मोऽध्यायः ८ ॥ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तेऽप्योन्यतोऽसुराभ्यामंत्रहरंतस्त्यक्तसौहृदाः ॥ क्षिपंतोदस्तुवर्मानमायांतीदृशुभस्त्रियम् १ अहो
 कपमहोषामअहोअस्यानवंवयः ॥ इतितेताममिदुस्वपप्रश्नुर्जातदृष्टयाः २ कात्वंकंजपलाशास्तेषुतोवाकिंचिभेर्षसि ॥ कस्यासिबदवामोरुमन्यंती
 वमनांसिनः ३ नवर्यत्वामरेदैत्यैःसिद्धमंषर्वचारणैः ॥ नास्पृष्टपूर्वाजानीमोलेकेदौश्वकुतोद्युमिः ४ नूनंत्वंविमिनासुभूःप्रेषितासिशरीरिणाम् ॥ सर्वेद्रियमनः
 ग्रीतिविधातुंसष्टमेनकिम् ५ सात्वंनःस्पर्धमानानामेकवस्तुनिर्गामिनि ॥ स्नातीनांयद्वैराणांशंविधस्वस्तुमभ्यमे ६ वयंकइयपदायादात्रातस्त्वतपीडया ॥
 विमज्जस्वययान्यायंनैवभेदोयधामवेत् ७ इत्युपामंत्रितोदैत्यैर्नयायोषिद्वपुर्हरीः ॥ ग्रहस्यरुचिरापांयेर्निरीक्षमिदमब्रवीत् ८ ॥ श्रीममवानुवाच ॥ क्व
 कइयपदायादाःपुंश्चल्यामायिसंमताः ॥ विश्वास्तंपंडितोजातुक्कमिनीपुनयातिहि ९

स्वयेश्वरेणमाळाविषत् सुग्रीवकंठाभरणम् ४४ लसत्तनूपुरम् ४५ नवयौवनमिद्वृत्तनभारकरोदरं सग्रीडस्मितादिभिःदैत्यचितेषुकामंउदीपयत् एवंभूतंरूपंदधार
 ४६ ॥ इत्यष्टमेऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ अपतेसुराःत्यक्तसौहृदाःसंतः अन्योऽन्यतःपात्रंहरंतःआयांतीस्त्रिवंदहशुः १ अहोअस्याःरूपंअहोषाम
 अहोअनवंवयःइतिवदंतः जातकामाःसंतः २ तांप्रश्नुहेकमलासिकात्वंकुताःआगताकिंचिकीर्षसि ३ वयंत्वां अमरादीभिःअस्पृष्टपूर्वाजानीमः ४ किंच विचिनामःसर्वेद्रियमनः
 ग्रीतिविधातुंसष्टमेनअसिक्मि ५ सात्वंपुनस्तुनिस्पर्धमानानामेकवस्तुनिर्गामिनि ६ वयंकइयपपुत्राःजातरःअतःनःभेदोययानमवेत् तथासुप्रानिभजत् ७ एवंदैत्यैः
 ममभितःहरिग्रहस्पृष्टंआह ८ ॥ श्रीममवानुवाच ॥ हेदैत्याःवयंकइयपपुत्राःपुंश्चल्यामायिकयंअनुसृतापंडितःकामिनीपुदेभ्यस्तंनवाति ९

हेसुरद्विषः (सालावृक्षाणांकोष्ठानां) १० (क्ष्वेलितैः छलाभिश्चरन्तः) मातेन केनाप्यभिप्रायेण गंभीरं यथाभवत्येवं जहसुः ११ ईषस्मि ते न शोभायस्यास्तया मया कृतं साधुवा असाधुवा यद्यभ्युपे-
 तं भवति कुतस्तर्हि विभजे १२ असुरपुंगवाः दैत्यश्रेष्ठाः अनामयिता मन्त्राणां १३ १४ यथोपजोषं यथाप्रीति । अहतस्य लक्षणम् । 'अहतं चं प्रनिर्मुक्तं वासः प्रोक्तं स्वयं मुखा । अस्तं तस्यां म-
 लिक्ये पुतावन्मात्रे न सर्वदा' इति । प्राग्नेषु कुशेषु विविक्तैः १५ धूपामोदितायां सुरभीकृतायां शालायां (माल्यैर्दीपकैश्च) १६ अहतस्यां शालायां 'नरेन्द्रसाकल्यपाभिरातिवेश कथं मृता
 'मणिबंधादाकनिष्ठं करस्य करभोवाहिः' करमसद्वत्तु कृतां कुरु स्वाः सा । उन्नतकमनीयं दुकूलं यस्मिन् तेन श्रोणीतटेन विशालपाश्रोण्याऽलसामं दामतिर्यस्याः सा । पाठांतरे करम-
 सदशयोर्बोर्लसत्पदुर्लभस्याः सा चासौ श्रोणीतटेन मलसमतिश्च । मदेन विह्वले जनिषीयस्याः १७ तां श्रियः सर्वां संवीक्ष्य देवा सुराः संमुमुहुः । कथं मृता । कनकमये कुंडले यस्याः सा चासौ
 चारवः कर्णादयो यस्याः सा च ता । विगलितो विलस्तस्तनपट्टिकायां भर्तुं यस्याः १८ एवंतां मोहयित्वा यत्कृतवान् तदाह त्रिभिः । असुराणां सुधादानं सर्पाणां क्षीरदानं भिवदुर्नयम् अन्या-
 द्यं मत्वा तां सुधातिभ्यो न दधमजत् (सुधापवसि देवान् इत्यभिधानम्) अयं भावः । दैत्यैर्मदीयं साध्वसाधुना सर्वमनुमतमेव । अतो मद्रकान् देवानेव सुधापाययिष्यामि ननु तद्वैरिणो नित-
 रं कुरान् दैत्यान् किं तैर्यथान्यायं विमजस्वेत्पुं कथं भूरेभ्यः सुधां न दद्यामिति १९

सालावृक्षाणां स्त्रीणां च स्वैरिणीनां सुरद्विषः ॥ सख्याभ्यां दुरानित्यानि नूतनं नूतनं विचिन्वताम् १० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति ते क्ष्वेलितैस्तस्या आश्वस्तम-
 नसोऽसुराः ॥ जहसुर्भावं गंभीरं ददुश्चा मृतमाजनम् ११ ततो गृहीत्वाऽमृतमाजनं हरिर्बभाष ईषस्मितशोभया गिरा ॥ यदभ्युपेतं कचसाध्वसाधुवा कृतं म-
 यावो विभजे सुधामिमाम् १२ इत्यभिव्याहृतं तस्या आकर्षा सुरपुंगवाः ॥ अप्रमाणविदस्तस्यास्ततथेत्यन्वमंसत १३ अथोपोप्यकृतज्ञाना दुत्वा च ह-
 विषाऽनलम् ॥ दत्वा गोविप्रभूतेभ्यः कृतस्वस्थयना द्विजैः १४ यथोपजोषं वासांति परिधायाहतानिते ॥ कुशेषु प्राविशन् सर्वे प्राग्नेष्वभिभूषिताः १५
 प्राङ्मुखेषूपविष्टेषु सुरेषु दिति जेषु च ॥ धूपामोदितशालायां जुष्टायां माल्यदीपकैः १६ तस्यां नरेन्द्रकरभोरुशङ्कुलश्रोणीतटालसमतिर्मदविह्वलाक्षी ॥
 सा कृजती कनकनूपुरसिंजितेन कुंभस्तनीकलशपाभिरथा विवेश १७ तां श्रीसर्वा कनककुंडला रुक्मिणा साकपोलवदनां परदेवता स्याम् ॥ संवीक्ष्य संमुमु-
 हुस्तस्मिन् वीक्षणेन देवा सुरा विगलितस्तनपट्टिकांताम् १८ असुराणां सुधादानं सर्पाणां भिवदुर्नयम् ॥ मत्वा जार्तिं नृशंसानां नर्ताव्यमजदच्युतः १९

हे दैत्याः वृक्षाणां स्त्रैरिणीनां स्त्रीणां च सख्यानि अनित्या न्याहुः १० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं तस्याः नर्मवाक्यैः मोहिताः संतः जहसुः तस्यै अमृतमाजनं च ददुः ११ ततो हरिः
 अमृतपात्रं गृहीत्वा आह हे दैत्याः भयासाधुवा असाधुवा कृतं यदि अंगीकुरुत तर्हि सुधां विभजे १२ एवं तस्याः वाक्यं श्रुत्वा तथेति अमंसत १३ अथ ते सर्वे उपोप्य अभिहृत्वा दाना-
 नि विप्रादिभ्यो दत्वा वासांति धृत्वा भूषिताः संतः प्राग्नेषु नृभेषु नाविरान् १४ १५ धूपामोदितशालायां सुरासुरेषु प्राङ्मुखेषूपविष्टेषु सत्सु १६ तस्यां सामोहिनी अमृतकलशं
 गृहीत्वा आविवेश १७ विलस्तस्तनपट्टिकांतां तां दृष्ट्वा सर्वे मुमुहुः १८ जात्या कुराणां असुराणां सुधादानं अहीना क्षीरमिव अन्याद्व्यं मत्वा तेभ्यः सुधां न दद्यामिति १९

पंक्तीः पृथक् विविक्ताः कल्पयित्वा विधाय तासु पंक्तिष्वेव तत्सजातीयेषु तांश्च असुरानपि प्रतारणार्थमेवोपवेशयामास २० उपसंचरैर्बहुमानप्रियवाक्यादिना तानातिक्रम्य अतिक्रम्य ममैदूरस्थानपि देवान् २१ तथा कृतः स्नेहो येषु । स्त्रियासह विवादस्य जुगुप्सया २२ कृतोऽतिप्रणयः स्नेहो यैः । प्रणयापायात् स्नेहनाशात् कातराभीताः एते तावत्कृपणाः पूर्विकिंचित्पिबन्तुषुं तुषीराः च पंप्रतीक्ष्य भित्त्यादि बहुमानेन च आबद्धानियंत्रिताः । समयपालनादिभिः पद्धिरेतैः कारणैः अप्रियं किंचिदपिनोचुः । किंतु तूष्णीमासन् २३ देवपंक्तौ चंद्रार्कयोर्मध्ये प्रविष्टो (राहुः) सोममृतमपि बद्ध २४ हरिस्तस्य शिरोजहार । अष्टावितः असंस्पृष्टः (अतोऽपतत्) २५ (शिरस्त्वमृतेन अष्टावितमतोऽमरतां नीतम् अजो ब्रह्मा) ग्रहं सूर्यादिव द्रवत्वाधिकारेण २६ २७ हरिभक्तानामेवोच्यमः फलतिनान्येषामित्येवमारुह्यानतात्पर्यमाह । एवमिति । समादेशादयो येषाम् । हेतुर्मंदराद्रिः अर्थसमुद्रेऽपि संचरितृणादि । विविधः कल्पः फलकैर्वाचिजातकैर्वाचिजैति वैचित्र्यं येषाम् । फलेष्वेवम्यं बन्तो बभूवुरित्यर्थः । तदेवाह । तत्र तेषु यस्यापादपंकज रजःश्रयणाद्देवा अमृतं फलमापुः स एव तेऽव्यय इत्यर्थः यत्तदोर्नित्यसंबन्धात् २८ एतदेवोपपादयति । असवः प्राणाः वसुधनम् । प्राणादिभिर्देहात्मजादिषु नृभिर्नृज्यते देहाद्यर्थवत्क्रियते इत्यर्थः तदसत्त्वव्यर्थमवति । कुतः पृथक्त्वात् मेदाश्रयत्वात् । शास्त्रानिषेचनवत् । तैरेव प्राणादिभिरीश्वरोद्देशेन यत्क्रियते तनुसन्महाफलमवति । कुतः अपृथक्त्वात् । ईश्वरस्य सर्वत्रानुगतत्वात् । तत्र दृष्टांतः । यत्तरोर्मूलनिषेचनं तद्यथा सर्वस्य स्कंधशास्त्रादेरपि भवति । ब्रह्माख्यं चोपेयं चम्यो । पृथक्त्वं पर्यालोच्य मेददृष्ट्या देहाद्युद्देशेन यत्क्रियते तदसत् । अपृथक्त्वं पर्यालोच्य ईश्वरदृष्ट्या तैरेव तेऽप्येव च यत्क्रियते तदसत् भवतीति । शेषं समानम् २९ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे टीकायां नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

कल्पयित्वा पृथक् पंक्तीरुभयेषां जन्मत्पतिः ॥ तांश्चोपवेशयामास तेष्वेव तत्सजातीयेषु तांश्च असुरानपि प्रतारणार्थमेवोपवेशयामास २० दैत्यान् गृहीतकलशो वंचयन्नुपसंचरैः ॥ दूरस्थान् पाययामास जरा मृत्युहरां सुधाम् २१ तेषां लयंतः समयमसुराः स्वकृतं नृप ॥ तूष्णीमासन् कृतस्नेहाः स्त्रीविवादजुगुप्सया २२ तस्यां कृतातिप्रणयाः प्रणयापायकातराः ॥ बहुमानेन चाबद्धानोचुः किंच न विप्रियम् २३ देवर्लिमप्रतिच्छन्नः स्वर्भानुर्देवसंसादि ॥ प्रविष्टः सोममपि बद्धं चंद्रार्कभ्यांचितः २४ चक्रेण सुरधारेण जहार पितृभिरः ॥ हरिस्तस्य कबंधस्तु सुधयाऽष्टावितोऽपतत् २५ शिरस्त्वमरतां नीतमजो ग्रहमचीकृतम् ॥ यस्तु पर्वणि चंद्रार्कवमिधावति तैरेव २६ पतिप्रायेऽमृते देवैर्ममवान् लोकभावनः ॥ पश्यतामसुरं द्राणां स्वरूपं जगद्देहरिः २७ एवं सुरासुरगणाः समदेशकाल इत्यर्थं कर्ममतयोपि फले विकल्पाः ॥ तत्रामृतं सुरगणाः फलमंजसाऽऽपूर्यत्पादपंकज रजःश्रयणाद्दैत्याः २८ यद्युज्यतेऽसुवसुकर्ममनोवचोभिर्देहात्मजादिषु नृभिस्तदसत् पृथक्त्वात् ॥ तैरेव सद्भवति यत्क्रियतेऽपृथक्त्वात् सर्वस्य तद्भवति मूलनिषेचनं यत् २९ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे अमृतमथनेन नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ एवं देवदैत्यानां पृथक् पंक्तीः कृत्वा स्वस्वपंक्तिषु च तान् उपवेश्य २० गृहीतकलशः हरिः प्रियवाक्यादिना तान् अतिक्रम्य अतिक्रम्य वंचयन्नुपसंचरैः दूरस्थानपि देवान् जरा मृत्युहरां सुधां पाययामास २१ ततो दैत्याः समयं पालयंतः तस्याः बहुमानेन बद्धाः स्त्रीविवादजुगुप्सया विप्रियं किंचिदपिनोचुः २२ २३ तदाराहुर्देवसंसादि चंद्रार्कयोर्मध्ये स्थितः स नृसुधां पो २४ ताभ्यांचितः हरिश्चक्रेण तच्छिरः जहार तत्कबंधस्तु सुधया असंस्पृष्टः अपतत् २५ शिरस्त्वमरतां नीतमजः तं ग्रहं अकरोत् यः पर्वणि चंद्रार्कवमिधावति २६ एवं देवैरामृतं पीते असुराणां पश्यतां सतां हरिस्त्वं स्वरूपं जगद्दे २७ एवं सुरासुराः अमेतुल्या अपि फले विकल्पं आपुः हेनृप देवाः यत्पादपंकज रजःश्रयणाद् अमृतं आपुः दैत्याः न २८ २९ ॥ इत्यष्टमेन वमः ९ ॥

दशमेमस्तराहेत्येराव्वेत्तुमधेसुरेः । देत्यमायाविषण्णेषुदेवेष्वविर्बभौहरिः ॥ १ ॥ तदेवममृतावाप्तिर्नामकानामितीरितम् । भक्तमत्सरतःप्राणहानिःपुनरुदीर्यते ॥ २ ॥ (यत्तायस्नवंतः
 श्रुत्वाप्यमृतालामेहेतुः । वासुदेवेति) १ २ ३ ४ रणःसंग्रामःउदन्वतःसमुद्रस्थरोषसितीरेवमूव ५ अन्योन्यंसमासाद्य (संरब्धंकुट्टमनोयेषां । लज्जादिभिः) निजघ्नः ६ ७ (संपुगेरने)
 ८ (वाहनान्याह १ उष्ट्रैरितिकृषैरच्छमलैः । द्वीपिमिथ्यात्रैः) ९ (गोष्ठेष्वेष्टमश्रेष्ठैः) १० ११ (जलसगाःकारंढवादयःस्थलसगाःकुट्टादयस्तेः । विकृतोविग्रहोदेहोमेपातैःसत्त्वैश्चा
 णिभिः) १२ चित्रध्वजपटादिभिश्चवीराणांमालाभिश्चनिरंतरपंक्तिभिः देवदानववीराणांभ्वजिन्योयादसांमालाभिःसागराविवरेजतुरितित्रयाणामन्वयः । यादोभिरितिवा । सितै
 रमलैश्चातपत्रैः । बाह्वैश्चामरैश्चव्यजनैः १३ वातेनोद्धूतेरुत्तरेरुष्णीषैश्च । सूर्यरश्मिभिःकृत्वासुतरांस्फुरद्भिः (वर्मादिभिस्तेषामर्चिर्भिश्च) १४ १५ संख्येयुदे । असुराणांयाचमूः
 तस्याःपतिःसबलिर्यानमास्थितः १६

॥ श्रीशुकउवाच ॥ इतिदानवदैतेयानांविदन्नमृतंनृप ॥ युक्ताःकर्मणियत्ताश्चवासुदेवपराङ्मुखाः १ साधयित्वाऽमृतंराजन्पाययित्वास्वकान्सुरान् ॥
 पश्यतांसर्वभूतानांययौगरुडवाहनः २ सपत्नानांपरामृद्धिदृष्ट्वातेदितिनंदनाः ॥ अमृष्यमाणाउत्पेतुर्देवान्प्रत्युद्यतायुधाः ३ ततःसुरमणाःसर्वेसुधया
 पीतयैषिताः ॥ प्रतिसंयुयुधुःशस्त्रैर्नारायणपदाश्रयाः ४ तत्रदेवासुरोनामरणःपरमदारुणः ॥ रोधस्युदन्वतोराजन्तुमुलोरोमहर्षणः ५ तत्रान्योन्यंस
 पत्नास्तेसंरब्धमनसोरणे ॥ समासाद्यासिभिर्बाणैर्निजघ्नुर्विविधायुधैः ६ शंखतूर्यमृदंगानांमेरीडमरिणांमहान् ॥ हस्त्यश्वरथपत्नीनांनदतानिःस्वनोऽभवत्
 ७ राथिनोराथिभिस्तत्रपत्तिभिःसहपत्नयः ॥ हयाहयैरिभाश्चैभैःसमसज्जंतसंयुगे ८ उष्ट्रैःकेचिदिभैःकेचिदपरेभिययुःस्वरैः ॥ केचिद्गौरमृगैर्कृशैर्द्विप्रैर्महोरिभिर्भ
 टाः ९ गृध्रैःकंकैर्बकैरन्येऽन्येनभासैस्तिमिगिलैः ॥ शरभैर्महिषैःखड्गैर्गोवृषैर्गवयारुणैः १० शिवाभिरासुभिःकेचित्कृकलासैःशशैर्नरैः ॥ बस्तैरेकेकृष्णसारैर्ह
 सैरन्येचमूकैः ११ अन्येजलस्थलस्वमैःसत्त्वैर्विकृतविग्रहैः ॥ सेनयोरुभयोराजन्विविशुस्तेऽग्रतोऽग्रतः १२ चित्रध्वजपटैराजन्आतपत्रैःसितामलैः ॥
 महाधनैर्वज्रदंढैर्व्यजनैर्बाह्वैश्चामरैः १३ वातोद्धूतोत्तरोष्णीषैरर्चिर्भिर्वर्धभूषणैः ॥ स्फुरद्भिर्विशदैःशस्त्रैःसुतरांसूर्यराश्मिभिः १४ देवदानववीराणांभ्वजि
 न्योपांडुनंदन ॥ रेजतुर्वीरमालाभिर्यादसामिवसागरौ १५ वैरोचनोबलिःसंख्येयोऽसुराणांचमूपतिः ॥ यानंवैहायसंनामकामर्ममयनिर्मितम् १६

॥ श्रीशुकउवाच ॥ हेनृप दैतेयाःकर्मणियत्ताःसंतःमगवत्पराङ्मुखाःअतएवअमृतंनानिदन् १ एवंभगवान्देवान्अमृतंसाधयित्वाययौ २ ततःदेवानांपरांक्रुद्धिदृष्ट्वादै
 त्याःगृहीतायुधाःसंतःयुद्धार्थययुः ३ ४ तदासमुद्रतीरेदेवासुरोनामतुमुलोरणःअभवत् ५ तत्ररणेसपत्नाःअन्योन्यंआसाद्यआयुधैःजघ्नुः ६ तत्रशंखादीनांस्वनःअभव
 त् ७ अथराथिनःराथिभिःपत्नयःपत्तिभिःहयाःहयैःइभाःइमैश्चरणेअसज्जंत ८ तथाकेचिदैत्यभटाःउष्ट्रैर्भस्वरसिंहगृध्रकंककशरभमहिषगोवृषशिवाखुकुटबस्तहंससूकर
 जलस्थलस्वगादिषुभारुढाःतेष्वाकूढैःअन्यैःसहयुयुधुः एवंउभयोःसेनयोर्मध्ये अग्रतोऽग्रतःतेविविशुः ९ १० ११ १२ तदाचित्रध्वजपटातपत्रव्यजनचामरोष्णीषा
 दिभिः देवदैत्यसेने यादोभिः सागराविव रेजतुः १३ १४ १५ तत्रअसुराणांपतिः बलिः वैहायसंनामका मगं १६

(सर्वैः सांघ्राभिकैर्युद्धसाधनैः शस्त्रादिभिरुपेतं । कृतसाऽप्रतर्क्य । वाचाऽनिर्द्वयं कविद्वयमानं । कचिन्नास्ति दर्शनं यस्य) १७ उदये उदयशिश्वरे स्थित श्वं द्रवविरेजे इति प्रयाणामन्वयः १८ १९ २० २१ २२ (सोमस्य सुधायाः बहुशो बहुशारं) २३ (बलमितदं द्रवः उत्सिक्तान् बलमर्चितान्) २४ स्रवति प्रस्रवणानियस्मिन्निति मध्वारा सादृश्यम् २५ नानाबाह्नादीनि ये २६ ते देवा असुराश्च भिधो (अभिसंगम्य नामभिर्नामानि गृहीत्वा क्षिपंतस्तिरस्कुर्वतो) युयुधुः २७ द्वंद्वान्येवाह युयोधे तिसप्तभिः । अस्य तत्रास्य तत्र युध्यदिस्त्वर्थः २८ २९ सूर्यो देवपक्षेऽप्यशतेन बलिसुतैः (युयुधे) बाणोज्येष्ठो ये पातैः ३० निशुंमशुंभाभ्यां देवी ३१ (इल्वलोवातापि ब्रह्मपुत्रैर्युधाते) ३२

सर्वसांघ्राभिकोपेतं सर्वाश्चर्यमयं प्रभो ॥ अप्रतर्क्यमनिर्द्वयं दृश्यमानमदर्शनम् १७ आस्थितस्तद्विमानाऽयं सर्वानीकाधिपैर्द्वैतः ॥ वालव्यजनछत्राद्यैरेजे चंद्रइवोदये १८ तस्यासन् सर्वतोयानैर्युधानां पतयोऽसुराः ॥ नमुचिः शंबरो वाणो विप्रचितिरयोमुखः १९ द्विर्धर्माकालनाभोऽप्यहेतिर्हेतिरिल्वलः ॥ शकुनिर्भूतसंतपो वज्रं श्रेविरोचनः २० हयग्रीवः शंकुशिराः कपिलो मेघदुंदुभिः ॥ तारकश्चक्रदृक् शुंभो निशुंभो जंभ उत्कलः २१ अरिष्टोऽरिष्टनेमिश्च मयश्च त्रिपुराधिपः ॥ अन्ये पौलोक्यानि वातकवचादयः २२ अलब्धभागाः सोमस्य केवलं क्लेशभाजिनः ॥ सर्वे एते रणमुखे बहुशो निर्जिता मराः २३ सिंहनादं विभुं च तः शंखान् दध्मुर्महारवान् ॥ दृष्ट्वा सपत्नान् उत्सिक्तान् बलभित्कुपितो भृशम् २४ ऐरावतं दिक्करिणमारूढः शुशुभे स्वराट् ॥ यथा स्रवत्प्रस्रवणमुदयाद्रिमहर्षतिः २५ तस्यासन् सर्वतो देवानां नावाहध्वजा युधाः ॥ लोकपालाः सहमणैर्वायव्यविरुणादयः २६ तेन्योन्यमभिसंसृत्य क्षिपंतो नामभिर्मिथः ॥ आह्वयंतो विशंतोऽग्रे युयुधुर्द्वयो धिनः २७ युयोध बलिरिद्रेण तारकेण गुहोऽस्यत ॥ वरुणो हेतिनाऽयुध्यत मित्रो राजन् प्रहेतिना २८ यमस्तु कालनाभेन विश्वकर्माभयेन वै ॥ शंबरो युयुधे त्वष्ट्रासवित्रा तु विरोचनः २९ अपराजितेन नमुचिरश्विनौ वृषपर्वणा ॥ सूर्यो बलिसुतैर्देवो बाणज्येष्ठैः शतेन च ३० राहुणा च तथा सोमः पुलोमना युयुधेऽनिलः ॥ निशुंमशुंभयोर्देवीमद्रकालीतरस्विनी ३१ वृषाकपिस्तु जंभेन महिषेण विभावसुः ॥ इल्वलः सहवातापि ब्रह्मपुत्रैररिदम ३२

विमानमास्थितः सन् चंद्रइवरेजे १७ १८ तस्य सर्वतः यानैर्द्वैत्याः नमुचिः शंबरः विप्रचितिः बाणः अयोमुखः १९ द्विर्धर्माकालनाभः प्रहेतिः हेतिः इल्वलः शकुनिः भूतसंतपो वज्रदंष्ट्रः विरोचनः २० हयग्रीवः शंकुशिराः कपिलः मेघदुंदुभिः तारकः चक्रदृक् शुंभः निशुंभः जंभः उत्कलः २१ अरिष्टः अरिष्टनेमिः मयः अन्ये पौलोक्यानि वातकवचादयः २२ एते देव्याः आसन् २३ तथा सिंहनादान् मुंचंतः शंखान् दध्मुः ततः शत्रून् दृष्ट्वा द्वंद्वं कुपितः सन् २४ ऐरावतारूढः सूर्यइवरेजे २५ तस्य सर्वतः भानावाहध्वजा युधाः बाम्बव्यविरुणादयः देवाः आसन् २६ तेऽन्योन्यमभिसंसृत्य क्षिपंतो मर्मभिर्मिथः आह्वयंतो विशंतोऽग्रे युयुधुर्द्वयो धिनः २७ तत्र बलिः इद्रेण युयोध तारकेण गुहः वरुणः हेतिना मित्रः प्रहेतिना २८ यमश्च कालनाभेन विश्वकर्माभयेन शंबरः त्वष्ट्रा विरोचनः सवित्रा २९ अपराजितेन नमुचिः अश्विनौ वृषपर्वणा सूर्यः बलिसुतैः ३० राहुणा सोमः पुलोमना वायुः निशुंमशुंभाभ्यां देवी ३१ वृषाकपिः जंभेन विभावसुः महिषेण इल्वलोवातापी ब्रह्मपुत्रैः ३२

३३ ३४ (आजीयुदे) ३५ (गदाभिर्कृष्टिभिश्च) ३६ अरोहतीत्यारोहावीराः तैः सहिता अन्ये च बाहाः पूर्वतुकेवलं गजादय उकाः । कथंभूताः निरुता बाह्यादयो येषां । छिन्नानि ध्वजा
दीनियेषां (इष्वासो वनुः । तनुत्रं कवचम्) ३७ तेषां दिवादीनां पदाचारैः रथगैश्चरथचक्रैश्चूर्णितादायो घनाद्रगभूमेरुत्थितोरेणुर्दिशः खंद्युमणिचमूर्येछादयंस्तदैवदिगादिभ्योन्मवर्तत ।
(तत्रहेतुः ।) कथंभूतात् । असृक्स्नुतिभिः रक्तशरणैः परिष्ठुतात्सिकात् । यद्वा । परिष्ठुतनाद्वेतोर्न्यवर्तत । मात्रेकः । रक्तचाराणां उत्पत्तयुच्छतादित्यर्थः । प्रयमांत पाठेरेणोर्वि
शेषणं ३८ शिरोभिर्महाभुजैश्चकरभसदृशैरुभिश्रसारणभूः प्रकर्षेण आस्तृता सती बभौ । कथंभूतैः शिरोभिः उद्धृतानि उत्पतितानि किरीटानि कुंडलानि च येभ्यः तैः । संरंभयुका दृशो येषु तैः ।
परिदष्टादच्छवाओष्ठा येषु तैः ३९ पतितानि यानि स्वशिरोसितप्रद्वैरसिभिः पश्यंत इत्यर्थः । उद्यतानि आयुधानि यंस्तेर्दोर्द्वैर्दुर्गकाः ४० गहान्परेरावतपादरसकान् । आरोहं गजयंता रथा
आच्छेद्यत्तु विव्याध ४१ (तान् शरान्) ४२ दुर्मर्षः असह नो बलिः ४३ (ऋष्टयः ऋष्टीः विभूरिद्रः) ४४ ४५ टंकवत्तीक्ष्णाग्रैः शिखरैः सहिताः ४६

कामदेवेन दुर्मर्ष उत्कलो मातृभिः सह ॥ बृहस्पतिश्चोशनसानरकेण शनैश्चरः ३३ मरुतो निवातकवचैः कालेयैर्वसवोऽमराः ॥ विश्वेदेवास्तु पौलोमे रुद्राः क्रो
धमणैः सह ३४ त एवमाजावसुराः सुरेन्द्राद्वंद्रेन सहस्य च युध्यमानाः ॥ अन्योन्यमासाद्य निजघ्नुरोजसाजिगीषवस्तीक्ष्णशरासितोमरैः ३५ मृशुं डिमिश्चक
मदष्टिपट्टिशैः शक्तयुल्मुकैः प्रासपरश्वधैरपि ॥ निक्षिप्रमल्लैः परिचैः समुद्रैः सर्भिर्दिपालैश्चाशिरोसिचिच्छिदुः ३६ गजास्तुरंगाः सरथाः पदातयः सारोहबाहा
विविधा विस्वडिताः ॥ निरुतबाहू रुशिरो वरां प्रयंश्छिन्नध्वजेषां सतनुत्रमूषणाः ३७ तेषां पदाघातरथांगचूर्णितादायो घनादुल्बण उत्थितस्तदा ॥ रेभु
र्दिशः खंद्युमणिचच्छादयन् न्यवर्ततामृक्स्नुतिभिः परिष्ठुतात् ३८ शिरोभिरुद्धतकिरीटकुंडलैः संरंभदग्भिः पारदष्टदच्छदैः ॥ महाभुजैः सामरणैः सहायुधैः सा
प्रास्तृताभूः करभोरुभिर्बभौ ३९ कर्षास्तत्र चोत्पेतुः पश्यंतः स्वशिरोक्षिभिः ॥ उद्यतायुधदोर्द्वैराघावंतो भटान्मृवे ४० बलिर्महेंद्रं दशभिस्त्रिभिरेरावतं
शरैः ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहानेकेनारोहमाच्छेद्यत् ४१ सतानापततः शक्रस्तावद्भिः शीघ्रविक्रमः ॥ चिच्छेदनिशितैर्मल्लैरसंप्राप्तानहसानिव ४२ तस्य क
र्मोत्तमवीक्ष्य दुर्मर्षः शक्तिमाददे ॥ तां ज्वलंतीं महोल्काभां हस्तस्थामच्छिनद्गरिः ४३ ततः शूलंततः प्राप्तं ततस्तोमरमृष्टयः ॥ यद्यच्छस्त्रं समादद्यात्सर्वत
दच्छिनद्भिभुः ४४ ससर्जाथासुरीमायामंतर्धानगतोऽसुरः ॥ ततः प्रादुरभूच्छैलः सुरानीकोपरिप्रभो ४५ ततो निपेदुस्तरवो दह्यमाना दवाग्निना ॥ शि
लासर्तकशिखराभूर्णयंत्योद्विषद्वलम् ४६

कामदेवेन दुर्मर्षः उत्कलः मातृभिः बृहस्पतिः शुकेण मरुकेण शनिः ३३ मरुतः निवातकवचैः कालेयैः वसवः विश्वेदेवाः पौलोमेः रुद्राः क्रोचवशैः युयुधुः ३४ त एव अन्योऽ
न्यमासाद्य तीक्ष्णशरासितोमरैः मिथः निजघ्नुरः ३५ ३६ ३७ भूमेः रेणुः उत्थितः ३८ तेषां बाह्वनानां च शिरोस्त्वाद्भिः आस्तृताभूः बभौ ३९ तत्र कर्षवाः उत्पेतुः ४० ततः
बलिः इन्द्रं दशभिः शरैः त्रिभिर्गजं चतुर्भिर्गजपादरसकान् एकेन गजयंतारं विव्याध ४१ प्राप्तान् शरान् इन्द्रः मल्लैः चिच्छेद ४२ ततो बलिः शार्कि आददे तां इन्द्रः चिच्छेद ४३
ततः बलिः यद्यत् जगृहे तत्तादेंद्रः चिच्छेद ४४ ततो बलिः अंतर्वास मायां ससर्जं ततः देवसेनोपरिशैलः प्रादुरभूत् ४५ ततः तरवः शिलाः सर्पाः ४६

४७ ४८ स्तनयित्नवःसनिर्घातामहामेघाङ्गारान्मुमुचुरित्यन्वयः ४९ अघाकृआर्षःअघाक्षीदित्यर्थः ५० उद्धृतेस्तरंगैरावर्तैश्चभीषणः ५१ एवमन्यैश्चदैत्यैःमृज्यमानासु (विषेदुर्विष
ण्णाबमूवुः) ५२ यत्र यदा । तत्र तदा तैर्ध्यातःस्तन् ५३ अष्टौआयुधयुक्ताबाहवोयस्य । श्रीश्वकौस्तुभश्चअनर्घ्यकिरीटचकुण्डलेचउल्लसन्तिश्रीकौस्तुभादीनियस्मिन् ५४ असुराणांकूट
कर्ममंत्रादिप्रयोगःतस्माज्जाताः । महिनामहिम्ना । हरेःस्मृतिरेवमर्वासाविषदाविमोक्षणे रूपाकिमुतहरेःप्रवेशइत्यर्थः ५५ इमारिवाहःसिंहवाहःअहिनोदधिषेप । लीलयैवतगृहीत्वाऽह
नत्अहनत्हेनृप (त्र्यधीशोविष्णुः) ५६ यस्यचक्रेणकृतशिरसौषेतनुः । तंतथाभूतमपि(हरिः)आहत्यसंघटचअंडजेंद्रंगरुडयावदहनत्तुंगदाशुभिन्न्यइत्यर्थः । सावदाद्योहरिः (अरे
माल्यवतोऽरिणाचक्रेण) ५७ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेटीकायां दशमोऽध्यायः १० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एकादशोद्देवेषुदैत्यघातिषुनारदः । देवानवारयच्छक्रोमृतात्रदै
त्यानर्जीवयत् ॥ १ ॥ १

महोरमाःसमुत्पेतुर्ददशकाःसष्टश्विकाः ॥ सिंहव्याघ्रवराहाश्चमर्दयंतोमहागजान् ४७ यातुधान्यश्चशतशःशूलहस्ताविवाससः ॥ छिधिभिधीतिवादिन्य
स्तथारक्षोगणाःप्रभो ४८ ततोमहाघनाव्योम्रिगंभीरपरुषस्वनाः ॥ अंगारान्मुमुचुर्वतैराहताःस्तनयित्नवः ४९ सृष्टोदैत्येनसुमहान्बह्विःश्वसनसार
थिः ॥ सांवर्तकइवात्युग्रोविबुधध्वजिनमिधाक् ५० ततःसमुद्रउद्वेलःसर्वतःप्रत्यदृश्यत ॥ प्रचंडवातैरुततरंगावर्तभीषणः ५१ एवंदैत्यैर्महामायैरल
क्ष्यगतिभीषणैः ॥ मृज्यमानासुमायासुविषेदुःसुरसैनिकाः ५२ नतप्रतिविधियत्रविदुरिद्रादयोनृप ॥ ध्यातःप्रादुरभूतत्रममवान्निश्वभावनः ५३ ततः
सुपर्णांसकृतांप्रिपल्लवःपिशंगवासानवकंजलोचनः ॥ अदृश्याताष्टायुधबाहुल्लसच्छ्रीकौस्तुभानर्घ्यकिरीटकुण्डलः ५४ तस्मिन्प्राविष्टेऽसुरकूटकर्मजामा
याविनेशुर्भहिनामहयिसः ॥ स्वप्नोयथाहिप्रतिबोधआगतेहरिस्मृतिःसर्वविषद्विमोक्षणं ५५ दृष्ट्वामृधेगरुडवाहमिभारिवाहआविष्यशूलमहिनोदधकाल
नेमिः ॥ तल्लीलयामरुडमूर्ध्निपतद्गृहीत्वातेनाहनन्नृपसवाहमरिःत्र्यधीशः ५६ मालीसुमाल्यतिबलौयुधिपेततुर्यचक्रेणकृतशिरसावथमाल्यवांस्तम् ॥
आहत्यतिग्मगदयाऽहनदंडजेंद्रंतावच्छिरोच्छिनदरेनदतोऽरिणाऽऽद्यः ५७ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ श्रीशुक्लवा
च ॥ अथोसुराःप्रत्युपलब्धचेतसःपरस्यपुंसःपरयानुकंपया ॥ जघ्मर्धंशंशक्रसमीरणादयस्तांस्तानुरणेरैरभिसंहताःपुरा १

सिंहव्याघ्रादयःउत्पेतुः ४७ यातुधान्यःछिधिभिधीतिवादिन्यःआसन् ४८ मेघाःअंगारकान्मुमुचुः ४९ दैत्येनसृष्टःबह्विः सांवर्तकइवसैन्यंअदहत् ५० समुद्रःउद्वेलः
दृश्यत ५१ एवंसृष्टासुमायासुदंद्रादयः तत्प्रतिविधिअजानंतः ५२ खिन्नाःसंतःहरिदध्युः ५३ तदाहरिःअष्टबाहुःगरुडारूढःप्रादुरभूत् ५४ तदैवमायाःविनेशुःएवंहरेः
स्मृतिःसर्वविषद्विमोक्षणेभवति ५५ कालनेमिःयुद्धेहरिदृष्ट्वागूलंक्षिपेतदागरुडमूर्ध्निपतत् तदाहरिः गृहीत्वातेनैवसवाहंअरिअहनत् ५६ ततः मालीसुमालीचक्रेणक
ृतशिरसौषेतनुः अथमाल्यवान्गदयागरुडंनिहत्यहरिं तुंगदांजमृहेतावत् सःतच्छिरःचक्रेणचिच्छेद ५७ ॥ इत्यष्टमेदशमः १० ॥ ७ ॥ ॥ श्रीशुक्लवाच ॥ अ
थोदेवाःहरेःरूपयादैत्यान्निजघ्नुः १

(वैरोचनायबलये) उदयच्छद्यदावज्जं प्रजाहाहेतिचुकुशुः २ ३ निबद्धान्यक्षीणिषेवातान्बालान्जित्वा नटः कपटवृत्तिर्यथातेषां धनंहरतितथाहेमूढमायेशान् अस्मान्जेतुमिच्छासि ४ मत्प्रमावंशृण्वित्याह आरुरुक्षंति आरोढुमिच्छंति । ये (दिवं) उत्सिष्टुस्तंति उच्छंति यिषुमिच्छंति योषामिच्छंतीत्यर्थः । अधोविधुनां मिपातयामि (तथाचक्रुः 'मायाभिरुत्सिष्टुस्तंति' इत्यादिवाचकः । अवदस्युरं धनुया' इति) ५ ६ (कालेनचोदितपूर्वकर्मयेषांतेषां । कीर्त्यादयोनुकृमात्कर्मानुसारेणस्युः) ७ ततः इदंकीर्त्यादिकालरशनं कालयंत्रितं । अतो न हृष्यंति । तत्र एवं विवेकेयुषं अपंडिताः अनिष्ठाः ८ तत्र कीर्तिजयादी आत्मानं साधनं मन्यमानानां गिरोनष्टद्विषः । मर्मसुतादनं यामिस्ताः विमुर्मिद्रं वीरोबलिः ९ (पूर्वमधिसेपै राहतपुनः अकर्णपूर्णेः कर्मपर्यंतमाकृतैः) १० (निराकृतोऽधिस्त्रिः) तोत्रयंकुशस्तेन आहतइव ११ (तस्मै बलये) सयानः विमानसहितः १२ १३ (जत्रोमुजसभीषे) १४ १५ (हरिभिरभ्यैः) १६ (यंतुर्मातलेः तद्रथानयनम्) १७

वैरोचनायसंरब्धो ममवानपाकशसनः ॥ उदयच्छद्यदावज्जं प्रजाहाहेतिचुकुशुः २ वज्रपाणिस्तमाहेदंतिरस्कृत्यपुरःस्थितम् ॥ मनस्विनंसुसंपन्नं विचरंतं महामृधे ३ नटवन्मूढमायाभिर्मायेशान्नोजिगीषसि ॥ जित्वा बालान्निबद्धान्नात्रोहरतितद्वनम् ४ आरुरुक्षंतिमायाभिरुत्सिष्टुस्तंतियेदिवम् ॥ तान्दस्यून्विधुनोम्यज्ञानपूर्वस्माच्चपदादधः ५ सोहंदुर्मायिनस्तेयवज्रेगशतपर्वणा ॥ शिरोहरिष्येमंदात्मनघटस्वज्ञातिभिः सह ६ ॥ बलिरुवाच ॥ संग्रामेवर्तमानानां कालचोदितकर्मणाम् ॥ कीर्तिर्जयोऽजयोमृत्युः सर्वेषां स्युरनुकृमात् ७ तदिदं कालरशनं जनाः पश्यंति सूरयः ॥ न हृष्यंति न शोचंति तत्र यूयमपंडिताः ८ न वयं मन्यमानानां मात्मानं तत्र साधनम् ॥ गिरो वः साधुशोच्यानां यद्गोमोममैताडनाः ९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्याक्षिप्य विभुं वारो नाराचैर्वीरमर्दनः ॥ आकर्णपूर्वैरहनदाक्षेपैराहतपुनः १० एवं निराकृतो देवो वैरिणा तथ्यवादिना ॥ नामृष्यतद्विक्षेपंतोत्राहतइव द्विषः ११ प्राहरत्कुलिशं तस्मात्तमोचं परमर्दनः ॥ सयानो न्यपतद्भूमौ च्छिन्नपक्षइवाचलः १२ सखायंपतितं दृष्ट्वा जंभो बलिसखः सुहृत् ॥ अम्ययात्सौ हृदंसंरुधुर्हतस्यापि समाचरन् १३ ससिंहवाह आसाद्य गदामुद्यम्य रंहसा ॥ जत्रावताडयच्छक्रं गजं च सुमहाबलः १४ मदाप्रहारव्यथितो भृशं विह्वलितो गजः ॥ जानुभ्यां धरणीं स्पृष्ट्वा कश्मलं परमं ययौ १५ ततो रथो मातलिना हरिभिर्दशशतैर्वृतः ॥ आनीतो द्विपमुत्सृज्य रथमारुरुहे विभुः १६ तस्य तत्पूजयन् कर्मयंतुर्दानवसतमः ॥ शूलेन ज्वलतातं तु स्मयमानो हनन् दृवे १७

किंच यदा इंद्रः बलिहंतुं वज्रं जगृहे तदा प्रजाः हाहेतिचुकुशुः २ पुद्गे इंद्रः बलिआह ३ हेमूढमायाभिः मायेशान्नः जेतुमिच्छासि ४ किंच मायाभिः येदिवं आरोढुमिच्छंति तान्दस्यून् पूर्वपदात् अधः पातयामि ५ हेमंदात्मन् अहं वज्रेण ते शिरः हरिष्ये ज्ञातिभिः सह यत्नं कुरु ६ बलिरुवाच ॥ मृधेवर्तमानानां कीर्तिः जयः पराजयः मृत्युर्वा क्रमात् स्यात् ७ एतत् सर्वं सूरयः कालाधीनं पश्यंति एवं विवेकेयुषं अज्ञाः स्थ ८ अतः युष्माद्विरः न गृह्णीमः ९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं बलिः इंद्रं विनियतं बाणैः अइन १० तदा इंद्रः तस्मै वज्रं ग्राह्यत् ततः बलिः सयानः भूमौ पपात ११ १२ बलिपतितं दृष्ट्वा जंभः सिंहारूढः सनूगदां उद्यम्य शक्रं जत्रौ गजं च भ्रताडयत् १३ १४ ततो गजः जानुभ्यां भुवं स्पृष्ट्वा कश्मलं ययौ १५ ततः मातलिना सह स्याद्वैर्युक् रथः आनीतः इंद्रः रथं आरुह्य १६ तदा यंतुः कर्म अपूजयन् दानवः शूलेन मातलिं अहनत् १७

(सत्त्वधैर्यम्) १८ नमुचिर्बलःपाकश्चेतित्रयो (आरदनचनात्) आजगमुः १९ (अर्दयंतः पीडयंतःअस्येंद्रस्य) २० त्रयाणांपृथग्विक्रानानाह । हरीनितित्रिभिः । हर्यश्वस्यइंद्रस्यतावद्विदेशाभिःशतैः २१ (सकृत्संधानमोक्षेणयुगपदेवसंधानाद् यमोक्षणेनपृथग्मर्दयामासेतियत्तदद्भुतमभूत्) २२ इंद्रमाहस्य (तोयदइवजमर्ज) २३ प्राहद्वालीनंतूर्यमिव २४ वणिक्पथावणिजः मित्रानौयंषांतेमित्रंनानुइत्यर्थः २५ तुरापादिंद्रःअश्वादिमहितोविनिर्गतः । अग्रणीःसाराधिः २६ २७ २८ शोकामर्षाभ्यांयुक्तयादृषाकोषेनअन्वितःसन्निद्रंहतुं (हेनृपते) प्रयत्नंकरेत्यर्थः २९ घंटावत्किंकिणीयुक्तम् ३० (हरिरिंद्रः तच्छूलंआपतत्सहस्रधाममनतलवविचिच्छिदे । अचकंधरेभिरोहरन्तमाहनत् हेनृप) ३१ सुरपतिना बलेनप्रेरितोवजस्तस्यममुचेस्त्वचमपिनाचिच्छेद । योवज्रः) अतिवीर्यवृत्रंविभेद (सममुचिकंधरत्वचातिरस्कृतहातेवत्परमद्भुतम्) ३२ (अविभेदभीतः) ३३

सहेरुजंसुदुमर्षांसत्त्वमालंब्यमातलिः ॥ इंद्रोजंभस्यसंकुद्धोवज्रेणापाहरच्छिरः १८ जंभंश्रुत्वाहतंतस्यज्ञातयोनारदादृषेः ॥ नमुचिश्चबलःपाकस्तत्रोपेयुस्त्वरान्विताः १९ वचोभिःपरुषैरिंद्रमर्दयंतोऽस्यमर्मसु ॥ शरैरवाकिरन्मेघाधाराभिरिवपर्वतम् २० हरीनदशशतान्याजौहर्यश्वस्यबलशरैः ॥ तावद्विर्दयामासयुगपल्लघुहस्तवान् २१ शताभ्यामातलिपाकोरथंसावयवंपृथक् ॥ सकृत्संधानमोक्षेणतदद्भुतमभूद्रणे २२ नमुचिःपंचदशभिःस्वर्णपुंस्त्रैर्हेषुभिः ॥ आहत्यव्यनदत्संख्येसतोयइवतोयदः २३ सर्वतःशरकूटेनशक्रंसरथसारथिम् ॥ छादयामासुरसुराःप्राहृत्सूर्यमिवांडुदाः २४ अलक्षयंतस्तमतीवविह्वलाविषुकुशुदेवमणाःसहानुगाः ॥ अनायकाःशत्रुबलेननिर्जितावणिकपथाभिन्ननवोयथार्पणे २५ ततस्तुरापादिषुबद्धपंजरादिनिर्गतसाश्वरथञ्चजाग्रणीः ॥ बभौदिशःखंपृथिवीविरोचयन्स्वतेजसासूर्यइवक्षपात्यये २६ निरीक्ष्यपृतनादेवःपरैरभ्यर्दितारणे ॥ उदयच्छाद्रिपुंहंतुंवज्रंवज्रघरोरुषा २७ सतेनैवाष्टधारेणशिरसीबलपाकयोः ॥ ज्ञातीनांपश्यतांराजजहारजनयन्भयम् २८ नमुचेस्तद्वचंद्वाशोकामर्षरुषान्वितः ॥ जिघांसुरिंद्रंनृपतेचकारपरमोद्यमम् २९ अश्मसारमयंशूलंघंटावदेमभूषणम् ॥ प्रयत्नान्मथद्रक्कुद्धोऽहतोसीतिवितर्जयन् ॥ प्राहिणोदेवराजायानेनदन्मृगराडिव ३० तदापतन्नमनतलेमहाजवंविचिच्छिदेहरिरिषुभिःसहस्रधा ॥ तमाहननृपकुलेशेनकंधरेरुषान्वितासिदशपतिभिरोहरन् ३१ नतस्बहिल्वचमपिबलकर्वितोविभेदयःसुरपतिनौजसेरितः ॥ तदद्भुतंपरमविवीर्यवृत्रभित्तिरस्कृतोनमुचिभिरोधरत्वचा ३२ तस्मादिंद्रोऽविभेच्छत्रोर्वज्रंप्रतिहतोयतः ॥ किमिंद्रैवयोगेनभूतंलोकविमोहनम् ३३

सः धैर्यधृत्वाहजंसेहे तदैवइंद्रः जंभशिरः वज्रेणअहरत् १८ नारदात् जंभंहतंश्रुत्वाहनमुचिःबलःपाकःइतित्रयःप्राप्ताः १९ तेइंद्रशरैःअवाकिरन् २० तत्रबलःसहस्रशरैःइंद्राश्वान् पाकःशताभ्याम् २०० मातलि नमुचिःपंचदशबाणैः इंद्रंविद्धा मेघइवव्यनदत् २१ २२ २३ ततोदैत्याःसरथंइंद्रशरैःछादयामासुः २४ तदादेवाःविषुकुशुः२५ ततःइंद्रःइषुबद्धपंजरातूनिर्गतःसूर्यइवबभौ २६ ततःदैत्यैःअर्दितंतेनवीक्ष्यरिपुंहंतुंवज्रंगृहीत्वा २७ बलपाकयोःशिरसीवज्रेणजहार २८ नमुचिःतद्वचंद्वाइंद्रंहेतुं २९ शूलंप्रगृह्यहतोऽसिहतोसीतिवदन्विसर्जयत् ३० तत्शूलंइंद्रः इषुभिः सहस्रधाचिच्छेद अथइंद्रः वज्रेणतंकंधरे अहनत् ३१ तस्यत्वचमपिबलः नविभेद तन्महद्भुतं अभूत् ३२ तदभाजोः भीतः इंद्रः इदं आह ३३

(येनया) पतत्रैःपक्षैः (उत्पततामयमुविभारैर्निविशतांअद्रीणांयेनवज्रेण) ३४ सारमयंवीर्याधिक्यत्वाष्टतपःतदेववृत्रःसयेनवज्रेणमयाविपाटितः ३५ दंडलकुटुल्यकुलिशं । ब्रह्म
तेजःवधीचेःसामर्थ्यमपि ३६ ३७ आर्द्रशुष्काभ्यामृत्युर्नैवेति ३८ ३९ उभयात्मकत्वेवाह । नशुष्केणमचादेणफेनेन । तथाचमृतिः 'अपांफेनेननमुचेःशिरःद्रोदध्वंभव' इति ४०
४१ ४२ ४३ ४४ (मन्युसंरभंक्रोधोद्रेकम्) अनुचरैरुद्गीयमानाहत्यर्थः । उद्गीयमानैरनुचरैः (सेनानीभिः) सहेतिवा ४५ ४६ अविनष्टावयवशयेषांविद्यमानाःशिरोधरावेषांताम् ४७
प्रत्यापन्नानि पुनःप्राप्तानिहंद्रियाणिस्मृतिश्चयेनसः ४८ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेटीकायादेवासुरसंग्रामोनामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ५ ॥

येनमेपूर्वमद्रीणांपक्षच्छेदःप्रजात्यये ॥ कृतोनिविशतांभारैःपतत्रैःपततांश्रुवि ३४ तपःसारमयंत्वाष्टतरोयेनविपाटितः ॥ अन्येचापिबलोपेताःसर्वास्त्रैरक्ष
तत्वचः ३५ सोयंप्रतिहतोवज्रोमयामुक्तोऽसुरेऽल्पके ॥ नाहतदाददेदंडंब्रह्मतेजोप्यकारणम् ३६ इतिशक्रंविषीदंतमाहशमशरीरिणी ॥ नायंशुष्कैरथा
द्रैर्वावधमर्हतिदानवः ३७ मयास्मैयद्रोदतोमृत्युर्नैनार्द्रशुष्कयोः ॥ अतोम्यश्चितनीयस्तेउपायोमघवत्रिपोः ३८ तांदेवीमिरमाकर्ण्यमचवान्सुसमाहि
तः ॥ ध्यायन्फेनमथापश्यदुपायमुभयात्मकम् ३९ नशुष्केणमचादेणजहारनमुचेःशिरः ॥ तंतुशुश्रुर्मुनिगणमाल्यैश्चावाकिरन्विभुम् ४० मंधर्वमुख्यौजम
तुर्विश्वावसुपरावसू ॥ देवदुंदुभयोनेदुर्नर्तक्योनमृत्युर्मुदा ४१ अन्येप्येवंप्रतिद्वंद्वान्वायवग्निरुणादयः ॥ मूढयामासुरस्त्रौचैर्द्वैतान्केसरिणोयया ४२ ब्रह्म
णाप्रेरितोदेवान्देवर्षिनरिदोऽनृप ॥ वारयामासविबुधान्दृष्ट्वादानवसंक्षयम् ४३ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ भवद्भिरमृतंप्राप्तंनारायणभुजाश्रयैः ॥ श्रियासमे
धिताःसर्वेऽपारमतविग्रहात् ४४ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ संयम्यमन्युसंरभंमानयंतोमुनेर्वचः ॥ उद्गीयमानानुचरैर्ययुःसर्वेऽत्रिविष्टपम् ४५ येऽजशिष्टारणेतस्मि
न्नारदानुमतेनते ॥ बलिविपन्नमादायअस्तंगिरिमुपागमन् ४६ तत्राविनष्टावयवान्विद्यमानशिरोधरान् ॥ उशनाजीवयामाससंजीविन्यास्वविद्यया ४७
बलिश्चोशनसास्पृष्टःप्रत्यापन्नैर्द्रियस्मृतिः ॥ पराजितोऽपिनास्वियल्लोकतत्त्वविचक्षणः ४८ ॥ इतिश्रीमा०म०अ०देवासुरसंग्रामोनामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

मयाअनेनवज्रेणपर्वतपक्षा छिन्नाः ३४ वृत्रश्चहतःसोऽयंमेवजः ३५ अल्पकेअसुरेऽल्पयोर्जातः तस्मात्त्वचंनाहमाददे अहोदधीचेः सामर्थ्यमपिअकारणंजातम् ३६ एवं
विषीदंतंशक्रंअशरीरिणीवागाह हेइंद्रअयंदेत्यः शुष्कैःआर्द्रैश्चवधंनार्हति ३७ एवंमया अस्मैआर्द्रशुष्काभ्यामृत्युर्नैवेतिवरोदतः अतःअम्यउपायः चित्यः ३८ तांगिरंश्रु
त्वाउभयात्मकंउपायंअपांफेनंज्ञात्वा ३९ तेनइंद्रः नमुचेः शिरः जहार तदामुनयःतुष्टुवृः पुण्यैश्चअवाकिरम् ४० दुंदुभयोनेदुःनर्तक्यःअनृतुः ४१ ततः वाय्वग्निरुणा
दयःअस्त्रौचैः दैत्यान्सूदयामासुः ४२ तदैवब्रह्मणाप्रेषितःनारदः एत्य दैत्यसंगंदृष्ट्वादेवान्वारयामास ४३ हेदेवाः नारायणभुजाश्रयैःभवद्भिःअमृतंप्राप्तं श्रियाचसमे
धिताः अतः विग्रहात्उपारमत ४४ एवंमुनेर्वचःमानयंतः देवाः अनुचरैःसहस्वर्गययुः ४५ ततः युद्धेअवशिष्टोयेदैत्याः तेनारदानुमतेनविपन्नबलिआदायअस्तंगि रितुपा
गमन् ४६ तत्रशुकः अविनष्टावयवान्तांनूंसंजीविन्याविद्ययाजीवयामास ४७ एवंशुष्केणस्पृष्टःबलिःपुनःप्राप्तैर्द्रियस्मृतिःपराजितोऽपिनास्वियम् ४८ ॥इत्यष्टमेएकादशः ॥ ११ ॥

द्राक्ष्योमोहिनीरूपविभ्रमालोकनोत्सुकम् । सर्वसंमोहयामासहरिः पुनरसांस्त्वयत् ॥ १ ॥ अमुह्यत्रसुराभिष्णुमाययानतदद्भुतम् । इतिवक्तुंमहादेवमोहोयमुपवर्ण्यते ॥ २ ॥ हरिरमृतमपाययदितिदंनिशम्य (सयत्रास्तेतत्रतद्रूपंद्रष्टुंयथावित्युत्तरेणान्वयः) १ सोमयाउमयासह २ (सभाजितः पूजितः उमयासह) ३ त्वयिकिंचिन्नचाश्चर्यवयंत्वाश्चर्यमानसाः । इतिवक्ष्यन्महादेवस्तुष्टावहरिमष्टभिः ॥ त्रयिमहामायाविनिपरमेश्वरेनहिकिल्किंचिदपटितमिव । वयंपुपरमकोतूहलेनद्रष्टुमागताइतिबहुषासंबोधयन्स्तोतिदेवेति । हेदेवदेव । कुतोहंदेवानां देवइत्यतआह । हेजगद्व्यापिन् । तत्कुतः । हेजगन्मय । तर्हि किंप्रधानम् । नाहि । हेजगदीश । तच्चकुतस्तत्राह । सर्वेषामपित्वंहेतुः । अतर्ह्यश्वर आत्माच । आत्मत्वाच्चनस्त्वंजडंभवानमित्यर्थः ४ ननुजगन्मयत्वोक्तयाजगतउत्पत्त्यादिनाऽसत्यत्वेनचजाड्येनचममापिकितयात्वब्रूषेनाहिनहत्याह । आद्यंतौमध्यंच अस्यजगतोभवन्ति । अस्यचअव्ययस्यएतानिआद्यंतमध्यानिनसन्ति । यच्चब्रह्म । इदंकारास्पदंरूपंअहंकारास्पदंद्रष्टुम् । बहिर्भोग्यंअन्यत्तुभोक्तुम् । अयंचघर्मोजगतएवतत्त्वव्ययस्यतवतत्तस्मात्सत्यंचिद्रूपंचब्रह्मैवभवान्अतोतवविकारादिशंकेत्यर्थः ५ तवैवभूतत्वेमुमुक्षुणामाचारःप्रमाणमित्याह । तवैवेति । उभयतःइहामुत्रचसंगंत्यक्त्वा ६ ननुब्रह्मैववेदहंतर्ह्यसंगोदासीनस्यममचरणांभोजोपासनयाकिंतेषांतत्राह त्वमिति । ब्रह्मत्वेपित्वंनान्यंतमुदासीनःकिमुविश्वस्यप्रपंचस्योदयादीनांहेतुस्तदुपाधीनामात्मनाजीवानामीश्वरश्चतत्फलदाता । तर्हिकिराजादिवत्कयाप्यपेक्षयासेवकेभ्यःफलंदद्यामिनहिनहि । अनपेक्षएवत्वम् । तर्हिकिमीश्वरत्वेन । तत्राह । तेरात्मभिःतत्फलदानार्थमपेक्षयतइति तदपेक्षस्तस्यभावस्तदपेक्षतातया । अनपेक्षत्वंदर्शयितुंदीयंब्रह्मत्वंविशिनष्टि । पूर्णमाप्तुतंचसुखरूपम् । विषयसुखवैलक्षण्यार्थमाह । अविकारंनित्यंआनंदमात्रंच । कुतःविशोकम् । तत्कुतःविगुणम् । किंच । अनन्यत् । नविद्यतेअन्यद्यस्मात् । ब्रह्मव्यतिरिक्तामावादपि निरपेक्षस्त्वमित्यर्थः । तर्हिसर्वात्मकत्वेतत्तद्विकारप्रसंगोदुर्बारतत्राह । अन्यत्सर्वतोव्यतिरिक्तंचकारणत्वात् । नह्येवंभूतुमुत्पत्त्यात्मकब्रह्मस्वरूपस्यतवान्यापेक्षास्ति । अतःकेवलंमक्तानुग्रहार्थमेवतवैश्वर्यनस्वार्थमित्यर्थः ७

॥ श्रीबादरायणिरुवाच ॥ वृषध्वजोनिशम्बेदंयोषिद्रूपेणदानवान् ॥ मोहयित्वासुरगणान्हरिःसोममपाययत् १ वृषमारुह्यगिरिशःसर्वभूतगणैर्दृतः ॥ सोमयाचययौद्रष्टुंयत्रास्तेमधुसूदनः २ सभाजितोभगवतासादरंसोमयाभवः ॥ सूपविष्टउवाचेदंप्रतिपूज्यस्मयन्हरिम् ३ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ देवदेवजगद्व्यापिन्जगदीशजगन्मय ॥ सर्वेषामपिभावनांत्वमात्माहेतुरीश्वरः ४ आद्यंतावस्ययन्मध्यमिदमन्यदहंबहिः ॥ यतोऽव्ययस्यनैतानितसत्यंचब्रह्मचिद्भवान् ५ तवैवचरणांभोजंश्रेयस्कामानिराशिषः ॥ त्रिमृज्योभयतःसंगंमुनयःसमुपासते ६ त्वंब्रह्मपूर्णममृतंविगुणंविशोकमानंदमात्रमविकारमनन्यदन्यत् ॥ विश्वस्यहेतुरुदयस्थितिसंयमानामात्मे श्वरश्चतदपेक्षतयाऽनपेक्षः ७

॥ श्रीगुकुलवाच ॥ हरिःयोषिद्रूपेणदैत्यान्संमोहयदेवान्सोमंअपाययन् १ इदंश्रुत्वाशिवः देव्यासहवृषंआरुह्यग्रहरिःआस्तेतत्रययौ २ भगवतासत्कृतः शिवउपाविष्टः सन् हरिंप्रतिपूज्यइदंआह ३ ॥ शिवउवाच ॥ हेदेवदेव हेजगदीश सर्वभावानांत्वंहेतुः ४ आत्माआसि अस्यजगतः आद्यंतौमध्यंचयतः भवन्ति तच्चिद्रूपंब्रह्मैवभवान् ५ किंच मुनयः संगंत्यक्त्वातवैवचरणांबुजंउपासते ६ ७

अनन्यत्वमन्यत्वंचैकस्यकुतइत्याशंक्यदृष्टान्तेनोपपादयति । सदसत्कार्यकारणरूपद्वयम् । अद्वयंचपरमकारणत्वमेवैकः । कृतकुंडलादिरूपद्वयम् । अकृतंचकेवलमद्वयंस्वर्णयथैकमेव
तद्वदेवेहत्वयिवस्तुतोभेदोनास्ति । कथंतर्हिभेदप्रतीतिस्तत्राह । अज्ञानतइति । कुतःयस्मान्निरुपाधिकस्यैवतवायंमुणैर्व्यातिकरोभेदःनस्वतः ८ अतएव (कवयः) त्वांब्रह्मवर्णयं
तितस्वतस्तुकेपिनजानतीत्याह ब्रह्म्याम् । त्वांब्रह्मवेदातिनोऽव्यंतिमन्यंते । त्वामेवधर्ममीमांसकामन्यंते । प्रकृतिपुरुषयोःपरंपुमांसंसारुवाः । विमलाउत्कर्षिणीज्ञानाक्रियायामाप्रः
ह्रीसत्याईशानाअनुग्रहाचेत्येवंनवशाकियुतंपरंपांचरात्राः । महापुरुषंपातंजलाः ९ परायुर्ब्रह्मा । सत्त्वसर्गाःसत्त्वगुणेनसृष्टाअपियेनत्वयाविरचितंविश्वमपिखलुतस्वतो नजानंतिर्किंपुनः
स्त्वाम् । हेईशअमर्द्रराजसंतामसंचतृत्तउत्पत्तिर्वांतिश्चयेषांतेनजानंतीतिकिमुक्तव्यम् १० किंतु । त्वंसर्वजानासीत्याह । सःअबर्हंसेव्याप्रोषिजानासि । किंतस्सर्वं समीहितंस्वकृतम् ।
अदःस्थितिजन्मनाशंअमुष्यजगतोजन्मादि । भूतानामीहितं । जमतोभवबंधमोक्षं । व्याप्तीदृष्टांतः । चराचराख्यंदेहजातंखंचयथावापुराविशतितथा ! कथमबर्हंसे । तदात्मकत
यातस्यसर्वस्यात्मतयेत्यर्थः । आत्मत्वेहेतुःअवगमःज्ञानरूपइति ११ एवंस्तुत्वाप्रस्तुतंविज्ञापयति । अवताराइतिब्रह्म्याम् । तेत्वया १२ १३ १४ सुरकार्याण्योषिद्वेषेणमाविष्यंतीतिप
श्यता । अवश्यंतावदुन्मत्तान्दैत्यान्वंचचित्वादेवेभ्योऽमृतंदेवम् । नचैवंवैषम्यंरूपांतरेणकर्तुमुचितम् । अतोवंचनमोहनादिसारंकाभिनीरूपमयाधृतमिति १५ तद्रूपंदर्शयिष्यामि । सं
कल्पप्रभवः कामस्तस्योदयोयस्मात् (अतःकामिनांपुंसांबहुमतव्यम्) १६

एकस्त्वमेवसदसद्वयमद्वयंचस्वर्णकृताकृतमिवेहनवस्तुभेदः ॥ अज्ञानतस्त्वयिजनैर्विहितोविकल्पोयस्माद्गुणव्यतिकरोनिरुपाधिकस्य ८ त्वांब्रह्मके
चिदवयंत्युतधर्ममेकएकेपरंसदसतोःपुरुषंपरेशम् ॥ अन्येऽव्यंतिनवशक्तियुतंपरंत्वांकेचिन्महापुरुषमव्ययमात्मतंत्रम् ९ नाहंपरायुर्कृष्योनमरीचेमु
ख्याजानंतियद्विरचितंखलुसत्त्वसर्गाः ॥ यन्माययासुषितचेतुसईशदैत्यमर्त्यादयःकिमुतशश्वदभद्रवृताः १० सत्त्वंसमीहितमदःस्थितिजन्मनाशंभूतेहि
तंचजगतोभवबंधमोक्षौ ॥ वायुर्यथाविशतिखंचचराचराख्यंसर्वतदात्मकतयाऽवगमोऽबर्हंसे ११ अवतारामयादृष्टारममाणस्यतेगुणैः ॥ सोहंतद्रष्टुमिच्छा
मियतेयोषिद्वपुर्धृतम् १२ येनसंमोहितादैत्याःपायिताश्चासृंतसुराः ॥ तद्दिदृक्षवआयाताःपरंकौतूहलंहिनः १३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवमभ्यर्थितोवि
ष्णुर्मगवानशूलपाणिना ॥ प्रहस्यभावंगंभीरंगिरिशंप्रत्यभाषत १४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ कौतूहलायदैत्यानांयोषिद्वेषोमयाकृतः ॥ पश्यतामु
रकार्याणिगतेपीयूषभाजने १५ ततेऽहंदर्शयिष्यामिदिदृक्षोःसुरसत्तम ॥ कामिनांबहुमतंव्यंसंकल्पप्रभवोदयम् १६

८ वेदातिनः त्वांब्रह्ममन्यंते मीमांसकास्त्वांधर्ममन्यंतेइत्यादि ९ किंच त्वद्रचितंविश्वंअस्मदादयः नजानंति अन्येदैत्यादयः नेतिकिम् १० ११ एवंस्तुत्वाविज्ञापयति
हेहरेगुणैःरममाणस्यतेमयाबहुवः अवताराः दृष्टाः सोऽहंतवयोषिद्वर्पद्रष्टुंइच्छामि १२ येनदैत्याः मोहिताः सुराः अमृतंपायिताः तद्रूपंदर्शय परंनः कौतूहलमस्ति १३
॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंप्रार्थितःविष्णुः प्रहस्यशिवंअभाषत १४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हेरिशव दैत्यानांकौतूहलाय अमृतपात्रेगतेसति देवकार्यार्थं योषिद्वेषःकृतः १५
तद्रूपंतेदर्शयिष्यामि १६

१७ विचित्राभिपुष्पाभिभङ्गणाः पञ्चवाश्वयेषां हेतुमायस्मिन् । लसद्दुकूलपर्यस्तेपरिवृतेनितंबमेखलामस्यास्ताम् १८ निपतदुत्पतत्कंदुकलीलावसेनयेभावर्तनोद्धर्तने नमनोज्ञमनेताभ्यां
कंपितयोः स्तनयोः प्रकृष्टहाराणां चोत्तमार्ः अतिपद्मं प्रमज्जमानाभिव १९ विस्तृप्तमतः कंदुकस्य प्रापकैश्चापस्यैः प्रसृज्योऽस्मिन्तारेभा
यते (दीर्घे) लोले चंचले लोचनेयस्याः स्वकर्णाभ्यां विभ्राजिते वेकुंडलेताभ्यामुल्लसंतौ कपोलौ ताभ्यां च नीलालकैश्च मंडितमाननयस्याः २० संनह्यतीं वामं वीजगद्विभोहयंती २१ तां वीक्ष्य दे
वः श्रीरुद्रः आत्मानमतिकेस्थितामुमां स्वगणांश्च न वेद । कथं भूतः । इति पूर्वभूतया कंदुकलीलायां पद्मीडांतया अस्फुटस्मितेन सह विमृष्टोपः कटाक्षः तेन मुष्टोर्वधितः । अतएव स्वयं वरिष्ठवाः
प्रेक्ष्यंतया च यत्प्रतिसर्गांश्च न वेद । अतएव विह्वल आत्मानमनायस्थ २२ तं कंदुकं भुजं जत्याः स्त्रियाः लघुसूत्रं वासः ससूत्रं कापी स हि त्व २३ त्रिषर्जं त्वां कुचितकट्यै रारत्मानं निरीक्षमानायाव
२४ (मयान्याः जनादरेषती । तामनादत्येत्यर्थः) तत्पदं तस्याः ससीपं यौ २५ (नान्वतिष्ठतानामुक्तामूय) २६ २७ २८ २९ अंगहेराजन् ३०

श्रीशुक उवाच ॥ इति बुवाणो भगवांस्तत्रैवांतरधीयत ॥ सर्वतश्चारयंश्चक्षुर्मव आस्ते सहो मया १७ ततो ददर्शोपवने वरस्थियं विचित्रपुष्पारुणपङ्कजम् ॥
विक्रीडतीं कंदुकलीलायां लसद्दुकूलपर्यस्तनितंबमेखलाम् १८ आवर्तनोद्धर्तनं कंपितस्तनमलहृदारो रुमरेः पदे पदे ॥ प्रमज्जमाना मिव मध्यतश्चलत्पदप्रवा
लनयतीं ततस्ततः १९ दिक्षु भ्रमत्कंदुकचापले मंशं प्रोद्दिशतारायतलोललोचनाम् ॥ स्वकर्णविभ्राजितकुंडलोल्लसत्कपोलनीलालकमंडिताननाम् २०
श्लथदुकूलं कवरीचविच्युतां संनह्यतीं वामकरेण वल्गुना ॥ विनिघ्नतीं चान्यकरेण कंदुकं विमोहयंतीं जगदात्ममायया २१ तां वीक्ष्य देव इति कंदुकलीलायां पद्मी
डास्फुटस्मितविमृष्टकटाक्षमुष्टः ॥ स्त्रीप्रेक्षणप्रतिसर्गांश्च न वेद २२ तस्याः कराग्र्यात्सतुकंदुकोयदागतो विपूरतमनु
व्रजस्त्रियाः ॥ वासभससूत्रं लघुमारुतोऽहरद्भवस्य देवस्थ किलानुपश्यतः २३ एवं तां रुचिरापीर्मादर्शनीयामनोरमाम् ॥ दृष्ट्वा तस्यां मनश्चक्रे विषजं
स्यां भवः किल २४ तया पहतविज्ञानस्तत्कृतस्मरविह्वलः ॥ भवान्या अपि पश्यं त्वागतहीस्तत्पदं यौ २५ सा तमायां तमाज्जेक्य विषसाग्नीडितामृगम् ॥
निलीयमाना वृक्षेषु हसंती नान्वतिष्ठत २६ तामन्वगच्छद्भगवान् भवः प्रमुषितेन्द्रियः ॥ कामस्य च वशं नीतः करेण विवयूथपः २७ सोऽनुव्रज्यतु वेगेन गृही
त्वाऽनिच्छतीं स्त्रियम् ॥ केशबंध उपानीय बाहुभ्यां परिष्वजे २८ सोऽपगूढा मागवता करिणा करिणीयया ॥ इतस्ततः प्रसर्पती विप्रकीर्णशिरोरुहा २९
आत्मानं मोचयित्वांगसुरर्षभभुजांतरात् ॥ प्राद्रवत्सापृथुश्रोणीमायादेव विनिर्भिता ३०

॥ श्रीशुक उवाच ॥ भगवान् इत्युक्त्वा अंतरधीयत ततो भवः सर्वतश्चारयंश्चक्षुर्मव आस्ते १७ अयं विचित्रपुष्पारुणपङ्कजमे उपवने कंदुकलीलायां कीडतीं १८ १९
२० श्लथदुकूलां च्युतकवरीं वामकरेण ससह्यतीं अन्धेन कंदुकं निघ्नतीं जगन्मोहयंतीं २१ तां वीक्ष्य भवः तदप्रेक्षणेन विह्वलः सन् अतिक्रान्तां उमां स्वगणांश्च न वेद २२ तस्याः
कराव कंदुकः यदा दूरंगतः तदानुव्रजं तस्याः ससूत्रं वासः मास्तः अहरत् २३ एवं भवः तां दृष्ट्वा तस्यां रतुं मनभक्ते २४ ततः तत्कृतस्मरविह्वलः स्त्रियाः वेण्याः पश्यं त्वाः
तत्समीपं यौ २५ तदा सा तां विलोक्य विवस्त्रालज्जया वृक्षेषु निलीयमाना नान्वतिष्ठत् २६ भवः तां अन्वगच्छत् कामवशं नीतः २७ तां अनुव्रज्य अभिघ्नंतीं स्त्रियं केरसं गृही
त्वा परिष्वजे २८ आलिङ्गिता सा इतस्ततः प्रसर्पती तद्गुजात् आत्मानं मोचयित्वा प्राद्रवत् २९ ३०

(पदवीपञ्चाननम् । तामन्वधावदित्यर्थः) ३१ (शुष्मिणोमतस्ययुष्पस्यमजस्य । वासितामैधुनेच्छावर्तकरिणीम्) ३२ (रुद्रस्यक्षेत्राणिसानिष्य करानिहेम्रश्चक्षेत्राणिआकराजा
सन्) ३३ एवं (यत्रकृच) सरित्सरस्तुशैलादिषुच तामनुधावतां (रेतश्चस्कंदतत्रकृचयमासन् । यतस्तत्रहरः) संनिहितोबभूव ३४ ३५ (जगदात्मनोऽवगतमाहात्म्येनसमात्मनः)
तदुहमाययाजडीकरणं(अद्भुतंनमेने) ३६ (अविह्वलंस्वस्थम्) ३७ आत्मनास्वयंस्वानिष्ठामकृत्विक् ३८ (त्रिषकोमोहपाशयंत्रितःस्वदृतेत्वाविना । मावान्चेष्टाविशेषान्) ३९ कालेनसृष्ट्या
दिनिमित्तेनमयाकालरूपेणयागशोरजमाद्यंशेन समेतामद्वीनासती ४० ४१ (विष्णोरंशभूतांतांशंसतांस्त्वतांसतांहेभारत) ४२ (अयिहेप्रियेव्यपश्यःदृष्टवत्स्थसि । कलानांविमृतीनां
ऋषभोपिअवशोऽपरवशोपिविमुह्ये) ४३ (वर्षसहस्रातेयोगात्समावेरुपारतंमांकिंध्यायसीतित्वंयमष्टच्छःसप्तःषड्भक्तकालोविशतेअगरिच्छन्नत्वात् । नचवेदःअनोचरत्वात्) ४४

तस्यासौपदवीरुद्रोविष्णोरद्भुतकर्मणः ॥ प्रत्यपद्यतकामेनवैरिणेवविनिर्मिता ३१ तस्यानुधावतोरेतश्चस्कंदामोचरेतसः ॥ शुष्मिणोयुष्पस्येववासिता
मनुधावतः ३२ यत्रयत्रापतन्मह्यारितस्तस्यमहात्मनः ॥ तानिरुद्रस्यहेम्रश्चक्षेत्राण्यासन्महीपते ३३ ॥ सरित्समुद्रशैलेषुवनेषूपवनेषुच ॥ यत्रकृचा
समृषयस्तत्रसन्निहितोहरः ३४ स्कन्नेरेतसिसोऽपश्यदात्मानंदेवमायया ॥ जडोक्तंनृपश्रेष्ठसंन्यवर्ततकश्मलात् ३५ अथावगतमाहात्म्यआत्मनोजग
दात्मनः ॥ अपरिज्ञेयवीर्यस्यनमेनेतदुहाहुतम् ३६ तमविक्रमवर्माडमालक्ष्यमधुसूदनः ॥ उवाचपरमप्रीतोविभ्रत्स्वांपौरुषीतनुम् ३७ ॥ श्रीभगवा
नुवाच ॥ दिष्ट्यात्वंविबुधश्रेष्ठस्वानिष्ठामात्मनास्थितः ॥ यन्मेस्त्रीरूपयास्वैरंमोहितोप्यंगमायया ३८ कोनुमेतितरेन्मायांविषक्तस्त्वदृतेपुमान् ॥ तां
स्तान्विमृज्यतीमावान्दुस्तरामकृतात्मभिः ३९ सेयंमुणमयीमायानत्वामभिभवविष्यति ॥ मयासमेताकालेनकालरूपेणभागशः ४० ॥ श्रीशुकउवाच ॥
एवंभगवताराजन्श्रीवत्सांकेनसत्कृतः ॥ आमंभ्यतंपरिक्रम्यसगणःस्वालयंययौ ४१ आत्मांशमृतांतामायांभवानीभगवान्भवः ॥ शंसतामृषिमुख्यानां
प्रीत्याचष्टायभारत ४२ अयिव्यपश्यस्त्वमजस्यमायांपरस्यपुंसःपरदेवतायाः ॥ अहंकलानामृषभोविमुह्येययाऽवशोन्येकिमुतास्वतंत्राः ४३ यंमामष्ट
च्छस्त्वमुपेत्ययोगात्समासहस्रांतउपारतंवै ॥ सप्तस्राक्षात्पुरुषःपुराणोनयत्रकालोविशतेनवेदः ४४

तांअनुधावतः शिवस्यरेतः पपात ३१ ३२ तद्रेतः मत्स्यायत्रयत्रअपतत्तत्ररूप्यस्यहेम्रश्चक्षेत्राणिआसन् ३३ रेतसिस्कन्नेसतिशिवः आत्मानंमाययाजडीकृतम् अपश्यत्
ततोमोहात्संन्यवर्तत ३४ ३५ एवंअवगतमाहात्म्यः शिवः विष्णोः मायाजडीकरणंअद्भुतंनमेने ३६ ततोभगवान्स्वतनुंविभत् प्रीतःसन्शिवंआह ३७ हेदेवमयास्वमा
ययामोहितोऽपित्वंस्वांप्ररुतिस्थितः ३८ एतदिष्ट्यामेमायांत्वदृतेकोनुपुमान् अतितरेत् ३९ सेयंमेमायात्त्वानाभिभविष्यति ४० ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंभगवतासत्कृतः शिवःतं
आमंभ्यपरिक्रम्यस्वालयंययौ ४१ ततोभवः भवानींऋषीणांमध्येइदंसर्वंआह ४२ अपित्वंअजस्यमायांव्यपश्यः अहंश्रेष्ठोऽपिययाविमुह्येअन्येअस्वतंत्राःकिमुत ४३ ४४

अष्टाध्याय्यर्थनिगमनं इतीति ४५ एतत्कीर्तनीदौ फलमाह । एतदिति (नरिष्यते न इयति) ४६ भगवता कृतं भक्तपक्षपातं स्मरन्नमस्करोति । असतामविषयम् । भावो भजनं तेन ग
म्य नम्रिप्रपन्नान् शरणगतान् । सिधुमध्यं सिधौ मेयने जातममृतं य आशयत् अमोजयत् ४७ ॥ ॥ इति श्री भागवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥
त्रयोदशोऽध्यायः । सप्तमादीन्यनुक्रमण । मन्वंतराणि सर्वाणि षड्विधानि षड्पृथक् ॥ १ ॥ सप्तमादिमन्वंतराण्याह मरुतिरित्यादिना यावदध्यायसमाप्ति (इदानीं वर्तमानोऽसप्तमो
मनुः) १ (इक्ष्वाकुप्रमृतयोदशैते वैवस्वतस्य श्राद्धदेवस्य पुत्राः) २ ३ आदित्यादयो देवा इत्यन्वयः (ऋषयः श्रेष्ठः) ४ ५ भगवतो जन्म अवतारः । तमेवाह । आदित्यानां विवस्वा
नर्यमाप्नुयेत्याद्युक्तानां मध्ये अवतरन्मयस्य सः ६ शक्त्या अवतारेण अन्वितानि ७ अष्टमं मनुवंतुं कथामाह विवस्वत इति त्रिभिः ८

श्रीशुक उवाच ॥ इति तेऽभिहितस्तात विक्रमशार्ङ्गधन्वनः ॥ सिधोर्निर्मथने येन घृतः पृष्ठे महाचलः ४५ एतन्मुहुः कीर्तयतोऽनुशृण्वतो नरिष्यते जातु समु
द्यमः क्वचित् ॥ यदुत्तमश्लोकगुणानुवर्णनं समस्तसंसारपरिश्रमापहम् ४६ असद्विषयमंघ्रिभावमम्यं प्रपन्नानमृतममरवर्यानां शयत्सिधुमध्यम् ॥ कपट
युवतिवेषो मोहयन्नयः सुरारीस्तमहमुपमृतानां क्षमपूरं न तोस्मि ४७ ॥ ॥ इति श्री भागवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे द्वादशोऽध्यायः १२ ॥ ॥ ५ ॥
॥ श्रीशुक उवाच ॥ मनुर्विवस्वतः पुत्रः श्राद्धदेव इति श्रुतः ॥ सप्तमो वर्तमानो यस्तदपत्यानि मे शृणु १ इक्ष्वाकुर्नमगश्चैव घृष्टः शर्यातिरेव च ॥ नरिष्यंतो यना
भामः सप्तमो दिष्ट उच्यते २ करुषश्च पृषधश्च दशमो वसुमान् स्मृतः ॥ मनोर्वैवस्वतस्यैते दश पुत्राः परंतप ३ आदित्या वसवो रुद्रा विश्वेदेवा मरुद्गणाः ॥ अ
श्विना वृषभो राजर्षिर्द्रुस्तेषां पुरंदरः ४ कश्यपोऽत्रिर्वा सिधश्च विश्वामित्रो यमौ तमः ॥ जमदग्निर्भरद्वाज इति सप्तर्षयः स्मृताः ५ अत्रापि भगवन्मम कश्यपादिति
तेरभूत् ॥ आदित्यानामवरजो विष्णुर्वा मनोरूपधृक् ६ संक्षेपतो मयोक्तानि सप्तमन्वंतराणि ते ॥ मविध्याप्यथ वक्ष्यामि विष्णोः शक्त्यान्वितानि च ७ विव
स्वतश्च देजाये विश्वकर्मसु ते उभे ॥ संज्ञा छाया च राजेन्द्र ये प्रागभिहिते तव ८

॥ श्रीशुक उवाच ॥ हेनृप एवं ते हरेः विक्रमः उक्तः ४५ इदं च तमश्लोकगुणानुवर्णनं शृण्वतः कीर्तयतः पुंसः उच्यमानमदपति ४६ एवं कपटस्य विषयः वैवस्वतो मोहयन्
सन् अंघ्रिप्रपन्नान् देवान् अमृतं अमोजयत् तं कामपूरं न तोऽस्मि ४७ ॥ इत्यष्टमे द्वादशः ॥ १२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथ विवस्वतः पुत्रः श्राद्धदेवः
सप्तमो मनुः १ इक्ष्वाकुः नमगः घृष्टः शर्यातिः नरिष्यंतः नाभामः दिष्टः करुषः पृषधः वसुमान् एते तत्सुताः २ ३ आदित्याः वसवः रुद्रा विश्वेदेवाः मरुद्गणाः
अश्विनौ ऋषयः ऐते देवाः पुरंदरः इंद्रः ४ कश्यपाद्याः सप्तर्षयः ५ कश्यपादित्या वामनावतारः ६ एवं सप्तमन्वंतराणि उक्तानि भाष्यानि वक्ष्ये ७ विवस्वतः मनोः
देभ्यो छाया संज्ञा चेति ८

एकेवद्वानृतीयामाहुः । यमपुसंज्ञैववद्वेतिमतम् । तदुक्तं षष्ठे । सैवभूत्वातुवद्वानासत्यौषुवेभुवि ' इति । यमोयमीश्राद्धदेवश्चेतित्रयः (संज्ञायाःसुताः) यमीयमुना ९ सावर्णिः पुत्रः (योसप्ततीसंवरणस्युमायासीत् । वद्ववायःपुत्रौतुअश्विनी) १० ११ १२ पदत्रयंयाचमानायइमांसवर्गमर्हिसप्तमेमन्वतरे । विष्णोःप्रसादेनराद्धंइंद्रपदंहित्वेत्तर्हः १३ (इत्या अष्टमेमन्वतरे । स्वर्गादधिकेसुतलेऽधुनाऽऽस्ते) १४ रामःपरशुरामः । द्रोणपुत्रोऽश्वत्थामा १५ इदानींतुस्वयोमतआसते १६ (सरस्वत्यांजातःअमुःस्थानंस्वर्गंइत्वाजायाव) १७ १८ श्रुतसंज्ञकइंद्रः १९ (संराद्धांसंसिद्धां) २० २१ हविष्मत्प्रमुखाइत्युक्तानामेवकेषांचित्रामःन्याहहविष्मानिति २२

तृतीयावद्वामेकेतासांसंज्ञासुतास्त्रयः ॥ यमोयमीश्राद्धदेवश्चाययाश्चसुतानृषु ९ सावर्णिस्तपतीकन्याभार्यासंवरणस्यया ॥ जनैश्वरस्तृतीयोभूदश्वि नौवद्ववात्मजौ १० अष्टमंऽतरआयातेसावर्णिर्भवितामनुः ॥ निर्मोकविरजस्काद्याःसावर्णेस्तनयानृष ११ तत्रदेवाःसुतपसोविरजाअमितप्रभाः ॥ ते षांविरोचनसुतोषलिरिंद्रोभविष्यति १२ दत्त्वेमांयाचमानायविष्णवेयःपदत्रयम् ॥ राद्धभिंद्रपदंहित्वाततःसिद्धिमवाप्स्यति १३ योसौभगवताबद्धःप्री तेनसुतलेपुनः ॥ निवेशितोऽधिकेस्वर्गादधुनाऽऽस्तेस्वराडिव १४ गालवोदीप्तिमान्परशुरामोद्रोणपुत्रःऊपस्तथा ॥ ऋष्यशृंगःपिताऽस्माकंपगवान्बादरा यणः १५ इमेसप्तर्षयस्तत्रभविष्यंतिस्वयोमतः ॥ इदानीमासतेराजनस्वेस्वआश्रममंडले १६ देवगुह्यात्सरस्वत्यांसार्वभौमइतिप्रभुः ॥ स्थानंपुरंदरादृ त्वाबलयेदास्यतीश्वरः १७ नवमोदक्षसावर्णिर्मनुर्वरुणसंभवः ॥ भूतकेतुर्दीप्तकेतुरित्याद्यास्तत्सुतानृष १८ पारामरीचिगर्भाद्यादेवाइंद्रःश्रुतःस्मृतः ॥ द्युतिमत्प्रमुखास्तत्रभविष्यंत्यृषयस्ततः १९ आयुष्मतोऽंबुधारायामृषभोभगवत्कल ॥ भवित्रीयेनसंराद्धांत्रिलोकींभाक्ष्यतेश्रुतः २० दशमोब्रह्मसावर्णिरुपश्लो कसुतोमहान् ॥ तत्सुताभूरिषेणाद्याहविष्मत्प्रमुखादिजाः २१ हविष्मान्सुकृतः सत्यो जयो मूर्तिस्तदादिजाः ॥ सुवासनविरुद्धाद्यादेवाःशंभुःसुरेश्वरः २२

तृतीयावद्ववा । यमःयमी श्राद्धदेवः एतेत्रयः संज्ञासुताः ९ सावर्णिः तपती जनैश्वरः एतानिछायपत्यानि अश्विनौवद्ववासुतौ १० अष्टमंऽतरेसावर्णिर्मनुर्भविष्यति निर्मोकविरजस्काद्याः तत्सुताः ११ सुतपसः विरजाः अमृतप्रभाः एतेदेवाः बलिः इंद्रोभविष्यति १२ यः सप्तमंऽतरेपदत्रयंयाचमानायविष्णवेमर्हदत्त्वा अष्टमंऽत रोविष्णोःप्रसादेनलब्धंइंद्रपदंहित्वाततः सिद्धिमाप्स्यति १३ सः अधुनासुतले आस्ते १४ गालवः दीप्तिमान् परशुरामः अश्वत्थामा रूपः ऋष्यशृंगःप्यासः १५ एते सप्तऋषयः १६ सार्वभौमः हरेरवतारः सः इंद्रात्स्वर्गंइत्वाबलयेदास्यति १७ अथदक्षसावर्णिः नवमोमनुःभूतकेतुः दीप्तिकेत्वादयः पुत्राः १८ पारामरीचिगर्भाद्याः देवाः श्रुतः इंद्रः द्युतिमत्प्रमुखाः ऋषयः १९ आयुष्मतः अंबुधारायामृष्यांरूपभावतारः येनराद्धांत्रिलोकींश्रुतनामाइंद्रःभोक्ष्यति २० अथब्रह्मसावर्णिः दशमोमनुः भूरिषेणाद्याःतत्सुताः २१ हविष्मान्सुकृतः सत्यः जयः मूर्तिः एतेऋषयः सुवासनविरुद्धाद्याःदेवाः शंभुःइंद्रः २२

विष्वक्सेनाजातः सन् २३ एकादशमइत्यादिद्वार्षः (अनागतो भविष्यन्) २४ २५ (आर्यकस्य वैष्टतायां सुतः धर्मसेतुमंजकः) २६ २७ २८ तस्य मनोरंतरसाधयिष्यति । सत्यसहसो
यासुनृतास्तीतस्याः सुतः सन् २९ ३० ३१ दिवस्पतेरिन्द्रस्योपहर्तासंवादको (देवहोत्रस्य बृहत्या) संभविष्यति ३२ ३३ ३४ (वितानायां संभूतः) क्रियातंतुनकर्मसंज्ञीः वितायिताविस्तार
यिष्यति ३५ युगसाहस्रेण पर्ययः परिवर्तयस्य । युगसहस्रप्रमाणइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३ ॥ ॥ ॥

विष्वक्सेनो विष्वक्सेनां तु शंभोः परुषं करिष्यति ॥ जातः स्वांशेन भगवान् यद्वैश्वमृजां विभुः २३ मनुर्वैधर्मसावर्णिरेकादशम आत्मवान् ॥ अनामसास्तत्सुता
श्वसत्यधर्मादयो दश २४ विहंगमाः कामगमानिर्वाणरुचयः सुराः ॥ इन्द्रश्च वैष्टतस्तेषां ऋषयश्चारुगादयः २५ आर्यकस्य सुतस्तत्र धर्मसेतुरिते स्मृतः ॥
वैष्टतायां हरेश्चिलोकीं धारयिष्यति २६ भवितारुद्रसावर्णिं राजन द्वादशमो मनुः ॥ देवानुपदेवश्च देवश्रेष्ठादयः सुताः २७ ऋतधामाचतत्रेन्द्रो देवाश्च ह
रितादयः ॥ ऋषयश्च तपोभूतिस्तपस्याग्नीध्रकादयः २८ स्वधामारुणो हरेश्च साधयिष्यति तन्मनोः ॥ अंतरं सत्यसहसः सूनृतायाः सुतो विभुः २९ मनु
स्योदशो भाव्यो देवसावर्णिं रात्मवान् ॥ चित्रसेनविचित्राद्या देवसावर्णिं देहजाः ३० देवाः सुकर्मसुत्रामसंज्ञा इन्द्रो दिवस्पतिः ॥ निर्मोक्तत्त्वदर्शाद्या भवि
ष्यंत्यृषयस्तदा ३१ देवहोत्रस्य तनय उपहर्ता दिवस्पतेः ॥ योगेश्वरो हरेश्चो बृहत्यां संभविष्यति ३२ मनुर्वा इन्द्रसावर्णिश्चतुर्दशमपुष्यति ॥ उरुगंभी
रब्रध्नाद्या इन्द्रसावर्णिर्वीर्यजाः ३३ पवित्राश्चाक्षुषा देवाः शुचिरिन्द्रो भविष्यति ॥ अग्निर्बाहुः शुचिः शुद्धो मागवाद्यास्तपस्विनः ३४ सत्रायणस्य तनयो बृह
द्भानुस्तदा हरिः ॥ वितानायां महाराज क्रियातंतुन वितायिता ३५ राजंश्चतुर्दशैतानि त्रिक्कलानुगतानि ते ॥ प्रोक्तान्येभिर्भितः कल्पो युगसाहस्रेण पर्ययः
३६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे मन्वंतरानुवर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः १३ ॥ ॥ ॥

विष्वक्सेन अवतारः सः शंभोः सत्यं करिष्यति २३ एकादशः मनुः धर्मसावर्णिः सत्यधर्मादयो दश तत्सुताः २४ विहंगमाः कामगमानिर्वाणरुचयो देवाः वैष्टतिः इन्द्रः अरु
णादयः ऋषयः २५ धर्मसेतुवतारः सः त्रिलोकीं धारयिष्यति २६ द्वादशो मनुः रुद्रसावर्णिः देवान् उपदेवः देवश्रेष्ठादयः तत्सुताः २७ ऋतधामा इन्द्रः हरितादयो
देवाः आग्नीध्रकादयः ऋषयः २८ स्वधामारुणः अवतारः २९ त्रयोदशो मनुः देवसावर्णिः चित्रसेनविचित्राद्याः तत्सुताः ३० सुकर्मसुत्रामसंज्ञाः देवाः दिवस्पतिरि
न्द्रः निर्मोक्तत्त्वदर्शाद्या ऋषयः ३१ योगेश्वरः अवतारः ३२ चतुर्दशो मनुः इन्द्रसावर्णिः उरुगंभीरब्रध्नाद्याः तत्सुताः ३३ पवित्राश्चाक्षुषाः देवाः शुचिरिन्द्रः अग्निर्बाहुः
शुचिः शुद्धः मागवाद्या ऋषयः ३४ बृहद्भानुरवतारः सः कर्मसंततीर्विस्तारयिष्यति ३५ हेराजन् पुनानिमन्वंतराणि (१४) एभिर्बुगसहस्रप्रमाणः कल्पो भितः ३६
॥ इत्यष्टमे त्रयोदशः १३ ॥ ॥ ॥

चतुर्दशे तत्सर्वेषामन्वादीनां द्वाययम् । पृथक्कर्माजिवर्ण्यते भगवद्वशवर्तिनाम् ॥ १ ॥ (भगवान्यथायेन प्रकारेण प्रवृत्तः । येऽहमेमन्वादयश्च यस्मिन् कर्मणि येन पुण्येन निपुण्यस्तस्मै) १
 पुरुषेण इह भवेन्नयज्ञायवतारैः शास्यं ते निपुण्यं तद्वदिति तथा २ तदेवाह यज्ञादय इति (आभिस्तनूभिः प्रचोदिता मन्वादयः जगद्यात्रा नयन्ति) ३ ऋष्यादीनां कर्माण्याह । चतुर्युगात्तद्वदिति चतु-
 र्भिः । यतः येभ्यः श्रुतिगणेभ्यः (धर्मस्तान् श्रुतिगणान् यथावत्) ४ उदिताः उक्ताः संयताः संतो महीं धर्मसंचारयन्ति । मद्याधर्मप्रवर्तयन्तीत्यर्थः (तपःशौचं दयासत्यमिति पादाः प्रकीर्ति-
 ताः) ५ प्रजापालामनुपुत्रास्तं धर्मपालयन्ति । यावदंतं यावन्मन्वंतरावसानं । विभागशः पुत्रपोत्रादिक्रमेण । ये चान्येद्यानापृथिव्यादयो यत्र कर्मणि मोक्षत्वेनान्वितास्तैश्च तद् ६ (प्रव-
 र्तिवृष्टिकरोति) ७ प्रसंगाद्रूपान्तरं पित्रजगद्यात्राप्रवर्तनमाह ज्ञानमिति द्वाभ्यां । सिद्धाः सनकादयः । ऋषयो याज्ञवल्क्यादयः योगेशादत्तात्रेयादयः तत्तद्रूपः सन् ज्ञानं कर्मचयोर्यमं चतु-
 र्प्रजेशादयश्च स्तेनरूपेण सर्गं करोतीति शेषः । स्वराद्वृत्तः राजमूर्तिः । सर्वेषाममावायभवति । पृथग्निधाम्नाः शीतोष्णादयो यस्य ९ नामरूपात्मिकयामायाविमोहितात्मभिः
 एभिर्जनैः नानादर्शनैः अनेकशास्त्रैः स्तूयमानो निरूप्यमाणोऽपि नैव दृश्यते इत्यर्थः १० प्रासंगिकं निरूप्य प्रस्तुतमेवोपसंहरति । एतदिति । कल्पविकल्पस्य कल्पमेव दस्य एतत्प्रमाणमुक्तं यत्र
 चतुर्दशमन्वंतराण्याहुः ॥ ११ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

राजोवाच ॥ मन्वंतरेषु भगवान्यथामन्वादयस्त्वमे ॥ यस्मिन् कर्मणि येन नियुक्तास्तद्वदस्त्वमे १ ॥ ऋषिरुवाच ॥ मनवो मनुपुत्राश्च मुनयश्च महीपते ॥
 इंद्राः सुरगणाश्चैव सर्वे पुरुषशासनाः २ यज्ञादयो याः कथिताः पौरुष्यस्तनवो नृप ॥ मन्वादयो जगद्यात्रा नयन्त्याभिः प्रचोदिताः ३ चतुर्युगात्ते कालेन प्रस्ता-
 न् श्रुतिगणान्यथा ॥ तपसा ऋषयोऽपश्यन् यतो धर्मः सनातनः ४ ततो धर्मं चतुष्पादं मनवो हरिणोदिताः ॥ युक्ताः संचारयन्त्यद्वास्वे स्रजले महीं नृप ५
 पालयन्ति प्रजापालायावदंतं विभागशः ॥ यज्ञभागभुजो देशयेच यत्रान्विताश्चतैः ६ इंद्रो भगवता दत्तां त्रैलोक्यश्रियमूर्जिताम् ॥ भुंजानः पातिलोकां स्त्रीन्
 कामं लोके प्रवर्षति ७ ज्ञानं चानुयुगं ब्रूते हरिः सिद्धस्वरूपधृक् ॥ ऋषिरूपधरः कर्मयोगयोगेश रूपधृक् ८ सर्वप्रजेश रूपेण दस्युन् हन्यात् स्वराद्वृत्तः ॥ काल-
 रूपेण सर्वेषाममावायपृथग्गुणः ९ स्तूयमानोऽनैरेभिर्माययानामरूपया ॥ विमोहितात्मभिर्नानादर्शनैर्न च दृश्यते १० एतत्कल्पविकल्पस्य प्रमाणं प-
 रिकीर्तितम् ॥ यत्र मन्वंतराण्याहुश्चतुर्दशपुराविदः ११ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे मनुवर्णनं नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ ७ ॥

॥ राजोवाच ॥ ॥ हे भगवन् मन्वंतरेषु हे मन्वादयः यस्मिन् कर्मणि येन नियुक्ताः संतः यत्कुर्वन्ति तद्वद १ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ मनवः मनुपुत्राः मुनयः इंद्राः सुरग-
 णाः एते सर्वे २ यज्ञायवतारैः प्रचोदिताः संतः जगद्यात्रा नयन्ति ३ तेषां कर्माण्याह चतुर्युगात्ते कालेन प्रस्तान् वेदान् ऋषयः तपसा अपश्यन् ४ ततो मनवः चतुष्पादं धर्मं मया
 प्रवर्तयन्ति ५ मनुपुत्राः तं धर्मं पालयन्ति देवाः यज्ञभागान् भुंजन्ति ६ इंद्रः भगवद्दत्तां श्रियं भुंजानः सन् त्रिलोकान् पाति लोके प्रवर्षति ७ सिद्धरूपधृक् हरिः अनुयुगं ज्ञानं
 ब्रूते ऋषिरूपधरः हरिः कर्मब्रूते योगरूपधृक् हरिः योगं ब्रूते ८ प्रजेश रूपेण सर्गं करोति राजमूर्तिः सन् दस्युन् हन्यात् कालरूपेण सर्वेषां नाशाय भवति ९ माययामोहितात्मभिर्ज-
 नैः नानाशास्त्रैः स्तूयमानोऽपि नैव दृश्यते १० एतत्तत्त्वमवतारकल्पस्य प्रमाणं ते कीर्तितम् यत्र मन्वंतराण्याहुश्चतुर्दशपुराविदः ११ ॥ इत्यष्टमे चतुर्दशः १४ ॥

बलिपंचदशोविश्वजिताऽऽचार्या अयाजयन् । ततोऽसीस्वर्गमजयद्वाहेवानिलिलियरे ॥ १ ॥ अवेयेतेनवाध्याय्याग्रामंवाग्नयेष्टितं । निग्रहच्छलतोयत्रबलेर्भूयाननुग्रहः ॥ २ ॥ ईश्वरः स्वयंकृपणवत्कस्माद्धेतोरयाचत । लब्धार्थोभूत्वापितंकस्माद्बन्धं १ (पूर्णस्ययाच्ञा । अनागसोबलेर्बन्धनंचैतत्) २ तत्रतावद्बलेः प्रिलोकीमपहर्तुयाच्ञादिच्छलच्छलवानिति त्रुं ब्राह्मणाराधनबलेनबलेरकांढएवस्वर्गविजयक्रममाह । पराजितश्रीरित्यादिनायावदध्यायसमाप्ति । युद्धेपराजिताश्रीर्भूयैनमः । इंद्रेणअमुमिश्वत्वाजितः सन्भृगुभृगोर्वैश्वानरादीनां महात्मांउदाराचितः । अर्थानानिवेदनेनअर्पणेन ३ त्रिणाकंस्वर्गजेतुमिच्छंतंविश्वजितायागेनअयाजयन् । महामिषेकेणइंद्रेणबह्वचब्राह्मणप्रसिद्धेन ४ हर्यश्वस्येद्रस्ययेतुरंगास्तेषामिववर्णोहरितोयेषाम् ५ पुरटंसुवर्णं तूणौइषुषी । अरिक्तौअजयशरौ । पितामहः प्रहादः जलजंशंसम् ६ विप्रैरर्जितः संपादितोयोधनार्थोयुद्धपरिकरोयस्य । तैरेवकल्पितंस्वस्त्ययनंमंगलवाचनादियस्य । आमंज्यपृष्ठा ७ अथारुह्यरराजेतिद्वयोरन्वयः । सुस्रग्धरोथसंनह्यधन्वीखड्गीष्टतेषुषिः ८ हेमांगदलसद्राहुः स्फुरन्मकरकुंडलः । विष्ण्यस्थः कुंडस्यआहवनीयइव । अधिष्ण्यस्थोऽरण्येप्रज्वलितइतिवा ९ तुल्यैश्वर्यं (नियंतृत्वं) बलंचश्रीश्वयेषांतैर्निजयूयमूतैर्देत्ययूपैर्दृतोययाविद्वयोरन्वयः । परिधीन्दिशः १०

॥ राजोवाच ॥ बलेः पदत्रयंभूमेः कस्माद्धरिरयाचत ॥ भूत्वेश्वरः कृपणवल्लब्धार्थोपिवबन्धतम् १ एतद्देदितुमिच्छामोमहत्कौतूहलंहिनः ॥ याच्ञेश्वरस्य पूर्णस्यबन्धनंचाप्यनागसः २ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ पराजितश्रीरमुमिश्वत्वापितइंद्रेगराजन्भृगुभिः प्रजीवित ॥ सर्वात्मनातानमजहृगून्बलिः शिष्योमहात्माऽर्थनिवेदनेन ३ तंब्राह्मणाभृगवः प्रीयमाणा अयाजयन्विश्वजितात्रिणाकम् ॥ जिगीषमाणंविधिनाऽभिषिच्यमहामिषेकेणमहानुभावाः ४ ततो रथः कांचनपट्टनद्धोहयाश्वहर्यश्वतुरंगवर्णाः ॥ ध्वजश्चसिंहेनविराजमानोहुताशनादासहविर्भिरिष्टात् ५ धनुश्चदिव्यं पुरटोपनद्धंतूणावारिक्तौकवचंचादिव्यम् ॥ पितामहस्तस्यददौचमालामम्लानपुष्पांजलजंचशुक्रः ६ एवंसविप्रार्जितयोधनार्थस्तैः कल्पितस्वस्त्ययनोथाविप्रान् ॥ प्रदक्षिणीकृत्यकृतप्रणामः प्रहादमामंज्यनमश्चकार ७ अथारुह्यरथंदिव्यंभृगुदत्तमहारथः ॥ सुस्रग्धरोथसंनह्यधन्वीखड्गीष्टतेषुषिः ८ हेमांगदलसद्राहुः स्फुरन्मकरकुंडलः ॥ रराजरथमारूढोधिष्ण्यस्थइवहव्यवाद् ९ तुल्यैश्वर्यबलश्रीभिः स्वय्यैर्देत्ययूपैः ॥ पिबद्भिरिवखंडगिर्दहाद्भिः परिधीनिव १०

॥ राजोवाच ॥ ईश्वरः कृपणवत्भूत्वाबलेः सकाशाद्भूमेः पदत्रयंकस्मादयाचत किंच लब्धार्थोऽपिहरिः कस्मात्तंबन्धं १ एतद्देदितुमिच्छामः २ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ हेराजन्युद्धेइंद्रेण पराजितश्रीः बलिः भृगुभिः जीवितः सन् पश्चात्तान् सर्वात्मना अभजत् ३ ततः प्रसन्नाः भृगवः स्वर्गजिगीषमाणंतंबलिंविश्वजितायागेनअयाजयन् ४ ततः हविर्भिरिष्टात्हुताशनात्कांचनपट्टनद्धः रथः इंद्राश्ववत् अश्वाः सिंहांकितध्वजः ५ धनुः तूणौकवचंचआस अथप्रहादः तस्मै अम्लानपुष्पांमालां शुक्रः शंखंचददौ ६ एवंविप्रैः संपादितयुद्धपरिकरोबलिः तान्प्रदक्षिणीकृत्यप्रणम्यप्रहादंपृष्ठानमश्चकार ७ ततः महारथोबलिः शस्त्रालंकारादिभूत्वाभृगुदत्तरथं आरूढाधिष्ण्यस्थः अग्निरिवशुशुभे ८ ९ अथतुल्यैश्वर्यबलश्रीभिः देत्ययूपैः वृतः सन् महतींआसुरीसिनांविकर्षन् १०

सृष्ट्यां अतिसमृद्धां (ययौ प्रसूते) ११ भिक्षुम्यसुखंतया विषायापिपुर्णं अकस्मादेव पारित्यज्येन्द्रादयः मलाभिता इति वेराग्यार्थमिन्द्रपुरीमनुवर्णयति । रम्याभितिसार्धैरेकादशभिः । उपव
नानि फलप्रधानानि निकयानि वा । उद्यानानि पुष्पप्रधानानि दूरस्थानि वा तैः रम्यां कूजं द्विहंममिथुनानियेषु । जायंतो मत्तामधुव्रतायेषुतैः १२ प्रवालादीनामुक्तमारोयासुताः शास्त्रावे
षाते अमरद्रुमायेषुतैः । यत्र यासुपुरसेविताः प्रमदाः क्रीडन्ति ताः हंसादिकुलेराकुलाख्यासानलिन्यः सरांसि यत्र येषु संति तैरुपवनोद्याने रम्याभितिपूर्वेणान्वयः १३ किंच परिस्त्रामृतया आ
काशगंगाया आवृता । प्राकारेण सौवर्णेन च आवृता । अट्टालाः प्राकारोपरि रचिता म्युव्रतानि सुदृश्यानानि तत्सहितेन १४ पट्टमपरिवंशः । रुक्मपट्टानियेषु तैर्द्वारैरवांतरैः स्फाटिकगोपुरै
श्च पुरद्वारैर्जुष्टा । विमक्ताः प्रपथाराजमार्गायस्था १५ समा उपवेशस्यानानि । चत्वरण्यंगणानि । रथ्या उपमार्गाः । तैरावर्तपत्रा । न्यर्बुदं दशकोटयः तैर्मण्यैरपरितेर्विमानैर्युता । वज्र
विह्वलमयः वेदयोयेषुतैः शृंगाटकैश्चतुष्पथैर्युक्ता १६ यस्तारुण्यं रूपं सौकुमार्यं निर्येव योरुपेयासांताः । श्यामाः शोडशवर्षाः । विरजानि दिव्यानि वासांश्चिवासांताः रूपवन्नार्यः स्वर्णं
कृताः स्त्रियः यत्र यस्यां प्राजंते (अलंकाराणां अर्चिष उपमानं । यद्वा रूपवतां देशानां नार्यः । तदा देवानां वङ्गयो नारीणामर्चिष उपमानं च युक्तम्) १७ सुरस्त्रीणां केशेभ्यो विप्रहृष्टानां वसौमं
धिकस्रज्जां आमोदं उपादाय १८ हेमजालाक्षेभ्यो हिरण्यगवाक्षेभ्यो निर्मळताम्रमेन । सुरप्रियाः अप्सरसः १९ मुक्तावितानैर्मणिहेमकेतुभिश्चञ्चलैः । नानावर्णपताकायुक्ता
भिर्वर्णभीभिः विमानानां पुरोभागेऽवस्थिताः । वैमानिकस्त्रीणां कलमीतेर्भंगलाय २०

वृत्तो विकर्षनमहतीमासुरीं ध्वजिनीं त्रिभुः ॥ यया विन्द्रपुरीं सृष्ट्यां कंपयन्निवरोदसी ११ रम्यामुपवनोद्यानेः श्रीमद्विर्नेदनादिभिः ॥ कूजद्विहंममिथुनैर्माय
न्मत्तमधुव्रतैः १२ प्रवालफलपुष्पोरुमारशास्त्रामरद्रुपैः ॥ हंससारसचक्राहकारं डवकुञ्जकुलाः ॥ नलिन्यो यत्र क्रीडन्ति प्रमदाः सुरसेविताः १३ आकाश
ममायादेव्यावृतां परिधिभूतया ॥ प्राकारेणाग्निवर्णेन साट्टालेनोन्नतेन च १४ रुक्मपट्टकपाटैश्च द्वारैः स्फाटिकगोपुरैः ॥ जुष्टां विमक्तप्रपथां विश्वकर्मविनि
र्मिताम् १५ सभाचत्वररथ्याढ्यां विमानैर्न्यर्बुदैर्युताम् ॥ शृंगाटकैर्मणिमयैर्जुष्टां मवेदिभिः १६ यत्रानित्यवयोरूपाः श्यामाविरजससः ॥ प्राजंते रू
पवन्नार्यो ह्यर्चिर्भिरिव वङ्गयः १७ सुरस्त्रीकेशविप्रहृष्टनवसौमं धिकस्रजाम् ॥ यत्रामोदमुपादाय मार्गं आवातिमारुतः १८ हेमजालाक्षनिर्मळदूमेनागुरुं
धिना ॥ पांडुरेण प्रतिच्छन्नमार्गं याति सुरप्रियाः १९ मुक्तावितानैर्मणिहेमकेतुभिर्नानापताकावलिभोभिरावृताम् ॥ शिखंडिपारावर्तभृंगनादितां वैमा
निकस्त्रीकलमीतमंगलाम् २०

अतिसमृद्धां इन्द्रपुरीययो ११ किमूतांतां उपनोद्यानेः १२ चंदनादिभिः रम्यां परिस्त्रभूतया आकाशगंगवावृतां १३ १४ रुक्मपट्टकपाटैः द्वारैः जुष्टां सभाचत्वररथ्या
व्यां न्यर्बुदविमानैर्युताम् १५ १६ यस्यां स्वलंकृताः निर्मलवाससः नार्यः प्राजंतेताम् १७ किंच यस्यां देवस्त्रीकेशभूतानां लजां आमोदमादाय मार्गं आवातिताम् १८ शि
खंडिपारावर्तभृंगनादितां मृदंगशंखादिस्वनैः गंधर्वादीनां गीतेभ्यश्च मनोरसान् १९ २०

(कष्टिर्वाच्यविशेषः) उपदेवानां गंधर्वादीनां गतिरक्षयनोरमा । जिताप्रभासासाहीप्यचिह्नात्रीदेवताययाता । अन्यैरजितप्रभाभिवा । पाठांतरे जिताप्रहाः सूर्यादयो यया २१ य
तयाम् २२ पृतन्यदासंन्या २३ २४ केन हेतुना एव तेजसा ऊर्जित आसीत् २५ (यः प्रलयमिप्रिवोत्थितः) प्रतिक्योदुं अपाकर्तुम् २६ यतः कारणादेतस्य ओजोवावितरकारणं गृहि ।
यत ओजभादे एतस्य बलेः समुद्यमः २७ उपभूतं संचितं (हेमघवनम्) २८ २९ अत्रोचितं भंजमाह । तस्माद्युयं त्रिविष्टपमुत्सृज्य निलयमदर्शनं यात । यतः काकात् ३० केनास्त्वविपर्ययः
स्यादित्यत आह एषाति विप्राणां बलेन उदके उत्तरोत्तरं अविच्छेदं फलं यस्य सः ३१ सुमंत्रितः अर्थः कार्येषां तेनिलयं जग्मुः ३२ ३३

मृदंगशंखानकदुंदुभिस्वनैः सतालवीणामुरजर्षिण्येणुभिः ॥ मृत्यैः सवाद्यैरुपदेवगीतकैर्मनोरमांस्वप्रभयाजितप्रमाम् २१ यानव्रजंत्यधर्मिष्ठाः खलाभूतद्रुहः
शठाः ॥ मानिनः क्रामिनो लुब्धा एभिर्हीना व्रजंतियत् २२ तां देवधानीं सवर्णधनीं पतिर्बहिः समंतादुरुषेष्टतन्यया ॥ आचार्यदत्तं जलजं महास्वनं दध्मौ
प्रयुजन्मयमिन्द्रयोषिताम् २३ मघवांस्तदभिप्रेत्य बलेः परममुद्यमम् ॥ सर्वदेवगणोपेतो गुरुमेतदुवाच २४ भगवन्नुद्यमो मूयान् बलेनः पूर्ववैरिणः ॥
अविषह्यामिमं मन्ये केनासीते जसोर्जितः २५ नैनं कश्चित्कुतो वापि प्रातिव्योदुमधीश्वरः ॥ पिबन्निव मुखेनेदं लिहन्निव दिशोदश ॥ दहन्निव दिशोदग्निः संवर्ता
मिरिवोत्थितः २६ ब्रूहिकारणमेतस्य दुर्धर्षत्वस्य मद्विपोः ॥ ओजः सहो बलं तेजो यत्पुनस्तमुद्यमः २७ ॥ गुरुवाच ॥ जानामिमघवनः शत्रोरुन्नते
रस्य कारणम् ॥ शिष्यायोपभूतं तेजो गुरुभिर्ब्रह्मवादिभिः २८ भवद्विधो भवान्वापि वर्जयित्वेश्वरं हरिम् ॥ नास्य शक्तः पुरः स्थातुं कृतस्ति स्य यथाजनाः २९
तस्मान्निलयमुत्सृज्य यूयं सर्वे त्रिविष्टपम् ॥ यात कालं प्रतीच्छंतो यतः शत्रोर्विपर्ययः ३० एषा विप्रबलोदकः संप्रत्यूर्जितविक्रमः ॥ तेषामेवापमानेन सानु
बंधो विनश्यति ३१ एवं सुमंत्रितार्थास्ते गुरुणा र्थानुदर्शिता ॥ हित्वा त्रिविष्टपं जग्मुर्गोवाणाः क्रामरूपिणः ३२ देवेष्वथ निलीनेषु बलिर्वैरोचनः पुरीम् ॥
देवधानीमविष्टावशं निन्ये जगत्रयम् ३३

२१ यं पुरा अधर्मिष्ठाः खलाः मृतद्रुहादयश्च न व्रजन्ति २२ इत्यादिविशिष्टां तां देवधानीं गत्वा सेनया रूष्येत ततः मृगुदत्तं शंखं स्त्रीणां भयं जनयन् स नृदध्मौ २३ अथ ईद्रः बलेः
परमं उद्यमं अभिप्रेत्य सर्वदेवगणोपेतः गुरुमुवाच २४ हे भगवन् पूर्ववैरिणः बलेः मूयान् अयं उद्यमः अतः इदं अविषह्यमन्ये इदं केन हेतुना अद्भुतप्रभावादि सर्वजातम् २५ २६
एतस्य कारणं ब्रूहि २७ ॥ गुरुवाच ॥ हेमघवन त्वेतावोऽप्युत्तेः कारणं जानासि अस्मै शिष्याय भृगुभिः तेजः संचितम् २८ भवद्विधः भवान्वापि अस्मि परतः स्थातुं इच्छंस्व वि
नानकोपि समर्थः २९ कृतांतस्य यथाजनाः अतः हे देवाः यूयं स्वर्गं हित्वा कालं प्रतीक्षंतः अदर्शनं यात ३० अधुना अयं बलिः विप्रबलोदकोऽस्ति कालेन एषामेव अपमानात् सानु
बंधः नश्यति ३१ एवं गुरुणा सुमंत्रितार्थाः देवाः स्वर्गं हित्वा क्रामरूपिणः संतः जग्मुः ३२ देवेषु लीनेषु सत्सु बलिः देवधानीं आस्थाय जगत्रयं वशं निन्ये ३३

एवंमासमिद्वपदंस्थिरीकर्तुमयाजयन् । अनुव्रतंअनुवर्तिनम् ३४ ३५ द्विजदेवैर्ब्राह्मणैरुपलंभिताप्रापिताश्च ॥ ३६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंदेटीकायांपंचदशोऽध्यायः १५ ॥
 ॥ ३६ ॥ ॥ क्लोडशेषुवनारोनेशोर्चत्याअदितेःपतिः । प्रार्थितःकश्यपःप्राहपयोव्रतमितीर्यते ॥ १ ॥ इदानींश्रीवामनावतारमसंमहाह । एवमित्यादियावत्समाप्ति । नष्टेषुअष्टेषुसत्सु
 १ (निरुत्सवःउपरतःउत्थितइत्यर्थः) २ सःकश्यपः (समाजितःपूजितः) पत्नीमिदमाह ३ दीनवदनस्वादिकमालक्ष्य बहुधाविकल्पयन्पृच्छति अप्यमग्नमितिस्तप्ताभिः । हेमद्रेनृत्योः
 छंदमिच्छामनुवर्ततइतितयामृत्युव्रतवर्तिनोजनस्येत्यर्थः (अपिर्किं) ४ हेगृहमेधिनिअपिवाकिंवागृहेष्वर्मादेःकिंचिद्गृहमिति काकाप्रभः यत्रयेषुगृहेषुअयोमिनामपियोगःस्वर्चर्मादि
 मायोगफलंभवति ५ किंवात्वयाऽपूजिताएवगृहाद्याताः (प्रत्युत्थानेनअपूजितावा) ६ नार्चिताअनर्चिताःसंतोयविनिर्मलंउतितेगृहाःफेरराजःनृमालाधिपःतद्विररपुण्याः ७ वेलायांहो
 नकलिकर्हिचित् (कदाचित्) नहुताःकिं ८ गृहान्वितःगृहस्थःयेषांअतिथीनांअग्रेअपूजया । यस्माद्ब्राह्मणोभिश्चविष्णोर्मुखं) ९

तंविश्वजयिनंशिष्यंभृगवःशिष्यवत्सलाः ॥ शतेनहयमेधानामनुव्रतमयाजयन् ३४ ततस्तदनुभावेनश्रुवनत्रयविश्रुताम् ॥ कीर्तिदिक्षुवितन्वानः सरे
 जलदुराडिव ३५ बुभुजेचश्रियंस्मृद्धांद्विजदेवोपलंभिताम् ॥ कृतकृत्यामिवात्मानंमन्यमानोमहामनाः ३६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टम
 स्कंदेपंचदशोऽध्यायः १५ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंपुत्रेषुनष्टेषुदेवमाताअदितिस्तदा ॥ हतेत्रिविष्टपेदैत्यैःपर्यतप्यदनाथवत् १ एकदाकश्य
 पस्तस्याआश्रमंमगवानगात् ॥ निरुत्सवंनिरानंदंसमाधेर्निरतश्चिरात् २ सपत्नीदीनवदनांकृतासनपरिग्रहः ॥ समाजितोयथाम्यायमिदमाहकुरुद्वह ३
 अप्यमग्नंनविप्राणांभद्रेलोकेऽधुनागतम् ॥ नधर्मस्यनलोकस्यमृत्योःछंदानुवर्तिनः ४ अपिवाऽकुशलंकिंचिद्गृहेषुगृहमेधिनि ॥ धर्मस्यार्थस्यकामस्यय
 त्रयोमोहयोगिनाम् ५ अपिवाऽतिथयोऽभ्येत्यकुटुंबासक्तयात्वया ॥ गृहादपूजितायाताःप्रत्युत्थानेनवाक्काचित् ६ गृहेषुयेष्वतिथयोनार्चिताःसलिउर
 पि ॥ यदिनिर्यातितेनूनंफेरराजगृहोपमाः ७ अप्यग्रयस्तुवंलायांनहुताहविषासति ॥ त्वयोदिग्रधियाभद्रेप्रोषितेमयिकर्हिचित् ८ यत्पूजयाकामदुघा
 न्यातिलोकानगृहान्वितः ॥ ब्राह्मणोऽग्रेश्चैविष्णोःसर्वदेशात्मनोमुखम् ९

अथभृगवः विश्वजयिनंशिष्यंहयमेधानांशतेनइंद्रपदंस्थिरीकर्तुमयाजयन् ३४ तदनुभावेनत्रैलोक्यविश्रुतांकीर्तिदिक्षुवितन्वानःसन्जलदुराडिवरेजे ३५ ततोबालिःआ
 त्मानंकृतकृत्यामिवमन्वानः ब्राह्मणैःसंपादितांसमृद्धांश्रियंवृमुजे ३६ ॥ इत्यष्टमपंचदशः १५ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंपुत्रेषुनष्टेषुदैत्यैश्चस्वर्गेहतेसतिदेवमाताअ
 दितिः अनाथवत्पर्यतप्यत् १ एकदाकश्यपः तस्याः निरुत्सवंनिरानंदं आश्रमंअगात् २ कृतासनपरिग्रहः सः दीनवदनांपत्नीइदंआह ३ हेमद्रेअधुनाविप्राणांधर्मस्य
 अमग्नं नागसंकिम् किंवाविवर्गस्यअकुशलंकिम् अपिवाअतिथयः त्वद्गृहंएत्यत्वयाअपूजिताःसंतःगताःकिम् किंवावेलायांअग्रयोनहुताःकिम् ४ ५ ६ ७ ८ ९

भवत्याभात्मानं मनः अस्वस्थं अप्रकृतिस्यं । लक्षणेर्बुद्ध्यादिविर्लक्षणं १० अस्वास्थ्यकारणमन्यदस्तीति वक्तुं स्वप्नमभद्रादिकं नास्तीत्याह । मद्रमिति द्वाभ्यां । इमे गृहाः त्रिवर्गस्य (धर्मार्थकामानां) परं क्षेत्रं उद्भवस्थानं त्रिवर्गो यथावद्भवति तद्वत् ११ भवतस्तवानुध्यानं यन्मया क्रियते तस्मात् अग्रयोऽतिथय इत्यादिसर्वं न रिष्यति न हीयते १२ प्रस्तुतं विज्ञापयितुमाह । को न्विति । (मानसः मनसि स्थितः । यस्याः मे) १३ संपाद्यं काममाह तवैवेति चतुर्भिः (हे मारीच मनसः शरीराच्च जातः तवैव अतस्तासु सर्वाः सुभवान् समः तथापि मत्तं मजते) १४ सपत्नैर्देवैर्हृता श्रीर्येषां हृतस्थानं येषां तानि तिवहुवचनं पुत्राभिप्रायेण १५ १६ १७ कः कश्यपः । प्रथमं तावत्पुत्रस्त्रेहं त्याजयितुं विस्मयं राजेन तस्मिन्पुत्रादिशति अहो इति सार्धेन १८ १९ अत्रापरितुष्यंतं प्रत्याह । उपतिष्ठस्वेति द्वाभ्याम् २० नन्वेवं भूतकामप्राप्तिहेतुर्देवांतरसेवाप्रसिद्धा तत्राह । अमोघेति २१

अपि सर्वे कुशालिनस्तव पुत्रा मनस्विनि ॥ लक्षयेऽस्वस्थमात्मानं भवत्यालक्षणे रहम् १० ॥ अदिति रुवाच ॥ मद्रं द्विजगवां ब्रह्मन् धर्मस्यास्य जनस्य च ॥ त्रिवर्गस्य परं क्षेत्रं गृहमेधि न गृहा इमे ११ अग्रयोऽतिथयो मृत्यामिक्षवो ये च लिप्सवः ॥ सर्वं भगवतो ब्रह्मन् अनुध्यानान्न रिष्यति १२ को नु मे भगवन् कामो न संपद्येत मानसः ॥ यस्या भवान् प्रजाध्यक्ष एवं धर्मान् प्रमाषते १३ तवैव मारीच मनः शरीरजाः प्रजा इमाः सत्त्वरजस्तमोजुषः ॥ समो भवांस्तास्वसुरादिषु प्रभो तथापि मत्तं मजते महेश्वरः १४ तस्मादीश भजंत्या मे श्रेयश्चितय सुव्रत ॥ हतश्रियो हतस्थानान् सपत्नैः पाहि नः प्रभो १५ परेर्विवासे तासां मग्नान् व्यसन सागरे ॥ ऐश्वर्यं श्रीर्यशः स्थानं हतानि प्रबलैर्मम १६ यथा तानि पुनः साधो प्रपद्येरन्ममात्मजाः ॥ तथा विघेहिकल्याणां विघाकल्याणकृतम् १७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवमभ्यर्थितोऽदित्याकस्तामाह स्मयन्निव ॥ अहो माया बलं विष्णोः स्नेहबद्धमिदं जगत् १८ कदेहो भौतिकोऽनात्मा कचात्मा प्रकृतेः परः ॥ कस्य केपति पुत्राद्या मोह एव हि कारणम् १९ उपतिष्ठस्व पुरुषं भगवंतं जनार्दनम् ॥ सर्वभूतगुहा वासं वासुदेवं जगद्गुरुम् २० सविधास्यति ते कामान् हरिर्दीनानुक्कंपनः ॥ अमोघा भगवद्भक्तिर्नेतरेति मतिर्मम २१

अप्युवाते सर्वे पुत्राः कुशालिनः अहं भवत्यः मनः अस्वस्थं लक्षये १० ॥ अदिति रुवाच ॥ हे ब्रह्मन् द्विजगवां धर्मस्य च मद्रमस्ति ११ तव अनुध्यानाद्धेतोः अग्रयोऽतिथय इत्यादि सर्वं न हीयते १२ किंच भवान् एवं धर्मान् यस्याः प्रमाषते तस्याः कामः को नु न संपद्यते १३ हे मारीच तवैव सर्वाः इमाः प्रजाः तासु त्वं समः अतितयापि ईश्वरः मत्तं मजते १४ अत एव हे स्वामिन् भजंत्या मे श्रेयश्चितय सपत्नैः हतश्रियः हतस्थानाः पाहि १५ किंच प्रबलैर्देवैः ऐश्वर्यादीनि हतानि १६ तानि मे पुत्राः यथा पुनः प्रपद्येरन्तथा मे कल्याणं कुरु १७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं प्रार्थितः कश्यपः तां आह अहो स्नेहबद्धं जगत् इदं विष्णोर्माया बलं १८ किंच अयं भौतिकः देहः कः प्रकृतेः परः आत्मा कस्य केपति पुत्राद्याः अत्र मोह एव कारणम् १९ अतः जनार्दनं वासुदेवं उपतिष्ठस्व २० सत्ते कामान् विधास्यति यतः भगवद्भक्तिः अमोघान् २१

तथाचमेमनोरथविदध्यात् २२ यथाचमेआशुतुष्यतितथातस्सेवाप्रकारमादिश (आज्ञापय) २३ मेमयापृष्टःपञ्चजः (प्रजाकामस्य) मेयद्गतमाहएततेप्रवक्ष्यामीत्यन्वयः २४ अमलेशु
 के (द्वादशादिनंपयएवतन्मन्त्रणंयस्य) २५ तत्रादौपूर्वेद्युःकृत्यमाहसिनीवाल्यामित्यादिनाब्रह्मचार्ययतद्रात्र्यामित्यंतेनग्रंथेन । यदिलभ्यतेतर्हिकोडविदीर्णयावन्प्रवराहोस्त्रातया
 आलिप्य २६ तत्रमंत्रः । त्वंदेवीति हेदेवित्वंरमायाःउद्धृतासि २७ निर्वर्तितआत्मनियमोनित्यनैमित्तिक- (लक्षणो) येन २८ तत्रावाहनादौनवमंत्रानाह । नमस्तुभ्यमिति । पाद्या
 दौविशेषतस्तुद्वादशाक्षरंवक्ष्याति २९ चतुर्विंशद्गुणाश्चतुर्विंशतितत्त्वानितानिजानातितथातस्मै । गुणसंख्यानहेतवेसांख्यप्रवर्तकाय ३० एवंसामान्यतोन्त्रागुणावतारानुप्रणमति
 त्रिभिः । तत्रादौमंत्रोक्तयज्ञरूपेणविष्णोःप्रणामोनमइति द्वेशीर्वेयस्य । त्रयःपादायस्य । तंतवेकलविस्तारकाय । त्रय्यांविद्यायामात्मायस्येतित्रिभावद्वयस्यार्थउक्तः । तथाचमं
 त्रः ' चत्वारिंशंगायोअस्यपादाद्वेशीर्षेसप्तहस्तासोअस्य । त्रिधावद्वोष्टमोरोरवीतिमहोदेवोमर्त्याआविवेश ' इति (निरुक्तंयास्केन । चत्वारिंशंगेतिवेदावाएतउक्तास्त्रयोस्यपादाह
 तिसवनानित्रीणिद्वेशीर्षेप्रायणीयेसप्तहस्तासःसप्तकुंदांसित्रिधावद्वोष्टमोरोरवीतिरोरवणमस्यसवनक्रमेणऋग्विर्मयजुर्मेःसामभिर्यदेनमृगिभः शंसंतियनुर्भिर्यज
 तिसामभिःस्तुवंतिमहोदेवइत्येषहिमहानुदेवोयद्यज्ञोमर्त्याआविवेशेत्येषहिमनुष्यानाविशतियजनायेति) ३१ ३२ प्राणायसूत्रात्मने । योगेश्वर्यशरीरंयस्य ३३ ३४

॥ अदितिरुवाच ॥ केनाहंविधिनाब्रह्मन्उपस्थास्येजगत्पतिम् ॥ यथामेसत्यसंकल्पोविदध्याच्चमनोरथम् २२ आदिशत्वांद्दिजश्रेष्ठविधितदुपवाचन
 म् ॥ आशुतुष्यतिमेदेवःसीदंत्याःसहपुत्रकैः २३ ॥ कश्यपउवाच ॥ एतन्मेममवानुपृष्टःप्रजाकामस्यपञ्चजः ॥ यदाहतेप्रवक्ष्यामिवतंकेशवतोषमम्
 २४ फाल्गुनस्यामलेपक्षेद्वादशाहंपयोव्रतः ॥ अर्चयेदरविदाक्षमत्तयापरमयान्वितः २५ सिनीवाल्यामृदालिप्यस्नायात्कोडविदीर्णया ॥ यदिलभ्ये
 तवैस्त्रोतस्येतंमंत्रमुदीरयेत् २६ त्वंदेव्यादिवराहेणरसायाःस्थानमिच्छता ॥ उद्धृतासिनमस्तुभ्यंपापमानंमेप्रणाशय २७ निर्वर्तितआत्मनियमोदेवमर्चं
 त्समाहितः ॥ अर्चायांस्थंडिलेसूर्येजलेवह्नौगुरावपि २८ नमस्तुभ्यंभगवतेपुरुषायमहीयसे ॥ सर्वभूतनिवासायवासुदेवायसाक्षिणे २९ नमोऽयत्काय
 सूक्ष्मायप्रधानपुरुषायच ॥ चतुर्विंशद्गुणज्ञायगुणसंख्यानहेतवे ३० नमोद्विशीर्णोत्रिपदेचतुःशृंगायतंतवे ॥ सप्तहस्ताययज्ञायत्रयीविद्यात्मनेनमः ३१
 नमःशिवायरुद्रायनमःशक्तिधरायच ॥ सर्वविद्याधिपतयंभूतानांपतयेनमः ३२ नमोहिरण्यगर्भायप्राणायजगदात्मने ॥ योगेश्वर्यशरीरायनमस्तेयोग
 हेतवे ३३ नमस्तेआदिदेवायसाक्षिभूतायतेनमः ॥ नारायणायऋषयेनारायहरयेनमः ३४

॥ अदितिरुवाच ॥ हेब्रह्मन् केनविधिनाजगत्पतिउपस्थास्येपुत्रैःसहसीदंत्याःमेमनोरथंयथाविदध्यात् २२ तथातस्सेवाप्रकारंआदिश २३ ॥ कश्यपउवाच ॥ प्रजाका
 मेनमयापृष्टः ब्रह्मायतृप्तंआहृतृतेवक्ष्यामि २४ फाल्गुनस्यशुक्लपक्षेद्वादशाहंपयोव्रतःसहृदि अर्चयेत् २५ सिनीवाल्यांकोडविदीर्णयामृदाअंगलिप्यप्रवाहेस्नायात् २६
 त्वंदेव्यादिवराहेणरसायाःस्थानमिच्छता उद्धृतासिनमस्तुभ्यंपापमानंमेप्रणाशय ॥ इमंमंत्रमल्लेपनेउच्चारयेत् २७ ततःनित्यनैमित्तिकंकर्मकृत्वाप्रतिमादिषुदेवंअर्चयेत् २८ नम
 स्तुभ्यंभगवतेपुरुषायमहीयसे सर्वभूतनिवासायवासुदेवायसाक्षिणे ॥ २९ प्रधानपुरुषाययज्ञायशिवायहिरण्यगर्भायनारायणायपतिवासतेकेशवायनमः ३० ३१ ३२ ३३ ३४

अधिगताप्राप्ताश्रीयतस्मै ३५ (सर्देषां वराणां दाता । हेवरेण्ययतोवरदर्शनोति) ३६ तत्पादपद्मयोः आभोदं स्पृहयंत इव देवाश्च श्रीश्च यमन्ववर्ततसे प्रसीदतु १७ आवाहनेन पुरस्कृतं संमा-
नितं (हृषीकेशं । पाद्याचमनादिभिः) ३८ ३९ पयसि शृतं पकं पायसं । मूलविद्यया द्वादशाक्षरेणैव ४० ४१ पूर्वोक्ताभिरन्याभिश्च स्तुतिभिः ४२ तच्छेषं निर्माल्यं । द्वौ भवतौ ये पातान्
(अधिका-) समवेद्वावपि भोजयेदित्यर्थः ४३ समाजितैस्त्वैरनुज्ञातः सन्नेष्टः बंधुभिः सहितः (शेषं ।) तस्यां रात्र्या ब्रह्मवारी सन् । श्वोभूते प्रभातेषां ४४ ४५ पयस्वमस्रजाहारो यस्य
४६ ४७ अश्वः स्वप्रशयनं (त्रिषवणां त्रिकालं) ४८ ४९ पंचकैः पंचामृतैः ५० (शिपिविष्टाय जीवातयां भिमे । यद्वा । शिपिपुरहिमपुत्रिष्टः शिपिविष्टस्तस्मै) ५१

नमो मरकतश्यामवपुषेऽधिगताश्रिये ॥ केशवाय नमस्तुभ्यं नमस्ते पीतवाससे ३५ त्वंसर्ववरदः पुंसां वरेण्यवरदर्शभः ॥ अतस्ते श्रेयसे वीराः पादरेणुमुपास-
ते ३६ अन्ववर्ततयं देवाः श्रीश्च तत्पादपद्मयोः ॥ स्पृहयंत इवामोदं भगवान्मे प्रसीदताम् ३७ एतैर्भजैर्हृषीकेशमावाहनपुरस्कृतम् ॥ अर्चयेच्छ्रद्धया यु-
क्तः पाद्योपस्पर्शनादिभिः ॥ अर्चित्वा गंधमालयाद्यैः पयसा स्नपयेद्विभुम् ३८ ब्रह्मोपवीताभरणपाद्योपस्पर्शनैस्ततः ॥ गंधपुष्पादिभिश्चाचरेद्वादशाक्ष-
रविद्यया ३९ शृतं पयसि नैवेद्यं शाल्यन्नं विभवे साते ॥ सप्तार्पिः सगुहं दत्त्वा जुहुयात्पुनरुचिद्यया ४० निवेदितं तद्भक्ताय दद्यात्पुंजीत वा स्वयम् ॥ दत्त्वा च म-
नमर्चित्वा तां बूलं च निवेदयेत् ४१ जपेदष्टोत्तरशतं स्तुतीभिः प्रभुम् ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं भूमौ प्रणमेद्दंडवन्मुदा ४२ कृत्वा शिरसि तच्छेषं देवमुद्रासये-
त्ततः ॥ द्वावरान्भोजयेद्विप्रान् पायसेन यथाचितम् ४३ भुंजीत तैरनुज्ञातः शेषं मेष्टः समाजितैः ॥ ब्रह्मचार्यथ तद्रात्र्यां श्वोभूते प्रथमेऽहनि ४४ स्नातः शुचि-
र्यथोक्तेन विधिना सुसमाहितः ॥ पयसा स्नपयित्वा चैद्यावद्भूतसमापनम् ४५ पयोभक्षोऽत्र तमिदं चरेद्विष्णुवर्चनादृतः ॥ पूर्ववज्जुहुयादग्निब्राह्मणांश्चापि भो-
जयेत् ४६ एवं त्वहरहः कुर्याद्वादशाहं पयोवतः ॥ हरैराप्यनं होममर्हणं द्विजतर्पणम् ४७ प्रतिपदि न मारम्ययावच्छुक्लत्रयोदासि ॥ ब्रह्मचर्यमधः सुसिद्धा-
नां त्रिषवणंचरेत् ४८ वर्जयेदसदालापं भोगानुच्चावचांस्तथा ॥ अहिंस्रः सर्वभूतानां वासुदेवपरायणः ४९ त्रयोदश्यामथो विष्णोः स्नापनं पंचकैर्विभोः ॥
कारयेच्छास्त्रदृष्टेन विधिना विधिकोविदः ५० पूजां च महतीं कुर्याद्विजशाठ्यविवर्जितः ॥ चरुं निरूप्य पयासि शिपिविष्टाय विष्णवे ५१

३५ हेइगत्वं पुंसां सर्ववरदः ३६ अतो वीरास्तव पादरेणुमुपासते इत्यादि मंत्रैः द्वादशाक्षरविद्यया च हृषीकेशं आवाहनपाद्यादिभिः अर्चयेत् ३७ ३८ ततः पयसा स्नापयित्वा ब्रह्मोपचारैः अर्चयेत् ३९ ततः सप्तार्पिः सगुहं पायसेन नैवेद्यं दत्त्वा मूलविद्यया जुहुयात् ४० निवेदितं तद्भक्ताय दद्यात् स्वयं वा भुंजीत ततः आचमनं दत्त्वा तां बूलं निवेद्य ४१ अष्टोत्तरशतं मंत्रं जपेत् स्तुतिभिः प्रभुं स्तुत्वा प्रदक्षिणां नमस्कारं कृत्वा ४२ निर्माल्यं शिरसि बृत्वा देवं विसर्जयेत् पायसेन द्वावरान् विप्रान् भोजयेत् ४३ ततः बंधुभिः सह भुंजीत ४४ इदं व्रतं पयोभक्षः सन् द्वादशाहं कुर्यात् ४५ ४६ ४७ शुक्लप्रतिपदमारम्य त्रयोदश्यंतं हरैः आराधनं होमं अर्हणं द्विजतर्पणं ब्रह्मचर्यादि नियमान् आचरेत् ४८ ४९ त्रयोद-
श्यां पंचामृतैः स्नाप्य विष्णोः ५० महापूजां कृत्वा चरुं निरूप्य तेन पुरुषं दृष्ट्वा पुरुषतुष्टिदं नैवेद्यं दत्त्वा ५१

(भूतेभ्योऽर्पणम् । अतिगुणवत्तमपुरादिरसयुक्तं सोपस्करम्) ५२ (विद्वज्जानीहि) ५३ ५४ (आश्वपाकान् श्वपाकानपि) ५५ ५६ ५७ यथास्तेसमुदाहृतम् ५८ ५९ सर्वव्याप्योर्ग
 वत्तः ५ सर्वव्याप्यमिति च स्मृतमेतद्वत्तम् ६० ६१ ६२ इति श्रीमामवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे श्रीकृष्णार्चोदशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ततः सप्तदशोऽदित्याकृतोऽवस्तिग्न्यतेह हि । तस्मात्पुनः
 वासीतरपुत्राभूद्विधीयते ॥ १ ॥ (एकमाएकाग्रया । इन्द्रियलक्षणान् दुष्टाश्चान्तरिभ्यस्तुल्येन मनसा प्रवृत्तप्रभुद्विरेव साराथिर्यस्याः) २ ३ ४ ५

शृतेन तेन पुरुषं यजेत सुसमाहितः ॥ नैवेद्यं चातिगुणवद् दद्यात् पुरुषतुष्टिदम् ५२ आचार्यज्ञानसंपन्नं वस्त्रामरणधेनुभिः ॥ तोषयेद्वत्तिजश्चैव तद्विद्वज्जारा
 धनं हरेः ५३ भोजयेत्तान् गुणवता सदमेन शुचिस्मिते ॥ अन्यांश्च ब्राह्मणान् भोजयेत्तत्र सप्तमामताः ५४ दाक्षिणां गुरवे दद्याद्वत्तिग्मिश्च यथार्हतः ॥ व
 आयेनाश्वपाकांश्च प्रीणयेत्समुपामताम् ५५ भुक्तवत्सु च सर्वेषु दीनां च कृपणादिषु ॥ विष्णोस्तत्प्रीणनं विद्वान्भुंजीत सहस्रधुभिः ५६ सुस्यवादी प्रसीतेश्च
 स्तुतिभिः स्वस्तिवाचकैः ॥ करयेत्तत्कथामिश्च पूजां भवतोन्वहम् ५७ एतत्पयो व्रतं नाम पुरुषाभावनं परम् ॥ पितामहेन प्रमदितं यथा ते समुदाहृत
 म् ५८ त्वंचानेन महाभागे सम्बन्धुकीर्णने केशवम् ॥ आत्मना शुद्धभावेन नियतात्मा भजाव्ययम् ५९ अयं वै सर्वव्याप्यः सर्वमतमिति स्मृतम् ॥ तपः
 सारमिदं ब्रह्मेदानं चेश्वरतर्पणम् ६० तप्यनियमाः साक्षात्पुत्रचयमोत्तमाः ॥ तपोदानं व्रतं यज्ञो येन तुल्यं त्यक्तोक्षजः ६१ तस्मादेतद्ब्रह्म तमेद्रे प्रयतांश्च दद्या
 चर ॥ भगवान्परितुष्टस्ते वरानाशुविधास्यति ६२ ॥ ॥ इति श्रीमामवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे कश्यपादितिसंवादे षोडशोऽध्यायः १६ ॥ ॥ ५३ ॥
 ॥ श्रीगुरु उवाच ॥ इत्युक्तसाऽदितीराज नृस्वभर्त्रा कश्यपेन वै ॥ जन्वातिष्ठद्ब्रह्ममिदं द्वादशाहमतन्द्रिता १ चिंतयंत्येक्यमुद्वेगं महापुरुषं श्रीश्वरम् ॥
 प्रसृष्टोऽद्रियदुष्टाश्चान्तरिभ्यस्तुल्येन मनसा बुद्धिः साराथिः २ मनश्चैकाग्रया बुद्ध्या भगवत्यखिलात्मनि ॥ वासुदेवे स माधाय च चारहपयो व्रतम् ३ तस्मात्प्रादुरभूता तं भगवा
 नादिपुरुषः ॥ पीतवासाश्चतुर्बाहुः शंखचक्रमदाधरः ४ तं नेत्रमोचरं कीदृशं स ह सोऽथायसादरम् ॥ न नाम भुविकायेन दंडवत्प्रीतिविह्वला ५

५२ आचार्यादीन् वस्त्रादिना प्रतोष्य ५३ अन्यांश्च ब्राह्मणान् भोजयेत् ५४ ततः गुरवे ऋत्विग्भ्यश्च दाक्षिणां दत्त्वा अन्नादिना आश्वपाकादीन् प्रीणयेत् ५५ ततः संधुभिः
 सह स्वयं भुंजीत ५६ नृत्यादिभिः प्रत्यहं भगवतः पूजां करयेत् ५७ एतत्पयो व्रतं मे पितामहेनोक्तं तत्ते कथितम् ५८ हे महाभागे त्वं अनेन केशवं भज ५९ ६० येन ह हि
 तुल्यं तदेव तपो नियमादि ६१ अतः श्रद्धया इदं व्रतमाचर अनेन तुष्टः भगवान् तव वरान् आशुविधास्यति ६२ ॥ इत्यष्टमोऽध्यायः १६ ॥ ॥ ५३ ॥ श्रीगुरु उवाच ॥ हे नृप
 एवं कश्यपेन उक्ता अदितिः मनसा इन्द्रियदुष्टाश्चान्तरिभ्यस्तुल्येन मनसा बुद्ध्या इन्द्रवरांचितयतांस्ती मनः वासुदेवे स माधाय पयो व्रतं च चार १ २ ३ हे तात तस्मात्प्रादुरभूतं भगवान् पी
 तवासाः चतुर्भुजः शंखचक्रमदाधरः प्रादुरभूत् ४ तं वीक्ष्य भुवे कायेन दंडवत्प्रीतिविह्वला ५

प्रीतिमिद्वलस्यादेवसाम्बदांजलिः स्थितासतीस्तोतुं नोत्सहे ॥ अपितु तूष्णीं बभूव कथं मृता । आनन्दजलैराकुलेक्षण्यस्याः पुलकैराकुलाभाकृतिर्देहोयस्याः तस्य दर्शने
 यद्येवमुक्तं तेन मन्त्रेण यः कंपोयस्याः ६ पुष्टावपिबतीविद्वीक्षमायेति चक्रियामेदात्सेत्यस्य द्विकिरदोषः ७ अयन्नतो विनिर्जित्य दैत्यान् तूष्णीं तानपि । यत्कान्दुषिषुमीशस्त्वामि
 त्यस्तौ वदितुं शिभिः ॥ यज्ञेशोऽस्यादिदशभिः संबोधनेस्तवाशक्यं किमपि नास्तीति वदंती प्रार्थयते । शनः कृधिकुरु । यतो दीनानां नाथोऽसि त्वं । तीर्थं प्रवः कीर्तयिष्ये । अवनम्येव मंगलं
 स्य तन्नामधेयस्य । आपन्नानां शरणामवानां (लोकनां) वृजिनोपशमाय उदयोयस्य । (हे आद्य) ८ मूत्रे महतेनमः । महस्वेहेतवः । विश्वाय विश्वस्य जन्मस्थितिर्देवमायस्वैरंष्टीताः
 पुरुषाकेर्मायायाः गुणाय न तस्मै । तथापि स्वस्याय जन्मप्युत स्वकपाय । कुतः शम्भुपुत्रं हि नो नित्यो जितोयः पूर्णो बोधस्वेन व्यापादितं नित्यनिरस्तं जात्यभितयो माया लक्षणं देवस्यै ९
 अस्मदीयवर्णो रम्यं रम्यं ईश्वरमेव तवेति केमुतिकन्यायेनाह । परं योयुः ब्रह्मायुः । पुनरपि । यौ भ्रष्टं भ्रष्टरावकं च यो भ्रष्टाः । यौरिति प्रकृपाठे भ्रष्टराभा विरक्त्यर्था इति विग्रहः । दसेति
 पाठे तु त्रीणि पदानि । सकला योगगुणा अपिमादयः १० क्षेत्रज्ञः भंतर्यामी ११ स पदे हंता प्रीतिषां (तेषां) स्वधाम स्वध्यावितानां पुत्राणां संबन्धियत्तद्वत्स्याभिरमाकाक्षितं मया विज्ञा
 तम् ॥ १२ काक्षितमेवाह तानिति शिभिः । प्रतिलब्धो जयश्च श्रीभ्यः तेऽपुत्रैः सह एकस्यासि पुंशु कत्रस्यासि पुंशु कत्रसि १३

सोऽप्ययमदांजलिरीडितुं स्थितानोत्सहे आनन्दजलाकुलेक्षमा ॥ बभूव तूष्णीं पुलकाकुलाकृतिस्तद्वर्तनात्युत्सवमात्रेण यः ६ प्रीत्याश्रनेर्मददयामिराहरि
 पुष्टावसादेव्यदिति कुरुद्वह ॥ उद्वीक्षतीति विबतीवचक्षुषारमापति यज्ञपतिं जगत्पतिम् ७ ॥ अदिति रुचाच ॥ यज्ञेश यज्ञपुरुषाच्युत तीर्थपादतीर्थ
 धवः प्रवणमंगलनामधेय ॥ आपन्नलोकवृजिनोपशमो दयाय शनः कृषीशममवन्नासि दीननाथः ८ विश्वाय विश्वमवनस्थिति संयमाय स्वैरंष्टीतपुरुषाके गु
 णाय भूमे ॥ स्वस्याय जन्मपुत्रं हि तपुर्णबोधव्यापादितात्मतमसे हरये नमस्ते ९ आयुः परं वपुरमीष्टमतुल्य लक्ष्मीर्द्यौर्भूरसाः सकलयोगगुणास्त्रिगर्गः ॥ ज्ञा
 नं च केवलमनंतमवतिष्ठतां ततो वृषां किमु सपन्नयादिराशीः १० ॥ श्रीगुकुत्वाच ॥ आदित्यैवं स्तुतो राजन मम गन्धर्वाः ॥ क्षेत्रज्ञः सर्वभूतानां
 मिति होवाच भारत ११ ॥ श्रीमन्वानुवाच ॥ देवमातर्मत्स्यानेभिर्ज्ञातं चिरकालेन त्वम् ॥ यत्प्रपदे हंत श्रीणां च्यावितानां स्वधामतः १२ तान्निर्जित्य
 समरेतुर्मदानसुरधामान् ॥ प्रतिलब्धजयश्चोमिः पुत्रैरिच्छस्युपासितुम् १३

ततः सावत्स्यमयमदांजलिः स्थितासतीस्तोतुं नोत्सहे ६ पश्चादत्रापि गिराहरितुष्टाव ७ ॥ अदिति रुचाच ॥ हे यज्ञेश हे यज्ञपुरुष नः शंकुरु त्वं दीननाथोऽसि ८ जगतः ज
 त्सिभिर्जितं प्रपदं गृहीतमायागुणाय हरये तेन मोक्ष ९ हे अनंतं सन्नुष्टावतः नृणां ब्रह्मायुः इष्टवपुः इत्यादि सर्वमवति शत्रुजमायाशीः किमुत १० ॥ श्रीगुकुत्वाच ॥
 एवं अदिसास्तुतः हरिः उवाच ११ हे देवमातः भवत्पाश्र्वरकाक्षितं वतन् मया प्रवेज्ञातम् १२ किं व युद्धे दैत्यान् निर्जित्य गजवधश्चोमिः पुत्रैः सह एकस्यासि पुंशु कत्रसि १३

॥ ३० ॥

पृथिवीमावाविष्णवेतेनमः २६ २७ त्वं देवानां परमायन असि एवं भूतस्य ते जन्मादिनास्ति अथापि देवादीनां कार्यसाधनाय अयमवतारः अतः स्वर्गं श्रुतान् देवान् पुनः स्वर्गे स्थापय २८ ॥ इत्यष्टमेऽष्टादशः १७ ॥ ॥ श्रीभुक्तुवाच ॥ एवं ब्रह्मणा स्तुतः भगवान् चतुर्भुजः शंखगदाब्जचक्रः पीतवस्त्राः १ श्रीवत्सवक्षाः २ वनमालावायुतः कंठनिषिद्धकोस्तुभः हरिः प्रादुरभूत् ३ तदा दिशः प्रसेदुः सलिलाशयः न जाभ्यष्टेष्टाः द्यौः अंतरिक्षं सितिः देवाः यावः दिजाः पर्वताः जह्युः ४ इरेः प्रादुर्भावस्तदा माह श्रवणद्वादश्यां श्रवणस्येच्छेन अभिजितसप्तमे प्रभुः प्रादुर्भव सत्त्वं सत्त्वग्रहाः जन्ममुद्भूतं बहुगुणाः बभूवुः ५

44-38861-100

附 录

विशेषातिस्माह । दश्यांद्वादश्यांहरंजन्मतस्यामहन्त्यत्रिविदुःतदाश्वमध्यंदिनमतःसविताऽतिष्ठत् । अनेन अभिजिन्मुहूर्तेजन्मोक्तम् । साचद्वादशीविजयानामप्रोक्तेत्यन्वयः ६ शंखादयो
(वेदुशितिकेयः) वेतेषांविष्णुर्गोपां चानिर्घोषोऽभवत् ७ देवामनवद्वयादीनांकुसुमैःसमवाकिरन्निर्गतीयेनाम्बेयः ८ ९ १० (प्रजापतिःकश्यपः) ११ विश्वमातरवाह । ब्रह्मविशि
यत्तद्वपुर्हरिपारयत्प्रकटितवान् । तेष्वपुषामातापित्रोःसंपश्यतोरेवामनोबदुर्बभूव । दिव्यगतिःअदुर्बभूव । स्वयंकथंभूतःअव्यक्तचिद्रूपः । कथमधारयत् । भातिर्दीप्तिः (साच)
विष्णुणानिच आयुषानिचतैर्व्यक्तम् यथामवतितया १२ कर्माणिजातकर्मादीनि १३ १४ वनस्पतिर्वनानांपतिःसौम्यः १५ (वेदमर्षीब्रह्मा) १६ (यक्षराक्षसैः) पामिकांमिक्षापा
त्रम् १७ एवंसंभावितोमारिषःश्रेष्ठोबटुर्ब्रह्मवर्चसेनब्रह्मर्षिगणैःसंजुष्टांतांसमामतिक्रम्यारोचत १८ (तत्रवह्निमिदंमन्त्रलितंकुत्वापरिसमूहनंचकृत्वा) १९

द्वादश्यांसवितातिष्ठमध्यंदिनगतोऽनृप ॥ विजयानामसार्पितायस्यांजम्भविदुर्हरेः ६ शंखदुन्दुभयोभेयोमृदंगपणवानकाः ॥ चित्रवादित्रतूर्यार्णानिर्घो
षस्तुमुल्लोऽभवत् ७ ग्रीताश्चाप्सरसोऽनृत्यन्गंधर्वप्रवराजगुः ॥ तुष्टुमुनयोदेवामनवःपितरोऽग्नयः ८ सिद्धविद्याधरमणाःसर्किपुरुषकिन्नराः ॥ चारणा
यक्षरक्षांसिसुपर्णाभुजगोत्तमाः ९ मायंसोतिप्रशंसंतोद्वर्त्यतोविजयानुगाः ॥ अदित्याआश्रमपदंकुसुमैःसमवाकिरन् १० दृष्ट्वाऽदितिर्स्तनिजमर्मसंभवं
परंपुमांसमुदमापविस्मिता ॥ एहीतदेहंनिजयोगमाययाप्रजापतिश्चाहजयेतिविस्मितः ११ यत्तद्वपुर्भातिविष्णुणायुधैरव्यक्तचिद्रूपमधारयद्धरिः ॥
बभूवतेनैवसवामनोबटुःसंपश्यतोर्दिव्यगतिर्यथानटः १२ तंबकुंशमर्नदृष्ट्वाभोदमानामहर्षयः ॥ कर्माणिकारयामासुःपुरस्कृत्यप्रजापतिम् १३ तस्यो
पनीयमानस्यसावित्रीसविताऽब्रवीत् ॥ बृहस्पतिर्ब्रह्मसूत्रंमेखलांकश्यपोऽददात् १४ ददौकृष्णाजिनंमृमिर्देडंसोमोवनस्पतिः ॥ कौपीनाच्छादनंमाता
यौःछत्रंजगतःपतेः १५ कमंडलुंवेदगर्मःकुशान्सप्तर्षयांददुः ॥ अक्षमालांमहाराजसरस्वत्यव्ययार्त्तनः १६ तस्मादित्युपनीताययक्षराट्पात्रिकमदा
त् ॥ भिक्षाभगवतीसाक्षादुमाऽदादंविंशसती १७ सन्नवर्चसेनैवसर्मासंभावितोबटुः ॥ ब्रह्मर्षिगणसंजुष्टामत्यरीचतमारिषः १८ समिद्धमाहितंवह्निं
त्वापरिसमूहनम् ॥ पारस्तीर्यसमभ्यर्च्यसमिद्धिरजुहोद्विजः १९

यस्यांद्वादश्यांहरंजन्मजातंतस्यामध्यंदिनगतः सूर्यः आसीत् विजयानामसार्पिता ६ तदाशंखादयोनेदुः ७ वायनादः अभूत् अप्सरसःननृतुः गंधर्वाःजगुः ८ मुनयः
तुष्टुः देवादयः अदित्याश्रमपदंकुसुमैः अवाकिरन् ९ १० अदितिः तदृष्ट्वाभुदंआप कश्यपः जयइत्याह ११ हरिः यक्षपुः पूर्वदधारतेनवपुषापित्रोःपश्यतोरेवामनो
बदुर्बभूव १२ कश्यपः बटुर्दृष्ट्वाकश्यपंपुररुहःकर्मणिकारयामासुः १३ उपनीयमानस्यतस्यवामनस्यसूर्यःसावित्रीअब्रवीत् बृहस्पतिःब्रह्मसूत्रम् कश्यपः मेखलाम् १४
भूमिः अजिमन् सोमःदेहम् माताकौपीनम् यौः छत्रम् १५ ब्रह्माकमंडलुम् सप्तर्षयः कुशान् सरस्वतीअक्षमालाम् १६ कुबेरःभिक्षापात्रीम् उमाभिक्षांददौ १७ एवं
ददुः वामनः दह्रवर्चसेन अरोचत १८ ततः बटुः बह्निमिध्यपरिसमूह्य परस्तीर्याभ्यर्च्य समिद्धिः अजुहोत् १९

यदर्थं बह्वर्चसुवतदाह । श्रुत्वेत्यादियावत्समाप्ति । यजमानयजंतम् । भृगुर्वाभृगुभिः षष्कालिपितैः प्रवर्तितैः अक्षिलेन सारेण श्लेष्मभृतः संपूर्णः (गांपृष्ठो) २० नर्मदाया उत्तरे तटे भृगुकच्छसं
 झके क्षेत्रे कृतुतमं प्रवर्तयंतो ये बलेर्जः त्विजो भृगुश्च तत्तं चक्षत अपश्यन् आरात्सभी पश्यन् उदितं रविमिव २१ तेऽऽतिवगादयः सूर्यः किलेत्येवमादिष्यत कं यजितिशेषः २२ हयमेधवादं भृगुमेध
 मंडपं विवेश २३ (यौज्यामुजैर्निर्मितया) उपवीताजिनं उपवीतवद्धृतं अजिनमेव उत्तरीयं यस्य तम् (माययामाणवकंबटम्) २४ संक्षिप्ताभिम्यूताः संतः २५ रूपस्य भद्ररूपा
 अचयवायस्य तं दृष्टेति शेषः २६ (मुक्तसंगानामपि मनोरमम्) २७ चंद्रमौलिश्चेत्यन्वयः । अप्यर्थे चकारः । चंद्रमौलिरपि गंगारूपं यन्मूर्त्तिर्दधारेत्यर्थः २८ हे भार्यत्वात्साक्षात्
 त्प्रत्यक्षं ब्रह्मर्षीणां तप एव मन्ये । कथं भूतं तपः । वपुर्धरं मूर्त्तिधारि २९ ३० त्वच्चरणान्नेजनेर्वाभिः हतमं होयस्य तस्य मे पुनीतापवित्रीकृता ३१

श्रुत्वा भ्रमे वैर्यजमानमूर्जितं बलिभृगूणामुपकल्पितैस्ततः ॥ जगाम तत्राखिलसारसंभृतो भारेण गांसेन मय नृपदेपदे २० तं नर्मदायास्तटज्जरे बलेर्यज
 त्विजस्ते भृगुकच्छसंज्ञके ॥ प्रवर्तयंतो भृगवः कृतुतमं चक्षत तारादुदितं यथारविम् २१ तत्राखिलो यजमानः सदस्याहतत्विषावामनतेजसा नृप ॥ सूर्यः
 किलायात्युतवा विभावसुः सनत्कुमारो धादिदृक्षया क्रतोः २२ इत्थं स शिष्येषु भृगुश्च नेकधा वितर्क्यमाणो भगवान् प्रवामनः ॥ छत्रं स दंडं स जलं कं डलुं विवेश
 मिः ॥ प्रत्यगृह्णन् समुत्थाय संक्षिप्तास्तस्य तेजसा २५ यजमानः प्रमुदितो दर्शनीयं मनोरमम् ॥ रूपानुरूपावयवंतस्मा आसनमाहरत् २६ स्वागतेनाभि
 नद्याथपादौ भगवतो बलिः ॥ अवनिज्यार्चयामास मुक्तसंगमनोरमम् २७ तत्पादशौचं कालिकल्मषापहंतं च रविन्मूर्ध्नि दधात्सुमंगलम् ॥ यदेव देवो गिरिः श्वं
 न भपेत्तरस्वप्ता अचनः पावितकुलम् ॥ अद्य स्विष्टः कुरुरयं यद्भवानामतो गृहान् ३० अद्याग्रयोभे सुहुतायथाविधि द्विजात्म ज त्वच्चरणान्नेजनेः ॥ इति ह सोवा
 मिरेयं च भूरहो तथा पुनीता तनुमिः पदेस्तव ३१

एतर्हि अश्वमे वैर्यजंतं बलिश्रुत्वा तत्र जगाम २० ततः नर्मदोत्तरीरे भृगुकच्छक्षेत्रे ब्रह्मं प्रवर्तयंतः भृगवः रविमिव भास्वरं तदृष्ट्वा न्यतर्कयन् २१ अहो कतुादिदृक्षया सूर्यः अग्निः
 सनत्कुमारो वा आयाति किम् २२ एवं भृगुषु वितर्कयत्सुवामनः हयमेधमंडपं विवेश २३ भृगवः तं वामनं जटिलं भौजीमेखलायुक्ं वीक्ष्य उत्थाय अग्निभिः सह प्रत्यगृह्णन्
 २४ २५ यजमानो बलिस्तस्मै बटवे आसनं दत्त्वा २६ स्वागतेन अभिनंदयत्पादौ अवनिज्य आनर्च २७ जन्मकल्मषापहंतं तत्पादशौचं गंगारूपं मूर्त्तिपूत्वाऽऽह २८ हे ब्रह्मन्
 ते स्वागतं तुभ्यं नमः तव किं कुरवाम् २९ अचनः पितरः तृष्णाः कुलं च पावितम् अपंकतुः स्विष्टः यतः त्वंगृहान् आगतः ३० अद्य मे अग्रयः सुहुताः त्वत्पदैः मे भूमिः
 पावितकृता ३१

मेमचाःप्रतीच्छद्गहाण हेअर्हतमपूज्यतम (गुणवत्संप्रदियुक्तम् । मृदुशुद्धम् । अन्नं च पेयं च क्षीरादि) ॥ ३२ ॥ इति श्रीभागवतमहापुराणे अष्टमस्कन्धे टीकायां अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥
॥ १ ॥ कनविश्वेगुहिरिष्यायाचितेचपदप्रये । प्रतिभुनेचबलिनाजानन्मृगुरवारयत् ॥ १ ॥ (सनुनृतमभियवचनमहितम्) १ दातुः स्मृतिः स्वयं गुहिरित्यादिप्रस्तुतोचितम् । इत्येव
मिति मिश्रं गुहिरिष्यायाचितेचपदप्रये ॥ वचस्तवेतदितिषोडशभिः । हेजनदेव । सांपरायेपारलौकिकेष्वर्पितामहश्चप्रहादःप्रमाणम् २ निःसत्त्वस्थलक्षणम् । योद्विजातयेयाचकायप्रत्याख्या
तानददामीतिवक्ता । कृपणस्थलक्षणम् (ददामीति) प्रथमं प्रतिभुस्य योवानदावेति ३ तीर्थदानावसरे । यत् यस्मिन् युष्मत्कुले ४ यतोयस्मिन्जातः (एकोऽसहायः) ५ एकोदा
रेभूम्याउदरमे ६ ७ परागृहशोबहिर्दृष्टः ९ अतोऽहमस्यहृदयं प्रवेक्ष्यामि परागृहः ९ एवं सनिश्चित्य रिपोः शरीरमाषावतो निर्विविशेः सुरेन्द्र ॥ श्वासानिळांत
र्हितमूक्ष्मदेहस्तत्प्राणं रेणविविग्रचेताः १०

यद्यद्वटोवांछसितत्प्रतीच्छमेत्वामर्थिनं विप्रसुनानुतर्कये ॥ मांकाचनंगुणवद्धामष्टुतथात्रपेयमुतवाविप्रकन्याम् ॥ ग्रामान्मष्टुद्वानतुरमान्गजान्चारथां
स्तथाहंतमसंप्रतीच्छ ३२ ॥ ॥ इति श्रीभागवतमहापुराणे अष्टमस्कन्धे टीकायां अष्टादशोऽध्यायः १८ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इति वैरोचनेर्वाक्यं धर्मयुक्तं सप्त
नृतम् ॥ मिश्रम्यमवान्मृगः प्रतिभुने च दमवर्षति १ ॥ श्रीमन्मवानुवाच ॥ वचस्तवेतज्जनदेव सनुनृतकुलोचितं धर्मयुतं यज्ञस्करम् ॥ यस्य प्रमाणं मृगवः
सांपरायेपितामहः कुलवृद्धः प्रशांतः २ न ह्येतस्मिन्कुले कश्चिन्निःसत्त्वः कृपणपुमान् ॥ प्रत्याख्याताप्रतिश्रुत्ययोवाऽदाताद्विजातये ३ न सति तीर्थेषु
चाऽर्थिनाऽर्पिताः पराङ्मुखा ये त्वमनस्विनो नृपाः ॥ युष्मत्कुले बह्वंशे साऽमलेन प्रहादोऽद्रातिवयोऽपःखे ४ यतो जातो हिरण्यक्षः श्वरत्रेह मां यहीम् ॥ म
तिवीरं दिग्विजयेनाविदत्तगदायुधः ५ यं निजित्य कष्टेऽपि विष्णुः क्षमोद्धारआगतम् ॥ नात्मानं जयिन्मेनेतदीर्यं मूर्यं नुस्मरन् ६ मिश्रम्यतद्वचं प्राता
हिरण्यकशिपुः पुरा ॥ हेतुं प्रातृहणं कुद्वोजगामनिलयं हरेः ७ तमायां तं समालोक्य शूलपाणिं कृतांतवत् ॥ चिंतयामास कालज्ञो विष्णुर्मया विनांशरः ८
यतो यतोऽहं तत्रासौ मृत्युः प्राणभृतामिव ॥ अतोऽहमस्य हृदयं प्रवेक्ष्यामि परागृहः ९ एवं सनिश्चित्य रिपोः शरीरमाषावतो निर्विविशेः सुरेन्द्र ॥ श्वासानिळांत
र्हितमूक्ष्मदेहस्तत्प्राणं रेणविविग्रचेताः १०

हेवटोयद्वांछसितत्प्रमेततः गृहाण त्वां अर्थिनं तर्कये मांकाचनंगुणवद्धाम अर्पयेयंकन्याग्रामान्मष्टुद्वान्गजान्चारथान् इदं सर्वं हेतावो मत्तः गृहाज ३२ ॥ इत्यटने अष्टादशः १८ ॥
॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवं धर्मयुक्तं वलेर्वाक्यं श्रुत्वा प्रीतः वामनः इदं आह १ हे जनदेव पतवतवचः कुलोचितं सनुनृतं धर्मयुक्तं चारित २ अस्मिन्कुले कश्चिद्वरुपणः निःसत्त्वः
प्राज्ञायाददामीत्युक्तत्वाप्रत्याख्यातापि ३ किंच दानकाले युद्धे च अर्थिना अर्पिताः भवत्कुलजाः पराङ्मुखाः न यत्र प्रहादः यत्र साचंद्रवरेजे ४ यत्र जातो हिरण्यक्षः
दिग्बिजये प्रतिभोद्धारं नाविदत् ५ यं निजित्य विष्णुः तदीर्यं स्मरन् नात्मानं जयिन्मेने ६ ततः हिरण्यकशिपुः प्रातृवचं श्रुत्वा हरेः निलयं जगाम ७ आयातं देत्यं आलो
क्य विष्णुः चिंतयामास ८ यतो यतोऽहं तत्रासौ मृत्युः अतोऽहमस्य हृदयं प्रवेक्ष्यामि ९ एवं निश्चित्य रिपोः शरीरं विवेश १०

(शून्यंस्वामिरहितंपरिमृश्यविचारं) नददर्शमंतःप्रविष्टत्वात् ११ (अन्विष्टुंशेषेतिवत्) पुमान्प्रवृत्तः ॥ काश्चात्रावर्ततेतद्ब्रह्मैकान्तमनित्यमुक्तत्वादिवास्तवोक्तः (एवंमुत्पद्यतममं विष्णोर्वैरंस्कृतवानतदुचितमेव । तस्याप्रतिद्वंद्वस्यमहाबलपराक्रमस्यभूराहंमानविभूतिमकोपानुबंधस्य) १२ कथंनानासौभूरभिरोमभिर्जीवनेवकातरवद्वैरमुपेक्षितवामित्यासंक्वा इ (वेरेति) वैरानुबंधपुतावान्आप्त्योर्भवति (वैरिणिमृतेतुलनोचितइत्यर्थः) देहिनादेहेनिमृटामिमानवतामुरागात् । तयाहंमानेनोपबृंहितो मन्पुष्पमस्तेव(तावत्) । वसोऽज्ञानमम वःसोऽज्ञाननिवृत्तेभ्याःपौरुषस्यामोर्माद्यमेवेत्यर्थः १३ तदेवंपूर्वजान्स्त्वत्वातरिपतरंस्तौनि । पितेहि (तवपिता) द्विजवेषवारिचोमद्वैरिणोदेवाएतेनमुद्दिवाइतिविद्वानपितयाचितभ्रा तृत्वीयमायुरपिदेवेभ्योऽपिवैरिभ्यो)ददौ (यतोद्विजवत्सलः) १४ १५ ममपदासंमितानीतिप्रिविक्रमपदामिप्रायेण । ममानुतवाङ्मत्तप्रापित्वपदत्वानपगप्रात् १६ यावदर्थप्रतिग्रहो यस्यसः (यावताप्रतिग्रहेणस्वप्रयोजनंलिप्यतितावतःप्रतिग्रहादित्यर्थः) १७ ईश्वस्त्वापिवाचाप्रकारमुक्त्वावलेखनमभ्युत्तरत्वेनतत्त्वगर्वातिरेकेणाविशेषप्रकारमाह । अहोइतिप्रि भिः । तवसचोदृष्टानांसंमताः (देवाद्यणपुत्र) त्वंनुबालोवालिजमतिश्च बालिजानामज्ञानांमतिरिवमतिर्यस्य । अतएवस्त्वावप्रतिययावदनुचः । वस्तुतोबालइव । अवालिजमति श्रेतिच्छेदः । स्वार्थप्रत्ययवदतिचमकानामेवार्थमुच्यतेनवस्तुवार्थ (मुच्यते) परिपूर्णस्यतवतद्भवतिरेकेणस्त्वार्थावावदित्यर्थः १८ अबुवत्त्वमेवाहमातिदि । द्वीपस्त्वदाशुपदावारव । अमुदिमान् । वस्तुवस्तुमुदिमानित्येवच्छेदः १९ कामययेच्छत् (वस्तुतः) सम्यक्पदामसाराणेनेत्यर्थः अतएवतयाकरिष्यति २०

सतन्निरेतंपरिमृश्यशून्यमपश्यमानःकुपितोननाद ॥ क्षमायादिशःखिविवरान्समुद्रान्निष्पुंविचिन्वन्नददर्शवीरः ११ अपश्यन्नितिहोवाचमयाऽन्वि ष्टमिदंजगत् ॥ आट्टहामेमतोन्नयतोनावर्ततेपुमान् १२ वैरानुबंधपुतावानाप्त्योरिहदोहेनाम् ॥ अज्ञानमममेमन्युरहंमानोपबृंहितः १३ पिताप्र हादपुत्रस्तेतद्विद्वानद्विजवत्सलः ॥ स्वमायुर्दिर्जलिभ्योदेवेभ्योऽदास्तयाचितः १४ मवानाचरितान्त्वमानास्यतोऽहमेधिभिः ॥ ब्राह्मैःपूर्वजैःशूरै स्त्यैश्चोद्दामक्रीतिभिः १५ तस्मात्त्वतोमहीमीषक्षणेईश्वरदर्शमात् ॥ पदानित्रीणिदेत्येद्रसंमितानिपदामम १६ नान्यतेकमयेराजवदाम्याजमदीश्वरा व ॥ नैनःप्राप्नोतिवैविद्वान्धावदर्थप्रतिग्रहः १७ ॥ बलिह्वाच ॥ अहोब्राह्मणदायादवाचस्तेवृद्धसंमताः ॥ त्वंबालोवालिजमतिःस्वार्थप्रत्ययुचोयथा ॥ १८ मां वचोभिःसमाराध्यलोकानामेकमीश्वरम् ॥ पदत्रयंवृणीतेयोऽमुदिमान्द्वीपदाशुषम् १९ नपुमान्नामुत्रज्यभूयोयाचितुमर्हति ॥ तस्मादुति क्रीभूमिवटोकांमंप्रतीच्छमे २०

इत्यः तवहरिमपश्यन्क्रुद्धः ननाद सतःक्षमादिपुविष्णुंविचिन्वन्नददर्श ११ एवमपश्यन्नाह मेमानुहाविष्णुः यतः पुमाणावर्ततेतद्ब्रह्मैकगतः १२ १३ किंच तेपिताप्रितो चनःइतिर्थाचितःसन्दिजलिभ्योदेवेभ्यः स्वमायुरदात् १४ १५ हेवृद्धे एवमुक्तलोत्पन्नास्त्वत्तद्वत्तमहीममपदानुत्पानित्रीणिपदानिवृजे १६ वदाम्यास्वतः नान्य लोकाममे यावदर्थपरिग्रहःविद्वानेनैनप्राप्नोति १७ ॥ बलिह्वाच ॥ अहोब्राह्मणपुत्रत्वंबालः स्वार्थप्रत्ययुचः आसि १८ द्वीपदातारंनावचोभिःसमाराध्ययःपदत्रयंवृणीतेतः अबुचः १९ यतः पुमान्मातृपुत्रज्यपुनर्थाचितुमर्हति तस्मादेवटोवृत्तिक्रीभूमिगुहाय २०

पुनरपि निरुद्धस्व मेवाभिप्रेतवन्नाह । यावत्तद्विषयसप्तभिः (अजितेन्द्रियं लुब्धम्) २१ (क्रमैश्च दन्त्यासीः) नववर्षसमेतेन द्वीपेनापि । सप्तानां द्वीपवराणां हच्छया २२ तृष्णाया जतनगता । इत्युत्तमाभिः श्रुतम् (कामैर्विषययोगैः) २३ असंतुष्टस्तुषपादिर्लोकेऽपि नमुखं वर्तते (असंतोषे हेतुः अजितारभेति) २४ २५ जातुमुग्रभिरग्निः २६ सिद्धाकृतार्थः । एतावतैव सर्वस्वापहारसिद्धेरिति श्रुतो मिमांसयः । तदेवाह । त्रिचण्डियावत्प्रयोजनमेवमुग्रम् । अचिकित्स्यहेतुना हत्वा दित्यर्थः २७ २८ २९ ३० अनयोऽन्यायः ३१ अन्यायमेवाह । एतद्विषयः (आच्छिद्य जातुम्) ३२ अनुभवापदत्रयमेव प्रतिश्रुतं न चिकित्स्यवन्नाह मिमिरिति । अन्तर्भावमिति नेतव्याह सर्वस्वमिति ३३

॥ श्रीमद्वामन उवाच ॥ यावन्तो विषयाः प्रेष्टास्त्रि श्रेक्यामजितेन्द्रियम् ॥ न शक्नुवन्ति ते सर्वे प्रतिपूरयितुं नृप २१ त्रिभिः क्रमैरसंतुष्टो द्वीपेनापि न पूर्यते ॥ नव वर्षसमेतेन सप्तद्वीपवरेच्छया २२ सप्तद्वीपाधिपतयो नृपा विन्यमयादयः ॥ अर्थैः कामैर्मतानां तं तृष्णाया इति नः श्रुतम् २३ यदृच्छयोपपन्नेन संतुष्टो वर्तते सुखम् ॥ नासंतुष्टास्त्रिभिर्लोकैरजितात्मोपसादितैः २४ पुंसोऽयं संसृते हेतुरसंतोषोऽर्थकामयोः ॥ यदृच्छयोपपन्नेन संतोषो मुक्तये स्मृतः २५ यदृच्छालामतुष्टस्य तेजो विप्रस्य वर्धते ॥ तत्प्रशाम्यत्यसंतोषादमसेवाशुशुषाणिः २६ तस्मात्त्रिपदान्येव वृणेत्यद्वयं ददर्शमात् ॥ एतावतैव तसिद्धो हेतुः संतावत्प्रयोजनम् २७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तः सहस्रान्नाहवांछातः प्रतिगृह्यताम् ॥ वामनाय महीदातुं जग्राह जलभाजनम् २८ विष्णवे क्षमां प्रदास्य तं मुशना असुरेश्वरम् ॥ जानांश्चिर्कीर्षितं विष्णोः शिष्यं प्राह विदांवरः २९ ॥ शुक उवाच ॥ एष वै रोचने साक्षाद्गवान् विष्णुरव्ययः ॥ कश्यपाददितेर्जातो देवानां कार्यसाधकः ३० प्रतिश्रुतं त्वयैतस्मै यदनर्थमजानता ॥ न साधु मन्ये दैत्यानां महानुपगतोऽनयः ३१ एष ते स्थानमैश्वर्यं श्रियं तेजो वशः श्रुतम् ॥ दास्य त्वाच्छिद्यं शक्राय मायामाणवकोहरिः ३२ त्रिभिः क्रमैरिमं लोकान् विश्वकायः क्रमिष्यति ॥ सर्वस्वं विष्णवे दत्त्वा मूढवर्तिष्य सेकथम् ३३

॥ वामन उवाच ॥ हे राजन् त्रैलोक्ये यावन्तो विषयाः संति ते अजितेन्द्रियं याचकं पूरयितुं न समर्थाः २१ किंच पदत्रयेण यः असंतुष्टः सः वर्षेण द्वीपेनापि च न तुष्यति २२ एवं वै न्यादिनृपाः अर्थकामैः तृष्णातनगताः इति श्रुतम् २३ यदृच्छयोपपन्नेन संतुष्टः सुखं वर्तते असंतुष्टस्तु न २४ किंच पुंसोऽसंतोषः संसृतिहेतुः संतोषस्तु मुक्तये स्मृतः २५ तथा यदृच्छालामतुष्टस्य विप्रस्य तेजः वर्धते असंतोषादमस्यते २६ तस्मात्त्रिपदान्येव वृणेत्यद्वयं ददर्शमात् २७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवमुक्तः बालिः हसन् आह हेष्टो वांछातः प्रतिगृह्यताम् एवमुक्त्वा वामनाय महीदातुं जलपात्रं जग्राह २८ विष्णवे क्षमां प्रदास्य तं शिष्यं शुकः उवाच २९ हे वै रोचने एषः साक्षाद्विष्णुः देवानां कार्यसाधकः कश्यपात् अदित्यां जातः ३० किंच अस्मै यत्प्रतिश्रुतं तत् अहं साधु मन्ये ३१ एषः स्वतः स्थाने देवर्षादिकं आच्छिद्य इन्द्राय दास्यति ३२ अयं विश्वकायः त्रिभिः क्रमैः इमान् लोकान् क्रमिष्यति हे मूढ विष्णवे सर्वस्वं दत्त्वा कथं वर्तिष्यसे ३३

तथापिप्रतिश्रुतसंपादनीयमेवेति चेत्तत्राह । क्रमत इति द्वाभ्याम् एकेन च दामादभ्यासेन संपादनीयमाकबमानस्येत्यर्थः । तार्तीयस्य तृतीयपादस्यास्य ३४ ३५ तथापि सर्वस्वदानात्कीर्तिस्तत्र
 द्विविध्यतीति चेत्तत्राह । नतद्दानमिति (वृत्तिर्जीवनं विषयतेन न स्याति) तपश्चित्तेकाभ्यां कर्मपूर्तादिः ३६ (अर्थाय क्रोशदृढये । कामाय भोगाय) ३७ ननु तर्हि प्रतिश्रुतमेवेति कथं नृणां
 च्यंतत्राह सार्धैः पाद्भिः । अत्रापि सत्यानृतव्यवस्थायां (बन्धुवैर्कर्मैरेदिमैः) बन्धुभृत्यादिप्रथमम् । 'ओमितिसत्यं नेत्यनृत' इत्यादिना सत्यानृतयोर्लक्षणपूर्वकं स्तुतिनिदाभ्यां सत्त्वविहितं न
 नृतं च निषिद्धम् । तदनंतरं च । 'परागवाप्तद्रिप्तमैर' इत्यादिना सत्ये दोषान् अनृतेषु नानुक्त्वा 'तस्मात्काल एव दद्यात्काले न दद्यात्तत्सत्यानृतो भेषु नीकरोति' इत्युपसंहारेण वृत्तिसंकटादि
 प्यनृतमभ्यनुज्ञातम् । तमिमं श्रुत्यैव दर्शयन्नाह । ओमित्यंगीकारेण यस्मीकृतस्तत्सत्यम् । नेति यदा हतं देवानृतम् ३८ तन्मृत्यवीषदन्तं विना न सिध्यति शत्रुवेनाह । सत्यामिति । सत्यं
 आत्मबुद्धस्य देहकूपस्य पुष्पफलविद्यायां ज्ञानीयात् । कुतः । मयितेभ्यस्कोचकतुल्यकर्मः । पाठांतरं तु तुल्यम् । यद्यपि श्रुत्यावाचः सत्यं पुष्पं फलं चेत्तु कंतं वापि वाचो देहनिर्वाहापी नत्वात् वा
 त्मबुद्धस्येति प्रसूतानुसारेणोक्तम् । भवतु पुष्पफलस्थानीयं सत्यं ततः किमत आह । बुद्धे देहे जीवति तत्पुष्पफलं न स्यात् । सानस्यादिति पाठे श्रुत्यावाचः परामर्शः अतो देहश्चानृतं न
 लभीय इत्याह । अनृतत्वात् मनोदेहस्य नूतनम् (यथा वृक्षे राक्षिते पुनः पुनः पुष्पफलसिद्धिस्तथा संकटेऽनृतेनापि देहं राक्षिते सत्यं लभः स्यादेवेति भावः) ३९ एतदेव दृष्टान्तं सत्यमिति । तद्यथा
 वृक्षउत्पादितं मूलः शुष्यति आचिरादेवोद्धतं तेषां पतितम् । एवं नृसमृत्तस्य सः आत्मा देहः शुष्येत् (संकटे सर्वथा त्यक्तानृतश्चेन्म्रीयतेत्यर्थः) यद्यपि च श्रुत्या
 विमूलं करोतीति एवं न दद्यान्तं निषिद्धम् । तथाप्युपसंहारांनुसारेण सत्ये वलाभतुल्यविषयमित्यभिप्रेत्येवं व्याख्यातम् दधे सत्ये तेनेति च तत्रैकोक्तिः तथा च भूतिः 'ओमितिसत्यं नेत्यनृतं
 तदेतत्पुष्पफलं वाचो बस्तत्समहेम्वरो यस्मीकृत्या न कीर्तिर्मेवितानुष्णं देहकं शत्रुः सत्यं च दत्तं वेत्तुं वाचीयदन्तम् तद्यथा वृक्ष आविमूलः शुष्यति स उद्धतं तत्तद्वेत्तुं वाचीयदन्तम्
 त्मानं करोति स शुष्यति स उद्धतं तस्मादनृतं न वेदेहयेतत्वेतेन' इति च एतेन अनेन नृसमृतेन दधे तसंकटेऽप्यात्मानं रक्षेदिति श्रुत्यर्थः ४०

क्रमतो मां पदे केनाद्वितीयेन दिवं विभोः ॥ त्वंचक्रायेन महता तार्तीयस्वकुतो गतिः ३४ निष्ठां तेन रके मन्येह्यप्रदातुः प्रतिश्रुतम् ॥ प्रतिश्रुतस्य योऽनीशः
 प्रतिपादयितुं भवान् ३५ नतद्दानं प्रशंसंति येन वृत्तिर्विषयते ॥ इदं यज्ञस्तपः कर्म लोके वृत्तिमवाप्यतः ३६ धर्माय यशसोऽर्थाय कामाय स्वजनाय च ॥ पं
 चधा विमज्जयित्वा मे दामुत्र च मोदते ३७ अत्रापि बह्वैर्भीतं नृपुमेऽमुरस्तम् ॥ सत्यमोमित्यस्योक्तं यन्नेत्याहानृतं हितम् ३८ सत्यं पुष्पं फलं देयादात्म
 नृस्यर्थायते ॥ नृशेऽजीवति तत्र स्यादनृतं मूलमात्मनः ३९ तद्यथा वृक्ष उन्मूलः शुष्यत्युद्धतं तदेव विरात् ॥ एवं नृनृत्तस्य आत्मा शुष्येन्न प्रशयः ४०

एकेन च दामादभ्यासेन संपादनीयेन दिवं कायेन स्वक्रममाणस्य बटोः तृतीयपादस्यास्य कगतिः ३४ किंच प्रतिज्ञातं अनदातुः तेन रके स्थितिं नृशे ३५ येन नृशेः विषयते तद्दानं
 मप्रशंसंति यतः वृत्तिमतः पुरुषात्दानं यज्ञतपः कर्म च भवति ३६ अपि च धर्माय यशसोऽर्थाय कामाय स्वजनाय च विविधं नृपुमान् इहामुत्र च मोदते ३७ अपि च बह्वै
 रभ्युक्तसत्यानृतयोः व्यवस्थाप्रतिपादिता सा च वृत्तिसंकटादिषु अनृतमपि निषिद्धमिति तत्र अत्रापि बह्वैर्भीतं नृपुमेऽमुरस्तम् ३८ देहवृक्षस्य मूलं
 अनृतम् पुष्पफलं सत्यं अतः देहे जीवति तत्र स्यात् ३९ यथा वृक्षादितं मूलं बुद्धः सत्यः शुष्यति पतति च एवं नृनृत्तं देहः ४०

परामित्याम्भयः । वदन्तोदयस्यरतयः (त्रिकयः) परास्परं चतिदूरे नयंयुहीत्वा मतीतिपदाः । रि
 क्तिमिष्यतुप्रतिपदम् (तस्य) व्याख्यानं अपूर्णवेदिति । तत्तस्मादधिनेतिचिदोमितिदास्यामीतिव्यावृत्तेनरिचयेनन्योन्ये ४१ किंचिमिष्येमर्बयोर्बुवनदास्यामीत्यमीकृतेन
 आत्मनोमिष्येमर्बयोर्बुवनदास्यामीत्यमीकृतेनरिचयेनन्योन्ये ४१ किंचिमिष्येमर्बयोर्बुवनदास्यामीत्यमीकृतेन
 त्वांनतकायेभ्योनाकस्यादिति । नेतिवदन्तं वचः एतत्पूर्वमर्थवदवाक्यम् । अस्यात्वेतिवचनान्वयः आत्मनोमिष्येमर्बयोर्बुवनदास्यामीत्यमीकृतेन
 मर्बयोर्बुवनदास्यामीत्यमीकृतेनरिचयेनन्योन्ये ४१ किंचिमिष्येमर्बयोर्बुवनदास्यामीत्यमीकृतेन
 नेतिव्यावृत्ते । पापिकास्यकीर्तिर्जायेतसैनतत्रैवद्वयम् , इति ४३ अतोदयसिद्ध्यादिष्वनृतं नदोपायेत्युपसंहारः । स्त्रीपुत्रोत्साहनेनवशीकारे । नर्मेनर्भविपरिहासे । विवादेचवरा
 दिस्त्वृती । अत्रात्राद्यानां चिदायै हिंसायांचकस्यचित्प्राप्ताया । तथाचयावत्त्वयः । 'वर्णिनादिबोधप्रसन्नसाधनगृहवदेव' इति । तथाचभुक्तिः 'तस्यात्कालवदयात्कालेनदया
 तत्तस्यानृषिभ्युनीकरोति' इति ४४ ॥ इति श्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेवैशम्पत्युवाच ॥ १९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ विशत्वनृतमीतोसौज्ञा
 त्वाः प्रियमर्हरेः । ददायेततोविष्णुः सदाश्रयतामुतम् ॥ १ ॥ (सत्रीपुत्रोत्साहनेनवशीकारः) १ कथंकायभक्तिं कथंवाच्ये तस्येवंदिहवैश्वनाभं
 इति ३ कथंमत्यामलेनिराकरोमि (यथायेनप्रकारेणपूतः स्यात्) ३

परामित्यमपूर्णवाअक्षरयतदोमिति ॥ यत्किंचिदोमितिब्रूयातेनरिचयेतवैपुमान् ४१ मित्तवेसर्वमोर्बुवनदास्यामीत्यमीकृतेन
 वृत्तवचः ४२ सर्वेनेत्यनृतं ब्रूयात्सदुष्कीर्तिः स्वसन्मृतः ४३ स्त्रीपुत्रोत्साहनेनवशीकारे ॥ गोब्राह्मणार्थे हिंसायानानृतस्याज्जुगुप्सितम् ४४ ॥
 इति श्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेवैशम्पत्युवाच ॥ १९ ॥ ॥ ५ ॥ श्रीगुरुवाच ॥ बलिरेवंबृहदतिः कुञ्जपायेनमानितः ॥ तं
 ण्मीमृत्वाक्षर्णराजब्रुवाचावाहितोगुरुम् १ ॥ बलिरुवाच ॥ सत्यममवताप्रोक्तं चमोऽयं हमेधिनाम् ॥ अर्थकामयशोवृत्तियोनबाधेत कर्हिचित् २ सचाहं
 वृत्तिलोभेनप्रत्याचक्षं कथंदिजम् ॥ प्रतिश्रुत्यददामीतिप्राहादिकितवीयवा ३

तस्मात् आधिनेयत्किंचिदास्यामीतिब्रूयातेनन्योन्ये ४१ अतः नेत्यनृतं वचः पूर्णम् अस्यार्वाकर्षकं ४२ ननुतहिअनृतमेवसर्वदासेव्यस्यात् नेत्याह सर्वेनेत्यनृ
 तं ब्रूयात्सदुष्कीर्तिः स्वसन्मृतः स्त्रीपुत्रोत्साहनेनवशीकारे ॥ गोब्राह्मणार्थे हिंसायानानृतस्याज्जुगुप्सितम् ४३ ॥ इत्यष्टमोऽयं स्कंधः १९ ॥ ५ ॥ श्रीगुरु
 वाच ॥ पूर्वकुलगुरुणाउक्तः बलिः सजं नृणां भूत्वाउवाच १ हेगुरोस्वामीकोऽयं नृहमेधिनाधर्मः सत्यः २ अहोप्राहादिः अहं दास्यामीतिप्रतिज्ञायवृत्तिलोभेनकथंप्रत्याचक्षे ३

ਸ਼ਕਤਿ ਝਨ

अ.

17-00000

किंच अस्मत्पादः कर्ममनेति इयंभूः सवाच अलीकं नरं कृते सन्निस्तो दुर्मलं मन्ये ४ अतोऽहं नरकदारिद्र्यादिभ्यः मृत्योर्भवतवानावेतोने यथाभिप्रपलं मनसः ५ किंच सप्त
यः दृश्यदृशि विमृतायः दुस्त्यजैः प्राणैरपि भूतानां श्रेयः कुर्वति किंपुनरं रादिषु विचारः १० किंच येः दैत्यैः इयंभूः उपभुक्ता तेषां लोकान् भोगांश्चकार अस्मत्पादोऽहं नरकतुषार
मलमिदं निहन्म्य ८ अग्नयुद्धे तनुत्यागिनः सुलभाः यथा तथा पात्रे प्राप्ते धनस्यागिनः ९ अपिच शूरस्य दवालोः पुंसः आर्यनाकात् पूजेन यत्तु दैत्यैश्च न भवेत् किंपुनर्न
नाशनाया भवेत् ११ अतः एषा विष्णुः रात्र्वास्तु अस्मैर्देहितांतिर्न दास्यामि ११ यद्यपि अनात्मसंज्ञा अस्मान् च भवेजवप्रीयात्तथापि एनं नीतं रिपुं न ह्रीति चेद्वति १२

新電 2

यद्यदियशोनाविहासतितर्हिपुद्गे अयंमामाहत्वाएनांमूर्तिहरेत् (एवंयथानिहतः) शयीतवा । भितराज्ञातःसन्ममचितेशयीतेतिवास्तवोर्थः (तस्यादस्याभीप्सितंदास्यान्वेवे
विभावः) १३ अश्रद्धितं(अज्ञातश्रद्धितं)अजातश्रद्धम् १४ १५ १६ बालकमुकाभरणविरोपस्तत्र (बालिनी । शौचिक-) मातावती अक्नेजनीममपां मृत्प (पाणीरेकेन पूर्ण)
कलशम् १७ १८ (आर्यज्ञानवृद्धंअसुरेन्द्रम्) १९ (रिपुरितिभिद्वानपिजमर्जयमपि) २० अवर्द्धत । वाञ्छातःप्रतिपद्यतामितिवाकिनापूर्वमुक्तस्तत्र । मुक्तावयवात्मनिकयत्तम् । अथ
पुत्रभूःसमिस्थायोयद्यस्मिन् आसतस्थितवन्तः २१ क त्विगादिसहितोबलिः तस्यहरेःकायेपुतद्विभ्वंददर्श २२ तदेव प्रपञ्चयतिरसाभितिपादोनेःसप्तपिः (रसायनस्तत्रम्)-आकृतं
मणवायुसंघम् । इन्द्रस्यसेनैवसेनायस्यसःइन्द्रपदेस्थितत्वात् । अथदृष्टवत् २३

पुषपाउत्तमश्लोकोनजिहासातियद्यशः ॥ हत्वामेनाहरेद्युद्देशयीतनिहतोमया १३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवमश्रद्धितंशिष्यमनादेशकरंगुरुः ॥ ज्ञा
पदैवप्रहितःसत्यसंधंमनस्विनम् १४ दृढपंडितमान्यज्ञःस्तब्धोस्यस्मदुपेक्षया ॥ मच्छासनातिमोयरत्वमचिराद्भ्रश्यसेश्रियः १५ एवंशप्तःस्वगुरुगास
त्यान्नचलितोमहान् ॥ वामनायददावेनामर्चिबोदकपूर्वकम् १६ विध्यावलिस्तदामत्यपत्नीजालकमाकिनी ॥ आनिन्येकलशंहेममवनेजन्यपांशुतम्
१७ यजमानःस्वयंतस्यश्रीमत्पादयुग्ममुदा ॥ अवनिज्यावहन्मुद्रितदपोनिश्चपावनीः १८ तदाभ्युरेद्रांदिविदेवतामणमंघर्वनिद्याधसतिद्वारणाः ॥
तत्कर्मसर्वेपिगुणंतओर्थप्रसूनवर्षैर्वृष्टुर्मुदान्विताः १९ नेदुर्मुदुर्दुभयःसहस्रयोगंघर्वकिंपुरुषकिन्नराजगुः ॥ मनस्विनाऽनेनकृतंसुदुर्करंविद्वानदाद्य
द्विपवेजमत्रयम् २० तदामनंरूपमवर्धताडुतंहरेरनंतस्यगुणत्रयात्मकम् ॥ भूभ्रंदिशोद्यौर्विवराःपयोधयस्तिर्यग्भृदेवाप्रपयोपदासत २१ कायेष
लिस्तस्यमहाविमृतेःसहस्रिगाचार्यमदस्यपुतत् ॥ ददर्शविश्वंभिगुणंगुणात्मकेभूतेद्रिपार्थाशयजीवयुक्तम् २२ रसायचष्टांघ्रिलेखपादयोर्महीमहीमां
पुरुषस्यजंघयोः ॥ पतत्रिणोजानुनिविश्वमूर्तेरूर्वोर्मणंमारुतमिन्द्रसेनः २३

॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंआनादेशकरंशिष्यंगुरुः शशाप १४ हेबलेपंडितमानी मदाज्ञातिगः त्वमसि अतःशीघ्रं धियः अदपसे १५ एवंगुणाशसोऽपिसत्यान्नचलितः
बलिः वामनाय अर्चिताएनाददौ १६ तदाविध्यावलिः हेमंजलपूणकलशं आनिन्ये १७ ततः स्वयंयजमानः मंगवतः श्रीमत्पादयुग्ममुदाप्रस्तार्ष्य तदपः विन्धवा
वनीःमूर्तिदधौ १८ तदाऽसुरेद्रंस्वर्गेदेवगंधर्वादयः तत्कर्ममृणंतः संतः पुन्यैःबवृषुः १९ दुंदुभयोनेदुः मंघर्वादयोजगुः अनेनबलिनारिपवेजमत्रयंदत्तं इदंदुर्करंकृतम् २०
एवंवदतिसति तदामनंरूपं अद्भुतं अवर्धत यत्ररूपे मूः स्वं द्यौः विशाःविवराः सागरादयश्च आसत २१ ततोबलिः तस्यदेहेइदंविश्वंसकलात्मकंददर्श २२ तच्चतस्यांभि
तलेरसातलं पादयोर्महौ जंघयोर्वृक्षान् जानुनिपक्षिगः ऊर्वोर्महनः २३

आत्मारवयं बालिर्दुरयो येषां तानसुरान् (जघनेपेक्षदपश्यत्) ऋक्षमाकांक्षन् प्रपत्तिम् २४ २५ अंगहोराजनसमस्तानुरेकाश्च शङ्खान्योश्च व्याप २६ रसेरसने २७ रेतसोरेतसि । कमणे
षु पादन्यासेषु । ओषधजातयश्च औषधिजातौश्च २८ प्राणेषु इंद्रियेषु (देवमणान्) २९ (एवं सर्वात्मनीदं निरीक्ष्या सुराः कश्मलमापुः) सुदर्शनमित्यादीनां ईशं उपतस्थुरित्युत्तरेषां च
३० (अक्षयाः सायकायप्रतौ) विद्याधरोऽसिः ३१ मीनकुण्डले मकरकुण्डले । स्फुरन्ति किरीटादीनियस्यसः । ३२ मधुवतस्तन्नाम्रजो यस्यां उवाच न मालया श्रीवत्सादिभिश्चाहूतो
व्यासः (रत्नोत्तमं कौस्तुभः) उरुक्रमत्वमेवाह । श्रितिमिति । ३३ द्वितीयपदं क्रमतो विविष्टपतस्त्रिविष्टपतदीपं किंचिन्मात्रं जातम् । तृतीयायतुन किंचिदपि तत्र हेतुः उरुक्रमस्यां
प्रिविष्टविष्टपादुपर्युपरि गच्छन् महर्जनलोकाम्यां तपसश्च परं गतः सत्यलोकं प्राप्तः ॥ ३४ ॥ इति श्रीभामवते महापुराणे अष्टमस्कंधे त्रिंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥

संध्याविमोर्वाससिगुह्येक्षत् प्रजापतीन् जघने आत्ममुख्यान् ॥ नाम्न्यां नमः कुक्षिषु सप्तसिंघानुक्रमस्योरासिः ऋक्षमालाम् २४ हृद्यंगधर्मस्तनयोर्गुरारेर्ऋ
तंच सत्यंच मनस्यर्थे दुम् ॥ श्रियंच वक्षस्य रविंदहस्तां कंठे च सामानिसमस्तरेफान् २५ इंद्रप्रधानानमरान् भुजेषु तत्कर्णयोः कुभोद्यौश्च भुग्नि ॥ केशेषु मे
घान् श्वसनं नासिकायामक्ष्णोश्च सूर्ययदने च वाहिम् २६ वाण्यां च छंदांसि रसे जलेशं भुजोर्विधिं च विधिं च पक्ष्मसु ॥ अहश्च रात्रिचपरस्य पुंसो मन्थुललाटेऽथ
रपुवलोभम् २७ स्पर्शंच कामं नृपरेतसोऽभः पृष्ठे त्वधर्मक्रमणेषु यज्ञम् ॥ छायासु मृत्युं हसिते च मायां तनू रं हेषोषधिजातयश्च २८ नदीश्च नाडीषु शिलान
खेषु बुद्धावजं देवमणानृषींश्च ॥ प्राणेषु गात्रे स्थिरजंगमानिसर्वाणि भूतानि ददर्श वीरः २९ सर्वात्मनीदं भुवनं निरीक्ष्य सर्वेऽसुराः कश्मलमापुरं ॥ सुदर्शनं
चक्रमसह्यतेजो धनुश्च शार्ङ्गं स्तनयित्नुघोषम् ३० पर्जन्यघोषोजलजः पां वज्रम्यः कौमोदकीविष्णुमदातरास्विनी ॥ विद्याधरोऽसिः शतचंद्रयुक्तस्तूष्णीत
मावक्षयसायकौच ३१ सुनंदमुख्या उपतस्थुरीशं पार्षदमुख्याः सहलोकपालाः ॥ स्फुरन्ति किरीटांगदमीनकुण्डलः श्रीवत्सरत्नोत्तममेखलांबरैः ३२ मधुवतस्त
न्नाम्रजो यस्यां उवाच न मालयाऽऽवृत्तोरराजराजनभगवानुरुक्रमः ॥ श्रितिपदे केन बले विचक्रमे नमः शरीरेण दिशश्च बाहुभिः ३३ पदं द्वितीयं क्रमतस्त्रिविष्टपनवेष्टतीयायतदी
यमप्यपि ॥ उरुक्रमस्यां प्रिरुपर्युपर्यथो महर्जनान्मां तपसः परं गतः ३४ ॥ इति श्रीभामवते महापुराणे अष्टमस्कंधे त्रिंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥

गुह्ये प्रजापतीन् जघने दैत्यान् नाम्नानमः कुक्षिषु समुद्रान् उरासि नक्षत्राणि २४ हृदि धर्मं स्तनयोः ऋतसत्ये मनसि इंद्रं वक्षसि भ्रियम् २५ भुजेषु लोकपालान् कर्ण
योः दिशः मूर्ध्नि योः केशेषु मेघान् नासिकायां वायुम् अक्ष्णोः सूर्यं मुखे अभिम् २६ वाण्यां छंदांसि भुजोर्विधिनिषेवौ पक्ष्मसु भ्रहोरात्रं ललाटे मन्थुं अवरलोभम् २७ र
तसि जलं पृष्ठे अधो भूच्छायासु मृत्युं हास्ये मायां लोमसु ओषधीः २८ नाडीषु नदीः नखेषु शिलाः बुद्धौ अजं देवमणान् रक्तं इंद्रियेषु गात्रेषु स्थिरजंगमानिसर्वाणि भूतानि २९ ए
वं सर्वात्मनि इदं त्रिभुवनं वीक्ष्य सर्वे असुराः कश्मलं आपुः ३० तदा सुदर्शनं शार्ङ्गं धनुः कौमोदकीमदा विद्याधरः असिः तूष्णीं सुनंदमुख्याः पार्षदाः ईशं उपतस्थुः ३१ हेरा
जं तदा उरुक्रमः किरीटांगदमीनकुण्डलः श्रीवत्सकौस्तुभमेखलांबरवनमालाभिः वृतः रगज ३२ ततः त्रिविक्रमः बलेः भूनिष्क्रेन यदा विचक्रमे शरीरे नमः बाहुभिः दिशः
द्वितीयेन पदा स्वर्गं नृतीयायतदीयमप्यपि नाशयिष्ये ३३ एवं उरुक्रमस्य अंगिः उपर्युपरि गच्छन् महर्जनान्मां तपसश्च परं सत्यलोकं गतः ॥ ३४ ॥ इत्यष्टमोऽध्यायः ॥ २० ॥

एकविंशोपदावृत्तिमिवेणबलिबन्धनम् । विष्णुनाकृतमुत्कर्षतस्थरुपापविजृम्भने ॥ १ ॥ उरुकमस्याग्निस्तपसःपरमतइत्युक्तंततःकिंवृत्तंतदाह । सत्यंसत्यलोकेप्राप्तंअग्निंअजमवःसमीक्ष्या
म्यमात् (यद्वा सइतिपृथक्पदम् स्यंतयंअग्निम् ।) तथामरीच्यादयश्चेतिद्वयोरप्यम् । कर्मभूतोऽजमवःहरेरंगेनसाएवेवस्तंइतास्वभाप्रोद्युतिर्यस्यसः स्वकंस्तेराकृतमजः । हेमरदेवपु
हृतायोमिनश्च १ अंभानिशिक्षादीनि । पुराणानितस्तंहिताश्च । योमएवसमीरस्तेनदीपितज्ञानमेशाग्निस्तेनरंभितंदुर्गकर्मकल्पकर्मपञ्चयेषात् २ तेचसंवेदमग्निंवेवंदिरे । यस्याग्निः
स्मरणानुभावतःअकर्मकर्मभिरप्राप्यं विष्णोरंगये । स्वयंयन्नाभिपंकेरुहसंभवःतस्यविष्णोरंगितमम्यवर् ३ (पादस्यावनेजनंमज्जाठनंतेनरवित्रतयास्वर्धुम्बमूत् । यानमसिपतती)
लोकत्रयंनिर्माष्टिपवित्रयति ४ संक्षिप्ताउपसंहृताआत्मविभूतिःस्वनिस्तारोयेनतस्मैववापुर्नामानरूपेभस्थितायेत्यर्थः (बलिपूजाय) ५ (समर्हयेःपादभालनादिसाधनभूतैरुपैः) ६
७ (महानुस्सवोयत्रतंविजयम् । ऋक्षाणामच्छमलानाराजा) ८ त्रिपदव्याजयात्रयात्रिपदविषययाकपट्यात्रयास्वमर्तुर्देवेर्होहोतृष्ट्वा अथमार्गिताःसंतउचुः ९ किमुष्टदाह ।
नवेइतिसार्धेस्त्रिभिः १०

॥ श्रीशुकउवाच ॥ सत्यंसमीक्ष्याज्जमवोनखेंदुभिर्हतस्ववामद्युतिरावृतोऽभ्यगात् ॥ मरीचिमिश्राकषयोद्वहद्रताःसनंदनाद्यानरदेवयोमिनः १ वेदोप
वेदानियमायमान्वितास्तर्केतिहासांगपुराणसंहिताः ॥ येचापरेयोमसमीरदीपितज्ञानाग्निरारंभितकर्मकल्पपाः २ ववंदिरेयस्मरणानुभावतःस्वायंभुवं
धाममताअकर्मकम् ॥ अथांग्रयेप्रोन्नमितायविष्णोरुपाहरत्पद्ममवोर्हणोदकम् ॥ समर्च्यभक्त्याऽभ्यगुणाच्छुचिश्रवायन्नाभिपंकेरुहसंभवःस्वयं ३ धातुः
कमंडलुजलंतदुरुकमस्यपादावनेजनपवित्रतयानरेद्र ॥ स्वर्धुम्यमूत्रमसियापततीनिर्माष्टिलोकत्रयंमग्नतोऽभिगदेवकीर्तिः ४ ब्रह्मादयोलेक्यायाः
स्वनाथायसमाहताः ॥ सानुगाबलिमाजहुःसंक्षेतात्मविभूतये ५ तोयैःसमर्हयेःस्रग्मिर्दिव्यगंवानुतेपनैः ॥ धूपैर्दीपैःसुरभिभिर्लजाक्षतफडांकुरैः ६
स्तवनैर्जयशब्दैश्चतद्दीर्यमहिमांकिनैः ॥ नृत्यगादित्रगीतैश्चशंखदुंदुभिनिःस्वनैः ७ जांबवानृक्षराजस्तुभेरीशब्दैर्मनोजवः ॥ विजयंदिक्षुसर्वासुमहो
त्सवमघोषयत् ८ महींसर्वाहतांष्टष्टात्रिपदव्याजयात्रया ॥ ऊचुःस्वमर्तुरसुरादीक्षितस्यात्यमर्षिताः ९ नवाअयंब्रह्मवंधुर्विष्णुर्मायाविनांशरः ॥
द्विजरूपप्रतिच्छन्नोदेवकर्यंचिकीर्षति १०

॥ श्रीशुकउवाच ॥ अथसत्यलोकेप्राप्तंअग्निंमीक्ष्यब्रह्मातथामरीच्यादयः सनंदनाद्याः योगिनश्च १ वेदोपवेदनियमयमतर्केऽतिहासांगपुराणसंहिताःतत्रअग्नन् ततः ववं
दिरे २ अथविष्णोः प्रोन्नतायअंग्रयेअर्हणोदकमानीयभक्त्यासमर्च्यब्रह्माअभ्यगुणात् ३ धातुः कमंडलुजलमुहकमस्यपादावनेजनपवित्रतयास्वर्धुनीअमूर सालोकत्रयंपवि
त्रयति ४ ततः ब्रह्मादयोलोकपालाः स्वनाथायत्रिविक्रमायबलिदत्त्वा ५ तोयैः स्रग्मिः गंधपुष्पधूपदीपैः ६ स्तुतिजयशब्दवाद्यादिभिः पूजयामासुः ७ तदाजांबवानृक्षेरी
नादैःदिक्षुमहोत्सवंअघोषयत् ८ सर्वांमहींत्रिपदयात्रामिवेगहतांष्टष्टा क्रुद्धाः देत्याः ऊचुः ९ अहो अयंब्रह्मवंधुर्न तर्हिद्विजरूपउन्नः विष्णुः देवकार्यंचिकीर्षति १०

(बाह्येष्वेव तस्य स्वाङ्गस्य तद्वदस्य नोस्माकं भर्तुः) ११ (ब्रह्मण्यस्य ब्राह्मणेऽवो हितस्य) १२ अनुचराश्च ते असुराश्च १३ १४ १५ १६ (नागानां हस्तिनां अश्वत्तमुल्यबलवतः) १७ (पुरुषस्य मगवतो नुचरेः) १८ अर्थकृत् अनुकूलः १९ (हेदैत्याः) पौरुषेः (पुरुषकारैः) तं कालमतिवर्तिषु पुमान्नीश्वरः समयो न भवति २० (तद्विपर्ययं यथा स्यात्तथा वर्तते) २१ २२ हेरेरनुचरा देवाः । दैवेन ऋद्धेः समृद्धेर्भवद्भिः २३ अर्थत्वाय आनुकूल्याय २४ (रसामवस्तलय) २५

अनेन याचमानेन शत्रुणा बद्धरूपिणा ॥ सर्वस्वनोद्धृतं भर्तुर्न्यस्तदंडस्य बर्हिषि ११ सत्यव्रतस्य सततं दीक्षितस्य विशेषतः ॥ नानृतं भाषितुं शक्यं ब्रह्मण्यस्य दयावतः १२ तस्मादस्य वधो धर्मो भर्तुः शुश्रूषणं च नः ॥ इत्यायुधानि जगद्बलैरेनुचरासुराः १३ ते सर्वे वामनं हंतुं शूलपाट्टिशपाणयः ॥ अनिच्छतो बले राजन् प्राद्रवन् जातमन्यवः १४ तानाभिद्रवतो दृष्ट्वा दिति जानकिपाश्र्व ॥ प्रहस्यानुचरा विष्णोः प्रत्यषेधमुदायुधाः १५ नन्दः सुनन्दो जयजयो विजयः प्रबलबलः ॥ कुमुदः कुमुदाक्षश्च विष्वक्सेनः पतत्रिराह १६ जयंतः श्रुतदेवश्च पुष्पदंतोऽयसास्वतः ॥ सर्वे नामायुतप्राणाश्च मूर्ते बभूवुः सुरीम् १७ हन्यमानान् स्वकान् दृष्ट्वा पुरुषानुचरैर्बलिः ॥ वारयामास संखान् कथयशापमनुस्मरन् १८ हे विप्रचिते हेराहो हेनेने मेव चः श्रूयतां वचः ॥ मायुध्यातनिवर्तध्वं न नः कलौ यमर्थकृत् १९ यः प्रभुः सर्वभूतानां सुखदुःखोपपतये ॥ तं नातिवर्तिषु दैत्याः पौरुषैरीश्वरः पुमान् २० यो नो भवाय प्रागासीद भवाय दिगौ कृपा ॥ स एव भवान् यः वर्तते तद्विपर्ययम् २१ बलेन सचिवैर्बुध्या दुर्गेर्मन्त्रौषधादिभिः ॥ सामादिभिरुपायैश्च कालं नात्येति वै जनः २२ भवद्भिर्निर्जिता ह्येते बहुशो नुचरा हरेः ॥ दैवेन दैस्त एवायुधिजित्वान दंतिनः २३ एतान् वयं विजेष्यामो यदि दैवं प्रसीदति ॥ तस्मात्कालं प्रतीक्षन् यो नोऽर्थत्वाय कल्यते ॥ २४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ पत्युर्निर्गदितं श्रुत्वा दैत्यदानव यूथपाः ॥ रसानिर्विविश्वराजन् विष्णुपार्षदताडिताः २५

अनेन शत्रुरूपिणा अस्मर्तुः सत्यव्रतस्य बलेः सर्वस्वतद्धतम् ११ १२ अतः अस्य वधो धर्मः भर्तुः शुश्रूषणं च स्यात् एवमुक्तवा बलेः सेवकाः १३ वामनं हंतुं आयुधानि गृहीत्वा बलेः अनिच्छतः सतः प्राद्रवन् १४ वावमानान् तान् दृष्ट्वा प्रहस्य विष्णुदत्ताः १५ नन्दसुनन्दजयविजयप्रबलबलकुमुदकुमुदाक्षविष्वक्सेनगरुडजयंतश्रुतदेवाः सर्वे नामायुतप्राणाः उदायुधाः संतः दैत्यचमूंजघ्नः १६ १७ अथ बलिः स्वकान् हन्यमानान् दृष्ट्वा शुकशापं स्मरन् तान् वारयामास १८ हे विप्रचिते हेराहो हेनेने मेव चः श्रूयताम् पूर्वमायुद्धत निवर्तध्वम् १९ अयं कालः नः अर्थकृत् न २० यः पूर्वदेवानां अभवाय आसीत् सः कालः अद्य विपरीतो वर्तते २१ किं व अयं जनः बलसचिवबुद्धिदुर्गादिभिः सामायायुपायैश्च कालं न अत्येति २२ हेदैत्याः एते देवाः पूर्वबहुराजिताः अभुनामृतेन जित्वान दंति २३ यदि अस्मद्देवं प्रसीदति तर्हि एतान् जेष्यामः तावत्पूर्वप्रतीक्षन् २४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं बलेर्वचः श्रुत्वा दैत्यादानवाः पार्षदेस्ताडिताः संतः रसानिर्विशुः २५

विष्णुप्रभिराजतइतिविराट्गुरुप्रभोभिकीर्षितंज्ञात्वा । अथमर्थः । अथसर्वंवापहारेणमेत्यभिमानं संत्याज्येदानंदिहस्वाकारेणाहंकारमपित्याजयित्वापरमानुग्रहं कर्तुमिच्छति न
 चानेनतुल्यः कोपिसत्यसंधोवीरोवास्तोतितयशःप्रकृयापनार्याकचित्पातयिषुमपीच्छतीतिप्रभोरभिप्रायंज्ञात्वातंबंधेति । सौत्येऽह्निसोमामिषवादिने ३६ रोदस्योद्यांवापृथिव्योः (प्र
 मविष्णुनाप्रमावशीलेन) २७ (स्थिरप्रज्ञंस्थिरबुद्धिम्) २८ (दत्तानिप्रतिश्रुतानि) २९ असौसूर्यः (तावत्येवतवेयंभूः अतःकिंदास्यमीतिभावः) ३० यथाआत्मनेत्यन्वयः । ३१
 पिनेत्यर्थः । संचविशश्चतनोस्तन्वा (आक्रांताः) तंस्वंस्वदीयंस्वर्गं (तद्वृषःस्वर्गः) ३२ गुरुणाशुक्रेणानुमोदितः सन् ३३ स एवमुकोपिभिरवपरिहारार्थस्वर्गं तपरिहारार्थं
 नभोरुचंभुवंप्रत्याह । वृथेति । यःप्रतिश्रुतस्यअदानेनयाचकंविप्रलंभतेतस्यमनोरथोदयैव । स्वर्गंभूतस्यदूरएव । सचाघःपतत्येव ३३ त्वयाचाहंविप्रलब्धः तस्मादलीकफलंअनृतस्य
 फलंनिरयंभुंक्ष्व ३४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेटीकायां बलिनिग्रहोनामैकविंशोऽध्यायः २१ ॥ ५ ॥ द्वाविंशेतुप्रसन्नः सन्प्रस्थाप्यसुतलंबलिम् । दत्त्वावरानहरिर्नृनमस्त्रात
 द्वारपोऽभवत् ॥ १ ॥ समपिततनूवित्तिर्नर्मलाचलभक्तितः ॥ छलितोबलिनाचित्रं स्वमेवार्पयदक्षुतः ॥ २ ॥ विप्रकृतःअपहृतः । मित्यमानःसत्याच्चात्यमानः १

अथताक्षर्यसुतोज्ञात्वाविराट्प्रभुचिकीर्षितम् ॥ बंधवारुणैःपार्श्वैर्बलिसौत्येऽह्नानिकृतौ २६ हाहाकारोमहानासीद्रोदस्योःसर्वतोदिशम् ॥ एह्यमाणेऽ
 सुरपतौविष्णुनाप्रमाविष्णुना २७ तंबद्धंवारुणैःपार्श्वैर्मवानाहवामनः ॥ नष्टश्रियंस्थिरप्रज्ञमुदारयशसंनृप २८ पदानित्रीणिदत्तानिभूमेर्मह्यत्वासुर ॥
 द्वाभ्यांक्रांतामहीसर्वातृतीयमुपकल्पय २९ यावत्तपत्यसौगोभिर्यावर्दिदुःसहोद्भुभिः ॥ यावद्वर्षतिपर्जन्यस्तावतीभूरिर्यंतव ३० पदैकेनमयाऽऽकांतोभू
 लोऽक्ष्वंदिशस्तनोः ॥ स्वर्लोकेस्तुद्वितीयेनपश्यतस्तेस्वमात्मना ३१ प्रतिश्रुतमदातुस्तेनिरयेवासइष्यते ॥ विशखंनिरयंतस्माद्गुणाचानुमोदितः
 ३२ वृथामनोरथस्तस्यदूरस्वर्गःपतत्यधः ॥ प्रतिश्रुतस्यादानेनयोर्यिनंविप्रलंभते ३३ विप्रलब्धोददामीतित्वयाहंचाढ्यमानिना ॥ तद्व्यलीकफलंभुं
 क्ष्वनिरयंकतिचित्समाः ३४ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेबालिनिग्रहोनामैकविंशोऽध्यायः २१ ॥ ५ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंवि
 प्रकृतोराजनबलिर्भगवताऽसुरः ॥ मित्यमानोप्यभिन्नात्माप्रत्याहाविक्रुर्वचः १

अथगुरुः प्रभुचिकीर्षितंज्ञात्वाबलिंवारुणैःपार्श्वैःसोमामिषवादिनेवबंध २६ तदाय्यावापृथिव्योःहाहाकारःआसीत् २७ ततःपार्श्वैः बद्धं उदारयशसंबलिंवामनः आह २८
 हेबले त्वया भूमःप्रपदानि मेदत्तानि तेसर्वामहीद्वाभ्यांक्रांतातृतीयंकल्पय २९ यावत् असौसूर्यःगोभिःतपतितावतीतवभूमिः ३० एवंतेभूलोकः एकेनपदाकांतः ३१
 तन्वाखं दिशः द्वितीयेन स्वर्लोकः तृतीयस्यअभावात् प्रतिश्रुतं अदातुस्तेनरक्वासःइष्टः अतःगुर्वनुमोदितः सन् नरकंविश ३२ किंच विप्रलब्धोददामीतित्वयाऽहंचाढ्य
 मानिना तद्व्यलीकफलंभुंक्ष्वनिरयंकतिचित्समाः ३३ ३४ ॥ इत्यष्टमेएकविंशः २१ ॥ ५ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंभगवतासत्त्वाच्चात्यमानः बलिः अवेकं
 वच आह १

हे उत्तमश्लोकेतिकटाक्षः । ममवच ईरितं प्रतिश्रुतं न तावद्व्यलीकं त्वया कपटेन शमनतया भिक्षित्वा रूपं तस्या विष्कृतत्वात् । एवमपि यदि मवान्वयलीकं मन्यते तथापि (तत्) कृतमेवाहं करोमि मेशीर्षिण निजंतृतीयं पदं कुरु मदुक्तं प्रलंभनं न भवेत् । न च द्वाभ्यां विभक्तं तत्तत्तव मे शिरःपादपार्श्वं न भवतीति मन्येथाः । वितेन चेत्पदद्वयजातं तर्हीदमधिकमेव स्यात् । नितादपि वित्तवतोऽधिकत्वादिति भावः २ ननु च 'आपदयं धनं रक्षेद्द्वारा न रक्षेद्भनैरपि । आत्मानं सततं रक्षेद्द्वारैरपि धनैरपि' इत्यादि वचनादात्ममयपरिहाराय सर्वस्वं त्यज्यते त्वं तु कुतो मीतः सन् आत्मानमर्पयसीत्यत आह विभेमीति । (स्थानप्रष्टोप्यहं) असाधुवादादपकीर्तयेथा भृशमुद्विजेतया निरयादिभ्यो नाविभेमि । (व्यसनादुःखात् । अर्थकृच्छ्रात् शारिद्र्यात् । निग्रहाहंटादिति) ३ ननु मयानिग्रहात्तत्रापकीर्तिर्जातैव न वेत्याह । पुंसां भित्ति । अहं तमेव पित्रम् । यदहं मात्रादयोपि न ह्यादि संति नैशर्पयंति । हितेषिणास्त्वयानि गृहीतो हं श्लाघ्यत्वास्वीति भावः ४ नन्वहं देवानां हितेषीनां सुराणां तत्राह । त्वमिति । पारोक्ष्यः शत्रुच्छलेन वर्तमानः (चतुर्दष्टिः) ५ शत्रुत्वं पुनर्भक्तानि वास्माननु गृहीतुमेवेत्याह यस्मिन्नि । उग्रहो । इमसि द्रव्य ६ अतो नात्र मम तल्लज्जानापि दुःखमित्याह । तेन गुरुणा भवता ७ किंच । यो यदहं रूपो ममानुग्रहस्त्वया कृतः स तु त्वद्भक्तवैभवेन न त्वहमनुग्रह इत्यपामित्याशयेनाह पितामह इति । भवदीयानां संमतः यतः आविष्कृतः साधुवादो यस्य । त्वमेव परम आश्रयो यस्य सः । अतो विपक्षेण विद्विषादिरण्यकशिशुना विचित्रैर्भक्षैर्हिंसां ग्रापितोपि देहादीनामसारतां निश्चित्या कुतो मयं ध्रुवं च भवतः पादपद्ममेव प्रपदे अथ तस्मादहमपि देवेन तस्यैव भाग्येन तं शान्तिकं नीत इति चतुर्णामन्वयः ८ (आत्मना देहेन) अंततः आपुंगते । रिक्त्यहारैः पुत्रैः । इह मे हेतुकेवलमायुषो व्यय एव न तु संकिंचित् ९

॥ बलिस्त्वाच ॥ यद्युत्तमश्लोक भवान्ममेरितं चोव्यलीकं सुरवर्यमन्यते ॥ करोम्युत्तं तत्र ममेत्प्रलंभनं पदं तृतीयं कुरु शीर्षिणेने जम् २ विभेमिनाहं निरयात्प दच्युतो न पाशबंधाद्व्यसनादुरत्ययात् ॥ नैवार्थकृच्छ्राद्भवतो विनिग्रहादसाधुवादाद्दृशमुद्विजेयथा ३ पुंसां श्लाघ्यतमं मन्येदहं तमापितम् ॥ यं न मातापि ताभ्राता सुहृद्वादि शंतिहि ४ त्वं नूनमसुराणां नः पारोक्ष्यः परमो गुरुः ॥ यो नोऽनेकमदां धानां विभंशं च क्षुरादि शत्रु ५ यस्मिन् नैरानुबधेन हृडेन विदुवेतराः ॥ बहवो लेभिरेसिद्धिं यामुहेकांतयोगिनः ६ तेनाहं निगृहीतोस्मि भवता भूरिकर्मणा ॥ बद्धश्च शरुगेः पाशैर्नातिव्रीडेन वठयथे ७ पितामहो मे भवदीयसंमतः प्रहादया विष्कृतसाधुवादः ॥ भवद्विपक्षेण विवित्रैशसंसंप्रापितस्त्वत्परमः स्वपित्रा ८ किमात्मनाऽनेन जहानि धीततः किं रिक्त्यहारैः स्वजनारुण्यदस्यु मिः ॥ किं जायया संसृतिहेतुभूतयामर्त्यस्य गेहेः किं बिहायुषो व्ययः ९

॥ बलिस्त्वाच ॥ हे भगवन् मे प्रतिज्ञातं मिथ्यान यतः त्वया वामनतया भिक्षित्वा रूपं तस्या विष्कृतत्वात् अथापि त्वं यदि मिथ्या मन्यसे तर्हीदं करोमि मेशीर्षिण तृतीयं पदं कुरु २ हे भगवन् अहं निरयात् दुःखात् भवन्निग्रहात् च नाविभेमि असाधुवादात् यथा ३ किंच श्रेष्ठिः अपितं दंडं अहं साधुमन्ये यतः मात्रादयः तदंडं नार्पयंति ४ किंच त्वं असुराणां नः शत्रुच्छलेन वर्तमानः गुरुः असि ५ यस्मिन् त्वार्यवैरानुबधेन बहवो देव्याः सिद्धिं प्राप्ताः ६ तेन गुरुणा त्वयानि गृहीतः बद्ध आहं नातिव्रीडे न च मन्यथे ७ किंच मे पितामहः प्रहादया विष्कृतसाधुवादः ८ किमात्मनाऽनेन जहानि धीततः किं रिक्त्यहारैः स्वजनारुण्यदस्यु मिः ९

त्रिजगत्कर्तुःप्रभोःपालकस्य अस्यतःसंहर्तुश्चेश्वरस्यतवान्येकिं आवहन्ति किंसमर्पयन्ति । त्वया अवरोपितो (विचालितः) कर्तृवादःकर्तारःस्वतंत्रावयमितिवादमात्रमपियेषांते । (तयापित्यक्तलज्जास्तत्रस्वाम्यंकुर्युः । अयंभावः । लोकत्रयंमयापितंतृतीयपादायदेहसमर्प्यप्रतिश्रुतं कृतंकरोमीतिदेहादिषुस्वाम्याविष्कारेणब्रुवन्नयंकुबुद्धिर्विलम्बश्च । यत्तस्त्वमेवसर्वस्यापिस्वामीअतोमंदबुद्धिमेनंकेवलंरूपयाविमुच्यपालयेति २० तदेवंप्रहादस्यविंध्यावलेश्चपरमार्थोक्त्याप्रसन्नोऽभूद्भरिःब्रह्मातुलोकदृष्टेयंविज्ञापयहि (भगवदभिप्रायप्रकाशनाय) भूतभावनेतित्रिमिः२१ निग्रहानर्हत्वेहेतुःकृत्स्नेति । तस्त्वमेवाह (आत्मेति) अविक्लवयाअविह्वलया २२तदेवकैमुत्यन्यायेनाह । यस्यतवपादयोःसलिलमात्रमपिप्रदायसर्वोपिजनःउत्तममितिप्राप्नोति । तस्मैतुभ्यमसौबलिःत्रिलोकींदाश्वान्दत्तवान्सआर्तिक्यंप्राप्नुयात् २३ तस्यविशःअर्थान् । नन्वर्यापहारःकोयमनुग्रहःतत्राह । यन्मदयैर्यैर्मदोयस्यसःअतएवस्तब्धःअनग्रःसन् । मंदस्तंभहेतूनामर्यानामपहारएवानुग्रहइत्यर्थः २४ दुर्लभंमनुष्यजन्मकयंचिच्छब्दवतोजीवस्यजन्मादिनिमित्तोगर्भमहाहानिकरस्तस्यचनाशोभदनुग्रहादेवेत्याह । यदेतिद्वाम्याम् अनीशःपरतंत्रःसन्ननिजैःकर्मभिर्नानायांनिष्कृमिकीटादिषुसंसरन् २५ तत्रपौरुष्यांगतौजन्मादिभिरस्ययदिस्तंभोनभवेतर्हिअयंमदनुग्रहएव २६

॥ विंध्यावलिर्वाच ॥ क्रीडार्थमात्मनर्दंत्रिजगत्कृतंतेस्वाम्यंतुतत्रकुधियोऽपरईशकुर्युः ॥ कर्तुःप्रभोस्तवकिमस्यतआवहन्तित्यक्तहियस्त्वदवरोपितकर्तृवादाः २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भूतभावनभूतेशदेवदेवजन्मय ॥ मुंचैनंहतसर्वस्वंनायमर्हतिनिग्रहम् २१ कृत्स्नातेजेनदत्ताभूर्लोकःकर्माजिताश्वये ॥ निवेदितंचसर्वस्वमात्माप्रविक्लवयाधिया २२ यत्पादयोरज्ञातधीःसलिलंप्रदायदूर्वांकुरैरपिविधायसतीसपर्याम् ॥ अप्युत्तममितिमसौभजतेत्रिलोकींदाश्वानविक्लवमनाःकथमार्तिमृच्छेत् २३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ब्रह्मनयमनुगृह्णामितदिशोविधुनोम्यहम् ॥ यन्मदःपुरुषःस्तब्धोलोकंमांचावमन्यते २४ यदाकदाचिज्जीवात्मासंसरन्निजकर्मभिः ॥ नानायांनिष्कृमिणीशोयंषौरुषीमितिमाव्रजेत् २५ जन्मकर्मवयोरूपविद्यैश्वर्यधनादिभिः ॥ यद्यस्य नभवेत्स्तंभस्तत्रायंमदनुग्रहः २६

हेईश इदंजगत् त्वयाक्रीडार्थंकृतम् तत्रान्येकुवदयःस्वाम्यंकुर्युः अस्तु हेईश अयंबलिःएवंवदति किंतु मयातेलोकत्रयंअपितंतृतीयपादायदेहंसमर्प्यप्रतिश्रुतंसत्यंकरोमीत्येवंदेहादिषुस्वाम्याविष्कारेणब्रुवन् अयंकुबुद्धिःनिलज्जः यतः त्वमेवसर्वस्वामी अतः मंदबुद्धिंएनंकेवलंरूपयापालय २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हेदेवदेव त्वत्सर्वस्वंएनंमुंचमुंचअयंनिग्रहंनार्हति २१ अनेनननुभ्यंभूःसर्वस्वंदेहश्रनिवेदितः २२ अहोयस्यतेपादयोः सलिलमात्रंदत्त्वाजनःसद्रतंयाति तस्मैतुभ्यं अयंबलिःत्रिलोकींदत्तवान् सत्राप्रमंअति अर्हति २३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हेब्रह्मन् अहंयंअनुगृह्णामितदर्यान्विधुनोनि यतः द्रव्यमतः पुनानूलोकंमांवअवमन्यते २४ कथंताहिंधुनादिभ्यः अर्थसंपदःदत्तमितिचेदतत्राह हेब्रह्मन् यः मत्परःसःजन्मकर्मवयोरूपविद्यैश्वर्यादिभिः पुमान्नमुसति अतः भक्तेऽद्यासंपदोददानि अन्नकस्तुमुयेत् अतः त्वदपाहाररूपमेवतस्यानुग्रहं करोमि २५ २६

कर्मसिद्धिमुपायिभ्योर्बसंकोददासीति चेच्छृणु । मानएवस्तंभः अनप्रतातस्य निमित्तभूता मांसमंततः सर्वश्रेयःप्रतिपूजानां जन्मादीनां सत्त्वेपि जन्मादिभिरिति वा हंत हेब्रह्मन्मत्परो नमुह्येव ।
 असंभक्तस्येच्छायासंपदोपि ददाति (देवयोमादिच्छाया मपिरामद्वेषामावात्र मोहः) अमक्तस्य मुह्येदेवेति तदपहाररूपमेव न स्यानुग्रहं करोमीति भावः २७ अस्य चेदानीं मत्परत्वादभ्यर्तुं
 व्यापमपि दास्यामीति वक्तुं तस्य मोहाभावमाह एष इति त्रिभिः । (नजयोयस्यास्तं । अतः सीदन् स्थानं प्राप्नुवन्) २८ (क्षीणरिक्थं धनं यस्य । क्षिप्तं तिरस्कृतः अनुयायितः विशिष्टं निरयं
 तस्मादित्यादिना) २९ न ह्येतस्मिन् कलेकश्चिन्निःसम्भः कृपणः पुमानित्यादिना छलैर्वमयाधर्मोक्तः तथापि तं धर्ममयं न त्यजति अतः सत्यवाक् ३० मेमया । अहमेवाश्रयः पालको यस्य सः
 ३१ स्थानं प्रापित इति यदुक्तं तदेव स्थानमाह । तावत्सावर्णिमन्वतरपर्यंतं सुतलमध्यास्ताम् । तत्राधिवसति स्वयं । यद्यस्मिन्निवसतां आध्यादयो ममेक्षयान् संभवन्ति ३२ एवं ब्रह्माणं
 प्रत्युक्त्वा कुरुणा परवशः साक्षाद्गच्छति प्रत्याह इंद्रसेनेति चतुर्भिः ३३ त्वच्छासनातिमच्छांतिं अतिवर्तते तान् ३४ तथापि भगवद्वियोगात्तदनिच्छंतं प्रत्याह सदेति ३५ संग्राहय आसुरो भावः
 स (सद्यः कुंठो मंदः सन्) विनक्ष्यति ॥ ३४ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे टीकायां बलिमोक्षणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः २२ ॥ ॥ ॥

मानस्तंभनिमित्तानां जन्मादीनां समंततः ॥ सर्वश्रेयःप्रतीपानां हंत मुह्येन्न मत्परः २७ एष दानवदैत्यानामग्रणीः कीर्तिवर्धनः ॥ अजैषोदजयां मायां सीद
 न्नपिनमुह्यति २८ क्षीणरिक्थश्च्युतः स्थानात् रक्षितो बद्धश्च शत्रुभिः ॥ ज्ञातिभिश्च परित्यक्तो यातनामनुयायितः २९ गुरुणामर्षितः शतो जहौ सत्यं न सुव्र
 तः ॥ छलैरुक्तो मया धर्मो नायं त्यजति सत्यवाक् ३० एष मे प्रापितः स्थानं दुष्प्रापमरैरपि ॥ सावर्णे रंतरस्यायं भवितेन्द्रो मदाश्रयः ३१ तावत्सुतलमध्यास्तां
 विश्वकर्मा विनिर्मितम् ॥ यत्राधयो व्याधयश्च क्लमस्तं द्रापराभवः ॥ नोपसर्गो निवसतां संभवन्ति ममेक्षया ३२ इंद्रसेनमहाराजया हि मोभद्रमस्तुते ॥ सुतलं
 स्वर्गिभिः प्रार्थ्य ज्ञातिभिः परिवारितः ३३ नत्वामभिभविष्यंति लोकेशः किमुतापरे ॥ त्वच्छासनातिमान् दैत्यान् च कंभे सूदयिष्यति ३४ रक्षिष्ये सर्वतोऽहं
 त्वां सानुगं सपरिच्छदम् ॥ सदा सन्निहितं वीरतत्र मां द्रक्ष्यते भवान् ३५ तत्र दानवदैत्यानां संग्राते भाव आसुरः ॥ दृष्ट्वा मदनुभावं वै सद्यः कुंठो विनक्ष्यति ३६
 ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे बलिमोक्षणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ॥

किंच एषः दानवेंद्रः मेमायां अजैषीत् यतः सीदन्नपिनमुह्यति किंच २८ अयं क्षीणवित्तः स्थानात् च्युतः बद्धः २९ गुरुणा शतोऽपि सत्यं न जहौ तथा सत्यवाक् अयं धर्मं न त्यज
 ति ३० एषः सावर्णेऽतरे मदाश्रयः इंद्रः भविता ३१ तावत्सुतलं अध्यास्ताम् यत्र आध्यादयः न संति ३२ हेबले त्वं ज्ञातिभिः सह सुतलं याहि तेभद्रम् ३३ यत्र
 त्वां लोकेशः नाभिभविष्यंति त्वदाज्ञालंघिनः दैत्यान् मेचकं सूदयिष्यति ३४ सर्वतः सानुगं त्वान्हरिष्ये देवीर तत्र मां भशरं द्रक्ष्यते ३५ दैत्यानां संग्राते भाव आसुरः
 भावः मदनुभावं दृष्ट्वा सद्यः नक्ष्यति ३६ ॥ इत्यष्टमे द्वाविंशः २२ ॥ ॥ ॥

॥ त्रयोविंशे बलीयाते सुतलं सपितामहे । उपेद्रेण विवंगत्वा पूर्वम्भोदते हरिः ॥ १ ॥ बाष्पस्य कलाभिर्विदुर्भेराकुले ईक्षण्यम् । भक्त्या उद्रलः उत्कण्ठः १ अहोत्वत्प्रणामस्य माहिमा यदर्थकृतः समुद्यम एव प्रपन्नानां भक्तानां योऽर्थः तस्य विधौ भक्तेः पितृस्य संपादने समाहितः अभ्यस्ततया स्थितः । कुतः यद्येनोद्यमेन लोकपालैरमरैः सत्प्रधानैरपि अलब्धपूर्वस्त्वदनुग्रहः अपसदेनीचेऽसुरैराजसेभ्यः अपितः । अयं भावः । परमेश्वराय तुभ्यमहं रराकास्त्रिलोकीं दत्तवानित्येतादास्तां । प्रणामोपिनसम्यक्कृतः किंतु तदर्थमुद्यममात्रं कृतं तेन च तपोदानादिकोटिभिरप्यलभ्यस्त्वदनुग्रहः संपादितः अहोत्वत्प्रणामप्रभावात् आश्चर्यकर इति २ (संपदं सशिवम् । प्रत्यानीयसमर्थम्) ३ अशासत् उपेद्रः सन्पालयामास ४ (निशाम्य आलोच्य) ५ (तेतव प्रसादम्) । दुर्गपालो सिराक्षिष्ये सर्वतो हमित्युक्तत्वात् ६ हे शरणदा आश्रयप्रद । ये कुतस्तयः दुर्गताः स्वलयोनय उग्रजातयश्च ते वयंतस्य भवतो दाक्षिण्यदृष्टेः पदवीं कस्मादेतोः प्राप्ताः । बहुमानेन चितानु- (सारं) वर्तनं दाक्षिण्यं तेन बाह्येऽस्ति द्विषयतां प्रापिताः ७ भक्तप्रियत्वादिति चेत् तर्हि एवं तवेहितं अहोचित्रम् । किंतु । सर्वात्मनः समदृशश्च स्वभावो विषम इति यत् । सर्वात्मत्वे चित्रचरितत्वे च हेतुः । अमिता आर्चिस्त्या योगमाया तस्यायालीलातया विमृष्टानि विरचितानि भुवनानि येन तस्य । अहो इत्यत्र संधिरापः । समदृक्त्वे हेतुः । विशारदस्य सर्वज्ञस्य । अयं भक्तप्रियत्वेऽपि तव वैषम्यं नास्त्येव यतः कल्पतरुस्त्वभावः सन् भक्तप्रियोसि । न हि कल्पतरुः श्रिता नामेव कामान् पूरयन्नपि विषमो भवतीत्यर्थः ८

॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तं तं पुरुषं पुरातनं महानुभावोऽखिलसाधुसंमतः ॥ बद्धांजलिर्बाष्पकलाकुलेक्षणो भक्तयोद्गलोगद्गदया गिराऽब्रवीत् १ ॥ बलिस्त्वाच ॥ अहो प्रणामाय कृतः समुद्यमः प्रपन्नभक्तार्थविधौ समाहितः ॥ यल्लोकपालैस्त्वदनुग्रहो मरैरलब्धपूर्वोऽपसदेऽसुरैर्ऽपितः २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्त्वा हरिमानम्य ब्रह्माणं स भवंततः ॥ विवेश सुतलं प्रांतो बलिर्मुक्तः सहासुरैः ३ एवमिन्द्राय भगवान् प्रत्यानीय त्रिविष्टपम् ॥ पूरयित्वाऽदितेः काममशासत् सकलं जगत् ४ लब्धप्रसादं निर्मुक्तं पौत्रं वंशधरं बलिम् ॥ निशाम्य भक्तिप्रवणः प्रहाद इदमब्रवीत् ५ ॥ प्रहाद उवाच ॥ नेमं विरिच्योलभते प्रसादं न श्रोतुं शर्वः किमुता परेते ॥ यन्नोऽसुराणामसि दुर्गपालो विश्वाभिवंद्यैरभि वंदितांघ्रिः ६ यत्पादपद्ममकरंदनिषेवणेन ब्रह्मादयः शरणदा भुवते विभूतीः ॥ कस्माद्वयं कुमृतयः स्वलयोनयस्ते दाक्षिण्यदृष्टिपदवीं भवतः प्राप्ताः ७ चित्रंतवेहितमहोऽभितयोगमायालीलाविमृष्टभुवनस्य विशारदस्य ॥ सर्वात्मनः समदृशो विषमः स्वभावो भक्तप्रियोऽयं दसि कल्पतरुस्त्वभावः ८

॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं ब्रुवाणं भगवंतं बद्धांजलिः बाष्पकलाकुलेक्षणः बलिः सगद्गदया गिराऽब्रवीत् १ ॥ बलिस्त्वाच ॥ हे भगवन् अहं तुभ्यं प्रिलोकीं दत्तवान् इदं तावदास्ताम् प्रणामोपिनसम्यक्कृतः किंतु तदर्थमुद्यममात्रं कृतं तेन च कर्म तपोदानादिकोटिभिरपि अलभ्यस्त्वदनुग्रहः संपादितः अहोत्वत्प्रणामप्रभावात् आश्चर्यमिति २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवमुक्त्वा बलिः हरित्वा ब्रह्माणं शिवं च नत्वा मुक्तः सन् दैत्यैः सह सुतलं विवेश ३ एवं भगवान् इन्द्राय स्वर्गं दत्वा अदितेः कामं च पूरयित्वा सकलं जगत्पालयामास ४ ततः लब्धप्रसादं पौत्रं दृष्ट्वा प्रहाद इदं आह ५ ॥ प्रहाद उवाच ॥ हे भगवन् इमं प्रसादं ब्रह्माभवः श्रीभनलभते कोऽसौ तमाह यः स्वं नः दुर्गपालोसि ६ किंच हे आश्रयप्रद ब्रह्मादयः यत्पादपद्मसंसेवनात् विभूतीः अभुवते तस्य ते दाक्षिण्यदृष्टिमां वयं उग्रजातयः कस्मादेतोः प्रापिताः एवं तवेहितं अहोचित्रम् ७ ८

महर्शनेनयोमहाह्लादभ्यस्तंकर्मबंधनमज्ञानंयस्य १० ११ १२ १३ कर्मवितन्वतः शिष्यस्य (बलेः) यच्छिद्रं अंतरं न्यूनं जातं तत्संतनुविस्तारय संघत्स्व । यजमानं विना कथं संघातव्यमिति न वाच्यमित्याह । यतदिति । ब्रह्मदृष्टं ब्राह्मणैर्दृष्टमेव संभवति । किंपुनरनुष्ठितमित्यर्थः १४ भवान्यस्य सर्वेषां पिभावेन (देहमेहादिना) वस्तुमात्रेण पूजितः तस्य कर्मसु कुतो वैषम्यमकथं तः कर्मणामीश्वरः प्रवर्तकः । यज्ञेशो यज्ञपुरुषः । यज्ञमयश्च पुरुषः १५ आस्तां तां तत्पूजा । यस्मान्मंत्रतः स्वरादिमंत्रेण तत्र तः व्युत्क्रमादिना देशतः कालतश्च अर्हतः पात्रतश्च स्तुतो दाक्षिणादिना यच्छिद्रं तत्सर्वं तवानुसंकीर्तनमात्रमेव निश्छिद्रं करोति १६ १७ (इति) हरेराज्ञामभिनंद्य ब्रह्मच्छिद्रं (ब्रह्मर्षिभिः सहोशना) समाधत्त संदधे पाठांतरे समाधाय तदाज्ञां सादितवानिति शेषः १८ (त्रिदिवं त्रिविष्टपम्) १९ देवाश्च ऋषयश्च भूमिपाश्च नवतैः सहितः (प्रजापतीनां दक्षादीनां पतिः) २० २१

श्रीभगवानुवाच ॥ वत्स प्रह्लाद भद्रं ते प्रयाहि सुतलालयम् ॥ मोदमानः स्वपौत्रेण ज्ञातीनां सुखमावह ९ नित्यं द्रष्टा सिमांतत्र गदापाणिमवस्थितम् ॥ महर्शनमहाह्लादध्वस्तकर्मनिबंधनः ॥ १० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ आज्ञां भगवतो राजन् प्रह्लादो बलिना सह ॥ बाढमित्यमलप्रज्ञो मूढ्यः ऽऽधाय कृतांजलिः ११ परिक्रम्यादिपुरुषं सर्वासुरचमूपतिः ॥ प्रणतस्तदनुज्ञातः प्रविवेश महाबिलम् १२ अथाहोशनसं राजन् हरिर्नारायणोऽतिके ॥ आसीनमृत्विजामध्ये सदसि ब्रह्मवादिनाम् १३ ब्रह्मन् संतनु शिष्यस्य कर्मच्छिद्रं वितन्वतः ॥ यत्तत्कर्म सुवैषम्यं ब्रह्मदृष्टं संभवत् ॥ १४ ॥ शुक उवाच ॥ कुतस्तत्कर्म वैषम्यं यस्य कर्मेश्वरो भवान् ॥ यज्ञेशो यज्ञपुरुषः सर्वभावेन पूजितः १५ मंत्रतस्तत्र तच्छिद्रं देशकालार्हवस्तुतः ॥ सर्वकरोति निश्छिद्रमनुसंकीर्तनं तव १६ तथापि वदतो मूढमनः करिष्याम्यनुशासनम् ॥ एतच्छ्रेयः परं पुंसां यत्तवाज्ञानुपालम् १७ श्रीशुक उवाच ॥ अभिनंद्य हरेराज्ञामुशनाभमवानिति ॥ यज्ञच्छिद्रं समाधत्त बलेर्विप्रर्षिभिः सह १८ एवं बलेर्महो राजन् भिक्षित्वा रामनो हरिः ॥ ददौ भ्रात्रे महेंद्राय त्रिदिवं त्यरैर्हृतम् १९ प्रजापतिपातिर्ब्रह्मा देवर्षिपितृभूमिपैः ॥ दक्षभृग्वंशे गिरोमुख्यैः कुमारैर्भवैश्च २० कश्यपस्यादितेः प्रीत्यै सर्वभूतमवाय च ॥ लोकानां लोकपालानामकरोद्दामनं पतिम् २१

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हे वत्स प्रह्लाद ते भद्रम् त्वंपौत्रेण सह सुतलं याहि ९ तत्र गदापाणिस्थितं मां द्रक्ष्यसि १० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं भगवदाज्ञां गृहीत्वा बलिना सह प्रह्लादः ११ तं प्रणम्य नम्रः सन् महाबिलं विवेश १२ अथ श्रीहरिः ऋत्विक्मध्ये स्थितं भृगुं आह १३ हे ब्रह्मन् यजमानस्य यज्ञेयं तन् न्यूनं तत्संघत्स्व ब्राह्मणैर्दृष्टं संभवत् १४ ॥ शुक उवाच ॥ हे ईशायस्य कर्मेश्वरः त्वंतस्य कर्मवैषम्यं कुतः १५ किंच स्वप्नामकीर्तनात् मंत्रतत्रादिषु त्रिदिवं तत्सर्वं अच्छिद्रं भवति १६ अथापि ते आज्ञां करिष्यामि ते आज्ञापालनमेव पुंसां श्रेय इति १७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ हे नृप शुकः भगवदाज्ञां स्वीकृत्य यज्ञच्छिद्रं संदधे १८ हे राजन् एवं बलेः महो भिक्षित्वा भ्रात्रे महेंद्राय दिवं ददौ १९ ततः ब्रह्मा देवर्षिपितृमनुकुमारभवदक्षमरीच्यादिभिः सह २० कश्यपस्यादितेः प्रीत्यै सलोकलोकपालानां पतिवामनं अकरोत् २१

ननु लोकादीनां पतिरिन्द्र एव सत्यम् । तथापि वेदादीनां कल्पपालने दक्षं वामनमुपेन्द्रं कल्पयाचके २२ २३ देवगनेन तत्संज्ञकमार्गेण विमानेनेति वा २४ (मतसाध्वसो निर्भयः) २५ २६ २७ २८ एतच्चरितं सर्वमाख्यातमिति विशेषोक्त्या अन्यान्यपि संतीत्युक्तम् । तानि तर्हि निःशेषाणि वर्णनीयान्तीत्यपेक्षायामाह । पारमिति । उच्यते बहुधा विक्रमतो विष्णोर्महिम्नः पारं यो शृणानो भवति स मर्त्यः पार्थिवानि रजांसि विममे गणितवान् । यथा पार्थिवपरमाणुगणनमशक्यं तथा विष्णोर्गुणगणनमशक्यमित्यर्थः । तथा च मंत्रः । 'विष्णोर्नुकंवीर्याणि प्रवोच' इति । मंत्रांतरार्थसूचयन्नेतदेवाह । यस्य पुरुषस्य पूर्णस्य महिम्नः पारं मंत्रदृक्कृष्णविर्वसिष्ठ इति एवमाह । कथम् । किं जायमानो जातो वा उपैति न कोपीति तद्वन्न तत्त्वेनैवा हेत्यर्थः । तथा मंत्रः 'न ते विष्णो जायमानो न जातो देवमहिम्नः परमं तमाप' इति २९ यद्दं शृण्वन्मवतिस परांगतिं याति ३० (यत्र यत्र कर्मणी दमनुकीर्त्येत । तत्तत्) सुकृतं यथा वत्कृतं विदुः ३१ ॥ इति श्रीमामवते महापुराणे अष्टमस्कंधे टीकायां वामनावतारचरिते त्रयोविंशः २३ ॥ ७ ॥ चतुर्विंशोऽप्रसंगेन मत्स्यरूपस्य शाक्रेणः । लीलां च्यते यतः सत्यव्रतरत्नामाहा रणे ॥ १ ॥ तन्मुत्तुं निदर्शयद्वा निजैश्वर्यं निदर्शनात् । मत्स्यं पृच्छति पृच्छीशो लीलायां वामनोपमम् ॥ २ ॥ मायया मत्स्यविडम्बनं मत्स्यानुकरणं यस्यांताम् ।

वेदानां सर्वदेवानां धर्मस्य यशसः श्रियः ॥ मंगलानां व्रतानां च कल्पं स्वर्गोपवर्गयोः २२ उपेन्द्रं कल्पयाचके पतिं सर्वविभूतये ॥ तदा सर्वाणि भूतानि भृशं मुमुदिरेत् २३ ततस्त्विन्द्रः पुरस्कृत्य देवयानेन वामनम् ॥ लोकपालैर्दिवान्ये ब्रह्मणा चानुमोदितः २४ प्राप्य त्रिभुवनं चेंद्र उपेन्द्रभुजपालितः ॥ श्रिया परमया जुष्टो मुमुदे मतसाध्वसः २५ ब्रह्माश्वः कुमारश्च भृग्वाद्यामुनयो नृप ॥ पितरः सर्वभूतानि सिद्धा विमानिकाश्च ये २६ सुमहत्कर्मतद्विष्णोर्गायंतः परमाहुतम् ॥ विष्ण्यानि स्वानिते जग्मुरादिति च शशांसिरे २७ सर्वमेतन्मयारुणा तं भवतः कुलनंदन ॥ उरुक्रमस्य चरितं श्रोतृणामघमोचनम् २८ पारं महिम्न उरुवि क्रमतो गृणानो यः पार्थिवानि विममे सरजांसि मर्त्यः ॥ किं जायमान उत जात उपैति मर्त्य इत्याह मंत्रदृक्कृष्णविः पुरुषस्य यस्य २९ यद्दं देवदेवस्य हरेरहुतकर्मणः ॥ अवतारानुचरितं शृण्वन् याति परांगतिम् ३० क्रियमाणे कर्मणी दंदैवोपि न्येऽथ मानुषे ॥ यत्र यत्रानुकीर्त्येत तत्तेषां सुकृतं विदुः ॥ ३१ ॥ इति श्रीमा.अ. स्कंधे वामनावतारचरिते त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ राजोवाच ॥ भगवन् त्र्योमुमिच्छामि हरेरहुतकर्मणः ॥ अतारकया मायां मायामत्स्यविडम्बनाम् ।

सर्वेषां हि शोभं द्रे सत्यपि वेददेवादीनां पालने २२ दक्षं उपेन्द्रं कल्पयाचके तदा सर्वभूतानि मुमुदिरे २३ ततः इन्द्रः विमानेन वामनं पुरस्कृत्य दिवं निन्ये २४ किंच वामनभुजगुप्त इन्द्रः त्रिभुवनं प्राप्य मुमुदे २५ ततो ब्रह्मभवाद्याः २६ सर्वे हरेस्तत्कर्मगायंतः संतः स्वस्थानानि जग्मुः अदिति च शशांसिरे २७ हेनृप एव ते श्रोत्रघहरं त्रिविक्रमचरितं कथितम् २८ अहो विष्णोर्महिम्नः पारं यो गृणानः भवति सः भूरजांस्यपि गणितवान् यथा भूरजोगणनं अशक्यं तथा हरिगुणानुवर्णनमिति २९ यः इदं हरेरवतारचरितं शृणोति सः परसंगतिं याति ३० क्रियमाणे कर्मणी दंदैवोपि न्येऽथ मानुषे यत्र यत्रानुकीर्त्येत तत्तेषां सुकृतं विदुः ३१ ॥ ॥ इत्यष्टमे त्रयोविंशः २३ ॥ ७ ॥ राजोवाच ॥ हे भगवन् हरेः आद्यां मत्स्यावतारकथां श्रोतुमिच्छामि ।

ननु कस्मादकस्मादेवमस्यावतारश्रवणेच्छा श्रीवामनसादृश्यादित्याह । यदर्थमिति द्वाभ्याम् (तमः प्रकृतिजडस्वभावं) दुर्मर्षसो दुर्महशः कथम् (कर्मग्रस्तो जीव इव) २ बह्वेनुग्रहाय जुगुप्सितमपियाचक रूपं पृत्वा वदुष इति युक्तमुक्तम् । यदर्थं तु लोकजुगुप्सितं मात्स्यं रूपं पृत्वा वदुषे एतन्नो यथा वदुः कुर्मर्षसीत्यर्थः ३ ४ सामान्येनावतारप्रयोजनमाह । (गोविंदादीनां रक्षाभिच्छंस्तनूर्ध्वत्ते) ५ जुगुप्सितत्वं परिहरति । वियोगुणैर्यान्वञ्चावचानिरूपणितेषु नियंतृत्वेन चरन्त्रीश्वरो नोच्चावचत्वं भजते निर्गुणत्वात् कुतः पुनः शुद्धसत्त्वमयेर्मत्स्याद्याकारेण वावचत्वं शक्येति भावः ६ विशेषतो मत्स्यावतारप्रयोजनमाह । आसीदिति त्रिभिः । ब्रह्मणो निद्रायां भवो ब्राह्मः । तेनैव निमित्तेन जातो नैमित्तिकः । समुद्रे उपप्लुता निमग्नाः ७ (आगतनिद्रस्यात एव शायिषु भिच्छोः) अंतिके निःसृता ८ शफरी रूपं मत्स्याकृतिम् ९ प्रयोजनांतरं लीलाप्रकारं चाह । तत्र राजऋषिरित्यादियावत्समाप्ति (सलिलमशनं यस्य सः) १० (यो सो सत्यव्रतः) स एव श्राद्धदेव इति ख्यातः ११ कृतमालायानद्याम् (शफरीं तूष्णीमो मत्स्यः) १२ १३ १४

यदर्थमदधाद्रूपं मात्स्यं लोकजुगुप्सितम् ॥ तमः प्रकृतिदुर्मर्षकर्मग्रस्त इवेश्वरः २, एतन्नो भगवन् सर्वं यथा वदुः कुर्मर्षसी ॥ उत्तमश्लोकचरितं सर्वलोकसुखावहम् ॥ ३ ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्तो विष्णुरातेन भगवान्वादरायणिः ॥ उवाच चरितं विष्णोर्मत्स्यरूपेण यत्कृतम् ॥ ४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ गोविं प्रसुरसाधूनां छंदसामपि चेश्वरः ॥ रक्षाभिच्छंस्तनूर्ध्वत्ते धर्मस्यार्थस्य चैव हि ५ उच्चावचेषु भूतेषु च रन्नायुरिवेश्वरः ॥ नोच्चावचत्वं भजते निर्गुणत्वाद्द्विगुणैः ६ आसीदतीतल्पांति ब्राह्मो नैमित्तिको लयः ॥ समुद्रोपप्लुतास्तत्र लोका भूरादयो नृप ७ कालेनागतनिद्रस्य धातुः शिशयिषोर्वली ॥ मुखतो निःसृतान् वेदान्हयग्रीवोऽप्रतेकेऽहरत् ८ ज्ञात्वा तद्दानं वेद्रस्य हयग्रीवस्य चेष्टितम् ॥ दधार शफरी रूपं भगवान्हरिर्गेश्वरः ९ तत्र राजऋषिः कश्चिन्नाम्ना सत्यव्रतो महान् ॥ नारायणपरोऽतप्यतपःसलिलाशनः १० यो सावस्मिन् महाकल्पे तनयः स विवस्वतः ॥ श्राद्धदेव इति ख्यातो मनुत्वे हरिणार्पितः ११ एकदा कृतमालायां कुर्वतो जलतर्पणम् ॥ तस्यां जल्युदके काचिच्छफरं काभ्यपद्यत १२ सत्यव्रतो जलिगतां महतो येन भारत ॥ उत्समर्जनदीतो ये शफरीं द्रविडेश्वरः १३ तमाह साति करुणं महाकारुणिकं नृपम् ॥ यादोभ्यो ज्ञातिघातिभ्यो दीनां मां दीनवत्सल ॥ कथं विमृजसे राजन् भीतां मां स्मिन्सरिज्जडे १४

किंच इदं लोकनिधं मात्स्यं रूपं यदर्थं धृतं एतन्नो वदुः कुर्मर्षसी २ ३ ॥ सूत उवाच ॥ राज्ञा एव मुक्तः शुकः विष्णोश्चरितं प्राह ४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ गोविं प्रसुरसाधूनां छंदसां च रक्षांश्च नृहरिः तनूर्ध्वत्ते ५ हरेः जुगुप्सितत्वं परिहरति उच्चावचेषु भूतेषु वायुरिव च रन् ईश्वरः निर्गुणत्वात् नोच्चावचत्वं भजते इति ६ अथगतकल्पांते नैमित्तिको लयः आसीत् तत्र भूरादयो लोकाः समुद्रे मग्नाः आसन् ७ तत्र लये प्राप्ता निद्रस्य धातुः मुखतो निर्गतान् वेदान्हयग्रीवः अहरत् ८ तत्र ज्ञात्वा हरिः मात्स्यं रूपं दधार ९ तत्र काश्चिन्ना सत्यव्रतः नाम राजर्षिः तपः अतप्यत् १० यः अस्मिन् महाकल्पे विवस्वतस्तनयः श्राद्धदेव इति ख्यातो मनुत्वे हरिणार्पितः ११ एकदा कृतमालायां नद्यां जलतर्पणं कुर्वतः सत्यव्रतस्य अंजल्युदके एका शफरी अभ्यपद्यत १२ सः तान् दीतो ये उत्समर्ज १३ सा तं नृपं प्राह हे दीनवत्सल ज्ञातिघातिभ्यो यादोभ्यो भीतां मां कथं विमृजसे १४

(शफरारक्षणार्थाय) १५ १६ १७ (वस्तुनासंकर्त्तु) यत्राहं सुखं निवसामि तदोक्तस्थानं कल्पय १८ श्रीदं च नोद केमणिकस्थे जले १९ (मेमहं नालम् । पदं स्थानम् । त्वात्वाय) २० (तस्मिन्माहृत्य व्याप्य) २१ रक्षाया योगेन उपायेन यथा महा हृदमात्रेः पूर्वजलं विनामशुष्येयं तादृशेनोपायेन (ग्रीष्ममित्यर्थः) नेषेहि अविदासिनि अनुपपद्ये (अगाधे इत्यर्थः) २२ संमितं तत्तज्जलाशयपरिमितं (संतंज्यं मत्स्यम्) २३ २४ २५ अभिव्यानशो अभितो व्याप्तवान् २६ २७ मुख्यः सत्यः । आत्मा च मतिश्च आश्रयः २८ २९ हे अराविदाक्ष । पृथगात्मना देहाद्यभिमा निनासतामितरेषां पादोपसर्पणं यथा मृषा (निष्फलं) भवेत् । तथा सुहृत्प्रियात्मनस्तव पादोपसर्पणं मृषानमवेत् । यद्यस्मान्नः भक्तानां अद्भुतं वपुरदीदृशः दर्शितवानसि । पाठांतरे पृथगात्मनो भेददर्शिनः पुंसः असतोऽपि रिच्छन्नानां पादोपसर्पणं यथा मृषेत्यर्थः ३०

तमात्मनोऽनुग्रहार्थं प्रीत्या मत्स्यवपुर्धरम् ॥ अजाननरक्षणार्थाय शफर्याः समनोदधे १५ तस्यादीनतरं वाक्यमाश्रुत्य समहीपतिः ॥ कलशाप्सु निधायैनां दयालुर्निन्य आश्रमम् १६ सातु तत्रैकरात्रेण वर्धमानाकमंडलौ ॥ अलब्धात्मा वक्रांशं च इदमाहमहीपतिम् १७ नाहं कमंडलावस्मिन् कृच्छ्रं वस्तुमिहोत्सहे ॥ कल्पयौकः सुविपुलं यत्राहं निवसे सुखम् १८ स एनांतत आदाय न्यवादौ दं च नोदके ॥ तत्राक्षेप्ता मुहूर्तेन हस्तत्रयमवर्धत १९ नमस्तदलं राजन्सुखं वस्तुमुदं च नम् ॥ पृथुदेहि पदं महां यत्त्वाहं शरणं गता २० तत आदाय साराज्ञाक्षिताराजन्सरोवरे ॥ तदा तृत्यात्मना तोयं महाभीनोन्ववर्धत २१ नैतन्मे स्वस्तये सखन् उदकं सलिलौकसः ॥ निषेहिरक्षायोगेन हृदमा मविदासिनि २२ इत्युक्तः सो न्यन्मत्स्यंतत्र तत्राविदासिनि ॥ जलाशये संमितं तंसमुद्रे प्राक्षिप ज्ञपम् २३ क्षिप्यमाणस्तमाहृदमिह मां मकरादयः ॥ अदंत्यतिबला वीरमिहोत्सृजुमर्हसि २४ एवं विमोहितस्तेन वदता वल्गुभारतीम् ॥ तमाह कोमवानस्मान्मत्स्यरूपेण मोहयन् २५ नैवं वीर्यो जलचरो दृष्टोऽस्माभिः श्रुतोऽपि वा ॥ यो भवान् योजनशतमहाप्रभिव्यानशेसरः २६ नूनं त्वं भगवान् साक्षाद्वरिर्नारायणोऽव्ययः ॥ अनुग्रहाय भूतानां धत्से रूपं त्रलोकसाम् २७ नमस्ते पुरुष श्रेष्ठ स्थित्युत्पत्त्यप्येष्वर ॥ भक्तानां प्रपन्नानां मुख्यो ह्यात्ममतिर्विमो २८ सर्वे लीलावतारास्ते भूतानां भूतिहेतवः ॥ ज्ञातुमिच्छाम्यदोरूपं यदर्थं भवता पृथक् २९ न तेरविदाक्ष पदोपसर्पणं मृषा भवेत् सर्वसुहृत्प्रियात्मनः ॥ यथेतरेषां पृथगात्मनां सतामदीदृशो यद्गुरुरद्भुतं हि नः ३०

तदो नवाभ्यं श्रुत्वा कलशाप्सु तानिधाय आश्रमं निन्ये १५ १६ सा एकरात्रेण वर्धमानांत आह १७ अहं कमंडलौ वस्तुन उत्सहे विपुलं स्थानं कल्पय १८ ततः मणिकस्थे जले तान्यवातु तत्रापि मुहूर्तेन हस्तत्रयं अवर्धत १९ एतत्तदुदकं मे अलं पृथुपददेहि २० ततः तां आदाय सरोवरे प्राक्षिप तदपिसरः प्राप्य अवर्धत २१ इदं सरः मेन स्वस्तये अतः मे अशुष्कं हृदो निषेहि २२ एवमकः सः यत्र यत्र जलाशये नीतवान् तत्र तव वर्धमानां तादृक्षा समुद्रे प्राक्षिपत् २३ क्षिप्यमाणा साहं आह हे वीर अत्र मां मकरादयः अदंति अतः इह चत्कष्टुमर्हसि २४ एवं सो हि वीराजमिच्छं आह नः मत्स्यरूपेण मोहयन् त्वं कोऽसि २५ एवं वीर्यो जलचरः अस्माभिः पूर्वत दृष्टः न श्रुतः यः त्वं अहं योजनशतं सरः २६ सन्नान् २७ त्वसाक्षाद्भवान् भूतानां अनुग्रहाय जलचररूपं धत्से २७ अतस्तुभ्यं नमः २८ किंच त्वया यदर्थमिदं रूपं धृतं तत्र ज्ञातुमिच्छामि २९ ३०

एकतजनामकाःमिषावस्य ३१ अय्याभोधोमलया णवे । मूर्ध्वादिमिष्यः (निमक्ष्यतिमग्नंविष्यति) ३२ संवर्ताभिसिप्रलयोदकेत्वामुपस्थास्यतिप्राप्स्यति ३३ ओषधीः आदा
वेतिशेषः (सर्वैस्सर्वैःप्राणिभिरेपवृंहितः) ३४ ऋषीणामेवालोकेनविचारिष्यसि ३५ महाहिनावासुकिना (पतोदोष्यमानांमृगंक्षयमानाम्) ३६ ३७ मेमया अनुगृहीतं प्रसादीकृतं
हृदिअपरोक्षंवेत्स्यसि (ज्ञारयासि) । त्वयाकृतैःसंप्रभर्मयाविवृतंप्रकाशितंसंतम् ३८ (अन्वैक्षतप्रतीक्षतेस्म) ३९ (प्रागुदङ्मुखःईशानदिङ्मुखः) ४०४१ (नावनौकापओषधीश्चरी
रुधश्चलताः) ४२ (नोस्माकम्) ४३ (नियुतंलक्षम्) ४४

॥ श्रीशुकउवाच ॥ इतिब्रुवाणंनृपतिंजगत्पतिःमत्स्यवतंमत्स्यवपुर्गुणक्षये ॥ विहर्तुकामःप्रलयार्णवेऽब्रविचिकीर्पुंरेकांतजनाप्रियःप्रियम् ३१ ॥ श्रीभगवानु
वाच ॥ सप्तमेद्यतनादूर्ध्वमहन्यतदारिदम् ॥ निमक्ष्यत्यप्ययाभोधौत्रैलोक्यंभूर्भुवादिकम् ३२ त्रिलोक्यांलीयमानायांसंवर्ताभिसैवतदा ॥ उपस्थास्य
तिनौःकाचिद्विशालत्वांमयेरिता ३३ त्वंतावदोषधीःसर्वाबीजान्युच्चावचानिच ॥ सप्तर्षिभिःपरिवृतःसर्वसत्त्वोपवृंहितः ३४ आरुह्यबृहतींनावंविचरि
ष्यस्यविक्रवः ॥ एकार्णवेनिरालोकेऋषीणामेववर्चसा ३५ दोष्यमानांतांनावंसमीरेणबलीयसा ॥ उपास्थितस्यमेशुंगेनिबध्नोहिमहाहिना ३६ अहंत्वा
मृषिभिःसाकंसहनावमुदन्वाति ॥ विकर्षन्विचारिष्यामियावद्ब्राह्मीनिशाप्रभो ३७ मदीयंमहिमानंचपरब्रह्मेतिशादितम् ॥ वेत्स्यस्यनुगृहीतंमेसंप्रदनेर्वितृतं
हृदि ३८ इत्थमादिश्यराजानंहरिंरंतरधीयत ॥ सान्वैक्षततंकालंयंहृषीकेशआदिशत् ३९ आस्तीर्थदर्भान्माकूश्वराजर्विःप्रागुदङ्मुखः ॥ निषसाद
हरेःपादौचितयन्मत्स्यरूपिणः ४० ततःसमुद्रउद्वेलःसर्वतःष्वावयन्महीम् ॥ वर्धमानोमहामेघैर्वर्षद्भिःसमदृश्यत ४१ ध्यायन्भगवदादेशंदृष्टेनावमाम
ताम् ॥ तामारुरोहविमैर्द्वैरादायौषधिवीरुधः ४२ तमूचुर्मुनयःप्रीताराजन्ध्यायस्वकेशवम् ॥ सर्वैःसंकटादस्मादाविताशंविवास्याते ४३ सोऽनु
ध्यातस्ततोराज्ञाप्रादुरासीन्महार्णवे ॥ एकशृंगधरोमत्स्योहैमोनियुतयोजनः ४४

॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंब्रुवाणंसत्यवतंमत्स्यवपुःहरिःआह ३१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हेनृप अद्यतनादूर्ध्वसप्तमेहानि अर्णवेत्रैलोक्यंनंदयति ३२ तस्मिन्लीनेसतिक्रावे
नूनीः त्वांप्राप्स्यति ३३ त्वंचओषधिवीजानिआदायसप्तर्षिभिःसह ३४ नावंआरुह्यएकार्णवेचरिष्यसि ३५ तत्रवायुवेगेनचंचलानावंप्राप्तस्यमेशुंगेवासुकिनावग्रीहि ३६
अहंसप्तर्षिभिः साकंसनावत्वांविकर्षन् यावद्ब्राह्मीनिशाताक्चरिष्यामि ३७ मन्महिमानंत्वंवेत्स्यसि ३८ इत्थंराजानंआदिश्य हरिः अंतर्दवे सःतंकालंअन्वैक्षत ३९ अ
थराजाप्रागग्रान्दर्भानास्तीर्यतत्रस्थितः हरेः पादौचितयन्निषसाद ४० ततःवर्षद्भिर्मैघैःवर्द्धमानःसमुद्रः महौं श्वावयन्सन् अदृश्यत ४१ तदासत्यवतः भगवदाज्ञाध्यायन्
तावत्नावंदृष्ट्वाओषधिवीरुधः आदाय ऋषिभिःसहतांआरुरोह ४२ तदाप्रीताःमुनयःतंउचुः हेराजन्केशवंध्यायस्व सःअस्मात्संकटात्नःशंविवास्याते ४३ ततःराज्ञाध्यातः
हरिः प्रलयार्णवे एकशृंगधरः हैमः नियुतयोजनो मत्स्यः प्रादुर्बभूव ४४

वरत्रेणदोषरूपेण ४५ सामरंतरयिष्यंतं तरिष्यन्निवसागरम् । सत्यब्रतोमुक्तत्वेनपुष्टावहरिमष्टभिः ॥ अवेदं चित्तम् । किमयं महाप्रलयोदैर्नंदि नोवेति । तत्रतावद्वाह्योलयइतियोसाव
स्मिन्महाकल्पइतिचोक्तेर्महाप्रलयइतिमात्रम् नेतिब्रूमः । महाप्रलयेपृथिव्यादीनामवशेषाभावात् । यावद्वाह्यीनिशेत्याद्युक्तिविरोधाच्च । अतोदैर्नंदिन इतियुक्तं चैतदापिसंगच्छते ।
सर्वितकैरनावर्षणादिभिर्विना अकस्मादेवसप्तमेऽहनित्रैलोक्यनिमंक्ष्यतीतिमत्स्योक्तेरनुपपत्तेः । यच्चोक्तं प्रथमस्कन्धे । कृतं सजगृहेमात्स्यं चाधुर्वातरसंछो । नाव्यारोप्यमहीमय्यामपाद्वैव
स्वतंमनुभितितदपितदादुर्घटम् । नहिप्रलयद्वयेपिमहीमय्यानां व्यारोहःसंभवति । नचचाक्षुषमन्वतरेप्रलयोस्ति । तथाचसतिसप्तमोमनुर्वैवस्वतइत्यापिदुर्घटस्यात् । त्वंतावदोषधीःस
र्वाइत्यादिनिर्देशोपिनसंगच्छते । नहितदाओषध्यादीनांसत्त्वानां चावशेषःसंभवति । तस्मादन्यथावर्ण्यते । नैवायं वास्तवःकोपिप्रलयः । किंनुसत यत्रतस्यज्ञानोपदेशायाविर्मूर्तोभगवा
न्वैराग्यार्थमकस्मात्प्रलयमिवदर्शयामास । यथास्मिन्नेवदेवस्वतमन्वतरेमार्कण्डेयायदर्शितवान् । तदपेक्षयैवचमहाकल्पेऽस्मिन्निति विशेषणंसंगच्छते । तथाच । ततःसमुद्रजद्वेलःसर्वतः
समदृश्यतेतितस्थैवतथादर्शनमुक्तमित्येषादिह । प्रस्तुतंस्तोत्रं व्याख्यास्यामः । तत्रनानायोनिषुसंसरतःस्वस्यभगवत्कृपयै वतत्प्राप्तिदृष्ट्वा मुक्तयेतमेवप्रार्थयते(अनादीति)अनादिर्याअविद्या
तयाउपहृताआवृताआत्मसंविद्येपांते । अतएवाविद्यामूलैःसंसारपरिश्रमैरातुराः । इहसंसारेयदृच्छयायदनुग्रहादेवउपपृता आश्रिताः संतोयंअ । प्रयुः । समवानेवसाक्षान्नोमुरुःसन्नग्रंथिभि
द्यादित्युत्तरेणान्वयः ४६ ननुवैराग्यंविनाकुबोभाकिःतर्हितस्यत्वत्सेवैकफलत्वात्सेवामादिशेत्याशयेनाह । जनइति । अनुबोयंजनः असुखेयथाभवतितथाकर्मसमीहिते । तांसुखेच्छाय ।
नो (अस्माकं) हृदयरूपंग्रंथिसंभित्यात् । यतःसएवपरमोऽनुः ४७ ननुपज्ञदानादिभिःतत्त्वशुद्धिर्विनाग्रंथिःकथंभेद्यःस्यात्तत्राह । यदिति । यस्यसेवयैवपुमान्आत्मनोमनसोम
लंतमोविजह्यात् । एषहीनमलोनिजं वर्णचस्वरूपभजेत् । सईशोनोमुरुर्भूयात् वतःसएवगुरोरपिपरमोमुरुः । मलहानदेष्टांतः । रुद्रोदनंरजतम् । 'यदरोदीततद्गुद्रस्यरुद्रत्वंयदश्रवशी
र्यवतद्रजतंहिरण्यमभवत्' इतिश्रुतेः । तद्यथाग्नेःसंपर्कान्मलंजहाति । त्वंवर्णचमज्जेनगुलालनादिभिःतयानयज्ञादिभिर्मलत्यागःकिंनुवत्सेवयैव । तेषांनुसेवांगत्वाभितिभावः ४८ पर
मेश्वरत्वंपरममुक्तत्वंचप्रपंचयन्नाह । नयदिति । यत्प्रसादस्यायुतभागस्यलेशमात्रपिअन्येदेवादयःसर्वेसमेताअपिस्वयंतन्निरपेक्षाःसंतःकर्तुंमप्रभवन्ति ४९

निबध्यनावंतच्छृंगेयथोक्तोहरिणापुरा ॥ वरत्रेणाहिनातुष्टस्तुष्टावमधुसूदनम् ३५ ॥ राजोवाच ॥ अनाद्यविद्योपहृतात्मसंविदस्तन्मूलसंसारपरिश्र
मातुराः ॥ यदृच्छयेहोपसृतायमाप्रयुर्विशुक्तिदोनःपरमोमुरुर्भूवात् ३६ जनोऽधुवोऽयंनिजकर्मबन्धनःसुखेच्छयाकर्मसमीहितेऽसुखम् ॥ यत्सेवयातां
विधुनोत्यसन्मर्तिग्रंथिसंभित्याहृदयंसनोमुरुः ३७ यत्सेवयाग्रेरिवरुद्रोदनंपुमान्विजह्यान्मलमात्मनस्तमः ॥ भजेतवर्णनिजमेषसोव्ययोभूयात्सईशः
परमोमुरोर्गुरुः ३८ नयत्प्रसादायुतभागलेशमन्येचदेवागुरवोजनाःस्वयम् ॥ कर्तुंसमेताःप्रभवन्तिपुंसस्तमीश्वरंत्वांशरणंप्रपद्ये ४९

ततोराजातस्यशृंगेअहिनानावंनिबध्यहरितुष्टाव ४५ ॥ राजोवाच ॥ अनाद्यविद्यावृतात्मसंविदःजनाःपदनुग्रहात्पुत्रांभूवन्ति सःतत्रात् गुरुःसन्नहृदयग्रंथिभिद्यात् ४६ किंच
यस्यसेवया पुमान् मनोमलं त्यक्त्वा स्वरूपंभजेत् सईशः नोमुरुर्भूयात् ४७ ४८ किंच देवादयः यत्प्रसादलेशमापि कर्तुं नसमर्थाः तंईश्वरं त्वां शरणं प्रपद्ये ४९

तदेवदृष्टान्तेन स्पष्टयन्नाह । अचक्षुरिति (यथाऽधस्यां बोध्यणीः अग्रेन यतीत्यग्रणीः कृतस्तथैव) अविदुषोजनस्य अदुषोऽविद्वान्गुरुः । तथैव त्वं तु अर्कप्रकाशवत्स्वतएव दृष्टान्तं नयस्यसः अर्कं दृष्ट्वा अतः सर्वदृशां सवद्विद्याणां समीक्षणः प्रकाशकः अतएव स्वमतिर्बोद्धुमिच्छद्भिः मोक्षमाभिर्मुक्तुं तोसि ५० किंच । प्राकृतो गुरुर्नयं हेतुरेवेत्याह । जनइति । आदिशते उपदिशति । असतीमतिर्भयं कामादिमतिं । तमः संसारम् ५१ ननु तर्हि सर्वोपि लोकोपामेवार्कितोपसराति । अज्ञानादित्याह त्वंसर्वेति । प्रियश्चासावभिरश्च ५२ अहं तु त्वामेव शरणं यामीत्याह । त्वामिति प्रतिबोधनाय उपदेशाय । अर्थदीपैः परमार्थप्रकाशकैः । हृदयमवान् ग्रंथीन् अहंकारादीन् । स्वमोकः स्वरूपं विवृणु प्रकाशय ५३ नृपतिं प्रति ५४ पुराणसंहितां मत्स्यपुराणं अशेषतोऽब्रवीदित्यनुषंगः (सांख्यतत्त्वविवेकः योगश्चित्तनिरोधोपायः । क्रियानित्यनैमित्तिकादिकं कर्म तद्वर्ती आत्मगुह्यमात्मरहस्यं चाशेषतोऽब्रवीत्) ५५ ५६

अचक्षुरंधस्य यथाग्रणीः कृतस्तथा जनस्याविदुषोऽदुषो गुरुः ॥ त्वमर्कदृक्सर्वदृशां समीक्षणो वृत्तो गुरुर्नः स्वगतिं बुभुत्सताम् ५० जनोजनस्यादिशतेऽसतीमतिं यया प्रपद्येत दुरत्ययं तमः ॥ त्वं त्वव्ययं ज्ञानममोघं मंजसा प्रपद्यते येन जनो निजं पदम् ५१ त्वंसर्वलोकस्य सुहृत्प्रियेश्वरो ह्यात्मानु रूर्जानमभीष्टसिद्धिः ॥ तथापि लोको न भवंतं मंधधीर्जानाति संतं हृदि बद्धकामः ५२ तं त्वामहं देववरं वरेण्यं प्रपद्ये ईशं प्रतिबोधनाय ॥ छिद्यर्थदीपैर्भगवन्वचोभिर्ग्रंथीन् हृदयान् विवृणुस्वमोकः ५३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तं तं नृपतिं भगवानादिपुरुषः ॥ मत्स्यरूपी महाभोधौ विहरंस्तत्त्वमब्रवीत् ५४ पुराणसंहितां दिव्यां सांख्ययोगक्रियावतीम् ॥ सत्यव्रतस्य राजर्षेरात्मगुह्यमशेषतः ५५ अश्रौषादिषुभिः साकमात्मतत्त्वमसंशयम् ॥ नाव्यासीनो भगवता प्रोक्तं ब्रह्म सनातनम् ५६

५० किंच अयं जनः जनस्य असतीमति आदिशते यया संसारं प्राप्नोति ५१ त्वं तु अमोघं ज्ञानं आदिशसे येन निजं पदं प्राप्नोति हे ईश्वर त्वंसर्वलोकस्य गुरुः सुहृत्प्रिये देवराश्रयसि तथापि जनः अंधधीः स न हृदि संतं त्वानजानाति ५२ एवं भूतं त्वं अहं शरणं प्रपद्ये हे भगवन् परमार्थप्रकाशकैः वचोभिः न हृद्ग्रंथीन् छिद्यि स्वरूपं प्रकाशय ५३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं ब्रुवाणं नृपं हरिः तत्त्वं मत्स्यपुराणं च अब्रवीत् ५४ ५५ नावि स्थितः सः ऋषिभिः सह तन् अश्रौषीत् ५६

भा. अ.

॥ ४ ॥

अतीतः पूर्वोक्तः प्रलयः तस्याप्येवमवसाने (उल्लिख्यताय ततः प्रबुद्धायवेधभेदब्रह्मणेप्रतयाहरतप्रत्याहृत्यदत्तज्ञानित्यर्थः) ५७ ५८ ५९ योयहरेरवतारस्तयः कीर्तयेत् ६० (दितिजमहयग्री
बंहत्वातेनापनीतं श्रुतिमणं प्रत्युपादत्तमत्वानीतवान्) । सत्यव्रतानां सत्यव्रतस्य कृषीणां च । कृषिणो यो योतीति बह्विंशसमवायाद्बुद्धयनम् । जिह्वमीनं मायामस्त्वम् ॥ ६१ ॥ इति श्री
भागवतमावर्षदीपिकायां श्रीधरस्वामिविरचितायां अष्टमस्कंधे दीक्षायां मत्स्वत्वतारचरितानुवर्णनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ श्रीः (श्रीधरैर्नेहयर्तिकपिद्वयाख्यातं मुमयस्त्वतः ।
बालानां सुखबोधार्थं तद्व्याख्यमहेश्वरः) ॥ १ ॥ शिवम् ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

अ.

॥ २४ ॥

अतीतप्रलयाप्येव उल्लिख्यतायसवेधसे ॥ इत्वाऽसुरंहयग्रीवं वेदान् प्रत्याहरद्दरिः ५७ सतुसत्यवतारो जाज्ञानविज्ञानसंयुतः ॥ विष्णोः प्रसादात्कल्पेस्मिन्ना
सीद्वैवस्वतो मेनुः ५८ सत्यव्रतस्य राजर्षेर्मायामत्स्यस्य शार्ङ्गिणः ॥ संवादं महदाख्यानं श्रुत्वामुच्येत किं लिख्यात् ५९ अवतारो हरेर्यो यं कीर्तयेदन्वहं नरः ॥
संकल्पास्तस्य सिध्यंतिसयाति परमां गतिम् ६० प्रलयपयसिधातुः सुप्तशक्तेर्मुखेभ्यः श्रुतिमणमपनीतं प्रत्युपादत्तहत्वा ॥ दितिजमकथयद्यो ब्रह्मसत्यव
तानां तमहमखिलहेतुं जिह्वमीनं नतोस्मि ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां अष्टमस्कंधे मत्स्वत्वतारचरितानुवर्णनं नाम चतुर्विंशो
ऽध्यायः ॥ २४ ॥ अष्टमस्कंधः समाप्तः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ ५ ॥

ततः प्रलयति उल्लिख्यते हरेः हयग्रीवं हत्वा वेदानां यददौ ५७ सतुसत्यवतः आस्मिन्कल्पे हरेः प्रसादात् वैवस्वतो मेनुः आसीत् ५८ मत्स्यकपिणः हरेः राज्ञश्च संवादं श्रु
त्वा पततः कातमुच्यते ५९ अयं हरेः अवतारः तं अन्वहं यः कीर्तयेत् सत्यसंकल्पाः सिध्यन्ति सः परमां गतिं याति ६० किं ब्रूयात् हेराजन् यः प्रलयपयसि दैत्यं हत्वा तेन ब्रह्मणः मुखेभ्यः
अपनीतं श्रुतिमणं उपादाय सत्यव्रतस्य कृषीणां च ब्रह्मा अकथयत् तं जिह्वमीनं नतोस्मि ६१ ॥ इत्यष्टमे चूर्णिकायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ ॥ ॥ समाप्तोऽष्टमस्कंधः ॥ ५ ॥

॥ २४ ॥

॥ अथ सटीकसचूणिकश्रीमद्भागवत-अष्टमस्कंधसमाप्तः ॥

॥ अथ सटीकसचूर्णिकश्रीमद्भागवत-नवमस्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीगणपतिसरस्वतीभ्यां नमः । श्रीर्जयति तिराय । मुखाय मुणतावास्थैवृणते करुणानिधिम् । तमहंशरणं यामि परमानन्दमाधवम् ॥ १ ॥ त्रिमुखाष्टभिरध्यापि वैवस्वतसुतान्वयः । नवमेक
 ष्यस्यैकीर्तिमसंगाकं वितन्वते ॥ २ ॥ एवमुक्ताष्टमस्कंधे सद्धर्मसत्त्वशोषकः । कर्तृपालकवकादिमन्वादीनां निरूपणैः ॥ ३ ॥ सद्धर्मशुद्धसत्त्वानां वीतरं गेहसत्त्वका । पूर्वसोमान्ध्याख्या
 नैरधुना संगतोच्यते ॥ ४ ॥ प्रबोदशुभिरध्यायैः सूर्यवंशोऽनुवर्ण्यते । एकादशभिरध्यायैः सोमवंशस्ततः परैः ॥ ५ ॥ तत्र प्रथमेऽष्टयां वैवस्वतसुतान्वये । सोमवंशप्रवेशोक्तये सुप्र
 स्तीत्स्वमुच्यते ॥ ६ ॥ उक्तानुवादपूर्वकं वैवस्वतमनोर्वंशं पृच्छति मन्वंतराणां तिपंचमिः । येमया । (तत्र मन्वंतरेषु कृतानि हरेर्वीर्याणि प्रमावाश्च) १ (पुरुषस्य हरेः सेवया) २ ३ (शु
 श्रूषतां प्रोनुमिच्छतां) ४ (ये चाद्यतना संति) ५ ६ (प्राचुर्येण संक्षेपेण) ७ अनुकवंशं वक्तुं पूर्वोक्तमेव तावद्वंशं तत्प्रवर्तकं श्रीनारायणमारभ्यानुस्मरति परावरेषामिति पंचमिः ८ ९
 १० ११ नामागच्छेति पाठेन भगवन्नामागः १२

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ राजोवाच ॥ मन्वंतराणिसर्वाणित्वयोक्तानि श्रुतानि मे ॥ वीर्याण्यनंतवीर्यस्य हरेस्तत्र कृतानि च १ योऽसौ सत्यव्रतो नाम राजर्षिर्द्र
 विडेश्वरः ॥ ज्ञानं योतीति कल्पांते लेभे पुरुषसेवया २ स वैवस्वतः पुत्रो मनुरासीदिति श्रुतम् ॥ त्वत्तस्तस्य सुताश्चोक्ता इक्ष्वाकुप्रमुखानृपाः ३ तेषां वंशं
 पृथग्ब्रह्मवंश्यानुचरितानि च ॥ कीर्तयस्व महाभाग नित्यं शुश्रूषतां हि नः ४ ये भूता ये भविष्याश्च भवंत्यद्यतनाश्च ये ॥ तेषां नः पुण्यकीर्तीनां सर्वेषां वद वि
 क्रमान् ५ ॥ सूत उवाच ॥ एवं परीक्षिताराज्ञा सदसि ब्रह्मवादिनाम् ॥ पृष्ठः प्रोवाच भगवान् शुकः परमधर्मवित् ६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ श्रूयतां मानवो वंशः
 प्राचुर्येण परंतप ॥ न शक्यते विस्तरतो वक्तुं वर्षशतैरपि ७ परावरेषां भूतानां मात्मायः पुरुषः परः ॥ स एवासीदिति दं विश्वं कल्पांतेऽन्यत्र किंचन ८ तस्य नामैः
 समभवत्पद्मकोशो हिरण्मयः ॥ तस्मिन् जज्ञे महाराज स्वयं भूश्चतुराननः ९ मरीचिर्भनसस्तस्य जज्ञत स्यापि कश्यपः ॥ दाक्षायण्याततोऽदित्यां वि
 वस्वानमवत्सुतः १० ततो मनुः श्राद्धदेवः संज्ञायामास भारत ॥ श्रद्धायां जनयामास दशपुत्रानस आत्मवान् ११ इक्ष्वाकुनृगशर्यातिदिष्टष्टक रूषकान् ॥
 नरिष्यंतं पृषधंचनभगंच कविं विभुः १२

श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ नवमस्कंधार्थो लिख्यते ॥ राजोवाच ॥ हे शुक त्वया उक्तानि सर्वमन्वंतराणि श्रुतानि तेषु हरेः कृतानि वीर्याणि च श्रुतानि १ योऽसौ स
 त्यव्रतो नाम राजर्षिः सः गतकल्पाति २ विवस्वतः पुत्रः मनुः आसीत् इति श्रुतम् ३ हे ब्रह्मन् तस्य इक्ष्वाकुप्रमुखपुत्राणां वंशं वंश्यानुचरितानि च वद ३ किंच ये
 भूताः ये भाव्याः ये अद्यतनाः तेषां पुण्यकीर्तीनां विक्रमान् वद ॥ ५ ६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ हे राजन् मानवो वंशः प्राचुर्येण श्रूयताम् ७ कल्पांते नारायणः एक
 एवासीत् ८ तस्य नामिकमलात् ब्रह्माजज्ञे ९ तस्य मनसः मरीचिः तस्य कश्यपः तस्मात् आदित्यां विवस्वान् अभवत् १० तस्मात् संज्ञायां श्राद्धदेवः मनुः तस्मात्
 श्रद्धायां दशपुत्राः ११ इक्ष्वाकुः प्रथमः नृगः द्वितीयः शर्यातिः तृतीयः दिष्टः चतुर्थः पृष्ठः पंचमः करूषकः षष्ठः नरिष्यंतः सप्तमः पृषधः अष्टमः नभगः नवमः कविः दशमः १२

मूर्यपौत्रस्य सुपुत्रस्य स्त्रीत्वे सति पुत्राणां वरप्रभृतिसोमवर्षासंस्कारं वक्तुं सप्रस्तावमिलां पारुष्यानमाह अप्रजस्य मनोः पूर्वमित्यादिना यावदध्याय समाप्ति पूर्वहस्ता कुममृतीनामुत्पत्तेः आरु १३
दुहित्रार्थममकन्यायथामनेतयायजेति हातारं (गत्वानम म्कृत्य) सम्भ्रमयाचत । पयस्वव्रतमाहारो नियतो यस्याः १४ अध्वर्युणा होतार्यजेति मेरितो होता तेन सह होतृविभितिवत्तया प्रार्थितं
ध्यायन् वयश्चरत अयजत् । पाठांतरे तदध्यायत्वाचावप द्वारं गृणन् वदित्युच्चारयत् १५ १६ ब्रह्मविक्रियामिं प्रान्थयात्वं १७ १८ प्रपितामहो वसिष्ठः १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८

अप्रजस्य मनोः पूर्ववासिष्ठो भगवान्नाकिल ॥ मित्रावरुणयोरिष्टिप्रजार्थमकरोद्विभुः १३ तत्र श्रद्धामनोः पत्नी होतारं समयाचत ॥ दुहित्रार्थमुपागम्य प्रणिपत्य
पयोव्रता १४ प्ररितोऽध्वर्युणा होता ध्यायंस्तत्सु समाहितः ॥ हविषे व्यचरते न वषट्कारं गृणन् द्वित्रः १५ होतुस्तद्व्यभिचारेण कन्ये लानामस्माऽभवत् ॥
तां विलोक्य मनुः प्राह नातिदृष्टमना गुरुम् १६ भगवन्किमिदं जातं कर्म त्रैलोक्यादिनाम् ॥ विपर्ययमहो कष्टमैवं स्याद्ब्रह्मविक्रिया १७ यूर्यमंत्रविदो युक्तास्त
पसादगधक्रिल्विषाः ॥ कुतः संकल्पवैषम्यमनृतं विबुधेष्विव १८ तन्निशम्य वचस्तस्य भगवान्प्रपितामहः ॥ होतव्यं तिक्रमं ज्ञात्वा बभाषे रविर्नदनम् १९
एतत्संकल्पवैषम्यं होतुस्ते व्यभिचारतः ॥ तथापि साधयिष्ये ते सुप्रजास्त्वं स्वतेजसा २० एवं व्यवसितो राजन् भगवान्समहायशाः ॥ अस्तौ पीडादिपुरुष
मिलायाः पुंस्त्वकाम्यया २१ तस्मै कामवरंतुष्टो भगवानहरिरीश्वरः ॥ ददा विलाऽभवत्तेन सुपुत्रः पुरुषर्षभः २२ स पुद्गलमहाराजविचरन्ष्टमयावने ॥ ह
तः कतिपयमात्यैरश्वमारुह्य सैधवम् २३ प्रगृह्य रुचिरं चार्पणं शरांश्च परमाद्भुतान् ॥ दंशितो नुष्टमं वीरो जगाम दिशं मुत्तराम् २४ सकुमारो वनं मेरोरवस्तात्प्र
विवेश ह ॥ यत्रास्ते भगवान्शर्वोरममाणः सहोमया २५ तस्मिन्प्रविष्ट एवासौ सुद्युम्नः परवीरहा ॥ अपश्यत्स्त्रियमात्मानमश्वं च वडवां नृप २६ तथा तद
बुजाः सर्वे आत्मलिङ्गविपर्ययम् ॥ दृष्ट्वा विमनसो भ्रूवन्वीक्ष्यमाणाः परस्परम् ॥ २७ ॥ राजोवाच ॥ ॥ कथमेवं गुणो देशः केन वा भगवन्कृतः ॥ प्रश्नमे
वं समाचक्ष्व परं कौतुहलं हि नः २८

एषां पुत्राणां उत्पत्तेः शाक् अप्रजस्य मनोः प्रजार्थं वसिष्ठः मित्रावरुणयोः इष्टिं चकार १३ तदा श्रद्धा नाम मनोः पत्नी होतारं प्रति मम कन्या भवत्विति अयाचत
१४ १५ तदा होतुर्मम व्यभिचारेण इला नाम कन्या अभवत् तदा मनुः कन्यां दृष्ट्वा उवाच १६ हे वसिष्ठ किमिदं विपरीतं जातं १७ १८ ततो वसिष्ठः होतुर्म
तिक्रमं ज्ञात्वा तं उवाच १९ हे मनो होतुर्मम व्यभिचारतः इदं संकल्पवैषम्यं जातं तथापि ते सुप्रजास्त्वं साधयिष्ये २० इत्युक्त्वा हरिं अस्तौ २१ तदा प्रसन्नः हरिः
इलामेव सुपुत्रं अकरोत् २२ सः सुपुत्रः एकदा अश्वं आश्व आमास्यादिभिः सह मृगयां गतः सन् २३ २४ मेरोः अभस्तात् वनं विवेश यत्र समया सह
मित्राः समाप्यः आसौ २५ तस्मिन्प्रविष्टे सति आत्मानं स्त्रियं अश्वं च वडवां अपश्यत् २६ तदनुयाः सर्वे आत्मलिङ्गविपर्ययं दृष्ट्वा स्त्रियो वीर्यतः संताः मित्राः समूह
२७ राजोवाच ॥ कथमेवं गुणो देशः केन वा भगवन्कृतः तद्वद २८

विमलंतिमिरंजामासः प्रकाशश्चाम्यस्ययासुतयाभूतादिशः कुर्वतः २९ ३० प्रसंगं रत्यार्मीर्नवेशंस्त्रिमसंगदर्शनं कलुषितमनसः संतस्तत्प्रसंगं नूनं नरनारायणाश्रमं प्रययुः ३१ ३२ प्रासंगि-
कमुक्तामस्तुतमन्वर्णयति (तत इति) अमुचरीसंपुकेति वक्तव्ये मृतपूर्वगत्या पुंस्त्वनिर्देशः ३३ ३४ ३५ ३६ आस्ययन् दृष्टुं ३७ ३८ ३९ नाभ्यनंदत्स्त्रित्वे लब्धयामासं मासं नि-
यावस्वात् ४० ४१ ४२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकाश्रमप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

श्रीशुक उवाच ॥ एकदा गिरिशं द्रष्टुं प्रययत् तत्र सुवताः ॥ दिशो विदिमिराभासाः कुर्वन्तस्समुपामन २९ तान् चित्वा विद्यां विद्या देवी विवस्त्रा व्रीडिता भृशम् ॥
मर्तुरंकात्समुत्थाय नीवीमाश्वथपर्यधात् ३० ऋषयोऽपि तयोर्वीक्ष्य प्रसंगं रमाणा योः ॥ निवृत्ताः प्रययुस्तस्मात्तरनारायणाश्रमम् ३१ तदिदं भगवानाह
प्रियायाः प्रियकाम्यया ॥ स्थानं यः प्रविशेदेतत्स वै योषिद्वेदिते ३२ तत ऊर्ध्वं वनं तद्वै पुरुषा वर्जयंति हि ॥ सा चानुचरसंयुक्ता विचचार वनाद्गन् ३३
अथ तामाश्रमाभ्यां चरंतीं प्रमदोत्तमाम् ॥ स्त्रोभिः परिवृतां वीक्ष्य चकमे भगवान्बुधः ३४ सापि तं चकमे सुभूः सोमराज सुतं पतिम् ॥ स तस्यां जनयामास
पुरूरवसमात्मजम् ३५ एवं स्त्रीत्वमनुप्राप्तं सुद्युम्नो मानवो नृपः ॥ स स्मारस्वकुलाचार्यं वसिष्ठमिति शुश्रुम ३६ स तस्य तां दृष्ट्वा हृष्टा रूपया भृशपीडितः ॥
सुद्युम्नस्याशयनं पुंस्त्वमुपाधावत शंकरम् ३७ तुष्टस्तस्मै समगवान् ऋषयो प्रियमावहन् ॥ स्वां च वाचं मृतां कुर्वन्निदमाहविशं पते ३८ मासं पुमान् समविता मा-
सं स्त्रीतव गोत्रजः ॥ इत्थं व्यवस्थया कामं सुद्युम्नो वतु मेदिनीम् ३९ आचार्यानुग्रहात् कामं लब्ध्वा पुंस्त्वं व्यवस्थया ॥ पालयामास जगतीनां भ्यनंदत्स्म तं प्र-
जाः ४० तस्योत्कलोगयो राजन् विमलश्च सुतास्त्रयः ॥ दक्षिणापथराजानो बभूवुर्धर्मतत्पराः ४१ ततः परिणते काले प्रतिष्ठानपतिः प्रभुः ॥ पुरूरवस उत्सृ-
ज्य गां पुत्राय गतो वनम् ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकाश्रमप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ४३ ॥

श्रीशुक उवाच ॥ एकदा ऋषयः गिरिशं द्रष्टुं तत्र अगमन् २९ तान् दृष्ट्वा विवस्त्रा देवी व्रीडिता सती मर्तुरंकात् उत्थाय वासः पर्यधात् ३० ऋषयोऽपि रममाण-
योस्तयोः प्रसंगं दृष्ट्वा निवृत्ताः संतः नरनारायणाश्रमं प्रययुः ३१ तदा शिवः प्रियायाः प्रियकाम्यया इदं आह एतत् स्थानं यः प्रविशेत् सः योषितुं मवेत् ३२
तत ऊर्ध्वं पुरुषाः तद्वनं वर्जयंति सा इला कन्या वनात् वनं चचार ३३ ततो बुधः स्वाश्रमसमीपे चरंतीं तां वीक्ष्य चकमे ३४ सापि तं चकमे तस्यां बुधः पुरू-
रवसं पुत्रं जनयामास ३५ एवं स्त्रित्वं प्राप्तः सुद्युम्नः वसिष्ठं सस्मार ३६ ततो वसिष्ठः तस्य तां अवस्थां दृष्ट्वा तस्य पुंस्त्वं दृष्ट्वा शंकरं उपाधावत ३७ समग-
वान् वसिष्ठाय तुष्टः सन् स्वां वाचं मृतां कुर्वन् तत्प्रियं च कुर्वन् इदं आह ३८ अयं मासं पुमान् मासं स्त्री भविता ३९ इत्थं व्यवस्थया गुरोः रूपया सुद्युम्नः भूमिं
पालयामास तं प्रजाः नाभ्यनंदन् ४० तस्य उत्कलः प्रथमः गयः द्वितीयः विमलः तृतीयः एते त्रयः पुत्राः दक्षिणापथगोप्तारः बभूवुः ४१ ततः प्रतिष्ठानपतिः
सुद्युम्नः पुरूरवसे पुत्राय गां उत्सृज्य वनं गतः ४२ ॥ ॥ इति नवमे प्रथमः १ ॥ ॥

द्वितीयं मनुपुत्राणां द्वावपुत्रौ विरागतः । करुषकादिपंचानां वंशानां हलधुक्रमात् ॥१॥ १ इक्ष्वाकुः पूर्वजो येषां तान् २ तत्र पृषध्रस्त्यंशो नाभवदिति सहेतुक्रमाद् पृषध्रस्तिवत्यादेना कविः कनीयानित्यतः प्राक्तनग्रंथेन । यत्तः सावधानः खड्गपाणेः सतस्तिष्ठतो जागरणं दीरासन्मुख्यतेतदेव व्रतं (नियमो यस्य एवंभूतः) यतोऽवहितः सन्तगाः पालयामास ३ शार्दूलोऽप्याघ्रः ४ ५ प्रलीनाडुगणा यस्मिन् तस्मिन् समये बभ्रौः कपिलायागोः ६ गां कामतो न जघानेति खयापयितुं वृक्कणश्रवण इत्याद्युक्तं ७ व्युष्टायां ममातायां ८ सत्रबन्धुः सत्रियाधमोऽपि त्वं न भविता अपि तु शूद्रो भवितेति ९ १० ११ १२ १३ उपयुक्तकरणः १४ दग्धदेहः कवेरपि वंशो नाभवदित्याह । कविरिति बन्धुभिः सह राज्यं विमृज्य १५

॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं गतेऽथ सुदुम्ने मनुर्वैवस्वतः सुते ॥ पुत्रकामस्तपस्तेपेयमुनायां शतं समाः १ ततो यजन्मनुर्देवमपत्यार्थं हरिं प्रभुम् ॥ इक्ष्वाकुपूर्वं जानपुत्रान् लेभे स्वसदृशान् दश २ पृषध्रस्तु मनोः पुत्रो गोपालो गुरुणा कृतः ॥ पालयामास गायतोरार्यां वीरासनवतः ३ एकदा प्राविशद्गोष्ठं शार्दूलो निशिवर्षति ॥ शयानागावउत्थाय भीतास्ताव बभ्रुर्वज्रे ४ एकां जग्राह बलवान् सा चुकोश भयातुरा ॥ तस्यास्तत्कं दितं श्रुत्वा पृषध्रो भिससारह ५ खड्गमादाय सह सा प्रलीनोऽडुगणे निशि ॥ अजानन्नहनद्रभ्रोऽशिरः शार्दूलशंकया ६ व्याघ्रोऽपि वृक्कणश्रवणो निस्त्रिंशाग्राहतस्ततः ॥ निश्चकामभृशं भीतो रक्तं पथि स मुत्सृजन् ७ मन्यमानो हतं व्याघ्रं पृषध्रः परवीरहा ॥ अद्राक्षीत्स्वहतां बभ्रुं व्युष्टायां निशि दुःखितः ८ तं शशाप कुलाचार्यः कृतागसमक्रमतः ॥ नक्षत्रबन्धुः शूद्रस्त्वं कर्मणा भविता मुना ९ एवं शतस्तु गुरुणा प्रत्यगृह्णात्कृतां जलिः ॥ अवारयद्भूतं वीर ऊर्ध्वरेता मुनिप्रियम् १० वासुदेवे भगवतिसर्वात्मन्यमले परे ॥ एकां तित्वंमतो मत्स्यासर्वभूतसुहृत्समः ११ विमुक्तसंगः शांतात्मा संयताक्षोऽपरिग्रहः ॥ यदृच्छोपपन्नेन कल्पयन् नृत्तिमात्मनः १२ आत्मन्यात्मानमाधाय ज्ञानतृप्तः समाहितः ॥ विचचारमहीमेतां जडां धवधिराकृतिः १३ एवं वृत्तोचनं गत्वा दृष्ट्वा दावाग्निमुत्थितम् ॥ तेनोपयुक्तकरणो ब्रह्मप्राप परं मुनिः १४ कविः कनीयान्विषयेषु निःस्पृहो विमृज्य राज्यं सह बन्धुभिर्वनम् ॥ निवेश्य चित्ते पुरुषं स्वरोचिषं विवेश कैशोरवयाः परं गतः १५

॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ एवं सुदुम्ने सति वैवस्वतो मनुः पुत्रकामः सन् यमुनायां शतं समाः तपः तेपे १ ततो मनुः अपत्यार्थं हरिं ईजे ततः इक्ष्वाकुममुखान् पूर्वोक्तदशपुत्रान् लेभे २ तत्र पृषध्रस्तु अष्टमः गुरुणा गोपालः कृतः सः गाः पालयामास ३ एकदा निशि वर्षति सति गोष्ठं व्याघ्रः प्राविशत् भीताः गावः वज्रे बभ्रुमुः ४ व्याघ्रः एकां जग्राह सा भयातुरा चुकोश ५ तदा पृषध्रः खड्गं आदाय शार्दूलशंकया न ज्ञात्वा बभ्रुः शिरः अहरत् ६ व्याघ्रोऽपि छिन्नकर्णः मीतः सन् रक्तं पथि उत्सृजन् निश्चकाम ७ पृषध्रः व्याघ्रं हतं मन्यमानः व्युष्टायां निशि स्वहतां बभ्रुं दृष्ट्वा दुःखितः जातः ८ तदा सः गुरुः पृषध्रं शशाप अनेन कर्मणा त्वं शूद्रो भव इति ९ एवं गुरुणा शप्तः सः ऊर्ध्वरेताः मुनिप्रियं व्रतं दधार १० स वासुदेवे मनः समाधाय जडां धवधिराकृतिः सन् कालेन दावाग्निदग्धः ब्रह्मप्राप ११ १२ १३ १४ ततः कनिष्ठः कविः दशमः विषयेषु निरिच्छः सन् राज्यं हित्वा वने गत्वा चित्ते पुरुषं निवेश्य परं गतः १५

१६ ब्रह्मभूयं ब्राह्मणत्वं (ब्रह्मस्वरूपं सत्तत्त्वात्) नृगस्य वंशः पुत्रः सुमतिस्ततो भूतज्योतिः ततो वसुः १७ ओषवतः पिता तत्पुत्रोऽप्योषवानेवेत्यर्थः १८ तदेवां त्रिभिः श्लोकैः करुषा वृष्ट नृगाणां त्रयाणां वंशा उक्ताः । नरिष्यंतस्य वंशमाह चित्रसेन इति सार्वैस्त्रिभिः १९ तत इत्यर्थो देव्यत्राधिक्यं स्यात् तत्रानन्तरं तत इत्यादिपदं वशाख्येयं यत्र तु न्यूनत्वं तत्र पूर्वपदानुबन्धेन व्याख्येयं २० अग्निवेश एव कानीन इति जातूकण्य इति च विख्यातः २१ २२ दिष्टस्य पुत्रो नामागो वरुणमाणा नामादय इति प्रातिगुदासार्थं अनुवादमात्रं २३ २४ २५ अंगिरसः सुतो महायागेऽसिं वत्तयिष्य याजयत् समरुतः २६ अस्य यत्किंच पात्रादिकमस्ति तत्तु सर्वं हिरण्मयं शोभनमासीत् २७ अमाद्यत् अहृष्यत् २८

करुषान्मानवादासनकरुषाः क्षत्रजातयः ॥ उत्तरापथगोसारो ब्रह्मण्याधर्मवत्सलाः १६ घृष्टाद्वार्धमभूत्क्षत्रं ब्रह्मभूयं क्षतं गतम् ॥ नृगस्य वंशः सुमतिर्भूतज्योतिस्ततो वसुः १७ वसोः प्रतीकस्तत्पुत्रोऽप्योषवानोषवत्पिता ॥ कन्याचोषवती नाम सुदर्शन उवाहताम् १८ चित्रसेनो नरिष्यंता दक्षस्तस्य सुतो भवत् ॥ तस्य मीढ्वान्स्ततः कूर्चोऽंद्रसेनस्तु तत्सुतः १९ वीतिहोत्रस्त्विन्द्रसेनात्तस्य सत्यश्रवा अभूत् ॥ उरुश्रवाः सुतस्तस्य देवदत्तस्ततो भवत् २० ततोऽग्निवेशो भगवानग्निः स्वयमभूत्सुतः ॥ कानीन इति विख्यातो जातूकण्यो महावृषिः २१ ततो ब्रह्मकुलं जातमाग्निवेश्याय नं नृप ॥ नरिष्यंतान्वयः प्रोक्तो दिष्टवंशमतः शृणु २२ नाभागो दिष्टपुत्रोऽन्यः कर्मणा वैश्यतां गतः ॥ भलंदनः सुतस्तस्य वत्सप्रीतिर्भलंदनात् २३ वत्सप्रीतेः सुतः प्रांशुस्तत्सुतं प्रमितिर्विदुः ॥ खनित्रः प्रमि तेस्तस्माच्चाक्षुषोऽथ विविंशतिः २४ विविंशतिसुतो रंभः खनित्रोऽस्य धार्मिकः ॥ करंधमो महाराजस्तस्यासीदात्मजो नृप २५ तस्या विक्षिप्तसुतो यस्य मरुतश्चक्रवर्त्यभूत् ॥ संवर्तो याजयद्यं वै महायोग्यं अंगिरः सुतः २६ मरुतस्य यथायज्ञो न तथान्योऽस्ति कश्चन ॥ सर्वं हिरण्मयं त्वासीद्यत्किंचास्यस्य शोभनम् २७ अमाद्यदिन्द्रः सोमेन दक्षिणाभिर्द्विजातयः ॥ मरुतः परिवेष्टारो विश्वे देवाः समासदः २८

अथ करुषात् षष्ठात् कारुषाः क्षत्रियाः ते उत्तरदेशपालकाः आसन् १६ ततः घृष्टात् पंचमात् धार्धं क्षत्रं अभूत् तत् ब्राह्मणत्वं गतं नृगस्य द्वितीयस्य सुमतिः ततः भूतज्योतिः ततः वसुः १७ ततः प्रतीकः ततः ओषवान् ओषवती कन्या च तां सुदर्शनः उवाह ओषवतः पुत्रः ओषवान् १८ ततो नरिष्यंतात् सप्तमात् चित्रसेनः ततो दक्षः तस्य मीढ्वान् तस्मात् कूर्चः तस्मात् इन्द्रसेनः १९ तस्मात् वीतिहोत्रः तस्य सत्यश्रवाः तस्मात् उरुश्रवाः तस्मात् देवदत्तः २० तस्य अग्निवेश्यः नाम स्वयं अग्निः सुतो भूत् स एव कानीनः जातूकण्यः इति २१ तस्मात् ब्रह्मकुलं जातं दिष्टान् चतुर्थात् नाभागः स च वैश्यतां गतः तस्मात् भलंदनः तस्मात् वत्सप्रीतिः २२ २३ तस्मात् प्रांशुः तस्मात् प्रमतिः तस्मात् खनित्रः तस्मात् चाक्षुषः तस्मात् विविंशतिः २४ ततः रंभः तस्य खनित्रेः तस्य करंधमः २५ तस्य आविक्षित् तस्य मरुतः चक्रवर्ती अभूत् २६ यस्य यज्ञ इव अन्यस्य यज्ञः न जातः तस्य यज्ञे सर्वं हिरण्मयं आसीत् २८

२९ ३० यतः यस्यां तृणविंदोः पुत्रा अभवन् (ननु देवी कस्माद्दे जे इत्यत आह भजनीयेति) ३१ (यस्यां इडविद्यायां विश्रवाऋषियोगेश्वरात्पितुः पुलस्त्यात् विद्यां प्रादाय धनदं कुबेरं पुत्रमुत्पादयामास) ३२ तृणविंदोः पुत्रानाह विशाल इति । तस्य तृणविंदोः पुताः ३३ सहदेवजः देवजेन सहितः (देवजोऽपि संधर्मस्य पुत्र इत्यर्थः) पाठांतरे नामान्यस्वमात्रं भर्त्यस्तु स एव ३४ ३५ (सौमदत्तिः सौमदत्तपुत्रः सुमतिः) वैशालभूपाला विशालस्यान्वये जाताः ३६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ ॥ ॥ ॥ तृतीयमनुपुत्रस्य शर्यातिः कीर्त्यतेऽन्वयः । यत्र सौकन्यामाख्यानं तत्र महाद्रुतं ॥ १ ॥ ब्रह्मिष्ठो वेदार्थतत्त्वज्ञः तदेवाह योवा इति द्वितीयमहः द्वितीयेऽह्निक्रियमाणं कर्म ऊचिवान् उवाच । तस्य वंशोत्तानबहिरानतं इत्यादिनावक्ष्यति १ आदौ त्वत्कन्यावृत्तांतमाह सुकन्येति २

मरुतस्य दमः पुत्रस्तस्यासीद्राजवर्धनः ॥ सुधृतिस्तत्सुतो जज्ञे सौधृते योनरः सुतः २९ तत्सुतः केवलस्तस्मादंधुमानवेगवास्ततः ॥ बुधस्तस्यामवद्यस्य तृणविंदुर्महीपतिः ३० तं मेजेऽलंबुसां देवी भजनीयगुणालयम् ॥ वराप्सरायतः पुत्रा कन्याचेडविडा अभवत् ३१ यस्यामुत्पादयामास विश्रवा धनदं सुतम् ॥ प्रादाय विद्यां परमां ऋषियोगेश्वरात्पितुः ३२ विशालः शून्यबंधुः धूमकेतुरित्युतत्सुताः ॥ विशालो वंशकद्राजा वैशालीनिर्ममेपुरीम् ३३ हेमचंद्रः सुतस्तस्य धूम्राक्षस्तस्य चात्मजः ॥ तत्पुत्रात्संयमादासीत् कृशाश्वः सहदेवजः ३४ कृशाश्वात्सोमदत्तो भूद्योऽश्वमेधैरिडस्पतिम् ॥ इष्ट्वा पुरुषमापात्र्यायोगतियोगेश्वराश्रितः ३५ सौमदत्तिस्तु सुमतिस्तत्सुतो जनमेजयः ॥ एते वैशालभूपालास्तृणविंदोर्यशोधराः ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ शर्यातिर्मानवो राजा ब्रह्मिष्ठः स बभूव ह ॥ योवा जंगिरसां स त्रे द्वितीयमह ऊचिवान् ॥ १ ॥ सुकन्यानाम तस्यासीत् कन्या कमलोचना ॥ तया सार्धं वनगतो ह्यममद्य वनाश्रमम् २

तस्य दमः तस्य राज्यवर्धनः तस्य सुधृतिः तस्य नरः २९ तस्य केवलः तस्य बंधुमान् तस्य वेगवान् तस्य बंधुः तस्य तृणविंदुः ३० तं अलंबुषा अप्सरा मेजे तस्यां तृणविंदोः पुत्राः त्रयः विशालः शून्यबंधुः धूमकेतुरिति इडविडा कन्या च जाता ३१ तस्यां विश्रवा कुबेरं जनयामास ३२ तृणविंदुसुतेन विशालेन वैशालीपुरीनिर्मिता ३३ विशालात् हेमचंद्रः तस्य धूम्राक्षः तस्य संयमः तस्य कृशाश्वदेवजो पुत्रौदौ ३४ कृशाश्वात् सोमदत्तः ३५ सः अश्वमेधैः पुरुषं इष्ट्वा अत्र्यां गतिं आप्तो सोमदत्तात् सुमतिः तस्य जनमेजयः एते वैशालभूपालाः तृणविंदोर्यशोधराः ३६ इति नवमे द्वितीयः २ ॥ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ मानवः शर्यातिः तृतीयः ब्रह्मिष्ठो बभूव सः आंगिरसां स त्रे द्वितीयेऽह्नि क्रियमाणं कर्म उवाच १ तस्य सुकन्या नाम कन्या आसीत् तया सह च्यवानाश्रमं वनं गतः २

३ ४ ५ मार्गवस्य च्यवनस्य अमर्द्रं अपराधः ६ ७ ८ सुगन्धेयममकन्यास्तन्वत्येत्युच्यमाने कतिवर्षाण्यस्याः विवाहः कृतो न वेत्यादिवाक्यैस्तदाभिप्रायं ज्ञात्वा तस्मै तां दाहितरं प्रादात् ९
 १० हे सदैव्यो मे तारुण्यं संपादयत ११ असोमपोः सोमपानरहितयोरपि वायव्योः सोमस्य ग्रहं सोमपूर्णपात्रं ग्रहीष्ये दास्यामि । युवां सोमेन यक्ष्ये इत्यर्थः 'यद्वं वायव्यं
 दृष्ट्वाति' इत्यादिषु द्रव्यदेवतासंबन्धानुपपत्त्या गृह्यतिर्यागपर्यवसायित्वात् १२ बाढमित्यभिनेयमवा नस्मिन्निमज्जतामित्यूचतुः १३ इदं प्रवेशितः तावपि तमतिवृद्धं गृहीत्वा प्रविष्टा
 वित्यर्थः १४ (अपीच्याः पुंदराः) १५

सा सखीभिः परिहृता विचिन्वत्यां प्रिमन्वने ॥ वल्मीकरं प्रेददृशे खद्योते इव ज्योतिषी ३ तदैव चोदिता बाला ज्योतिषी कंटकेन वै ॥ अविध्यन्मुग्धभावेन
 सुस्रावासृक्ततो बहु ४ शकन्मूत्रनिरोधो भूत्सैनिकानां च तत्क्षणात् ॥ राजर्षिस्तमुपालक्ष्य पुरुषान्विस्मितोऽब्रवीत् ५ अप्यमर्द्रं न युष्माभिर्भार्गवस्य वि
 चेष्टितम् ॥ व्यक्तं केनापि नस्तस्य कृतमाश्रमदूषणम् ६ सुकन्या प्राह पितरं मीतार्किचिच्छतं मया ॥ द्वे ज्योतिषी अजानंत्यानिर्भिन्ने कंटकेन वै ७ दुहितुस्तद्व
 चः श्रुत्वा शर्यातिर्जातसाध्वसः ॥ मुनिप्रसादयामास वल्मीकरं तर्हितं शनैः ८ तदभिप्रायमाज्ञाय प्रादाद्दुहितरं मुनेः ॥ कच्छान्मुक्तस्तमामं त्र्यपुरं प्रायात्समाहि
 तः ९ सुकन्या च्यवनं प्राप्य पतिं परमकोपनम् ॥ प्रीणयामास चित्तज्ञा अप्रमत्ताऽनुवृत्तिभिः १० कस्यचित्त्वथ कालस्य नासत्यावाश्रमागतौ ॥ तौ पूजयित्वा
 प्रोवाच वयो मे दत्तमीश्वरौ ११ ग्रहं ग्रहीष्ये सोमस्य यज्ञे वामप्यसोमपोः ॥ कियतां मे वयोरूपं प्रमदानां यदीप्सितम् १२ बाढमित्यूचतुर्विप्रमभिनेयमिषक्त
 मौ ॥ निमज्जतां भवानस्मिद्देसिद्धविनिर्मिते १३ इत्युक्तो जरया ग्रस्तदेहो धमनिसंततः ॥ इदं प्रवेशितोऽश्विभ्यां वलीपलितविप्रियः १४ पुरुषास्त्रय उ
 तस्थुरपीच्यावनिता प्रियाः ॥ पद्मस्रजः कुंडालिनस्तुल्यरूपाः सुवाससः १५

सा सखीभिः सह वने वृक्षान् विचिन्वती सती वल्मीकरं प्रेददृशे खद्योते इव ज्योतिषी दृष्ट्वा ३ दैवेन नोदिता कंटकेन अविध्यत् ततः असृक् सुस्राव ४ तदैव सैनिकानां
 शकन्मूत्रनिरोधः अभूत् तदा राजर्षिः सैनिकान् अब्रवीत् ५ युष्माभिः भार्गवस्य अपराधः कृतः किन्तु तदा सुकन्या पितरं प्राह ६ अजानंत्या मया द्वे ज्योतिषी
 कंटकेन निर्भिन्ने ७ तच्छ्रुत्वा शर्यातिः मुनिं प्रसादयामास ८ मुनेः अभिप्रायं ज्ञात्वा कन्या मुनये दत्त्वा कच्छान्मुक्तः पुरं ययौ ९ ततः सुकन्या मुनिं प्रीणयामास
 १० कस्मिंश्चित्समये नासत्यौ स्वाश्रमं प्राप्तौ तौ पूजयित्वा मुनिः प्रोवाच ११ हे सदैव्यो मे तारुण्यं संपादयत कृहं भवतोः असोमपोः सतोः युवां सोमेन यक्ष्ये
 मे प्रमदानां ईप्सितं वयो रूपं चेत् कियतां १२ तौ बाढमित्यूचतुः हे ऋषे अस्मिन् देहे निमज्जताम् १३ इत्युक्तो मुनिः जरया ग्रस्तदेहः अश्विभ्यां सह हृदं विवेश
 १४ ततः हृदात् सूर्यवर्चसः त्रयः पुरुषाः उत्स्थुः १५

मा० न०

॥ ४ ॥

अश्विनोऽशरणं ययौ युवां पृथक् स्थित्वा मत्पतिं दर्शयतामिति प्रार्थयामासेत्यर्थः १६ १७ १८ १९ प्रलंभितो वांचितः हे असति (दुष्टे) असेमतं अनमीष्टम् २० हे सताकुलप्रसूते ते तव मतिरन्यथा त
द्विपर्ययेण कथमवगता अध्यसन्नास्त्वयाध्यवसितेति वा । तदेवाह । कुलदूषणं विदमित्यादि २१ २२ २३ (अश्विनोरपिसोमस्य ग्रहं अग्रहीत्तदौ) २४ सद्यस्तत्क्षणमेव मन्युर्यस्य सङ्गः
(सवज्रं वज्रेण सहितं) २५ २६ २७ विषयान् देशान् अमुक्तं अपालयत् २८ ककुद्भीः ज्येष्ठो वास्मिस्तत् । विमुञ्चद्वाणम् २९ नलब्धः श्रणोऽवसरो येन ३०

तान्निरीक्ष्य वरारोहासरूपान् सूर्यवर्चसः ॥ अजानती पतिसाध्वी अश्विनोऽशरणं ययौ १६ दर्शयित्वा पतितस्यैपातिव्रत्येन तोषितौ ॥ ऋषिमांश्च ययतु
विमानेन त्रिविष्टपम् १७ यक्ष्यमाणो यशर्याति च्यवनस्याश्रमं गतः ॥ ददर्श दुहितुः पार्श्वे पुरुषं सूर्यवर्चसम् १८ राजा दुहितरं प्रादुहृतपादाभिर्वदनाम् ॥
आशिषश्चाप्रयुं जानोनातिप्रितमना इव १९ चिकिर्षितं ते किमिदं पतिस्त्वया प्रलंभितो लोकनमस्कृतो मुनिः ॥ यत्त्वं जराग्रस्तमसत्यसंमतं विहाय जारं मज
सेऽमुमध्वगम् २० कथं मतिस्तेऽवगतान्यथा सताकुलप्रसूते कुलदूषणं विदम् ॥ विभीषिं जारं यदपत्रपाकुलं पितुश्च भर्तुश्च नयस्य घस्तमः २१ एवं ब्रुवाणं
पितरं स्मयमानां शुचिव्रता ॥ उवाच तात जामाता तवेषु भृगुनन्दनः २२ शशंसपित्रे तत्सर्वं वयोरूपाभिलंभनम् ॥ विस्मितः परमप्रतिस्तनुजां परिष्व
जे २३ सोमेन याजयन् वीरं ग्रहं सोमस्य चाग्रहीत् ॥ असोमपोरप्यश्विनोऽच्यवनः स्वेन तेजसा २४ हंतुं तमाददेव ज्ञंसद्योमन्युरमर्षणः ॥ सवज्रं स्तंभयामा
स भुजमिन्द्रस्य भार्गवः २५ अन्वजानंस्ततः सर्वे ग्रहं सोमस्य चाश्विनोः ॥ मिषजावितियत्पूर्वसोमादुत्पावहिष्ठतौ २६ उत्तानवर्हिरानर्तो भूरिषेण इति त्रयः ॥
शर्यातिरमवन्पुत्रा आनर्ता द्वेवतो भवत् २७ सौतः समुद्रे न गरीवि निर्माय कुशस्थलीम् ॥ आस्थितोऽमुक्तविषयानानर्तादीनरिदम् २८ तस्य पुत्रशतं जज्ञे क
कुक्षिज्येष्ठमुत्तमम् ॥ ककुद्भीरेवती कन्यां स्वामादाय विभुं गतः २९ कन्यावरं परिप्रष्टुं ब्रह्मलोकमपावृतम् ॥ जावर्तमाने गांधर्वे स्थितोऽलब्धक्षयः क्षणं ३०

तान् दृष्ट्वा पतिं अजानती साध्वी अश्विनोऽशरणं ययौ १६ तौ तस्यै पतिं दर्शयित्वा ऋषिमांश्च स्वर्गं ययतुः १७ कालेन यक्ष्यमाणः शर्यातिः च्यवनाश्रमं गतः त
त्र कन्यासमीपे दिव्यं पुरुषं दृष्ट्वा दुहितरं प्राह १८ १९ हे सुकन्ये त्वं वृद्धं पतिं हित्वा जारं भजसे २० पितुः भर्तुश्च कुलं अधो नयासे २१ इति श्रुत्वा सुक
न्योवाच हे तात एषः भृगुनन्दनः तव जामाता २२ इत्युक्त्वा सर्वं पूर्ववृत्तं पित्रे शशंस तत्र श्रुत्वा तनयां परिष्वजे २३ च्यवनः वीरं सोमेन याजयन् अश्विनोः
सोमपूर्णपात्रं अग्रहीत् २४ तदा क्रुद्धः इंद्रः शर्यातिं हंतुं वज्रं आददे च्यवनः सवज्रं हस्तं स्तंभयामास २५ ततः सर्वे अश्विनोः सोमग्रहं अजानन् २६ शर्यातिः उ
त्तानवर्हिः आनर्तः भूरिषेणः इति त्रयः पुत्राः अनर्ता रेवतो जातः २७ सः अंतः समुद्रे कुशस्थलीं निर्माय आस्थितः सन् आनर्तादीन् बुभुजे २८ तस्य ककुक्षिज्येष्ठं
पुत्रशतं अभवत् ककुद्भी स्वां रेवतीं कन्यां आदाय २९ वरं प्रष्टुं ब्रह्माणं गतः तत्र गांधर्वे आवर्तमाने सति क्षणं स्थित्वा ३०

अ०

॥ ३ ॥

॥ ४ ॥

आद्यं ब्रह्माण्ड ३१ तेस्वयाहृदिये कृतस्ते सर्वे रूपाः कालेन निरुद्धाः संहताः ३२ त्रिणवसप्तविंशतिश्चतुर्युगानितौर्विकल्पितो विभक्तः ३३ देवस्यांशोऽस्ति तस्मै नरराजाय देहि ३४ तदेवाह
 ३५ पुण्यजनप्रासादयज्ञमयात्पूर्वमेव यच्चिरं पुरं तदभ्रातृमिस्त्वक्तं ३६ इति श्रीमामवते महापुराणे नवमस्कंधे तृतीयाध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ चतुर्युगमनुपुत्रस्य नामागस्य कथोच्यते ।
 तत्सूक्तोऽर्वाचरीपस्य कृत्या प्रतिहतायतः ॥ १ ॥ नमस्य वंशमाह । नमस्य पत्यं नामागः । नामागाद्वंशरीपो महाभागवतो भूदिति वक्ष्यन्त देवत्वेन नामागस्य निष्कपटं चरितं तेन श्रीकृष्णप्रसा
 दं चाह । यंततमिस्त्वादिना । ब्रह्मचारिण बहुकालगुरुकुले वसंत । नैष्ठिको सावित्रि मत्वा विभागस मयेतस्मै भागमप्रकल्प्यैव भ्रातारः सर्वदायं विभज्य गृहीत्वा पश्चाद्गुरुकुलादागतभागार्थिनं
 कविं विद्वांसं विष्टयं (नामामं) मति तंततातं पितरं दायं व्यमजन् (पितृकृपं भागं कल्पयामासुरित्यर्थः) १ एतदेव प्रभोत्तराभ्यां दर्शयति तत्र नामागः पृच्छति हे भ्रातरः मह्यं किमभक्तं व्यम
 जंतं कं माममदयं ययं कल्पितवंतः भ्रातर आहुः तदा विस्मृतमस्माभिः इदानीं पुनर्वपितरं मज्जाम विभज्यामस्त्वं पितरं गृहाणेत्यर्थः सच पितरं गत्वाह तत हे तात आर्याः श्रेष्ठामम स्वाममां शुभं
 चक्रुः मदीयां भागस्त्वमित्यर्थः । पाठांतरे हे तात किमिदं ममांशुः । मज्जाम पितरं तवेत्युक्तवंतः आर्यास्त्वां मह्यं किमर्थं ददुरित्यर्थः । पिताऽऽह । हे पुत्र कतवतैरुक्तं मां आह्वयः प्रतारण
 मात्रं तेऽकृतं तस्मिन्नादरं माकार्षीः । नह्य हं दाय इव भोगसाधनमिस्त्वर्थः २

तदंत आद्यमानस्य स्वाभिप्रायं न्यवेदयत् ॥ तच्छ्रुत्वा भगवान्ब्रह्मा प्रहस्य तमुवाच ३१ अहो राजन् निरुद्धास्ते कालेन हृदिये कृताः ॥ तत्पुत्रपौत्रनमृणां गो
 त्राणि च न गृण्महे ३२ कालो भियात खिण्वचतुर्युगविकल्पितः ॥ तद्गच्छ देवदेवांशो नरदेवो महाबलः ३३ कन्यारत्नमिदं राजन्नररत्नाय देहि भो ॥ भुक्ते
 मारावताराय भगवान्भूतभावनः ३४ अवतीर्णो निजांशेन पुण्यश्रवणकीर्तनः ॥ इत्यादिष्टोमि वंद्या जं नृपः स्वपुरमागतः ३५ त्यक्तं पुण्यजनप्रासादभ्रातृ
 मिर्दिक्ष्वस्थितैः ॥ सुतां दत्त्वाऽनवद्यार्गी बलाय बलशालिने ॥ बदर्याख्यं ययौ राजा तमुं नारायणाश्रमम् ३६ ॥ इति श्रीमा० म० नवमस्कंधे तृतीयाध्यायः ३ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ नामागो नम गापत्यं यंततं भ्रातरः कविम् ॥ यविष्टं व्यमजन् दायं ब्रह्मचारिणमागतम् १ भ्रातरोऽभक्तं किमहं मज्जा
 मपितरंतव ॥ त्वाममायास्ततामांशुर्मापुत्रकतदाह्वयः २

तदंते स्वाभिप्रायं न्यवेदयत् तत् श्रुत्वा ब्रह्मा प्रहस्य आह ३१ अहो राजन् ये त्वया हृदि कृताः ते सर्वे कालेन संहताः ३२ चतुर्युगविकल्पितः त्रिणवमितः
 कालो गतः इदानीं देवदेवांशः बलदेवः अस्ति ३३ तस्मै इदं कन्यारत्नं देहि इत्यादिष्टः अजं अभिवंद्य स्वपुरं आगत्य ३४ ३५ बलरामाय कन्यां दत्त्वा तमुं
 बदर्याश्रमं जगाम ३६ इति नवमे तृतीयः ॥ ३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ मनुपुत्रः नभगः नवमः तस्य पुत्रो नाभागः सः गुरुकुले चिरं अवसत् तदा तस्य सर्वे भ्रातरः एवं
 नैष्ठिकं मत्वा तस्य भागं अप्रकल्प्य पितृधनं विभज्य जगूहुः कालेन सः आगत्य भ्रातृन् प्रति स्वभागं अपृच्छत् १ ते ऊचुः अयं उर्वरितः पिता ते भागः तदा पितरं
 गत्वा उवाच हे पितः त्वमेव मम भागः इति आर्याः कथयन्ति तदा पिता उवाच हे पुत्र तेषां आदरं माकार्षीः २

तथास्मिन् भागत्वेन दत्तो हंतवजीवनोप। यं उपदेक्ष्यामीत्याह इम इति सपादाभ्यां द्वाभ्यां । 'अमिष्ठवः षडहो भवति एष्टवः षडहो भवति' इति विहितेषु षडहेषु आवर्त्यमानेषु षष्ठं षष्ठमहः कर्मो
पेत्य श्रीप्यकर्मणि स दनुष्ठाने सुमेधसोपिते सूक्तविशेषाज्ञानेन मुह्यति कवेर्हो विद्वन् ३ तान्महात्मनोपित्वं इदमित्यारौद्र्य' इति च 'ययन्नेन दक्षिणया' इति च वैश्वदेवे द्वे सूक्ते संस्रवपाठः । ततः
कर्मणिसमाप्ते सति ते स्वर्ग्यतः स्वर्गगच्छंतः स्वसत्रे परिशेषितमवशिष्टमात्मनो धनं ते तुभ्यं दास्यंति ४ अयं तस्मात्तान् गच्छेति तथेत्यादि शुक्राक्यं यथा यथा वक्तुं तवान्न सत्रपरिशेषणं सत्राव
शिष्टं च ५ पुरुषः श्रीरुद्रः दृश्यत इति दर्शनं रूपं कृष्णदर्शनं यस्य सः वास्तुकं यज्ञभूमिगतं वसुधनं मेत्युवाच ६ तर्हि स्मृतं देवमेदमिति मानवो नाभाम उवाच । पुनश्च रुद्र उवाच नो आव
योरस्मिन् विवादे ते पितरि प्रभ्रः स्यादिति । पृष्ठवानिति श्रुकोक्तिः ७ पृष्ठस्य मनोवाक्यं । यज्ञवास्तुगतमिति उच्छिष्टं उर्वरितं कचिदिति दक्षाध्वरे 'उच्छेषणमागो वै रुद्रः' इति स्मृतं भर्कि
च स देव ईश्वरः सर्वमप्यर्हति । किंपुनर्यज्ञावशिष्टमित्यर्थः ८ ९ श्रीरुद्र आह यत्त इति १० (यत्सकाशाद्गृहाण) इदमाख्यानं भूतिप्रसिद्धम् । तथाहि । बह्वृचब्राह्मणम् । 'नामानेदिष्टं संसति
नामानेदिष्टं वैमानवं ब्रह्मचर्यं वसंतं प्रातरोनिरमजन् सो ब्रवीत्' इत्यादि ११

इमे आंगिरसः सत्रमासते च सुमेधसः ॥ षष्ठं षष्ठमुपेत्याहः कवेर्मुह्यति कर्मणि ३ तांस्त्वं शंसय सूक्ते द्वे वैश्वदेवे महात्मनः ॥ ते स्वर्ग्यतो धनं सत्रपरिशेषितमात्मनः ४
दास्यं त्यथ ततो गच्छन् तथा सकृत् वान्यथा ॥ तस्मै दत्त्वा ययुः स्वर्गं ते सत्रपरिशेषणम् ५ तं कश्चित्स्वीकारिष्यंतं पुरुषः कृष्णदर्शनः ॥ उवाचोत्तरतां म्येत्यम
मेदं वास्तुकं वसु ६ ममेदमृषिभिर्दत्तमिति तर्हि स्ममानवः ॥ स्यान्नौ ते पितरि प्रभ्रः पृष्ठवान् पितरं तथा ७ यज्ञवास्तुगतं सर्वमुच्छिष्टमृषयः कचिद ॥ चक्रु
र्हि मां रुद्राय स देवः सर्वमर्हति ८ नामागस्तं प्रणम्या ह तव शकिल वास्तुकम् ॥ इत्याह मे पिता ब्रह्मन् शिरसा त्वां प्रसादये ९ ॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ यतो पिता ९
वदद्दमै त्वं च सत्यं प्रभाषसे ॥ ददामि ते मंत्रदशो ज्ञानं ब्रह्म सनातनम् १० गृहाण द्रविणं दत्तं तस्मै सत्रपरिशेषितम् ॥ इत्युक्त्वा तर्हितो रुद्रो भगवान्सत्यवत्सलः ११

ते जीवनोपायं उपदेक्ष्यामि हे विद्वन् इमे आंगिरसः सर्वं कुर्वन्ति ते षष्ठदिने कर्मणि मुह्यन्ति ३ तान् त्वं द्वे सूक्ते शंसय ते स्वर्ग्यतः आंगिरसः सत्रपरिशेषितं बहु वनं
तुभ्यं दास्यंति ४ तत् श्रुत्वा सः तथाकरोत् तदा आंगिरसः सत्रपरिशेषितं सर्वधनं तस्मै दत्त्वा स्वर्गं ययुः ५ स्वीकारिष्यंतं तं कश्चित् पुरुषः उवाच इदं मदीयं वसु ६
तदनाभागः उवाच मा इदं ऋषिभिर्दत्तम् ॥ तदा रुद्र उवाच ॥ इदं ऋषयः द्रव्यामिति पितरं पृच्छ सः तं गत्वा पृष्ठवान् ७ ॥ पितरो वाच ॥ ऋषयः यज्ञवास्तुगतं रेणुं
मां रुद्राय चक्रुः ८ एवं श्रुत्वा नाभागः रुद्रमागत्य प्रणम्य आह हे ईश वास्तुकं सर्वं तव भाग इति मे पिता आह अहं त्वां शिरसा प्रसादये ९ ॥ तदा रुद्र
उवाच १० यतो ते पिता धर्मं अवदत् त्वं सत्यं भाषसे अतः तुभ्यं ज्ञानं ददामि १० महत्तं द्रविणं च गृहाण इत्युक्त्वा शिवः अंतर्दधे ११

अस्याख्यानस्यफलमाह । यइतिआत्मनेगतिचप्राप्नोतीतिशेषः १२ कचिदपिनप्रतिहतोब्रह्मशापोपिब्राह्मणेनदुर्वाससा निर्मितःकृत्यानलोपियंनस्पृशत् । अतोसौमहाभागवतःअत
 इवकृतीपुण्यवान् १३ तस्यश्रोतुमिच्छामि चरितामितिशेषः ब्रह्मदंडः कृत्याब्रह्मनप्राभूत्नसमर्थोबभूव १४ श्रियंसंपदविभवमैश्वर्यमतुलंनिरुपमम् १५ पुंसांअतिदुर्लभमपितत्सर्वस्वप्र
 त्संस्रुतंनिरूपितंअनुपादेयंमेने तत्रहेतुःत्रिभवस्यनिर्वाणनाशंविद्वान् यत् येनत्रिभवेनतन्नाशेनवापुमान्तमोविशति मोहेनिमज्जति १६ नन्वेवंजानंतोपिविभवैषिणोदृश्यंततत्राह वासुदे
 वइति । भावंभक्तिप्राप्तःयेनभावेनइदंविश्वम् लोष्टददतिरुच्छंस्मृतम् १७ भक्तिमेवंसर्वोद्विषाणांभगवत्परत्वकथनेनंप्रपंचयति । सवाइतित्रिभिः (सांबरीषः)श्रुतिश्रोत्रम् । अच्युतस्यसत्क
 यानांउदयेश्रवणेचकारेत्यस्यसर्वत्रान्वयः १८ मुकुंदस्थलिंगानांआलयानिस्थानानितेषांदर्शनेदृशौनेत्रे । श्रीमत्यांस्तुलस्यास्तत्पादसरोजेनयत्सौरभंतस्मिन्(तत्पादसरोजेवायत्सौरभं
 तत्र) । तदर्पितेतस्मैनिवेदितान्नादौ (रसनांचकार) १९ (हरेः क्षेत्ररूपंयत्पदंस्थानं पाठेक्षेत्रेयःपंथास्तदनुगमनेपादौ) । दास्येनिमित्ते कामंविषयसेवांतरप्रसादस्वीकाराच्च स्रक्षंदना
 दिसेवनंचकारेत्यर्थः ननुकामकाम्ययाविषयस्तुस्वाभिलाषेण । कथंचकार । उत्तमश्लोकजनाश्रयारतिर्यथायेनप्रकारेणस्थातथा । अनेनतद्भक्तेषुचपरंभावंप्राप्तइत्येतत्स्फुटीकृतम् २०
 सर्वत्रास्मेतिभावोभावनायस्मिन्नतम् । आत्मनःस्वस्यकर्मणांकलापंसमूहंभगवतिविदधत्समर्पयन्तत्रिष्टेर्भागवतैर्विप्रैरभिहितःशिक्षितःसन्महर्षिशशासपालयामास अनेनाधिकृतोषर्मा
 पियथावद्वर्णितः २१

यएतत्संस्मरेत्प्रातःसायंचसुसमाहितः ॥ कविर्भवतिमंत्रज्ञोर्गतिंचैवतथात्मनः १२ नाभागादंबरीषोऽभून्महाभागवतःकृती ॥ नास्पृशद्ब्रह्मशापोपियंन
 प्रतिहतःकचित् १३ ॥ ॥ राजोवाच ॥ भगवन्श्रोतुमिच्छामि राजर्षेस्तस्यधीमतः ॥ नप्राभूद्यत्रनिर्मुक्तोब्रह्मदंडोदुरत्ययः १४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥
 अंबरीषोमहाभागःसप्तद्वीपवर्तीमहीम् ॥ अव्ययांचश्रियंलब्ध्वाविभवंचातुलंभुवि १५ मेनेतिदुर्लभंपुंसांसर्वतत्त्वप्रसंस्तुतम् ॥ विद्वान्विभवानिर्वाणंत
 मोविशतियत्पुमान् १६ वासुदेवेभगवतितद्भक्तेषुचसाधुषु ॥ प्रातोभावंपरंविश्वंयेनदंलोष्टवत्स्मृतम् १७ सर्वैभनःकृष्णपदारविंदयोर्वचांसिवैकुण्ठगुणा
 नुवर्णने ॥ करौहरेर्मदिरमार्जनादिपुश्रुतिंचकाराच्युतसत्कथोदये १८ मुकुंदलिंगालयदर्शनेदृशौतद्भृत्यगात्रस्पर्शंगसंगमम् ॥ घ्राणंचतत्पादसरोजसौर
 भेश्रीमतुलस्थारसनांतदर्पिते १९ पादौहरेःक्षेत्रपदानुसर्पणेशिरोहृषीकेशपदाभिवंदने ॥ कामंचदास्येननुकामकाम्ययायथोत्तमश्लोकजनाश्रयारतिः
 २० एवंसदाकर्मक्लापमात्मनःपरेऽधियज्ञेभगवत्यवोक्षजे ॥ सर्वात्मभावंविदधन्महीमिमांतात्रिअविप्राभेहितःशशासह २१

इदं आख्यानं यः संस्मरेत् सः आत्मगतिं प्राप्नोति १२ अथ नाभागात् अंबरीषः अभूत् तस्य ब्रह्मशापोपि न अस्पृशत् १३ ॥ राजोवाच ॥ हे भगवन् तस्य राजर्षेः
 ब्रह्मदंडः कुतः न प्रादुरभूत् इदं श्रोतुमिच्छामि १४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ महाभागः अंबरीषः सर्वां महीं अव्ययां श्रियं च लब्ध्वा १५ सर्वं स्वप्नवत् मत्वा वासु
 देवे तद्भक्तेषु च सर्वात्मभावं प्राप्तः सन् १६ १७ कृष्णपदारविंदयोः मनश्चकार भगवद्गुणानुवर्णने वचांसि इत्यादि १८ १९ २० एवं भक्तिं कुर्वन् महीं शशास २१

किंच । यज्ञाधिष्ठातारमीश्वरमश्वमेधैरीजे आराधयामास । महाविभूत्या उपचितानि अंगानि दाक्षिणाश्वयेतुतः । अतिशयादिभिर्हेतुभूतैस्ततैर्विस्तृतैः धन्वनिधन्वदेशे निरुदके सरस्वतीमभिस्तो-
तंतस्याः प्रतिलोममित्यर्थः २२ किंच । यस्य क्रतुषु सदस्यादयो गीर्वाणैः सह मूषमादिभिस्तुल्यरूपा व्यदृश्यन्त । स इत्यमिति चतुर्थे नान्वयः । न च देवानां निमिषाभावाद्द्वैलक्षण्यम् । यतः
अनिमिषाश्वव्यदृश्यन्त । न निमिषन्तीत्यनिमिषाः आश्चर्यदर्शनौत्सुक्येन तेषां निमेषोपरमादिति भावः २३ यस्य यदीयैर्मनुजैरपि स्वर्गो न प्राप्येत तस्य तु क्वावार्ता २४ आस्तां स्वर्गप्रार्थनशंका
पि । यद्यतः मुकुन्दं हृदि पश्यतस्तान् जनान् कामा विषयानसमर्पयन्ति न हर्षयन्ति । कथं मृताः स्वाराज्येन स्वरूपमुत्सेन परिभाविताः अतिशायिताः अतएव सिद्धानामपि दुर्लभाः । यानिति पा-
ठे यान्मनुजान् स्वाराज्येत्यत्रापि द्वितीयांतपाठे मनुजानां विशेषणम् । यमिति पाठे यमं बरीषं पश्यतामिति पाठे सिद्धानां विशेषणम् २५ एवं भगवदाराधनपरस्य कामाद्युपेक्षानैव चित्रमित्युप-
संहरति स इत्यमिति द्वाभ्याम् २६ २७ नन्वेवं मृतोऽपि कथं प्रतिपन्नान् जयेत्तत्राह तस्मा इति (प्रत्यनीकभयावहं शत्रूणां मयं करं मृत्याभिरक्षणं मकरं संरक्षणं करं चक्रं तस्मै ददौ) २८ तदेवं तस्य वे-
राग्यादिकं हरिर्माक्षिचोक्ता ब्रह्मदंडो यत्र न प्रामूढितियदुक्तं तदेव द्वादशीव्रतनिष्ठां कथयन्नाह आरिराधयिषुरित्यादिना यावदध्वाय समाप्ति २९ अर्चयत् आढाममाभावभार्यः ३०
(अंबराकल्पैर्वेष्टालंकारैः) ३१ ब्राह्मणां श्वपूजयामास सिद्धार्थान् आप्तकामान् पूजानपेक्षानपीत्यर्थः ३२ (पयःशीलं रंजीलं साधुत्वं वयस्तारुण्यं रूपं सौंदर्यं वस्त्रं दुकूलादि उपस्कारागं-
धमाल्यादयः) रूप्यं ग्रीणां रूप्यं लुराणां पयःशीलादिसंपदो यासां तासाम् ३३

ईजेश्वमेधैरधियज्ञमीश्वरं महाविभूत्योपचितांगदाक्षिणैः ॥ ततैर्वसिष्ठासितगौतमादिभिर्वन्धन्यभिस्तोतमसौ सरस्वतीम् २२ यस्य क्रतुषु गीर्वाणैः सदस्या-
क्रतुविजो जनाः ॥ तुल्यरूपाश्चानिमिषा व्यदृश्यन्त सुवाससः २३ स्वर्गो न प्राप्येतो यस्य मनुजैरमराप्रियः ॥ शृण्वद्विरुपगायाद्विरुतमश्लोकवेष्टितम् २४
समर्पयन्ति तान् कामाः स्वाराज्यपरिभाविताः ॥ दुर्लभानापि सिद्धानां मुकुन्दं हृदि पश्यतः २५ स इत्थं भक्तियोगेन तपोयुक्तेन पार्थिवः ॥ स्वधर्मेण हरिं प्रीणन् सं-
मान् सर्वान् ज्ञानैर्जहौ २६ गृहेषु दारेषु सुतेषु वंशुषु द्विपोत्तमस्य दनवाजिपतिषु ॥ अक्षय्यरत्नाभरणायुधादिष्वनंतकोशेष्वकरोदसन्मतिम् २७ तस्मा अ-
दाद्वरिश्चक्रं प्रत्यनीकभयावहम् ॥ एकांतभाक्तिभावेन प्रीतो मृत्याभिरक्षणम् २८ आरिराधयिषुः कृष्णं महिष्या तुल्यशीलया ॥ युक्तः सांवत्सरं विरोदधा-
रद्वादशीव्रतम् २९ व्रतांतैर्कार्तिके मासि त्रिरात्रं समुपोषितः ॥ स्नातः कदाचित्कालिंद्या हरिं मधुवनेऽर्चयत् ३० महाभिषेकविधिना सर्वोपस्करसंपदा ॥
अभिषिच्यां बराकल्पैर्गंधमाल्यार्हणादिभिः ३१ तद्गतांतरभावेन पूजयामास केशवम् ॥ ब्राह्मणां श्वमहाभागान् सिद्धार्थानपि भक्तितः ३२ गवां रुक्मवि-
षाणां नारूप्यां ग्रीणां सुवाससाम् ॥ पयःशीलवयोरूपवस्त्रोपस्करसंपदाम् ३३

अश्वमेधैः हरिं ईजे २२ २३ यस्य प्रजाभिः स्वर्गो न प्राप्येतः २४ सः सर्वद्विजैः हरिं अमजन् २५ २६ २७ तस्य भक्त्या तुष्टः हरिः संरक्षणाय चक्रं अदात् २८
सः सपत्नीकः सांवत्सरं द्वादशीव्रतं दधार २९ व्रतांतैर्कार्तिके द्वादशभिर्दिने कालिंद्या स्नात्वा मधुवने हरिं ब्राह्मणां श्वं संपूज्य ३० ३१ ३२ तेभ्यः षट्पत्न्यर्बुदानि-
गाः दत्त्वा तान् भोजयित्वा ३३

न्यर्बुदानिषट् षष्टिकोटीः (गुणवत्तमं भातिशयेन घृतक्षीरादिगुणैर्युक्तं स्वाद्वन्नं भोग्यं यमोद्विजान् भोजयित्वा लब्धव्यं भित्तिरनुज्ञातः पारणायोपचक्रमे) ३४ तद्विदद्वैदुर्वासा आतिथिः
सासात्प्रत्यक्षोमूत् ३५ आनर्चं अर्चितवान् (भूयः अधिकं यथा स्वात्तया) अभ्यवहाराय भोजनाय ३६ आवश्यकं नैव्यमिकं माध्याह्निकं कर्तुं गतः बृहद्ब्रह्म ३७ ३८ धर्मसंकटमेवाह । यद्य
तन्ब्राह्मणातिक्रमे दोषः अधर्मः । द्वादश्यामपारणेपि दोषः व्रतवैमुन्यय । यत्कृत्वा यस्मिन्कृते ३९ एवं द्विजैः सह विचार्य निश्चिनोति अंभसेति व्रतस्य पारणं समाप्तिम् । तदाशितं आ
हुः अशितं नेति चाहुः । श्रुतिश्च । “ अपो भ्रातितत्रैवाशितं नैवानशितम् ” इति ४० प्रत्यक्षप्रत्यक्षत ४१ ४२ प्रचलत्कंपमानं गात्रं यस्य मृकुटीभ्यां कुटिलमानं नयस्य ४३ ४४ (त
स्य ते सद्यः फलं दर्शय) ४५ ४६ ४७ कुदमर्हि पावको दावाग्निरिव ४८

प्राहिणोत्साधुविप्रेभ्यो गृहेषु न्यर्बुदानिषट् ॥ भोजयित्वा द्विजान् प्रेस्वाद्दन्नं गुणवत्तमम् ३४ लब्धकामैरनुज्ञातः पारणायोपचक्रमे ॥ तस्य तर्ह्यतिथिः सा
क्षादुर्वासा भगवानमूत् ३५ तमानर्चातिथिभूपः प्रत्युत्थानासनाह्नैः ॥ ययाचेभ्यवहाराय पादमूलमुपागतः ३६ प्रतिनंद्य सतया अर्कं मावश्यकं
तः ॥ निममज्ज बृहद्ब्रह्मचायन कालिंदीसलिलेशुचौ ३७ मुहूर्तार्धावशिष्टायां द्वादश्यां पारणं प्राति ॥ चित्तयामास धर्मज्ञो द्विजैस्तद्धर्मसंकटे ३८ ब्राह्मणातिक्रमे
दोषो द्वादश्यां यदपारणे ॥ यत्कृत्वा साधुमेभ्यः दधर्मो वानमांस्पृशेत् ३९ अंभसे केवलेनाथ करिष्ये व्रतपारणम् ॥ प्रादुरभ्यक्षणं विप्राह्यशितं नाशितं च तत्
४० इत्यपः प्राश्य राजर्षिर्धितयन् मनसा च्युतम् ॥ प्रत्यक्षप्रत्यक्षं श्रेष्ठं द्विजागमनमेव सः ४१ दुर्वासाय मुना कूलात्कृतावश्यक आगतः ॥ राज्ञाभिर्नंदितस्त
स्य बुद्धेचेष्टितं धिया ४२ मन्युना प्रचलद्गात्रोभृकुटीकुटिलाननः ॥ बुभुक्षितश्च सुतरां कृतांजलिमभाषत ४३ अहो अस्य नृशंसस्य श्रियोन्मत्तस्य पश्य
त ॥ धर्मव्यतिक्रमं विष्णोरभक्तस्येशमानिनः ४४ सोमामातिथिमायातमातिथ्येन निमंश्य च ॥ अदत्त्वा भुक्तवांस्तस्य सद्यस्ते दर्शये फलम् ४५ एवं ब्रुवा
ण उल्लस्य जटारोषविदीपितः ॥ तया सनिर्ममेतस्मै कृत्यां कालानलोपमाम् ४६ तामापतंतीं ज्जलतीमासेहस्तां पदाभुवम् ॥ वेपथंतीं समुद्गीक्ष्य न च चाल
पदानृपः ४७ प्राग्दिष्टं भृत्यरक्षायां पुरुषेण महात्मना ॥ ददाह कृत्यां तां चक्रं कुद्धाहिमिव पावकः ४८

३४ तदाज्ञया पारणां कर्तुं उद्यतः तदैव दुर्वासाः अतिथिः प्राप्तः ३५ तं संपूज्य भोजनाय न्यमंत्रयत् ३६ सः राजनं प्रतिनंद्य माध्याह्निकं कर्तुं यमुनां गत्वा बृहत्
ध्यायन् निममज्ज ३७ पारणां प्रति मुहूर्तार्धावशिष्टायां द्वादश्यां धर्मज्ञः द्विजैः सह चित्तयामास ३८ ब्राह्मणातिक्रमे पारणातिक्रमे च दोषः एवं विचार्य निश्चिनोति
३९ हे विप्राः केवलेनाभ्रसा पारणां करिष्ये अभ्यक्षणं अशितं नाशितं चाहुः ४० एवं चित्तयन् अपः प्राश्य द्विजागमनं प्रत्यक्षत ४१ तदैव दुर्वासाः आगत्य राज
चोष्टिं ज्ञात्वा चुकोष ४२ त्वं मां आतिथ्येन निमंश्य अदत्त्वा भुक्तवान् तस्य फलं दर्शये ४३ ४४ ४५ इत्युक्त्वा जटामुत्पाट्य तया कृत्यां निर्ममे ४६ नृपः तां
आपतंतीं वीक्ष्य स्थानात् न च चाल ४७ तदा विष्णुचक्रं कृत्वा दग्ध्वा ऋषिं अन्वधावत् ४८

निष्फलमुद्गीक्ष्य ४९ अनुषक्तं पृष्ठतः संसक्तम् । मेरोर्गुहाविविक्षुरन्वधावत् ५० ५१ अरण्येषमाणः शरणमिच्छन् अजिततेजसः हरेश्चक्रात् ५२ एतत्सर्वयस्य भ्रूमंगमात्रेण तिरोभविष्यति । कदा क्रीडाया अवसाने तदापि कदा द्विपरार्थसंज्ञेकाले ५३ अतो वयं सर्वे यस्य नियममाज्ञाप्रपन्नाः प्राप्ताः संतो लोकहितं यथाभवत्येवं तन्नियमं मूढ्यर्थापितं वहा मम तत्तद्वक्तव्यं हि त्वं न राक्षितुं समर्थो ह्यमिति शेषः यत्तदोर्नित्यसंबन्धात् ५४ ५५ श्रीरुद्रोऽपि प्रत्याचष्टे वयमिति चतुर्भिः । मूर्ध्नि महति । महस्वमेवाह । यस्मिन्परे परमेश्वरे अजाब्रह्माणस्त एव जीवास्तैर्बाकोशाउपाधिभूता ब्रह्मांडविग्रहा ईदृशादृश्यमाना ब्रह्मांडप्रमाणा अन्येऽपि भवन्ति जायन्ते नश्यन्ति च । यत्र येषु ब्रह्मांडेषु लोकेशाभिमानिनो वयं प्रमामः ५६ ननु सर्वज्ञस्य तव भ्रमः कुतस्तत्राह अहमिति ५७ पारदर्शिनः सर्वज्ञा अपि यस्य माया न विद्मः ५८ ५९ ६० हे सताभीप्सित मा मां अव पाहि ६१ अपराधं निवेदयन् प्रार्थयते अजानतेति अर्घंडुः स्वंपपि विमद्वक्तव्यो हे निष्कृतिश्च (तां) न पश्यामि इति चेत्तत्राह यस्य तव नाग्निकीर्तिते नरकस्थेऽपि मुच्येत तस्य तवीकमज्ञक्यमिति भावः ६२

तदभिद्रवदुद्गीक्ष्य स्वप्रयासं च निष्फलम् ॥ दुर्वासा दुद्रुवे भीतो दिक्षु प्राणपरीप्सया ४९ तमन्वधावद्भगवद्रथांगदावाग्निरुद्धतशिखो यथाहिम् ॥ तथानुषक्तं मुनिरीक्षमाणो गुहाविविक्षुः प्रससारमेरोः ५० दिशो नभः क्षमां विविरानसमुद्रां लोकानसपालान् त्रिदिवंगतः सः ॥ यतो यतो धावति तत्र तत्र सुदर्शनं दुष्प्रसहं ददर्श ५१ अलब्धनाथः स यदा कुतश्चित्संश्रस्तचित्तोऽरण्येषमाणः ॥ देवं विरिच्य समगाद्विधातस्त्राह्यात्मयोनेऽजिततेजसो माम् ५२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्थानं मदीयं सह विश्वमेतत् क्रीडावसाने द्विपरार्थसंज्ञे ॥ भ्रमंगमात्रेण हि संदिग्धक्षोः कालात्मनस्तस्य तिरोभविष्यति ५३ अहंमवोदसं प्रपन्नाः प्रजेशभूतेशसुरेशमुख्याः ॥ सर्वे वयं यन्नियमं प्रपन्ना मूढ्यर्थापितं लोकहितं वहामः ५४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ प्रत्याख्यातो विरिच्येन विष्णुचक्रोपतापितः ॥ दुर्वासाः शरणं यातः शर्वकैलासवासिनम् ५५ ॥ श्रीशंकर उवाच ॥ वयं न तात प्रभवामभूमि यस्मिन्परेऽन्येऽप्यजजीवकोशाः ॥ भवन्ति कालेन भवन्ति हीदृशाः सहस्रशो यत्र वयं प्रमामः ५६ अहं सनत्कुमारश्च नारदो भगवानजः ॥ कपिलोऽर्पातरतमो देवलो धर्म आसुरिः ५७ मरीचिप्रमुखाश्चान्ये सिद्धेशाः पारदर्शिनः ॥ विदामनवयं सर्वे यन्मायायाययावृताः ५८ तस्य विश्वेश्वरस्येदं शस्त्रं दुर्विषहं हिनः ॥ तमेव शरणं याहि हरिस्ते शंविधास्याति ५९ ततो निराशो दुर्वासाः पदं भगवतो यथो ॥ वैकुण्ठारव्यं यदध्यास्ते श्रीनिवासः श्रिया सह ६० संदह्यमानोऽजितशस्त्रवह्निना तत्पादमूले पतितः स वेपथुः ॥ आहाच्युतानं तसदीप्सितप्रमोक्तमसं माज्जहिविष्वभावन ६१ अजानताते परमानुभावं कृतं मया धंभवतः प्रियाणाम् ॥ विधेहितस्यापचितिं विधातुं च्येत यन्नामन्युदिते नारकोपि ६२

तदा ऋषेः भीतः सन् प्राणपरीप्सया दिक्षु दुद्रुवे ४९ यतो यतो याति तत्र तत्र चक्रं ददर्श एवं सर्वत्र अमित्रा ब्रह्माणं शरणं जगाम ५० ५१ ५२ तदा नाहं समर्थ इति ब्रह्मवाक्यं श्रुत्वा शंकरं जगाम ५३ ५४ ५५ तदा शंकरः त्वद्रक्षणे नाहं समर्थः यस्य चक्रं तमेव शरणं याहीत्युवाच ५६ ५७ ५८ ५९ तदा विष्णुं गत्वा त्राहि इति प्रार्थयामास ६० ६१ ६२

(पुनर्निर्दिष्टैः) ६३ नभाशासेनस्पृहयामि ६४ इमंपरंपलोकंहित्वा ६५ ६६ प्रतीतं प्राप्तमपि ६७ ६८ आत्मनस्तवैव अभिचारो हि सायतोऽभूत् तमेव यातु अशिवमनर्थम् ६९ तपो विद्यासंपन्नस्य मम कथमनर्थः समजनीति मास्मिन्विस्मयं काशीरित्याह तप इति ७० ७१ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकायां अंबरीषचरिते चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ पंचमे विष्णुचक्रं तु प्रसाद्य प्राणसंकटात् ॥ दुर्वासारक्षितस्तेन यथा तदृशमभिर्यते ॥ १ ॥ (सद्यमनमितिच्छेदः सुलोपः पादपूरणार्थः उद्यमनं धावनादिवत्तम्) २ ज्योतिषां नञ्त्राणां पतिः सो मस्त्वं मात्राणि हिन्द्रियाणि च त्वच्छतयेवाग्न्यादयः स्वं स्वं कर्तुं कुर्वतीत्यर्थः ३ सहस्रं अरायस्य हे सहस्रार स्वस्ति शरणं भूयाः इडस्पते पृथ्वीपते ४

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहं भक्तपराधीनो ह्यस्वतंत्र इवादिज ॥ साधुभिर्ग्रस्तहृदयो मत्तैर्मत्तजनप्रियः ६३ नाहमात्मानमाशासेमद्रक्तैः साधुभिर्विना ॥ श्रियं चात्यंतिकीं ब्रह्मन्येषां गतिरहंपरा ६४ ये दाराभारपुत्रास्तान् प्राणान् वित्तमिर्मपरम् ॥ हित्वा मां शरणं याताः कथं तान् त्यक्तुमुत्सहे ६५ मयि निर्वद्ध हृदयाः साधवः समदर्शनाः ॥ वशीकुर्वन्ति मां भक्त्या सास्त्रियः सत्पतिर्यथा ६६ मत्सेवया प्रतीतं च सालोक्यादिचतुष्टयम् ॥ नेच्छंति सेवया पूर्णाः कुतोऽभ्यत्नलविभुतम् ६७ साधवो हृदयं महांसाधूनां हृदयं त्वहम् ॥ मदभ्यंते न जानंति नाहं तेभ्यो मनामपि ६८ उपायं कथयिष्यामि तव विप्रशृणुष्व तत् ॥ अयमात्माभिचारस्तेयतस्तया तु वैभवान् ॥ साधुषु प्रहितं तेजः प्रहर्तुः कुरुते प्रजिवम् ६९ तपो विद्या च विप्राणां निश्रेयसकरे उमे ॥ ते एव दुर्विनीतस्य कल्पे ते कर्तुरभ्यथा ७० ब्रह्मं स्तद्वच्छमद्रं तेनामागतनयं नृपम् ॥ क्षमापय महामां ततः शांतिर्मविष्यति ७१ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे अंबरीषचरिते चतुर्थोऽध्यायः ४ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं भगवतादिष्टो दुर्वासाश्चक्रतापितः ॥ अंबरीषमुपावृत्य तत्पादौ दुःखितोऽग्रहीत् १ तस्य सोद्यमनं वीक्ष्य पादस्पर्शविलज्जितः ॥ अस्तावीतद्वे रस्त्रं कृपया पीडितो भृशम् २ ॥ अंबरीष उवाच ॥ त्वमग्निर्भगवानसूर्यस्त्वं सोमो ज्योतिषां पतिः ॥ त्वमापस्त्वं क्षितिर्व्योमवायुर्मात्रेन्द्रियाणि च ३ सुदर्शनं नमस्तुभ्यं सहस्राराच्युतप्रिय ॥ सर्वास्त्रातिरविप्रायस्वस्ति भूया इडस्पते ४

विष्णुः उवाच ॥ अहं भक्तपराधीनः ६३ ये दारादीन् हित्वा मां शरणं याताः तान् त्यक्तुं कथं उत्सहे ६४ ६५ ६६ ६७ साधवः मम हृदयं साधूनां अहं हृदयं मदभ्यंते न जानंति इत्यादि ६८ हे विप्र ते उपायं कथयामि शृणु ६९ ७० हे ब्रह्मन् राजानं गत्वा क्षमापय ततः ते शांतिर्मविष्यति ७१ ॥ इति नवमे चतुर्थः ॥ ४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं भगवता आदिष्टः दुर्वासाः चक्रतापितः सन् अंबरीषं पृथु तत्पादौ अग्रहीत् १ तदा पादस्पर्शविलज्जितः राजा चक्रं अस्तौत् २ त्वं अग्निः सूर्यः ज्योतिषां पतिरित्यादि ३ ४

ब्राह्मणरक्षणं तव युक्तमेवेत्याह । त्वंधर्म इति (ऋतं तु सूनुतावाणी) न च तव येन मतिस्तुतिरित्याह । पौरुषं पुरुषस्येश्वरस्य परं तेजः सामर्थ्यत्वं अयं भावः 'सपेक्षत' इत्यादिभ्युतिप्रसिद्धं भगवतः शोभनं दर्शनं हि सुदर्शनं तव सर्वजातं अतस्त्वमेव सर्वज्ञ इति ५ हे सुनाम अद्भुतकर्मणि तं वाक्यं स्तोतुं समर्थः अतस्तुभ्यं केवलं नमो गृण इत्यन्वयः अद्भुतकर्मत्वमेवाह । अखिलाणां धर्माणां सेतवे मर्यादा रूपाय । अतएवाधर्मशीलानामसुराणां धूमकेतवे दाहकाय । त्रैलोक्यगोपायतीति तथा । विशुद्धमत्युज्ज्वलं वर्षस्तेजो यस्य तस्मै तदेव प्रपंचयति त्वत्तेजसेति द्वाभ्याम् । सूर्यादीनां प्रकाशश्च (त्वत्तेजसा घृतः) त्वयैव रूप्यते प्रकाशयत इति त्वद्रूपं (सदसत्कार्यकारणात्मकं हे गिरांपते तव महिमा महात्मनामपि दुरत्ययः) ७ हे अजित अनंजनेन श्रीहरिणायदाविसृष्टः त्वं तदादेत्यदानवानां बलं प्रविष्टः सन् तेषां बाह्यादीन् वृक्कणन् विराजसे । पाठांतरे कर्जितादेत्यदानं यस्मिन् तद्वलं पूर्वपदेन संधिरार्थः ८ किंच त्वया भगवन्निपुणेन सलानामेव दंढः कार्यः साधवन्तुरक्षणीयाः अतो विप्ररक्षणेनास्माननुगृह्णाणेत्याह सत्त्वमिति । हे जगत्प्राण । स एव भूतः त्वं सलानामेव प्रहरणार्थं निरूपितो नियुक्तः । अतोऽस्मत्कुलस्य देवहेतवे माग्यलामायविप्रस्य मंत्रं विधेहि । तदेवनोऽनुग्रहः ९ सर्वसुकृतापणेन विप्ररक्षां प्रार्थयते यद्यस्तीति द्वाभ्यां विप्रो देवदेवतायस्मिन् तव १० ११ तस्यैव राज्ञो याच्यया (अशाम्यत् शशाम) १२ १३ १४ (कोऽर्थो दुष्करः को वा विषयो दुस्त्यजः विप्ररक्षणं कामकोषादित्यामभ्यसाधुस्त्वभावपदेत्यर्थः) १५ १६

त्वंधर्मस्त्वष्टतं सत्यं त्वयज्ञोऽखिलयज्ञभुक् ॥ त्वं लोकपालः सर्वात्मा त्वं तेजः पौरुषं परम् ५ नमः सुनामाखिलधर्मसेतवे ह्यधर्मशीलासुरधूमकेतवे ॥ त्रैलोक्यगोपायविशुद्धवर्चसे मनोजवायाऽद्भुतकर्मणे गृणे ६ त्वत्तेजसा धर्ममयेन सह तं तमः प्रकाशश्च धृतो महात्मनाम् ॥ दुरत्ययस्ते माहिमा गिरांपते त्वद्रूपमेतत् सदसत्परावरम् ७ यद्वा विसृष्टस्त्वमनंजनेनैव बलं प्रविष्टोऽजितदैत्यदानवम् ॥ बाहू दरोर्ध्वं घ्निशिरोधराणि वृक्कणन्नजस्रं प्रधने विराजसे ८ सत्त्वं जगत्प्राणखलप्रहाणये निरूपितः सर्वसहोमदामृता ॥ विप्रस्य चास्मत्कुलदैवहेतवे विधेहि मद्रतदनुग्रहोऽहिनः ९ यद्यस्ति दत्तमिष्टं वा स्वधर्मो वा स्वनुष्ठितः ॥ कुलं नो विप्रदैवंच द्विजो भवतु विज्वरः १० यदि नो भगवान्प्रीत एकः सर्वगुणाश्रयः ॥ सर्वभूतात्मभावेनाद्विजो भवतु विज्वरः ११ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति संस्तुवतो राज्ञो विष्णुचक्रं सुदर्शनम् ॥ अशाम्यत् सर्वतो विप्रं प्रदहत् राजयाच्यया १२ समुक्तोऽस्त्राग्नितापेन दुर्वासाः स्वस्तिमांस्ततः ॥ प्रशशंसत मुर्वीशं युंजानः परमाश्रितः १३ ॥ दुर्वासा उवाच ॥ अहो अनंतदासानां महत्त्वं दृष्टमद्यमे ॥ कृतागसोऽपि यद्वा जनमंगलानि स भीहसे १४ दुष्करः को नु साधूनां दुस्त्यजो वामहात्मनाम् ॥ यैः संगृहीतो भगवान्सात्वतामृषभो हरिः १५ यन्नाम श्रुतिमात्रेण पुमान् भवति निर्भलः ॥ तस्य तीर्थपदः किं वा दासानामवशिष्यते १६

१ त्वां स्तोतुं कः समर्थः अतः तुभ्यं केवलं नमः उच्चारितवान् अस्मि । इत्यादि स्तुत्वा प्रार्थयामास ६ ७ ८ ९ यद्यस्ति दत्तमिष्टं वा स्वधर्मो वा स्वनुष्ठितः कुलं नो विप्रदैवंच द्विजो भवतु विज्वरः १० यदि नः सर्वभूतात्मभावेन भगवान्प्रीत भेत् तर्हि अयं द्विजः विज्वरो भवतु ११ एवं स्तुवतः राज्ञः चक्रं अशाम्यत् १२ अस्त्राग्नितापेन मुक्तः दुर्वासाः स्वस्तिमान् सन् राजानं प्रशशंस १३ अहो अनंतदासानां महत्त्वं अद्यमया दृष्टं कृतागसोऽपि मम मंगलानि ईहसे इत्यादि १४ १५ १६

१७ राजेत्यादिश्लोकद्वयंशुक्रोक्तिः १८ (आतिथ्यं अतिथयेद्विवं अत्रादिकं मिष्टमशित्व । मुक्त्वा) १९ प्रीतोस्मीति श्लोकद्वयं पुनश्च विमोक्तिः । आत्मनि विषये मेधावेन (भवति) तेना
तिष्ठेत् २० (स्वःस्त्रियो देवां मनाः गायंति गार्स्यति ।) मूरियं तत्र स्थितो जनः कीर्तयिष्यति २१ (अहेतुकं यथा स्यात्तथा यथैव दृश्येत्यर्थः) २२ तस्य धैर्यातिशयमाह । मतो मुनिर्वा
क्तानामतस्तावत्संवत्सरोऽप्रतिक्रांत इति (अम्भोजलमात्राशनः) २३ द्विजस्योपयोगेन भोजनेन अतिपवित्रमाहरत् बुभुजे । स्ववीर्यचधैर्यादिलक्षणं (व्यसनं संकटं ततो विमोक्षं च सर्वं)
परानुभावं भगवतः प्रभावं मेने २४ एवंविधा अनेके गुणायस्यसः आविरिच्यन् विरिच्य पदसहितान् भोगान् निरयन् प्रायान पश्यदित्यर्थः २५ २६ २७ ॥ इति श्री
भागवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥

राजन्ननुगृहीतो हं त्वया तिकरुणात्मना ॥ मदघं पृष्ठतः कृत्वा प्राणायन्मेभिरक्षिताः १७ राजा तमकृताहारः प्रत्यागमनकांक्षया ॥ चरणावुपसंगृह्य प्रसाद्य
समभोजयत् १८ सोशित्वा दृढतमानीतमातिथ्यं सार्वकामिकम् ॥ दृष्ट्वा त्मानृपतिं प्राह भुज्यतामिति सादरम् १९ प्रीतोऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मितवभामवतस्य
वै ॥ दर्शनस्पर्शनालपैरातिथ्येनात्ममेधसा २० कर्मावदातमेतत्ते गायंति स्वःस्त्रियो मुहुः ॥ कीर्तिपरमपुण्यां च कीर्तयिष्यति मूरियम् २१ ॥ श्रीशुक
उवाच ॥ ॥ एवं संकीर्त्य राजानं दुर्वासाः परितोषितः ॥ ययौ विहाय साऽम्भं ब्रह्मलोकमहेतुकम् २२ संवत्सरोऽत्यगात्तावदावतानामतो गतः ॥ मुनिस्त
दर्शनाकांक्षो राजाऽम्भक्षो बभूव ह २३ गते च दुर्वासासि सौ बरीषो द्विजोपयोमातिपवित्रमाहरत् ॥ ऋषेर्विमोक्षं व्यसनं च बुद्धामेने स्ववीर्यं च परानुभावम् २४
एवं विधानेकगुणसराजापरात्मानि ब्रह्मणि वासुदेवे ॥ क्रियाकलापैः समुवाह भक्तियया विरिच्यान्निरयांश्चकार २५ अथांबरीषस्तनयेषु राज्यं समानशीलेषु वि
सृज्यधीरः ॥ वनं विवेशात्मानि वासुदेवे मनोदधत्तद्वत्तु गुणप्रवाहः २६ इत्येतत्पुण्यमाख्यानं मंबरीषस्य भूपतेः ॥ संकीर्तयन्ननुध्यायन् भक्तो भगवतो भ
वेत् २७ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे अंबरीषचरिते पंचमोऽध्यायः ५ ॥

हे राजन् अहं त्वयानुगृहीतः मदघं पृष्ठतः कृत्वा मे प्राणाः रक्षिताः १७ ततः अकृताहारः राजा ऋषेः चरणौ संप्रगृह्य प्रसाद्य समभोजयत् १८ सः आशिषः दत्त्वा
नृपतिं भुज्यतामित्याह १९ तव दर्शनादिभिः प्रीतोऽस्मि २० हे राजन् एतत् तव कर्म स्वस्त्रियः गायंति ते पुण्यां कीर्तिं इयं भूः कीर्तयिष्यति २१ ॥ श्रीशुक उ
वाच ॥ एवं उक्त्वा ऋषिः ब्रह्मलोकं ययौ २२ संवत्सरोऽत्यगात्तावत् यावतानागतो गतः मुनिस्तदर्शनाकांक्षो राजाऽम्भक्षो बभूव ह २३ एवं दुर्वासासि गते सति स्वयं बुभु
जे एतत् भगवदनुभावं मेने २४ एवंविधो राजा वासुदेवे क्रियाकलापैः भक्तिं कुर्वन् आविरिच्यान् भोगान् निरयवत् मत्वा २५ कालेन तनयेषु राज्यं विसृज्य वासु
देवे मनो निवेश्य वनं विवेश २६ एतत् पुण्यं आख्यानं यः कीर्तयेत् ध्यायेत् सः भगवतः भक्तो भवेत् २७ ॥ ॥ इति नवमे पंचमः ॥ ५ ॥ ५ ॥

पुत्रार्थेऽंबरीषस्यवंशमुक्ताततःपरम् । पृष्ठाद्यष्टमिरध्यायैरिदं वाक्यं त्रैश उच्यते ॥ १ ॥ तत्र पृष्ठेशशादादिर्भाषाप्रंतो निरूप्यते । प्रसंगात्सोभरेराख्यामांघातनयापतेः ॥ २ ॥ १ तंतवे संतानार्थम् २ येऽंगिरसाजनिता एते रथीतरस्य क्षेत्रे प्रसूतत्वेन रथीतरमोत्राः संतः अंगिरसो वीर्येण प्रसूतत्वादां गिरसाश्च । पुनरपि रथीतराणामन्येषां जातानां प्रवरामुख्याः स्मृताः यतः सत्रोपेता ब्राह्मणा इत्यर्थः ३ तदेवं मनोर्दशसु पुत्रेषु पृषदश्च कविश्च विरक्तवान्नवंशपर्वतकौ । करुणादीनां सप्तानां च वंशास्तारतम्यक्रमेणोक्ताः इदानीमतिविततमिक्षाकोर्वशमाह । सुवत इत्यादिनायावत्सोमवंशप्रस्तावः । सुतं कुर्वतो मनोर्घ्राणतोजज्ञे । 'अद्याजिनयामास दशपुत्रान्' इति पूर्वोक्तं बाहुल्याभिप्रायेणेति द्रष्टव्यम् । पुत्राणां शते ज्येष्ठाः ४ 'आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्भूय विध्यहिमालयोः' तस्मिन्पुरस्तात्समुद्रपर्यंतं मंडलविभागेन पंचविंशतिर्नृपा अभवन् हेतुपतयैव पश्चाच्च पंचविंशतिः । मध्ये तु ज्येष्ठास्त्रयः । अपरे तु अन्यत्र दक्षिणोत्तरादिषु ५ विकुक्षिरेव शशाद इति विश्रुत इति वक्ष्याति तत्र हेतुमाह स एकदेति चतुर्भिः ६ क्रियार्हणान् आद्वहान् आदत्त अमल्यत् ७ तद्गुरुर्वसिष्ठः प्रोक्षणाया आदौ चित्तसंस्काराय ८ त्यसं विधिः सदाचारो येन तम् ९ सगुहश्चाहुः जापकेन वसिष्ठेन । राज्यभोगेन विरक्तो यो भीमस्तन् तेन योगेन कलेवरं त्यक्त्वा स यत्परंतत्त्वं तदवाप १० शासत्पालयन् हरिमीजे ११

॥ श्रीशुक उवाच ॥ विरूपः केतुमान् शंभुर्बरीषसुतास्त्रयः ॥ विरूपात्पृषदम्बोभूतपुत्रस्तुरधीतरः १ रथीतरस्याप्रजस्य भार्यायां तंतवेऽर्थितः ॥ अंगिराजं नयामास ब्रह्मवर्चस्विनः सुतान् २ एते क्षेत्रप्रसूता वै पुनस्त्वांगिरसाः स्मृताः ॥ रथीतराणां प्रवराः सत्रोपेतादिजातयः ३ सुवतस्तु मनोर्जज्ञे इदं वाक्यं प्रोक्तं सुतः ॥ तस्य पुत्रशतज्येष्ठा विकुक्षिनिमिदं वाक्यं ४ तेषां पुरस्तादभवन् नार्यावर्ते नृपानृप ॥ पंचविंशतिः पश्चाच्च त्रयो मध्येऽपरैरन्यतः ५ स एकदाऽष्टकाभ्यां इदं वाक्यं सुतमादिशत् ॥ मांसमानीयतामिध्यं विकुक्षे गच्छ माचिरम् ६ तथेति स वनं गत्वा मृगान् हत्वा क्रियार्हणान् ॥ श्रांतोऽप्युसितीवीरशशं चाददपस्मृतिः ७ शेषं निवेदयामास पित्रे तेन च तद्गुरुः ॥ चोदितः प्रोक्षणाया ह दुष्टमेतदकर्मकम् ८ ज्ञात्वा पुत्रस्य तत्कर्म गुरुणाभिहितं नृपः ॥ देशान्निःसारया मांससुतं त्यक्तविधिरुषा ९ स तु विप्रेण संवादं जापकेन समाचरन् ॥ त्यक्तकलेवरं योगी स तेनावाप यत्परम् १० पितर्युपरते म्येत्यविकुक्षिं पृथिवीमिमाम् ॥ शशदीजे हरिं यज्ञैः शशाद इति विश्रुतः ११

॥ श्रीशुक उवाच ॥ अंबरीषस्य पुत्राः त्रयः विरूपः केतुमान् शंभुः विरूपात् पृषदम्बः तस्य रथीतरः १ सः अनपत्यः तस्य भार्याया अंगिराः अपत्यार्थं प्रार्थितः सन् तस्यां पुत्रान् जनयामास ते ब्रह्मवर्चस्विनः बभूवुः २ एते रथीतरक्षेत्रे अंगिरसः वीर्येण जाताः अतो अंगिरसा रथीतराश्च अभवन् ३ ततः वैवस्वतमनोः सुवतः नासिकातः इदं वाक्यं जज्ञे तस्य विकुक्षिः निमिः दंडकायाः शतपुत्राः बभूवुः ४ ५ एकदा इदं वाक्यं अष्टकाभ्यां मांसमानीयार्थं विकुक्षिं आदिशत् ६ सः वनं गत्वा मृगान् हत्वा उसितीवीरशशं चाददपस्मृतिः समू शशं प्रक्षयित्वा ७ शेषं मांसं पित्रे निवेदयामास तदा इदं वाक्यं नोदितः वसिष्ठः प्रोक्षणकाले तत्कर्म ज्ञात्वा राज्ञे निवेदयामास ८ तदा इदं वाक्यं पुत्रं देशान्निःसारयामास ९ इदं वाक्यं योगेन देहं हित्वा तत्त्वं अवाप १० अथ विकुक्षिः पितर्युपरते सति इमां पृथ्वीं पालयामास स एव शशाद इति विश्रुतः अभूत् ११

वैष्णवस्यैव वा पुरंजयः इंद्रोवाहोयस्येतींद्रवाहः ककुदिस्थितत्वात् ककुत्स्थः इति शब्दादसुतस्य ग्रीणिनामानितत्तत्कर्मनिमित्तानि १२ तान्येव व्याचक्षाण आह कृतांतइतिसप्तभिः कृतं निष्कर्ममतीतितया । पार्ष्णिग्राहः सहायः १३ इंद्रो यदि मम वाहनं स्यात् तर्हि दैत्यान् हनिष्यामीति ते न वाहनत्वे वृतः सन्निप्रोलज्जया तदनंगीकुर्वन् विष्णोर्वचनात् तत्स्ववाहनत्वाय महा न्मृगो बभूवेत्यर्थः १४ १५ १६ येभिर्मुखं युक्तान् यमंदर्शयितुं स देहानेव मल्लिरनयदित्यर्थः १७ तद्वदृष्ट्वाऽन्ये दुदुः स्वमालयं पाताळम् १८ इति परैः कर्मभिः पुरंजयादिनामभिराहतः पातांतरे आहूत इत्यर्थः १९ २० शावस्तिः शावस्तस्य पुत्रः २१ कुवल्याश्वक एव धुंधुमार इति ख्यातस्तत्र कारणमाह यइति । सुतानामेकविंशत्या सह स्रैरहतः सन् हतवान् २२ धुंधुमार इति चेति चकारस्यान्वयः (मुख्याग्निना मुखोद्भवेन बह्विना) २३ २४

पुरंजयस्तस्य सुत इंद्रवाह इतीरितः ॥ ककुत्स्थ इति चाप्युक्तः शृणुनामानिकर्मभिः १२ कृतांत आसीत् समरो देवानां सह दानवैः ॥ पार्ष्णिग्राहो वृतो वीरो देवैर् दैत्यपराजितैः १३ वचनाद्देवदेवस्य विष्णोर्विश्वात्मनः प्रभोः ॥ वाहनत्वे वृतस्तस्य बभूवेंद्रो महावृषः १४ ससन्नद्रो धनुर्दिव्यमादाय विशिखानां शितान् ॥ स्तूयमानः समारुह्य युयुत्सु ककुदिस्थितः १५ तेजसाप्यायितो विष्णोः पुरुषस्य परात्मनः ॥ प्रतीच्यांदिशि दैत्यानां न्यरुणाद्विदशैः पुरम् १६ तैस्तस्य चामूत्प्रधनंतुमुलं रोमहर्षणम् ॥ यमायमल्लैरनयदित्यान् येऽभिययुर्ध्वं १७ तस्येषु पातामि मुखं युगांताग्निमिवोल्बणम् ॥ विस्म्यदुद्धुदैत्या हन्यमानाः स्वमालयम् १८ जित्वा पुरं धनं सर्वं स श्रीकं वज्रपाणये ॥ प्रत्ययच्छत्स राजर्षिरेति नामभिराहतः १९ पुरंजयस्य पुत्रो भूदनेनास्तत्सुतः पृथुः ॥ विश्वरंधिस्ततश्चंद्रो युवनाश्वश्च तत्सुतः २० शावस्तस्तत्सुतो येन शावस्ती निर्ममेपुरी ॥ बृहदश्वस्तु शावस्तिस्ततः कुवल्याश्वकः २१ यः प्रियार्थमुत्तं कस्य धुंधुना मासं रबली ॥ सुतानामेकविंशत्या सह स्रैरहन हृतः २२ धुंधुमार इति ख्यातस्तत्सुतास्ते च जज्वलुः ॥ धुंधो मुख्याग्निना सर्वे त्रय एवावशेषिताः २३ दृढाश्वः कपिलाश्वश्च मद्राश्व इति भारत ॥ दृढाश्वपुत्रो हर्यश्वो निकुंभस्तत्सुतः स्मृतः २४

तस्य पुत्रः पुरंजयः इंद्रवाहः ककुत्स्थः इति नामत्रयेण अभूत् तस्य कर्मभिर्नामानि शृणु १२ पुरा देवदैत्यसमरे देवैर्वृतः सः उवाच इंद्रो यदि मम वाहनं स्यात् तर्हि दैत्यान् हनिष्यामि १३ एवं वाहनत्वेन वृतः इंद्रो लज्जया तदनंगीकुर्वन् विष्णोर्वचनात् वृषभो बभूव १४ तदा वृषरूपेन्द्रस्य ककुदि स्थित्वा १५ सः दैत्या न्दृष्ट्वा तेषां सर्वं धनं इंद्राय प्रायच्छदिति १६ १७ १८ १९ पुरंजयात् अनेनाः तस्य पृथुः तस्य विश्वरंधिः तस्य चंद्रः तस्य युवनाश्वः २० तस्य शावस्तः येन शावस्ती पुरी निर्मिता तस्य बृहदश्वः तस्य कुवल्याश्वः २१ सः एकविंशतिसहस्रपुत्रैः सह वृतः धुंधुनामा सुरं अहनत् २२ तेन धुंधुमार इति विख्यातः धुंधो मुख्याग्निना तत्सुताः सर्वे दग्धाः २३ दृढाश्वः कपिलाश्वः मद्राश्व इति त्रयः अवशिष्टाः दृढाश्वान् हर्यश्वः तस्य निकुंभः २४

(अथ) तस्मात् निकुंभात् कशाश्वः २५ भार्याणांशतेन सह अस्य पुत्रार्थमिन्द्रवैवत्यामिष्टिवर्तयामासुः स्मेत्याश्वये २६ तदेवाह राजेतिषद्भिः । तर्पितः तृपितः स नृजलार्थप्रविष्टः मं
प्राप्तिमंत्रितं जलं पत्नैर्देयं स्वयंपपौ २७ व्युदकं निरुदकं पुंसवनं पुत्रोत्पत्तिकारणम् २८ अहो देवबलमेव मुख्यं बलं पुरुषबलं तु न किंचिदिति वदंतः ईश्वराय नमस्कारं चक्रुः २९ ३० अयं कंधा
स्यतीतिदुःसिरीर्विमैरुके सति तस्यामिष्टया माराधित इन्द्रो मां धाता पास्यति हेवत्स भारोदीरिति ब्रुवन् देशिनीं तर्जनीमदात् (तन्मुखे निक्षिप्तवानित्यर्थः) ३१ तस्य पिता युवनाश्वो भिन्नकुक्षि
पुत्रममार । किंतु कालांतरे तपसा सिद्धिमन्वगात् ३२ मां धातुर्महिमानमाह प्रसहस्युरिति षद्भिः अंगहं राजर्न यस्मात् मां धातुर्दस्यव उद्विग्नाः कंपिताः संतस्तसंति अत इन्द्रो यस्य प्रसहस्युरि
ति नाम विदधे स मां धाता भवनि मेकः शशासेत्पुत्रेभ्यो नमः ३३ अच्युतस्य तेजसा अभ्युत्तते जसेति वा ३४ आत्मविदापि सः यज्ञं विष्णुभीजे तमेव विशिनष्टि सर्वदेवमयमिति सार्धेन ३५ ३६

वर्हणाश्वो निकुंभस्य कशाश्वो धास्यसेनांजित् ॥ युवनाश्वो भवत्तस्य सोनपत्यो वनंगतः २५ भार्याशतेन निर्विण्णः ऋषयोऽस्य कृपालवः ॥ इष्टिस्मवर्तयां च
कुरेर्द्वीति सुसमाहिताः २६ राजा तद्यज्ञसदनं प्रविष्टो निशितार्पितः ॥ दृष्ट्वा शयानान् विप्रान् स्तान् पपौ मंत्रजलं स्वयम् २७ उत्थितास्ते निशम्याथ व्युदकं कल
शं प्रभो ॥ पप्रच्छ कस्य कर्णे दंपीतं पुंसवनं जलम् २८ राज्ञा पीतं विदित्वा ईश्वरप्रहितेन ते ॥ ईश्वराय नमश्च कुरहो देवबलं बलम् २९ ततः काल उपावृत्ते कुक्षिनि
मिच्यदक्षिणम् ॥ युवनाश्वस्य तु नयश्चक्रवर्ती जज्ञानह ३० कंधास्यति कुमारो यस्तन्यं रोक्ष्यते भृशम् ॥ मां धाता वत्समारोदीरितीन्द्रो देशिनीमदात् ३१
नममारापिता तस्या विप्रदेव प्रसादतः ॥ युवनाश्वो यतैव तपसा सिद्धिमन्वगात् ३२ प्रसहस्युरिति द्रौग्विदधेनामतस्य वै ॥ यस्मान्न संति सुदिग्ना दस्यवो राव
णादयः ३३ यौवनाश्वो यमां धाता चक्रवर्त्यवर्नी प्रभुः ॥ सप्तदीपवती मेकः शशासाच्युततेजसा ३४ ईजे च यज्ञं क्रतुभिरात्मविमूरिदक्षिणैः ॥ सर्वदेवमयं देवं
सर्वेभ्यः कर्मतीन्द्रियम् ३५ द्रव्यमंत्रो विधिर्यज्ञो यजमानस्तवर्तिवजः ॥ धर्मो देशश्च कालश्च सर्वमेतद्यदात्मकम् ३६

तस्य पुत्रो ह्यौ वर्हणाश्वकशाश्वौ कशाश्वो सेनाजित् तस्य युवनाश्वस्तः अनपत्यः भार्याशतेन सह वनंगतः तस्य पुत्रार्थं ऋषयः द्रौं इष्टिं चक्रुः २९ २६ निशि
तृपितो राजा शयानान् विप्रान् दृष्ट्वा अभिमंत्रितं जलं पत्न्यै देयं स्वयं पपौ २७ प्रातः ते मुनयः व्युदकं कलशं दृष्ट्वा राज्ञा पीतं विदित्वा अहो देवबलं बलं इत्यु
क्त्वा ईश्वराय नमश्चक्रुः २८ २९ ततः काले प्राप्ते सति युवनाश्वस्य दक्षिणं कुक्षिं भित्त्वा निर्गतः अयं कुमारः कं पास्यति ३० इति विप्रैः उके सति तस्या
दृष्ट्वा माराधितः इन्द्रः मां धाता इति ब्रुवन् तन्मुखे तर्जनीमदात् ३१ तस्य पिता भिन्नकुक्षिरपि विप्रदेव प्रसादतः नममार कालांतरेण तत्रैव सः सिद्धिं अन्वगात्
३२ कंधास्य युवनाश्वस्य नाम प्रसहस्युरिति विदधे यस्मात् रावणादयः प्रसंति ३३ असौ मां धाता भवनि शशास ३४ सः शशविदोः कन्यायां विदुमस्तां पुरुकुत्सं अं
विदुमस्तां कन्यायां उत्प्रादयामास ३५ ३६

प्रतिष्ठितमस्तंगच्छति ३७ प्रसंगात्सौभरेश्चरितमाह तेषामितियावस्तमाभिः (नृपोमांघाता) तेषांस्वसारोमांघातः कन्याः ३८ ननु महातापसस्यकुतोविवाहप्रसंगः कथंवाजराज
 कर्तव्यमस्त्वन्वविरं तदाह यमुनेतिषद्भिः (निर्वृतिमुक्तम्) ३९ नृपोमांघातारम् सोपिमांघातास्वयंवरे कामं गृह्यतामित्याह । सइति ४० सविप्रःस्त्रीणांअप्रियमांविचिंत्यानेननृपोमांघात
 माप्रत्युक्तः अतआत्मानंतयासाधयिष्यइतिव्यवसितोमिश्चितवान् इतिद्वयोरन्वयः । अप्रियत्वेहेतुःजरठोवृद्धः । वलीभिर्युक्तः पलितश्च । एजत्कः कंपमानशिराः । तापसत्वादिना
 वाअसंमतोहमितिकृत्वा ४१ तयेत्यस्यप्रपंचःसुरस्त्रीणामपीप्सितम् । किंपुनर्मनुजेंद्राणांयाःस्त्रियः तासामिति ४२ ततःकिंवृत्तंतदाह मुनिरितिद्वयान्वयः । सन्नाप्रतिहारं पंचाशता
 पिराजकन्याभिः सएकएववरोवृत्तः ४३ (अयंवरोमैवानुरूपःअनुगुण्यमितितासांकलहोभूत्) ४४ तस्यगार्हस्थ्यवर्णयति सइतिचतुर्भिः बह्वचइतिमंत्रसामर्थ्यमुक्तं ताभिः सह रेमेइत्यु
 तरेणान्वयः । करेमे । अपारणीयंदुरंतयत्तपः तस्यश्रियासमृद्धचाअनर्घ्याःपरिच्छदायेषुतेषु गृहेषु तयानानाविषेषुषक्नेषुचअमलान्यंमांसियेषांतेषुसरस्तुच । कथंभूतेषुसौगंधिकानांक
 द्वाराणांकाननानिस्तोमायेषु ४५ कथंभूतेषुगृहादिषुस्वकंकृताः स्त्रियः पुरुषाश्चयेषुअनुगायंतोद्विजाश्चपक्षिणोभृंगाश्चबंदिनश्चयेषु कथंभूतः महार्हशय्यादिभिरुपलक्षितः सन्
 (अम्यवहारोभोजनं) ४६ स्तंभंर्गर्व ४७

यावत्सूर्यउदेतिस्मयावच्चप्रतिष्ठति ॥ सर्वतद्यौवनाश्वस्यमांघातःक्षेत्रमुच्यते ३७ शशविंदोर्दुहितरिर्विंदुमत्यामघानृपः ॥ पुरुकुत्समंवरीषंमुचुकुंदंच
 योगिनम् ॥ तेषांस्वसारःपंचाशत्सौभरिवविरपतिम् ३८ यमुनांतर्जलेमग्रस्तप्यमानःतरंतपः ॥ निर्वृतिंवीक्ष्य जातस्पृहः सन् मांघातारं गत्वा एकं कन्यां
 स्पृष्ट्वातृपंविप्रःकन्यामेकामयाचत ॥ सोप्याहृष्टतांब्रह्मन्कामंकन्यास्वयंवरे ४० सविचिंत्याप्रियःस्त्रीणांजरठोयमसंमतः ॥ वलीपलितएजत्कहृत्पहंप्र
 त्युदाहृतः ४१ साधयिष्येतथात्मानंसुरस्त्रीणामपीप्सितम् ॥ किंपुनर्मनुजेंद्राणामितिव्यवसितःप्रभुः ४२ मुनिःप्रवेशितःक्षत्राकन्यातःपुरस्मृद्धिमत् ॥
 वृत्तश्चराजकन्याभिरैकपंचाशतावरः ४३ तासांक्लिरभूद्रूपास्तदर्शपोह्यसौहृदम् ॥ ममानुरूपोनायंवइतितद्गतचेतसाम् ४४ सबह्वचस्ताभिरपारणीय
 तपःश्रियाअर्घ्यपारिच्छदेषु ॥ गृहेषुनानोपवनामलांभःसरस्तुसौगंधिककाननेषु ४५ महार्हशय्यासनवस्त्रमूषणस्नानानुलेपाभ्यवहारमाल्यकैः ॥ स्वलं
 कृतस्त्रीपुरुषेषुनित्यदारेमेऽनुगायाद्विजभृंगबंदिषु ४६ यद्गार्हस्थ्यंतुसंवीक्ष्यसप्तद्वीपवतीपातेः ॥ विस्मितःस्तंभमजहात्सार्वभौमश्रियान्वितम् ४७

३७ ३८ ३९ ताः सौभरिं पतिं वविरं एकदा सौभरिः ऋषिः यमुनांतर्जले मैथुनधर्मिणः मनिराजस्य निर्वृतिं वीक्ष्य जातस्पृहः सन् मांघातारं गत्वा एकं कन्यां
 अयाचत ४० तदा राजासौभरिं वृद्धं दृष्ट्वा स्वयंवरे कन्या कामं गृह्यतामित्युवाच ४१ तत् श्रुत्वा ऋषिः अहं जरठः अतः राज्ञा एवं उक्तं तस्मात् सुरस्त्रीणामपि
 ईप्सितं रूपं साधयिष्यामि ४२ इति निश्चित्य तथा रूपं धृतवान् ततो राज्ञा कन्यातःपुरे निवेशितः सन् सर्वाभिः एक एव वृतः ४३ तद्गतचेतसां तासां ममायं
 अनुरूपः नायं वः इति कलहः अभूत् ४४ ततः सौभरिः ताभिः सह अनेककालं गृहकाननादिषु रेमे ४५ ४६ ४७

आज्जस्तोकेर्धतविदुभिः ४८ इदानीं तस्यानुतापपूर्वकवानमस्याश्रममाह । सकदाचिदितिसप्तभिः । आत्मनोवपनलोहेतोः आत्मनोपह्वयंतपोहाविदुर्दो ४९ संश्वासौवरित व्रतभयोर्ह
तस्यब्रह्मतपः ५० मिथुनव्रतिनांदापत्यधर्मवतांचेद्यदिप्रसंगः तर्हितद्रुतिपुईश्वरार्थधर्मपरेष्वेवकार्यइतिज्ञेयः ५१ संवासातंदोषंनंप्रयाति । एकाहति । वंशाशतामप्रार्थामिः ५२ संवासा
त्पंचाशदासेअसूवे ततश्चसुतेः पंचसहस्रसर्गः आसय । तासुप्रत्येकेपुत्रशतकूपेणोत्पतेः । उभयकृत्यानिदेहिकमारत्रिकाभिकर्माभितद्विषयाभामनोरवानाच । (यद्वाउभयकृत्यां जीपुरुषक
र्मसुरतमित्यर्थः) । अर्थमात्रः पुरुषार्थबुद्धिमान् ५२ न्यासोजसंगत्याजपवनप्रत्यघर्मइत्यर्थः ५३ ५४ आध्यात्मिकीर्तिर्ब्रह्मभिकवय ५५ ॥ इति श्रीभामवतेमहापुराणेनवमस्कंधेटी
कायापष्टोऽध्यायः ६ ॥ ॥ ॥ मांघातुरन्वयः प्रोक्तःसप्तमेयप्रगीयते । पुरुकुत्सस्वचक्रयानंहरिश्चंद्रस्यचोदक ॥ १ ॥ पुत्रप्रवरः पुत्रभ्रेष्ठः सपितृमहेनयुक्ताभ्येनप्रः पुत्र
त्वेनस्वीकृतःअतएवतस्यमांघातुप्रवर्ग्येत्वं । तत्पुतः अंबरीषस्यपुतः १ इमेयोवनाश्रांबरीषहारीतायांवातृगोत्रस्यप्रवराभ्रांतरविशेषप्रवर्तकाः यद्वा यौवनाश्रविशेषणं पितृभ्रातृनमांघा
त्रासहआर्षेयवरप्रेष्ठतः मांघाताम करोयेषते इमेअंबरीषयौवनाश्रहारीताः दयाहःश्वलायनः “ हरितकुत्सपिबद्धर्ममेकमवानामांगिरस्तांसीषचोवनाश्रेति मांघातासंदेहेः पुत्रेभती
स्यांगिरसम् ” (आंगिरसंहारीतंविहायेत्यर्थः) मांघात्रांबरीषयौवनाश्रेति । पुरुकुत्सस्यवंशंकथयिष्यन्मादौवावस्यविश्वसंभ्रमंरुहः । उरुमेर्षांशुभिर्षादृष्टात्पुत्रंवातया २

एवंष्टहेष्वभिरतोविषयान्निवेष्टैःसुखैः ॥ सेवमानोनचातुष्यदान्यस्तेकैरिवानलः ४८ सकदाचिदुपासीन आत्मापहवमात्मनः ॥ ददर्शवत्तत्तत्सर्वोपी
नसंसमुत्थितम् ४९ अहोइमंपश्यतमेविवाशंतपस्विनभ्यश्चरितव्रतस्य ॥ अंतर्जलेवारिचरप्रसंगात्प्रस्त्रावितं ब्रह्मचरिरेष्टतंयत् ५० संमर्त्यजेतमिथुन
वतिनांमुमुक्षुःसर्वकल्मसनविमृजेद्बहिर्निद्रियाम्पि ॥ एकश्चरनरहस्यचित्तपनंतर्दशेयुंजीवतद्वतिषुसाधुषुवेत्प्रसंगः ५१ एकस्तपस्यहमर्थामसिप्रत्यत
गात्पंचाशदासमुतपंचसहस्रसर्गः ॥ नातं ब्रजान्युभयकृत्यमनोरथनांयायागुपैर्हृतपक्षिर्निषयेर्धमावः ५२ एवंवसनृद्धेकालेविरंजयेन्यासमास्थितः ॥ व
नंजगामानुययुस्तत्पत्न्यःपातिदेवताः ५३ तत्रतस्मात्तपस्तीक्ष्णमात्मकर्षणमात्मवार ॥ सहैवाग्निभिरात्मानंयुयोजपरमात्मानि ५४ ताःस्वपत्युर्महाराजानि
रीक्ष्याध्यात्विर्कीर्तयिष्य ॥ अन्वीयुस्तत्प्रभावेनअग्निशांभमिवाचिषः ५५ ॥ ॥ इति श्रीभामवतेमहापुराणेनवमस्कंधेपष्टोऽध्यायः ६ ॥ ॥ ॥
॥ श्रीशुक उवाच ॥ मांघातुः पुत्रप्रवरयोऽवसीषः प्रकीर्तितः ॥ पितृमहेनप्रवृत्तौयौवनाश्रभक्तपुतः १ हरितस्वस्यपुत्रोमृन्मांघातुप्रवराभ्रे ॥ नर्म
दात्राटभिर्दत्तापुरुकुत्साययोरगैः ॥ चयारसतर्कनीचोभुजमैद्रप्रयुक्तबा २

४८ ४९ ५० ५१ ५२ ततः कालेन निर्विण्णः सन् वनं गत्वा ५३ तपः तत्तत् अग्निभिः सह आत्मानं परमात्मानि युयोज ५४ ताः स्त्रियः तं अन्वीयुः ५५
॥ इति नवमे पटः ६ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ मांघातुः पुत्रभ्रेष्ठः अंबरीषः कथितः सः पितृमहेन युवनाश्रेन पुत्रत्वेन स्वीकृतः तस्य पुत्रः
यौवनाश्रः १ तस्य हरितः एतेनयः मांघातृवोत्रप्रवराः अथ मांघातृपुत्रः पुरुकुत्सः तस्य उरुमेः स्वाभिप्रीतिं नर्मदा दत्वा २

वध्यान् वधाहानि सचपुरुकुत्सोनागाच्छब्दवरोऽभूत् । वरमाह १ इदं नर्मदयारसातलनयनादिकं स्मर सांसर्पादयमाभिदि ३ देहकृत्पिता । त्रसहस्योऽसुतोऽनरण्यइत्यर्थः ४ प्रवःशंकु इवदुःखहेतवो दोषायस्यासौत्रिशंकुः । तदुक्तं हरिवंशे । 'पितुश्चापरितोषेणगुरोर्दोषीविभेन' । अत्रोपितोषोऽप्यत्रिविधस्त्विति कथं इति । परिणीतमाननिष्कृष्टपापद्वारात् । इदं स्यगुरोः पितुः शापात् । कौशिकस्यविश्वामित्रस्यतेजसामभावेन ५ तेनैवकौशिकेन ६ पक्षिणोः अष्टादिकथ्येः विश्वामित्रोराजपुत्रदक्षिणाच्छलेनहरिश्चंद्रोऽर्चस्वसमदत्तमातृका मास । तदुत्पादुपितोऽसिद्धोपिविश्वामित्रमादीभवेतिशशाप सोपि त्वंबको भवेति वसिष्ठशशाप तयोश्चपुत्रसमृद्धितिप्रसिद्धम् ७ 'हरिश्चंद्रोऽहवैषसपेक्षाकोराजापुत्रभास इत्यादिभूतिप्रसिद्धमहरिश्चंद्रस्यचरितमाह । सोऽनपत्यइत्यादियावदध्यायसमाप्ति । कथंशरणंयावस्तदाह पुत्रोमेजायतां ८ यदिवीरःपुत्रोमेजायेततर्हितेनैवपुरुषपशुनात्वायजेयजाया तिमायया । तथेत्युक्तवतावरुणेननिमित्तेनास्यरोहितोनामपुत्रोजातः ९ जातेपुत्रे सवक्रणो जातःपुत्रोमायवेवयजस्वेत्यब्रवीत् । यदापशुर्निर्दशः निर्गतदशादिवसः स्यादित्यत्र सराजाअब्रवीदित्यनुषंगः १० ११ १२

गंधर्वानवधीत्तत्रवध्यान्वैविष्णुशक्तिष्टुक् ॥ नामाल्बध्वरःसर्पादभयंस्मस्त्याभिदम् ३ त्रसहस्युःपौरकुत्सोयोनरण्यस्यदेहकृत् ॥ हर्यश्वस्तत्सुतस्तस्माद रुणोथप्रिवंधनः ४ तस्यसत्यव्रतःपुत्रास्त्रिशंकुरितिविश्रुतः ॥ प्राप्त्रश्चांशुलतांश्चापाहरोःकौशिकतेजसा ५ सशरीरोमतःस्वर्गमद्यापिदिविदृश्यते ॥ पप्रितोऽ वाक्शिरसदेवस्तेनैवस्त्वंभितोबलात् ६ त्रैशंकवोहरिश्चंद्रोविश्वामित्रप्रसिद्धयोः ॥ यन्निमित्तमपुत्रदंष्ट्रापक्षिणोर्बहुवर्षिकम् ७ सोऽनपत्योर्विषणास्मानारदः स्थोपदेशतः ॥ वरुणंशस्त्वंयातःपुत्रोमेजायतांप्रभो ८ यदिवीरोमहाराजतेनैवत्वांशज्ज्ञेय इति । तथेतिवरुणेनास्यपुत्रोजातस्तुरोहितः ९ जातःसुतोऽनेनागमायजस्वेतिसोऽब्रवीत् ॥ यदापशुर्निर्दशःस्यादथमेध्योभवेदिति १० निर्दशेचसवक्रामत्ययजस्वेत्याहसोब्रवीत् ॥ दंताःपशोर्यज्ययेन्नपशोऽमेध्यो भवेदिति ११ जातादंतायजस्वेतिसप्रत्याहाथसोब्रवीत् ॥ यदापतंत्यस्यदंताःअबमेध्योभवेदिति १२

तथा सः स्सातळं नीतः सन् तत्र गंधर्वान् अवधीत् ३ नगात् लब्धवरश्च आसीत् इदं स्मरतां सर्पादभयं स्यात् अथ पुरुकुत्सात् त्रसहस्युः तस्य अन्वयः ४ तस्य हर्यश्वः तस्य अरुणः तस्यप्रिवंधनः तस्य सत्यव्रतः असौ त्रिशंकुरिति विश्रुतः ५ सः गुरोः शापात् चंडालतां प्राप्नोपि विश्वामित्रप्रभावेन सशरीरः स्वर्गगतः ६ तत्र देवैः अवाक्शिराः पप्रितोपि विश्वामित्रेण बलात् स्तंभितः सः अद्यापि दिवि दृश्यते त्रिशंकोः पुत्रः हरिश्चंद्रः यन्निमित्तं विश्वामित्रवसिष्ठयोः पक्षिणोः बहुकालं युद्धं अभूत् ७ हरिश्चंद्रः अनपत्यः नारदोपदेशतः वरुणं शरणं गत्वा मे पुत्रो जायतां ८ तेनैव त्वां यजे इति अयाचनं वरुणः तथास्त्वित्युक्तवान् तदा रोहितो नाम पुत्रो जातः ९ तदा वरुणः एत्यनेन मां यजस्व इत्याह तदा राज्ञोवाच यदा पशुः निर्गतदशादिवसः स्यात् अथ मेध्यः भवेत् १० निर्दशेति वरुणः आगत्य यजस्वेत्याह सोऽब्रवीत् यदा पशोः दंताः जायेन् ११ जाता दंता यजस्वेति स प्रत्याहमसोऽब्रवीत् यदा दंताः पतिष्यतिअथमेध्योभवेदिति पशोर्निपतिता दंता यजस्वेत्याह सोऽब्रवीत् यदा पुनः दंताः भवेयुः १२

१३ राजनहेवरुण राजन्यः पशुः यदासान्नाहिकः कवचबंधार्हः संग्रामसमर्थः अथतदाशुचिः १४ इत्येवंततंकालवंचयताराज्ञाउक्तःप्रार्थितोदेवोनरुणः ततंकालंप्रत्यैक्षतेत्यर्थः १५ चिकीर्षितंआत्मनापशुनावरुणयजनं १६ ततश्चकुपितेनवरुणेनग्रस्तंअतएवजातंमहदुदरंयस्यतंपितरंश्रुत्वा १७ (तीर्थक्षेत्रनिषेवणैः पुण्यकर्म भूमेः पर्यटनं) समावर्ष । १८ द्वितीये चवर्षेष्ट्रहाभ्येत्याभेत्यतयेवतंप्रतिषेधनंकिंचित्किंचिदाह १९ (पुत्रत्रयमध्यमं) २० २१ वरुणेनमुक्तमुदरंयस्यसः महत्पुत्रकयायस्मसः आत्मवान् २२ जमदग्निरध्वर्युरमूत् अयास्योमु निःसामगउद्रताऽमूदित्यर्थः २३ उपरिष्टाद्विश्वामित्रसुताख्यानप्रसंगे २४ अविहतांगतिंज्ञानम् तामेवगतिमाह सार्धंभ्या मनः पृथिव्याधारयन् ज्ञानकलांध्यात्वातयाऽज्ञानंविनिर्दह न तांचहिंत्वामुक्त्वामुक्तबंधनस्तस्यावित्यन्वयः मनोमूलांहिसंसारः मनश्चात्रमयम् । 'अत्रयंहिभौम्यमनः' इतिश्रुतेःअतोऽन्नशब्दवाच्यायांपृथिव्यामनोधारयन् एकीकुर्वन् तांपृ थिवीमद्भिरेकीकुर्वन् अपस्तेजसातत्तेजोऽनिलेन २५

पशोर्निपतितादंतायजस्वेत्याहसोब्रवीत् ॥ यदापशोःपुनर्दंताजायंतेथपुनःशुचिः १३ पुनर्जातायजस्वेतिसप्रत्याहाथमोऽब्रवीत् ॥ सान्नाहिकोयदारा जनराजन्योथपशुःशुचिः १४ इतिपुत्रानुगणेणस्नेहयंत्रितचेतसा ॥ कालंवंचयतातंतमुक्तोदेवस्तमैक्षत १५ रोहितस्तदभिज्ञायपितुःकर्मचिकीर्षित म् ॥ प्राणप्रेप्सुर्धनुष्पाणिररण्यंप्रत्यपद्यत १६ पितरंवरुणग्रस्तंश्रुत्वाजातमहोदरम् ॥ रोहितोग्राममेयायत्तमिन्द्रःप्रत्यषेधत १७ भूमेःपर्यटनंपुण्यंती र्थक्षेत्रनिषेवणैः ॥ राहितायादिशच्छक्रःसोप्यरण्येऽसत्समाम् १८ एवंद्वितीयेतृतीयचतुर्थेपंचमेतथा ॥ अभ्येत्याभ्येत्यस्थविरोविप्रोभूत्वाहृत्त्रहा १९ षष्ठसंवत्सरंतत्रचरित्वारोहितःपुरीम् ॥ उपव्रजन्नजीगर्तादकीणान्मध्यमंसुतम् २० शुनःशेषपशुंपित्रेप्रदायसमंवदत ॥ ततःपुरुषमेधेनहरिश्चंद्रोमहाय शाः २१ मुक्तोदरोऽयजहेवानवरुणादीन्महत्कथः ॥ विश्वामित्रोऽभवत्तस्मिन्होताचाध्वर्युरात्मवान् २२ जमदग्निरमूत्ब्रह्मावसिष्ठाऽयास्यसामगः ॥ त स्मैतुष्टोददाविद्रःशातकौभमयंरथम् २३ शुनःशेषस्यमाहात्म्यमुपरिष्टात्प्रचक्षयते ॥ सत्यसारांगृतिंदृष्ट्वासमार्थस्यचभूपतेः २४ विश्वामित्रोऽष्टांगीतो ददावविहतांगतिम् ॥ मनःपृथिव्यांतामाद्भिस्तेजसाऽपोऽनिलेनतत् २५

पुनर्दंता जाता यजस्वेत्याहसोब्रवीत् यदा युद्धयोग्यः स्यात् १३ १४ एवं पुनः पुनः वरुणः आगत्य यजस्वेत्युक्तवान् तदा राजा पुत्रानुरागेण कालं वंचयन् इत्यु वाच १५ ततः रोहितःपितुः चिकीर्षितं ज्ञात्वा वनुष्पाणिः वनं अगात् तत् ज्ञात्वा वरुणः राज्ञे महोदरं विदधे १६ तदा रोहितः पितरं वरुणग्रस्तं श्रुत्वा ग्रामं इयाय तदा इंद्रः मार्गे तं भूमेः पर्यटनं पुण्यं तीर्थक्षेत्रनिषेवणैरित्युक्त्वा प्रत्यषेधत १७ एवं पंचवर्षपर्यंतं इंद्रः बृद्धो भूत्वा तं न्यवर्तयत् १८ १९ एवंष्ट संवत्सराणि तत्र चरित्वा पुरीं उपव्रजन् अजीगर्ता शुनःशेषं मध्यमं पुत्रं कृत्वा २० पित्रे दत्त्वा बवंदे ततो हरिश्चंद्रः मुक्तोदरः सन् पुरुषमेधेन २१ वरुणादीन् अयजत् यत्र यज्ञे विश्वामित्रो होता २२ जमदग्निरध्वर्युः वसिष्ठो ब्रह्मा अयास्यकृषिः उद्रता अभूत् तत्र यज्ञे तुष्टः शक्रः तस्मै सौवर्णं रथं ददौ २३ शुनःशेषस्य माहात्म्यं उपरिष्ठान् प्रचक्षते २४ समार्थस्य भूपतेः प्रीतः विश्वामित्रः ज्ञानं ददौ अनुहरिश्चंद्रः मनः भूनां धारयन् तां अग्निरेकीकुर्वन् ताजपः तेजसा तत् वायुन तमाकरो तत् अहंकारे तं महत्त्वे तस्मिन् ज्ञानांशं ध्यात्वा तेन अज्ञानं दहन् २५

तं च हि त्वा मुक्तवन्धः सन् स्वस्वरूपेण तस्थौ ॥२७॥ इति नवमे सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ७ ॥ अष्टमे रोहितस्योक्तो वंशो यत्रामववृषः ॥ सगरः कपिलाक्षेपात्रिर्दधायस्यसूत्रः ॥ १ ॥ चंपस्तस्माद्गरितादमूद्येन चंपापुरी विनिर्मिता । अतश्चंपात्सुदेवः १ हताभूर्यस्य २ और्वेणक्रपिणा आत्मानंदेहं प्रजावंतसगर्भम् ३ गरोविपंतेनगरेणसहैवजातः ४ ५ गुरुवाक्येनऔर्वेवचनेन । कांश्चिदहत्त्वविकृतवेपिणश्चक्रे । तदेवाह मुंडानिति मुक्तके ज्ञानर्द्धमुंडितांश्च ६ ७ और्वेणोपदिष्टो योगउपायस्तेन ८ तस्यद्वेभार्यसुमतिः कशिनी च तत्रसुमत्याः पुत्राणां प्रभावं नृस्युंचाह सुमत्या इति शब्दः ९

खेवायुंधारयंस्तच्चभूतादौतं महात्मनि ॥ तस्मिन् ज्ञानकलां ध्यात्वा तयाऽज्ञानं विनिर्देहन् २६ हित्वा तांस्वेनभावेननिर्वाणसुखसंविदा ॥ अनिर्देश्याप्रतक्येणतस्थौ विध्वस्तबंधनः २७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे हरिश्चंद्रोपाख्याने सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ हारितो रोहितसुतश्चंपस्तस्माद्विनिर्मिता ॥ चंपापुरीसुदेवो तोविजयो यस्य चात्मजः १ भरुकस्तत्सुतस्तस्माद्वृकस्तस्यापि बाहुकः ॥ सोऽपरिमिहृतभूरा जासमार्यो वनमाविशत् २ दृढं तं पंचतां प्राप्तं महिष्यनुमरिष्यती ॥ और्वेण जानतात्मानं प्रजावंतं निवारिता ३ आज्ञायास्यै सपत्नोभिर्गरोदतोऽधसा सह ॥ सह ते नैव संजातः सगराख्यो महायशाः ४ सगरश्चक्रवर्त्यासीत्सागरो यत्सुतेः कृतः ॥ यस्तालजंघान् यवनान् शकान् दैहयवर्षान् ५ नावधीदुरुवाक्येन चक्रे विकृतवेपिणः ॥ मुंडानश्मश्रुधरान्कांश्चिन्मुक्तकेशार्धमुंडितान् ६ अनंतर्वाससः कांश्चिदबाह्वीसोपराण् ॥ सोऽश्वमेधैरयजत सर्ववेदसुरात्मकम् ७ और्वोपदिष्टयोगेन हरिमात्मानमीश्वरम् ॥ तस्योत्पृष्टं पशुं यज्ञे जहाराश्च पुरंदरः ८ सुमत्यास्तनया दत्ताः पितुरादेशकारिणः ॥ हयमन्वेषमाणास्ते समं तान् ग्रन्थन्महीम् ९

२६ तं च हि त्वा मुक्तवन्धः सन् स्वस्वरूपेण तस्थौ ॥२७॥ इति नवमे सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ रोहितान् हरितः तस्य चंपः येन चंपापुरी निर्मिता तस्य सुदेवः तस्य विजयः १ तस्य भरुकः तस्य वृकः तस्य बाहुकः सः शत्रुभिः हतराज्यः सन् वनं गत्वा २ कालेन मृतः तस्य पत्नी अग्निं प्रवेष्टुका मां दृष्ट्वा और्वक्रपिणा सगर्भा ज्ञात्वा निवारिता ३ तन् ज्ञात्वा तस्यै सपत्नोभिः गरो दत्तः तेन सह सा कुमारं सुपुत्रे ४ सः सगराख्यः चक्रवर्ती आसीत् यत्सुतेः सागरः कृतः किंच यः और्ववचसा तालजंघान् यवनान् शकान् दैहयवर्षान् अहत्त्वैव विकृतवेपिणश्चक्रे ५ ६ ७ सः और्वोपदिष्टयोगेन अश्वमेधैर्दत्तं अयजत् इन्द्रः तस्य अश्वं जहार ८ राज्ञः षष्टिसहस्राणि पुत्राः हयं अन्वेषमाणाः संतः महीन्यखनन् ९

१० एषत्राजिहरइतिब्रुवंतोभिययुः । षष्टिसहस्राणिपरिच्छेदकतयासेतियेषां । जन्मिषेष लोचनोन्मीलनंचकार ११ १२ केचितुकपिलस्यकोपाग्निनादग्धाइतिवर्णयतितत्रिराकरोति
नेति कुतइत्यतआह । सत्त्वधामनिशुद्धसत्त्वमूर्तो जगतः पवित्रःशुद्धिकरअत्मभयस्यतस्मिन् कथंविभाव्यतेसंभाव्यते । असंभावनायादृष्टांतः । मुञ्जोरजःसेकयंसंभाव्यतइति १३ किंच ।
यस्ययेनईरिताप्रकर्ततातस्यविपश्चितः सर्वज्ञस्यकथंपृथङ्मतिः अरिभिन्नादिभेददृष्टिः १४ तदेवेमुमस्याः पुत्रेष्टुष्टेष्टुकेशिन्वाःपौत्रेणाश्वःसमानांतः विष्टुष्टोद्वरणप्रपन्नश्चकुतइतिदृष्टं
यिष्टुमाह । योऽसमंजसइतिउक्तःकेवलमज्ञैः वस्तुतस्तुसमंजसएव सनुकेशिन्वाः सुतः क्षेत्रजत्वमिवप्रतीतंवारयति । तस्यैवपुत्रस्यात्मनोदेहाज्जातः १५ तस्यकथामाहचतुर्थीः । अतः
मंजसः पुरापूर्वजन्मनियोमीसन् संग्राहेतोः योगाद्विचालितः १६ अतइदानींजातिस्मरःसन्संस्मरिहारायजनमुद्वेजयन् लोकेर्गहितंज्ञातीनांचविभिन्नकर्मचरन् क्रीडजेवालान् सस्यमं
प्राप्त्यत् प्राक्षिपदितिद्वयोरन्वयः १७ एवंविधंवृत्तंकर्मयस्यसः १८ १९ पितृव्यस्मात्तमनुयःपंचास्तंययौ । मस्मातिमस्मसमीपे २० २१

प्राग्गुदीच्यांदिशिहयंददृशुःकपिलांतिके ॥ एषत्राजिहरश्चौरआस्तेमीलितलोचनः १० हन्यतांहन्यतांपापइतिषष्टिसहस्रिणः ॥ उदायुषाअभिययुः
न्मिषेषतदामुनिः ११ स्वशरीराग्निनातावन्महेंद्रहृतचेतसः ॥ महम्यतिकमहतामस्मसादभवन्क्षणात् १२ नसाधुवादोमुनिकोपमार्जितामृषेष्टुष्टुआइति
सत्त्वधामनि ॥ कथंतमोरोषमयंविभाव्यतेजगत्पवित्रात्मानिखेरजोभुवः १३ यस्येरितासारुयमयीदृष्टेहनैर्ययामुमुस्तुस्तरतेदुरत्ययम् ॥ मभार्पणंमृत्युंयायं
विपश्चितःपरात्मभूतस्यकथंपृथङ्मतिः १४ योऽसमंजसइत्युक्तःसकेशिन्वांमृपात्मजः ॥ तस्यपुत्रोऽशुमान्नामपितामहहितेरतः १५ असमंजसआत्मानं
दर्शयन्नसमंजसम् ॥ जातिस्मरःपुरासंयाद्योभियोगाद्विचालितः १६ आचरन्गर्हितंलोकेज्ञातीनांकर्मविप्रियम् ॥ सस्यमंकीडतोवालान्प्राप्त्यदुद्वेजय
नृजनम् १७ एवंवृत्तःपरित्यक्तःपित्रास्नेहमपोह्यत्रै ॥ योगैश्वर्येणबालांस्तान्दर्शयित्वाततोययौ १८ अयोध्यावासिनःसर्वेबालकान्पुनरामतान् ॥ दृ
ष्ट्वाविसिस्मिरेराजरात्राजाचाथान्वतप्यत १९ अंशुमांश्चोदितोराज्ञात्वरंगान्वेषणेययौ ॥ पितृव्यस्मात्तानुपधमस्मांतिददृशेहयम् २० तत्रासीनंमुनिंवी
क्ष्यकपिलारुयमधोक्षजम् ॥ अस्तौत्समाहितमनाःप्रांजलिःप्रणतोमहान् २१

ईशान्यां दिशि कपिलांतिकेहरिददृशुः अहो एषः वाजिहरः चोरः मीलितलोचनः आस्ते १० एषः हन्यतां हन्यतां इत्युक्त्वा उदायुषाः अभिययुः तदा मुनिः
लोचनोन्मीलनं चकार ११ तदा महम्यतिकमात् तेषामेव शरीरात् उत्पन्नेन अग्निना ते सर्वे मस्मसात् अभवन् १२ केचितु कपिलस्य कोपाग्निना दग्धा इति वदं
ति तदसंगतम् कुतः सत्त्वमूर्तो कपिले भेदस्य असंभवात् नैवमिति १३ १४ सगरस्य केशिन्वां अन्धभार्यायां असमंजस इति पुत्रो जातः तस्य अंशुमात् १५ सः
असमंजसः लोके आत्मनं असमंजसं दर्शयन् १६ ज्ञातीनां अप्रियं आचरन् सस्यमं बालान् प्राक्षिपत् १७ एवं वृत्तः पुनः पित्रा त्यक्तः सन् योगबलेन मृतबालान् ददर्श
यित्वा ततो ययौ १८ सर्वे अयोध्यावासिनः पुनः प्राप्तान् बालान् दृष्ट्वा विसिस्मिरे राजा अन्वतप्यत १९ ततः राज्ञा अन्धान्वेषणे चोदितः अंशुमान् पितृव्यमार्गं गम्य
मस्मसमीपे हयं ददृशे २० तत्रासीनं कपिलं दृष्ट्वा अस्तौत् २१

अजानतोऽजानतोऽप्यनुकंप्यावयति । तृष्टावषड्विंशतिशानभंशुमानेवमाशयः ॥ अजनः अजो ब्रह्मापित्वा मयापिन पश्यति न च बुध्यते कथं भूतं आत्मनः स्वस्मात्परं परमेश्वरं । केहेतुभिः समाधियुक्तिभिः । समाधिनाप्यपरोक्षं न पश्यति युक्तिभिः परोक्षमापेक्ष्य न बुध्यत इत्यर्थः । अग्रे अर्वाचीनास्तु कुतस्त्वापश्येयुः । अर्वाचीनस्वेहेतुः तस्य ब्रह्मणः मनश्च शरीरं च भीषणतमोरजः कार्याणि ताभिर्येव विविधा देवतिर्यङ्गगणां सर्गास्तेषु तृष्टास्तत्रापि वयमप्रकाशा ब्रह्माः कुतः पश्यामस्त्यर्थः २२ अपरे तोहोर्के पश्यति तदाह । ये देहमाजस्नेस्त्वस्मिन्सम्यक् स्थितमपित्वा न विदुः किंतु गुणानेव विपश्यन्ति । अथवानगुणानपि तु तमप्यपश्यन्ति यत्स्त्रिगुणावुद्दिरेव प्रधानेषां अतो बहिरेव प्रकाशो ज्ञानं येषां । बुद्धिपरतंत्रतया जाग्रत्स्वप्रयोर्विषयाभ्यस्यन्ति । सुषुप्तौ तमप्येव न तु निर्गुणत्वात् । सर्वत्र हेतुः । यत्तयतः यस्त्वतवमाययेति वामोहितं चेतो येषां २३ तयाप्यहं विचारेण ज्ञास्यामीति चेत्तत्राह । तं त्वामहं विमूढः कथं परिभाषयामि विचारयामि कथं भूतं ज्ञानघनं शुद्धज्ञानमूर्तिं स्वतएव प्रध्वरती मायागुणनिमित्तो भेदमोहो येन तिर्बिभाव्यं विचिंत्य । अर्थभावः ज्ञानघनत्वात् तत्तत्तत् ज्ञानविषयत्वम् । विचारविषयस्येऽपि मायागुणैरभिभूतोऽहं विचारे समर्थ इति २४ तस्मात् । हे प्रशांत त्वापुराणं पुरुषं केवलं न मायेत्यन्वयः । पुराणपुरुषत्वे हेतुः मायायागुणाः कर्माणि विश्वसृष्ट्यादीनि क्लृप्तानि च ब्रह्मादिरूपा णियस्यन्तं । प्रशांतत्वे हेतुः सदसद्ब्रह्मकार्यकारणभ्यां पुण्यपापाभ्यां वा विमुक्तं अतः अनामरूपं तत्कृतनामरूपमन्यं । किंतु ज्ञानोपदेशाय गृहीतः प्रकटितो देहः शुद्धसत्त्वमूर्तिर्येन तं । यद्वा । हे प्रशांतमाय हे अगुणेति च संबोध्य कर्मभिः सृष्ट्यादिकार्यैः लिम्बानियस्वेति योज्यं । यद्वा प्रशांतमायागुणादयो यस्मिन् तमित्येकमेव पदम् २५ त्वमाग्यं च्छावते त्वन्मायेति द्वाभ्याम् । कामादिभिर्विघ्नातानि चेतो लियेषां ते हे मे सर्वगुहादिषु प्रमंति २६ हे सर्वभूतात्मन् नः अस्माकं पुत्रत्वं त्वत्पैत्र्यादिना तत्त्वज्ञानात् हतोऽपि मोहयः पाशः छिन्नः कथं भूतः कामादीनामाशयमाश्रयः त्वत्प्रसादेन कृतार्थोऽस्मीत्यर्थः २७ २८ अखलं च्छापितं कांक्षं प्रत्याह । इमे चेति २९

॥ अंशुमानुवाच ॥ न पश्यति त्वां परमात्मनोऽजनो न बुध्यते ऽद्यापि समाधियुक्तिभिः ॥ कुतोपरेतस्य मनः शरीरधीविस्मयसृष्टावयमप्रकाशाः २२ ये देहमाजस्त्रिगुणप्रधानागुणान् विपश्यन्त्युत्तवातमश्च ॥ यन्माययामोहितं चेतसस्ते विदुः स्वसंस्थं न बहिः प्रकाशाः २३ तं त्वामहं ज्ञानघनं स्वभावप्रध्वस्तमयागुणभेदमोहे ॥ सनंदनाद्यैर्मुनिभिर्विभाव्यं कथं विमूढः परिभावयामि २४ प्रशांतमायागुणकर्मलिममनामरूपं सदसद्विमुक्तम् ॥ ज्ञानोपदेशाय गृहीतं देहं न मायहेत्वा पुरुषं पुराणम् २५ त्वन्मायारचिते लोके वस्तुषु दृष्ट्या गृह्यादिषु ॥ अमृतिकामलोभेर्ष्यामोहविघ्नातचेतसः २६ अजनः सर्वभूतात्मन् कामकर्मोद्विषयः ॥ मोहपाशोऽदृष्टो भगवंस्तव दर्शनात् २७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्थं गीतानुभावंस्तं भगवान्कपिलो मुनिः ॥ अंशुमंतमुवाचे दममुमृह्य धियानृष २८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अश्वोयं नीयतां वत्सपितामहपशुस्तव ॥ इमे च पितरो दग्धा मं गांभोऽर्हति नेतरत् २९

हे कपिल ब्रह्मापि ईश्वरं त्वां न पश्यति २२ तं ज्ञानघनं सनंदनादिमुनिभिर्भाव्यं त्वां अहं मूढः कथं परिभावयामि २३ २४ हे प्रशांत तस्मात् ज्ञानोपदेशाय गृहीतं देहं त्वां न माम इत्यादि २५ २६ २७ तदा प्रसन्नः कपिलः उवाच २८ हे वत्स ते पितामहपशुः अयं अश्वः नीयतां इमे तव पितरो दग्धाः गंगाभः अर्हति नेतरत् २९

तंपरिक्रम्येतिशुकोक्तिः ॥ ३० ३१ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेटीकायांनवमस्कं धेसगरोपाख्यानेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ नवमेऽंशुमतोवंशः सद्गंगावधिवर्ण्यते । गंगांभूतलमानिन्ये
वस्यपोत्रोभगीरथः ॥ १ ॥ यथासगरः पौत्रायराज्यं दत्त्वा तपस्तेपे तथा अंशुमांश्चतपस्तेपेमानयनकाम्यया ॥ कालंमृतः
१ कालंमृत्युं एयिवान्प्राप्तः २ तंप्रत्यात्मानंदर्शयामास । तेवरदास्मीतिगंगयोक्तः सन् स्वमभिप्रायं पूर्वजोद्धरणं शशंसकथयामास ३ आह गंगा कोपिगमनात्पतंत्यामेवेगंधारयिताधार
यिष्यति ४ किंच । आमृजंतिस्नालयंति तत्रोपायो विंचित्यताम् ५ अचंहरतिहरिष्यंति । अचंभिनतीत्यधमि ६ आत्माकथंमृतः यस्मिन्निदंविश्वंभोतंघ्रयितंऊर्ध्वतंतुषुशाटीवपट्टम् । भो
तंचतियेक्तंतुषुपट्टम् असौसर्वोधारस्त्वद्वेगंधारयिष्यतीत्यर्थः ७ इतिपूर्वगंगामुक्त्वातद्वृत्तेतिपाठेनावयित्वेत्यर्थः ८ राज्ञामिदितंतयेत्यंगीकृत्यहरेःपादेनपूतंजलयस्यास्ताम् ९ १० ११

तंपरिक्रम्यशिरसाप्रसाद्यहयमानयत् ॥ सगरस्तेनपशुनाक्रुशेषंसमापयत् ३० राज्यमंशुमतिन्यस्थानिःस्पृहोमुक्तबंधनः ॥ और्वोपदिष्टमार्गेणलेभेभ्रति
मनुत्तमाम् ३१ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेसगरोपाख्यानेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अंशुमांश्चतपस्तेपेमानयनकाम्यया ॥ कालंमहं
तंनाशकोततःकालेनसंस्थितः १ दिलीपस्तत्सुतस्तद्वदशक्तःकालमेयिवान् ॥ भगीरथस्तस्यपुत्रस्तपेससुमहत्तपः २ दर्शयामासतदेवीप्रसन्नावरदास्मिते ॥
इत्युक्तःस्वमभिप्रायंशशंसावनतोत्पः ३ कोपिधारायितावेगंधारयितामेवहीतले ॥ अन्यथाभूतलंभित्त्वा नृपयास्थेरसातलम् ४ किंचाहंनशुत्रंयास्येनराम
य्यामृजंत्यधम् ॥ मृजामितदधंकुत्रराजंस्तत्रविंचित्यताम् ५ ॥ भगीरथ उवाच ॥ साधकोन्यासिनःशांताब्रह्मिष्ठालोकपावनाः ॥ हरिश्चतंतंस्मसंगाते
प्रास्तेह्यधमिद्धरिः ६ धारयिष्यतितेवेगंध्रस्त्वात्माशरीरिणाम् ॥ यस्मिन्नोतमिदंभोतंविश्वंशाटीवतंतुषु ७ इत्युक्तःपशुपोदेवंतपसाऽतोषयच्छिन्नम् ॥
कालेनाल्पीयसाराजनृतस्येशश्चाश्वतुष्यत ८ तथेतिराज्ञामिदितंसर्वलोकाहितःशिवः ॥ दधारावहितोगंगापादपूतजलाहरेः ९ भगीरथःसराजर्षिर्निन्धे
शुवनपावनीम् ॥ यत्रस्वापितृणां देहाभस्मीभूताःस्मशेरते १० रथेनवायुवेगेनप्रयांतमनुधावती ॥ देशान्पुनंतीनिर्दग्धानासिचस्मरात्मजान् ११

इति श्रुत्वा तं परिक्रम्य शिरसा नमस्कृत्य हयं आनयत् सगरः तेन क्रुशेषं समापयत् ३० ततः अंशुमतिं राज्यं न्यस्य मुक्तबंधनः राजा और्वोपदिष्टमार्गेण अनु
त्तमां गतिं लेभे ३१ ॥ इति नवमेऽंशः ८ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अंशुमान् गंगानयनकाम्यया तपस्तेपे कालेन मृतः १ तत्सुतः दिलीपः तद्वत्तप
स्तेपे सोऽपि मृतः भगीरथस्तस्यपुत्रः स सुमहत्तपः तेपे २ तं प्रति गंगा आत्मानं दर्शयामास हे भगीरथ ते अहं वरदास्मि एवं गंगया उक्तः राजा स्वमभिप्रायं
तस्यै शशंस ३ तत् श्रुत्वा गंगा आह गमनात् महीतले पतंत्याः मम वेगं कोपि धारयिष्यति अन्यथा रसातलं यासे ४ किंच नराः मयि अचं मृजंति तत् कुत्र
मृजामि हे राजन् तत्र उपायो विंचित्यताम् ५ ॥ भगीरथ उवाच ॥ साधवः ते अचं हरंति रुद्रः ते वेगं धारयिष्यति ६ ७ इत्युक्त्वा सः तपसा शिवं अतोषयत् ततः
प्रसन्नः शिवः ८ गंगां दधार ९ भगीरथः यत्र पितृणां देहाः भस्मीभूताः तत्र गंगा निन्धे १० वायुवेगेन रथेन प्रयांतं अनुधावती देशान् पुनंती सगरात्मजान् आसिचत् ११

यज्जलस्पर्शमात्रेण ब्रह्मदंडहता अपि ॥ सगरात्मजाः दिवं जन्तुः १२ भस्मीभूता गंगां सेवन्ते ते स्वर्गं गच्छन्तीति किं वक्तव्यम् १३ २४ १५ मगीरयात्
 यः संवत्सरे १३ १४ अनंतस्य विज्ञेयं संनिवेश्येति त्रैगुण्यं देहसंबन्धम् १५ १६ नलस्य सखा अयादसातः । तत्सुतः ऋतुपर्णस्य पुनः १७ तत्पुत्रः सौदासः (संमित्रसहं कल्मषादिपापैः
 तत्र कारणमाह वसिष्ठशापादिति) १८ नरहः नरहस्यम् १९ मृगयां चरन् कंचिन्नरक्षजघान । तस्य भ्रातरं मुमोच स भ्राता पलाय्य गतः २० अचं अमिष्टं सुदः पाचकः तदुपचरन् सन् रा
 जो देववर्तमानः २१ (पात्रे परिवेक्ष्यमाणं) अमक्ष्यं मंजसा विलोक्य पुनरमक्ष्यं वदारेण २२ वसिष्ठपुत्रं शापं द्वादशवार्षिकं चक्रे (कृतवान्) २३ कशतीः तीक्ष्णा अपः स्वपादयोर्ज
 हो भान्यत्र तत्र हेतुः दिश इति । एवमनेन मित्रसहस्यमपि दर्शितम् । मित्रस्य कलत्रस्य वाचः सह नात् २४

यज्जलस्पर्शमात्रेण ब्रह्मदंडहता अपि ॥ सगरात्मजाः दिवं जन्तुः १२ भस्मीभूता गंगां सेवन्ते ते स्वर्गं गच्छन्तीति किं वक्तव्यम् १३ २४ १५ मगीरयात्
 वंते घृतव्रताः १३ न ह्येतत्परमाश्चर्यं स्वर्धुन्यायदिहोदितम् ॥ अनंतचरणां भोजप्रसूतायामवाच्छिदः १४ संनिवेश्य मनोयस्मिन् श्रद्धया मुनयोऽमलाः ॥
 त्रैगुण्यं दुस्त्यजं हित्वासद्योयातास्तदात्मताम् १५ श्रुतो मगीरथाज्ज्ञेतस्य नामोऽपरो भवत् ॥ सिंधुद्वीपस्ततस्तस्मादयुतायुस्ततो भवत् १६ ऋतुप
 र्णो नलसखो योऽश्वविद्यामयान्नलात् ॥ दत्त्वा क्षहृदयं चास्मै सर्वकामस्तु तत्सुतः १७ ततः सुदासस्तत्पुत्रो मदयंतीपतिर्नृप ॥ आहुर्मित्रसहं वै कल्मषा
 धिमुत कंचित् ॥ वसिष्ठशापाद्रक्षोऽभूद न पत्यः स्वकर्मणा १८ ॥ राजोवाच ॥ किं निमित्तो गुरोः शापः सौदासस्य महात्मनः ॥ एतद्वेदितुमिच्छामि कथ्यतां
 नरहो यदि १९ श्रीशुक उवाच ॥ सौदासो मृगयां कंचिच्चरन् रक्षोजघान ह ॥ मुमोच भ्रातरं सोऽथ गतः प्रातिचि कीर्षया २० स चिंतयन् सर्वराज्ञः भूद रूपधरो ह
 दे ॥ गुरवे भोक्तुकामाय पक्त्वा निन्ये न रामिषम् २१ परिवेक्ष्यमाणं भगवान् विलोक्या मक्ष्यं मंजसा ॥ राजानमशपत्कुद्धोरक्षो ह्येवं भविष्यसि २२ रक्षकृतं तदि
 दित्वा च क्रेद्वादशवार्षिकम् ॥ सोऽप्यप्योऽत्र लिनादाय गुरुं शमुं समुद्यतः २३ वारितो मदयंत्यापो रुशतीः पादयोर्जहौ ॥ दिशः खमवनीं सर्वं पश्यन् जीवमयं नृपः २४

यस्याः जलस्पर्शमात्रेण ब्रह्मदंडहता अपि सगरात्मजाः दिवं जन्तुः १२ ये तु श्रद्धया गंगां सेवन्ते ते स्वर्गं गच्छन्तीति किं वक्तव्यम् १३ २४ १५ मगीरयात्
 श्रुतः तस्य नामः तस्य अपरः तस्य सिंधुद्वीपः तस्य अयुतायुः १६ तस्य ऋतुपर्णः यः नलाय अक्षतदयं दत्त्वा तस्मात् अश्वविद्यां प्राप्तः तस्य सर्वकामः १७ तस्मात्
 सुदासः तस्मात् मदयंतीपतिः सौदासः पुनं मित्रसहं कल्मषादि पापैः आहुः सः वसिष्ठशापात् राक्षसः अनपत्यश्च अमृत १८ ॥ राजोवाच ॥ सौदासस्य गुरोः शापः कुतः
 एतत् कथ्यताम् १९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ सौदासः मृगयां चरन् कंचिन्नरक्षजघान तस्य भ्राता पलाय्य गतः २० सः राज्ञः अचं चिंतयन् सुद रूपो भूत्वा त
 द्रुदे वर्तमानः सन् भोक्तुकामाय गुरवे न रामिषं पक्त्वा आनिन्ये २१ वसिष्ठः तत्परिवेक्ष्यमाणं अमक्ष्यं मंजसा विलोक्य क्रुद्धः सन् राजानं रक्षो भविष्यसीति अशपत्
 २२ अग्रे रक्षःकृतं तदिदित्वा द्वादशवार्षिकं शापं चक्रे ततः राजा गुरुं शमुं अंजली अपः गृहीत्वा उद्यतः २३ तदा तत्पत्न्या मदयंत्या निवारितः ततः ताः तीक्ष्णा
 अपः सर्वं जीवमयं पश्यन् स्वपादयोः जहौ २४

तदेवंराक्षसत्वेकल्माषाप्रित्वेचकारणमुक्त्वा स्वकर्मणाऽनपत्यइतियदुक्तं तत्प्रपंचयति व्यवायकालइत्यादिना कर्मणाऽप्रजइत्येतेन । वनमाकौर्नवासयियास्ताविनीकसीतीचतीदंपतीच ।
पृथक्पृथक्त्वेसकारलोपार्थः २५ अकृतार्थवहीनवत् २६ अकृतार्थअसमाश्रयि २७ २८ सर्वभूतानामात्मभवेतिमावनयाआराधयितुमिच्छुः । यद्वा सर्वभूतानामात्मभावेनभूतेषुस्थितम्
पिगुणैरंतर्हितं ब्रह्मेतिसंबंधः पाठांतरेअंतर्हितः सोयमित्युतरेणान्वयः २९ ३० धूणस्यश्रोत्रियस्यगर्भस्यसतइतिवा । बभ्रोःगोः । सतामतोभवान् वचंकथंसाधुमन्यतेइत्यर्थः ३१ क्षण
मुपियेनविनानजीविष्यामि सोयंयदिभक्षः क्रियते तर्हिमृतकंयथामृतमायायां पूर्वमन्नय ३२ ३३ दिशि धुंगर्माघानकर्तारम् ३४ आधानात् देयुनात् । हेअकृतप्रज्ञमृत्युर्भवादक्षितः ३५
३६ ३७ तदेवंकर्मणाअप्रजः ३८

राक्षसंभावमापन्नःपादेकल्माषतामृतः ॥ व्यवायकालेदृष्टशेवनौकोदंपतीद्विजौ २५ सुघातोर्जगृहेविप्रंतत्पत्न्याहाकृतार्थवत् ॥ नभवान् राक्षसश्चाक्षादि
क्ष्वाकूणांमहोरथः २६ मदयंत्याःपतिर्वीरनाथर्मकर्तुमर्हसि ॥ देहिमेऽपत्यकामायाअकृतार्थपतिद्विजम् २७ देहायमानुषोराजनपुरुषस्याखिलार्थदः ॥
तस्मादस्यवधोवीरसर्वार्थवधउच्यते २८ एषाहिब्राह्मणोविद्वास्तपःशीलगुणान्वितः ॥ अरिराधयिषुर्ब्रह्ममहापुरुषसंज्ञितम् ॥ सर्वभूतात्मभावेनभूतेष्वं
तर्हितंगुणैः २९ सोयंब्रह्मर्षिर्वरतेराजर्षिप्रवराद्विभो ॥ कथमर्हतिधर्मज्ञवधंपितुरिवात्मजः ३० तस्यसाधोरपापस्यधूणस्यब्रह्मवादिनः ॥ कथंवधंय
थावभ्रोर्मन्यतेसन्मतोभवान् ३१ यद्ययंक्रियतेभक्षस्तर्हिमांखादपूर्वतः ॥ नजीविष्येविनायेनक्षणंचमृतकंयथा ३२ एवंकरुणभाविष्याविलपंत्याअनाथ
वत् ॥ व्याघ्रःपशुमिवाखादत्सौदासःशापमोहितः ३३ ब्राह्मणीवीक्ष्यदिधिषुंपुरुषादेनभाक्षितम् ॥ शोचंत्यात्मानमुर्वीशमशपत्कुपितासती ३४ यस्मा
न्मेभक्षितःपापकामार्तायाःपतिस्त्वया ॥ तवापिमृत्युराधानादकृतप्रज्ञदर्शितः ३५ एवंमित्रसहंशम्वापतिलोकपरायणा ॥ तदस्थीनिसामिद्वेऽग्नौप्रास्यभर्तु
र्गतिं गता ३६ विशापोद्वादशाब्दांतेभेथुनायसमुद्यतः ॥ विज्ञायब्राह्मणीशापंमहिष्यासनिवारितः ३७ तत ऊर्ध्वंसतत्याजस्त्रीसुखंकर्मणाऽप्रजः ॥ वसिष्ठ
स्तदनुज्ञातोमदयंत्यांप्रजामधात् ३८

वतःराक्षसं भावं आपन्नः पादे कल्माषतां गतः सः एकदा वने मेथुनासकौ वनोक्तौ दंपती दृष्ट्वा २५ सुघातः सन् तत्रत्यं विप्रं जगृहे तदा तत्पत्नी उवाच भवा
न् राक्षसः न किंतु इक्ष्वाकूणां वंशजोसि २६ मदयंत्याः पतिस्त्वं अधर्मं कर्तुं नार्हसि अपत्यकामायाः मे अपूर्णरतिं पतिं देहि २७ अयं ब्रह्मवेत्ता ययेनं भक्ष्यसि
तर्हि मां पूर्वं खाद २८ २९ ३० ३१ ३२ एवं अनाथवत् विलपंत्याः सत्याः शापमोहितः सोदासः तं अखादत् ३३ सा स्त्री राक्षसेन भाक्षितं पतिं वीक्ष्य कु
पिता सती आह ३४ हे पाप कामार्तायाः मे पतिः यतस्त्वयामाक्षितः तस्मात् स्त्रीसंगात्वं मरिष्यासि ३५ एवं सोदासं शप्त्वा भर्तुः गतिं गता ३६ ततः राजा
द्वादशाब्दांते विशापः सन् मेथुनाय उद्यतः तदा ब्राह्मणीशापं विज्ञाय माहिष्या निवारितः ३७ तत ऊर्ध्वं स्त्रीसुखं तत्याज तेन कर्मणा अप्रजः तेनानुज्ञातः वसिष्ठः
मदयंत्या गन् अवात् ३८

अथैकं दधारैत्यर्थः अन्यजायतनप्रासूतः । वसिष्ठपुत्रस्याउदरमहमना अधान उत्पन्नः सुतोऽश्मकः ३९ स्त्रीभिः संवेष्ट्य परशुरामात्परिरक्षितः अतो नारीकवचइत्युक्तः निक्षत्रे सति
क्षत्रे मूलकोऽभवत् ४० ४१ सुप्रसन्नैर्देवैर्वरं वृणीष्वेत्युक्ते सदा मोक्षं प्रथमं तावन्मनाः कथ्यतामिति देवैश्चोक्तं मुहूर्तमात्रमिति तज्ज्ञात्वा देवैर्देवतविमानेन सी
मंस्त्रपुरमेत्यमनः परमेश्वरे संदधे ४२ एतदेव स्वसाधुदत्तानुस्मरणपूर्वकं तत्कृतेन निश्चयेन दर्शयति नमइति सप्तभिः । कुलदेवात् ब्रह्मकुलात्सकाशान्ये प्राणादयो नातिवह्नुमाः नातिप्रियाः
४३ मह्यं मम ४४ मृतभावनो हरिस्तास्मिन्नेव भावनायस्य सोऽहं तं कामं न वृमे ४५ तत्र हेतुः यइति विविक्षानीन्द्रियाभिधीश्वयेषां तदेवापि ४६ अथ तस्मात्प्रकृत्या स्वभावेनात्मनि रूढं गुणे
पुंसं गं विश्वकर्तुर्भावेन हित्वा तमेवाहं प्रपद्ये ४७ अन्यभावं देहाद्यभिमानरूपमज्ञानं हित्वा ४८ स्वभावमेवाहं यतदिति नृण्यवत्कलिनं वामाद्यविषयत्वात् । वासुदेवइति यं गृणंति ।
ब्रह्मण्येवमकानुग्रहार्थमाविष्कृतशर्केर्वासुदेवत्वात् ४९ इति श्रीभामवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकायां नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

सविसप्तसमामर्भमविभ्रत्रव्यजायत ॥ जघ्नेऽश्मनोदरं तस्याः सोऽश्मकस्तेन कथ्यते ३९ अश्मकाम् मूलको जज्ञेयः स्त्रीभिः परिरक्षितः ॥ नारीकवचइत्युक्तो निः
क्षत्रे मूलकोऽभवत् ४० ततो दशरथस्तस्मात्पुत्रैर्देवविहस्ततः ॥ राजा विश्वसहोयस्य स्वद्वांगश्चक्रवर्त्यभूत् ४१ यो देवे रथितो दैत्यान् वधीयुधिर्दुर्जयः ॥ मु
हूर्तमायुर्ज्ञात्वैत्यस्वपुरं संदधेमनः ४२ न मे ब्रह्मकुलात्प्राणाः कुलदेवात्प्रजायताम् ॥ न त्रिभानमहीराज्यं न दाराश्चातिवह्नुमाः ४३ न बाल्येऽपि मातेर्भक्ष्यमभ
भरमते क्वचित् ॥ नापश्यमुत्तमश्लोकादन्यात्किंच न वस्त्वहम् ४४ देवैश्चक्रमवरो दत्तो मम त्रिभुवनेश्वरैः ॥ न वृणे तमहं कामं भूतभावनभावनः ४५ ये विक्षे
प्तो द्रियधियो देवास्ते स्वहृदि स्थितम् ॥ न विदंति प्रियं शश्वदात्मानं किमुतापरे ४६ अथेक्षमायारचिते पुंसं गुणेषु गंधर्वपुरोपमेषु ॥ कृत्प्रकृत्यात्मनि वि
श्वकर्तुर्भावेन हित्वा तमहं प्रपद्ये ४७ इति व्यवसितो बुद्ध्या नारायणगृहीतया ॥ हित्वान्यभावमज्ञानं ततः स्वभावमाश्रितः ४८ यत्तद्ब्रह्म परं सूक्ष्ममशून्यं शु
न्यकल्पितम् ॥ भगवान्वासुदेवेति यं गृणंति हि सात्त्वताः ४९ ॥ ॥ इति श्रीभामवते महापुराणे नवमस्कंधे नवमोऽध्यायः ९ ॥ ॥ ५ ॥

सा सप्तवर्षाणि गर्भं दधार ततः वसिष्ठः अश्मना उदरं भित्त्वा निष्क्रसितः तेन अश्मकः कथ्यते ३९ तस्य मूलकः यः स्त्रीभिः स्वेषं दत्त्वा परशुरामात् रक्षितः अतो
नारीकवचइति नामांतरं सः निक्षत्रे सति क्षत्रस्य मूलं अतो मूलक इति च उक्तः ४० तस्मात् दशरथः तस्मात् ऐडाविडः तस्मात् विश्वसहः तस्मात् स्वद्वांगः चक्रवर्ती
अभवत् ४१ यः देवैः अर्धितः दैत्यान् अवधीत् प्रसन्नदेवैः वरं वृणीष्वेत्युक्ते प्रथमं तावत् आयुः कथ्यतामित्याह देवैः उक्तं मुहूर्तमात्रं आयुर्ज्ञात्वा विमानेन स्वपुरं एत्य
परमेश्वरे मनः संदधे ४२ एतत् दर्शयति मम ब्रह्मकुलात्प्राणात्मजादयो न बह्वभाः ४३ मे मतिः बाह्येऽपि अधर्मे न रमते विष्णोरन्यत् वस्तु न पश्ये ४४ मह्यं देवैः
वरो दत्तः तं अहं न वृणे ४५ ये देवास्तेऽपि स्वहृत्स्थं आत्मानं न पश्यन्ति ४६ अतः अहं गुणेषु संगं हित्वा तमेव प्रपद्ये ४७ इति बुद्ध्या न्यवसितः अज्ञानं हित्वा
यं वासुदेवः इति गृणंति तं स्वं भावं आश्रितः ४८ ४९ ५० ॥ ॥ इति नवमस्कंधे नवमोऽध्यायः ९ ॥ ॥ ५ ॥

दशमेप्राहस्वर्गागवेशे श्रीरामसंभवम् ॥ तच्चरित्रं च लंके शं हत्वा ऽथो ध्याममाव वि ॥ १ ॥ स्वर्गागादिर्घवाहुः (तस्मान्पृथुश्रवामहायशारधुरासीत् ततो रघोर्महाराजोऽजः तस्मादजादश
रयः) १ (एषते ध्यानप्रत्यक्षो भगवान् यथा वसुदेवस्य तथा तस्य दशरथस्यापिरावादि संज्ञया अंशा विभागेन पुत्रत्वमगात्) २ ऋषिभिर्वाल्मीकिमुख्यैः भूरिवर्णितं त्वयामुहुः श्रुतं तथा
पिसंक्षेपतः कथ्यमानकृणु ३ ग्रंथकोटिभिराकीर्णमद्भुतरामविक्रमं । अभ्यायद्वयतो वक्ष्यमेकलोके समस्यति ॥ सकोशलैर्द्रोः श्रीरामः नोऽस्मान् अवतार्त्तापात् । कथं भूतः । यो मुर्ध्वे पितुः स त्व
स्वपालनाथं त्यक्तराज्यः सन् पञ्चदतिसुकुमारभ्यापद्मबाहू । तदेवाह । प्रियायाः पार्ण्योरपि स्वर्गो नास्ति जमाय योस्ताभ्यां प्रतिवर्त्तय चरत् । हरीन्द्रोऽनुमान् सुग्रीवो वा अनुजो लक्ष्मण
स्ताभ्याम् । मृजिता अपनीता पथरुजामागे श्रमो यस्य सः । शूर्पणख्या वैरूप्या कर्णनासिकच्छेदादेर्तोः तथा प्रलोभिते नरावमेनापहारात् प्रियेण कलत्रेण निरहे विवोगस्तेन रुदन्त्या आरोपि
तया शूरी विजृम्भेनैव प्रस्ताब्धिर्यस्मात्सः ततस्तद्विज्ञापनेन बद्धः सेतुर्ध्वेन ततः खला रावणादिव द्रव्यो वनं तस्वदहनः ४ (तत उत्तरचरितं कोशलैर्द्रोः शब्देन ध्वनितम्) संक्षेपतो वर्णितं रामचरि
तं आवित आरम्भविस्तरेणाह विश्वाभिन्ना इत्यादिनायावदुत्तराभ्यामसमाप्ति । पश्यत एव लक्ष्मणस्य तमप्यनपेक्षैर्ब्रह्मता इत्यर्थः । यच्छब्दानां सकोशलैर्द्रोः तादित्यनेनाम्बयः ५ लोके
येनीरास्तेषां समितौ समाजि । ऐशं त्रैयं च कथनुः इत्युद्यष्टिभिवलीलयेवादाय सजीकृतं आरोपितं विरूप्यमध्वेन भञ्ज हेतुप उग्रं कठिनं गरिष्ठं दाह वाहकानां त्रिभिः शतेरुपनीतं बालगजस्य ली
लेवलीलायस्य सः ६ अनुरूपानि स्वयोग्यानि गुणशीलादीनि यस्याः तालिता संज्ञा पूर्वमुरसि भितिलब्धो बानो वयाता श्रियं जित्वा धनुर्धममहानादश्रवणशुभितस्वभृगुपतेः दर्पव्यनयत्
अपनीतवान् कथं भूतस्य । त्रिः त्रिः सतकृत्वः राजकीजगुण्यामर्हीयोऽकरोत्तस्य (त्रिष्वन्वेन सतकप्रबलं जितम्) ७

॥ श्रीशुक उवाच ॥ स्वर्गागादीर्घवाहुश्चरधुस्तस्मात्पृथुश्रवाः ॥ अजस्ततो महाराजस्तस्माद्दशरथोऽभवत् १ तस्यापि भगवानेष साक्षाद्भगवतो हरिः ॥
अंशांशेन चतुर्धा ऽगात्पुत्रं प्रार्थितः सुरैः ॥ राम उद्भग भरत शत्रुघ्न इति संज्ञया २ तस्यानुचरितं राजनः ऋषिभिस्तत्त्वदात्रीभिः ॥ श्रुतं हि वर्णितं भूरि त्व
यासीतापतेर्मुहुः ३ मुर्ध्वे त्यक्तराज्यो व्यचरदनुवनं पञ्चपत्न्या प्रियायाः पार्थिव्ये शाक्षमाभ्यां मृजितपथरुजो यो हरीन्द्रोऽनुजाम् ॥ वैरूप्याच्छूर्पणख्याः
प्रियविरहरुषारोपितं विजृम्भं प्रस्ताब्धिर्यस्मात्सः ४ विश्वभिन्ना भवेन मारीचाद्यानि शाचराः ॥ पश्यतो लक्ष्मणस्यैव ह
तानि कृतं पुंमवाः ५ धोलोकधीरसमितौ घनैर्दशमुग्रं सीतास्वयं वरमहे निश्रतोपनीतम् ॥ आदाय बालमजली लङ्घयेत्पुष्टिं सजीकृतं नृपविरूप्यमध्वेन भञ्ज मध्ये ६
जित्वानुरूपगुणशीलवयो गरुपां सीताभिधां श्रियमुरस्य भिलब्धवानाम् ॥ मार्गेऽज न भृगुपतेर्व्यनयत्प्रहृष्टं दर्पमहीमकृतयस्त्रिराजबीजाम् ७

॥ श्रीशुक उवाच ॥ स्वर्गागादीर्घवाहुः तस्य रघुः तस्य अजः तस्य दशरथः १ तस्य देवैः प्रार्थितो हरिः रामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्नाः इति चतुर्वी पुत्रं अगात् तस्य
चरितं ऋषिभिर्वर्णितम् त्वया श्रुतं १ २ ३ यः श्रीरामः मुर्ध्वे राज्यं त्यक्त्वा वनं विवेश तत्र शूर्पणखाः वैरूप्यकणात् सीता रावणेन हता तेन कुद्वांसः समुद्रं
गत्वा सेतुं बन्ध ततः रावणादीन् अहन् एवं मृत ईश्वरः नः अवतु ४ किं च यः मण्डू पथि ताटिकां हत्वा विश्वाभिन्ना भवे मारीचादीन् अहन् ५ यः जनक
गृहे दीवं वनुः भञ्ज्वा ६ सीतां जित्वा पथि परशुरामदर्पं अपनयत् ७

इदानीमुक्तं इति श्लोकप्रत्ययविशेषमाह यदिति कदाचित्दैवव्यागृहेन राज्ञा स्वदपेक्षितं वास्यामीति प्रतिश्रुतं ततः श्रीरामस्य पुत्रराज्याभिषेकसमये तथा भरतस्य राज्यं रामस्य च वने
 दत्तः प्रार्थितः कदाचित् स्वपत्नीनपरिवीतस्यपितुर्निदेशमाज्ञाशिरसाजगृहे ततो राज्यादिकं स्वस्वाभ्यासमार्यो वनं वयो । दुस्स्थजस्यापि स हर्षस्यामेष्टांतः मुक्तसंभोग्यामीभसून् प्राप्तानिवेति
 ८ रक्षसो राज्ञस्य स्वपुः शूर्पणखायाः अलुद्र बुद्धेः सीताजिह्वोः कामापुराया इति वा रूपं व्यक्तं विकारमनयत् । तस्याः स्वरत्रिशिरदूषणमुखया बंधवो येषु तां श्वतुर्दशसहस्रं जघान ।
 जघात सीतं अलं च यं असह्यं को दंडपाणौ यस्य सः ९ सीतायाः कथाश्रवणेन दीपितो हृच्छयः (कामो) यस्य तेन सीतां हरिष्यता स्वस्माद्वीतेन (रावणेन) स्वस्याश्रमादपकर्षणार्थं दृष्टानि कृपितं वा
 रीचं निरुक्तं यजमान । कथं मृतं भद्रतैव वपुषा स्वर्णहरिणदेहेनोपलक्षितम् । अतएव प्रलोभनेनाश्रमतस्तेनापकृष्टः सन् कंदसंयथा उग्रः श्रीरुद्रः १० ततश्चरक्षोधनेन रावणेन (वृकवत् स्व
 वत्) असमक्षपनीतायाम् । प्रियया वियुक्तो भ्रात्रालक्षणेन सह कृपणवत् वने विचर । किमभिप्रायः सन् । इति अनेन प्रकारेण स्त्रीसंमिनां दुःखोदकां गतिं प्रकृष्य पश्यन् ११ आत्मार्येण कृ
 त्येन कर्मभारावनेन सह युद्धे (लक्षणे) । नहतं कृत्यं शास्त्रीयं दहनादिकं बस्यतं जटायुषं पुत्रदग्ध्वा कबंधं स्वग्रहणाय प्रसारितवाहुं राक्षसमहन् (अवधीत्) अयानंतरं वालिनिहते तैः कपिभिर्द
 यितायाः गर्तिपुष्ट्या जजमन्नाभ्यामार्चिता वं प्रियस्य समनुजो वेलांसमुद्रतीरमगात् १२ तत्र त्रिरात्रमुपवासेन प्रतीक्षितोपि सिंधुः यदानोपस्थितः तदा यस्य रोषविभ्रमेण कोषलीलया वि
 वृत्तौ कटाक्षः तस्य पातेन संभ्रातान् कामकराश्च याहिमन् मयेन गीर्णैः प्रस्तः स्तंभितो घोषो येन सः सिंधुः एतद्वक्ष्यमाणं वभाषे अर्हणमर्वादिकं रूपमूर्तिमान् १३

यस्य तस्य पाशपरिवीतपितुर्निदेशं चैषस्य चापिशिरसाजगृहे समार्यः ॥ राज्यं श्रियं प्रणयिनः सुहृदो निवासं त्यक्त्वा यो वनमसूनि वमुक्तसंगः ८ रक्षः स्वसुव्यं
 कृतं रूपमशुद्धबुद्धेस्तस्याः स्वरत्रिशिरदूषणमुख्यबंधून् ॥ जघ्रे च तुर्दशसहस्रमपारणीयको दंडपाणिरटमान उवास कच्छम् ९ सीता कथाश्रवणदीपितहृच्छ
 येन सृष्टीं विलोक्य नृपते दशकंधरेण ॥ जघ्रेऽनुतैव वपुषाश्रमतोऽपकृष्टो मारीचमाशु विशिखेन यथाकमुग्रः १० रक्षो धमेन वृकवद्विपिनेऽसमक्षं वैदेहराजमुहित
 यं पयापितायाम् ॥ भ्रात्रावने कृपणवत् प्रियया वियुक्तः स्त्रीसंमिनां गतिमिति प्रथयंश्च चार ११ दग्ध्वात्मकृत्य हतकृत्यमहन्कबंधं सख्यं विधाय कपिभिर्दयिता
 गर्तितैः ॥ बुद्ध्या वालिनिहते प्लवगे द्रुसैन्यैर्वेलामगात् समनुजोऽजभवा र्चितांघ्रिः १२ यद्रोषविभ्रमविवृतकटाक्षपातसंभ्रातान् क्रमकरोमयमीर्णघोषः ॥ सिं
 धुर्गतिरस्य हर्षं परिगृह्य रूपी पादारविंदमुपगम्य वभाष एतत् १३

ततः मगरं एतस्य पितुराज्ञया सीतालक्ष्मणसहितः वनं ययौ ८ शूर्पणखाया रूपं व्यक्तं ततः स्वरत्रिशिरादिचतुर्दशसहस्रराक्षसान् हत्वा दंडकारण्ये उवास ९ ततः
 मृगवपुषं मारीचं जघ्रे १० तदा रामः रावणेन सीता हता अतः शोचन् सन् सलक्ष्मणः वने चचार ११ तत्र जटायुषं पुत्रवत् दग्ध्वा स्वग्रहणाय प्रसारितवाहुं
 कबंधं हत्वा कपिभिः सख्यं विधाय वालिनि हते सति तैः सीता गतिं ज्ञात्वा समुद्रतीरं अगात् १२ तत्र त्रिरात्रोपवासेन प्रतीक्षितोपि सिंधुर्यदा नोपस्थितः तदा
 यय रोषेण भीतः सिंधुः अर्हणं परिगृह्य पादारविंदं उपगम्य इदं उवाच १३

मापण्येवाह । नत्वाभित्तिद्वयाभ्याम् । एतावत्पर्यंतं नुनिश्चितं त्वानविदामनजामीमइत्यर्थः । इदानींतुज्ञातोसीत्याह । यदिति पृथक्पदं यस्येत्यर्थः । यद्वशेभ्यः सत्त्वादिभ्यः सुरगणादयोमवति सभवाति । (गुणेशोगुणानांयता) १४ कामययेच्छजलमाक्रम्यापिप्रयाहि । अवमेहंपुरीषमायम् । त्रैलोक्यंरावयतिआक्रंदयतीतितयातंजहि । हेवीरस्यद्यपितवज्रलंघतिबभ्रुकेनमवतितथापीहसेतुंबभ्रीहि । तर्हि किमर्थम् । तेयशोविस्ताराय(तवयशःश्रवणेनअन्येषामपिमहापातकानांक्षयःस्यात्) । तदेवाह । यंसेतुमुपेत्यदुष्करंकर्माविश्यत्वद्यशोगास्यंतिभूपास्तम् १५ तद्वाक्यमभिनंदयत्कृतंतदाह बध्नेति । विविधैरद्रीणांकुटैः शृंगैः सेतुंबध्नाअग्रेसीतान्वेषणेहनुमतेवदग्धालंकाभाविशत् । कथंभूतेः शृंगैः कर्पाद्राणांकरैः कंषितानिमूढाणामंगानिशास्त्रादीनियेषुतेः । विभीषणस्यदृशाबुद्ध्या । कैःसहाविशत् सुग्रीवादयः प्रमुखायेषांतिरनीकैः १६ ततश्चसालंकाषूणांप्रचलिताबभूव कथंभूता । वानरैर्द्राणांबलैरुद्धाविहारादयोयस्यानिर्भज्यमानाधिषणादयोयस्यांसा । तत्रविहारः क्रीडस्थानम् । कोष्ठवान्यागारादिः । श्रीःकोशः । द्वारंघटादीनाम् । गोपुरंपुरद्वारम् । सदःसभा । बलभी प्रासादादिपुरोभामच्छादिनी । विटंकः कपोतपालिका । धिषणेत्रेदिकादि । शृंगाटकंचतुष्पथम् १७ रक्षस्पतीरावणः पुत्रमिन्द्रजितंमहस्तादींश्चसमहिनोत् प्रायुंक १८ (तां) असिञ्जलादिभिर्दुर्गादुर्गमांतांयातुधानपृतमांसुग्रीवादिभिरन्वितः श्रीरामोऽभ्यगात् । मरुत्सुतोहनुमान् । ऋक्षोजांबवान् १९ तेरुपतेरनीकपार्श्वगदाद्याः सर्वेरावणस्यइमादिभिर्दुर्गकथंचपुरंगसैन्यंतत्तद्वंद्वंयथामवतितथाऽभिपत्यसंगम्यदृमादिभिर्जघ्नुः । कान् । सीतायाः अभिमर्शेनहतबंधंलंघ्यस्वसरात्त्वर्णईशोयेषांतान् २०

नत्वावयंजडधियोनुविदामभूमनकूटस्थमादिपुरुषंजगतामधीशम् ॥ यत्सत्त्वतःसुरगणारजसःप्रजेशमन्योश्चमृतपतयःसमवान्गुणेशः १४ कामंप्रयाहिजहिविश्रवसोऽवमेहंप्रैलोक्यरावणमवाभुहिवीरपत्नीम् ॥ बभ्रुहिसेतुमिहेतेयशसोवेतत्यैगायंतिदिग्विजयिनोयमुपेत्यभूपाः १५ बध्नादधौरघुपतिर्विविधाद्रिकूटैःसेतुंकर्पाद्रकरकंपितभूरुहांगैः ॥ सुग्रीवनीलहनुमत्प्रमुखैरनीकैर्लंकांविभीषणदृशाऽविशदग्रदग्धाम् १६ सावानरैर्द्रवलरुद्धविहारकोष्ठश्रीद्वारमोपुरसदोवलभीविटंका ॥ निर्भज्यमानधिषणध्वजहेमकुंभशृंगाटकागजकुलैर्हृदिनीवधूर्णा १७ रक्षस्पतिस्तदवलोक्यनिकुंभकुंभधूम्राक्षदुर्मुखसुरातनूरांतकादीन् ॥ पुत्रंमहस्तमतिक्रयविकंपनादीन्सर्वानुमान्समहिनोदयकुंभकर्णम् १८ तांयातुधानपृतनामपिशूलचापप्रासर्पिशाकिशरतोमरखड्गदुर्गाम् ॥ सुग्रावलक्ष्मणमरुत्सुतगंधमादनीलांगदर्क्षपनसादिभिरन्वितोऽगात् १९ तेऽनीकपारबुपतेरभिपत्यसर्वेद्वंद्वंवरूथमभिपत्तिरथाश्वयोधैः ॥ जघ्नुर्दुर्गेगिरिभदेभुभिर्गदाद्याःसीताभिमर्शहतबंधंलरावणेशान् २०

हे भूमन् वयं जडधियः त्वानविदाम इत्यादि १४ हे राम त्वं जलं आक्रम्य कामं याहि तथा रावणं जाहि पत्नीं प्राप्नुहि हे वीर इदं जलं ते प्रतिबंधकं न तथापि यशो विस्ताराय सेतुं बभ्रुहि १५ ततो रामः उदधौ सेतुं बद्धा विभीषणदृशा लंकां विवेश १६ सा लंका वानरैर्द्रसैन्यैः धूर्णा बभूव १७ तत् दृष्ट्वा रावणः निकुंभकुंभधूम्राक्षादीन् इन्द्रजितं कुंभकर्णं च प्राहिणोत् १८ तान् रामदूता वानराः गिरिभद्रेषुभिः जघ्नुः १९ ततो रुष्टः रावणः पुष्पकं विमानं आरुह्य रामं अभ्यधावत् २०

स्वबलस्य नाष्टिनाशमवेक्ष्य रुष्टः कुक्षः सन्त्यानकं पुष्पकाविमानं रथे वा आरुह्य श्रीराममभिससार ॥ अथ (तं) स्वःस्यंदने स्वर्गस्थे इन्द्रस्य रथे मातलिना इन्द्रसारथिनोपनीते द्युमतिदीप्तिवृत्ते विभ्राजमानं । अहनत् अहनत् २१ हे पुरुषादपुंषि राक्षसविष्टा प्राय यद्यस्मादपहृता श्ववत् श्रायया असमं गृहं प्रविश्य किमपि हरति तद्वत् तस्माज्जुग्मं तस्य कर्मणः कर्तुं स्तेयं कालं इवालेख्य वीर्यो ह्यंफलं यच्छामि अधर्मकर्तुः पुंसः कालो यथा यच्छतीति वा २२ रिक्तः क्षीणपुष्पः सुकृती विमानादिव । विमानात्पुष्पका इत्यप्युदिति वा २३ राक्षसस्त्रीणां क्लृप्तपमाह तत इति पंचमिः मंदोदर्यासमंतस्मिन् प्ररुदंत्य उपाद्रवन् २४ २५ परैर्दत्ता २६ २७ गृध्राणां भक्षः नरकहेतवे नरकमोगाय २८ सांपरायिकं और्ध्वदेहिकम् २९ ३० आत्मनः स्वस्य दर्शने वयथा हृदस्तेन विकसन्मुखपंकजं यस्यास्ताम् ३१ यानं पुष्पकं ब्राह्मणं लक्ष्मणसुग्रीवाभ्याम् ३२ (वरुपांतं) आयुश्च दत्त्वा तेनापि सहेव यथा । (धीर्णव्रतं वचनासंनियमो येन) ३३

रक्षस्पतिः स्वबलमष्टिमवेक्ष्य रुष्टः आरुह्य यानकमथाभिससार रामम् ॥ स्वःस्यंदने द्युमतिमातलिना उपनीते विभ्राजमानमहनन्निशितैः क्षुरप्रैः २१ रामस्तमाह पुरुषादपुंषि यत्रः कांताऽसमक्षमसताऽपहृता श्ववते ॥ त्यक्तत्रपस्य फलमद्य जुग्मं तस्य यच्छामि कल इव कर्तुं रलं ध्यवीर्यः २२ एवं क्षिपन् धनुषि संधितं मुत्ससर्ज बाणं सवज्जमिव तद्दृदयं विभेद ॥ सोऽमृगवमनदशमुखैर्न्यपतद्दिमानाद्दोहेति जल्पति जने सुकृती वरिक्तः २३ ततो निष्क्रम्य लंकाया यातुघान्यः सह स्रशः ॥ मंदोदर्यासमंतस्मिन् प्ररुदंत्य उपाद्रवन् २४ स्वान् स्वान् बंधून् परिष्वज्य लक्ष्मणेषु भिरार्दितान् ॥ रुद्रुः सुस्वरं दीनाग्रंत्य आत्मानमात्मना २५ हा इताः स्मक्यं नाथ लोकरावणरावण ॥ कंयस्याच्छरणं लंका त्वद्विहीना परार्दिता २६ नैवं वेदमहाभयमवान् कामवशं गतः ॥ तेजोनुभावं सीताया येन नीतोद शामिमाम् २७ कृतैषा विधवा लंका वयं च कुलनंदन ॥ देहः कृतो ज्ञं गृध्राणामात्मानं नरकहेतवे २८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ स्वानां विभीषणश्च क्रेकोशलैर्द्राणामोदितः ॥ पितृमेधाविधानेन यदुक्तं सांपरायिकम् २९ ततो ददर्श भगवानशोकान्निकश्रमे ॥ क्षामांस्वविरहव्याधिं शिशपामूलमास्थिताम् ३० रामप्रियत मां भार्यादीनां वीक्ष्यान्वकंपत ॥ आत्मसंदर्शनाद्वा दविकसन्मुखपंकजम् ३१ आरोप्यारुह्येयानं ब्राह्मणं हनुमद्युतः ॥ विभीषणाय भगवानदत्त्वा रक्षो गणेशताम् ३२ लंकामायुश्च कल्पांतं यौचीर्णव्रतः पुरम् ॥ अवकीर्यमाणः कुसुमैर्लोकपालार्पितैः पथि ३३

२१ २२ ततो रामः तं बहुधा क्षिपन् धनुषि संधितं बाणमुत्सृज्य तेन तद्दृदयं विभेद सः दशमुखैः असृक् वमन् न्यपतत् २३ ततो मंदोदर्यायाः स्त्रियः रुदंत्य तत्र एत्य २४ स्वपतीन् आलिंग्य रुद्रुः ऊचुश्च २५ हे रावण वयं इताः स्म त्वद्विहीना लंका कं शरणं यायात् २६ भवान् कामवशं गतः सीतायास्तेजोनुभावं न वेद येन इमां दशां प्राप्तः २७ एषा लंका विधवा कृता वयं च । इत्यादि विलापं चक्रुः २८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ रामाज्ञया विभीषणः स्वानां और्ध्वदेहिकं चक्रे २९ वंतः रामः सीतां गृहीत्वा यावं आरुह्ये ३० ३१ ३२ रामः विभीषणाय रक्षोगणेशतां कल्पांतं आयुश्च दत्त्वा स्वपुरीं ययौ ३३

गोमूत्रयावकं गोमूत्रपकयवान्नभोजिनं प्रातरं भरतम् ३४ ३५ स्वशिविरात्तरामं विनाश्यामपविशन् प्रस्यवासां यत्र निर्वृतवान् तस्मात्सकाशात् गीतादिभिर्युक्तां रामं प्रत्युद्यतः अभिपु-
 संययौ ३६ ब्रह्मघोषेण बृहताघोषेण पठद्भिर्ब्राह्मणैः स्वर्णरसाकाः कक्षाः प्रांतायासां ताभिः पताकाभिः ३७ (पुरटवर्गमिहिरण्यकवचैरित्येकं मण्डविशे-
 णम्) ३८ पारमेष्ठ्या निराजार्हाणि छत्राचमरादीनि (पण्यानि क्रवेण संपादितान्युपायनानि च) । प्रेम्णा प्रकृतिं हृदयं ईदृशेनेत्रे वयस्य ३९ नेत्रजैर्जलैः स्नापयन्नाश्लिष्य ४० (लक्ष्मणेन सीत-
 याच सह रामो) येऽर्हसत्तमाः दुल्लुब्धास्तेभ्योऽपि स्वयं नमनं चक्रे ४१ (उत्तरासंगान् उत्तरीयां वराणि प्रेमातिशयवशाद्दुन्वंतः कंपयंतः उत्तराः कोशलाभयोऽप्यावासिन इत्यर्थः माल्यैः पुष्पैः)
 ४२ भयोऽप्यामवेशप्रकारमाह पादुके इति सार्वेच्छिभिः ४३ धनुश्च निषंगोचतान् । ऋसराट्जां वान् ४४ ४५ गुह्यपत्नीः कैकेय्याद्याः ४६ वयस्यानवरजांश्च । यथावत् अनुक्रमेण संपुपेयतुः ४७

उपगीयमानं चरितः शतघृत्यादिभिर्मुदा ॥ गोमूत्रयावकं श्रुत्वा प्रातरं वल्कलांबरम् ३४ महाकारुणिकोऽतप्यज्जटिलं स्थांडिलेशयम् ॥ भरतः प्राप्तमाकर्ण्य पौ-
 रामात्यपुरोहितैः ३५ पादुकेशिरासिन्यस्य रामं प्रत्युद्यतो यजम् ॥ नंदिग्रामात् स्वशिविराद्गीतवादित्रनिःस्वनैः ३६ ब्रह्मघोषेण च मुहुः पठद्भिर्ब्राह्मणादिभिः ॥
 स्वर्णरक्षपताकाभिर्हैमैश्चित्रध्वजैरथैः ३७ सदश्वैरुक्मसन्नाहैर्भटैः पुरटवर्गभिः ॥ श्रेणीभिर्वारमुख्याभिर्भृत्यैश्चैव पदानुगैः ३८ पारमेष्ठ्या न्युपादाय प-
 ण्या न्युच्चावचानि च ॥ पादयोन्यपतत्प्रेम्णा प्रकृतिं हृदये क्षणः ३९ पादुकैर्न्यस्य पुरतः प्रांजलिर्वाष्पलोचनः ॥ तमाश्लिष्य चिरं दोर्म्यां स्नापयन्नेत्रजैर्जलैः
 ४० रामो लक्ष्मणसीताभ्यां विप्रेभ्यो येऽर्हसत्तमाः ॥ तेभ्यः स्वयं नमश्चक्रे प्रजाभिश्च नमस्कृतः ४१ दुन्वंत उत्तरासंगान् पतिर्वीक्ष्य चिरामतम् ॥ उत्तराः को-
 शलामाल्यैः किरंतो न नृतुमुदा ४२ पादुके भरतोऽगृह्णाच्चामरव्यजनोत्तमे ॥ विभीषणः स सुग्रीवः श्वेतच्छत्रं मरुत्सुतः ४३ धनुर्निषंगाञ्छत्रघ्नः सीतातीर्थक-
 मंडलम् ॥ अविमदंगदः खड्गं हर्मचर्मक्षराट् नृप ४४ पुष्पकस्थो न्वितः स्त्रीभिः स्तूयमानश्च बंदिभिः ॥ विरेजे भगवान् राजन्यैः श्वेद्रुद्रैर्बोदितः ४५ प्राट्भिर्नंदितः
 सोऽपि सोत्सवां प्राविशत्पुरीम् ॥ प्राविश्य राजभवनं गुरुपत्नीः स्वमातरम् ४६ गुरुनवयास्यावरजान् पूजितः प्रत्यपूजयत् ॥ वेदे होलक्ष्मणश्चैव यथावत् संपुपेयतुः ४७

तदा गोमूत्रयावकं जटिलं वल्कलांबरं भरतं श्रुत्वा ३४ अतप्यत् । भरतः प्राप्तं रामं श्रुत्वा पादुके शिरासि धृत्वा पौरामात्यपुरोहितैः ब्राह्मणैः सह ३५ ३६ राजा च-
 ह्मान्युपादाय रामं एत्य पादुके पुरतः न्यस्य प्रेम्णा पादयोः न्यपतत् ३७ ३८ ३९ रामः तं चिरं आश्लिष्य नेत्रोदकैः स्नापयामास ४० विप्रेभ्यः नमश्चक्रे ४१
 चिरागतं रामं वीक्ष्य जनाः माल्यैः किरंतः ननृतुः ४२ भरतः पादुके अगृह्णात् विभीषणः चामरं सुग्रीवः व्यजनं मासतिः श्वेतच्छत्रं ४३ शत्रुघ्नः धनुर्निषंगान् सीता
 तीर्थकमंडलं अंगदः खड्गं जांबवान् चर्म ४४ एवंविधः रामः बंदिभिः स्तूयमानः पुष्पकरथः श्वेद्रुद्र इव रजे ४५ ततः स्वपुरं प्राविश्य गुरुं स्वमातुः ननाम ४६ मा-
 तरः तं अंके आरोप्य बाष्पोच्चैः सिंचत्यः शुचः जटुः ४७

वाष्पौषेरभिषिचन्त्यः शुचःशोकान्निविजहुः । शेषंस्पष्टम् ४८ ४९ ५० आसन्नसिंहासनंभ्रात्राभरतेन ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेटीकायां
 दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ॥ ततएकादशेऽध्यायावसानंनुजेऽसह । यज्ञादिवचकारेशोरामस्तदनुवर्ण्यते ॥ १ ॥ आचार्यवान् आचार्याधीनः । उत्तमकल्पकैः मुख्यकल्पेनविहितैः
 १ २ तदंतरातासांदिशांमध्येयावतीमूःता(शेषमूताम् इवसर्वं)ब्राह्मणपुत्रार्हतीतिमन्यमानः ३ अयंश्रीरामः ततदाऽऊंकारवातोभ्यामेवावशेषितोऽभूत् । सौमंगल्यंकंउत्सूत्रादिवदावश्यकं
 तावद्वन्मात्रमवशेषितंयस्यास्तव्यतिरिक्तंहिरण्यादिसर्वदावित्यर्थः ४ ५

पुत्रान्स्वमातरस्तास्तुप्राणांस्तन्वद्भवोत्थिताः ॥ आरोप्यांकेभिषिचन्त्योवाष्पौषैर्विजहुःशुचः ४८ जटानिर्मुच्यविधिवत्कुलवृद्धैःसमंगुरुः ॥ अभ्यर्षिच
 यथैवेन्द्रचतुःसिंधुजलादिभिः ४९ एवंकृताशिरःस्नानःसुवासास्रग्व्यलंकृतः ॥ स्वलंकृतैःसुवासोभिर्ग्राह्यमिर्भार्ययावभौ ५० अग्रहीदासनंभ्रात्राप्रणिपत्यप्रसा
 दितः ॥ प्रजाःस्वधर्मनिरतावर्णाश्रमगुणान्विताः ५१ जुगोपपितृवद्रामोमेनिरेपितरंचतम् ॥ त्रेतायांवर्तमानायांकालःकृतसमोऽभवत् ५२ रामेराजानि
 धर्मज्ञेसर्वभूतसुखावहे ॥ वनानेनद्योगिरयोवर्षाणिद्वीपसिंधवः ॥ सर्वेकामदुष्वाआसन्प्रजानांभरतर्षभ ५३ नाविन्याधिजरागलानिदुःखशोकमयक्र
 माः ॥ मृत्युश्चानिच्छतानासीद्रामेराजन्यघोक्षजे ५४ एकपत्नीव्रतधरोराजर्षिचरितःशुचिः ॥ स्वधर्मगृहमेधीयांशिक्षयन्स्वयमाचरत् ५५ प्रेम्णाबु
 वृत्त्याशीलेनप्रश्रयावनतासती ॥ वियाहियाचभावज्ञाभर्तुःसीताऽहरन्मनः ५६ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेरामचरितेदशमोऽध्यायः
 ॥ १० ॥ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ भगवानात्मनात्मानंरामउत्तमकल्पकैः ॥ सर्वदेवमयंदेवमीजआचार्यवान्मखैः १ होत्रेऽददादिशंप्राचींब्रह्मणेदक्षिणां
 प्रभुः ॥ अध्वर्यवेप्रतीचींचउदीचींसामगायसः २ आचार्यामददौशेषांयावतीमूस्तदंतरा ॥ मन्यमानइदंकृत्स्नंब्राह्मणोऽर्हतीतिनस्पृहः ३ इत्ययंतदलंकार
 वासोभ्यामवशेषितः ॥ तथाराइयपिवैदेहीसौमंगल्यावशेषिता ४ तेतुब्रह्मण्यदेवस्यवात्सल्यंवीक्ष्यसंस्तुतम् ॥ प्रीत्याह्नित्रधियस्तस्मैप्रत्यर्प्येदंवमाषिरे ५

४८ वसिष्ठः रामं सिंहासने अभ्यर्षिचत् ४९ ५० रामः पितृवत् प्रजाः जुगोप प्रजाः तं पितरं मेनिरे ५१ रामे राज्ञि सति कालः कृतसमः अभवत् ५२ सर्वे व
 नादयः कामदुष्वा आसन् ५३ यत्र आध्यादयो न संति ५४ स्वयं गृहधर्मं लोकान् शिक्षयन् आचरत् ५५ भावज्ञा सीता प्रेमादीभिः मर्तुर्मनः अहरत् ५६ ॥ ॥ इति
 नवमे दशमः १० ॥ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ भगवान् रामः मखैः सर्वदेवमयं आत्मानं ईजे १ यत्र यज्ञे होत्रे प्राचीं दिशं ददौ ब्रह्मणे दक्षिणां अध्वर्यवे प्रती
 चीं सामगाय उदीचीं २ शेषां सर्वा आचार्याय इदं सर्वं ब्राह्मण एव अर्हतीति मन्यमानः ३ वासोभ्यां अवरोषितः तथा सीता अपि सौभाग्यद्रव्यावरोषिता आ
 सीत् ४ ते ऋत्विजः रामस्य वात्सल्यं वीक्ष्य प्रीताः संतः तस्मै सर्वं दत्त्वा ऊचुः ५

अप्रतं अदत्तं किं सर्वदत्तमिन्नर्थः । विद्म्यप्रविद्म्य ६ न्यस्तदं देवेनिमिरपितौचिते न्यस्तौ अंगीयस्य तस्मै तेष्वर्पिता वंगीयेनेति वा ७ ८ ९ असंविदः अज्ञात् १० अंतर्वन्निगमिणीसती
प्राचेतसो वाल्मीकिस्तस्याश्रमप्राप्ता । क्रियाजातकर्माद्याः ११ १२ १३ १४ १५ ईश्वरोपि शुचोरोद्धुनाशक्राव १६ नचातिचित्रमेतदित्याह । स्त्रीपुंसो असंगभासक्तिः प्रासमावहती
तितया विभक्तेरङ्गार्थः (एव) मयावहइति पाठः सुगमः । किमुतेति प्रासंगिकोक्तिः १७ अग्निहोत्रमजुहोत् प्रभुः रामः १८ आत्मज्योतिर्निजं धाम १९

अप्रतं न स्वयं किं नु भगवन् भुवनेश्वर ॥ यत्रोत्तर्हदयं विद्म्यतमो हंसिस्वरोचिषा ६ न सो ब्रह्मण्यदेवाय रामाया कुंठमेवसे ॥ उत्तमश्लोकधुर्या बन्धस्तदं
डार्पितांघ्रये ७ कदाचिच्छोकजिज्ञासुर्गुह्यो न्यामलक्षितः ॥ चरन्वाचोऽशृणोद्रामो भार्यामुद्दिश्य कस्यचित् ८ नाहं विभक्तिं त्वां दुष्टामसतीं पर
वेश्मगाम् ॥ स्त्रीलोभी विभूयात्सीतारामो नाहं भजे पुनः ९ इति लोकाद्रहुमुखादुराराध्यादसंविदः ॥ पत्याभीतेन सात्यकाप्राप्ता प्राचेतसाश्रमम् १०
अंतर्वन्त्यागते काले यमौ सा सुषुवे सुतौ ॥ कुशोलवइति रूपातौ तयोश्चक्रे क्रियामुनिः ११ अंगदश्चित्रकेतुश्च लक्ष्मणस्यात्मजौ स्मृतौ ॥ तक्षः पुष्कल इत्या
स्तामिरतस्य महीपते १२ सुबाहुः श्रुतसेनश्च शत्रुघ्नस्य बभूवतुः ॥ गंधर्वांश्च कोटिशो जघ्रे भरतो विजयेदिशाम् १३ तदीयं वनमानीय सर्वराज्ञे न्यवेदयत् ॥ श
त्रुघ्नश्च मधोः पुत्रं लवणं नाम राक्षसम् ॥ हत्वामधुवने चक्रे मथुरां नाम वैपुरीम् १४ मुनौ निक्षिप्य तनयौ सीतामर्त्रा विवाप्सिता ॥ ध्यायंती रामचरणौ विवरं प्र
विवेशह १५ तच्छ्रुत्वा भगवानरामो रुं वन्नपि धिया शुचः ॥ स्मरंस्तस्या गुणां स्तां स्तान्नाशकोद्रोद्धुमीश्वरः १६ स्त्रीपुं प्रसंग एतादृक् सर्वत्रासमावहः ॥
अपीश्वराणां किमुत ग्राम्यस्य गृहचेतसः १७ तत ऊर्ध्वं ब्रह्मचर्यं धारयन्नजुहोत् प्रभुः ॥ त्रयोदशान्दसाहस्रमग्निहोत्रमखंडितम् १८ स्मरतां ह्येव विन्यस्य
विदं दंडकं टंकैः ॥ स्वपादपल्लवं रामात्मज्योतिरगाततः १९

हे भगवन् त्वया किं नु न दत्तम् त्वं नः अंतर्हदयं विद्म्य तमः हंसि ६ तस्मै तुभ्यं नमः ७ कदाचित् लोकवृत्तिं जिज्ञासुः रामः राण्यां गूढः चरन् कस्यचिद्भार्यां उ
द्दिश्य वाचं अशृणोत् ८ नाहं विभक्तिं त्वां दुष्टामसतीं परवेश्मगाम् स्त्रीलोभी विभूयात्सीतां रामो नाहं भजे पुनः ९ इति लोकापवादात् भीतेन रामेण त्यक्त्वा सीता
अंतर्वन्ती सती वाल्मीकिः आश्रमं कालेन प्राप्ता १० काले प्राप्ते कुशलवौ सुषुवे तयोः जातकर्माद्याः क्रिया मुनिश्चक्रे ११ अंगदः चित्रकेतुश्च लक्ष्मणपुत्रौ तक्षपु
ष्कलौ भरतपुत्रौ १२ सुबाहुश्च श्रुतसेनौ शत्रुघ्नपुत्रौ भरतः दिग्भ्रजये कोटिशः गंधर्वांश्च जघ्रे १३ शत्रुघ्नः मधोः पुत्रं लवणासुरं हत्वा मधुवने मथुरां नाम पुरीं चक्रे १४ सीता
मुनौ पुत्रौ स्थाप्य रामचरणौ ध्यायती विवरं प्रविवेश १५ १६ रामः तद्गुणान् स्मरन् तत ऊर्ध्वं ब्रह्मचर्यं धारयन् त्रयोदशसहस्रवर्षाणि अग्निहोत्रं अजुहोत् १७ १८ ततः
मकमनां हृदि स्वपादपल्लवं विन्यस्य निजं धाम प्रत्यगात् १९

अलधिबंधनं जलपुग्मैश्चरससां च इतीदं कविभिराश्रयं मित्रार्थेऽप्युपयुक्तः स्तुतिर्नमति । तत्र हेतुः । अधिकसाम्याभ्यां विमुक्तधाम्नः । अतः सुप्रीता
 द्याश्च यथा तलीलाभाप्रतयेवेदमपि । कुंकुमैतद्विस्माह । सुराणां याश्च गभां तास्वीकृता तलीलायां तनुर्नतस्य २० एवं विवलीत्यप्रयोजनं दर्शयन् प्रमति । यस्म्यस्य नृपाणां युक्तिष्ठिरा
 दीनां सद्सु ऋषयो मार्कंडेयादयो गादन्ति । दिग्भिर्द्राणां पट्टवदामरणकृतम् । तत्पर्यं जुंघाप्रमित्यर्थः । नो कपालादेशः वसुपालाश्च वसुपालाः । तेषां किरीटं जुंघादां बुजं यत्वंतं रघु
 ति । पाठांतरे तस्य रघुः नो कपालादिभिः जुंघादां बुजं प्रपद्य इत्यर्थः २१ सरामः संविष्टः उपवेशितः अनुगतो वायुः तेषां कोशलदेशवासिनः सर्वेऽपि यत्र योगिनो गच्छन्ति तत्स्थानं ययुः
 २२ आनृशंस्यपरोऽपराजमनिष्ठः सन् विमुच्यते २३ सरामः कथं स्वयं अवर्तत । प्रातृन्वाप्रतिकथमवर्तत । कथं भूतान् आत्मनः आत्मांश्च भूतान् । अस्मिन्वा ईश्वरे ते प्राजादयः अनुगतं तं
 कथमवर्ततेति प्रश्नश्च यम् । २४ तत्र श्रीरामस्य प्राजादिषु प्रवृत्तिप्रकारमाह अयेति । अनेनैव प्रातृन्वा मपि दाज्ञानुवर्तिताया इति रुका । अथार्तिहासनस्वीकारानंतरम् २५ पुर्विगणयति त्रि
 मिः । गंधोदकैर्यद्विदुमिश्च आसिक्तमार्गां गंधोदैः करिणां मदसीकरैः ॥ स्वामिनं प्राप्तमालोक्य भतां वा सुतरामिव २६ प्रासादगोपुरसभा चैत्यदेव
 (सवृतेः सप्तसवैरित्यर्थः) २८ पौराणां तस्मिन् वृत्तिमाह । तमुत्पुरिति । वराहरूपेण त्वयोद्दितां इमां पृथ्वीं पाहि २९

नेदं यशोरघुः सुरयाश्च या तलीलातनोरधिकसाम्यविमुक्तधाम्नः ॥ रक्षोवधोजलधिबंधनमस्त्रपूगैः किंतस्य शत्रुहनने कपय सहायाः २० यस्यामलं नृपसद
 स्सुयशोऽधुना पिगायंत्यघ्नमृषयोदिग्भिर्द्रपट्टम् ॥ तत्राकपालवसुपालकिरीटजुष्टपादां बुजं रघुपतेः शरणं प्रपद्ये २१ यैः संस्पृष्टो भिदृष्टो वा संविष्टोऽनुगतो वा
 वा ॥ कोशलास्ते ययुः स्थानं यत्र गच्छन्ति योगिनः २२ पुरुषोरामचरितं श्रवणैरुपधारयन् ॥ आनृशंस्यपरो राजन कर्मबंधैर्विमुच्यते २३ ॥ राज्ञो वाच ॥ कथं प्रम
 भवान् रामो भ्रातृन्वा स्वयमात्मनः ॥ तस्मिन्वा तेऽन्ववर्तंत प्रजाः पौराश्च ईश्वरे २४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथादिशदिग्विजये भ्रातृन्मित्रमुवनेश्वरः ॥ आत्मा
 नंदर्शयन् स्वानां पुरीमेक्षत सानुगः २५ आसिक्तमार्गां गंधोदैः करिणां मदसीकरैः ॥ स्वामिनं प्राप्तमालोक्य भतां वा सुतरामिव २६ प्रासादगोपुरसभा चैत्यदेव
 गृहादिषु ॥ विन्यस्तहेमकलशैः पताकाभिश्च मंडिताम् २७ पूगैः सवृत्तैरंभामिः पताकामिः सुवाससाम् ॥ आदर्शैरंशुकैः लाग्भिः कृतकैस्तु कतोरणाम् २८ तमु
 पेयुस्तत्र तत्र पौरा अर्हणपाणयः ॥ आशिषो ययुर्जुर्देवपाहीमां प्राक्त्वयोद्दिताम् २९

२० २१ यैः संस्पृष्टो भिदृष्टो वा संविष्टोऽनुगतो वा कोशलास्ते ययुः स्थानं यत्र गच्छन्ति योगिनः २२ हे राजन् पुरुषः रामचरितं शृण्वन् कर्मबंधादिमुच्यते २३ ॥
 राजो वाच ॥ हे शुक सः रामः स्वयं भ्रातृन् वा कथं अवर्तत तथा तस्मिन् रामे ते भ्रातरः प्रजाश्च कथं अवर्तत तद्वद २४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ रामः भ्रातृन् दि
 ग्विजये आदिशत् ततः पुरीमेक्षत २५ कथं भूतां तां गंधोदकादिभिः सिकनागी २६ पताकादिति र्नीडितां पूगरंभादिभिः शोभितां २७ ततः तं रामं पौराः उवेयुः
 आशिषो ददुः हे देव पृथ्वीं पाहि २८ २९

प्रजानां तस्मिन् वृत्तिमाह ततः प्रजा इति ३० स्वयंकथमवर्ततेत्यस्योत्तरमाह अथेतियावत्समाप्ति । स्वगृहं प्रविष्टः सन् तस्मिन्नेमे इति पंचमेनान्वयः गृहं वर्णयति साधैस्त्रिभिः अनंतायेभ्यस्त्रिभिः अक्षरैर्वादीनां कोशास्तेराठयं अनर्घ्या उरवः परिच्छदायस्मिन् ३१ विदुममया उदुंबरदेहल्योयेषु तैर्द्वारेः स्वच्छैः स्थलैः तृतीयां तानां भिदितमिति तृतीयेनान्वयः ३२ वाससां मणिगणानां च अंशुकैर्दीप्तिभिः चिदुल्लासैः चिच्चैतन्यं तद्वदुल्लासैरुज्ज्वलैः । यद्वा चित् (इत्यव्ययं कचित्) - कचित् वेदुर्यस्तं भादिषु ययाशोभं उज्ज्वलैः मुक्ताफलैर्भूषितमित्यर्थः । कांताः कमनीयाः कामोपपत्तयो भोगसाधनानि ताभिः ३३ (स्त्रीपुंभिः स्त्रीपुंसैरित्यर्थः) भूषणानां भूषणभूतैः ३४ (स्वस्मिन्नारामभारमर्णनतुविषयेषु येषां ते च तेषां राराश्चतेषां) ३५ नृणां मध्ये । यद्वा नृभिरभिध्यातं अंगिपल्लवं यस्येति ३६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकायां एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ द्वादशरोमपुत्रस्य कुशस्यान्वयउच्यते ॥ एवमिदं शकुनस्य शरावस्थेरितोऽन्वयः ॥ १ ॥ कुशस्य श्रीरामस्य तस्यातिथिः सुतोभवत् १ अर्कसंभवः अर्कस्यांशात्संभूतः २ हिरण्यनाभः कथं भूवः जैमिनेः शिष्यो योगाचार्यः ३ तदाह । ततः सकाशात् कौशल्यो याज्ञवल्क्यः कपिराध्यात्मयोगमध्यगात् । महान्त उदयाः सिद्धयोऽस्मिन् । हृदयग्रंथे भेदकं च ४

ततः प्रजावीक्ष्य पतिचिरागतं दिदृक्ष्योत्सृष्टगृहाः स्त्रियो नराः ॥ आरुह्य हर्म्याण्यरविदलोचनमदृष्टनेत्राः कुसुमैरवाकिरन् ३० अथ प्रविष्टः स्वगृहं शुष्टं स्वैः पूर्वराजभिः ॥ अनंताखिलकोशादथ मनर्घ्योरुपरिच्छदम् ३१ विदुमोदुंबरद्वारैर्वैदूर्यस्तंभपंक्तिभिः ॥ स्थलैर्मरकतैः स्वच्छैर्भातं स्फटिकभेतिभिः ३२ चित्रस्रग्मिः पट्टिकाभिर्वासोमणिगणांशुकैः ॥ मुक्ताफलैश्चिदुल्लासैः कांतकामोपपत्तिभिः ३३ धूपदीपैः सुरभिर्भिर्भूषितं पुष्पमंडनैः ॥ स्त्रीपुंभिः सुरसंकाशैर्जुष्टं भूषणभूषणैः ३४ तस्मिन् सभगशरारामः स्निग्धया प्रिययेष्टया ॥ रेमे स्वारामधराणामृषभः सीतया किल ३५ बुभुजे च यथाकालं कामान् धर्ममपीडयन् ॥ वर्षपूगान् बहून् नृणामभिध्यातां घ्रिपल्लवः ३६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे एकादशोऽध्यायः ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ कुशस्य चातिथिस्तस्मात्त्रिषष्टस्तत्सुतो नभः ॥ पुंडरीकोत्थतत्पुत्रः सेमधन्वाऽभवत्ततः १ देवानीकस्ततोऽनीहः पारियात्रोऽथ तत्सुतः ॥ ततो बलश्छलस्तस्माद्ब्रजनामोऽर्कसंभवः २ खगणस्तत्सुतस्तस्माद्दिष्टातिश्चाभवत्सुतः ॥ ततो हिरण्यनाभो भूयोगाचार्यस्तु जैमिनेः ३ शिष्यः कौशल्य आध्यात्मयाज्ञवल्क्योऽध्यमात्ततः ॥ योममहोदयमृषिर्हृदयग्रंथिभेदनम् ४

ततः प्रजाः चिरागतं पतिं वीक्ष्य हर्म्याणि अरुह्य कुसुमैः अवाकिरन् ३० अथ अनेकोपस्कैर्युक्तं स्वगृहं प्रविष्टः रामः प्रियया सीतया सह रेमे ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ किंच यथाकालं बहून् वर्षपूगान् कामान् बुभुजे ३६ ॥ ॥ इति नवमे एकादशः ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ कुशस्य पुत्रः आतिथिः तस्य निषधः तस्य नभः तस्य पुंडरीकः तस्य सेमधन्वा अभवत् १ तस्य देवानीकः तस्य अनीहः तस्य पारियात्रः तस्य बलः तस्य स्थलः तस्य अर्कसंभूतः तस्य वज्रनाभः २ तस्य स्वगणः तस्य विधृतिः तस्य हिरण्यनाभः सः जैमिनेः शिष्यो भूत् ३ तस्य याज्ञवल्क्यः अध्यात्मयोगं प्राप ४

५ मरुविशिनाष्टि । योसाविति । पुनर्भावायेतामावयिष्यति ५ ॥ पित्राभिमन्युना ८ ९ १० ११ तत्तस्मादभिप्रजित् १२ १३ १४ निष्ठा वंशस्यस्थितिः तस्याभंतः (अंतिमः)
 १५ तदेवाह इक्ष्वाकुणामिति ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीभामवतेमहापुराणेनवमस्कंधेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ इक्ष्वाकोरेवपुत्रस्यनिर्देशश्चोदशे ॥ १ ॥ वयंतेनाहिरैवत्र
 राजाजनकादयः ॥ १ ॥ निर्देशैरसःपुत्रोनामादितिदर्शयन्नकथामाह निमिरित्येकादशभिः । सत्रमारभ्यवसिष्ठंऋत्विजं अवृत वने १

पुष्योहिरण्यनामस्यध्रुवसिद्धिस्ततोऽभवत् ॥ सुदर्तोऽग्निवर्णश्चशीघ्रस्तस्यमरुःसुतः ५ योसावास्तेयोगसिद्धःकलापग्राममाश्रितः ॥ कलेरंतेसूर्यवं
 शंनष्टंभावायेतापुनः ६ तस्मादप्रसुश्रुतस्तस्यसंधिस्तस्याप्यमर्षणः ॥ महस्वास्तत्सुतस्तस्माद्विश्वसाहोऽन्वजायत ७ ततःप्रसेनाजितस्मात्तक्षकोभ
 वितापुनः ॥ ततोबृहदलोयस्तुपित्रातेसमरेहतः ८ एतेहीक्ष्वाकुभूपालाअतीताःशृण्वनागतान् ॥ बृहदलस्यभवितापुत्रोनामबृहद्रणः ९ उरुक्रियस्त
 तस्तस्यवत्सवृद्धोभविष्यति ॥ प्रतिव्योमस्ततोभानुर्दिवाकोवाहिनपतिः १० सहदेवस्ततोवीरोबृहदश्वोथभानुमान् ॥ प्रतीकाश्वोभानुमतःसुप्रती
 कोथतत्सुतः ११ भवितामरुदेवोथसुनक्षत्रोथपुष्करः ॥ तस्यांतरिक्षस्तत्पुत्रःसुतपास्तदभिप्रजित् १२ बृहद्रानुस्तुतस्यापिबर्हिस्तस्मात्कृतंजयः॥रणं
 जयस्त्वस्यसुतःसंजयोभविताततः १३ तस्माच्छाक्योथशुद्धोदोलांगलस्तत्सुतःस्मृतः ॥ ततःप्रसेनजितस्मात्क्षुद्रकोभविताततः १४ रणकोभवितात
 स्मात्सुरथस्तनयस्ततः॥ सुमित्रोनामनिष्ठांतएतेबार्हदलान्वयाः १५ इक्ष्वाकुणामयंवंश सुमित्रातोभविष्यति ॥ यतस्तंप्राप्यराजानंसंस्थांप्राप्स्यति
 वैकलौ १६ ॥ इति श्रीभामवतेमहापुराणेनवमस्कंधेद्वादशोऽध्यायः १२ ॥ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ निमिरिक्ष्वाकुतनयोवसिष्ठमवृतत्विजम् ॥
 आरभ्यसत्रंसोप्याहशक्रेणप्राग्वृतोस्मिभोः १

तस्य पुष्यः तस्य ध्रुवसंधिः तस्य सुदर्शनः तस्य अग्निवर्णः तस्य शीघ्रः तस्य मरुः ५ यः योगसिद्धः सन् कलापग्रामं स्थित्वा कलेरंते नष्टं सूर्यवंशं पुनर्भाविष्यति
 ६ तस्य प्रसुश्रुतः तस्य संधिः तस्य अमर्षणः तस्य महस्वान् तस्य विश्वसाह्वः तस्य प्रसेनजित् तस्य तक्षकः ७ ८ तस्य बृहदलः एते ऐक्ष्वाकुभूपालाः अ
 तीताः अनागतान् शृणु तस्य बृहद्रणः ९ तस्य उरुक्रियः तस्य वत्सवृद्धः तस्य प्रतिव्योमः तस्य भानुः तस्य दिवाकः १० तस्य सहदेवः तस्य बृहदश्वः तस्य भानुमा
 न् तस्य प्रतीकाश्वः तस्य सुप्रतीकः ११ तस्य मरुदेवः तस्य सुनक्षत्रः तस्य पुष्करः तस्य अंतरिक्षः तस्य सुतपाः तस्य अभिप्रजित् १२ तस्य बृहद्राजः तस्य बर्हिः तस्य
 कृतंजयः तस्य रणंजयः तस्य संजयः १३ तस्य शाक्यः तस्य शुद्धोदः तस्य लांगलः तस्य प्रसेनजित् तस्य क्षुद्रकः १४ तस्य रणकः तस्य सुगन्धः तस्य सुमित्रः १५ इ
 क्ष्वाकुणामयं वंशः सुमित्रातो भविष्यति यतस्तं प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वैकलौ १६ ॥ इति नवमे द्वादशः १२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इक्ष्वाकुपुत्रो निमिः सत्रं
 आरभ्य वसिष्ठं ऋत्विजं वने तदा वसिष्ठः आह अहं शक्रेण प्राक् वृतोस्मि १

तंशक्रस्यमस्मिन्निर्वर्त्य । प्रतिपालयप्रतीक्षस्वेति गृहपतिर्निमिः इदंजीवितंचलंअस्थिरं विद्वान् २ ३ इंद्रस्यमस्मिन्निर्वर्त्यागतोगुरुःशिष्यस्यव्यतिक्रममन्यायंवीक्ष्यनिमिर्देहःपततादित्यशपत्
 ४ ५ (इतिशापंदत्त्वा निमिस्तंदेहस्यक्तवान्) उर्वशीदर्शनात्स्वकर्तृतोमिधावरुणयोः ॥ कुंभेनिपिक्तंस्माद्वसिष्ठोज्ज्ञेताह मित्रावरुणयोरिति । ॥ पितामहोवसिष्ठः सहि श्रुत्वाचार्यस्यप्र
 पितामहसमः तथाचश्रुतिः । ' कुंभेरेतःसिषिचतुःसमानम् ' इति ६ मंधवस्तुषुतुंगंधद्रव्येषु ७ यदिप्रसन्नाः प्रभवःसमर्थाश्च तर्हिजीवित्वित्युच्यते ८ यस्यदेहस्ययोगंनवाच्छंति । अपितुमोक्षायै
 वेमजंति हरिमेघसोभागवताः । (हरिमेघायेपांतइतिवा) ९ १० निमिर्दिदेहःसनउप्यतावसतु । कामंययेच्छम् । एवंसतियुष्माभिःप्रार्थितं जीवितमस्यमविष्यति मचदेहसंबंधइतिभावः ।
 सचअध्यात्मसंस्थितःलोचनयोःस्थितःसन्उन्मेषणनिमेषाम्यांतत्प्रवर्तकत्वेनलाक्षितोवर्ततेइतिशेषः ११ तदेवंमृतादपिनिमिर्देहादंशप्रवृत्तिदर्शयति अराजकमयमिति १२ तस्यान्वया
 यानि श्रीणिनामान्याह । जन्मना असाधारणेनजनएवजनकः यद्वा स्वदेहद्वारा जनकत्वात्सनिमिर्जनकोभूदित्यर्थः । मिथिलायेननिर्मितेत्यनेनभ्युत्पत्त्यंतरमर्थादुक्तम् १३
 तंनिर्वर्त्यागमिष्यामितावन्मांप्रतिपालय ॥ तूष्णीमासोऽहपतिःसोपींद्रस्याकरोन्मस्वम् २ निमिश्चलमिदंविद्वान्सत्रमारभतात्मवान् ॥ ऋत्वि
 ग्भिरपरैस्तावन्नागतोयावतागुरुः ३ शिष्यव्यतिक्रमंवीक्ष्यनिर्वर्त्यगुरुरागतः ॥ अशपत्पततादेहोनिमिःपंडितमानिनः ४ निमिःप्रातिददौशापंगुरवेऽवर्भ
 वार्तेने ॥ तवापिपततादेहोलोभाद्धर्ममजानतः ५ इत्युत्ससर्जतंदेहंनिभिरध्यात्मकोविदः ॥ मित्रावरुणयोर्जज्ञेउर्वश्यांप्रपितामहः ६ मंधवस्तुषुतदेहं
 निभायमुनिसत्तमाः ॥ समाप्तेसत्रयामेधेदेवानूचुःसमागतान् ७ राज्ञोर्जीवतुदेहोयंप्रसन्नाःप्रभवोयदि ॥ तथेत्युक्तोनिमिःप्राहमाभून्मेदेहबंधनम् ८ यस्य
 योगंनवाच्छंतिवियोगमयकातराः ॥ भजंतिचरणांभोजंमुनयोहरिमेघसः ९ देहंनावरुणक्षेहंदुःखशोकमयाश्रयम् ॥ सर्वत्रास्ययतोमृत्युर्मत्स्यानामुदकेय
 या १० ॥ देवाऊचुः ॥ विदेहउप्यतां कामंलोचनेषुशरीरिणाम् ॥ उन्मेषणनिमेषाम्यांलाक्षितोध्यात्मसंस्थितः ११ अराजकमयंनृणांमन्यमानामहर्ष
 यः ॥ देहममंथुःस्मनिमेकुमारःसमजायत १२ जन्मनाजनकःसोभूद्रिदेहस्तुविदेहः ॥ मिथिलोमथनाज्जातोमिथिलायेननिर्मिता १३
 अतः तं कर्तुं क्त्वा आगमिष्ये तावत् मां प्रतीक्षस्व इत्युक्त्वा इंद्रस्यमस्मिन् अकरोत् २ निमिः इदं अनित्यं शरीरं ज्ञात्वा अपरैः ऋत्विग्भिः यावत् गुरुर्नागतः तावत्
 सत्रं आरभत ३ वसिष्ठः इंद्रमस्मिन् निर्वर्त्य आगतः सन् शिष्यस्य अन्यायं दृष्ट्वा निमिर्देहः पततु इति अशपत् ४ तदा निमिः लोभात् धर्मं अजानतः तवापि देहः
 पततु इति गुस्वे अशपत् ५ इत्युक्त्वा स्वदेहं उत्ससर्ज ततः उर्वशीदर्शनान् मित्रावरुणयोः स्तनं रेतः ताभ्यां कुंभे निक्षिप्तं तस्मात् वसिष्ठो जज्ञे ६ मुनयः मंध्र
 व्ये निमिर्देहं स्थाप्य सत्रं समाप्य प्राप्तान् देवान् प्रति राज्ञः अयं देहः जीवतु इत्युचुः ७ देवैः तथेत्युक्ते सति निमिः जीवन् सन् प्राह मे देहबंधनं माम् ८ यतः
 वियोगभयकातराः मुनयः यस्य योगं न वाच्छंति ९ १० ॥ देवा ऊचुः ॥ विदेहः देहिनां नेत्रेषु वसतु एवं सति युष्माभिः प्रार्थितं जीवितां अस्य भवेत् देहबंधनं न
 ११ ततः उन्मेषणनिमेषाम्यां लाक्षितः अवर्तत ऋषयः अराजके नृणां भयं मत्वा निमिर्देहं ममंथुः तदा कुमारः समजायत १२ स एव जन्मना जनकः अभूत् विदेह
 जः अतः वैदेहोऽभून् मथनाज्जातः अतः मिथिलः अभूत् येन मिथिला निर्मिता १३

१४ सुधृतसुधृतिः तस्य पिता १५ १६ १७ १८ १९ २० द्वुतोगतः । तस्य केशिध्वजस्य भानुमान् २१ २२ तस्मात्सुगार्धकः २३ अग्निभवनः अग्नेरशात्संभूतः २४ यद्यस्मात्सुभाषणः २५ २६ योगेश्वरायाज्ञवल्क्यादयः तेषां प्रसादेन ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकायां जमकवंशे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥

तस्मादुदावसुस्तस्य पुत्रोऽभून्नंदिवर्धनः ॥ ततः सुकेतुस्तस्यापि देवरातो महीपते १४ तस्माद्बृहद्रथस्तस्य महावीर्यः सुधृतिः ॥ सुधृतेर्धृष्टकेतुर्वैदर्यं श्वोथमरुस्ततः १५ मरुः प्रतीपकस्तस्माज्जातः कृतरथो यतः ॥ देवमीडस्तस्य सुतो विश्रुतो थमहाधृतिः १६ कृतिरातस्ततस्तस्मान् महारोमा थतस्तु तः ॥ स्वर्णरोमास्तस्य ह्रस्वरोमा व्यजायत १७ ततः सीरध्वजो जज्ञे यज्ञार्थं कर्षतो महीम् ॥ सीता सीराग्रतो जाता तस्मात्सीरध्वजः स्मृतः १८ कुशध्वजस्तस्य पुत्रस्ततो धर्मध्वजो नृपः ॥ धर्मध्वजस्य द्वौ पुत्रौ कृतध्वजमितध्वजौ १९ कृतध्वजान् केशिध्वजः खांडिक्यस्तु मितध्वजात् ॥ कृतध्वजसुतो राजन् आत्मविद्याविशारदः २० खांडिक्यः कर्मतत्त्वज्ञो भीतः केशिध्वजात्कृतः ॥ भानुमास्तस्य पुत्रोऽभूत् शतयुगंस्तुतस्तुतः २१ शुचिस्ततनयस्तस्मात्सनद्वाजस्ततोऽभवत् ॥ ऊर्ध्वकेतुः सनद्वाजा दजो थपुरुजित्सुतः २२ अरिष्टनेमिस्तस्यापि सुतायुस्तत्सुगार्धकः ॥ तताश्चित्ररथो यस्य क्षेमाधिः २३ थिलाधिपः २३ तस्मात्समरथस्तस्य सुतः सत्यरथस्ततः ॥ आसीदुपगुरुस्तस्मादुपगुप्तोऽग्निभवनः २४ वस्वन्ततो थतत्पुत्रो युयुधानात्सुभाषणः ॥ शुतस्ततो जयस्तस्माद्विजयोऽस्माद्वनः सुतः २५ शुनकस्तत्सुतो जज्ञे वीतिहव्यो धृतिस्ततः ॥ बहुलाश्वो धृतेस्तस्य कृतिरस्य महावशी २६ एते वै मैथिला राजन् आत्मविद्याविशारदाः ॥ योगेश्वरप्रसादेन द्वाद्वैर्मुक्ता गृह्यपि २७ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे जमकवंशे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥

विदेहात् उदावसुः तस्य नंदिवर्धनः तस्य सुकेतुः तस्य देवरातः १४ तस्य बृहद्रथः तस्य महावीर्यः तस्य सुधृतिः तस्य धृष्टकेतुः तस्य वैदर्यः तस्य मरुः १५ तस्य प्रतीपकः तस्य कृतिरथः तस्य देवमीडः तस्य विश्रुतः तस्य महाधृतिः १६ तस्य कृतिरातः तस्य महारोमा तस्य स्वर्णरोमा तस्य ह्रस्वरोमा १७ तस्य सीरध्वजः सः यज्ञार्थं महीं कर्षतः सतः लांगलाग्रात् सीता जाता अत एव सीरध्वजः इति तस्य नाम १८ तस्मात् कुशध्वजः तस्य धर्मध्वजः तस्य द्वौ पुत्रौ कृतध्वजमितध्वजौ १९ कृतध्वजान् केशिध्वजः मितध्वजात् खांडिक्यः केशिध्वजस्य भानुमान् तस्य शतयुगः २० २१ तस्यः शुचिः तस्य सनद्वाजः तस्य ऊर्ध्वकेतुः तस्य अजः तस्य पुरुजित् २२ तस्य अरिष्टनेमिः तस्य श्रुतायुः तस्य सुगार्धकः तस्य चित्ररथः तस्य क्षेमाधिः २३ तस्य समरथः तस्य सत्यरथः तस्य उपगुरुः तस्य उपगुप्तः २४ तस्य वस्वन्तः तस्य युयुधानः तस्य सुभाषणः तस्य श्रुतः तस्य जयः तस्य विजयः तस्य ऋतः २५ तस्य शुनकः तस्य वीतिहव्यः तस्य धृतिः तस्मात् बहुलाश्वः तस्मात् कृतिः तस्य महावशी २६ हे राजन् एते मैथिलाः योगेश्वरप्रसादेन गृह्यपि द्वाद्वैर्मुक्ता आसन् २७ ॥ इति नवमे त्रयोदशः १३ ॥ ॥ ७ ॥

चतुर्दशादिभिः सोमवंशमाहासमाप्तेतः ॥ यस्मिन्नैलादयोभूपाः कीर्त्यते पुण्यकीर्तयः ॥ १॥ चतुर्दशे गुरोः पत्न्यां तारायां सोम आडुभात् ॥ जातश्चैलः षड्वेद्यामायुर्मुखानजीजनत् ॥ २॥ १
२ दृग्भ्यः आनंदाद्भ्यः अतश्चामृतमयः किलेत्याश्चर्ये । पाठांतरे दृशोनेत्रात् । वक्ष्यामाणदपस्यकारणमाह विप्रोति ३ सोमस्य पुत्रोऽपुत्र इति कथाद्वारेणाह । पत्नीमिति सार्धैर्नवभिः ४
तत्कृते तन्निमित्तम् ५ सुराणां दानवानां च विग्रहे कारणमाह शुक्रहति अगुरैः सहित उडु रमग्रहीदित्यर्थः । सांधिरार्षः । गुरोः सुतं बृहस्पतिं अग्रहीत् । अंगिरसः सकाशात् प्राप्ता विद्यो हर इति हि
प्रसिद्धिः ६ (तारकानजत्राणि सैनिकरूपाणि तत्प्रधानस्तारका मयः यद्वा तारका तारा तदर्थं प्रवृत्त इत्यर्थः) ७ निवेदितो विज्ञापि गोविंश्च कृतब्रह्मा । अवैत् अबुध्यत् ८ बृहस्पतिराह त्व
जत्यजेति । परैराहितं गर्भम् । गर्भेत्येके मस्मीकरीष्यतीति बिभ्यतोऽप्रत्याह । नाहमिति । सांतानिकः संतानार्थी सांतानिके इति पाठे हे सत्पुत्रे इत्यर्थः ९ १० ११ (बोचसि वदसि) १२

॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथातः श्रूयतां राजन्वंशः सोमस्य पावनः ॥ यस्मिन्नैलादयोभूपाः कीर्त्यते पुण्यकीर्तयः १ सहस्रशिरसः पुंसो नाभिहदसरो रुहात् ॥ जा
तस्यासीत्सुतो धातुरत्रिपितृसमो गुणैः २ तस्य दृग्भ्योऽभवत्पुत्रः सोमोऽमृतमयः किल ॥ विप्रौ षड्युडुगणानां ब्रह्मणा कल्पितः पतिः ३ सोऽयजद्राजसूये
न विजित्य भुवनत्रयम् ॥ पत्नीं बृहस्पतेर्दर्पात्तारां नामाहरद्रुहात् ४ यदा स देवगुरुणा याचितोऽभीक्ष्णशो मदात् ॥ नात्यजत्तत्कृते जज्ञे सुरदानवविग्रहः ५
शुक्रो बृहस्पतेर्द्वेषादग्रहीत्सासुरोऽपुत्रम् ॥ हरोगुरुमुतं स्नेहात्सर्वभूतगणावृतः ६ सर्वदेवगणोपेतो महेंद्रो गुरुमन्वयात् ॥ सुरासुरावनाशो भूत्समरस्ता
रकामयः ७ निवेदितो जौऽगिरसा सोमं निर्भर्त्स्य विश्वकृत् ॥ तारां स्वभर्त्रे प्रायच्छदं तर्वत्नीमवैत्पतिः ८ त्यजत्यजाशु दुष्प्रज्ञे मत्क्षेत्रादाहितं परैः ॥ नाहं त्वां
मस्मसात्कुर्यात्स्त्रियं सांतानिकः साति ९ तत्याज व्रीडिता तारा कुमारं कनकप्रभम् ॥ स्पृहामां गिरसश्चक्रे कुमारं सोम एव च १० ममायं न तवेत्युच्चैस्तस्मिन्नि
वदमानयोः ॥ पप्रच्छुर्ऋषयो देवानैवोचे व्रीडिता तु सा ११ कुमारो मातरं प्राह कुपितोऽलीकलज्जया ॥ किं नो चस्य स दृते आत्मा वयं वदाशुभे १२

॥ श्रीशुक उवाच ॥ हे राजन् सोमस्य पावनः वंशः श्रूयताम् यस्मिन् ऐलादयः भूपाः कीर्त्यते १ आदौ नारायणस्य नातिपत्रात् ब्रह्मा आसीत् तस्मात् अत्रिः २
तस्य दृग्भ्यः सोमः अमवत् सः विप्रौ षड्युडुगणानां ब्रह्मणा पतिः कल्पितः ३ सः सोमः भुवनत्रयं जित्वा राजसूयेन अयजत् सः बृहस्पतेः मायीं तारां दर्पात् अहरत्
४ यदा देवगुरुणा याचितः चंद्रः तां न अदात् तत्कृते देवदैत्याविग्रहो जज्ञे ५ ततः बृहस्पतेः द्वेषात् दैत्यैः सह शुक्रः चंद्रमहायः अभूत् सर्वभूतगणावृतः हरः
दैवैः सहितः इंद्रश्च गुरुं अन्वयात् ६ तस्मिन् युद्धे देवदैत्यनाराः अभूत् ७ अंगिरसा प्रार्थितो ब्रह्मा सोमं निर्भर्त्स्य तारां मुखे प्रायच्छत् गुरुः अंतर्वत्नीं तां ज्ञात्वा
आह ८ हे दुष्प्रज्ञे परैः आहितं गर्भं आशु त्यज त्यज संतानार्थी अहं अतस्त्वां मस्मसात्कुर्याम् ९ ततः व्रीडिता सा कनकप्रभं कुमारं तत्याज तं दृष्ट्वा बृहस्पतिसोमो इ
च्छां चक्रात् १० ममायं न च तवेति उच्चैर्विवदतुः तदा दैवैः ऋषिभिः पूष्टा सा किमपि नोचे ११ तदा कुमारः कुपितः सन् मातरं वदत्याह १२

रहः एकंति १३ १४ पुरुरवसलवेदया आयुप्रमुखाः ६ पुत्रा जाता इति वक्तुं यामाह तस्येत्यादिना यावत्समाप्ति १५ ननु देवांकुतामिनुष्यस्याति कमपगच्छेत्तत्राह । मित्रावरुणयोः शापात्रर
लोकतामनुष्यत्वमापन्नासती १६ १७ १८ नौ आवयोः रतिरस्तिवाति १९ यस्य तव अंमातरं वज्रः आसाद्य रिरंसयारं तु मिच्छया हस्फुटं च्यवते (धैर्यं) मोपयाति यद्यस्मादिति वा २०
शापावसाने माषाभंगमिवेण जिगमिषोस्तस्य माषाबंधमाह । एताविति द्वाभ्याम् । उरणकौ मैषीन्यासौ निःक्षेपरूपौ रश्मस्व । यः श्लाघ्यः स एव स्त्रीणां वरः स्मृतः अतो विजातीयत्वं न दोष इ
ति भावः २१ हे वीरघृतं मे मक्षः स्यात् । 'अमृतं वा आज्यं' इति श्रुतेः । देवानां चामृताशित्वात् । मैथुनादन्यत्र विवाससं (नम्रं त्वा) त्वां नेक्षिष्ये इति प्रतिपेदे अंगीकृतवान् । तदेवाह
अहो इति २२ २३ (यथेच्छमहतोऽनिवारितः रमे) २४ पद्मकिंजल्कगंधद्वयमंधोयस्याः तस्यामुखा मोदेन सुखितः प्रलोभितः सन् २५ मह्यं मम २६

ब्रह्मातारह आहूय समप्राक्षीच्च सांत्वयन् ॥ सोमस्येत्याह शनकैः सोमस्तं तावदग्रहीत् १३ तस्यात्मयोनिरकृतबुधइत्यभिधानं ॥ बुद्ध्यागंभीरया येन पुत्रेण
पोडुराट्मुदम् १४ ततः पुरुरवाजज्ञे इलायां य उदाहृतः ॥ तस्य रूपगुणौदार्यशीलद्रविणविक्रमान् १५ श्रुत्वा उर्वशीं द्रुमवने गीयमानान् सुरर्षिणा ॥ तदं
तिकमुपेयाय देवीस्मरशरादिता ॥ मित्रावरुणयोः शापादापन्नानरलोकताम् १६ निशम्य पुरुषश्रेष्ठं कंदर्पमिव रूपिणम् ॥ धृतिविष्टम्बललना उपतस्येत
दंतिके १७ सतां विलोक्य नृपतिर्हर्षेणोत्फुल्लोचनः ॥ उवाच श्लक्ष्णया वाचा देवीं हृष्टतनूरुहः १८ ॥ राजोवाच ॥ स्वागतं ते वरारोहे आस्यतां क्रवाम
किम् ॥ संरमस्व मया साकं रतिर्नौ शाश्वतीः समाः १९ ॥ उर्वश्युवाच ॥ कस्यास्त्वयि न सज्जेत मनो दृष्टिश्च सुंदर ॥ यदंगांतरमासाद्य च्यवते हरिरंसया २०
एतावुरणकौ राजन्यसौरक्षस्वमानद ॥ संरस्ये भवता साकं श्लाघ्यः स्त्रीणां वरः स्मृतः २१ घृतं मे वीरमक्षः स्यान्नेक्षेत्वान्यत्र मैथुनात् ॥ विवाससंततथेति
प्रतिपेदे महामनाः २२ अहो रूपमहोभावो नरलोकविमोहनम् ॥ को न सेवेत मनुजो देवीं त्वां स्वयमागताम् २३ तया स पुरुषश्रेष्ठो रमयंत्यायथाऽर्हतः ॥ रे मे सुर
विहारेषु कामं चैत्ररथादिषु २४ रममाणस्तया देव्या पद्मकिंजल्कमंधया ॥ तं मुखा मोद सुखितो मुमुदेऽहर्गणान् बहून् २५ अपश्यच्चूर्वाशीर्भिद्रोगं वरान् मम
चोदयत् ॥ उर्वशीरहितं मह्यमास्थानं नातिशोभते २६

ततः ब्रह्मा तां रहसि अपृच्छत् सा सोमस्य पुत्रः इत्याह तं सोमः अग्रहीत् १३ ब्रह्मा तस्य बुध इति नाम चके चंद्रः पुत्रेण मुदं आप १४ ततः वृचात् इलायां
पुरुरवा जज्ञे १५ उर्वशी इंद्रभुवने नारदात् तद्रूपगुणादीन् श्रुत्वा १६ मित्रावरुणयोः शापात् मुवं एत्य पुरुरवसमीपं गत्वा १७ धैर्यं धृत्वा तदंतिके उपतस्ये
सः तां विलोक्य मोहितः सन् उवाच १८ हे उर्वशी अत्रास्यतां ते मद्रं मया साकं रमस्व १९ ॥ उर्वश्युवाच ॥ हे सुंदर कस्याः मनः त्वयि न सज्जेत तथापि
मम नियमपर्यंतं अत्र स्थास्यामि २० हे राजन् एतौ उरणकौ रक्षस्व २१ मे भक्ष्यं घृतं । मैथुनादन्यत्र विवाससं त्वां नेक्षिष्ये तथेति राजा अंगीकृतवान् २२ २३
ततः सुरविहारादिषु तया स कामं रेमे १४ किंच तया सह रममाणः बहून् अहर्गणान् मुमुदे २५ इन्द्रः एकदा उर्वशीं अपश्यन् सन् तां आनेतुं गंवर्वान् अचोदयत् २६

महारात्रे मध्यरात्रे । “महानिशाद्वेष्टिकेराश्रीमध्यमयामयोः” इति श्रुतेः २७ जिगमिषोस्तस्याः पदे षोक्तिमाह हादसास्मीतिसार्धेन । नपुंसानपुंसकेन २८ यथानारीतया (यः पुमान् दिवानिशि) संप्रस्तो (भीतः) शेते २९ ३० विद्युतोविशिष्टद्युतिमंतः । व्यद्योतंत दीप्तिमकुर्वत । यद्वा (ते) तदेव तद्धितः प्रकाशंतेस्मेत्यर्थः नम्रमैश्वर्यं अतोभाषामंगान्निर्जगा मेतिज्ञेयम् ३१ ३२ तस्याः सखीश्चपंचवीक्ष्य सूक्तं शोभनं वचनं हये जाय इत्यादि (पाह) ३३ तदेवार्थत आह । अहो इति द्वाभ्याम् । अनिर्वृत्य मत्कृतानिर्वृतिमप्राप्य मांत्यकुं नार्हति । पा तंतरे मां निर्वृतिमगमयित्वा । मंत्राननुक्तेति वा वर्षासिक्कणवावहै । गोष्ठीः करवावहै ३४ सुदेहोऽतिक्रमनीयो मम देहोऽत्र पतेत् ३५ पुरुषो मा मृथा इत्यादितस्याः सूक्तं तदप्यर्थत आह । मा मृथा इति चतुर्भिः । मा मृथामा म्रियस्व । पुरुषोऽसि धैर्यमावहस्वेति भावः ३६ प्रिये निमित्ते साहसं यासां ३७ ३८ तं सांस्वयति । संवत्सरांत इति अपराणीति वचनादंतर्वर्त्ती मुपालक्ष्य ज्ञात्वा ३९ ४०

त उपेत्य महारात्रे तमसि प्रत्युपास्थिते ॥ उर्व इयः उरणौ जन्हुर्न्यस्तौ गजनिजायया २७ निशम्य क्रंदितं देवीपुत्रयोर्नीयमानयोः ॥ हतास्म्यहं कुनाथेन नपुं सांवीरमानिना २८ यदि श्रंभादहं नष्टा हतापत्या च दस्युभिः ॥ यः शेते निशि संप्रस्तो यथानारीति वा पुमान् २९ इति वाक्सायकैर्विद्धः प्रतोत्रैरिव कुंजरः ॥ निशि निस्त्रिंशमादाय विवस्त्रोऽभ्यद्रवद्वा ३० ते विस्त्रयोरणीतत्र व्यद्योतंतस्मविद्युतः ॥ आदाय मेषावायांतं नम्रमैश्वर्यं तसापतिम् ३१ ऐलोपिशयने जायामपश्यद्विमना इव ॥ तच्चित्तो विह्वलः शोचन्नब्रामोन्मत्तवन्महीम् ३२ सतां वीक्ष्य कुरुक्षेत्रे सरस्वत्यां च तत्सखीः ॥ पंचप्रहृष्टवदनाः प्राहसूक्तं पुरुषावाः ३३ अहो जायेति तिष्ठतिष्ठधोरेन त्यक्तमर्हसि ॥ मां त्वमप्राप्य निर्वृत्य वचांसिक्कणवावहै ३४ सुदेहोऽयं पतत्यत्र देवि दूरं हतस्त्वया ॥ खादं त्वेन वृकाद्यप्रास्त्वत्पसादस्य नास्पदम् ३५ ॥ उर्व इयुवाच ॥ मा मृथाः पुरुषोऽसि त्वं मास्मत्वाद्युर्वृक इमे ॥ कापि सख्यं न वै स्त्रीणां वृकाणां हृदयं यथा ३६ स्त्रियो ह्यंकरुणाः कूरादुर्वेषाग्निप्रिय साहसाः ॥ ग्रंत्यल्पा रथोपे विस्त्रब्धं प्रतिभ्रातरमप्युत ३७ विधायालीकविस्त्रं भग्नैषु त्यक्तसौहृदाः ॥ नर्वनवमभीप्संत्यः पुंश्चल्यः स्त्रैरवृत्तयः ३८ संवत्सरांते हिमवान् एकरात्रं मयेश्वर ॥ वत्स्यस्य पत्या निचते मविष्यं त्यपराणि भोः ३९ अंतर्वर्त्ती मुपालक्ष्य देवीं सप्रययौ पुरम् ॥ पुनस्तत्र गतोऽन्दांत उर्वशीं विरमातरम् ४०

ते महारात्रे एत्य उर्व इयः उरणौ जन्हुः २७ देवी तयोः पुत्रयोः आक्रंदितं श्रुत्वा शुशोच २८ २९ तदा राजा स्वहं गृहीत्वा नम्र एव अभ्यद्रवत् ३० गंधर्वाः तं दृष्ट्वा उरणौ विसृज्य दीप्तिं अकुर्वत मेषौ आदाय आयांतं नम्रं दृष्ट्वा सा अगच्छत् ततः माषामंगान् सा निर्जगाम ३१ राजापि शयने तां अदृष्ट्वा उन्मत्तवत् महीं बध्नाम् ३२ बहुकालेन कुरुक्षेत्रे तां दृष्ट्वा उवाच ३३ अहो जायेति तिष्ठतिष्ठ मंत्यकुं नार्हसि ३४ हे देवि अयं देहः पतति त्वया दूरं हतः अतः पुनं वृकाद्याः स्वादं ति ३५ ॥ उर्व इयुवाच ॥ हे राजन् त्वं पुरुषोऽसि धैर्यं आवह मां स्त्रियस्व स्त्रियः स्वभावतः कूराः तासां सख्यं कापि न ३६ वृकायां हृदयं यथा याः अप्राप्य पवि भ्रातरं भंति ३७ तासां सख्यं सत्यं न ३८ अथ संवत्सरांते एकरात्रं मया सह त्वं वत्स्यसि ते अपराणि अपत्यानि भविष्यंति ३९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ राजा तां अंतर्वर्त्ती ज्ञात्वा पुरं ययौ पुनः अन्दांते कुरुक्षेत्रं गत्वा ४०

ततःपंचदशगाधिरैलपुत्रास्वयेजनिः ॥ इहोहिप्रसुतो रामः कार्तवीर्यमहमरुषा ॥ १ ॥ सुप्रहृत्वा यथावदायोर्विशमनुष्काऽन्यादिक्रमेण श्रुतायुःपभृतिषण्णां वंशानाह श्रुतायोरित्यादिना । एकः एकतन्त्रः २ ३ जहोः पुरुः तस्य बलाकः तस्य अजकः तस्य कुशः तस्य कुशाबु प्रमृतयश्चत्वारः पुत्राः तत्र कुशाबु सुतो गाधिरासीत् ४ गाधेः पुत्रो विश्वामित्रो ब्रह्मविर्मूदित्युत्तराध्यायात्तेवैव्यतिगाधेरमुं महातेजा इत्यादिना तत्र तावत्तदुपोद्धातत्वेन मूर्तवशमवरयऋषीवस्य चिरंतप्रसक्तानुप्रसक्तत्वेन च परशुरामावतारचरितं चाह तस्य सत्यवतीमित्यादिना । विसदृशं अननुरूपमार्गं ऋचीकम् ५ दक्षिणवामयोरैकत (एकप्रश्यामः) कर्णेऽपिषाम् । सर्वस्मिन्नेव चंद्रस्येववर्चोऽपिषातेषाम् । न चेदमपि पर्याप्तमस्मत्कन्यायाः यतो वयं कुशिका महेच्छाः ६ उभयैः वनेः । पत्न्यैर्ब्राह्मणैश्चैः श्वरुवेतुक्षात्रैरित्यर्थः ८ यादस्त्रात्वा मुनिर्नागतः तावत् भार्यायां भर्तृस्त्रेहाविक्रयाद् तस्याश्चरं श्रेष्ठं मत्वा मात्राय चिता सा सत्यवती ब्राह्मणं श्रामिर्मांश्चतुस्वचरं मात्रेऽयच्छत्पादात् । मातुश्चरं क्षात्रमंत्राभिर्मंत्रितं स्वयमदत्त आदत् ९ कष्टं जुगुप्सितं तदेवाह । तेषु पोरोमविष्यति । आतातु ब्रह्मवितमो मविष्यतीति १०

॥ श्रीशुक उवाच ॥ ऐलस्य चोर्वशीगर्भात् षट् पुत्रा आसन् आयुः प्रथमः श्रुतायुः द्वितीयः सत्यायुः तृतीयः रयः चतुर्थः विजयः पंचमः जयः षष्ठः इति १ तव श्रुतायोः वसुमान् पुत्रः सत्यायोः श्रुतं जयः रयस्य एकसंज्ञः जयस्य अमितः २ विजयस्य भीमः ततः कांचनः ततः होत्रकः तस्य जन्हुः यः गंगां गंडूषीकृत्य अपिबत् तस्य पूरुः तस्य बलाकः तस्य अजकः ३ तस्य कुशः तस्य पुत्राः चत्वारः कुशाबुः प्रथमः मूर्तरयः द्वितीयः वसुः तृतीयः कुशनाभः चतुर्थः इति । कुशाबोः गाधिः ४ तस्य सत्यवती कन्या अभूत् तां ऋचीकः अयाचत गाधिः विसदृशं वरं मत्वा भार्गवं ऋचीकं अववीत् ५ हे ऋषे एकतः श्यामकर्णानां हयानां सहस्रं शुल्कं दीयताम् इदमपि मे कन्यायाः पर्याप्तं न ६ एवमुक्तः ऋषिः तन्मतं ज्ञात्वा वरुणात् अश्वान् आनीय गाधये दत्त्वा सत्यवतीमुपयेमे ७ ऋचीकः पत्न्या श्वरुवा च अपत्यकामनया प्रार्थितः सन् उभयमंत्रैः चरं श्रपयित्वा स्नानं गतः ८ यावत्स्नात्वा सः नागतः तावत्सत्यवती मात्रा स्वचरं याचिता सती श्रेष्ठं मत्वा तथाऽयच्छन्मात्रेमातुरदत्स्वयम् ९ तद्विज्ञाय मुनिः प्राह पत्नीं कष्टमकारषीः ॥ घोरो दंडवरः पुत्रो भ्राता ते ब्रह्मवित्तमः १०

श्रीशुक उवाच ॥ ऐलस्य उर्वशीगर्भात् षट् पुत्रा आसन् आयुः प्रथमः श्रुतायुः द्वितीयः सत्यायुः तृतीयः रयः चतुर्थः विजयः पंचमः जयः षष्ठः इति १ तव श्रुतायोः वसुमान् पुत्रः सत्यायोः श्रुतं जयः रयस्य एकसंज्ञः जयस्य अमितः २ विजयस्य भीमः ततः कांचनः ततः होत्रकः तस्य जन्हुः यः गंगां गंडूषीकृत्य अपिबत् तस्य पूरुः तस्य बलाकः तस्य अजकः ३ तस्य कुशः तस्य पुत्राः चत्वारः कुशाबुः प्रथमः मूर्तरयः द्वितीयः वसुः तृतीयः कुशनाभः चतुर्थः इति । कुशाबोः गाधिः ४ तस्य सत्यवती कन्या अभूत् तां ऋचीकः अयाचत गाधिः विसदृशं वरं मत्वा भार्गवं ऋचीकं अववीत् ५ हे ऋषे एकतः श्यामकर्णानां हयानां सहस्रं शुल्कं दीयताम् इदमपि मे कन्यायाः पर्याप्तं न ६ एवमुक्तः ऋषिः तन्मतं ज्ञात्वा वरुणात् अश्वान् आनीय गाधये दत्त्वा सत्यवतीमुपयेमे ७ ऋचीकः पत्न्या श्वरुवा च अपत्यकामनया प्रार्थितः सन् उभयमंत्रैः चरं श्रपयित्वा स्नानं गतः ८ यावत्स्नात्वा सः नागतः तावत्सत्यवती मात्रा स्वचरं याचिता सती श्रेष्ठं मत्वा तथाऽयच्छत्मातुरदत्स्वयम् ९ मुनिः तद्विज्ञाय पत्नीमाह तव पुत्रः दंडधरो भविष्यति तव भ्राता ब्रह्मवित्तमः भवेत् १०

स्वभाभूदिति प्रसादितो भगव आह । अथ तर्हि पौत्रो घोरो भविष्यतीति । (ततः ऋचीकात्) जमदग्निः पुत्रोऽभवदित्यर्थः ११ सा च सत्यवती कौशिकी नदी अभूत् १२ भार्गव ऋषेर्जमदग्नेः सुताः १३ १४ अनीनशब्दं नाशयामास । तदेवाह रजस्तमो वृत्तमिति । पाठांतरं तु सुगमम् १५ (अभीक्ष्णशः एकविंशतिवारम्) १६ कार्तवीर्यार्जुनेन कृतमपराधं कृतं स्वर्गपेक्षेतुमैश्वर्यादिकमाह हैहयानामिति षड्विंशतिः । परिकर्मभिः परित्यर्जभिः दत्तं दत्तात्रेयं आराध्य १७ अव्याहतमिन्द्रियादिकंचले मे (ओजः प्राणशक्तिः श्रीः संपत्तवीर्यपराक्रमः) १८ यत्र यस्मिन्नैश्वर्ये अणिमादयो मुखाः १९ रेवांभसि नर्मदा जले सरितं नर्मदाम् २० रावणो दिग्भ्रजये माहिष्मत्याः समीपे नर्मदायां देवपूजां कुर्वन् तेन प्रवाहस्यावरोधात् प्रतिस्रोतसः सत्यास्तस्याः सरितो जले विष्कलवितं स्वशिविरमालक्ष्य तस्य तदीयं न सेहे २१ ततश्च कृतकिलिषः क्रीडन्तं तमभिभावितुं प्रवृत्तः सन् गृहीतः माहिष्मत्यां स्नप्युर्गाकीपरीवसीन्नरुद्धश्च पुनश्चावज्ञया येन (मर्कटद्वयस्वनगरात्) मुक्तः २२

प्रसादितः सत्यवत्यामैवं भूदिति भार्गवः ॥ अथ तर्हि भवेत्पौत्रो जमदग्निस्ततोऽभवत् ११ सा चाभूत्सुमहापुण्या कौशिकी लोकपावनी ॥ रेणोः सुतां रेणुकां वैजमदग्निरुवाहयाम् १२ तस्यां वै भार्गव ऋषेः सुता वसुमदादयः ॥ यवीयान् जज्ञे एतेषां राम इत्यभिविश्रुतः १३ यमाहुर्वासुदेवांशं हैहयानां कुलां तकम् ॥ त्रिःसप्तकृत्यो यद्दामां चक्रे निःक्षत्रियां महीम् १४ दुष्टं क्षत्रं भुवो भारमब्रह्मण्यमनीनशब्दं ॥ रजस्तमो वृत्तमहनफलं गुन्यपि कृतं १५ ॥ राजोवाच ॥ किं तदं हो भगवतो राजन्यैरकृतात्मभिः ॥ कृतं येन कुलं नष्टं क्षत्रियाणामभीक्ष्णशः १६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ हैहयानामविपतिरर्जुनः क्षत्रियर्षभः ॥ दत्तं नारायणस्यांशमाराध्य परिकर्मभिः १७ बाहू न दशशतं लेभे दुर्मर्षत्वं मरातिषु ॥ अव्याहर्तं द्वियोजः श्रीस्तेजोवीर्यं यशो बलम् १८ योगेश्वरत्वं मैश्वर्यं गुणायत्राणिमादयः ॥ च चाराव्याहतगतिर्लोकेषु पवनो यथा १९ स्त्रीरत्नैरावृतः क्रीडन् रेवांभसि मदीकटः ॥ वैजयंतीं स्रजं विभ्रदुरोधसारे तं भुजैः २० विष्कावितं स्वशिविरं प्रतिस्रोतः सरिज्जलैः ॥ नापृष्यत स्य तदीयं वीरमानं दिशाननः २१ गृहीतो लीलया स्त्रीणां समक्षं कृतकिलिषः ॥ माहिष्मत्यां सन्निरुद्धो मुक्तो येन कपिर्यथा २२

ततः एवं माभूदिति सत्यवत्या प्रार्थितः ऋषिः आह एवं चेत्तर्हि पौत्रो घोरो भविष्यतीति ततः ऋचीकात् जमदग्निः अभूत् ११ सत्यवती कौशिकी नाम नदी अभूत् जमदग्निः रेणोः सुतां रेणुकां उवाह १२ तस्यां वसुमदादयः पुत्राः अभवन् तेषां कनीयान् वासुदेवांशः रामः जज्ञे १३ यः एकविंशतिवारं महीं निःक्षत्रियां चक्रे १४ किंच क्षेत्रेण फल्गुन्यपि अंहसि कृते दुष्टक्षत्रं नाशयामास १५ ॥ राजोवाच ॥ राजन्यैः तस्य अहः किं कृतं येन क्षत्रियाणां कुलं नष्टं १६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ हे नृप हैहयानामविपः अर्जुनः दत्तात्रेयं आराध्य १७ बाहूनां सहस्रं शत्रुषु दुर्मर्षत्वं योगेश्वरत्वं अणिमाद्यैश्वर्यं च लेभे १८ १९ सः अव्याहतगतिः चचार यदा सः स्त्रीभिः सह रेवांभसि क्रीडन् सन् भुजैः नदीं रूधे २० तदा रावणोपि दिग्भ्रजयं कृत्वा तदीरे अर्चीं कुर्वन् जलैः स्कावितं स्वशिविरं आलक्ष्य तदीयं न सेहे २१ क्रीडन्तं तमभिभावितुं प्रवृत्तः तदा स्त्रीणां समक्षं रावणं धृत्वा माहिष्मत्यां निरुद्धः पुनः अवज्ञया मुक्तः २२

इदानीं तत्कृतमपराधं दर्शयन्नाह स एकदेत्यादिना २३ अहर्णेनातिथ्यादि । हविष्मत्या कामधेन्वा २४ तत्तर्हर्णेनाद्रियत तस्मिन्नातुष्यत् यतोऽग्निहोत्र्या होमधेनौ सामिलाषः । स हेहयः हेहयैः सह वर्तमानः २५ दर्पोद्धेतोः ऋषेर्हविर्धानीं अग्निहोत्रधेनुं हर्तुमनचोदयत् प्रेरितवान् २६ (आहतश्चरणादिना ताडितः) २७ सतूणं चार्मुकं चर्म चादाय २८ ऐणेयचर्म कृष्णा जिनमंबरं यस्य तम् (अर्कधामभिः त्रिकिरणनिभाभिर्जटाभिर्युतम्) २९ (हस्त्यादिभिर्गदादिभिश्चातिमीषाणामयंकरी असूदयत् निहतवान्) ३० प्रहरन् परश्ववो यस्य । मनश्च अनिलश्च तयोरिवौजोवोर्यस्य । परेषां चक्रं तेन्यं स्यूदयतीति तथा । छिन्नामुजा ऊरवः कंधराश्च येषां हताः सूतावाहनानि च येषां ते वीरानि पेतुः ३१ विवृक्णावर्मोदयो यस्य ३२ पंचशतेषु घ नुषु सोऽर्जुनः रामाय संदधे । एकमेव घनुर्यस्य स एकघन्वा । पाटांतेरे एव एव बंधः संधानं येषां तैः इषुभिः तानि घनूषि समंसहतत्क्षणमेवाचिउनत् ३३

स एकदा तु मृमयां विचरन् विपिनेवने ॥ यदृच्छया श्रमपदं जमदग्नेरुपाविशत् २३ तस्मै स नरदेवाय मुनिरर्हणमाहरत् ॥ स तेन्यामात्यवाहाय हविष्मत्या तपो घनः २४ स वीरस्तत्र तं दृष्ट्वा आत्मैश्वर्यातिशयिनम् ॥ तत्राद्रियताग्निहोत्र्यां सामिलाषः स हेहयः २५ हविर्धानीं ऋषेर्दंपात्ररात्रहर्तुमचोदयत् ॥ ते च मा हिष्मतीनिन्युः सवत्सां क्रिदती बलात् २६ अथ राजनि निर्याते रामजाश्रममागतः ॥ श्रुत्वा तत्तस्य दौरात्म्यं चुक्रोधाहिरिवाहतः २७ घोरमादाय परशुं सतूणं चर्म चार्मुकम् ॥ अन्वधावत दुर्मर्षो मृगेंद्र इव यूथपम् २८ तमापतंतं भृगुवर्यमोजसा घनूर्ध्वं बाणपरश्वधायुधम् ॥ ऐणेयचर्मं बिरमकंधामाभिर्युतं जटाभिर्ददृशे पुरीं विशन् २९ अचोदयद्वास्तिरथाश्वपतिभिर्गदासिबाणैश्चतस्रिंशत्प्रिशक्तिभिः ॥ अक्षौहिणीः सप्तदशातिमीषणास्ताराम एकोमगवानसूदयत् ३० यतो यतोऽसौ प्रहरत् परश्वधोमनोऽनिलौजाः परचक्रसूदनः ॥ ततस्ततश्छिन्नशुजोरु कंधरानि पेतु रुरुव्याहतसूतवाहनाः ३१ दृष्ट्वा स्वसैन्यं रुधिरौघकंदं मेरणाजिरे रामकुठारसायकैः ॥ विवृक्णवर्मध्वजचापविग्रहां निपातितं हेहय आपतद्गुषा ३२ अथार्जुनः पंचशतेषु बाहुभिर्घनुः पुबाणान्युगपत्संसंदधे ॥ रामाय रामोऽब्रुवतां समग्रणीस्तानेकधन्वेषु भिराच्छिनत्समम् ३३

अथ एकदार्जुनः मृमयां विचरन् जमदग्नेः आश्रमं अगमत् २३ जमदग्निः कामधेन्वा ससैन्यस्य तस्य आतिथ्यं चक्रे २४ राजा आत्मैश्वर्यादिधिकं कामधेनोः सामर्थ्यं दृष्ट्वा तदर्हणं नाद्रियत यतः धेन्वां सामिलाषः २५ ततः अर्जुनेन चोदिताः दूताः सवत्सां क्रिदतीं धेनुं बलात् माहिष्मतीं निन्युः २६ अथ राजनि गते सति रामः आश्रमं एत्य तस्य तत् दौरात्म्यं श्रुत्वा अहिरिव चुक्रोध २७ ततः घोरं परशुं सतूणं चार्मुकं च आदाय अर्जुनं अन्वधावत् २८ राजा आपतंतं रामं वीक्ष्य सप्त दश अक्षौहिणीः सेनाः अचोदयत् २९ ताः भगवान् रामः एक एव असूदयत् ३० ३१ अर्जुनः स्वसैन्यं हतं दृष्ट्वा ३२ स्वयं पंचशतेषु घनूषु बाणान् युगपत्संसंदधे ३३ इदानीं इषुभिः तानि घनूषि चिच्छेद ३३

पुनः सावनभूषणम् अचलान् अग्निपाश्वोरित्यथ अभिधावतस्तस्यभूषणम् विच्छेद । अहोः (पुजान्) कथानिव ३४ ३५ समर्पयत् सपार्पयत् ३६ ३७ ३८ अर्हणताम् पूज्यतां
 (कीर्तयन्) ३९ (ब्राह्मीलक्ष्मीः ब्राह्मणस्यश्रीः) सौरीसर्वस्वमेव ४० तीर्थसंसेवया चकारात् यन्मनियमैश्च । अच्युते चेतनाचित्तवस्थसः ४१ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुरा
 ने नवमस्कन्धे टीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पोलशेणार्जुनसुतेर्जयदग्नेहतेगुहः । रामात्सवंधाः मोकोविन्वाभिजस्य चान्वयः ॥ १ ॥ १ २ किंचित् ईषत् पि
 श्रयेर्गंधर्वराजे स्पृहायस्याः सा किंचिन्नसस्मारतिवा ३ कलशं पुरोधाय अग्ने निधाय ४ व्यभिचारं मानसं ज्ञात्वा ५

पुनः स्वहस्तैश्च लाम्मृधेऽग्निपानुत्क्षिप्य वेगादभिधावतो युधि ॥ शुजान् कुठारेण कंठोरनोमिना चिच्छेद रामः प्रस मंत्वहेरिव ३४ कृतबाहोः शिरस्तस्य भिरेः
 श्रृंगमिवाहरत् ॥ इते पितरितत्पुत्रा अयुतं दुह्वुर्भयात् ३५ अग्निहोत्रीमुपावर्त्य सवत्सां परवीरहा ॥ समुपेत्याश्रमं पित्रे परिक्लिष्टां समर्पयत् ३६ स्वकर्म तत्कृतं
 रामः पित्रे आहूय एव च ॥ वर्णयामास तच्छ्रुत्वा जमदग्निमाषत ३७ रामराम महाबाहो भवान् पापमकार्षित् ॥ अवधीन्नरदेवं तत्सर्वदेवमयं तथा ३८ वयं
 हि ब्राह्मणास्तात क्षमया र्हेण तांगताः ॥ यया लोकगुरुर्देवः पारमेष्ठ्यमियात्पदम् ३९ क्षमयारोचते लक्ष्मीर्ब्राह्मी सौरी यथा प्रभा ॥ क्षमिष्णुमाशु भगवान् तु
 प्यते हरिरीश्वरः ४० राज्ञो मूर्धावसितस्य वधो ब्रह्मवधाद्गुरुः ॥ तीर्थसंसेवया चाहो जह्म माच्युतचेतनः ४१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कन्धे द्वादशोऽध्यायः
 १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ पित्रोपशिक्षितो रामस्तथेति कुरुनंदन ॥ संवत्सरं तीर्थचर्यां चरित्वा आश्रममात्रं तत्र १
 कदाचिद् रेणुकायातामगायां पद्ममालिनम् ॥ गंधर्वराजं कीदृशं तं अप्सरोभिः पश्यत् २ विलोक्य तीर्थादंतमुदकर्त्तुं न दीगता ॥ होमवेलां न सस्मार किंचिद्विचित्र
 यस्पृहा ३ कालात्ययं तं विलोक्य मुनेः शापविशंकिता ॥ आगत्य कलशं तस्थौ पुरोधाय कृतांजलिः ४ व्यभिचारं मुनिज्ञात्वा पत्न्याः प्रकुपितोऽब्रवीत् ॥ प्र
 तैर्ना पुत्रकाः पापामित्युक्तास्तेन चक्रिरे ५

पुनः अर्जुनः स्वहस्तैः मृधे अचलान् वृक्षांश्च उत्क्षिप्य वेगेन रामं अभिधावत् ततो रामः कुठारेण तद्गुजान् शिरश्च विच्छेद ३४ सहस्रार्जुने मृते सति अयुतं तत्पु
 त्राः भयात् दुह्वुः ३५ रामः सवत्सां धेनुं गृहीत्वा आश्रमं एव पित्रे तां दत्त्वा ३६ कृतं कर्म कथयामास तदा जमदग्निः अमाषत ३७ भवान् पापं अकर्मितं
 सर्वदेवमयं राजानं वृथा अवधीत् ३८ वयं ब्राह्मणाः क्षमया पूज्यतां गताः ३९ क्षमिणां भगवान् आशु तुष्यति ४० मूर्धावसितस्य राज्ञः वधः ब्रह्मवधादपि
 महान् अतः त्वं अच्युते चित्तं निधाय तीर्थसंसेवया अघं जहि ४१ ॥ ॥ इति नवमे पंचदशः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ रामः पित्राज्ञया
 संवत्सरं तीर्थयात्रां चरित्वा आश्रमं आव्रजत् १ कदाचित् रेणुका जलार्थं गंगां गता तत्र अप्सरोभिः कीदृशं चित्ररथं दृष्ट्वा किंचित् गंधर्वे स्पृहावति सती होम
 वेलां न सस्मार २ ३ ततः कालात्ययं ज्ञात्वा मुनेः शापशंकिता स्ती तं आगत्य कलशं अग्ने निधाय कृतांजलिः तस्थौ ४ तदा मुनिः तस्याः मानसं व्यभिचारं
 ज्ञात्वा कुपितः सन् आह हे पुत्रकाः पापा एतां मत एवमुक्तास्ते वधं न चक्रुः ५

आज्ञातिलंघिनां भ्रातृणां मातुश्च वधे संचोदितः सन् मुनेर्यः समाधिस्तपश्चतयोः प्रभावज्ञः यदि न हन्यां तर्हि मामपिशमसमर्थः यदि हन्यां तर्हि मयिसंतुष्टः सन् तानपि जीवयितुं समर्थ इति जानन्नित्यर्थः ६ ७ नन्वातिनिर्दिष्टं तत्कथं कृतवान् तत्राह । पितुर्विद्वाभिति पूर्वोक्त एवाभिप्रायः ८ सर्वसन्नियवधे कारणं वक्तुमाह । येर्जुनस्य सुता इत्यादिना ९ १० मम वत्यादेशिताधी येन तस्य ११ १२ १३ १४ दुःखादीनां विगेन विमोहितः (तद्रोषः क्रोधः । अमर्षोऽसहनता भातिः पीडा । शोकः संतापः) १५ १६ ब्रह्मघ्नविहता श्रीर्षस्यास्ताः । हेराजन् सरामस्तेषां शीर्ष मिमाहिष्मत्यामध्ये महातंगिरिचक्रे १७ तेषां कैनाब्रह्मण्यानां मया वधांघोरां नदीं च चक्रे तथापि सर्वसन्नियवधे किं कारणं तदाह हेतुं कृत्वेति सार्धेन अमंगलकारिणि अन्यायवार्तिनिसति १८

रामः संचोदितः पित्रा भ्रातृन् मात्रासह अवधीत् ॥ प्रभावज्ञो मुनेः सम्यक्समाधेस्तपसश्चतः ६ वरेण छंदयामास प्रीतः सत्यवतीसुतः ॥ वने हतानां रामोपि जीवितं चास्मृतिवधे ७ उत्तस्थुस्ते कुशालिनो निद्रापाय इवाजसा ॥ पितुर्विद्वांस्तपोवीर्यं रामश्चक्रे सुहृद्वधम् ८ येर्जुनस्य सुतारामः स्मरतः स्वपितुर्वधम् ॥ रामवीर्यं पराभूतालेभिरे शर्मनकचित् ९ एकदा श्रमतो रामे स भ्रातरिव नंगते ॥ वैरं सिसाधयिष्वालब्धच्छिद्राउपागमन् १० दृष्ट्वा अयंगार आसीनमावेशित धियं मुनिम् ॥ भगवत्युत्तमश्लोके जमुस्ते पापनिश्चयः ११ याच्यमानाः कृपणयाराममात्राऽतिदारुणाः ॥ प्रसह्य शिर उक्त्य निन्युस्ते क्षत्रबंधवः १२ रेणुका दुःखशोकार्ता निघ्नं त्यात्मानमात्मना ॥ रामराभै हितातेति विचुकोशोच्चकैः सती १३ तदुपश्रुत्य दूरस्थो हारामेत्यातं वत्स्वनम् ॥ त्वरया श्रममासाद्य ददशे पितरंहतम् १४ तदुःखरोषामर्षातिशोकवेगविमोहितः ॥ हातातसाधो धर्मिष्ठस्य क्वास्मान् स्वर्गतो भवान् १५ विलप्यैव पितुर्देहं निधाय भ्रातृपुत्रवयम् ॥ प्रमृह्य परशुं रामः क्षत्रांताय मनोदधे १६ गत्वामाहिष्मतीं रामो ब्रह्मघ्नविहताश्रियम् ॥ तस्यां स शीर्षभीराज्ञां मध्ये चक्रे महागिरिम् १७ तद्रुकेन नदीं चोरामब्रह्मण्यमयावहाम् ॥ हेतुं कृत्वा पितृवधं क्षत्रेऽमंगलकारिणि १८

तदा रामः मुनेः प्रभावज्ञः पित्रा संचोदितः सन् मात्रा सह भ्रातृन् अवधीत् ६ तदा प्रसन्नः जमदग्निः वरेण छंदयामास रामोपि निहतानां जीवितं वधे अस्मृतिं च वधे ७ तदा ते निद्रापाये इव कुशालिनः उत्तस्थुः रामः पितुः तपोवीर्यं विद्वान् सुहृद्वधं चक्रे ८ अथ ये अर्जुनस्य दशसहस्रं पुत्राः पितुर्वधं स्मरतः शर्मनलोभिरे ९ एकदा आश्रमतो रामे वनं गते सति वैरं साधयंतः संतः आश्रमं एत्य १० होमशालायां समाधिस्थं मुनिं दृष्ट्वा जघ्नुः ११ तदा राममात्रा याच्यमाना अपि शिर उक्त्य निन्युः १२ तदा शोकार्ता रेणुका रामरामेति चुकोश १३ रामः तत् श्रुत्वा आश्रमं एत्य पितरं हतं ददशे १४ तदा शोकमोहितः रामः किंचिद्विलप्यैव पितुर्देहं निधाय परशुं गृहीत्वा क्षत्रांताय मनोदधे १५ १६ ततः माहिष्मतीं पुरीं गत्वा तेषां शीर्षभिः महागिरिं चक्रे १७ तद्रुकेन चोरां नदीं चक्रे पितृवधं हेतुं कृत्वा १८

त्रिःसप्तकत्वांशुकपादुःसावेगादुदरताडनंकृतततीरामस्तावत्कृत्वःसप्तमुत्सार्धितवानितिप्रसिद्धिः (स्यमंतपंचकाख्येष्टे) १९ (पितुः शिरः कायेनसंधायवर्हिषिजग्रीभाघाय आ
 विषात्रिर्विषेःसर्पः ब्रह्मिःकुशकुताश्वोरित्यामिधानम्) २० २१ २२ २३ संज्ञानंस्मृतिः (ज्योतिर्वी) तदेवलक्षणं चिह्नंयस्यतस्वदेहंलब्ध्वा सप्तषीणांमंडलेसप्तमऋषिरभूत् २४ बृहद्
 ज्ञवेद्यम् । वेदप्रवर्तकेषुसप्तर्षिष्वेकतमोमविष्यतीत्यर्थः २५ २६ भुजोभारंअहत् । भारमेवाह नृपानिति २७ तदेवंप्रसक्तानुप्रसक्तंसमाप्य प्रस्तुतमाह गाधेरिति महातेजाविश्वामित्रः २८
 एकशतंप्रकोत्तरशतं तैसर्लिंगसमवायन्यायेनपाणभूतउपइवातीतिवन्मधुच्छंदसएवोच्यंतेतथाचश्रुतिः ' तस्यहविश्वामित्रस्यैकशतंपुत्राआसुः पंचाशदेवज्यायांसोमधुच्छंदसःपंचाश
 त्कनीयांसः' इत्यादि तत्रचविश्वामित्रपुत्रेभुवार्गस्याजीगर्तस्यदेवरातस्यज्येष्ठस्वमवगम्यते । तथा आम्बलायनबौधायनादिभिःकौशिकानांदेवरातप्रवरत्वंकृतं । प्रवरश्चतस्त्रिंशेववंशे
 अवातरभेदः ननुवंशांतरं तथाचस्मृतिः ' एकएवऋषिर्यावत्प्रवरेषानुवर्तते । तावत्समानगोत्रत्वंविनामृगंविरोगणात्' इति २९ तत्कुतोभूगवंशमवस्यदेवरातस्यकौशिकप्रवरत्वाभित्याशं
 कथंउपपादयन्नाह । पुत्रंकृत्वेत्यादियावन्समाधि । पूर्वमजीगर्तसुउत्वेमध्यमत्वेनपितृभ्याममतांविहायविक्रीतत्वात् तस्यकृपयासुतानाह ज्येष्ठएवःप्रकल्प्यतामिति ३०

त्रिःसप्तकृत्वःपृथिवीकृतवानि क्षत्रियांप्रभुः ॥ स्यमंतपंचकेचकेशोणितोदान्बृहदान् १९ पितुःकायेनसंधायाशिर आघायवर्हिषि ॥ सर्वदेवमयंदेवमात्मानमय
 जन्मत्तैः २० ददौप्राचींदिशंहोत्रेब्रह्मणेदक्षिणांदिशम् ॥ अध्वर्यवेप्रतीचींवैउद्गात्रेउत्तरांदिशम् २१ अन्येभ्योऽर्वांतरदिशःकश्यपायचमध्यतः ॥ आर्या
 वर्तमुपद्रष्टेसदस्येभ्यस्यतःपरम् २२ ततश्चावभृथस्नानावधूताशेषकिलेवषः ॥ सरस्वत्यांब्रह्मनद्यांरेजेव्यमृवांशुमान् २३ स्वदेहंजमदग्निस्तुलब्ध्वा
 संज्ञानलक्षणम् ॥ ऋषीणांमंडलेसोऽभूत्सप्तमोरामपूजितः २४ जामदग्न्योपिममवान्रामःकमललोचनः ॥ आगामिन्यंतरेराजन्वर्तयिष्यतिवैबृहत् २५
 आस्तेद्यापिमहद्गाद्रौन्यस्तदंडःप्रज्ञांतधीः ॥ उपगयिमानचरितःसिद्धगंधर्वचारणैः २६ एवंभृगुषुविश्वामित्रममवान्हरिरीश्वरः ॥ अवतीर्यपरंभावंभुजो
 ष्ढनबहुशोनृपान् २७ गाधेरभून्महातेजाःसामिद्विद्वपावकः ॥ तपसासात्रमृग्यगोलेभेब्रह्मवर्चसम् २८ विश्वामित्रस्यचैवासन्पुत्राएकशतंतृय ॥ म
 ध्यमस्तुमधुच्छंदामधुच्छंदसएवते २९ पुत्रंकृत्वाशुनःशेपंदेवरातंचभार्गवम् ॥ आजीगर्तंसुतानाहज्येष्ठएवःप्रकल्प्यताम् ३०

एकविंशतिवारं निःसत्रां पृथ्वीं कृत्वा स्यमंतपंचके शोणितोदान् नव ऋदान् चके १९ शिरः आदाय पितुः काये निधाय सर्वदेवमयं आत्मानं मत्तैः अयजत् १०
 तदा होत्रे प्राचीं ददौ ब्रह्मणे दक्षिणां अध्वर्यवे प्रतीचीं उद्गात्रे उचराम् २१ अन्येभ्यो विदिशः कश्यपाय मध्यमां उपद्रष्टे आर्यावर्तं ददौ २२ ततः सरस्वत्यां अव
 भृथस्नानेन गतपापः सन् अंशुमानिव रेजे २३ जमदग्नेः देहं लब्ध्वा ऋषीणां मंडले रामपूजितः सप्तमः अभवत् २४ रामोपि आगामिनि मन्वंतरे वेदप्रवर्तको भवि
 ष्यति २५ अद्यापि सिद्धगंधर्वचारणैः गीयमानचरितः महद्गंधर्वते आस्ते २६ एवं श्रीहरिः भृगुषु अवतीर्य भुवः भारं अहरत् २७ अथ गावोः महातेजाः विश्वा
 मित्रोऽभूत् यःतपसा क्षत्रं हित्वा ब्रह्मवर्चसं लेभे २८ यस्य एकशतं पुत्राः आसन् २९ अन्यश्च यो वै हरिश्चंद्रमत्तैः देवैः संक्षितः तं शुनःशेपं विश्वामित्रः पुत्रत्वेन
 स्वीकृत्य सुतानाह अयं ज्येष्ठत्वे प्रकल्प्यताम् ३०

एतदेवस्वययितुं विशिष्यति यदिति ब्राह्म्यां मुमुचे अमुच्यत ३१ मार्गोपिमाचिपुगाधेर्वशजेपुदेवरात इति रुपातः ३२ तत्तत्स्वययेष्टत्वं कुशलं मे निरे । मध्यमरवस्यामर्यावहस्वदृष्टानां गीकृत
वंतः । मुनिर्विश्वामित्रः ३३ पंचाशतः कनिष्ठैः साकंसमध्यमो मधुच्छंदा उवाच । गोऽस्माकं यत् ज्येष्ठत्वं कनिष्ठत्वं वामवान् पिता संजानीते तस्मिन्वयं तिष्ठामहेति ३४ एवमुक्ता मंत्रदशं कस्य
नूनं कृतमस्यामृतानां इत्यादि मंत्राणां प्रष्टारं शुनः शोपं ज्येष्ठं चक्रुः । कथंचन स्तदाह । वयं सर्वे त्वामभ्यर्चयामहे । अनुगतारः कनिष्ठाः स्मेत्यर्थः । ततः प्रसन्नो विश्वामित्रः तान् सुतानाह । वी
रवंतः पुत्रवंतो मविष्यथ । येयुं मे मानं पुज्यतां अनुष्टुतः अनुवर्तमानाः संतः मावीरवंतं पुत्रवंतं भर्तुं कृतवंत इत्यर्थः ३५ हे कुशिकाः एष देवरातः वः युष्मदीयः कौशिक एव । यतो वीरः म
त्पुत्रः तमेव अन्वितः अनुगच्छत । अन्ये चाष्टकादयः तस्य सुता आसन् ३६ उपसंहरति एवमिति । एकेशा एकेऽनुगृहीता अन्यस्तु पुत्रत्वेन स्त्रुतिरुत्त इत्थं कौशिकमोत्रं पृथग्विधं नाना प्रकारं जा
तम् । तच्च प्रवरांतरमापन्नं प्रातंहियस्मात् एवं देवरात ज्येष्ठस्तेन तत्प्रकल्पितम् ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ आयोः सप्तद
शोऽस्त्वैल ज्येष्ठपुत्रस्य पंचसु । सुतेषु सत्रवृद्धादिषु पूर्णांशं न भवति ॥ १ ॥ इति श्रीकृष्णावतारप्रस्तावाय वंशानुक्रममैलादिक्रमेण प्रकीर्तयति यस्य वंशोऽष्टमः । वतारस्तस्य वंशोऽतिविततत्वादेवं
निरूप्यते । अतः पुंरवसः पुत्राणां पंचानां कनिष्ठानां वंशानुक्रमेण प्रथमस्य वंशमाह । यदिति एवं नाहुषयातियदुमप्रतिष्ठापि त्रवृद्धं सत्रवृद्धः सत्रवृद्धादयः १ (वीर्यवान् पराक्रमी) २ ३

यावै हरिश्चंद्रमखे विकीर्तः पुरुषः पशुः ॥ स्तुत्वा देवान् प्रजेशादीन् मुमुचे पाशबंधनात् ३१ योरातो देवयजने देवैर्माधिषुतापसः ॥ देवरात इति रुपातः शुनः
पस्समार्गवः ३२ ये मधुच्छंदसो ज्येष्ठाः कुशलं मे निरेनेतत् ॥ अशपतान् मुनिः कुदोऽम्लेच्छाभवत् दुर्जनाः ३३ सहोवाच मधुच्छंदा सार्धं पंचाशताततः ॥ य
त्रोमवान्संजानीते तस्मिन् तिष्ठामहे वयम् ३४ ज्येष्ठं मंत्रदशं चक्रुस्त्वामभ्यर्चयामहे ॥ विश्वामित्रः सुतानाह वीरवंतो मविष्यथ ॥ ये मानं मेऽनुष्टुतं वी
रवंतं भर्तुं माम् ३५ एष वः कुशिका वीरो देवरातस्तु मन्वितः ॥ अन्ये चाष्टकहारी तजयकस्तु मदादयः ३६ एवं कौशिकमोत्रं तु विश्वामित्रैः पृथग्विधम् ॥ प्र
रांतरमापन्नं तदिदं चैवं विकल्पितम् ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे षोडशोऽध्यायः १६ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ यः पुरुषवसः पुत्र आयुस्त
स्यामवत्सुताः ॥ नहुषः सत्रवृद्धश्च रजीरं मश्वरीर्यवान् १ अनेना इति राजेंद्र सत्रवृद्धां च यं श्रुत्वा ॥ सत्रवृद्धसुतस्यासन् सुहोत्रस्यात्मजाश्च त्रयः २ कश्यपः
कुशोऽयस्मद इति यत्समदादभूत् ॥ शुनकः शौनको यस्य बह्वचप्रवरो मुनिः ३

३१ ३२ ये ज्येष्ठाः पञ्चाशत् ते न मे निरे कुदः मुनिः म्लेच्छा भवत इति तान् अशपत् ३३ ततः कनिष्ठान् पञ्चाशतः आह अयं ज्येष्ठः कल्पतान् ३४ तदा
ज्येष्ठं चक्रुः तदा विश्वामित्रः पुत्रवंतो मविष्यथेति तान् आशिषं ददौ ३५ ३६ एवं कौशिकमोत्रं पृथग्विधं कृतं प्रवरांतरं च आपन्नं तथा अन्ये च विश्वामित्रस्य
सुताः अष्टकादयः आसन् ३७ ॥ इति नवमे षोडशः ॥ १६ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ यः पुरुषवसः पुत्रः आयुः तस्य पंच पुत्राः अभवन् नहुषः सत्रवृद्धः रजिः
रंभः अनेनाः इति १ सत्रवृद्धस्य सुहोत्रः तस्य त्रयः पुत्राः २ कश्यपः कुशः गृत्समदः इति गृत्समदात् शुनकः तस्य शौनकः अभवत् ३

दीर्घतमसः पिता (दीर्घतमसो दीर्घतमसोऽपत्यम्) ४ स्मृतमात्राप्रवृत्तिरोक्तदुःखं नाशयतीति तथा (तस्य धन्वंतरेः पुत्रः) ५ ततः प्रतर्दनं दिशब्दवाच्यात् युमतः सकाशात् अलर्कादयः
६ अलर्कादयः संततिसंज्ञकः ८ सत्यकेतोर्धृष्टकेतुः तस्मात्सुकुमारः तस्माद्दीर्घतमः तस्य मर्गः अतोमर्गाद्भार्गमभिः ९ काशयः काशेर्वदयाः । काशेः प्रोपतामहस्यक्षत्रवृद्धान्वयमयं
तेयतीति तथा १० ततः अनेनसः शुद्धोज्ञे ११ कृतकृत्यः सः यत आत्मवान् ज्ञानी अतः पुत्रोत्पादनं कृतवानित्यर्थः १२ १३ १४ तेषामतिप्रशयमुक्त्याद्दृष्टानामभिचारविवा
नेनाग्नौ ह्यमाने सति (बलमिदं) १५

काशस्य काशिस्तत्पुत्रोराशेर्दीर्घतमः पिता ॥ धन्वंतरिर्दीर्घतम आयुर्वेदप्रवर्तकः ४ यज्ञभुग्वासुदेवांशः स्मृतमात्रातिनाशनः ॥ तत्पुत्रः केतुमानस्य जज्ञे
भीमरथस्ततः ५ दिवोदासो युमांस्तस्मात्प्रतर्दन इति स्मृतः ॥ सप्तवशभुजिद्वत्सम्वजः तध्वज इतीरितः ॥ तथा कुवल्याश्वेति प्रोक्तोऽलर्कादयस्ततः ६ ष
ष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षशतानि च ॥ नालर्कादपरोराजनपुत्रभुजे मेदिनीयुवा ७ अलर्कात्संततिस्तस्मात्सुनीथोयसुकेतनः ॥ धर्मकेतुः सुतस्तस्मात्सत्यके
तुरजायत ८ धृष्टकेतुः सुतस्तस्मात्सुकुमारः क्षेतीश्वरः ॥ वीतिहोत्रास्य मर्गोऽतो भार्गमभिः ९ इतीमेकाशयोभूपाः क्षत्रवृद्धान्वयायिनः ॥ रंभस्य
रमसः पुत्रो गभीरश्चाक्रियस्ततः १० तस्य क्षेत्रे ब्रह्मजज्ञे शृणुवंशमनेनसः ॥ शुद्धस्ततः शुचिस्तस्मान्निककुब्धर्मसारथिः ११ ततः शांतरयोजज्ञे कृतकृत्यः
स आत्मवान् ॥ रजेः पंचशतान्यासत्पुत्राणामपि तौ जसाम् १२ देवैरभ्यर्थितो दैत्यान् हत्वा महेन्द्राय
नमर्पयामास प्रह्लादाद्यरिशंकितः ॥ पितर्युपरते पुत्रायाचमानाय नोददुः १४ त्रिविष्टपं महेन्द्राय यज्ञभागान्समाददुः ॥ गुरुणा ह्यमानेऽग्नौ बलमेतनयात्रिः १५
काश्यात् काशिः तस्य राष्ट्रः तस्य दीर्घतमाः तस्य धन्वंतरेः यः वासुदेवांशः आयुर्वेदप्रवर्तकः ४ तस्य केतुमान् तस्य भीमरथः ५ तस्य दिवोदासः तस्य युमान् स
पुत्रः प्रतर्दनः शत्रुजित् क्रतुध्वजः कुवल्याश्व इति नामचतुष्टयेन उक्तः तस्य अलर्कादयः ६ सः अलर्कः षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षशतानि च मेदिनी बुभुजे ७ अ
लर्कस्य संततिः पुत्रः तस्य सुनीथः तस्य सुकेतनः तस्य धर्मकेतुः तस्मात् सत्यकेतुः ८ तस्य धृष्टकेतुः तस्य सुकुमारः तस्य वीतिहोत्रः तस्य मर्गः तस्य भार्गमभिः ९
इमे काशिबंध्याः भूपाः क्षत्रवृद्धान्वयायिनः । अथ आयुपुत्रस्य रंभस्य रमसो जातः तस्य गभीरः तस्य अक्रियः १० तत्क्षेत्रे ब्रह्म जज्ञे आयुपुत्रस्य अनेनसः शुद्धो जातः
तस्य शुचिः तस्य विककुत् तस्य धर्मसारथिः ११ तस्य शांतरयः तस्य वंशो न आयुपुत्रस्य रजेः पंचशतं पुत्राः बभूवुः १२ यः रजिः देवैः प्रार्थितः दैत्यान् हत्वा महेन्द्राय
दिवं ददौ इंद्रः तस्मै पुनः दिवं दत्वा तं नत्वा १३ तत्क्षरणौ धृत्वा प्रह्लादाद्यरिशंकितः आत्मानमपि अर्पयामास पितर्युपरते सति पुत्राः याचमानाय इंद्राय स्वर्गं न ददुः
१४ तदा गुरुणाभिचाराविधानेन अग्नौ ह्यमाने सति इंद्रः रजेः पुत्रानववीत् न कश्चिदवशिष्टः सुहोत्रपुत्रस्य कुशस्य प्रतिः पुत्रः तस्य संजयः तस्य जयः १५

१ धन्वंतरिर्दीर्घतमस इति क्लृप्तपुस्तके पाठः ।

HR 611

अ०

11961

५२।

तस्य कृतः तस्य हर्यवनः तस्य सहदेवः तस्य अहीनः तस्य जयसेनः १७ तस्य संकृतिः तस्य जयः तस्य सत्रवर्माइति । अथनहुषवंशं शृणु १८ ॥ इति नवमे
सप्तदशः १७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ यतिः ययातिः संयातिः आयातिः वियातिः कृतिःइति षट् नहुषपुत्रः बभूवुः १ यातिः पित्रा दत्तं सगर्भं नैष्ठिकं यतः
तत्पुत्रिणामवित् २ नहुषे पितरि इंद्राण्या धर्षणात् द्विजैः स्थानाङ्गिरिते अजगरत्वं प्रापिते सति पश्चात् ययातिः नृपः अभवत् ३ सः चतुर्दिक्षु कनिष्ठभानून् आदिशत्
ततः कन्यास्य वृषपवर्गश्च कन्याभ्यां कृतदारः सन् उर्वो जुगोप ४ ॥ राजोवाच ॥ ब्रह्मर्षिः भगवान् काव्यः ययातिस्तु सत्रियः एवं सति अनयोः प्रतिलोभको
विवाहः कथं तत्कथ्यताम् ५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एकदा दानवैरस्य शर्मिष्ठा नाम कन्या सहस्रसखीभिः युता देवयान्यासह पुरोद्याने विजडा ६ ७ ताः तीरे दुकूलः
नि विन्यस्य जलाराये विजङ्घुः तदा देव्या सह वृषस्यतं व्रजंतं शिवं वीक्ष्य प्रीडिताः सत्यः सरस उत्तर्प्य वांसीसिपर्यधुः ८ ९

अजानतीस्वीयंमत्वा गुरुपुत्र्यावासः समव्ययपर्यधात् १० असांप्रतंअन्याऽयम् ११ अन्यायमेवब्राह्मणोत्कर्षवर्णनेनव्यनक्ति यैरितिप्रिभिः (इदंविश्वं) । येब्राह्मणाः परस्यपुंसोमुखंमुखा
दुत्पन्नत्वेनगृप्तिद्वारत्वेनचश्रेष्ठाइत्यर्थःज्योतिर्ब्रह्मरूपं । पंथावेदमार्गः १२ १३ तदेवंब्राह्मणमात्रमेवतावत्पूज्यंतत्रापित्रयभृमवःअस्याश्चपिता नःशिष्यःएवंसत्यपिअस्माभिर्वायवास्य
यमसतीधृतवती १४ । (धर्मितानिर्मर्तिसतेत्यर्थः) १५ (बहुकथ्यसे । बलिमुजःश्वानःकाकावा) १६ १७ १८ १९ २० निषिद्धोयंप्रतिलोमसंबंधइतिचंतत्राह । एषइति २१ ब्राह्म
णमेव त्वं वृषीहि किमनेनाग्रहेणेतिचेतत्राह नब्राह्मणइति । बृहस्पतेःसुतःकचःशुक्रान्मृतसंजीविर्नाविद्यामध्यगात् । तदाचदेवयानीतंपतिवक्रमे । सच गुरुपुत्रीममपूज्येति नतानु
वदहत् । ततश्चकुपितासतीतवेयंविद्या निष्फलामवस्त्वितितं शशाप सचत ब्राह्मणः पतिर्नमवेदितितां शशाप तदेतदाह यमहमशपंतस्यशापात् २२

शर्मिष्ठाऽजानतीवासोगुरुपुत्र्याःसमव्ययत् ॥ स्वीयंमत्वाप्रकुपितादेवयानीदमब्रवीत् १० अहोनिरीक्ष्यतामस्यादास्याःकर्मह्यसांप्रतम् ॥ अस्मद्वार्यधृ
तवतीशुनीवहविरध्वरे ११ यैरिदंतपसामृष्टंमुखंपुंसःपरस्यये ॥ धार्यतेयैरिहज्योतिःशिवःपंथाश्चदर्शितः १२ यान्नमंत्युपतिष्ठंतलोकमाथाःसुरेश्वराः ॥
मगवानपिविश्वात्मापावनःश्रीनिकेतनः १३ वयंतत्रापिभृमवःशिष्योस्यानःपिताऽसुरः ॥ अस्मद्वार्यधृतवतीशूद्रोवेदमिवासती १४ एवंशिपंतीशर्मि
ष्ठागुरुपुत्रीमभाषत ॥ रुषाश्वसंत्युरंभीवधर्षितादष्टदच्छदा १५ आत्मवृत्तमविज्ञायकथ्यसेबहुमिशुकी ॥ किंनप्रतीक्षसेऽस्माकंमृहान्वाळिशुजोयथा १६
एवंविधैःसुपरुषैःक्षिप्त्वाऽच्चार्यसुतांसतीम् ॥ शर्मिष्ठाप्राक्षिपत्कूपेवासआदायमन्युना १७ तस्यांमतायांस्वमृहंययातिर्भृमयांचरन् ॥ प्राप्तोबहच्छया
कूपेजलार्थीतांददर्शह १८ दत्त्वास्वमुत्तरंवासस्तस्यैराजाविवाससे ॥ गृहीत्वापाणिनापाणिमुज्जहारदयापरः १९ तंवीरमाहौशनसीप्रेमनिर्भरयामिरा ॥
राजंस्त्वयागृहीतोमेपाणिःपरपुरंजय २० हस्तग्राहोऽपरोभाभूवृशीतायास्त्वयाहिमे ॥ एषईशकृतोवीरसंबंधोनौनपौरुषः २१ यदिदंकूपमग्रायामवतो
दर्शनंमम ॥ नब्राह्मणोमेभविताहस्तग्रहोमहाशुज ॥ कचस्यबार्हस्पत्यस्यशापाद्यमशपंपुरा २२

तदा अजानती शर्मिष्ठा गुरुपुत्र्याः वासः स्वीयं मत्वा पर्यधात् तदा कुपिता देवयानी इदं अब्रवीत् १० अहो अस्याः दास्याः अपोर्ध्वं कर्म निरीक्षिताम् अस्मद्वार्य
धृतवती शुनीव हविरध्वरे ११ अहो वयं ब्राह्मणाः परमात्मनः मुख १२ यान् देवाः हरिरपि स्तुवंते १३ तत्रापि मत्पितुः शिष्यस्य त्वं कन्या शूद्रः वेदमिव
असती त्वं अस्मद्वार्य कथं धृतवती १४ एवं शपंती गुरुपुत्रीं कुद्धा शर्मिष्ठा अभाषत १५ हे भिक्षुकि आत्मवृत्तं अज्ञाय किं बहु कथ्यसे अस्माकं किं न प्रतीक्षसे
बलिमुजो यथा १६ एवंविधैः दुष्टवाक्यैः गुरुपुत्रीं निंद्य वासः आदाय देवयानीं कूपे प्राक्षिप्य स्वगृहे अगात् १७ तस्यां गतायां ययातिः मृगयांचरन् बहच्छया
तत्र प्राप्य जलार्थी सन् कूपे तां नम्रा दृष्ट्वा १८ तस्यै त्वं उत्तरं वासो दत्त्वा पाणिना गृहीत्वा कूपात्तां उज्जहार १९ देवयानी तं आह हे राजन् त्वया मे पाणिः
गृहीतः २० अतः मया त्वं वृतः एषः ईशकृतः संबंधः २१ कचस्य शापात् मे ब्राह्मणः पतिर्न भविता २२

अशास्त्रीयत्वादनभिप्रेतमपि देवेनोपहृतं प्रापितं बुद्ध्वा तत्र तत्तस्यासकामं स्वमनश्च बुद्ध्वा नराधर्ममदीयं मनःप्रविशेदिति तत्तु कंमत्वा तस्यावचः प्रतिजग्राह अंगीकृतवान् २३ शर्मिष्ठासं
बन्धोपि देववशादेवाभवादिति दर्शयन्नाह गते राजनीतिनवमिः । उक्तं भिक्षुकीत्यादि । कृतं कूपप्रज्ञेपादि (तच्च सर्वन्यवेदयत्) २४ कापोती (वृत्ति) उच्छृति २५ प्रत्यनक्रादेवास्ते
विवक्षिताजयं प्रापणीया इत्यभिप्रेतं यस्य तया मूनं ज्ञात्वा प्रत्यनीकानां विवक्षितमिति वा २६ (अस्या देवयान्याः कामोऽपेक्षा) २७ (तथेत्यंगीकृत्य वृषपर्वण्यवस्थिते यतो यत्र) सानुगास
स्त्रीसहिता शर्मिष्ठामामनुयाति वा २८ तत्तस्मान्निर्मिताच्छुक्रास्त्वानां संकटं वीक्ष्य तत्तस्मादवस्थिता इत्यस्य प्रयोजनस्य गौरवं च वीक्ष्य (शर्मिष्ठा देवयानी दासिपर्यचरत्) २९ तल्पेन
आधाः नोपगच्छेरित्यर्थः ३० अपत्यार्थं शुकालिप्रार्थनात् तस्याः कामपूरणं धर्ममवेक्ष्य शुकस्य वचश्च स्मरन् दिष्टं देवप्रापितमेव तत्संगं अभ्यपद्यत ननु कामत इत्यर्थः । (तथाच भ्रातिः
“ न कांचन परिहरेत द्रव्य ” इति) ३१ ३२ (यदुत्तुर्वसुं च व्यजायत सुषुवे) ३३ आसुर्याः शर्मिष्ठायाः भर्तुः सकाशात् ३४

ययातिरनभिप्रेतं देवोपहृतमात्मनः ॥ मनस्तु तद्गतं बुद्ध्वा प्रतिजग्राह तद्वचः २३ गते राजनि सान्नीरे तत्र स्मरुदतीपितुः ॥ न्यवेदयत्ततः सर्वमुक्तं शर्मिष्ठया
कृतम् २४ दुर्मना भववान्काव्यः पौरोहित्यं विगर्हयन् ॥ स्तुवनवृत्तिं च कापोतीं दुहित्रा सययौ पुरात् २५ वृषपर्वतमाज्ञाय प्रत्यनीकविवक्षितम् ॥ गुरुं प्रसा
दयन् प्रप्रापादयोः पातितः पाथे २६ क्षणार्धमन्युर्धमवान्शिष्यं व्याचष्ट भार्गवः ॥ कामोऽस्याः क्रियतां राजन्नेनात्यक्तमिहोत्सहे २७ तथेत्यवस्थिते प्राह दे
वयानीमनोमतम् ॥ पित्रा दत्ता यतो यास्ये सानुगाया तु मामनु २८ स्वानां तत्संकटं वीक्ष्य तदर्थस्य च गौरवम् ॥ देवयानी पर्यचरन्नीसहस्रेण दासवत् २९
नानुषायसुतां दत्त्वा सह शर्मिष्ठयोः शना ॥ तमादराजं शर्मिष्ठामाधास्तल्पेन कर्हिचित् ३० विलोक्यौशनसीराज्ञां शर्मिष्ठासप्रजां क्वचित् ॥ तमेव वरेरदसि
सख्यापतिमृतो सती ३१ राजपुत्र्यार्थतोऽपत्ये धर्मं चावेक्ष्य धर्मवित् ॥ स्मरन् शुकवचः कालोद्रेष्टमेवाम्यपद्यत ३२ यदुत्तुर्वसुं चैव देवयानी व्यजायत ॥
इदं चानुचपूरुं च शर्मिष्ठार्षपर्वणी ३३ गर्भसंभवमासुर्या भर्तुर्विज्ञायमानिनी ॥ देवयानीपितुर्गेहं ययौ क्रोच विमूर्छिता ३४

ययतिः अशास्त्रीयमपि देवप्रापितं बुद्ध्वा तस्याः बन्धो जग्राह २३ अथ राजाने गते सति देवयानी सर्वं शर्मिष्ठाकृतं स्वरुतं च पित्रे न्यवेदयत् २४ तदा शुकः
पौरोहित्यं निदन् उच्छृतिं स्तुवन् दुहित्रा सह पुरात् निर्ययौ २५ वृषपर्वं गुरुं मूर्त्तां प्रसादयामास २६ क्षणार्धमन्युः शुकः शिष्यं आह कन्यायाः इच्छा क्रियताम्
२७ तथेत्युक्ते सति देवयानी प्राह अहं पित्रा दत्ता यतः यास्ये तत्र शर्मिष्ठा सखीसाहिता मां अनु यातु २८ तदा वृषपर्वं स्वानां संकटं वीक्ष्य कन्या ददौ शर्मि
ष्ठा स्त्रीसहस्रेण देवयानी पर्यचरत् २९ ततः शुकः कन्यां ययातये दत्त्वा आह हे राजन् शर्मिष्ठा तल्पे माधाः ३० कदाचित् शर्मिष्ठा देवयानी सङ्गमां दृष्ट्वा
स्त्रीसहस्रेण पतिं वरे ३१ शर्मिष्ठया अपत्यार्थं याचितः ययातिः धर्मं अवेक्ष्य शुकवचः स्मरन् देवप्राप्तं संगं अभ्यपद्यत ३२ ततो देवयानी यदुत्तुर्वसुं प्रासूत श
र्मिष्ठा इदं चानु पूरुं च व्यजायत ३३ शर्मिष्ठायाः भर्तुः सकाशात् गर्भसंभवं विज्ञाय देवयानी पितुर्गेहं ययौ ३४

उपमंत्रयन्प्रसादयन् ३५ विकृतं रूपं कतेतीति कथा ३६ तेदुहितरिकावैरन्नाप्यनृप्तोस्मि । यामानामंतोयैरिति वा । अयं शुकोक्तिः । तर्हि योऽभिधास्यति अभिधोधारयिष्यति । तस्य वयासाकामं व्यत्यस्यतां यथेच्छं जरा व्यत्यस्यं यातुं व्यत्यस्यं नीयतामिति वा । यद्वा व्यत्यस्येति वाछेदः तां जरा व्यत्यस्य व्यत्यासंगमयेति अर्थः (लोपमध्यमपुरुषः) ३७ इति लब्धव्यवस्थानं जराया व्यत्यस्येति यैः न सः ३८ ३९ ४० यतोऽधर्मज्ञाः अनित्येष्वयौवने नित्यबुद्धयः ४१ त्वं जरा किं ग्रहिष्यसीत्यपृच्छत् । प्रत्याख्यानं नाकुर्यादित्याह । नत्विति ४२ आत्मकतः देहकतुः प्रत्युपकारं कर्तुं को नु सः ४३ तथा पितुर्यश्चितितं कुर्यात्स उतमः । यस्तु मोक्षकारी स मध्यमः । यस्त्वश्रद्धया कुर्यात्सोऽधमः । अकर्तानुपितुरुच्चरितं पुरीषमायः ४४ जुजुषेते वितवान् ४५ यथोपजोषं यथापीति ४६ ४७ ४८

प्रियामनुमतः कर्मावचोभिरुपमंत्रयन् ॥ न प्रसादयितुं शेकेपादसंवाहनादिभिः ३५ शुकस्तमाह कुपितः स्त्रीकामानृतपूरुष ॥ त्वां जरा विशतां मंदविरूपक रणीनृणाम् ३६ ॥ ययातिरुवाच ॥ अतुतोऽस्म्यद्यकमानां ब्रह्मरुदुहितरिस्मते ॥ व्यत्यस्यतां यथाकामं वयासायोभिधास्यति ३७ इति लब्धव्यवस्थानः पुत्रं ज्येष्ठमवोचत् ॥ यदोतात प्रतीच्छेमां जरां देहिनिजं वयः ३८ मातामहकृतां वत्स न ततो विषयेष्वहम् ॥ वयसामवदीयेन रं स्येकतिपयः समाः ३९ ॥ यदुरुवाच ॥ नोत्सहे जरा सा स्थातुं मंतरा प्राप्तया तव ॥ अविदित्वा सुखं ग्राम्यं वै तृण्यं नैति पूरुषः ४० तुर्वसु श्वोदितः पित्रा द्रुह्युश्चानुश्चमारत ॥ प्रत्याचख्यु रधर्मज्ञा अनित्ये नित्यबुद्धयः ४१ अपृच्छत नयं पूरुषं वयसो नं गुणाधिकम् ॥ न त्वमग्रजवद्वत्स मां प्रत्याख्यातुं मर्हसि ४२ ॥ पूरुषाच ॥ को नु लोके मनुष्ये द्रपितुरात्मकतः पुमान् ॥ प्रतिकर्तुं क्षमो यस्य प्रसादाद्दिदते परम् ४३ उतमश्चितितं कुर्यात्प्रोक्तकारी च मध्यमः ॥ अधमोऽश्रद्धया कुर्यादकर्तोच्चरितं पितुः ४४ इति प्रमुदितः पूरुः प्रत्यगृह्णाज्जरां पितुः ॥ सोऽपि तद्वयसाकामान् यथावज्जुजुषेत्पुत्रः ४५ सप्तदीपवतीः सम्यक्पितृवत्पालयन्प्रजाः ॥ यथोपजोषं विषयान् जुजुषेऽव्याहर्तेन्द्रियः ४६ देवान्यप्यनुदिनं मनोवाग्देहवस्तुभिः ॥ प्रेयसः परमां प्रीतिमुदाहरेयसरिहः ४७ अयजयज्ञपुरुषं कतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ सर्ववेदमयं देवं सर्वदेवमयं हरिम् ४८

ययातिः कामी सन् प्रियां अनुमतः प्रसादयितुं न शोके ३५ तदा शुकः क्रुद्धः सन् आह हे अनृतपूरुष त्वां जरा विशताम् ३६ ॥ ययातिरुवाच ॥ हे ब्रह्मन् ते दुहितोर अहं अवृमः तदा शुकः उवाच यः अभितः धारयिष्यति तस्य वयासा यथेच्छं जरा विपर्यासं यातुं ३७ इति लब्धव्यवस्थानः राजा ज्येष्ठं यदुं अयाचत हे पुत्र इमां जरां प्रतीच्छ निजं वयः देहि ३८ ३९ ॥ यदुरुवाच ॥ हेतान् अहं जरया स्थातुं नोत्सहे ४० एवमेव तुर्वसुः द्रुह्यः अनुश्च ऊचुः ४१ तदा राजा पूरुषं उवाच हे वत्स अग्रजवत् प्रत्याख्यातुं त्वं नार्हसि ४२ ॥ पूरुषाच ॥ हे तात पितुराज्ञां लोके को न मन्येत यत्प्रसादात्परं विदंति ४३ उतमश्चितितं कुर्यात्प्रोक्तकारी च मध्यमः अश्रद्धया यः कुर्यात्सः अधमः अकर्ता पुरीषसमः ४४ इत्युक्त्वा जरां जगृहे ययातिरपि तद्वयसा ४५ पितृवत्प्रजाः पालयन् विषयान् जुजुषे ४६ अनेकैः कतुभिः सर्वदेवमयं हरिं निष्कामतया अयजत् ४७ ४८

मा० न०

॥ ३० ॥

नानेवमातियावदिन्द्रिय प्रवृत्तिः । तदुपरमे (सति) नाभातिष । स्वप्रमायाभ्यांसहितो मनोरथ इवेत्यर्थः ४९ ५० मनःसुखं कामोपभोगं (मनःषष्ठैः) कदिन्द्रियैः कुरित्तैः पराङ्मुखैरिन्द्रियैः ५१ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कन्धे टीकाया मष्टादशोऽध्यायः १८ ॥ ॥ ऊनविशेषयातिः स्वेच्छितं नन्वजोपमं । देवयानीसमा श्राव्यविरक्तो मुक्तिमाप्नुवान् ॥ १ ॥ मुक्तमोगामजाहास्यन्नजवृद्धतमात्मनः । विद्वद्यन्प्रियामाहनिर्देयितुमात्मवान् ॥ २ ॥ कामानाचरन् उपभुञ्जान् गाथामिति हासम् १ मद्विषे नमादशेनाचरितां अनुष्ठितां मद्विषयाचरितं यस्यामिति वा । यस्य ग्रामनिवासिनः कामिनो मद्विषयचरितं वने स्थिताधीराः शोचन्ति तस्य गाथां शृणु २ आत्मानमनुलक्ष्या हवस्त इति प्रियामनुलक्ष्या ह अजामिति वने संसारे प्रियं विषयं ३ रोषसितटे । विषाणाग्रेण मृदादिकमुद्धृत्य तीर्थनिर्गमय मार्गव्यवत् ४ बह्व्यतिशयमिष्टाप्रमुखाः कामयामासुः कतिप्रतिकामिनीः कामयस्यः ५ पीवानंशुष्टम् । इमंशुलं इमंशु बहुलं रतिसमर्थमित्यर्थः श्री द्वांसरेतः सेकारं याभे (मैथुने) कोविदं (कुशलं कामशास्त्राभिज्ञमित्यर्थः) अतएव प्रेम्णा वबुध्यत भान्वबुध्यत ६ ७ स्वामिनमिच्छितुमाभिप्रायेण ८ इति विडाकारं वस्तुजातिशब्दं संधितुं प्रसादयितुम् ९

यस्मिन्निदं विरचितं व्योम्नीवजलदावालिः ॥ नानेवमातिनाभाति स्वप्रमायामनोरथः ४९ तमेव हृदि विन्यस्य वासुदेवं गुहाशयम् ॥ नारायणमणीयांसि निराशीरयजत्प्रभुम् ५० एवं वर्षसहस्राणि मनःषष्ठैर्मनःसुखम् ॥ विदधानोऽपि नाटप्यत्सार्वभौमः कदिन्द्रियैः ५१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कन्धे अष्टादशोऽध्यायः १८ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ स इत्थमाचरन् कामान्नृत्तैर्गोऽप्यह्वयमात्मनः ॥ बुद्ध्या प्रियायै निर्विण्णो गाथामेतामगायत १ शृणु मार्गव्यमुं गाथामद्विधाचरितांशुवि ॥ धीराय स्यानु शोचन्ति वने ग्रामनिवासिनः २ वस्तुको वने कश्चिद्विचिन्वन्प्रियमात्मनः ॥ ददर्श कूपे पतितां स्वकर्मवशमजाम् ३ तस्या उद्धरणोपायं वस्तु कामी व्यचिंतयन् ॥ व्रधत्तीर्थमुद्धृत्य विषाणाग्रेण रोधमि ४ सोत्तीर्य कूपात्सु श्रोणीतमेव चकमेकिल ॥ तथा वृत्तं समुद्गीक्ष्य बह्व्योजाः कति कामिनीः ५ पीवानंशुष्टमं प्रेम्णा वदन् संयामकोविदम् ॥ स एको जटपस्तासां बह्वीनां रतिवर्धनः ६ रेमे कामग्रहग्रस्त आत्मानं नावबुध्यत ॥ तमेव प्रेष्ठ तमयारममाणमजान्यथा ॥ विछोक्य कूपसंविशानाटप्यद्रस्तवर्धत ७ तदुद्धृतं सुहृद्वपं कामिनं क्षणसौहृदम् ॥ इन्द्रियाराममुत्सृज्य स्वामिनं दुःस्विताय यो ८ सोऽपि चानुगतः स्त्रैः कूपणस्तां प्रसादितुम् ॥ कुर्वन्निदं विडाकारं नाशक्रोत्पथिसंधितुम् ९

४९ ५० एवं वर्षसहस्राणि सार्वभौमः कदिन्द्रियैः विषयान् भुञ्जामोऽपि नाटप्यत् ५१ ॥ इति नवमेऽष्टादशः १८ ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ सः इत्थं स्त्रैः सन् कामान् आचरन् आत्मनां बुद्ध्या निर्विण्णः सन् प्रियायै एतां गाथां अगायत १ हे मार्गवि मद्विधाचरितां अमुं गाथां शृणु २ कश्चिदेकः वस्तु वने विचरन् कूपे पतितां अजां ददर्श ३ कामी वस्तु तस्याः उद्धरणोपायं अचिंतयत् ४ ततः विषाणाग्रेण कूपतटे उद्धृत्य तामुज्जहार सा कूपादुत्तार्य तमेव पति चकमे तथा वृत्तं वीक्ष्य अन्या अजाः वयुः सः अजः सर्वाभिः सह रेमे ५ ६ कूपसंलम्बना अजा अन्यथा सह रमतं दृष्ट्वा ७ तमुत्सृज्य दुःस्विता सती स्वामिनं वयौ सोऽपि स्त्रैः तदनुगतः सन् इदं विडाकारं शब्दं कुर्वन् तां प्रसादयितुं नाशक्रोत् ९

अ०

॥ १९ ॥

॥ ३० ॥

दृष्टमच्छिनत् । करयासंभोगासंभोगकरोत् । अथांशुः कामभोगाय योगविद् उवाच ॥ अराव्यत्ययेनरतिशक्तिददावित्यर्थः १० कूपलब्ध्यासहकामैः सेव्यमानैर्नतुष्यति ११ १२ ननुतर्हिपुनरपिबहवोविषयाः सेव्यतां ततोमनसिप्रीतेसतिकामोपशात्यामोहोनिवर्तेतेतिचेत् तत्राह यदिदिद्विधाशयः । नदुह्यंति नपूरयंति १३ इतिषाष्टतेनकृष्णवर्त्मजः प्रिरिव १४ तर्हिकदाकेनोपायेनवा मनसः पूर्णाप्रीतिः स्यात् । वयाकामोपशमः स्यादित्यतआह यदेतिषड्विःअमंगलंभावंरागद्वेषादिवैषम्यम् १५ दुःस्नानितरावहतीवितथावा य १६ स्त्रीसंनिधानंनुसर्वथात्याज्यमित्याह मात्रेति अविर्वक्तुसंकीर्णभासनयस्यसः कर्षतिआकर्षति १७ १८ १९ ननुतृष्णात्यागस्यअतिदुष्करत्वात् कयंमनसोब्रह्मण्यावानस्या त तत्राह दृष्टमिति । योनानुष्यायेत् नानुस्मरेत् नसंविशेत् नचोपमुंजीत । तत्र दृष्ट्युतयोरनुष्यामादौ (संस्त्यादिकंविद्वान्) सआत्मदृक्भवति २० २१

तस्यास्तत्राद्विजःकश्चिदजास्वाम्याच्छिनदुषा ॥ लंबंतं वृषणंभूयःसंदधेर्थाययोगवित् १० संबद्धवृषणःसोपिह्यजयाकूपलब्ध्या ॥ कालंबहुतिथंभद्रेका मैर्नाद्यापितुष्यति ११ तथाहंकृपणःसुभ्रुभवत्याःप्रेमयंत्रितः ॥ आत्मानंनानभिजानामिमोहितस्तवमायया १२ यत्पृथिव्यांवीहियवंहिरण्यंपशवःस्त्रियः ॥ नदुह्यंतिमनःप्रीतिपुंसःकामहतस्यते १३ नजातुकामःकामानामुपभोगेनशाम्यति ॥ इविषाकृष्णवर्त्मवभूयएवमिवर्धते १४ यदानकुर्वतेभावंसर्वभूतेष्वमं लम् ॥ समदृष्टेस्तदापुंसःसर्वाःसुखमयादिशः १५ यादुस्त्यजातुर्मांतिभिर्जीर्यतोयानर्जीर्यते ॥ तांतृष्णांदुःखनिवहांशर्मकामोद्धृतंत्यजेत् १६ मात्रास्वप्नादु हित्रावानाविविक्तासनोभवेत् ॥ बलवार्निद्रियग्रामो विद्वांसमपिकर्षति १७ पूर्णवर्षसहस्रंमेविषयान्सेवतोऽसकृत् ॥ तथापिचानुसवनंतृष्णातेषूपजय ते १८ तस्मादेतामहंत्यक्त्वाब्रह्मण्याचायमानसम् ॥ निर्द्वंद्वेनिरहंकारश्चरिष्यामिमृगैःसह १९ दृष्टंश्रुतमसदृद्धानानुध्यायेन्नसंविशेत् ॥ संमृतिंचात्म नाशंचतत्रविद्वान्सआत्मदृक् २० इत्युक्तानादुषोजायांतदीयंपूरवेवयः ॥ दत्त्वास्वजरसंतस्मादाददेविगतस्पृहः २१

तत्र कश्चित् अजाशमी द्विजः तद्वृषणं अच्छिनत् पुनः लंबंतं वृषणं तं योगवित् अर्थाय संदधे १० सोपि कूपलब्ध्या अजया बहुकालं रमे अद्यापि न तुष्यति ११ हे देवयानि तथा अहं भवत्याः प्रेमयंत्रितः तव मायया मोहितः आत्मानं न जानामि १२ तर्हि पुनरपि बहवो विषयाः सेव्यतां ततो मनसि प्रीते कामोपशात्या मोहोनिवर्तेत इति चेत् तर्हि शृणु यत् पृथिव्यां वीहियवं हिरण्यं पशवः स्त्रियः इदं सर्वं कामहतस्य पुंसः मनःप्रीतिं न पूरयति १३ न जातु कामः कामानामुप भोगेन शाम्यति इविषा कृष्णवर्त्मव भूय एवमिवर्धते १४ यदा तु पुंसः समदृष्टित्वं तदा सर्वाः दिशः सुखमयाः भवन्ति १५ या तृष्णा स्वयं जीर्यतः सतः न जीर्यते तां दुःखप्रदां तृष्णां शर्मकामः द्रुतं त्यजेत् १६ स्त्रीसंनिधानं तु सर्वथा त्याज्यं मात्रा स्वप्ना दुहित्रा वा न विविक्तासनो भवेत् बलवार्निद्रियग्रामो विद्वांसम पि कर्षति १७ एवं पूर्ण वर्षसहस्रं असकृत् विषयान् सेवतः मम तृष्णा विषयेषु पुनर्जायते १८ अतः एतां त्यक्त्वा ब्रह्मणि मन आचाय अहं निर्द्वंद्वः निरहंकारश्च सन् मृगैः सह चरिष्यामि १९ ययातिः इति जायां उक्त्वा पूरवे तदीयं वयः दत्त्वा स्वां जरां आददे २० २१

(दक्षिणपूर्वस्यापेशान्याम आग्नेय्यां) २२ तस्य पुरोर्वशे (स्वाप्य) स्थापयित्वा २३ विषयेषु शब्दादिषु आसेवितं षड् भेदं द्वितीयसुखं मुमुषे तस्याज । यद्वा विषये आसेवितं सेवाका रितं षण्णां द्विष्याणां त्रिषु मुमुषे उपेक्षतेत्यर्थः २४ विधुतं निरस्तं त्रिगुणात्मकं लिङ्गं येन । प्रतीतः प्रख्यातः २५ प्रस्तोमं (उपहासं) तमेवाह । परिहासमिवोति । यद्वा प्रस्तोमं निवृत्तिमा र्भेप्रोत्साहनं मेने २६ २७ २८ कथं समावेश्यतदाह नम इति नमनादिभिः समावेश्येत्यर्थः । शुकोवानमनामिदं चक्रे २९ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकायां एकोनविं शोऽध्यायः ॥ १९ ॥ विशेषितं प्रसादासराजासनमहोन्नतेः । पुरोर्वशे च दैव्यं तेर्मरतस्येव तेयशः ॥ १ ॥ १ २ तस्मिन् तस्य अहंयातेः सुतः ३ धर्मेषु स्वस्येषु स्वधर्मेषु स्वधर्मस्यैव तेयवः ४ वनेषु श्वावमः स्मृतः । एवं दशैते ऋते ह्यप्रमुखास्तस्य रौद्राश्च स्य घृताच्यामप्सरसि पुत्रा जाताः । अप्सरस इति षष्ठी सप्तम्यर्थे वशवर्तित्वे दृष्टांतः । जगदात्मनः जगतः आत्ममृतस्य मुख्यप्राणस्यैव द्विष्यामीव ५

दिशि दक्षिणपूर्वस्यां द्रुमुदक्षिणतोयकुम् ॥ प्रतीच्यां तुर्वसु चक्र उदीच्यामनुमीश्वरम् २२ भूमंडलस्य सर्वस्य पूरुमर्हंतमं विशाम् ॥ अभिषिष्याग्रजांस्त स्यवशे स्थाप्य वनं ययौ २३ आसेवितं वर्षपूगान् षड्भेदं विषयेषु सः ॥ क्षणेन मुमुचे नीलं जातपक्ष इवा द्विजः २४ स तत्र निर्मुक्तसमस्तसंग आत्मानुभूत्या विषु तत्रिलिङ्गः ॥ परेऽमले ब्रह्माणं वासुदेव ले भेगति भागवती प्रतीतः २५ श्रुत्वा गार्था देवयानी मेने प्रस्तोममात्मनः ॥ स्त्रीपुंसोऽहवैकल्यात् परिहासमिवो रितम् २६ सा संनिवासं सुहृदां प्रपाया मि वगच्छताम् ॥ विज्ञाये चरतं त्राणां माया विरचितं प्रभोः २७ सर्वत्र संगमृत्सृज्य स्वप्नोपम्येन भार्गवी ॥ कृष्णे मनः समावे श्यत्यधुनो लिङ्गमात्मनः २८ नमस्तुभ्यं भगवते वासुदेवाय वेधसे ॥ सर्वभूताधिवासाय शांताय बृहते नमः २९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे एकोनविंशोऽध्यायः १९ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ पुरोर्वशं प्रवक्ष्यामि यत्र जातो भिभारत ॥ यत्र राजर्षयो वंश्या ब्रह्मवंश्याश्च जज्ञिरे १ जनमेजयो ह्यभूत् पुरोऽप्रचिन्वांस्तत्सुतस्ततः ॥ प्रवीगेथ नमस्तुभ्यं तस्माच्चारुपदो भवत् २ तस्य सुद्युः तस्य भृगुः तस्य स्माद्दुःश्वस्ततः ॥ संयातिस्तस्याहं याती रौद्राश्च स्तत्सुतः स्मृतः ३ ऋते युस्तस्य कुक्षेयुः स्थंडिलेयुः कृतेयुः ॥ जलेयुः संततेयुः स्वधर्मस्यैव तेयवः ४ दशैतेप्सरसः पुत्रावनेयुः श्वावमः स्मृतः ॥ घृताच्या मिद्विष्याणीव मुख्यस्य जगदात्मनः ५

ततः चतुर्दिक्षु द्रुमुदक्षिणतोयकुम् विवेक्ष्य २२ पूर्वं सार्वभौमपदे अभिषिष्य तस्य वशे अग्रजान् स्थाप्य वनं ययौ २३ सः विषयेषु मुक्तसंगः सन् वासुदेवे भक्तिं कुर्वन् भगवद्भक्तिं लेभे २४ २५ ततः देवयानी तां गार्थां श्रुत्वा परिहासमिव मत्वा २६ राजनि गते सति इदं सर्वं भगवन्मायाराचितं ज्ञात्वा २७ सर्वत्र संगं त्यक्त्वा नमनादिभिः कृष्णे मनः स्थाप्य आत्मनः लिङ्गं व्यधुनोत् २८ २९ ॥ ॥ इति नवमे एकोनविंशः १९ ॥ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ पुरोर्वशं प्रवक्ष्यामि हे नृप यत्र त्वं जातोसि यत्र राजर्षयः ब्रह्मवंश्याश्च जज्ञिरे १ पुरुषुत्रः जनमेजयः तस्य प्रवीरः तस्य प्रचिन्वान् तस्य प्रवीरः तस्य नमस्तुः तस्य चारुपदः २ तस्य सुद्युः तस्य भृगुवः तस्य संयातिः तस्य अहंयातिः तस्य रौद्राश्च ३ तस्य घृताच्या अप्सरसि दश पुत्रा वभूवुः ते च ऋतेयुः प्रथमः कुक्षेयुः द्विती यः स्थंडिलेयुः तृतीयः कृतेयुः चतुर्थः जलेयुः पंचमः संततेयुः षष्ठः धर्मेषु सप्तमः सत्येयुः अष्टमः वनेयुः नवमः वनयुः दशमः इति ४ ५

(तत्परंतिमारस्य) ६ ७ दुष्यंतस्यशकुंतलायांमरतः पुत्रोमवादीति कथाद्वारेणाह दुष्यंतोमृगयागतिपंचभिः । तमाश्रममंडयंतींस्त्रियंविलोक्य मुमुहे अपुह्यत ८ तस्मादर्शनेनप्रमुदि-
तः सततवसंनिवृत्तःपरिश्रमोयस्य ९ १० ११ पौरवाणां चेतोऽनघर्मेरमते । अतोमचेतसस्त्वायेरमणादेवाहंत्वांराजन्यतनयांवेभि १२ विश्वामित्रस्यात्मजाहंमेनकायांजाता तया
स्वर्गं गच्छंत्या तस्याका अतोराजन्यकन्यैवाहमित्यर्थः १३ १४ किंस्वाभेत्वादिवाक्यात्तदभिप्रायंज्ञात्वाहउपपन्नमिति १५ गांधर्वविधिना यियः सकयपूर्वकम् (भिचि-
ना) १६ १७ (मृगेंद्रांसिहय) १८

ऋतेयोऽरंतिमारोभूत्वयस्तस्यात्मजानृप ॥ सुमतिर्ध्रुवोऽप्रतिरथःकण्वोऽप्रतिरथात्मजः ६ तस्यमेधातिथिस्तस्मात्प्रस्कण्वाद्याद्रिजातयः ॥ पुत्रोभूत्सु-
मतेरैम्योदुष्यंतस्तत्सुतोमतः ७ दुष्यंतोमृगयायातःकण्वाश्रमपदंगतः ॥ तत्रासीनांस्वप्रभयामंडयंतींरमामिव ८ विलोक्यमुमुहेसद्योदेवमायामिवास्त्रिय-
म् ॥ वभाषेतांवरारोहांभटैःकतिपयैर्दृतः ९ तद्दर्शनप्रमुदितःसंनिवृत्तपरिश्रमः ॥ पप्रच्छकामसंतप्तःप्रहसञ्छुक्ष्णयागिरा १० कात्वंकमलपत्राक्षिकस्या-
सिहृदयंगमे ॥ किंवाचिकीर्षितंत्वन्नमवत्यानिर्जनेवने ११ व्यक्तंराजन्यतनयांवेदयहंत्वांसुमध्यमे ॥ नहिचेतःपौरवाणामधर्मेरमतेकचित् १२ ॥ शकुं-
तलोवाच ॥ विश्वामित्रात्मजैवाहंत्यक्तामेनकायावने ॥ वेदैतद्गगनान्कण्णोत्रीरर्किंकरवामते १३ आस्यतामरविंदाक्षगृह्यतामर्हणंचनः ॥ भुज्यतांसंतिनी-
वाराउष्यतांयदिरोचते १४ ॥ दुष्यंत उवाच ॥ उपपन्नमिदंसुभ्रुजातायाःकुशिकान्वये ॥ स्वयंहिष्टणुतेराज्ञांकन्यकासदृशंव्रम् १५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥
ओमित्युक्तेयथाधर्ममुपयेशकुंतलाम् ॥ गांधर्वविधिनाराजादेशकालविधानवित् १६ अमोघवीर्योराजर्विर्महिष्यांवीर्यमादधे ॥ श्वोभूतेस्वपुरंयातः
लेनासूतसासुतम् १७ कण्वःकुमारस्यवनेचक्रेसमुचिताःक्रियाः ॥ बद्धामृगेंद्रंतरसाक्रीडतिस्मसबालकः १८

ऋतेयोः पुत्रः रंतिमारः तस्य पुत्राः त्रयः सुमतिः प्रथमः ध्रुवः द्वितीयः अप्रतिरथस्तृतीयःइति अप्रतिरथस्य कण्वः ऋषिः तस्य ६ मेधातिथिः तस्मात् प्रस्कण्वाद्याः
द्रिजातयः सुमतेः पुत्रः रैम्यः तस्य दुष्यंतः ७ सः कदाचित् मृगयां यातः सन् कण्वाश्रमं गतः तत्र आसीनां स्वप्रभया मंडयंतीं रमामिव स्त्रियं दृष्ट्वा मुमुहे ८ त-
द्दर्शनप्रमुदितः कामसंतप्तः तां वभाषे ९ हे कमलपत्राक्षे त्वं का कस्यासि १० निर्जने वने तव किं चिकीर्षितमस्ति त्वां राजन्यतनयामिति निश्चयेन अहं वेभि-
कुतः पौरवाणां चेतः अधर्मे कचिदपि नहि रमते ११ १२ ॥ शकुंतलोवाच ॥ अहंविश्वामित्रात्मजा मेनकायां जाता स्वर्गं गच्छंत्या तया अभ वने त्यक्ता कण्वः
एतत्सर्वं वेद हे वीर ते किं कारवाम १३ अत्रास्यतां नः अर्हणं च गृह्यताम् अत्र नीवाराः संति भुज्यताम् रोचते चेत् उष्यताम् १४ ॥ दुष्यंत उवाच ॥ हे सुभ्रुः
कुशिकान्वये जातायाः ते इदं योग्यम् राज्ञां कन्यास्तु स्वयं सदृशं वरं वृणते १५ तया ओमित्युक्ते सति राजा गांधर्वविधिना तां उपयमे १६ तदा अमोघवीर्यः रा-
जर्षिः तस्यां वीर्यं आदधे श्वोभूते स्वपुरं यातः सा कालेन पुत्रं असूत १७ कण्वः वने कुमारस्य जातकादिसंस्कारान् चक्रे सः बालः मृगेंद्रान् बद्धा क्रीडतिस्म १८

भा०न०

॥ ३२ ॥

दुरत्ययविक्रांतविक्रमर्णयस्य १९ २० भस्त्राचर्मप्रसेविका तद्वन्माताऽऽधारमात्रं पितुरेवतुपुत्रः तत्रहेतुः येनेति “आत्मावैपुत्रनामासि” इति श्रुतेः । भरस्व पुषाण । अनेन भरतवामनिरुक्तम् २१ किंच । रेतोधाः रेतःसेकावंशकृतपुत्रोय मक्षयात्पितरंनयतितारयति । तथाचश्रुतिः “पुंनान्नोनरकायस्मात्पितरंत्रायतेपुनः । तस्मात्पुत्रइतिप्रोक्तः स्वयमेवस्वयंभुवा” इति । पाठांतरे मातापित्रोःपुत्रंप्रतिविवादेयमक्षयात् धर्मनिर्णेतुः यमस्यसभायाः सकाशात् रेतोधाःपितैवधर्मैर्नविजित्य पुत्रंनयति । ननुमातेत्यर्थः । ततश्च भार्यापुत्रौस्वीकृतवानितिज्ञेयम् २२ चक्रवर्तीबभूवैतिशेषः । तस्यमहिमागीयते । “तदप्येतेच्छोकाभिगीताः” इत्यादिबहुवचश्रुत्या । हरेरंशभुवः अंशाज्जातस्य २३ तत्रलिङ्गमाह चक्रमिति २४ (कयमीजेतदाह । पंचेति । मामतेयंदीर्घतमसंपुरोघायपुरोहितंकृत्वा) गंगायामनुलोम पंचपंचाशतावाजिभिरीजे । पुरोघायपुरोहितंकृत्वायमुनायामनुयमुनायाश्चानुलोमंअष्टाधिकसप्ततिमेध्यानश्वान् बबंघ । किंकुर्वन् वसुधनंप्रकर्षेणददत् २५

तंदुरत्ययविक्रांतमादायप्रमदोत्तमा ॥ हरेरंशांशसंभूतंभर्तुरंतिकमागमत् १९ यदानजगृहेराजाभार्यापुत्रावनिर्दिता ॥ शृण्वतांसर्वभूतानांखिनागा हांशरीरिणी २० माताभस्त्रापितुःपुत्रोयेनजातःस एव सः ॥ भरस्वपुत्रंदुष्यंतमावमंस्थाःशकुंतलाम् २१ रेतोधाःपुत्रोनयतिनरदेवयमक्षयात् ॥ त्वंचास्यघातागर्भस्यसत्वमाहशकुंतला २२ पितर्युपरतेऽसौवैचक्रवर्तीमहायशाः ॥ महिमागीयतेतस्यहरेरंशभुवोभुवि २३ चक्रंदाक्षिणहस्तेऽस्यपद्म कोशोस्यपादयोः ॥ ईजेमहाभिषेकेणसोभिषिक्तोऽधिराद्विभुः २४ पंचपंचाशतामेध्यैर्गंगायामनुवाजिभिः ॥ मामतेयंपुरोघाययमुनायामनुप्रभुः ॥ अष्टसप्ततिमेध्याश्वान्बबंघप्रददत्सु २५

शकुंतला पराक्रमिणं हरेरंशांशसंभवं पुत्रं आदाय भर्तुः समीपं आगमत् १९ राजा भार्यापुत्रौ यदा न जगृहे तदा सर्वेषां शृण्वतां आकाशवाणी आह २० माता भस्त्रा पितुः पुत्रो येन जातः स एव सः हे दुष्यंत पुत्रं भरस्व शकुंतलां मावमंस्थाः ११ किंच पुत्रः नरकात् पितरं त्रायति अस्य त्वं घाता शकुंतला सत्यं आह इत्युक्ते ततः भार्यापुत्रौ स्वीकृतवान् २२ ततो दुष्यंते कालेन उपरते सति सः भरतः चक्रवर्ती बभूव २३ यस्यदाक्षिणहस्ते चक्रचिह्नं पादयोः कमलचिह्नं सः भरतः एकदा मामतेयं पुरोहितं कृत्वा गंगातीरे यमुनातीरे च पंचपंचाशताश्वमेधैः ईजे २४ अष्टसप्ततिमेध्यान्अश्वान् बबंघ २५

अ०

॥ २० ॥

॥ ३२ ॥

सचीगुणेप्रहृष्टगुणवर्तदेशेऽग्निश्चितोऽभूत् । यस्मिन्नाग्निचयनेदेशेवासहस्रं ब्राह्मणाः भरतेन भूरिदानेदत्तागाः बद्धशः प्रत्येकं बद्धं बद्धं विभज्य जगृहुः । चतुरशीत्याधिकैस्त्रयो दशसहस्रैरेकं बद्धं भवति । तथा च “ हिरण्येन परीवृतान् कृष्णान् शुक्लदतोमृगान् । मष्णारेभरतोऽददाच्छतं बद्धानि सप्तच ” इति श्रुत्युक्तानि (गजानां) सप्ताधिकशतं बद्धानि त्रीशु केनचतुर्दशलक्षत्वेन संगृहीताणि । अदात्कर्मणि मष्णारेनियुतानि चतुर्दशेति । एवं चतुर्दशलक्षाणां सप्ताधिकशतमागो बद्धमित्युक्तं भवति । इयं च बद्धसंख्या श्लोकेन संगृह्यते । ‘ चतुर्द शानालक्षाणां सप्ताधिकशतं शकः । बद्धं चतुरशीत्यग्रसहस्राणि त्रयोदश ’ इति (तथा च गवांसंख्या २३०८४००० चतुरशीतिसहस्राधिकानि त्रिंशच्छलाणिकोटिश्रैका) २६ देवानाम पिमायाविभवं अत्यगात् अत्यजेत् । यतः गुरुं पूज्यं हरिं आययौ प्रासः । तदंशमवत्त्वात् । मायवत् रज्ज्वातिपाठे हस्वश्च्युत्यनुसारेण । मायावतां भेदः हरिरेवासावित्यर्थः २७ मृगान् श्रेष्ठ गजान् मद्रमद्रमृगादयोगजजातिभेदाः । मष्णारे इति श्रुतिपदस्य व्याख्यानं कर्मणीति । कस्मिंश्चित्कर्मविशेषे । केचिन्मष्णारे तीर्थे इति व्याचक्षते २८ २९ ३० पुरादेवान् जित्वा येऽ सुरारसौकांसिरसात्तलादिस्थानानि भेजिरे तैः प्राणिभिर्बलिभिः देवस्त्रियोरसात्तलं नीत्वाः सतीः पुनराहरत् आनिन्ये । प्राणिभिरन्यैर्मनुष्यादिभिः सहनीता इति वा । पणिभिरिति पा ठे पणयोऽसुरास्तेर्नीताः सतीः । यद्वा पणयो दूताः तैः दूतान् प्रस्थाप्या हरदित्यर्थः ३१ त्रिणवसाहस्त्रीः समाः सप्तविंशतिसहस्रं वत्सरान् । चक्रं सेना आज्ञावा ३२ तस्य वैरा ग्येषां मोक्षप्रकारमाह । स इति । मृषेति विचार्यति शेषः ३३ नानुरूपाः सदृशान भवंतीति भर्त्रा ईरिते सति व्यभिचारशंकयाऽस्मांस्त्यक्ष्यतीति भयात् पुत्रान् जघ्नुः पुनः पुनः पुत्राणां दर्शनैर्वैसाह्येनानुसंधानेन नत्यजेन्नान्यथेत्याशयेन हतवत्यः ३४

भरतस्य हि दौष्यं तेरग्निः सचीगुणे चितः ॥ सहस्रं बद्धशो यस्मिन् ब्राह्मणागाविभेजिरे २६ त्रयस्त्रिंशच्छतं ह्यश्वान् बद्धा विस्मापयन् नृपान् ॥ दौष्यंतिरत्यगा न्मायदिवानां गुरुमाययौ २७ मृगाञ् शुक्लदतः कृष्णान् हिरण्येन परिष्कृतान् ॥ अदात्कर्मणि मष्णारेनियुतानि चतुर्दश २८ भरतस्य महत्कर्मनपूर्वेनाप रेनृपाः ॥ नैवापुनैव प्राप्स्यंति बाहुभ्यां त्रिदिवं तथा २९ किरातहूगान्यवनानंघ्रात्कंकां खशाञ्शकान् ॥ अब्रह्मण्या नृपांश्चाहन् म्लेच्छान् दिग्विजयेऽ खिलान् ३० जित्वा पुराऽसुसदेवान् च ये रसौकांसिभेजिरे ॥ देवस्त्रियोरसां नीताः प्राणिभिः पुनराहरत् ३१ सर्गकामान् दुदुहतुः प्रजानां तस्य रोदसी ॥ समा स्त्रिणवसाहस्त्रीर्दिक्षु चक्रमवर्तयत् ३२ सप्तम्राट् लोकपालाख्यमैश्वर्यमधिराट् स्वयम् ॥ चक्रं चाखलितं प्राणान् मृषेत्युपररामह ३३ तस्या स नृपवेदमर्थः पत्न्यस्ति सः सुसंमताः ॥ जघ्नुस्त्यागभयात् पुत्रान् नानुरूपा इतीरिते ३४

दौष्यंतिः भरतस्य प्रहृष्टगुणवर्तदेशे चितः अग्निः अभूत् यस्मिन् अग्निचयने सहस्रं ब्राह्मणाः भरतेन दत्ताः गाः प्रत्येकं बद्धं बद्धं विभज्य जगृहुः २६ ततश्च भरतः नृपान् विस्मापयन् सन् त्रयस्त्रिंशच्छतं अश्वान् बद्धा देवानां वैभवं अत्यमात् २७ ततश्च मष्णाराख्ये कर्माणि तीर्थे वा चतुर्दशानियुतानि गजान् अदत् २८ २९ अथ भरतः दिग्विजये अब्रह्मण्यान् नृपान् किरातादीन् अहन् ३० पुरा असुरैः हतः देवस्त्रियः असुरान् हत्वा देवेभ्यः ददौ ३१ सप्तविंशतिसहस्रं वत्सरान् राज्यं च चक्रे ३२ सः स ज्यं देहं च मृषेति विचार्य उपरराम ३३ तस्य तिलः स्त्रियः आसन् ताः भर्त्रा एव सुता नानुरूपा इत्युक्ते सति व्यभिचारशंकयाऽस्मान् त्यक्ष्यतीति भयात् पुत्रान् जघ्नुः ३४

वितथेऽन्वेसितितदर्थं पुत्रार्थं मरुत्स्तोमेन यागेन यजतस्तस्य प्रसन्नाः संतो मरुतो भरद्वाजं नाम पुत्रं उपाददुः सपत्न्यामातुः ३५ मरुतां भरद्वाजं प्राप्तिप्रकारं दर्शयन्नाह अंतर्वत्स्यामिति चतुर्भिः
अंतर्वत्स्यां गर्भिण्यां प्रातुत्तयस्य पत्न्यां ममतायां चोयं मेथुनाय रुदा चित्प्रवृत्तो बृहस्पतिः तदा द्वितीयं गर्भस्थेन निवारितः ततः क्रुद्धो बृहस्पतिरंधो
मन्त्रेति तं गर्भं शप्त्वा बलाद्वीर्यं न्यविचत् ततो बृहस्पतेः शापात् गर्भस्थो दीर्घतमा अंबो बभूव । तेन च तद्वीर्यं पार्ष्णिना योनेः बहिः निःसारितं भूमौ पतितं सः सद्य एव कुमारोऽभवत् ३६ तं च परवी
र्यजं मरुत्स्यागाद्विशंकितां सतीत्यकुक्कामां ममतां प्राप्तिं सुराणं बृहस्पतेर्ममतायाश्च विनाद रूपं श्लोकं जगुः । किमर्थं मत आह । तस्य नाम निरुच्यते येन तत् । तन्नाम निर्वचनेनैव मरुत्स्यामं
कामपाकर्तुमित्यर्थः ३७ तत्र पुत्रं त्यक्त्वा यातीं ममतां बृहस्पतिराह । हे मूढे इमं पुत्रं मरुपुत्राय । मरुर्बिभेभीति चेत्तत्राह । द्वाजम् । एकस्य क्षेत्रे अन्यस्य बीजादिति एवं द्वाभ्यां जातं अतस्तस्या
प्ययं पुत्र इति ततस्माद्भयशंकेत्यर्थः । एवमुक्ता सती तं प्रत्याह । हे बृहस्पते त्वमिमं भर । यतो द्वाजं द्वाभ्यामावाभ्यामन्यायतो जातं अतो नाहं भेकाकिनी भगामित्यर्थः । यद्यस्मादेव पुंस्त्वा
पितरौ ममता बृहस्पती विवदमानौ पुत्रं परित्यज्य यातौ ततो हेतो रयं भरद्वाजसंज्ञ इति । पाठांतरे यस्य पुत्रस्तस्यागदुःखात् पितरौ यातावित्यर्थः ३८ वितथेऽन्वेसितितदर्थं यजतः सुतम् ॥ ३९ ॥ वितथेऽन्वेसितितदर्थं यजतः सुतम् ॥ ३९ ॥ वितथेऽन्वेसितितदर्थं यजतः सुतम् ॥ ३९ ॥ वितथेऽन्वेसितितदर्थं यजतः सुतम् ॥ ३९ ॥
यं व्ययं मत्वा ममता व्यमृजत् तस्याज । पाठांतरे आदिजं यमजं मरुर्जीर्याज्जातं भवमुक्त्यमात्मजं मत्वा बृहस्पतेर्जातं तस्याजेत्यर्थः । एवं तयात्यकं मरुतोऽविभ्रत आबिभ्रतः । तदेवं मरु
द्भिः प्राप्नोयं भरतस्यान्वये वितथे सति दत्तः ३९ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे धीकायां विंशतितमोऽध्यायः २० ॥ ॥ ॥

तस्यैवं वितथेऽन्वेसितितदर्थं यजतः सुतम् ॥ मरुत्स्तोमेन मरुतो भरद्वाजमुपाददुः ३५ अंतर्वत्स्यां प्रातुत्तयस्य पत्न्यां मेथुनाय बृहस्पतिः ॥ प्रवृत्तो वारितो गर्भं शप्त्वा
वीर्यमवाप्तुजत् ३६ तं त्यकुक्कामां ममतां मरुत्स्यागविशंकिताम् ॥ नाम निर्वचनं तस्य श्लोकमेनं सुराजगुः ३७ मूढे भरद्वाजमिमं भरद्वाजं बृहस्पते ॥ यातौ य
दुक्कापितरौ भरद्वाजस्ततस्त्वयम् ३८ चोद्यमाना सुरैरेवं मत्वा वितथमात्मजम् ॥ व्यमृजन्मरुतोऽविभ्रतदत्तोयं वितथेऽन्वये ३९ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महा
पुराणे नवमस्कंधे विंशोऽध्यायः २० ॥ ॥ ॥

तदा वंशे वितथे सति पुत्रार्थं मरुत्स्तोमेन यागेन यजतः भरतस्य मरुतः भरद्वाजं नाम पुत्रं ददुः ३५ तदुत्पत्तिमाह गर्भिण्यां प्रातुः उत्तयस्य पत्न्यां ममतायां
चोयं मेथुनाय प्रवृत्तो बृहस्पतिः तदा गर्भस्थेन निवारितः तदा क्रुद्धो बृहस्पतिः अंधो भवेति गर्भं शप्त्वा बलात् वीर्यं न्यविचत् ततो बृहस्पतेः शापात् गर्भस्थो
दीर्घतमाः अंबो बभूव तेन च तद्वीर्यं पार्ष्णिना योनेः बहिः निःसारितं भूमौ पतितं सः सद्य एव कुमारः अभवत् ३६ तत्र पुत्रं त्यक्त्वा यातीं ममतां बृहस्पतिः आ
ह ३७ हे मूढे इमं पुत्रं मरु एकस्य क्षेत्रे अन्यस्य बीजादिति द्वाभ्यां जातम् अतः तस्याप्ययं पुत्रः एवं उक्त्वा ममता तं आह हे बृहस्पते त्वं इमं भर यतः द्वाभ्यां
आवाभ्यां अन्यायतो जातः अतो नाहं भेकाकिनी भगामि एवमुक्त्वा विवदमानौ तौ पुत्रं त्यक्त्वा यातौ अतो हेतोः अयं भरद्वाजः ३८ तं मरुतः अविभ्रत एव मरु
द्भिः प्राप्नोयं भरतस्यान्वये व्यर्थे सति दत्तः अतः वितथो जातः ३९ ॥ ॥ इति नवमे विंशः ॥ २० ॥

रुक्मिणीदेवोऽप्यन्तेः सुतरयां न्वय उच्यते । रंतिदेवानभीडादेर्यत्र कीर्तिः प्रतन्यते ॥ १ ॥ भरतस्यान्वये वितथे सति दत्तत्वात् वितथसंज्ञो भरद्वाजः । स च ब्राह्मणोऽपि भरतस्य दत्तपुत्रो जात इति ब्रह्मशिरःकथ्यते । वितथस्य सुतो मन्वुस्तस्माद्बृहत्क्षत्रजयद्रथमहावीर्यनरगर्गः पंचपुत्राबभूवुः १ २ वियद्वित्तस्य वियतोगगनादिव उद्यमं विना देवा दुपस्थितमेव वित्तं भोग्यं यस्य । यद्वा वियद्वयं प्राप्नुवद्वित्तं यस्य । तदेवाह । बुभुक्षतोऽपि सतः लब्धं लब्धं ददतः । तत्प्रपंचयति निष्किंचनस्येत्यादिसार्धैः पंचदशभिः (निष्किंचनस्य दत्तसर्वस्वस्य) ३ अपि वतः अऊषानवप्यकुर्वतः (अष्टचत्वारिंशदहानिव्यतीयुः । ततः प्रातरुपस्थितं प्राप्तम्) घृतादित्रयाणां द्वंद्वैक्यंतोयं च (तत्र संयावं गोधूमात्रम्) ४ (एतद्वोक्तुकामस्य कुच्छ्रेष्ठं प्रातःकुटुंबं यस्य । काले भोजनसमये) ५ ६ अथान्यो वृषलोऽतिथिरागमत् । विभक्तस्य कुटुंबार्थं मन्त्रादिकं विभक्तवतः (विभक्तं ब्राह्मणशेषरूपं अन्नं तस्मै वृषलाय शूद्राय व्यभजत् विभज्य दत्तवान्) ७ स गमाय श्वयूषसि दत्वा ८ (यदवाशिष्टं तत्सर्वं) ९ (दत्तः पानीयमात्रं) उच्छेषं उर्वरितं तदप्येकमेव परितर्पयतीति तथा (तत्पास्यतः पातुकामस्येत्यर्थः पुल्कसो गोमांसभक्षको नीचजातिविरोधः) १०

॥ श्रीशुक उवाच ॥ वितथस्य सुतान् मन्योर्बृहत्क्षेत्रोजयद्रथः ॥ महावीर्यो नरगर्गः संकृतिस्तु नरात्मजः १ गुरुश्च रंतिदेवश्च संकृतेः पांडुनंदन ॥ रंतिदेवस्य हि यश इहामुत्र च गीयते २ वियद्वित्तस्य दत्तोलब्धं लब्धं बुभुक्षतः ॥ निष्किंचनस्य धीरस्य सकुटुंबस्य सीदतः ३ व्यतीयुरष्टचत्वारिंशदहान्यपि वतः किल ॥ घृतपायससंयावं तोयं प्रातरुपस्थितम् ४ कुच्छ्रेष्ठं प्रातःकुटुंबस्य क्षुत्तृट्भ्यां जातवेपथोः ॥ अतिथिब्राह्मणः काले भोक्तुकामस्य चागमत् ५ तस्मै संध्यमजत्सोऽन्नमादृत्य श्रद्धयान्वितः ॥ हरिं सर्वत्र संपश्यन् स भुक्त्वा प्रययौ द्विजः ६ अथान्यो भोक्ष्यमाणस्य विभक्तस्य महीपतेः ॥ विभक्तं व्यभजत् तस्मै वृषलाय ह रिं स्मरन् ७ याते शूद्रे तमन्योऽगादतिथिः श्वभिरावृतः ॥ राजन् मे दीयतामन्नं स गणाय बुभुक्षते ८ स आदृत्या वशिष्टं यद्रुमानपुरःसरम् ॥ तच्च दत्त्वा नमश्च श्वभ्यः श्वपतये विभुः ९ पानीयमात्रमुच्छेषं तच्चैकपरितर्पणम् ॥ पास्यतः पुल्कसो भ्यागादपो देह्यशुभस्य मे १०

॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ वितथस्य सुतः मन्युः तस्य पुत्राः पंच ते च बृहत्क्षत्रः प्रथमः जयद्रथः द्वितीयः महावीर्यः तृतीयः नरः चतुर्थः गर्गः पंचमः इति नरात्संक्रुतिः १ तस्य गुरुः तस्य रंतिदेवस्य यशः इहामुत्र च गीयते २ तस्य देवात् लब्धं अभुक्षतः निष्किंचनस्य धीरस्य सकुटुंबस्य सीदतः लब्धं लब्धं ददतः ३ एवं वर्तमानस्य सतः अष्टचत्वारिंशद् दिनानि व्यतीयुः तदा घृतं पायसं संयावं तोयं च प्रातः प्राप्तं ४ कुच्छ्रेष्ठं प्रातःकुटुंबस्य क्षुत्तृट्भ्यां जातवेपथोः भोक्तुकामस्य तस्य काले ब्राह्मणः अतिथिः आगमत् ५ सः सर्वत्र हरिं पश्यन् तस्मै श्रद्धया अन्नं ददौ स द्विजः भुक्त्वा ययौ ६ अवाशिष्टमन्नं कुटुंबाय विभज्य भोक्तुकामस्य सतः अन्यः वृषलः अतिथिः आगमत् राजा तस्मै अन्नं ददौ ७ शूद्रे याते श्वभिरावृतः अतिथिः तं अगात् हे राजन् स गणाय क्षुधार्ताय मे अन्नं दीयताम् ८ तदा राजा तंबडुमानपुरःसरं श्वभ्यश्च श्वेभ्यो अन्नं दत्वा नमश्चक्रे ९ ततः एकनृपिक्रं जलं अवाशिष्टं तत् पास्यतः पुल्कसः आगत्य अशुभस्य मे अपः देहीति अयाचत १०

११ परदुःखासहिष्णुतया सर्वेषां दुःखं स्वयं भोक्तुमाज्ञास्ते न कामय इति । अणिमाद्यष्टसमृद्धियुक्तां गतिमपि मोक्षमपि वा अहं न कामये । तर्हि किं कामयसेतदाह । अखिलदेहभाजां मार्ते दुःखं तद्भोक्तुं चेणांतःस्थितः सन् अहंप्रपद्ये प्राप्नुयामित्येवं कामये । येन तद्दुःखं भोक्तुमायाहेतुभूतेन ते सर्वे अदुःखा भवन्ति १२ ननु दुःखं किमिति प्रार्थयसेतत्र परदुःखं निवृत्त्यैव मम सर्वदुःखं निवृत्तिरित्याह । क्षुत्तृडिति । कृपणस्य जंतोर्जीविनहेतोः जलस्यार्पणात् तमे सर्वे क्षुत्तृडादयो निवृत्ता एतेत्येवंप्रभाष्य १३ १४ त्रिभुवनाधीशाः ब्रह्मादयः मायाः तदीयवैधर्ष्याक्षार्थप्रथममायया वृषलादिकृपेण प्रतीताः संत इत्यर्थः १५ परं केवलं वासुदेवनमश्च केन तु तान् किमपि याचितवान् १६ अनन्यराघसः ईश्वरातिरिक्त फलांतरानपेक्षस्य । प्रत्यलीयत आत्मन्येव लीना बभूव १७ १८ मन्थुसुतस्य नरस्य वंशमुक्तात् सुतस्यैव मर्गस्य वंशमाह । गर्गादिति (ततः क्षत्राच्छिनेः गार्ग्यो ब्रह्महवर्तः) महावीर्यस्य वंशमाह । महावीर्यात् दुरितक्षयः तस्य त्रय्यारुणिः कविः पुष्करारुणिश्चेति त्रयः पुत्राः १९ कथं भूताः अत्र क्षत्रवंशे ये ब्राह्मणगतिं ब्राह्मणरूपतंगतास्ते मन्थुपुत्राणां पंचानां ज्येष्ठस्य वंशमाह बृहत्क्षत्रस्येत्येत्येन हस्तिनापुरं कृतमित्यर्थः २०

तस्य तां कुरुणां वाचं निशम्य विपुलश्रमाम् ॥ कृपया भृशसंतप्त इदमाहामृतं वचः ११ न कामये हं गतिमीश्वरात् परामष्टार्थयुक्तामपुनर्भवं वा ॥ आर्तिप्रपद्येऽखिलदेहभाजामंतःस्थितो येन भवंत्यदुःखाः १२ क्षुत्तृडश्रमोगात्रपरिश्रमश्च दैन्यं कृमः शोकविषादमोहाः ॥ सर्वे निवृत्ताः कृपणस्य जंतोर्जीविषोर्जीविजलार्पणान्मे १३ एवं प्रभाष्य पानीयं भ्रियमाणः पिपासया ॥ पुल्कसायाददाद्धोरो नि सर्गकरुणो नृपः १४ तस्य त्रिभुवनाधीशाः फलदाः फलभिच्छताम् ॥ आत्मानं दर्शयामासुर्मायाविष्णुविनिर्भिताः १५ स वै तेभ्यो नमस्कृत्य निःसंगो विगतस्पृहः ॥ वासुदेवे भगवति भक्त्या च केन मः परम् १६ ईश्वरालंबनं चित्तं कुर्वतो नान्यराघसः ॥ मायागुणमयिराजनस्वप्नप्रत्यलीयत १७ तत्प्रसंगानुभावेन रंति देवानुवर्तिनः ॥ अभवन्योगिनः सर्वे नारायणपरायणाः १८ गर्गाच्छिनिस्ततो गार्ग्यः क्षत्राद्ब्रह्महवर्तत ॥ दुरितक्षयो महावीर्यात् तस्य त्रय्यारुणिः कविः १९ पुष्करारुणिरित्यत्र ये ब्राह्मणगतिंगतः ॥ बृहत्क्षत्रस्य पुत्रो भूदस्तीयद्धस्तिनापुरम् २०

तस्य तां दीनां वाचं निशम्य कृपया पीडितः इदं आह ११ अहं ईश्वरात् गतिं मोक्षं च न कामये किंतु अखिलदेहभाजां अंतःस्थितः सन् तेषां आर्तिं कामये येन ते अदुःखाः भवन्ति १२ १३ इत्यादिप्रभाष्य स्वयं पिपासया भ्रियमाणोऽपि तस्मै जलं ददौ १४ तदा ब्रह्मविष्णुमहेशाः आत्मानं दर्शयाचक्रुः १५ सः तेभ्यः नमस्कृत्य निःसंगः सन् वासुदेवे भक्त्या नमश्चक्रे १६ एवं ईश्वरालंबनं चित्तं कुर्वतः तस्य माया स्वप्नप्रत्यलीयत १७ तत्प्रसंगानुभावेन सर्वे जनाः नारायणपराः अभवन् १८ अथ गर्गस्य मन्थुसुतस्य वंशमाह गर्गात् शिनिः तस्मात् गार्ग्यप्रभृति द्विजाः महावीर्यस्य वंशमाह महावीर्यस्य दुरितक्षयः तस्य त्रय्यारुणिः कविः १९ पुष्करारुणिः एते द्विजत्वं प्राप्ताः अथ बृहत्क्षत्रस्य पुत्रः हस्ति येन हस्तीनापुरं कृतम् २०

अजमीढादयस्त्रयोहास्तिनः पुत्राः २१ अजमीढादेवान्यः पुत्रो बृहदिषुर्नामाभवत् २२ २३ पारस्यतनयोनीपः नीपस्य पुत्रशतं २४ स एव कृत्वा कृत्वा सितं ज्ञायां शुक्रकन्यायां ब्रह्मदत्तं जन्मवाप्त । तदुक्तं हरिवंशादिषु । “ पराशरबुलोत्पन्नः शुक्रो नाम महायज्ञाः । व्यासादरण्यसंभूतो विधोमोग्निर्वज्रवल्गुः । स तस्यापि कृत्वा कन्यायां वीरिण्यां जनयिष्यति । कृष्णगौरप्रभं शंभुं तया भूरिभुतं जयं । कन्यां कीर्तिमतीं षष्ठीं योगिनीं योगमातरं । ब्रह्मदत्तस्य जननीं महिषीं मनुहस्य च ” इति । यद्यपि शुक्र उत्पत्त्यै विमुक्तसंगो निर्गतः तथापि निरहातुरं व्यासं अनुयातं दृष्ट्वा छायाशुक्रं निर्माय गतवान् तदभिप्रायेणैवायं गार्हस्थ्यं दिव्यवहार इत्यविरोधः । स च ब्रह्मदत्तो योगेश्वरो गवि वाचि सरस्वत्याम् २५ स एव योगतंत्रचकार बार्हदीषवा (अजमीढपुत्रस्य) बृहदिषोर्वैश्या इमे दीर्घस्वमावै (अथ द्विमीढस्य वंशमाह यवीनर इति) २६ सुपार्श्वकृतसुपार्श्वस्य पिता २७ प्राच्यसाम्नां षट्संहिताः जगौ विमज्ज्या व्यापितवान् २८ २९ (पुरुमीढस्य तुवंशो नास्तीत्याह पुरुमीढ इति) अजमीढस्य वंश्याः प्रियमेधादयः केचिद्ब्राह्मणा बंधवः । बृहदिषु प्रभृतयः क्षत्रियाश्चेति वंशद्वयमुक्तं । अथ तस्यैव वंशांतरमाह । नालिन्यामिति यावत् तमाप्ति ३०

अजमीढो द्विमीढश्च पुरुमीढश्च हास्तिनः ॥ अजमीढस्य वंश्याः स्युः प्रियमेधादयो द्विजाः २१ अजमीढा बृहदिषु स्तस्य पुत्रो बृहद्गनुः ॥ बृहत्कायस्ततस्तस्य पुत्रश्चासीज्जयद्रथः २२ तत्सुतो विशदस्तस्य सेनाजित्समजायत ॥ रुचिराश्वो दृढहनुः काश्यो वत्सश्च तत्सुताः २३ रुचिराश्वसुतः पारः पृथुसेनस्तदात्मजः ॥ पारस्यतनयोनीपस्तस्य पुत्रशतं त्वभूत् २४ सकृत्कन्यायां शुक्रकन्यायां ब्रह्मदत्तमजीजनत् ॥ योगीशो गविभार्यायां विष्वक्सेनमधात्सुतम् २५ जैगीषव्योपदेशेन योगतंत्रचकार ह ॥ उदक्स्वनस्ततस्तस्माद्ब्रह्मादो बार्हदीषवाः २६ यवीनरो द्विमीढस्य कृतिमांस्तुततः स्मृतः ॥ नाम्नां सत्यवृत्तिर्यस्य दृढनोमिः सुपार्श्वकृत २७ सुपार्श्वोत्सुमतिस्तस्य पुत्रः संनतिमांस्ततः ॥ कृती हिरण्यनामाद्योगं प्राप्य जगौ स षट् २८ संहिताः प्राच्यसाम्नां वैनीपोऽग्रायुधस्ततः ॥ तस्य क्षेम्यः सुवीरोऽस्य सुवीरस्य रिपुंजयः २९ ततो बहुरथो नाम पुरुमीढोऽप्रजोऽभवत् ॥ नालिन्यामजमीढस्य नालः शांतिस्तुतस्तुतः ३०

तस्य त्रयः अजमीढः द्विमीढः पुरुमीढ इति अजमीढस्य प्रियमीढादयो द्विजाः २१ अजमीढादेव अन्यः पुत्रः बृहदिषुः तस्य बृहद्गनुः तस्य बृहत्कायः तस्य जयद्रथः २२ तस्य विशदः तस्य सेनाजित् तस्य पुत्राः चत्वारः रुचिराश्वः दृढहनुः काश्यः वत्सः इति २३ रुचिराश्वात् पारः तस्य पुत्रो द्वौ पृथुसेनः नीप इति नीपस्य पुत्रशतं अभूत् २४ स एव नीपः शुक्रकन्यायां कृत्वा ब्रह्मदत्तं सुतं प्रासूत सः ब्रह्मदत्तः सरस्वत्यां भार्यायां विष्वक्सेनं पुत्रं अधात् २५ स एव ब्रह्मदत्तः जैगीषव्योपदेशेन योगतंत्रं चकार विष्वक्सेनात् उदक्स्वनः तस्य भ्रष्टादः एते बार्हदीषवः २६ अथ द्विमीढात् यवीनरः तस्य कृतिमान् तस्य सत्यधृतिः तस्य दृढनोमिः तस्य सुपार्श्वः २७ तस्य सुमतिः तस्य सन्नतिमान् तस्य कृती सः हिरण्यनामात् योगं प्राप्य २८ प्राच्यसाम्नां षट्संहिताः विमज्ज्या शिष्यान् अध्यापितवान् तस्य नीपः तस्य उग्रायुधः तस्य क्षेम्यः तस्य सुवीरः तस्य रिपुंजयः २९ तस्य बहुरथः तस्य पुरुमीढः अप्रजः अजमीढस्य वंशांतरमाह अजमीढात् नालिन्यां नालः तस्य शांतिः तस्य सुलातिः ३०

मुद्रलपूकः यवीनरादयश्चत्वार इत्येवंपंच ३१ ३२ (विषयाणां देशानां) ३३ भाम्यात् भाम्याश्च पुत्रात् मिथुनं चाभूतदेवाह । दिवोदासः पुमान् अहल्या च कन्यकेति तस्य शतानंदस्य ३४ ३५ ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकायां एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ द्वाविंशदिवोदासवंशमुक्ताय वर्णिताः । क्षत्रवंशे जरासंधपार्श्वदुर्योधनादयः ॥ १ ॥ १ तस्य सोमकस्य पुत्राणां शतं बभूव । तेषां जंतुर्ज्येष्ठः । यवीयान् पृषतः । (तस्य द्रुपदस्य पुता द्रौपदी । पुत्रास्तृष्ट्युग्रादयः) २ अजमीढस्यैव वंशांतरमाह । य इति । ततः संवरणात् कुरुः ३ ४ तस्य कृतिन उपरिचरो वसुः । ततो वसेः बृहद्रथो मुखं आदिर्येषां ५

शान्तिः सुशान्तिस्तत्पुत्रः पुरुजोर्कस्ततोऽभवत् ॥ भाम्याश्च स्तनयस्तस्य पंचासनमुद्रलादयः ३१ यवीनरो बृहदश्वः कापिल्यः मृजयः सुताः ॥ भाम्याश्च प्राह पुत्रामेपंचानां रक्षणाय हि ३२ विषयाणामलमिमे इति पंचालसंज्ञिताः ॥ मुद्रलाद्ब्रह्मनिर्वृत्तं गोत्रं मौद्रल्यसंज्ञितम् ३३ मिथुनमुद्रलाद्भाम्यादिवोदासः पुमानभूत् ॥ अहल्या कन्यकायस्यां शतानंदस्तु गौतमात् ३४ तस्य सत्यधृतिः पुत्रोऽधनुर्वेदविशारदः ॥ शरद्वीस्तत्सुतो यस्मादुर्वशीदर्शनात्किल ३५ शरस्तंबेऽपतद्रेतो मिथुनं तदभूच्छुभम् ॥ तदृष्ट्वा रुपयाऽष्टलात् शतनुर्दृग्यां चरन् ॥ रुपः कुपारः कन्या च द्रोणपत्न्यभवत् रुपी ३६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे एकविंशतितमोऽध्यायः २१ ॥ ७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ मित्रेयुश्च दिवोदासाश्च वनस्तत्सुतो नृप ॥ सुदासः सहदेवो य सोमको जंतुजन्मकृत् १ तस्य पुत्रशतं तेषां यवीयान् पृषतः सुतः ॥ द्रुपदो द्रौपदी तस्य धृष्टद्युम्नादयः सुताः २ धृष्टद्युम्ना बृष्टकेतुर्मर्त्याः पांचालकाम्ये ॥ योऽजमीढसुतो ह्यन्यऋक्षः संवरणस्ततः ३ तपत्यां सूर्यकन्यायां कुरुक्षेत्रपतिः कुरुः ॥ परीक्षितसुधनुर्जह्नुर्निषधाश्च कुरोः सुताः ४ सुहोत्रो मृत्सुधनुषश्च यवनीथततः कृती ॥ वसुस्तस्योपरिचरो बृहद्रथमुखास्ततः ५

तस्य पुरुजः तस्य अर्कः तस्य भाम्याश्च तस्य पुत्राः पंच मुद्रलः ३१ यवीनरः बृहदिषुः कापिल्यः संजयः ३२ इमे पंचालसंज्ञकाः आसन् मुद्रलात् ब्रह्म जातं तत् गोत्रं मुद्रलाख्यं जातं ३३ मुद्रलात् मिथुनं तत्र दिवोदासः पुमान् अहल्या कन्या च तस्यां गौतमात् शतानंदः जातः ३४ तस्य सत्यधृतिः तस्य शरद्वी यस्मात् उर्वशीदर्शनात् ३५ शरस्तंबे रेतः अपतत् तस्मात् रेतसः मिथुनं जातम् तन्मिथुनं दृष्ट्वा शतनुः मृग्यां चरन् रुपया जग्राह तत्र पुमान् रुपः कन्या रुपी सा द्रोणपत्नी आसीत् ३६ ॥ इति नवमे एकविंशः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ दिवोदासात् मित्रेयुः तस्मात् पयवः तस्मात् सुदासः तस्मात् सहदेवः तस्मात् सोमकः १ तस्मात् पुत्रशतं बभूव तेषु जंतुः ज्येष्ठः पृषतः कनिष्ठः पृषदात् द्रुपदः तस्य द्रौपदी कन्या धृष्टद्युम्नादयः सुताः २ धृष्टद्युम्नात् बृष्टकेतुः इमे पांचालसंज्ञकाः । अजमीढस्य वंशांतरमाह अजमीढात् ऋक्षः तस्य संवरणः ३ तस्य तपत्यां सूर्यकन्यायां कुरुक्षेत्रपतिः कुरुः तस्य पुत्राः चत्वारः परीक्षितः सुधनुः जह्नुः निषधाश्च इति ४ सुधनुषः सुहोत्रः तस्य पयवः तस्य कृती तस्य उपरिचरो वसुः तस्य बृहद्रथः ५

तानेवाह । कुशांबेति तत्सुतः पुष्पवानजज्ञे । तस्यापत्यं सत्याहित इतियोज्यं ६ ७ जरयारासम्या (अतोनाम्राजरासंधोभवत्) ८ यस्मात्सोमापेः भुतश्रवाः कुरोः पुत्रः परीक्षिदनपत्यः जाह्नवो ब्रह्मपुत्रः ९ अतोराधीकादयुतोभूदित्यर्थः १० ११ तस्यमतीपस्य देवापिशंतनुबाह्वाकाः १२ प्राक्पूर्वजन्मनि महाभिषडितिसंज्ञा (जाता) यस्यसः १३ यदोद्वोनववर्षं तदा शंतनुस्तत्रकारणं ब्राह्मणान्पप्रच्छ १४ ब्राह्मणैश्चैवमुक्तः “ दारामिहोत्रसंयोगं कुरुते योऽग्रजे स्थिते । पीरवेत्तासविज्ञेयः परिवित्तिस्तु पूर्वजः ” इति स्मृतेः योऽग्रमुकभुवमग्रतोमुनक्तिजयत्वाद्यः परिवेत्तामवधि अतः परिवेदनदोषपीरहारायराज्यमग्रजायदेहाति ततो वृष्टिर्भविष्यतीत्येवमुक्तः शंतनुः (तत्र) वनं मन्वाज्येष्ठं दयामास । राज्ञः प्रजापाकमादिः परमो धर्मः न तस्त्वेराज्यं प्रीतिर्विमार्यतवान् । ततः पूर्वमेव तस्य मंत्रिणा अश्वमवसंज्ञेन देवापि पाखंडीकृत्य राज्ञानर्हं कर्तुमादितादिभिः तैः पाखंडमताश्रययामिराचेदादिभिर्भक्षितक्षत्रवेदवादस्यातिवैदिकानि दावचनानि सोऽब्रवीत् । ततस्तस्य पातित्येन राज्या नर्हत्वे जाते शंतनुोर्दोषाभावात् देवोवर्षेत्यर्थः १५

कुशांबमत्स्यप्रत्यग्रचेदिपाद्याश्च चेदिपाः ॥ बृहद्रथात्कुशाग्रोऽभूदृषमस्तत्सुतस्ततः ६ जज्ञे सत्याहितोऽपत्यं पुष्पवांस्तत्सुतो जडुः ॥ अन्यस्यां चापि भार्यायां शकले द्वे बृहद्रथात् ७ ते मात्रा बहिरुत्सृष्टे जरया चाभिसंधिते ॥ जीवजीवेति क्रीडंत्या जरासंधो भवत्सुतः ८ ततश्च सहदेवो मूत्सोमापिर्यच्छुतश्रवाः ॥ परीक्षिदनपत्योऽभूत्सुरथो नाम जाह्नवः ९ ततो विदूरथस्तस्मात्सार्वभौमस्ततो भवत् ॥ जयत्सेनस्ततनयो राधीकोऽतोऽयुतो ह्यभूत् १० ततश्च क्रोधनस्तस्माद्देवातिथिरमुष्यच ॥ ऋष्यस्तस्य दिलीपो भूतप्रतीपस्तस्य चात्मजः ११ देवापिः शंतनुस्तस्य बाह्वीक इति चात्मजाः ॥ पितृराज्यं परित्यज्य देवापिस्तुवनंगतः १२ अमवच्छंतनूराजा प्राह्महाभिषंज्ञितः ॥ ययं कराम्भ्यां स्पृशति जीर्णो यौवनमेतिसः १३ शांतिमाप्नोति वैवाग्ण्यां कर्मणा तेन शंतनुः ॥ स माद्रादशतद्राज्येन वर्षं यदा विभुः १४ शंतनुर्ब्राह्मणैरुक्तः परिवेत्तायमग्रभुक् ॥ राज्यं देह्यग्रजाया शुपुरराष्ट्रवितृद्धये १५

कुशांबोः मत्स्यः प्रत्यग्रः इमे चेदिपाद्याः पुत्राः चेदिपसंज्ञकाः बृहद्रथात् कुशाग्रः तस्य ऋषभः तस्य ६ पुष्पवान् तस्य सत्याहितः तस्य जडुः बृहद्रथादेवान्यभार्यायां द्वे शकले जाते ७ ते मात्रा बहिरुत्सृष्टे जीवजीवेति क्रीडंत्या जरासंधो भवत्सुतः सः जरासंधः ८ तस्य सहदेवो तस्य सोमापिः तस्य भुतश्रवाः कुरुपुत्रो यः परीक्षितः सः अनपत्यः कुरुपुत्रस्य जह्नोः सुरथः ९ तस्य विदूरथः तस्य सार्वभौमः तस्य जयत्सेनः तस्य राधीकः तस्य अयुतः १० तस्य क्रोधनः तस्य देवातिथिः तस्य ऋष्यः तस्य दिलीपः तस्य प्रतीपः ११ तस्य पुत्राः त्रयः देवापिः शंतनुः बाह्वीक इति तत्र देवापिः पितृराज्यं त्यक्त्वा दिवं गतः ततः शंतनुः राजा अभवत् सः कराम्भ्यां यं यं जीर्णं स्पृशति सः यौवनं प्राप्ति १२ १३ तद्राज्ये यदा द्वादश समाः देवो न ववर्ष १४ तदा शंतनुः तत्कारणं विप्रान् पृष्ट्वा तैः त्वं परिवेत्ता अतः तदोषपरिहारार्थं आ शु अग्रजाय राज्यं देहि ततो वृष्टिः स्यात् १५

१६-१७ (कृतमुगसादौपुनःसोमवंशंस्थापयिष्यातिप्रवर्तयिष्यतिप्रथमः) ततःसोमदत्ता ऋरिःभूरिश्रवाःशलश्चेतित्रयः १८ १९ रामोजामदम्यः दाशकन्यायामिति उपरिचरस्यत्र सोर्वीर्येणमत्स्यमर्मादुत्पन्नाकन्यादाशैःकैवर्तैःपालिता अतोदाशकन्येतिप्रसिद्धायांसत्यवस्था २० नाम्नातस्माननाम्नाचित्रांमन्वेनमन्धर्वेणयुद्धेहतः (नाम्नामिहितेनहतइतिवा) यस्यां सत्यवत्यांशंतनुपरिग्रहात्पूर्वमेव २१ वेदागुताः (शाखाप्रवेदादिनारक्षिताः) येन । यतोहंजातः । इदंश्रीभागवतंचाध्यगां अधिगतवानस्मि (समुनिःकृष्णो व्यासः) २२ २३ स्वयंवराङ्गीष्मेणबलादुपनीते २४ मात्रासत्यवत्याउक्तइतिनिषेधाभावमाह । अनपत्याऽपत् यलिप्सुर्देवरादुरुप्रयुक्ताःकृत्तुमतीयादित्यादिवचनात् २५

एवमुक्तोद्विजैज्येष्ठंछंदयामाससोब्रवीत् ॥ तन्मात्रिप्रहितैर्विप्रैर्वेदादिभ्रंशितोगिरा १६ वेदवादातिवादान्वैतदादेवोवैवर्षह ॥ देवापिर्योगिमास्थायकलाप ग्राममाश्रितः १७ सोमवंशेकलौनष्टेकतादौस्थापयिष्यति ॥ बाह्मीकात्सोमदत्तोऽभूरिभूरिश्रवास्ततः १८ शलश्चशंतनोरासीद्वंगार्याभीष्म आत्म वान् ॥ सर्वधर्मभृतांश्रिष्ठोमहाभागवतःकविः १९ वीरोयूथाग्रणीर्येनरामोपियुषितोषितः ॥ शंतनोर्दाशकन्यायांजज्ञोचित्रांगदःसुतः २० विचित्रवीर्यं श्वावरजोनाम्नाचित्रांगदोहतः ॥ यस्यांपराशरात्साक्षादवतीर्णोऽहरेःकला २१ वेदमुत्तोमुनिःकृष्णोयतोहमिदमध्यगाम् ॥ हित्वास्वशिष्यान्पैलादीन्भग वानबादरायणः २२ मह्यंपुत्रायशांतायपरंगुह्यामिदंजगौ ॥ विचित्रवीर्योथोवाहकाशिराजसुतेबलात् २३ स्वयंवरादुपानीतेअंबिकांशालिकेउमे ॥ तयोरासक्तहृदयोऽहीतोयक्ष्मणामृतः २४ क्षेत्रेऽप्रजस्यवैभ्रातुर्मात्रोक्तोबादरायणः ॥ धृतराष्ट्रंचपांडुंचविदुरंचाप्यजीजनत् २५

एवमुक्त्वा शंतनुः वनं गत्वा ज्येष्ठं छंदयामास शंतनुगमनात् पूर्वमेव अश्मरावसंज्ञेन मंत्रिणा देवार्पि पास्वन्दीकृत्य राज्यान् हर्षं कर्तुं ये प्रहिताः विप्राः तैः वेदात् शंसितः सन् वेदनिदापरः अभवत् १६ ततः तस्य पातित्वेन राज्यान् हर्षे जाते शंतनोः दोषाभावात् देवो ववर्ष देवापिः योगं आस्थाय कलापग्रामे आस्ते १७ सः कलौ सो मवंशे नष्टे कलादौ स्थापयिष्यति बाह्मीकात् सोमदत्तः तस्य पुत्राः त्रयः भूरिः भूरिश्रवाः शलश्चेति १८ शंतनोः गंगार्यां भीष्मः आसीत् १९ येन जामदग्न्योपि युषि तोषितः शंतनीः दाशकन्यायां सत्यवत्यां चित्रांगदः विचित्रवीर्यश्च जज्ञे २० तत्र चित्रांगदः तन्नामकमन्धर्वेण युद्धे हतः सत्यवत्यां शंतनुपरिग्रहात्पूर्वमेव पराशरात् अहरेः अंशो भ्रमसो जातः २१ यतः अहं जातः सः पैलादीन् हित्वा २२ मह्यं पुत्राय इदं भागवतं जगौ विचित्रवीर्यः काशिराजसुते २३ भीष्मेण स्वयंवरात् आनीते अंबिकांशालि के उवाह वयोः आसक्तहृदयः सः यक्ष्मणा मृतः २४ अप्रजस्य तस्य आनुः क्षेत्रे मात्रोक्तः व्यासः अंबिकायां धृतराष्ट्रं अंबालिकायां पांडुं दास्यां विदुरं च अजीजनत् २५

दुःशला नामकं न्यायवज्जो २६ अरण्ये मृग- (रूपमुनि-) शापात् मैथुनेन रुद्धस्य (मरणलक्षणविघ्नेन) प्रतिबद्धस्य (धर्मात्पुत्रमात्रं युधिष्ठिरः । अनिलाद्भीमः । इंद्रादर्जुनः) २७ नासत्यदस्त्रयोः अभिभूयामित्यर्थः । पंचभ्यो युधिष्ठिरादिभ्यः पंचाऽभवन् (तेतव) २८ २९ तथा परेषामार्यांतरेषु (अयदिह बायां भीमसेनादयोत्कचः) ३० कालीचाम्यभीमस्य भार्यातस्यांततोभीमात् सर्वगतो नाम पुत्रोऽपवदित्यर्थः ३१ तथाऽजुर्नलूपां नागकन्यायां (इरावंतपुत्रमसूत) मणिपूरपतेः सुतायांच पुत्रिकाधर्मेण दत्तायांच पुत्राहमसूत । अतस्तत्पुत्रः सन्नपितः पुत्रिकासुतः मातामहसूत इत्यर्थः । (अस्यां योजायते पुत्रः समे पुत्रो भविष्यतीति भाष्यया कन्यादानं पुत्रिकाधर्मः) ३२ (सर्वानतिरथान् जयसीति विधाप्रतः अभिमन्युः वतो भिमन्योरुत्तरायां भवान् त्वं जातः) ३३ अंतकात् मस्मसात्कुरुषु कावज्यास्त्रात् ३४ ३५ (होष्यति होमं करिष्यति) ३६

गांधार्या धृतराष्ट्रस्य जज्ञे पुत्रशतं नृप ॥ तत्र दुर्योधनो ज्येष्ठो दुःशलाचापिकन्यका २६ शापान् मैथुनरुद्धस्य पांडोः कुंत्यां महारथाः ॥ जाता धर्मानिले द्रेभ्यो युधिष्ठिरमुखास्त्रयः २७ नकुलः सहदेवश्च माद्यानासत्यदस्त्रयोः ॥ द्रौपद्यां पंचपंचभ्यः पुत्रास्ते पितरोऽभवन् २८ युधिष्ठिरात् प्रतिविध्यः श्रुतसेनो वृको दरात् ॥ अर्जुनाच्छ्रुतकीर्तिस्तु शतानि कुलिः २९ सहदेवसुतो राजञ्श्रुतकर्मा तथाऽपरे ॥ युधिष्ठिरात् पौरव्यां देवकोथघटोत्कचः ३० भीमसेना द्विडंबायां काल्यां सर्वगतस्ततः ॥ सहदेवात् सुहोत्रं तु विजयां स्मृतपार्वती ३१ करेणुमत्यां नकुलो निरमित्रं तथाऽर्जुनः ॥ इरावंतमुलूपां वै सुतायां वसुगाह नम् ॥ मणिपूरपतेः सोपितत्पुत्रः पुत्रिकासुतः ३२ तव तातः सुभद्रायामभिमन्युरजायत ॥ सर्वातिरथा जिह्वारुत्तरायां ततो भवान् ३३ परिक्षिपे कुरुषु द्रौणे ब्रह्मास्त्रं तेजसा ॥ त्वंच कृष्णानुभावेन सज्जि मोचितोऽतकात् ३४ तव मेतनयास्तात जनमेजय पूर्वकाः ॥ श्रुतसेनो भीमसेन उग्रसेनश्च वरिष्वान् ३५ जनमेजयस्त्वां विदित्वा तक्षकां निघनं गतम् ॥ सर्पान्वै सर्पयागाग्रौ सहोष्यातिरुषान्वितः ३६

धृतराष्ट्रस्य गांधार्या दुर्योधनप्रमुखं पुत्रशतं दुःशला कन्या च जज्ञे २६ बने मृगशापात् मैथुने प्रतिबद्धस्य पांडोः कुंत्यां धर्मानिले द्रेभ्यो युधिष्ठिरप्रमुखाः त्रयः २७ माद्यां नासत्यदस्त्राभ्यां नकुलसहदेवौ द्रौपद्यां पंचभ्यः पंच पुत्राः ते पितरः अभवन् २८ तत्र युधिष्ठिरात् प्रतिविध्यः भीमात् श्रुतसेनः अर्जुनात् श्रुतकीर्तिः नकुलात् शतानीकः २९ सहदेवात् श्रुतकर्मा तथा अन्यस्त्रीषु धर्मात् पौरव्यां देवकः भीमात् द्विडंबायां घटोत्कचः ३० तथा काल्यां सर्वगतः सहदेवात् विजयायां सुहोत्रः ३१ नकुलात् करेणुमत्यां निरमित्रः अर्जुनात् उलूपां नागकन्यायां इरावान् तथा मणिपूरपतेः सुतायां चित्रांगदायां पुत्रिकाधर्मेण दत्तायां वसुगाहनः अतः अर्जुनपुत्रः सन्नपि मणिपूरपतेः सुतः ३२ अर्जुनात् सुभद्रायां ते तातः अभिमन्युः तस्मात्त्वं ३३ द्रौणेः ब्रह्मास्त्रं तेजसा क्षीणे कुरुषु कृष्णानुभावेन अंतकात् मोचितः ३४ तव पुत्राः चत्वारः जनमेजयः श्रुतसेनः भीमसेनः ४ उग्रसेनः इति ३५ जनमेजयः तक्षकान् त्वां निघनं गतं श्रुत्वा सर्पसत्रं कारिष्यति ३६

(तुरं) तुरसंज्ञं पुरोहितं कृत्वा ३७ भविष्यानाह तस्य पुत्र इति यावत्समाप्ति । याज्ञवल्क्योक्त क्रियाज्ञानं (प्राप्स्यति) शौनकात्परं आत्मानं पृष्यति अस्त्रज्ञानं ऋषिपाचार्यादिति ब्रह्म
व्यसः । याज्ञवल्क्योक्तं श्रीमधीलकपादस्त्राण्यप्युतिवैष्णवोक्तेः । काचित् अस्त्रज्ञानं कृपादित्येवाठः ३८ (तत्पुत्रः शतानीकस्य पुत्रः । तत आश्वमेधसनामा तत्सुतः आसमिकृष्णः) ३९ (गजा
ह्वयेहास्तिनपुरे ४० कौशांब्यां पुर्या) यद्यस्मात्सुधीनरः पुत्रः ४१ तस्मात्पारिप्लवात्सुदयस्तस्यात्मजो मेधावीत्यर्थः ४२ तस्मात्सुदासः ततः शतानीक इत्यर्थः ४३ (ब्रह्मक्षत्रस्य
हस्तत्रस्य । देवर्षिभिर्मिश्रस्तुतः) ४४ (संस्थां जेतुं । अथ यथागवराजानो भविष्यन्ति तद्वदामि) ४५ बृहद्रथस्य जरासंधः तस्य सहदेवस्तस्य मार्जारिः यस्यान्मार्जारिः
श्रुतश्रवाः ४६

कावषेयं पुरोभायतुरं तुरगमेधया ॥ समं तात्पृथिवीं सर्वां जित्वा यक्ष्यति सोऽध्वरे ३७ तस्य पुत्रः शतानीको याज्ञवल्क्योक्तं पृथिवीं पठन् ॥ अस्त्रज्ञानं क्रियाज्ञानं शौनका
त्परमेष्ठ्यति ३८ सहस्रानीकस्तत्पुत्रस्ततश्चैवाश्वमेधसः ॥ असीमकृष्णस्तस्यापि नेमिचक्रस्तुतत्सुतः ३९ गजाह्वये हृतेनद्या कौशांब्यां साधुवत्स्यति ॥
उक्तस्ततश्चित्ररथस्तस्मात्कविरथः सुतः ४० तस्माच्चट्वाष्णिमास्तस्य सुषेणोऽथ महीपतिः ॥ सुनीथस्तस्य भविता नृचक्षुर्यत्सेषीनरः ४१ पारिप्लवः सुत
स्तस्मान्मेधावी सुनयात्मजः ॥ नृपंजयस्ततोर्दूर्वास्तिमिस्तरस्माज्जनिष्यति ४२ तिमिर्बृहद्रथस्तस्माच्छतानीकः सुदासजः ॥ शतानीका दुर्दमनस्त
स्यापत्यं बहीनरः ४३ दंडपाणिर्नृपस्तस्य क्षेमको भविता नृपः ॥ ब्रह्मक्षत्रस्य वंशोऽयं प्रोक्तो देवर्षिस्तुतः ४४ क्षेमकं प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वैकृष्टौ ॥
अथ मागधराजानो भवितारो वदामि ते ४५ भविता सहदेवस्य मार्जारिर्यच्छ्रुतश्रवाः ॥ ततोऽयुतायुस्तस्यापि निरमित्रोऽथ तत्सुतः ४६

ततः भुवं जित्वा कावषेयं तुरसंज्ञं पुरोहितं कृत्वा अश्वमेधैः यक्ष्यति ३७ तस्य पुत्रः शतानीकः सः याज्ञवल्क्यशौनकात्परमेष्ठ्यः त्रयीं क्रियात्मनोः ज्ञानं क्रमतः पृष्य
ति ३८ तस्य सहस्रानीकः तस्य अश्वमेधसः तस्य असीमकृष्णः तस्य निमिचक्रः ३९ एते भान्याः निमिचक्रः नया गजाह्वये हृते सति कौशांब्यां वत्स्यति त
स्य उक्तसंज्ञः तस्य चित्ररथः तस्य कविरथः ४० तस्य चट्वाष्णिमास्तस्य सुषेणः तस्य सुनीथः तस्य नृचक्षुः तस्य सुखीनलः ४१ तस्य पारिप्लवः तस्य सुनयः तस्य
मेधावी तस्य नृपंजयः तस्य दुर्वः तस्य तिमिः ४२ तस्य बृहद्रथः तस्य सुदासः तस्य शतानीकः तस्य दुर्दमनः तस्य बहीनरः ४३ तस्य दंडपाणिः तस्य निमिः त
स्य क्षेमकः ४४ एवं प्राप्य पुरुवंशः संस्थां प्राप्स्यति । अब भान्याः मागधाः राजानः ते वदामि ४५ बृहद्रथात् पूर्वोक्ता जरासंधः तस्य सहदेवः तस्य मार्जारिः
तस्य श्रुतश्रवाः तस्य अयुतायुः तस्य निरमित्रः ४६

४७ ४८ सहस्रसंवत्सरमेतेभावाभूपाः ततःपरंभावात् द्वादशस्कंधेवैरिति ४९ ॥ ॥ इति श्रीभामवतेमहापुराणेनवमस्कंधेटीकायां द्वाविंशोऽध्यायः २२ ॥ ॥ ७ ॥ प्रयोविंशे
स्वनोहंसोर्तुर्वस्वेष्वान्वयः क्रमात् । यदोश्चवंशोऽनुक्रांतोयावज्ज्यामघसंभवः ॥ १ ॥ तदेवंययातेःपुत्राणांपंचमस्यपुरोर्विश्वानुक्रांतः । इदानींचतुर्थस्यवंशमनुक्रामति । अनोरिति
कर्षस्यजमपीपतेरित्येतेन १ तस्यजनमेजयस्यमहाशीलःतस्यमहामनाः २ चत्वारःउशीनरात्मजाःसंधिरार्थः (वृषादर्मःपुत्रःशिवेरात्मजाः) ३ ४ (दीर्घतमसःकवेः) ५ (विषयात्
देशान् अंगमात् स्वनपानोनाम) ६ (चित्ररथपुत्रोऽपवादाल्पस्तस्यसत्तादशरथःस्वाकन्यांतस्मैदत्तवान्तांक्रष्यशृंगोवत्) ७ (अत्रर्षतिसतियमृष्यशृंगम्) ८

सुनक्षत्रःसुनक्षत्राद्रहस्तेनोथकर्मजित् ॥ ततःमृतंजयोविप्रःशुचिस्तस्यभविष्यति ४७ क्षेमोथसुवतस्तस्माद्धर्मनेत्रःशमस्ततः ॥ दृढसेनोथसुमति सुब
लोजनितस्ततः ४८ सुनीतःसत्यजिदथविश्वजिद्यद्रिपुंजयः ॥ बार्हद्रथाश्चभूपालाभावाःसाहस्रवत्सरम् ४९ ॥ ॥ इति श्रीभामवतेमहापुराणेनव
मस्कंधेद्वाविंशोऽध्यायः २२ ॥ ॥ ७ ॥ अनोःसभानरश्चक्षुःपरोक्षश्चत्रयःसुताः ॥ सभानरात्कालनरःमृजयस्तत्सुतस्ततः १ जनमेजयस्तस्यसु
तोमहःशीलोमहामनाः ॥ उशीनरस्तितिक्षुश्चमहामनसआत्मजौ २ शिविर्वनःशमिर्दक्षश्चत्वारोःशीनरात्मजाः ॥ वृषादर्भःसुवीरश्चमद्रःकैकेयआत्मजाः
३ शिवेश्चत्वारएवासंस्तितिक्षोश्चरुशद्रथः ॥ ततोहेमोथसुतपाबलिःसुतसोऽभवत् ४ अंगवंगकलिंगाद्याःसुहृपुंड्राध्रसंज्ञिताः ॥ जज्ञिरेदीर्घतमसोबलेः
क्षेत्रेमहीक्षितः ५ चक्रुःस्वनाम्नाविषयान्षडिमान्प्राच्यकानिह ॥ स्वनपानोऽगतोजज्ञेतस्माद्विविरथस्ततः ६ सुतोधर्मरथोयस्यजज्ञेचित्ररथोऽप्रजः ॥
रोमपादइतिख्यातस्तस्मैदशरथःसखा ७ शांतांस्वकन्यांप्रायच्छदृष्यशृंगउवाहताम् ॥ देवेऽवर्षतियंरामाआनिन्युर्हरिणिसुतम् ८

तस्य सुनक्षत्रः तस्य बृहत्सेनः तस्य कर्मजित् तस्य मृतंजयः तस्य विप्रः तस्य शुचिः ४७ तस्य क्षेमः तस्य सुवतः तस्य धर्मसूत्रः तस्य शमः तस्य दृढसेनः तस्य
सुमतिः तस्य सुबलः ४८ तस्य सुनीयः तस्य सत्यजित् तस्य विश्वजित् तस्य रिपुंजयः भविष्यति एते बार्हद्रथाः भूपालाः साहस्रसंवत्सरं भावाः ४९ ॥ ॥ इति
नवमे द्वाविंशः २२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ययातिपुत्रस्य अनोःपुत्राः त्रयः सभानरः चक्षुः परोक्षः इति सभानरात् कालनरः तस्य मृतंजयः १ तस्य
जनमेजयः तस्य महामनाः तस्य उशीनरः तितिक्षुश्च द्वौ पुत्रौ २ उशीनरस्य पुत्राः चत्वारः शिविः वनः शमिः दक्षइति शिवेः पुत्राः वृषादर्भः सुवीरः मद्रः कैकेयः
इति ३ उशीनरबंधोः तितिक्षोः रुशद्रथः तस्य हेमः तस्य सुतपाः तस्य बलिः ४ तस्मैत्रे दीर्घतमसः अंगवंगकलिंगाद्याः सुहृपुंड्राध्रसंज्ञिताः पुत्राः ५ एते स्वनाम्ना
षट् देशान् चक्रुः अंगान् स्वनपानः तस्य दिविरथः ६ तस्य धर्मरथः तस्य चित्ररथः सः अप्रजः स एव रोमपाद इति ख्यातः ७ तस्मै दशरथः शांतां स्वकन्यां ददौ
तांक्रष्यशृंगः उवाह यं रामाः वृष्ट्यर्थं नाट्यगीतादिभिः आनिन्युः ८

(विभ्रमोहावविशेषः अर्हण उपचारसमर्पणम् । सप्तकव्यङ्गः मरुत्पतेरिति निरूप्य राज्ञो रोमपादस्य प्रजामदात् । येन मरुत्पतेः महेतुभूतेन इष्टिविशेषेण वा दशरथोपि चतुरः पुत्रानले
ने) ९ (तस्माद्रोमपादाच्चतुरंगः पुत्रोभूत् तस्य चतुरंगस्य सुतः पृथुलाक्षः) १० (आद्याद्बृहद्रथात्) ११ १२ (कानीनं कन्यायां जातं अपाकिदस्य कं मञ्जूषां तर्गतं पेदापाविद्यमानं) १३
(इहोर्विशमाह इहोरिति) १४ १५ १६ १७ स दुष्यतः स्ववंशं पौरवंशम् १८ १९ २० प्रथमस्य सहस्रजितः आत्मजः २१

नाट्यसंगीतवादित्रैर्विभ्रमालिङ्गनार्हणैः ॥ सतुराज्ञोऽनपत्यस्य निरूप्येष्टिभेरुत्पतेः ९ प्रजामदादशरथोयेन लेभेऽप्रजः प्रजाः ॥ चतुरंगो रोमपादात् पृथुला
क्षस्तुतत्सुतः १० बृहद्रथो बृहत्कर्मा बृहद्भानुश्च तत्सुताः ॥ आद्याद्बृहन्मनास्तस्माज्जयद्रथ उदाहृतः ११ विजयस्तस्य संभृत्यां ततो घृतिरजायत ॥
ततो घृतव्रतस्तस्य सत्कर्माधिरथस्ततः १२ यो सौगं मातटे क्रीडन् मञ्जूषां तर्गतं शिशुम् ॥ कुंत्यापविद्धं कानीनमनपत्याकरोत्सुतम् १३ वृषसेनः सुतस्तस्य
कर्णस्य जमतीपतेः ॥ इहोश्च तनयो बभ्रुः सेतुस्तस्यात्मजस्ततः १४ आरब्धस्तस्य गांधारस्तस्य धर्मस्ततो घृतः ॥ घृतस्य दुर्मदस्तस्मात्प्रचेताः प्राचे
तसंशतम् १५ म्लेच्छाधिपतयो बभ्रुवद्बुदीर्ची दिशमाश्रिताः ॥ तुर्वसोश्च सुतो बह्विर्बह्वेर्भागो यमानुमान् १६ त्रिभानुस्तत्सुतो स्यापिकरं धम उदारधीः ॥
मरुतस्तत्सुतोऽपुत्रः पुत्रं पौरवमन्वभूत् १७ दुष्यंतं स पुनर्भजे स्ववंशं राज्यकामुकः ॥ यथा ते ज्येष्ठपुत्रस्य यदोर्वंशं नरर्षभ १८ वर्णयामि महापुण्यं सर्वपापहरं
नृणाम् ॥ यदोर्वंशं नरः श्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते १९ यत्रावतीर्णो भगवान् परमात्मानं नाराकृतिः ॥ यदोः सहस्रजित् क्रोधानलोरिपुरिति श्रुताः २० चत्वारः सू
त्रस्तत्र शतजित्प्रथमात्मजः ॥ महाहयो वेणुह्यो हेहयश्चेति तत्सुताः २१

सः इति सुतः मरुत्वतः इष्टि निरूप्य चित्ररथाय प्रजां अदात् येन दशरथोपि प्रजाः लेभे ९ रोमपादात् चतुरंगः तस्य पृथुलाक्षः १० तस्य पुत्राः त्रयः बृहद्रथः
बृहत्कर्मा बृहद्भानुश्च बृहद्रथात् बृहन्मनाः तस्य जयद्रथः ११ तस्य विजयः तस्य घृतिः तस्य घृतव्रतः तस्य सत्कर्मा तस्य अधिरथः १२ यः गंगातटे क्रीडन् कुंत्या
त्कं मञ्जूषां तर्गतं कानीनं सुतं अकरोत् सः कर्णः १३ तस्य वृषसेनः । इहोः वंशं शृणु इहोः बभ्रुः तस्य सेतुः १४ तस्य आरब्धः तस्य गांधारः तस्य धर्मः तस्य घृतः
तस्य दुर्मदः तस्य प्रचेताः तस्य शतपुत्राः म्लेच्छपतयो बभ्रुवः १५ अथ तुर्वसोः बह्विः तस्य भर्मः तस्य मानुमान् १६ तस्य त्रिभानुः तस्य करं धमः तस्य मरुतः सः
अपुत्रः सन् पौरवं दुष्यंतं पुत्रत्वेन अन्वभूत् १७ सः दुष्यतः पुनः स्वं पुस्वंशं राज्यकामुकः सन् मेर्जे १८ यथा ते ज्येष्ठपुत्रस्य यदोर्वंशं नरर्षभ वर्णयामि महापुण्यं
सर्वपापहरं नृणाम् यदोर्वंशं नरः श्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते १९ यत्रावतीर्णो भगवान् परमात्मा नाराकृतिः यदोः पुत्राः चत्वारः सहस्रजित् क्रोधा नलः रिपुः इति
२० ज्येष्ठात् स्रजित् तस्य पुत्राः त्रयः महाहयः वेणुहयः हेहयः इति २१

(नेत्राः कुंतीतरमवदित्यर्थः) कुंतेः सोहंजिः सोहंजेर्महिष्मान् महिष्मतोमद्रसेनकः २२ तस्य दुर्मदो धनकश्चेति द्वौ पुत्रौ । कृतवीर्यसूः कृतवीर्यस्य जनकः । कृतवीर्यादयश्चत्वारो धनकाः । त्वया इत्यर्थः २३ (प्राज्ञाबोमस्य महागुणाणिमादयो येन) २४ २५ अनष्टमविनाशं वित्तयेन तया विधेस्मरणं यस्य सः । अस्य यं पदं तुषडिन्द्रियविषयं युजे २६ २७ और्वस्वतेजसा सगरेणोपसंहृतमित्यर्थः २८ तेषां तालजंघपुत्राणां ज्येष्ठः तस्य मधोः पुत्रशतं वृष्णिज्येष्ठो यस्मिन् । यतो मधोर्हृष्णेयदोश्चेत्ते तोरिदं कुलम् २९ ३० ३१ चतुर्दशमहारत्नानि तत्तज्जाविश्रेष्ठानियस्य सः । तानि च मार्कण्डेयपुराणे वर्णितानि । “ गजराजिरथ स्त्रीषु निधिमास्यां बरहुमाः । शक्तिपाशमणिच्छत्रविमानानि चतुर्दश ” इति (तस्य) दशानां पत्नीसहस्राणां (दश सहस्रसंख्याकमार्याणां) अयुतस्य प्रत्येकं लक्षं लक्षमित्येवं तासु पुत्राणां दशलक्षसहस्राणि (जासन् । तानि स महायशास्तासु) जनयामास इत्यर्थः ३२

धर्मस्तु हेह्यसुतो नेत्रः कुंतिपिता ततः ॥ सोहंजिरमवत्कुंतेर्महिष्मान् भद्रसेनकः २२ दुर्मदो भद्रसेनस्य धनकः कृतवीर्यसूः ॥ कृताग्निः कृतवर्मा च कृतौजा धनकात्मजाः २३ अर्जुनः कृतवीर्यस्य सप्तद्वीपेश्वरोऽभवत् ॥ दत्तात्रेयाद्धरेरंशात्प्राप्तयोगमहागुणः २४ ननु नंकार्तवीर्यस्य गतिं यास्यंति पार्थिवाः ॥ यज्ञज्ञानतपोयोगः श्रुतवीर्यजयादिभिः २५ पंचाशीतिसहस्राणि ह्यव्याहतबलः समाः ॥ ‘अकरोदर्जुनो राज्यं हरिचैवान्वहं स्मरन्’ ॥ अनष्टवितस्मरणोऽयमुजैश्च स्य पदसु २६ तस्य पुत्रसहस्रेषु पंचैवोर्वरिता मधु ॥ जयध्वजः शूरसेनो वृषभो मधुर्ऋजितः २७ जयध्वजा तालजंघस्तस्य पुत्रशतं त्वं भूत् ॥ क्षत्रयतालजंघास्य मौर्वतेजोपसंहृतम् २८ तेषां ज्येष्ठो धीतिहोत्रो वृष्णिः पुत्रो मधोः स्मृतः ॥ तस्य पुत्रशतं त्वासीद् वृष्णिज्येष्ठं यतः कुलम् २९ माधवा वृष्णयो राजन् यादवाश्चेति संज्ञिताः ॥ यदुपुत्रस्य च क्रोष्टोः पुत्रो वृजिनवांस्ततः ३० श्वाहिस्त तोरुशेकुर्वैतस्य चित्ररथस्ततः ॥ शशविर्दुर्महायो भीमहाभोजो महानभूत् ३१ चतुर्दशमहारत्नश्चक्रवर्त्यपराजितः ॥ तस्य पत्नीसहस्राणां दशानां सुमहायशाः ॥ दशलक्षसहस्राणि पुत्राणां तास्वर्जा जनत् ॥ ३२ ॥

हेह्यात् धर्मः तस्य नेत्रः तस्य कुंतिः तस्य सोहंजिः तस्य महिष्मान् तस्य भद्रसेनकः तस्य पुत्रौ द्वौ दुर्मदः धनकश्चेति धनकस्य पुत्राः चत्वारः कृतवीर्यः कृताग्निः कृतवर्मा कृतौजाः इति १३ कृतवीर्यस्य सहस्रार्जुनः सप्तद्वीपेश्वरः अभवत् सः दत्तात्रेयात् योगसिद्धिं प्राप २४ तस्य गतिं यज्ञादिभिः अन्ये नृपाः न यास्यंति २५ सः पंचाशीतिसहस्राणि समाः राज्यं चकार २६ तस्य पुत्रसहस्रेषु युद्धे पंच उर्वरिताः ते च जयध्वजः शूरसेनः वृषभः मधुः ऊर्जितः इति २७ जयध्वजात् तालजंघः तस्य पुत्रशतं जज्ञे तत् और्वतेजसा सगरेण उपसंहृतम् २८ तत्र वीतिहोत्रो ज्येष्ठः अथ मधोः वृष्णिज्येष्ठं पुत्रशतमासीत् यतः मधोः वृष्णेः यदोश्च हेतोः इदं कुलम् तत्संज्ञं २९ यदुपुत्रस्य क्रोष्टोः वृजिनवान् ३० तस्य श्वाहिः तस्य रुशोकुः तस्य चित्ररथः तस्य शशविर्दुः तस्य महाभोजः ३१ सः स्वस्य अयुतस्त्रिषु प्रत्येकं लक्षं लक्षं एवं पुत्राणां दशलक्षसहस्राणि जनयत् ३२

पृथुश्रवाः पृथुकीर्तिः पृथुयशा इत्यादयः षट् प्रधानाः श्रेष्ठा येषां तेषां मध्ये (पृथुश्रवसो धर्मो नाम आत्मज आसीत् । तस्योशना अश्वमेधशतस्य यष्टाऽसीत्) ३३ पंच आत्मजा आसन् तान् शृणु तानेवाह पुरुजिदिति ३४ तत्र भार्याभयं देवैकभार्यस्य वंध्यापतिरपुत्र इत्यज्यामघस्य तद्भयमेव पुत्रप्रदमभवदिति दर्शयन्नाह ज्यामघ इति । (ज्यामघस्तु शैव्यायाः पतिः सोऽप्रजोपिशैव्या यामयात् अन्याभ्यां नाविदत् । सकदाचित् शत्रुभवनात् भोज्यां कन्यां जिह्वाऽहार्षीत्) ३५ ३६ (भयसंभ्रमव्याकुलेन भर्त्रा तवेयं स्नुषेत्यभिहिते यद्यहं वंध्या न स्याम्) यदि वामे स पत्नी स्यात् तर्हि स्नुषेयं युज्येतापिन त्वेदं दस्तित्याहुः सपत्नी चेति (अहमिति) ३७ अतिभयव्याकुलाह जनयिष्यसीति भार्याभयेन प्रकंपमानस्य स्विन्नसर्वांगस्य राक्षः प्राणसंक्रुतमालो क्यसदयहृदयास्तेन पूर्वबहुकालमाराधिता विश्वे देवाः पितरश्च तद्वचनं तया स्त्वित्यन्वमोदन्त ३८ ततश्च देवताप्रसादेन जनयिष्यसीति प्रतिवचनमुहूर्तशुभे निवृत्तरजस्कापि शैव्या गर्भमधात् (नाम्नास्तुषाम्) ज्यामघस्य महिमा पराशरादिभिरुक्तः । “ भार्यावश्यास्तु ये केचिद्भविष्यंत्ययवामृताः । तेषां तु ज्यामघः श्रेष्ठः शैव्यापतिरभूत्पुत्रः ” इति ३९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ चतुर्विंशे विदर्भस्य पुत्रत्रयसमुद्भवाः । वंशानामुक्ताः प्रोक्तारामकृष्णोद्भवावधि ॥ १ ॥ १

तेषां तु षट् प्रधानानां पृथुश्रवस आत्मजः ॥ धर्मो नामोशनास्तस्य हयमेघशतस्य यादृ ३३ तत्सु तोरुचकस्तस्य पंचासन्नात्मजा शृणु ॥ पुरुजिद्वक्मरुक्मे पुपृथु ज्यामघसंज्ञिताः ३४ ज्यामघस्त्वप्रजोप्यन्याभार्यां शैव्यापतिभयात् ॥ नाविदच्छत्रुभवनात् भोज्यां कन्यामहार्षीत् ३५ रथस्थां तानि रक्षिमाह शैव्यापतिममार्षिता ॥ केयंकुहकमत्स्थानं रथमारोपितेति वै ३६ स्नुषा तवेत्यभिहिते स्मर्यंती पतिमब्रवीत् ॥ अहं वंध्याऽपत्नी च स्नुषामेयुज्यते कथम् ३७ जनयिष्यसि वराज्ञितस्येयमुपयुज्यते ॥ अन्वमोदन्त तद्विश्वे देवाः पितर एव च ३८ शैव्या गर्भमधात्काले कुमारं सुषुवेशुभम् ॥ सविदर्भ इति प्रोक्त उपयेमे स्नुषां सतीम् ३९ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे त्रयोविंशोऽध्यायः २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ तस्य विदर्भोऽब्रनयत्युत्रौ नामाकुशकयौ ॥ तृतीयरोमपादं च वैदर्भकुलं नंदनम् १

तत्र पृथुश्रवा पृथुयशा इत्यादयः षट् मुख्याः पृथुश्रवसः धर्मः तस्य उशनाः ३३ तस्य रुचकः तस्य पुत्राः पंच पुरुजित् स्वमः स्वमेषुः पृथुः ज्यामघश्चेति । ज्यामघः ३४ अप्रजः तस्य शैव्या स्त्री आसीत् सः एकदा शत्रुभवनात् भोज्यां कन्यां जिह्वाऽहार्षीत् ३५ रथस्थां तां दृष्ट्वा शैव्या आह हे कुहक केयं मत्स्थानं रथं स्थापिता ३६ इति श्रुत्वा भयात् तव स्नुषा इत्याह सा स्मर्यंती सती पति आह अहं वंध्या असपत्नी च स्नुषा मे युज्यते कथं ३७ तदा सः प्राह जनयिष्यसि यं राज्ञि तस्येयमुपयुज्यते अन्वमोदन्त तद्विश्वे देवाः पितर एव च ३८ शैव्या गर्भमधात्काले कुमारं सुषुवेशुभम् स विदर्भ इति प्रोक्त उपयेमे स्नुषां सतीम् ३९ ॥ इति नवमे त्रयोविंशः २३ ॥ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ विदर्भः तस्यां कुशकथरोमपादान् त्रौ पुत्रान् अजनयत् १

ततश्चेद्यादयोदमघोषाद्याः २ ततोदशरथाच्छकुनिः (तस्यकरंभिरित्यर्थः) पुराणांतरादेवमादिविशेषोद्वह्वयः ४ ततः कुरुवंशादनुः अनोः पुत्रः पुरुहोत्रः ५ ६ महाभोजश्च
त्येवंसप्त । मारिष देवर्षिः ७ ८ ततदुपदेशभेदेनयेषांषष्ट्यादिसंख्याः पुरुषाः ते अमृतत्वंमोक्षं प्राप्ताः १० ११ तस्ययुधाजितः शिनिरनमित्रश्च १२ १३ सात्यकिः सत्यकस्यपुत्रो
युयुधानः तस्यजयः तस्यकुणिः ततः कुणेर्युगंधरः । अनमित्रस्यैवापरः वृष्णिर्नामपुत्रः (एवमनमित्रस्यनिम्नः शिनिर्वृष्णिरिति त्रयः पुत्राजकाः । ततोवृष्णेः) १४

रोमपादसुतोबभ्रुर्बभ्रोश्चतिरजायत ॥ कुशिकस्तत्सुतस्तस्माच्चेदिश्चेद्यादयो नृपाः २ कथस्यकुंतिःपुत्राभूद्वृष्टिस्तस्याथनिर्वृतिः ॥ ततोदशार्होनाम्नाभू
तस्यव्योमसुतस्ततः ३ जीमूतोविरुतस्तस्ययस्यभीमरथःस्मृतः ॥ ततो नवरथःपुत्रोजातोदशरथस्ततः ४ करंभिःशकुनेःपुत्रोदेवरातस्तदात्मजः ॥
देवक्षत्रभुतस्तस्यमधुःकुरुवंशादनुः ५ पुरुहोत्रस्त्वनोःपुत्रस्तस्यायुःसात्वतस्ततः ॥ भजमानोभजिर्दिव्योवृष्णिर्देवावृधोऽंधकः ६ सात्वतस्यसुताःस
प्तमहाभोजश्चमारिष ॥ भजमानस्यनिम्लोचिःकिंकिणोष्ट्राष्टरेवच ७ एकस्यामात्मजाःपत्न्यामन्यस्यांतुत्रयःसुताः ॥ शताजिच्चसहस्राजिदयुताजिदि
तिप्रभो ८ बभ्रुर्देवावृधसुतस्तयोःश्लोकान्पठंत्यमू ॥ यथैवशृणुमोदूरात्संपश्यामस्तथांतिकात् ९ बभ्रुःश्रेष्ठोमनुष्याणांदेवैर्देवावृधःसमः ॥ पुरुषाःपंच
षष्टिश्चषट्सहस्राणिचाष्टच १० येऽष्टतत्त्वमनुप्राप्ताबभ्रोर्देवावृधादपि ॥ महाभोजोपिधर्मात्माभोजाअसंस्तदन्वये ११ वृष्णेःसुमित्रःपुत्रोऽभूद्युधाजिच्च
परंतप ॥ शिनिस्तस्यानमित्रश्चानिम्नोऽभूदनमित्रतः १२ सत्राजितःप्रसेनश्चानिमित्रस्याप्यासतुःसुतो ॥ अनमित्रसुतोयोन्यःशिनिस्तस्यचसत्यकः १३
युयुधानःसात्यकिर्वैजयस्तस्यकुणिस्ततः ॥ युगंधरोऽनमित्रस्यवृष्णिःपुत्रोऽपरस्ततः १४

रोमपादस्य बभ्रुः तस्य रुतिः तस्य कुशिकः तस्य चेदिः तस्मात् चैद्यादयः २ अथ कथस्य कुंतिः तस्यवृष्टिः तस्य निर्वृतिः तस्य दशार्हः तस्य व्योमः ३ तस्य
जीमूतः तस्य विरुतिः तस्य भीमरथः तस्य नवरथः तस्य दशरथः ४ तस्य शकुनिः तस्य करंभिः तस्य देवरातः तस्य देवक्षत्रःतस्य मधुःतस्य कुरुवंशः तस्य अनुः ५
तस्य पुरुहोत्रः तस्य आयुः तस्य सात्वतः तस्य पुत्राः सप्त भजमानः भजिः दिव्यः वृष्णिः देवावृधः अंधकः महाभोजःइति ६ भजमानात् एकस्यां पुत्राः त्रयः
निम्लोचिः किंकिणः वृष्टिः इति ७ तथा अन्यस्यां पुत्राः त्रयः शताजित् सहस्राजित् अयुताजित् इति ८ अथ देवावृधात् बभ्रुः सः मनुष्येषु श्रेष्ठः देवावृधश्च
देवैः समं ताभ्यां अष्टाधिकपंचषष्टिसहस्रं पुरुषाः मोक्षं प्राप्ताः अथ महाभोजान्वये भोजाः आसन् ९ १० ११ अथ सात्वतपुत्रस्य वृष्णेः पुत्रौ द्वौ सुमित्रः युधा
जित् इति युधाजितः पुत्रौ द्वौ शिनिः अनमित्रश्च अनमित्रात् निम्नः १२ तस्य पुत्रौ द्वौ सत्राजितः प्रसेनश्च इति अनमित्रसुतोयोन्यः शिनिः तस्य सत्यकः १३ । तस्य
युयुधानः तस्य जयः तस्य कुणिः तस्य युगंधरः अनमित्रस्य अपरःपुत्रः वृष्णिः १४

अक्रूरप्रमुखोवेषामित्यतद्वृषसंविज्ञानोबहुव्रीहिः १५ अतोऽक्रूरातिरिक्तान् द्वादशदर्शयति आसंगइति १६ १७ पृथुरेकः विदुरथाद्या अन्ये बहवः विपृथुषामाद्यामतिपादेभायश
व्देनविदुरथोप्युक्तः ततश्चगुरोविदुरथादासीदिति वक्ष्यमाणानि देशोपपत्तिः १८ कुरुरादयश्चत्वारोऽंधकस्यसुता इति ज्ञेयम् । यथाह श्रीपराशरः ॥ " कुरुरभजमानशुचिकंबलव
र्द्धिषाख्यास्तथाऽंधकस्यपुत्रा इति (वृष्णेस्तनयो विलोमा) १९ (यस्य कपोतरोम्णः सुतोऽनुः यस्यानोः सखा गुंठरासीत्) अंधोऽंधकः पुत्रः अंधकोदुंदुभिस्तिष्ठति
पराशरवचनादेव ज्ञेयम् । (अतोदरिद्रात्पुनर्वसुः) २० (तस्य पुत्र आहुक आहुकीकन्या) २१ भुतदेवा आदिर्यासां शांतिदेवादीनां पण्णा । ताः सप्त २१ २२ अग्रेसेनयः उग्रसेनस्यसु
ताः २४ वसुदेवस्य येऽनुजादेवभागादयस्तेषां स्त्रियोभार्याः २५

श्वफल्कश्चित्ररथश्चर्गादिन्यातु श्वफल्कतः ॥ अक्रूरप्रमुखा आसन्नपुत्राद्वादशविश्रुताः १५ आसंगः सारमेयश्चमृदुरोमृदुविहिरिः ॥ धर्मवृद्धः सुकर्मा च त्रयोपेक्षः
त्रोपेक्षोऽप्रिमर्दनः १६ शत्रुघ्नो गंधमादश्चप्रतिबाहुश्चद्वादश ॥ तेषां स्वसासुचीराख्याद्वादशकुरसुतावपि १७ देवानुपदेवश्च तथा चित्ररथात्मजः ॥ पृथु
विदुरथाद्याश्च बहवो वृष्णिनंदनाः १८ कुरुरोभजमानश्च शुचिः कंबलवर्द्धिषः ॥ कुरुरस्य सुतो वह्निर्विलोमाननयस्ततः १९ कपोतरोमानस्यानुः सखाय
स्य चतुर्बुधः ॥ अंधकोदुंदुभिस्तस्य दारिद्र्योतः पुनर्वसुः २० तस्याहुकश्चाहुकीचकन्याद्वादशकात्मजौ ॥ देवकश्चोग्रसेनश्च चत्वारो देवकात्मजाः २१ देव
वानुपदेवश्च सुदेवो देववर्धनः ॥ तेषां स्वसारः सप्तासञ्श्रुतदेवा दयो नृप २२ शांतिदेवोपदेवा च श्रीदेवा देवराजिता ॥ सहदेवा देवकीच वसुदेव उवाहताः २३
कंसः सुनामान्यगोधः कंकः शंकुः सुहः स्तथा ॥ राष्ट्रपालोऽथ मृष्टिश्चतुष्टिमानौग्रसेनयः २४ कंसा कंसवती कंका शूरभूः राष्ट्रपालिका ॥ उग्रसेनमुहितरो वसुदे
वानुजस्त्रियः २५

तस्य पुत्रौ द्वौ श्वफल्कः चित्ररथश्च इति श्वफल्कात् गर्गादिन्यां त्रयोदश पुत्राः १५ अक्रूरः आसंगः सारमेयः मृदुरः मृदुवित् गिरिः धर्मवृद्धः सुकर्मा तत्रोपेक्षः अरि
मर्दनः शत्रुघ्नः गंधमादः प्रतिबाहुः इति सुचीराख्या तेषां स्वसास्ति १६ १७ अक्रूरस्य पुत्रौ द्वौ देवान् उपदेवश्च इति श्वफल्कबन्धोः चित्ररथस्य पृथुः एकः अन्ये
विदुरथाद्याः बहवः संति १८ सात्वतपुत्रात् अंधककात् पुत्राः चत्वारः कुरुरः भजमानः शुचिः कंबलवर्द्धिः इति कुरुरस्य बन्धिः तस्य विलोमा १९ तस्य कपोतरोमा तस्य
अनुः तस्य अंधकः तस्य दुंदुभिः तस्य अरिद्योतः तस्य पुनर्वसुः २० तस्य आहुकः आहुकी कन्या च आहुकस्य पुत्रौ द्वौ देवकः उग्रसेनः इति देवकात्मजाः चत्वारः २१
देववान् उपदेवः सुदेवः देववर्धनः इति तेषां मगिन्यः सप्त २२ भूतदेवा शांतिदेवा उपदेवा श्रीदेवा देवराजिता सहदेवा देवकी इति एताः वसुदेवः उवाहताः २३ उग्र
सेनस्य पुत्राः नवः कंसः सुनामा न्यगोधः कंकः शंकुः सुहः राष्ट्रपालः सृष्टिः तृष्टिमान् इति २४ एषां मगिन्यः पंच कंसा कंसवती कंका शूरभूः राष्ट्रपालिका इ
ति एताः वसुदेवानुजस्त्रियः २५

अंधकस्य मुहानां चतुर्ध्रमस्य कुरस्य वंश उक्तः । द्वितीयस्य भजमानस्य वंशमाह । शूरो विदूरथादिति । भजमानाश्च विदूरथः पुत्रोऽभवत् विदूरथाच्च शूर इति पराशरादिवचनात् यद्वा पृथुविदूरथाद्या इति पूर्वोक्ता चित्ररथात्मजा विदूरथात् २६ देवमीढस्यः शूरो नाम पुत्रस्तस्य । देवमीढस्तु हृदीकस्य पुत्रः । यथाह पराशरः । तस्यापि कृतवर्षशतधनुर्देवमीढाद्याः पुत्रावमूढः देवमीढस्य (शूरः) शूरस्यापि मारिषानामपत्यमूढः । तस्यां चासौ दशपुत्रानजनय द्रुमुदेवपूजां निति २७ २८ आनकाश्च नेदुः २९ हरेः प्रादुर्भावस्य स्थानम् ३० पृथायाः कन्यकावरयायां कर्णोत्पत्तिप्रकारमाह कुंतेरिति पंचमः (पृथायाः पिताशूरः स्वस्य सख्युरपुत्रस्य कुंतेः पृथामदात् अतस्तेन पालितासानाञ्चाकुंतीति प्रसिद्धा । सा तत्र स्थिता सती) ३१ कदाचिद्दुर्भागतं दुर्वाससं पृथा परिचर्यादिना तोषयामास । ततश्च सा (प्रतोषितात्) तस्माद्देवहूतिं देवाह्वानहेतुभूतां विद्यामवाप । तदाह सापेति (देवानां हूतिराह्वानं यतस्तां आपहेमे) ३२ तदैव सुपागतं वीक्ष्य सा प्राह । प्रत्ययार्थं परीक्षार्थं मया विद्या प्रयुक्ता । न तु त्वयार्कित्वा कार्यमित्यभिसंविना प्रयोगोऽयम् । अतो याहीत्येवमुक्तो रविर्वाच ३३ अमोघं दर्शनमिति कन्याहमिति चेत्तत्राह । योनिरिति । यथा योनिर्न दुष्येत तथा हं कर्ता कारिष्यमि ३४ ३५

शूरो विदूरथादासीद्भजमानः सुतस्ततः ॥ शिनिस्तस्मात्स्वयं भोजो हृदीकस्तत्सुतो मतः २६ देवबाहुः शतधनुः कृतवर्मेति तत्सुताः ॥ देवमीढस्य शूरस्य मारिषानामपत्यमूढः २७ तस्यां स जनयामास दशपुत्रानकल्मषान् ॥ वसुदेवं देवभागं देवश्रवसमानकम् २८ सृजयं श्यामकं कंकं शमीकं वत्सकं वृकम् ॥ देवदुमयो नेदुरानकायस्य जन्मनि २९ वसुदेवं हरेः स्थानं वदंत्या न कदुं दुभिम् पृथा च श्रुतदेवा च श्रुतकीर्तिः श्रुतश्रवाः ३० राजाधिदेवी चैतेषां भगिन्यः पंच कन्यकाः ॥ कुंतेः सख्युः पिताशूरो ह्यपुत्रस्य पृथामदात् ३१ सापदुर्वाससो विद्यां देवहूतिं प्रतोषितात् ॥ तस्या वीर्यं परीक्षार्थं आजुहावरविशुचिः ३२ तदैवोपगतं देवं वीक्ष्य विस्मितमानसा ॥ प्रत्ययार्थं प्रयुक्ता मे याहि देव क्षमस्व मे ३३ अमोघं दर्शनं देवि आधत्से त्वाये चात्मजम् ॥ योनिर्यथान दुष्येत कर्ता हंतं सुमध्यमे ३४ इति तस्यां स आधाय गर्भं सूर्यो दिवंगतः ॥ सद्यः कुमारः संजज्ञे द्वितीय इव मास्करः ३५

अथ अंधकपुत्रस्य भजमानस्य विदूरथः तस्य शूरः तस्य भजमानः तस्य शिनिः तस्य स्वयं भोजः तस्य हृदीकः २६ तस्य पुत्राः चत्वारः देवबाहुः शतधनुः कृतवर्मा देवमीढः इति देवमीढस्य शूरः २७ तस्य मारिषायां पुत्राः दश वसुदेवः देवभागः देवश्रवाः आनकः सृजयः श्यामकः कंकः शमीकः वत्सकः वृकः इति वसुदेवजन्मनि आनकदुंदुमयो नेदुः २८ २९ अतः तं आनकदुंदुभिं हरेः स्थानं वदन्ति । शूरस्य कन्याः पंच पृथा श्रुतदेवा श्रुतकीर्तिः श्रुतश्रवाः राजाधिदेवी इति ३० शूरः अप्रजस्य कुंतेः पृथां ददौ ३१ एकदा गृहागतं दुर्वाससं पृथा परिचर्यादिना तोषयामास तस्मात् सा देवाह्वानविद्यामवाप विद्यापरीक्षार्थं रविं आजुहाव ३२ तदा प्राप्तं रविं दृष्ट्वा आह मया परीक्षार्थं विद्या प्रयुक्ता हे देव याहि क्षमस्व ३३ रविराह हे देवि मे दर्शनं व्यर्थं न त्वयि पुत्रं धत्से ३४ यथा योनिः न दुष्येत तथा । एवं तस्यां गर्भं स्थाप्य गतः ततः सद्यः कुमारः जज्ञे ३५

३६ (ऋषिभिः सनत्कुमारे शप्तः) ३७ (कैकयःके कयवंशोत्पन्नः) ३८ आवंत्यौविंदानुविंदौ ३९ तदेवंवसुदेवस्यमागिनीनांपतनि पुत्रांश्चोक्त्वा तन्नातृणांनवानांपत्नीःपुत्रांश्चाह ।
देवमात्रस्यो तेनवाभिःश्लोकाभिः ४० ४१ ४२ ४३ ४४ वसुदेवस्यपत्नीः पुत्रांश्चाह पौरवीत्येकोदशभिः ४५ ४६ ४७ कौशल्यामद्रा ४८ ४९ ५० ५१

तंसाऽत्यजन्नदीतोयेकच्छाल्लोकस्यविभ्यती ॥ प्रपितामहस्तामुवाहपांडुर्वैसत्यविक्रमः ३६ श्रुतदेवां तुकारूपोवृद्धशर्मासमग्रहीत् ॥ तस्याममूढंतवक्रक
षिशप्तोदितेःसुतः ३७ कैकेयोघृष्टकेतुश्चश्रुतकीर्तिमविंदत ॥ संतर्दनादयस्तस्याःपंचासनकैकयाःसुताः ३८ राजाधिदेव्यामावंत्यौजयसेनोजनिष्ठ ॥
दमघोषश्चेदिराजःश्रुतश्रवसमग्रहीत् ३९ शिशुपालःसुतस्तस्याःकथितस्तस्यसंभवः ॥ देवभागस्यकंसायांचित्रकेतुबृहद्वलौ ४० कंसवत्यादिवश्रवसःसु
वीरइषुमांस्तथा ॥ कंकायामानकाज्जातौसत्यजित्पुरुजित्था ४१ संजयोराष्ट्रपाल्यांचवृषदुर्मर्षणादिकान् ॥ हरिकेशहिरण्याख्यौशूरभूम्यांचश्याम्यकः ४२
मिश्रकेश्यामप्सरसितृकादीन्वत्सकस्तथा ॥ तक्षपुष्कलशाल्वादीनर्तुर्वाक्ष्यांवृकआदवे ४३ सुभित्रार्जुनपालादींश्शमीकात्सुदामिनी ॥ कंकश्चकर्णिका
यावैऋतधामजयावपि ४४ पौरवीरोहिणीमद्रामदिरारोचनाइडा ॥ देवकीप्रमुखाआसनपत्न्यजानकदुंदुभेः ४५ बलंगदंसारणंचदुर्मदंविपुलंभुवम् ॥ व
सुदेवस्तुरोहिण्यांकृतादीनुदपादयत् ४७ सुभद्रोभद्रबाहुश्चदुर्मदोभद्रएवच ॥ पौरव्यास्तनयाह्येतेभूताद्याद्वादशामवन् ४८ नंदोपनंदकृतकशूराद्याम
दिरात्मजाः ॥ कौशल्याकेशिनंत्वेकमसूतकुलनंदनम् ४९ रोचनायांततोजाताहस्तहेमांगदादयः ॥ इलायांमुखल्कादीनयदुमुख्यानजीजनत् ५०
विष्टोष्टतदेवायामेकआनकदुंदुभेः ॥ शांतिदेवात्मजाराजनश्रमप्रतिश्रुतादयः ५१

सा तं नदीतोये तत्याज तां पांडुः उवाह ३६ कारूपःवृद्धशर्मा श्रुतदेवायां दंतवक्रं जनयामास ३७ कैकयः घृष्टकेतुः श्रुतकीर्त्या संतर्दनादीन् पंच पुत्रान् प्राप्
त ३८ जयसेनः राजाधिदेव्यां विंदानुविंदौ अजनिष्ठ चेदिराजः दमघोषः श्रुतश्रवासे शिशुपालं जनयामास ३९ अथ वसुदेवश्चातृवंशमाह देवभागात् कंसायां
चित्रकेतुबृहद्वलौ द्वौ पुत्रौ ४० इति देवश्रवसः कंसवत्यां सुवीरः इषुमान् इति द्वौ पुत्रौ आतृकात् कंकायां सत्यजित् पुरुजित् ४१ संजयात् राष्ट्रपाल्यां वृषदुर्मर्षणाद
यः श्यामकात् शूरभूम्यां हरिकेशहिरण्याक्षौ द्वौ पुत्रौ ४२ वत्सकात् मिश्रकेश्यामप्सरसि वृकादयः वृकात् दुर्वाक्ष्यां अप्सरसि तक्षपुष्करशालादयः ४३ शमीकात्
सुदामिन्यां सुभित्रार्जुनपालादयः कंकात् कर्णिकायां ऋतधामजयो ४४ ४५ वसुदेवः रोहिण्यां बलं गदं सारणं दुर्मदं विमलं भुवं कृतादींश्च जनयामास ४६
वसुदेवस्य पौरव्यां सुभद्रः भद्रबाहुः दुर्मदः भद्रः भूताद्याश्च द्वादश ४७ वसुदेवस्य मदिरायां नंदोपनंदकृतकशूराद्याः वसुदेवात् मद्रायां केयी ४८ वसुदेवस्य रोच
नायां हस्तहेमांगदादयः तथा इलायां मुखल्कादयः ४९ तथा भृतदेवायां विष्टः शांतिदेवायां श्रमप्रतिश्रुतादयः ५० ५१

५२ ५३ ५४ अष्टमस्तुस्वयमेवासादेः । ननु कर्मादिनाहेतुवाताभ्यामनितावा । यतोसौ हरिः ५५ तदेवोपपादयति यदेति त्रिभिः ५६ ईशस्य मायानियंतुः । परस्य असंमस्य । ब्रह्मः साक्षि
भः । आत्मनः सर्वमतस्य । नद्येवंभूतस्य मायाविनोदविनाजन्मनः कर्मणोवाहेतुः संभवतीत्यर्थः ५७ किंच । यस्य मायाचेष्टितं पुंसो जवित्यनुग्रहः तस्य (सर्व-) जीवानुग्रहकस्य
कृतः कर्मादिपारतन्त्र्येण जन्मादिसंभवः । अनुग्रहमेवाह । हियस्मात्तदेव स्थित्यादयेचेष्ट्यते । प्रलये लीनोपाधेर्जीवस्य धर्माद्यसंभवादुपाधिसृष्ट्यादिना धर्मादिसंपादनेनानुग्रहो (ज्ञेयः) ।
तथा आत्मलाभायचेष्ट्यते । तत्र हेतुः । तेनैव भूयमाणेन तस्य स्थित्यादेर्निवृत्तेः ५८ तस्य चेष्टितं भूमेरप्यनुग्रह इत्याह । अक्षौहिणीनामिति द्वाभ्याम् । अमारायमारहरणायेत्यर्थः ५९
सुरेश्वरैर्ब्रह्मादिभिरपि मनसापि अपारिमेयानि अत्रितर्क्यागिसंकर्षणसहितश्चक्रे ६० संकल्पमात्रेण भूमारहरणसमर्थस्यापि कर्मकरणं यशोविस्तारद्वारामकानुग्रहार्थमेत्याह कलाविति द्वा
भ्याम् । दुःखशोकतमासिनुदतीति तथा (तत्र तमोऽज्ञानम्) तद्यशः (यो) व्यतनोत् ६१ यस्मिन् सतां कर्णपीयूषेयशोरूपेतीर्थवरे श्रोत्रमेवांजलिः पानसाधनं यस्य स पुरुषः सकृदपि
उपस्पृश्य (स्वर्गमात्रं कृत्वा यद्वा उपस्पृश्य) आचम्य तत्सौंदर्याल्लष्टचित्तः कर्मवासनां धुनुते ६२ तदेवाह द्वाभ्याम् । भोजादिभिः श्लाघनीयं (प्रेम्णा वर्णनीयम्) ईदितं (चेष्टितं) यस्य ६३

राजानः कल्पवर्षाद्या उपदेव्याः सुतादश ॥ वसुहंससुहंसाद्याः श्रीदेवायास्तुषट्सुताः ५२ देवराक्षितया लब्धानवचात्रगदादयः ॥ वसुदेवः सुतानष्टावाद
धेसहदेवया ॥ पुरुविश्रुतमुख्यांश्च साक्षादमोवसूनिव ५३ वसुदेवस्तु देवक्यामष्टपुत्रानजीजनत् ॥ कीर्तिमंतं सुषेणं च मद्रसेनमुदारधीः ॥ ऋजुं संमर्दनं
मद्रं संकर्षणमहीश्वरम् ५४ अष्टमस्तु तयोरासीत्स्वयमेव हरिः किल ॥ सुमद्राचमहाभागतवराज्यपितामही ५५ यदायदा हि धर्मस्य सत्यो वृद्धिश्च पाप्म
नः ॥ तदा तु भगवानीश आत्मानं सृजते हरिः ५६ न ह्यस्य जन्मनो हेतुः कर्मणो वा महीपते ॥ आत्ममायां विनेशस्य परस्य द्रष्टुरात्मनः ५७ यन्मायाचेष्टितं
पुंसः स्थित्युत्पत्त्यप्ययायहि ॥ अनुग्रहस्तन्निवृत्तेरात्मलाभायचेष्ट्यते ५८ अक्षौहिणीनां पतिभिरसुरैर्नृपलांछनैः ॥ भुव आक्रम्यमाणाया अमारायकृतो
द्यमः ५९ कर्माण्यपरिमेयानि मनसापि सुरेश्वरैः ॥ सहसंकर्षणश्चक्रमेगवानमधुसूदनः ६० कलौ जनिष्यमाणानां दुःखशोकतमो नुदम् ॥ अनुग्रहाय मक्ता
नां मुपुण्यं व्यतनोद्यशः ६१ यस्मिन् सत्कर्णपीयूषेयशस्तीर्थवरे सकृत् ॥ श्रोत्रांजलिरुपस्पृश्य धुनुते कर्मवासनाम् ६२ भोजवृण्यंधकमधुशूरसेनदशार्ह
के ॥ श्लाघनीये हितः शश्वत्कुरुसृजयपांडुभिः ६३

५१ उपदेवायां दश कल्पवर्षाद्याः श्रीदेवायां वसुहंससुहंसाद्याः षट् ५२ देवराक्षितायां गदादयः नव सहदेवायां पुरुविश्रुतादयः अष्ट देवक्यां पुत्राः अष्ट ५३
कीर्तिमान् सुषेणः मद्रसेनः ऋजुः संमर्दनः भद्रः संकर्षण इति ५४ अष्टमस्तु तयोरासीत्स्वयमेव हरिः किल सुमद्रा कम्पा तव पितामही आसीत् ५५ यदाइह
धर्मक्षयः पापवृद्धिः स्यात् तदा हरिः आत्मानं सृजते ५६ यद्यशः श्रवणेन जनः कर्मवासनां धुनुते ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ सहसंकर्षणः हरिः अपरिमेयकर्माणि
चक्रे भक्तानुग्रहार्थं पुण्यं यशः व्यतनोत् हरिः स्वमूर्त्यां नृलोकं रमयामास ६३

सर्वैरंगैः (अवयवैः) रम्ययामूर्त्या (स्निग्धाभ्यास्मितेक्षिताभ्यामुदारैर्महद्भिः श्राम्यैरित्यर्थः) ६४ (अंगानारम्यत्वं) तत् प्रदर्शना र्थमुक्तशोभाभाह । यस्याननं हसिभिर्नेत्रैः पितृ-
त्योनायोनराश्वनततृपुः नृत्पाः निमेषोन्मेषमात्रव्यवधानमप्यसहमानाः तत्कर्तुर्निमेषकुपितावभूयुः (निमेषोन्मेषोहिनिमिः प्रवर्तयति यत उक्तं प्राक् “ विदेह उन्मेषतायाम् ” इत्यादि-
ना) कथं मृतमाननं मकरकुण्डलाभ्यां चाककर्णौ प्राज्जतौ कपाम्बुधैः सुमगं सुन्दरम् । सविलासोहासोयस्मिन् । नित्यमुत्सवोयस्मिन् ६५ श्रीकृष्णचरित्रं समासतो वर्णयति द्वाभ्याम् । आ-
तइति । तावन्निजेन जातः पश्चात्पुरुषो मनुष्याकारः सन् ब्रजंगतः तत्र ब्रजनिवासिनां पृथिताभ्यायेन (रिपून्पूतनाकंसादीन् । कृतावहवो दारायेन) तेषु दारेषु सुतानां शतानि उत्पाद्य-
आत्मनिगमं स्वकीयवेदमार्गम् । (जनेषु विस्तारयन् आत्मानं समीजे) ६६ अंतःसमुत्थेन कलिना निमित्तेन भ्रुवो गुरुभरं सपयन् दृष्ट्वा वृषानां च भूविधूय (आयुर्हरणेन विनाश्य) विजये-
(अर्जुने) जयमुद्विष्य अर्जुनेन जितमिति सुषोषं कृत्वा परंतस्वमुद्धवायोपदिश्य स्वधाम (समगात्) सम्यक्तेनैव रूपेण जगामेति ६७ ॥ (नवमिल्लयैर्लक्ष्यं नवमार्किकुचोक्षितम् ॥ ब्रह्मसत्त्व-
रमं वेदे परमानं विग्रहम् ॥ १ ॥ ॥ इति श्रीमागवते महापुराणे नवमस्कंधे श्रीधरस्वामिराचितायां भागवतदीपिकायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ ॥ (श्रीधरस्वामिरचितसुन्दरत्नाव-
लोमवा ॥ सिद्धो महेश्वरेणात्र शब्दः काचमणेः समः ॥ १ ॥) समाप्तोऽयं नवमः स्कंधः ॥ ७ ॥

स्निग्धास्मितेक्षितोदारैर्वाक्यैर्विक्रमलीलया ॥ नृलोकरमयामासमूर्त्या सर्वांगरम्यया ६४ यस्याननं मकरकुण्डलचारुकर्णप्राज्जत्कपोलसुमगं सविलासहासम् ॥
नित्योत्सवं न तटपुटं शिभिः पितृत्योनायोनराश्वमुदिताः कुपितानि मे ६५ जातो गतः पितृमृहाद्ब्रजमेधितार्थो हत्वारिपून्सुतशतानि कृतोरुदारः ॥ उ-
त्पाद्यतेषु पुरुषः क्रतुभिः समीजे आत्मानमात्मनिगमं प्रथयन् ब्रजनेषु ६६ पृथ्व्याः सर्वपुरुभरं सपयन् कुरूणामंतःसमुत्थकलिना युधिभूपचम्बः ॥ दृष्ट्वा विधूय
विजये जयमुद्विष्य प्रोच्योद्धवाय स परं समगात् स्वधाम ६७ ॥ ॥ इति श्रीमद्भागवते महापुराणे अष्टादशसाहस्र्यां संहितायां नवमस्कंधे चतुर्विंशोऽध्यायः २४ ॥ ॥ श्रीशांतादुर्गाप्रियताम् ॥ ॥ ७ ॥ नवमः स्कंधः समाप्तः ॥ ९ ॥

६४ तन्मुखं हसिभिः पितृत्यः नार्यः नराश्च न ततृपुः ६५ कृष्णचरित्रं समासेन वर्णयति आदौ निजरूपेण जातः पश्चात् मनुष्याकारः सन् ब्रजंगतः तत्र ब्रजवासिनां
मनोरथान् परिपूर्णं रिपून् हत्वा दारां कृत्वा तां पुत्रशतानि उत्पाद्य जनेषु वेदमार्गं प्रथयन् यज्ञैः आत्मानं ईजे ६६ तथा कुरूणां अंतःसमुत्थकलिना पृथ्व्याः
भरं सपयन् युधि दृष्ट्वा भूपचम्बः विधूय अर्जुने जयं उद्विष्य उद्धवाय परं तत्त्वं उपदिश्य स्वधाम समगात् ६७ ॥ ॥ इति नवमस्कंधे चतुर्विंशोऽ-
ध्यायः ॥ २४ ॥ इति नवमस्कंधः समाप्तिमगम् ॥ ॥ श्रीकृष्णो जयति तस्मान् ॥ ॥ ७ ॥

॥ अथ सटीकसच्चूर्णिकश्रीमद्भागवते—नवमस्कंधः समाप्तः ॥

